Holy Bible

Aionian Edition®

Sveto pismo Kralja Jakoba

Slovene King James Bible 1769

AionianBible.org
Prva neprevedena Biblija na svetu
100% prosto za kopiranje in tiskanje
poznana tudi kot “ Vijolična Biblija ”

Holy Bible Aionian Edition ®
Sveto pismo Kralja Jakoba
Slovene King James Bible 1769

CC Attribution NoDerivatives NonCommercial 4.0, 2018-2024
Source text: Crosswire.org
Source version: 4/2/2024
Source copyright: CC Attribution NoDerivatives Noncommercial 4.0
Marjan Šavli and Barbara Hojkar Šavli, marjan.savli@gmail.com, 1769

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/19/2024
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc
https://Nainoia-Inc.signedon.net

We pray for a modern public domain translation in every language
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Additional Information:

Marjan Šavli grants Nainoia Inc permission to annotate the text and distribute via non-profit commercial sales from 2/15/2023.

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Predgovor

Slovenščina at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal… and purple is the color of royalty!

History

Slovenščina at AionianBible.org/History

04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

Vsebina

STARA ZAVEZA

1 Mojzes 11
2 Mojzes 45
3 Mojzes 73
4 Mojzes 94
5 Mojzes 123
Jozue 148
Sodniki 165
Ruta 182
1 Samuel 185
2 Samuel 208
1 Kralji 227
2 Kralji 249
1 Kroniška 270
2 Kroniška 289
Ezra 313
Nehemija 320
Estera 330
Job 336
Psalmi 353
Pregovori 394
Pridigar 408
Visoka pesem 413
Izaija 416
Jeremija 449
Žalostinke 487
Ezekiel 491
Daniel 525
Ozej 536
Joel 541
Amos 543
Abdija 547
Jona 548
Mihej 550
Nahum 553
Habakuk 555
Sofonija 557
Agej 559
Zaharija 560
Malahija 566

NOVA ZAVEZA

Matej 571
Marko 593
Luka 607
Janez 631
Apostolska dela 648
Rimljanom 671
1 Korinčanom 680
2 Korinčanom 689
Galačanom 695
Efežanom 698
Filipljanom 701
Kološanom 704
1 Tesaloničanom 706
2 Tesaloničanom 708
1 Timoteju 710
2 Timoteju 713
Titu 715
Filemonu 717
Hebrejcem 718
Jakob 725
1 Peter 728
2 Peter 731
1 Janez 733
2 Janez 736
3 Janez 737
Juda 738
Razodetje 739

DODATEK

Vodnik za Bralce
Slovarček
Zemljevidi
Usoda
Ilustracije, Doré

STARA ZAVEZA

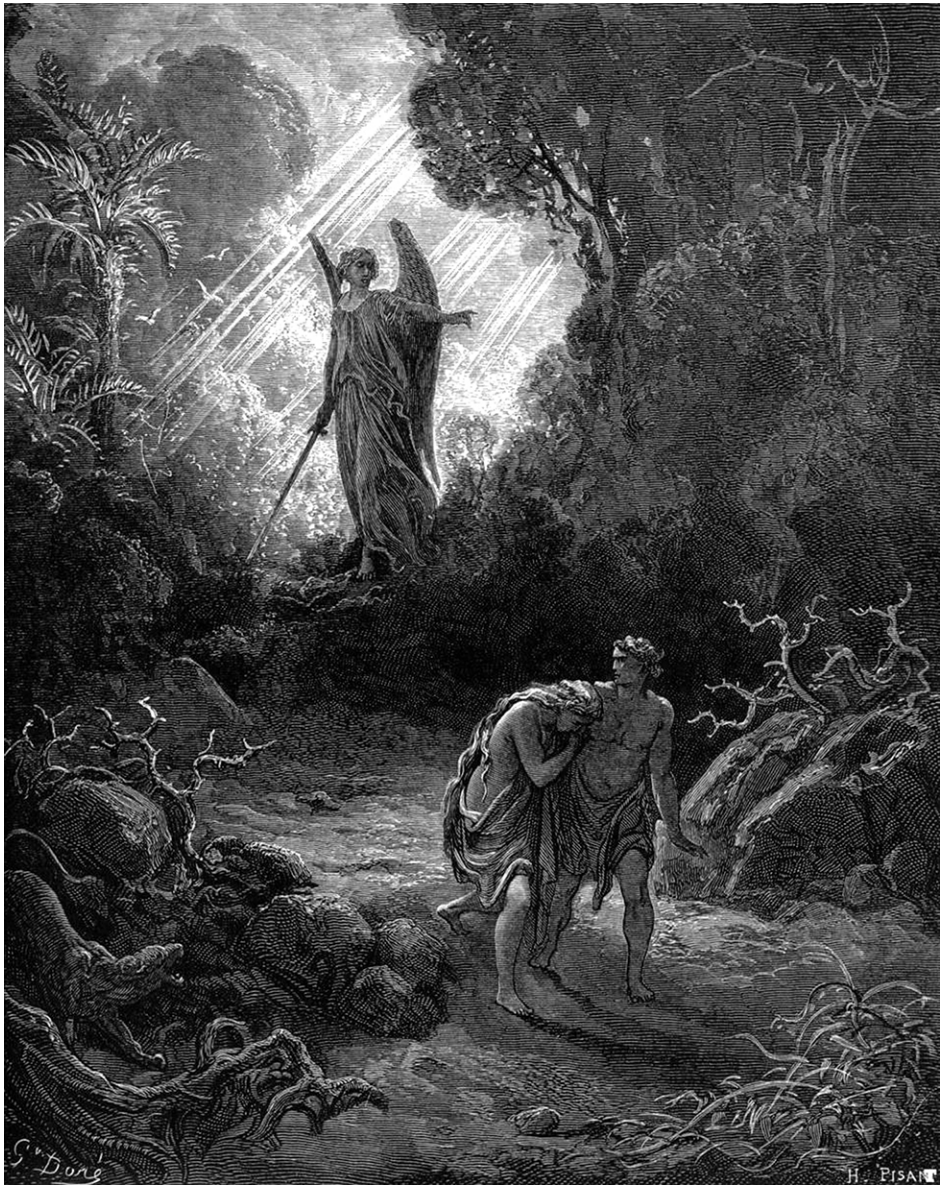

Tako je izgnal človeka in na vzhodu edenskega vrta namestil kerube in ognjen meč,
ki obrača vsako pot, da varuje pot drevesa življenja.
1 Mojzes 3:24

1 Mojzes

1 V začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo. **2** Zemlja pa je
bila brez oblike ter prazna in tema je bila na obličju globin
in Božji Duh se je premikal na obličju vodá. **3** [1. dan] Bog je
rekel: »Naj bo svetloba.« In bila je svetloba. **4** Bog je videl
svetlobo, da je bila dobra in Bog je ločil svetlobo od teme. **5**
Bog je svetlobo imenoval Dan, temo pa je imenoval Noč.
In večer in jutro sta bila prvi dan. **6** [2. dan] Bog je rekel:
»Naj bo nebesni svod na sredi vodá in naj razdeli vode od
vodá.« **7** Bog je naredil nebesni svod in razdelil vode, ki so
bile pod nebesnim svodom od vodá, ki so bile nad nebesnim
svodom. In bilo je tako. **8** Bog je nebesni svod imenoval
Nebo. In večer in jutro sta bila drugi dan. **9** [3. dan] Bog je
rekel: »Naj bodo vode pod nebom zbrane skupaj na en kraj
in naj se pojavi kopna zemlja.« In bilo je tako. **10** Bog je
kopno zemljo imenoval Zemlja, zbiranje skupnih vodá pa je
imenoval Morja, in Bog je videl, da je bilo to dobro. **11** Bog
je rekel: »Naj zemlja rodi travo, zelišče, ki obrodi seme in
sadno drevo, ki obrodi sad po svoji vrsti, čigar seme je v
njem samem na zemlji.« In bilo je tako. **12** Zemlja je rodila
travo in zelišče, ki obrodi seme po svoji vrsti in drevo, ki
obrodi sad po svoji vrsti, čigar seme je v njem samem, po
njegovi vrsti. In Bog je videl, da je bilo to dobro. **13** In večer
in jutro sta bila tretji dan. **14** [4. dan] Bog je rekel: »Naj bodo
svetilke na nebesnem svodu neba, da razdelijo dan od noči;
in naj bodo za znamenja, za letne dobe, za dneve in leta, **15**
in naj bodo za svetilke na nebesnem svodu neba, da na
zemljo dajejo svetlobo.« In bilo je tako. **16** Bog je naredil dve
veliki luči: svetlejšo luč, da vlada dnevu in šibkejšo luč, da
vlada noči; naredil je tudi zvezde. **17** Bog jih je postavil v
nebesni svod neba, da na zemljo dajejo svetlobo **18** in da
vladajo nad dnevom in nad nočjo in da ločijo svetlobo od
teme. In Bog je videl, da je bilo to dobro. **19** In večer in jutro
sta bila četrti dan. **20** [5. dan] Bog je rekel: »Naj vode obilno
rodijo gibljivo ustvarjeno bitje, ki ima življenje in perjad, da
lahko leti nad zemljo v odprtem nebesnem svodu neba.«
21 Bog je ustvaril velikanske kite in vsako živo ustvarjeno
bitje, ki se giblje, ki so jih vode obilno rodile po svoji vrsti in
vsako krilato perjad po svoji vrsti. In Bog je videl, da je bilo
to dobro. **22** Bog jih je blagoslovil, rekoč: »Bodite rodovitne
in se množite ter napolnite vode v morjih in naj se perjad
pomnoži na zemlji.« **23** In večer in jutro sta bila peti dan.
24 [6. dan] Bog je rekel: »Naj zemlja rodi živo ustvarjeno
bitje po svoji vrsti, živino in plazečo stvar in žival zemlje po
svoji vrsti.« In bilo je tako. **25** Bog je naredil žival zemlje
po svoji vrsti in živino po svoji vrsti in vsako stvar, ki se
plazi po zemlji, po svoji vrsti. In Bog je videl, da je bilo to
dobro. **26** Bog je rekel: »Naredimo človeka po naši podobi,
po naši podobnosti in naj imata gospostvo nad ribo morja in
nad zračno perjadjo in nad živino in nad vso zemljo in nad
vsako plazečo stvarjo, ki se plazi na zemlji.« **27** Tako je Bog
ustvaril človeka po svoji lastni podobi, po Božji podobi ga
je ustvaril Bog. Moškega in žensko ju je ustvaril. **28** Bog
ju je blagoslovil in Bog jima je rekel: »Bodita rodovitna in
se množita in napolnita zemljo ter si jo podjarmita in imejta
gospostvo nad ribami morja in nad zračno perjadjo in nad
vsako živo stvarjo, ki se giblje na zemlji.« **29** Bog je rekel:
»Glejta, dal sem vama vsako zeleno zelišče, ki obrodi seme,
ki je na obličju vse zemlje in vsako drevo, na katerem je sad
drevesa, ki obrodi seme; naj vama bo to za hrano. **30** Vsaki
zemeljski živali in vsaki zračni perjadi in vsaki stvari, ki se
plazi na zemlji, v kateri je življenje, sem dal za hrano vsako
zeleno zelišče.« In bilo je tako. **31** Bog je videl vsako stvar,
ki jo je naredil, in glej, to je bilo zelo dobro. In večer in jutro
sta bila šesti dan.

2 Tako sta bila končana nebo in zemlja in vsa njuna vojska.
2 [7. dan] Na sedmi dan je Bog končal svoje delo, ki ga
je naredil; in na sedmi dan je počival od vsega svojega
dela, ki ga je naredil. **3** Bog je blagoslovil sedmi dan ter ga
posvetil, zato ker je na ta [dan] počival od vsega svojega
dela, ki ga je Bog ustvaril in naredil. **4** To so rodovi neba
in zemlje, ko so bili ustvarjeni, na dan, ko je Gospod Bog
naredil zemljo in nebo **5** in vsako poljsko rastlino, preden je
bila na zemlji in vsako poljsko zelišče, preden je zraslo, kajti
Gospod Bog na zemljo ni poslal dežja in ni bilo človeka,
da obdeluje tla. **6** Toda meglica se je dvigala iz zemlje in
namakala celotno obličje tal. **7** Gospod Bog je iz prahu tal
oblikoval človeka in v njegove nosnice vdihnil dih življenja, in
človek je postal živa duša. **8** Gospod Bog je zasadil vrt proti
vzhodu v Edenu in tja je postavil človeka, ki ga je oblikoval.
9 Gospod Bog je naredil, da iz tal požene vsako drevo, ki je
prijetno pogledu in dobro za hrano; tudi drevo življenja v
sredi vrta in drevo spoznanja dobrega in zla. **10** In reka je
izvirala iz Edena, da namaka vrt in od tam je bila razdeljena
v štiri glave. **11** Ime prve je Pišón. To je ta, ki obkroža celotno
deželo Havilá, kjer je zlato **12** in zlato te dežele je dobro; tam
je bdelij in kamen oniks. **13** Ime druge reke je Gihon. Ta ista
je ta, ki obkroža celotno deželo Etiopijo. **14** Ime tretje reke je
Hidekel. To je ta, ki gre proti vzhodu Asirije. In četrta reka
je Evfrat. **15** Gospod Bog je vzel človeka ter ga postavil v
edenski vrt, da ga prirezuje in da ga varuje. **16** Gospod Bog
je človeku zapovedal, rekoč: »Od vsakega vrtnega drevesa
lahko prosto ješ, **17** toda od drevesa spoznanja dobrega in

zla, ne smeš jesti od njega, kajti na dan, ko boš od njega jedel, boš zagotovo umrl.« 18 Gospod Bog je rekel: » To ni dobro, da bi bil človek sam. Naredil mu bom pomoč, primerno zanj.« 19 Iz tal je Gospod Bog oblikoval vsako poljsko žival in vsako zračno perjad in jih privedel k Adamu, da vidi, kako jih bo poimenoval. In kakorkoli je Adam vsako živo ustvarjeno bitje poimenoval, to je bilo njeno ime. 20 Adam je dal imena vsej živini, zračni perjadi in vsaki poljski živali, toda za Adama ni bilo najti pomoči, primerne zanj. 21 Gospod Bog je storil, da je na Adama padlo globoko spanje in je zaspal. Vzel je eno izmed njegovih reber ter namesto le-tega zaprl meso 22 in [iz] rebra, ki ga je Gospod Bog vzel iz človeka, je naredil žensko in jo privedel k človeku. 23 Adam je rekel: »To je sedaj kost iz mojih kosti in meso iz mojega mesa. Imenovala se bo Ženska, ker je bila vzeta iz Moškega.« 24 Zatorej bo moški zapustil svojega očeta in svojo mater in se bo trdno pridružil svoji ženi in oba bosta eno meso. 25 Oba sta bila naga, mož in njegova žena in ni ju bilo sram.

3 Torej kača [pa] je bila bolj premetena kakor katerakoli izmed poljskih živali, ki jih je Gospod Bog naredil. In rekla je ženski: »Da, ali je Bog res rekel: ›Ne bosta jedla od vsakega vrtnega drevesa?‹« 2 In ženska je rekla kači: »Midva lahko jeva od sadja vrtnih dreves, 3 toda o sadu drevesa, ki je v sredi vrta, je Bog rekel: ›Ne bosta jedla od njega niti se ga ne bosta dotikala, da ne bi umrla.‹« 4 Kača je ženski rekla: »Zagotovo ne bosta umrla, 5 kajti Bog ve, da se bodo na dan, ko bosta od njega jedla, vajine oči potem odprle in bosta kakor bogovi, poznavajoč dobro in zlo.« 6 In ko je ženska videla, da je bilo drevo dobro za jed in da je bilo prijetno očem in da si je drevesa želeti, da naredi nekoga modrega, je vzela od njegovega sadu in jedla ter dala tudi svojemu soprogu, [ki je bil] z njo, in on je jedel. 7 Oči so se obema odprle in spoznala sta, da sta bila naga. Skupaj sta sešila figove liste ter si naredila predpasnika. 8 In zaslišala sta šum Gospoda Boga, ki je v svežini dneva hodil po vrtu, in Adam ter njegova žena sta se pred prisotnostjo Gospoda Boga skrila med vrtna drevesa. 9 Gospod Bog je zaklical Adamu in mu rekel: »Kje si?« 10 Ta je rekel: »Zaslišal sem tvoj šum na vrtu in sem se zbal, ker sem bil nag, in sem se skril.« 11 Rekel je: »Kdo ti je povedal, da si bil nag? Mar si jedel od drevesa, od katerega sem ti zapovedal, da ne bi smel jesti?« 12 Mož je rekel: »Ženska, ki si mi jo dal, da je z menoj, ona mi je dala od drevesa in sem jedel.« 13 Gospod Bog je rekel ženski: »Kaj je to, kar si storila?« Ženska je rekla: »Kača me je preslepila in sem jedla.« 14 Gospod Bog je rekel kači: »Ker si to storila, si prekleta nad vso živino in nad vsako poljsko živaljo. Po svojem trebuhu boš šla in prah boš jedla vse dni svojega življenja. 15 Postavil bom sovraštvo med teboj in žensko in med tvoje seme in njeno seme; to ti zdrobi glavo, ti pa boš ranila njegovo peto.« 16 Ženski je rekel: »Silno bom pomnožil tvojo bridkost in tvoje spočetje. V bridkosti boš rojevala otroke, in tvoje hrepenenje bo k tvojemu soprogu in on bo vladal nad teboj.« 17 Adamu pa je rekel: »Ker si prisluhnil glasu svoje žene in si jedel od drevesa, o katerem sem ti zapovedal, rekoč: ›Ne boš jedel od njega; ‹ prekleta so tla zaradi tebe, v bridkosti boš jedel od le-teh vse dni svojega življenja. 18 Tudi trnje in osat ti bodo obrodila; in poljsko zelišče boš jedel; 19 v potu svojega obraza boš jedel kruh, dokler se ne vrneš v tla, kajti od tam si bil vzet, kajti prah si in v prah se boš vrnil.« 20 Adam je svojo ženo imenoval Eva; ker je bila mati vseh živih. 21 Adamu in njegovi ženi je Gospod Bog naredil plašča iz kož ter ju oblekel. 22 Gospod Bog je rekel: »Glej, človek je postal kakor eden izmed nas, da pozna dobro in zlo. In sedaj, da ne iztegne svoje roke in vzame tudi od drevesa življenja ter jé in živi na veke, « 23 ga je Gospod Bog zato odposlal iz edenskega vrta, da orje tla, iz katerih je bil vzet. 24 Tako je izgnal človeka in na vzhodu edenskega vrta namestil kerube in ognjen meč, ki obrača vsako pot, da varuje pot drevesa življenja.

4 Adam je spoznal svojo ženo Evo in ta je spočela ter rodila Kajna in rekla: »Dobila sem človeka od Gospoda.« 2 In ponovno je rodila njegovega brata Abela. In Abel je bil čuvaj ovc, toda Kajn je bil orač tal. 3 Tekom časa se je pripetilo, da je Kajn od sadu tal prinesel daritev Gospodu. 4 In tudi Abel je prinesel prvence od svojega tropa in od njihove tolšče. In Gospod je imel spoštovanje do Abela in njegove daritve, 5 toda do Kajna in njegove daritve [pa] ni imel spoštovanja. In Kajn je bil zelo ogorčen in njegovo obličje je upadlo. 6 Gospod je rekel Kajnu: »Zakaj si ogorčen? In zakaj je tvoje obličje upadlo? 7 Če delaš dobro ali ne boš sprejet? Če pa ne delaš dobro, greh leži pri vratih. Njegovo poželenje naj bo k tebi, ti pa boš vladal nad njim.« 8 Kajn je govoril s svojim bratom Abelom, in ko sta bila na polju, se je pripetilo, da se je Kajn dvignil zoper svojega brata Abela in ga ubil. 9 Gospod je rekel Kajnu: »Kje je tvoj brat, Abel?« On pa je rekel: »Ne vem. Sem mar jaz čuvaj svojega brata?« 10 Rekel je: »Kaj si storil? Glas krvi tvojega brata iz tal vpije k meni. 11 Sedaj si preklet pred zemljo, ki je odprla svoja usta, da iz tvoje roke sprejme kri tvojega brata. 12 Ko boš oral tla, ti odslej ne bodo obrodila svoje moči; na zemlji boš ubežnik in potepuh.« 13 Kajn je Gospodu rekel: »Moja kazen je večja, kakor jo lahko prenesem. 14 Glej, danes si me napodil

izpred obličja zemlje, in skrit bom pred tvojim obličjem, in na zemlji bom ubežnik ter potepuh; in zgodilo se bo, da me bo ubil vsak, kdor me najde.« **15** Gospod mu je rekel: »Zatorej kdorkoli ubije Kajna, bo nanj nadeto sedemkratno maščevanje.« In Gospod je na Kajna namestil znamenje, da kdorkoli ga najde, ga ne bi ubil. **16** Kajn je odšel izpred Gospodove prisotnosti in prebival v deželi Nod, vzhodno od Edena. **17** Kajn je spoznal svojo ženo in ta je spočela ter rodila Henoha. Ta je zgradil mesto in ime mesta imenoval Henoh, po imenu svojega sina. **18** Henohu se je rodil Irád, in Irád je zaplodil Mehujaéla, in Mehujaél je zaplodil Metušaéla, in Metušaél je zaplodil Lameha. **19** Lameh si je vzel dve ženi: ime prve je bilo Ada, ime druge pa Cila. **20** Ada je rodila Jabála; ta je bil oče teh, ki prebivajo v šotorih in teh, ki imajo živino. **21** Ime njegovega brata je bilo Jubál; bil je oče vseh teh, ki prijemajo harfo in piščal. **22** Cila pa je rodila tudi Tubál Kajina, učitelja vsakega rokodelca z bronom in železom, in Tubál Kajinova sestra je bila Naáma. **23** Lameh je rekel svojima ženama, Adi in Cili: »Poslušajta moj glas, vidve, Lamehovi ženi, prisluhnita mojemu govoru, kajti umoril sem človeka, ki mi prizadeva rane in mladeniča, za mojo rano. **24** Če bo Kajn sedemkrat maščevan, resnično, Lameh [pa] sedeminsedemdesetkrat.« **25** Adam je spet spoznal svojo ženo in rodila je sina in njegovo ime je imenovala Set. »Kajti Bog, « je rekla, »mi je določil drugega potomca namesto Abela, ki ga je ubil Kajn.« **26** In Setu, tudi njemu se je rodil sin, in njegovo ime je imenoval Enóš. Potem so ljudje začeli klicati Gospodovo ime.

5 To je knjiga Adamovih rodov. Na dan, ko je Bog ustvaril človeka, ga je naredil po Božji podobnosti. **2** Moškega in žensko ju je ustvaril in ju blagoslovil in njuno ime imenoval Adam, na dan, ko sta bila ustvarjena. **3** Adam je živel sto trideset let in zaplodil sina po svoji lastni podobnosti, po svoji podobi in imenoval ga je Set. **4** Adamovih dni, potem ko je zaplodil Seta, je bilo osemsto let, in zaplodil je sinove in hčere. **5** Vseh dni, ko je Adam živel, je bilo devetsto trideset let, in je umrl. **6** Set je živel sto pet let ter zaplodil Enóša. **7** Potem ko je Set zaplodil Enóša, je živel osemsto sedem let ter zaplodil sinove in hčere, **8** in vseh Setovih dni je bilo devetsto dvanajst let, in je umrl. **9** Enóš je živel devetdeset let in zaplodil Kenána, **10** in potem, ko je Enóš zaplodil Kenána, je živel osemsto petnajst let ter zaplodil sinove in hčere. **11** Vseh Enóševih dni je bilo devetsto pet let, in je umrl. **12** Kenán je živel sedemdeset let ter zaplodil Mahalaléla. **13** Potem ko je Kenán zaplodil Mahalaléla, je živel osemsto štirideset let ter zaplodil sinove in hčere. **14** Vseh Kenánovih dni je bilo devetsto deset let, in je umrl. **15** Mahalalél je živel petinšestdeset let ter zaplodil Jereda. **16** Potem ko je Mahalalél zaplodil Jereda, je živel osemsto trideset let ter zaplodil sinove in hčere. **17** Vseh Mahalalélovih dni je bilo osemsto petindevetdeset let, in je umrl. **18** Jered je živel sto dvainšestdeset let ter zaplodil Henoha. **19** Potem ko je Jered zaplodil Henoha, je živel osemsto let ter zaplodil sinove in hčere. **20** Vseh Jeredovih dni je bilo devetsto dvainšestdeset let, in je umrl. **21** Henoh je živel petinšestdeset let ter zaplodil Matuzalema. **22** Potem ko je Henoh zaplodil Matuzalema, je tristo let hodil z Bogom ter zaplodil sinove in hčere. **23** Vseh Henohovih dni je bilo tristo petinšestdeset let. **24** Henoh je hodil z Bogom in ni ga bilo, kajti Bog ga je vzel. **25** Matuzalem je živel sto sedeminosemdeset let in zaplodil Lameha. **26** Potem ko je Matuzalem zaplodil Lameha, je živel sedemsto dvainosemdeset let ter zaplodil sinove in hčere. **27** Vseh Matuzalemovih dni je bilo devetsto devetinšestdeset let, in je umrl. **28** Lameh je živel sto dvainosemdeset let ter zaplodil sina. **29** Njegovo ime je imenoval Noe, rekoč: »Ta isti nas bo tolažil, glede našega dela in garanja naših rok, zaradi tal, ki jih je Gospod preklel.« **30** Potem ko je Lameh zaplodil Noeta, je živel petsto petindevetdeset let ter zaplodil sinove in hčere. **31** Vseh Lamehovih dni je bilo sedemsto sedeminsedemdeset let, in je umrl. **32** Noe je bil star petsto let in Noe je zaplodil Sema, Hama ter Jafeta.

6 Pripetilo se je, ko so se na obličju zemlje ljudje začeli množiti in so se jim rojevale hčere, **2** da so Božji sinovi videli človeške hčere, da so bile lepe in so si jih jemali za žene od vseh, ki so si jih izbrali. **3** Gospod je rekel: »Moj duh se ne bo vedno prepiral s človekom, kajti on je prav tako meso, vendar bo njegovih dni sto dvajset let.« **4** Takrat, v tistih dneh, so bili na zemlji velikani; in tudi potem, ko so Božji sinovi vstopali noter v človeške hčere in so jim te rodile otroke, so ti isti postali mogočni možje, ki so bili iz davnine, možje z ugledom. **5** Bog pa je videl, da je bila človekova zlobnost na zemlji velika in da je bila vsaka miselna zamisel njegovega srca nenehno samo zla. **6** To je pokesalo Gospoda, da je na zemlji naredil človeka in to ga je užalostilo pri njegovem srcu. **7** Gospod je rekel: »Uničil bom človeka, ki sem ga ustvaril, izpred obličja zemlje, « tako človeka kakor žival in plazečo stvar ter perjad neba, kajti to me je pokesalo, da sem jih naredil.« **8** Toda Noe je našel milost v Gospodovih očeh. **9** To so Noetovi rodovi. Noe je bil pravičen človek in popoln v svojih rodovih in Noe je hodil z Bogom. **10** Noe je zaplodil tri sinove: Sema, Hama in Jafeta. **11** Tudi zemlja je bila izprijena pred Bogom in zemlja je bila napolnjena z nasiljem. **12** Bog je pogledal na zemljo in glej, bila je izprijena, kajti vse meso na zemlji je izpridilo svojo pot.

13 Bog je Noetu rekel: »Konec vsega mesa je prišel predme,
kajti zemlja je po njih napolnjena z nasiljem, in glej, uničil jih
bom, z zemljo [vred]. 14 Naredi si ladjo iz gofrovega lesa. V
ladji boš naredil prostore in jo zunaj in znotraj zasmolil s
smolo. 15 In to je oblika, po kateri jo boš naredil: dolžina
ladje naj bo tristo komolcev, njena širina petdeset komolcev
in njena višina trideset komolcev. 16 Ladji boš naredil okno in
komolec nad tem jo boš končal. Vrata ladje boš napravil na
njeni strani; s spodnjim, drugim in tretjim nadstropjem jo boš
naredil. 17 Glej jaz, celó jaz, privedem na zemljo poplavo
vodá, da uničim vse meso, v katerem je dih življenja izpod
neba in vsaka stvar, ki je na zemlji, bo umrla. 18 Toda s teboj
bom vzpostavil svojo zavezo, in prišel boš na ladjo, ti in tvoji
sinovi in tvoja žena in žene tvojih sinov s teboj. 19 Od vsake
žive stvari, od vsega mesa, boš s seboj na ladjo privedel
[po] dva od vsake vrste, da jih s teboj obvaruješ žive; naj
bodo samec in samica. 20 Od perjadi po njihovi vrsti in od
živine po njihovi vrsti, od vsake zemeljske plazeče stvari po
njeni vrsti, [po] dva od vsake vrste bosta prišla k tebi, da ju
obvaruješ živa. 21 K sebi vzemi od vse hrane, ki se jé in jo
boš zbral k sebi, in ta bo za hrano zate in zanje.« 22 Noe je
storil tako; glede na vse, kar mu je Bog ukazal, je storil tako.

7 Gospod je rekel Noetu: »Pridi ti in vsa tvoja hiša v ladjo,
kajti pred seboj sem te videl pravičnega v tem rodu. 2
Od vsake čiste živali boš vzel k sebi po sedmero, samca in
njegovo samico. Od živali, ki niso čiste, po dvoje, samca in
njegovo samico. 3 Tudi od perjadi neba po sedmero, samca
in samico, da na obličju vse zemlje ohraniš seme živo. 4
Kajti še sedem dni in povzročil bom, da na zemljo dežuje
štirideset dni in štirideset noči; in vsako živo snov, ki sem jo
naredil, bom uničil izpred obličja zemlje.« 5 Noe je storil
glede na vse, kar mu je Gospod zapovedal. 6 Noe je bil
star šeststo let, ko je bila na zemlji poplava vodá. 7 Noe
je zaradi poplavnih vodá vstopil v ladjo in njegovi sinovi in
njegova žena in žene njegovih sinov z njim. 8 Od čistih živali
in od živali, ki niso čiste in od perjadi in od vsake stvari,
ki se plazi na zemlji, 9 so po dve in dve vstopile k Noetu
v ladjo, samec in samica, kakor je Bog zapovedal Noetu.
10 Po sedmih dneh pa se je pripetilo, da so bile na zemlji
poplavne vode. 11 V šeststotem letu Noetovega življenja, v
drugem mesecu, sedemnajsti dan meseca, istega dne so
izbruhnili vsi studenci velike globine in okna neba so bila
odprta. 12 In dež je bil na zemlji štirideset dni in štirideset
noči. 13 Prav isti dan so vstopili v ladjo Noe ter Sem in Ham
in Jafet, Noetovi sinovi in Noetova žena in z njim tri žene
njegovih sinov. 14 Oni in vsaka žival po njeni vrsti in vsa
živina po njeni vrsti in vsaka plazeča stvar, ki se plazi na
zemlji, po njeni vrsti in vsaka perjad po njeni vrsti, vsaka
ptica od vsake sorte. 15 Vstopile so k Noetu v ladjo, [po] dve
in dve od vsega mesa, v katerem je dih življenja. 16 Te, ki
so vstopile, so vstopile samec in samica od vsega mesa,
kakor mu je Bog zapovedal. Gospod pa ga je zaprl noter. 17
Na zemlji je bila poplava štirideset dni. Vode so narasle in
podpirale ladjo in ta je bila dvignjena nad zemljo. 18 Vode
so prevladale in silno narasle na zemlji in ladja je plula na
obličju vodá. 19 Vode so silno prevladale na zemlji in vsi
visoki hribi, ki so bili pod celotnim nebom, so bili pokriti. 20
Vode so se dvignile [in] prevladale [za] petnajst komolcev in
gore so bile pokrite. 21 Umrlo je vse meso, ki se je gibalo
na zemlji, tako od perjadi, od živine, od živali in od vsake
plazeče stvari, ki se plazi na zemlji in vsakega človeka. 22
Vse, v čigar nosnicah je bil dih življenja, od vsega, kar [jih]
je bilo na kopni zemlji, je umrlo. 23 Uničena je bila vsaka
živa snov, ki je bila na obličju tal, tako človek kakor živina,
plazeče stvari in perjad neba; in bile so uničene z zemlje. Živ
je ostal samo Noe in tisti, ki so bili z njim na ladji. 24 Vode so
prevladovale na zemlji sto petdeset dni.

8 Bog se je spomnil Noeta in vsake žive stvari in vse živine,
ki je bila z njim v ladji in Bog je naredil veter, da je šel
prek zemlje in vode so se znižale. 2 Tudi studenci globin in
okna neba so bili ustavljeni in dež z neba je bil zadržan. 3
Vode so se nenehno vračale iznad zemlje in po koncu sto
petdesetih dni so bile vode znižane. 4 Ladja je obstala v
sedmem mesecu, na sedemnajsti dan meseca, na gorah
Araráta. 5 In vode so nenehno upadale do desetega meseca.
V desetem mesecu, na prvi dan meseca, so bili vidni vrhovi
gora. 6 Ob koncu štiridesetih dni se je pripetilo, da je Noe
odprl okno ladje, ki jo je naredil 7 in izpustil krokarja, ki je
letal sem ter tja, dokler se vode iznad zemlje niso posušile.
8 Od sebe je izpustil tudi golobico, da vidi, če so se vode
znižale iznad obličja tal, 9 toda golobica ni našla počitka za
podnožje svojega stopala in se je vrnila k njemu v ladjo, kajti
vode so bile na obličju celotne zemlje. Potem je iztegnil svojo
roko in jo prijel ter potegnil k sebi v ladjo. 10 Okleval pa je še
drugih sedem dni in golobico ponovno izpustil iz ladje. 11
Golobica je zvečer priletela k njemu, in glej, v njenem kljunu
je bil odtrgan oljčni list. Tako je Noe spoznal, da so bile vode
iznad zemlje znižane. 12 Okleval je še drugih sedem dni in
izpustil golobico, ki se ni več ponovno vrnila k njemu. 13
Pripetilo se je v šeststoprvem letu, v prvem mesecu, prvi
dan meseca, [da] so se vode iznad zemlje posušile. Noe je
odstranil pokrivalo ladje ter pogledal in glej, obličje tal je
bilo suho. 14 V drugem mesecu, na sedemindvajseti dan
meseca, je bila zemlja suha. 15 Bog je spregovoril Noetu,

rekoč: 16 »Pojdi iz ladje ti in tvoja žena in tvoji sinovi in žene
tvojih sinov s teboj. 17 S seboj privedi vsako živo stvar, ki je
s teboj od vsega mesa, tako od perjadi kakor od živine in od
vsake plazeče stvari, ki se plazi na zemlji, da se bodo na
zemlji lahko obilno plodili in bodo rodovitni in se množili na
zemlji.« 18 Noe se je izkrcal in njegovi sinovi in njegova žena
in žene njegovih sinov z njim. 19 Vsaka žival, vsaka plazeča
stvar in vsaka perjad in karkoli se plazi na zemlji, po svojih
vrstah, so se izkrcali iz ladje. 20 Noe je zgradil oltar Gospodu
in vzel od vsake čiste živali in od vsake čiste perjadi ter na
oltarju daroval žgalne daritve. 21 Gospod je zavohal prijeten
vonj in Gospod je v svojem srcu rekel: »Zaradi človeka tal
ne bom več ponovno preklel, kajti zamisel človekovega srca
je zla od njegove mladosti niti ne bom več ponovno udaril
vsake žive stvari, kakor sem storil. 22 Dokler ostaja zemlja,
čas setve in žetve in mraz in vročina in poletje in zima in dan
in noč ne bodo prenehali.«

9 Bog je blagoslovil Noeta in njegove sinove ter jim rekel:
»Bodite rodovitni in se množite ter na novo napolnite
zemljo. 2 Strah pred vami in groza pred vami bo na vsaki
zemeljski živali in na vsaki zračni perjadi, na vsem, kar se
giba na zemlji in na vseh ribah morja; izročene so v vašo
roko. 3 Vsaka gibajoča stvar, ki živi, naj bo hrana za vas;
celó kakor zelena zelišča, sem vam izročil vse stvari. 4 Toda
mesa z njegovim življenjem, ki je njegova kri, ne boste jedli.
5 Zagotovo bom terjal vašo kri vaših življenj. Terjal jo bom
iz roke vsake živali in iz človeške roke. Iz roke vsakega
človekovega brata bom terjal človeško življenje. 6 Kdorkoli
prelije človeško kri, bo po človeku prelita njegova kri, kajti
človeka je naredil po Božji podobi. 7 Vi pa bodite rodovitni in
se množite, na zemlji obilno obrodite in se množite na njej.«
8 Bog je spregovoril Noetu ter z njim njegovim sinovom,
rekoč: 9 »Jaz, glejte, jaz vzpostavljam svojo zavezo z
vami in z vašim zarodom za vami 10 in z vsakim živim
ustvarjenim bitjem, ki je z vami, od perjadi, od živine in od
vsake zemeljske živali z vami; od vsega, kar prihaja iz ladje,
do vsake zemeljske živali. 11 In z vami bom vzpostavil svojo
zavezo; niti vse meso ne bo več iztrebljeno s poplavnimi
vodami niti ne bo več poplave, da uniči zemljo.« 12 Bog
je rekel: »To je simbol zaveze, ki jo sklepam med seboj in
vami in vsakim živim ustvarjenim bitjem, ki je z vami, za
neprestane rodove. 13 Svojo mavrico postavim v oblak in ta
bo za simbol zaveze med menoj in zemljo. 14 In zgodilo se
bo, ko nad zemljo privedem oblak, da bo mavrica vidna v
oblaku 15 in spomnil se bom svoje zaveze, ki je med menoj
in vami in vsakim živim ustvarjenim bitjem od vsega mesa in
vode ne bodo več postale poplava, da uničijo vse meso.
16 In v oblaku bo mavrica in pogledal bom nanjo, da se
bom lahko spomnil večne zaveze med Bogom in vsakim
živim ustvarjenim bitjem od vsega mesa, ki je na zemlji.« 17
Bog je rekel Noetu: »To je simbol zaveze, ki sem jo utrdil
med seboj in vsem mesom, ki je na zemlji.« 18 Noetovi
sinovi, ki so se izkrcali iz ladje, so bili Sem, Ham in Jafet.
Ham pa je Kánaanov oče. 19 To so trije Noetovi sinovi,
in od njih je bila prekrita vsa zemlja. 20 In Noe je začel
biti poljedelec ter zasadil vinograd 21 in pil od vina in se
napil in bil je nag v svojem šotoru. 22 Ham, Kánaanov oče,
pa je videl nagoto svojega očeta in zunaj povedal svojima
dvema bratoma. 23 Sem in Jafet sta vzela obleko in si jo
položila na obe njuni rami in šla, obrnjena nazaj in pokrila
nagoto njunega očeta. In njuna obraza sta bila obrnjena
nazaj in nista videla očetove nagote. 24 Noe se je prebudil
iz svojega vina ter spoznal, kaj mu je storil njegov mlajši
sin. 25 Rekel je: »Preklet bodi, Kánaan. Svojim bratom bo
služabnik služabnikov.« 26 Rekel je: »Blagoslovljen bodi
Semov Gospod Bog, Kánaan pa bo njegov služabnik. 27
Bog bo povečal Jafeta in prebival bo v Semovih šotorih,
Kánaan pa bo njegov služabnik.« 28 Noe je po poplavi živel
tristo petdeset let. 29 Vseh Noetovih dni je bilo devetsto
petdeset let, in je umrl.

10 To so torej rodovi Noetovih sinov, Sema, Hama in
Jafeta, in tem so se po poplavi rodili sinovi. 2 Jafetovi
sinovi: Gomer, Magóg, Madáj, Ján, Tubál, Mešeh in Tirás.
3 Gomerjevi sinovi: Aškenáz, Rifát in Togarmá. 4 Jánovi
sinovi: Eliša in Tarší, Kitéjec in Dodaním. 5 S temi so bili
otoki poganov razdeljeni po njihovih deželah, vsakdo po
svojem jeziku, po svojih družinah, v svojih narodih. 6 Hamovi
sinovi: Kuš, Micrájim, Put in Kánaan. 7 Kuševi sinovi: Sebá,
Havilá, Sabtá, Ramá in Sabtehá. In Ramájeva sinova: Šebá
in Dedán. 8 Kuš je zaplodil Nimróda. Ta je začenjal biti
mogočen na zemlji. 9 Bil je mogočen lovec pred Gospodom,
zakaj rečeno je: »Celo kakor Nimród, mogočen lovec pred
Gospodom.« 10 Začetek njegovega kraljestva pa je bil Babel,
Ereh, Akád in Kalne v šinárski deželi. 11 Iz tiste dežele
je odšel proti Asúrju in zgradil Ninive ter mesta Rehobót,
Kelah in 12 Resen med Ninivami in Kelahom; isto je veliko
mesto. 13 Micrájim je zaplodil Ludima, Anamima, Lehabima,
Nafthima, 14 Patrusima, Kasluhima (iz katerega je prišel
Filistejec) in Kaftorima. 15 Kánaan je zaplodil Sidóna, svojega
prvorojenca, Heta, 16 Jebusejca, Amoréjca, Girgašéjca,
17 Hivéjca, Arkejca, Sinéjca, 18 Arvadéjca, Cemaréjca in
Hamatéjca, in nato so bile družine Kánaancev razširjene. 19
Meja Kánaancev je bila od Sidóna, ko prideš v Gerár, do

Gaze; ko greš v Sódomo, Gomóro, Admo, in Cebojím, celó do Leše. 20 To so Hamovi sinovi po svojih družinah, po svojih jezikih, svojih deželah in po svojih narodih. 21 Tudi Semu, očetu vseh Eberjevih otrok, Jafetovemu starejšemu bratu, celó njemu so bili rojeni otroci. 22 Semovi otroci: Elám, Asúr, Arpahšád, Lud in Arám. 23 Arámovi otroci: Uc, Hul, Geter in Maš. 24 Arpahšád je zaplodil Šelaha, in Šelah je zaplodil Eberja. 25 Eberju sta bila rojena dva sinova. Enemu je bilo ime Peleg, kajti v njegovih dneh je bila zemlja razdeljena in ime njegovega brata je bilo Joktán. 26 Joktán je zaplodil Almodáda, Šelefa, Hacarmáveta, Jeraha, 27 Hadoráma, Uzála, Diklá, 28 Obála, Abimaéla, Šebá, 29 Ofírja, Havilá in Jobába. Vsi ti so bili Joktánovi sinovi. 30 Njihovo prebivališče je bilo od Meše, ko greš k Sefárju, vzhodnemu gorovju. 31 To so Semovi sinovi po svojih družinah, po svojih jezikih, po svojih deželah, po svojih narodih. 32 To so družine Noetovih sinov po svojih rodovih v svojih narodih in z njimi so bili po poplavi razdeljeni narodi na zemlji.

11 Celotna zemlja pa je bila enojezična in enega govora. 2 Pripetilo se je, ko so potovali od vzhoda, da so našli ravnino v šinárski deželi in tam so prebivali. 3 Rekli so drug drugemu: »Pojdimo, delajmo opeko in jih temeljito žgimo.« In opeko so imeli za kamen, blato pa so imeli za malto. 4 Rekli so: »Pojdimo, zgradimo si mesto in stolp, čigar vrh bo lahko segal do neba in naredimo si ime, da ne bomo razkropljeni po obličju celotne zemlje.« 5 Gospod pa je prišel dol, da vidi mesto in stolp, ki so ga gradili človeški otroci. 6 Gospod je rekel: »Glej, ljudstvo je eno in vsi imajo en jezik in to so začeli delati in zdaj ne bo nič zadržano pred njimi, kar so si domislili storiti. 7 Pojdimo, gremo dol in jim tam zmešajmo njihov jezik, da ne bodo mogli razumeti govora drug drugega.« 8 Tako jih je Gospod od tam razkropil naokoli po obličju celotne zemlje in prenehali so graditi mesto. 9 Zato je ime tega mesta imenovano Babel, ker je tam Gospod zmešal jezik vse zemlje, in od tam jih je Gospod razkropil naokoli po obličju vse zemlje. 10 To so Semovi rodovi. Sem je bil star sto let in dve leti po poplavi je zaplodil Arpahšáda. 11 Potem ko je Sem zaplodil Arpahšáda, je živel petsto let ter zaplodil sinove in hčere. 12 Arpahšád je živel petintrideset let ter zaplodil Šelaha. 13 Arpahšád je, potem ko je zaplodil Šelaha, živel štiristo tri leta ter zaplodil sinove in hčere. 14 Šelah je živel trideset let ter zaplodil Eberja. 15 Šelah je, potem ko je zaplodil Eberja, živel štiristo tri leta ter zaplodil sinove in hčere. 16 Eber je živel štiriintrideset let ter zaplodil Pelega. 17 Eber je, potem ko je zaplodil Pelega, živel štiristo trideset let ter zaplodil sinove in hčere. 18 Peleg je živel trideset let ter zaplodil Reguja. 19 Peleg je, potem ko je zaplodil Reguja, živel dvesto devet let ter zaplodil sinove in hčere. 20 Regu je živel dvaintrideset let ter zaplodil Serúga. 21 Regu je, potem ko je zaplodil Serúga, živel dvesto sedem let ter zaplodil sinove in hčere. 22 Serúg je živel trideset let ter zaplodil Nahórja. 23 Serúg je, potem ko je zaplodil Nahórja, živel dvesto let ter zaplodil sinove in hčere. 24 Nahór je živel devetindvajset let ter zaplodil Teraha. 25 Nahór je, potem ko je zaplodil Teraha, živel sto devetnajst let ter zaplodil sinove in hčere. 26 Terah je živel sedemdeset let ter zaplodil Abrama, Nahórja in Harána. 27 Torej to so Terahovi rodovi. Terah je zaplodil Abrama, Nahórja in Harána; Harán pa je zaplodil Lota. 28 Harán je umrl pred svojim očetom Terahom v deželi svojega rojstva, v Uru Kaldejcev. 29 Abram in Nahór sta si vzela ženi. Ime Abramove žene je bilo Sarája; in ime Nahórjeve žene Milka, hči Harána, Milkinega očeta in Jiskinega očeta. 30 Toda Sarája je bila jalova; ni imela nobenega otroka. 31 Terah je vzel Abrama, svojega sina in vnuka Lota, Haránovega sina in svojo snaho Sarájo, ženo svojega sina Abrama in odšli so iz Ura Kaldejcev, da gredo v kánaansko deželo in prišli so v Harán ter tam prebivali. 32 Terahovih dni je bilo dvesto pet let, in Terah je umrl v Haránu.

12 Gospod je torej rekel Abramu: »Pojdi ven iz svoje dežele in iz svojega sorodstva in iz hiše svojega očeta v deželo, ki ti jo bom pokazal. 2 Iz tebe bom naredil velik narod in blagoslovil te bom in tvoje ime naredil veliko in ti boš blagoslov. 3 Blagoslovil bom tiste, ki te blagoslavljajo in preklel tistega, ki te preklinja, in v tebi bodo blagoslovljene vse družine zemlje.« 4 Tako je Abram odšel, kakor mu je Gospod spregovoril in Lot je šel z njim. Abram pa je bil star petinsedemdeset let, ko je odšel iz Harána. 5 Abram je vzel svojo ženo Sarájo in Lota, sina svojega brata ter vse njuno imetje, ki sta ga zbrala in duše, ki sta jih pridobila v Haránu in šli so, da gredo v kánaansko deželo in prišli so v kánaansko deželo. 6 Abram je šel skozi deželo do kraja Sihem, na Moréjevo ravnino. In takrat je bil v deželi Kánaanec. 7 Gospod se je prikazal Abramu ter rekel: »To deželo bom dal tvojemu potomcu.« In tam je zgradil oltar Gospodu, ki se mu je prikazal. 8 Od tam se je prestavil h gori na vzhodu Betela ter postavil svoj šotor in Betel je imel na zahodu, Aj pa na vzhodu. Tam je zgradil oltar Gospodu ter klical h Gospodovemu imenu. 9 Abram je potoval in še vedno šel proti jugu. 10 V deželi pa je bila lakota in Abram je odšel dol v Egipt, da tam začasno prebiva, kajti lakota v deželi je bila boleča. 11 Toda pripetilo se je, ko je prišel blizu, da vstopi v Egipt, da je rekel svoji ženi Saráji: »Glej, torej vem, da si na pogled lepa ženska, 12 zato se bo zgodilo, ko

te bodo Egipčani zagledali, da bodo rekli: ›To je njegova žena‹ in bodo mene ubili, toda tebe bodo ohranili pri življenju. 13 Reci, prosim te, [da] si moja sestra, da bo zaradi tebe lahko dobro z menoj in bo moja duša živela zaradi tebe.« 14 Pripetilo se je, ko je Abram prišel v Egipt, da so Egipčani zagledali žensko, da je bila zelo lepa. 15 Tudi faraonovi princi so jo videli in jo priporočili pred faraonom in ženska je bila vzeta v faraonovo hišo. 16 In zaradi nje je [z] Abramom dobro ravnal, in imel je ovce, vole, osle, sluge, dekle, oslice in kamele. 17 Gospod pa je zaradi Abramove žene Saráje trpinčil faraona in njegovo hišo z velikimi nadlogami. 18 Faraon je poklical Abrama ter mu rekel: »Kaj je to, kar si mi storil? Zakaj mi nisi povedal, da je bila tvoja žena? 19 Zakaj si rekel: ›Moja sestra je?‹ Tako bi jo lahko vzel k sebi za ženo. Zdaj torej glej svojo ženo, vzemi jo in pojdi svojo pot.« 20 Faraon je glede njega zapovedal svojim ljudem in poslali so ga proč in njegovo ženo in vse, kar je imel.

13 Abram se je dvignil iz Egipta na jug, on in njegova žena in vse, kar je imel in Lot z njim. 2 Abram je bil zelo bogat z živino, s srebrom in z zlatom. 3 Odšel je na svoja potovanja od juga celó do Betela, na kraj, kjer je bil od začetka njegov šotor, med Betelom in Ajem, 4 na kraj z oltarjem, ki ga je tam najprej naredil in tam je Abram klical h Gospodovemu imenu. 5 Tudi Lot, ki je odšel z Abramom, je imel trope, črede in šotore. 6 Zemlja pa ju ni mogla podpirati, da bi lahko prebivala skupaj, kajti njuno imetje je bilo veliko, tako da nista mogla prebivati skupaj. 7 Bil pa je prepir med čredniki Abramove živine in čredniki Lotove živine, in takrat so v deželi prebivali Kánaanci in Perizéjci. 8 Abram je rekel Lotu: »Naj ne bo prepira, prosim te, med menoj in teboj in med mojimi čredniki in med tvojimi čredniki, kajti mi smo bratje. 9 Mar ni vsa dežela pred teboj? Prosim te, loči se od mene. Če boš vzel levico, potem bom odšel na desno, ali če ti odideš na desnico, potem bom jaz odšel na levo.« 10 Lot je povzdignil svoje oči in pogledal vso jordansko ravnino, ki je bila, preden je Gospod uničil Sódomo in Gomóro, vsepovsod dobro namakana, kakor Gospodov vrt, podobna egiptovski deželi, ko prideš do Coarja. 11 Potem si je Lot izbral vso Jordansko ravnino in Lot je odpotoval vzhodno in ločila sta se drug od drugega, eden od drugega. 12 Abram je prebival v kánaanski deželi, Lot pa je prebival v mestih ravnine in svoj šotor postavljal v smeri Sódome. 13 Toda sódomski možje so bili zlobni in silni grešniki pred Gospodom. 14 Gospod je rekel Abramu, potem ko je bil Lot ločen od njega: »Dvigni torej svoje oči in poglej, od kraja, kjer si, proti severu, proti jugu, proti vzhodu in proti zahodu. 15 Kajti vso deželo, ki jo vidiš, bom dal tebi in tvojemu potomstvu na veke. 16 Tvojega semena bom naredil kakor zemeljskega prahu, tako da če človek lahko prešteje zemeljski prah, potem bo prešteto tudi tvoje seme. 17 Vstani, prehodi deželo po njeni dolžini in po njeni širini, kajti tebi jo bom dal.« 18 Potem je Abram odstranil svoj šotor in prišel ter prebival na mamrejski ravnini, ki je v Hebrónu in tam zgradil oltar Gospodu.

14 Pripetilo se je v dneh šinárskega kralja Amraféla, elasárskega kralja Arjóha, elámskega kralja Kedorlaómerja in tidálskega kralja narodov, 2 da so se ti vojskovali s sódomskim kraljem Berom in gomórskim kraljem Biršájem, admaškim kraljem Šinábom, cebojímskim kraljem Šeméberjem in kraljem Bele, kar je Coar. 3 Vsi ti so se skupaj srečali v Sidímski dolini, kar je slano morje. 4 Dvanajst let so služili Kedorlaómerju, v trinajstem letu pa so se uprli. 5 V štirinajstem letu je prišel Kedorlaómer ter kralji, ki so bili z njim in udarili Rafájevce pri Ašterót Karnájimu in Zuzéjce pri Hamu in Emejce v Šavé Kirjatájimu 6 in Horéjce na njihovem gorovju Seír, do El Párana, ki je poleg divjine. 7 In vrnili so se ter prišli do En Mišpáta, kar je Kadeš in udarili vso deželo Amalečanov in tudi Amoréjce, ki so prebivali v Hacecón Tamáru. 8 In odšli so sódomski kralj, gomórski kralj, admaški kralj, cebojímski kralj in belaški kralj (isti je coarski) in se združili v bitki z njimi v Sidímski dolini 9 z elámskim kraljem Kedorlaómerjem, s Tidálom, kraljem narodov, šinárskim kraljem Amrafélom in elasárskim kraljem Arjóhom: štirje kralji proti petim. 10 Sidímska dolina pa je bila polna blatnih jam in sódomski kralj in gomórski kralj sta pobegnila in padla tja. Tisti, ki so preostali, pa so pobegnili h goram. 11 Pobrali so vse dobrine Sódome in Gomóre in ves njihov živež ter odšli svojo pot. 12 Vzeli so Lota, sina Abramovega brata, ki je prebival v Sódomi in njegove dobrine ter odrinili. 13 Prišel pa je nekdo, ki je pobegnil in povedal Hebrejcu Abramu, kajti ta je prebival na ravnini Amoréjca Mamreja, Eškólovega in Anêrjevega brata; in ti so bili zavezniki z Abramom. 14 Ko je Abram slišal, da je njegov brat ujet, je oborožil tristo osemnajst svojih izurjenih služabnikov, rojenih v njegovi lastni hiši in jih zasledoval do Dana. 15 Ponoči se je razdelil zoper njih, on in njegovi služabniki in jih udaril in jih zasledoval do Hobe, ki je na levi roki od Damaska. 16 Vse dobrine je privedel nazaj in prav tako je privedel nazaj svojega brata Lota in njegove dobrine in tudi žene in ljudstvo. 17 Sódomski kralj pa je odšel ven, da ga sreča po njegovi vrnitvi iz pokola Kedorlaómerja in kraljev, ki so bili z njim pri dolini Šavé, ki je kraljeva dolina. 18 Melkízedek, kralj v Salemu, je prinesel kruh in vino in ta je

bil duhovnik najvišjega Boga. 19 Blagoslovil ga je ter rekel:
»Blagoslovljen bodi Abram od najvišjega Boga, lastnika neba
in zemlje 20 in blagoslovljen bodi najvišji Bog, ki je tvoje
sovražnike izročil v tvojo roko.« In on mu je dal desetine od
vsega. 21 Sódomski kralj pa je rekel Abramu: »Daj mi osebe,
dobrine pa vzemi zase.« 22 Abram je rekel sódomskemu
kralju: »Svojo roko sem dvignil h Gospodu, najvišjemu Bogu,
lastniku neba in zemlje, 23 da ne bom vzel ne od nitke niti
ne do vezalke in da ne bom vzel nobene stvari, ki je tvoja,
da ne bi ti rekel: ›Jaz sem Abrama naredil bogatega.‹ 24
Samó tisto, kar so mladeniči pojedli in delež ljudi, ki so šli z
menoj, Anêr, Eškól in Mamre; naj si vzamejo svoj delež.«

15 Po teh stvareh je Gospodova beseda prišla Abramu
v videnju, rekoč: »Ne boj se, Abram. Jaz sem tvoj ščit
in tvoja silno velika nagrada.« 2 Abram je rekel: »Gospod
Bog, kaj mi hočeš dati, glede na to, da odhajam brez otrok
in je oskrbnik moje hiše Eliézer iz Damaska?« 3 Abram je
rekel: »Glej, nobenega potomca mi nisi dal in glej, nekdo,
rojen v moji hiši, je moj dedič.« 4 Glej, Gospodova beseda je
prišla k njemu, rekoč: »Ta ne bo tvoj dedič, temveč tisti, ki bo
izšel iz tvoje lastne notranjosti, bo tvoj dedič.« 5 Privedel
ga je daleč naprej ter rekel: »Poglej zdaj proti nebu in štej
zvezde, če jih lahko prešteješ.« Rekel mu je: »Tako bo
tvoje seme.« 6 Veroval je v Gospoda in on mu je to štel za
pravičnost. 7 Rekel mu je: »Jaz sem Gospod, ki te je privedel
iz Ura Kaldejcev, da ti dam to deželo, da jo podeduješ.« 8
Rekel je: »Gospod Bog, po čem bom spoznal, da jo bom
podedoval?« 9 Rekel mu je: »Vzemi mi triletno telico, triletno
kozo, triletnega ovna, grlico in mladega goloba.« 10 Ta je
k sebi vzel vse to in jih na sredini razpolovil in vsak kos
položil nasproti drugemu, toda ptic ni razpolovil. 11 Ko je na
trupla prišla perjad, jo je Abram odganjal. 12 In ko je sonce
zahajalo, je na Abrama padlo globoko spanje in glej, nanj je
padla groza velike teme. 13 Abramu je rekel: »Zagotovo
vedi, da bo tvoje potomstvo tuje v deželi, ki ni njihova in jim
bo služilo, oni pa jih bodo mučili štiristo let 14 in prav tako
bom sodil ta narod, ki mu bodo služili. Potem pa bodo izšli z
velikim imetjem. 15 Ti pa boš v miru odšel k svojim očetom;
pokopan boš v dobri visoki starosti. 16 Toda v četrtem rodu
bodo ponovno prišli sèm, kajti krivičnost Amoréjcev še ni
dopolnjena.« 17 Pripetilo se je, da ko je sonce zašlo in je
bila tema, glej kadečo talilno peč in gorečo svetilko, ki sta šli
med temi kosi. 18 Na isti dan je Gospod z Abramom sklenil
zavezo, rekoč: »Tvojemu semenu sem dal to deželo, od
egiptovske reke do vélike reke, reke Evfrata: 19 Kenéjce,
Kenázovce, Kadmonéjce, 20 Hetejce, Perizéjce, Rafájevce,
21 Amoréjce, Kánaance, Girgašéjce in Jebusejce.«

16 Torej Sarája, Abramova žena, mu ni rodila otrok. Imela
pa je pomočnico, Egipčanko, ki ji je bilo ime Hagára. 2
Sarája je Abramu rekla: »Glej torej, Gospod me je zadržal
pred rojevanjem. Prosim te, pojdi noter v mojo služkinjo,
lahko se zgodi, da dosežem otroke prek nje.« Abram je
prisluhnil Sarájinemu glasu. 3 Sarája, Abramova žena,
je vzela Hagáro, svojo egipčansko služabnico, potem ko
je Abram deset let prebival v kánaanski deželi in jo dala
svojemu soprogu Abramu, da postane njegova žena. 4 Šel
je noter v Hagáro in ona je spočela. Ko pa je videla, da je
spočela, je bila njena gospodarica prezirana v njenih očeh.
5 Sarája je rekla Abramu: »Moja žalitev bodi na tebi. Svojo
služabnico sem dala v tvoje naročje, ko pa je videla, da je
spočela, sem bila v njenih očeh prezirana. Gospod [naj] sodi
med menoj in teboj.« 6 Toda Abram je rekel Saráji: »Glej,
tvoja služabnica je v tvoji roki. Stôri ji, kakor ti ugaja.« Ko pa
je Sarája z njo trdo postopala, je ta pobegnila pred njenim
obrazom. 7 Gospodov angel jo je našel pri vodnem studencu
v divjini, pri izviru, na poti v Šur. 8 Rekel je: »Hagára, Sarájina
služabnica, od kod prihajaš? Kam hočeš oditi?« Rekla je:
»Pobegnila sem izpred obličja svoje gospodarice Saráje.« 9
Gospodov angel ji je rekel: »Vrni se k svoji gospodarici in
se podrêdi pod njene roke.« 10 Gospodov angel ji je rekel:
»Tvoje seme bom silno pomnožil, da le-to zaradi množice ne
bo preštevno.« 11 Gospodov angel ji je rekel: »Glej, ti si z
otrokom in rodila boš sina in imenovala ga boš Izmael, ker je
Gospod uslišal tvojo stisko. 12 In on bo divji človek, njegova
roka bo zoper vsakega človeka in roka vsakega človeka
zoper njega in prebival bo v prisotnosti vseh svojih bratov.«
13 Klicala je ime Gospoda, ki ji je govoril: »Ti, Bog, me vidiš,
« kajti rekla je, »sem tudi tukaj gledala za tistim, ki me vidi?«
14 Zatorej se je izvir imenoval Beêr Lahái Roí; glej, ta je
med Kadešem in Beredom. 15 Hagára je Abramu rodila sina
in Abram je svojega sina, ki ga je rodila Hagára, imenoval
Izmael. 16 Ko je Hagára Abramu rodila Izmaela, je bil Abram
star šestinosemdeset let.

17 Ko je bil Abram star devetindevetdeset let, se je Gospod
prikazal Abramu in mu rekel: »Jaz sem Vsemogočni
Bog, hodi pred menoj in bodi popoln. 2 Svojo zavezo bom
sklenil med seboj in teboj in te silno namnožil.« 3 Abram
je padel na svoj obraz in Bog je z njim govoril, rekoč: 4
»Kar se mene tiče, glej, moja zaveza je s teboj in ti boš oče
mnogih narodov. 5 Niti se tvoje ime ne bo več imenovalo
Abram, temveč bo tvoje ime Abraham, kajti naredil sem te za

očeta mnogih narodov. 6 Naredil te bom silno rodovitnega in
iz tebe bom naredil narode in iz tebe bodo prišli kralji. 7
Vzpostavil bom svojo zavezo med seboj in teboj in tvojim
semenom za teboj po njihovih rodovih za večno zavezo,
da bom Bog tebi in tvojemu semenu za teboj. 8 Tebi in
tvojemu semenu za teboj bom dal deželo, v kateri si tujec,
vso kánaansko deželo, za večno posest in jaz bom njihov
Bog.« 9 Bog je rekel Abrahamu: »Držal se boš moje zaveze,
torej ti in tvoje seme za teboj po njihovih rodovih. 10 To je
moja zaveza, ki se je boste držali, med menoj in teboj in
tvojim potomstvom za teboj: vsak fantek med vami naj bo
obrezan. 11 Obrezali boste meso svoje prednje kožice in to
bo simbol zaveze med menoj in vami. 12 Kdor je star osem
dni, naj bo med vami obrezan, vsak fantek po svojih rodovih,
kdor je rojen v hiši ali kupljen z denarjem kateregakoli tujca,
ki ni iz tvojega potomstva. 13 Kdor je rojen v tvoji hiši in kdor
je kupljen z denarjem, mora biti obrezan in moja zaveza
bo v vašem mesu za večno zavezo. 14 Neobrezan fantek,
katerega meso njegove prednje kožice ni obrezano, naj
bo ta duša iztrebljena iz svojega ljudstva; prelomil je mojo
zavezo.« 15 Bog je rekel Abrahamu: »Kar se tiče tvoje žene
Saráje, njenega imena ne boš več klical Sarája, temveč
Sara bo njeno ime. 16 Blagoslovil jo bom in ti tudi od nje
dal sina. Da, blagoslovil jo bom in ona bo mati narodov,
kralji ljudstev bodo iz nje.« 17 Potem je Abraham padel
na svoj obraz, se zasmejal in v svojem srcu rekel: »Ali bo
otrok rojen njemu, ki je star sto let? In ali bo Sara, ki je
stara devetdeset let, rodila?« 18 Abraham je rekel Bogu:
»Oh, da bi Izmael lahko živel pred teboj!« 19 Bog je rekel:
»Tvoja žena Sara ti bo zares rodila sina in ti boš njegovo
ime klical Izak in vzpostavil bom svojo zavezo z njim za
večno zavezo in s tvojim semenom za njim. 20 In kar se
tiče Izmaela, sem te uslišal: ›Glej, blagoslovil sem ga in
naredil ga bom rodovitnega in ga silno pomnožil. Dvanajst
princev bo zaplodil in naredil ga bom [za] velik narod.‹ 21
Toda svojo zavezo bom vzpostavil z Izakom, ki ti ga bo rodila
Sara ob tem določenem času, v naslednjem letu.« 22 In
prenehal je govoriti z njim in Bog se je dvignil od Abrahama.
23 Abraham je vzel svojega sina Izmaela in vse, ki so bili
rojeni v njegovi hiši in vse, kar je kupil s svojim denarjem,
vsakega moškega izmed ljudi Abrahamove hiše in obrezal
meso njihove prednje kožice na prav isti dan, kakor mu je
rekel Bog. 24 Abraham je bil star devetindevetdeset let, ko
je bil obrezan v mesu svoje prednje kožice. 25 In njegov
sin Izmael je bil star trinajst let, ko je bil obrezan v mesu
svoje prednje kožice. 26 Na prav isti dan sta bila obrezana
Abraham in njegov sin Izmael. 27 Vsi ljudje njegove hiše,
rojeni v hiši in kupljeni z denarjem od tujca, so bili obrezani z
njim.

18 Gospod se mu je prikazal na Mamrejevih ravninah,
on pa je sedel pri šotorskih vratih, v vročini dneva 2 in
povzdignil svoje oči in pogledal in glej, pri njem so stali trije
možje in ko jih je zagledal, je stekel od šotorskih vrat, da jih
sreča in se priklonil proti tlom 3 ter rekel: »Moj Gospod,
če sem torej našel naklonjenost v tvojih očeh, te prosim,
ne odidi proč od svojega služabnika. 4 Naj bo prineseno,
prosim te, malo vode in umijte svoja stopala in se spočijte
pod drevesom. 5 Prinesel bom grižljaj kruha in potolažite
svoja srca. Nato boste šli dalje, kajti zato ste prišli k svojemu
služabniku.« In rekli so: »Stôri tako, kakor si rekel.« 6
Abraham se je podvizal v šotor k Sari ter ji rekel: »Brž
pripravi tri mere fino mlete moke, zamesi jo in na ognjišču
pripravi kolače.« 7 Abraham je stekel k čredi, vzel nežno
in dobro tele ter ga dal mladeniču in ta je pohitel, da ga
pripravi. 8 Vzel je maslo, mleko in tele, ki ga je pripravil in to
postavil prednje, in stal je poleg njih, pod drevesom, oni pa
so jedli. 9 Rekli so mu: »Kje je tvoja žena Sara?« Rekel je:
»Glejte, v šotoru.« 10 In on je rekel: »Zagotovo se bom vrnil
k tebi glede na čas življenja in glej, tvoja žena Sara bo imela
sina.« Sara pa je to slišala pri vratih šotora, ki je bil za njim.
11 Torej Abraham in Sara sta bila stara in zelo zvrhana v letih
in s Saro je prenehalo biti po običaju žensk. 12 Zato se je
Sara v sebi zasmejala, rekoč: »Bom še imela užitek, potem
ko sem se postarala [in] je tudi moj gospod postal star?« 13
Gospod je rekel Abrahamu: »Zakaj se je Sara zasmejala,
rekoč: ›Bom zares rodila otroka jaz, ki sem stara?‹ 14
Je za Gospoda katerakoli stvar pretežka? Ob določenem
času se bom vrnil k tebi, glede na čas življenja in Sara bo
imela sina.« 15 Potem je Sara zanikala, rekoč: »Nisem se
zasmejala, « kajti bila je prestrašena. On pa je rekel: »Ne,
toda zasmejala si se.« 16 Možje so vstali od tam in pogledali
proti Sódomi in Abraham je odšel z njimi, da jih pospremi na
pot. 17 Gospod je rekel: »Mar naj pred Abrahamom prikrijem
to stvar, ki jo počnem, 18 glede na to, da bo Abraham
zagotovo postal velik in mogočen narod in bodo v njem
blagoslovljeni vsi narodi zemlje? 19 Kajti poznam ga, da bo
ukazal svojim otrokom in svoji družini za njim in se bodo
držali Gospodove poti, da izvajajo pravičnost in sodbo, da
bo Gospod nad Abrahama lahko privedel to, kar je govoril o
njem.« 20 Gospod je rekel: »Ker je vpitje Sódome in Gomóre
veliko in ker je njihov greh zelo boleč, 21 bom torej šel dol in
pogledal, ali so storili povsem glede na njihovo vpitje, ki je
prišlo do mene; in če ne, bom vedel.« 22 Možje so svoje
obraze obrnili od tam in odšli proti Sódomi, toda Abraham je

kljub temu stopil pred Gospoda. 23 Abraham se je približal in rekel: »Hočeš prav tako uničiti pravične z zlobnimi? 24 Morda je znotraj mesta petdeset pravičnih. Hočeš prav tako uničiti kraj in mu ne prizanesti zaradi petdesetih pravičnih, ki so v njem? 25 To bodi daleč od tebe, da storiš na ta način, da z zlobnimi pokončaš pravične in da bi bili pravični kakor zlobni, to bodi daleč od tebe. Mar ne bo Sodnik vse zemlje storil pravično?« 26 Gospod je rekel: »Če najdem v Sódomi, znotraj mesta, petdeset pravičnih, potem bom zaradi njih prizanesel celemu kraju.« 27 Abraham pa je odgovoril in rekel: »Glej torej, nase, ki sem samo prah in pepel, sem vzel, da govorim Gospodu. 28 Morda jih bo manjkalo pet do petdesetih pravičnih. Hočeš mesto uničiti zaradi pomanjkanja petih?« On pa je rekel: »Če jih najdem tam petinštirideset, ga ne bom uničil.« 29 Ponovno mu je spregovoril in rekel: »Morda jih bo tam najdenih štirideset.« On pa je rekel: » Tega ne bom storil zaradi štiridesetih.« 30 Rekel mu je: »Oh naj moj Gospod ne bo jezen, jaz pa bom govoril: ›Morda jih bo tam najdenih trideset.‹« On pa je rekel: » Tega ne bom storil, če jih tam najdem trideset.« 31 Rekel je: »Glej torej, vzel sem nase, da govorim Gospodu: ›Morda jih bo tam najdenih dvajset.‹« On pa je rekel: »Ne bom ga uničil zaradi dvajsetih.« 32 Rekel je: »Oh naj Gospod ne bo jezen, jaz pa bom govoril samo še tokrat: ›Morda jih bo tam najdenih deset.‹« On pa je rekel: »Ne bom ga uničil zaradi desetih.« 33 Gospod je odšel svojo pot takoj, ko je prenehal govoriti z Abrahamom. Abraham pa se je vrnil na svoj kraj.

19 Zvečer sta k Sódomi prišla dva angela in Lot je sedel pri sódomskih velikih vratih, in ko ju je Lot zagledal, je vstal, da ju sreča in se je s svojim obrazom upognil k tlom 2 ter rekel: »Glejta torej, moja gospoda, vstopita, prosim vaju, v hišo svojega služabnika in ostanita vso noč in umijta svoja stopala in bosta zgodaj vstala ter nadaljevala po svojih poteh.« Onadva pa sta rekla: »Ne, temveč bova vso noč ostala na ulici.« 3 Zelo ju je silil in obrnila sta se k njemu in vstopila v njegovo hišo in naredil jima je gostijo, spekel nekvašeni kruh in so jedli. 4 Toda preden so se ulegli, so možje mesta, torej sódomski možje, obdali hišo, tako mladi kakor stari, vse ljudstvo iz vsake četrti. 5 Klicali so k Lotu ter mu rekli: »Kje sta moža, ki sta to noč prišla k tebi? Privedi ju ven k nam, da ju bomo lahko spoznali.« 6 Lot je od vrat odšel k njim in vrata zaprl za seboj 7 ter rekel: »Prosim vas, bratje, ne storite tako zlobno. 8 Glejte torej, imam dve hčeri, ki nista spoznali moža. Naj vam, prosim vas, njiju pripeljem k vam in storite jima, kakor je dobro v vaših očeh. Samo tema možema ne storite ničesar, kajti zato sta prišla pod senco moje strehe.« 9 Rekli so: »Umakni se.« In ponovno so rekli: »Ta pajdaš je prišel, da začasno prebiva in hoče biti sodnik. Torej bomo s teboj postopali slabše kakor z njima.« In zelo so pritiskali na človeka, torej Lota in se približali, da zlomijo vrata. 10 Toda moža sta iztegnila svojo roko in potegnila Lota k njim v hišo ter zaprla vrata. 11 Može, ki so bili pri hišnih vratih, pa sta udarila s slepoto, tako male kakor velike, tako da so se utrudili, da bi našli vrata. 12 Moža sta Lotu rekla: »Imaš, razen teh tukaj, še koga? Zeta, svoje sinove, svoje hčere in karkoli imaš v mestu, jih odvedi iz tega kraja, 13 kajti uničila bova ta kraj, ker je njihovo vpitje naraslo pred Gospodovim obličjem in Gospod naju je poslal, da ga uničiva.« 14 Lot je odšel ven in svojima zetoma, ki sta poročila njegovi hčeri, spregovoril ter rekel: »Vstanita, pojdita ven iz tega kraja, kajti Gospod bo to mesto uničil.« Toda videti je bil kakor nekdo, ki je zasmehoval svoja zeta. 15 Ko je vstalo jutro, sta angela podvizala Lota, rekoč: »Vstani, vzemi svojo ženo in svoji dve hčeri, ki sta tukaj, da ne bi bil použit v krivičnosti tega mesta.« 16 Medtem ko se je obotavljal, sta moža prijela njegovo roko, roko njegove žene in roki njegovih dveh hčera – Gospod mu je bil usmiljen – in odvedla sta ga naprej in ga postavila zunaj mesta. 17 In pripetilo se je, ko sta jih privedla daleč naprej, da je rekel: »Pobegnite zaradi svojega življenja. Ne glejte za seboj niti ne ostanite na vsej ravnini. Zbežite h gori, da ne bi bili použiti.« 18 Lot pa jima je rekel: »Oh ne tako, moj Gospod. 19 Glej torej, tvoj služabnik je našel milost v tvojem pogledu in ti si poveličal svoje usmiljenje, ki si mi ga izkazal z rešitvijo mojega življenja, jaz pa ne morem pobegniti h gori, da me ne bi zajelo neko zlo in umrem. 20 Glej torej, to mesto je blizu, da pobegnem vanj in to je majhno. Oh, dovoli mi pobegniti tja (mar ni to majhno?) in moja duša bo živela.« 21 Rekel mu je: »Glej, sprejel sem te tudi glede te stvari, da ne bom uničil tega mesta, za katero si govoril. 22 Pohiti, zbeži tja, kajti ničesar ne morem storiti, dokler ne prideš tja.« Zato je bilo ime tega mesta imenovano Coar. 23 Sonce je vstalo nad zemljo, ko je Lot vstopil v Coar. 24 Potem je Gospod na Sódomo in na Gomóro deževal žveplo in ogenj od Gospoda z neba 25 in razdejal je ti mesti, vso ravnino, vse prebivalce mest in to, kar je raslo na tleh. 26 Toda njegova žena je za njim pogledala nazaj in postala solnat steber. 27 Abraham je vstal zgodaj zjutraj h kraju, kjer je stal pred Gospodom 28 in pogledal proti Sódomi in Gomóri in proti vsej deželi ravnine in zagledal in glej, dim dežele se je dvigal kakor dim iz talilne peči. 29 In pripetilo se je, ko je Bog uničil mesta ravnine, da se je Bog spomnil Abrahama in Lota poslal iz srede razdejanja, ko je razdejal mesti, v katerih je prebival Lot. 30 Lot je iz Coarja odšel

navzgor, prebival na gori in njegovi hčeri z njim, kajti bal se je prebivati v Coarju in prebival je v votlini, on in njegovi dve hčeri. **31** Prvorojena je rekla mlajši: »Najin oče je star in tukaj ni moškega na zemlji, da pride noter v naju po navadi vse zemlje. **32** Pridi, najinega očeta pripraviva piti vino in bova ležali z njim, da lahko ohraniva seme najinega očeta.« **33** To noč sta svojega očeta pripravili piti vino in vstopila je prvorojena in ležala s svojim očetom in ni zaznal, ne ko se je ulegla, ne ko je vstala. **34** Naslednji dan se je pripetilo, da je prvorojena rekla mlajši: »Glej, sinoči sem bila s svojim očetom. Pripraviva ga tudi to noč piti vino in pojdi ti in lezi z njim, da bova lahko ohranili seme najinega očeta.« **35** Tudi to noč sta svojega očeta pripravili piti vino in mlajša je vstala in ležala z njim in ni zaznal, ne ko se je ulegla, ne ko je vstala. **36** Tako sta bili obe Lotovi hčeri z otrokom s svojim očetom. **37** Prvorojena je rodila sina in njegovo ime imenovala Moáb. Isti je oče Moábcev do današnjega dne. **38** Mlajša, tudi ona je rodila sina in njegovo ime imenovala Ben Amí. Isti je oče Amónovih otrok do današnjega dne.

20 Abraham je od tam odpotoval proti južni deželi in prebival med Kadešem in Šurom in začasno prebival v Gerárju. **2** O Sari, svoji ženi, je Abraham rekel: »Ona je moja sestra.« In kralj Abiméleh iz Gerárja je poslal in vzel Saro. **3** Toda Bog je ponoči v sanjah prišel k Abimélehu in mu rekel: »Glej, ti si samo mrtev človek zaradi ženske, ki si jo vzel, kajti ona je moževa žena.« **4** Toda Abiméleh se ji ni približal in rekel je: » Gospod, hočeš ubiti tudi pravičen narod? **5** Ali mi ni rekel: ›Ona je moja sestra?‹ In ona, celo ona sama je rekla: ›On je moj brat.‹ To sem storil v neokrnjenosti svojega srca in nedolžnosti svojih rok.« **6** Bog mu je v sanjah rekel: »Da, vem, da si to storil v neokrnjenosti svojega srca, kajti tudi jaz sem te zadržal pred pregrešitvijo zoper mene, zato ti nisem dovolil, da se je dotakneš. **7** Zdaj torej vrni človeku njegovo ženo, kajti on je prerok in molil bo zate in boš živel. Če pa je ne povrneš, vedi, da boš zagotovo umrl, ti in vse, kar je tvojega.« **8** Zato je Abiméleh zgodaj zjutraj vstal in poklical vse svoje služabnike ter jim v njihova ušesa povedal vse te stvari in ljudje so bili boleče prestrašeni. **9** Potem je Abiméleh poklical Abrahama in mu rekel: »Kaj si nam storil? In kaj sem ti zagrešil, da si nadme in na moje kraljestvo privedel velik greh? Storil si mi dejanja, ki sploh ne bi smela biti storjena.« **10** Abiméleh je rekel Abrahamu: »Kaj si si domišljal, da si storil to stvar?« **11** Abraham je rekel: »Ker sem mislil: ›Zagotovo na tem kraju ni strahu Božjega in zaradi moje žene me bodo ubili.‹ **12** Vendar je zares moja sestra; je hči mojega očeta, toda ne hči moje matere in postala je moja žena. **13** Pripetilo se je, ko me je Bog pripravil do tega, da se oddaljim od hiše svojega očeta, da sem ji rekel: ›To je tvoja prijaznost, ki mi jo boš izkazala: na vsakem kraju, kamor bova prišla, o meni reci: ›Moj brat je.‹« **14** Abiméleh je vzel ovce, vole, sluge in postrežnice ter jih dal Abrahamu in mu vrnil njegovo ženo Saro. **15** Abiméleh je rekel: »Glej, moja dežela je pred teboj. Prebivaj, kjer ti ugaja.« **16** Sari pa je rekel: »Glej, tvojemu bratu sem dal tisoč koščkov srebra. Glej, on ti je pokrivalo tvojim očem, vsem, ki so s teboj in z vsemi drugimi.« Tako je bila opravičena. **17** Tako je Abraham molil k Bogu in Bog je ozdravil Abiméleha, njegovo ženo in njegove dekle, in rodile so otroke. **18** Kajti Gospod je zaradi Abrahamove žene Sare, trdno zaprl vse maternice Abimélehove hiše.

21 Gospod je obiskal Saro, kakor je rekel in Gospod je Sari storil, kakor je govoril. **2** Kajti Sara je spočela in Abrahamu rodila sina v njegovi visoki starosti, ob določenem času, o katerem mu je govoril Bog. **3** Abraham je ime svojega sina, ki se mu je rodil, ki mu ga je rodila Sara, imenoval Izak. **4** Abraham je obrezal svojega sina Izaka, ko je bil star osem dni, kakor mu je zapovedal Bog. **5** Abraham je bil star sto let, ko se mu je rodil sin Izak. **6** Sara je rekla: »Bog me je pripravil, da se smejem, tako da se bodo vsi, ki slišijo, smejali z menoj.« **7** Rekla je: »Kdo bi rekel Abrahamu, da bo Sara dojila otroke? Kajti rodila sem mu sina v njegovi visoki starosti.« **8** Otrok je rasel in bil odstavljen in Abraham je tega istega dne, ko je bil Izak odstavljen, priredil veliko praznovanje. **9** In Sara je videla sina Egipčanke Hagáre, ki ga je rodila Abrahamu, posmehovati se. **10** Zato je rekla Abrahamu: »Spôdi to sužnjo in njenega sina, kajti sin te sužnje ne bo dedič z mojim sinom Izakom.« **11** Stvar zaradi njegovega sina pa je bila v Abrahamovih očeh zelo boleča. **12** Bog je Abrahamu rekel: »Naj to ne bo boleče v tvojem pogledu zaradi dečka in zaradi tvoje sužnje. V vsem tem, kar ti je Sara rekla, prisluhni njenemu glasu, kajti po Izaku se bo imenovalo tvoje potomstvo. **13** In tudi iz sina sužnje bom naredil narod, ker je tvoje seme.« **14** Abraham je vstal zgodaj zjutraj, vzel kruh in meh vode, dal to Hagári, namestil to na njeno ramo in otroka in jo poslal proč in odpravila se je in tavala po beeršébski divjini. **15** Voda v mehu je bila porabljena in otroka je odvrgla pod enega izmed grmov. **16** Odšla je in se mu usedla nasproti, dobro pot proč, kakor bi bil streljaj loka, kajti rekla je: »Naj ne vidim otrokove smrti.« In sedela je nasproti njemu in povzdignila svoj glas ter zajokala. **17** Bog je slišal dečkov glas in Božji angel je bil poklican iz nebes k Hagári ter ji rekel: »Kaj te pesti, Hagára? Ne boj se, kajti Bog je slišal dečkov glas, kjer je. **18** Vstani, dvigni svojega dečka in ga drži v svoji roki, kajti naredil ga

bom [v] velik narod.« 19 Bog je odprl njene oči in zagledala je vodni izvir in odšla je in meh napolnila z vodo ter dečku dala piti. 20 Bog je bil z dečkom in ta je rasel, prebival v divjini in postal lokostrelec. 21 Prebival je v Paránski divjini in njegova mati mu je vzela ženo iz egiptovske dežele. 22 Ob tistem času se je pripetilo, da sta Abiméleh in Pihól, vrhovni poveljnik njegove vojske, govorila Abrahamu, rekoč: »Bog je s teboj v vsem, kar počneš. 23 Zdaj mi torej tukaj pri Bogu prisezi, da z menoj ne boš ravnal napačno niti z mojim sinom niti s sinovi mojih sinov, temveč glede na prijaznost, ki sem jo storil tebi, boš ti storil meni in deželi, v kateri se mudiš.« 24 Abraham je rekel: »Prisegel bom.« 25 Abraham pa je grajal Abiméleha zaradi vodnega izvira, ki so ga Abimélehovi služabniki nasilno odvzeli. 26 Abiméleh je rekel: »Ne vem, kdo je storil to stvar, niti mi ti nisi povedal, niti do danes nisem slišal o tem.« 27 Abraham je vzel ovce in vole ter jih dal Abimélehu in oba sta sklenila zavezo. 28 Abraham je sedem jagnjic iz tropa postavil posebej. 29 Abiméleh je rekel Abrahamu: »Kaj pomeni teh sedem jagnjic, ki si jih postavil posebej?« 30 Rekel je: »Kajti teh sedem jagnjic boš vzel iz moje roke, da mi bodo lahko priča, da sem jaz izkopal ta vodnjak.« 31 Zato je ta kraj imenoval Beeršéba, ker sta tam oba prisegla. 32 Tako sta sklenila zavezo pri Beeršébi. Potem je Abiméleh vstal in Pihól, vrhovni poveljnik njegove vojske in vrnila sta se v deželo Filistejcev. 33 Abraham je v Beeršébi zasadil nasad ter tam klical ime Gospoda, večnega Boga. 34 In Abraham je mnogo dni začasno prebival v filistejski deželi.

22 Po teh stvareh pa se je pripetilo, da je Bog skušal Abrahama ter mu rekel: »Abraham.« In rekel je: »Glej, tukaj sem.« 2 Rekel je: »Vzemi sedaj svojega sina, svojega edinega sina Izaka, ki ga ljubiš in pojdi v deželo Morija; in tam ga daruj v žgalno daritev na eni izmed gorá, o kateri ti bom povedal.« 3 Abraham je zgodaj zjutraj vstal, osedlal svojega osla in s seboj vzel dva izmed svojih mladeničev in svojega sina Izaka in nacepil drv za žgalno daritev in vstal ter odšel na kraj, o katerem mu je Bog povedal. 4 Potem je Abraham tretji dan povzdignil svoje oči in daleč stran zagledal kraj. 5 Abraham je rekel svojima mladeničema: »Vidva ostanita tukaj z oslom, jaz in deček pa bova šla tamkaj, oboževala in ponovno prišla k vama.« 6 Abraham je vzel drva žgalne daritve in ta položil na svojega sina Izaka, v svojo roko pa je vzel ogenj in nož in oba skupaj sta odšla. 7 Izak je spregovoril svojemu očetu Abrahamu in rekel: »Moj oče.« Ta je rekel: »Tukaj sem, sin moj.« Rekel je: »Glej ogenj in drva, toda kje je jagnje za žgalno daritev?« 8 Abraham je rekel: »Moj sin, Bog si bo priskrbel jagnje za žgalno daritev.« Tako sta oba skupaj odšla. 9 Prišla sta do kraja, o katerem mu je povedal Bog in Abraham je tam zgradil oltar in razporedil drva ter zvezal svojega sina Izaka in ga položil na oltar, na drva. 10 Abraham je iztegnil svojo roko in vzel nož, da svojega sina zakolje. 11 Gospodov angel pa je iz nebes zaklical k njemu in rekel: »Abraham, Abraham.« Ta je rekel: »Tukaj sem.« 12 Rekel je: »Svoje roke ne položi na dečka niti mu ničesar ne stôri, kajti sedaj vem, da se bojiš Boga, glede na to, da sem videl, da mi nisi odrekel svojega sina, svojega edinega sina.« 13 Abraham je povzdignil svoje oči in pogledal in za seboj zagledal ovna, s svojimi rogovi ujetega v goščavo. Abraham je odšel, vzel ovna in ga namesto svojega sina daroval za žgalno daritev. 14 Abraham je ime tega kraja imenoval Jahve–jire, kakor je rečeno do tega dne: ›Na gori Gospodovi bo videno.‹ 15 Gospodov angel pa je iz nebes drugič zaklical k Abrahamu 16 in rekel: »Pri sebi sem prisegel, « govori Gospod, »kajti ker si storil to stvar in nisi zadržal svojega sina, svojega edinega sina, 17 te bom v blagoslavljanju blagoslovil in v množenju bom pomnožil tvoje seme kakor zvezd neba in kakor peska, ki je na morski obali in tvoje seme bo imelo v lasti velika vrata svojih sovražnikov 18 in v tvojem semenu bodo blagoslovljeni vsi narodi zemlje, ker si ubogal moj glas.« 19 Tako se je Abraham vrnil k svojima mladeničema in vstali so ter skupaj odšli k Beeršébi in Abraham je prebival pri Beeršébi. 20 Po teh stvareh pa se je pripetilo, da je bilo Abrahamu povedano, rekoč: »Glej, Milka, tudi ona je tvojemu bratu Nahórju rodila otroke. 21 Njegovega prvorojenca Uca, njegovega brata Buza, Arámovega očeta Kemuéla, 22 Keseda, Hazója, Pildáša, Jidláfa in Betuéla. 23 In Betuél je zaplodil Rebeko. Teh osem je Milka rodila Nahórju, Abrahamovemu bratu. 24 Njegova priležnica, ki ji je bilo ime Reúma je tudi rodila Tebaha, Gahama, Tahaša in Maahája.«

23 Sara je bila stara sto sedemindvajset let. To so bila leta Sarinega življenja. 2 Sara je umrla v Kirját Arbi; ista je Hebrón v kánaanski deželi. Abraham je prišel, da žaluje za Saro in da joka za njo. 3 Abraham je vstal pred svojo mrtvo in Hetovim sinovom spregovoril, rekoč: 4 »Tujec sem in začasen prebivalec z vami. Dajte mi posest grobišča z vami, da lahko pokopljem svojo mrtvo izpred svojega obličja.« 5 Hetovi otroci so Abrahamu odgovorili, rekoč mu: 6 »Poslušaj nas, moj gospod. Ti si med nami mogočen princ. V izbiri naših mavzolejev pokoplji svojo mrtvo. Nobeden izmed nas ne bo pred teboj zadržal svojega mavzoleja, pač pa da lahko pokoplješ svojo mrtvo.« 7 Abraham je vstal

in se priklonil ljudstvu dežele, torej Hetovim otrokom. 8 Posvetoval se je z njimi, rekoč: »Če je vaše mišljenje, da naj pokopljem svojo mrtvo izpred svojih oči, me poslušajte in zame prosite Coharjevega sina Efróna, 9 da bi mi lahko dal votlino Mahpélo, ki jo ima, ki je na koncu njegovega polja, kajti za kolikor denarja je vredna, naj mi jo da v posest za grobišče med vami.« 10 Efrón pa je prebival med Hetovimi otroki. In Efrón Hetejec je odgovoril Abrahamu v občinstvu Hetovih otrok, torej vseh teh, ki so vstopali pri velikih vratih njegovega mesta, rekoč: 11 »Ne, moj gospod, poslušaj me. Polje ti dam in votlino, ki je tam, to ti dam. V prisotnosti sinov svojega ljudstva ti to dam. Pokoplji svojo mrtvo.« 12 Abraham se je priklonil pred ljudstvom dežele. 13 Spregovoril je Efrónu, v občinstvu ljudstva dežele, rekoč: »Če to hočeš dati, prosim te, poslušaj me. Za to polje ti bom dal denar. Vzemi ga od mene, jaz pa bom svojo mrtvo pokopal tam.« 14 Efrón je odgovoril Abrahamu, rekoč mu: 15 »Moj gospod, prisluhni mi. Zemlja je vredna štiristo šeklov srebra. Kaj je to med menoj in teboj? Pokoplji torej svojo mrtvo.« 16 Abraham je prisluhnil Efrónu in Abraham je Efrónu odtehtal srebro, ki ga je omenil v občinstvu Hetovih sinov, štiristo šeklov srebra, trenuten denar pri trgovcu. 17 In Efrónovo polje, ki je bilo v Mahpéli, ki je bilo pred Mamrejem, polje in votlina, ki sta bila tam in vsa drevesa, ki so bila na polju, ki so bila na vseh mejah naokoli, so bila zagotovo potrjena 18 za posest Abrahamu v prisotnosti Hetovih otrok, pred vsemi, ki so vstopali pri velikih vratih njegovega mesta. 19 In po tem je Abraham pokopal svojo ženo Saro v votlini polja Mahpéli pred Mamrejem, isti je Hebrón v kánaanski deželi. 20 Polje in votlina, ki je tam, sta bila zagotovo potrjena Abrahamu v posest za grobišče od Hetovih sinov.

24 Abraham je bil star in že zelo zvrhan v starosti in Gospod je Abrahama blagoslovil v vseh stvareh. 2 Abraham je najstarejšemu služabniku svoje hiše, ki je vladal nad vsem, kar je imel, rekel: »Položi, prosim te, svojo roko pod moje stegno, 3 jaz pa te bom primoral priseči pri Gospodu, Bogu nebes in Bogu zemlje, da mojemu sinu ne boš vzel žene izmed kánaanskih hčera, med katerimi živim, 4 temveč boš šel v mojo deželo in k mojemu sorodstvu in vzel ženo mojemu sinu Izaku.« 5 Služabnik pa mu je rekel: »Morda mi ženska ne bo voljna slediti v to deželo. Ali moram tvojega sina ponovno privesti v deželo, od koder si prišel?« 6 Abraham mu je rekel: »Pazi, da mojega sina ne privedeš ponovno tja. 7 Gospod, Bog nebes, ki me je vzel iz hiše mojega očeta in iz dežele mojega sorodstva in ki mi je govoril in mi to prisegel, rekoč: ›To deželo bom dal tvojemu semenu, ‹ bo pred teboj poslal svojega angela in ti boš mojemu sinu od tam vzel ženo. 8 Če pa ti ženska ne bo voljna slediti, potem boš prost pred to mojo prisego, samo mojega sina ne privedi ponovno tja.« 9 Služabnik je svojo roko položil pod stegno Abrahama, svojega gospodarja in mu glede te zadeve prisegel. 10 Služabnik je vzel deset kamel izmed kamel svojega gospodarja in se odpravil, kajti vse dobrine njegovega gospodarja so bile v njegovi roki. Vstal je in odšel v Mezopotamijo, v Nahórjevo mesto. 11 Svojim kamelam je storil, da so pokleknile zunaj mesta, pri vodnem izviru, ob večernem času, v času, ko gredo ženske ven zajemat vodo. 12 Rekel je: »Oh Gospod, Bog mojega gospodarja Abrahama, prosim te, pošlji mi danes veliko sreče in mojemu gospodarju Abrahamu izkaži prijaznost. 13 Glej, tukaj stojim pri vodnem izviru in hčere mestnih mož prihajajo zajemat vodo. 14 Naj se mi zgodi, da gospodična, ki ji bom rekel: ›Spusti svoj lončen vrč, prosim te, da bom lahko pil‹ in bo rekla: ›Pij in tudi tvojim kamelam bom dala piti, ‹ naj bo ta tista, ki si jo določil za svojega služabnika Izaka in s tem bom vedel, da si mojemu gospodarju izkazal prijaznost.« 15 Pripetilo se je, preden je nehal govoriti, glej, da je prišla ven Rebeka, ki je bila rojena Betuélu, sinu Milke, žene Nahórja, Abrahamovega brata, s svojim lončenim vrčem na svoji rami. 16 Gospodična pa je bila zelo lepa na pogled, devica, niti je noben mož ni spoznal in odšla je dol k izviru in napolnila svoj lončen vrč ter prišla gor. 17 Služabnik je stekel, da jo sreča in reče: »Pusti mi, prosim te, popiti malo vode iz tvojega lončenega vrča.« 18 Rekla je: »Pij, moj gospod« in se podvizala ter spustila svoj lončen vrč na svojo roko ter mu dala piti. 19 In ko mu je dala piti, je rekla: »Tudi za tvoje kamele bom zajela vodo, dokler se ne napijejo.« 20 Odhitela je in svoj lončen vrč izpraznila v korito in ponovno stekla k izviru, da zajame vodo in jo zajela za vse njegove kamele. 21 Človek, začuden ob njej, je ohranil svoj mir, da izve, ali je Gospod naredil njegovo potovanje uspešno ali ne. 22 Pripetilo se je, ko so se kamele napojile, da je človek vzel zlat uhan, težak pol šekla in dve zapestnici za njeni roki, težki deset šeklov zlata 23 in rekel: »Čigava hči si? Povej mi, prosim te. Ali je za nas prostor v hiši tvojega očeta, da prenočimo?« 24 Rekla mu je: » Sem hči Betuéla, Milkinega sina, ki ga je rodila Nahórju.« 25 Poleg tega mu je rekla: »Imamo dovolj tako slame kakor krme in prostora za prenočitev.« 26 Človek je sklonil svojo glavo ter oboževal Gospoda. 27 Rekel je: »Blagoslovljen bodi Gospod, Bog mojega gospodarja Abrahama, ki mojega gospodarja ni pustil brez svoje milosti in svoje resnice. Bil sem na poti in Gospod me je vodil v hišo bratov mojega gospodarja.« 28 Gospodična je stekla ter te stvari povedala

tistim iz hiše svoje matere. **29** Rebeka pa je imela brata in njegovo ime je bilo Labán. In Labán je stekel k človeku, k izviru. **30** Pripetilo se je, ko je zagledal uhan in zapestnici na roki svoje sestre in ko je slišal besede svoje sestre Rebeke, rekoč: »Tako mi je mož govoril, « da je prišel k človeku. In glej, stal je s kamelami pri izviru. **31** Rekel je: »Vstopi, ti blagoslovljen od Gospoda. Zakaj stojiš zunaj? Kajti pripravil sem hišo in prostor za kamele.« **32** Mož je vstopil v hišo, on pa je odpasal njegove kamele in jim dal slamo in krmo za kamele in vodo, da umije njegova stopala in stopala mož, ki so bili z njim. **33** Predenj je bila postavljena hrana, da bi jedel, toda rekel je: »Ne bom jedel, dokler ne povem svoje naloge.« On pa je rekel: »Spregovori.« **34** Rekel je: »Jaz sem Abrahamov služabnik. **35** In Gospod je silno blagoslovil mojega gospodarja in postal je velik in dal mu je trope, črede, srebro, zlato, sluge, dekle, kamele in osle. **36** Sara, žena mojega gospodarja, je mojemu gospodarju rodila sina, ko je bila stara. In njemu je dal vse, kar ima. **37** Moj gospodar me je zaprisegel, rekoč: ›Mojemu sinu ne boš vzel žene izmed kánaanskih hčera, v katerih deželi prebivam, **38** temveč boš šel k hiši mojega očeta in k mojemu sorodstvu in vzel ženo mojemu sinu.‹ **39** Svojemu gospodarju sem rekel: ›Morda mi ženska ne bo hotela slediti.‹ **40** Rekel mi je: › Gospod, pred katerim hodim, bo s teboj poslal svojega angela in osrečil tvojo pot in vzel boš ženo za mojega sina iz mojega sorodstva in iz hiše mojega očeta. **41** Potem boš prost pred to mojo prisego, ko prideš k mojemu sorodstvu. Če ti je ne bodo dali, potem si prost pred mojo prisego.‹ **42** Danes sem prišel k izviru in rekel: ›O Gospod, Bog mojega gospodarja Abrahama, če sedaj osrečiš mojo pot, ki jo hodim. **43** Glej, stojim pri vodnem izviru in naj se zgodi, da ko pride naprej devica, da zajame vodo in ji rečem: ›Daj mi za piti, prosim te, malo vode iz svojega lončenega vrča‹ **44** in mi reče: ›Pij in prav tako bom zajela za tvoje kamele, ‹ naj bo ta ista ženska, ki jo je Gospod določil za sina mojega gospodarja. **45** In preden sem v svojem srcu prenehal govoriti, glej, je prišla Rebeka s svojim lončenim vrčem na svoji rami. Odšla je dol do izvira in zajela vodo. Rekel sem ji: ›Daj mi piti, prosim te.‹ **46** Podvizala se je in spustila svoj lončen vrč iz svoje rame ter rekla: ›Pij in tudi tvojim kamelam bom dala piti.‹ Tako sem pil in tudi kamele je napojila.‹ **47** Vprašal sem jo ter rekel: ›Čigava hči si?‹ Rekla je: ›Hči Betuéla, Nahórjevega sina, ki mu ga je rodila Milka.‹ In položil sem uhan na njen obraz in zapestnici na njeni roki. **48** Sklonil sem svojo glavo in oboževal Gospoda in blagoslovil Gospoda, Boga svojega gospodarja Abrahama, ki me je vodil po pravi poti, da vzame svojemu sinu hčer gospodarjevega brata. **49** In sedaj, če hočete prijazno in iskreno postopati z mojim gospodarjem, mi povejte. Če ne, mi povejte, da se lahko obrnem na desno roko ali na levo.« **50** Potem sta Labán in Betuél odgovorila ter rekla: »Stvar izvira od Gospoda. Ne moreva ti govoriti dobro ali slabo. **51** Glej, Rebeka je pred teboj, vzemi jo in pojdi in naj bo žena sinu tvojega gospodarja, kakor je govoril Gospod.« **52** Pripetilo se je, da ko je Abrahamov služabnik slišal te besede, je oboževal Gospoda, priklanjajoč se k zemlji. **53** Služabnik je prinesel naprej dragocenosti iz srebra in dragocenosti iz zlata in oblačilo in jih dal Rebeki. Tudi njenemu bratu in njeni materi je dal dragocene stvari. **54** Jedli so in pili, on in ljudje, ki so bili z njim in ostali vso noč. Vstali pa so zjutraj in rekel je: »Pošljite me proč, k mojemu gospodarju.« **55** Njen brat in njena mati pa sta rekla: »Naj gospodična ostane z nami nekaj dni, vsaj deset, potem bo šla.« **56** Rekel jim je: »Ne preprečujte mi, glede na to, da je Gospod osrečil mojo pot. Pošljite me proč, da lahko grem k svojemu gospodarju.« **57** Rekla sta: »Poklicala bova gospodično in poizvemo pri njenih ustih.« **58** In poklicala sta Rebeko ter ji rekla: »Hočeš iti s tem človekom?« In rekla je: »Šla bom.« **59** In odpustili so svojo sestro Rebeko in njeno dojiljo in Abrahamovega služabnika in njegove ljudi. **60** In blagoslovili so Rebeko ter ji rekli: »Ti si naša sestra, bodi mati tisočev milijonov in naj tvoje seme obvladuje velika vrata tistih, ki jih sovražijo.« **61** Rebeka je vstala in njene gospodične in zajahale so kamele ter sledile človeku. In služabnik je vzel Rebeko ter odšel svojo pot. **62** Izak je prišel po poti izvira Laháj Roí, kajti prebival je v južni deželi. **63** Izak je odšel ven, da ob večeru premišljuje na polju in je povzdignil svoje oči in videl in glej, prihajale so kamele. **64** Rebeka je povzdignila svoje oči in ko je zagledala Izaka, se je spustila s kamele. **65** Kajti služabniku je rekla: »Kdo je ta človek, ki hodi po polju, da nas sreča?« Služabnik je rekel: »To je moj gospodar.« Zato je vzela zagrinjalo in se pokrila. **66** Služabnik je povedal Izaku vse stvari, ki jih je storil. **67** Izak jo je privedel v šotor svoje matere Sare in vzel Rebeko in postala je njegova žena in jo je ljubil in Izak je bil potolažen po smrti svoje matere.

25 Potem si je Abraham spet vzel ženo in njeno ime je bilo Ketúra. **2** Rodila mu je Zimrána, Jokšána, Medána, Midjána, Jišbáka in Šuaha. **3** Jokšán je zaplodil Šebá in Dedána. Dedánovi sinovi so bili: Ašurí, Letušéj in Leuméj. **4** Midjánovi sinovi: Efá, Efer, Henoh, Abidá in Eldaá. Vsi ti so bili Ketúrini sinovi. **5** Abraham je vse, kar je imel, dal Izaku. **6** Toda sinovom priležnic, ki jih je imel Abraham, je Abraham dal darila in jih poslal proč od Izaka, svojega sina, medtem ko je še živel, proti vzhodu, v vzhodno deželo. **7** To so dnevi let

Abrahamovega življenja, ki jih je živel, sto petinsedemdeset let. 8 Potem je Abraham izročil duha in umrl v lepi, visoki starosti, starec in bogat z leti in pridružen je bil svojim ljudem. 9 Njegova sinova, Izak in Izmael, sta ga pokopala v votlini Mahpéli, na polju Efróna, sina Hetejca Coharja, ki je pred Mamrejem, 10 polju, ki ga je Abraham kupil od Hetovih sinov. Tam je bil pokopan Abraham in njegova žena Sara. 11 Pripetilo se je po Abrahamovi smrti, da je Bog blagoslovil njegovega sina Izaka in Izak je prebival pri izviru Laháj Roí. 12 Torej to so rodovi Izmaela, Abrahamovega sina, ki ga je Egipčanka Hagára, Sarina pomočnica, rodila Abrahamu. 13 To so imena Izmaelovih sinov po njihovih imenih, glede na njihove rodove: Izmaelov prvorojenec Nebajót, Kedár, Adbeél, Mibsám, 14 Mišmá, Dumá, Masá, 15 Hadád, Temá, Jetúr, Nafíš in Kedma. 16 To so Izmaelovi sinovi in to so njihova imena po njihovih mestih in po njihovih gradovih. Dvanajst princev glede na njihove narode. 17 To so leta Izmaelovega življenja, sto sedemintrideset let in izročil je duha ter umrl in bil zbran k svojemu ljudstvu. 18 Prebivali so od Havíle do Šura, to je pred Egiptom, ko greš proti Asiriji. In umrl je v prisotnosti vseh svojih bratov. 19 To so rodovi Abrahamovega sina Izaka. Abraham je zaplodil Izaka. 20 Izak je bil star štirideset let, ko je vzel za ženo Rebeko, hči Betuéla, Sirca iz Padan–arama, sestro Sirca Labána. 21 Izak je rotil Gospoda zaradi svoje žene, ker je bila jalova in Gospod je bil od njega izprošen in njegova žena Rebeka je spočela. 22 Otroka znotraj nje pa sta se borila in rekla je: »Če je tako, zakaj potemtakem sem?« In odšla je, da poizve od Gospoda. 23 Gospod ji je rekel: »Dva naroda sta v tvoji maternici in dve vrsti ljudstva bosta ločeni iz tvoje notranjosti in eno ljudstvo bo močnejše kakor drugo ljudstvo in starejši bo služil mlajšemu.« 24 Ko so bili dopolnjeni njeni dnevi, da bi rodila, glej, sta bila v njeni maternici dvojčka. 25 Prvi je prišel ven rdeč vsepovsod, kakor kosmata obleka. Njegovo ime so poimenovali Ezav. 26 Nato je prišel ven njegov brat, njegova roka pa je držala Ezavovo peto. Njegovo ime so poimenovali Jakob. Ko ju je rodila, je bil Izak star šestdeset let. 27 Fanta pa sta zrasla. Ezav je bil spreten lovec, človek polja, Jakob pa je bil preprost človek, ki je prebival v šotorih. 28 Izak je ljubil Ezava, ker je jedel od njegove divjačine, toda Rebeka je ljubila Jakoba. 29 Jakob je kuhal juho, Ezav pa je prišel iz polja in je bil oslabel. 30 Ezav je rekel Jakobu: »Nahrani me, prosim te, s to isto rdečo juho, kajti oslabel sem.« Zato je bilo njegovo ime imenovano Edóm. 31 Jakob je rekel: »Prodaj mi danes svojo pravico prvorojenstva.« 32 Ezav je rekel: »Glej, jaz sem na točki smrti. Kakšno korist mi bo storila pravica prvorojenstva?« 33 Jakob je rekel: »Danes mi prisezi.« In prisegel mu je ter svojo pravico prvorojenstva prodal Jakobu. 34 Potem je Jakob dal Ezavu kruh in lečino juho. Ta je jedel, pil in vstal ter odšel svojo pot. Tako je Ezav preziral svojo pravico prvorojenstva.

26 Bila je lakota v deželi, poleg prve lakote, ki je bila v Abrahamovih dneh. In Izak je odšel k filistejskemu kralju Abimélehu v Gerár. 2 Prikazal se mu je Gospod ter rekel: »Ne hodi dol v Egipt; prebivaj v deželi, ki ti bom o njej povedal. 3 Začasno bivaj v tej deželi in jaz bom s teboj in te bom blagoslavljal, kajti tebi in tvojemu potomcu bom dal vse te dežele in jaz bom izpolnil prisego, ki sem jo prisegel tvojemu očetu Abrahamu; 4 in tvojemu semenu bom storil, da se pomnoži kakor zvezde neba in tvojemu semenu bom dal vse te dežele in v tvojem semenu bodo blagoslovljeni narodi zemlje, 5 zato ker je Abraham ubogal moj glas in ohranil moj ukaz, moje zapovedi, moje zakone in moje postave.« 6 In Izak je prebival v Gerárju. 7 Možje [tega] kraja so ga vprašali o njegovi ženi in rekel je: »Ona je moja sestra, « kajti bal se je reči: » Ona je moja žena.« Rekel je, »da me ne bi možje [tega] kraja ubili zaradi Rebeke, « kajti bila je zelo lepa na pogled. 8 Pripetilo se je, ko je bil tam dolgo časa, da je Abiméleh, kralj Filistejcev, pogledal skozi okno in zagledal in glej, Izak se je ljubimkal s svojo ženo Rebeko. 9 Abiméleh je poklical Izaka ter rekel: »Glej, ona je zagotovo tvoja žena. Kako si rekel: ›Ona je moja sestra?‹« Izak mu je odgovoril: »Ker sem rekel: ›Da zaradi nje ne bi umrl.‹« 10 Abiméleh je rekel: »Kaj je to, kar si nam storil? Nekdo izmed ljudstva bi lahko mirno ležal s tvojo ženo in ti bi nad nas privedel krivdo.« 11 Abiméleh je vsem svojim ljudem naročil, rekoč: »Kdor se dotakne tega moža ali njegove žene, bo zagotovo usmrčen.« 12 Potem je Izak sejal v tej deželi in v istem letu prejel stokratno in Gospod ga je blagoslovil. 13 Mož je postal velik in šel naprej in rasel, dokler ni postal zelo velik, 14 kajti imel je posest tropov in posest čred in veliko število služabnikov, in Filistejci so mu zavidali. 15 Kajti vse vodnjake, ki so jih služabniki njegovega očeta izkopali v dneh njegovega očeta Abrahama, so Filistejci zamašili in jih napolnili s prstjo. 16 Abiméleh je rekel Izaku: »Pojdi od nas, kajti mnogo mogočnejši si kakor mi.« 17 Izak se je odpravil od tam in svoj šotor postavil v dolini Gerár ter tam prebival. 18 Izak je ponovno izkopal vodnjake, ki so jih izkopali v dneh njegovega očeta Abrahama, kajti Filistejci so jih po Abrahamovi smrti zamašili. Njihova imena je poimenoval po imenih, po katerih jih je imenoval njegov oče. 19 Izakovi služabniki so kopáli v dolini in tam našli vodnjak izvirne vode. 20 Čredniki iz Gerárja pa so se prepirali z Izakovimi čredniki, rekoč: »Voda je naša.« In ime vodnjaka je poimenoval Esek,

ker so se z njim prepirali. 21 In izkopali so še en vodnjak in tudi za tega so se prepirali. Njegovo ime je poimenoval Sitna. 22 Odstranil se je od tam ter izkopal nov vodnjak. Zanj pa se niso prepirali in njegovo ime je imenoval Rehobót in rekel je: »Kajti sedaj je Gospod za nas pripravil prostor in bomo rodovitni v deželi.« 23 In od tam se je dvignil v Beeršébo. 24 Isto noč se mu je prikazal Gospod ter rekel: »Jaz sem Bog Abrahama, tvojega očeta. Ne boj se, kajti jaz sem s teboj in zaradi svojega služabnika Abrahama te bom blagoslovil in pomnožil tvoje seme.« 25 Tam je zgradil oltar in klical h Gospodovemu imenu ter tam postavil svoj šotor in tam so Izakovi služabniki izkopali vodnjak. 26 Potem so iz Gerárja odšli k njemu Abiméleh in Ahuzát, eden izmed njegovih prijateljev ter Pihól, vrhovni poveljnik njegove vojske. 27 Izak pa jim je rekel: »Zakaj ste prišli k meni, glede na to, da me sovražite in ste me odposlali od sebe?« 28 Rekli so: »Zagotovo smo videli, da je bil s teboj Gospod in smo rekli: ›Naj bo torej prisega med nami, torej med nami in teboj in naj sklenemo zavezo s teboj, 29 da nam ne boš storil nobene škode, kakor se mi nismo dotaknili tebe in kakor ti nismo storili nič drugega, temveč dobro in smo te odposlali v miru.‹ Ti si torej blagoslovljen od Gospoda.« 30 In pripravil jim je gostijo in jedli so ter pili. 31 Zjutraj pa so zgodaj vstali in drug drugemu prisegli in Izak jih je odposlal proč in od njega so odšli v miru. 32 Istega dne se je pripetilo, da so prišli Izakovi služabniki in mu povedali glede vodnjaka, ki so ga izkopali ter mu rekel: »Našli smo vodo.« 33 In imenoval ga je Šiba; zato je ime mesta Beeršéba do današnjega dne. 34 Ezav je bil star štirideset let, ko je vzel Judito, hčer Hetejca Beerija in Basemáto, hči Hetejca Elóna, 35 ki sta bili Izaku in Rebeki v žalostno mišljenje.

27 Pripetilo se je, ko je bil Izak star in so bile njegove oči zatemnjene, tako da ni mogel videti, da je poklical najstarejšega sina Ezava ter mu rekel: »Moj sin.« Ta mu je odgovoril: »Glej, tukaj sem.« 2 Rekel je: »Glej, jaz sem torej star, ne poznam dneva svoje smrti. 3 Zdaj torej vzemi, prosim te, svoja orožja, svoj tul za puščice in svoj lok ter pojdi ven na polje in mi ujemi nekaj divjačine, 4 ter mi pripravi okusno hrano, kakor jo imam rad in mi jo prinesi, da bom lahko jedel, da te moja duša lahko blagoslovi preden umrem.« 5 Rebeka pa je slišala, ko je Izak govoril svojemu sinu Ezavu. In Ezav je odšel na polje, da lovi za divjačino in da jo prinese. 6 Rebeka pa je spregovorila svojemu sinu Jakobu, rekoč: »Glej, slišala sem tvojega očeta govoriti tvojemu bratu Ezavu, rekoč: 7 ›Prinesi mi divjačino in pripravi mi okusno jed, da bom lahko jedel in te pred svojo smrtjo blagoslovil pred Gospodom.‹ 8 Zdaj torej, moj sin, ubogaj moj glas glede tega, kar ti zapovem. 9 Pojdi torej k tropu in mi od tam prinesi dva dobra kozlička od koz in pripravila ju bom [v] okusno jed za tvojega očeta, kakor jo ima rad. 10 Prinesel jo boš k svojemu očetu, da bo lahko jedel in da te pred svojo smrtjo lahko blagoslovi.« 11 Jakob pa je svoji materi Rebeki rekel: »Glej, moj brat Ezav je kosmat človek, jaz pa sem gladek človek. 12 Moj oče me bo morda želel potipati, jaz pa se mu bom zdel kakor slepar in bom nadse privedel prekletstvo, ne pa blagoslova.« 13 Njegova mati pa mu je rekla: »Na meni bodi tvoje prekletstvo, moj sin. Samo ubogaj moj glas in pojdi in mi ju prinesi.« 14 Odšel je, dobil in ju prinesel svoji materi in njegova mati je pripravila okusno jed, kot jo je njegov oče imel rad. 15 Rebeka je vzela čedna oblačila svojega najstarejšega sina Ezava, ki so bile z njo v hiši in jih nadela na svojega mlajšega sina Jakoba 16 in na njegove roke položila kožo kozjih kozličkov in na gladkost njegovega vratu. 17 Okusno jed in kruh, kar je pripravila, je dala v roke svojega sina Jakoba. 18 Ta je prišel k svojemu očetu in rekel: »Moj oče.« On je rekel: »Tukaj sem, kdo si ti, moj sin?« 19 Jakob je rekel svojemu očetu: »Jaz sem tvoj prvorojenec Ezav. Storil sem glede na [to], kar si mi zaukazal. Vstani, prosim te, sedi in jej od moje divjačine, da me tvoja duša lahko blagoslovi.« 20 Izak pa je svojemu sinu rekel: »Kako to, da si to tako hitro našel, moj sin?« In on je rekel: »Ker je Gospod, tvoj Bog, to privedel k meni.« 21 Izak je rekel Jakobu: »Pridi bliže, prosim te, da te lahko potipam, moj sin, če si ti moj pravi sin Ezav ali nisi.« 22 Jakob je odšel bliže k svojemu očetu Izaku in ta ga je potipal ter rekel: »Glas je Jakobov glas, toda roki sta Ezavovi roki.« 23 In ni ga razpoznal, ker so bile njegove roke kosmate, kakor roke njegovega brata Ezava. Tako ga je blagoslovil. 24 Rekel je: » Ali si ti moj pravi sin Ezav?« In on je rekel: »Jaz sem.« 25 Rekel je: »Prinesi to bliže k meni in jedel bom od divjačine svojega sina, da te moja duša lahko blagoslovi.« To je prinesel bliže k njemu in on je jedel, in prinesel mu je vina in je pil. 26 Njegov oče Izak mu je rekel: »Pridi torej bliže in me poljubi, moj sin.« 27 In on se je približal ter ga poljubil in zavohal je vonj njegovega oblačila in ga blagoslovil ter rekel: »Poglej, vonj mojega sina je vonj polja, ki ga je Gospod blagoslovil, 28 zato naj ti Bog da od rose z neba, rodovitnost zemlje in obilo od žita in vina. 29 Naj ti ljudstva služijo in se ti narodi priklanjajo. Bodi gospodar nad svojimi brati in naj se sinovi tvoje matere priklanjajo pred teboj. Preklet bodi, kdorkoli te preklinja in blagoslovljen bodi, kdor te blagoslavlja.« 30 Pripetilo se je, takoj ko je Izak končal z blagoslavljanjem Jakoba in je Jakob komaj odšel izpred prisotnosti svojega očeta Izaka, da

je iz svojega lova vstopil njegov brat Ezav. 31 Tudi on je pripravil okusno jed in jo prinesel k svojemu očetu in svojemu očetu rekel: »Naj moj oče vstane in jé od divjačine svojega sina, da me bo tvoja duša lahko blagoslovila.« 32 Njegov oče Izak pa mu je rekel: »Kdo si ti?« In on mu je rekel: »Jaz sem tvoj sin, tvoj prvorojenec Ezav.« 33 Izak je silno zatrepetal ter rekel: »Kdo? Kje je tisti, ki je vzel divjačino in mi jo prinesel in sem jedel od vsega, preden si ti prišel in sem ga blagoslovil. Da, in ostal bo blagoslovljen.« 34 Ko je Ezav slišal besede svojega očeta, je zajokal z velikim in silno grenkim jokom ter svojemu očetu rekel: »Blagoslovi me, celó tudi mene, oh moj oče.« 35 Ta pa je rekel: »Tvoj brat je prišel s premetenostjo in odvzel tvoj blagoslov.« 36 Rekel je: »Ali ni pravilno imenovan Jakob? Kajti dvakrat me je izpodrinil. Odvzel je mojo pravico prvorojenstva, in glej, sedaj je odvzel moj blagoslov.« In rekel je: »Ali zame nisi prihranil blagoslova?« 37 Izak pa je odgovoril in Ezavu rekel: »Glej, naredil sem ga za tvojega gospodarja in vse njegove brate sem mu dal za služabnike, in z žitom in vinom sem ga oskrbel; kaj pa naj sedaj storim tebi, moj sin?« 38 Ezav je svojemu očetu rekel: »Imaš samo en blagoslov, moj oče? Blagoslovi me, celó tudi mene, oh moj oče.« Ezav je povzdignil svoj glas in zajokal. 39 Njegov oče Izak je odgovoril in rekel: »Glej tvoje bivališče bo rodovitnost zemlje in od rose z neba od zgoraj. 40 S svojim mečem boš živel in svojemu bratu boš služil. In zgodilo se bo, ko boš imel gospostvo, da boš njegov jarem zlomil s svojega vratu.« 41 In Ezav je sovražil Jakoba zaradi blagoslova, s katerim ga je njegov oče blagoslovil. Ezav je v svojem srcu rekel: »Dnevi žalovanja za mojim očetom se bližajo, potem bom svojega brata Jakoba ubil.« 42 Te besede Ezava, njenega najstarejšega sina, pa so bile povedane Rebeki in poslala je in poklicala svojega mlajšega sina Jakoba ter mu rekla: »Glej, tvoj brat Ezav, kar se tebe tiče, samega sebe tolaži, nameravajoč te ubiti. 43 Zdaj torej, moj sin, ubogaj moj glas in vstani, zbeži k mojemu bratu Labánu v Harán 44 in ostani z njim nekaj dni, dokler se ne odvrne razjarjenost tvojega brata. 45 Dokler se jeza tvojega brata ne odvrne od tebe in pozabi to, kar si mu storil. Potem bom poslala in te dobila od tam. Zakaj bi bila prikrajšana tudi za vaju oba v enem dnevu?« 46 Rebeka pa je Izaku rekla: »Naveličana sem svojega življenja zaradi Hetovih hčera. Če Jakob vzame ženo izmed Hetovih hčera, takšni kakor sta ti, ki sta izmed hčera dežele, kakšno dobro mi bo storilo moje življenje?«

28 Izak je poklical Jakoba, ga blagoslovil, mu naročil ter mu rekel: »Ne boš si vzel žene izmed Kánaanovih hčera. 2 Vstani, pojdi v Padan–aram, k hiši Betuéla, očeta tvoje matere in od tam si vzemi ženo izmed hčera Labána, brata tvoje matere. 3 Bog Vsemogočni naj te blagoslovi in te naredi rodovitnega in te namnoži, da boš lahko postal množica ljudstva 4 in ti da Abrahamov blagoslov, tebi in tvojemu semenu s teboj, da boš lahko podedoval deželo, v kateri si tujec, ki jo je Bog dal Abrahamu.« 5 Izak je odposlal Jakoba in ta je odšel v Padan–aram, k Labánu, sinu Sirca Betuéla, brata Jakobove in Ezavove matere Rebeke. 6 Ko je Ezav videl, da je Izak blagoslovil Jakoba in ga odposlal v Padan–aram, da si od tam vzame ženo in da mu je med blagoslovom dal naročilo, rekoč: »Ne boš si vzel žene izmed Kánaanovih hčera, « 7 in da je Jakob ubogal svojega očeta in svojo mater ter odšel v Padan–aram, 8 je Ezav videl, da Kánaanove hčere njegovemu očetu Izaku niso ugajale 9 in je Ezav potem odšel k Izmaelu in si k ženama, ki ju je imel, vzel Mahaláto, hčer Abrahamovega sina Izmaela, Nebajótovo sestro, da postane njegova žena. 10 Jakob pa je odšel iz Beeršébe in odšel proti Haránu. 11 Ker pa je sonce zašlo, se je spustil na nek kraj in se tam vso noč zadrževal in vzel je kamne tega kraja in jih položil za svoje blazine in se ulegel na ta kraj, da zaspi. 12 Sanjal je in glej lestev, postavljeno na zemljo in njen vrh je segal do nebes. In glej, Božji angeli so se vzpenjali in spuščali po njej. 13 In glej, Gospod je stal nad njo ter rekel: »Jaz sem Gospod, Bog tvojega očeta Abrahama in Izakov Bog. Deželo, na kateri ležiš, bom dal tebi in tvojemu semenu. 14 Tvojega semena bo kakor zemeljskega prahu in razširjen boš na zahod, na vzhod, na sever in na jug. In v tebi in v tvojem semenu bodo blagoslovljene vse družine zemlje. 15 Glej, jaz sem s teboj in varoval te bom na vseh krajih, kamor greš in ponovno te bom privedel v to deželo, kajti ne bom te zapustil, dokler ne storim tega, o čemer sem ti govoril.« 16 Jakob se je zbudil iz svojega spanja in rekel: »Zagotovo je na tem kraju Gospod, jaz pa tega nisem vedel.« 17 Bil je prestrašen in rekel: »Kako grozen je ta kraj! To ni nič drugega kakor Božja hiša in to so velika nebeška vrata.« 18 Jakob je zgodaj zjutraj vstal in vzel kamen, ki ga je podstavil za svoje blazine in ga postavil za steber in nanj, na njegov vrh, izlil olje. 19 Ime tega kraja je imenoval Betel, toda ime tega kraja je bilo najprej imenovano Luz. 20 Jakob se je zaobljubil, rekoč: »Če bo Bog z menoj in me bo varoval na tej poti, ki jo hodim in mi bo dal za jesti kruha in oblačilo, da ga oblečem, 21 tako da ponovno v miru pridem k hiši svojega očeta, potem bo Gospod moj Bog. 22 In ta kamen, ki sem ga postavil za steber, bo Božja hiša. Od vsega, kar mi boš dal, ti bom zagotovo dajal desetino.«

29 Potem je Jakob odšel na svoje potovanje in prišel v deželo vzhodnega ljudstva. **2** Pogledal je in na polju zagledal izvir in glej, tam so bili trije tropi ovac, ležeč pri njem, kajti iz tega izvira so napajali trope. Na vodnjakovih ustih pa je bil velik kamen. **3** Tja so se zbirali vsi tropi in odvalili so kamen iz vodnjakovih ust, napojili ovce in kamen ponovno položili na vodnjakova usta, na njegovo mesto. **4** Jakob jim je rekel: »Moji bratje, od kod ste?« Odgovorili so: »Iz Harána smo.« **5** Rekel jim je: »Poznate Nahórjevega sina Labána?« Rekli so: »Poznamo ga.« **6** Rekel jim je: »Ali je zdrav?« Rekli so: »Zdrav je in glej, njegova hči Rahela prihaja z ovcami.« **7** Rekel je: »Glej, še dolg dan je niti ni čas, da bi se živina zbrala skupaj. Napojite ovce in odženite jih past.« **8** Rekli so: »Ne moremo, dokler se ne zberejo vsi tropi in dokler kamna ne odvalijo iz vodnjakovih ust. Potem napojimo ovce.« **9** Medtem ko je še govoril z njimi, je prišla Rahela z ovcami svojega očeta, kajti ona jih je varovala. **10** Pripetilo se je, ko je Jakob opazil Rahelo, hčer materinega brata Labána in ovce materinega brata Labána, da se je Jakob približal in odvalil kamen od vodnjakovih ust in napojil trop Labána, brata svoje matere. **11** Jakob je poljubil Rahelo in povzdignil svoj glas in zajokal. **12** Jakob je Raheli povedal, da je brat njenega očeta in da je Rebekin sin. In ta je stekla ter povedala svojemu očetu. **13** Pripetilo se je, ko je Labán slišal te novice o Jakobu, sinu svoje sestre, da je stekel, da ga sreča, ga objel, poljubil in privedel k svoji hiši. In Labánu je povedal vse te stvari. **14** In Labán mu je rekel: »Zagotovo si moja kost in moje meso.« In z njim je ostal čas enega meseca. **15** Labán je rekel Jakobu: »Ker si moj brat, zakaj bi mi služil zaman? Povej mi kakšna naj bodo tvoja plačila?« **16** Labán pa je imel dve hčeri. Starejši je bilo ime Lea, ime mlajše pa je bilo Rahela. **17** Lea je bila nežnih oči, toda Rahela je bila krasna in lepega videza. **18** Jakob pa je ljubil Rahelo in rekel: »Sedem let ti bom služil za Rahelo, tvojo mlajšo hčer.« **19** Labán je rekel: »Bolje je to, da jo dam tebi, kakor da bi jo dal kateremukoli drugemu moškemu. Ostani z menoj.« **20** Jakob je sedem let služil za Rahelo in zdela so se mu [kot] le nekaj dni, zaradi ljubezni, ki jo je imel do nje. **21** Jakob je rekel Labánu: »Daj mi mojo ženo, kajti moji dnevi so dopolnjeni, da lahko grem noter vanjo.« **22** Labán je zbral skupaj vse može tega kraja in priredil gostijo. **23** Pripetilo pa se je zvečer, da je vzel svojo hčer Leo in jo privedel k njemu in on je šel noter k njej. **24** In Labán je svoji hčeri Lei za pomočnico dal svojo služabnico Zilpo. **25** Pripetilo se je zjutraj, glej, to je bila Lea, in Labánu je rekel: »Kaj je to, kar si mi storil? Ali nisem s teboj služil za Rahelo? Zakaj si me potem preslepil?« **26** Labán je rekel: »V naši deželi se ne sme tako storiti, da se mlajšo izroči pred prvorojeno. **27** Dopolni njen teden in dali ti bomo tudi njo, za službo, ki jo boš služil z menoj še drugih sedem let.« **28** Jakob je storil tako in dopolnil njen teden, on pa mu je dal tudi svojo hčer Rahelo za ženo. **29** Labán je svoji hčeri Raheli dal svojo pomočnico Bilho, da postane njena služabnica. **30** Odšel je tudi k Raheli in Rahelo je ljubil bolj kakor Leo in pri njem je služil še drugih sedem let. **31** Ko je Gospod videl, da je bila Lea osovražena, je odprl njeno maternico, toda Rahela je bila jalova. **32** Lea je spočela, rodila sina in njegovo ime imenovala Ruben, kajti rekla je: »Zagotovo je Gospod pogledal na mojo stisko. Sedaj me bo torej moj soprog ljubil.« **33** Ponovno je spočela in rodila sina ter rekla: »Ker je Gospod slišal, da sem bila osovražena, mi je zato dal tudi tega sina, « in njegovo ime je imenovala Simeon. **34** Ponovno je spočela in rodila sina in rekla: »Torej tokrat bo moj soprog pridružen k meni, ker sem mu rodila tri sinove, « zato je bilo njegovo ime imenovano Lévi. **35** Ponovno je spočela in rodila sina in rekla: »Sedaj bom hvalila Gospoda, « zato je njegovo ime poimenovala Juda; in prenehala je rojevati.

30 Ko je Rahela videla, da Jakobu ne rojeva otrok, je Rahela zavidala svoji sestri in Jakobu rekla: »Daj mi otroke, sicer umrem.« **2** Jakobova jeza je bila vžgana zoper Rahelo in rekel je: » Sem jaz namesto Boga, ki je pred teboj zadržal sad tvoje maternice?« **3** Rekla je: »Glej, moja služabnica Bilha, pojdi noter vanjo in rodila bo na mojih kolenih, da bom po njej tudi jaz lahko imela otroke.« **4** In dala mu je za ženo Bilho, svojo pomočnico, in Jakob je šel noter k njej. **5** Bilha je spočela in Jakobu rodila sina. **6** Rahela je rekla: »Bog me je sodil in je tudi slišal moj glas in mi dal sina, « zato je njegovo ime imenovala Dan. **7** Rahelina služabnica Bilha je ponovno spočela in Jakobu rodila drugega sina. **8** Rahela je rekla: »Z velikimi boji sem se bojevala s svojo sestro in sem prevladala, « in njegovo ime je imenovala Neftáli. **9** Ko je Lea videla, da je prenehala rojevati, je vzela svojo služabnico Zilpo in jo dala Jakobu za ženo. **10** Leina služabnica Zilpa je Jakobu rodila sina. **11** Lea je rekla: »Prihaja krdelo, « in njegovo ime je imenovala Gad. **12** Leina služabnica Zilpa je Jakobu rodila drugega sina. **13** Lea je rekla: »Srečna sem, kajti hčere me bodo imenovale blagoslovljena, « in njegovo ime je imenovala Aser. **14** Ruben je šel v dneh pšenične žetve in na polju našel nadliščke in jih prinesel svoji materi Lei. Potem je Rahela rekla Lei: »Daj mi, prosim te, nadliščke svojega sina.« **15** Ta pa ji je rekla: » Je to majhna zadeva, da si mi vzela soproga? In

hočeš mi vzeti tudi nadliščke mojega sina?« Rahela je rekla: »Zato bo to noč ležal s teboj za nadliščke tvojega sina.« **16** Jakob je zvečer prišel iz polja in Lea je odšla ven, da ga sreča ter mu rekla: »Moraš priti noter k meni, kajti zagotovo sem te najela z nadliščki svojega sina.« In to noč je ležal z njo. **17** Bog je prisluhnil Lei in je spočela in Jakobu rodila petega sina. **18** Lea je rekla: »Bog mi je dal najemnino, ker sem svojo deklo dala svojemu soprogu, « in njegovo ime je imenovala Isahár. **19** Lea je ponovno spočela in Jakobu rodila šestega sina. **20** Lea je rekla: »Bog me je opremil z dobro doto. Sedaj bo moj soprog prebival z menoj, ker sem mu rodila šest sinov« in njegovo ime je imenovala Zábulon. **21** Potem je rodila hčer in njeno ime je imenovala Dina. **22** Bog pa se je spomnil Rahele in Bog ji je prisluhnil ter odprl njeno maternico. **23** Spočela je in rodila sina in rekla: »Bog je odvzel mojo grajo, « **24** in njegovo ime je imenovala Jožef; in rekla: » Gospod mi bo dodal [še] drugega sina.« **25** Pripetilo se je, ko je Rahela rodila Jožefa, da je Jakob rekel Labánu: »Pošlji me proč, da lahko grem na svoj lasten kraj in v svojo deželo. **26** Daj mi moje žene in moje otroke, za katere sem ti služil in me pusti iti, kajti poznaš mojo službo, ki sem ti jo opravljal.« **27** Labán mu je rekel: »Prosim te, če sem v tvojih očeh našel naklonjenost, ostani, kajti iz izkušnje sem se naučil, da me je Gospod zaradi tebe blagoslovil.« **28** In rekel je: »Določi mi svoja plačila in dal ti jih bom.« **29** Rekel mu je: »Ti veš kako sem ti služil in kako je bila tvoja živina z menoj. **30** Kajti bilo je malo, kar si imel, preden sem prišel in to je sedaj naraslo v množico in Gospod te je od mojega prihoda blagoslavljal. Kdaj bom torej poskrbel tudi za svojo lastno hišo?« **31** In rekel je: »Kaj naj ti dam?« Jakob je rekel: »Nobene stvari mi ne boš dal. Če hočeš zame storiti to stvar, bom ponovno pasel in varoval tvoj trop. **32** Danes pojdem skozi ves tvoj trop in iz njega odstranim vso lisasto in pikasto živino in vso rjavo živino med ovcami in pikasto ter lisasto med kozami. Od teh bo moja najemnina. **33** Tako bo moja pravičnost odgovarjala zame v času, ki pride, ko bo prišel, za moj najem pred tvojim obrazom. Vse, kar ni lisasto in pikasto med kozami in rjavo med ovcami, to bo pri meni šteto za ukradeno.« **34** Labán je rekel: »Glej, hočem, da bi bilo glede na tvojo besedo.« **35** In ta dan je odstranil kozle, ki so bili krožno progasti in pikasti in vse koze, ki so bile lisaste in pikaste in vsako, ki je imela na sebi nekaj belega in vse rjavo med ovcami in jih dal v roko svojih sinov. **36** Med seboj in Jakobom je določil tri dni potovanja in Jakob je hranil preostanek Labánovih tropov. **37** Jakob si je vzel šibe zelenega topola in od leskovega in kostanjevega drevesa in na njih olupil bele proge in storil, da se prikaže belina, ki je bila na šibah. **38** Palice, ki jih je olupil, je postavljal pred trope v žlebove, v napajalna korita, ko so tropi prišli, da pijejo, da bi se obrejili, ko so prišli pit. **39** Tropi so se obrejili pred palicami in skotili krožno progasto, lisasto in pikasto živino. **40** Jakob je v Labánovem tropu ločeval jagnjeta in postavljal obraze tropov h krožno progastemu in vsemu rjavemu. Svoje lastne trope pa je spravljal posebej in jih ni spravljal v Labánovo živino. **41** Pripetilo se je, da kadarkoli se je brejila močnejša živina, je Jakob polagal šibe pred očmi živine v žlebove, da bi se lahko obrejile med palicami. **42** Toda ko je bila živina slabotna, jih ni polagal. Tako je bila slabotnejša živina Labánova, močnejša pa Jakobova. **43** Mož je silno narasel in imel mnogo živine, dekel, slug, kamel in oslov.

31 Slišal pa je besede Labánovih sinov, rekoč: »Jakob je vzel vse, kar je bilo našega očeta, in od tega, kar je bilo našega očeta, je dobil vso to slavo.« **2** Jakob je gledal Labánovo obličje in glej, ni bilo proti njemu kakor poprej. **3** Gospod je Jakobu rekel: »Vrni se v deželo svojih očetov in k svojemu sorodstvu in jaz bom s teboj.« **4** Jakob je poslal in poklical Rahelo in Leo na polje k svojemu tropu **5** ter jima rekel: »Vidim obličje vajinega očeta, da le-to do mene ni kakor poprej, toda Bog mojega očeta je bil z menoj. **6** Vedve vesta, da sem z vso svojo močjo služil vajinemu očetu. **7** Vajin oče pa me je zavedel in mi desetkrat spremenil moja plačila, toda Bog mu ni dovolil, da bi me prizadel. **8** Če je rekel tako: ›Lisasta bodo tvoja plačila; ‹ potem je vsa živina kotila lisaste. Če pa je rekel tako: ›Krožno progasta bodo tvoja najemnina, ‹ potem je vsa živina kotila krožno progaste. **9** Tako je Bog odvzel živino od vajinega očeta in jo dal meni. **10** Pripetilo se je ob času, ko se je živina obrejila, da sem povzdignil svoje oči in videl sanje in glej ovni, ki so skakali na živino, so bili krožno progasti, lisasti in sivi. **11** In Božji angel mi je v sanjah spregovoril, rekoč: ›Jakob.‹ Rekel sem: ›Tukaj sem.‹ **12** Rekel je: ›Povzdigni torej svoje oči in poglej, vsi ovni, ki skačejo na živino, so krožno progasti, lisasti in sivi, kajti videl sem vse, kar ti je Labán storil. **13** Jaz sem Bog Betela, kjer si mazilil steber in mi zaobljubil prisego. Sedaj vstani, pojdi ven iz te dežele in se vrni v deželo svojega sorodstva.‹« **14** Rahela in Lea sta mu odgovorili in rekli: » Ali je še kak delež ali dediščina za naju v hiši najinega očeta? **15** Ali nisva pri njem šteti [kakor] tujki? Kajti prodal naju je in popolnoma požrl tudi najin denar. **16** Kajti vsa bogastva, ki jih je Bog vzel od najinega očeta, ta so najina in najinih otrok. Sedaj torej karkoli ti je Bog rekel, stôri.« **17** Potem je Jakob vstal in svoje sinove in svoji ženi posadil na kamele **18** in odvedel proč vso svojo živino in vse svoje dobrine, ki

jih je pridobil, živino od svojega zaslužka, ki jo je pridobil v Padan–aramu, da bi šel k svojemu očetu Izaku v kánaansko deželo. **19** Labán je odšel, da ostriže svoje ovce. Rahela pa je ukradla malike, ki so bili [od] njenega očeta. **20** Jakob se je nenadoma odtihotapil od Sirca Labána, v tem, da mu ni povedal, da je pobegnil. **21** Tako je pobegnil z vsem, kar je imel in vstal ter prečkal reko in svoje obličje nameril proti gori Gileád. **22** Labánu je bilo tretji dan povedano, da je Jakob pobegnil. **23** S seboj je vzel svoje brate in ga zasledoval sedem dni potovanja in dohiteli so ga na gori Gileád. **24** Bog je prišel ponoči, v sanjah, k Sircu Labánu ter mu rekel: »Pazi, da Jakobu ne govoriš niti dobrega niti slabega.« **25** Potem je Labán dohitel Jakoba. Torej Jakob je svoj šotor postavil na gori, Labán pa se je s svojimi brati utaboril na gori Gileád. **26** Labán je rekel Jakobu: »Kaj si storil, da si se nenadoma odtihotapil od mene in odvedel moji hčeri kakor ujetnici vzeti z mečem? **27** Zakaj si skrivaj pobegnil in se odtihotapil od mene in mi nisi povedal, da bi te lahko odposlal z veseljem in s pesmimi, z bobniči in s harfo? **28** Nisi mi dovolil, da poljubim svoje sinove in svoje hčere? To si torej s takšnim početjem storil nespametno. **29** V moči moje roke je, da vam škodujem. Toda sinoči mi je govoril Bog tvojega očeta, rekoč: ›Pazi se, da Jakobu ne govoriš niti dobrega niti slabega.‹ **30** In sedaj, čeprav imaš potrebo oditi, ker si že dolgo hrepenel po hiši svojega očeta, zakaj si vendar ukradel moje bogove?« **31** Jakob je odgovoril in Labánu rekel: »Ker sem se bal, kajti rekel sem: ›Morda mi hočeš s silo odvzeti svoji hčeri.‹ **32** Pri komerkoli najdeš svoje bogove, naj ta ne živi. Pred svojimi brati spoznaj kar je tvojega z menoj in to vzemi k sebi.« Kajti Jakob ni vedel, da jih je ukradla Rahela. **33** Labán je odšel v Jakobov šotor in v Lein šotor in v šotore obeh dekel, toda ni jih našel. Potem je odšel od Leinega šotora in vstopil v Rahelin šotor. **34** Torej Rahela je vzela družinske malike in jih položila na kamelino opravo in sedla nanje. Labán pa je preiskal ves šotor, toda ni jih našel. **35** Svojemu očetu pa je rekla: »Naj moj gospod ne bo razžaljen, da ne morem vstati pred teboj, kajti običaj žensk je nad menoj.« In iskal je, toda podob ni našel. **36** Jakob je bil ogorčen in se pričkal z Labánom in Jakob je odgovoril ter Labánu rekel: »Kaj je moj prekršek? Kaj je moj greh, da si me tako silovito zasledoval? **37** Glede na to, da si preiskal vse moje stvari, kaj si našel od vseh svojih družinskih stvari? Položi to tukaj pred mojimi brati in svojimi brati, da lahko sodijo med nama obema. **38** Teh dvajset let sem bil s teboj. Tvoje ovce in tvoje koze niso zavrgle svojih mladičev in ovnov tvojega tropa nisem jedel. **39** Tega, kar je bilo raztrganega od živali, nisem prinesel k tebi. Sam sem nosil to izgubo. Iz mojih rok si zahteval karkoli je bilo ukradenega podnevi ali ukradenega ponoči. **40** Tak sem bil. Podnevi me je požirala suša in zmrzal ponoči in moje spanje je odšlo izpred mojih oči. **41** Tako sem bil dvajset let v tvoji hiši. Služil sem ti štirinajst let za tvoji hčeri in šest let za tvojo živino, ti pa si mi desetkrat spremenil moja plačila. **42** Razen če ne bi bil z menoj Bog mojega očeta, Abrahamov Bog in Izakov strah, bi me sedaj zagotovo odposlal praznega. Bog je videl mojo stisko in trud mojih rok in te je včerajšnjo noč oštel.« **43** Labán je odgovoril in Jakobu rekel: » Ti hčeri sta moji hčeri in ti otroci so moji otroci in ta živina je moja živina in vse, kar vidiš, je moje. In kaj naj danes storim tema svojima hčerama ali njunim otrokom, ki sta jih rodili? **44** Zdaj torej pridi, skleniva zavezo, ti in jaz; in naj bo to za pričo med menoj in teboj.« **45** Jakob je vzel kamen in ga postavil za steber. **46** Jakob je rekel svojim bratom: »Zberite kamne; « in vzeli so kamne ter naredili kup in jedli tam na kupu. **47** Labán ga je imenoval Jegár Sahadutá, toda Jakob ga je imenoval Galéd. **48** Labán je rekel: »Ta kup je danes priča med menoj in teboj.« Zato je bilo ime le-tega imenovano Galéd **49** in Micpa, kajti rekel je: » Gospod gleda med menoj in teboj, ko smo odsotni eden od drugega. **50** Če boš prizadel moji hčeri ali če boš poleg mojih hčera vzel druge žene, ni z nama nobenega človeka. Glej, Bog je priča med menoj in teboj.« **51** Labán je rekel Jakobu: »Glej ta kup in glej ta steber, ki sem ga postavil med menoj in teboj. **52** Ta kup naj bo priča in ta steber naj bo priča, da ne bom šel čez ta kup k tebi in da ne boš šel čez ta kup k meni zaradi škodovanja. **53** Bog Abrahamov in Bog Nahórjev, Bog njunega očeta, [naj] sodi med nama.« In Jakob je prisegel pri strahu svojega očeta Izaka. **54** Potem je Jakob na gori žrtvoval klavno daritev in poklical svoje brate, da jedo kruh. Jedli so kruh in se vso noč zadrževali na gori. **55** Zgodaj zjutraj je Labán vstal, poljubil svoje sinove in svoje hčere ter jih blagoslovil in Labán je odpotoval ter se vrnil na svoj kraj.

32 Jakob pa je odšel na svojo pot in Božji angeli so ga srečali. **2** Ko jih je Jakob zagledal, je rekel: »To je Božja vojska« in ta kraj je imenoval Mahanájim. **3** Jakob je pred seboj poslal poslance k svojemu bratu Ezavu v deželo Seír, Edómovo deželo. **4** Zapovedal jim je, rekoč: »Tako boste govorili mojemu gospodu Ezavu: ›Tvoj služabnik Jakob nam je rekel: ›Začasno sem bival z Labánom in tam ostal do sedaj. **5** Imam vole, osle, trope, sluge in postrežnice. Poslal sem, da povem svojemu gospodu, da lahko najdem milost v tvojem pogledu.‹‹ **6** Poslanci so se vrnili k Jakobu, rekoč: »Prišli smo k tvojemu bratu Ezavu in tudi on prihaja,

da te sreča in z njim štiristo mož.« 7 Potem je bil Jakob silno prestrašen in zaskrbljen. Razdelil je ljudstvo, ki je bilo z njim, trope, črede in kamele na dve četi 8 in rekel: »Če pride Ezav k eni skupini in jo udari, potem bo druga skupina, ki je ostala, pobegnila.« 9 Jakob je rekel: »Oh, Bog mojega očeta Abrahama in Bog mojega očeta Izaka, Gospod, ki mi je rekel: ›Vrni se v svojo deželo in k svojemu sorodstvu in jaz bom dobro postopal s teboj, ‹ 10 sam nisem vreden najmanjše od teh milosti in od vse resnice, ki si jo izkazal svojemu služabniku, kajti s svojo palico sem prečkal ta Jordan, sedaj pa sem narastel v dve četi. 11 Reši me, prosim te, iz roke mojega brata, iz Ezavove roke, kajti bojim se ga, da ne bi prišel in udaril mene in matere z otroki. 12 In ti praviš: ›Zagotovo ti bom storil dobro in tvojega semena naredil kakor morskega peska, ki zaradi množice ne more biti preštet.‹« 13 To isto noč je tam prenočil in od tega, kar je prišlo v njegovo roko, je vzel darilo za svojega brata Ezava: 14 dvesto koz in dvajset kozlov, dvesto ovc in dvajset ovnov, 15 trideset molznih kamel z njihovimi žrebeti, štirideset krav in deset bikov, dvajset oslic in deset žrebet. 16 Izročil jih je v roko svojih služabnikov, vsako čredo posebej. Svojim služabnikom pa je rekel: »Prečkajte pred menoj in pustite prostor med čredo in čredo.« 17 Predvsem pa je naročil, rekoč: »Ko te sreča moj brat Ezav in te vpraša, rekoč: ›Čigav si? In kam greš? In čigavi so ti pred teboj?‹ 18 Tedaj boš rekel: › To so od tvojega služabnika Jakoba. To je darilo, poslano k mojemu gospodu Ezavu in glej, tudi on je za nami.‹« 19 In tako je ukazal drugemu in tretjemu in vsem, ki so sledili čredam, rekoč: »Na ta način boste govorili Ezavu, ko ga najdete.« 20 Poleg tega recite: »Glej, tvoj služabnik Jakob je za nami. Kajti rekel je: ›Pomiril ga bom z darilom, ki gre pred menoj in zatem bom videl njegov obraz. Mogoče me bo sprejel.‹« 21 Tako je šlo darilo pred njim, sam pa je to noč prenočil v skupini. 22 Vstal je to noč, vzel svoji dve ženi, svoji dve postrežnici, svojih enajst sinov in prečkal plitvino Jabók. 23 Vzel jih je in jih poslal preko potoka in poslal čez, kar je imel. 24 Jakob je ostal sam in z njim se je bojeval mož do dnevnega svita. 25 Ko je videl, da zoper [Jakoba] ni prevladal, se je dotaknil vdrtine na njegovem stegnu. Vdrtina Jakobovega stegna je bila izpahnjena, kakor [bi] se z njim boril. 26 Rekel je: »Pusti me, kajti dan se že svita.« [Jakob] je rekel: »Ne bom te izpustil, razen če me blagosloviš.« 27 Rekel mu je: »Kako ti je ime?« Rekel je: »Jakob.« 28 Rekel je: »Tvoje ime se ne bo več imenovalo Jakob, temveč Izrael, kajti kot princ si imel moč z Bogom in z ljudmi in si prevladal.« 29 Jakob ga je vprašal in rekel: »Povej mi, prosim te, svoje ime.« Rekel je: »Zakaj je to, da me sprašuješ po mojem imenu?« In tam ga je blagoslovil. 30 Jakob je kraj poimenoval Penuél, kajti videl sem Boga iz obličja v obličje in moje življenje je ohranjeno. 31 Ko je prečkal Penuél, je sonce vstajalo nad njim, on pa je šepal na svojem stegnu. 32 Zato Izraelovi otroci ne jedo od kite, ki se krči, ki je na vdrtini stegna, do današnjega dne, ker se je dotaknil vdrtine Jakobovega stegna na kiti, ki se krči.

33 Jakob je povzdignil svoje oči, pogledal in glej, prišel je Ezav in z njim štiristo mož. Otroke je razdelil Lei in Raheli ter dvema pomočnicama. 2 Najbolj spredaj je postavil pomočnici ter njune otroke, za njimi Leo ter njene otroke, nazadnje pa Rahelo in Jožefa. 3 Šel je pred njimi in se sedemkrat priklonil do tal, dokler se ni približal svojemu bratu. 4 Ezav je stekel, da ga sreča, ga objel, se spustil na njegov vrat in ga poljubil, in oba sta jokala. 5 Povzdignil je svoje oči in zagledal ženske in otroke ter rekel: »Kdo so ti s teboj?« Rekel je: »Otroci, ki jih je Bog milostljivo dal tvojemu služabniku.« 6 Nato sta se približali pomočnici, oni in njuni otroci ter se priklonili. 7 Tudi Lea s svojimi otroki se je približala in se priklonila in potem sta prišla bliže Jožef in Rahela ter se oba priklonila. 8 Rekel je: »Kaj nameravaš z vso to čredo, ki sem jo srečal?« On pa je rekel: » Ti so, da najdem milost v očeh mojega gospoda.« 9 Ezav je rekel: »Dovolj imam, moj brat. To, kar imaš, obdrži zase.« 10 Jakob je rekel: »Ne, prosim te, če sem torej našel milost v tvojih očeh, potem sprejmi moje darilo v moji roki, kajti zato sem videl tvoj obraz, kot da sem videl Božje obličje in ti si bil zadovoljen z menoj. 11 Vzemi, prosim te, moj blagoslov, ki je priveden k tebi, ker je Bog milostljivo postopal z menoj in ker imam dovolj.« Prigovarjal mu je in on je to vzel. 12 Rekel je: »Naj greva najino potovanje in naj greva, jaz pa bom šel pred teboj.« 13 Rekel mu je: »Moj gospod ve, da so otroci nežni in [da] so z menoj tropi in črede z mladiči in če jih bodo ljudje en dan preveč gonili, bo ves trop poginil. 14 Naj moj gospod, prosim te, gre preko pred svojim služabnikom, jaz pa bom mirno vodil dalje, kolikor bodo živina, ki gre pred menoj in otroci zmožni prenesti, dokler ne pridem k mojemu gospodu v Seír.« 15 Ezav je rekel: »Naj torej pustim s teboj nekaj ljudstva, ki je z menoj.« Rekel je: »Kaj potrebujem to? Naj najdem milost v očeh svojega gospoda.« 16 Tako se je ta dan Ezav vrnil na svojo pot v Seír. 17 Jakob pa je odpotoval v Sukót, si zgradil hišo in naredil šotore za svojo živino. Zato se ime kraja imenuje Sukót. 18 Ko je Jakob prišel iz Padan–arama, je prišel v Salem, mesto v Sihemu, ki je v kánaanski deželi in svoj šotor postavil pred mestom. 19 Kupil je kos poljskega zemljišča, kjer je razširil svoj šotor, iz roke otrok

Hamórja, Sihemovega očeta, za sto koščkov denarja. **20** Tam je postavil oltar in ga imenoval El–elohe–Izrael.

34 Dina, Lejina hči, ki jo je rodila Jakobu, pa je odšla, da pogleda hčere dežele. **2** Ko jo je zagledal Sihem, sin Hivéjca Hamórja, princ dežele, jo je vzel in legel z njo ter jo omadeževal. **3** Njegova duša se je pridružila k Jakobovi hčeri Dini in ljubil je gospodično in gospodični prijazno govoril. **4** Sihem je spregovoril svojemu očetu Hamórju, rekoč: »Pridobi mi to gospodično za ženo.« **5** Jakob je slišal, da je omadeževal njegovo hčer Dino. Torej njegovi sinovi so bili z živino na polju in Jakob je ohranil svoj mir, dokler niso prišli. **6** Sihemov oče Hamór je odšel k Jakobu, da se z njim posvetuje. **7** Ko so to slišali Jakobovi sinovi, so prišli s polja. Možje so bili užaloščeni in zelo ogorčeni, ker je storil neumnost v Izraelu, ležeč z Jakobovo hčerjo, katera stvar se sploh ne bi smela zgoditi. **8** Hamór se je z njimi posvetoval, rekoč: »Duša mojega sina Sihema hrepeni za vašo hčerjo. Prosim vas, dajte mu jo za ženo. **9** Poročajte se z nami in svoje hčere dajajte nam in jemljite naše hčere k vam. **10** Prebivali boste z nami in dežela bo pred vami. Prebivajte in trgujte v njej in si pridobite posesti v njej.« **11** Sihem je rekel njenemu očetu in njenim bratom: »Naj najdem milost v vaših očeh in kar mi boste rekli, bom dal. **12** Prosite me kolikorkoli veliko doto in darilo in bom dal, če mi boste rekli, toda dajte mi gospodično za ženo.« **13** Jakobovi sinovi pa so Sihemu in njegovemu očetu Hamórju varljivo odgovorili ter rekli, ker je omadeževal njihovo sestro Dino. **14** Rekli so jima: »Ne moremo storiti te stvari, da damo svojo sestro nekomu, ki je neobrezan, kajti to bi nam bil očitek. **15** Toda v tem se bomo strinjali z vami, če boste, kakor smo mi, da bo vsak moški izmed vas obrezan, **16** potem vam bomo dajali svoje hčere in vaše hčere jemali k nam in prebivali bomo z vami in postali bomo eno ljudstvo. **17** Toda če nam ne boste prisluhnili, da bi bili obrezani, potem bomo vzeli svojo hčer in odšli.« **18** Njihove besede so ugajale Hamórju in Hamórjevemu sinu Sihemu. **19** Mladenič ni odlašal storiti stvari, ker je imel veselje v Jakobovi hčeri. Bil pa je bolj častitljiv kakor vsa hiša njegovega očeta. **20** Hamór in njegov sin Sihem sta prišla k velikim vratom njihovega mesta in se posvetovala z možmi njihovega mesta, rekoč: **21** »Ti ljudje so z nami miroljubni, zato naj prebivajo v deželi in v njej trgujejo, kajti dežela, glejte, ta je dovolj velika zanje. Jemljimo si njihove hčere za žene in dajajmo jim svoje hčere. **22** Samo v tem se bodo možje strinjali z nami, da prebivajo z nami, da bi bili eno ljudstvo, če bo vsak moški izmed nas obrezan, kakor so obrezani oni. **23** Ali ne bo njihova živina in njihovo imetje in vsaka njihova žival naša? Naj se samo strinjamo z njimi in bodo prebivali z nami.« **24** Hamórju in njegovemu sinu Sihemu so prisluhnili vsi, ki so odšli od velikih vrat tega mesta, in vsak moški je bil obrezan, vsi, ki so šli od velikih vrat njegovega mesta. **25** Pripetilo pa se je na tretji dan, ko so bili občutljivi, da sta dva izmed Jakobovih sinov, Simeon in Lévi, Dinina brata, vzela vsak svoj meč in predrzno prišla nad mesto in usmrtila vse njihove moške. **26** Usmrtila sta Hamórja in njegovega sina Sihema z ostrino meča, Dino pa vzela iz Sihemove hiše ter odšla. **27** Jakobovi sinovi so prišli na umorjene in oplenili mesto, ker so omadeževali njihovo sestro. **28** Vzeli so njihove ovce, njihove vole, njihove osle in to, kar je bilo v mestu in to, kar je bilo na polju. **29** Vse njihovo premoženje, vse njihove malčke in vse njihove žene so ujeli in oplenili celo vse, kar je bilo v hiši. **30** Jakob je rekel Simeonu in Léviju: »Privedla sta me v neprijeten položaj, da zaudarjam med prebivalci dežele, med Kánaanci in Perizéjci. Jaz sem maloštevilen, oni pa se bodo zbrali zoper mene in me ubili, in jaz bom uničen, jaz in moja hiša.« **31** Rekli so: »Naj bi z našo sestro postopal kakor s pocestnico?«

35 Bog je Jakobu rekel: »Vstani, pojdi gor v Betel in tam prebivaj in tam naredi oltar Bogu, ki se ti je prikazal, ko si zbežal pred obličjem svojega brata Ezava.« **2** Potem je Jakob rekel svoji družini in vsem, ki so bili z njim: »Odstranite tuje bogove, ki so med vami in bodite čisti ter zamenjajte svoje obleke **3** in vstanimo, pojdimo gor v Betel in tam bom postavil oltar Bogu, ki mi je odgovoril na dan moje tegobe in je bil z menoj na poti, [na] katero sem odšel.« **4** Jakobu so izročili vse tuje bogove, ki so bili v njihovi roki in vse njihove uhane, ki so bili v njihovih ušesih in Jakob jih je skril pod hrast, ki je bil pri Sihemu. **5** Odpotovali so, Božja strahota pa je bila nad mesti, ki so bila naokoli njih in niso zasledovali Jakobovih sinov. **6** Tako je Jakob prišel v Luz, ki je v kánaanski deželi, to je Betel, on in njegovo ljudstvo, ki je bilo z njim. **7** Tam je zgradil oltar in kraj imenoval El-Betel, ker se mu je tam prikazal Bog, ko je bežal pred obličjem svojega brata, **8** toda Rebekina dojilja Debóra je umrla in pokopana je bila za Betelom, pod hrastom in ime le-tega je bilo imenovano Alon–bakut. **9** Bog se je ponovno prikazal Jakobu, ko je ta prišel iz Padan–arama in ga blagoslovil. **10** Bog mu je rekel: »Tvoje ime je Jakob. Tvoje ime se ne bo več imenovalo Jakob, temveč bo tvoje ime Izrael.« In njegovo ime je imenoval Izrael. **11** Bog mu je rekel: »Jaz sem Bog Vsemogočni. Bodi rodoviten in se mnôži. Narod in skupina narodov bo iz tebe in kralji bodo prišli iz tvojih ledij. **12** Deželo, ki sem jo dal Abrahamu in Izaku, bom dal tebi in tvojemu semenu za teboj bom dal deželo.« **13** Bog se je dvignil od njega, na kraju, kjer je govoril z njim. **14** Jakob je

postavil steber na kraju, kjer je govoril z njim, kamnit steber in nanj izlil pitno daritev in nanj izlil olje. 15 Jakob je ime kraja, kjer je z njim govoril Bog, imenoval Betel. 16 Odpotovali so iz Betela in bilo je le še malo poti, da pridejo v Efráto in Rahela je bila v porodnih mukah in imela težak porod. 17 Pripetilo se je, ko je bila v težkem porodu, da ji je babica rekla: »Ne boj se, imela boš tudi tega sina.« 18 Pripetilo se je, ko je bila njena duša v odhajanju (kajti umrla je), da je njegovo ime imenovala Ben Oní. Toda njegov oče ga je imenoval Benjamin. 19 Rahela je umrla in bila pokopana na poti v Efráto, ki je Betlehem. 20 Jakob je na njenem grobu postavil steber. To je steber Rahelinega groba do današnjega dne. 21 Izrael je odpotoval in svoj šotor razpel onstran stolpa Edar. 22 Pripetilo se je, ko je Izrael prebival v tej deželi, da je Ruben šel in ležal z Bilho, priležnico svojega očeta, Izrael pa je to slišal. Torej Jakobovih sinov je bilo dvanajst. 23 Leini sinovi: Jakobov prvorojenec Ruben, Simeon, Lévi, Juda, Isahár in Zábulon. 24 Rahelina sinova: Jožef in Benjamin. 25 Sinova Bilhe, Raheline pomočnice: Dan in Neftáli. 26 Sinova Zilpe, Leine pomočnice: Gad in Aser. To so Jakobovi sinovi, ki so mu bili rojeni v Padan–aramu. 27 Jakob je prišel k svojemu očetu Izaku v Mamre, v mesto Arbo, ki je Hebrón, kjer sta Abraham in Izak začasno prebivala. 28 Izakovih dni je bilo sto osemdeset let. 29 In Izak je izročil duha in umrl in bil zbran k svojemu ljudstvu, star in izpolnjen z dnevi. Pokopala pa sta ga njegova sinova Ezav in Jakob.

36 Torej to so rodovi Ezava, ki je Edóm. 2 Ezav je svoje žene vzel iz Kánaana: Ado, hčer Hetejca Elóna, Oholibámo, hčer Anája, hčer Hivéjca Cibóna 3 in Basemáto, Izmaelovo hčer, Nebajótovo sestro. 4 Ada je Ezavu rodila Elifáza, Basemáta je rodila Reguéla, 5 Oholibáma je rodila Jeúša, Jaláma in Koraha. To so Ezavovi sinovi, ki so se mu rodili v kánaanski deželi. 6 Ezav je vzel svoje žene, svoje sinove, svoje hčere, vse osebe svoje hiše, svojo živino, vse svoje živali in vse svoje imetje, ki ga je pridobil v kánaanski deželi in odšel v deželo izpred obličja svojega brata Jakoba. 7 Kajti njunih bogastev je bilo preveč, da bi mogla prebivati skupaj. Dežela, v kateri sta bila tujca, ju ni mogla podpirati zaradi njune živine. 8 Tako je Ezav prebival na gorovju Seír. Ezav je Edóm. 9 To so rodovi Ezava, očeta Edómcev na gorovju Seír. 10 To so imena Ezavovih sinov: Elifáz, sin Ezavove žene Ade in Reguél, sin Ezavove žene Basemáte. 11 Elifázovi sinovi so bili: Temán, Omár, Cefó, Gatám in Kenáz. 12 Timna je bila priležnica Ezavovemu sinu Elifázu in Elifázu je rodila Amáleka. To so bili sinovi Ezavove žene Ade. 13 To so sinovi Reguéla: Nahat, Zerah, Šamá in Mizá. To so bili sinovi Ezavove žene Basemáte. 14 Ti so bili sinovi Ezavove žene Oholibáme, hčere Anája, Cibónove hčere; Ezavu je rodila Jeúša, Jaláma in Koraha. 15 To so bili vojvode Ezavovih sinov. Sinovi Elifáza, prvorojenega Ezavovega sina: vojvoda Temán, vojvoda Omár, vojvoda Cefó, vojvoda Kenáz, 16 vojvoda Korah, vojvoda Gatám in vojvoda Amálek. To so vojvode, ki so izšli iz Elifáza v deželi Edóm. To so bili Adini sinovi. 17 To so sinovi Ezavovega sina Reguéla: vojvoda Nahat, vojvoda Zerah, vojvoda Šamá in vojvoda Mizá. To so vojvode, ki so izšli iz Reguéla v Edómovi deželi. To so sinovi Ezavove žene Basemáte. 18 To pa so sinovi Ezavove žene Oholibáme: vojvoda Jeúš, vojvoda Jalám, vojvoda Korah. To so bili vojvode, ki so izšli iz Ezavove žene Oholibáme, Anájeve hčere. 19 To so Ezavovi sinovi, ki je Edóm in to so njihove vojvode. 20 To so sinovi Horéjca Seírja, ki je naselil deželo: Lotán, Šobál, Cibón, Anáj, 21 Dišón, Ecer in Dišán. To so vojvode Horéjcev, Seírjevi otroci v deželi Edóm. 22 Lotánova sinova sta bila Horí in Hemám; Lotánova sestra pa je bila Timna. 23 Šobálovi otroci so bili tile: Alván, Manáhat, Ebál, Šefo in Onám. 24 To sta Cibónova otroka: oba, Ajá in Aná. To je bil ta Anáj, ki je našel mule v divjini, ko je pasel osle svojega očeta Cibóna. 25 Anájeva otroka sta bila ta: Dišón in Oholibáma, Anájeva hči. 26 To so Dišónovi otroci: Hemdán, Ešbán, Jitrán in Kerán. 27 Ecerjevi otroci so tile: Bilhán, Zaaván in Akán. 28 Dišánova otroka sta tale [dva]: Uc in Arán. 29 To so vojvode, ki so izšli iz Horéjcev: vojvoda Lotán, vojvoda Šobál, vojvoda Cibón, vojvoda Anáj, 30 vojvoda Dišón, vojvoda Ecer in vojvoda Dišán. To so vojvode, ki so izšli iz Horéjcev, med njihovimi vojvodami v deželi Seír. 31 To so kralji, ki so kraljevali v edómski deželi, preden je katerikoli kralj kraljeval nad Izraelovimi otroki. 32 Beórjev sin Bela je kraljeval v Edómu in ime njegovega mesta je bilo Dinhába. 33 Bela je umrl in namesto njega je zakraljeval Zerahov sin Jobáb iz Bocre. 34 Jobáb je umrl in namesto njega je zakraljeval Hušám iz dežele Temáncev. 35 Hušám je umrl in namesto njega je zakraljeval Bedádov sin Hadád, ki je udaril Midján na moábskem polju in ime tega mesta je bilo Avít. 36 Hadád je umrl in namesto njega je zakraljeval Samlá iz Masréke. 37 Samlá je umrl in namesto njega je zakraljeval Šaúl iz Rehobóta ob reki. 38 Šaúl je umrl in namesto njega je zakraljeval Ahbórjev sin Báal Hanán. 39 Ahbórjev sin Báal Hanán je umrl in namesto njega je zakraljeval Hadár. Ime njegovega mesta je bilo Pagú in ime njegove žene je bilo Mehetabéla, hči Me-Zahábove hčere Matréde. 40 To so imena vojvod, ki so izšli iz Ezava, glede na njihove družine, po njihovih krajih, po njihovih imenih:

vojvoda Timná, vojvoda Alvá, vojvoda Jetét, 41 vojvoda Oholibáma, vojvoda Elá, vojvoda Pinón, 42 vojvoda Kenáz, vojvoda Temán, vojvoda Mibcár, 43 vojvoda Magdiél, vojvoda Irám. To so edómski vojvode, glede na njihova prebivališča v deželi njihove posesti. On je Ezav, oče Edómcev.

37 Jakob je prebival v deželi, v kateri je bil njegov oče tujec, v kánaanski deželi. 2 To so Jakobovi rodovi. Jožef je bil star sedemnajst let, ko je s svojimi brati pasel trop in deček je bil s sinovi Bilhe in s sinovi Zilpe, ženama svojega očeta. Jožef je svojemu očetu prinesel njihovo zlo poročilo. 3 Torej Izrael je bolj ljubil Jožefa kakor vse svoje otroke, ker je bil sin njegove visoke starosti. Naredil mu je plašč iz mnogih barv. 4 Ko so njegovi bratje videli, da ga je njihov oče bolj ljubil kakor vse njegove brate, so ga zasovražili in niso mogli miroljubno govoriti z njim. 5 Jožef je sanjal sanje in te je povedal svojim bratom, oni pa so ga še bolj sovražili. 6 Rekel jim je: »Poslušajte, prosim vas, te sanje, ki sem jih sanjal. 7 Kajti, glejte, na polju smo vezali snope in glejte, moj snop je vstal in tudi stal pokončno. Glejte, vaši snopi so stali naokoli in se globoko priklanjali mojemu snopu.« 8 Njegovi bratje so mu rekli: »Ali boš zares kraljeval nad nami? Ali boš zares imel gospostvo nad nami?« In še bolj so ga zasovražili zaradi njegovih sanj in zaradi njegovih besed. 9 Sanjal je še druge sanje in te povedal svojim bratom in rekel: »Glejte, še sem sanjal sanje. Glejte globoko so se mi priklanjali sonce in luna in enajst zvezd.« 10 Te je povedal svojemu očetu in svojim bratom. Njegov oče pa ga je oštel in mu rekel: »Kaj so te sanje, ki si jih sanjal? Naj zares pridemo jaz, tvoja mati in tvoji bratje, da se ti priklonimo k zemlji?« 11 Njegovi bratje so mu zavidali, toda njegov oče je obeležil besede. 12 Njegovi bratje so odšli, da pasejo trop svojega očeta v Sihemu. 13 Izrael je rekel Jožefu: »Mar tvoji bratje ne pasejo tropa v Sihemu? Pridi in poslal te bom k njim.« Ta mu je rekel: »Tukaj sem.« 14 Rekel mu je: »Pojdi, prosim te, poglej če je dobro s tvojimi brati in dobro s tropi in besedo mi ponovno prinesi nazaj.« Tako ga je poslal iz hebrónske doline in je prišel v Sihem. 15 Našel pa ga je nek mož in glej, taval je po polju in človek ga je vprašal, rekoč: »Kaj iščeš?« 16 Rekel je: »Iščem svoje brate. Povej mi, prosim te, kje pasejo svoje trope.« 17 Človek je rekel: »Odpravili so se od tod, kajti slišal sem jih reči: ›Pojdimo v Dotán.‹« Jožef je odšel za svojimi brati in jih našel v Dotánu. 18 Ko so ga od daleč zagledali, celo preden se jim je približal, so se zoper njega zarotili, da ga ubijejo. 19 Drug drugemu so rekli: »Glejte, ta sanjač prihaja. 20 Pridimo torej, ubijmo ga in ga vrzimo v neko jamo in bomo rekli: ›Neka zla žival ga je požrla‹ in bomo videli, kaj bo nastalo iz njegovih sanj.« 21 Ruben pa je to slišal in ga osvobodil iz njihovih rok in rekel: »Naj ga ne ubijemo mi.« 22 Ruben jim je rekel: »Ne prelijmo krvi, temveč ga vrzimo v tole jamo, ki je v divjini in ne položimo roke nanj, « da bi ga lahko osvobodil iz njihovih rok, da ga ponovno izroči njegovemu očetu. 23 Pripetilo pa se je, ko je Jožef prišel k svojim bratom, da so Jožefa slekli iz njegovega plašča, njegovega plašča iz mnogih barv, ki je bil na njem 24 in ga prijeli ter vrgli v jamo. Jama pa je bila prazna, v njej ni bilo vode. 25 Usedli so se, da jedo kruh in povzdignili so svoje oči, pogledali in glej, skupina Izmaelcev je prihajala iz Gileáda, s svojimi kamelami, nesoč dišave, balzam in miro, da to odnesejo dol v Egipt. 26 Juda je rekel svojim bratom: »Kakšna korist je to, če ubijemo svojega brata in prikrijemo njegovo kri? 27 Pridite in prodajmo ga Izmaelcem in naj naša roka ne bo nad njim, kajti on je naš brat in naše meso.« Njegovi bratje so bili zadovoljni. 28 Potem so šli mimo midjánski trgovci in Jožefa so potegnili ter dvignili iz jame in Jožefa prodali Izmaelcem za dvajset koščkov srebra in ti so Jožefa pripeljali v Egipt. 29 Ruben pa se je vrnil k jami in glej, Jožefa ni bilo v jami. Raztrgal je svoja oblačila 30 in se vrnil k svojim bratom ter rekel: »Otroka ni in kam naj grem jaz?« 31 Vzeli so Jožefov plašč, zaklali kozlička izmed koz in plašč pomočili v kri 32 in poslali so plašč iz mnogih barv in ga prinesli k svojemu očetu ter rekli: »To smo našli. Védi torej, ali je to plašč tvojega sina ali ne.« 33 Prepoznal ga je in rekel: » To je plašč mojega sina. Zla žival ga je požrla. Jožef je brez dvoma raztrgan na koščke.« 34 Jakob je raztrgal svoja oblačila in na svoja ledja oblekel vrečevino in mnogo dni žaloval za svojim sinom. 35 Vsi njegovi sinovi in vse njegove hčere so vstali, da ga potolažijo, toda odklonil je, da bi bil potolažen in rekel je: »Kajti žalujoč bom šel v grob k svojemu sinu.« Tako je njegov oče jokal za njim. **(Sheol h7585)** 36 Midjánci pa so ga prodali v Egipt k Potifárju, faraonovemu častniku in poveljniku straže.

38 Pripetilo se je ob tistem času, da je Juda šel dol od svojih bratov in vstopil k nekemu Adulámcu, katerega ime je bilo Hirá. 2 Juda je tam videl hčer nekega Kánaanca, katerega ime je bilo Šua in vzel jo je ter šel noter k njej. 3 Ta je spočela in rodila sina in njegovo ime je imenoval Er. 4 Ponovno je spočela ter rodila sina in njegovo ime je imenovala Onán. 5 Spet je spočela in rodila sina in njegovo ime je imenovala Šelá. Bil je pri Kezíbu, ko ga je rodila. 6 Juda je vzel ženo za svojega prvorojenca Era, ki ji je bilo ime Tamara. 7 Judov prvorojenec Er pa je bil zloben v Gospodovih očeh in Gospod ga je usmrtil. 8 Juda je rekel Onánu: »Pojdi noter k ženi svojega brata in jo poroči ter

svojemu bratu obudi potomca.« 9 Onán pa je vedel, da potomec ne bo njegov in pripetilo se je, ko je šel noter k ženi svojega brata, da je to izlil na tla, da svojemu bratu ne bi dal potomca. 10 Stvar, ki jo je storil, je razžalila Gospoda, zaradi česar je tudi njega usmrtil. 11 Potem je Juda rekel svoji snahi Tamari: »Ostani vdova, v hiši svojega očeta, dokler moj sin Šelá ne odraste, « kajti rekel je: »Da ne bi morda tudi on umrl, kakor sta njegova brata.« Tamara je odšla in prebivala v hiši svojega očeta. 12 Tekom časa je Šuova hči, Judova žena, umrla in Juda je bil potolažen in se dvignil k svojim strižcem ovc v Timno, on in njegov prijatelj Adulámec Hirá. 13 To je bilo povedano Tamari, rekoč: »Glej, tvoj tast gre v Timno, da ostriže svoje ovce.« 14 Iz sebe je odložila svoje vdovske obleke, se pokrila z zagrinjalom, se ogrnila in sedla na odprt kraj, ki je na poti v Timno, kajti videla je, da je Šelá odrastel, pa mu ni bila dana za ženo. 15 Ko jo je Juda zagledal, je mislil, da je pocestnica, ker je imela svoj obraz zakrit. 16 Na poti se je obrnil k njej in rekel: »Daj, prosim te, naj pridem noter vate, « (kajti ni vedel, da je bila njegova snaha.) Ona pa je rekla: »Kaj mi hočeš dati, da lahko prideš vame?« 17 Rekel je: »Poslal ti bom kozlička od tropa.« Rekla je: »Ali mi boš dal jamstvo, dokler ga ne pošlješ?« 18 Rekel je: »Kakšno jamstvo naj ti dam?« Rekla je: »Svoj pečat in svoje okrasne vrvice in svojo palico, ki je v tvoji roki.« To ji je dal in prišel noter vanjo in ta je spočela z njim. 19 Vstala je ter odšla proč in poleg sebe položila svoje zagrinjalo iz sebe in si nadela obleke svojega vdovstva. 20 Juda je poslal kozlička po roki svojega prijatelja Adulámca, da prejme svoje jamstvo iz roke ženske, toda ta je ni našel. 21 Potem je vprašal ljudi tega kraja, rekoč: »Kje je pocestnica, ki je bila javno poleg poti?« Rekli so: »Na tem kraju ni bilo nobene pocestnice.« 22 Vrnil se je k Judu in rekel: »Ne morem je najti in tudi ljudje tega kraja so rekli, da na tem kraju ni bilo nobene pocestnice.« 23 Juda je rekel: »Naj si ona to vzame k sebi, da ne bova osramočena. Glej, poslal sem tega kozlička, ti pa je nisi našel.« 24 Pripetilo se je približno tri mesece kasneje, da je bilo Judu povedano, rekoč: »Tvoja snaha Tamara je igrala pocestnico in prav tako poglej, ona je z otrokom od vlačugarstva.« Juda je rekel: »Privedite jo naprej in naj bo sežgana.« 25 Ko je bila privedena naprej, je poslala k svojemu tastu, rekoč: »Po moškem, čigar [last] je to, sem z otrokom.« Rekla je: »Razpoznaj, prosim te, čigav je ta pečat, okrasne vrvice in palica.« 26 Juda jim je priznal in rekel: »Bolj pravična je bila kakor jaz, zato ker je nisem dal svojemu sinu Šeláju.« In ni je več ponovno spoznal. 27 Pripetilo pa se je v času njenih porodnih muk, glej, da sta bila v njeni maternici dvojčka. 28 Ko je bila v porodnih mukah se je pripetilo, da je eden iztegnil svojo roko in babica je prijela ter na njegovo roko privezala škrlatno nit, rekoč: »Ta je prvi prišel ven.« 29 Pripetilo pa se je, ko je svojo roko potegnil nazaj, glej, je prišel ven njegov brat. Rekla je: »Kako si izbruhnil? Ta prodor bodi na tebi.« Zato je bilo njegovo ime imenovano Parec. 30 Nato je prišel ven njegov brat, ki je imel na svoji roki škrlatno nit in njegovo ime je bilo imenovano Zerah.

39 Jožef je bil priveden dol v Egipt, in faraonov častnik Potifár, poveljnik straže, Egipčan, ga je kupil iz roke Izmaelcev, ki so ga privedli tja dol. 2 Gospod pa je bil z Jožefom in bil je uspešen človek in bil je v hiši svojega gospodarja Egipčana. 3 Njegov gospodar je videl, da je bil z njim Gospod in da je Gospod naredil, da je v njegovi roki vse uspevalo. 4 Jožef je našel naklonjenost v njegovih očeh in mu služil. Postavil ga je za nadzornika nad svojo hišo in vse, kar je imel, je položil v njegovo roko. 5 Pripetilo se je čez čas, ko ga je postavil za nadzornika v svoji hiši in nad vsem, kar je imel, da je Gospod zaradi Jožefa blagoslovil Egipčanovo hišo in Gospodov blagoslov je bil nad vsem, kar je imel v hiši in na polju. 6 Vse, kar je imel, je pustil v Jožefovi roki in ni vedel, kar bi moral, razen kruha, ki ga je jedel. Jožef pa je bil čedne zunanjosti in lepega videza. 7 Pripetilo se je po teh stvareh, da je gospodarjeva žena vrgla svoje oči na Jožefa in rekla: »Lezi z menoj.« 8 Toda odklonil je in ženi svojega gospodarja rekel: »Glej, moj gospodar ne ve kaj je z menoj v hiši in vse, kar ima, je zaupal v mojo roko. 9 Nikogar večjega v tej hiši ni kakor jaz niti ni nobene stvari zadržal pred menoj, razen tebe, ker si njegova žena; kako lahko jaz potem storim to veliko zlobnost in grešim zoper Boga?« 10 Pripetilo se je, ko je dan za dnem govorila Jožefu, da ji ni prisluhnil, da leži z njo ali da bi bil z njo. 11 Pripetilo se je okoli tega časa, da je Jožef odšel v hišo, da opravi svoje opravilo in tam v hiši ni bilo nikogar od ljudi. 12 Ona pa ga je ujela za njegovo obleko, rekoč: »Lezi z menoj« in pustil je svojo obleko v njeni roki, pobegnil in izginil ven. 13 Pripetilo se je, ko je videla, da je v njeni roki pustil svojo obleko in je pobegnil naprej, 14 da je zaklicala k možem svoje hiše in jim govorila, rekoč: »Vidite, k nam je privedel Hebrejca, da nas zasmehuje. Prišel je k meni, da leži z menoj, jaz pa sem zaklicala z močnim glasom. 15 Pripetilo se je, ko je zaslišal, da sem povzdignila svoj glas in zakričala, da je svojo obleko pustil pri meni, pobegnil in izginil ven.« 16 Njegovo obleko je položila poleg sebe, dokler njen gospodar ni prišel domov. 17 Govorila mu je glede na te besede, rekoč: »Hebrejski služabnik, ki si ga privedel k nam,

je prišel noter k meni in me zasmehoval 18 in pripetilo se je, ko sem povzdignila svoj glas in zakričala, da je svojo obleko pustil pri meni in pobegnil.« 19 Pripetilo se je, ko je njegov gospodar slišal besede svoje žene, ki mu jih je govorila, rekoč: »Na ta način mi je storil tvoj služabnik, « da je bil vžgan njegov bes. 20 Jožefov gospodar ga je vzel in ga vtaknil v ječo, kraj, kjer so bili zvezani kraljevi jetniki in bil je tam v ječi. 21 Toda Gospod je bil z Jožefom in mu izkazal usmiljenje in mu dal naklonjenost v očeh čuvaja ječe. 22 Čuvaj ječe je v Jožefovo roko zaupal vse jetnike, ki so bili v ječi in karkoli so tam storili, je bil on izvršitelj tega. 23 Čuvaj ječe ni gledal na nobeno stvar, ki je bila pod njegovo roko, ker je bil z njim Gospod in tisto, kar je naredil, je Gospod storil, da je to uspevalo.

40 Pripetilo se je po teh stvareh, da sta točaj egiptovskega kralja in njegov pek užalila njunega gospoda, egiptovskega kralja. 2 Faraon je bil ogorčen zoper dva izmed svojih častnikov, zoper šefa točajev in zoper šefa pekov. 3 Zaprl ju je v hišo poveljnika straže, v ječo, kraj, kjer je bil zvezan Jožef. 4 Poveljnik straže je Jožefa zadolžil z njima in ta jima je stregel in [neko] razdobje sta ostala v ječi. 5 Sanjala sta oba izmed njiju, vsak človek svoje sanje v isti noči, vsak človek glede na razlago svojih sanj, točaj in pek egiptovskega kralja, ki sta bila zvezana v ječi. 6 Jožef je zjutraj prišel k njima, pogledal nanju in glej, bila sta žalostna. 7 Vprašal je faraonova častnika, ki sta bila z njim v ječi hiše njegovega gospodarja, rekoč: »Zakaj sta danes videti tako žalostna?« 8 Odgovorila sta mu: »Sanjala sva sanje, pa ni nobenega razlagalca le-teh.« Jožef jima je rekel: » Ali razlage ne pripadajo Bogu? Povejta mi jih, prosim vaju.« 9 Glavni točaj je svoje sanje povedal Jožefu in mu rekel: »V mojih sanjah, glej, je bil pred menoj vinski trs, 10 in na vinskem trsu so bile tri mladike in te so bile kakor bi vzbrstele in bi njihovo cvetje poganjalo in bi njihovi šopi obrodili zrelo grozdje. 11 V moji roki je bila faraonova čaša in vzel sem grozdje ter ga stisnil v faraonovo čašo in čašo podal v faraonovo roko.« 12 Jožef mu je rekel: »To je razlaga: ›Tri mladike so trije dnevi. 13 Že v treh dneh bo faraon povzdignil tvojo glavo in te ponovno postavil na tvoje mesto in faraonovo čašo boš po prejšnji navadi, ko si bil njegov točaj, izročal v njegovo roko.‹ 14 Toda pomisli name, ko bo dobro s teboj in mi izkaži prijaznost, prosim te in me omeni faraonu in me privedi iz te hiše, 15 kajti zares sem bil ukraden proč iz hebrejske dežele in tudi tukaj nisem storil ničesar, da bi me vtaknili v grajsko ječo.« 16 Ko je glavni pek videl, da je bila razlaga dobra, je Jožefu rekel: »Tudi jaz sem bil v svojih sanjah in glej, na svoji glavi sem imel tri bele košare. 17 V najvišji košari je bilo vse vrste pekovskih izdelkov za faraona in ptice so jih jedle iz košare na moji glavi.« 18 Jožef je odgovoril in rekel: »To je njihova razlaga: ›Tri košare so trije dnevi. 19 Že v treh dneh bo faraon vzdignil tvojo glavo iz tebe in te obesil na drevo in ptice bodo iz tebe jedle tvoje meso.‹« 20 Pripetilo se je tretji dan, ki je bil faraonov rojstni dan, da je priredil gostijo vsem svojim služabnikom in med svojimi služabniki povzdignil glavo glavnega točaja in glavnega peka. 21 Glavnega točaja je ponovno vrnil v njegovo točajstvo in čašo je podajal v faraonovo roko, 22 toda glavnega peka je obesil, kakor jima je Jožef razložil. 23 Vendar se glavni točaj ni spomnil Jožefa, temveč je nanj pozabil.

41 Pripetilo se je ob koncu dveh polnih let, da je faraon sanjal in glej, stal je poleg reke. 2 Glej, iz vode je prišlo sedem krav, lepega videza in debelega mesa in hranile so se na travniku. 3 Glej, za njimi je iz reke prišlo sedem drugih krav, bolnega videza in suhega mesa in so obstale poleg drugih krav na bregu reke. 4 Krave bolnega videza in suhega mesa so pojedle sedem krav lepega in obilnega videza. Tako se je faraon prebudil. 5 Zaspal je in drugič sanjal in glej, sedem žitnih klasov je vzklilo na enem steblu, bujnih in dobrih. 6 Glej, za njimi je zraslo sedem tankih klasov in ožganih z vzhodnikom. 7 Sedem tankih klasov je požrlo sedem bujnih in polnih klasov. Faraon se je prebudil in glej, bile so sanje. 8 Pripetilo se je zjutraj, da je bil njegov duh vznemirjen in poslal je ter dal poklicati vse tamkajšnje egiptovske čarovnike in vse modre može in faraon jim je povedal svoje sanje, toda nikogar ni bilo, ki bi jih faraonu lahko razložil. 9 Potem je faraonu spregovoril glavni točaj, rekoč: »Ta dan se spominjam svojih krivd. 10 Faraon je bil ogorčen nad svojima služabnikoma in me zaprl pod stražo v hišo poveljnika straže, oba, mene in glavnega peka 11 in sanjala sva sanje v eni noči, jaz in on. Sanjala sva vsak glede na razlago svojih sanj. 12 Tam je bil z nama mladenič, Hebrejec, služabnik poveljnika straže in povedala sva mu in razložil nama je najine sanje. Razložil je vsakemu človeku glede na njegove sanje. 13 Pripetilo se je, kakor nama jih je razložil, tako je bilo. Mene je ponovno vrnil v mojo službo, njega pa je obesil.« 14 Tedaj je faraon poslal in poklical Jožefa in naglo so ga privedli iz grajske ječe in obril se je ter zamenjal svoja oblačila in prišel k faraonu. 15 Faraon je rekel Jožefu: »Sanjal sem sanje in nikogar ni, ki bi jih lahko razložil. O tebi pa sem slišal govoriti, da lahko razumeš sanje, da jih razložiš.« 16 Jožef je faraonu odgovoril, rekoč: » To ni v meni. Bog bo dal faraonu odgovor miru.« 17 Faraon je Jožefu rekel: »V svojih sanjah, glej, sem stal na bregu reke

18 in glej, iz reke je prišlo sedem krav, debelega mesa in
lepega videza in hranile so se na travniku. 19 In glej, sedem
drugih krav je prišlo gor za njimi, mršavih in bolnega videza
in suhega mesa, kakršnih po slabosti nisem še nikoli videl v
vsej egiptovski deželi 20 in krave suhega in bolnega videza
so pojedle prvih sedem obilnih krav. 21 Ko so jih pojedle, se
ni moglo vedeti, da so jih pojedle, temveč so bile še vedno
bolnega videza, kakor poprej. Tako sem se prebudil. 22 In v
svojih sanjah sem videl, in glej, sedem klasov je vzbrstelo
na enem steblu, polnih in dobrih 23 in glej, sedem klasov,
izsušenih, tankih in ožganih z vzhodnikom, je pognalo za
njimi. 24 Tanki klasi so požrli sedem dobrih klasov in to sem
povedal čarovnikom, toda nikogar ni bilo, ki bi mi jih lahko
razodel.« 25 Jožef je rekel faraonu: »Faraonove sanje so
ene. Bog je faraonu pokazal, kaj namerava storiti. 26 Sedem
dobrih krav je sedem let in sedem dobrih klasov je sedem let.
Sanje so ene. 27 In sedem krav suhega in bolnega videza,
ki bodo prišle za njimi, je sedem let in sedem praznih klasov,
ožganih z vzhodnikom, bo sedem let lakote. 28 To je stvar,
ki sem jo povedal faraonu: ›Kar Bog namerava storiti, je
pokazal faraonu. 29 Glej, pride sedem let velikega obilja po
vsej egiptovski deželi. 30 Za temi pa se bo dvignilo sedem
let lakote in vse obilje v egiptovski deželi bo pozabljeno in
lakota bo použila deželo. 31 Obilje v deželi se ne bo poznalo
zaradi razloga lakote, ki bo sledila, kajti ta bo zelo boleča. 32
Zaradi tega so se sanje faraonu ponovile dvakrat. To je, ker
je stvar osnovana od Boga in jo bo Bog kmalu izpolnil. 33
Zdaj naj torej faraon poišče razumnega in modrega moža ter
ga postavi nad egiptovsko deželo. 34 Naj faraon to stori in
naj določi častnike nad deželo in naj v sedmih obilnih letih
poberejo petino v egiptovski deželi. 35 Naj zberejo vso hrano
tistih dobrih let, ki pridejo in žito prihranijo pod faraonovo
roko in naj hrano čuvajo v mestih. 36 Ta hrana bo deželi za
zalogo zoper sedem let lakote, ki bo v egiptovski deželi, da
dežela zaradi lakote ne bo propadla.‹« 37 Stvar je bila dobra
v faraonovih očeh in v očeh vseh njegovih služabnikov. 38
Faraon je rekel svojim služabnikom: »Ali lahko najdemo
takšnega kakor je ta, moža, v katerem je Božji Duh?« 39
Faraon je rekel Jožefu: »Ker ti je Bog pokazal vse to, ne
obstaja nihče tako razumen in moder, kakor si ti. 40 Ti
boš nad mojo hišo in glede na tvojo besedo bo vladano
vsemu mojemu ljudstvu, samo v prestolu bom večji kakor
ti.« 41 Faraon je rekel Jožefu: »Glej, postavil sem te nad
vso egiptovsko deželo.« 42 Faraon je iz svoje roke snel
svoj prstan, ga dal na Jožefovo roko, ga oblekel v suknje iz
tankega lanenega platna in okoli njegovega vratu obesil zlato
verižico, 43 in pripravil ga je, da se pelje v drugem bojnem
vozu, ki ga je imel in pred njim so klicali: »Upognite koleno.«
In postavil ga je za vladarja nad vso egiptovsko deželo. 44
Faraon je Jožefu rekel: »Jaz sem faraon in brez tebe noben
človek ne bo dvignil svoje roke ali stopala po vsej egiptovski
deželi.« 45 Faraon je Jožefovo ime imenoval Cafenát Panéah
in mu dal za ženo Asenáto, hčer Potifêra, duhovnika iz Ona.
In Jožef je odšel nad vso egiptovsko deželo. 46 Jožef je
bil star trideset let, ko je stal pred faraonom, egiptovskim
kraljem. In Jožef je odšel izpred faraonove prisotnosti in šel
skozi vso egiptovsko deželo. 47 V sedmih obilnih letih je
zemlja obrodila v obilju. 48 Zbral je vso hrano sedmih let, ki
je bila v egiptovski deželi in hrano shranil v mestih, hrano
polja, ki je bila naokoli vsakega mesta, je shranil v istem. 49
Jožef je zbral žita kakor morskega peska, zelo veliko, dokler
ni prenehal šteti, kajti tega je bilo brez števila. 50 Preden je
prišla lakota, sta bila Jožefu rojena dva sinova, ki mu ju je
rodila Asenáta, hči Potifêra, duhovnika iz Ona. 51 Jožef je
ime prvorojenega imenoval Manáse, »Kajti Bog, « je rekel,
»me je pripravil pozabiti vse moje garanje in vso hišo mojega
očeta.« 52 Ime drugega je imenoval Efrájim: »Kajti Bog mi je
storil, da bom rodoviten v deželi svoje stiske.« 53 Sedem
let obilja, ki je bilo v egiptovski deželi, je bilo končanih. 54
Začelo je prihajati sedem let pomanjkanja, glede na to, kakor
je rekel Jožef in pomanjkanje je bilo po vseh deželah, toda v
egiptovski deželi je bil kruh. 55 Ko je bila vsa egiptovska
dežela izstradana, je ljudstvo vpilo k faraonu za kruh, faraon
pa je vsem Egipčanom rekel: »Pojdite k Jožefu; kar vam
reče, storite.« 56 Lakota je bila nad vsem obličjem zemlje in
Jožef je odprl vsa skladišča in prodajal Egipčanom in lakota
je v egiptovski deželi hudo naraščala. 57 Vse dežele so
prišle v Egipt k Jožefu, da kupijo žito, zato ker je bila lakota
tako huda v vseh deželah.

42 Torej ko je Jakob videl, da je bilo v Egiptu žito, je Jakob
rekel svojim sinovom: »Zakaj gledate drug drugega?«
2 Rekel je: »Glejte, slišal sem, da je v Egiptu žito, pojdite
tja dol in ga kupite za nas od tod, da bomo lahko živeli in
ne umrli.« 3 Jožefovih deset bratov je odšlo dol, da bi v
Egiptu nakupili žita. 4 Toda Jožefovega brata Benjamina
Jakob ni poslal s svojimi brati, kajti rekel je: »Da ga ne
bi morda doletela nesreča.« 5 Med temi, ki so prihajali,
so prišli Izraelovi sinovi kupovat žito, kajti lakota je bila v
kánaanski deželi. 6 Jožef pa je bil guverner nad deželo in on
je bil tisti, ki je prodajal vsemu ljudstvu dežele. In prišli so
Jožefovi bratje in se priklonili pred njim s svojimi obrazi k
zemlji. 7 Jožef je zagledal svoje brate in jih prepoznal, toda
naredil se jim je tujca in jim surovo govoril in jim rekel: »Od
kod prihajate?« Rekli so: »Iz kánaanske dežele, da kupimo

hrano.« 8 Jožef je svoje brate prepoznal, oni pa ga niso prepoznali. 9 Jožef se je spomnil sanj, ki jih je sanjal o njih in jim rekel: »Ogleduhi ste. Prišli ste, da vidite nezavarovanost dežele.« 10 Rekli so mu: »Ne, moj gospod, temveč so tvoji služabniki prišli kupit hrano. 11 Vsi smo sinovi enega moža. Mi smo zvesti možje, tvoji služabniki niso ogleduhi.« 12 Rekel jim je: »Ne, temveč ste prišli, da vidite nezavarovanost dežele.« 13 Rekli so: »Tvojih služabnikov je dvanajst bratov, sinovi enega moža v kánaanski deželi in glej, najmlajši je ta dan z našim očetom in enega ni.« 14 Jožef pa jim je rekel: »To je to, kar sem vam govoril, « rekoč: »Ogleduhi ste. 15 S tem boste preizkušeni. Pri faraonovem življenju ne boste šli od tod, razen če ne pride sèm vaš najmlajši brat. 16 Pošljite enega izmed vas in naj gre po vašega brata, vi pa boste zadržani v ječi, da se bodo vaše besede lahko dokazale, če je v vas kaj resnice, ali pa ste, pri faraonovem življenju, zagotovo ogleduhi.« 17 Vse skupaj jih je za tri dni zaprl v ječo. 18 Jožef jim je tretji dan rekel: »Storite to in živite, kajti bojim se Boga. 19 Če ste pravi možje, naj bo eden izmed vas zvezan v hiši vaše ječe, vi pa pojdite, nesite žito za lakoto svojih hiš, 20 toda svojega najmlajšega brata privedite k meni. Tako bodo vaše besede preverjene in ne boste umrli.« In storili so tako. 21 Rekli so drug drugemu: »Mi smo resnično krivi glede svojega brata v tem, [da] smo videli tesnobo njegove duše, ko nas je rotil, pa mu nismo prisluhnili. Zato je nad nas prišla ta tegoba.« 22 Ruben jim je odgovoril, rekoč: »Mar vam nisem govoril, rekoč: ›Ne grešite zoper otroka, ‹ pa me niste hoteli poslušati? Zato, glejte, tudi njegova kri je zahtevana.« 23 Niso pa vedeli, da jih je Jožef razumel, kajti govoril jim je po tolmaču. 24 Obrnil se je okoli, proč od njih in zajokal. In ponovno se je vrnil k njim, se posvetoval z njimi in od njih vzel Simeona ter ga zvezal pred njihovimi očmi. 25 Potem je Jožef zapovedal, da naj njihove vreče napolnijo z žitom in denar vsakega povrnejo v njegovo vrečo in jim dajo preskrbo z živežem za na pot. In tako so jim storili. 26 Svoje osle so natovorili z žitom in odpotovali od tam. 27 Ko pa je eden izmed njih odprl svojo vrečo, da da svojemu oslu krmo v gostišču, je odkril svoj denar, kajti, glej, ta je bil v ustju njegove vreče. 28 Svojim bratom je rekel: »Moj denar je povrnjen in glejte, ta je celo v moji vreči.« Njihovo srce jim je omagalo in bili so prestrašeni, rekoč drug drugemu: »Kaj je to, kar nam je storil Bog?« 29 Prišli so k svojemu očetu Jakobu v kánaansko deželo in mu povedali vse, kar se jim je pripetilo, rekoč: 30 »Mož, ki je gospodar dežele, nam je surovo govoril in nas prijel za ogleduhe dežele. 31 Mi pa smo mu rekli: ›Mi smo pravični možje, mi nismo ogleduhi. 32 Nas je dvanajst bratov, sinov našega očeta. Enega ni, najmlajši pa je ta dan z našim očetom v kánaanski deželi.‹« 33 Mož, gospodar dežele, pa nam je rekel: »S tem bom spoznal, da ste pravični možje. Enega izmed svojih bratov pustite tukaj z menoj in vzemite hrano za lakoto svojih družin in odidite. 34 Svojega najmlajšega brata pa privedite k meni. Potem bom vedel, da niste ogleduhi, temveč, da ste pravični možje. Tako vam bom osvobodil vašega brata, vi pa boste preprodajali v deželi.« 35 Pripetilo se je, ko so izpraznili svoje vreče, glej, da je bil sveženj denarja vsakega človeka v njegovi vreči. Ko so tako oni, kakor njihov oče, zagledali svežnje denarja, so bili prestrašeni. 36 Njihov oče Jakob jim je rekel: »Oropali ste me mojih otrok. Jožefa ni in Simeona ni in proč hočete odvesti [še] Benjamina. Vse te stvari so zoper mene.« 37 Ruben je spregovoril svojemu očetu: »Moja dva sinova ubij, če ga ne privedem k tebi. Izroči ga v mojo roko, jaz pa ga bom ponovno privedel k tebi.« 38 Rekel je: »Moj sin ne bo šel dol s teboj, kajti njegov brat je mrtev, on pa je ostal sam. Če ga po poti, na katero greste, zadene nesreča, potem boste moje sive lase z bridkostjo privedli do groba.« **(Sheol h7585)**

43 Lakota v deželi pa je bila huda. 2 Pripetilo se je, ko so pojedli žito, ki so ga prinesli iz Egipta, da jim je njihov oče rekel: »Ponovno pojdite, kupite nam malo hrane.« 3 Juda mu je spregovoril, rekoč: »Človek nam je slovesno izpričal, rekoč: ›Ne boste videli mojega obraza, razen če bo z vami vaš brat.‹ 4 Če hočeš z nami poslati našega brata, bomo šli dol in ti kupili hrano, 5 toda če ga nočeš poslati, ne bomo šli dol, kajti človek nam je rekel: ›Ne boste videli mojega obraza, razen če bo z vami vaš brat.‹« 6 Izrael je rekel: »Zakaj postopate z menoj tako slabo, da ste možu povedali, da imate še brata?« 7 Rekli so: »Mož nas je strogo povprašal o našem stanju in o našem sorodstvu, rekoč: › Ali vaš oče še živi? Imate še enega brata?‹ In povedali smo mu glede na pomen teh besed. Mar bi lahko zagotovo vedeli, da bo rekel: ›Svojega brata pripeljite dol?‹« 8 Juda pa je svojemu očetu Izraelu rekel: »Pošlji dečka z menoj in bomo vstali ter šli, da bomo lahko živeli in ne umrli, tako mi, kakor ti in tudi naši malčki. 9 Jaz bom poroštvo zanj. Iz moje roke ga boš zahteval. Če ti ga ne privedem in postavim predte, potem naj krivdo nosim na veke, 10 kajti razen, če se ne bi obotavljali, bi se zagotovo sedaj drugič vrnili.« 11 Njihov oče Izrael jim je rekel: »Če mora biti to sedaj tako, storite tole. Vzemite od najboljših sadov dežele v svoje posode in odnesite dol človeku darilo, malo balzama, malo meda, dišave, miro, oreščke in mandlje. 12 V svoje roke vzemite dvojen denar. Denar, ki je bil priveden nazaj v ustjih vaših vreč, ga ponovno odnesite v svoji roki;

morda je bila to pomota. 13 Vzemite tudi svojega brata in
vstanite, ponovno pojdite k človeku. 14 Bog Vsemogočni pa
naj vam da usmiljenje pred človekom, da lahko odpošlje
proč vašega drugega brata in Benjamina. Če bom oropan
svojih otrok, sem oropan.« 15 Možje so vzeli to darilo in v
svojo roko vzeli dvojen denar in Benjamina. Vstali so in odšli
dol k Egiptu in obstali pred Jožefom. 16 Ko je Jožef z njimi
zagledal Benjamina je gospodarju svoje hiše rekel: »Privedi
te može domov in zakolji in pripravi, kajti ti možje bodo
opoldan kosili z menoj.« 17 Človek je storil kakor je Jožef
zaukazal in človek je može privedel v Jožefovo hišo. 18
Možje pa so bili prestrašeni, ker so bili privedeni v Jožefovo
hišo. Rekli so: »Zaradi denarja, ki je bil prvič vrnjen v naše
vreče, smo bili privedeni noter; da lahko zoper nas iščejo
priložnost in padejo na nas in vzamejo za sužnje nas in naše
osle.« 19 Približali so se oskrbniku Jožefove hiše ter se z
njim posvetovali pri hišnih vratih 20 in rekli: »Oh gospod,
prvič smo zares prišli dol, da kupimo hrano 21 in pripetilo se
je, ko smo prišli v gostišče, da smo odprli svoje vreče in
glej, denar vsakega človeka je bil v ustju njegove vreče, naš
denar v polni teži in mi smo ga ponovno prinesli v svoji roki.
22 In še en denar smo prinesli dol v svojih rokah, da kupimo
hrano. Ne moremo povedati, kdo je naš denar položil v naše
vreče.« 23 Rekel je: »Mir vam bodi, ne bojte se. Vaš Bog in
Bog vašega očeta vam je v vaše vreče dal zaklad. Jaz sem
imel vaš denar.« In k njim je privedel Simeona. 24 Človek je
može privedel v Jožefovo hišo in jim dal vode in umili so si
svoja stopala in njihovim oslom je dal krmo. 25 In pripravili
so darilo za Jožefa, ki je prišel opoldan, kajti slišali so, da
bodo tam jedli kruh. 26 Ko je Jožef prišel domov, so mu
prinesli darilo, ki je bilo v njihovi roki, v hišo in se mu priklonili
k zemlji. 27 Vprašal jih je o njihovi blaginji in rekel: » Ali je
vaš oče zdrav, starec, o katerem ste govorili? Ali še živi?« 28
Odgovorili so: »Tvoj služabnik, naš oče, je dobrega zdravja,
on je še vedno živ.« In sklonili so svoje glave in se globoko
priklonili. 29 Povzdignil je svoje oči in zagledal svojega brata
Benjamina, sina svoje matere ter rekel: » Ali je to vaš mlajši
brat, o katerem ste mi govorili?« Rekel je: »Bog ti bodi
milostljiv, moj sin.« 30 Jožef se je podvizal, kajti njegova
notranjost je hrepenela za njegovim bratom in iskal je kje bi
se zjokal in vstopil v svojo sobo in se tam zjokal. 31 Umil si je
obraz, odšel ven in se zadrževal ter rekel: »Pripravite kruh.«
32 Pripravili so posebej zanj in posebej zanje in posebej za
Egipčane, ki so jedli z njim, ker Egipčani ne smejo jesti kruha
s Hebrejci, kajti to je Egipčanom ogabnost. 33 Sedeli so pred
njim, prvorojenec glede na njegovo pravico prvorojenstva
in najmlajši glede na svojo mladost in možje so se čudili
drug drugemu. 34 Vzel je in jim poslal jedi izpred sebe, toda
Benjaminovih jedi je bilo petkrat več kakor od kateregakoli
izmed njih. In pili so in bili veseli z njim.

44 Oskrbniku svoje hiše je zapovedal, rekoč: »Vreče mož
napolni s hrano, kolikor lahko nesejo in denar vsakega
človeka položi v ustje njegove vreče. 2 Mojo čašo pa, srebrno
čašo, položi v ustje vreče najmlajšega in njegov žitni denar.«
Ta je storil glede na besedo, ki jo je Jožef spregovoril. 3
Takoj, ko je bila zjutraj svetloba, so bili možje odposlani, oni
in njihovi osli. 4 Ko so odšli ven iz mesta in še ne daleč proč,
je Jožef rekel svojemu oskrbniku: »Vstani, sledi možem in
ko jih boš dohitel, jim reci: ›Zakaj ste zlo nagradili za dobro?
5 Mar ni to tisto iz česar moj gospod pije in s čimer zares
vedežuje? S takšnim dejanjem ste storili zlo.‹« 6 Ta jih je
dohitel in jim spregovoril te iste besede. 7 Rekli so mu:
»Zakaj moj gospod govori te besede? Bog ne daj, da bi tvoji
služabniki storili glede na to stvar. 8 Glej, denar, ki smo ga
našli v ustjih svojih vreč, smo iz kánaanske dežele ponovno
prinesli k tebi, kako bi potem ukradli srebro ali zlato iz hiše
tvojega gospodarja? 9 Pri komerkoli izmed tvojih služabnikov
bi bilo to najdeno, naj umre, mi pa bomo tudi sužnji mojemu
gospodu.« 10 Rekel je: » Naj bo sedaj tudi to glede na vaše
besede. Ta, pri komer bo to najdeno, bo moj služabnik, vi pa
boste brez krivde.« 11 Potem so naglo sneli vsak mož svojo
vrečo k tlom in vsak mož je svojo vrečo odprl. 12 On pa
je iskal in začel pri najstarejšem in nehal pri najmlajšem
in čaša je bila najdena v Benjaminovi vreči. 13 Potem so
raztrgali svoja oblačila in vsak človek je otovoril svojega osla
in vrnili so se v mesto. 14 Juda in njegovi bratje so prišli v
Jožefovo hišo, kajti še je bil tam in padli so pred njim na tla.
15 Jožef jim je rekel: »Kakšno dejanje je to, kar ste storili? Ali
ne veste, da tak mož, kakor jaz, lahko zagotovo vedežuje?«
16 Juda je rekel: »Kaj bomo rekli mojemu gospodu? Kaj naj
govorimo? Ali kako se bomo očistili? Bog je odkril krivičnost
svojih služabnikov. Glej, mi smo gospodovi služabniki, tako
mi, kakor tudi ta, pri komer se je našla čaša.« 17 Rekel
je: »Bog ne daj, da bi tako storil. Temveč človek, v čigar
roki je najdena čaša, bo moj služabnik. Kar pa se tiče vas,
se v miru dvignite k svojemu očetu.« 18 Potem se mu je
približal Juda in rekel: »Oh, moj gospod, naj tvoj služabnik,
prosim te, spregovori besedo v ušesa mojega gospoda
in naj tvoja jeza ne gori zoper tvojega služabnika, kajti ti
si celo kakor faraon. 19 Moj gospod je svoje služabnike
vprašal, rekoč: ›Imate očeta ali brata?‹ 20 In mi smo mojemu
gospodu rekli: ›Imamo očeta, starca in otroka njegove visoke
starosti, malčka. Njegov brat je mrtev in on je sam ostal

od svoje matere in njegov oče ga ljubi.‹ 21 Ti pa si rekel svojim služabnikom: ›Privedite ga dol k meni, da lahko svoje oči usmerim nanj.‹ 22 Mi pa smo mojemu gospodu rekli: ›Deček ne more zapustiti svojega očeta, kajti če bi zapustil svojega očeta, bi njegov oče umrl.‹ 23 Svojim služabnikom si rekel: ›Razen če pride dol z vami vaš najmlajši brat, ne boste več videli mojega obraza.‹ 24 Pripetilo se je, ko smo prišli gor k tvojemu služabniku, mojemu očetu, da smo mu povedali besede mojega gospoda. 25 Naš oče je rekel: ›Pojdite ponovno in nam kupite malo hrane.‹ 26 Mi pa smo rekli: ›Ne moremo iti dol. Če bo z nami naš najmlajši brat, potem bomo šli dol, kajti ne smemo videti moževega obraza, razen če bo z nami naš najmlajši brat.‹ 27 Tvoj služabnik, moj oče, nam je rekel: ›Vi veste, da mi je žena rodila dva sinova. 28 Eden je odšel od mene in rekel sem: ›Zagotovo je raztrgan na koščke‹ in od takrat ga nisem videl. 29 Če tudi tega vzamete od mene in ga zadene nesreča, boste moje sive lase z bridkostjo privedli do groba.‹ (Sheol h7585) 30 Zdaj torej, ko pridem k tvojemu služabniku, svojemu očetu in dečka ne bo z nami, glede na to, da je njegovo življenje vezano na življenje dečka, 31 se bo zgodilo, ko bo videl, da dečka ni z nami, da bo umrl. Tvoji služabniki bodo sive lase tvojega služabnika, našega očeta, z bridkostjo privedli do groba. (Sheol h7585) 32 Kajti tvoj služabnik je postal pôrok za dečka mojemu očetu, rekoč: ›Če ga ne privedem k tebi, potem bom na veke prinašal krivdo svojemu očetu.‹ 33 Zdaj torej, prosim te, naj tvoj služabnik ostane namesto dečka suženj mojemu gospodu, deček pa naj gre gor s svojimi brati. 34 Kajti kako bom šel k svojemu očetu, dečka pa ne bo z menoj? Da ne bi morda videl zla, ki bi prišlo na mojega očeta.«

45 Potem se Jožef ni mogel več zadržati pred vsemi tistimi, ki so stali z njim in zaklical je: »Naredite, da vsakdo gre izpred mene.« Noben človek ni stal z njim, medtem ko se je Jožef dal spoznati svojim bratom. 2 Na glas je zajokal in Egipčani in faraonova hiša so slišali. 3 Jožef je svojim bratom rekel: »Jaz sem Jožef. Ali moj oče še živi?« Bratje pa mu niso mogli odgovoriti, kajti ob njegovi prisotnosti so bili zbegani. 4 Jožef je svojim bratom rekel: »Približajte se mi, prosim vas.« Prišli so bliže. Rekel je: »Jaz sem vaš brat Jožef, ki ste ga ste prodali v Egipt. 5 Zdaj torej ne bodite užaloščeni niti jezni nase, da ste me prodali sèm, kajti Bog me je poslal pred vami, da ohrani življenje. 6 Kajti ti dve leti je bila lakota v deželi in še pet let je, v katerih ne bo niti setve niti žetve. 7 Bog pa me je poslal pred vami, da vam na zemlji ohrani potomstvo in da vaša življenja reši z veliko osvoboditvijo. 8 Tako sedaj niste bili vi, ki ste me poslali sèm, temveč Bog. Naredil me je očeta faraonu in gospodarja vsej njegovi hiši in vladarja po vsej egiptovski deželi. 9 Pohitite in pojdite gor po mojega očeta in mu recite: ›Tako govori tvoj sin Jožef: ›Bog me je naredil gospodarja vsemu Egiptu. Pridi dol k meni, ne mudi se. 10 Prebival boš v gošenski deželi in boš blizu mene, ti in tvoji otroci, tvojih otrok otroci in tvoji tropi, tvoje črede in vse, kar imaš 11 in tam te bom hranil. Kajti še pet let lakote je, da ne bi ti in tvoja družina in vse, kar imaš, prišlo v revščino.‹ 12 Glejte, vaše oči vidijo in oči mojega brata Benjamina, da so to moja usta, ki vam govorijo. 13 Vi pa boste mojemu očetu povedali o vsej moji slavi v Egiptu in o vsem tem, kar ste videli in pohiteli boste in mojega očeta privedli sèm dol.« 14 Planil je na vrat svojega brata Benjamina ter zajokal in Benjamin je jokal na njegovem vratu. 15 Poleg tega je poljubil vse svoje brate in jokal nad njimi in potem so njegovi bratje govorili z njim. 16 Njegova slava je bila slišana v faraonovi hiši, rekoč: »Prišli so Jožefovi bratje.« In to je dobro ugajalo faraonu in njegovim služabnikom. 17 Faraon je rekel Jožefu: »Reci svojim bratom: ›To storite. Natovorite svoje živali in pojdite in pridite v kánaansko deželo. 18 Vzemite svojega očeta in svoje družine in pridite k meni in jaz vam bom dal dobrega iz egiptovske dežele, vi pa boste jedli tolščo dežele. 19 Sedaj ste zapovedani, storite tole. Vzemite si vozov iz egiptovske dežele za svoje malčke in za svoje žene in pripeljite svojega očeta in pridite. 20 Ne ozirajte se na vaše stvari, kajti dobrine vse egiptovske dežele so vaše.‹« 21 Izraelovi otroci so tako storili in Jožef jim je dal vozove, glede na faraonovo zapoved in dal jim je popotnico za pot. 22 Vsem izmed njih je dal, vsakemu moškemu je dal zamenjavo oblačila. Toda Benjaminu je dal tristo koščkov srebra in pet zamenjav oblačila. 23 Svojemu očetu je poslal na ta način: deset natovorjenih oslov z dobrimi stvarmi iz Egipta in deset oslic, natovorjenih z žitom, kruhom in hrano za svojega očeta po poti. 24 Tako je svoje brate poslal proč in so odrinili in rekel jim je: »Glejte, da se po poti ne prepirate.« 25 Dvignili so se iz Egipta in prišli v kánaansko deželo k svojemu očetu Jakobu 26 in mu povedali, rekoč: »Jožef je še živ in je guverner nad vso egiptovsko deželo.« Jakobovo srce pa je slabelo, kajti ni jim verjel. 27 Povedali so mu vse Jožefove besede, ki jim jih je rekel. In ko je videl vozove, ki jih je poslal Jožef, da ga odpeljejo, je oživel duh njihovega očeta Jakoba. 28 Izrael je rekel: » To je dovolj, moj sin Jožef je še živ. Šel bom in ga pogledal, preden umrem.«

46 Izrael je šel na svojo pot z vsem, kar je imel in prišel v Beeršébo in žrtvoval klavne daritve Bogu svojega

očeta Izaka. 2 Bog je Izraelu spregovoril v videnjih noči in
rekel: »Jakob, Jakob.« Ta je rekel: »Tukaj sem.« 3 Rekel
je: »Jaz sem Bog, Bog tvojega očeta. Ne boj se iti dol v
Egipt, kajti iz tebe bom tam naredil velik narod. 4 S teboj
bom šel dol v Egipt in zagotovo te bom ponovno privedel gor
in Jožef bo svojo roko položil na tvoje oči.« 5 Jakob je vstal
izpred Beeršébe in Izraelovi sinovi so odvedli svojega očeta
Jakoba, svoje malčke in svoje žene v vozove, ki jih je faraon
poslal, da ga odpeljejo. 6 Vzeli so svojo živino in svoje
dobrine, ki so jih pridobili v kánaanski deželi in prišli v Egipt,
Jakob in vse njegovo potomstvo z njim, 7 njegovi sinovi in
sinovi njegovih sinov z njim, njegove hčere in hčere njegovih
sinov in vse svoje potomstvo je s seboj privedel v Egipt. 8
To so imena Izraelovih otrok, ki so prišli v Egipt. Jakob in
njegovi sinovi: Ruben, Jakobov prvorojenec. 9 Vsi Rubenovi
sinovi: Henoh, Palú, Hecrón in Karmí. 10 Simeonovi sinovi:
Jemuél, Jamín, Ohad, Jahín, Cohar in Šaúl, sin kánaanske
ženske. 11 Lévijevi sinovi: Geršón, Kehát in Merarí. 12
Judovi sinovi: Er, Onán, Šelá, Parec in Zerah, toda Er in
Onán sta umrla v kánaanski deželi. Parecova sinova pa sta
bila Hecrón in Hamúl. 13 Isahárjevi sinovi: Tolá, Puvá, Job in
Šimrón. 14 Zábulonovi sinovi: Sered, Elón in Jahleél. 15
To so Leini sinovi, ki jih je rodila Jakobu v Padan–aramu z
njegovo hčerjo Dino. Vseh duš njegovih sinov in njegovih
hčera je bilo triintrideset. 16 Gadovi sinovi: Cifjón, Hagí,
Šuní, Ecbón, Erí, Aród in Arelí. 17 Aserjevi sinovi: Jimná,
Jišvá, Jišví, Berijá in njihova sestra Sêraha. In Berijájeva
sinova: Heber in Malkiél. 18 To so sinovi Zilpe, ki jo je Labán
dal svoji hčeri Lei in te je rodila Jakobu: šestnajst duš. 19
Sinova Jakobove žene Rahele: Jožef in Benjamin. 20 Jožefu
sta bila v egiptovski deželi rojena Manáse in Efrájim, katera
mu je rodila Asenáta, hči Potifêra, duhovnika iz Ona. 21
Benjaminovi sinovi so bili Bela, Beher, Ašbél, Gerá, Naamán,
Ehí, Roš, Mupím, Hupím in Ard. 22 To so Rahelini sinovi, ki
so bili rojeni Jakobu. Vseh duš je bilo štirinajst. 23 Danovi
sinovi: Huším. 24 Neftálijevi sinovi: Jahceél, Guní, Jecer in
Šilém. 25 To so sinovi Bilhe, ki jo je Labán dal svoji hčeri
Raheli in te je rodila Jakobu. Vseh duš je bilo sedem. 26
Vseh duš, ki so z Jakobom prišle v Egipt, ki so prišle iz
njegovih ledij, poleg žen Jakobovih sinov, vseh duš je bilo
šestinšestdeset. 27 Jožefova sinova, ki sta bila rojena v
Egiptu, sta bili dve duši. Vseh duš Jakobove hiše, ki so
prišle v Egipt, je bilo sedemdeset. 28 Pred njim je poslal k
Jožefu Juda, da njegov obraz usmeri v Gošen, in prišli so v
gošensko deželo. 29 Jožef je pripravil svoj bojni voz in odšel
v Gošen, da sreča svojega očeta Izraela in se mu predstavi
in planil je na njegov vrat in na njegovem vratu dolgo časa
jokal. 30 Izrael je Jožefu rekel: »Sedaj naj umrem, ker sem
videl tvoj obraz, ker si še vedno živ.« 31 Jožef je rekel
svojim bratom in vsej očetovi hiši: »Odšel bom gor in faraonu
pokazal ter mu rekel: ›Moji bratje in hiša mojega očeta, ki so
bili v kánaanski deželi, so prišli k meni. 32 Ljudje so pastirji,
kajti njihovo ukvarjanje je, da pasejo živino in pripeljali so
svoje trope in svoje črede in vse, kar imajo.‹ 33 In zgodilo
se bo, ko vas bo faraon poklical in vam rekel: ›Kaj je vaš
poklic?‹ 34 da boste rekli: ›Ukvarjanje tvojih služabnikov je
okoli živine od naše mladosti celo do sedaj, tako mi in tudi
naši očetje.‹ Da boste lahko prebivali v gošenski deželi, kajti
vsak pastir je Egipčanom ogabnost.«

47 Potem je prišel Jožef in povedal faraonu ter rekel: »Moj
oče, moji bratje, njihovi tropi, njihove črede in vse,
kar imajo, so prišli iz kánaanske dežele. Glej, v gošenski
deželi so.« 2 Vzel je nekatere izmed svojih bratov, pet
mož in jih predstavil faraonu. 3 Faraon je njegovim bratom
rekel: »Kakšen je vaš poklic?« Faraonu so odgovorili: »Tvoji
služabniki so pastirji, tako mi, kakor tudi naši očetje.« 4
Poleg tega so faraonu rekli: »Zato smo prišli, da začasno
prebivamo v deželi, kajti tvoji služabniki nimajo pašnika za
svoje trope, kajti huda lakota je v kánaanski deželi. Sedaj
te torej prosimo, naj tvoji služabniki prebivajo v gošenski
deželi.« 5 Faraon je Jožefu spregovoril, rekoč: »Tvoj oče
in tvoji bratje so prišli k tebi. 6 Egiptovska dežela je pred
teboj. V najboljši deželi pripravi svojemu očetu in bratom, da
prebivajo. V gošenski deželi naj prebivajo in če poznaš med
njimi katerekoli marljive ljudi, potem jih naredi gospodarje
nad mojo živino.« 7 Jožef je privedel svojega očeta Jakoba
in ga postavil pred faraona in Jakob je blagoslovil faraona. 8
Faraon je Jakobu rekel: »Koliko si star?« 9 Jakob je faraonu
rekel: »Dni let mojega popotovanja je sto trideset let. Malo in
zli so bili dnevi let mojega življenja in nisem dosegel dni let
življenja svojih očetov v dneh njihovega popotovanja.« 10
Jakob je blagoslovil faraona in odšel izpred faraona. 11 Jožef
je namestil svojega očeta in svoje brate ter jim dal posest v
egiptovski deželi, v najboljšem delu dežele, v Ramesésovi
deželi, kakor je faraon zapovedal. 12 Jožef je vzdrževal
svojega očeta, svoje brate in vso družino svojega očeta s
kruhom, glede na njihove družine. 13 In ni bilo kruha v vsej
deželi, kajti lakota je bila zelo huda, tako da je egiptovska
dežela in vsa kánaanska dežela zaradi lakote slabela. 14
Jožef je zbral ves denar, ki se je našel v egiptovski deželi in v
kánaanski deželi, za žito, ki so ga kupovali. In Jožef je denar
prinesel v faraonovo hišo. 15 Ko pa je v egiptovski deželi in
v kánaanski deželi zmanjkalo denarja, so vsi Egipčani prišli

k Jožefu in rekli: »Daj nam kruha, kajti zakaj bi umrli v tvoji prisotnosti? Kajti denarja je zmanjkalo.« 16 Jožef je rekel: »Dajte svojo živino in jaz vam bom dal za vašo živino, če je denarja zmanjkalo.« 17 Svojo živino so privedli k Jožefu in Jožef jim je dal kruha v zameno za konje in za trope in za živino od čred in za osle in to leto jih je nahranil s kruhom za vso njihovo živino. 18 Ko je bilo to leto končano, so prišli k njemu drugo leto in mu rekli: » Tega ne bomo skrivali pred mojim gospodom, da je naš denar porabljen. Moj gospod ima tudi naše črede in živino. Sploh ni veliko ostalo v očeh mojega gospoda, razen naših teles in naših zemljišč. 19 Zakaj bi umrli pred tvojimi očmi, tako mi kakor naša dežela? Kupi nas in našo deželo za kruh, pa bomo mi in naša dežela služabniki faraonu. Daj nam seme, da bomo lahko živeli in ne umrli, da dežela ne bo zapuščena.« 20 Jožef je vso egiptovsko deželo kupil za faraona, kajti Egipčani so prodali vsak človek svoje polje, ker je nad njimi prevladala lakota in tako je dežela postala faraonova. 21 Kar se tiče ljudstva, jih je premestil v mesta, od enega konca egiptovskih meja, celo do drugega njegovega konca. 22 Samo zemljišč duhovnikov ni pokupil, kajti duhovniki so imeli od faraona njim določen delež in jedli svoj delež, ki jim ga je faraon dajal, zato svojih zemljišč niso prodali. 23 Potem je Jožef rekel ljudstvu: »Glejte, danes sem kupil vas in vašo deželo za faraona. Glejte, tukaj je seme za vas in vi boste posejali deželo. 24 Z donosom se bo zgodilo, da boste peti del dali faraonu, štirje deli pa bodo vaši lastni, za seme polja in za vašo hrano in za tiste iz vaših družin in za hrano za vaše malčke.« 25 Rekli so: »Rešil si naša življenja. Naj najdemo milost v očeh mojega gospoda, mi pa bomo faraonovi služabniki.« 26 Jožef je to naredil v egiptovski deželi [za] zakon do današnjega dne, da bo imel faraon peti del, razen dežele duhovnikov, ki ni postala faraonova. 27 Izrael je prebival v egiptovski deželi, v pokrajini Gošen in v njej so imeli posesti in rastli ter se silno pomnožili. 28 Jakob je v egiptovski deželi živel sedemnajst let. Tako je bila celotna Jakobova starost sto sedeminštirideset let. 29 Približal se je čas, ko je Izrael moral umreti in poklical je svojega sina Jožefa ter mu rekel: »Če sem sedaj našel milost v tvojem pogledu, položi, prosim te, svojo roko pod moje stegno ter z menoj postopaj dobrotljivo in iskreno. Ne pokoplji me, prosim te, v Egiptu, 30 temveč hočem ležati s svojimi očeti in ti me boš odnesel iz Egipta in me pokopal na njihovem grobišču.« Rekel je: »Storil bom kakor si rekel.« 31 Rekel je: »Prisezi mi.« In prisegel mu je. In Izrael se je priklonil na vzglavju postelje.

48 Pripetilo se je po teh stvareh, da je Jožefu nekdo povedal: »Poglej, tvoj oče je bolan, « in ta je s seboj vzel svoja dva sinova, Manáseja in Efrájima. 2 In nekdo je Jakobu povedal ter rekel: »Glej, tvoj sin Jožef prihaja k tebi.« Izrael se je okrepil in se usedel na postelji. 3 Jakob je Jožefu rekel: »Bog Vsemogočni se mi je prikazal pri Luzu, v kánaanski deželi, me blagoslovil 4 in mi rekel: ›Glej, jaz te bom naredil rodovitnega in te namnožil in jaz bom iz tebe naredil množico ljudstev in to deželo bom dal tvojemu semenu za teboj za večno posest.‹ 5 In sedaj, tvoja dva sinova, Efrájim in Manáse, ki sta ti bila rojena v egiptovski deželi, preden sem prišel k tebi v Egipt, sta moja; kakor Ruben in Simeon, bosta moja. 6 Tvoji potomci pa, ki jih boš zaplodil za njima, bodo tvoji in imenovani bodo po imenu svojih bratov v svoji dediščini. 7 Kar pa se mene tiče, ko sem prišel iz Padana, je v kánaanski deželi poleg mene umrla Rahela, na poti, ko je bilo le še malo poti, da pride v Efráto. Pokopal sem jo tam, na poti v Efráto; ta isti je Betlehem.« 8 Izrael je zagledal Jožefova sinova in rekel: »Kdo sta ta [dva]?« 9 Jožef je svojemu očetu rekel: »Onadva sta moja sinova, katera mi ju je Bog dal na tem kraju.« Rekel je: »Privedi ju, prosim te, k meni in jaz ju bom blagoslovil.« 10 Torej, Izraelove oči so bile od starosti zatemnjene, tako da ni mogel videti. In privedel ju je bliže k njemu in on ju je poljubil ter ju objel. 11 Izrael je Jožefu rekel: »Nisem si mislil, da bom videl tvoj obraz in, glej, Bog mi je pokazal tudi tvoje seme.« 12 Jožef ju je prestavil izmed svojih kolen in se sam, s svojim obrazom, priklonil k zemlji. 13 Jožef je prijel oba, Efrájima na svojo desnico proti Izraelovi levici in Manáseja na svojo levico proti Izraelovi desnici in ju privedel k njemu. 14 Izrael je iztegnil svojo desnico in jo položil na Efrájimovo glavo, ki je bil mlajši, svojo levico pa na Manásejevo glavo, premišljeno vodeč svoji roki, kajti Manáse je bil prvorojenec. 15 Blagoslovil je Jožefa in rekel: »Bog, pred katerim sta hodila moja očeta, Abraham in Izak, Bog, ki me je hranil vse moje dolgo življenje do današnjega dne, 16 angel, ki me je odkupil od vsega zla, naj blagoslovi dečka. Naj bo moje ime imenovano na njiju in ime mojih očetov, Abrahama in Izaka. Naj zrasteta v množico na sredi zemlje.« 17 Ko je Jožef videl, da je njegov oče svojo desnico položil na Efrájimovo glavo, ga je to razžalilo in prijel je roko svojega očeta, da jo odmakne z Efrájimove glave na Manásejevo glavo. 18 Jožef je svojemu očetu rekel: »Ne tako, moj oče, kajti ta je prvorojenec, svojo desnico položi na njegovo glavo.« 19 Njegov oče pa je odklonil in rekel: »Vem to, moj sin, vem to, tudi on bo postal ljudstvo in tudi on bo velik, toda njegov mlajši brat bo resnično večji kakor on in njegovo seme bo postalo množica narodov.« 20 Blagoslovil ju je ta dan, rekoč: »V tebi bo Izrael blagoslovljen, rekoč: ›Bog [naj] te naredi

kakor Efrájima in kakor Manáseja«« in Efrájima je postavil pred Manáseja. 21 Izrael je rekel Jožefu: »Glej, jaz umrem, toda Bog bo z vami in vas bo ponovno privedel v deželo vaših očetov. 22 Poleg tega sem ti dal en delež nad tvojimi brati, ki sem ga s svojim mečem in s svojim lokom vzel iz roke Amoréjcev.«

49 Jakob je svojim sinovom zaklical in rekel: »Zberite se skupaj, da vam bom lahko povedal to, kar vas bo doletelo v poslednjih dneh. 2 Zberite se skupaj in poslušajte, vi, Jakobovi sinovi in prisluhnite Izraelu, svojemu očetu. 3 Ruben, ti si moj prvorojenec, moja mogočnost in začetek moje moči, odličnost dostojanstva in odličnost moči, 4 nestabilen kakor voda, ti se ne boš odlikoval. Ker si odšel k postelji svojega očeta, takrat si jo omadeževal. Dvignil se je k mojemu ležišču. 5 Simeon in Lévi sta brata, sredstva krutosti so v njunih prebivališčih. 6 Oh moja duša, ne pridi v njuno skrivnost, v njun zbor, moja čast, ne bodi združena, kajti v svoji jezi sta usmrtila človeka in v svoji svojevoljnosti sta spodkopala zid. 7 Prekleta bodi njuna jeza, kajti bila je kruta in njun srd, kajti bil je neizprosen. Razdelil ju bom v Jakobu in razkropil v Izraelu. 8 Juda, ti si ta, ki ga bodo tvoji bratje hvalili. Tvoja roka bo na vratu tvojih sovražnikov, otroci tvojega očeta se bodo priklanjali pred teboj. 9 Juda je levji mladič. Od plena, moj sin, si se dvignil. Sklonil se je, ležal kakor lev in kakor star lev; kdo ga bo prebudil? 10 Žezlo ne bo odšlo od Juda niti palica zakona izmed njegovih stopal, dokler ne pride Šilo in k njemu bo zbiranje ljudstva. 11 Privezujoč svojega oslička k trti in svojega osličjega žrebeta k izbrani trti, je svoje obleke opral v vinu in svoja oblačila v krvi grozdnih jagod. 12 Njegove oči bodo rdeče od vina in njegovi zobje beli od mleka. 13 Zábulon bo prebival pri morskem zavetju in bo za zavetje ladjam in njegova meja bo do Sidóna. 14 Isahár je močan osel, počivajoč med dvema bremenoma. 15 Videl je, da je bil počitek dober in da je bila dežela prijetna in sklonil svojo ramo, da prenaša in postal služabnik davku. 16 Dan bo sodil svoje ljudstvo kakor enega izmed Izraelovih rodov. 17 Dan bo kača ob poti, gad na stezi, ki piči konjska kopita, tako da bo njegov jezdec padel vznak. 18 Pričakoval sem tvojo rešitev duše, oh Gospod. 19 Gad, krdelo ga bo premagalo, toda nazadnje bo on premagal. 20 Iz Aserja bo njegov kruh zajeten in oskrboval bo kraljeve slaščice. 21 Neftáli je spuščena košuta. On daje ljubke besede. 22 Jožef je rodovitna veja, rodovitna veja pri vodnjaku, čigar mladike segajo preko zidu. 23 Lokostrelci so ga boleče užalostili, streljali nanj in ga sovražili. 24 Toda njegov lok je ostal v moči in lakti njegovih rok so bili okrepljeni z rokami mogočnega Jakobovega Boga (od tam je pastir, Izraelov kamen), 25 celó z Bogom svojih očetov, ki ti bo pomagal in z Vsemogočnim, ki te bo blagoslovil z blagoslovi z neba od zgoraj, blagoslovi iz globine, ki leži spodaj, blagoslovi prsi in maternice. 26 Blagoslovi tvojega očeta so prevladali nad blagoslovi mojih prednikov do skrajne meje večnih hribov. Ti bodo na Jožefovi glavi in na têmenu tistega, ki je bil ločen od svojih bratov. 27 Benjamin bo ropal kakor volk. Zjutraj bo požrl plen, ponoči pa bo razdelil ukradeno blago.« 28 Vsi ti so dvanajsteri Izraelovi rodovi in to je to, kar jim je njihov oče govoril in jih blagoslovil; vsakega glede na svoj blagoslov jih je blagoslovil. 29 Zapovedal jim je in jim rekel: »Jaz bom zbran k svojemu ljudstvu. Pokopljite me z mojimi očeti v votlini, ki je na polju Hetejca Efróna, 30 v votlini, ki je na polju Mahpéli, ki je pred Mamrejem, v kánaanski deželi, ki jo je Abraham kupil s poljem Hetejca Efróna za posest in grobišče. 31 Tam so pokopali Abrahama in njegovo ženo Saro, tam so pokopali Izaka in njegovo ženo Rebeko, in tam sem pokopal Leo. 32 Nakup polja in votline, ki je na njem, je bil od Hetovih otrok.« 33 Ko je Jakob naredil konec zapovedovanju svojim sinovom, je svoja stopala dvignil v posteljo, izročil duha in bil zbran k svojemu ljudstvu.

50 Jožef je padel na očetov obraz, jokal na njem in ga poljubil. 2 Jožef je zapovedal svojim služabnikom zdravnikom, naj balzamirajo njegovega očeta in zdravniki so balzamirali Izraela. 3 Štirideset dni je bilo izpolnjeno zanj, kajti tako so izpolnjeni dnevi tistih, ki so balzamirani in Egipčani so žalovali za njim sedemdeset dni. 4 Ko so dnevi njegovega žalovanja minili, je Jožef govoril faraonovi hiši, rekoč: »Če sem torej našel milost v vaših očeh, govorite, prosim vas, na faraonova ušesa, rekoč: 5 ›Moj oče me je zaprisegel, rekoč: ›Glej, jaz umrem. V mojem grobu, ki sem si ga izkopal v kánaanski deželi, tam me boš pokopal.‹ Zato me torej pusti iti gor, prosim te in pokopljem svojega očeta in bom ponovno prišel.‹‹ 6 Faraon je rekel: »Pojdi gor in pokoplji svojega očeta, kakor te je zaprisegel.« 7 Jožef je odšel gor, da pokoplje svojega očeta in z njim so odšli gor vsi faraonovi služabniki, starešine njegove hiše, vse starešine egiptovske dežele, 8 vsa Jožefova hiša, njegovi bratje in hiša njegovega očeta. Samo svoje malčke, svoje trope in svoje črede so pustili v gošenski deželi. 9 Z njim so odšli gor tako bojni vozovi kakor konjeniki in to je bila zelo velika skupina. 10 Prišli so k mlatišču Atádu, ki je onstran Jordana in tam so žalovali z velikim in zelo bolečim objokovanjem in za svojega očeta je pripravil sedemdnevno žalovanje. 11 Ko so prebivalci dežele, Kánaanci, videli žalovanje na Atádovih tleh, so rekli: »To objokovanje je Egipčanom boleče.« Torej

je bilo ime le-tega imenovano Abél Micrájim, ki je onkraj Jordana. **12** Njegovi sinovi so mu storili glede na to, kakor jim je zapovedal, **13** kajti njegovi sinovi so ga odnesli v kánaansko deželo in ga pokopali v votlini polja Mahpéle, ki ga je Abraham kupil s poljem za grobno posest od Hetejca Efróna, pred Mamrejem. **14** Potem ko je pokopal svojega očeta, se je Jožef vrnil v Egipt, on in njegovi bratje in vsi, ki so z njim odšli gor, da pokopljejo njegovega očeta. **15** Ko so Jožefovi bratje videli, da je bil njihov oče mrtev, so rekli: »Jožef nas bo morda sovražil in nam bo zagotovo poplačal vse zlo, ki smo mu ga storili.« **16** K Jožefu so poslali poslanca, rekoč: »Tvoj oče je dal zapoved, preden je umrl, rekoč: **17** ›Tako boste rekli Jožefu: ›Odpusti, prosim te sedaj, prekršek svojih bratov in njihov greh, kajti storili so ti zlo in sedaj, prosimo te, odpusti prekršek služabnikom Boga svojega očeta.‹« In Jožef je jokal, ko so mu govorili. **18** Tudi njegovi bratje so padli dol pred njegovim obličjem in rekli: »Glej, mi smo tvoji služabniki.« **19** Jožef jim je rekel: »Ne bojte se, kajti ali sem jaz na mestu Boga? **20** Toda kar se tiče vas, ste zoper mene mislili zlo, toda Bog je to preobrnil v dobro, da izvrši, kakor je to današnji dan, da veliko ljudi reši živih. **21** Zdaj se torej ne bojte, hranil bom vas in vaše malčke.« Potolažil jih je in prijazno govoril z njimi. **22** Jožef je prebival v Egiptu, on in hiša njegovega očeta in Jožef je živel sto deset let. **23** Jožef je videl Efrájimove otroke tretjega rodu. Tudi otroci Mahírja, Manásejevega sina, so bili vzgojeni na Jožefovih kolenih. **24** Jožef je rekel svojim bratom: »Jaz umiram, Gospod pa vas bo zagotovo obiskal in vas privedel ven iz te dežele, v deželo, ki jo je prisegel Abrahamu, Izaku in Jakobu.« **25** Jožef je Izraelove otroke zaprisegel, rekoč: »Bog vas bo zagotovo obiskal in vi boste moje kosti odnesli od tod.« **26** Tako je Jožef umrl, star sto deset let in balzamirali so ga in položen je bil v krsto v Egiptu.

2 Mojzes

1 Torej to so imena Izraelovih otrok, ki so prišli v Egipt. Z Jakobom je prišel vsak mož in njegova družina. **2** Ruben, Simeon, Lévi in Juda, **3** Isahár, Zábulon in Benjamin, **4** Dan in Neftáli, Gad in Aser. **5** Vseh duš, ki so prišle iz Jakobovih ledij, je bilo sedemdeset duš, kajti Jožef je bil že v Egiptu. **6** Jožef je umrl in vsi njegovi bratje in ves ta rod. **7** Izraelovi otroci pa so bili rodovitni in obilno narasli in se namnožili in postali silno mogočni in dežela je bila napolnjena z njimi. **8** Sedaj je tam vstal nov kralj nad Egiptom, ki ni poznal Jožefa. **9** Svojemu ljudstvu je rekel: »Glejte, ljudstva Izraelovih otrok je več in mogočnejši so, kakor smo mi. **10** Pridite, modro ravnajmo z njimi, da se ne bi namnožili in se pripeti, ko izpade kakšna vojna, da se pridružijo tudi našim sovražnikom in se borijo zoper nas in tako jih napodimo iz dežele.« **11** Zato so nadnje postavili preddelavce, da jih stiskajo z njihovimi bremeni. In za faraona so gradili zakladni mesti Pitóm in Ramesés. **12** Toda bolj so jih stiskali, bolj so se množili in rastli. In bili so užaloščeni zaradi Izraelovih otrok. **13** Egipčani so s krutostjo Izraelove otroke prisilili, da so služili. **14** Njihova življenja so zagrenili s trdim suženjstvom, z malto, z opeko in z vsemi vrstami službe na polju. Vse njihove službe, s katerimi so jih pripravili, da jim služijo, so bile s krutostjo. **15** Egiptovski kralj je spregovoril hebrejskima babicama, katerih prvi je bilo ime Šifra, ime drugi pa Pua **16** in rekel: »Ko hebrejskim ženam opravljata službo babice in jih vidita na stolčkih; če je sin, potem ga ubijta, toda če je hči, potem naj živi.« **17** Toda babici sta se bali Boga in nista delali, kakor jima je egiptovski kralj ukazal, temveč sta fantke rešili žive. **18** Egiptovski kralj je dal poklicati babici in jima rekel: »Zakaj sta storili to stvar in fantke rešili žive?« **19** Babici sta faraonu rekli: »Zato ker Hebrejke niso kakor Egipčanke, kajti one so krepke in rodijo prej ko babice pridejo k njim.« **20** Zato je Bog z babicama dobro postopal in ljudstvo se je pomnožilo in postalo zelo mogočno. **21** Pripetilo se je, ker sta se babici bali Boga, da jima je naredil hiši. **22** Faraon je vsemu svojemu ljudstvu zapovedal, rekoč: »Vsakega sina, ki je rojen, boste vrgli v reko, vsaka hči pa naj bo rešena živa.«

2 Odšel je mož iz Lévijeve hiše in za ženo vzel Lévijevo hčer. **2** Ženska je spočela in rodila sina in ko je videla, da je bil čeden otrok, ga je skrivala tri mesece. **3** Ko pa ga ni mogla več skrivati, je zanj vzela pletenico iz ločja, jo namazala z blatom in s smolo in vanjo položila otroka in to položila v rogoz poleg rečnega brega. **4** Njegova sestra pa je stala daleč stran, da izve kaj se bo z njim zgodilo. **5** In dol je prišla faraonova hči, da se pri reki umije, njene služabnice pa so hodile vzdolž rečnega brega in ko je med rogozom zagledala pletenico, je poslala svojo služabnico, da odide ponjo. **6** Ko jo je ta odprla, je zagledala otroka in glej, dojenček je jokal. Do njega je imela sočutje ter rekla: »To je eden izmed hebrejskih otrok.« **7** Potem je njegova sestra rekla faraonovi hčeri: »Ali naj grem in k tebi pokličem dojiljo izmed hebrejskih žensk, da bo lahko otroka dojila zate?« **8** Faraonova hči ji je rekla: »Pojdi.« Deklica je odšla in poklicala otrokovo mater. **9** Faraonova hči ji je rekla: »Odnesi tega otroka proč in ga dôji zame, jaz pa ti bom dajala tvoja plačila.« In ženska je vzela otroka ter ga dojila. **10** Otrok je zrastel in privedla ga je k faraonovi hčeri in ta je postal njen sin. Njegovo ime je imenovala Mojzes. Rekla je: »Ker sem ga potegnila iz vode.« **11** Pripetilo se je v tistih dneh, ko je Mojzes odrasel, da je odšel k svojim bratom, gledal na njihova bremena in oprezal za Egipčanom, ki je udarjal Hebrejca, enega izmed njegovih bratov. **12** Pogledal je to pot in tisto pot in ko je videl, da tam ni bilo nobenega človeka, je Egipčana usmrtil in ga skril v pesek. **13** Ko je drug dan odšel ven, glej, dva moža izmed Hebrejcev sta se skupaj prepirala in temu, ki je storil napačno, je rekel: »Čemu udarjaš svojega rojaka?« **14** Ta pa je rekel: »Kdo te je naredil princa in sodnika nad nama? Ali me nameravaš ubiti, kakor si ubil Egipčana?« Mojzes se je zbal ter rekel: »Ta stvar se je zagotovo izvedela.« **15** Torej, ko je faraon slišal to stvar, je iskal Mojzesa, da ga ubije. Mojzes pa je pobegnil izpred faraonovega obličja in prebival v midjánski deželi in se usedel poleg vodnjaka. **16** Torej duhovnik iz Midjána je imel sedem hčera in prišle so, zajele vodo in napolnile korita, da bi napojile trop svojega očeta. **17** Prišli pa so pastirji ter jih odgnali proč, toda Mojzes je vstal, jim pomagal in napojil njihov trop. **18** Ko so prišle k svojemu očetu Reguélu, je rekel: »Kako je to, da ste danes prišle tako zgodaj?« **19** Rekle so: »Egipčan nas je osvobodil iz roke pastirjev in nam prav tako zajel dovolj vode in napojil trop.« **20** Svojim hčeram je rekel: »In kje je? Zakaj je to, da ste človeka pustile? Pokličite ga, da bo lahko jedel kruh.« **21** Mojzes je bil zadovoljen, da prebiva s človekom in ta je Mojzesu dal svojo hčer Cipóro. **22** Rodila mu je sina in njegovo ime je imenoval Geršóm, kajti rekel je: »Tujec sem bil v tuji deželi.« **23** Pripetilo se je tekom časa, da je egiptovski kralj umrl, Izraelovi otroci pa so vzdihovali zaradi razloga suženjstva in vpili in njihovo vpitje je zaradi razloga suženjstva prišlo do Boga. **24** Bog je slišal njihovo stokanje in Bog se je spomnil svoje zaveze z Abrahamom, Izakom in

Jakobom. 25 Bog je pogledal na Izraelove otroke in Bog je imel do njih spoštovanje.

3 Torej Mojzes je varoval trop svojega tasta Jitra, midjánskega duhovnika in vodil trop k zadnjemu delu puščave in prišel h gori Boga, k Horebu. 2 Gospodov angel se mu je prikazal v ognjenem plamenu iz srede grma in pogledal je in glej, grm je gorel z ognjem, pa grm ni bil použit. 3 Mojzes je rekel: »Sedaj se bom obrnil vstran in pogledal ta velik prizor, zakaj grm ne zgori.« 4 Ko je Gospod videl, da se je obrnil vstran, da bi videl, je Bog iz srede grma zaklical k njemu ter rekel: »Mojzes, Mojzes.« Ta je rekel: »Tukaj sem.« 5 Rekel je: »Ne približaj se, svoje čevlje sezuj s svojih stopal, kajti prostor, na katerem stojiš, je sveta zemlja.« 6 Poleg tega je rekel: »Jaz sem Bog tvojega očeta, Bog Abrahama, Bog Izaka in Bog Jakoba.« In Mojzes je skril svoj obraz, kajti bal se je, da bi pogledal na Boga. 7 Gospod je rekel: »Zagotovo sem videl stisko svojega ljudstva, ki je v Egiptu in slišal njihovo vpitje zaradi njihovih preddelavcev, kajti poznam njihove bridkosti 8 in prišel sem dol, da jih osvobodim iz roke Egipčanov in jih privedem iz te dežele gor v dobro in veliko deželo, deželo, kjer tečeta mleko in med, v deželo Kánaancev, Hetejcev, Amoréjcev, Perizéjcev, Hivéjcev in Jebusejcev. 9 Zdaj torej, glej, k meni je prišlo vpitje Izraelovih otrok in videl sem tudi zatiranje, s kakršnim so jih Egipčani zatirali. 10 Pridi torej zdaj in jaz te bom poslal k faraonu, da lahko privedeš moje ljudstvo, Izraelove otroke, iz Egipta.« 11 Mojzes pa je Bogu rekel: »Kdo sem jaz, da bi šel k faraonu in da bi lahko Izraelove otroke privedel iz Egipta?« 12 Rekel je: »Zagotovo bom s teboj in to ti bodi simbol, da sem te jaz poslal. Ko boš ljudstvo privedel iz Egipta, boste na tej gori služili Bogu.« 13 Mojzes je Bogu rekel: »Glej, ko pridem k Izraelovim otrokom in jim bom rekel: ›K vam me je poslal Bog vaših očetov, ‹ pa mi bodo rekli: ›Kakšno je njegovo ime?‹ Kaj naj jim rečem?« 14 Bog je Mojzesu rekel: »JAZ SEM, KI SEM.« Rekel je: »Tako boš govoril Izraelovim otrokom: ›JAZ SEM me je poslal k vam.‹« 15 Bog je Mojzesu poleg tega povedal: »Tako boš rekel Izraelovim otrokom: ›K vam me je poslal Gospod, Bog vaših očetov, Bog Abrahama, Bog Izaka in Bog Jakoba. To je moje ime na veke in to je moj spomin vsem rodovom.‹ 16 Pojdi in zberi skupaj vse Izraelove starešine ter jim reci: ›Prikazal se mi je Gospod, Bog vaših očetov, Bog Abrahama, Izaka in Jakoba, rekoč: ›Zagotovo sem vas obiskal in videl to, kar vam je storjeno v Egiptu.‹« 17 In rekel sem: »Jaz vas bom privedel gor iz egiptovske stiske v deželo Kánaancev, Hetejcev, Amoréjcev, Perizéjcev, Hivéjcev in Jebusejcev, v deželo, kjer tečeta mleko in med. 18 Prisluhnili bodo tvojemu glasu in ti boš prišel, ti in Izraelove starešine, k egiptovskemu kralju in mu boste rekli: › Gospod, Bog Hebrejcev, se je srečal z nami in sedaj nas pusti iti, rotimo te, tri dni potovanja v divjino, da bomo lahko žrtvovali Gospodu, našemu Bogu.‹ 19 Prepričan pa sem, da vam egiptovski kralj ne bo pustil oditi, ne, niti z mogočno roko ne. 20 Svojo roko bom iztegnil in Egipt udaril z vsemi čudeži, ki jih bom storil v njihovi sredi in nató vas bo pustil oditi. 21 Temu ljudstvu bom dal naklonjenost v očeh Egipčanov in zgodilo se bo, ko greste, da ne boste odšli prazni, 22 temveč si bo vsaka ženska izposodila od sosede in od tiste, ki začasno biva v njeni hiši, dragocenosti iz srebra in dragocenosti iz zlata in oblačil, in vi jih boste nadeli na svoje sinove in na svoje hčere in boste oplenili Egipčane.«

4 Mojzes je odgovoril in rekel: »Toda, glej, ne bodo mi verjeli niti prisluhnili mojemu glasu, kajti rekli bodo: › Gospod se ti ni prikazal.‹« 2 Gospod mu je rekel: »Kaj je to v tvoji roki?« Rekel je: »Palica.« 3 Rekel je: »Vrzi jo na tla.« Vrgel jo je na tla in ta je postala kača in Mojzes je pobegnil pred njo. 4 Gospod je rekel Mojzesu: »Iztegni svojo roko in jo primi za rep.« Iztegnil je svojo roko in jo ujel in v njegovi roki je postala palica. 5 »Da bodo oni lahko verjeli, da se ti je prikazal Gospod, Bog njihovih očetov, Bog Abrahama, Bog Izaka in Bog Jakoba.« 6 Gospod mu je nadalje rekel: »Sedaj daj svojo roko v svoje naročje.« Svojo roko je položil v svoje naročje, ko pa jo je izvlekel, glej, je bila njegova roka gobava kakor sneg. 7 Rekel je: »Svojo roko ponovno daj v svoje naročje.« In ponovno je svojo roko položil v svoje naročje in izvlekel jo je iz svojega naročja in glej, ponovno je bila spremenjena kakor drugo njegovo meso. 8 »Zgodilo se bo, če ti ne bodo verjeli niti prisluhnili glasu prvega znamenja, da bodo verjeli glasu zadnjega znamenja. 9 Zgodilo se bo, če ne bodo verjeli tudi tema dvema znamenjema niti prisluhnili tvojemu glasu, da boš iz reke zajel vodo in jo izlil na suho zemljo in voda, ki jo zajameš iz reke, bo na suhih tleh postala kri.« 10 Mojzes je Gospodu rekel: »Oh moj Gospod, jaz nisem zgovoren, niti poprej niti odkar si spregovoril svojemu služabniku, temveč sem počasen za govorjenje in počasnega jezika.« 11 Gospod mu je rekel: »Kdo je naredil človekova usta? Ali kdo naredi nemega ali gluhega ali da vidi ali slepega? Ali ne jaz, Gospod? 12 Sedaj torej pojdi in jaz bom s tvojimi usti in te učil kaj boš govoril.« 13 Rekel je: »Oh moj Gospod, pošlji, prosim te, po roki tistega, ki ga ti hočeš poslati.« 14 Gospodova jeza je bila vžgana zoper Mojzesa in rekel je: » Mar ni Lévijevec Aron tvoj brat? Vem, da lahko dobro govori. In tudi, glej, prihaja, da te sreča in ko te zagleda, bo v svojem srcu vesel.

15 Ti mu boš govoril in v njegova usta polagal besede in jaz
bom s tvojimi usti in z njegovimi usti in vaju učil, kaj bosta
storila. 16 On bo tvoj govornik ljudstvu in on bo, celó on
bo tebi namesto ust in ti boš njemu namesto Boga. 17 In v
svojo roko boš vzel to palico, s katero boš delal znamenja.«
18 Mojzes je odšel, se vrnil k svojemu tastu Jitru in mu rekel:
»Pusti me iti, prosim te in se vrniti k mojim bratom, ki so v
Egiptu in videti ali so še živi.« Jitro je Mojzesu rekel: »Pojdi v
miru.« 19 Gospod je v Midjánu rekel Mojzesu: »Pojdi, vrni se
v Egipt, kajti vsi ljudje, ki so ti stregli po življenju, so mrtvi.«
20 Mojzes je vzel svojo ženo in svoja sinova in jih posadil na
osla in se vrnil v egiptovsko deželo in Mojzes je v svojo roko
vzel Božjo palico. 21 Gospod je rekel Mojzesu: »Ko greš, da
se vrneš v Egipt, glej, da boš pred faraonom storil vse te
čudeže, ki sem jih položil v tvojo roko, toda jaz bom zakrknil
njegovo srce, da ljudstvu ne bo dovolil oditi. 22 Faraonu
boš rekel: ›Tako govori Gospod, Izrael je moj sin, celo moj
prvorojenec‹ 23 in jaz ti pravim: ›dovoli mojemu sinu oditi, da
mi bo lahko služil. Če pa mu boš odklonil oditi, glej, bom ubil
tvojega sina, celó tvojega prvorojenca.‹« 24 Pripetilo se je po
poti v gostišče, da ga je srečal Gospod in si prizadeval, da
ga ubije. 25 Tedaj je Cipóra vzela oster kamen in odrezala
prednjo kožico svojega sina in jo vrgla k njegovim stopalom
ter rekla: »Zagotovo si mi krvav soprog.« 26 Tako ga je pustil
oditi. Potem je rekla: »Krvav soprog si zaradi obreze.« 27
Gospod je rekel Aronu: »Pojdi v divjino, da srečaš Mojzesa.«
Ta je odšel in ga srečal na gori Boga ter ga poljubil. 28
Mojzes je povedal Aronu vse besede Gospoda, ki ga je
poslal in vsa znamenja, ki mu jih je zapovedal. 29 Mojzes in
Aron sta odšla ter zbrala skupaj vse starešine Izraelovih
otrok 30 in Aron je govoril vse besede, ki jih je Gospod
govoril Mojzesu in v očeh ljudstva storil znamenja. 31 Ljudje
so verovali in ko so slišali, da je Gospod obiskal Izraelove
otroke in da je pogledal na njihovo stisko, potem so sklonili
svoje glave in oboževali.

5 Potem sta Mojzes in Aron vstopila in faraonu rekla: »Tako
govori Gospod, Izraelov Bog: ›Pusti moje ljudstvo oditi,
da bodo v divjini lahko imeli praznovanje meni.‹« 2 Faraon
je rekel: »Kdo je Gospod, da bi ubogal njegov glas, da bi
pustil Izraela oditi? Ne poznam Gospoda niti Izraelu ne bom
pustil oditi.« 3 Rekel je: »Bog Hebrejcev se je srečal z nami.
Pusti nas oditi, prosimo te, tri dni potovanja v puščavo in
žrtvujemo Gospodu, našemu Bogu, da on ne pade na nas s
kužno boleznijo ali z mečem.« 4 Egiptovski kralj pa jima
je rekel: »Zakaj vidva, Mojzes in Aron, pustita ljudstvo od
njihovih del? Odidita k svojim bremenom.« 5 Faraon je rekel:
»Glejta, ljudstva dežele je torej mnogo, vidva pa jim delata
počitek pred njihovimi bremeni.« 6 Faraon je istega dne
zapovedal preddelavcem ljudstva in njihovim nadzornikom,
rekoč: 7 »Ljudstvu ne boste več dajali slame, da delajo
opeko, kakor poprej. Naj gredo in sami nabirajo slamo. 8
Število opek, ki so jih naredili poprej, boste položili nanje. Ne
boste zmanjšali od tega dolga, kajti brezdelni so, zato vpijejo,
rekoč: ›Pojdimo in žrtvujmo našemu Bogu.‹ 9 Več dela naj
bo položenega na ljudi, da se bodo lahko trudili s tem in naj
se ne ozirajo na prazne besede.« 10 Preddelavci ljudstva so
odšli ven in njihovi nadzorniki in ljudstvu spregovorili, rekoč:
»Tako govori faraon: ›Ne bom vam dajal slame. 11 Pojdite,
dobite slamo kjer jo lahko najdete, vendar dolg vašega dela
ne bo zmanjšan.‹« 12 Tako je bilo ljudstvo razkropljeno
naokoli po vsej egiptovski deželi, da zbira strnišče namesto
slame. 13 Preddelavci so jih priganjali, rekoč: »Izpolnjujte
svoja dela, svoje dnevne naloge, kakor ko je bila slama.« 14
Nadzorniki Izraelovih otrok, ki so jih faraonovi preddelavci
postavili nadnje, so bili pretepeni in zahtevali: »Zakaj niste
izpolnili svoje naloge v izdelavi opek, tako včeraj in danes,
kakor poprej?« 15 Potem so nadzorniki Izraelovih otrok prišli
in vpili k faraonu, rekoč: »Zakaj tako postopaš s svojimi
služabniki? 16 Nobena slama ni dana tvojim služabnikom,
oni pa nam pravijo: ›Delajte opeko.‹ Glej, tvoji služabniki so
pretepeni, toda krivda je na tvojem lastnem ljudstvu.« 17
Toda rekel jim je: »Vi ste brezdelni, vi ste brezdelni, zato
pravite: ›Pojdimo in naredimo žrtvovanje Gospodu.‹ 18
Pojdite torej sedaj in delajte, kajti slama vam ne bo dana,
vendar boste izročili število opek.« 19 Nadzorniki Izraelovih
otrok so videli, da so bili v zlem primeru, potem ko je bilo
rečeno: »Ne boste zmanjšali dolga od opek svoje dnevne
naloge.« 20 Srečali so Mojzesa in Arona, ki sta stala na poti,
ko so prišli od faraona 21 in jima rekli: » Gospod naj pogleda
na vaju in sodi, ker sta storila našemu okusu, da je preziran
v faraonovih očeh in v očeh njegovih služabnikov, da položi
meč v njihovo roko, da nas ubijejo.« 22 Mojzes se je vrnil h
Gospodu ter rekel: »Gospod, zakaj si tako zlo ravnal s tem
ljudstvom? Zakaj je to, da si me poslal? 23 Kajti odkar sem
prišel k faraonu, da govorim v tvojem imenu, je temu ljudstvu
storil zlo niti sploh nisi osvobodil svojega ljudstva.«

6 Potem je Gospod rekel Mojzesu: »Sedaj boš videl kaj
bom storil faraonu, kajti z močno roko jih bo pustil oditi
in z močno roko jih bo pognal iz svoje dežele.« 2 Bog
je Mojzesu spregovoril in mu rekel: »Jaz sem Gospod. 3
Prikazal sem se Abrahamu, Izaku in Jakobu po imenu Bog
Vsemogočni, toda po svojem imenu, Jahve, jim nisem bil
znan. 4 Z njimi sem utrdil tudi svojo zavezo, da jim dam

kánaansko deželo, deželo njihovega popotovanja, v kateri so bili tujci. **5** In tudi sam sem slišal stokanje Izraelovih otrok, ki jih Egipčani držijo v suženjstvu, in spomnil sem se svoje zaveze. **6** Zatorej reci Izraelovim otrokom: ›Jaz sem Gospod in jaz vas bom izpeljal izpod bremen Egipčanov in jaz vas bom odstranil iz njihovega suženjstva in jaz vas bom odkupil z iztegnjenim laktom in z velikimi sodbami. **7** Jaz vas bom vzel k sebi za ljudstvo in jaz vam bom Bog in vi boste vedeli, da jaz sem Gospod, vaš Bog, ki vas osvobaja izpod bremen Egipčanov. **8** Jaz vas bom privedel v deželo, v zvezi s katero sem prisegel, da jo dam Abrahamu, Izaku in Jakobu, in dal vam jo bom za dediščino. Jaz sem Gospod.‹« **9** Mojzes je tako govoril Izraelovim otrokom. Toda Mojzesu niso prisluhnili zaradi tesnobe duha in zaradi krutega suženjstva. **10** Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **11** »Vstopi in govori faraonu, egiptovskemu kralju, da naj pusti Izraelove otroke oditi iz njegove dežele.« **12** Mojzes je govoril pred Gospodom, rekoč: »Glej, Izraelovi otroci mi niso prisluhnili. Kako bo potem faraon slišal mene, ki sem neobrezanih ustnic?« **13** Gospod je govoril Mojzesu in Aronu ter jima naložil skrb za Izraelove otroke in faraona, egiptovskega kralja, da Izraelove otroke privedeta iz egiptovske dežele. **14** To so poglavarji hiš svojih očetov. Sinovi Rubena, Izraelovega prvorojenca: Henoh in Palú, Hecrón in Karmí; to so bile Rubenove družine. **15** Simeonovi sinovi: Jemuél, Jamín, Ohad, Jahín, Cohar in Šaúl, sin kánaanske ženske. To so Simeonove družine. **16** To so imena Lévijevih sinov glede na njihove rodove: Geršón, Kehát in Merarí. Let Lévijevega življenja je bilo sto sedemintrideset let. **17** Geršónova sinova: Libni in Šimí, glede na njuni družini. **18** Kehátovi sinovi: Amrám, Jichár, Hebrón in Uziél. Let Kehátovega življenja je bilo sto triintrideset let. **19** Meraríjeva sinova: Mahlí in Muší. To so družine Lévijevcev glede na svoje rodove. **20** Amrám si je za ženo vzel Johébedo, sestro svojega očeta. Rodila mu je Arona in Mojzesa. Let Amrámovega življenja je bilo sto sedemintrideset let. **21** Jichárjevi sinovi: Korah, Nefeg in Zihrí. **22** Uziélovi sinovi: Mišaél, Elicafán in Sitrí. **23** Aron si je vzel za ženo Elišébo, Aminadábovo hčer, Nahšónovo sestro. Rodila mu je Nadába in Abihúja, Eleazarja in Itamárja. **24** Korahovi sinovi: Asír, Elkaná in Abiasáf. To so družine Korahovcev. **25** Aronov sin Eleazar si je za ženo vzel eno izmed Putiélovih hčera. Rodila mu je Pinhása. To so poglavarji očetov Lévijevcev glede na njihove družine. **26** To sta tista Mojzes in Aron, ki jima je Gospod rekel: »Izpeljita Izraelove otroke iz egiptovske dežele glede na njihove vojske.« **27** To sta tista, ki sta govorila egiptovskemu kralju faraonu, da izpeljeta Izraelove otroke iz Egipta. To sta tista Mojzes in Aron. **28** In pripetilo se je na dan, ko je Gospod spregovoril Mojzesu v egiptovski deželi, **29** da je Gospod spregovoril Mojzesu, rekoč: »Jaz sem Gospod. Govori faraonu, egiptovskemu kralju vse, kar ti povem.« **30** Mojzes je rekel pred Gospodom: »Glej, jaz sem neobrezanih ustnic in kako mi bo faraon prisluhnil?«

7 Gospod je rekel Mojzesu: »Poglej, naredil sem te faraonu za boga. Tvoj brat Aron pa bo tvoj prerok. **2** Govoril boš vse, kar ti ukažem. Tvoj brat Aron pa bo govoril faraonu, da Izraelove otroke pošlje iz svoje dežele. **3** Zakrknil bom faraonovo srce in pomnožil svoja znamenja in svoje čudeže v egiptovski deželi. **4** Toda faraon vama ne bo prisluhnil, da bom svojo roko lahko položil nad Egipt in izpeljal svoje vojske in svoje ljudstvo, Izraelove otroke, z velikimi sodbami, iz egiptovske dežele. **5** In Egipčani bodo spoznali, da jaz sem Gospod, ko iztegnem svojo roko nad Egipt in Izraelove otroke izpeljem izmed njih.« **6** Mojzes in Aron sta storila; kakor jima je Gospod zapovedal, tako sta storila. **7** Mojzes je bil star osemdeset let, Aron pa triinosemdeset let, ko sta govorila faraonu. **8** Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč: **9** »Ko vama bo faraon rekel, rekoč: ›Pokažita mi čudež za vas, ‹ potem boš rekel Aronu: ›Vzemi svojo palico in jo vrzi pred faraona‹ in le-ta bo postala kača.« **10** Mojzes in Aron sta odšla k faraonu in storila, kakor jima je Gospod zapovedal. Aron je svojo palico vrgel pred faraona in pred njegove služabnike in postala je kača. **11** Potem je tudi faraon poklical modre može in čarodeje. Torej egiptovski čarovniki, tudi oni so na podoben način storili s svojimi izrekanji urokov. **12** Kajti vsak je vrgel svojo palico in postale so kače, toda Aronova palica je požrla njihove palice. **13** In zakrknil je faraonovo srce, da jim ni prisluhnil, kakor je rekel Gospod. **14** Gospod je rekel Mojzesu: »Faraonovo srce je zakrknjeno, odklanja pustiti ljudstvo, da odide. **15** Zjutraj pojdi k faraonu. Glej, on gre ven k vodi in [ko] pride, boš stal nasproti pri rečnem bregu in palico, ki je bila spremenjena v kačo, boš vzel v svojo roko. **16** Rekel mu boš: › Gospod, Bog Hebrejcev, me je poslal k tebi, rekoč: ›Odpusti moje ljudstvo, da mi bodo lahko služili v divjini‹ in glej, doslej nisi hotel poslušati.‹ **17** Tako govori Gospod: ›V tem boš vedel, da sem jaz Gospod. Glej, s palico, ki je v moji roki, bom udaril na vode, ki so v reki in spremenjene bodo v kri. **18** Ribe, ki so v reki, bodo poginile in reka bo zaudarjala in Egipčanom se bo gnusilo piti vodo iz reke.‹« **19** Gospod je spregovoril Mojzesu: »Reci Aronu: ›Vzemi svojo palico in iztegni svojo roko nad egiptovske vode, nad njihove vodotoke, nad njihove reke, nad njihove ribnike in nad vse njihove vodne tolmune, da bodo lahko postali kri in da bo lahko kri po vsej egiptovski

deželi, tako v posodah iz lesa, kakor v posodah iz kamna.‹« **20** Mojzes in Aron sta storila tako kakor je Gospod zapovedal in ta je dvignil palico in udaril vode, ki so bile v reki, pred faraonovim pogledom in pogledom njegovih služabnikov, in vse vode, ki so bile v reki, so bile spremenjene v kri. **21** Ribe, ki so bile v reki, so poginile in reka je smrdela in Egipčani niso mogli piti vode iz reke in kri je bila po vsej egiptovski deželi. **22** Egiptovski čarovniki so tako storili s svojimi izrekanji urokov in faraonovo srce je bilo zakrknjeno niti jima ni prisluhnil, kakor je rekel Gospod. **23** Faraon se je obrnil in odšel v svojo hišo niti tudi ni k temu usmeril svojega srca. **24** Vsi Egipčani so okoli reke kopáli za vodo, da [bi] pili, kajti vode iz reke niso mogli piti. **25** Dopolnjenih je bilo sedem dni, potem ko je Gospod udaril reko.

8 Gospod je spregovoril Mojzesu: »Pojdi k faraonu in mu reci: ›Tako govori Gospod: ›Odpusti moje ljudstvo, da mi bodo lahko služili.‹‹ **2** Če pa odkloniš, da jih odpustiš, glej, bom vse tvoje meje udaril z žabami. **3** Reke bodo rodile žab v obilju, ki bodo šle gor in prišle v tvojo hišo, v tvojo spalnico, na tvojo posteljo, v hiše tvojih služabnikov, na tvoje ljudstvo, v tvoje peči in v tvoje nečke. **4** Žabe bodo prišle tako nate, kakor na tvoje ljudstvo in na vse tvoje služabnike.« **5** Gospod je spregovoril Mojzesu: »Reci Aronu: ›Iztegni svojo roko s svojo palico nad vodotoke, nad reke in nad ribnike ter povzroči žabam, da pridejo nad egiptovsko deželo.‹« **6** Aron je iztegnil svojo roko nad egiptovske vode in žabe so prišle gor ter pokrile egiptovsko deželo. **7** Čarovniki so tako storili s svojimi izrekanji urokov in nad egiptovsko deželo privedli žabe. **8** Potem je faraon dal poklicati Mojzesa in Arona ter rekel: »Rotita Gospoda, da lahko odstrani žabe od mene in od mojega ljudstva; jaz pa bom pustil ljudstvu oditi, da bodo lahko žrtvovali Gospodu.« **9** Mojzes je rekel faraonu: »Slava nad menoj. Kdaj naj rotim zate in za tvoje služabnike in za tvoje ljudstvo, da uniči žabe pred teboj in tvojimi hišami, da bodo lahko preostale samo v reki?« **10** Rekel je: »Jutri.« Rekel je: » To bodi glede na tvojo besedo, da lahko spoznaš, da ni nikogar podobnega Gospodu, našemu Bogu. **11** Žabe bodo odšle od tebe in od tvojih hiš in od tvojih služabnikov in od tvojega ljudstva. Preostale bodo samo še v reki.« **12** Mojzes in Aron sta odšla izpred faraona. Mojzes je klical h Gospodu zaradi žab, ki jih je privedel zoper faraona. **13** Gospod je storil glede na Mojzesovo besedo in žabe so poginile po hišah, po vaseh in po poljih. **14** Zbrali so jih skupaj na kupe in dežela se je usmradila. **15** Toda ko je faraon videl, da je bil predah, je zakrknil svoje srce in jima ni prisluhnil, kakor je rekel Gospod. **16** Gospod je rekel Mojzesu: »Reci Aronu: ›Iztegni svojo palico in udari prah dežele, da [iz] tega lahko nastanejo uši po vsej egiptovski deželi.‹« **17** Storila sta tako, kajti Aron je iztegnil svojo roko s svojo palico in udaril prah dežele in [iz] tega so nastale uši na človeku in na živali. [Iz] vsega prahu dežele so nastale uši po vsej egiptovski deželi. **18** Čarovniki so tako storili s svojimi izrekanji urokov, da odstranijo uši, toda niso mogli, tako so bile uši na človeku in na živali. **19** Potem so čarovniki rekli faraonu: »To je Božji prst.« Faraonovo srce pa je bilo zakrknjeno in jim ni prisluhnil, kakor je rekel Gospod. **20** Gospod je rekel Mojzesu: »Vstani zgodaj zjutraj in stopi pred faraona. Glej, ta prihaja k vodi in mu reci: ›Tako govori Gospod: ›Pusti moje ljudstvo oditi, da mi bodo lahko služili. **21** Ali pa, če ne boš hotel pustiti mojemu ljudstvu oditi, glej, bom poslal roje muh nate, na tvoje služabnike, na tvoje ljudstvo in v tvoje hiše. Hiše Egipčanov bodo polne rojev muh in tudi zemlja, na kateri so. **22** Na ta dan bom oddvojil gošensko deželo, v kateri prebiva moje ljudstvo, da tam ne bo rojev muh; z namenom, da lahko spoznaš, da sem jaz Gospod v sredi zemlje. **23** Jaz bom položil ločnico med svojim ljudstvom in tvojim ljudstvom. Jutri bo to znamenje.‹« **24** In Gospod je storil tako. Prišel je nadležen roj muh v faraonovo hišo, v hiše njegovih služabnikov in v vso egiptovsko deželo. Dežela je bila okužena zaradi roja muh. **25** Faraon je dal poklicati Mojzesa in Arona ter rekel: »Pojdite, žrtvujte vašemu Bogu v deželi.« **26** Mojzes pa je rekel: »Ni primerno tako storiti, kajti ogabnost Egipčanom bomo žrtvovali Gospodu, našemu Bogu. Glej, pred njihovimi očmi bomo žrtvovali gnusobo Egipčanov in mar nas ne bodo kamnali? **27** Šli bomo tri dni potovanja v divjino in žrtvovali Gospodu, našemu Bogu, kakor nam bo zapovedal.« **28** Faraon pa je rekel: »Pustil vam bom oditi, da boste lahko žrtvovali Gospodu, svojemu Bogu, v divjini; samo ne boste odšli zelo daleč proč. Rotite zame.« **29** Mojzes je rekel: »Glej, ven grem od tebe in rotil bom Gospoda, da roji muh lahko jutri odidejo od faraona, od njegovih služabnikov in od njegovega ljudstva, toda faraon naj ne postopa več varljivo z nedovoljevanjem ljudstvu, da gre žrtvovat Gospodu.« **30** Mojzes je odšel izpred faraona in rotil Gospoda. **31** Gospod je storil glede na Mojzesovo besedo in roje muh odstranil od faraona, od njegovih služabnikov in od njegovega ljudstva. Niti ena ni preostala. **32** Faraon pa je tudi tokrat zakrknil svoje srce niti ni hotel odpustiti ljudstva.

9 Potem je Gospod rekel Mojzesu: »Pojdi noter k faraonu in mu povej: ›Tako govori Gospod, Bog Hebrejcev: ›Pusti moje ljudstvo oditi, da mi bodo lahko služili.‹ **2** Kajti, če odkloniš, da bi jih pustil oditi in jih hočeš trdno držati, **3** glej, Gospodova roka je na tvoji živini, ki je na polju, na konjih,

na oslih, na kamelah, na volih in na ovcah. Tam bo zelo nadležna živinska kuga. 4 Gospod bo oddvojil med izraelsko živino in egiptovsko živino in nič ne bo poginilo, od vsega, kar je [last] Izraelovih otrok.‹« 5 Gospod je določil čas, rekoč: »Jutri bo Gospod to stvar storil v deželi.« 6 Gospod je naslednji dan storil to stvar in vsa egiptovska živina je poginila, toda izmed živine Izraelovih otrok ni poginila niti ena. 7 Faraon je poslal in glej, niti ena izmed izraelske živine ni poginila. Faraonovo srce pa je bilo zakrknjeno in ljudstvu ni pustil oditi. 8 Gospod je rekel Mojzesu in Aronu: »K sebi vzemita prgišča pepela iz talilne peči in naj ga Mojzes potrese proti nebu pred faraonovimi očmi. 9 Ta bo postal droben prah po vsej egiptovski deželi in tvori bodo izbruhnili z mehurji na ljudeh in na živali po vsej egiptovski deželi.« 10 Vzela sta pepel iz talilne peči in stala pred faraonom. Mojzes ga je potresel proti nebu in ta je postal tvor, ki je izbruhnil z mehurji na ljudeh in na živali. 11 Čarovniki pa zaradi tvorov niso mogli stati pred Mojzesom, kajti tvor je bil na čarovnikih in na vseh Egipčanih. 12 Gospod pa je zakrknil faraonovo srce in ta jima ni prisluhnil, kakor je Gospod govoril Mojzesu. 13 Gospod je rekel Mojzesu: »Vstani zgodaj zjutraj in stopi pred faraona ter mu reci: ›Tako govori Gospod, Bog Hebrejcev: ›Pusti moje ljudstvo oditi, da mi bodo lahko služili.‹ 14 Kajti tokrat bom vse svoje nadloge poslal na tvoje srce in na tvoje služabnike in na tvoje ljudstvo, da boš lahko vedel, da na vsej zemlji ni nikogar podobnega meni. 15 Kajti sedaj bom iztegnil svojo roko, da lahko udarim tebe in tvoje ljudstvo s kužno boleznijo, ti pa boš iztrebljen z zemlje. 16 Zagotovo sem te dvignil zaradi tega razloga, da pokažem na tebi svojo moč, in da bo moje ime lahko razglašeno po vsej zemlji. 17 Doklej se povišuješ zoper moje ljudstvo, da jim nočeš pustiti oditi? 18 Glej, jutri ob tem času bom povzročil, da bo deževala zelo boleča toča, kakršne ni bilo v Egiptu od njegovega nastanka celo do sedaj. 19 Pošlji torej sedaj in zberi svojo živino in vse, kar imaš na polju, kajti na vsakega človeka in žival, ki bo najdena na polju in ne bo privedena domov, bo nanje priletela toča in bodo umrli.‹« 20 Kdor se je med faraonovimi služabniki bal Gospodove besede, je svoje služabnike in svojo živino primoral, da so pobegnili v hiše, 21 kdor pa se ni oziral na Gospodovo besedo, je svoje služabnike in svojo živino pustil na polju. 22 Gospod je rekel Mojzesu: »Iztegni svojo roko proti nebu, da bo lahko toča po vsej egiptovski deželi, na ljudeh, na živali in na vsakem poljskem zelišču po vsej egiptovski deželi.« 23 Mojzes je svojo palico iztegnil proti nebu in Gospod je poslal grmenje in točo in spotoma je ogenj padal na zemljo; Gospod je deževal točo na egiptovsko deželo. 24 Tako je bila tam toča in ogenj, pomešan s točo, zelo boleč, takšen kot ni bilo nobenega podobnega temu po vsej egiptovski deželi, odkar je postala narod. 25 Toča je udarila povsod, po vsej egiptovski deželi vse, kar je bilo na polju, tako človeka kakor žival. Toča je udarila vsako zel na polju in zlomila vsako drevo na polju. 26 Samo v gošenski deželi, kjer so bili Izraelovi otroci, tam ni bilo toče. 27 Faraon je poslal in dal poklicati Mojzesa in Arona ter jima rekel: »Tokrat sem grešil. Gospod je pravičen, jaz in moje ljudstvo pa smo zlobni. 28 Rotita Gospoda (kajti dovolj je), da ne bo več mogočnih grmenj in toče, in jaz vam bom pustil oditi in ne boste več ostali.« 29 Mojzes mu je rekel: »Takoj, ko odidem iz mesta, bom razširil svoje roke h Gospodu in grmenje bo prenehalo niti nič več ne bo toče, da lahko spoznaš, da je zemlja Gospodova. 30 Toda kar se tiče tebe in tvojih služabnikov vem, da se še ne boste bali Gospoda Boga.« 31 Udarjena sta bila lan in ječmen, kajti ječmen je bil v klasu, lan pa je bil [v] cvetu. 32 Toda pšenica in pira nista bili udarjeni, kajti nista bili zreli. 33 Mojzes je odšel iz mesta od faraona in svoje roke razširil h Gospodu. Grmenja in toča sta prenehali in dež se ni izlival na zemljo. 34 Ko pa je faraon videl, da so dež, toča in grmenja prenehali, je še bolj grešil in zakrknil svoje srce, on in njegovi služabniki. 35 Faraonovo srce je bilo zakrknjeno niti ni hotel pustiti Izraelovih otrok oditi, kakor je Gospod govoril po Mojzesu.

10 Gospod je rekel Mojzesu: »Pojdi noter k faraonu, kajti zakrknil sem njegovo srce in srce njegovih služabnikov, da lahko ta svoja znamenja pokažem pred njim, 2 in da ti lahko poveš v ušesa svojih sinov in sinov svojih sinov, kakšne stvari sem storil v Egiptu in moja znamenja, ki sem jih storil med njimi, da boste lahko spoznali, kako [to], da sem jaz Gospod.« 3 Mojzes in Aron sta vstopila k faraonu ter mu rekla: »Tako govori Gospod, Bog Hebrejcev: ›Doklej boš odklanjal, da se ponižaš pred menoj? Pusti moje ljudstvo oditi, da mi bodo lahko služili. 4 Ali pa, če odkloniš, da pustiš moje ljudstvo oditi, glej, bom jutri v tvojo pokrajino privedel leteče kobilice. 5 Pokrile bodo obličje zemlje, da nekdo ne bo mogel videti zemlje. Pojedle bodo preostanek tega, kar je ušlo, kar vam ostaja od toče in pojedle bodo vsako drevo, ki vam raste zunaj polja. 6 Napolnile bodo tvoje hiše in hiše vseh tvojih služabnikov in hiše vseh Egipčanov, kar niti tvoji očetje niti očetje tvojih očetov niso videli od dneva, ko so bili na zemlji, do današnjega dne.‹« In obrnil se je ter odšel ven od faraona. 7 Faraonovi služabniki so mu rekli: »Doklej nam bo ta človek zanka? Pusti ljudi oditi, da bodo lahko služili Gospodu, svojemu Bogu. Mar še ne veš, da je Egipt

uničen?« 8 Mojzes in Aron sta bila ponovno privedena k faraonu. Rekel jima je: »Pojdite, služite Gospodu, svojemu Bogu, toda kdo so tisti, ki bodo šli?« 9 Mojzes je rekel: »Šli bomo s svojimi mladimi in s svojimi starimi, s svojimi sinovi in s svojimi hčerami in s svojimi tropi in s svojimi čredami bomo šli, kajti imeti moramo praznik Gospodu.« 10 Rekel jima je: »Naj bo Gospod tako z vami, kakor bom jaz pustil oditi vam in vašim malčkom. Glejta na to, kajti zlo je pred vami. 11 Ne tako. Pojdite sedaj vi, ki ste možje in služite Gospodu, kajti to ste si želeli.« In izgnana sta bila izpred faraonove prisotnosti. 12 Gospod je rekel Mojzesu: »Iztegni svojo roko nad egiptovsko deželo zaradi letečih kobilic, da bodo lahko prišle nad egiptovsko deželo in pojedle vsako zemeljsko zelišče, celó vse, kar je pustila toča.« 13 Mojzes je iztegnil svojo palico nad egiptovsko deželo in Gospod je ves ta dan prinašal vzhodnik nad deželo in vso to noč, in ko je bilo jutro, je vzhodnik prinesel leteče kobilice. 14 Leteče kobilice so se dvignile nad vso egiptovsko deželo in počivale po vseh egiptovskih pokrajinah. Bile so zelo nadležne. Pred njimi ni bilo takšnih letečih kobilic kakor te niti takšnih ne bo za njimi. 15 Kajti pokrile so obličje celotne zemlje, tako da je bila dežela temna. Pojedle so vsa zelišča dežele in vse sadje dreves, ki jih je pustila toča. Niti ena zelena stvar ni preostala na drevesih ali na poljskih zeliščih po vsej egiptovski deželi. 16 Potem je faraon v naglici dal poklicati Mojzesa in Arona ter rekel: »Grešil sem zoper Gospoda, svojega Boga in zoper vaju. 17 Zdaj torej oprostita, prosim vaju, moj greh, samo še tokrat in rotita Gospoda, svojega Boga, da mi lahko odvzame samo to smrt.« 18 In odšel je ven od faraona in rotil Gospoda. 19 Gospod je [veter] obrnil [v] mogočen močan zahodnik, ki je odnesel leteče kobilice in jih vrgel v Rdeče morje. Tam ni ostala niti ena leteča kobilica po vseh egiptovskih pokrajinah. 20 Toda Gospod je zakrknil faraonovo srce, tako da ta ni hotel pustiti Izraelovih otrok oditi. 21 Gospod je rekel Mojzesu: »Iztegni svojo roko proti nebu, da bo lahko tam tema nad egiptovsko deželo, celó tema, ki se jo bo lahko čutilo.« 22 Mojzes je iztegnil svojo roko proti nebu in tri dni je bila gosta tema po vsej egiptovski deželi. 23 Drug drugega niso videli niti tri dni ni nihče vstal iz svojega kraja, toda vsi Izraelovi otroci so imeli v svojih prebivališčih svetlobo. 24 Faraon je klical k Mojzesu ter rekel: »Pojdite, služite Gospodu. Samo vaši tropi in vaše črede naj ostanejo; naj gredo z vami tudi vaši malčki.« 25 Mojzes je rekel: »Moraš nam dati tudi klavne daritve in žgalne daritve, da bomo lahko darovali Gospodu, svojemu Bogu. 26 Tudi naša živina bo šla z nami. Niti kopito ne bo ostalo zadaj, kajti od nje moramo vzeti, da služimo Gospodu, svojemu Bogu in ne vemo s čim moramo služiti Gospodu, dokler ne pridemo tja.« 27 Toda Gospod je zakrknil faraonovo srce in ta jim ni hotel pustiti oditi. 28 Faraon mu je rekel: »Spravi se od mene, pazi se, da ne vidiš več mojega obraza, kajti na ta dan, [ko] zagledaš moj obraz, boš umrl.« 29 Mojzes je rekel: »Dobro si govoril, tvojega obraza ne bom več ponovno videl.«

11 Gospod je rekel Mojzesu: »Še eno nadlogo več bom privedel nad faraona in nad Egipt, potem vam bo pustil oditi. Ko vam bo pustil oditi, vas bo zagotovo vse skupaj sunil od tod. 2 Govori torej v ušesa ljudstvu in naj si vsak mož izposodi od svojega soseda in vsaka ženska od svoje sosede dragocenosti iz srebra in dragocenosti iz zlata.« 3 Gospod je dal ljudstvu naklonjenost v očeh Egipčanov. Poleg tega je bil človek Mojzes zelo velik v egiptovski deželi, v očeh faraonovih služabnikov in v očeh ljudstva. 4 Mojzes je rekel: »Tako govori Gospod: ›Okoli polnoči bom odšel ven, v sredo Egipta. 5 Vsi prvorojenci v egiptovski deželi bodo umrli, od faraonovega prvorojenca, ki sedi na njegovem prestolu, celo do prvorojenca dekle, ki je za mlinom in vse prvorojeno od živali. 6 Veliko vpitje bo po vsej egiptovski deželi, kot takšnega tam ni bilo niti ne bo več podobnega temu. 7 Toda zoper kateregakoli izmed Izraelovih otrok niti pes ne bo premaknil svojega jezika, zoper človeka ali žival, da boste lahko vedeli, kako Gospod postavlja razliko med Egipčani in Izraelom.‹ 8 Vsi ti tvoji služabniki bodo prišli dol k meni in se mi priklonili, rekoč: ›Pojdi ven ti in vse ljudstvo, ki ti sledi.‹ In potem bom šel ven.« In od faraona je odšel v veliki jezi. 9 Gospod je rekel Mojzesu: »Faraon vama ne bo prisluhnil, da bodo moji čudeži lahko pomnoženi v egiptovski deželi.« 10 Mojzes in Aron sta vse te čudeže storila pred faraonom, Gospod pa je zakrknil faraonovo srce, tako da ta ne bi pustil Izraelovih otrok oditi ven iz svoje dežele.

12 Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu v egiptovski deželi, rekoč: 2 »Ta mesec vam bo začetek mesecev. Ta vam bo prvi mesec v letu. 3 Govorita vsej Izraelovi skupnosti, rekoč: ›V desetem dnevu tega meseca si bo vsakdo vzel jagnje, glede na hišo svojih očetov, jagnje za hišo‹ 4 in če bo družina premajhna za jagnje, naj ga on in njegov sosed, poleg njegove hiše, vzameta glede na število duš. Vsak človek bo glede na svoje prehranjevanje preštet na jagnje. 5 Vaše jagnje bo brez pomanjkljivosti, samec prvega leta. Vzeli ga boste izmed ovc ali izmed koz. 6 Varovali ga boste do štirinajstega dne istega meseca in celoten zbor Izraelove skupnosti ga bo zvečer zaklal. 7 Vzeli bodo od krvi in le-to potegnili s črto na dva podboja in na naddurje hiš, v katerih ga bodo jedli. 8 In v tej noči

bodo jedli meso, pečeno na ognju in nekvašen kruh, in z grenkimi zelišči ga bodo jedli. **9** Ne jejte od njega surovega niti vsega skuhanega z vodo, temveč pečenega na ognju. Njegovo glavo z njegovimi nogami in z njegovo drobovino. **10** In ničesar od njega ne boste pustili do jutra. To, kar od njega ostane do jutra, boste sežgali z ognjem. **11** Tako ga boste jedli: z vašimi ledji opasanimi, vašimi čevlji na vaših stopalih in vašo palico v vaši roki. Jedli ga boste v naglici. To je Gospodova pasha. **12** Kajti to noč pojdem skozi egiptovsko deželo in udaril bom vse prvorojeno v egiptovski deželi, tako človeka kakor žival in zoper vse egiptovske bogove bom izvršil sodbo. Jaz sem Gospod. **13** Kri vam bo za simbol na hišah, kjer ste. Ko zagledam kri, bom šel mimo vas in nadloga ne bo na vas, da vas uniči, ko udarim egiptovsko deželo. **14** Ta dan vam bo v spomin, in vi ga boste ohranjali kot praznik Gospodu skozi svoje rodove. To praznovanje boste ohranjali kot odredbo na veke. **15** Sedem dni boste jedli nekvašeni kruh; celo prvi dan boste iz svojih hiš odstranili kvas, kajti kdorkoli jé kvašeni kruh od prvega dne do sedmega dne, bo ta duša iztrebljena iz Izraela. **16** Na prvi dan bo sveti sklic in na sedmi dan vam bo sveti sklic. V teh ne bo opravljena nobena vrsta dela, razen tega, kar mora vsak človek jesti, samo to lahko delate. **17** Obeležili boste praznik nekvašenega kruha, kajti na prav isti dan sem vaše vojske privedel iz egiptovske dežele. Zato boste ta dan v svojih rodovih obeleževali kot odredbo na veke. **18** V prvem mesecu, na štirinajsti dan meseca zvečer, boste jedli nekvašeni kruh do enaindvajsetega dne meseca zvečer. **19** Sedem dni naj v vaših hišah ne bo najti kvasa, kajti kdorkoli jé to, kar je kvašeno, celo ta duša bo iztrebljena iz Izraelove skupnosti, bodisi da je tujec ali rojen v deželi. **20** Ničesar kvašenega ne boste jedli. V vseh svojih prebivališčih boste jedli nekvašeni kruh.« **21** Potem je Mojzes dal poklicati vse Izraelove starešine in jim rekel: »Izberite in vzemite si jagnje glede na svoje družine in zakoljite pashalno jagnje. **22** Vzeli boste šop izopa in ga pomočili v kri, ki je v umivalniku in vratno preklado ter dva podboja premazali s krvjo, ki je v umivalniku; in nihče izmed vas do jutra ne bo šel ven pri vratih svoje hiše. **23** Kajti Gospod bo šel skozi, da udari Egipčane in ko na vratni prekladi in dveh stranskih podbojih zagleda kri, bo Gospod šel mimo vrat in ne bo dopustil, da bi pokončevalec vstopil v vaše hiše, da vas udari. **24** Vi pa boste to stvar obeležili kot odredbo sebi in svojim sinovom na veke. **25** In zgodilo se bo, ko boste prišli v deželo, ki vam jo bo dal Gospod, glede [na to], kar je obljubil, da boste ohranjali to službo. **26** Zgodilo se bo, ko vam bodo vaši otroci rekli: ›Kaj nameravate s tem služenjem?‹ **27** da boste rekli: ›To je klavna daritev pashe Gospodu, ki je v Egiptu šel mimo hiš Izraelovih otrok, ko je udaril Egipčane in rešil naše hiše.‹« In ljudstvo je sklonilo glavo ter oboževalo. **28** Izraelovi otroci so odšli in storili, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu in Aronu, tako so storili. **29** Pripetilo se je, da je ob polnoči Gospod udaril vse prvorojeno v egiptovski deželi, od faraonovega prvorojenca, ki je sedel na njegovem prestolu, do ujetnikovega prvorojenca, ki je bil v grajski ječi in vse prvorojeno od živine. **30** Faraon je ponoči vstal, on in vsi njegovi služabniki in vsi Egipčani in v Egiptu je bilo veliko vpitje, kajti ni bilo hiše, kjer ni bi bilo enega mrtvega. **31** Ponoči je dal poklicati Mojzesa in Arona ter rekel: »Vstanite in odpravite se proč izmed mojega ljudstva, tako vidva kakor Izraelovi otroci in pojdite, služite Gospodu, kakor sta rekla. **32** Prav tako vzemite vaše trope in vaše črede, kakor sta rekla in izginite; in tudi mene blagoslovita.« **33** Egipčani so pritiskali na ljudstvo, da bi jih lahko v naglici odposlali iz dežele, kajti rekli so: »Mi vsi bomo mrtvi ljudje.« **34** Ljudstvo je vzelo svoje testo, preden je bilo to vzhajano in svoje nečke, ki so bile povezane v njihovih oblačilih, na svoje rame. **35** Izraelovi otroci so storili glede na Mojzesovo besedo in od Egipčanov so si izposodili dragocenosti iz srebra in dragocenosti iz zlata in oblačil. **36** In Gospod je dal ljudstvu naklonjenost v očeh Egipčanov, tako da so jim posodili takšne stvari, kot so jih zahtevali. In oplenili so Egipčane. **37** Izraelovi otroci so potovali od Ramesésa do Sukóta, okoli šeststo tisoč pešcev, ki so bili možje, poleg otrok. **38** Z njimi je odšla gor tudi mešana množica, tropi in črede, zelo veliko živine. **39** Iz testa, ki so ga prinesli iz Egipta, so spekli nekvašeni kruh, kajti ni bil še vzhajan, ker so bili sunjeni iz Egipta in niso mogli ostati niti si zase niso pripravili nobenega živeža. **40** Torej začasno bivanje Izraelovih otrok, ki so prebivali v Egiptu, je bilo štiristo trideset let. **41** Ob koncu štiristo tridesetih let se je pripetilo, celo prav na isti dan se je pripetilo, da so vse Gospodove vojske odšle iz egiptovske dežele. **42** To je noč, ki bo zelo obeleževana Gospodu, ker jih je privedel iz egiptovske dežele. To je tista Gospodova noč, ki jo bodo obeleževali vsi Izraelovi otroci v svojih rodovih. **43** Gospod je rekel Mojzesu in Aronu: »To je odredba pashe: ›Naj noben tujec od tega ne jé, **44** toda vsakogar služabnik, ki je kupljen za denar, ko si ga obrezal, potem bo jedel od tega. **45** Tuj človek in najeti služabnik ne bosta jedla od tega. **46** Jedlo se ga bo v eni hiši. Nič od mesa ne boš nosil ven iz hiše niti ne boste prelomili njegove kosti. **47** Vsa Izraelova skupnost se bo tega držala. **48** Ko bo tujec začasno prebival s teboj in bo praznoval pasho Gospodu, naj bodo vsi njegovi moški obrezani in takrat

pustite, da pride blizu in se tega drži, in on naj vam bo kakor nekdo, ki je rojen v deželi, kajti nobena neobrezana oseba ne bo jedla od tega. 49 Ena postava bo tistemu, ki je rojen doma in tujcu, ki začasno biva med vami.‹« 50 Tako so storili vsi Izraelovi otroci; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu in Aronu, tako so storili. 51 Na prav isti dan se je pripetilo, da je Gospod privedel Izraelove otroke po njihovih vojskah iz egiptovske dežele.

13 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Posvéti mi vse prvorojeno, karkoli odpre maternico med Izraelovimi otroki, tako od ljudi in od živali. To je moje.« 3 Mojzes je rekel ljudstvu: »Spominjajte se tega dne, na katerega ste prišli iz Egipta, iz hiše sužnosti; kajti z močjo roke vas je Gospod privedel iz tega kraja. Tam se ne bo jedlo nič kvašenega kruha. 4 Ta dan ste prišli ven v mesecu abíbu. 5 Zgodilo se bo, ko vas bo Gospod privedel v deželo Kánaancev, Hetejcev, Amoréjcev, Hivéjcev in Jebusejcev, ki jo je prisegel vašim očetom, da vam jo da, deželo, kjer tečeta mleko in med, da se boš v tem mesecu držal te službe. 6 Sedem dni boš jedel nekvašeni kruh in na sedmi dan bo praznik Gospodu. 7 Nekvašeni kruh se bo jedel sedem dni in tam pri tebi naj ne bo videti nobenega kvašenega kruha niti ne bo kvasa s teboj v vseh tvojih četrtih. 8 Tistega dne boš svojemu sinu pokazal, rekoč: › To je storjeno zaradi tega, kar mi je storil Gospod, ko sem izšel iz Egipta.‹ 9 To ti bo za znamenje na tvoji roki in za spomin med tvojimi očmi, da bo lahko Gospodova postava v tvojih ustih, kajti z močno roko te je Gospod privedel iz Egipta. 10 Držal se boš torej te odredbe v njenem času iz leta v leto. 11 Zgodilo se bo, ko te bo Gospod pripeljal v deželo Kánaancev, kakor je prisegel tebi in tvojim očetom in ti jo bo dal, 12 da boš oddvojil Gospodu vse, kar odpre maternico in vsak prvenec, ki pride iz živali, ki jo imaš; samci bodo Gospodovi. 13 Vsakega prvenca osla pa boš odkupil z jagnjetom. Če pa ga ne boš odkupil, potem mu boš zlomil tilnik. Med svojimi otroki boš odkupil vsakega moškega prvorojenca. 14 Zgodilo se bo, ko te tvoj sin vpraša, v času, ki pride, rekoč: ›Kaj je to?‹ da mu boš rekel: ›Z močjo roke nas je Gospod privedel iz Egipta, iz hiše sužnosti. 15 Pripetilo se je, ko nas je faraon komajda odpustil, da je Gospod usmrtil vse prvorojene v egiptovski deželi, tako prvorojene od človeka, kakor prvorojene od živali.‹ Zato žrtvujem Gospodu vse, kar odpre maternico in so samci. Toda vse prvorojene izmed svojih otrok odkupim. 16 To bo za simbol na tvoji roki in za načelek med tvojimi očmi, kajti z močjo roke nas je Gospod privedel iz Egipta.« 17 Pripetilo se je, ko je faraon ljudstvu pustil oditi, da jih Bog ni vodil po poti dežele Filistejcev, čeprav je bila ta blizu, kajti Bog je rekel: »Da se ne bi morda ljudstvo pokesalo, ko zagleda vojno in se vrnejo v Egipt, « 18 ampak je Bog ljudstvo vodil naokoli, po poti divjine Rdečega morja in Izraelovi otroci so se postrojeni dvignili iz egiptovske dežele. 19 Mojzes je s seboj vzel Jožefove kosti, kajti ta je strogo zaprisegel Izraelove otroke, rekoč: »Bog vas bo zagotovo obiskal; in vi boste s seboj odnesli moje kosti proč od tod.« 20 In napotili so se na svoje potovanje iz Sukóta in se utaborili v Etámu, na robu divjine. 21 In Gospod je hodil podnevi pred njimi v oblačnem stebru, da jih vodi po poti, ponoči pa v ognjenem stebru, da jim daje svetlobo, da bi hodili podnevi in ponoči. 22 Izpred ljudstva ni vzel proč oblačnega stebra podnevi niti ognjenega stebra ponoči.

14 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Govori Izraelovim otrokom, da se obrnejo in se utaborijo pred Pi Hahirótom, med Migdólom in morjem, nasproti Báal Cefónu. Pred njim se boste utaborili ob morju. 3 Kajti faraon bo o Izraelovih otrocih rekel: ›Zapletli so se v deželi, divjina jih je zaprla noter.‹ 4 Jaz pa bom zakrknil faraonovo srce, da bo sledil za njimi in počaščen bom na faraonu in na vsej njegovi vojski, da bodo Egipčani lahko spoznali, da jaz sem Gospod.« In tako so storili. 5 Egiptovskemu kralju je bilo povedano, da je ljudstvo zbežalo. In srce faraona in njegovih služabnikov je bilo obrnjeno zoper ljudstvo in rekli so: »Zakaj smo storili to, da smo pustili Izraela oditi od služenja nam?« 6 In pripravil je svoj bojni voz in s seboj vzel svoje ljudstvo. 7 Vzel je šeststo izbranih bojnih voz in vse egiptovske bojne vozove in častnike nad vsakim izmed njih. 8 Gospod je zakrknil srce faraonu, egiptovskemu kralju in ta je zasledoval Izraelove otroke. Izraelovi otroci pa so izšli z vzdignjeno roko. 9 Toda Egipčani so jih zasledovali, vsi faraonovi konji in bojni vozovi in njegovi konjeniki in njegova vojska in jih dohiteli ob morju, utaborjene poleg Pi Hahiróta, pred Báal Cefónom. 10 Ko se je faraon približal, so Izraelovi otroci povzdignili svoje oči in glej, Egipčani so korakali za njimi in bili so boleče prestrašeni in Izraelovi otroci so zavpili h Gospodu. 11 Mojzesu so rekli: »Ali si nas odpeljal proč, da umremo v divjini, ker ni bilo grobov v Egiptu? Zakaj si tako ravnal z nami, da si nas odvedel iz Egipta? 12 Mar ni to beseda, ki smo ti jo povedali v Egiptu, rekoč: ›Pusti nas pri miru, da lahko služimo Egipčanom?‹ Kajti za nas bi bilo bolje, da služimo Egipčanom, kakor pa, da bi umrli v divjini.« 13 Mojzes je ljudstvu rekel: »Ne bojte se, mirno stojte in glejte Gospodovo rešitev duš, ki vam jo bo danes pokazal, kajti Egipčane, ki ste jih videli danes, jih na veke ne boste več videli. 14 Gospod se bo boril za vas in vi boste

ohranili svoj mir.« 15 Gospod je rekel Mojzesu: »Zakaj vpiješ
k meni? Govori Izraelovim otrokom, da gredo naprej. 16
Toda ti vzdigni svojo palico in iztegni svojo roko nad morje
in ga razdeli in Izraelovi otroci bodo šli po suhih tleh skozi
sredo morja. 17 Glej, zakrknil bom srca Egipčanom in oni
jim bodo sledili in jaz si bom pridobil čast nad faraonom in
nad vso njegovo vojsko, nad njegovimi bojnimi vozovi in
nad njegovimi konjeniki. 18 Egipčani bodo vedeli, da jaz
sem Gospod, ko sem si pridobil čast nad faraonom, nad
njegovimi bojnimi vozovi in nad njegovimi konjeniki.« 19
Božji angel, ki je šel pred Izraelovim taborom, se je odstranil
in odšel za njimi, in oblačni steber je odšel izpred njihovih
obrazov in stal za njimi. 20 Prišel je med tabor Egipčanov
in tabor Izraela. Njim je bil oblak in tema, toda le-tem je
dajal svetlobo ponoči, tako da vso noč eni niso prišli blizu
k drugim. 21 Mojzes je svojo roko iztegnil nad morje in
Gospod je storil, da je morje vso tisto noč šlo nazaj z močnim
vzhodnikom in naredilo morje kopno zemljo in vode so bile
razdeljene. 22 In Izraelovi otroci so šli v sredo morja po
suhih tleh in vode so jim bile zid na njihovi desnici in na
njihovi levici. 23 Egipčani pa so jih zasledovali in šli noter za
njimi v sredo morja, celo vsi faraonovi konji, njegovi bojni
vozovi in njegovi konjeniki. 24 Pripetilo se je, da je ob jutranji
straži Gospod skozi ognjen in oblačen steber pogledal na
vojsko Egipčanov in prizadel vojsko Egipčanov. 25 Snemal
je kolesa njihovim bojnim vozovom, da so jih težko vozili.
Tako da so Egipčani rekli: »Zbežimo pred obličjem Izraela,
kajti Gospod se bori zanje zoper Egipčane.« 26 Gospod je
rekel Mojzesu: »Svojo roko iztegni nad morje, da lahko vode
ponovno pridejo nad Egipčane, nad njihove bojne vozove
in nad njihove konjenike.« 27 Mojzes je svojo roko iztegnil
nad morje in ko se je prikazalo jutro, se je morje vrnilo k
svoji moči in Egipčani so bežali proti le-temu; in Gospod
je Egipčane porazil v sredi morja. 28 Vode so se vrnile in
pokrile bojne vozove, konjenike in vso faraonovo vojsko, ki
je za njimi prišla v morje. Tam ni ostal niti eden izmed njih.
29 Toda Izraelovi otroci so hodili po suhi zemlji v sredi morja.
Vode so jim bile zid na njihovi desnici in na njihovi levici. 30
Tako je Gospod tega dne rešil Izraela iz roke Egipčanov, in
Izrael je videl Egipčane mrtve na morski obali. 31 Izrael je
videl to veliko delo, ki ga je Gospod storil na Egipčanih, in
ljudstvo se je balo Gospoda in verjelo Gospodu in njegovemu
služabniku Mojzesu.

15 Potem so Mojzes in Izraelovi otroci peli Gospodu tole
pesem in govorili, rekoč: »Prepeval bom Gospodu,
kajti sijajno je zmagal. Konja in njegovega jezdeca je vrgel
v morje. 2 Gospod je moja moč in pesem in postal je
rešitev moje duše. On je moj Bog in pripravil mu bom
prebivališče; Bog mojega očeta in poviševal ga bom. 3
Gospod je bojevnik. Gospod je njegovo ime. 4 Faraonove
vozove in njegovo vojsko je vrgel v morje. Tudi njegovi
izbrani častniki so se utopili v Rdečem morju. 5 Globine so
jih pokrile. Na dno so potonili kakor kamen. 6 Tvoja desnica,
oh Gospod, je postala veličastna v oblasti. Tvoja desnica, oh
Gospod, je sovražnika razbila na koščke. 7 V veličini svoje
odličnosti si premagal tiste, ki so se vzdignili zoper tebe. Ti
pošiljaš svoj bes, ki jih je použil kakor strnišče. 8 S sunkom
vetra tvojih nosnic so bile vode zbrane skupaj, poplave so
stale pokončno kakor kup in globine so bile strjene v srcu
morja. 9 Sovražnik je rekel: ›Zasledoval bom, dohitel bom,
razdelil bom ukradeno blago. Moje poželenje bo zadovoljeno
nad njimi. Izvlekel bom svoj meč, moja roka jih bo uničila.‹
10 Zapihal si s svojim vetrom, morje jih je pokrilo. Potonili so
kakor svinec v mogočnih vodah. 11 Kdo je podoben tebi, oh
Gospod, med bogovi? Kdo je podoben tebi, veličasten v
svetosti, strašen v hvalah, ki delaš čudeže? 12 Izteguješ
svojo desnico, zemlja jih je požrla. 13 V svojem usmiljenju si
vodil svoje ljudstvo, ki si ga odkupil. V svoji moči si jih vodil k
svojemu svetemu prebivališču. 14 Ljudstvo bo slišalo in bo
prestrašeno. Bridkost se bo polastila filistejskih prebivalcev.
15 Potem bodo edómski vojvode osupli; mogočni možje
Moába, polastilo se jih bo trepetanje; vsi prebivalci Kánaana
se bodo stopili. 16 Strah in groza bosta padla nanje. Z
veličino tvojega lakta bodo tako mirni kakor kamen, dokler
tvoje ljudstvo ne gre mimo, oh Gospod, dokler ne gre mimo
ljudstvo, ki si ga ti odkupil. 17 Privedel jih boš noter in jih
zasadil na gori svoje dediščine, na kraju, oh Gospod, ki si ga
ti naredil zase, da v njem prebivaš, v Svetišču, oh Gospod,
ki so ga tvoje roke osnovale. 18 Gospod bo kraljeval na veke
vekov.« 19 Kajti faraonov konj je šel noter v morje s svojimi
bojnimi vozovi in s svojimi konjeniki in Gospod je nadnje
ponovno privedel morske vode, toda Izraelovi otroci so šli
po suhi zemlji sredi morja. 20 Mirjam, prerokinja, Aronova
sestra, je v svojo roko vzela tamburin in vse ženske so
za njo odšle ven s tamburini in s plesi. 21 Mirjam jim je
odgovorila: »Prepevajte Gospodu, kajti sijajno je zmagal;
konja in njegovega jezdeca je vrgel v morje.« 22 Tako je
Mojzes privedel Izraela od Rdečega morja in šli so ven v
divjino Šur, in šli so tri dni v divjino, pa niso našli nobene
vode. 23 Ko so prišli do Mare, niso mogli piti od vodá Mare,
kajti bile so grenke. Zato je bilo njeno ime imenovano Mara.
24 Ljudstvo je godrnjalo zoper Mojzesa, rekoč: »Kaj bomo
pili?« 25 In klical je h Gospodu in Gospod mu je pokazal les.

Ko je le-tega vrgel v vode, so vode postale sladke. Tam je
zanje naredil zakon in odredbo in tam jih je preizkusil 26 in
rekel: »Če boš pazljivo prisluhnil glasu Gospoda, svojega
Boga in boš delal to, kar je pravilno v njegovem pogledu in
boš prisluhnil njegovim zapovedim in se držal vseh njegovih
zakonov, ne bom položil nate nobene od teh bolezni, ki
sem jih privedel nad Egipčane, kajti jaz sem Gospod, ki te
ozdravlja.« 27 In prišli so do Elíma, kjer je bilo dvanajst
vodnjakov vode in sedemdeset palm, in tam so se utaborili
ob vodah.

16 Odšli so na svoje potovanje od Elíma in vsa skupnost
Izraelovih otrok je prišla v Sinsko divjino, ki je med
Elímom in Sinajem, na petnajsti dan drugega meseca po
njihovem odhodu iz egiptovske dežele. 2 Celotna skupnost
Izraelovih otrok je v divjini godrnjala zoper Mojzesa in Arona
3 in Izraelovi otroci so jima rekli: »Bog daj, da bi umrli po
Gospodovi roki v egiptovski deželi, ko smo sedeli pri loncih
mesa in ko smo jedli kruha do sitega, kajti privedla sta nas v
to divjino, da ta celoten zbor ubijeta z lakoto.« 4 Potem je
Gospod rekel Mojzesu: »Glej, za vas bom z neba deževal
kruh in ljudstvo bo šlo ven in vsak dan nabralo določeno
mero, da jih lahko preizkusim, ali se bodo ravnali po moji
postavi ali ne. 5 In zgodilo se bo, da bodo na šesti dan
pripravili to, kar so prinesli in tega bo dvakrat toliko, kolikor
so dnevno nabrali.« 6 Mojzes in Aron sta vsem Izraelovim
otrokom rekla: »Zvečer, takrat boste vedeli, da vas je Gospod
izpeljal iz egiptovske dežele 7 in zjutraj, potem boste videli
Gospodovo slavo, kajti on posluša vaša mrmranja zoper
Gospoda. Kaj pa sva midva, da mrmrate zoper naju?« 8
Mojzes je rekel: » To se bo zgodilo, ko vam bo Gospod
zvečer dal za jesti meso in zjutraj kruha do sitega, zakaj
Gospod sliši vaša mrmranja, ki jih mrmrate zoper njega.
Kaj pa sva midva? Vaša mrmranja niso zoper naju, temveč
zoper Gospoda.« 9 Mojzes je spregovoril Aronu: »Povej
vsej skupnosti Izraelovih otrok: ›Pridite bliže, pred Gospoda,
kajti slišal je vaša mrmranja.‹« 10 Pripetilo se je, ko je Aron
govoril celotni skupnosti Izraelovih otrok, da so pogledali
proti divjini in glej, Gospodova slava se je prikazala v oblaku.
11 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 12 »Slišal sem
mrmranja Izraelovih otrok. Govori jim, rekoč: ›Zvečer boste
jedli meso in zjutraj boste nasičeni s kruhom in vedeli boste,
da jaz sem Gospod, vaš Bog.‹« 13 Pripetilo se je, da so se
zvečer pojavile prepelice in pokrile tabor in zjutraj je rosa
ležala naokoli vojske. 14 Ko je rosa, ki je ležala, izparela, glej,
na obličju divjine je ležala majhna okrogla stvar, tako majhna
kakor slana na tleh. 15 Ko so Izraelovi otroci to zagledali, so
drug drugemu rekli: »To je mana.« Kajti niso vedeli, kaj je
bilo to. Mojzes pa jim je rekel: »To je kruh, ki vam ga Gospod
daje za jesti. 16 To je stvar, ki jo je Gospod zapovedal: ›Vsak
mož naj od tega nabere glede na svoje prehranjevanje,
gomer za vsakega človeka, glede na število vaših oseb;
vzemite vsak mož za tiste, ki so v njegovih šotorih.‹« 17
Izraelovi otroci so storili tako in nabrali, nekateri več, drugi
manj. 18 Ko so to izmerili z gomerjem, kdor je nabral veliko,
ni imel preveč in kdor je nabral malo, ni imel pomanjkanja.
Vsak človek je nabral glede na svoje prehranjevanje. 19
Mojzes je rekel: »Naj noben človek od tega ne pusti do
jutra.« 20 Vendar niso poslušali Mojzesa, temveč so nekateri
izmed njih pustili od tega do jutra in zaredile so se ličinke ter
smrad in Mojzes je bil nad njimi ogorčen. 21 To so nabirali
vsako jutro, vsak človek glede na svoje prehranjevanje.
Ko pa je sonce postalo vroče, se je stopilo. 22 Pripetilo
se je, da so na šesti dan nabrali dvakrat toliko kruha, dva
gomerja za enega človeka, in prišli so vsi voditelji skupnosti
ter povedali Mojzesu. 23 Rekel jim je: »To je to, kar je rekel
Gospod: ›Jutri je počitek svetega šabata Gospodu. To, kar
boste spekli, specite danes in zavrite to, kar boste vreli.
To pa, kar preostane, vzemite iz uporabe, da bo obdržano
do jutra.‹« 24 In to so vzeli iz uporabe do jutra, kakor je
Mojzes zaukazal, in to ni zaudarjalo niti v tem ni bilo nobenih
ličink. 25 Mojzes je rekel: »To jejte danes, kajti danes je
šabat Gospodu. Danes tega ne boste našli na polju. 26 Šest
dni boste to nabirali, toda na sedmi dan, ki je šabat, ne bo
ničesar.« 27 Pripetilo se je, da je nekaj ljudi izmed ljudstva
na sedmi dan odšlo, da nabirajo, pa niso našli ničesar. 28
Gospod je rekel Mojzesu: »Doklej boste odklanjali, da se
držite mojih zapovedi in mojih postav? 29 Poglejte, zakaj
Gospod vam je dal šabat, zato vam na šesti dan daje kruh
dveh dni. Vsak človek naj ostane na svojem kraju, naj noben
človek na sedmi dan ne gre iz svojega kraja.« 30 Tako je
ljudstvo na sedmi dan počivalo. 31 Izraelova hiša je njeno
ime imenovala Mana, in ta je bila podobna koriandrovemu
semenu, bela, in njen okus je bil podoben vafljem, narejenim
z medom. 32 Mojzes je rekel: »To je stvar, ki jo je Gospod
zapovedal: ›S tem napolnite gomer, da bo obdržano za vaše
rodove, da bodo lahko videli kruh, s katerim sem vas hranil v
divjini, ko sem vas izpeljal iz egiptovske dežele.‹« 33 Mojzes
je Aronu rekel: »Vzemi lonec in vanj stresi gomer, poln mane
in ga položi pred Gospoda, da bo obdržan za vaše rodove.«
34 Kakor je Gospod zapovedal Mojzesu, tako je Aron to
položil pred Pričevanje, da bo obdržano. 35 Izraelovi otroci
so štirideset let jedli mano, dokler niso prišli v naseljeno
deželo. Jedli so mano, dokler niso prišli do meja kánaanske
dežele. 36 Torej gomer je desetina škafa.

17 Vsa skupnost Izraelovih otrok je odpotovala iz Sinske divjine, po njihovih potovanjih, glede na Gospodovo zapoved in utaborili so se v Refidímu. Tam pa ni bilo nobene vode, da bi ljudstvo pilo. **2** Zakaj ljudstvo se je pričkalo z Mojzesom in govorilo: »Daj nam vode, da lahko pijemo.« Mojzes pa jim je rekel: »Zakaj se pričkate z menoj? Zakaj skušate Gospoda?« **3** Ljudstvo pa je hlepelo po vodi in ljudstvo je mrmralo zoper Mojzesa ter reklo: »Zakaj je to, da si nas izpeljal iz Egipta, da z žejo ubiješ nas, naše otroke in našo živino?« **4** Mojzes je vpil h Gospodu, rekoč: »Kaj naj storim temu ljudstvu? Skoraj so pripravljeni, da me kamnajo.« **5** Gospod je rekel Mojzesu: »Pojdi naprej pred ljudstvom in s seboj vzemi Izraelove starešine, in svojo palico, s katero si udaril reko, vzemi v svojo roko in pojdi. **6** Glej, stal bom pred teboj, tam na skali na Horebu, ti pa boš udaril skalo in iz nje bo pritekla voda, da bo ljudstvo lahko pilo.« In Mojzes je tako storil v očeh Izraelovih starešin. **7** Ime kraja je imenoval Masa in Meríba, zaradi pričkanja Izraelovih otrok in ker so skušali Gospoda, rekoč: »Je Gospod med nami ali ni?« **8** Potem je prišel Amálek in se z Izraelom bojeval v Refidímu. **9** Mojzes je rekel Józuetu: »Izmed nas izberi može in pojdite ven in se bojujte z Amálekom. Jutri bom stal na vrhu hriba z Božjo palico v svoji roki.« **10** Józue je storil tako, kakor mu je rekel Mojzes in se bojeval z Amálekom. Mojzes, Aron in Hur pa so odšli na vrh hriba. **11** Pripetilo se je, ko je Mojzes držal svojo roko pokonci, da je prevladoval Izrael. Ko pa je svojo roko spustil, je prevladoval Amálek. **12** Vendar pa sta bili Mojzesovi roki težki. Vzela sta kamen in ga položila pod njega in sedel je nanj. Aron in Hur pa sta opirala njegovi roki, eden na eni strani, drugi pa na drugi strani, in njegovi roki sta bili stabilni do sončnega zahoda. **13** In Józue je z ostrino meča porazil Amáleka in njegovo ljudstvo. **14** Gospod je rekel Mojzesu: »Zapiši to za spomin v knjigo in to ponovi v Józuetova ušesa, kajti jaz bom popolnoma izbrisal spomin na Amáleka izpod neba.« **15** Mojzes je zgradil oltar in njegovo ime imenoval JAHVE–nisi, **16** kajti rekel je: »Ker je Gospod prisegel, da bo imel Gospod vojno z Amálekom od roda do roda.«

18 Ko je Jitro, midjánski duhovnik, Mojzesov tast, slišal o vsem, kar je Bog storil za Mojzesa in za svoje ljudstvo Izraela in da je Gospod Izraela privedel iz Egipta, **2** je potem Mojzesov tast Jitro vzel Mojzesovo ženo Cipóro, potem ko jo je ta poslal nazaj **3** in njena dva sinova, od katerih je bilo enemu ime Geršóm; kajti rekel je: »Neznanec sem bil v tuji deželi, « **4** ime drugega pa je bilo Eliézer; kajti: »Bog mojega očeta, « je rekel, »je bil moja pomoč in me osvobodil pred faraonovim mečem.« **5** Mojzesov tast Jitro je prišel, z njegovima sinovoma in njegovo ženo, k Mojzesu v divjino, kjer je bil utaborjen pri gori Boga **6** in Mojzesu je rekel: »Jaz, tvoj tast Jitro, sem prišel k tebi in tvoja žena in njena dva sinova z njo.« **7** Mojzes je odšel ven, da sreča svojega tasta in se globoko priklonil ter ga poljubil. Drug drugega sta vprašala o njuni blaginji in prišla v šotor. **8** Mojzes je svojemu tastu povedal vse, kar je zaradi Izraela Gospod storil faraonu in Egipčanom in vse muke, ki so prišle nadnje na poti in kako jih je Gospod osvobodil. **9** Jitro se je razveselil zaradi vse dobrote, ki jo je Gospod storil Izraelu, ki ga je osvobodil iz roke Egipčanov. **10** Jitro je rekel: »Blagoslovljen bodi Gospod, ki vas je osvobodil iz roke Egipčanov in iz roke faraona, ki je ljudstvo osvobodil izpod roke Egipčanov. **11** Sedaj vem, da je Gospod večji od vseh bogov, kajti v stvari, v kateri so oni ponosno postopali, je bil on nad njimi.« **12** Mojzesov tast Jitro, je vzel žgalno daritev, klavne daritve za Boga in prišel je Aron ter vse Izraelove starešine, da z Mojzesovim tastom jedo kruh pred Bogom. **13** In pripetilo se je naslednji dan, da se je Mojzes usedel, da sodi ljudstvu in ljudstvo je stalo pri Mojzesu od jutra do večera. **14** Ko je Mojzesov tast videl vse to, kar je počel ljudstvu, je rekel: »Kaj je ta stvar, ki jo počneš ljudstvu? Zakaj ti sam sediš, vse ljudstvo pa stoji pri tebi od jutra do večera?« **15** Mojzes je svojemu tastu rekel: »Ker ljudstvo prihaja k meni, da povprašuje od Boga. **16** Kadar imajo zadevo, pridejo k meni in jaz sodim med enim in drugim in jaz jim dam spoznavati zakone Boga in njegove postave.« **17** Mojzesov tast pa mu je rekel: »Stvar, ki jo počneš, ni dobra. **18** Zagotovo se boš izčrpal, tako ti in to ljudstvo, ki je s teboj, kajti ta stvar je zate pretežka; ti tega nisi zmožen opravljati sam. **19** Prisluhni torej mojemu glasu, dal ti bom nasvet in Bog bo s teboj: ›Ti bodi za ljudstvo usmerjen k Bogu, da boš zadeve lahko prinašal k Bogu. **20** Učil jih boš odredbe in postave in kazal jim boš pot, po kateri morajo hoditi in delo, ki ga morajo opraviti. **21** Poleg tega boš izmed vsega ljudstva priskrbel sposobne može, takšne, ki se bojijo Boga, može resnice, ki sovražijo pohlepnost. Nad njimi postavi takšne, da bodo vodje nad tisočimi in vodje nad stotimi, vodje nad petdesetimi in vodje nad desetimi. **22** Ti naj sodijo ljudstvu v vseh obdobjih in zgodilo se bo, da se bo vsaka velika zadeva prinesla predte, toda vsako majhno zadevo bodo sodili oni. Tako bo zate lažje, oni pa bodo breme nosili s teboj. **23** Če boš storil to stvar in ti Bog tako zapove, potem boš zmožen vzdržati in tudi vse to ljudstvo bo v miru hodilo k svojemu kraju.‹« **24** Tako je Mojzes prisluhnil glasu svojega tasta in storil vse, kar je ta rekel. **25** Mojzes je izbral sposobne može iz vsega Izraela in jih naredil poglavarje nad ljudstvom, vodje nad

tisočimi, vodje nad stotimi, vodje nad petdesetimi in vodje nad desetimi. 26 Sodili so ljudstvu v vseh obdobjih. Težje stvari so prinašali k Mojzesu, toda vsako majhno zadevo so sodili sami. 27 In Mojzes je pustil svojemu tastu oditi in ta je odšel svojo pot v svojo lastno deželo.

19 V tretjem mesecu, ko so Izraelovi otroci odšli iz egiptovske dežele, istega dne, so prišli v Sinajsko divjino. 2 Kajti odšli so iz Refidíma in prišli v sinajsko puščavo in se utaborili v divjini in tam je Izrael taboril pred goro. 3 Mojzes je odšel gor k Bogu in Gospod je zaklical k njemu z gore, rekoč: »Tako boš rekel Jakobovi hiši in povedal Izraelovim otrokom: 4 ›Videli ste, kaj sem storil Egipčanom in kako sem vas nosil na orljih perutih in vas privedel k sebi. 5 Zdaj torej, če boste zares poslušali moj glas in se držali moje zaveze, potem mi boste izvoljen zaklad nad vsemi ljudstvi, kajti vsa zemlja je moja, 6 vi pa mi boste kraljestvo duhovnikov in svet narod.‹ To so besede, ki jih boš govoril Izraelovim otrokom.« 7 Mojzes je prišel ter dal poklicati starešine ljudstva in pred njihove obraze položil vse te besede, ki mu jih je Gospod zapovedal. 8 Vse ljudstvo je skupaj odgovorilo ter reklo: »Vse, kar je Gospod govoril, bomo storili.« In Mojzes je besede ljudstva ponovil Gospodu. 9 Gospod je rekel Mojzesu: »Glej, k tebi pridem v gostem oblaku, da bo ljudstvo lahko slišalo, ko govorim s teboj in ti verjelo na veke.« In Mojzes je besede ljudstva povedal Gospodu. 10 Gospod je rekel Mojzesu: »Pojdi k ljudstvu in posvečuj jih danes in jutri in naj si operejo svoja oblačila 11 in bodite pripravljeni za tretji dan, kajti tretji dan bo Gospod prišel dol, v očeh vsega ljudstva, na goro Sinaj. 12 Ti pa boš ljudstvu postavil meje naokoli, rekoč: ›Pazite se, da ne greste gor na goro ali se dotaknete njene meje. Kdorkoli se dotakne gore, bo zagotovo usmrčen. 13 Niti roka se ga ne bo dotaknila, temveč naj bo zagotovo kamnan ali prestreljen; bodisi bo to žival ali človek, naj ta ne živi. Ko zadoni trobljenje naj pridejo h gori.‹« 14 Mojzes je odšel dol z gore k ljudstvu in ljudstvo posvetil, in ti so si oprali svoja oblačila. 15 Ljudstvu je rekel: »Bodite pripravljeni na tretji dan. Ne približujte se k svojim ženam.« 16 Na tretji dan se je zjutraj pripetilo, da so bila grmenja in bliski in na gori gost oblak in silno glasen zvok šofarja, tako da je vse ljudstvo, ki je bilo v taboru, trepetalo. 17 Mojzes je ljudstvo privedel iz tabora, da se sreča z Bogom. Stali so pri spodnjem delu gore. 18 Gora Sinaj je bila povsem v dimu, ker se je Gospod nanjo spustil v ognju in njen dim se je vzpenjal kakor dim iz talilne peči in celotna gora se je silno tresla. 19 Ko je glas šofarja zategnjeno donel in postajal glasnejši in glasnejši, je Mojzes spregovoril in Bog mu je odgovoril z glasom. 20 Gospod je prišel dol na goro Sinaj, na vrh gore in Gospod je Mojzesa poklical gor na vrh gore in Mojzes je odšel gor. 21 Gospod je rekel Mojzesu: »Pojdi dol, naroči ljudstvu, da se ne bi prebili h Gospodu, da bi strmeli in se mnogi izmed njih pogubijo. 22 Naj se tudi duhovniki, ki pridejo bliže h Gospodu, posvétijo, da ne bi Gospod izbruhnil nad njimi.« 23 Mojzes pa je rekel Gospodu: »Ljudstvo se ne more povzpeti na goro Sinaj, kajti zapovedal si nam, rekoč: ›Postavi meje okoli gore in jo posvéti.‹« 24 Gospod mu je rekel: »Proč, spusti se in prišel boš gor, ti in Aron s teboj. Toda duhovniki in ljudstvo naj se ne prebijejo, da pridejo h Gospodu, da ne bi nad njimi izbruhnil.« 25 Tako je Mojzes odšel dol k ljudstvu in jim spregovoril.

20 Bog je spregovoril vse te besede, rekoč: 2 »Jaz sem Gospod, tvoj Bog, ki sem te privedel iz egiptovske dežele, iz hiše sužnosti. 3 Pred menoj ne boš imel nobenih drugih bogov. 4 Sebi ne boš naredil nobene rezane podobe ali kakršnekoli podobnosti čemurkoli, kar je zgoraj na nebu ali kar je spodaj na zemlji ali kar je v vodi pod zemljo. 5 Ne boš se jim priklanjal niti jim ne boš služil, kajti jaz, Gospod, tvoj Bog, sem ljubosumen Bog, ki obiskujem krivičnost očetov na otrocih do tretjega in četrtega rodu tistih, ki me sovražijo, 6 izkazujem pa usmiljenje tisočem tistih, ki me ljubijo in varujejo moje zapovedi. 7 Ne boš v prazno vzel imena Gospoda, svojega Boga; kajti Gospod ne bo držal brez krivde tistega, ki v prazno jemlje njegovo ime. 8 Spominjaj se šabatnega dne, da ga ohraniš svetega. 9 Šest dni se boš trudil in opravljal vse svoje delo, 10 toda sedmi dan je šabat Gospodu, tvojemu Bogu. Na [ta dan] ne boš opravljal nobenega dela, ne ti, niti tvoj sin, niti tvoja hči, [niti] tvoj sluga, niti tvoja dekla, niti tvoja živina, niti tvoj tujec, ki je znotraj tvojih velikih vrat, 11 kajti v šestih dneh je Gospod naredil nebo in zemljo, morje in vse, kar je v njih, sedmi dan pa je počival. Zato je Gospod blagoslovil šabatni dan in ga posvetil. 12 Spoštuj svojega očeta in svojo mater, da bodo tvoji dnevi lahko dolgi na zemlji, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog. 13 Ne boš ubil. 14 Ne boš zagrešil zakonolomstva. 15 Ne boš kradel. 16 Ne boš prinašal krivega pričevanja zoper svojega bližnjega. 17 Ne boš hlepel [po] hiši svojega bližnjega, ne boš hlepel [po] ženi svojega bližnjega, niti [po] njegovem slugi, niti [po] njegovi dekli, niti [po] njegovem volu, niti [po] njegovem oslu, niti [po] katerikoli stvari, ki je od tvojega bližnjega!« 18 In vse ljudstvo je videlo grmenja in bliske, zvok šofarja in kadečo goro. Ko je ljudstvo to videlo, so se odstranili in stali daleč stran. 19 Mojzesu pa so rekli: »Ti govori z nami, mi pa bomo poslušali, toda Bog naj z nami ne govori, da ne bi umrli.« 20 Mojzes je ljudstvu rekel:

»Ne bojte se, kajti Bog je prišel, da vas preizkusi in da je njegov strah lahko pred vašimi obrazi, da ne grešite.« 21 Ljudstvo je stalo daleč stran, Mojzes pa se je približal gosti temi, kjer je bil Bog. 22 Gospod je rekel Mojzesu: »Tako boš rekel Izraelovim otrokom: ›Videli ste, da sem z vami govoril iz nebes. 23 Poleg mene ne boste delali bogov iz srebra niti si ne boste delali bogov iz zlata. 24 Naredil mi boš oltar iz zemlje in na njem boš žrtvoval svoje žgalne daritve in svoje mirovne daritve, svoje ovce in svoje vole. Na vseh krajih, kjer zapišem svoje ime, bom prišel k tebi in te blagoslovil. 25 Če mi hočeš narediti oltar iz kamna, ga ne boš zgradil iz klesanega kamna, kajti če svoje orodje dvigneš nanj, si ga oskrunil. 26 Niti k mojemu oltarju ne boš šel gor po stopnicah, da na njih ne bo odkrita tvoja nagota.

21 Torej to so sodbe, ki jih boš postavil prednje. 2 Če kupiš hebrejskega služabnika, naj ti služi šest let. V sedmem letu pa naj odide prost, brez plačila. 3 Če je sam prišel, naj sam odide. Če je bil poročen, potem naj njegova žena odide z njim. 4 Če mu je njegov gospodar dal ženo in mu je rodila sinove ali hčere, naj bodo žena in njeni otroci [od] njegovega gospodarja, on pa naj odide sam. 5 Če mu bo služabnik jasno rekel: ›Ljubim svojega gospodarja, svojo ženo in svoje otroke; ne bom odšel svoboden, ‹ 6 potem naj ga njegov gospodar privede k sodnikom. Prav tako naj ga privede k vratom ali k podboju in njegov gospodar naj njegovo uho prebode s šilom, on pa naj mu za vedno služi. 7 Če človek proda svojo hčer, da postane dekla, naj ona ne odide, kakor storijo služabniki. 8 Če ne ugaja svojemu gospodarju, ki si jo je zaročil, tedaj naj bo odkupljena. Ne bo imel oblasti, da jo proda v tuj narod, glede na to, da je z njo ravnal varljivo. 9 Če jo je zaročil svojemu sinu, naj z njo postopa po načinu hčera. 10 Če si vzame drugo ženo, naj njene hrane, njenega oblačila in njene zakonske dolžnosti ne zmanjša. 11 Če ji ne stori teh treh stvari, potem naj ta odide ven prosta, brez denarja. 12 Kdor udarja človeka, tako da umre, naj bo zagotovo usmrčen. 13 Če človek ne preži nanj, temveč ga Bog izroči v njegovo roko, potem bom določil kraj, kamor naj zbeži. 14 Toda če pride človek prepotentno nad svojega bližnjega, da ga z zvijačo ubije, ga odvedi od mojega oltarja, da lahko umre. 15 Kdor udarja svojega očeta ali svojo mater, naj bo zagotovo usmrčen. 16 Kdor ugrabi človeka in ga prodaja ali če je le-ta najden v njegovi roki, naj bo zagotovo usmrčen. 17 Kdor preklinja svojega očeta ali svojo mater, naj bo zagotovo usmrčen. 18 Če se moža skupaj prepirata in je eden udaril drugega s kamnom ali s svojo pestjo, pa ta ne umre, temveč se drži svoje postelje; 19 če ta ponovno vstane in hodi okoli na svoji palici, potem naj bo tisti, ki ga je udaril, oproščen. Samo plačal mu bo za izgubo njegovega časa in poskrbel bo, da bo temeljito ozdravljen. 20 Če človek udari svojega služabnika ali svojo služabnico s palico in le-ta pod njegovo roko umre, naj bo zagotovo kaznovan. 21 Vendar če preživi dan ali dva, naj ne bo kaznovan, kajti on je njegov denar. 22 Če se moža prepirata in poškodujeta nosečnico, tako da njen sad odide od nje in ne sledi nobena škoda, naj bo ta zagotovo kaznovan glede na to, kakor mu naloži ženin soprog. Plača naj, kakor mu bodo določili sodniki. 23 Če sledi katerakoli nesreča, potem boš dal življenje za življenje, 24 oko za oko, zob za zob, roko za roko, stopalo za stopalo, 25 opeklino za opeklino, rano za rano, udarec z bičem za udarec z bičem. 26 Če človek udari oko svojega služabnika ali oko svoje služabnice, da le-ta propade, naj ga pusti oditi svobodnega zaradi njegovega očesa. 27 Če svojemu slugi izbije zob ali zob svoji dekli, naj ga pusti oditi prostega zaradi njegovega zoba. 28 Če vol zabode moškega ali žensko, da umreta, potem naj bo vol zagotovo kamnan in njegovo meso naj se ne jé, toda lastnik vola naj bo oproščen. 29 Toda če je imel vol navado, da je s svojim rogom bodel v preteklem času in je bilo to pričevano njegovemu lastniku, pa ga ta ni držal zaprtega, temveč da je usmrtil moškega ali žensko, naj bo vol kamnan in tudi njegov lastnik naj bo usmrčen. 30 Če mu bo naložena vsota denarja, potem naj da za odkupnino svojega življenja, karkoli mu bo naloženo. 31 Če je nabodel sina ali nabodel hčer, naj mu bo storjeno glede na to sodbo. 32 Če bo vol pobodel sluga ali deklo, naj njihovemu gospodarju da trideset šeklov srebra, vol pa naj bo kamnan. 33 Če bo človek odprl jamo ali če bo človek izkopal jamo in je ne bo pokril in vanjo pade vol ali osel, 34 naj lastnik jame to dobro naredi in da denar lastniku le-teh; mrtva žival pa naj bo njegova. 35 Če pa vol nekega človeka poškoduje drugega, da ta umre, potem naj prodajo živega vola in razdelijo denar od njega; in prav tako naj razdelijo mrtvega vola. 36 Ali če je bilo znano, da je imel vol navado v preteklem času bosti, pa ga njegov lastnik ni imel zaprtega, naj zagotovo plača vola za vola, mrtvi pa naj bo njegov.

22 Če bo človek ukradel vola ali ovco in to zakolje ali proda, naj povrne pet volov za vola in štiri ovce za ovco. 2 Če je najden tat, da vlamlja in je udarjen, da umre, potem naj zanj ne bo prelite nobene krvi. 3 Če je nad njim vstalo sonce, naj bo zanj prelita kri, kajti moral bi narediti popolno povračilo. Če nima ničesar, potem naj bo prodan za svojo tatvino. 4 Če je tatvina v njegovi roki zagotovo najdena živa, bodisi je to vol ali osel ali ovca, naj povrne dvojno. 5 Če bo človek polju ali vinogradu povzročil, da bo požrto in

bo vanj postavil svojo žival, pa se bo pasla na polju drugega človeka, naj povrne od najboljšega svojega lastnega polja in od najboljšega svojega lastnega vinograda. **6** Če izbruhne ogenj in zajame trnje, tako da so s tem použite kopice žita ali stoječe žito ali polje, naj tisti, ki je zanetil ogenj, zagotovo naredi povračilo. **7** Če bo človek izročil svojemu bližnjemu v hrambo denar ali stvari, pa bo to ukradeno iz človekove hiše; če bo tat najden, naj plača dvojno. **8** Če tat ne bo najden, potem naj bo gospodar hiše priveden k sodnikom, da vidijo, ali je svojo roko položil na dobrine svojega bližnjega. **9** Kajti vse vrste prekrški, bodisi je to za vola, za osla, za ovco, za oblačilo ali za katerokoli vrsto izgubljene stvari, za katero drug zatrjuje, da je njegova, naj zadeva obeh strani pride pred sodnike. In kogar bodo sodniki obsodili, naj svojemu bližnjemu plača dvojno. **10** Če človek svojemu bližnjemu izroči osla ali vola ali ovco ali katerokoli žival v varstvo, pa ta pogine ali je ranjena ali odpeljana proč [in] noben človek tega ne vidi, **11** potem naj bo Gospodova prisega med njima obema, da svoje roke ni položil na dobrine svojega bližnjega. Njegov lastnik bo od tega sprejel, oni pa tega ne bo povrnil. **12** Če je to od njega ukradeno, naj od tega lastniku naredi povračilo. **13** Če bo to raztrgano na koščke, potem naj to prinese kot pričevanje, on pa ne bo povrnil tega, kar je bilo raztrgano. **14** Če si človek karkoli izposodi od svojega bližnjega in je to poškodovano ali pogine, pa njegov lastnik ni bil s tem, naj on to zagotovo povrne. **15** Vendar, če je bil lastnik od tega z njim, naj on tega ne povrne. Če je bila najeta stvar, je ta prišla za njegovo najemnino. **16** Če mož privabi devico, ki ni zaročena in leži z njo, naj jo zagotovo oskrbi z doto, da postane njegova žena **17** Če njen oče popolnoma odklanja, da mu jo da, naj plača denar glede na doto devic. **18** Ne boš trpel, da bi čarovnica živela. **19** Kdorkoli leži z živaljo, naj bo zagotovo usmrčen. **20** Kdor žrtvuje kateremukoli bogu, razen samo Gospodu, naj bo popolnoma uničen. **21** Tujca ne boš niti dražil niti zatiral, kajti tujci ste bili v egiptovski deželi. **22** Ne boste stiskali katerekoli vdove ali osirotelega otroka. **23** Če jih boste na kakršen koli način stiskali in oni kakorkoli kličejo k meni, bom zagotovo slišal njihov klic **24** in moj bes se bo razvnel in ubil vas bom z mečem; in vaše žene bodo vdove in vaši otroci sirote. **25** Če komurkoli izmed mojega ljudstva, ki je poleg tebe ubog, posodiš denar, do njega ne bodi kakor oderuh niti nanj ne nalagaj obresti. **26** Če sploh vzameš za jamstvo oblačilo svojega bližnjega, mu ga boš izročil do takrat, ko zahaja sonce. **27** Kajti to je njegovo edino pokrivalo, to je njegovo oblačilo za njegovo kožo. V čem bo spal? In zgodilo se bo, ko kliče k meni, da bom slišal, kajti jaz sem milostljiv. **28** Ne boš zasramoval bogov niti preklinjal vladarja svojega ljudstva. **29** Ne boš odlašal darovati prvin od svojih zrelih sadov in od svojih žganih pijač. Prvorojenega izmed svojih sinov boš dal meni. **30** Podobno boš storil s svojimi voli in s svojimi ovcami. Sedem dni naj bo ta s svojo materjo, na osmi dan pa ga boš dal meni. **31** Vi mi boste sveti ljudje niti ne boste jedli kakršnega koli mesa, ki je raztrgano od živali na polju; vrgli ga boste psom.

23 Ne boš dvignil napačnega poročila. Svoje roke ne podaj z zlobnim, da bi bil nepravična priča. **2** Ne boš sledil množici, da počneš zlo. Niti ne boš govoril v zadevi, da se ne nagneš za mnogimi, ki pačijo sodbo. **3** Niti ne boš podpiral reveža v njegovi zadevi. **4** Če srečaš vola svojega sovražnika ali njegovega osla zaiti, mu ga boš zagotovo ponovno privedel nazaj k njemu. **5** Če vidiš osla tistega, ki te sovraži, ležati pod svojim bremenom in odlašaš, da mu pomagaš, mu boš zagotovo z njim vred pomagal. **6** Ne boš pačil sodbe ubogega v njegovi zadevi. **7** Drži se proč od napačne stvari. Nedolžnega in pravičnega ne ubij, kajti zlobnega ne bom opravičil. **8** In ti ne boš prejel nobenega daru, kajti dar slepi modrega in izkrivlja besede pravičnega. **9** Tudi ne boš zatiral tujca, kajti poznate srce tujca, glede na to, da ste bili tujci v egiptovski deželi. **10** Šest let boš sejal svojo zemljo in zbiral njene sadove, **11** toda sedmo leto jo boš pustil počivati in mirno ležati, da ubogi izmed tvojega ljudstva lahko jedo. Kar bodo pustili, naj pojedo živali polja. Na podoben način boš postopal s svojim vinogradom in s svojim oljčnim nasadom. **12** Šest dni boš opravljal svoje delo, na sedmi dan pa boš počival, da bosta tvoj vol in tvoj osel lahko počivala in bosta sin tvoje pomočnice in tujec lahko osvežena. **13** V vseh stvareh, ki sem ti jih rekel, bodi preudaren. In ne omenjaj imena drugih bogov niti naj tega ne bo slišati iz tvojih ust. **14** Trikrat v letu mi boš ohranjal praznovanje. **15** Ohranjal boš praznik nekvašenega kruha (sedem dni boš jedel nekvašeni kruh, kakor sem ti zapovedal, v določenem času meseca abíba, kajti v njem si prišel iz Egipta in nihče se pred menoj ne bo prikazal prazen) **16** in praznik žetve, prve sadove svojih trudov, ki si jih posejal na polju in praznik spravljanja, ki je ob koncu leta, ko si svoje trude pospravil s polja. **17** Trikrat na leto naj se vsi tvoji možje prikažejo pred Gospodom Bogom. **18** Krvi moje klavne daritve ne boš žrtvoval z vzhajanim kruhom niti naj maščoba mojega darovanja ne ostane do jutra. **19** Prvine od prvih sadov svoje zemlje boš prinesel v hišo Gospoda, svojega Boga. Kozlička ne boš zavrel v mleku njegove matere. **20** Glej, pred teboj pošiljam Angela,

da te varuje na poti in te privede na kraj, ki sem ga pripravil. 21 Pazi se ga in ubogaj njegov glas, ne izzivaj ga, kajti ne bo oprostil tvojih prestopkov, kajti moje ime je v njem. 22 Toda če boš zares ubogal njegov glas in storil vse, kar ti govorim, potem bom sovražnik tvojih sovražnikov in nasprotnik tvojih nasprotnikov. 23 Kajti moj Angel bo šel pred teboj in te privede k Amoréjcem, Hetejcem, Perizéjcem, Kánaancem, Hivéjcem in Jebusejcem, in jaz jih bom odrezal. 24 Ne boš se priklanjal njihovim bogovom niti jim služil niti počel po njihovih delih, temveč jih boš popolnoma premagal in popolnoma zlomil njihove podobe. 25 Služili boste Gospodu, svojemu Bogu in on bo blagoslovil tvoj kruh in tvojo vodo, in iz tvoje srede bom odvzel bolezen. 26 V tvoji deželi nič ne bo zavrglo svojih mladih niti ne bo jalovo. Število tvojih dni bom izpolnil. 27 Pred teboj bom poslal svoj strah in uničil bom vsa ljudstva, h katerim boš prišel in vsem tvojim sovražnikom bom storil, da svoje hrbte obrnejo k tebi. 28 Pred teboj bom poslal sršene, ki bodo izpred tebe napodili Hivéjce, Kánaance in Hetejce. 29 Izpred tebe jih ne bom pognal v enem letu, da ne bi zemlja postala zapuščena in bi se zoper tebe namnožile poljske zveri. 30 Po malo in malo jih bom podil izpred tebe, dokler ne boš narasel in podedoval deželo. 31 Tvoje meje bom postavil od Rdečega morja, celo do morja Filistejcev in od puščave do reke, kajti jaz bom prebivalce dežele izročil v tvojo roko, ti pa jih boš pognal pred seboj. 32 Z njimi ne boš sklenil nobene zaveze niti z njihovimi bogovi. 33 Naj ne prebivajo v tvoji deželi, da te ne bi pripravili grešiti zoper mene, kajti če boš služil njihovim bogovom, ti bodo le-ti zagotovo zanka.«

24 Mojzesu je rekel: »Pridite gor h Gospodu, ti in Aron, Nadáb in Abihú ter sedemdeset Izraelovih starešin in obožujte daleč stran.« 2 Samo Mojzes pa bo prišel blizu Gospodu, toda oni naj ne pridejo blizu; niti ne bo ljudstvo z njim šlo gor. 3 Mojzes je prišel in ljudstvu povedal vse Gospodove besede in vse sodbe, in vse ljudstvo je odgovorilo z enim glasom ter reklo: »Vse besede, ki jih je povedal Gospod, bomo izpolnjevali.« 4 Mojzes je zapisal vse Gospodove besede in vstal zgodaj zjutraj in pod hribom zgradil oltar in dvanajst stebrov, glede na dvanajst Izraelovih rodov. 5 Poslal je mladeniče izmed Izraelovih otrok, ki so darovali žgalne daritve in žrtvovali mirovne daritve volov Gospodu. 6 Mojzes je vzel polovico od krvi ter jo dal v umivalnike, polovico od krvi pa je poškropil na oltar. 7 Vzel je knjigo zaveze in bral v občinstvu ljudstva, in rekli so: »Vse, kar je rekel Gospod, bomo izpolnjevali in bomo poslušni.« 8 Mojzes je vzel kri in jo poškropil na ljudstvo ter rekel: »Poglejte kri zaveze, ki jo je Gospod z vami sklenil glede vseh teh besed.« 9 Potem so šli gor Mojzes in Aron, Nadáb in Abihú ter sedemdeset izmed Izraelovih starešin, 10 in videli so Izraelovega Boga in pod njegovimi stopali je bilo kakor bi bilo to tlakovano delo iz kamna safirja in kakor bi bilo to nebeško telo v svoji jasnosti. 11 Na plemiče Izraelovih otrok pa ni položil svoje roke; tudi oni so videli Boga in so jedli ter pili. 12 Gospod je rekel Mojzesu: »Pridi gor k meni na goro in bodi tam, jaz pa ti bom dal kamniti plošči, postavo in zapovedi, ki sem jih zapisal, da jih boš lahko učil.« 13 Mojzes je vstal ter njegov strežnik Józue in Mojzes je šel gor na goro Boga. 14 Starešinam pa je rekel: »Čakajte tukaj na naju, dokler ponovno ne prideva k vam. Glejte, Aron in Hur sta z vami. Če ima katerikoli človek za urediti kakršnekoli zadeve, naj pride k njima.« 15 Mojzes je odšel gor na goro in goro je pokril oblak. 16 Gospodova slava je ostala na gori Sinaj in oblak jo je pokrival šest dni. Sedmi dan pa je iz srede oblaka zaklical k Mojzesu. 17 Prizor Gospodove slave na vrhu gore je bil v očeh Izraelovih otrok podoben požirajočemu ognju. 18 Mojzes je odšel v sredo oblaka in se povzpel na goro. Mojzes je bil na gori štirideset dni in štirideset noči.

25 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Govori Izraelovim otrokom, da mi prinesejo daritev. Od vsakega človeka, ki to daje voljno, s svojim srcem, boste vzeli mojo daritev. 3 To je darovanje, ki ga boste jemali od njih: zlato, srebro, bron, 4 modro, vijolično, škrlatno in tanko laneno platno, kozjo dlako, 5 rdeče barvane ovnove kože, jazbečeve kože, akacijev les, 6 olje za svetlobo, dišave za mazilno olje, za dišeče kadilo, 7 oniksove kamne in kamne, da bodo vdelani v efód in v naprsnik. 8 In naj mi naredijo svetišče, da bom lahko prebival med njimi. 9 Glede na vse, kar sem ti pokazal, po vzorcu šotorskega svetišča in vzorcu vseh njegovih priprav, celo tako boste to naredili. 10 Skrinjo bodo naredili iz akacijevega lesa. Dva komolca in pol bo njena dolžina, komolec in pol njena širina ter komolec in pol njena višina. 11 Prevlekel jo boš s čistim zlatom; znotraj in zunaj jo boš prevlekel in na njej naokoli boš naredil krono iz zlata. 12 Zanjo boš ulil štiri obroče iz zlata in jih namestil na njene štiri vogale. Dva obroča bosta na eni njeni strani, dva obroča pa na drugi njeni strani. 13 Naredil boš drogova iz akacijevega lesa in ju prevlekel z zlatom. 14 Drogova boš položil v obroča pri obeh straneh skrinje, da bo skrinja lahko z njima prenašana. 15 Drogova naj bosta v obročih skrinje. Naj ne bosta vzeta od nje. 16 V skrinjo pa boš položil pričevanje, ki ti ga bom dal. 17 Naredil boš sedež milosti iz čistega zlata. Dva komolca in pol naj bo njegova dolžina ter

komolec in pol njegova širina. **18** Naredil boš dva keruba iz zlata, iz kovanega dela ju boš naredil, na dveh koncih sedeža milosti. **19** Enega keruba naredi na enem koncu, drugega keruba pa na drugem koncu. Iz sedeža milosti boš naredil keruba na dveh njegovih koncih. **20** Keruba naj svoji peruti iztegujeta na visoko, pokrivajoč sedež milosti s svojimi perutmi in njuna obraza naj gledata drug proti drugemu. Proti sedežu milosti naj bosta obraza kerubov. **21** Sedež milosti boš položil zgoraj nad skrinjo, v skrinjo pa boš položil pričevanje, ki ti ga bom dal. **22** Tam se bom srečeval s teboj in se iznad sedeža milosti posvetoval s teboj, izmed dveh kerubov, ki sta nad skrinjo pričevanja, izmed vseh stvari, ki jih bom dal tebi v zapoved Izraelovim otrokom. **23** Naredil boš tudi mizo iz akacijevega lesa. Dva komolca naj bo njena dolžina in komolec njena širina ter komolec in pol njena višina. **24** Prekril jo boš s čistim zlatom in k temu naokoli naredil krono iz zlata. **25** Naokoli ji boš naredil rob, za roko širok in k njenemu robu naokoli boš naredil zlato krono. **26** Zanjo boš naredil štiri zlate obroče iz zlata in obroče vstavil v štiri vogale, ki so na njenih štirih stopalih. **27** Nasproti robu bodo obroči za prostor drogovoma, za prenašanje mize. **28** Drogova boš naredil iz akacijevega lesa in ju prevlekel z zlatom, da bo z njima miza lahko prenašana. **29** Naredil boš njene sklede in njene žlice in njene pokrove in njene skledice, da [jo] s tem pokriješ. Iz čistega zlata jih boš naredil. **30** Na mizi boš pred menoj nenehno postavljal hlebe navzočnosti. **31** Naredil boš svečnik iz čistega zlata. Iz kovanega dela bo svečnik narejen. Njegovo držalo, njegove veje, njegove skledice, njegovi popki in njegovi cvetovi bodo iz istega. **32** Šest vej naj izhaja iz njegovih strani; tri veje iz svečnika iz ene strani in tri veje iz svečnika iz druge strani; **33** tri skledice, narejene podobne mandljem, s popkom in cvetom na eni veji; in tri skledice, narejene podobne mandljem, na drugi strani, s popkom in cvetom. Na takšen način na šestih vejah, ki izhajajo iz svečnika. **34** Na svečniku naj bodo štiri skledice narejene podobne mandljem, z njihovimi popki in njihovimi cvetovi. **35** Tam bo popek pod dvema vejama iz istega in popek pod dvema vejama iz istega in popek pod dvema vejama iz istega, glede na šest vej, ki izhajajo iz svečnika. **36** Njihovi popki in njihove veje bodo iz istega. Vse to bo eno kovano delo iz čistega zlata. **37** Naredil boš sedem njegovih svetilk in te bodo osvetljevale njegove svetilke, da mu bodo lahko nasproti dajale svetlobo. **38** Njegovi utrinjači in pladnji za utrinke naj bodo iz čistega zlata. **39** Iz talenta čistega zlata bo to naredil, z vsemi temi posodami. **40** Glej, da jih narediš po njihovem vzorcu, ki ti je bil pokazan na gori.

26 Poleg tega boš naredil šotorsko svetišče z desetimi zavesami iz sukane tančice in modre in vijolične in škrlatne. S kerubi spretne izdelave jih boš naredil. **2** Dolžina ene zavese naj bo osemindvajset komolcev in širina ene zavese štiri komolce. Vsaka izmed zaves bo imela eno mero. **3** Pet zaves bo spojeno skupaj druga k drugi, in drugih pet zaves bo spojenih skupaj druga k drugi. **4** Naredil boš zanke iz modrega na robu prve zavese od zarobitve v spoju, in enako boš storil na najbolj oddaljenem delu druge zavese, na spoju druge. **5** Petdeset zank boš naredil na eni zavesi in petdeset zank boš naredil na robu zavese, ki je na spoju druge, da bodo zanke lahko držale ena drugo. **6** Naredil boš petdeset zaponk iz zlata in zavese spojil skupaj z zaponkami, in to bo eno šotorsko svetišče. **7** Naredil boš zavese iz kozje dlake, da bodo pokrivalo nad šotorskim svetiščem. Enajst zaves boš naredil. **8** Dolžina ene zavese bo trideset komolcev in širina ene zavese štiri komolce. Vseh enajst zaves bo ene mere. **9** Pet zaves boš spojil posebej in šest zaves posebej in šesto zaveso boš prepognil v sprednjem delu šotorskega svetišča. **10** Naredil boš petdeset zank na robu prve zavese, ki je skrajna na spoju in petdeset zank na robu zavese, ki spaja drugo. **11** Naredil boš petdeset zaponk iz brona in zaponke položil v zanke in šotor spojil skupaj, da bo lahko eno. **12** Ostanek, ki preostane od šotorskih zaves, polovica zavese, ki preostaja, bo visela preko zadnje strani šotorskega svetišča. **13** Komolec na eni strani in komolec na drugi strani tega kar preostaja v dolžini zaves šotora, to bo viselo prek strani šotorskega svetišča na tej strani in na oni strani, da ga pokrije. **14** Naredil boš pokrivalo za šotor iz rdeče barvanih ovnovih kož in gornje pokrivalo iz jazbečevih kož. **15** Naredil boš pokonci stoječe deske za šotorsko svetišče iz akacijevega lesa. **16** Deset komolcev naj bo dolžina deske, komolec in pol pa naj bo širina ene deske. **17** Dva zatiča naj bosta na eni deski, urejena v vrstnem redu, drug proti drugemu; tako boš naredil za vse deske šotorskega svetišča. **18** Naredil boš deske za šotorsko svetišče, dvajset desk na južni strani, proti jugu. **19** Pod dvajsetimi deskami boš naredil štirideset podstavkov iz srebra; dva podstavka pod eno desko za njena dva zatiča in dva podstavka pod drugo desko za njena dva zatiča. **20** Za drugo stran šotorskega svetišča, na severni strani, bo dvajset desk **21** in njihovih štirideset podstavkov iz srebra; dva podstavka pod eno desko in dva podstavka pod drugo desko. **22** Za strani šotorskega svetišča proti zahodu boš naredil šest desk. **23** Dve deski boš naredil za vogala šotorskega svetišča na dveh straneh. **24** Spodaj bosta spojeni skupaj in skupaj bosta spojeni nad glavo v

en obroč. Tako bo to za oba; tako bosta za dva vogala. **25** Osem desk bo in njihovi podstavki iz srebra, šestnajst podstavkov; dva podstavka pod eno desko in dva podstavka pod drugo desko. **26** Naredil boš zapahe iz akacijevega lesa; pet za deske ene strani šotorskega svetišča **27** in pet zapahov za deske druge strani šotorskega svetišča in pet zapahov za deske strani šotorskega svetišča, za dve strani proti zahodu. **28** Srednji zapah v sredi desk naj sega od konca do konca. **29** Deske boš prevlekel z zlatom in njene obroče naredil iz zlata za prostore za zapahe in zapahe boš prevlekel z zlatom. **30** Vzdignil boš šotorsko svetišče glede na ta način, ki ti je bil pokazan na gori. **31** Naredil boš zagrinjalo iz modre, vijolične, škrlatne in sukane tančice spretne izdelave; s kerubi bo to narejeno. **32** Obesil jo boš na štiri stebre iz akacijevega lesa, prevlečene z zlatom. Njihovi kavlji bodo iz zlata, na štirih podstavkih iz srebra. **33** Zagrinjalo boš obesil pod zaponke, da boš lahko prinesel tja, znotraj zagrinjala, skrinjo pričevanja. Zagrinjalo vam bo razdelilo med svetim krajem in najsvetejšim. **34** Sedež milosti boš položil na skrinjo pričevanja v najsvetejšem kraju. **35** Mizo boš postavil zunaj zagrinjala in svečnik nasproti mizi na južni strani šotorskega svetišča in mizo boš postavil na severno stran. **36** Naredil boš tanko preprogo za vrata šotora iz modre, vijolične, škrlatne in sukane tančice, izdelane z vezenjem. **37** Za tanko preprogo boš naredil pet stebrov iz akacijevega lesa in jih prevlekel z zlatom in njihovi kavlji bodo iz zlata, in zanje boš ulil pet podstavkov iz brona.

27 Naredil boš oltar iz akacijevega lesa, pet komolcev dolg in pet komolcev širok. Oltar naj bo štirioglat. Njegova višina naj bo tri komolce. **2** Iz istega boš naredil rogove na njegovih štirih vogalih. Njegovi rogovi bodo iz istega, prekril pa ga boš z bronom. **3** Zanj boš naredil ponve, da sprejmejo pepel, lopate, umivalnike, kavlje za meso in ponve za žerjavico. Vse posode boš naredil iz brona. **4** Zanj boš naredil mrežasto rešetko iz brona in na mreži boš naredil štiri bronaste obroče na njenih štirih vogalih. **5** Položil jo boš spodaj, pod obod oltarja, da bo mreža lahko celo do srede oltarja. **6** Naredil boš drogova za oltar, drogova iz akacijevega lesa in ju prevlekel z bronom. **7** Drogova naj bosta vstavljena v obroče in drogova naj bosta na dveh straneh oltarja, da se ga nosi. **8** Votlega z deskami ga boš naredil; kakor ti je bilo pokazano na gori, tako naj ga napravijo. **9** Naredil boš dvor šotorskega svetišča; za južno stran, proti jugu, tam naj bodo tanke preproge za dvor iz sukane tančice, sto komolcev dolge za eno stran **10** in njenih dvajset stebrov in njihovih dvajset podstavkov naj bo iz brona. Kavlji stebrov in njihovi okrasni trakovi naj bodo iz srebra. **11** Podobno naj bodo za severno stran po dolžini tanke preproge, sto komolcev dolge in njegovih dvajset stebrov in njihovih dvajset podstavkov iz brona; kavlji stebrov in njihovi okrasni trakovi iz srebra. **12** Za širino dvora na zahodni strani naj bodo tanke preproge petdesetih komolcev; deset njihovih stebrov in deset njihovih podstavkov. **13** Širina dvora na vzhodni strani, proti vzhodu, naj bo petdeset komolcev. **14** Tanke preproge ene strani velikih vrat naj bo petnajst komolcev; trije njeni stebri in trije njihovi podstavki. **15** Na drugi strani naj bodo tanke preproge petnajstih komolcev. Trije njeni stebri in trije njihovi podstavki. **16** Za velika vrata dvora naj bo tanka preproga dvajsetih komolcev iz modre, vijolične, škrlatne in sukane tančice, izdelane z vezenjem; in njihovi stebri naj bodo štirje in štirje njihovi podstavki. **17** Vsi stebri okoli dvora naj bodo okrašeni s srebrom. Njihovi kavlji naj bodo iz srebra, njihovi podstavki pa iz brona. **18** Dolžina dvora naj bo sto komolcev in širina vsepovsod petdeset in višina pet komolcev iz sukane tančice, njihovi podstavki pa iz brona. **19** Vse posode šotorskega svetišča v vsej njegovi službi in vsi njegovi količki in vsi količki dvora, naj bodo iz brona. **20** Izraelovim otrokom pa boš zapovedal, da ti prinesejo čistega olja, iz stolčenih oliv, za svetlobo, da bi svetilka vedno gorela. **21** V šotorskem svetišču skupnosti, zunaj zagrinjala, ki je pred pričevanjem, jo bodo Aron in njegovi sinovi urejali od večera do jutra pred Gospodom. To naj bo zakon na veke njihovim rodovom v imenu Izraelovih otrok.

28 K sebi si vzemi svojega brata Arona in njegove sinove z njim, izmed Izraelovih otrok, da mi bo lahko služil v duhovniški službi, torej Arona, Nadába, Abihúja, Eleazarja in Itamárja, Aronove sinove. **2** Naredil boš sveta oblačila za svojega brata Arona, za slavo in za lepoto. **3** Govoril boš vsem, ki so modrega srca, ki sem jih napolnil z duhom modrosti, da bodo lahko naredili Aronove obleke, da ga posvetijo, da mi bo lahko služil v duhovniški službi. **4** To so obleke, ki jih bodo naredili: naprsnik, efód, svečano oblačilo in izvezen plašč, turban in pas. Naredili bodo sveta oblačila za tvojega brata Arona in njegove sinove, da mi bo lahko služil v duhovniški službi. **5** Vzeli bodo zlato, modro, vijolično, škrlatno in tanko laneno platno. **6** Naredili bodo efód iz zlata, iz modre in iz vijolične, iz škrlatne in sukane tančice s spretno izdelavo. **7** Ta bo imel dva svoja obramna dela spojena pri dveh njegovih robovih; in tako bo to spojeno skupaj. **8** Skrbno narejen pas efóda, ki je na njem, bo iz istega, glede na njegovo delo. Celo iz zlate, iz modre, vijolične, škrlatne in sukane tančice. **9** Vzel boš dva oniksova kamna in nanju vrezal imena Izraelovih otrok. **10** Šest izmed

njihovih imen na en kamen in drugih šest imen preostalih na drug kamen, glede na njihovo rojstvo. **11** Z delom graverja v kamen, podobnemu gravuram pečata, boš dva kamna vgraviral z imeni Izraelovih otrok. Naredil ju boš, da bosta postavljena v ležišči iz zlata. **12** Dva kamna boš položil na ramena efóda za kamna spomina Izraelovim otrokom, in Aron bo njihova imena nosil pred Gospodom na svojih dveh ramenih v spomin. **13** Naredil boš ležišči iz zlata **14** in dve verižici iz čistega zlata na koncih; iz spletenega dela ju boš naredil in spletene verižice boš pritrdil k ležiščema. **15** Naprsnik sodbe boš naredil s spretno izdelavo; glede na delo efóda ga boš naredil; iz zlata, iz modre, iz vijolične, iz škrlatne in iz sukane tančice ga boš naredil. **16** Ta naj bo štirioglat, prepognjen. Pedenj naj bo njegova dolžina in pedenj naj bo njegova širina. **17** Na njem boš postavil postavitev kamnov, torej štiri vrste kamnov. Prva vrsta naj bo sardij, topaz in granat. To naj bo prva vrsta. **18** Druga vrsta naj bo smaragd, safir in diamant. **19** Tretja vrsta hijacint, ahat in ametist. **20** Četrta vrsta beril, oniks in jaspis. Vstavljeni naj bodo v zlato v njihovih obdanostih. **21** Kamni naj bodo z imeni Izraelovih otrok, dvanajst, glede na njihova imena, podobno gravuram pečata; vsak s svojim imenom naj bodo glede na dvanajst rodov. **22** Na krajeh naprsnika boš naredil verižici iz spletenega dela, iz čistega zlata. **23** Na naprsniku boš naredil dva obročka iz zlata in dva obročka boš vstavil na dva konca naprsnika. **24** Dve spleteni verižici iz zlata boš vstavil v dva obročka, ki sta na krajeh naprsnika. **25** Druga dva konca dveh spletenih verižic boš pritrdil v dve ležišči in ju pripel na obramna dela efóda pred njim. **26** Naredil boš dva obročka iz zlata in ju položil na dva konca naprsnika v njegov rob, ki je na notranji strani efóda. **27** Naredil boš dva druga obročka iz zlata in ju položil na dve strani pod efód, proti njegovemu prednjemu [delu], nasproti drugemu njegovemu spoju, nad skrbno narejenim pasom efóda. **28** Naprsnik bodo z njegovimi obročki z modrim trakom privezali k obročkom efóda, da bo ta lahko nad skrbno narejenim pasom efóda in da naprsnik ne bo odvezan od efóda. **29** Aron naj nosi imena Izraelovih otrok na naprsniku sodbe, na svojem srcu, ko gre v sveti kraj, v nenehen spomin pred Gospodom. **30** Na naprsnik sodbe boš položil Urím in Tumím in ta dva bosta na Aronovem srcu, ko vstopa pred Gospoda in Aron naj sodbo Izraelovih otrok nenehno nosi na svojem srcu pred Gospodom. **31** Naredil boš svečano oblačilo efóda, celotno iz modrega. **32** Na vrhu le-tega naj bo luknja v njegovi sredi. Naj ima vezenje iz spletenega dela naokoli njegove luknje, kakor če bi bila luknja brezrokavne verižne srajce, da ta ne bo raztrgana. **33** Spodaj, na njegovem obšivu, boš naredil granatna jabolka iz modre in iz vijolične in iz škrlata, naokoli njegovega obšiva; in zvončke iz zlata naokoli med njimi. **34** Zlat zvonček in granatno jabolko, zlat zvonček in granatno jabolko, na obšivu naokoli svečanega oblačila. **35** In to naj bo na Aronu, da služi, in njegov zvok bo slišati, ko vstopa v sveti kraj pred Gospoda in ko prihaja ven, da ne umre. **36** Naredil boš tablico iz čistega zlata in nanjo vgraviral SVETO Gospodu, podobno gravuram pečata. **37** Položil jo boš na moder trak, da bo ta lahko na turbanu; ta bo na sprednjem delu turbana. **38** Ta bo na Aronovem čelu, da bo Aron lahko nosil krivičnost svetih stvari, ki jih bodo Izraelovi otroci posvečevali v vseh svojih svetih darilih, in ta naj bo vedno na njegovem čelu, da bodo lahko sprejeti pred Gospodom. **39** Izvezel boš plašč iz tankega lanenega platna in naredil boš turban iz tankega lanenega platna in naredil boš pas iz vezenine. **40** Za Aronove sinove boš naredil plašče in zanje boš naredil pasove in klobučke boš naredil zanje, za slavo in za lepoto. **41** Položil jih boš na svojega brata Arona in njegove sinove z njim. Mazilil jih boš in jih uméstil in posvétil, da mi bodo lahko služili v duhovniški službi. **42** Naredil jim boš kratke platnene hlače, da pokrijejo svojo nagoto. Segale bodo od ledij celo do stegna **43** in bodo na Aronu in na njegovih sinovih, ko pridejo v šotorsko svetišče skupnosti ali ko pridejo blizu k oltarju, da služijo na svetem kraju, da ne nosijo krivičnosti in ne umrejo. To naj bo za vedno zakon njemu in njegovemu semenu za njim.

29 To je stvar, ki jim jo boš storil, da jih posvetiš, da mi opravljajo službo duhovnika. Vzemi enega mladega bikca in dva ovna brez pomanjkljivosti, **2** nekvašen kruh in nekvašene kolače, umešane z oljem in nekvašene vaflje, pomazane z oljem; iz pšenične moke jih boš naredil. **3** Položil jih boš v eno košaro in prinesel v košari, z bikcem in dvema ovnoma. **4** Arona in njegove sinove boš privedel k vratom šotorskega svetišča skupnosti in jih umil z vodo. **5** Vzel boš obleke in na Arona nadel plašč, svečano oblačilo efóda, efód in naprsnik ter ga opasal s skrbno narejenim pasom efóda. **6** Na njegovo glavo boš položil turban in na turban boš položil sveto krono. **7** Potem boš vzel mazilno olje in ga izlil na njegovo glavo ter ga mazilil. **8** Privedel boš njegove sinove in nanje nadel plašče. **9** Opasal jih boš s pasovi, Arona in njegove sinove in nanje položil klobučke in duhovniška služba bo njihova po večnem zakonu, in uméstil boš Arona in njegove sinove. **10** Bikca boš dal privesti pred šotorsko svetišče skupnosti in Aron in njegovi sinovi bodo svoje roke položili bikcu na glavo. **11** Bikca boš zaklal pred Gospodom, pri vratih šotorskega svetišča skupnosti. **12** Vzel

boš kri bikca in jo s svojim prstom pomazal na oltarne rogove in vso kri izlij poleg vznožja oltarja. 13 Vzel boš vso tolščo, ki pokriva drobovje, in opno, ki je nad jetri in dve ledvici in tolščo, ki je na njiju in jih sežgi na oltarju. 14 Toda meso bikca, njegovo kožo in njegov iztrebek boš zunaj tabora sežgal z ognjem. To je daritev za greh. 15 Vzel boš tudi enega ovna in Aron in njegovi sinovi bodo svoje roke položili na ovnovo glavo. 16 Zaklal boš ovna in vzel boš njegovo kri in jo poškropil naokoli nad oltarjem. 17 Ovna boš nasekal na kose in opral njegovo drobovje in njegove noge in jih položil k njegovim kosom in k njegovi glavi. 18 Vsega ovna boš sežgal na oltarju. To je žgalna daritev Gospodu. To je prijeten vonj, ognjena daritev Gospodu. 19 In vzel boš drugega ovna. Aron in njegovi sinovi bodo svoje roke položili na ovnovo glavo. 20 Potem boš ovna zaklal in vzel od njegove krvi in jo položil na konico Aronovega desnega ušesa in na konico desnega ušesa njegovih sinov in na palec njihove desne roke in na palec njihovega desnega stopala in kri boš poškropil naokoli po oltarju. 21 Vzel boš od krvi, ki je na oltarju in od mazilnega olja ter ga poškropil na Arona, na njegove obleke, na njegove sinove in na obleke njegovih sinov z njim, in posvečen bo on, njegove obleke, njegovi sinovi in z njim obleke njegovih sinov. 22 Od ovna boš vzel tudi tolščo, tolsti rep in tolščo, ki pokriva drobovje, opno nad jetri, dve ledvici in tolščo, ki je na njima in desno pleče, kajti to je oven umestitve, 23 in en hleb kruha in en kolač oljnatega kruha in en vafelj iz košare nekvašenega kruha, ki je pred Gospodom. 24 Vse boš položil v Aronove roke in v roke njegovih sinov, in majal jih boš za majalno daritev pred Gospodom. 25 Sprejel jih boš iz njihovih rok in jih sežgal na oltarju za žgalno daritev, v prijeten vonj pred Gospodom. To je daritev, narejena z ognjem Gospodu. 26 Vzel boš prsi ovna Aronove umestitve in to majal za majalno daritev pred Gospodom. To bo tvoj delež. 27 Prsi majalne daritve in pleče vzdigovalne daritve, ki je majano in ki je vzdignjeno, boš posvétil, od ovna umestitve, torej od tega, kar je za Arona in od tega kar je za njegove sinove. 28 To bo Aronovo in njegovih sinov od Izraelovih otrok po zakonu na veke, kajti to je vzdigovalna daritev. To bo vzdigovalna daritev od Izraelovih otrok, od darovanja njihovih mirovnih daritev, torej njihova vzdigovalna daritev Gospodu. 29 Aronova sveta oblačila bodo [pripadala] njegovim sinovom za njim, da bodo maziljeni v njih in da bodo uméščeni v njih. 30 In da jih bo ta sin, ki je namesto njega duhovnik, oblačil sedem dni, ko prihaja v šotorsko svetišče skupnosti, da služi na svetem kraju. 31 Vzel boš ovna umestitve in na svetem kraju zavrel njegovo meso. 32 Aron in njegovi sinovi bodo jedli meso ovna in kruh, ki je v košari, pri vratih šotorskega svetišča skupnosti. 33 Jedli bodo te stvari, s katerimi je narejena sprava, da jih uméstijo in posvétijo. Toda tujec ne bo jedel od tega, ker so svete. 34 Če bi karkoli, od mesa uméstitve ali od kruha, preostalo do jutra, potem boš preostanek sežgal z ognjem. To ne bo pojedeno, kajti to je sveto. 35 Tako boš storil Aronu in njegovim sinovim, glede na vse stvari, ki sem ti jih zapovedal. Sedem dni jih boš uméščal. 36 Vsak dan boš daroval bikca za spravo za daritev za greh in očistil boš oltar, ko si zanj opravil spravo in mazilil ga boš, da ga posvétiš. 37 Sedem dni boš delal spravo za oltar in ga posvečeval. To bo oltar najsvetejšega. Karkoli se dotakne oltarja, bo sveto. 38 Torej to je to, kar boš daroval na oltarju. Dve jagnjeti prvega leta, nenehno dan za dnem. 39 Eno jagnje boš daroval zjutraj, drugo jagnje pa boš daroval zvečer, 40 in z enim jagnjetom desetinko moke, pomešane s četrtinko vrča iztolčenega olja in četrtinko vrča vina za pitno daritev. 41 Drugo jagnje pa boš daroval zvečer in temu boš storil glede na jutranjo jedilno daritev in glede na to pitno daritev, za prijeten vonj, ognjena daritev Gospodu. 42 To bo skozi vaše rodove nenehna žgalna daritev pri vratih šotorskega svetišča skupnosti, pred Gospodom, kjer te bom srečal, da ti tam govorim. 43 Tam se bom srečal z Izraelovimi otroki in šotorsko svetišče bo posvečeno z mojo slavo. 44 Jaz bom šotorsko svetišče skupnosti in oltar posvétil, in jaz bom posvétil tako Arona, kakor njegove sinove, da mi služijo v duhovniški službi. 45 Jaz bom prebival med Izraelovi otroci in bom njihov Bog. 46 Spoznali bodo, da jaz sem Gospod, njihov Bog, ki jih je privedel ven iz egiptovske dežele, da lahko prebivam med njimi. Jaz sem Gospod, njihov Bog.

30 Naredil boš oltar, da na njem zažgeš kadilo. Iz akacijevega lesa ga boš naredil. 2 Komolec bo njegova dolžina in komolec njegova širina; ta bo štirioglat. Dva komolca bo njegova višina. Njegovi rogovi naj bodo iz istega. 3 Prevlekel ga boš s čistim zlatom, njegov vrh, njegove strani naokoli in njegove rogove in naokoli mu boš naredil krono iz zlata. 4 K njemu boš naredil dva zlata obroča pod njegovo krono, pri njegovih dveh vogalih, na njegovih dveh straneh boš to naredil. To bosta prostora za drogova, da ga z njima prenašajo. 5 Drogova boš naredil iz akacijevega lesa in ju prevlekel z zlatom. 6 Položil ga boš pred zagrinjalo, ki je pri skrinji pričevanja, pred sedež milosti, ki je nad pričevanjem, kjer se bom srečeval s teboj. 7 Aron bo na njem vsako jutro zažgal dišeče kadilo. Ko pripravlja svetilke, bo na njem zažgal kadilo. 8 Ko Aron zvečer prižge svetilke, bo na njem zažgal kadilo, neprestano kadilo pred Gospodom skozi vaše

rodove. 9 Na njem ne boste darovali nobenega tujega kadila,
niti žgalne daritve, niti jedilne daritve, niti nanj ne boste izlili
pitne daritve. 10 Aron bo enkrat letno opravil spravo na
njegovih rogovih, s krvjo spravnih daritev za greh. Enkrat
letno bo na njem opravil spravo skozi vaše rodove. To je
najsvetejše Gospodu.« 11 Gospod je spregovoril Mojzesu,
rekoč: 12 »Ko popišeš glave Izraelovih otrok, po njihovem
številu, potem bodo dali, vsak človek, odkupnino za svojo
dušo Gospodu, ko jih prešteváš; da med njimi ne bo nobene
nadloge, ko jih ti prešteváš. 13 To bodo dali, vsak, kdor
preide med tiste, ki so prešteti, polovico šekla po svetiščnem
šeklu (šekel je dvajset ger); polovica šekla bo dar Gospodu.
14 Vsak, kdor preide med tiste, ki so prešteti, od dvajset
let starih in navzgor, bo dal dar Gospodu. 15 Bogati ne
bodo dali več in revni ne bodo dali manj kot polovico šekla,
ko dajo dar Gospodu, da opravijo spravo za svoje duše.
16 Vzel boš spravni denar Izraelovih otrok in ga določil
za službo šotorskega svetišča skupnosti, da bo to lahko
spomin Izraelovim otrokom pred Gospodom, da opravijo
spravo za vaše duše.« 17 Gospod je spregovoril Mojzesu,
rekoč: 18 »Naredil boš tudi [okrogel] bronast umivalnik in
njegovo vznožje prav tako iz brona, da se s tem umivajo.
To boš položil med šotorsko svetišče skupnosti in oltar in
vanj boš dal vodo. 19 Kajti Aron in njegovi sinovi bodo tam
umivali svoje roke in svoja stopala. 20 Ko gredo v šotorsko
svetišče skupnosti, se bodo umili z vodo, da ne umrejo; ali
ko pridejo blizu k oltarju, da služijo, da sežgejo ognjeno
daritev Gospodu. 21 Tako bodo umivali svoje roke in svoja
stopala, da ne umrejo. To bo zanje zakon na veke, torej
njemu in njegovemu semenu skozi njihove rodove.« 22
Poleg tega je Gospod spregovoril Mojzesu, rekoč: 23 »K
sebi vzemi tudi glavne dišave, od čiste mire petsto šeklov,
od prijetnega cimeta polovico toliko, torej dvesto petdeset
šeklov, od sladkega kolmeža dvesto petdeset šeklov, 24 od
kasije petsto šeklov, po svetiščnem šeklu in od olivnega olja
vrč. 25 Naredil boš olje svetega mazila, mazilo zmešano po
lekarnarski umetnosti. To bo sveto mazilno olje. 26 S tem boš
mazilil šotorsko svetišče skupnosti, skrinjo pričevanja, 27
mizo in vse njene posode, svečnik in njegove posode, kadilni
oltar, 28 oltar žgalne daritve z vsemi njegovimi posodami
ter [okrogel] umivalnik in njegovo vznožje. 29 Posvétil jih
boš, da bodo lahko najsvetejše. Karkoli se jih dotakne, bo
sveto. 30 Mazilil boš Arona in njegove sinove in jih posvéti,
da mi bodo lahko služili v duhovniški službi. 31 Izraelovim
otrokom boš govoril, rekoč: ›To mi bo sveto mazilno olje
skozi vaše rodove.‹ 32 Na človeško meso naj ne bo izlito niti
ne boste naredili kateregakoli drugega po njegovi sestavi
podobnega temu. To je sveto in to vam bo sveto. 33 Kdorkoli
zmeša karkoli podobnega temu, ali kdorkoli karkoli od tega
položi na tujca, bo torej iztrebljen izmed svojega ljudstva.«
34 Gospod je rekel Mojzesu: »K sebi vzemi prijetne dišave,
dišečo smolo, kadilno školjko in galban; te prijetne dišave s
čistim kadilom. Od vsakega bo tam podobna teža. 35 Naredil
boš dišavo, dišečino po lekarnarski umetnosti, umešano
skupaj, čisto in sveto. 36 Nekaj od tega boš zelo drobno
stolkel in to položil pred pričevanje v šotorskem svetišču
skupnosti, kjer se bom srečeval s teboj. To ti bo najsvetejše.
37 Glede na dišavo, ki jo boš naredil, si jo sebi ne boste
delali glede na njeno sestavo. Ta ti bo sveta za Gospoda.
38 Kdorkoli bo naredil podobno temu, da jo voha, bo torej
iztrebljen izmed svojega ljudstva.«

31 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Poglej,
po imenu sem poklical Becaléla, Urijájevega sina,
Hurovega sina, iz Judovega rodu. 3 Napolnil sem ga z
Božjim duhom, v modrosti, v razumnosti, v znanju in v vseh
vrstah rokodelstva, 4 da snuje spretna dela, da dela z zlatom,
s srebrom, z bronom 5 in v rezanju kamnov, da se jih vdela
in v rezbarjenju lesa, da dela v vseh vrstah rokodelstva. 6
Glej, jaz sem dal z njim Oholiába, Ahisamáhovega sina, iz
Danovega rodu, in v srca vseh tistih, ki so modrega srca,
sem položil modrost, da bodo lahko naredili vse to, kar sem ti
zapovedal: 7 šotorsko svetišče skupnosti, skrinjo pričevanja,
sedež milosti, ki je na njem, vso opremo šotorskega svetišča,
8 mizo in njeno opremo, čisti svečnik z vso njegovo opremo,
kadilni oltar, 9 oltar žgalne daritve z vso njegovo opremo,
[okrogel] umivalnik in njegovo vznožje, 10 službene obleke
in sveta oblačila za duhovnika Arona in oblačila njegovih
sinov, za služenje v duhovniški službi 11 ter mazilno olje
in dišeče kadilo za sveti kraj. Storili bodo glede na vse to,
kar sem ti zapovedal.« 12 Gospod je spregovoril Mojzesu,
rekoč: 13 »Govori tudi Izraelovim otrokom, rekoč; ›Resnično,
ohranjali boste moje šabate, kajti to je znamenje med menoj
in vami skozi vaše rodove, da boste vi lahko vedeli, da jaz
sem Gospod, ki vas posvečujem. 14 Zato boste ohranjali
šabat, kajti ta vam je svet. Vsak kdor ga omadežuje, ta bo
zagotovo usmrčen, kajti kdorkoli v njem dela kakršnokoli
delo, ta duša bo iztrebljena izmed svojega ljudstva. 15 Šest
dni naj se opravlja delo, toda na sedmi je šabatni počitek,
sveto Gospodu. Kdorkoli na šabatni dan počne kakršno koli
delo, bo zagotovo usmrčen. 16 Zatorej bodo Izraelovi otroci
ohranjali šabat, da šabat obeležujejo skozi njihove rodove za
večno zavezo. 17 To je znamenje med menoj in Izraelovimi
otroki na veke, kajti v šestih dneh je Gospod naredil nebo
in zemljo in na sedmi dan je počival in bil osvežen.‹« 18

Mojzesu je dal, ko je z njim končal posvetovanje na gori Sinaj, dve plošči pričevanja, kamniti plošči, popisani z Božjim prstom.

32 Ko je ljudstvo videlo, da je Mojzes odlašal priti dol z gore, se je ljudstvo skupaj zbralo k Aronu in mu reklo: »Vstani, naredi nam bogove, ki bodo šli pred nami, kajti glede tega Mojzesa, človeka, ki nas je privedel iz egiptovske dežele, ne vemo kaj je nastalo iz njega.« **2** Aron jim je rekel: »Izdrite zlate uhane, ki so v ušesih vaših žena, vaših sinov in vaših hčera in jih prinesite k meni.« **3** Vse ljudstvo je izdrlo zlate uhane, ki so bili v njihovih ušesih in jih prineslo k Aronu. **4** Ta jih je prejel iz njihove roke in to oblikoval z rezbarskim orodjem, potem ko je naredil ulito tele, in rekli so: »To so tvoji bogovi, oh Izrael, ki so te privedli iz egiptovske dežele.« **5** Ko je Aron to videl, je pred njim zgradil oltar in Aron je naredil razglas ter rekel: »Jutri je praznovanje Gospodu.« **6** Naslednji dan so zgodaj vstali, darovali žgalne daritve in prinesli mirovne daritve in ljudstvo se je usedlo, da jé in da pije in vstalo, da se zabava. **7** Gospod je rekel Mojzesu: »Pojdi, stopi dol, kajti tvoje ljudstvo, ki si ga privedel iz egiptovske dežele, se je izpridilo. **8** Hitro so se obrnili stran iz poti, ki sem jim jo zapovedal. Naredili so si ulito tele, ga oboževali, mu žrtvovali in rekli: ›To so tvoji bogovi, oh Izrael, ki so te privedli gor iz egiptovske dežele.‹« **9** Gospod je rekel Mojzesu: »Videl sem to ljudstvo in glej, to je trdovratno ljudstvo. **10** Zdaj me torej pusti samega, da se moj bes razvname zoper njih in da jih lahko použijem. Iz tebe pa bom naredil velik narod.« **11** Mojzes je rotil Gospoda, svojega Boga in rekel: » Gospod, zakaj se tvoj bes razvnema zoper tvoje ljudstvo, ki si ga privedel iz egiptovske dežele z veliko močjo in z mogočno roko? **12** Zakaj bi Egipčani govorili in rekli: ›Zaradi zla jih je privedel ven, da jih ubije na gorah in da jih použije iz obličja zemlje?‹ Obrni se od svojega krutega besa in se pokesaj glede tega zla zoper svoje ljudstvo. **13** Spomni se Abrahama, Izaka in Izraela, svojih služabnikov, ki si jim prisegel pri samem sebi in jim rekel: ›Vaše seme bom pomnožil kakor zvezd neba in vso to deželo, o kateri sem govoril, bom dal tvojemu semenu in podedovali jo bodo na veke.‹« **14** Gospod se je pokesal glede zla, ki ga je mislil storiti svojemu ljudstvu. **15** Mojzes se je obrnil in odšel dol z gore in v njegovi roki sta bili dve plošči pričevanja. Plošči sta bili popisani na obeh njunih straneh; na eni strani in na drugi sta bili popisani. **16** Plošči sta bili Božje delo in pisanje je bilo pisanje od Boga, vgravirano na plošči. **17** Ko je Józue slišal hrup ljudstva, medtem ko so kričali, je Mojzesu rekel: » Tam, v taboru, je vojni hrup.« **18** Ta je rekel: » To ni glas tistih, ki vpijejo zaradi zmage niti to ni glas tistih, ki vpijejo, ker so bili premagani, temveč slišim hrup tistih, ki pojejo.« **19** Takoj ko je prišel blizu tabora, se je pripetilo, da je zagledal tele in ples. Mojzesova jeza se je vnela, tabli je vrgel iz svojih rok ter ju zlomil pod goro. **20** Vzel je tele, ki so ga naredili, ga sežgal v ognju, ga zmlel v prah in ga posul nad vodo in Izraelove otroke primoral, da so pili od tega. **21** Mojzes je Aronu rekel: »Kaj ti je storilo to ljudstvo, da si nadnje privedel tako velik greh?« **22** Aron je rekel: »Ne dopusti, da se razvname jeza mojega gospoda. Ti poznaš ljudstvo, da so postavljeni v zlo. **23** Kajti rekli so mi: ›Naredi nam bogove, ki bodo šli pred nami, kajti glede tega Mojzesa, človeka, ki nas je privedel iz egiptovske dežele, ne vemo kaj je nastalo iz njega.‹ **24** Rekel sem jim: ›Kdorkoli ima kakršnokoli zlato, naj ga izdere.‹ Tako so ga dali meni. Potem sem ga vrgel v ogenj in izšlo je to tele.« **25** Ko je Mojzes videl, da je bilo ljudstvo nago, (kajti Aron jih je storil nage v njihovo sramoto med njihovimi sovražniki) **26** potem je Mojzes stal v velikih vratih tabora in rekel: »Kdo je na Gospodovi strani? Naj pride k meni.« In k njemu so se zbrali vsi sinovi Lévijevcev. **27** Rekel jim je: »Tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›Vsak mož naj svoj meč pripaše k svoji strani in gre noter in ven, od velikih vrat do velikih vrat, skozi tabor in naj vsak mož ubije svojega brata in vsak mož svojega družabnika in vsak mož svojega bližnjega.‹« **28** Otroci Lévijevcev so storili glede na Mojzesovo besedo in tam je ta dan izmed ljudstva padlo okoli tri tisoč mož. **29** Kajti Mojzes je rekel: »Uméstite se danes Gospodu, celo vsak mož za svojega sina in za svojega brata, da lahko ta dan nad vas podeli blagoslov.« **30** Naslednji dan se je pripetilo, da je Mojzes rekel ljudstvu: »Zagrešili ste velik greh. Sedaj bom šel gor h Gospodu, morda bom storil spravo za vaš greh.« **31** Mojzes se je vrnil h Gospodu ter rekel: »Oh, to ljudstvo je zagrešilo velik greh in si naredilo bogove iz zlata. **32** Vendar sedaj, če hočeš odpusti njihov greh — in če ne, me izbriši, prosim te, iz svoje knjige, ki si jo napisal.« **33** Gospod je rekel Mojzesu: »Kdorkoli je grešil zoper mene, tistega bom izbrisal iz svoje knjige. **34** Zato sedaj pojdi, vodi ljudstvo na kraj, o katerem sem ti govoril. Glej, moj Angel bo šel pred teboj. Kljub temu bom na dan, ko obiščem, obiskal njihov greh na njih.« **35** Gospod je trpinčil ljudstvo, ker so naredili tele, ki ga je naredil Aron.

33 Gospod je rekel Mojzesu: »Odpravi se in pojdi od tod gor, ti in ljudstvo, ki si ga privedel gor iz egiptovske dežele, v deželo, ki sem jo prisegel Abrahamu, Izaku in Jakobu, rekoč: ›Tvojemu semenu jo bom dal, ‹ **2** jaz pa bom pred teboj poslal angela, in jaz bom napodil Kánaanca,

Amoréjca in Hetejca in Perizéjca, Hivéjca in Jebusejca **3** v deželo, kjer tečeta mleko in med, kajti jaz ne bom šel gor v tvoji sredi, kajti trdovratno ljudstvo si, da te na poti ne použijem.« **4** Ko je ljudstvo slišalo te zle vesti, je žalovalo in noben človek si nase ni nadel ornamentov. **5** Kajti Gospod je rekel Mojzesu: »Reci Izraelovim otrokom: ›Vi ste trdovratno ljudstvo. V trenutku bom prišel v tvojo sredo in te použil, zato sedaj iz sebe odloži svoje ornamente, da lahko vem, kaj ti storiti.‹« **6** Izraelovi otroci so se pri gori Horeb ogolili svojih ornamentov. **7** Mojzes je vzel šotorsko svetišče in ga postavil zunaj tabora, daleč od tabora ter ga imenoval Šotorsko svetišče skupnosti. In pripetilo se je, da kdorkoli je iskal Gospoda, je odšel k šotorskemu svetišču skupnosti, ki je bil zunaj tabora. **8** Pripetilo se je, ko je Mojzes šel ven v šotorsko svetišče, da je vse ljudstvo vstalo in vsak mož je stal pri vratih svojega šotora in gledal za Mojzesom, dokler ta ni odšel v šotorsko svetišče. **9** Ko je Mojzes vstopil v šotorsko svetišče, se je pripetilo, [da] se je spustil oblačen steber in stal pri vratih šotorskega svetišča in Gospod je govoril z Mojzesom. **10** Vse ljudstvo je videlo oblačen steber stati pri vratih šotorskega svetišča, in vse ljudstvo je vstalo in oboževalo, vsak mož pri vratih svojega šotora. **11** Gospod je govoril Mojzesu iz obličja v obličje, kakor človek govori svojemu prijatelju. In ponovno se je napotil v tabor, toda njegov služabnik, Nunov sin Józue, mladenič, ni odšel iz šotorskega svetišča. **12** Mojzes je rekel Gospodu: »Glej, praviš mi: ›Privedi to ljudstvo gor, ‹ pa mi nisi dal spoznati koga hočeš poslati z menoj. Vendar si rekel: ›Poznam te po imenu in tudi milost si našel v mojih očeh.‹ **13** Zdaj torej, prosim te, če sem našel milost v tvojih očeh, pokaži mi torej svojo pot, da te lahko spoznam, da lahko najdem milost v tvojih očeh. Preudari, da je ta narod tvoje ljudstvo.« **14** In on je rekel: »Moja prisotnost bo šla s teboj in jaz ti bom dal počitek.« **15** Rekel mu je: »Če tvoja prisotnost ne gre z menoj, nas ne odvedi tja gor. **16** Kajti v čem bo to znano tukaj, da smo jaz in tvoje ljudstvo našli milost v tvojih očeh? Mar ni to v tem, da hodiš z nami? Tako bomo ločeni, jaz in tvoje ljudstvo, od vseh ljudstev, ki so na obličju zemlje.« **17** Gospod je rekel Mojzesu: »Storil bom tudi to stvar, ki si jo govoril, kajti našel si milost v mojih očeh in jaz te poznam po imenu.« **18** Ta je rekel: »Rotim te, pokaži mi svojo slavo.« **19** In on je rekel: »Vsej svoji dobroti bom storil iti pred teboj in razglašal bom Gospodovo ime pred teboj in milostljiv bom, komur hočem biti milostljiv in usmiljenje bom pokazal na tistem, na komer hočem pokazati usmiljenje.« **20** Rekel je: »Ne moreš videti mojega obličja, kajti noben človek me ne bo videl in živel.« **21** Gospod je rekel: »Glej, tukaj je prostor pri meni in ti boš stopil na skalo. **22** Zgodilo se bo, medtem ko gre moja slava mimo, da te bom postavil v skalno pečino in s svojo roko te bom pokril, medtem ko grem mimo. **23** In odstranil bom svojo roko in videl boš moje zadnje dele, toda mojega obličja ne bo videti.«

34 Gospod je rekel Mojzesu: »Izsekaj si dve kamniti plošči, podobni prvima, in na ti plošči bom napisal besede, ki so bile na prvih ploščah, ki si ju razbil. **2** Zjutraj bodi pripravljen in zjutraj pridi gor na goro Sinaj in se mi pokaži tam, na vrhu gore. **3** Noben človek ne bo prišel gor s teboj niti naj noben človek ne bo viden po vsej gori. Naj se niti tropi, niti črede ne pasejo pred to goro.« **4** In izklesal je dve kamniti plošči, podobni prvima dvema. Mojzes je vstal zgodaj zjutraj in odšel na goro Sinaj, kakor mu je zapovedal Gospod in v svojo roko vzel dve kamniti plošči. **5** Gospod se je spustil v oblaku in tam stal z njim in razglasil Gospodovo ime. **6** Gospod je šel mimo, pred njim in razglasil: » Gospod, Gospod Bog, usmiljen in milostljiv, potrpežljiv in obilen v dobroti in resnici, **7** ki ohranja usmiljenje za tisoče, ki odpušča krivičnost, prestopek in greh in ki nikakor ne bo očistil krivega; ki obiskuje krivičnost očetov na otrocih in na otrok otrocih, do tretjega in četrtega rodu.« **8** Mojzes se je podvizal in svojo glavo sklonil proti zemlji ter oboževal. **9** Rekel je: »Če sem torej našel milost v tvojih očeh, oh Gospod, naj moj Gospod, prosim te, hodi med nami, kajti to je trdovratno ljudstvo. Odpusti našo krivičnost in naš greh in nas vzemi za svojo dediščino.« **10** In on je rekel: »Glej, sklepam zavezo. Pred vsem tvojim ljudstvom bom delal čuda, kakršna še niso bila storjena po vsej zemlji niti v nobenem narodu. Vse ljudstvo, med katerim si, bo videlo Gospodovo delo, kajti to je strašna stvar, ki jo bom storil s teboj. **11** Obeležuj to, kar sem ti danes zapovedal. Glej, pred teboj napodim Amoréjca, Kánaanca, Hetejca, Perizéjca, Hivéjca in Jebusejca. **12** Pazi nase, da ne bi sklenil zaveze s prebivalci dežele, v katero greš, da ti ne bi bili za zanko v tvoji sredi, **13** temveč boste uničili njihove oltarje, zlomili njihove podobe in posekali njihove ašere, **14** kajti ne boš oboževal nobenega drugega boga, kajti Gospod, čigar ime je Ljubosumni, je ljubosumen Bog, **15** da ne bi sklenil zaveze s prebivalci dežele in bi se oni šli vlačugat s svojimi bogovi in bi žrtvovali svojim bogovom, in bi te nekdo povabil in bi ti jedel od njegove daritve, **16** in bi jemal od njihovih hčera za svoje sinove in bi se njihove hčere šle vlačugat za njihovimi bogovi in bi primoral svoje sinove, da se gredo vlačugat za njihovimi bogovi. **17** Sebi ne boš izdeloval nobenih ulitih bogov. **18** Obeleževal boš praznik nekvašenega kruha. Sedem dni boš jedel nekvašeni kruh,

kot sem ti zapovedal, v času meseca abíba, kajti v mesecu abíbu si prišel iz Egipta. **19** Vse, kar odpre maternico, je moje. Vsak prvenec med tvojo živino, bodisi vol ali ovca, ki je samec. **20** Toda prvenca od osla boš odkupil z jagnjetom. Če pa ga ne odkupiš, potem mu boš zlomil tilnik. Odkupil boš vse prvorojeno izmed svojih sinov. In nihče se ne bo prazen prikazal pred menoj. **21** Šest dni boš delal, toda na sedmi dan boš počival; v času oranja in v času žetve boš počival. **22** Obeleževal boš praznovanje tednov, od prvih sadov pšenične žetve in praznovanja spravljanja ob koncu leta. **23** Trikrat na leto se bodo vsi vaši moški otroci prikazali pred Gospodom Bogom, Izraelovim Bogom. **24** Kajti jaz bom pred teboj pregnal narode in razširil tvoje meje. Niti si noben človek ne bo poželel tvoje dežele, kadar boš šel trikrat v letu gor, da se prikažeš pred Gospodom, svojim Bogom. **25** Krvi moje klavne daritve ne boš daroval s kvasom niti ne bo klavna daritev praznika pashe ostala do jutra. **26** Prvine od prvih sadov svoje zemlje boš prinesel v hišo Gospoda, svojega Boga. Kozlička ne boš kuhal v mleku njegove matere.« **27** Gospod je rekel Mojzesu: »Zapiši te besede, kajti po pomenu teh besed sem sklenil zavezo s teboj in z Izraelom.« **28** In tam je bil z Gospodom štirideset dni in štirideset noči; niti ni jedel kruha niti pil vode. In na tabli je zapisal besede te zaveze, deset zapovedi. **29** Pripetilo se je, ko je Mojzes prišel dol z gore Sinaj, z dvema ploščama pričevanja v Mojzesovi roki, ko je prišel dol z gore, da Mojzes ni vedel, da je koža njegovega obraza sijala, medtem ko je govoril z njim. **30** Ko so Aron in vsi Izraelovi otroci zagledali Mojzesa, glej, koža njegovega obraza je sijala in so se bali priti bliže k njemu. **31** Mojzes jim je zaklical in Aron in vsi voditelji skupnosti so se vrnili k njemu, in Mojzes je govoril z njimi. **32** Potem so vsi Izraelovi otroci prišli bliže in v zapoved jim je dal vse, kar je Gospod govoril z njim na gori Sinaj. **33** Ko je Mojzes prenehal govoriti z njimi, si je na obraz dal zagrinjalo. **34** Toda ko je Mojzes vstopil pred Gospoda, da govori z njim, je odstranil zagrinjalo, dokler ni prišel ven. In prišel je ven in govoril Izraelovim otrokom to, kar mu je bilo zapovedano. **35** Izraelovi otroci so videli Mojzesov obraz, da je Mojzesova koža sijala in Mojzes si je na svoj obraz ponovno namestil zagrinjalo, dokler ni vstopil, da govori z njim.

35 Mojzes je zbral skupaj vso skupnost Izraelovih otrok ter jim rekel: »To so besede, ki jih je Gospod zapovedal, da naj bi jih vi delali. **2** Šest dni naj bo delo opravljano, toda na sedmi dan naj vam bo sveti dan, šabatni počitek Gospodu. Kdorkoli v njem opravlja delo, bo usmrčen. **3** Vsepovsod po svojih prebivališčih na šabatni dan ne boste prižigali nobenega ognja.« **4** Mojzes je spregovoril vsej skupnosti Izraelovih otrok, rekoč: »To je stvar, ki jo je zapovedal Gospod, rekoč: **5** ›Vzemite izmed vas daritev Gospodu. Kdorkoli je voljnega srca, naj jo prinese, daritev Gospodu: zlato, srebro, bron, **6** modro, vijolično, škrlatno in tanko laneno platno, kozjo dlako, **7** rdeče barvane ovnove kože, jazbečeve kože, akacijev les, **8** olje za svetlobo, dišave za mazilno olje in za dišeče kadilo, **9** oniksove kamne in kamne, da se pripravijo za efód in za naprsnik. **10** Vsak, ki je izmed vas modrega srca, bo prišel in storil vse, kar je Gospod zapovedal: **11** šotorsko svetišče, njegov šotor in njegovo pokrivalo, njegove zaponke in njegove deske, njegove zapahe, njegove stebre in njegove podstavke, **12** skrinjo in njena drogova s sedežem milosti in zagrinjalo pokrivala, **13** mizo in njena drogova, vse njene posode in hlebe navzočnosti, **14** tudi svečnik za svetlobo in njegovo opremo in njegove svetilke z oljem za svetlobo **15** in kadilni oltar in njegova drogova, mazilno olje in dišeče kadilo, tanko preprogo za vrata pri šotorskem vhodu šotorskega svetišča, **16** oltar žgalne daritve z njegovo bronasto rešetko, njegova drogova in vse njegove posode, [okrogel] umivalnik in njegovo vznožje, **17** tanke preproge dvora, njegove stebre in njihove podstavke in tanko preprogo za vrata dvora, **18** količke šotorskega svetišča, količke dvora in njihove vrvice, **19** službene obleke, da opravljajo službo na svetem kraju, sveta oblačila za duhovnika Arona in oblačila njegovih sinov, za služenje v duhovniški službi.‹« **20** Vsa skupnost Izraelovih otrok je odšla iz Mojzesove prisotnosti. **21** Prišli so, vsakdo, čigar srce ga je razvnelo in vsakdo, čigar duh ga je storil voljnega in prinesli so Gospodovo daritev h gradnji šotorskega svetišča skupnosti in za vso njegovo službo in za sveta oblačila. **22** Prišli so, tako moški kakor ženske, tako veliko kot jih je bilo voljnega srca in prinesli zapestnice, uhane, prstane, ogrlice, vse dragocenosti iz zlata. Vsak človek, ki je daroval, je daroval daritev zlata Gospodu. **23** Vsak človek, pri katerem je bilo najdeno modro, vijolično, škrlatno in tanko laneno platno, kozja dlaka, rdeča koža ovnov in jazbečeve kože, jih je prinesel. **24** Vsak, kdor je daroval daritev srebra in brona, je prinesel Gospodovo daritev. Vsak človek, pri komer se je našel akacijev les za katerokoli delo službe, ga je prinesel. **25** Vse ženske, ki so bile modrega srca, so predle s svojimi rokami in prinesle to, kar so napredle, tako iz modrega, iz vijoličnega in iz škrlata in iz tankega lanenega platna. **26** Vse ženske, ki jih je srce razvnelo v modrosti, so predle kozjo dlako. **27** Voditelji so prinesli oniksove kamne in kamne, da se pripravijo za efód in za naprsnik, **28** dišavo in olje za svetlobo in za mazilno

olje in za dišeče kadilo. 29 Izraelovi otroci so prinesli voljno daritev Gospodu, vsak moški in ženska, katerega srce jih je storilo voljne, da prinesejo za vse vrste dela, ki ga je Gospod zapovedal, da bo storjeno po Mojzesovi roki. 30 Mojzes je Izraelovim otrokom rekel: »Glejte, Gospod je po imenu poklical Becaléla, Urijájevega sina, Hurovega sina, iz Judovega rodu 31 in ga napolnil z Božjim duhom, v modrosti, v razumevanju, v znanju in v vseh vrstah rokodelstva 32 in da snuje nenavadna dela, da dela v zlatu, v srebru, v bronu, 33 v rezanju kamnov, da se jih vdela in v rezbarjenju lesa, da naredi vsake vrste spretno delo. 34 V njegovo srce je položil, da lahko poučuje, tako on in Oholiáb, Ahisamáhov sin, iz Danovega rodu. 35 Napolnil ju je s srčno modrostjo, da opravljata vse vrste dela, od graverja do spretnega delavca in od tistega, ki izveze v modri, v vijolični, v škrlatni in v tankem lanenem platnu do tkalca, celó izmed teh, ki opravljajo katerokoli delo in izmed teh, ki snujejo spretno delo.«

36 Potem so Becalél in Oholiáb in vsak človek modrega srca, v katerega je Gospod položil modrost in razumevanje, da ve, kako delati vse vrste dela za službo svetišča, izvršili glede na vse, kakor je zapovedal Gospod. 2 Mojzes je poklical Becaléla in Oholiába in vsakega človeka modrega srca, v katerega srce je Gospod položil modrost, torej vsakega, ki ga je razvnelo srce, da pride k delu, da ga opravi 3 in od Mojzesa so prejeli vso daritev, ki so jo Izraelovi otroci prinesli za delo službe svetišča, da to istočasno opravijo. In k njemu so še vsako jutro prinašali prostovoljne daritve. 4 Prišli so vsi modri možje, ki so opravljali delo pri svetišču, vsak človek od svojega dela, ki so ga opravljali 5 in spregovorili Mojzesu, rekoč: »Ljudstvo prinaša veliko več kakor dovolj za delo služenja, ki ga je Gospod zapovedal narediti.« 6 Mojzes je dal zapoved in naredili so, da je bila razglašena po taboru, rekoč: »Naj niti moški niti ženska ne opravlja več nobenega dela za darovanje svetišču.« Tako je bilo ljudstvo zadržano od prinašanja. 7 Kajti stvari, ki so jih imeli, je bilo zadosti za izvršitev vsega dela in še preveč. 8 Vsak človek modrega srca med njimi, ki opravlja delo šotorskega svetišča, je naredil deset zaves iz sukane tančice, modre, vijolične in škrlatne. S kerubi spretne izdelave jih je naredil. 9 Dolžina ene zavese je bila osemindvajset komolcev in širina ene zavese štiri komolce. Zavese so bile vse ene velikosti. 10 Spojil je pet zaves eno k drugi in drugih pet zaves je spojil eno k drugi. 11 Naredil je zanke iz modre na robu prve zavese od zarobitve v spoju. Podobno je naredil na zadnji strani druge zavese na spoju druge. 12 Petdeset zank je naredil na eni zavesi in petdeset zank je naredil na robu zavese, ki je bila na spoju druge. Zanke so eno zaveso držale k drugi. 13 Naredil je petdeset zaponk iz zlata in zavese spojil z zaponkami skupaj eno k drugi. Tako je postalo eno šotorsko svetišče. 14 Naredil je zavese iz kozje dlake za šotor nad šotorskim svetiščem. Naredil je enajst zaves. 15 Dolžina ene zavese je bila trideset komolcev in štiri komolce je bila širina ene zavese. Enajst zaves je bilo ene velikosti. 16 Spojil je pet zaves posebej in šest zaves posebej. 17 Naredil je petdeset zank na zadnjem robu zavese na spoju in petdeset zank je naredil na robu zavese, ki spaja drugo. 18 Naredil je petdeset zaponk iz brona, da šotor spoji skupaj, da bo ta lahko eno. 19 Naredil je pokrivalo za šotor iz rdeče barvanih ovnovih kož in nad tem pokrivalo iz jazbečevih kož. 20 Naredil je deske za šotorsko svetišče iz akacijevega lesa, stoječe pokonci. 21 Dolžina deske je bila deset komolcev in širina deske en komolec in pol. 22 Ena deska je imela dva zatiča, enako oddaljena eden od drugega. Tako je naredil za vse deske šotorskega svetišča. 23 Naredil je deske za šotorsko svetišče; dvajset desk za južno stran, proti jugu. 24 Pod dvajsetimi deskami je naredil štirideset podstavkov iz srebra; dva podstavka pod eno desko za njena dva zatiča in dva podstavka pod drugo desko za njena dva zatiča. 25 Za drugo stran šotorskega svetišča, ki je proti severnemu vogalu, je naredil dvajset desk 26 in njihovih štirideset podstavkov iz srebra; dva podstavka pod eno desko in dva podstavka pod drugo desko. 27 Za strani šotorskega svetišča proti zahodu je naredil šest desk. 28 Dve deski je naredil za vogala šotorskega svetišča na dveh straneh. 29 Spojeni sta bili spodaj in skupaj spojeni pri njegovi glavi v en obroč. Tako je storil obema izmed njiju na obeh vogalih. 30 Bilo je osem desk in njihovih podstavkov je bilo šestnajst podstavkov iz srebra, pod vsako desko dva podstavka. 31 Naredil je zapahe iz akacijevega lesa; pet za deske ene strani šotorskega svetišča 32 in pet zapahov za deske druge strani šotorskega svetišča in pet zapahov za deske šotorskega svetišča proti zahodu. 33 Naredil je srednji zapah, da je segal skozi deske od enega konca k drugemu. 34 Deske je prevlekel z zlatom in njihove obroče naredil iz zlata, da bodo postavljeni za zapahe in zapahe je prevlekel z zlatom. 35 Naredil je zagrinjalo iz modre, vijolične, škrlatne in sukane tančice. S kerubi spretne izdelave jih je naredil. 36 K temu je naredil štiri stebre iz akacijevega lesa in jih prevlekel z zlatom. Njihovi kavlji so bili iz zlata in zanje je ulil štiri podstavke iz srebra. 37 Naredil je tanko preprogo za vrata šotorskega svetišča iz modre, vijolične, škrlatne in sukane tančice, iz vezenine; 38 in njenih pet stebrov z njihovimi kavlji. Njihove kapitele in njihove okrasne trakove

je prevlekel z zlatom, toda njihovih pet podstavkov je bilo iz brona.

37 Becalél je naredil skrinjo iz akacijevega lesa. Dva komolca in pol je bila njena dolžina, komolec in pol njena širina, komolec in pol njena višina, **2** in jo zunaj in znotraj prevlekel s čistim zlatom in ji naokoli naredil krono iz zlata. **3** Zanjo je ulil štiri obroče iz zlata, da bi bili vstavljeni pri njenih štirih vogalih; celo dva obroča na eni njeni strani in dva obroča na drugi njeni strani. **4** Naredil je drogova iz akacijevega lesa in ju prevlekel z zlatom. **5** Drogova je položil v obroča pri straneh skrinje, za prenašanje skrinje. **6** Naredil je sedež milosti iz čistega zlata. Dva komolca in pol je bila njegova dolžina ter komolec in pol njegova širina. **7** Naredil je dva keruba iz zlata, naredil ju je skovana iz enega kosa, na dveh koncih sedeža milosti; **8** enega keruba na koncu, na tej strani in drugega keruba na drugem koncu, na tisti strani. Iznad sedeža milosti je naredil keruba na dveh njegovih koncih. **9** Keruba sta svoji peruti razprostirala navzgor in s svojimi perutmi pokrivala nad sedežem milosti, s svojima obrazoma drug proti drugemu; torej k sedežu milosti sta bila obraza kerubov. **10** Naredil je mizo iz akacijevega lesa. Dva komolca je bila njena dolžina, komolec njena širina ter komolec in pol njena višina. **11** Prevlekel jo je s čistim zlatom in k temu naokoli naredil krono iz zlata. **12** K temu je naokoli naredil tudi okvir za širino dlani in naredil krono iz zlata za njen okvir naokoli. **13** Zanjo je ulil štiri obroče iz zlata in jih dal na njene štiri vogale, ki so bili na njenih štirih nogah. **14** Nasproti okvira so bili obroči, prostori za drogova, za prenašanje mize. **15** Naredil je drogova iz akacijevega lesa in ju prevlekel z zlatom, za prenašanje mize. **16** Naredil je posode, ki so bile na mizi, njene sklede, njene žlice, njene skledice in njena pokrivala, da jo z njimi pokrije, iz čistega zlata. **17** Naredil je svečnik iz čistega zlata. Iz kovanega dela je naredil svečnik; njegovo držalo in njegovo vejo, njegove skledice, njegove popke in njegove rože so bile iz istega. **18** In šest mladik, ki so izhajale iz njegovih strani; tri mladike iz svečnika iz ene njegove strani in tri mladike iz svečnika iz druge njegove strani. **19** Tri skledice je naredil po videzu mandljev iz ene mladike, popek in rožo in tri skledice je naredil podobne mandljem na drugi mladiki, popek in rožo. Tako povsod po šestih mladikah, ki izhajajo iz svečnika. **20** Na svečniku so bile štiri skledice narejene podobne mandljem, njegovim popkom in njegovim cvetovom; **21** popek pod dvema mladikama iz istega in popek pod dvema mladikama iz istega in popek pod dvema mladikama iz istega, glede na šest mladik, izhajajočih iz njega. **22** Njihovi popki in njihove veje so bile iz istega. Vse to je bilo eno kovano delo iz čistega zlata. **23** Naredil je njegovih sedem svetilk in njegova utrinjala in njegove pladnje za utrinjala iz čistega zlata. **24** Iz talenta čistega zlata ga je naredil in vse njegove posode. **25** Naredil je kadilni oltar iz akacijevega lesa. Njegova dolžina je bila komolec in njegova širina komolec; bil je štirioglat in dva komolca je bila njegova višina; njegovi rogovi so bili iz istega. **26** Prevlekel ga je s čistim zlatom, tako njegovo površino kot njegove strani naokoli in njegove rogove. Naokoli mu je naredil tudi krono iz zlata. **27** Zanj je naredil dva obroča iz zlata pod njegovo krono, pri njegovih dveh vogalih, na njegovih straneh, da bodo prostori za drogova, da ga z njima prenašajo. **28** Naredil je drogova iz akacijevega lesa in ju prevlekel z zlatom. **29** Naredil je sveto mazilno olje in čisto kadilo iz prijetnih dišav, glede na lekarnarjevo delo.

38 Naredil je oltar žgalne daritve iz akacijevega lesa. Pet komolcev je bila njegova dolžina in pet komolcev njegova širina; bil je štirioglat in tri komolce je bila njegova višina. **2** Naredil je njegove rogove na njegovih štirih vogalih; njegovi rogovi so bili iz istega, in prevlekel jih je z bronom. **3** Naredil je vse oltarne posode, lonce, lopate, umivalnike in kavlje za meso in ponve za žerjavico. Vse njegove posode je naredil iz brona. **4** Za oltar je naredil bronasto mrežasto rešetko pod njegovim obodom, spodaj, v njegovi sredi. **5** Ulil je štiri obroče za štiri konce bronaste rešetke, da bodo prostori za drogova. **6** Naredil je drogova iz akacijevega lesa in ju prevlekel z bronom. **7** Drogova je položil v obroče na straneh oltarja, da ga z njima prenašajo; oltar je naredil votel, z deskami. **8** Naredil je [okrogel] bronast umivalnik in njegovo vznožje iz brona, iz zrcal ženskega zbora, ki so se zbirale pri vratih šotorskega svetišča skupnosti. **9** Naredil je dvor. Na južni strani, proti jugu, so bile tanke preproge dvora iz sukane tančice, sto komolcev. **10** Njihovih stebrov je bilo dvajset in dvajset njihovih bronastih podstavkov; kavlji stebrov in njihovi okrasni trakovi so bili iz srebra. **11** Za severno stran je bilo tankih preprog sto komolcev, njihovih stebrov je bilo dvajset in dvajset njihovih podstavkov iz brona; kavlji stebrov in njihovi okrasni trakovi iz srebra. **12** Za zahodno stran so bile tanke preproge petdesetih komolcev, deset njihovih stebrov in deset njihovih podstavkov; kavlji stebrov in njihovi okrasni trakovi iz srebra. **13** Za vzhodno stran, proti vzhodu, petdeset komolcev. **14** Tankih preprog ene strani velikih vrat je bilo petnajst komolcev; njihovi trije stebri in njihovi trije podstavki. **15** In za drugo stran velikih vrat dvora, na tej roki in tisti roki, so bile tanke preproge petnajstih komolcev; trije njihovi stebri in trije njihovi podstavki. **16** Vse tanke preproge dvora naokoli so bile iz sukane tančice. **17** Podstavki za stebre so

bili iz brona; kavlji stebrov in njihovi okrasni trakovi iz srebra in prevleka njihovih kapitelov iz srebra; in vsi stebri dvora so bili okrašeni s srebrom. **18** Tanka preproga za velika dvorna vrata je bilo vezenje iz modre, vijolične, škrlatne in sukane tančice. Dvajset komolcev je bila dolžina in pet komolcev je bilo visoko po širini, primerljivo tankim preprogam dvora. **19** Njihovi stebri so bili štirje in štirje njihovi podstavki iz brona; njihovi kavlji iz srebra in prevleka njihovih kapitelov in njihovih okrasnih trakov iz srebra. **20** Vsi količki šotorskega svetišča in dvora naokoli so bili iz brona. **21** To je seštevek šotorskega svetišča, torej šotorskega svetišča pričevanja, kakor je bilo prešteto glede na Mojzesovo zapoved, za službo Lévijevcev, po roki Itamárja, sina duhovnika Arona. **22** In Becalél, Urijájev sin, Hurov sin, iz Judovega rodu, je naredil vse, kar je Gospod zapovedal Mojzesu. **23** Z njim je bil Oholiáb, Ahisamáhov sin, iz Danovega rodu, graver, spreten delavec in vezalec v modri, vijolični, škrlatni in tankem lanenem platnu. **24** Vsega zlata, ki je bilo vključeno za delo v vsem delu svetega kraja, celo darovanega zlata, je bilo devetindvajset talentov in sedemsto trideset šeklov, po svetiščnem šeklu. **25** Srebra od tistih, ki so bili prešteti izmed skupnosti, je bilo sto talentov in tisoč sedemsto petinsedemdeset šeklov, po svetiščnem šeklu. **26** Pol šekla za vsakega človeka, to je polovica šekla, po svetiščnem šeklu, za vsakogar, ki je odšel, da bi bil preštet, od dvajsetih let starosti in naprej, za šeststo tri tisoč petsto petdeset mož. **27** Iz stotih talentov srebra so bili uliti podstavki svetišča in podstavki zagrinjala; sto podstavkov iz sto talentov, talent za podstavek. **28** Iz tisoč sedemsto petinsedemdesetih šeklov je naredil kavlje za stebre in prevlekel njihove kapitele ter jih okrasil. **29** Darovanega brona je bilo sedemdeset talentov in dva tisoč štiristo šeklov. **30** In s tem je naredil podstavke k vratom šotorskega svetišča skupnosti, bronast oltar in zanj bronasto rešetko, vse oltarne posode, **31** podstavke dvora naokoli in podstavke velikih vrat dvora in vse količke šotorskega svetišča in vse količke dvora naokoli.

39 Iz modre, vijolične in škrlatne so naredili službene obleke, da opravljajo službo na svetem kraju in naredijo sveta oblačila za Arona; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **2** Naredil je efód iz zlate, modre, vijolične, škrlatne in sukane tančice. **3** Zlato so prekovali v tanke plošče in ga narezali v žice, da bi ga vdelali v modro, v vijolično, v škrlatno in v tanko laneno platno, s spretno izdelavo. **4** Za to so naredili obramna dela, da to spojijo skupaj; z dvema robovoma je bilo to spojeno skupaj. **5** Skrbno narejen pas njegovega efóda, ki je bil na njem, je bil iz istega, glede na njegovo delo; iz zlate, modre, vijolične, škrlatne in sukane tančice; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **6** Izdelali so oniksova kamna, obdana z ležiščema iz zlata, vgravirana kakor so vgravirani pečati, z imeni Izraelovih otrok. **7** Položil jih je na ramena efóda, da bodo kamni za spomin Izraelovim otrokom; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **8** Naredil je naprsnik spretne izdelave, podoben efódovemu delu; iz zlate, modre, vijolične, škrlatne in sukane tančice. **9** Bil je štirioglat; naprsnik so naredili prepognjen. Pedenj je bila njegova dolžina in pedenj njegova širina; bil je prepognjen. **10** Na njem so postavili štiri vrste kamnov. Prva vrsta je bil sardij, topaz in granat. To je bila prva vrsta. **11** Druga vrsta smaragd, safir in diamant. **12** Tretja vrsta hijacint, ahat in ametist. **13** Četrta vrsta beril, oniks in jaspis; bili so obdani v ležišča iz zlata v njihovih obdanostih. **14** Kamni so bili glede na imena Izraelovih otrok, dvanajst, glede na njihova imena, podobni gravuram pečata, vsak s svojim imenom, glede na dvanajst rodov. **15** Na naprsniku so naredili verižici na krajih, iz spletenega dela, iz čistega zlata. **16** Naredili so dve ležišči iz zlata in dva zlata obročka in dva zlata obročka vstavili v dva konca naprsnika. **17** Vstavili so dve spleteni verižici iz zlata v dva obročka, na krajeh naprsnika. **18** Dva konca dveh spletenih verižic so privezali na dve ležišči in ju pritrdili na obramna dela efóda, pred njim. **19** Naredili so dva obročka iz zlata in ju položili na dva konca naprsnika, na njegov rob, ki je bil na notranji strani efóda. **20** Naredili so dva druga zlata obročka in ju položili na dve strani pod efód, proti njegovi prednji strani, nasproti drugemu njegovemu spoju, nad skrbno narejenim pasom efóda. **21** Naprsnik z njegovimi obročki so z modrim trakom privezali k obročkom efóda, da bi bil ta lahko nad skrbno narejenim pasom efóda in da se naprsnik ne bi odvezal od efóda; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **22** Naredil je svečano oblačilo efóda iz spletenega dela, celega iz modre. **23** Bila je luknja v sredi svečanega oblačila, kakor luknja brezrokavne verižne srajce s trakom naokoli luknje, da se ne raztrga. **24** Na obšivih svečanega oblačila so naredili granatna jabolka iz modre, vijolične, škrlatne in sukane tančice. **25** Naredili so zvončke iz čistega zlata in zvončke postavili med granatna jabolka, na obšivu svečanega oblačila, naokoli med granatnimi jabolki; **26** zvonček in granatno jabolko, zvonček in granatno jabolko naokoli obšiva svečanega oblačila za služenje v tem; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **27** Naredili so plašče iz tankega lanenega platna iz spletenega dela, za Arona in za njegove sinove **28** in turban iz tankega lanenega platna in čedne klobučke iz tankega lanenega platna in kratke platnene hlače iz sukane tančice **29** in pas iz sukane tančice in modre in vijolične in škrlatne, iz vezenine; kakor je Gospod

zapovedal Mojzesu. 30 Naredili so ploščico svete krone iz
čistega zlata in nanjo napisali pisanje, podobno gravuram
pečata: » SVETO Gospodu.« 31 K temu so privezali moder
trak, da ga pričvrstijo visoko na turbanu; kakor je Gospod
zapovedal Mojzesu. 32 Tako je bilo vse delo šotorskega
svetišča skupnosti končano. Izraelovi otroci so storili glede
na vse, kar je Gospod zapovedal Mojzesu, tako so storili. 33
Šotorsko svetišče so prinesli k Mojzesu, šotor, vso njegovo
opremo, njegove zaponke, njegove deske, njegove zapahe,
njegove stebre, njegove podstavke, 34 pokrivalo rdeče
barvanih ovnovih kož, pokrivalo iz jazbečevih kož, zagrinjalo
pokrivala, 35 skrinjo pričevanja, njena drogova, sedež milosti,
36 mizo in vse njene posode in hlebe navzočnosti, 37 čisti
svečnik z njegovimi svetilkami, celo s svetilkami, da so
razvrščene in vse njegove posode in olje za svetlobo, 38 zlat
oltar, mazilno olje in dišeče kadilo, tanko preprogo za vrata
šotorskega svetišča, 39 bronast oltar, njegovo rešetko iz
brona, njegova drogova in vse njegove posode, [okrogel]
umivalnik in njegovo vznožje, 40 tanko preprogo dvora,
njegove stebre in njegove podstavke, tanko preprogo za
velika dvorna vrata, njene vrvice in njene količke in vse
posode službe šotorskega svetišča za shodni šotor, 41
službene obleke, da opravljajo službo na svetem kraju in
sveta oblačila za duhovnika Arona in oblačila njegovih sinov,
za služenje v duhovniški službi. 42 Glede na vse, kar je
Gospod zapovedal Mojzesu, tako so Izraelovi otroci opravili
vse delo. 43 Mojzes je pogledal na vse delo in glej, naredili
so ga kakor je Gospod zapovedal, celo tako so ga naredili,
in Mojzes jih je blagoslovil.

40 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Na prvi
dan prvega meseca boš postavil šotorsko svetišče
skupnosti. 3 Vanj boš postavil skrinjo pričevanja in skrinjo
pokril z zagrinjalom. 4 Prinesel boš mizo in uredil stvari, ki
naj bi bile razvrščene na njej, in vanj boš prinesel svečnik
ter prižgal njegove svetilke. 5 Postavil boš oltar iz zlata
za kadilo pred skrinjo pričevanja in k vratom šotorskega
svetišča obesil tanko preprogo. 6 Postavil boš oltar žgalne
daritve pred vrati šotorskega svetišča shodnega šotora. 7
[Okrogel] umivalnik boš postavil med shodni šotor in oltar in
vanj boš dal vodo. 8 Napravil boš dvor naokoli in pri velikih
vratih dvora obesil tanko preprogo. 9 Vzel boš mazilno olje in
mazilil šotorsko svetišče in vse, kar je v njem in ga posvetil
in vse njegove posode in to bo sveto. 10 Mazilil boš oltar
žgalne daritve in vse njegove posode in oltar posvéti. To
bo oltar, najsvetejše. 11 Mazilil boš [okrogel] umivalnik in
njegovo vznožje in ga posvétil. 12 Arona in njegove sinove
boš privedel k vratom šotorskega svetišča skupnosti in jih
umil z vodo. 13 Na Arona boš nadel sveta oblačila in mazili
ga in posvéti ga, da mi bo lahko služil v duhovniški službi«.
14 Privedel boš njegove sinove in jih oblekel s plašči. 15
Mazilil jih boš, kakor si mazilil njihovega očeta, da mi bodo
lahko služili v duhovniški službi, kajti njihovo maziljenje
bo zagotovo večno duhovništvo skozi njihove rodove.« 16
Tako je Mojzes storil. Glede na vse, kar mu je Gospod
zapovedal, tako je storil. 17 Pripetilo se je v prvem mesecu, v
drugem letu, na prvi dan meseca, da je bilo šotorsko svetišče
vzdignjeno. 18 Mojzes je vzdignil šotorsko svetišče, privezal
njegove podstavke, postavil njegove deske, vstavil njegove
zapahe in vzdignil njegove stebre. 19 In šotor je razprostrl
nad šotorskim svetiščem, in nad njim postavil pokrivalo
šotora; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. 20 Vzel je
pričevanje, ga položil v skrinjo, drogova namestil na skrinjo
in na skrinjo položil sedež milosti. 21 Skrinjo je prinesel v
šotorsko svetišče in obesil zagrinjalo pokrivala ter pokril
skrinjo pričevanja; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. 22
Mizo je položil v shodni šotor, proti severni strani šotorskega
svetišča, zunaj zagrinjala. 23 Na njej je urejeno položil kruh
pred Gospodom; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. 24
Svečnik je postavil v shodni šotor, nasproti mizi, na strani
šotorskega svetišča proti jugu. 25 Pred Gospodom je prižgal
svetilke; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. 26 Zlati oltar
je postavil v shodnem šotoru pred zagrinjalom 27 in na njem
je zažgal dišeče kadilo; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu.
28 Pri vratih šotorskega svetišča je obesil tanko preprogo. 29
Pri vratih šotorskega svetišča shodnega šotora je postavil
oltar žgalne daritve in na njem daroval žgalno daritev in
jedilno daritev; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. 30
Med shodni šotor in oltar je postavil [okrogel] umivalnik
in vanj dal vodo, da se z njo umiva. 31 Mojzes, Aron in
njegovi sinovi so tam umivali svoje roke in svoja stopala.
32 Ko so odhajali v shodni šotor in ko so prihajali bliže k
oltarju, so se umili; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. 33
Dvor je uredil naokoli šotorskega svetišča in oltarja in obesil
tanko preprogo velikih dvornih vrat. Tako je Mojzes končal
delo. 34 Potem je oblak pokril shodni šotor in Gospodova
slava je napolnila šotorsko svetišče. 35 Mojzes pa ni bil
zmožen vstopiti v shodni šotor, ker je na njem vztrajal oblak
in Gospodova slava je napolnila šotorsko svetišče. 36 Ko je
bil oblak dvignjen iznad šotorskega svetišča, so Izraelovi
otroci odšli naprej po vseh svojih poteh, 37 toda če oblak ni
bil dvignjen, potem niso potovali do dneva, ko je bil dvignjen
gor. 38 Kajti Gospodov oblak je bil nad šotorskim svetiščem
podnevi, ogenj pa je bil na njem ponoči, v očeh vse Izraelove
hiše, na vseh njihovih poteh.

3 Mojzes

1 Gospod je zaklical k Mojzesu in mu spregovoril iz šotorskega svetišča skupnosti, rekoč: **2** »Spregovori Izraelovim otrokom in jim reci: ›Če katerikoli človek izmed vas prinese dar Gospodu, boste prinesli svojo daritev izmed živine, od tropa in od črede. **3** Če bo njegov dar žgalna daritev od črede, naj daruje samca brez pomanjkljivosti. Daroval ga bo iz svoje lastne prostovoljne volje pri vratih šotorskega svetišča skupnosti pred Gospodom. **4** Svojo roko bo položil na glavo žgalne daritve in ta bo sprejeta zanj, da opravi spravo zanj. **5** Bikca bo zaklal pred Gospodom in duhovniki, Aronovi sinovi, bodo prinesli kri in kri poškropili naokoli nad oltarjem, ki je pri vratih šotorskega svetišča skupnosti. **6** Žgalno daritev bo odrl in jo razrezal na koščke. **7** Sinovi duhovnika Arona bodo na oltar položili ogenj in po vrsti na ogenj položili les. **8** Duhovniki, Aronovi sinovi, bodo položili dele, glavo in tolščo, po vrsti na les, ki je na ognju, ki je na oltarju, **9** toda njegovo drobovino in njegove noge bo umil v vodi. Duhovnik bo vse sežgal na oltarju, da bo žgalna daritev, ognjena daritev, prijetnega vonja Gospodu. **10** Če bo njegov dar za žgalno daritev od tropov, namreč od ovc ali od koz, bo privedel samca brez pomanjkljivosti. **11** Zaklal ga bo na severni strani oltarja pred Gospodom. Duhovniki, Aronovi sinovi, bodo njegovo kri poškropili naokoli nad oltarjem. **12** Razrezal ga bo na koščke, z njegovo glavo in njegovo tolščo. Duhovnik jih bo po vrsti položil na les, ki je na ognju, ki je na oltarju, **13** toda drobovje in noge bo umil z vodo. Duhovnik bo vse to prinesel in to sežgal na oltarju. To je žgalna daritev, ognjena daritev, prijetnega vonja Gospodu. **14** Če bo žgalna daritev za njegov dar Gospodu od perjadi, potem bo svojo daritev prinesel od grlic ali od mladih golobov. **15** Duhovnik bo to prinesel na oltar in ji odščipnil vrat in jo sežgal na oltarju; in njena kri bo iztisnjena ob strani oltarja. **16** Njeno golšo bo odtrgal z njenimi peresi in jo odvrgel na vzhodnem delu, poleg oltarja, ob kraju za pepel **17** in nalomi jo s perutmi, toda ne bo je ločil narazen. Duhovnik bo to sežgal na oltarju, na lesu, ki je na ognju. To je žgalna daritev, ognjena daritev, prijetnega vonja Gospodu.‹«

2 »›Ko bo kdorkoli daroval jedilno daritev Gospodu, bo njegov dar iz fine moke in na to bo izlil olje in položil kadilo. **2** To bo prinesel Aronovim sinovom, duhovnikom. Iz od tega bo zajel prgišče moke in od olja, z vsem kadilom in duhovnik bo to sežgal na oltarju v spomin na to, da bo ognjena daritev, prijeten vonj Gospodu. **3** Ostanek jedilne daritve bo od Arona in njegovih sinov. To je najsvetejša stvar Gospodovih daritev, narejenih z ognjem. **4** Če prineseš dar jedilne daritve, spečen v peči, naj bodo to nekvašeni kolači iz fine moke, pomazani z oljem ali nekvašeni vaflji, pomazani z oljem. **5** Če bo tvoj dar jedilna daritev, spečena v ponvi, naj bo ta iz fine nekvašene moke, umešane z oljem. **6** Razdelil jo boš na koščke in nanjo izlil olje. To je jedilna daritev. **7** Če bo tvoj dar jedilna daritev, spečena v tvoji ponvi za cvrtje, naj bo narejena iz fine moke z oljem. **8** Jedilno daritev, ki je narejena iz teh stvari, boš prinesel Gospodu in ko je ta izročena duhovniku, jo bo prinesel na oltar. **9** Duhovnik bo vzel od jedilne daritve njegov spomin in tega bo sežgal na oltarju. To je ognjena daritev, prijetnega vonja Gospodu. **10** To, kar je ostalo od jedilne daritve, bo od Arona in njegovih sinov. To je najsvetejša stvar Gospodovih daritev, narejenih z ognjem. **11** Nobena jedilna daritev, ki jo boste prinesli h Gospodu, naj ne bo pripravljena s kvasom, kajti nobenega kvasa niti nobenega medu ne boste sežgali pri vsaki Gospodovi daritvi, narejeni z ognjem. **12** Kar se tiče daru prvih sadov, jih boste darovali Gospodu, toda ne bodo sežgani na oltarju za prijeten vonj. **13** Vsak dar svoje jedilne daritve boš začinil s soljo; niti ne boš trpel, da bi sol zaveze tvojega Boga manjkala pri tvoji jedilni daritvi. Z vsemi svojimi darovi boš daroval sol. **14** Če daruješ jedilno daritev svojih prvih sadov Gospodu, boš daroval za jedilno daritev svojih prvih sadov zeleno žitno klasje, posušeno ob ognju, torej žito, omlateno iz polnih klasov. **15** Nanj boš izlil olje in nanj dal kadilo. To je jedilna daritev. **16** Duhovnik bo sežgal spomin od tega, del od stolčenega žita in del od njegovega olja, z vsem njegovim kadilom. To je ognjena daritev Gospodu.

3 Če bo njegov dar darovanje mirovne daritve, če jo bo daroval od črede; bodisi je ta samec ali samica, jo bo daroval brez pomanjkljivosti pred Gospodom. **2** Svojo roko bo položil na glavo njegovega daru in ga zaklal pri vratih šotorskega svetišča skupnosti. Aronovi sinovi, duhovniki, pa bodo kri poškropili naokoli po oltarju. **3** Daroval bo dar mirovne daritve, ognjeno daritev Gospodu; tolščo, ki pokriva drobovje in vso tolščo, ki je na drobovju. **4** In obe ledvici in tolščo, ki je na njiju, ki je ob bokih in opno nad jetri, z ledvicama, bo odstranil. **5** Aronovi sinovi bodo to sežgali na oltarju nad žgalno daritvijo, ki je na lesu, to je na ognju. To je ognjena daritev, prijetnega vonja Gospodu. **6** Če bo njegov dar za darovanje mirovne daritve Gospodu od tropa; samec ali samica, ga bo daroval brez pomanjkljivosti. **7** Če daruje jagnje za njegov dar, potem ga bo daroval pred Gospodom. **8** Svojo roko bo položil na glavo svojega daru in ga zaklal pred šotorskim svetiščem skupnosti, Aronovi sinovi pa bodo njegovo kri poškropili naokoli nad oltarjem. **9** Daroval bo

od žrtvovanja mirovne daritve, ognjeno daritev Gospodu; njegovo tolščo in celoten tolsti rep; odrezal ga bo tik ob hrbtenici; in tolščo, ki pokriva drobovje in vso tolščo, ki je na drobovju 10 in obe ledvici in tolščo, ki je na njiju, ki je ob bokih in opno nad jetri, z ledvicama; to bo vzel stran. 11 Duhovnik bo to sežgal na oltarju. To to je hrana darovanja, ognjena daritev Gospodu. 12 Če bo njegov dar kozel, potem ga bo daroval pred Gospodom. 13 Svojo roko bo položil na njegovo glavo in ga zaklal pred šotorskim svetiščem skupnosti, Aronovi sinovi pa bodo njegovo kri poškropili naokoli po oltarju. 14 Od tega bo daroval svoj dar, ognjeno daritev Gospodu; tolščo, ki pokriva drobovje in vso tolščo, ki je na drobovju. 15 In obe ledvici in tolščo, ki je na njiju, ki je ob bokih in opno nad jetri, z ledvicama, to bo vzeto proč. 16 Duhovnik jih bo sežgal na oltarju. To je hrana ognjene daritve za prijeten vonj. Vsa tolšča je Gospodova. 17 To bo večen zakon za vaše rodove po vseh vaših prebivališčih, da ne jeste niti tolšče niti krvi.‹«

4 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Govori Izraelovim otrokom, rekoč: ›Če bo duša zaradi nevednosti grešila zoper katerekoli izmed Gospodovih zapovedi, glede stvari, ki se ne bi smele storiti, in bo storila zoper katerokoli izmed njih; 3 če duhovnik, ki je maziljen, stori greh glede na greh ljudstva, potem naj za svoj greh, ki ga je zagrešil, privede mladega bikca brez pomanjkljivosti Gospodu za daritev za greh. 4 Bikca bo privedel k vratom šotorskega svetišča skupnosti pred Gospoda in svojo roko bo položil bikcu na glavo in pred Gospodom bo bikca zaklal. 5 Duhovnik, ki je maziljen, bo vzel od krvi bikca in jo prinesel do šotorskega svetišča skupnosti 6 in duhovnik bo svoj prst pomočil v kri in pred zagrinjalom svetišča kri sedemkrat poškropil pred Gospodom. 7 Duhovnik bo nekaj krvi dal na rogove oltarja prijetnega vonja pred Gospodom, ki je v šotorskem svetišču skupnosti; in vso kri bikca bo izlil ob vznožju oltarja žgalne daritve, ki je ob vratih šotorskega svetišča skupnosti. 8 Iz njega bo vzel vso tolščo bikca za daritev za greh; tolščo, ki pokriva drobovje in vso tolščo, ki je na drobovju, 9 dve ledvici in tolščo, ki je na njiju, ki je ob bokih in opno nad jetri, z ledvicama, to bo vzeto proč, 10 kot je bilo vzeto od bikca žrtvovanja mirovnih daritev. Duhovnik jih bo sežgal na oltarju žgalne daritve. 11 In kožo bikca in vse njegovo meso z njegovo glavo, z njegovimi nogami, njegovim drobovjem in njegovim iztrebkom. 12 Celo celotnega bikca bo odnesel naprej, zunaj tabora, na čist prostor, kjer je bil izsut pepel in ga z ognjem sežgal na lesu. Sežgan bo kjer je izsut pepel. 13 Če celotna Izraelova skupnost greši zaradi nevednosti in bo stvar skrita pred očmi zbora in so storili nekaj zoper katerokoli izmed Gospodovih zapovedi glede stvari, ki ne bi smele biti storjene in so krivi; 14 ko je greh, ki so ga zagrešili zoper njega znan, potem bo skupnost darovala mladega bikca za greh in ga privedla pred šotorsko svetišče skupnosti. 15 Starešine skupnosti bodo pred Gospodom svoje roke položili na glavo bikca in bikec bo zaklan pred Gospodom. 16 Duhovnik, ki je maziljen, bo k šotorskemu svetišču skupnosti prinesel od krvi bikca 17 in duhovnik bo svoj prst pomočil v nekaj od krvi in jo sedemkrat poškropil pred Gospodom, torej pred zagrinjalom. 18 Nekaj krvi bo dal na rogove oltarja, ki je pred Gospodom, to je v šotorskem svetišču skupnosti in vso kri bo izlil ob vznožju oltarja žgalne daritve, ki je ob vratih šotorskega svetišča skupnosti. 19 Iz njega bo vzel vso njegovo tolščo in jo sežgal na oltarju. 20 Z bikcem bo storil kakor je storil z bikcem daritve za greh; tako bo storil s tem. In duhovnik bo zanje opravil spravo in to jim bo odpuščeno. 21 Bikca bo odnesel zunaj tabora in ga sežgal kakor je sežgal prvega bikca. To je daritev za greh za skupnost. 22 Ko je voditelj grešil in storil nekaj zaradi nevednosti zoper katerokoli izmed zapovedi Gospoda, svojega Boga, glede stvari, ki naj ne bi bile storjene in je kriv, 23 ali če njegov greh, v čemer je grešil, pride k njegovemu spoznanju; bo prinesel svoj dar, kozlička izmed koz, samca brez pomanjkljivosti. 24 Svojo roko bo položil na glavo kozla in ga zaklal na kraju, kjer koljejo žgalno daritev pred Gospodom. To je daritev za greh. 25 Duhovnik bo s svojim prstom vzel od krvi daritve za greh in to dal na rogove oltarja žgalne daritve in njegovo kri bo izlil ob vznožju oltarja žgalne daritve. 26 Vso njegovo tolščo bo sežgal na oltarju, kakor tolščo žrtvovanja mirovnih daritev. Duhovnik bo zanj opravil spravo, glede na njegov greh in ta mu bo odpuščen. 27 Če kdorkoli izmed preprostega ljudstva greši zaradi nevednosti, medtem ko stori nekaj zoper katerokoli izmed Gospodovih zapovedi, glede stvari, ki ne bi smele biti storjene in je kriv; 28 ali če njegov greh, ki ga je zagrešil, pride v njegovo spoznanje; potem bo za svoj greh, ki ga je zagrešil, prinesel svoj dar, kozlička od koz, samico brez pomanjkljivosti. 29 Svojo roko bo položil na glavo daritve za greh in na kraju žgalne daritve bo zaklal daritev za greh. 30 Duhovnik bo s prstom vzel od njegove krvi in to dal na rogove oltarja žgalne daritve in vso njegovo kri bo izlil ob vznožju oltarja. 31 Odvzel bo vso njegovo tolščo, kakor je odvzeta tolšča žrtvovanja mirovnih daritev, in duhovnik jo bo sežgal na oltarju v prijeten vonj Gospodu, in duhovnik bo zanj opravil spravo in to mu bo odpuščeno. 32 Če privede jagnje v dar za greh, bo prinesel samico, brez pomanjkljivosti. 33 Svojo roko bo položil na glavo daritve za

greh in jo na kraju, kjer koljejo žgalno daritev, zaklal v daritev za greh. **34** Duhovnik bo s svojim prstom vzel od krvi daritve za greh in to dal na rogove oltarja žgalne daritve in vso kri izlil ob vznožju oltarja. **35** Odvzel bo vso njeno tolščo, kakor je tolšča jagnjeta odvzeta od žrtvovanja mirovnih daritev, in duhovnik jih bo sežgal na oltarju, glede na daritve, narejene z ognjem Gospodu, in duhovnik bo opravil spravo za njegov greh, ki ga je zagrešil in ta mu bo odpuščen.

5 Če duša greši in sliši glas priseganja in je priča, bodisi da je to videla ali izvedela o tem; če tega ne izusti, potem bo nosila svojo krivičnost. **2** Ali če se duša dotakne katerekoli nečiste stvari, bodisi je to truplo nečiste živali ali truplo nečiste živine ali truplo nečistih plazečih bitij, in če je to skrito pred njim, bo tudi on nečist in kriv. **3** Ali če se on dotakne nečistosti človeka, kakršnakoli nečistost je to, da se bo človek z njo omadeževal in je to skrito pred njim; potem bo kriv, ko izve o tem. **4** Ali če duša priseže, razglašujoč s svojimi ustnicami, da stori zlo ali da stori dobro, karkoli je to, kar bo človek s prisego razglasil in bo to skrito pred njim; ko izve o tem, potem bo kriv v eni izmed teh. **5** Zgodilo se bo, ko bo kriv v eni izmed teh stvari, da bo priznal, da je v tej stvari grešil. **6** Za svoj greh, ki ga je zagrešil, bo prinesel Gospodu svojo daritev za prestopek, samico izmed tropa, jagnje ali kozlička izmed koz za daritev za greh; in duhovnik bo zanj opravil spravo glede njegovega greha. **7** Če pa ne bo zmožen prinesti jagnjeta, potem bo za svoj prekršek, ki ga je zagrešil, Gospodu prinesel dve grlici ali dva mlada goloba, enega za daritev za greh in drugega za žgalno daritev. **8** Prinesel ju bo duhovniku, ki bo najprej daroval to, kar je za daritev za greh in njegovo glavo bo odščipnil od vratu, toda tega ne bo ločil narazen. **9** Poškropil bo od krvi daritve za greh na strani oltarja. Preostanek krvi pa bo iztisnil ob vznožju oltarja. To je daritev za greh. **10** Drugo pa bo daroval za žgalno daritev, glede na določen način in duhovnik bo zanj opravil spravo za njegov greh, ki ga je zagrešil in ta mu bo odpuščen. **11** Toda če ne bo zmožen prinesti dveh grlic ali dveh mladih golobov, potem naj tisti, ki je grešil, za svoj dar prinese deseti del škafa iz fine moke za daritev za greh; nanjo ne bo dal olja niti ne bo nanjo dal kakršnega koli kadila, kajti to je daritev za greh. **12** Potem bo to prinesel do duhovnika in duhovnik bo vzel prgišče tega, torej spomin od tega in to sežgal na oltarju, glede na daritve, narejene z ognjem Gospodu. To je daritev za greh. **13** Duhovnik bo zanj opravil spravo glede njegovega greha, ki ga je zagrešil v eni od teh [stvari] in ta mu bo odpuščen. Preostanek pa bo duhovnikov, kot jedilna daritev.‹« **14** Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **15** »Če duša zagreši prekršek in greši zaradi nevednosti v Gospodovih svetih stvareh, potem bo za svoj prekršek iz tropa privedla ovna brez pomanjkljivosti Gospodu, s tvojo oceno po srebrnih šeklih, po svetiščnem šeklu, v daritev za prestopek. **16** Odkupil se bo zaradi škode, ki jo je storil v sveti stvari in k temu bo dodal peti del in ga dal duhovniku. Duhovnik bo zanj opravil spravo z ovnom daritve za prekršek in to mu bo odpuščeno. **17** Če duša greši in zagreši katerokoli od teh stvari, ki so po Gospodovih zapovedih prepovedane, da se storijo; čeprav tega ni vedel, je vendarle kriv in bo nosil svojo krivičnost. **18** Iz tropa bo duhovniku privedel ovna brez pomanjkljivosti, s tvojo oceno, v daritev za prestopek in duhovnik bo zanj opravil spravo glede njegove nevednosti, v kateri je nevedno grešil in tega ni vedel in ta mu bo odpuščena. **19** To je daritev za prestopek. Zagotovo se je prekršil zoper Gospoda.«

6 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **2** »Če duša greši in zagreši prekršek zoper Gospoda in laže svojemu bližnjemu v tem, kar mu je bilo izročeno, da varuje, ali v družbi, ali v stvari, odvzeti z nasiljem, ali je zavedel svojega bližnjega, **3** ali je našel to, kar je bilo izgubljeno in glede tega laže in krivo prisega; v čemerkoli izmed vsega tega kar človek dela, v tem greši; **4** Potem se bo zgodilo, ker je grešil in je kriv, da bo povrnil to, kar je nasilno odvzel proč ali stvar, ki jo je varljivo pridobil ali to, kar mu je bilo izročeno, da varuje ali izgubljeno stvar, ki jo je našel, **5** ali vse to o čemer je krivo prisegel. To bo torej povrnil v glavnici in k temu bo dodal še petino in to dal tistemu, ki mu pripada, na dan svoje daritve za prekršek. **6** H Gospodu bo [prek] duhovnika privedel svojo daritev za prestopek, ovna brez pomanjkljivosti iz tropa, s tvojo oceno, v daritev za prestopek. **7** Duhovnik bo zanj pred Gospodom opravil spravo in odpuščeno mu bo za karkoli od vsega, kar je storil v teh prekrških.« **8** Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **9** »Zapovej Aronu in njegovim sinovom, rekoč: ›To je postava žgalne daritve: ›To je žgalna daritev, ker vso noč, do jutra, gori na oltarju in oltarni ogenj bo gorel v njej.‹ **10** Duhovnik si bo nadel laneno obleko in kratke platnene hlače bo nadel na svoje meso in pobral pepel, ki ga je ogenj na oltarju použil z žgalno daritvijo in ga položil poleg oltarja. **11** Odložil bo svoje obleke in si nadel druge obleke in pepel odnesel zunaj tabora, na čist prostor. **12** Ogenj na oltarju naj gori na njem; naj ne bo ugasnjen. Duhovnik naj na njem vsako jutro zažiga les in nanj po vrsti polaga žgalno daritev in na njem naj zažiga tolščo mirovnih daritev. **13** Ogenj bo vedno gorel na oltarju; nikoli naj ne ugasne. **14** To je postava jedilne

daritve. Aronovi sinovi jo bodo darovali pred Gospodom, pred oltarjem. **15** Od tega bo vzel prgišče moke jedilne daritve in od olja in vse kadilo, ki je na jedilni daritvi in to bo na oltarju sežgal Gospodu v prijeten vonj, torej spomin na to. **16** Preostanek pa bodo Aron in njegovi sinovi pojedli. Z nekvašenim kruhom bo pojedena na svetem prostoru. Na dvoru šotorskega svetišča skupnosti jo bodo pojedli. **17** Ta ne bo pečena s kvasom. To sem jim dal za njihov delež mojih daritev, narejenih z ognjem; to je najsvetejše, kakor je daritev za greh in kakor daritev [za] prekršek. **18** Vsi moški izmed Aronovih otrok bodo jedli od nje. To bo zakon na veke v vaših rodovih glede Gospodovih daritev, narejenih z ognjem; vsak, kdor se jih dotakne, bo svet.‹« **19** Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **20** »To je dar Arona in njegovih sinov, ki ga bodo darovali Gospodu na dan, ko je maziljen: deseti del škafa fine moke za neprestano jedilno daritev, polovico od tega zjutraj in polovico od tega zvečer. **21** V ponvi naj bo pripravljena z oljem in ko je ocvrta, jo boš v njej prinesel in pečene koščke jedilne daritve boš daroval v prijeten vonj Gospodu. **22** To naj daruje duhovnik izmed njegovih sinov, ki je maziljen namesto njega. To je zakon na veke Gospodu; ta naj bo v celoti sežgana. **23** Kajti vsaka jedilna daritev za duhovnika naj bo v celoti sežgana. Le-ta naj ne bo pojedena.« **24** Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **25** »Govori Aronu in njegovim sinovom, rekoč: ›To je postava daritve za greh pred Gospodom. Na kraju, kjer je zaklana žgalna daritev, bo zaklana daritev za greh. To je najsvetejše. **26** Jedel jo bo duhovnik, ki jo daruje za greh. Pojedena bo na svetem kraju, na dvoru šotorskega svetišča skupnosti. **27** Karkoli od tega se bo dotaknilo mesa, naj bo sveto, in ko je kri od te daritve poškropljena na kakršnokoli obleko, boš na svetem prostoru opral to, po čemer je bila poškropljena. **28** Toda lončena posoda, v kateri je skuhana, naj bo razbita, in če je skuhana v bronastem loncu, naj bo tako odrgnjena kakor pomita v vodi. **29** Vsi moški izmed duhovnikov bodo jedli od tega. To je najsvetejše. **30** Nobena daritev za greh, od katere je kakršnakoli kri prinesena v šotorsko svetišče skupnosti, da se z njo pobota na svetem kraju, naj ne bo pojedena. Ta naj bo sežgana v ognju.

7 Prav takšna je postava daritve za prestopek. To je najsvetejše. **2** Na mestu, kjer koljejo žgalno daritev, bodo zaklali daritev za prestopek in njeno kri bodo poškropili naokoli nad oltarjem. **3** Od tega bo daroval vso njeno tolščo; tolsti rep in tolščo, ki pokriva drobovje, **4** dve ledvici in tolščo, ki je na njiju, ki je ob bokih in opno, ki je nad jetri, z dvema ledvicama, to bo vzel proč. **5** Duhovnik jih bo sežgal na oltarju za daritev, ognjeno daritev Gospodu. To je daritev za prestopek. **6** Vsak moški med duhovniki naj od tega jé. To naj bo pojedeno na svetem prostoru. To je najsvetejše. **7** Kakor je daritev za greh, tako je daritev za prestopek. Zanju je ena postava. Duhovnik, ki s tem opravlja spravo, bo to imel. **8** Duhovnik, ki daruje žgalno daritev kateregakoli človeka, torej duhovnik, bo zase imel kožo žgalne daritve, ki jo je daroval. **9** Vsa jedilna daritev, ki je spečena v peči in vse, kar je pripravljeno v ponvi za cvrtje in v ponvi, naj bo od duhovnika, ki jo daruje. **10** Vsako jedilno daritev, pomešano z oljem in suho, naj imajo vsi Aronovi sinovi, eden toliko kakor drugi. **11** To je postava žrtvovanja mirovnih daritev, ki jih bo daroval Gospodu. **12** Če jo daruje za zahvaljevanje, potem naj jo daruje z žrtvijo zahvaljevanja nekvašenih kolačev, umešanih z oljem in nekvašenih vafljev, pomazanih z oljem in ocvrtih kolačev, umešanih z oljem iz fine moke. **13** Poleg kolačev bo za svoj dar daroval kvašen kruh z zahvalno žrtvijo njegovih mirovnih daritev. **14** Od tega naj daruje enega od celotnega daru za vzdigovalno daritev Gospodu in to naj bo od tistega duhovnika, ki škropi kri mirovnih daritev. **15** Meso žrtvovanja njegovih mirovnih daritev za zahvaljevanje naj bo pojedeno istega dne, kot je bilo darovano; nič od tega naj ne pusti do jutra. **16** Toda če je žrtvovanje njegove daritve prisega ali prostovoljno darovanje, naj bo to pojedeno istega dne, kot daruje svojo klavno daritev in tudi naslednji dan naj bo njen ostanek pojeden, **17** toda preostanek mesa klavne daritve naj bo na tretji dan sežgan z ognjem. **18** Če bo karkoli od mesa žrtvovanja njegovih mirovnih daritev pojedeno tretji dan, ne bo sprejeto niti ne bo pripisano tistemu, ki je to daroval. To bo ogabnost in duša, ki od tega jé, bo nosila svojo krivičnost. **19** Meso, ki se dotakne katerekoli nečiste stvari naj ne bo pojedeno; sežgano naj bo z ognjem. Kar se tiče mesa, vsi, ki so čisti, naj od tega jedo. **20** Toda duša, ki jé od mesa žrtvovanja mirovnih daritev, ki pripadajo Gospodu, ima na sebi svojo nečistost, celo ta duša naj bo iztrebljena iz svojega ljudstva. **21** Še več, duša, ki se bo dotaknila katerekoli nečiste stvari, kakor je nečistost človeka ali kakršnekoli nečiste živali ali kakšne gnusne nečiste stvari in jé od mesa žrtvovanja mirovnih daritev, ki pripadajo Gospodu, celo ta duša naj bo iztrebljena iz svojega ljudstva.‹« **22** Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **23** »Govori Izraelovim otrokom, rekoč: ›Vi ne boste jedli nobene vrste tolšče od vola, ovce ali koze. **24** Tolšča živali, ki je sama od sebe poginila in tolšča od tega, kar so živali raztrgale, je lahko uporabljena na katerikoli drug način, toda vi od tega nikakor ne boste jedli. **25** Kajti kdorkoli jé tolščo živali, od katerih ljudje darujejo ognjeno daritev Gospodu, celo duša,

ki to jé, naj bo iztrebljena izmed svojega ljudstva. 26 Še več, vi ne boste jedli nobene vrste krvi, bodisi od perjadi ali od živine, v kateremkoli izmed svojih prebivališč. 27 Katerakoli duša, ki jé katerokoli vrsto krvi, celo ta duša naj bo iztrebljena iz svojega ljudstva.‹« 28 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 29 »Govori Izraelovim otrokom, rekoč: ›Kdor daruje žrtvovanje svojih mirovnih daritev Gospodu, bo prinesel svoj dar Gospodu od žrtvovanja svojih mirovnih daritev. 30 Njegove lastne roke bodo prinesle Gospodove ognjene daritve, tolščo s prsmi. To bo prinesel, da bodo prsi lahko majane za majalno daritev pred Gospodom. 31 Duhovnik naj tolščo sežge na oltarju, toda prsi naj bodo od Arona in njegovih sinov. 32 Desno pleče boste dali duhovniku za vzdigovalno daritev, žrtvovanje svojih mirovnih daritev. 33 Tisti izmed Aronovih sinov, ki darujejo kri mirovnih daritev in tolščo, bodo imeli za svoj delež desno pleče. 34 Kajti prsi majanja in pleče vzdigovanja sem vzel Izraelovim otrokom izmed žrtvovanja njihovih mirovnih daritev in jih za vedno z zakonom dal duhovniku Aronu in njegovim sinovom izmed Izraelovih otrok.‹« 35 To je delež Aronovega maziljenja in maziljenja njegovih sinov izmed ognjenih Gospodovih daritev, na dan, ko jih je prinesel, da bi služil Gospodu v duhovniški službi; 36 ki ga je Gospod zapovedal, da bi jim bil dan od Izraelovih otrok, na dan, ko jih je mazilil, z zakonom na veke skozi njihove rodove. 37 To je postava žgalne daritve, jedilne daritve, daritve za greh, daritve za prestopek, uméstitvenih [daritev] in žrtvovanje mirovnih daritev, 38 ki jih je Gospod zapovedal Mojzesu na gori Sinaj, na dan, ko je Izraelovim otrokom zapovedal, naj svoje darove darujejo Gospodu v Sinajski divjini.

8 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Vzemi Arona in z njim njegove sinove, obleke, mazilno olje, bikca za daritev za greh, dva ovna in košaro nekvašenega kruha, 3 in zberi skupaj ves zbor k vratom šotorskega svetišča skupnosti.« 4 Mojzes je storil, kakor mu je Gospod zapovedal in zbor je bil zbran skupaj k vratom šotorskega svetišča skupnosti. 5 Mojzes je rekel skupnosti: »To je stvar, ki jo je Gospod zapovedal, da se stori.« 6 Mojzes je privedel Arona in njegove sinove ter jih umil z vodo. 7 Nadel mu je plašč, ga opasal s pasom, ga ogrnil s svečanim oblačilom, nanj položil efód in ga opasal s skrbno narejenim pasom efóda in ga s tem prevezal. 8 Nanj je dal naprsnik. V naprsnik je položil tudi Urím in Tumím. 9 Turban je položil na njegovo glavo; tudi na turban, torej na njegov sprednji del, je položil zlato ploščico, sveto krono; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. 10 Mojzes je vzel mazilno olje in mazilil šotorsko svetišče in vse, kar je bilo v njem in to posvetil. 11 Od tega je sedemkrat poškropil po oltarju in mazilil oltar ter vse njegove posode, tako [okrogel] umivalnik kot njegovo vznožje, da jih posvéti. 12 Na Aronovo glavo je izlil mazilno olje in ga mazilil, da ga posvéti. 13 Mojzes je privedel Aronove sinove, nanje položil plašče, jih opasal s pasovi in nanje položil klobučke; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. 14 Privedel je bikca za daritev za greh. Aron in njegovi sinovi so svoje roke položili na glavo bikca daritve za greh. 15 Zaklal ga je in Mojzes je vzel kri in jo s svojim prstom dal vsenaokrog na rogove oltarja in očistil oltar in kri izlil ob vznožju oltarja in ga posvetil, da bi na njem opravil pobotanje. 16 Vzel je vso tolščo, ki je bila na drobovju, opno nad jetri, dve ledvici, njuno tolščo in Mojzes je to sežgal na oltarju. 17 Toda bikca, njegovo kožo, njegovo meso in njegov iztrebek je z ognjem sežgal zunaj tabora; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. 18 In privedel je ovna za žgalno daritev, Aron in njegovi sinovi pa so svoje roke položili ovnu na glavo. 19 Zaklal ga je in Mojzes je kri poškropil naokoli po oltarju. 20 Ovna je razrezal na koščke in Mojzes je sežgal glavo, koščke in tolščo. 21 Drobovje in noge je opral v vodi in Mojzes je celotnega ovna sežgal na oltarju. To je bila žgalna daritev v prijeten vonj in ognjena daritev Gospodu; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. 22 Privedel je drugega ovna, ovna uméstitve, Aron in njegovi sinovi pa so svoje roke položili ovnu na glavo. 23 In on ga je zaklal. Mojzes je vzel od njegove krvi, jo pomazal na konico Aronovega desnega ušesa, na palec njegove desne roke in na palec njegovega desnega stopala. 24 Privedel je Aronove sinove in Mojzes je dal od krvi na konico njihovih desnih ušes in na palce njihovih desnih rok in na palce njihovih desnih stopal; in Mojzes je kri poškropil naokoli po oltarju. 25 Vzel je tolščo, tolsti rep, vso tolščo, ki je bila na drobovju, opno nad jetri, dve ledvici in njuno tolščo ter desno pleče. 26 Iz košare nekvašenega kruha, ki je bila pred Gospodom, je vzel en nekvašen kolač, kolač oljnatega kruha in en vafelj ter jih položil na tolščo in na desno pleče. 27 Vse to je dal na Aronove roke in na roke Aronovih sinov in jih majal za majalno daritev pred Gospodom. 28 Mojzes jih je vzel iz njihovih rok in jih sežgal na oltarju nad žgalno daritvijo. To so bile uméstitvene [daritve] za prijeten vonj. To je ognjena daritev Gospodu. 29 Mojzes je vzel prsi in jih majal za majalno daritev pred Gospodom, kajti od ovna uméstitve je bil to Mojzesov delež; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. 30 Mojzes je vzel od mazilnega olja in od krvi, ki je bila na oltarju in to poškropil na Arona, na njegove obleke, na njegove sinove in na obleke njegovih sinov z njim; in posvetil je Arona, njegove obleke, njegove sinove

in obleke njegovih sinov z njim. 31 Mojzes je rekel Aronu
in njegovim sinovim: »Meso skuhajte pri vratih šotorskega
svetišča skupnosti. Tam ga pojejte s kruhom, ki je v košari
uméstitvenih [daritev], kakor sem zapovedal, govoreč: ›Aron
in njegovi sinovi bodo to jedli.‹ 32 To, kar pa ostane od mesa
in od kruha, boste sežgali z ognjem. 33 Sedem dni ne boste
šli od vrat šotorskega svetišča skupnosti, dokler dnevi vaše
uméstitve ne bodo končani, kajti sedem dni vas bo uméščal.
34 Kakor je storil ta dan, tako je Gospod zapovedal storiti, da
za vas opravi spravo. 35 Zato boste sedem dni, dan in noč,
ostajali pri vratih šotorskega svetišča skupnosti in se boste
držali Gospodovega naročila, da ne umrete, kajti tako mi je
bilo zapovedano.« 36 Tako so Aron in njegovi sinovi storili
vse stvari, ki jih je Gospod zapovedal po Mojzesovi roki.

9 Na osmi dan se je pripetilo, da je Mojzes poklical Arona,
njegove sinove in Izraelove starešine. 2 Aronu je rekel:
»Vzemi si mlado tele za daritev za greh in ovna za žgalno
daritev, brez pomanjkljivosti in ju daruj pred Gospodom. 3
Izraelovim otrokom boš govoril, rekoč: ›Vzemite kozlička
od koz za daritev za greh ter tele in jagnje, oba enoletna,
brez pomanjkljivosti, za žgalno daritev. 4 Tudi bikca in ovna
za mirovno daritev, da žrtvujete pred Gospodom in jedilno
daritev umešano z oljem, kajti danes se vam bo prikazal
Gospod.‹« 5 Pred šotorsko svetišče skupnosti so privedli to,
kar je Mojzes zapovedal, in vsa skupnost se je približala
ter stala pred Gospodom. 6 Mojzes je rekel: »To je stvar,
ki jo je Gospod zapovedal, da naj bi jo storili; in prikazala
se vam bo Gospodova slava.« 7 Mojzes je rekel Aronu:
»Pojdi k oltarju in daruj svojo daritev za greh in svojo žgalno
daritev in opravi spravo zase in za ljudstvo in daruj dar
ljudstva in opravi spravo zanje; kakor je zapovedal Gospod.«
8 Aron je torej odšel k oltarju in zaklal tele za daritev za greh,
ki je bilo zanj. 9 Aronovi sinovi so k njemu prinesli kri, in
svoj prst je pomočil v kri in jo dal na rogove oltarja in kri
izlil ob vznožju oltarja. 10 Toda tolščo, ledvici in opno nad
jetri daritve za greh je sežgal na oltarju, kakor je Gospod
zapovedal Mojzesu. 11 Meso in kožo pa je sežgal z ognjem
zunaj tabora. 12 Zaklal je žgalno daritev in Aronovi sinovi
so mu podali kri, ki jo je poškropil naokoli nad oltarjem. 13
Podali so mu žgalno daritev, z njenimi kosi in glavo, in sežgal
jih je na oltarju. 14 Opral je drobovje in noge ter jih sežgal na
žgalni daritvi, na oltarju. 15 Prinesel je dar ljudstva in vzel
kozla, ki je bil daritev za greh za ljudstvo in ga zaklal ter ga
daroval za greh kakor prvega. 16 Privedel je žgalno daritev
in jo daroval glede na določen način. 17 Prinesel je jedilno
daritev in od nje vzel prgišče in to sežgal na oltarju poleg
jutranje žgalne daritve. 18 Za ljudstvo je zaklal tudi bikca in
ovna za žrtvovanje mirovnih daritev, Aronovi sinovi pa so mu
podali kri, ki jo je poškropil naokoli po oltarju, 19 in tolščo
bikca in ovna, tolsti rep in to, kar pokriva drobovje, ledvici
in opno nad jetri. 20 Tolščo so položili na prsi in tolščo je
sežgal na oltarju. 21 Prsi in desno pleče je Aron majal za
majalno daritev pred Gospodom; kakor je zapovedal Mojzes.
22 Aron je svojo roko vzdignil proti ljudstvu in jih blagoslovil
in prišel dol od darovanja daritve za greh, žgalne daritve in
mirovnih daritev. 23 Mojzes in Aron sta odšla v šotorsko
svetišče skupnosti in prišla ven ter blagoslovila ljudstvo in
Gospodova slava se je prikazala vsemu ljudstvu. 24 Tam
je prišel ogenj izpred Gospoda in na oltarju použil žgalno
daritev in tolščo. Ko je vse ljudstvo to videlo, so zavpili in
padli na svoje obraze.

10 Nadáb in Abihú, Aronova sinova, sta vsak izmed njiju
vzela svojo kadilnico in vanju dala ogenj in nanju
položila kadilo in pred Gospodom darovala tuj ogenj, katerega
jim ni zapovedal. 2 In tam je izšel ogenj od Gospoda in ju
použil in umrla sta pred Gospodom. 3 Potem je Mojzes
rekel Aronu: »To je to, kar je Gospod govoril, rekoč: ›Jaz
bom posvečen v tistih, ki se mi približajo in pred vsem
ljudstvom bom proslavljen.‹« In Aron je ohranil svoj mir.
4 Mojzes je poklical Mišaéla in Elicafána, sinova Uziéla,
ki je bil Aronov stric in jima rekel: »Pridita bliže, odnesita
svoja brata izpred svetišča, ven iz tabora.« 5 Tako sta se
približala in ju v njunih plaščih odnesla ven iz tabora; kakor
je rekel Mojzes. 6 Mojzes je rekel Aronu ter Eleazarju in
Itamárju, njegovima sinovoma: »Ne odkrijte svojih glav niti
ne pretrgajte svojih oblačil, da ne bi umrli in da ne bi nad vse
ljudstvo prišel bes, temveč naj vaši bratje, celotna Izraelova
hiša objokujejo gorenje, ki ga je vžgal Gospod. 7 Ne boste
šli ven izpred vrat šotorskega svetišča skupnosti, sicer boste
umrli, kajti Gospodovo olje maziljenja je na vas.« In storili
so glede na Mojzesovo besedo. 8 Gospod je spregovoril
Aronu, rekoč: 9 »Ne pij vina, niti močne pijače, ne ti, niti tvoji
sinovi s teboj, ko greste v šotorsko svetišče skupnosti, da ne
bi umrli. To naj bo zakon na veke skozi vaše rodove, 10
da lahko postavite razliko med svetim in nesvetim in med
nečistim in čistim, 11 da lahko Izraelove otroke učite vseh
zakonov, ki jim jih je Gospod govoril po Mojzesovi roki.«
12 Mojzes je spregovoril Aronu ter Eleazarju in Itamárju,
njegovima sinovoma, ki sta ostala: »Vzemite jedilno daritev,
ki ostaja od Gospodovih daritev, narejenih z ognjem in jejte
jo brez kvasa poleg oltarja, kajti to je najsvetejše. 13 To
boste jedli na svetem prostoru, ker je določeno tebi in tvojim
sinovom od Gospodovih žrtev, narejenih z ognjem, kajti
tako sem zapovedal. 14 Prsi majanja in pleče vzdigovanja

boste jedli na čistem kraju; ti in tvoji sinovi in tvoje hčere s teboj, kajti določene so tebi in tvojim sinovom, ki so bile dane od žrtvovanja mirovnih daritev Izraelovih otrok. **15** Pleče vzdigovanja in prsi majanja naj prinesejo z daritvami, narejenimi z ognjem tolšče, da majejo to za majalno daritev pred Gospodom. In ta bo tvoja in tvojih sinov s teboj, po zakonu na veke; kakor je zapovedal Gospod.« **16** Mojzes je marljivo iskal kozla daritve za greh in glej, ta je bil sežgan in bil je jezen na Eleazarja in Itamárja, Aronova sinova, ki sta ostala živa, rekoč: **17** »Zakaj daritve za greh nista jedla na svetem prostoru, glede na to, da je to najsvetejše in Bog vama je dal, da nosita krivičnost skupnosti, da zanje opravita spravo pred Gospodom? **18** Glejta, njegova kri ni bila privedena znotraj svetega kraja. Zares bi jo morala jesti na svetem kraju, kakor sem ukazal.« **19** Aron je rekel Mojzesu: »Glej, ta dan so darovali svojo daritev za greh in svojo žgalno daritev pred Gospodom, mene pa so doletele takšne stvari. Če bi danes jedel daritev za greh ali naj bi bila ta sprejeta v Gospodovih očeh?« **20** Ko je Mojzes to slišal, je bil zadovoljen.

11 Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč jima: **2** »Govorita Izraelovim otrokom, rekoč: ›To so živali, ki jih boste jedli med vsemi živalmi, ki so na zemlji. **3** Karkoli deli kopito in ima preklan parkelj in prežvekuje med živalmi, te boste jedli. **4** Vendar izmed teh, ki prežvekujejo ali izmed teh, ki delijo kopito, ne boste jedli takšnih kot je kamela, ker prežvekuje, toda ne deli kopita; ta vam je nečista. **5** Kunca, ker prežvekuje, toda ne deli kopita; ta vam je nečist. **6** Zajca, ker prežvekuje, toda ne deli kopita; ta vam je nečist. **7** Svinje, čeprav deli kopito in je s preklanim kopitom, vendar ne prežvekuje; ta vam je nečista. **8** Od njihovega mesa ne boste jedli in njihovega trupla se ne boste dotikali; te so vam nečiste. **9** Te boste jedli izmed vseh, ki so v vodah. Karkoli ima plavuti in luske v vodah, v morjih in v rekah, te boste jedli. **10** Vse, kar nima plavuti in luske v morjih in rekah od vsega, kar se giblje v vodah in od česarkoli živega, kar je v vodah, te naj vam bodo ogabnost. **11** Te naj vam bodo torej ogabnost. Od njihovega mesa ne boste jedli, temveč boste njihova trupla imeli za ogabnost. **12** Karkoli v vodah nima plavuti niti lusk, to vam bo ogabnost. **13** In te so tiste, ki vam bodo ogabnost med perjadjo. Ne smejo se jesti, ogabnost so: orel, brkati ser, ribji orel, **14** jastreb, kragulj po njegovi vrsti, **15** vsak krokar po njegovi vrsti, **16** sova, nočni sokol, kukavica, sokol po njegovi vrsti, **17** majhna sova, kormoran, velika sova, **18** labod, pelikan, egiptovski jastreb, **19** štorklja, čaplja po svoji vrsti, smrdokavra in netopir. **20** Vsa perjad, ki leze, hodeč po vseh štirih, vam bo ogabnost. **21** Vendar od vsake leteče plazeče stvari, ki hodi po vseh štirih, ki ima noge nad svojimi stopali, da z njimi skače po zemlji. **22** Torej te izmed njih lahko jeste: letečo kobilico po svoji vrsti, plešasto kobilico po svoji vrsti, skakajočo kobilico po svoji vrsti in kobilico po svoji vrsti. **23** Toda vse druge leteče plazeče stvari, ki imajo štiri nožice, vam bodo ogabnost. **24** Zaradi teh boste nečisti. Kdorkoli izmed njih se dotakne trupla, bo nečist do večera. **25** Kdorkoli mora nositi njihovo truplo, bo opral svoja oblačila in bo nečist do večera. **26** Trupla vsake živali, ki deli kopito in ni s preklanim kopitom niti ne prežvekuje, so vam nečista. Vsak, kdor se jih dotika, bo nečist. **27** Karkoli gre po svojih tacah med vsemi vrstami živali, ki gredo po vseh štirih, te so vam nečiste. Kdorkoli se dotika njihovega trupla, bo nečist do večera. **28** Kdorkoli prenaša njihovo truplo, bo opral svoja oblačila in bo nečist do večera. Ta so vam nečista. **29** Tudi te vam bodo nečiste izmed plazečih stvari, ki se plazijo po zemlji: podlasica, miš, želva po svoji vrsti, **30** dihur, kameleon, kuščar, polž in krt. **31** Te so vam nečiste izmed vseh, ki se plazijo; kdorkoli se jih dotakne, ko so mrtve, bo nečist do večera. **32** Na karkoli katerakoli izmed njih, ko so mrtve, pade, bo to nečisto; bodisi je to kakršnakoli lesena posoda ali obleka ali koža ali vreča ali kakršnakoli posoda je ta, s katero je opravljeno kakršnokoli delo, mora biti postavljena v vodo in ta bo nečista do večera; tako bo očiščena. **33** Vsaka lončena posoda, v katero katerakoli izmed njih pade, karkoli je [že] v njej, bo to nečisto; in naj se razbije. **34** Od vse hrane, ki se lahko jé, bo to, na kar pride takšna voda, nečisto. Vsa pijača, ki se lahko pije v vsaki takšni posodi, bo nečista. **35** Vsaka stvar, na katero pade katerikoli del njihovega trupla, bo nečista, bodisi je to peč ali podstavna kamna za lonce, naj bodo zdrobljeni, kajti ti so nečisti in naj vam bodo nečisti. **36** Vendar bosta izvir ali vodnjak, v kateri je obilje vode, čista. Toda to, kar se dotakne njihovega trupla, bo nečisto. **37** Če katerikoli del njihovega trupla pade na katerokoli seme za sejanje, ki bo posejano, bo to čisto. **38** Toda če bo na seme prišla kakršnakoli voda in nanj pade katerikoli del njihovega trupla, vam bo to nečisto. **39** Če pogine katerakoli žival, od katere lahko jeste, bo tisti, ki se dotakne njenega trupla, nečist do večera. **40** Kdor jé od tega trupla, bo opral svoja oblačila in bo nečist do večera. Tudi tisti, ki nosi to truplo, bo opral svoja oblačila in bo nečist do večera. **41** Vsaka plazeča stvar, ki se plazi po zemlji, bo ogabnost; ta naj se ne jé. **42** Karkoli gre po trebuhu in karkoli gre po vseh štirih ali karkoli ima več nožic med vsemi plazečimi stvarmi, ki se plazijo po zemlji, teh ne boste jedli, kajti ogabnost so. **43** Sebe ne boste naredili gnusne s katerokoli plazečo stvarjo,

ki se plazi, niti se z njimi ne boste naredili nečiste, da bi bili s tem omadeževani. **44** Kajti jaz sem Gospod, vaš Bog. Sebe boste torej posvetili in boste sveti, kajti jaz sem svet, niti se ne boste omadeževali z nobeno vrsto plazeče stvari, ki se plazi po zemlji. **45** Kajti jaz sem Gospod, ki vas izpeljuje gor iz egiptovske dežele, da bi bil vaš Bog. Bodite torej sveti, kajti jaz sem svet. **46** To je postava živali, perjadi in vsakega živega ustvarjenega bitja, ki se premika v vodah in vsakega živega ustvarjenega bitja, ki se plazi po zemlji, **47** da naredi razliko med nečistim in čistim in med živaljo, ki se lahko jé in živaljo, ki se ne sme jesti.‹«

12 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **2** »Govori Izraelovim otrokom, rekoč: ›Če je ženska spočela seme in rodila fantka, potem bo nečista sedem dni; nečista bo glede na dneve oddvojitve zaradi njene šibkosti. **3** Na osmi dan naj bo meso njegove prednje kožice obrezano. **4** Potem bo nadaljevala v krvi svojega očiščevanja triintrideset dni; ne bo se dotaknila nobene posvečene stvari niti prišla v svetišče, dokler se dnevi njenega očiščevanja ne bodo dopolnili. **5** Toda če rodi deklico, potem bo nečista dva tedna, kakor v svoji oddvojitvi, in v krvi svojega očiščevanja naj nadaljuje šestinšestdeset dni. **6** Ko so dnevi njenega očiščenja dopolnjeni za sina ali za hčer, bo prinesla duhovniku, k vratom šotorskega svetišča skupnosti, enoletno jagnje za žgalno daritev in mladega goloba ali grlico za daritev za greh, **7** ki ga bo daroval pred Gospodom in zanjo opravil spravo; in očiščena bo pred virom svoje krvi. To je postava za tisto, ki je rodila fantka ali punčko. **8** Če ni zmožna prinesti jagnjeta, potem naj prinese dve grlici ali dva mlada goloba; enega za žgalno daritev in drugega za daritev za greh. Duhovnik bo zanjo opravil spravo in bo čista.‹«

13 Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč: **2** »Če bo imel kak človek na koži svojega mesa dvignjeno mesto, krasto ali svetlo pego in bo ta na koži njegovega mesa podobna nadlogi gobavosti, potem naj bo priveden k duhovniku Aronu ali k enemu izmed njegovih sinov, duhovnikov. **3** Duhovnik bo pogledal na nadlogo na koži mesa. Ko je dlaka na nadlogi postala bela in je nadloga videti globlja kakor koža njegovega mesa, je to nadloga gobavosti. Duhovnik bo pogledal nanj in ga proglasil za nečistega. **4** Če je svetla pega na koži njegovega mesa bela in na pogled ni globlja kakor koža in se njene dlake niso pobelile, potem naj duhovnik tistega, ki ima nadlogo, zapre za sedem dni. **5** Duhovnik ga bo sedmi dan pregledal in glej, če nadloga v njegovem pogledu ostane in se nadloga ni razširila po koži, potem ga bo duhovnik zaprl še za nadaljnjih sedem dni. **6** Duhovnik naj ga sedmi dan ponovno pregleda in glej, če bo nadloga nekako temna in se nadloga na koži ne širi, ga bo duhovnik proglasil za čistega. To je samo krasta. Opral bo svoja oblačila in bo čist. **7** Toda če se krasta precej razširi po koži, potem ko ga je za njegovo očiščenje videl duhovnik, naj ga duhovnik ponovno pregleda. **8** In če duhovnik vidi, da se krasta po koži širi, potem ga bo duhovnik proglasil za nečistega. To je gobavost. **9** Kadar je nadloga gobavosti na človeku, potem bo ta priveden k duhovniku **10** in duhovnik ga bo pregledal. Glej, če bo dvignjeno mesto na koži belo in če so dlake postale bele in je tam hitro divje meso na dvignjenem mestu, **11** je to stara gobavost na koži njegovega mesa in duhovnik ga bo proglasil za nečistega in ga ne bo zaprl, kajti on je nečist. **12** Če gobavost izbruhne naokoli po koži in gobavost prekrije vso kožo tistega, ki ima nadlogo, od njegove glave, celo do njegovega stopala, kjerkoli duhovnik pogleda, **13** potem bo duhovnik preudaril. Glej, če je gobavost pokrila vse njegovo meso, bo tega, ki ima nadlogo, proglasil za čistega. Vse se je spremenilo v belo. Ta je čist. **14** Toda ko se na njem pojavi divje meso, bo nečist. **15** Duhovnik bo pregledal divje meso in ga proglasil, da je nečist, kajti divje meso je nečisto. To je gobavost. **16** Ali če je divje meso ponovno spremenjeno v belo, bo prišel k duhovniku **17** in duhovnik ga bo pregledal. Glej, če se je nadloga spremenila v belo, potem bo duhovnik tistega, ki ima nadlogo, proglasil za čistega. On je čist. **18** Tudi meso, torej v koži na njem, v kateri je bila razjeda in je ozdravljeno **19** in je na mestu razjede belo vzdignjeno mesto ali svetla pega, bela in malce rdečkasta in je ta pokazana duhovniku **20** in če bo, ko jo duhovnik pregleda, na videz nižja od kože in bo njena dlaka spremenjena v belo, ga bo duhovnik proglasil za nečistega. To je nadloga gobavosti, ki je izbruhnila iz razjede. **21** Toda če duhovnik to pogleda in glej, tam ni belih dlak in če ni nižje kakor koža, temveč je nekako temno, potem ga bo duhovnik zaprl za sedem dni **22** in če se precej razširi po koži, potem ga bo duhovnik proglasil za nečistega. To je nadloga. **23** Toda če svetla pega ostaja na svojem mestu in se ni razširila, je to vnetna razjeda in duhovnik ga bo proglasil za čistega. **24** Ali če je na koži kakršnokoli meso, na katerem je opeklina in ima divje meso te opekline belo svetlo pego, malce rdečkasto ali belo, **25** potem bo duhovnik pogledal na to. Glej, če se je dlaka na svetli pegi pobelila in je na videz globlja od kože, je to gobavost, ki je izbruhnila iz opekline. Zato ga bo duhovnik proglasil za nečistega. To je nadloga gobavosti. **26** Toda če duhovnik na to pogleda in glej, tam ni nobene bele dlake na svetli pegi in ta ni nižja kakor ostala koža, temveč je nekako temna,

potem ga bo duhovnik zaprl za sedem dni. **27** Duhovnik ga bo sedmi dan pogledal in če je to precej razširjeno po koži, potem ga bo duhovnik proglasil za nečistega. To je nadloga gobavosti. **28** Če pa svetla pega ostane na svojem mestu in se ne razširi po koži, temveč je ta nekako temna, je to dvignjeno mesto od opekline in duhovnik ga bo proglasil za čistega, kajti to je vnetje od opekline. **29** Če ima moški ali ženska nadlogo na glavi ali na bradi, **30** potem bo duhovnik pregledal nadlogo in glej, če je ta na videz globlja od kože in so tam v njej tanke rumene dlake, potem ga bo duhovnik proglasil za nečistega. To je luskavica, celo gobavost na glavi ali bradi. **31** Če duhovnik pogleda na nadlogo luskavice in glej, če ta na videz ni globlja kakor koža in v njej ni črne dlake, potem bo duhovnik za sedem dni zaprl tistega, ki ima nadlogo luskavice **32** in na sedmi dan bo duhovnik pogledal nadlogo. Glej, če se luskavica ne razširi in v njej ni rumene dlake in luskavica na videz ni globlja od kože, **33** naj bo obrit, toda luskavica naj ne bo obrita, in duhovnik naj tistega, ki ima luskavico, zapre še za sedem dni **34** in na sedmi dan bo duhovnik pogledal na luskavico. Glej, če se luskavica ni razširila po koži niti na videz ni globlja od kože, potem ga bo duhovnik proglasil za čistega in opral si bo svoja oblačila in bo čist. **35** Toda če se je luskavica po njegovem očiščevanju precej razširila po koži, **36** potem naj duhovnik pogleda nanj. Glej, če se je luskavica razširila po koži, duhovnik ne bo iskal rumenih dlak; ta je nečist. **37** Toda če luskavica na pogled miruje in tam niso zrasle črne dlake, potem je luskavica ozdravljena, ta je čist in duhovnik ga bo proglasil za čistega. **38** Če imata moški ali ženska na koži svojega mesa svetle pege, torej bele svetle pege, **39** potem bo duhovnik pogledal. Glej, če so svetle pege na koži njunega mesa temno bele, je to pegasta točka, ki raste na koži. Ta je čist. **40** Moški, katerega lasje so odpadli iz njegove glave, je plešast; vendar je čist. **41** Kdor ima svoje lase odpadle od dela njegove glave proti njegovemu obrazu, ta je čelno plešast; vendar je čist. **42** Če je na plešasti glavi ali golem čelu bela rdečkasta pega, je to gobavost, ki je pognala na njegovi plešasti glavi ali na njegovem plešastem čelu. **43** Potem bo duhovnik pogledal nanj. Glej, če je vzdignjeno mesto na njegovi plešasti glavi ali na njegovem plešastem čelu belo rdečkasto, kakor se pojavlja gobavost na koži mesa, **44** je ta gobav moški, on je nečist. Duhovnik ga bo proglasil popolnoma nečistega; njegova nadloga je na njegovi glavi. **45** Gobavec, na katerem je nadloga, naj ima pretrgana oblačila, golo glavo in svojo zgornjo ustnico naj pokriva in naj kliče: ›Nečist, nečist.‹ **46** Vse dni, v katerih bo na njem nadloga, naj bo omadeževan; nečist je. Prebiva naj sam; zunaj tabora naj bo njegovo prebivališče. **47** Tudi obleka, na kateri je nadloga gobavosti, bodisi je ta volnena ali lanena obleka; **48** bodisi je ta na osnutku ali na votku; iz lanu ali iz volne; bodisi na usnju ali na katerikoli stvari, narejeni iz usnja, **49** in če je nadloga na obleki ali na usnju zelenkasta ali rdečkasta, bodisi na osnutku ali na votku, ali na čemurkoli iz usnja, je to nadloga gobavosti in pokazana bo duhovniku. **50** Duhovnik bo pogledal na nadlogo in za sedem dni zaprl to, kar ima nadlogo. **51** Sedmi dan naj pogleda na nadlogo. Če se je nadloga razširila po obleki, bodisi po osnutku ali po votku, ali na usnju ali na kateremkoli delu, narejenemu iz usnja, potem je nadloga nadležna gobavost; to je nečisto. **52** Zato bo sežgal to obleko, bodisi je to osnutek ali votek, na volni ali na lanu ali kakršnakoli usnjena stvar, na kateri je nadloga, kajti to je nadležna gobavost; to bo sežgano v ognju. **53** Če bo duhovnik pogledal in glej, nadloga ni razširjena na obleki, bodisi na osnutku ali na votku ali na kakršnikoli usnjeni stvari, **54** potem bo duhovnik zapovedal, da operejo stvar, na kateri je nadloga in jo bo zaprl še za sedem dni. **55** Duhovnik bo pogledal na nadlogo, potem ko je umita. Glej, če nadloga ni spremenila svoje barve in se nadloga ni razširila, je to nečisto. To boš sežgal v ognju. To je notranja razjeda, bodisi je ta znotraj ali zunaj. **56** Če duhovnik pogleda in glej, nadloga je po umivanju nekoliko potemnela, potem jo bo iztrgal iz obleke ali iz usnja ali iz osnutka ali iz votka. **57** Če se še vedno pojavlja na obleki, bodisi na osnutku ali na votku ali na čemerkoli iz usnja, je to razširjajoča se nadloga. To, na čemer je nadloga, boš sežgal z ognjem. **58** Obleko, bodisi osnutek ali votek ali kakršna koli stvar iz usnja je to, jo boš umil. Če je nadloga odšla od njih, potem bo to drugič umito in bo čisto. **59** To je postava nadloge gobavosti na obleki iz volne ali lanu, bodisi je na osnutku ali na votku ali na katerikoli stvari iz usnja, da se razglasi za čisto ali da se proglasi za nečisto.«

14 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **2** »To bo postava za gobavca na dan njegovega očiščenja. Pripeljan bo k duhovniku **3** in duhovnik bo šel naprej iz tabora in duhovnik bo pogledal in glej, če je na gobavcu nadloga gobavosti ozdravljena, **4** potem bo duhovnik zapovedal, da za tistega, ki naj bi bil očiščen, vzamejo dve ptici, živi in čisti, cedrov les, škrlat in izop, **5** in duhovnik bo zapovedal, da bo ena izmed ptic zaklana v lončeni posodi nad tekočo vodo. **6** Glede žive ptice, jo bo vzel s cedrovim lesom, škrlatom in izopom in jih bo skupaj z živo ptico pomočil v kri ptice, ki je bila zaklana nad tekočo vodo. **7** To bo sedemkrat poškropil na tistega, ki naj bi bil očiščen gobavosti in proglasil ga bo za

čistega in živo ptico bo izpustil prosto na odprto polje. 8 Ta, ki naj bo očiščen, bo opral svoja oblačila in obril vse dlake in se umil v vodi, da bo lahko čist. Potem bo prišel v tabor in sedem dni ostajal zunaj svojega šotora. 9 Toda na sedmi dan, ko bo obril vse dlake s svoje glave, svoje brade in svojih obrvi, bo obril celo vso svojo dlako in v vodi bo opral svoja oblačila in tudi svoje meso bo umil in bo čist. 10 Na osmi dan bo vzel dva jagenjčka, samca brez pomanjkljivosti in eno jagnjico prvega leta, brez pomanjkljivosti in tri desetinke fine moke za jedilno daritev, pomešano z oljem in en vrček olja. 11 Duhovnik, ki ga očiščuje, bo pred Gospodom, pri vratih šotorskega svetišča skupnosti, predstavil človeka, ki naj bi bil očiščen in te stvari. 12 Duhovnik bo vzel enega jagenjčka, samca in ga daroval za daritev za greh in vrček olja ter ju majal pred Gospodom za majalno daritev. 13 Jagnje bo zaklal na kraju, kjer bo zaklal daritev za greh in žgalno daritev, na svetem kraju, kajti daritev za greh je duhovnikova, kot tudi daritev za prestopek. To je najsvetejše. 14 Duhovnik bo vzel nekaj krvi daritve za prestopek in duhovnik jo bo dal na konico desnega ušesa tistega, ki naj bo očiščen in na palec njegove desne roke in na palec njegovega desnega stopala. 15 Duhovnik bo vzel nekaj od vrčka olja in to izlil na dlan svoje leve roke 16 in duhovnik bo svoj desni prst pomočil v olje, ki je v njegovi levi roki in olje bo s svojim prstom sedemkrat poškropil pred Gospodom. 17 Preostanek olja, ki je v njegovi roki, bo duhovnik dal na konico desnega ušesa tistega, ki naj bo očiščen in na palec njegove desne roke in na palec njegovega desnega stopala, na kri daritve za prestopek. 18 Ostanek olja, ki je v duhovnikovi roki pa naj izlije na glavo tistega, ki naj bo očiščen in duhovnik bo zanj opravil spravo pred Gospodom. 19 Duhovnik bo daroval daritev za greh in opravil spravo za tistega, ki naj bo očiščen svoje nečistosti in potem bo zaklal žgalno daritev. 20 Duhovnik bo na oltarju daroval žgalno daritev in jedilno daritev, in duhovnik bo zanj opravil spravo in on bo čist. 21 Če pa je reven in ne more dobiti toliko, potem bo vzel eno jagnje za daritev za prestopek, da bo majano, da opravi spravo zanj in eno desetinko fine moke, umešane z oljem za jedilno daritev in vrček olja 22 ter dve grlici ali dva mlada goloba, takšne, kot jih lahko dobi; ena bo za daritev za greh, druga pa za žgalno daritev. 23 Na osmi dan jih bo prinesel duhovniku za svoje očiščenje, k vratom šotorskega svetišča skupnosti pred Gospoda. 24 Duhovnik bo vzel jagnje daritve za prestopek in vrček olja in duhovnik ju bo majal za majalno daritev pred Gospodom. 25 Zaklal bo jagnje daritve za prekršek in duhovnik bo vzel nekaj od krvi daritve za prekršek in jo dal na konico desnega ušesa tistega, ki naj bo očiščen in na palec njegove desne roke in na palec njegovega desnega stopala 26 in duhovnik bo nekaj olja izlil v dlan svoje leve roke, 27 in duhovnik bo s svojim desnim prstom nekaj olja, ki je v njegovi levi roki, sedemkrat poškropil pred Gospodom. 28 Duhovnik bo dal od olja, ki je v njegovi roki, na konico desnega ušesa tistega, ki naj bo očiščen in na palec njegove desne roke in na palec njegovega desnega stopala, na mestu krvi daritve za prestopek. 29 Preostanek olja, ki je v duhovnikovi roki, pa bo dal na glavo tistega, ki naj bo očiščen, da zanj opravi spravo pred Gospodom. 30 Daroval bo eno izmed grlic ali izmed mladih golobov, takega, kot ga lahko dobi, 31 torej takšnega, kot ga je zmožen dobiti, enega za daritev za greh in drugega za žgalno daritev, z jedilno daritvijo, in duhovnik bo za tistega, ki naj bo očiščen pred Gospodom, opravil spravo. 32 To je postava tistega, na katerem je nadloga gobavosti, čigar roka ni zmožna dobiti tega, kar pripada njegovemu očiščenju.« 33 Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč: 34 »Ko boste prišli v kánaansko deželo, ki sem vam jo dal za posest in položim nadlogo gobavosti v hišo dežele vaše posesti, 35 in kdor je lastnik hiše in pride in pove duhovniku, rekoč: ›Zdi se mi, da je tam v hiši, kakor bi bila nadloga, 36 potem bo duhovnik zapovedal, da izpraznijo hišo, preden duhovnik vstopi vanjo, da bi videl nadlogo, da ne bi vse, kar je v hiši, postalo nečisto in potem bo duhovnik vstopil, da pogleda hišo. 37 Pogledal bo nadlogo in glej, če je nadloga na zidovih hiše, z ugreznjenimi mesti, zelenkastimi ali rdečimi, ki so na pogled nižja kakor zid, 38 potem bo duhovnik šel ven iz hiše, k hišnim vratom in bo za sedem dni zaprl hišo. 39 Duhovnik bo sedmi dan ponovno prišel in pogledal. Glej, če je nadloga razširjena po zidovih hiše, 40 potem bo duhovnik zapovedal, da odnesejo kamne, na katerih je nadloga in jih odvržejo na nečist kraj zunaj mesta, 41 hišo pa bo dal znotraj vso ostrgati in ostrgan prah bodo izsuli zunaj mesta na nečist kraj. 42 Vzeli bodo druge kamne in jih položili na mesto tistih kamnov in vzel bo drugo malto in ometal hišo. 43 Če nadloga ponovno pride in izbruhne v hiši, potem ko je kamne odvzel proč in potem, ko je ostrgal hišo in potem ko je ta ometana, 44 potem bo prišel duhovnik in pogledal in glej, če se je nadloga razširila po hiši, je to nadležna gobavost v hiši. Ta je nečista. 45 Porušil bo hišo, njene kamne, njen les in vso malto hiše in jih odnesel naprej, ven iz mesta, na nečist kraj. 46 Poleg tega bo kdor gre v hišo, medtem ko je ta zaprta, nečist do večera. 47 Kdor leži v hiši, bo opral svoja oblačila in kdor jé v hiši, bo opral svoja oblačila. 48 Če bo duhovnik vstopil in pogledal na to in glej, nadloga se ni razširila po hiši, potem ko je bila hiša ometana;

potem bo duhovnik hišo proglasil za čisto, ker je nadloga ozdravljena. **49** Da hišo očisti, bo vzel dve ptici, cedrov les, škrlat in izop. **50** Eno izmed ptic bo zaklal v lončeni posodi nad tekočo vodo **51** in vzel bo cedrov les, izop, škrlat in živo ptico ter jih pomočil v krvi zaklane ptice in v tekočo vodo in hišo sedemkrat poškropil. **52** Hišo bo očistil s krvjo ptice, s tekočo vodo, z živo ptico, s cedrovim lesom, z izopom in škrlatom, **53** toda živo ptico bo izpustil ven iz mesta, na odprta polja in opravil spravo za hišo, in ta bo čista. **54** To je postava za vse vrste nadlog gobavosti in luskavice **55** ter za gobavost obleke in hiše, **56** za oteklino, za krasto in za svetlo pego, **57** da uči, kdaj je to nečisto in kdaj je to čisto. To je postava gobavosti.«

15 Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč: **2** »Govorita Izraelovim otrokom in jim recita: ›Kadar ima katerikoli moški tekoč izliv iz svojega mesa, je zaradi svojega izliva nečist. **3** To bo njegova nečistost v njegovem izlivu; bodisi iz njegovega mesa teče z njegovim izlivom, ali se v njegovem mesu ustavlja izliv, je to nečistost. **4** Vsaka postelja, na kateri leži ta, ki ima izliv, je nečista, in vsaka stvar, na kateri on sedi, bo nečista. **5** Kdorkoli se dotakne njegove postelje, naj opere svoja oblačila in se okopa v vodi in bo nečist do večera. **6** Kdor sedi na katerikoli stvari, na kateri je sedel tisti, ki ima izliv, bo opral svoja oblačila in se okopal v vodi in bo nečist do večera. **7** Kdor se dotika mesa tistega, ki ima izliv, bo opral svoja oblačila in se okopal v vodi in bo nečist do večera. **8** Če tisti, ki ima izliv, pljune na tistega, ki je čist, potem bo ta opral svoja oblačila in se okopal v vodi in bo nečist do večera. **9** Kdor osedla karkoli, na čemer jaha tisti, ki ima izliv, bo nečist. **10** Kdorkoli se dotakne česarkoli, kar je bilo pod njim, bo nečist do večera, in kdor nosi katerokoli izmed teh stvari, naj opere svoja oblačila in se okopa v vodi in bo nečist do večera. **11** Kogarkoli se dotakne tisti, ki ima izliv in si rok ni umil v vodi, bo opral svoja oblačila in se okopal v vodi in bo nečist do večera. **12** Lončena posoda, ki se je dotakne tisti, ki ima izliv, bo razbita; vsaka lesena posoda pa bo umita v vodi. **13** In ko se je ta, ki ima izliv, očistil svojega izliva, potem si bo štel sedem dni za svoje očiščevanje, opral svoja oblačila, svoje meso okopal v tekoči vodi in bo čist. **14** Osmi dan si bo vzel dve grlici ali dva mlada goloba in bo prišel pred Gospoda, k vratom šotorskega svetišča skupnosti in ju bo dal duhovniku. **15** Duhovnik ju bo daroval, enega za daritev za greh in drugega za žgalno daritev. Duhovnik bo pred Gospodom zaradi njegovega izliva zanj opravil spravo. **16** Če iz kateregakoli moškega steče seme združenja, potem bo vse svoje meso umil v vodi in bo nečist do večera. **17** Vsaka obleka in vsako usnje, na katerem je seme združenja, bo oprano v vodi in bo nečisto do večera. **18** Tudi ženska, s katero moški leži s semenom združenja, se bosta oba okopala v vodi in bosta nečista do večera. **19** Če ima ženska izliv in je njen izliv v njenem mesu kri, bo ločena posebej za sedem dni. Kdorkoli se je dotakne, bo nečist do večera. **20** Vsaka stvar, na kateri ona v svoji oddvojitvi leži, bo nečista. Tudi vsaka stvar, na kateri ona sedi, bo nečista. **21** Kdorkoli se dotakne njene postelje, bo opral svoja oblačila in se okopal v vodi in bo nečist do večera. **22** Kdorkoli se dotakne katerekoli stvari, na kateri je sedela, bo opral svoja oblačila in se okopal v vodi in bo nečist do večera. **23** In če je to na njeni postelji ali na katerikoli stvari ona sedi, ko se je ta dotakne, bo nečist do večera. **24** Če katerikoli moški sploh leži z njo in je njena nečistost nad njim, bo nečist sedem dni in vsa postelja, na kateri on leži, bo nečista. **25** Če ima ženska vir njene krvi mnogo dni dlje od časa njene oddvojitve ali če ta teče preko časa njene oddvojitve; vseh dni izliva njene nečistosti bo kakor na dneve njene oddvojitve; ona bo nečista. **26** Vsaka postelja, na kateri leži vse dni svojega izliva, ji bo kakor postelja oddvojitve in na čemerkoli ona sedi, bo nečisto, kakor nečistost njene oddvojitve. **27** Kdorkoli se dotika teh stvari bo nečist in bo opral svoja oblačila in se okopal v vodi in bo nečist do večera. **28** Toda če bo očiščena svojega izliva, potem si bo štela sedem dni in potem bo čista. **29** Na osmi dan si bo vzela dve grlici ali dva mlada goloba in ju prinesla k duhovniku, k vratom šotorskega svetišča skupnosti. **30** Duhovnik bo enega daroval za daritev za greh, drugega pa za žgalno daritev. Duhovnik bo zaradi izliva njene nečistosti zanjo opravil spravo pred Gospodom. **31** Tako bodo Izraelove otroke oddvojili od njihove nečistosti, da v svoji nečistosti ne umrejo, ko omadežujejo moje šotorsko svetišče, ki je med njimi. **32** To je postava za tistega, ki ima izliv in tistega, katerega seme gre od njega in je s tem omadeževan, **33** in o tisti, ki je bolna od svoje nečistosti in o tistem, ki ima izliv, od moškega ali od ženske in o tistem, ki leži s tisto, ki je nečista.‹«

16 Gospod je spregovoril Mojzesu po smrti Aronovih dveh sinov, ko sta darovala pred Gospodom in umrla, **2** in Gospod je rekel Mojzesu: »Govori svojemu bratu Aronu, da ne pride ob vseh časih v sveti prostor znotraj zagrinjala, pred sedež milosti, ki je na skrinji, da ne umre, kajti jaz se bom v oblaku prikazal nad sedežem milosti. **3** Tako bo Aron prišel na sveti kraj: z mladim bikcem za daritev za greh in ovnom za žgalno daritev. **4** Nadel si bo svet lanen plašč, na svojem mesu bo imel kratke platnene hlače, opasan bo z lanenim pasom in okrašen z lanenim turbanom. To so

sveta oblačila, zato bo svoje meso umil v vodi in si jih tako nadel. 5 Od zbora Izraelovih otrok bo vzel dva kozlička od koz za daritev za greh in enega ovna za žgalno daritev. 6 Aron bo daroval svojega bikca daritve za greh, ki je zanj ter opravil spravo zase in za svojo hišo. 7 Vzel bo dva kozla in ju postavil pred Gospoda, pri vratih šotorskega svetišča skupnosti. 8 Aron bo metal žrebe med dvema kozloma. En žreb za Gospoda, drugi žreb pa za ubežnega kozla. 9 Aron bo privedel kozla, na katerega je padel Gospodov žreb in ga daroval za daritev za greh. 10 Toda kozel, na katerega pade žreb, da bo ubežen kozel, bo živ postavljen pred Gospoda, da z njim opravi spravo in da ga za ubežnega kozla spusti v divjino. 11 Aron bo privedel bikca daritve za greh, ki je zanj in opravil spravo zase in za svojo hišo in zaklal bo bikca daritve za greh, ki je zanj, 12 in izpred oltarja, pred Gospodom, bo vzel kadilnico, polno gorečega ognjenega oglja in svoji roki polni drobno zdrobljenega dišečega kadila in to bo prinesel znotraj zagrinjala. 13 Kadilo bo položil na ogenj pred Gospodom, da oblak kadila lahko pokrije sedež milosti, ki je nad pričevanjem, da ne umre. 14 Vzel bo od krvi bikca in jo s svojim prstom poškropil nad sedežem milosti proti vzhodu. Pred sedežem milosti bo s svojim prstom sedemkrat poškropil kri. 15 Potem bo zaklal kozla daritve za greh, ki je za ljudstvo in njegovo kri prinesel znotraj zagrinjala in s to krvjo storil, kakor je storil s krvjo bikca in jo poškropil nad sedežem milosti in pred sedežem milosti. 16 Zaradi nečistosti Izraelovih otrok in zaradi njihovih prestopkov v vseh njihovih grehih bo opravil spravo za svet kraj in tako bo storil za šotorsko svetišče skupnosti, ki ostaja med njimi v sredi njihove nečistosti. 17 Tam ne bo nobenega moža v šotorskem svetišču skupnosti, ko gre vanj, da opravi spravo na svetem kraju, dokler ne pride ven in je opravil spravo zase, za svojo družino in za vso Izraelovo skupnost. 18 Odšel bo ven, k oltarju, ki je pred Gospodom in opravil spravo zanj. Vzel bo od krvi bikca in od krvi kozla in to položil naokoli, na oltarne rogove. 19 S svojim prstom bo nanj sedemkrat poškropil od krvi, ga očistil in ga posvetil pred nečistostjo Izraelovih otrok. 20 Ko zaključi očiščenje svetega kraja, šotorskega svetišča skupnosti in oltarja, bo privedel živega kozla, 21 in Aron bo obe svoji roki položil na glavo živega kozla in nad njim priznal vse krivičnosti Izraelovih otrok in vse njihove prestopke v vseh njihovih grehih, s tem, da jih položi na glavo kozla in ga po roki primernega moža pošlje proč, v divjino. 22 Kozel bo na sebi nosil vse njihove krivičnosti v nenaseljeno deželo in kozla bo spustil v divjino. 23 Aron bo prišel v šotorsko svetišče skupnosti in odložil lanene obleke, ki jih je oblekel, ko je odšel v sveti kraj in jih bo pustil tam. 24 Svoje meso bo z vodo umil na svetem kraju in si nadel svoje obleke in prišel naprej ter daroval svojo žgalno daritev, žgalno daritev za ljudstvo in opravil spravo zase in za ljudstvo. 25 Tolščo daritve za greh bo sežgal na oltarju. 26 Tisti, ki je spustil kozla za ubežnega kozla, bo opral svoja oblačila in svoje meso umil v vodi in potem pride v tabor. 27 Bikca daritve za greh in kozla daritve za greh, čigar kri je bila prinesena, da opravi spravo na svetem kraju, bo nekdo odnesel zunaj tabora, v ognju pa bodo sežgali njihove kože, njihovo meso in njihov iztrebek. 28 Kdor jih zažiga bo opral svoja oblačila in svoje telo umil v vodi in potem bo prišel v tabor. 29 To bo med vami zakon na veke, da boste v sedmem mesecu, na deseti dan meseca, ponižali svoje duše in sploh ne boste počeli nobenega dela; naj bo to nekdo iz vaše lastne dežele ali tujec, ki začasno prebiva med vami, 30 kajti na ta dan bo duhovnik opravil spravo za vas, da vas očisti, da boste pred Gospodom lahko čisti pred vsemi svojimi grehi. 31 To vam bo šabatni počitek in svoje duše boste strli, po zakonu na veke. 32 Duhovnik, ki ga bo mazilil in ki ga bo uméstil, da služi v duhovniški službi na mestu njegovega očeta, bo opravil spravo in si nadel lanena oblačila, torej sveta oblačila, 33 in ta bo opravil spravo za sveto svetišče in ta bo opravil spravo za šotorsko svetišče skupnosti in za oltar in ta bo opravil spravo za duhovnike in za vse ljudstvo skupnosti. 34 To vam bodi večen zakon, da enkrat letno opravite spravo za Izraelove otroke, za vse njihove grehe.« In storil je, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu.

17 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Govori Aronu, njegovim sinovom in vsem Izraelovim otrokom ter jim reci: ›To je stvar, ki jo je Gospod zapovedal, rekoč: 3 ›Katerikoli človek bo tam iz Izraelove hiše, ki kolje vola ali jagnje ali kozo v taboru ali da to kolje izven tabora, 4 pa tega ne prinaša k vratom šotorskega svetišča skupnosti, da daruje dar Gospodu pred Gospodovim šotorskim svetiščem, bo kri pripisana tistemu človeku. Prelil je kri, in ta mož bo iztrebljen izmed svojega ljudstva, 5 z namenom, da Izraelovi otroci lahko prinesejo svoje klavne daritve, ki jih darujejo na odprtem polju, torej, da jih lahko privedejo h Gospodu, k vratom šotorskega svetišča skupnosti, k duhovniku in jih darujejo za mirovna žrtvovanja Gospodu. 6 Duhovnik bo kri poškropil na Gospodov oltar pri vratih šotorskega svetišča skupnosti in tolščo sežgal v prijeten vonj Gospodu. 7 Svojih klavnih daritev ne bodo več darovali hudičem, za katerimi so se odšli vlačugat. To jim bo zakon na veke skozi njihove rodove.‹ 8 Rekel jim boš: ›Katerikoli mož bo iz Izraelove hiše ali od tujcev, ki začasno prebivajo med vami, ki darujejo

žgalno daritev ali žrtvovanje, 9 pa tega ne prinašajo k vratom šotorskega svetišča skupnosti, da to darujejo Gospodu; torej ta mož bo iztrebljen izmed svojega ljudstva. 10 Katerikoli človek bo tam iz Izraelove hiše ali izmed tujcev, ki začasno prebivajo med vami, ki na kakršenkoli način jé kri, bom svoj obraz naravnal prav posebej proti tej duši, ki jé kri in ga iztrebil izmed njegovih ljudi. 11 Kajti življenje mesa je v krvi in dal sem vam jo na oltarju, da opravite spravo za svoje duše, kajti kri je ta, ki opravlja spravo za dušo. 12 Zato sem Izraelovim otrokom rekel: ›Nobena duša izmed vas ne bo jedla krvi niti ne bo noben tujec, ki začasno biva med vami, jedel krvi.‹ 13 Katerikoli mož bo izmed Izraelovih otrok ali od tujcev, ki začasno bivajo med vami, ki lovijo in ujamejo katerokoli žival ali perjad, ki se lahko jé, ta bo torej izlil njeno kri in jo pokril s prahom. 14 Kajti to je življenje vsega mesa, kri od tega je za njegovo življenje. Zatorej sem Izraelovim otrokom rekel: ›Na noben način ne boste jedli krvi od mesa, kajti življenje vsega mesa je njegova kri. Kdorkoli to jé, bo iztrebljen.‹ 15 Vsaka duša, ki jé to, kar je poginilo samo od sebe, ali to, kar je bilo raztrgano z zvermi, bodisi je to nekdo iz vaše lastne dežele ali tujec, bo tako opral svoja oblačila kakor se okopal v vodi in bo nečist do večera. Potem bo čist. 16 Toda če jih ne opere niti ne umije svojega mesa, potem bo nosil svojo krivičnost.‹«

18 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Govori Izraelovim otrokom in jim reci: ›Jaz sem Gospod, vaš Bog. 3 Ne boste delali po ravnanjih egiptovske dežele, v kateri ste prebivali, in po ravnanjih kánaanske dežele, kamor vas vodim, ne boste delali. Niti se ne boste ravnali po njihovih odredbah. 4 Izvrševali boste moje sodbe in se držali mojih odredb, da v njih hodite. Jaz sem Gospod, vaš Bog. 5 Vi se boste torej držali mojih zakonov in mojih sodb, katere, če jih človek izvršuje, bo živel v njih. Jaz sem Gospod. 6 Nihče izmed vas se ne bo približal kateremukoli, ki mu je bližnji sorodnik, da odkrije njihovo nagoto. Jaz sem Gospod. 7 Nagote svojega očeta ali nagote svoje matere ne boš odkril. Ona je tvoja mati; ne boš odkril njene nagote. 8 Nagote žene svojega očeta ne boš odkril. To je nagota tvojega očeta. 9 Nagote svoje sestre, hčere tvojega očeta ali hčere tvoje matere, bodisi je ona rojena doma ali rojena zunaj, torej njune nagote ne boš odkril. 10 Nagote hčere svojega sina ali hčerine hčere, torej njune nagote ne boš odkril, kajti njuna je tvoja lastna nagota. 11 Nagote hčere žene tvojega očeta, rojene tvojemu očetu; ona je tvoja sestra, ne boš odkril njene nagote. 12 Ne boš odkril nagote sestre svojega očeta; ona je bližnja sorodnica tvojega očeta. 13 Ne boš odkril nagote sestre svoje matere, kajti ona je bližnja sorodnica tvoje matere. 14 Ne boš odkril nagote brata svojega očeta, ne boš se približal njegovi ženi; ona je tvoja teta. 15 Ne boš odkril nagote svoje snahe, ona je sinova žena; ne boš odkril njene nagote. 16 Ne boš odkril nagote žene svojega brata. To je nagota tvojega brata. 17 Ne boš odkril nagote ženske in njene hčere niti ne boš vzel hčere njenega sina ali hčere njene hčere, da bi odkril njeno nagoto, kajti oni sta njeni bližnji sorodnici. To je zlo. 18 Niti ne boš vzel žene k njeni sestri, da jo dražiš, da odkriješ njeno nagoto poleg druge v njenem času življenja. 19 Prav tako se ne boš približal ženski, da odkriješ njeno nagoto, dokler je oddvojena zaradi svoje nečistosti. 20 Poleg tega ne boš meseno ležal z ženo svojega soseda, da bi se z njo omadeževal. 21 Nikomur izmed svojega semena ne boš dovolil iti skozi ogenj k Molohu niti ne boš oskrunil imena svojega Boga. Jaz sem Gospod. 22 Ne boš ležal z moškimi kakor z ženskami. To je ogabnost. 23 Niti ne boš ležal z nobeno živaljo, da s tem omadežuješ samega sebe niti ne bo nobena ženska stala pred živaljo, da leže dol k njej. To je zmešnjava. 24 Ne omadežujte se z nobeno od teh stvari, kajti v vseh teh so omadeževani narodi, ki jih jaz preženem pred vami. 25 Zemlja je omadeževana, zato obiščem krivičnost lete na njej in sama zemlja izbruha njene prebivalce. 26 Zato se boste držali mojih zakonov in mojih sodb in ne boste zagrešili nobene od teh ogabnosti; niti kdorkoli izmed vašega lastnega naroda niti katerikoli tujec, ki začasno biva med vami 27 (kajti vse te ogabnosti so storili ljudje dežele, ki so bili pred vami in dežela je omadeževana), 28 da dežela tudi vas ne izpljune, ko ste jo omadeževali, kakor je izpljunila narode, ki so bili pred vami. 29 Kajti kdorkoli bo zagrešil katero izmed teh ogabnosti, celo duše, ki jih zagrešijo, bodo iztrebljene izmed svojega ljudstva. 30 Zatorej se boste držali mojih odredb, da ne zagrešite kateregakoli izmed teh gnusnih običajev, ki so bili zagrešeni pred vami in da se ne omadežujete v tem. Jaz sem Gospod, vaš Bog.‹«

19 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Spregovori vsej skupnosti Izraelovih otrok in jim reci: ›Vi bodite sveti, kajti jaz, Gospod, vaš Bog, sem svet. 3 Bojte se vsak mož svoje matere in svojega očeta in se držite mojih šabat. Jaz sem Gospod, vaš Bog. 4 Ne obračajte se k malikom niti si ne delajte ulitih bogov. Jaz sem Gospod, vaš Bog. 5 Če darujete žrtvovanje mirovnih daritev Gospodu, jo darujte po lastni volji. 6 Jejte jo isti dan, kot jo darujete in naslednji dan. Če pa kaj ostane do tretjega dne, naj bo to sežgano v ognju. 7 Če bo karkoli pojedeno na tretji dan, je to gnusno; to ne bo sprejeto. 8 Zatorej bo vsakdo, ki to jé, nosil svojo krivičnost,

ker je oskrunil posvečeno Gospodovo stvar in ta duša bo iztrebljena izmed svojega ljudstva. 9 Ko žanješ žetev svoje dežele, ne požanji v celoti vogalov svojega polja niti ne zbiraj paberkovanja svoje žetve. 10 Svojega vinograda [po trgatvi] ne boš paberkoval niti ne obiraj vsakega grozda svojega vinograda. Pusti jih za revnega in tujca. Jaz sem Gospod, vaš Bog. 11 Ne kradite, niti ne ravnajte napačno, niti ne lažite drug drugemu. 12 Pri mojem imenu ne prisegajte lažnivo niti ne skrunite imena svojega Boga. Jaz sem Gospod. 13 Svojega soseda ne goljufaj niti ga ne ropaj. Plačila tistega, ki je najet, naj ne ostanejo s teboj vso noč do jutra. 14 Ne preklinjaj gluhega niti ne polagaj kamna spotike pred slepega, temveč se boj svojega Boga. Jaz sem Gospod. 15 Na sodbi ne stori nobene nepravičnosti. Ne spoštuj revne osebe niti ne časti mogočne osebe, temveč svojega bližnjega sodi v pravičnosti. 16 Ne hodi gor in dol med svojim ljudstvom kakor tožljivec niti ne stoj zoper kri svojega bližnjega. Jaz sem Gospod. 17 V svojem srcu ne sovraži svojega brata. Vsekakor pograjaj svojega bližnjega in ne trpi greha na njem. 18 Ne maščuj se niti ne goji nobene zamere zoper otroke svojega ljudstva, temveč ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Jaz sem Gospod. 19 Držite se mojih zakonov. Svoji živini ne dovoli, da se pari z različno vrsto. Svoje polje ne posej s pomešanim semenom niti naj nate ne pride obleka [hkrati] stkana iz lanu in volne. 20 Kdorkoli meseno leži z žensko, ki je sužnjica, zaročena k soprogu in sploh ni odkupljena niti ji ni dana svoboda; ona naj bo bičana. Ne bosta usmrčena, ker ona ni bila svobodna. 21 On bo k vratom šotorskega svetišča skupnosti privedel svojo daritev za prestopek Gospodu, namreč ovna za daritev za prestopek. 22 Duhovnik naj zanj pred Gospodom za njegov greh opravi spravo z ovnom daritve za prestopek, ki ga je storil, in greh, ki ga je storil, mu bo odpuščen. 23 Ko boste prišli v deželo in boste za hrano sadili vse vrste dreves, potem štejte njihov sad kot neobrezan. Tri leta vam bo ta kot neobrezan, ta naj ne bo pojeden. 24 Toda v četrtem letu bo vse njegovo sadje sveto, da s tem hvali Gospoda. 25 V petem letu boste jedli od njegovega sadja, da vam bo lahko obrodil svoj donos. Jaz sem Gospod, vaš Bog. 26 Nobene stvari ne jejte s krvjo niti ne izrekajte uroka niti ne obeležujte časov. 27 Ne zaoblite robov svojih glav niti ne kazite robov svoje brade. 28 Na svojem mesu ne boste delali nobenih urezov za mrtve niti si nase ne vtisnite nobenih znamenj. Jaz sem Gospod. 29 Ne onečasti svoje hčere, da ji ne povzročiš, da postane vlačuga, da ne bi dežela padla v vlačugarstvo in bi dežela postala polna zlobnosti. 30 Držite se mojih šabat in spoštujte moje svetišče. Jaz sem Gospod. 31 Ne obračajte se k tem, ki imajo osebne duhove niti ne povprašujte za čarovniki, da vas ne omadežujejo. Jaz sem Gospod, vaš Bog. 32 Pred osivelo glavo vstani in spoštuj obraz starca in se boj svojega Boga. Jaz sem Gospod. 33 Če tujec začasno prebiva s teboj v tvoji deželi, ga ne zatiraj. 34 Temveč naj ti bo tujec, ki prebiva s teboj, kakor nekdo rojen med vami in ljubi ga kakor samega sebe, kajti bili ste tujci v egiptovski deželi. Jaz sem Gospod, vaš Bog. 35 Nobene nepravičnosti ne delajte pri sodbi, merilni palici, teži ali meri. 36 Imejte pravične tehtnice, pravične uteži, pravičen škaf in pravičen vrč. Jaz sem Gospod, vaš Bog, ki sem vas privedel iz egiptovske dežele. 37 Zato upoštevajte vse moje zakone in vse moje sodbe ter jih izvršujte. Jaz sem Gospod.‹«

20 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Ponovno, Izraelovim otrokom boš rekel: ›Kdorkoli je izmed Izraelovih otrok ali izmed tujcev, ki začasno prebivajo v Izraelu, da izroči karkoli od svojega semena Molohu; ta bo zagotovo usmrčen. Ljudstvo dežele naj ga kamna s kamni. 3 Svoj obraz bom naravnal zoper tega človeka in ga iztrebil izmed njegovega ljudstva, ker je od svojega semena dal Molohu, da omadežuje moje svetišče in da oskruni moje sveto ime. 4 Če ljudstvo dežele kakorkoli skrije svoje oči pred možem, ko ta daje svoje seme Molohu in ga ne ubije, 5 potem bom svoj obraz naravnal zoper tega moža in zoper njegovo družino in izmed njegovega ljudstva odsekal njega in vse, ki se gredo vlačugat za njim, da bi zagrešili vlačugarstvo z Molohom. 6 Duša, ki se obrača za takšnimi, ki imajo osebne duhove in za čarovniki, da se gredo vlačugat za njimi, zoper to dušo celo naravnam svoj obraz in ga bom odsekal izmed njegovega ljudstva. 7 Posvečujte se torej in bodite sveti, kajti jaz sem Gospod, vaš Bog. 8 Držali se boste mojih zakonov in jih izvrševali. Jaz sem Gospod, ki vas posvečujem. 9 Kajti vsak, kdor preklinja svojega očeta ali svojo mater, bo zagotovo usmrčen. Preklinjal je svojega očeta ali svojo mater; njegova kri bo nad njim. 10 Moški, ki zagreši zakonolomstvo z ženo drugega moškega, torej ta, ki zagreši zakonolomstvo z ženo svojega bližnjega, zakonolomec in zakonolomka bosta zagotovo usmrčena. 11 Moški, ki leži z ženo svojega očeta, je odkril očetovo nagoto. Oba bosta zagotovo usmrčena. Njuna kri bo nad njima. 12 Če moški leži s svojo snaho, bosta zagotovo oba usmrčena. Storila sta zmešnjavo. Njuna kri naj bo nad njima. 13 Če moški leži z moškim prav tako, kakor leži z žensko, sta oba zagrešila ogabnost. Zagotovo bosta oba usmrčena. Njuna kri bo nad njima. 14 Če moški vzame ženo in njeno mater, je to zlo. Sežgani bodo z ognjem, tako on in oni dve, da tam med vami ne bo zla. 15 Če moški leži z živaljo, bo

zagotovo usmrčen, žival pa boste zaklali. 16 Če se ženska
približa h katerikoli živali in leže dol k njej, boš ubil žensko
in žival. Obe bosta zagotovo usmrčeni. Njuna kri bo nad
njima. 17 Če moški vzame svojo sestro, hčer svojega očeta
ali hčer svoje matere in vidi njeno nagoto in ona vidi njegovo
nagoto. To je zlobna stvar in oba bosta iztrebljena pred očmi
svojega ljudstva. Odkril je nagoto svoje sestre. Nosil bo svojo
krivičnost. 18 Če bo moški ležal z žensko, ki je bolna in bo
odkril njeno nagoto, je odkril njen studenec in ona je odkrila
studenec svoje krvi in oba izmed njiju bosta iztrebljena
izmed svojega ljudstva. 19 Ne boš odkril nagote sestre svoje
matere niti sestre svojega očeta, kajti on odkriva svoje bližnje
sorodstvo. Oba bosta nosila svojo krivičnost. 20 Če bo moški
ležal z ženo svojega strica, odkriva nagoto svojega strica.
Nosila bosta svoj greh; umrla bosta brez otrok. 21 Če bo
moški vzel ženo svojega brata, je to nečista stvar. Odkril je
nagoto svojega brata; onadva bosta brez otrok. 22 Vi se
boste torej držali vseh mojih zakonov in vseh mojih sodb
in jih izvrševali, da vas dežela, kamor vas privedem, da v
njej prebivate, ne izpljune. 23 Ne boste hodili po običajih
naroda, ki sem ga pred vami izgnal, kajti zagrešili so vse te
stvari in zato so se mi zagnusili. 24 Toda vam sem rekel:
›Podedovali boste njihovo deželo in dal vam jo bom, da jo
vzamete v last, deželo kjer tečeta mleko in med.‹ Jaz sem
Gospod, vaš Bog, ki vas je oddvojil od drugih ljudstev. 25
Zato boste postavili razliko med čistimi živalmi in nečistimi in
med nečisto perjadjo in čisto, in svojih duš ne boste ognusili
z živalmi ali s perjadjo ali s katerokoli vrsto žive stvari, ki se
plazi po tleh, ki sem jo kot nečisto oddvojil od vas. 26 Vi mi
boste sveti, kajti jaz, Gospod, sem svet in sem vas oddvojil
od drugih ljudstev, da bi bili moji. 27 Moški ali ženska, ki ima
osebnega duha ali da je čarovnik, bosta zagotovo usmrčena.
Kamnajo naj ju s kamni. Njuna kri bo nad njima.‹«

21 Gospod je rekel Mojzesu: »Govori duhovnikom,
Aronovim sinovom in jim reci: ›Nihče naj ne bo
omadeževan zaradi mrtvega med svojim ljudstvom, 2 toda
za njegove sorodnike, ki so blizu njemu, to je za njegovo
mater, za njegovega očeta, za njegovega sina, za njegovo
hčer, za njegovega brata 3 in za njegovo sestro devico, ki je
blizu njemu, ki nima nobenega soproga; zaradi nje je lahko
omadeževan. 4 Toda ta, ki je poglavar med svojim ljudstvom,
sebe ne bo omadeževal, da se oskruni. 5 Ne bodo delali
pleše na svoji glavi, niti ne bodo brili robov svojih brad, niti
si ne bodo delali nobenih urezov na mesu. 6 Sveti bodo
svojemu Bogu in ne bodo oskrunili imena svojega Boga,
kajti darujejo Gospodove daritve, narejene z ognjem in kruh
njihovega Boga; zato bodo sveti. 7 Naj ne vzamejo žene, ki je
vlačuga ali oskrunjena niti naj ne vzamejo žene, odslovljene
od njenega soproga, kajti on je svet svojemu Bogu. 8 Zato
ga boš torej posvetil, kajti on daruje kruh tvojega Boga. Tebi
bo svet, kajti jaz, Gospod, ki te posvečujem, sem svet. 9 Če
pa se hči kateregakoli duhovnika oskruni z igranjem vlačuge,
je oskrunila svojega očeta. Sežgana naj bo z ognjem. 10
Kdor je véliki duhovnik med svojimi brati, na katerega glavo
je bilo izlito mazilno olje in ki je uméščen, da si nadene
obleke, ne bo odkril svoje glave niti pretrgal svojih oblačil, 11
niti ne bo šel h kateremukoli truplu niti se ne bo omadeževal
zaradi svojega očeta ali zaradi svoje matere, 12 niti naj ne
gre ven iz svetišča niti ne oskruni svetišča svojega Boga,
kajti krona mazilnega olja njegovega Boga je na njem. Jaz
sem Gospod. 13 Ženo bo vzel v njenem devištvu. 14 Vdove
ali ločene ženske ali oskrunjene ali pocestnice; teh ne bo
vzel, temveč bo za ženo vzel devico iz svojega lastnega
ljudstva. 15 Niti med svojim ljudstvom ne bo oskrunil svojega
semena, kajti jaz, Gospod, ga posvečujem.‹« 16 Gospod
je spregovoril Mojzesu, rekoč: 17 »Govori Aronu, rekoč:
›Kdorkoli je od tvojega semena v njihovih rodovih, ki ima
kakršnokoli pomanjkljivost, naj se ne približa, da bi daroval
kruh svojega Boga. 18 Kajti katerikoli človek je, ki ima
pomanjkljivost, se ne bo približal. Slep človek ali hrom ali
kdor ima ploščat nos ali katerokoli stvar odveč 19 ali človek,
ki ima zlomljeno nogo ali zlomljeno roko 20 ali je grbast ali
pritlikav ali, ki ima pomanjkljivost v svojem očesu ali je grintav
ali krastav ali ima zmečkana moda; 21 noben človek, ki ima
iz semena duhovnika Arona pomanjkljivost, ne bo prišel
blizu, da daruje Gospodove daritve narejene z ognjem. Ima
pomanjkljivost; ta ne bo prišel blizu, da daruje kruh svojega
Boga. 22 Jedel bo kruh svojega Boga, tako od najsvetejšega
kakor od svetega. 23 Samo ta ne bo šel noter za zagrinjalo
niti prišel blizu k oltarju, ker ima pomanjkljivost, da ne oskruni
mojih svetišč, kajti jaz, Gospod, jih posvečujem.‹« 24 Mojzes
je to povedal Aronu, njegovim sinovom in vsem Izraelovim
otrokom.

22 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Govori
Aronu in njegovim sinovom, da se ločijo od svetih
stvari Izraelovih otrok in da ne oskrunijo mojega svetega
imena v teh stvareh, ki jih posvetijo meni. Jaz sem Gospod.
3 Reci jim: ›Kdorkoli je izmed vsega vašega semena med
vašimi rodovi, ki hodi k svetim stvarem, ki jih Izraelovi otroci
posvetijo Gospodu in ima na sebi svojo nečistost, bo ta
duša iztrebljena izpred moje prisotnosti. Jaz sem Gospod. 4
Katerikoli moški iz Aronovega semena je gobavec ali ima
tekoč izliv, ta ne bo jedel od svetih stvari, dokler ne bo
čist. In kdorkoli se dotakne kakršnekoli stvari, ki je nečista,

pri mrtvem ali pri moškem, čigar seme gre od njega, 5 ali kdorkoli se dotika katerekoli plazeče stvari, s katero se lahko onečisti, ali človeka, od katerega lahko vzame nečistost, kakršnokoli nečistost ta ima; 6 duša, ki se je dotaknila česarkoli takega, bo nečista do večera in ne bo jedla od svetih stvari, dokler svojega mesa ne umije z vodo. 7 Ko sonce zaide bo čist in potem bo jedel od svetih stvari, ker je to njegova hrana. 8 Tega, kar pogine samo od sebe ali je raztrgano z zvermi, ne bo jedel, da samega sebe s tem omadežuje. Jaz sem Gospod. 9 Držali se bodo torej moje odredbe, da ne bi za to nosili greha in torej umrli, če to oskrunijo. Jaz, Gospod, jih posvečujem. 10 Tam noben tujec ne bo jedel od svete stvari. Duhovnikov začasni prebivalec ali najet služabnik ne bosta jedla od svete stvari. 11 Toda če duhovnik s svojim denarjem kupi katerokoli dušo, bo ta [duša] jedla od tega in kdor je rojen v njegovi hiši. Jedli bodo od njegove hrane. 12 Če pa bo duhovnikova hči poročena k tujcu, ona ne bo jedla od daritev svetih stvari. 13 Toda če je duhovnikova hči vdova ali ločena in nima otrok in je vrnjena k hiši svojega očeta kakor v svoji mladosti, bo jedla od hrane svojega očeta, toda noben tujec ne bo jedel od tega. 14 Če človek nevede jé od svete stvari, potem bo k temu dodal peti del in to bo s sveto stvarjo dal duhovniku. 15 Oni ne bodo oskrunili svetih stvari Izraelovih otrok, ki jih darujejo Gospodu 16 ali jim dopustili, da nosijo krivdo prestopka, kadar jedo njihove svete stvari, kajti jaz, Gospod, jih posvečujem.‹« 17 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 18 »Govori Aronu, njegovim sinovom in vsem Izraelovim otrokom ter jim reci: ›Kdorkoli bo od Izraelove hiše ali od tujcev v Izraelu, ki bo svoj dar daroval za vse svoje zaobljube in za vse svoje prostovoljne daritve, ki jih bodo darovali Gospodu za žgalno daritev, 19 bodo po lastni volji darovali samca brez pomanjkljivosti od goveda, od ovc ali od koz. 20 Toda karkoli ima pomanjkljivost, tega ne boste darovali, kajti to za vas ne bo sprejemljivo. 21 Kdorkoli daruje žrtvovanje mirovnih daritev Gospodu, da izpolni svojo zaobljubo ali prostovoljno daritev v govedu ali ovcah, mora biti to popolno, da bi bilo sprejeto; na tem ne bo nobene pomanjkljivosti. 22 Slepo ali zlomljeno ali pohabljeno ali kar ima rane, iz katerih se izceja ali grinto ali krasto, teh stvari ne boste darovali Gospodu niti od njih [ne boste] naredili daritve z ognjem na oltarju Gospodu. 23 Ali bikca ali jagnje, ki ima katerokoli stvar odvečno, ali karkoli manjkajočega v njegovih delih, to lahko daruješ za prostovoljno daritev, toda za zaobljubo to ne bo sprejeto. 24 Gospodu ne boste darovali tega, kar je poškodovano ali zdrobljeno ali zlomljeno ali odrezano niti v svoji deželi ne boste opravili nobenega takšnega darovanja. 25 Niti iz tujčeve roke ne boste darovali kruha svojega Boga, od kateregakoli izmed njih, ker je v njih njihova izprijenost in pomanjkljivost. Ti ne bodo sprejeti za vas.‹« 26 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 27 »Kadar je priveden bikec ali ovca ali koza, potem bo ta sedem dni pod materjo. Od osmega dne in naprej pa bo to sprejeto za ognjeno daritev Gospodu. 28 Naj bo to krava ali ovca, ne boš na isti dan zaklal nje in njenega mladega. 29 Ko boste darovali žrtev zahvaljevanja Gospodu, to darujte po lastni volji. 30 Istega dne bo to pojedeno; ničesar od tega ne boste pustili do naslednjega dne. Jaz sem Gospod. 31 Zato se boste držali mojih zapovedi in jih izpolnjevali. Jaz sem Gospod. 32 Niti ne boste oskrunili mojega svetega imena, temveč bom jaz posvečen med Izraelovim otroci. Jaz sem Gospod, ki vas posvečuje, 33 ki vas je privedel ven iz egiptovske dežele, da bi bil vaš Bog. Jaz sem Gospod.«

23 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Govori Izraelovim otrokom in jim reci: › Glede Gospodovih praznovanj, ki jih boste razglašali, da bodo sveti sklici, torej ta so moja praznovanja. 3 Šest dni naj bo delo opravljeno, toda sedmi dan je šabatni počitek, sveti sklic. Nanj ne boste opravljali nobenega dela. To je šabat Gospodu v vseh vaših prebivališčih. 4 To so Gospodova praznovanja, torej sveti sklici, ki jih boste razglašali v določenih časih. 5 Na štirinajsti dan prvega meseca zvečer je Gospodova pasha. 6 Na petnajsti dan istega meseca je praznik nekvašenega kruha Gospodu. Sedem dni morate jesti nekvašen kruh. 7 Na prvi dan boste imeli sveti sklic. Nobenega hlapčevskega dela ne boste opravljali. 8 Temveč boste sedem dni darovali ognjeno daritev Gospodu. Na sedmi dan je sveti sklic; nobenega hlapčevskega dela ne boste opravljali.‹« 9 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 10 »Govori Izraelovim otrokom in jim reci: ›Ko boste prišli v deželo, ki vam jo dam in boste poželi njeno žetev, potem boste prinesli snop prvih sadov svoje žetve duhovniku. 11 Ta bo snop majal pred Gospodom, da bo sprejet za vas. Duhovnik ga bo majal naslednji dan po šabatu. 12 Ta dan, ko boste majali snop, boste darovali jagnje brez pomanjkljivosti, prvega leta, za žgalno daritev Gospodu. 13 Jedilna daritev od tega bo dve desetinki fine moke, umešane z oljem, ognjena daritev v prijeten vonj Gospodu in jedilna daritev od tega bo četrtina vrča vina. 14 Vi pa ne boste jedli niti kruha niti popraženega zrnja niti zelenega žitnega klasja, do prav istega dne, ko svojemu Bogu prinesete dar. To bo zakon na veke skozi vaše rodove v vseh vaših prebivališčih. 15 Šteli si boste od naslednjega dne po šabatu, od dneva, ko ste prinesli

snop majalne daritve; sedem šabat bo celota. 16 Torej do naslednjega dne po sedmem šabatu boste šteli petdeset dni in darovali boste novo jedilno daritev Gospodu. 17 Iz svojih prebivališč boste prinesli dva hleba majanja iz dveh desetink. Ta bosta iz fine moke; spečena bosta s kvasom. To so prvi sadovi Gospodu. 18 S kruhom boste darovali sedem enoletnih jagnjet brez pomanjkljivosti in enega mladega bikca in dva ovna. Ti bodo za žgalno daritev Gospodu, z njihovo jedilno daritvijo in njihovimi pitnimi daritvami, torej ognjeno daritvijo prijetnega vonja Gospodu. 19 Potem boste žrtvovali enega kozlička od koz za daritev za greh in dve jagnjeti prvega leta za žrtvovanje mirovnih daritev. 20 Duhovnik jih bo majal s kruhom prvih sadov za majalno daritev pred Gospodom z dvema jagnjetoma. Ti bodo sveti Gospodu za duhovnika. 21 Razglašali boste na prav isti dan, da vam bo to lahko sveti sklic. Nobenega hlapčevskega dela ne boste opravljali ta dan. To bo zakon na veke po vseh vaših prebivališčih skozi vaše rodove. 22 Ko žanjete žetev svoje dežele, med žetvijo ne boš pobral vsega do robov svojega polja niti ne boš zbiral nobenih paberkovanj svoje žetve. Pustil jih boš revnemu in tujcu. Jaz sem Gospod, vaš Bog.‹« 23 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 24 »Govori Izraelovim otrokom, rekoč: ›V sedmem mesecu, na prvi dan meseca, boste imeli šabat, spomin trobljenja trobent, sveti sklic. 25 Nobenega hlapčevskega dela ne boste opravljali ta dan, temveč boste darovali ognjeno daritev Gospodu.‹« 26 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 27 »Tudi na deseti dan tega sedmega meseca bo tam dan sprave. To vam bo sveti sklic; in ponižali boste svoje duše in darovali ognjeno daritev Gospodu. 28 Na ta isti dan ne boste delali nobenega dela, kajti to je dan sprave, da opravite spravo za vas pred Gospodom, vašim Bogom. 29 Kajti katerakoli duša bo ta, ki v tem istem dnevu ne bo ponižana, bo iztrebljena izmed svojega ljudstva. 30 Katerakoli duša bo ta, ki na ta isti dan počne kakršnokoli delo, ista duša bo uničena izmed svojega ljudstva. 31 Nobene vrste dela ne boste počeli. To bo zakon na veke skozi vaše rodove v vseh vaših prebivališčih. 32 To vam bo šabatni počitek in ponižali boste svoje duše. Na deveti dan meseca zvečer, od večera do večera, boste praznovali svoj šabat.« 33 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 34 »Govori Izraelovim otrokom, rekoč: ›Petnajsti dan sedmega meseca bo za sedem dni šotorski praznik Gospodu. 35 Na prvi dan bo sveti sklic. Nobenega hlapčevskega dela ne boste opravljali ta dan. 36 Sedem dni boste darovali ognjeno daritev Gospodu. Na osmi dan vam bo sveti sklic in darovali boste ognjeno daritev Gospodu. To je slovesen zbor in nobenega hlapčevskega dela ne boste opravljali ta dan. 37 To so Gospodovi prazniki, ki jih boste razglašali, da bodo sveti sklici, da darujete daritev, narejeno z ognjem Gospodu, žgalno daritev in jedilno daritev, žrtvovanje in pitne daritve, vsako stvar na svoj dan, 38 poleg Gospodovih šabat in poleg vaših darov in poleg vseh vaših zaobljub in poleg vseh vaših prostovoljnih daritev, ki jih izročite Gospodu. 39 Tudi na petnajsti dan sedmega meseca, ko se zberete v sadu dežele, boste sedem dni imeli praznovanje Gospodu. Na prvi dan bo šabat in na osmi dan bo šabat. 40 Na prvi dan si boste vzeli veje čednih dreves, mladike palmovih dreves, veje debelih dreves in potočnih vrb; in sedem dni se boste veselili pred Gospodom, svojim Bogom. 41 Sedem dni na leto boste ohranjali praznovanje Gospodu. To bo zakon na veke v vaših rodovih. To boste proslavljali v sedmem mesecu. 42 Sedem dni boste prebivali v šotorih; vsi, ki so rojeni Izraelci, bodo prebivali v šotorih, 43 da bodo vaši rodovi lahko vedeli, da sem Izraelovim otrokom dal prebivati v šotorih, ko sem jih privedel iz egiptovske dežele. Jaz sem Gospod, vaš Bog.‹« 44 In Mojzes je Izraelovim otrokom naznanil praznovanja Gospodu.

24 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Zapovej Izraelovim otrokom, da ti prinesejo čistega olja iz stolčenih oliv za svetlobo, da bi svetilke nenehno gorele. 3 Zunaj zagrinjala pričevanja, v šotorskem svetišču skupnosti, bo Aron to nenehno ukazoval od večera do jutra pred Gospodom. To bo zakon na veke v vaših rodovih. 4 Svetike bo nenehno oskrboval na čistem svečniku pred Gospodom. 5 Vzel boš fino moko in iz nje spekel dvanajst kolačev. Dve desetinki bosta v enem kolaču. 6 Postavil jih boš v dve vrsti, šest v vrsto, na čisto mizo pred Gospodom. 7 Nad vsako vrsto boš dal čisto kadilo, da bo ta lahko na kruhu za spomin, torej ognjena daritev Gospodu. 8 Vsak šabat ga bo nenehno postavljal v vrsto pred Gospodom, vzetega od Izraelovih otrok z večno zavezo. 9 To bo Aronovo in od njegovih sinov in to bodo jedli na svetem prostoru, kajti to mu je najsvetejše od daritev Gospodu, narejenih z ognjem, z večnim zakonom.« 10 Sin Izraelke, katere oče je bil Egipčan, je odšel ven med Izraelove otroke in ta sin izraelske ženske in mož iz Izraela sta se skupaj prepirala v taboru. 11 Sin Izraelke je izrekal bogokletje proti Gospodovemu imenu in preklinjal. Privedli so ga k Mojzesu. (In ime njegove matere je bilo Šelomíta, hči Dibríja, iz Danovega rodu.) 12 Dali so ga pod stražo, da bi jim bil lahko pokazan Gospodov um. 13 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 14 »Privedite tistega, ki je klel zunaj tabora, in naj vsi, ki so ga slišali, položijo roke na njegovo glavo in naj ga vsa skupnost kamna. 15 Izraelovim otrokom boš govoril, rekoč: ›Kdorkoli preklinja svojega Boga,

bo nosil svoj greh. 16 Kdor preklinja Gospodovo ime, bo zagotovo usmrčen in zagotovo ga bo vsa skupnost kamnala; tako tujca, kakor tistega, ki je rojen v deželi, ko preklinja Gospodovo ime, bo usmrčen. 17 Kdor ubija kateregakoli človeka, bo zagotovo usmrčen. 18 Kdor ubije žival, bo to poplačal; žival za žival. 19 Če človek povzroči madež na svojem bližnjem; kakor je storil on, tako naj bo to storjeno njemu; 20 zlom za zlom, oko za oko, zob za zob. Kakor je on na človeku povzročil pomanjkljivost, tako naj bo njemu ponovno storjeno. 21 Kdor ubije žival, bo to povrnil, kdor pa ubije človeka, bo usmrčen. 22 Imeli boste eno vrsto postave, prav tako za tujca, kakor za nekoga iz svoje lastne dežele, kajti jaz sem Gospod, vaš Bog.‹« 23 Mojzes je Izraelovim otrokom spregovoril, da naj tistega, ki je preklet, privedejo ven iz tabora in kamnajo s kamni. In Izraelovi otroci so storili tako, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu.

25 Gospod je na gori Sinaj spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Govori Izraelovim otrokom in jim reci: ›Ko pridete v deželo, ki sem vam jo dal, potem bo dežela ohranjala šabat Gospodu. 3 Šest let boš sejal svoje polje in šest let boš obrezoval svoj vinograd in zbiral njegov sad, 4 toda v sedmem letu bo šabatni počitek deželi, šabat za Gospoda. Niti ne boš sejal svojega polja niti obrezal svojega vinograda. 5 Tega, kar raste samo od sebe od tvoje žetve, ne boš požel niti nabiral grozdja iz svoje neobrezane trte, kajti to je za deželo leto počitka. 6 Šabatni [pridelek] dežele bo zate hrana; zate, za tvojega služabnika, za tvojo služkinjo, za tvojega najetega služabnika in za tvojega tujca, ki začasno biva s teboj 7 in ves njegov narast bo hrana za tvojo živino in za živali, ki so na tvoji zemlji. 8 Štel si boš sedem šabatnih let, sedemkrat sedem let; in obdobje sedmih šabatnih let ti bodi devetinštirideset let. 9 Potem bo šofar jubileja zadonel na deseti dan sedmega meseca. Na dan sprave boste naredili, da zvok šofarja zadoni po vsej vaši deželi. 10 Posvetili boste petdeseto leto in razglasili svobodo po vsej deželi, vsem njenim prebivalcem. To vam bo jubilej, vi pa se boste vrnili vsak mož k svoji posesti in vrnili se boste vsak mož k svoji družini. 11 Vam bo to petdeseto leto jubilej. Ne boste niti sejali niti želi tega, kar zraste samo od sebe niti nabirali grozdja v njem od vaše neobrezane trte. 12 Kajti to je jubilej; ta vam bo svet. Jedli boste njegov donos iz polja. 13 V letu tega jubileja se bo vsak človek vrnil k svoji posesti. 14 Če kaj prodaš svojemu bližnjemu, ali kaj kupiš iz roke svojega bližnjega, ne boste zatirali drug drugega. 15 Glede na število let po jubileju boš kupil od svojega bližnjega in glede na število let sadov ti bo prodal. 16 Glede na množino let boš povečal njegovo ceno in glede na manjše število let boš zmanjšal njegovo ceno, kajti glede na število let sadov ti jo bo prodal. 17 Zatorej ne boste zatirali drug drugega, temveč se boš bal svojega Boga, kajti jaz sem Gospod, tvoj Bog. 18 Zatorej boste izpolnjevali moje zakone in se držali mojih sodb in jih izvrševali, in v varnosti boste prebivali v deželi. 19 Dežela bo obrodila svoj sad in jedli boste svoje obilje in v njej varno prebivali. 20 In če boste rekli: ›Kaj bomo jedli sedmo leto? Glej, ne bomo sejali niti zbrali v našem narastu, ‹ 21 potem bom v šestem letu zapovedal nad vami svoj blagoslov in ta bo prinesel sad za tri leta. 22 Sejali boste osmo leto in še jedli od starih sadov do devetega leta, dokler ne pridejo njeni sadovi, boste jedli iz starih zalog. 23 Dežela naj ne bo prodana na veke, kajti dežela je moja, kajti vi ste tujci in začasni prebivalci z menoj. 24 In po vsej deželi svoje posesti boste zagotovili odkupitev za deželo. 25 Če tvoj brat postane reven in je prodal nekaj od svoje posesti in če pride katerikoli njegov sorodnik, da to odkupi, potem bo odkupil to, kar je njegov brat prodal. 26 Če mož nima nikogar, da to odkupi in je sam zmožen to odkupiti, 27 potem naj prešteje leta od njegove prodaje in povrne presežek človeku, ki mu jo je prodal, da se on lahko vrne v svojo posest. 28 Toda če mu on tega ne bo zmožen povrniti, potem bo to, kar je prodal, ostalo v roki tistega, ki je to kupil, do jubilejnega leta. Na jubilej bo odšlo in on se bo vrnil v svojo posest. 29 Če mož proda hišo za prebivanje v mestu z obzidjem, potem jo lahko odkupi znotraj celotnega leta potem, ko je bila ta prodana. Znotraj polnega leta jo lahko odkupi. 30 Če pa ta ne bo odkupljena znotraj časa polnega leta, potem bo hiša, ki je v mestu z obzidjem, utrjena na veke tistemu, ki jo je kupil, skozi vse njegove rodove. Ta v jubileju ne bo odšla. 31 Toda vaške hiše, ki naokoli nimajo obzidja, bodo štete kakor polja dežele. Lahko so odkupljene in na jubilej bodo odšle. 32 Vendar lahko mesta Lévijevcev in hiše mest njihove posesti Lévijevci kadarkoli odkupijo. 33 Če človek kupi od Lévijevcev, potem bo hiša, ki je bila prodana in mesto njegove posesti, odšlo v jubilejnem letu, kajti hiše mest Lévijevcev so njihova posest med Izraelovimi otroki. 34 Toda polje predmestij njihovih mest ne more biti prodano, kajti to je njihova neprestana posest. 35 Če tvoj brat postane reven in je zaradi tebe propadel, potem ga boš razbremenil; da, čeprav je tujec ali začasni prebivalec, da bo lahko živel s teboj. 36 Nobenih obresti ne vzemi od njega ali narasta, temveč se boj svojega Boga, da bo tvoj brat lahko živel s teboj. 37 Svojega denarja mu ne boš dal na obresti niti svojega živeža posodil za dobiček. 38 Jaz sem Gospod, vaš Bog, ki vas je privedel iz egiptovske dežele, da

vam dam kánaansko deželo in, da bi bil vaš Bog. **39** Če tvoj brat, ki prebiva pri tebi, postane reven in ti je prodan, ga ne boš prisilil, da služi kakor služabnik, **40** temveč kakor najeti služabnik in kakor začasni prebivalec bo on s teboj in ti bo služil do jubilejnega leta. **41** Potem bo odšel od tebe tako on in njegovi otroci z njim in se bo vrnil k svoji lastni družini in se bo vrnil na posest svojih očetov. **42** Kajti oni so moji služabniki, ki sem jih privedel iz egiptovske dežele. Ne bodo prodani kakor tlačani. **43** Nad njim ne boš vladal s krutostjo, temveč se boš bal svojega Boga. **44** Tako tvoji služabniki in tvoje služabnice, ki jih boš imel, bodo izmed poganov, ki so naokoli vas; izmed njih si kupujte služabnike in služabnice. **45** Poleg tega izmed otrok tujcev, ki začasno prebivajo med vami, od njih boste kupovali in od njihovih družin, ki so z vami, ki so jih zaplodili v vaši deželi; in oni bodo vaša posest. **46** Vzeli jih boste kakor dediščino za svoje otroke za seboj, da jih podedujejo za posest; ti bodo vaši služabniki na veke, toda nad svojimi brati, Izraelovimi otroki, ne boste s krutostjo vladali drug nad drugim. **47** Če začasni prebivalec ali tujec poleg tebe obogati, tvoj brat, ki prebiva ob njem pa obuboža in se proda tujcu ali začasnemu prebivalcu ob tebi ali rodu tujčeve družine, **48** potem, ko je ta prodan, je lahko ponovno odkupljen. Eden izmed njegovih bratov ga lahko odkupi. **49** Odkupi ga lahko njegov stric ali sin njegovega strica ali kdorkoli, ki je blizu sorodstva njegovi družini, ga lahko odkupi, ali če je zmožen, se lahko odkupi sam. **50** Poračunal bo z njim, ki ga je kupil od leta, ko mu je bil prodan, do jubilejnega leta. Cena njegove prodaje bo glede na število let, glede na čas najetega služabnika bo ta z njim. **51** Če je zadaj še veliko let, glede na njihovo [število], bo povrnil ceno svoje odkupitve od denarja, za katerega je bil kupljen. **52** Če bo preostalo le nekaj let do jubilejnega leta, potem bo z njim obračunal in glede na njegova leta mu bo povrnil ceno njegove odkupitve. **53** In kakor letno najeti služabnik bo z njim, in drugi nad njim v tvojem pogledu ne bo vladal s krutostjo. **54** Če pa ne bo odkupljen v teh letih, potem bo odšel v jubilejnem letu, tako on in njegovi otroci z njim. **55** Kajti Izraelovi otroci so mi služabniki; oni so moji služabniki, ki sem jih privedel iz egiptovske dežele. Jaz sem Gospod, vaš Bog.«

26 »V svoji deželi si ne boste delali nobenih malikov niti rezanih podob, niti si dvigovali stoječe podobe, niti si postavljali kakršnekoli podobe iz kamna, da bi se priklanjali k njej, kajti jaz sem Gospod, vaš Bog. **2** Držali se boste mojih šabat in spoštovali moje svetišče. Jaz sem Gospod. **3** Če se ravnate po mojih zakonih in se držite mojih zapovedi in jih izpolnjujete, **4** potem vam bom dal dež v pravšnjem obdobju in dežela bo obrodila svoj donos in poljska drevesa bodo obrodila svoj sad. **5** Vaša mlatev bo segla do trgatve in trgatev bo segla do časa setve in jedli boste svoj kruh do sitega in varno prebivali v svoji deželi. **6** V deželi bom dal mir in ulegli se boste in nihče vas ne bo prestrašil, in odstranil bom zle zveri iz dežele niti skozi vašo deželo ne bo šel meč. **7** Pregnali boste svoje sovražnike in oni bodo pred vami padli pod mečem. **8** Pet izmed vas jih bo preganjalo sto in sto izmed vas bo desettisoče pognalo v beg in vaši sovražniki bodo pred vami padli pod mečem. **9** Kajti ozrl se bom na vas in vas naredil rodovitne in vas namnožil in z vami vzpostavil svojo zavezo. **10** Jedli boste staro zalogo in staro boste zaradi nove prinesli naprej. **11** Med vami bom postavil svoje šotorsko svetišče, in moja duša vas ne bo prezirala. **12** Med vami bom hodil in bom vaš Bog in vi boste moje ljudstvo. **13** Jaz sem Gospod, vaš Bog, ki vas je privedel iz egiptovske dežele, da ne bi bili njihovi služabniki; in jaz sem zlomil vezi vašega jarma in storil, da hodite pokonci. **14** Toda če mi ne boste prisluhnili in ne boste izpolnjevali vseh teh zapovedi **15** in če boste prezirali moje zakone ali če vaša duša prezira moje sodbe, tako da ne boste izpolnjevali vseh mojih zapovedi, temveč da prelamljate mojo zavezo, **16** bom tudi jaz to storil vam; čez vas bom določil celo strahoto in uničenje in gorečo vročico, ki bo použila oči in povzročila bridkost srca, in svoje seme boste sejali zaman, kajti pojedli ga bodo vaši sovražniki. **17** Svoj obraz bom naravnal zoper vas in vi boste umorjeni pred svojimi sovražniki. Tisti, ki jih sovražite, bodo kraljevali nad vami in bežali boste, ko vas nihče ne zasleduje. **18** In če mi zaradi vsega tega še ne boste hoteli prisluhniti, potem vas bom zaradi vaših grehov sedemkrat bolj kaznoval. **19** Zlomil bom ponos vaše moči in vaše nebo bom naredil kakor železo in vašo zemljo kakor bron, **20** in vaša moč bo porabljena v prazno, kajti vaša dežela ne bo obrodila svojega donosa niti drevesa dežele ne bodo obrodila svojega sadja. **21** Če hodite nasprotno meni in mi ne boste prisluhnili, bom glede na vaše grehe nad vas privedel sedemkrat več nadlog. **22** Prav tako bom med vas poslal divje zveri, ki vas bodo oropale vaših otrok in vam uničile vašo živino in vas naredile maloštevilne, in vaše visoke poti bodo zapuščene. **23** Če ne boste po meni poboljšani s temi stvarmi, temveč boste hodili nasprotno meni, **24** potem bom tudi jaz hodil nasprotno vam in vas še sedemkrat kaznoval za vaše grehe. **25** Nad vas bom privedel meč, ki bo maščeval spor moje zaveze, in ko boste zbrani skupaj znotraj svojih mest, bom med vas poslal kužno bolezen, vi pa boste izročeni v sovražnikovo roko. **26** In ko zlomim oporo vašega kruha, bo deset žensk peklo vaš kruh

v eni peči in vaš kruh vam bodo ponovno izročali po teži, in jedli boste, pa ne boste nasičeni. **27** Če mi zaradi vsega tega ne boste prisluhnili, temveč boste hodili nasprotno meni, **28** potem bom tudi jaz v razjarjenosti hodil nasprotno vam, in jaz, celo jaz, vas bom sedemkrat kaznoval za vaše grehe. **29** Jedli boste meso svojih sinov in meso svojih hčera boste jedli. **30** Uničil bom vaše visoke kraje in posekal vaše podobe in vaša trupla vrgel na trupla vaših malikov in moja duša vas bo prezirala. **31** Vaša mesta bom opustošil in vaša svetišča privedel do uničenja in ne bom vonjal vonja vaših prijetnih dišav. **32** Deželo bom privedel v opustošenje, in vaši sovražniki, ki v njej prebivajo, bodo osupli nad tem. **33** Razkropil vas bom med pogane in za vami bom izvlekel meč, in vaša dežela bo zapuščena in vaša mesta opustošena. **34** Potem bo zemlja uživala vse svoje šabate, dokler ta leži zapuščena in ste vi v deželi svojih sovražnikov, torej takrat bo dežela počivala in uživala svoje šabate. **35** Dokler ta leži zapuščena, bo počivala, ker ni počivala na vaše šabate, ko ste prebivali na njej. **36** Nad tiste, ki so izmed vas ostali živi, bom v deželi njihovih sovražnikov v njihova srca poslal slabotnost, in zvok majajočega lista jih bo pregnal; pobegnili bodo kakor bežanje pred mečem; padli bodo, ko jih nihče ne zasleduje. **37** Padli bodo drug na drugega, kakor bi bilo to pred mečem, ko nihče ne zasleduje in nobene moči ne boste imeli, da obstanete pred svojimi sovražniki. **38** Propadli boste med pogani in dežela vaših sovražnikov vas bo požrla. **39** Tisti, ki so ostali izmed vas, bodo hirali v svoji krivičnosti v deželah svojih sovražnikov in tudi v krivičnostih svojih očetov bodo hirali z njimi. **40** Če bodo priznali svojo krivičnost in krivičnost svojih očetov, s svojimi prestopki, ki so jih zagrešili zoper mene in da so tudi hodili nasprotno meni, **41** in da sem tudi jaz hodil nasprotno njim in jih privedel v deželo njihovih sovražnikov; če bodo potem njihova neobrezana srca ponižana in oni potem sprejmejo kaznovanje svoje krivičnosti, **42** potem se bom spomnil svoje zaveze z Jakobom in tudi svoje zaveze z Izakom in tudi svoje zaveze z Abrahamom se bom spomnil, in spomnil se bom dežele. **43** Tudi dežela bo od njih zapuščena in uživala bo svoje šabate, medtem ko brez njih leži zapuščena, oni pa bodo sprejeli kaznovanje svoje krivičnosti. Ker, celo ker so prezirali moje sodbe in ker je njihova duša prezirala moje zakone. **44** In kljub vsemu temu, ko bodo v deželi svojih sovražnikov, jih ne bom zavrgel niti jih ne bom preziral, da bi jih popolnoma uničil in da bi prelomil svojo zavezo z njimi, kajti jaz sem Gospod, njihov Bog. **45** Temveč se bom zaradi njih spomnil zaveze njihovih prednikov, ki sem jih privedel iz egiptovske dežele pred očmi poganov, da bi bil lahko njihov Bog. Jaz sem Gospod.« **46** To so zakoni in sodbe ter postave, ki jih je po Mojzesovi roki Gospod sklenil med njim in Izraelovimi otroki na gori Sinaj.

27 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **2** »Govori Izraelovim otrokom in jim reci: ›Kadar bo kak moški naredil edinstveno zaobljubo bodo osebe za Gospoda po tvoji oceni. **3** Tvoja ocena bo od moških od dvajset let starosti, celo do šestdesetega leta starosti, bo tvoja ocena petdeset šeklov srebra, po svetiščnem šeklu. **4** Če bo to ženska, potem bo tvoja ocena trideset šeklov. **5** Če bo ta star od petih let do dvajsetih let starosti, potem bo tvoja ocena za moškega dvajset šeklov, za žensko pa deset šeklov. **6** Če bo ta star od meseca celo do petega leta starosti, potem bo tvoja ocena za moškega pet šeklov srebra, za žensko pa bo tvoja ocena tri šekle srebra. **7** Če bo ta od šestdesetega leta starosti in navzgor; če bo to moški, potem bo tvoja ocena petnajst šeklov, za žensko pa deset šeklov. **8** Toda če je revnejši kakor tvoja ocena, potem se bo predstavil pred duhovnikom in duhovnik ga bo ocenil. Glede na svojo zmožnost, ki jo je zaobljubil, ga bo duhovnik ocenil. **9** Če bo to žival, od česar mož privede dar Gospodu, bo vse kar katerikoli človek daje od takšnega Gospodu, sveto. **10** Tega ne bo predrugačil niti spremenil, dobro za slabo ali slabo za dobro. Če bo ta sploh zamenjal žival za žival, potem postaneta ta in njena zamenjava sveti. **11** Če bo to kakršnakoli nečista žival, od katere ne darujejo daru Gospodu, potem bo žival predstavil pred duhovnikom **12** in duhovnik jo bo ocenil, naj bo ta dobra ali slaba. Kakor jo ti oceniš, ki si duhovnik, tako bo. **13** Toda če jo on sploh hoče odkupiti, potem bo tvoji oceni dodal peti del. **14** Ko bo mož svojo hišo posvetil, da bo sveta Gospodu, potem jo bo duhovnik ocenil, bodisi je dobra ali slaba. Kakor bo duhovnik to ocenil, tako bo to stalo. **15** Če bo tisti, ki jo je posvetil, odkupil svojo hišo, potem bo k njej dodal peti del denarja tvoje ocene in ta bo njegova. **16** Če bo mož posvetil Gospodu neki del od polja ali njegove posesti, potem bo tvoja ocena glede na njegovo seme. Tovor ječmenovega semena bo ocenjen za petdeset šeklov srebra. **17** Če svoje polje posveti od jubilejnega leta, glede na tvojo oceno, bo to stalo. **18** Toda če svoje polje posveti po jubileju, potem mu bo duhovnik računal denar glede na leta, ki preostanejo, celo do jubilejnega leta in to bo zmanjšano od tvoje ocene. **19** Če bo tisti, ki je polje posvetil, le-tega na kakršenkoli način odkupil, potem bo k njemu dodal peti del od denarja tvoje ocene in to mu bo zajamčeno. **20** Če pa ne bo odkupil polja ali če je polje prodal drugemu možu, le-to ne bo več odkupljeno. **21**

Toda polje, ko gre le-to ven v jubileju, bo sveto Gospodu kakor posvečeno polje; njegova posest bo duhovnikova. **22** Če mož posveti Gospodu polje, ki ga je kupil, ki ni izmed polj njegove posesti, **23** potem mu bo duhovnik računal vrednost tvoje ocene, torej na jubilejno leto. In on bo dal tvojo oceno na ta dan, kakor sveto stvar Gospodu. **24** V jubilejnem letu bo polje vrnil tistemu, od katerega je bilo to kupljeno, torej tistemu, ki mu je pripadala posest dežele. **25** Vse tvoje ocene bodo glede na svetiščni šekel. Dvajset ger bo šekel. **26** Samo prvenca izmed živali, ki naj bi bil Gospodov prvenec, ne bo noben mož posvetil, bodisi je to vol ali ovca. To je Gospodovo. **27** Če pa je od nečiste živali, potem ga bo odkupil glede na tvojo oceno in bo dodal peti del od tega k temu. Ali če to ne bo odkupljeno, potem bo to prodano glede na tvojo oceno. **28** Vendar nobena posvečena stvar, ki jo mož posveti Gospodu od vsega kar ima, tako od človeka in živali in od polja njegove posesti, ne bo prodana ali odkupljena. Vsaka posvečena stvar je najsvetejša Gospodu. **29** Ničesar posvečenega, kar bo posvečeno od ljudi, ne bo odkupljeno, temveč bo zagotovo usmrčeno. **30** Vsa desetina dežele, bodisi od semena dežele ali sadu drevesa, je Gospodova. To je sveto Gospodu. **31** Če mož sploh hoče odkupiti od svojih desetin, bo temu dodal svoj peti del. **32** Glede desetine od tropa ali od črede, od česarkoli kar gre pod palico, desetina bo sveta Gospodu. **33** Ne bo iskal, če je to dobro ali slabo niti tega ne bo zamenjal. Če pa to vendar zamenja, potem bosta tako to kakor njegova zamenjava, sveta; to ne bo odkupljeno.‹« **34** To so zapovedi, ki jih je Gospod zapovedal Mojzesu za Izraelove otroke na gori Sinaj.

4 Mojzes

1 Gospod je govoril Mojzesu v Sinajski divjini, v šotorskem svetišču skupnosti, na prvi dan drugega meseca, v drugem letu, potem ko so prišli iz egiptovske dežele, rekoč: **2** »Popišite glave vse skupnosti Izraelovih otrok, po njihovih družinah, po hiši njihovih očetov, s številom njihovih imen, vsakega moškega po njihovih glavah, **3** od dvajsetih let starosti in naprej, vse, ki so zmožni iti na vojsko v Izraelu. Ti in Aron jih preštejta po njihovih vojskah. **4** In s teboj bo tam mož iz vsakega rodu; vsak poglavar svoje očetovske hiše. **5** To so imena mož, ki bodo stali z vami. Iz Rubenovega rodu: Elicúr, Šedeúrjev sin. **6** Iz Simeona: Šelumiél, Curišadájev sin. **7** Iz Juda: Nahšón, Aminadábov sin. **8** Iz Isahárja: Netanél, Cuárjev sin. **9** Iz Zábulona: Eliáb, Helónov sin. **10** Izmed Jožefovih otrok: iz Efrájima Elišamá, Amihúdov sin; iz Manáseja Gamliél, Pedacúrjev sin; **11** iz Benjamina Abidán, Gideoníjev sin; **12** iz Dana Ahiézer, Amišadájev sin; **13** iz Aserja Pagiél, Ohránov sin; **14** iz Gada Eljasáf, Deguélov sin; **15** iz Neftálija Ahirá, Enánov sin.« **16** Ti so bili ugledni izmed skupnosti, princi iz rodov svojih očetov, glave tisočim v Izraelu. **17** Mojzes in Aron sta vzela te može, ki so bili določeni po njihovih imenih. **18** Na prvi dan drugega meseca so zbrali vso skupnost in razglasili njihovo poreklo po njihovih družinah, po hiši njihovih očetov, glede na število imen, od dvajsetih let starosti in naprej, po njihovih glavah. **19** Kakor je Gospod zapovedal Mojzesu, tako jih je preštel v Sinajski divjini. **20** Otroke Rubena, Izraelovega najstarejšega sina, po njihovih rodovih, po njihovih družinah, po hiši njihovih očetov, glede na število imen, po njihovih glavah, vsakega moškega od dvajsetih let starosti in naprej, vse, ki so bili zmožni iti na vojsko; **21** tistih, ki so bili izmed njih prešteti, torej iz Rubenovega rodu, je bilo šestinštirideset tisoč petsto. **22** Od Simeonovih otrok, po njihovih rodovih, po njihovih družinah, po hiši njihovih očetov, tistih, ki so bili izmed njih prešteti, glede na število imen, po njihovih glavah, vsak moški od dvajsetih let starosti in naprej, vse, ki so bili zmožni iti na vojsko; **23** tistih, ki so bili izmed njih prešteti, torej iz Simeonovega rodu, je bilo devetinpetdeset tisoč tristo. **24** Od Gadovih otrok, po njihovih rodovih, po njihovih družinah, po hiši njihovih očetov, glede na število imen, od dvajsetih let starosti in naprej, vse, ki so bili zmožni iti na vojsko; **25** tistih, ki so bili izmed njih prešteti, torej iz Gadovega rodu, je bilo petinštirideset tisoč šeststo petdeset. **26** Od Judovih otrok, po njihovih rodovih, po njihovih družinah, po hiši njihovih očetov, glede na število imen, od dvajsetih let starosti in naprej, vse, ki so bili zmožni iti na vojsko; **27** tistih, ki so bili izmed njih prešteti, torej iz Judovega rodu, je bilo štiriinsedemdeset tisoč šeststo. **28** Od Isahárjevih otrok, po njihovih rodovih, po njihovih družinah, po hiši njihovih očetov, glede na število imen, od dvajsetih let starosti in naprej, vse, ki so bili zmožni iti na vojsko; **29** tistih, ki so bili izmed njih prešteti, torej iz Isahárjevega rodu, je bilo štiriinpetdeset tisoč štiristo. **30** Od Zábulonovih otrok, po njihovih rodovih, po njihovih družinah, po hiši njihovih očetov, glede na število imen, od dvajsetih let starosti in naprej, vse, ki so bili zmožni iti na vojsko; **31** tistih, ki so bili izmed njih prešteti, torej iz Zábulonovega rodu, je bilo sedeminpetdeset tisoč štiristo. **32** Od Jožefovih otrok, namreč od Efrájimovih otrok, po njihovih rodovih, po njihovih družinah, po hiši njihovih očetov, glede na število imen, od dvajsetih let starosti in naprej, vse, ki so bili zmožni iti na vojsko; **33** tistih, ki so bili izmed njih prešteti, torej iz Efrájimovega rodu, je bilo štirideset tisoč petsto. **34** Od Manásejevih otrok, po njihovih rodovih, po njihovih družinah, po hiši njihovih očetov, glede na število imen, od dvajsetih let starosti in naprej, vse, ki so bili zmožni iti na vojsko; **35** tistih, ki so bili izmed njih prešteti, torej iz Manásejevega rodu, je bilo dvaintrideset tisoč dvesto. **36** Od Benjaminovih otrok, po njihovih rodovih, po njihovih družinah, po hiši njihovih očetov, glede na število imen, od dvajsetih let starosti in naprej, vse, ki so bili zmožni iti na vojsko; **37** tistih, ki so bili izmed njih prešteti, torej iz Benjaminovega rodu, je bilo petintrideset tisoč štiristo. **38** Od Danovih otrok, po njihovih rodovih, po njihovih družinah, po hiši njihovih očetov, glede na število imen, od dvajsetih let starosti in naprej, vse, ki so bili zmožni iti na vojsko; **39** tistih, ki so bili izmed njih prešteti, torej iz Danovega rodu, je bilo dvainšestdeset tisoč sedemsto. **40** Od Aserjevih otrok, po njihovih rodovih, po njihovih družinah, po hiši njihovih očetov, glede na število imen, od dvajsetih let starosti in naprej, vse, ki so bili zmožni iti na vojsko; **41** tistih, ki so bili izmed njih prešteti, torej iz Aserjevega rodu je bilo enainštirideset tisoč petsto. **42** Od Neftálijevih otrok, skozi njihove rodove, po njihovih družinah, po hiši njihovih očetov, glede na število imen, od dvajsetih let starosti in naprej, vse, ki so bili zmožni iti na vojsko; **43** tistih, ki so bili izmed njih prešteti, torej iz Neftálijevega rodu, je bilo triinpetdeset tisoč štiristo. **44** To so tisti, ki so bili prešteti, ki so jih Mojzes, Aron in Izraelovi princi prešteli, ki jih je bilo dvanajst mož. Vsak je bil za hišo svojih očetov. **45** Tako je bilo vseh teh, ki so bili prešteti izmed Izraelovih otrok, po hiši njihovih očetov, od dvajsetih let starosti in naprej, vseh, ki so bili v Izraelu zmožni iti na vojsko; **46** torej vseh, ki so bili prešteti, je bilo šeststo tisoč in tri tisoč petsto petdeset. **47** Toda Lévijevci, po rodu njihovih očetov, niso bili šteti mednje. **48** Kajti Gospod

je spregovoril Mojzesu, rekoč: **49** »Samo rodu Lévijevcev ne boš preštel niti ne popiši njihovih glav izmed Izraelovih otrok, **50** temveč boš Lévijevce določil nad šotorskim svetiščem pričevanja in nad vsemi njegovimi posodami in nad vsemi stvarmi, ki temu pripadajo. Nosili bodo šotorsko svetišče in vse njegove posode in mu bodo služili in se utaborili okoli šotorskega svetišča. **51** Ko se šotorsko svetišče odpravi naprej, ga bodo Lévijevci razdrli, in ko naj bi bilo šotorsko svetišče postavljeno, ga bodo Lévijevci postavili. Tujec, ki se približa, pa bo usmrčen. **52** Izraelovi otroci bodo postavili svoje šotore, vsak mož pri svojem lastnem taboru in vsak mož pri svojem lastnem praporu, po svojih vojskah. **53** Toda Lévijevci bodo taborili naokoli šotorskega svetišča pričevanja, da ne bo besa nad skupnostjo Izraelovih otrok in Lévijevci bodo zadolženi za šotorsko svetišče pričevanja.« **54** Izraelovi otroci so storili glede na vse, kar je Gospod zapovedal Mojzesu, tako so storili.

2 Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč: **2** »Vsak mož izmed Izraelovih otrok se bo utaboril pri svojem lastnem praporu z znamenjem svoje očetne hiše. Taborili bodo daleč proč od šotorskega svetišča skupnosti. **3** Na vzhodni strani, proti sončnemu vzhodu, bodo taborili tisti od prapora Judovega tabora, po vseh svojih vojskah in Aminadábov sin Nahšón bo poveljnik Judovih sinov. **4** Njegove vojske in tistih, ki so bili izmed njih prešteti, je bilo štiriinsedemdeset tisoč šeststo. **5** Tisti, ki se utaborijo poleg njega bodo iz Isahárjevega rodu in Cuárjev sin Netanél bo poveljnik Isahárjevih otrok. **6** Njegove vojske in tistih, ki so bili izmed njih prešteti, je bilo štiriinpetdeset tisoč štiristo. **7** Potem Zábulonov rod, in Helónov sin Eliáb bo poveljnik Zábulonovih otrok. **8** Njegove vojske in tistih, ki so bili izmed njih prešteti, je bilo sedeminpetdeset tisoč štiristo. **9** Vseh, ki so bili prešteti v Judovem taboru, je bilo sto šestinosemdeset tisoč štiristo, po njihovih vojskah. Ti bodo odpotovali prvi. **10** Na južni strani bo prapor Rubenovega tabora, glede na njihove vojske in poveljnik Rubenovih otrok bo Šedeúrjev sin Elicúr. **11** Njegove vojske in tistih, ki so bili prešteti, je bilo šestinštirideset tisoč petsto. **12** Tisti, ki taborijo poleg njega, bodo iz Simeonovega rodu in poveljnik Simeonovih otrok bo Curišadájev sin Šelumiél. **13** Njegove vojske in tistih, ki so bili izmed njih prešteti, je bilo devetinpetdeset tisoč tristo. **14** Potem Gadov rod in poveljnik Gadovih sinov bo Reguélov sin Eljasáf. **15** Njegove vojske in tistih, ki so bili izmed njih prešteti, je bilo petinštirideset tisoč šeststo petdeset. **16** Vseh, ki so bili v Rubenovem taboru prešteti po njihovih vojskah, je bilo sto enainpetdeset tisoč štiristo petdeset. Odpotovali bodo drugi. **17** Potem se bo šotorsko svetišče skupnosti odpravilo naprej, s taborom Lévijevcev v sredi tabora. Kakor taborijo, tako se bodo odpravili naprej, vsak mož na svojem mestu, po svojih praporih. **18** Na zahodni strani bo prapor Efrájimovega tabora glede na njihove vojske in poveljnik Efrájimovih sinov bo Amihúdov sin Elišamá. **19** Njegove vojske in tistih, ki so bili izmed njih prešteti, je bilo štirideset tisoč petsto. **20** Poleg njega bo Manásejev rod in poveljnik Manásejevih otrok bo Pedacúrjev sin Gamliél. **21** Njegove vojske in tistih, ki so bili izmed njih prešteti, je bilo dvaintrideset tisoč dvesto. **22** Potem Benjaminov rod in poveljnik Benjaminovih otrok bo Gideoníjev sin Abidán. **23** Njegove vojske in tistih, ki so bili izmed njih prešteti, je bilo petintrideset tisoč štiristo. **24** Vseh, ki so bili po njihovih vojskah prešteti iz Efrájimovega tabora, je bilo sto osem tisoč sto. Naprej bodo šli tretji. **25** Prapor Danovega tabora bo na severni strani po njihovih vojskah in poveljnik Danovih otrok bo Amišadájev sin Ahiézer. **26** Njegove vojske in tistih, ki so bili izmed njih prešteti, je bilo dvainšestdeset tisoč sedemsto. **27** Tisti, ki taborijo poleg njega, bodo iz Aserjevega rodu in poveljnik Aserjevih otrok bo Ohránov sin Pagiél. **28** Njegove vojske in tistih, ki so bili izmed njih prešteti, je bilo enainštirideset tisoč petsto. **29** Potem Neftálijev rod in poveljnik Neftálijevih otrok bo Enánov sin Ahirá. **30** Njegove vojske in tistih, ki so bili izmed njih prešteti, je bilo triinpetdeset tisoč štiristo. **31** Vseh tistih, ki so bili prešteti v Danovem taboru, je bilo sto sedeminpetdeset tisoč šeststo. Ti bodo s svojimi prapori šli zadnji.« **32** To so tisti, ki so bili prešteti izmed Izraelovih otrok, po hiši njihovih očetov. Vseh tistih, ki so bili prešteti iz taborov, po njihovih vojskah, je bilo šeststo tri tisoč petsto petdeset. **33** Toda Lévijevci niso bili šteti med Izraelove otroke, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **34** Izraelovi otroci so storili glede na vse, kar je Gospod zapovedal Mojzesu, tako so se utaborili po svojih praporih in tako so se odpravili, vsakdo po svojih družinah, glede na hišo njihovih očetov.

3 Tudi to so rodovi Arona in Mojzesa na dan, ko je Gospod govoril z Mojzesom na gori Sinaj. **2** To so imena Aronovih sinov: prvorojenec Nadáb in Abihú, Eleazar ter Itamár. **3** To so imena Aronovih sinov, duhovnikov, ki so bili maziljeni, ki jih je uméstil, da služijo v duhovniški službi. **4** Nadáb in Abihú sta umrla pred Gospodom, ko sta v Sinajski divjini, pred Gospodom, darovala tuj ogenj in nista imela nobenih otrok. Eleazar in Itamár pa sta služila v duhovniški službi v pogledu Arona, njunega očeta. **5** Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **6** »Lévijev rod privedi bliže in postavi jih pred duhovnika Arona, da mu bodo lahko služili. **7**

Pazili bodo na njegovo zadolžitev in zadolžitev celotne skupnosti pred šotorskim svetiščem skupnosti, da opravljajo službo šotorskega svetišča. **8** Pazili bodo na vse priprave šotorskega svetišča skupnosti in zadolžitev Izraelovih otrok, da opravljajo službo šotorskega svetišča. **9** Lévijevce boš dal Aronu in njegovim sinovom. Oni so izmed Izraelovih otrok v celoti izročeni njemu. **10** Določil boš Arona in njegova sinova in onadva bosta pazila na duhovniško službo, tujec pa, ki pride blizu, bo usmrčen.« **11** Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **12** »Glej, jaz sem vzel Lévijevce izmed Izraelovih otrok namesto vsega prvorojenega, kar odpre maternico med Izraelovimi otroki, zato bodo Lévijevci moji, **13** ker so vsi prvorojenci moji. Kajti na dan, ko sem udaril vse prvorojeno v egiptovski deželi, sem si posvetil vse prvorojeno v Izraelu, tako človeka kakor žival; moji bodo. Jaz sem Gospod.« **14** Gospod je Mojzesu spregovoril v Sinajski divjini, rekoč: **15** »Preštej Lévijeve otroke po hiši njihovih očetov, po njihovih družinah; štel boš vsakega moškega, starega en mesec in več.« **16** Mojzes jih je preštel glede na Gospodovo besedo, kakor mu je bilo zapovedano. **17** To so bili Lévijevi sinovi po njihovih imenih: Geršón, Kehát in Merarí. **18** To so imena Geršónovih sinov po njihovih družinah: Libni in Šimí. **19** Kehátovi sinovi po njihovih družinah: Amrám, Jichár, Hebrón in Uziél. **20** Meraríjevi sinovi po njihovih družinah: Mahlí in Muší. To so družine Lévijevcev, glede na hišo njihovih očetov. **21** Od Geršóna je bila družina Libníjevcev in družina Šimíjevcev. To so družine Geršónovcev. **22** Tistih, ki so bili izmed njih prešteti, glede na število vseh moških, starih en mesec in več, torej tistih, ki so bili izmed njih prešteti, je bilo sedem tisoč petsto. **23** Družine Geršónovcev bodo taborile za šotorskim svetiščem proti zahodu. **24** Poglavar očetove hiše Geršónovcev bo Eljasáf, Laélov sin. **25** Zadolžitev Geršónovih sinov v šotorskem svetišču skupnosti bo šotorsko svetišče in šotor, njegovo pokrivalo, tanka preproga za vrata šotorskega svetišča skupnosti, **26** tanke preproge dvora, zavesa za vrata dvora, ki je ob šotorskem svetišču in naokoli ob oltarju in njene vrvice za vse vrste dela. **27** Od Keháta je bila družina Amrámovcev, družina Jichárovcev, družina Hebróncev in družina Uziélovcev; to so družine Kehátovcev. **28** Število vseh moških, starih en mesec in več, je bilo osem tisoč šeststo, ki pazijo na zadolžitev svetišča. **29** Družine Kehátovih sinov bodo taborile na strani šotorskega svetišča proti jugu. **30** Poglavar očetove hiše Kehátovih družin bo Uziélov sin Elicafán. **31** Njihova zadolžitev bo skrinja, miza, svečnik, oltarji, posode svetišča, s katerimi služijo, tanka preproga in vse delo pri tem. **32** Eleazar, sin duhovnika Arona, bo vodja nad vodji Lévijevcev in imel bo nadzor nad tistimi, ki pazijo na zadolžitev svetišča. **33** Od Merarija je bila družina Mahlíjevcev in družina Mušíjevcev; to so družine Merarijevcev. **34** Tistih, ki so bili izmed njih prešteti, glede na število, vseh moških starih en mesec in več, je bilo šest tisoč dvesto. **35** Vodja hiše očetov Merarijeve družine je bil Abihájilin sin Curiél; ti bodo taborili na strani šotorskega svetišča proti severu. **36** Pod oskrbo in zadolžitvijo Merarijevih sinov bodo deske šotorskega svetišča, njegovi zapahi, njegovi stebri, njegovi podstavki in vse njegove posode in vse, kar služi k temu **37** in stebri dvora naokoli, njihovi podstavki, njihovi količki in njihove vrvice. **38** Toda tisti, ki so se utaborili pred šotorskim svetiščem proti vzhodu, torej pred šotorskim svetiščem skupnosti proti vzhodu, bodo Mojzes, Aron in njegovi sinovi, ki pazijo na zadolžitev svetišča, za službo Izraelovih otrok. Tujec, ki pride blizu, pa bo usmrčen. **39** Vseh, ki so bili prešteti izmed Lévijevcev, ki sta jih Mojzes in Aron preštela na Gospodovo zapoved, po njihovih družinah, vseh moških starih en mesec in več, je bilo dvaindvajset tisoč. **40** Gospod je rekel Mojzesu: »Preštej vse prvorojene moške izmed Izraelovih otrok, stare en mesec in več in vzemi število njihovih imen. **41** Zame boš vzel Lévijevce (Jaz sem Gospod) namesto vseh prvorojencev med Izraelovimi otroki in živino Lévijevcev namesto vseh prvencev izmed živine Izraelovih otrok.« **42** Mojzes jih je preštel, kakor mu je zapovedal Gospod, vse prvorojene med Izraelovimi otroki. **43** Vseh prvorojenih moških po številu imen, starih en mesec in več, izmed tistih, ki so bili izmed njih prešteti, je bilo dvaindvajset tisoč dvesto triinsedemdeset. **44** Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **45** »Vzemi Lévijevce namesto vseh prvorojencev med Izraelovimi otroki in živino Lévijevcev namesto njihove živine, in Lévijevci bodo moji. Jaz sem Gospod. **46** Za tiste, ki naj bi bili odkupljeni izmed dvesto triinsedemdesetih prvorojencev Izraelovih otrok, ki jih je več kot Lévijevcev, **47** boš vzel pet šeklov po glavi, po svetiščnem šeklu jih boš vzel; (šekel je dvajset ger). **48** Denar, s katerim naj bo preostanek odkupljen, pa boš dal Aronu in njegovim sinovom.« **49** Mojzes je vzel odkupitveni denar od tistih, ki so preostali nad tistimi, ki so bili odkupljeni po Lévijevcih. **50** Od prvorojencev Izraelovih otrok je vzel denar: tisoč tristo petinšestdeset šeklov po svetiščnem šeklu. **51** Mojzes je denar od tistih, ki so bili odkupljeni, dal Aronu in njegovim sinovom, glede na Gospodovo besedo, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu.

4 Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč: **2** »Popišita glave sinov Kehátovih sinov, izmed Lévijevih sinov, po njihovih družinah, po hišah njihovih očetov, **3** od

tridesetega leta starosti in navzgor, celo do petdesetega leta starosti, vse, ki vstopijo v služenje, da opravljajo delo v šotorskem svetišču skupnosti. **4** To bo služba Kehátovih sinov v šotorskem svetišču skupnosti glede najsvetejših stvari. **5** Ko se tabor odpravi naprej, bodo prišli Aron in njegovi sinovi in sneli zaslanjajoče zagrinjalo in z njim pokrili skrinjo pričevanja **6** in nanjo bodo položili pokrivalo iz jazbečevih kož in nad tem bodo razgrnili pregrinjalo, v celoti iz modre in vanjo vstavili njena drogova. **7** Na mizi hlebov navzočnosti bodo razprostrli pregrinjalo iz modre in nanjo položili sklede, žlice, skledice in pokrivala, da jih s tem pokrijejo, in na njej bo neprenehoma kruh. **8** Nanjo bodo razprostrli pregrinjalo iz škrlata in isto pokrili s pokrivalom iz jazbečevih kož in vanjo vstavili njena drogova. **9** Vzeli bodo pregrinjalo iz modrega in pokrili svečnik svetlobe in njegove svetilke, njegove utrinjače, njegove pladnje za utrinke in vse njegove oljne posode, s katerimi mu služijo, **10** in z vsemi posodami ga bodo položili znotraj pokrivala iz jazbečevih kož in ga položili na nosila. **11** Nad zlatim oltarjem bodo razprostrli modro pregrinjalo in ga pokrili s pokrivalom iz jazbečevih kož in vstavili njegova drogova. **12** Vzeli bodo vse priprave služenja, s katerimi služijo v svetišču in jih položili v modro pregrinjalo in jih pokrili s pokrivalom iz jazbečevih kož in jih bodo dali na nosila. **13** Iz oltarja bodo vzeli proč pepel in nanj razprostrli vijolično pregrinjalo **14** in nanj bodo položili vse njegove posode, s katerimi služijo okrog njega, torej kadilnice, kavlje za meso, lopate, umivalnike, vse oltarne posode, in nanje bodo razprostrli pokrivalo iz jazbečevih kož in vstavili njegova drogova. **15** Ko Aron in njegovi sinovi končajo s pokrivanjem svetišča in vseh posod svetišča, ko se bo tabor odpravil naprej, potem bodo prišli Kehátovi sinovi, da ga nosijo, toda ne bodo se dotaknili nobene svete stvari, da ne umrejo. Te stvari so breme Kehátovih sinov v šotorskem svetišču skupnosti. **16** K služenju Aronovega sina Eleazarja, duhovnika, spada olje za svetlobo, dišeče kadilo, dnevna jedilna daritev, mazilno olje in nadzor vsega svetišča in vsega, kar je v njem, v svetišču in v njegovih posodah.« **17** Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč: **18** »Ne odsekajta rodu družin Kehátovcev izmed Lévijevcev, **19** temveč jim tako storite, da bodo lahko živeli in ne umrli, ko se približajo najsvetejšim stvarem. Aron in njegovi sinovi bodo vstopili in določili vsakega k njegovi službi in k njegovemu bremenu, **20** toda ne bodo vstopili, da bi videli, ko se svete stvari pokrivajo, da ne umrejo.« **21** Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **22** »Popiši tudi glave Geršónovih sinov, po hišah njihovih očetov, po njihovih družinah. **23** Preštel jih boš od tridesetega leta starosti in navzgor, do petdesetega leta starosti; vse, ki vstopijo, da opravijo služenje, da opravijo delo v šotorskem svetišču skupnosti. **24** To je služba družin Geršónovcev, da služijo in za bremena. **25** Nosili bodo zavese šotorskega svetišča in šotorsko svetišče skupnosti, njegovo pokrivalo, pokrivalo iz jazbečevih kož, ki je nad njim, tanko preprogo za vrata šotorskega svetišča skupnosti, **26** tanke preproge dvora, tanko preprogo za vrata velikih vrat dvora, ki je pri šotorskem svetišču in pri oltarju naokoli, njihove vrvice in vse priprave njihove službe in vse, kar je narejeno zanje; tako bodo služili. **27** Po določitvi Arona in njegovih sinov bo vsa služba Geršónovih sinov v vseh njihovih bremenih in v vseh njihovih službah, in v stražo jim boste določili vsa njihova bremena. **28** To je služba družin Geršónovih sinov v šotorskem svetišču skupnosti in njihova straža bo pod roko Itamárja, sina duhovnika Arona. **29** Kar se tiče Meraríjevih sinov, jih boš preštel po njihovih družinah, po hiši njihovih očetov. **30** Preštel jih boš od tridesetega leta starosti in navzgor, torej do petdesetega leta starosti, vsakega, ki vstopa v službo, da opravlja delo šotorskega svetišča skupnosti. **31** To je zadolžitev njihovega bremena, glede na vso njihovo službo v šotorskem svetišču skupnosti: deske šotorskega svetišča, njegove zapahe, njegove stebre, njegove podstavke, **32** stebre dvora naokoli, njegove podstavke, njegove količke, njihove vrvice z vsemi njihovimi pripravami in z vso njihovo službo, in po imenu boš določil priprave zadolžitve njihovega bremena. **33** To je služba družin Meraríjevih sinov, glede na vso njihovo službo v šotorskem svetišču skupnosti, pod roko Itamárja, sina duhovnika Arona.« **34** Mojzes, Aron in vodje skupnosti so prešteli sinove Kehátovcev po njihovih družinah in po hiši njihovih očetov **35** od tridesetega leta starosti in navzgor, torej do petdesetega leta starosti, vsakega, ki vstopa v službo zaradi dela v šotorskem svetišču skupnosti. **36** Tistih, ki so bili izmed njih prešteti, po njihovih družinah, je bilo dva tisoč sedemsto petdeset. **37** To so bili tisti, ki so bili prešteti izmed družin Kehátovcev, vsi, ki lahko opravljajo službo v šotorskem svetišču skupnosti, ki sta jih Mojzes in Aron preštela glede na Gospodovo zapoved po Mojzesovi roki. **38** Tistih, ki so bili prešteti izmed Geršónovih sinov, po njihovih družinah in po hiši njihovih očetov, **39** od tridesetega leta starosti in navzgor, torej do petdesetega leta starosti, vsakega, ki vstopa v službo zaradi dela v šotorskem svetišču skupnosti, **40** torej tistih, ki so bili izmed njih prešteti, po njihovih družinah, po hiši njihovih očetov, je bilo dva tisoč šeststo trideset. **41** To so tisti, ki so bili prešteti izmed družin Geršónovih sinov, izmed vseh, ki lahko opravljajo službo v šotorskem svetišču skupnosti, ki sta jih Mojzes in Aron

preštela glede na Gospodovo zapoved. 42 Tistih, ki so bili prešteti izmed družin Meraríjevih sinov, po njihovih družinah, po hiši njihovih očetov, 43 od tridesetega leta starosti in navzgor, torej do petdesetega leta starosti, vsakega, ki vstopa v službo zaradi dela v šotorskem svetišču skupnosti, 44 torej tistih, ki so bili izmed njih prešteti, po njihovih družinah, je bilo tri tisoč dvesto. 45 To so tisti, ki so bili prešteti izmed družin Meraríjevih sinov, ki sta jih Mojzes in Aron preštela glede na Gospodovo besedo, po Mojzesovi roki. 46 Vseh tistih, ki so bili prešteti izmed Lévijevcev, ki so jih Mojzes, Aron in Izraelovi vodje prešteli, po njihovih družinah in po hiši njihovih očetov, 47 od tridesetega leta starosti in navzgor, torej do petdesetega leta starosti, vsakega, ki je prišel, da opravlja službo služenja in službo bremena v šotorskem svetišču skupnosti, 48 torej tistih, ki so bili izmed njih prešteti, je bilo osem tisoč petsto osemdeset. 49 Glede na Gospodovo zapoved so bili prešteti po Mojzesovi roki, vsak glede na svojo službo in glede na svoje breme. Tako jih je preštel, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu.

5 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Zapovej Izraelovim otrokom, da naj iz tabora odstranijo vsakega gobavca in vsakega, ki ima izliv in vsakogar, ki je omadeževan z mrtvim. 3 Tako moškega in žensko boste poslali ven. Zunaj tabora jih boste poslali, da ne omadežujejo svojih taborov, v sredi katerih prebivam.« 4 Izraelovi otroci so tako storili in jih poslali ven, zunaj tabora. Kakor je Gospod spregovoril Mojzesu, tako so Izraelovi otroci storili. 5 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 6 »Govori Izraelovim otrokom: ›Kadar bosta moški ali ženska zagrešila kakršenkoli greh, ki ga ljudje zagrešijo, da storita prestopek zoper Gospoda in da je oseba kriva, 7 potem bosta priznala svoj greh, ki sta ga storila. In svoj prestopek bo poplačal z glavnico in ji dodal peti del od tega in to bo dal tistemu, zoper katerega je kršil. 8 Toda če človek nima nobenega sorodnika, da mu povrne prestopek, naj prestopek poplača Gospodu, celo duhovniku, poleg ovna sprave, s čimer bo zanj opravljena sprava. 9 Vsaka daritev vseh svetih stvari Izraelovih otrok, ki jih prinesejo duhovniku, bo njegova. 10 Vse človekove posvečene stvari bodo njegove; karkoli katerikoli človek daje duhovniku, to bo njegovo.‹« 11 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 12 »Govorite Izraelovim otrokom in jim recite: ›Če žena kateregakoli moškega zaide proč in zoper njega zagreši prestopek 13 in moški z njo meseno leži in je to skrito pred očmi njenega soproga in je zadržano zaprto in je ona omadeževana in tam ni nobene priče zoper njo niti ona ni zasačena, 14 in pride nanj duh ljubosumnosti in je ljubosumen na svojo ženo in je ona omadeževana, ali če pride nanj duh ljubosumnosti in je ljubosumen na svojo ženo, pa ona ni omadeževana, 15 potem bo moški svojo ženo privedel k duhovniku in zanjo prinesel dar, desetino škafa ječmenove moke. Na to ne bo izlil olja niti nanj ne bo položil kadila, kajti to je daritev ljubosumnosti, daritev spominjanja, da bi v spomin privedla krivičnost. 16 Duhovnik jo bo privedel bliže in jo postavil pred Gospoda. 17 Duhovnik bo vzel sveto vodo v lončeni posodi in od prahu, ki je na tleh šotorskega svetišča, bo duhovnik vzel in to dal v vodo. 18 Duhovnik bo žensko postavil pred Gospoda in odkril glavo ženske in v njene roke dal daritev spominjanja, kar je daritev ljubosumja. Duhovnik bo imel v svoji roki grenko vodo, ki povzroča prekletstvo, 19 in duhovnik ji bo s prisego naročil ter ženski rekel: ›Če s teboj ni ležal noben moški in če nisi zašla v nečistost z drugim namesto svojega soproga, bodi čista pred to grenko vodo, ki povzroča prekletstvo. 20 Toda če si zašla k drugemu namesto svojega soproga in če si omadeževana in je poleg tvojega soproga s teboj ležal nek moški, 21 potem bo duhovnik žensko zaprisegel s prisego prekletstva in duhovnik bo ženski rekel: › Gospod naj te naredi za prekletstvo in prisego med tvojim ljudstvom, ko Gospod tvojemu stegnu stori, da zgnije in tvoj trebuh oteče, 22 in ta voda, ki povzroča prekletstvo, bo šla v tvojo notranjost, da tvojemu trebuhu povzroči, da oteče in tvojemu stegnu, da zgnije.‹ In ženska naj reče: ›Amen, amen.‹ 23 Duhovnik bo ta prekletstva zapisal v knjigo in jih spral z grenko vodo. 24 Žensko bo primoral, da pije grenko vodo, ki povzroča prekletstvo in voda, ki povzroča prekletstvo, bo vstopila vanjo in postala grenka. 25 Potem bo duhovnik vzel daritev ljubosumnosti iz roke ženske in daritev bo majal pred Gospodom in jo daroval na oltarju. 26 Duhovnik bo vzel prgišče daritve, torej njen spomin in to sežgal na oltarju in potem bo ženski povzročil, da spije vodo. 27 Ko jo je primoral piti vodo, potem se bo zgodilo, da če je omadeževana in je storila prestopek zoper svojega soproga, da bo voda, ki povzroča prekletstvo, vstopila vanjo in postala grenka in njen trebuh bo otekel in njeno stegno bo zgnilo, in ženska bo prekletstvo med svojim ljudstvom. 28 Če pa ženska ni omadeževana, temveč je čista, potem naj bo prosta in bo spočela seme. 29 To je postava ljubosumnosti, ko žena zaide k drugemu namesto svojega soproga in je omadeževana 30 ali kadar pride nadenj duh ljubosumnosti in je ljubosumen na svojo ženo in bo ženo postavil pred Gospoda in bo duhovnik nad njo izvršil vso to postavo. 31 Potem bo mož brez krivde pred krivičnostjo, ta ženska pa bo nosila svojo krivičnost.‹«

6 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Govori Izraelovim otrokom in jim reci: ›Kadar se bosta mož

ali ženska oddvojila, da zaobljubita zaobljubo nazirca, da se oddvojita Gospodu, 3 se bo on ločil od vina in močne pijače in ne bo pil vinskega kisa ali kisa močne pijače niti ne bo pil nobene žgane pijače iz grozdnih jagod niti ne bo jedel sočnih ali posušenih grozdnih jagod. 4 Vse dni svoje oddvojitve ne bo jedel ničesar, kar je narejeno iz vinske trte, od pešk celo do lupine. 5 Vse dni zaobljube svoje oddvojitve na njegovo glavo ne bo prišla britev. Dokler se ne dopolnijo dnevi, za katere se je oddvojil Gospodu, bo svet in bo lasne pramene svoje glave pustil rasti. 6 Vse dni, ko je oddvojen Gospodu, ne bo prišel k nobenemu truplu. 7 Sebe ne bo omadeževal zaradi svojega očeta ali zaradi svoje matere ali zaradi svojega brata ali zaradi svoje sestre, ko ti umrejo; ker je na njegovi glavi posvetitev njegovega Boga. 8 Vse dni svoje oddvojitve je svet Gospodu. 9 Če katerikoli moški poleg njega nenadoma umre in je ta omadeževal glavo njegove posvetitve, potem bo svojo glavo obril na dan svojega očiščenja, na sedmi dan jo bo obril. 10 Na osmi dan bo duhovniku, k vratom šotorskega svetišča skupnosti, prinesel dve grlici ali dva mlada goloba 11 in duhovnik bo enega daroval za daritev za greh, drugega pa za žgalno daritev in zanj opravil spravo, kajti ta je grešil pri mrtvem in ta isti dan bo njegovo glavo posvetil. 12 Gospodu bo posvetil dneve svoje oddvojitve in prinesel bo enoletno jagnje za daritev za prestopek, toda dneve, ki so bili prej, bo izgubil, ker je bila njegova oddvojitev omadeževana. 13 To je postava nazirca, ko se dopolnijo dnevi njegove oddvojitve. Priveden bo k vratom šotorskega svetišča skupnosti 14 in svoj dar bo daroval Gospodu: eno jagnje moškega spola prvega leta brez pomanjkljivosti za žgalno daritev, eno enoletno jagnjico brez pomanjkljivosti za daritev za greh, enega ovna brez pomanjkljivosti za mirovne daritve, 15 košaro nekvašenega kruha, kolače iz fine moke, umešane z oljem in vaflje iz nekvašenega kruha, pomazane z oljem in njihovo jedilno daritev in njihove pitne daritve. 16 Duhovnik jih bo prinesel pred Gospoda in daroval bo za njegovo daritev za greh in njegovo žgalno daritev. 17 Daroval bo ovna za žrtvovanje mirovnih daritev Gospodu s košaro nekvašenega kruha. Duhovnik bo daroval tudi njegovo jedilno daritev in njegovo pitno daritev. 18 Nazirec bo pri vratih šotorskega svetišča skupnosti obril glavo svoje oddvojitve in vzel bo lase glave svoje oddvojitve in jih položil na ogenj, ki je pod žrtvovanjem mirovnih daritev. 19 Duhovnik bo vzel kuhano pleče ovna, en nevzhajan kolač iz košare in en nekvašen vafelj in položil jih bo na roke nazirca, potem ko so lasje njegove oddvojitve obriti. 20 Duhovnik jih bo majal za majalno daritev pred Gospodom. To je sveto za duhovnika, z majalnimi prsmi in plečem vzdigovanja. Nató lahko nazirec pije vino. 21 To je postava nazirca, ki se je zaobljubil in od njegovega daru Gospodu za njegovo oddvojitev, poleg tega, kar bo njegova roka dosegla. Glede na zaobljubo, s katero se je zaobljubil, tako mora storiti glede na postavo svoje oddvojitve.‹« 22 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 23 »Govori Aronu in njegovim sinovom, rekoč: ›Na ta način boste blagoslavljali Izraelove otroke in jim govorili: 24 › Gospod [naj] te blagoslovi in te varuje. 25 Gospod [naj] stori [da] njegovo obličje zasije nad teboj in ti bo milostljiv. 26 Gospod [naj] dvigne svoje obličje nad teboj in ti da mir.‹ 27 Moje ime bodo polagali na Izraelove otroke; in jaz jih bom blagoslovil.«

7 Pripetilo se je na dan, ko je Mojzes v celoti postavil šotorsko svetišče, ga mazilil, posvetil in vse njegove priprave, oltar in vse njegove posode in jih mazilil ter jih posvetil, 2 da so Izraelovi princi, poglavarji hiše njihovih očetov, ki so bili princi rodov in so bili nad tistimi, ki so bili prešteti, darovali. 3 Svojo daritev so prinesli pred Gospoda: šest pokritih vozov in dvanajst volov; voz za dva izmed princev in za vsakogar vol. Privedli so jih pred šotorsko svetišče. 4 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 5 »Vzemi jih od njih, da bodo lahko opravljali službo šotorskega svetišča skupnosti, in dal jih boš Lévijevcem, vsakemu možu glede na njegovo službo.« 6 Mojzes je vzel vozove in vole ter jih dal Lévijevcem. 7 Dva vozova in štiri vole je dal Geršónovim sinovom, glede na njihovo službo. 8 Štiri vozove in osem volov je dal Meraríjevim sinovom, glede na njihovo službo, pod roko Itamárja, sina duhovnika Arona. 9 Toda Kehátovim sinovom ni dal ničesar, ker je bila služba svetišča, ki jim je pripadala, takšna, da naj bi nosili na svojih ramenih. 10 Princi so darovali za posvetitev oltarja na dan, ko je bil ta maziljen, torej princi so darovali svojo daritev pred oltarjem. 11 Gospod je rekel Mojzesu: »Darovali bodo svojo daritev, vsak princ na svoj dan, za posvetitev oltarja.« 12 Tisti, ki je svoj dar daroval prvi dan, je bil Aminadábov sin Nahšón iz Judovega rodu. 13 Njegov dar je bil en srebrn pladenj, katerega teža je bila sto trideset šeklov, ena srebrna skleda sedemdesetih šeklov, po svetiščnem šeklu; oba sta bila polna fine moke, umešane z oljem za jedilno daritev, 14 ena žlica iz desetih šeklov zlata, polna kadila, 15 en mlad bikec, en oven, eno jagnje prvega leta za žgalno daritev, 16 en kozliček od koz za daritev za greh 17 in za žrtvovanje mirovnih daritev dva vola, pet ovnov, pet kozlov, pet jagnjet prvega leta. To je bila daritev Aminadábovega sina Nahšóna. 18 Drugi dan je daroval Cuárjev sin Netanél, Isahárjev princ. 19 Za svoj dar je daroval en srebrn pladenj, njegova teža je

bila sto trideset šeklov, ena srebrna skleda sedemdesetih šeklov, po svetiščnem šeklu; oba izmed njiju polna fine moke, umešane z oljem za jedilno daritev, **20** ena žlica iz desetih šeklov zlata, polna kadila, **21** en mlad bikec, en oven, eno jagnje prvega leta za žgalno daritev, **22** en kozliček od koz za daritev za greh, **23** in za žrtvovanje mirovnih daritev dva vola, pet ovnov, pet kozlov, pet jagnjet prvega leta. To je bila daritev Cuárjevega sina Netanéla. **24** Tretji dan je daroval Helónov sin Eliáb, princ Zábulonovih otrok. **25** Njegov dar je bil en srebrn pladenj, njegova teža je bila sto trideset šeklov, ena srebrna skleda sedemdesetih šeklov, po svetiščnem šeklu; oba izmed njiju polna fine moke, umešane z oljem za jedilno daritev, **26** ena žlica iz desetih šeklov zlata, polna kadila, **27** en mlad bikec, en oven, eno jagnje prvega leta za žgalno daritev, **28** en kozliček od koz za daritev za greh, **29** in za žrtvovanje mirovnih daritev dva vola, pet ovnov, pet kozlov, pet jagnjet prvega leta. To je bila daritev Helónovega sina Eliába. **30** Četrti dan je daroval Šedeúrjev sin Elicúr, princ Rubenovih otrok. **31** Njegov dar je bil en srebrn pladenj, teže sto trideset šeklov, ena srebrna skleda sedemdesetih šeklov, po svetiščnem šeklu; oba izmed njiju polna fine moke, umešane z oljem za jedilno daritev, **32** ena žlica iz desetih šeklov zlata, polna kadila, **33** en mlad bikec, en oven, eno jagnje prvega leta za žgalno daritev, **34** en kozliček od koz za daritev za greh, **35** in za žrtvovanje mirovnih daritev dva vola, pet ovnov, pet kozlov, pet jagnjet prvega leta. To je bila daritev Šedeúrjevega sina Elicúrja. **36** Peti dan je daroval Curišadájev sin Šelumiél, princ Simeonovih otrok. **37** Njegov dar je bil en srebrn pladenj, njegova teža je bila sto trideset šeklov, ena srebrna skleda sedemdesetih šeklov, po svetiščnem šeklu; oba izmed njiju polna fine moke, umešane z oljem za jedilno daritev, **38** ena žlica iz desetih šeklov zlata, polna kadila, **39** en mlad bikec, en oven, eno jagnje prvega leta za žgalno daritev, **40** en kozliček od koz za daritev za greh, **41** in za žrtvovanje mirovnih daritev dva vola, pet ovnov, pet kozlov, pet jagnjet prvega leta. To je bila daritev Curišadájevega sina Šelumiéla. **42** Šesti dan je daroval Deguélov sin Eljasáf, princ Gadovih otrok. **43** Njegov dar je bil en srebrn pladenj, teže sto trideset šeklov, ena srebrna skleda sedemdesetih šeklov, po svetiščnem šeklu; oba izmed njiju polna fine moke, umešane z oljem za jedilno daritev, **44** ena žlica iz desetih šeklov zlata, polna kadila, **45** en mlad bikec, en oven, eno jagnje prvega leta za žgalno daritev, **46** en kozliček od koz za daritev za greh, **47** in za žrtvovanje mirovnih daritev dva vola, pet ovnov, pet kozlov, pet jagnjet prvega leta. To je bila daritev Deguélovega sina Eljasáfa. **48** Sedmi dan je daroval Amihúdov sin Elišamá, princ Efrájimovih otrok. **49** Njegov dar je bil en srebrn pladenj, njegova teža je bila sto trideset šeklov, ena srebrna skleda sedemdesetih šeklov, po svetiščnem šeklu; oba izmed njiju polna fine moke, umešane z oljem za jedilno daritev, **50** ena žlica iz desetih šeklov zlata, polna kadila, **51** en mlad bikec, en oven, eno jagnje prvega leta za žgalno daritev, **52** en kozliček od koz za daritev za greh, **53** in za žrtvovanje mirovnih daritev dva vola, pet ovnov, pet kozlov, pet jagnjet prvega leta. To je bila daritev Amihúdovega sina Elišamája. **54** Osmi dan je daroval Pedacúrjev sin Gamliél, princ Manásejevih otrok. **55** Njegov dar je bil en srebrn pladenj, teže sto trideset šeklov, ena srebrna skleda sedemdesetih šeklov, po svetiščnem šeklu; oba izmed njiju polna fine moke, umešane z oljem za jedilno daritev, **56** ena žlica iz desetih šeklov zlata, polna kadila, **57** en mlad bikec, en oven, eno jagnje prvega leta za žgalno daritev, **58** en kozliček od koz za daritev za greh, **59** in za žrtvovanje mirovnih daritev dva vola, pet ovnov, pet kozlov, pet jagnjet prvega leta. To je bila daritev Pedacúrjevega sina Gamliéla. **60** Deveti dan je daroval Gideoníjev sin Abidán, princ Benjaminovih otrok. **61** Njegov dar je bil en srebrn pladenj, njegova teža je bila sto trideset šeklov, ena srebrna skleda sedemdesetih šeklov, po svetiščnem šeklu; oba izmed njiju polna fine moke, umešane z oljem za jedilno daritev, **62** ena žlica iz desetih šeklov zlata, polna kadila, **63** en mlad bikec, en oven, eno jagnje prvega leta za žgalno daritev, **64** en kozliček od koz za daritev za greh, **65** in za žrtvovanje mirovnih daritev dva vola, pet ovnov, pet kozlov, pet jagnjet prvega leta. To je bila daritev Gideoníjevega sina Abidána. **66** Deseti dan je daroval Amišadájev sin Ahiézer, princ Danovih otrok. **67** Njegov dar je bil en srebrn pladenj, njegova teža je bila sto trideset šeklov, ena srebrna skleda sedemdesetih šeklov, po svetiščnem šeklu; oba izmed njiju polna fine moke, umešane z oljem za jedilno daritev, **68** ena žlica iz desetih šeklov zlata, polna kadila, **69** en mlad bikec, en oven, eno jagnje prvega leta za žgalno daritev, **70** en kozliček od koz za daritev za greh, **71** in za žrtvovanje mirovnih daritev dva vola, pet ovnov, pet kozlov, pet jagnjet prvega leta. To je bila daritev Amišadájevega sina Ahiézerja. **72** Enajsti dan je daroval Ohránov sin Pagiél, princ Aserjevih otrok. **73** Njegov dar je bil en srebrn pladenj, njegova teža je bila sto trideset šeklov, ena srebrna skleda sedemdesetih šeklov, po svetiščnem šeklu; oba izmed njiju polna fine moke, umešane z oljem za jedilno daritev, **74** ena žlica iz desetih šeklov zlata, polna kadila, **75** en mlad bikec, en oven, eno jagnje prvega leta za žgalno daritev, **76** en kozliček od koz za daritev za greh, **77** in za žrtvovanje mirovnih daritev

dva vola, pet ovnov, pet kozlov, pet jagnjet prvega leta. To
je bila daritev Ohránovega sina Pagiéla. 78 Dvanajsti dan
je daroval Enánov sin Ahirá, princ Neftálijevih otrok. 79
Njegov dar je bil en srebrn pladenj, njegova teža je bila sto
trideset šeklov, ena srebrna skleda sedemdesetih šeklov, po
svetiščnem šeklu; oba izmed njiju polna fine moke, umešane
z oljem za jedilno daritev, 80 ena žlica iz desetih šeklov zlata,
polna kadila, 81 en mlad bikec, en oven, eno jagnje prvega
leta za žgalno daritev, 82 en kozliček od koz za daritev za
greh, 83 in za žrtvovanje mirovnih daritev dva vola, pet
ovnov, pet kozlov, pet jagnjet prvega leta. To je bila daritev
Enánovega sina Ahirája. 84 To je bila posvetitev oltarja,
na dan, ko je bil ta maziljen po Izraelovih princih: dvanajst
pladnjev iz srebra, dvanajst srebrnih skled in dvanajst žlic
iz zlata. 85 Vsak pladenj iz srebra je tehtal sto trideset
šeklov, vsaka skleda sedemdeset. Vse srebrne posode so
tehtale dva tisoč štiristo šeklov, po svetiščnem šeklu. 86
Zlatih žlic je bilo dvanajst, polnih kadila, ki so tehtale po
deset šeklov, po svetiščnem šeklu. Vsega zlata žlic je bilo
sto dvajset šeklov. 87 Vseh volov za žgalno daritev je bilo
dvanajst bikcev, dvanajst ovnov, dvanajst jagnjet prvega leta
z njihovo jedilno daritvijo in dvanajst kozličkov od koz za
daritev za greh. 88 Vseh volov za žrtvovanje mirovnih daritev
je bilo štiriindvajset in štirje bikci, šestdeset ovnov, šestdeset
kozlov, šestdeset jagnjet prvega leta. To je bila posvetitev
oltarja, potem ko je bil ta maziljen. 89 Ko je Mojzes odšel v
šotorsko svetišče skupnosti, da govori z njim, potem je slišal
glas nekoga, ki mu je govoril od sedeža milosti, ki je bil nad
skrinjo pričevanja, izmed dveh kerubov; in ta mu je govoril.

8 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Govori Aronu
in mu reci: ›Ko prižigaš svetilke, bo sedem svetilk dajalo
svetlobo nasproti svečniku.‹« 3 Aron je storil tako. Prižgal
je svetilke nasproti svečniku, kakor je Gospod zapovedal
Mojzesu. 4 To delo svečnika je bilo iz kovanega zlata,
njegovo telo, do njegovih cvetov, je bilo kovano delo, glede
na vzorec, ki ga je Gospod pokazal Mojzesu, tako je naredil
svečnik. 5 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 6 »Vzemi
Lévijevce izmed Izraelovih otrok in jih očisti. 7 Tako jim
boš storil, da jih očistiš: nanje poškropi vodo očiščevanja
in naj obrijejo vse svoje meso in naj si operejo oblačila in
se tako očistijo. 8 Potem naj vzamejo mladega bikca z
njegovo jedilno daritvijo, torej fino moko, umešano z oljem
in še enega mladega bikca boš vzel za daritev za greh. 9
Lévijevce boš privedel pred šotorsko svetišče skupnosti in
skupaj boš zbral celoten zbor Izraelovih otrok. 10 Lévijevce
boš privedel pred Gospoda in Izraelovi otroci bodo svoje
roke položili na Lévijevce. 11 Aron bo daroval Lévijevce
pred Gospodom za daritev Izraelovih otrok, da bodo lahko
opravljali Gospodovo službo. 12 Lévijevci bodo svoje roke
položili na glave bikcev in enega boš daroval za daritev za
greh, drugega pa za žgalno daritev Gospodu, da opraviš
spravo za Lévijevce. 13 Lévijevce boš postavil pred Arona in
pred njegove sinove in jih daroval za daritev Gospodu. 14
Tako boš Lévijevce oddvojil izmed Izraelovih otrok in Lévijevci
bodo moji. 15 Potem bodo Lévijevci vstopili, da opravljajo
službo šotorskega svetišča skupnosti in ti jih boš očistil in
jih daroval kot dar. 16 Kajti oni so v celoti dani meni izmed
Izraelovih otrok namesto tistega, ki odpre vsako maternico,
celo namesto prvorojenca izmed vseh Izraelovih otrok sem
jih vzel k sebi. 17 Kajti vsi prvorojenci izmed Izraelovih otrok
so moji, tako človek in žival. Na dan, ko sem udaril vsakega
prvorojenca v egiptovski deželi, sem jih posvetil zase. 18
Lévijevce sem vzel za vse prvorojence izmed Izraelovih otrok.
19 Izmed Izraelovih otrok sem dal Lévijevce kakor darilo
Aronu in njegovim otrokom, da opravljajo službo Izraelovih
otrok v šotorskem svetišču skupnosti in da opravijo spravo
za Izraelove otroke, da tam ne bo nadloge med Izraelovimi
otroki, ko se Izraelovi otroci približajo svetišču.« 20 Mojzes,
Aron in vsa skupnost Izraelovih otrok so Lévijevcem storili
glede na vse, kar je Gospod zapovedal Mojzesu glede
Lévijevcev, tako so jim Izraelovi otroci storili. 21 Lévijevci so
bili očiščeni in oprali so svoja oblačila in Aron jih je daroval
kakor daritev pred Gospodom in Aron je zanje opravil spravo,
da jih očisti. 22 Potem so Lévijevci vstopili, da opravljajo
svojo službo v šotorskem svetišču skupnosti pred Aronom in
pred njegovimi sinovi. Kakor je Gospod zapovedal Mojzesu
glede Lévijevcev, tako so jim storili. 23 Gospod je spregovoril
Mojzesu, rekoč: 24 »To je to, kar pripada Lévijevcem: od
petindvajset let stari in starejši bodo vstopili, da čakajo
na službo šotorskega svetišča skupnosti, 25 in od starosti
petdesetih let bodo prenehali čakati na njegovo služenje in
ne bodo več služili, 26 temveč bodo služili s svojimi brati v
šotorskem svetišču skupnosti, da pazijo na zadolžitev in ne
bodo opravljali služenja. Tako boš storil Lévijevcem glede
njihove zadolžitve.«

9 Gospod je spregovoril Mojzesu v Sinajski divjini, v prvem
mesecu drugega leta, potem ko so prišli iz egiptovske
dežele, rekoč: 2 »Naj Izraelovi otroci tudi pasho praznujejo ob
njenem določenemu času. 3 Na štirinajsti dan tega meseca,
zvečer, jo boste praznovali ob določenem času, glede na
vse njene zakone in glede na vse njene ceremonije, jo boste
praznovali.« 4 In Mojzes je govoril Izraelovim otrokom, da
naj praznujejo pasho. 5 Pasho so praznovali na štirinajsti
dan prvega meseca zvečer v Sinajski divjini. Glede na vse,

kar je Gospod zapovedal Mojzesu, tako so Izraelovi otroci storili. 6 Tam pa so bili neki možje, ki so se omadeževali pri človeškem truplu, da na ta dan niso mogli praznovati pashe in na ta dan so prišli pred Mojzesa in pred Arona 7 in ti možje so mu rekli: »Omadeževani smo s človeškim truplom. Zakaj smo zadržani, da ne moremo darovati Gospodove daritve ob določenem času med Izraelovimi otroki?« 8 Mojzes jim je rekel: »Mirno stojte, jaz pa bom poslušal, kaj bo glede vas zapovedal Gospod.« 9 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 10 »Govori Izraelovim otrokom, rekoč: ›Če bo katerikoli moški izmed vas ali izmed vašega potomstva postal nečist zaradi razloga trupla, ali bo na potovanju daleč stran, bo vendar praznoval pasho Gospodu. 11 Štirinajsti dan drugega meseca zvečer jo bodo praznovali in jo jedli z nekvašenim kruhom in grenkimi zelišči. 12 Od tega ne bodo ničesar pustili do jutra niti zlomili nobene njegove kosti. Glede na vse odredbe pashe jo bodo praznovali. 13 Toda mož, ki je čist in ni na potovanju in se ogiba praznovati pasho, celo ista duša bo iztrebljena izmed svojega ljudstva. Ker ob določenem času ni prinesel daru Gospodu, bo ta mož nosil svoj greh. 14 Če bo tujec začasno prebival med vami in bo praznoval pasho Gospodu, bo tako storil glede na odredbe pashe in glede na njen določeni način. Imeli boste eno odredbo, tako za tujca kakor za tistega, ki je bil rojen v deželi.‹« 15 Na dan, ko je bilo šotorsko svetišče vzdignjeno, je oblak pokril šotorsko svetišče, namreč šotor pričevanja in zvečer je bilo nad šotorskim svetiščem kakor bi bil to videz ognja do jutra. 16 Vedno je bilo tako; oblak ga je pokrival podnevi in videz ognja ponoči. 17 Ko je bil oblak dvignjen od šotorskega svetišča, so za tem Izraelovi otroci odpotovali in na kraju, kjer je oblak obstal, tam so Izraelovi otroci postavili svoje šotore. 18 Na Gospodovo zapoved so Izraelovi otroci odpotovali in na Gospodovo zapoved so se utaborili. Kolikor dolgo je oblak ostajal nad šotorskim svetiščem, so počivali v svojih šotorih. 19 Ko se je oblak mnogo dni zadrževal nad šotorskim svetiščem, potem so Izraelovi otroci pazili na Gospodovo naročilo in niso odpotovali. 20 In bilo je, ko je bil oblak malo dni nad šotorskim svetiščem; glede na Gospodovo zapoved, so ostajali v svojih šotorih in glede na Gospodovo zapoved so odpotovali. 21 In bilo je, ko je oblak ostajal od večera celo do jutra in da se je oblak zjutraj dvignil, potem so odpotovali, bodisi je bilo to podnevi ali ponoči, ko se je oblak dvignil, so odpotovali. 22 Ali če je bilo to dva dni ali mesec ali leto, da je oblak ostajal nad šotorskim svetiščem, ostajajoč nad njim, so Izraelovi otroci ostali v svojih šotorih in niso odpotovali, toda ko je bil ta dvignjen, so odpotovali. 23 Na Gospodovo zapoved so počivali v šotorih in na Gospodovo zapoved so odpotovali; pazili so na Gospodovo naročilo, na Gospodovo zapoved, po Mojzesovi roki.

10 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Naredi si dve srebrni trobenti. Iz celega kosa ju boš izdelal, da ju boste lahko uporabljali za sklic zbora in za potovanje taborov. 3 Ko bodo z njima zatrobili, se bo ves zbor zbral k tebi pri vratih šotorskega svetišča skupnosti. 4 Če bodo trobili samo z eno trobento, potem se bodo princi, ki so poglavarji tisočerih Izraelovih, skupaj zbrali k tebi. 5 Kadar zatrobite alarm, potem bodo tabori, ki taborijo na vzhodnih delih, odšli naprej. 6 Kadar drugič zatrobite alarm, potem se bodo tabori, ki taborijo na južni strani, odpravili na svoje potovanje; zaradi njihovih potovanj bodo trobili alarm. 7 Toda ko naj bi se skupnost zbrala skupaj, boste trobili, toda ne boste razglasili alarma. 8 Aronovi sinovi, duhovniki, bodo trobili s trobentami in oni vam bodo za odredbo na veke skozi vaše rodove. 9 Če greste v svoji deželi na vojno zoper sovražnika, ki vas zatira, potem boste s trobentami trobili alarm in Gospod, vaš Bog, se vas bo spomnil in rešeni boste pred svojimi sovražniki. 10 Tudi na dan vašega veselja in na vaše slovesne dneve in ob začetkih mesecev boste s trobentami trobili nad svojimi žgalnimi daritvami in nad žrtvovanji svojih mirovnih daritev, da vam bodo za spomin pred vašim Bogom. Jaz sem Gospod, vaš Bog.« 11 Pripetilo se je na dvajseti dan drugega meseca, v drugem letu, da je bil oblak dvignjen iznad šotorskega svetišča pričevanja. 12 Izraelovi otroci so se odpravili na svoja potovanja iz Sinajske divjine in oblak je obstal v Páranski divjini. 13 Prvič so se odpravili na svoje potovanje glede na Gospodovo zapoved, po Mojzesovi roki. 14 Prvi je odšel prapor tabora Judovih otrok, glede na njihove vojske in nad njegovo vojsko je bil Aminadábov sin Nahšón. 15 Nad vojsko rodu Isahárjevih otrok je bil Cuárjev sin Netanél. 16 Nad vojsko rodu Zábulonovih otrok je bil Helónov sin Eliáb. 17 Šotorsko svetišče je bilo podrto, in Geršónovi sinovi in Meraríjevi sinovi so se odpravili naprej, noseč šotorsko svetišče. 18 Prapor Rubenovega tabora se je odpravil naprej, glede na njihove vojske in nad njegovo vojsko je bil Šedeúrjev sin Elicúr. 19 Nad vojsko rodu Simeonovih otrok je bil Curišadájev sin Šelumiél. 20 Nad vojsko rodu Gadovih otrok je bil Deguélov sin Eljasáf. 21 Kehátovci so se odpravili naprej, noseč svetišče, drugi pa so postavili šotorsko svetišče preden so ti prišli. 22 Prapor tabora Efrájimovih otrok se je odpravil naprej glede na njihove vojske in nad njegovo vojsko je bil Amihúdov sin Elišamá. 23 Nad vojsko rodu Manásejevih

otrok je bil Pedacúrjev sin Gamliél. 24 Nad vojsko rodu Benjaminovih otrok je bil Gideoníjev sin Abidán. 25 Prapor tabora Danovih otrok se je odpravil naprej, ki je bil zadnja straža vseh taborov po njihovih vojskah. In nad njegovo vojsko je bil Amišadájev sin Ahiézer. 26 Nad vojsko rodu Aserjevih otrok je bil Ohránov sin Pagiél. 27 Nad vojsko rodu Neftálijevih otrok je bil Enánov sin Ahirá. 28 Takšna so bila potovanja Izraelovih otrok glede na njihove vojske, ko so se odpravili naprej. 29 Mojzes je rekel Hobábu, sinu Midjánca Reguéla, Mojzesovega tasta: »Potujemo proti kraju, o katerem je Gospod rekel: ›Jaz vam ga bom dal.‹ Pridi z nami in mi ti bomo storili dobro, kajti Gospod je dobro govoril glede Izraela.« 30 Ta pa mu je rekel: »Ne bom šel, temveč bom odšel k svoji lastni deželi in k svojemu sorodstvu.« 31 Rekel je: »Ne zapusti nas, prosim te, ker veš kako naj taborimo v divjini in ti si nam lahko namesto oči. 32 In zgodilo se bo, če greš z nami, da, zgodilo se bo, da kakršna bo Gospodova dobrota do nas, isto bomo mi storili tebi.« 33 Odpravili so se od Gospodove gore tri dni potovanja in skrinja Gospodove zaveze je šla pred njimi na tridnevno potovanje, da zanje poišče počivališče. 34 Gospodov oblak je bil nad njimi podnevi, ko so odšli iz tabora. 35 Kadar je skrinja krenila na pot, se je pripetilo, da je Mojzes rekel: »Vstani, Gospod in razkrope naj se tvoji sovražniki in tisti, ki te sovražijo, naj zbežijo pred teboj.« 36 Ko pa je ta počivala, je rekel: »Vrni se, oh Gospod, k mnogim Izraelovim tisočerim.«

11 Ko se je ljudstvo pritoževalo, je to razžalilo Gospoda, in Gospod je to slišal in njegova jeza je bila vžgana in med njimi je zagorel Gospodov ogenj in použil tiste, ki so bili na najbolj oddaljenih delih tabora. 2 Ljudstvo je klicalo k Mojzesu in ko je Mojzes molil h Gospodu je bil ogenj pogašen. 3 Ime kraja je imenoval Tabêra, ker je med njimi gorel Gospodov ogenj. 4 Mešana množica, ki je bila med njimi, je čutila poželenje in tudi Izraelovi otroci so ponovno jokali ter rekli: »Kdo nam bo dal za jesti meso?« 5 Spominjamo se rib, ki smo jih prosto jedli v Egiptu, kumaric, melon, pora, čebule in česna. 6 Toda naša duša je sedaj izsušena. Tukaj, pred našimi očmi, sploh ni ničesar poleg mane. 7 Mana je bila kakor koriandrovo seme in njena barva kakor barva bdelija. 8 Ljudstvo je šlo okoli in to nabiralo in mlelo v mlinih ali tolklo v možnarju in jo peklo v ponvah in iz nje delalo kolače in njen okus je bil kakor okus svežega olja. 9 Ko je ponoči na tabor padla rosa, je nanj padla mana. 10 Potem je Mojzes slišal ljudstvo jokati po svojih družinah, vsakega moža pri vratih svojega šotora. Gospodova jeza je bila silno vžgana; tudi Mojzes je bil razžaljen. 11 Mojzes je rekel Gospodu: »Zakaj si prizadel svojega služabnika? In zakaj nisem našel naklonjenosti v tvojem pogledu, da name polagaš breme vsega tega ljudstva? 12 Ali sem jaz spočel vse to ljudstvo? Mar sem jih rodil, da bi mi rekel: ›Nosi jih v svojem naročju, kakor skrbeč oče nosi doječega otroka, v deželo, ki si jo prisegel njihovim očetom?‹ 13 Od kod naj bi imel meso, da ga dam vsemu temu ljudstvu? Kajti jokajo k meni, rekoč: ›Daj nam meso, da bomo lahko jedli.‹ 14 Vsega tega ljudstva nisem zmožen nositi sam, ker je to zame pretežko. 15 Če tako postopaš z menoj, me ubij, prosim te, brez razmisleka, če sem našel naklonjenost v tvojih očeh in naj ne vidim svoje bednosti.« 16 Gospod je rekel Mojzesu: »K meni zberi sedemdeset mož izmed Izraelovih starešin, ki jih poznaš, da so starešine ljudstva in častniki nad njimi; in privedi jih k šotorskemu svetišču skupnosti, da bodo tam lahko stali s teboj. 17 Jaz pa bom prišel dol in tam govoril s teboj. Vzel bom od duha, ki je nad teboj in položil ga bom nanje in s teboj bodo nosili breme ljudstva, da ga ne boš nosil sam. 18 Ljudstvu pa reci: ›Posvetite se za jutri in jedli boste meso, kajti jokali ste v Gospodova ušesa, rekoč: ›Kdo nam bo dal za jesti meso? Kajti z nami je bilo dobro v Egiptu, ‹ zato vam bo Gospod dal meso in vi boste jedli. 19 Ne boste jedli en dan, niti dva dni, niti pet dni, niti deset dni, niti dvajset dni, 20 temveč cel mesec, dokler to ne pride iz vaših nosnic in vam to postane gnusno, zato ker ste prezirali Gospoda, ki je med vami in ste jokali pred njim, rekoč: ›Zakaj smo prišli iz Egipta?‹« 21 Mojzes je rekel: »Ljudstva, med katerim sem, je šeststo tisoč pešcev, ti pa si rekel: ›Jaz jim bom dal mesa, da bodo lahko jedli cel mesec.‹ 22 Mar bodo tropi in črede umorjeni zaradi njih, da jim zadostijo? Mar se bodo vse morske ribe zanje zbrale skupaj, da jim zadostijo?« 23 Gospod je rekel Mojzesu: »Ali je Gospodova roka postala prekratka? Sedaj boš videl, če se ti bo moja beseda zgodila ali ne.« 24 Mojzes je odšel ven in ljudstvu povedal Gospodove besede in zbral sedemdeset mož izmed starešin ljudstva in jih postavil naokoli šotorskega svetišča. 25 Gospod je prišel dol v oblaku in mu spregovoril in vzel od duha, ki je bil nad njim in ga dal sedemdesetim starešinam. Pripetilo se je, ko je nad njimi počival duh, da so prerokovali in niso prenehali. 26 Toda tam v taboru sta ostala dva izmed mož, ime enega je bilo Eldád in ime drugega Medád in duh je počival nad njima. Bila sta izmed tistih, ki so bili zapisani, toda nista odšla k šotorskemu svetišču, in prerokovala sta v taboru. 27 Tam je pritekel mladenič in povedal Mojzesu ter rekel: »Eldád in Medád prerokujeta v taboru.« 28 Nunov sin Józue, Mojzesov služabnik, eden izmed njegovih mladeničev, je odgovoril in

rekel: »Moj gospod Mojzes, prepovej jima.« 29 Mojzes mu je rekel: »Mar si zaradi mene ljubosumen? Da bi Bog dal, da bi bilo vse Gospodovo ljudstvo preroki in da bi Gospod nanje položil svojega duha!« 30 Mojzes se je povzpel v tabor, on in starešine Izraela. 31 Od Gospoda je izšel veter in od morja prinesel prepelice in jih pustil pasti pri taboru, kakor bi bilo dan potovanja na tej strani in kakor bi bilo dan potovanja na oni strani, naokoli tabora in kakor bi jih bilo dva komolca visoko na obličju zemlje. 32 Ljudstvo je stalo pokonci ves ta dan in vso to noč in ves naslednji dan in zbiralo prepelice. Kdor je zbral najmanj je zbral deset tovorov. Razporedili so si jih povsod naokoli tabora. 33 Medtem ko je bilo meso še vedno med njihovimi zobmi, preden je bilo prežvečeno, je bil Gospodov bes vžgan zoper ljudstvo in Gospod je ljudstvo udaril z zelo veliko nadlogo. 34 Ime tega kraja je imenoval Kibrot-Hattaava, ker so tam pokopali ljudstvo, ki je poželelo. 35 In ljudstvo je odpotovalo od Kibrot-Hattaave do Haceróta in ostalo pri Hacerótu.

12 Mirjam in Aron pa sta govorila zoper Mojzesa zaradi etiopske ženske, ki jo je poročil, kajti poročil je etiopsko žensko. 2 Rekla sta: »Je Gospod resnično govoril samo po Mojzesu? Mar ni govoril tudi po nama?« In Gospod je to slišal. 3 (Torej mož Mojzes je bil zelo krotak, nad vsemi ljudmi, ki so bili na obličju zemlje.) 4 Gospod je nenadoma spregovoril Mojzesu, Aronu in Mirjam: »Vi trije, pridite ven k šotorskemu svetišču skupnosti.« In ti trije so prišli ven. 5 Gospod je prišel dol v oblačnem stebru in stopil k vratom šotorskega svetišča in poklical Arona in Mirjam, in oba sta prišla naprej. 6 Rekel je: »Poslušajta torej moje besede: ›Če je med vami prerok, se mu bom jaz, Gospod, dal spoznati v videnju in mu govoril v sanjah. 7 Moj služabnik Mojzes pa ni tak, on je zvest v vsej moji hiši. 8 Z njim bom govoril od ust do ust, celó vidno, ne pa v skrivnostnih govorih, in gledal bo Gospodovo podobnost. Zakaj se torej nista bala govoriti proti mojemu služabniku Mojzesu?‹« 9 Gospodova jeza je bila vneta zoper njiju in je odšel. 10 Oblak je odšel od šotorskega svetišča in glej, Mirjam je postala gobava, bela kakor sneg. Aron pa je pogledal na Mirjam in glej, bila je gobava. 11 Aron je rekel Mojzesu: »Ojoj, moj gospod, rotim te, ne položi greha na naju, v čemer sva storila nespametno in v čemer sva grešila. 12 Naj ona ne bo kakor nekdo, [ki je] mrtev, katerega meso je na pol použito, ko prihaja iz maternice svoje matere.« 13 Mojzes je klical h Gospodu, rekoč: »Ozdravi jo torej, oh Bog, rotim te.« 14 Gospod je rekel Mojzesu: »Če bi njen oče zgolj pljunil v njen obraz, ali ne bi bila sedem dni osramočena? Naj bo sedem dni zaprta izven tabora in potem naj bo ponovno sprejeta.« 15 Mirjam je bila sedem dni zaprta izven tabora in ljudstvo se ni odpravilo, dokler Mirjam ni bila ponovno privedena nazaj. 16 Potem se je ljudstvo odpravilo iz Haceróta in se utaborilo v Paránski divjini.

13 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Pošlji može, da bodo lahko preiskali kánaansko deželo, ki jo dajem Izraelovim otrokom. Iz vsakega rodu njihovih očetov boste poslali človeka, vsakega, ki je voditelj med njimi.« 3 Mojzes jih je po Gospodovi zapovedi poslal iz Paránske divjine; vsi tisti možje so bili poglavarji Izraelovih otrok. 4 To so bila njihova imena: iz Rubenovega rodu Zahúrjev sin Šamúa, 5 iz Simeonovega rodu Horíjev sin Šafát, 6 iz Judovega rodu Jefunéjev sin Kaléb, 7 iz Isahárjevega rodu Jožefov sin Jigál, 8 iz Efrájimovega rodu Nunov sin Hošéa, 9 iz Benjaminovega rodu Rafújev sin Paltí, 10 iz Zábulonovega rodu Sodijev sin Gadiél, 11 iz Jožefovega rodu, namreč iz Manásejevega rodu Susíjev sin Gadí, 12 iz Danovega rodu Gemalíjev sin Amiél, 13 iz Aserjevega rodu Mihaelov sin Setúr, 14 iz Neftálijevega rodu Vofsíjev sin Nahbí, 15 iz Gadovega rodu Mahíjev sin Geuél, 16 To so imena mož, ki jih je Mojzes poslal, da ogledajo deželo. Mojzes je Nunovega sina Hošéa imenoval Ješua. 17 Mojzes jih je poslal, da ogledajo kánaansko deželo in jim rekel: »Pojdite gor po tej poti proti jugu in pojdite gor na goro. 18 Oglejte si deželo, kakšna je in ljudstvo, ki prebiva v njej, če so močni ali šibki, maloštevilni ali številni, 19 in kakšna je dežela, ki v njej prebivajo, bodisi je ta dobra ali slaba, in kakšna mesta so, ki v njih prebivajo, ali so v šotorih ali v oporiščih, 20 in kakšna je dežela, ali je ta obilna ali revna, ali je tam les ali ne. In bodite odločnega poguma in prinesite sad dežele.« Torej bil je čas prvih sadov grozdja. 21 Tako so odšli gor in preiskali deželo od Cinske divjine do Rehóba, kakor ljudje pridejo do Hamáta. 22 Povzpeli so se pri jugu in prišli do Hebróna, kjer so bili Ahimán, Šešáj in Talmáj, Anákovi otroci. (Torej Hebrón je bil zgrajen sedem let pred Coanom v Egiptu.) 23 Prišli so k Eškólskemu potoku in od tam odrezali vejo z enim šopom grozdja in nosili so jo med dvema na palici in prinesli so od granatovcev in od fig. 24 Kraj je bil imenovan potok Eškól zaradi šopa grozdja, ki so ga Izraelovi otroci odrezali od tam. 25 In po štiridesetih dneh so se vrnili iz preiskovanja dežele. 26 Šli so in prišli k Mojzesu in Aronu in k vsej skupnosti Izraelovih otrok v Paránsko divjino, do Kadeša in jima nazaj prinesli besedo in vsej skupnosti in jim pokazali sad dežele. 27 Povedali so mu in rekli: »Prišli smo do dežele, kamor nas pošiljaš in ta zagotovo teče z mlekom in medom, in to je njen sad. 28 Vendar je ljudstvo, ki prebiva v deželi močno in mesta so obzidana in zelo velika in poleg

tega smo tam videli Anákove otroke. 29 Amalečani prebivajo
v južni deželi; Hetejci, Jebusejci in Amoréjci prebivajo v
gorah, Kánaanci pa prebivajo poleg morja in ob jordanski
pokrajini.« 30 Kaléb je ljudstvo pomiril pred Mojzesom in
rekel: »Brž pojdimo gor in jo zavzemimo, kajti zelo smo
sposobni, da jo premagamo.« 31 Toda možje, ki so odšli z
njim, so rekli: »Mi nismo zmožni oditi gor zoper ljudstvo, kajti
oni so močnejši od nas.« 32 Izraelovim otrokom so prinesli
zlo poročilo o deželi, ki so jo preiskali, rekoč: »Dežela, skozi
katero smo šli, da jo preiščemo, je dežela, ki požira svoje
prebivalce. Vse ljudstvo, ki smo ga videli v njej, so možje
velike postave. 33 Tam smo videli velikane, Anákove sinove,
ki so izšli iz velikanov in v svojih očeh smo bili kakor kobilice
in takšni smo bili v njihovem pogledu.«

14 Vsa skupnost je povzdignila svoj glas in zajokala in
ljudstvo je to noč jokalo. 2 Vsi Izraelovi otroci so
godrnjali zoper Mojzesa in zoper Arona in celotna skupnost
jima je rekla: »Da bi Bog dal, da bi umrli v egiptovski deželi!
Ali da bi Bog dal, da bi umrli v tej divjini! 3 Zakaj nas je
Gospod privedel v to deželo, da pademo pod mečem, da bi
bile naše žene in naši otroci plen? Ali ne bi bilo za nas bolje,
da se vrnemo v Egipt?« 4 Drug drugemu so rekli: »Postavimo
si poveljnika in se vrnimo v Egipt.« 5 Potem sta Mojzes in
Aron padla na svoja obraza pred vsem zborom skupnosti
Izraelovih otrok. 6 Nunov sin Józue in Jefunéjev sin Kaléb,
ki sta bila izmed tistih, ki sta preiskala deželo, sta pretrgala
svoja oblačila 7 in spregovorila vsej skupini Izraelovih otrok,
rekoč: »Dežela, skozi katero sva šla, da jo preiščeva, je silno
dobra dežela. 8 Če se Gospod razveseljuje v nas, potem
nas bo privedel v to deželo in nam jo izročil; deželo, v kateri
tečeta mleko in med. 9 Samo ne uprite se zoper Gospoda
niti se ne bojte ljudstva dežele, kajti oni so za nas kruh.
Njihova obramba je odšla od njih, Gospod pa je z nami. Ne
bojte se jih.« 10 Toda vsa skupnost ju je zaukazala kamnati
s kamni. In Gospodova slava se je prikazala v šotorskem
svetišču skupnosti, pred vsemi Izraelovimi otroki. 11 Gospod
je rekel Mojzesu: »Doklej me bo to ljudstvo še dražilo? Kako
dolgo bo, preden mi bodo verovali zaradi vseh znamenj,
ki sem jih prikazal med njimi? 12 Udaril jih bom s kužno
boleznijo in jih razdedinil in iz tebe bom naredil večji narod
ter mogočnejši, kakor so oni.« 13 Mojzes pa je Gospodu
rekel: »Potem bodo Egipčani to slišali, (kajti v svoji moči
si to ljudstvo privedel izmed njih) 14 in bodo to povedali
prebivalcem te dežele, kajti slišali so, da si ti Gospod med
tem ljudstvom, da si ti Gospod, viden iz obličja v obličje in da
tvoj oblak stoji nad njimi in da greš pred njimi, podnevi v
oblačnem stebru, ponoči pa v ognjenem stebru. 15 Torej če
boš pobil vse to ljudstvo kakor enega človeka, potem bodo
narodi, ki so slišali o tvojem slovesu, govorili, rekoč: 16 ›Ker
Gospod tega ljudstva ni mogel privesti v deželo, ki jim jo je
prisegel, jih je zato umoril v divjini.‹ 17 Sedaj te rotim, naj bo
moč mojega Gospoda velika, glede na to, kakor si govoril,
rekoč: 18 › Gospod je potrpežljiv in zelo usmiljen, ki odpušča
krivičnost in prestopek in nikakor ne očisti krivega, ki obiskuje
krivičnost očetov na otrocih do tretjega in četrtega rodu.‹ 19
Odpusti, rotim te, krivičnost tega ljudstva, glede na veličino
svojega usmiljenja in kakor si odpuščal temu ljudstvu, od
Egipta, celo do sedaj.« 20 Gospod je rekel: »Odpustil sem
glede na tvojo besedo, 21 vendar kakor resnično jaz živim,
bo vsa zemlja napolnjena z Gospodovo slavo. 22 Ker so
vsi tisti ljudje, ki so videli mojo slavo in moje čudeže, ki
sem jih storil v Egiptu in v divjini in so me skušali sedaj
teh desetkrat in niso prisluhnili mojemu glasu; 23 zagotovo
ne bodo videli dežele, ki sem jo prisegel njihovim očetom
niti je ne bo videl nobeden izmed tistih, ki so me dražili.
24 Toda ker je imel moj služabnik Kaléb, v sebi drugega
duha in mi je popolnoma sledil, ga bom privedel v deželo, v
katero je odšel, in njegovo seme jo bo vzelo v last. 25 (Torej
Amálečani in Kánaanci so prebivali v dolini.) Jutri se obrnite
in se odpravite v divjino, po poti Rdečega morja.« 26 Gospod
je spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč: 27 »Doklej bom še
prenašal to zlo skupnost, ki godrnja zoper mene? Slišal sem
mrmranja Izraelovih otrok, ki mrmrajo zoper mene. 28 Reci
jim: › Kakor resnično jaz živim, ‹ govori Gospod, ›kakor ste
govorili v moja ušesa, tako bom jaz storil vam. 29 Vaša
trupla bodo padla v tej divjini in vsi, kar vas je bilo izmed vas
preštetih, glede na vaše celotno število, od dvajset let stari in
navzgor, ki ste godrnjali zoper mene. 30 Zagotovo ne boste
prišli v deželo, glede katere sem prisegel, da v njej prebivate,
razen Jefunéjevega sina Kaléba in Nunovega sina Józueta.
31 Toda vaše malčke, za katere ste rekli, da naj bi bili plen,
te bom privedel noter in oni bodo spoznali deželo, ki ste jo vi
prezirali. 32 Toda kar se tiče vas, bodo vaša trupla padla v
tej divjini. 33 Vaši otroci se bodo štirideset let potikali po
divjini in nosili vaša vlačugarstva, dokler ne bodo vaša trupla
propadla v divjini. 34 Po številu dni, v katerih ste preiskovali
deželo, torej štirideset dni, vsak dan za leto, boste nosili
svoje krivičnosti, celó štirideset let in spoznali boste moj
odmik od obljube.‹ 35 Jaz, Gospod, sem rekel: ›Zagotovo
bom tako storil vsej tej zli skupnosti, ki je skupaj zbrana
zoper mene. V tej divjini bodo použiti in tam bodo umrli.‹« 36
Možje, ki jih je Mojzes poslal, da preiščejo deželo, ki so se
vrnili in vso skupnost pripravili, da je mrmrala zoper njega s
prinašanjem obrekovanja nad deželo, 37 celo ti možje, ki so

nad deželo prinesli zlo poročilo, so zaradi kuge umrli pred Gospodom. **38** Toda Nunov sin Józue in Jefunéjev sin Kaléb, ki sta bila izmed mož, ki so odšli, da preiščejo deželo, sta še vedno živela. **39** Mojzes je te stvari povedal vsem Izraelovim otrokom in ljudstvo je silno žalovalo. **40** Vstali so zgodaj zjutraj in se povzpeli na vrh gore, rekoč: »Glej! Mi smo tukaj in šli bomo gor, na kraj, ki nam ga je Gospod obljubil, kajti grešili smo.« **41** Mojzes je rekel: »Zakaj sedaj prestopate Gospodovo zapoved? Toda to ne bo uspelo. **42** Ne pojdite gor, kajti Gospoda ni med vami, da ne boste udarjeni pred svojimi sovražniki. **43** Kajti Amalečani in Kánaanci so tam pred vami in vi boste padli pod mečem, ker ste obrnjeni proč od Gospoda, zato Gospod ne bo z vami.« **44** Vendar pa so si predrznili, da gredo na vrh hriba. Vendar skrinja Gospodove zaveze in Mojzes nista odšla iz tabora. **45** Potem so prišli dol Amálečani in Kánaanci, ki so prebivali na tem hribu in jih udarili ter porazili, celó do Horme.

15 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **2** »Spregovori Izraelovim otrokom in jim reci: ›Ko boste prišli v deželo svojih prebivališč, ki vam jo dajem **3** in boste naredili daritev z ognjem Gospodu, žgalno daritev ali žrtvovanje z izpolnjevanjem zaobljube ali s prostovoljnim darovanjem ali na vaše slovesne praznike, da naredite prijeten vonj Gospodu, od črede ali od tropa, **4** potem bo tisti, ki daruje svoj dar Gospodu, prinesel jedilno daritev desetinke moke, umešane s četrtino vrča olja. **5** Pripravil boš četrtino vrča vina za pitno daritev, z žgalno daritvijo ali žrtvovanjem, za vsako jagnje. **6** Ali za ovna boš pripravil za jedilno daritev dve desetinki moke, umešane s tretjino vrča olja. **7** Za pitno daritev boš pripravil tretjino vrča vina, za prijeten vonj Gospodu. **8** Ko pripravljaš bikca za žgalno daritev ali za klavno daritev v izpolnjevanju obljube ali mirovnih daritev Gospodu, **9** potem bo z bikcem jedilne daritve prinesel tri desetinke moke, umešane s polovico vrča olja. **10** Za pitno daritev boš prinesel polovico vrča vina, za ognjeno daritev, prijetnega vonja Gospodu. **11** Tako bo to storjeno za enega bikca ali za enega ovna ali za jagnje ali kozlička. **12** Glede na število, ki ga boste pripravili, tako boste storili vsakemu glede na njihovo število. **13** Vsi, ki so rojeni iz dežele, bodo te stvari storili na ta način, z darovanjem ognjene daritve, prijetnega vonja Gospodu. **14** Če tujec začasno prebiva z vami ali kdorkoli je med vami v vaših rodovih in bo daroval ognjeno daritev prijetnega vonja Gospodu; kakor počnete vi, tako bo storil on. **15** Ena odredba naj bo tako za vas iz skupnosti, kakor tudi za tujca, ki začasno biva z vami, odredba na veke za vaše rodove. Kakor ste vi, tako naj bo tujec pred Gospodom. **16** Ena postava in en način bo za vas in za tujca, ki začasno biva z vami.‹« **17** Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **18** »Govori Izraelovim otrokom in jim reci: ›Ko pridete v deželo, kamor vas privedem, **19** potem bo, ko jeste od kruha dežele, da boste darovali vzdigovalno daritev Gospodu. **20** Kolač svojega prvega testa boste darovali za vzdigovalno daritev. Kakor delate vzdigovalno daritev od mlatišča, tako boste to vzdignili. **21** Od svojega prvega testa boste dali Gospodu vzdigovalno daritev v vaših rodovih. **22** Če pa zaidete in ne obeležujete vseh teh zapovedi, ki jih je Gospod govoril Mojzesu, **23** celó vse, kar vam je po Mojzesovi roki zapovedal Gospod, od dneva, ko je Gospod zapovedal Mojzesu in odslej med vašimi rodovi, **24** potem bo to, če bo storjeno z nevednostjo, brez védenja skupnosti, da bo vsa skupnost darovala enega mladega bikca za žgalno daritev, v prijeten vonj Gospodu, z njegovo jedilno daritvijo in njegovo pitno daritvijo, glede na določen način in enega kozlička od koz za daritev za greh. **25** Duhovnik bo opravil spravo za vso skupnost Izraelovih otrok in to jim bo odpuščeno, kajti to je nevednost. Prinesli bodo svojo daritev, žrtvovanje, narejeno z ognjem Gospodu in njihovo daritev za greh pred Gospoda, za njihovo nevednost. **26** To bo odpuščeno vsem otrokom Izraelove skupnosti in tujcu, ki začasno biva med njimi, glede na to, da je bilo vse ljudstvo v nevednosti. **27** Če katerakoli duša greši zaradi nevednosti, potem bo privedel kozo prvega leta za daritev za greh. **28** Duhovnik bo opravil spravo za dušo, ki nevedno greši, ko z nevednostjo greši pred Gospodom, da zanjo opravi spravo; in to ji bo odpuščeno. **29** Imeli boste eno postavo za tistega, ki greši zaradi nevednosti, tako za tistega, ki je rojen med Izraelovimi otroki, kot za tujca, ki začasno biva med njimi. **30** Toda duša, ki ravna prepotentno, ne glede na to, ali je rojena v deželi ali tujec, ta ista graja Gospoda; in ta duša bo iztrebljena izmed svojega ljudstva. **31** Ker je prezirala Gospodovo besedo in prelomila njegovo zapoved, bo ta duša popolnoma iztrebljena; njegova krivičnost bo nad njim.‹« **32** Medtem ko so bili Izraelovi otroci v divjini, so našli moža, ki je na šabatni dan nabiral veje. **33** Tisti, ki so ga našli nabirati veje, so ga privedli k Mojzesu in Aronu in k vsej skupnosti. **34** Dali so ga pod stražo, ker ni bilo oznanjeno kaj naj bi mu bilo storjeno. **35** Gospod je rekel Mojzesu: »Mož bo zagotovo usmrčen. Vsa skupnost ga bo zunaj tabora kamnala s kamenjem.« **36** In vsa skupnost ga je odvedla zunaj tabora in ga kamnala s kamenjem in ta je umrl, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **37** Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **38** »Govori Izraelovim otrokom in jim naroči, da si delajo rese na robovih svojih oblek skozi

njihove rodove in da na rese robov dajejo moder trak. 39 Ta vam bo za obrobo, da boste lahko pogledali nanjo in se spomnili vseh Gospodovih zapovedi in jih izvrševali, in da ne boste tavali za svojim lastnim srcem in za svojimi lastnimi očmi, za katerimi ste se vlačugali, 40 da se boste lahko spomnili in izpolnjevali vse moje zapovedi in boste sveti svojemu Bogu. 41 Jaz sem Gospod, vaš Bog, ki vas je privedel iz egiptovske dežele, da bi bil vaš Bog. Jaz sem Gospod, vaš Bog.«

16 Torej Korah, Jichárjev sin, Kehátov sin, Lévijev sin ter Datán in Abirám, Eliábova sinova in Peletov sin On izmed Rubenovih sinov, so vzeli može 2 in se vzdignili pred Mojzesom, z nekaterimi izmed Izraelovih otrok, dvesto petdesetimi princi skupnosti, slavnimi v zboru, možmi z ugledom, 3 in se skupaj zbrali zoper Mojzesa in zoper Arona ter jima rekli: »Preveč si jemljeta nase, glede na to, da je vsa skupnost sveta, vsakdo izmed njih, in da je Gospod med njimi. Zakaj se torej povzdigujeta nad Gospodovo skupnost?« 4 Ko je Mojzes to slišal, je padel na svoj obraz 5 in govoril Korahu in vsej njegovi skupini, rekoč: »Celo jutri bo Gospod pokazal kdo so njegovi in kdo je svet; in povzročil mu bo, da pride bliže k njemu. Celo tistemu, ki ga je izbral, bo povzročil, da se približa k njemu. 6 Storite to: ›Vzemite kadilnice, Korah in vsa njegova skupina 7 in jutri dajte vanje ogenj pred Gospodom in nanj položite kadilo. Zgodilo se bo, da bo mož, ki ga bo Gospod izbral, ta bo svet. Vi si preveč jemljete nase, vi Lévijevi sinovi.‹« 8 Mojzes je rekel Korahu: »Poslušajte, prosim vas, vi Lévijevi sinovi. 9 Ali se vam zdi le majhna stvar, da vas je Izraelov Bog ločil od Izraelove skupnosti, da vas privede bliže k sebi, da opravljate delo Gospodovega šotorskega svetišča in da stojite pred skupnostjo, da jim služite? 10 Privedel te je blizu k sebi in vse tvoje brate, Lévijeve sinove s teboj. Ali iščete tudi duhovništvo? 11 Zaradi katerega vzroka sta tako ti in vsa tvoja skupina zbrana skupaj zoper Gospoda, in kaj je Aron, da mrmrate zoper njega?« 12 Mojzes je poslal, da pokliče Datána in Abiráma, Eliábova sinova, ki sta rekla: »Ne bova prišla gor. 13 Je to majhna stvar, da si nas privedel gor iz dežele, kjer tečeta mleko in med, da nas ubiješ v divjini, razen da se narediš princa nad nami? 14 Še več, nisi nas privedel v deželo, kjer tečeta mleko in med ali nam dal dediščino polj in vinogradov. Ali boš iztaknil oči teh ljudi? Ne bomo prišli tja gor.« 15 Mojzes je bil zelo ogorčen in rekel Gospodu: »Ne spoštuj njihovih daritev. [Niti] enega osla nisem odvzel od njih niti nisem nič slabega storil enemu izmed njih.« 16 Mojzes je rekel Korahu: »Bodite ti in vsa tvoja skupina jutri pred Gospodom, ti, oni in Aron. 17 Vsak mož naj vzame svojo kadilnico in vanjo položi kadilo in prinesite jih pred Gospoda, vsak mož svojo kadilnico, dvesto petdeset kadilnic; tudi ti in Aron, vsak izmed vaju svojo kadilnico.« 18 Vzeli so vsak mož svojo kadilnico in vanje dali ogenj in nanj položili kadilo in z Mojzesom in Aronom stali v vratih šotorskega svetišča skupnosti. 19 Korah je pri vratih šotorskega svetišča skupnosti zoper njiju zbral vso skupnost in Gospodova slava se je prikazala vsej skupnosti. 20 Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč: 21 »Ločita se izmed te skupnosti, da jih lahko v hipu pokončam.« 22 Onadva pa sta padla na svoja obraza in rekla: »Oh Bog, Bog duhov vsega mesa, ali bo en človek grešil in boš ogorčen nad vso skupnostjo?« 23 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 24 »Govori skupnosti, rekoč: ›Vzdignite se proč od bližine šotora Koraha, Datána in Abiráma.‹« 25 Mojzes se je dvignil in odšel k Datánu in Abirámu, in Izraelove starešine so mu sledili. 26 Spregovoril je skupnosti, rekoč: »Odidite, prosim vas, od šotorov teh zlobnežev in ne dotikajte se ničesar njihovega, da ne bi bili použiti v vseh njihovih grehih.« 27 Tako so se na vsaki strani umaknili od šotora Koraha, Datána in Abiráma. Datán in Abirám pa sta prišla ven in stala v vratih svojih šotorov s svojima ženama, svojimi sinovi in svojimi majhnimi otroki. 28 Mojzes je rekel: »S tem boste spoznali, da me je poslal Gospod, da storim vsa ta dela, kajti nisem jih storil po svoji lastni pameti. 29 Če ti možje umrejo običajne smrti vseh ljudi, ali če so obiskani po obiskanju vseh ljudi, potem me Gospod ni poslal. 30 Toda če Gospod naredi novo stvar in zemlja odpre svoja usta in jih požre, z vsem, kar jim pripada in gredo hitro dol v jamo, potem boste razumeli, da so ti ljudje izzivali Gospoda.« (Sheol h7585) 31 Pripetilo se je, ko je končal govorjenje vseh teh besed, da so se tla, ki so bila pod njimi, razklala narazen 32 in zemlja je odprla svoja usta in jih požrla in njihove hiše in vse ljudi, ki so pripadali Korahu in vse njihove dobrine. 33 Oni in vsi, ki so pripadali k njim, so živi odšli dol v jamo, in zemlja se je zaprla nad njimi in izginili so iz skupnosti. (Sheol h7585) 34 Vsi Izraelci, ki so bili naokoli njih, so pobegnili ob njihovem kričanju, kajti rekli so: »Da ne bi zemlja požrla tudi nas.« 35 In prišel je ogenj od Gospoda in použil dvesto petdeset mož, ki so darovali kadilo. 36 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 37 »Govori Eleazarju, sinu duhovnika Arona, da kadilnice pobere iz gorenja, ogenj pa iztrese daleč proč, kajti te so posvečene. 38 Kadilnice teh grešnikov [ki so grešili] zoper svoje lastne duše, naj preoblikujejo v široke plošče za pokritje oltarja, kajti darovali so jih pred Gospodom, zato so posvečene in te bodo znamenje Izraelovim otrokom.« 39 Duhovnik

Eleazar je vzel bronaste kadilnice, s katerimi so darovali tisti, ki so bili sežgani in preoblikovane so bile v široke plošče za pokritje oltarja, 40 da bodo spomin Izraelovim otrokom, da noben tujec, ki ni od Aronovega semena, ne pride blizu, da bi daroval Gospodu, da ne bo kakor Korah in kakor njegova skupina; kakor mu je po Mojzesovi roki rekel Gospod. 41 Toda naslednji dan je vsa skupnost Izraelovih otrok mrmrala zoper Mojzesa in zoper Arona, rekoč: »Vidva sta ubila Gospodovo ljudstvo.« 42 Pripetilo se je, ko je bila zoper Mojzesa in Arona zbrana skupnost, da so pogledali proti šotorskemu svetišču skupnosti in glej, pokrival ga je oblak in prikazala se je Gospodova slava. 43 In Mojzes in Aron sta prišla pred šotorsko svetišče skupnosti. 44 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 45 »Vzdignita se proč izmed te skupnosti, da jih lahko v hipu použijem.« In onadva sta padla na svoja obraza. 46 Mojzes je rekel Aronu: »Vzemi kadilnico, daj vanjo ogenj iz oltarja, nanj položi kadilo in hitro pojdi k skupnosti ter opravi spravo zanje, kajti od Gospoda je izšel bes. Začela se je kužna bolezen.« 47 Aron je vzel, kakor je Mojzes zapovedal in stekel na sredo skupnosti. In glej, kuga se je začela med ljudstvom. In nanjo je položil kadilo ter opravil spravo za ljudstvo. 48 Stal je med mrtvimi in živimi in kužna bolezen je obstala. 49 Torej tistih, ki so umrli od kužne bolezni, je bilo štirinajst tisoč sedemsto, poleg tistih, ki so umrli zaradi Korahove zadeve. 50 In Aron se je vrnil k Mojzesu, k vratom šotorskega svetišča skupnosti in kužna bolezen je obstala.

17 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Govori Izraelovim otrokom in vzemi od vsakega izmed njih palico glede na hišo njihovih očetov, od vseh njihovih princev glede na hišo njihovih očetov, dvanajst palic. Ime vsakega moža zapiši na njegovo palico. 3 Aronovo ime boš zapisal na Lévijevo palico, kajti ena palica bo za poglavarja hiše njihovih očetov. 4 Položil jih boš v šotorsko svetišče skupnosti, pred pričevanje, kjer se bom srečal s teboj. 5 In zgodilo se bo, da bo palica moža, ki ga bom jaz izbral, zacvetela in naredil bom, da pred menoj prenehajo mrmranja Izraelovih otrok, s čimer so mrmrali zoper vaju.« 6 Mojzes je spregovoril Izraelovim otrokom in vsak izmed njihovih princev mu je dal palico, za vsakega princa eno, glede na hiše njihovih očetov, torej dvanajst palic in Aronova palica je bila med njihovimi palicami. 7 Mojzes je palice položil pred Gospoda v šotorskem svetišču pričevanja. 8 Pripetilo se je, da je naslednji dan Mojzes odšel v šotorsko svetišče pričevanja in glej, Aronova palica, za Lévijevo hišo, je vzbrstela, pognala brste, pokazala cvetove in obrodila mandlje. 9 Mojzes je vse palice prinesel izpred Gospoda k vsem Izraelovim otrokom. Pogledali so in vsak mož je vzel svojo palico. 10 Gospod je rekel Mojzesu: »Aronovo palico ponovno prinesi pred pričevanje, da bo kot simbol ohranjena zoper upornike, in njihova mrmranja boš popolnoma odvzel od mene, da ne bodo pomrli.« 11 Mojzes je storil tako. Kakor mu je Gospod zapovedal, tako je storil. 12 Izraelovi otroci so govorili Mojzesu, rekoč: »Glej, umiramo, izginjamo, mi vsi izginjamo. 13 Kdorkoli prihaja kakorkoli blizu Gospodovega šotorskega svetišča bo umrl. Mar bomo použiti z umirajočimi?«

18 Gospod je rekel Aronu: »Ti, tvoji sinovi in hiša tvojega očeta s teboj bodo nosili krivičnost svetišča. Ti in tvoji sinovi s teboj boste nosili krivičnost svojega duhovništva. 2 Tudi svoje brate iz Lévijevega rodu, rodu svojega očeta, privedi s seboj, da bodo lahko pridruženi k tebi in ti služili, toda ti in tvoji sinovi s teboj boste služili pred šotorskim svetiščem pričevanja. 3 Pazili bodo na tvojo zadolžitev in zadolžitev vsega šotorskega svetišča. Samo ne bodo se približali posodam svetišča in oltarju, da ne bi niti oni niti tudi vi ne umrli. 4 Pridruženi bodo k tebi in pazili bodo na zadolžitev šotorskega svetišča skupnosti, za vso službo šotorskega svetišča. Tujec pa se vam ne bo približal. 5 Pazili boste na zadolžitev svetišča in zadolžitev oltarja, da nad Izraelovimi otroki ne bo več besa. 6 Glejte, jaz sem vzel vaše brate, Lévijevce, izmed Izraelovih otrok. Vam so izročeni kakor darilo za Gospoda, da opravljajo službo šotorskega svetišča skupnosti. 7 Zato boste ti in tvoji sinovi s teboj, varovali svojo duhovniško službo za vsako oltarno stvar in znotraj zagrinjala; in vi boste služili. Duhovniško službo sem vam dal kakor službo darila. Tujec pa, ki pride blizu, bo usmrčen.« 8 Gospod je spregovoril Aronu: »Glej, dal sem ti tudi zadolžitev mojih vzdigovalnih daritev izmed vseh posvečenih stvari Izraelovih otrok. Tebi sem jih dal zaradi razloga maziljenja in tvojim sinovom, z odredbo na veke. 9 To bodo tvoje najsvetejše stvari, ohranjene pred ognjem. Vsak njihov dar, vsaka njihova jedilna daritev in vsaka njihova daritev za greh in vsaka njihova daritev za prestopek, ki mi jih bodo povrnili, bo zate in za tvoje sinove najsvetejša. 10 Na najsvetejšem kraju boš to jedel. Vsak moški bo to jedel. To ti bo sveto. 11 In to je tvoje; vzdigovalna daritev njihovega darila z vsemi majalnimi daritvami Izraelovih otrok. Dal sem jih tebi in tvojim sinovim in tvojim hčeram s teboj, po zakonu na veke; vsak, kdor je v tvoji hiši čist, bo jedel od tega. 12 Najboljše od olja in najboljše od vina in od pšenice, njihove prve sadove, ki jih bodo darovali Gospodu, te sem dal tebi. 13 In karkoli je prvo zrelo v deželi, kar bodo prinesli Gospodu, bo tvoje; vsak, kdor je v tvoji hiši čist, bo jedel od tega. 14 Vsaka posvečena stvar v Izraelu, naj bo

tvoja. 15 Vsaka stvar, ki odpre maternico v vsem mesu, ki ga prinašajo h Gospodu, naj bo to od ljudi ali živali, bo tvoja. Vendar zagotovo odkupi človeškega prvorojenca in odkupil boš prvence nečistih živali. 16 Tiste, ki naj bi bili odkupljeni, mesec dni stare, boš odkupil glede na svojo oceno, za denar petih šeklov, po svetiščnem šeklu, kar je dvajset ger. 17 Toda prvenca krave ali prvenca ovce ali prvenca koze ne boš odkupil; oni so sveti. Njihovo kri boš poškrôpil na oltar in njihovo tolščo boš sežgal za ognjeno daritev, v prijeten vonj Gospodu. 18 Njihovo meso bo tvoje, kakor so tvoje majalne prsi in desno pleče. 19 Vse vzdigovalne daritve svetih stvari, ki jih Izraelovi otroci darujejo Gospodu, sem dal tebi in tvojim sinovim in tvojim hčeram s teboj, po zakonu na veke. To je solna zaveza na veke pred Gospodom, tebi in tvojemu potomstvu s teboj.« 20 Gospod je govoril Aronu: »Ne boš imel dediščine v svoji deželi niti ne boš imel nobenega deleža med njimi. Jaz sem tvoj delež in tvoja dediščina med Izraelovimi otroki. 21 Glej, Lévijevim otrokom sem dal za dediščino vse desetine v Izraelu, za njihovo službo, ki jo služijo, torej službo šotorskega svetišča skupnosti. 22 Niti se Izraelovi otroci odslej ne smejo približati šotorskemu svetišču skupnosti, da ne bi nosili greha in umrli. 23 Temveč bodo Lévijevci opravljali službo šotorskega svetišča skupnosti in nosili bodo njihovo krivičnost. To bo zakon na veke skozi vaše rodove, da med Izraelovimi otroki ne bodo imeli nobene dediščine. 24 Toda desetine Izraelovih otrok, ki jih darujejo kakor vzdigovalno daritev Gospodu, sem dal v dediščino Lévijevcem. Zato sem jim rekel: ›Med Izraelovimi otroki ne bodo imeli nobene dediščine.‹« 25 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 26 »Tako spregovori Lévijevcem in jim povej: ›Kadar od Izraelovih otrok vzamete desetine, ki sem vam jih od njih dal za vašo dediščino, potem boste od tega darovali vzdigovalno daritev za Gospoda, celó deseti del desetine. 27 In ta vaša vzdigovalna daritev se vam bo štela kakor, da bi bilo žito iz mlatišča in kakor polnost vinske stiskalnice. 28 Tako boste tudi vi darovali vzdigovalno daritev Gospodu od vseh svojih desetin, ki jih prejmete od Izraelovih otrok in od tega boste dali Gospodovo vzdigovalno daritev duhovniku Aronu. 29 Izmed vseh vaših darov bo vsak daroval vzdigovalno daritev Gospodu, od vsega najboljšega od tega, celó posvečen del od tega.‹ 30 Zato jim boš rekel: ›Ko ste vzdignili najboljše od tega, potem bo to šteto Lévijevcem kakor donos mlatišča in kakor donos vinske stiskalnice. 31 To boste jedli na vsakem kraju, vi in vaše družine, kajti to je vaša nagrada za vašo službo v šotorskem svetišču skupnosti. 32 Zaradi tega ne boste nosili nobenega greha, ko ste vzdignili najboljše od tega. Niti ne boste oskrunili svetih stvari Izraelovih otrok, da ne umrjete.‹«

19 Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč: 2 »To je odredba postave, ki jo je zapovedal Gospod, rekoč: ›Govorita Izraelovim otrokom, da vama privedejo rdečo telico brez madeža, na kateri ni nobene pomanjkljivosti in na katero nikoli ni prišel jarem. 3 Izročili jo boste duhovniku Eleazarju, da jo odvede zunaj tabora in nekdo jo bo zaklal pred njegovim obrazom. 4 Duhovnik Eleazar bo s svojim prstom vzel od njene krvi in sedemkrat poškropil neposredno pred šotorskim svetiščem skupnosti 5 in nekdo bo telico sežgal v njegovem pogledu; njeno kožo, njeno meso in njeno kri bo sežgal z njenim iztrebkom. 6 Duhovnik bo vzel cedrov les, izop in škrlat in to vrgel v sredo goreče telice. 7 Potem bo duhovnik opral svoja oblačila, svoje meso umil v vodi in potem bo prišel v tabor in duhovnik bo nečist do večera. 8 Kdor jo zažiga, bo svoja oblačila opral v vodi in svoje meso okopal v vodi in bo nečist do večera. 9 Človek, ki je čist, bo zbral pepel telice in ga položil zunaj tabora, na čisto mesto in tam bo hranjen za skupnost Izraelovih otrok, za vodo oddvojitve. To je očiščevanje za greh. 10 Kdor zbira pepel telice, bo opral svoja oblačila in bo nečist do večera. To bo za Izraelove otroke in tujca, ki začasno prebiva med njimi, zakon na veke. 11 Kdor se dotika trupla kateregakoli človeka, bo sedem dni nečist. 12 S to [vodo] se bo očistil na tretji dan in na sedmi dan bo čist. Toda če se ne očisti tretji dan, potem sedmi dan ne bo čist. 13 Kdorkoli se dotika trupla kateregakoli človeka, ki je mrtev in se ne očisti, omadežuje Gospodovo šotorsko svetišče, in ta duša bo iztrebljena iz Izraela. Ker voda oddvojitve ni bila poškropljena nad njim, bo nečist; njegova nečistost je še nad njim. 14 To je postava, če človek umre v šotoru. Vse, kar pride v šotor in vse, kar je v šotoru, bo nečisto sedem dni. 15 Vsaka odprta posoda, ki na sebi nima privezanega pokrivala, je nečista. 16 Kdorkoli se dotakne tistega, ki je na odprtih poljih umorjen z mečem ali trupla ali človeške kosti, ali groba, bo sedem dni nečist. 17 Za nečisto osebo bodo vzeli pepel sežgane telice očiščevanja za greh in tekoča voda bo vlita k temu v posodo. 18 Čista oseba bo vzela izop in ga pomočila v vodi in ga poškropila po šotoru in po vseh posodah in po osebah, ki so bile tam in na tistega, ki se je dotaknil kosti umorjenega, ali nekoga umorjenega, ali nekoga mrtvega ali groba. 19 Čista oseba bo poškropila na nečisto na tretji dan in na sedmi dan. Na sedmi dan se bo mož očistil in opral svoja oblačila in se okopal v vodi in bo zvečer čist. 20 Toda mož, ki bo nečist in se ne bo očistil, ta duša bo iztrebljena izmed skupnosti, ker je omadeževal Gospodovo svetišče.

Voda oddvojitve ni bila poškropljena nanj; ta je nečist. **21** To jim bo večen zakon, da kdor škropi vodo oddvojitve, bo opral svoja oblačila; in kdor se dotika vode oddvojitve, bo nečist do večera. **22** Česarkoli se nečista oseba dotika, bo nečisto; in duša, ki se tega dotika, bo nečista do večera.

20 Potem so prišli Izraelovi otroci, torej celotna skupnost, v puščavo Cin, v prvem mesecu, in ljudstvo je ostalo v Kadešu in Mirjam je tam umrla in bila tam pokopana. **2** Tam pa ni bilo nobene vode za skupnost in skupaj so se zbrali zoper Mojzesa in zoper Arona. **3** Ljudje so se pričkali z Mojzesom in govorili, rekoč: »Da bi Bog dal, da bi umrli, ko so naši bratje umrli pred Gospodom! **4** In zakaj sta Gospodovo skupnost privedla gor v to divjino, da bi mi in naša živina v njej umrli? **5** In zakaj sta nas pripravila, da pridemo gor iz Egipta, da nas privedeta na ta zlobni kraj? To ni kraj semen ali fig ali vinskih trt ali granatnih jabolk niti ni tukaj nobene vode za pitje.« **6** Mojzes in Aron sta od prisotnosti zbora odšla k vratom šotorskega svetišča skupnosti ter padla na svoja obraza in prikazala se jima je Gospodova slava. **7** Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **8** »Vzemi palico in ti in tvoj brat Aron zberita skupaj skupnost in pred njihovimi očmi spregovorita skali in ta bo dala svojo vodo in ti jim boš prinesel vodo iz skale. Tako boš dal piti zboru in njihovim živalim.« **9** Mojzes je vzel palico izpred Gospoda, kakor mu je zapovedal. **10** Mojzes in Aron sta pred skalo zbrala skupnost in jim rekla: »Poslušajte sedaj, vi uporniki, ali vam moreva iz te skale izpeljati vodo?« **11** Mojzes je dvignil svojo roko in s svojo palico dvakrat udaril skalo in voda se je obilno prikazala in skupnost je pila in tudi njihove živali. **12** Gospod pa je spregovoril Mojzesu in Aronu: »Ker mi nista verovala, da bi me izkazala svetega v očeh Izraelovih otrok, zato te skupnosti ne bosta privedla v deželo, ki sem jim jo dal.« **13** To je voda iz Meríbe; ker so se Izraelovi otroci prepirali z Gospodom in je bil on posvečen v njih. **14** Mojzes je k edómskemu kralju poslal poslance iz Kadeša: »Tako govori tvoj brat Izrael: ›Ti poznaš vse muke, ki so nas doletele. **15** Kako so naši očetje odšli dol v Egipt in smo dolgo časa prebivali v Egiptu; Egipčani pa so dražili nas in naše očete. **16** In ko smo klicali h Gospodu, je slišal naš glas in poslal angela in nas privedel iz egiptovske dežele. In glej, mi smo v Kadešu, v mestu na tvoji najbolj oddaljeni meji. **17** Naj prečkamo, prosim te, skozi tvojo deželo. Ne bomo šli skozi polja ali skozi vinograde niti ne bomo pili vode iz vodnjakov. Šli bomo po kraljevi visoki poti, ne bomo se obrnili k desni roki niti ne k levi, dokler ne prečkamo tvojih meja.‹« **18** Edóm pa mu je rekel: »Ne boš prečkal poleg mene, da ne bi jaz z mečem prišel zoper tebe.« **19** Izraelovi otroci so mu rekli: »Šli bomo po visoki poti. In če jaz in moja živina pije od tvoje vode, potem bom plačal zanjo. Samo šel bom, ne da bi počel karkoli drugega bom šel skozi po svojih stopalih.« **20** Rekel je: »Ne boš šel skozi.« In Edóm je prišel ven zoper njega, z mnogo ljudstva in z močno roko. **21** Tako je Edóm odklonil dati Izraelu prehod skozi njegovo mejo, zato se je Izrael obrnil proč od njega. **22** Izraelovi otroci, torej celotna skupnost, so potovali od Kadeša in prišli na goro Hor. **23** Gospod je govoril Mojzesu in Aronu na gori Hor, ob meji dežele Edóm, rekoč: **24** »Aron bo zbran k svojemu ljudstvu, kajti ne bo vstopil v deželo, ki sem jo dal Izraelovim otrokom, ker sta se uprla zoper mojo besedo pri vodi Meríbe. **25** Vzemi Arona in njegovega sina Eleazarja ter ju privedi gor na goro Hor **26** in sleci Arona iz njegovih oblačil in jih nadeni na njegovega sina Eleazarja. Aron pa bo zbran k svojim ljudem in bo tam umrl.« **27** Mojzes je storil kakor je Gospod zapovedal in odšli so na goro Hor pred očmi vse skupnosti. **28** Mojzes je slekel Arona iz njegovih oblačil in jih nadel na njegovega sina Eleazarja in Aron je tam umrl, na vrhu gore, in Mojzes in Eleazar sta prišla dol z gore. **29** Ko je vsa skupnost videla, da je bil Aron mrtev, so trideset dni žalovali za Aronom, celó vsa Izraelova hiša.

21 Ko je kralj Arád, Kánaanec, ki je prebival na jugu, slišal govorico, da je Izrael prišel po poti oglednikov, potem se je bojeval zoper Izrael in nekatere izmed njih prijel kot jetnike. **2** Izrael se je zaobljubil Gospodu in rekel: »Če zares hočeš to ljudstvo izročiti v mojo roko, potem bom popolnoma uničil njihova mesta.« **3** Gospod je prisluhnil Izraelovemu glasu in izročil Kánaance, in popolnoma so jih uničili in njihova mesta in ime kraja je imenoval Horma. **4** Odpotovali so z gore Hor po poti Rdečega morja, da obidejo deželo Edóm in duša ljudstva je zaradi poti zelo izgubila pogum. **5** Ljudstvo je govorilo zoper Boga in zoper Mojzesa: »Zakaj sta nas privedla gor iz Egipta, da umremo v divjini? Kajti tukaj ni kruha niti tukaj ni nobene vode in naši duši se gabi ta lahek kruh.« **6** Gospod pa je med ljudstvo poslal ognjene kače in te so pikale ljudstvo in mnogo Izraelovega ljudstva je umrlo. **7** Zato je ljudstvo prišlo k Mojzesu in reklo: »Grešili smo, kajti govorili smo zoper Gospoda in zoper tebe. Moli h Gospodu, da kače odvzame od nas.« In Mojzes je molil za ljudstvo. **8** Gospod je rekel Mojzesu: »Naredi si ognjeno kačo in jo obesi na kol, in zgodilo se bo, da vsak, kdor je pičen, ko pogleda nanjo, bo živel.« **9** Mojzes je naredil kačo iz brona in jo obesil na kol in pripetilo se je, da če je kateregakoli človeka pičila kača, ko je pogledal kačo iz brona, je živel. **10** Izraelovi otroci so se namerili naprej in se utaborili v Obótu. **11** In odpotovali so iz Obóta in se

utaborili pri Ijé Abarímu, v divjini, ki je pred Moábom, proti sončnemu vzhodu. 12 Od tam so odrinili in se utaborili v dolini Zared. 13 Od tam so odrinili in se utaborili na drugi strani Arnóna, ki je v divjini, ki prihaja iz pokrajin Amoréjcev, kajti Arnón je Moábova meja med Moábom in Amoréjci. 14 Zato je rečeno v knjigi Gospodovih vojn: »Kaj je storil v Rdečem morju in v potokih Arnóna 15 in pri vodotoku potokov, ki gredo dol k prebivališču Ar in leži na Moábovi meji.« 16 In od tam so odšli v Beêr, to je vodnjak, o katerem je Gospod govoril Mojzesu: »Zberi skupaj ljudstvo in jaz jim bom dal vodo.« 17 Potem je Izrael zapel to pesem: »Izviraj, o vodnjak. Pojte mu. 18 Princi so kopáli vodnjak, kopáli so ga plemiči izmed ljudstva, po navodilih postavodajalca, s svojimi palicami.« In iz divjine so odšli k Matánu, 19 in od Matána v Nahaliél, in iz Nahaliéla v Bamót, 20 in iz Bamóta v dolino, ki je v moábski deželi, do vrha Pisge, ki gleda proti Ješimonu. 21 Izrael je poslal poslance k Sihónu, kralju Amoréjcev, rekoč: 22 »Pusti mi iti skozi tvojo deželo. Ne bomo se obrnili v polja ali v vinograde; ne bomo pili od vodá iz vodnjaka, temveč bomo šli vzdolž po kraljevi visoki poti, dokler ne bomo prešli tvojih mej.« 23 Sihón pa ni hotel trpeti, da gre Izrael skozi njegove meje, temveč je Sihón zbral vse ljudstvo in odšel ven zoper Izrael v divjino in prišel v Jahac in se bojeval zoper Izrael. 24 Izrael pa ga je udaril z ostrino meča in vzel v last njegovo deželo od Arnóna do Jabóka, celo do Amónovih otrok, kajti meja Amónovih otrok je bila trdna. 25 Izrael je zavzel vsa ta mesta in Izrael je prebival v vseh mestih Amoréjcev v Hešbónu in v vseh njegovih vaseh. 26 Kajti Hešbón je bil mesto amoréjskega kralja Sihóna, ki se je bojeval zoper prejšnjega moábskega kralja in je vso njegovo deželo vzel iz njegove roke, celo do Arnóna. 27 Zato tisti, ki govorijo v pregovorih, pravijo: »Pridite v Hešbón, naj bo Sihónovo mesto zgrajeno in pripravljeno, 28 kajti ogenj je odšel iz Hešbóna, plamen iz mesta Sihón. Ta je použil Ar Moáb in gospodarje visokih krajev Arnóna. 29 Gorje tebi, Moáb! Uničeno si, oh ljudstvo Kemoša. Svojim sinovom je dal, da pobegnejo in svoje hčere v ujetništvo Sihónu, kralju Amoréjcev. 30 Streljali smo nanje, Hešbón je uničen celo do Dibóna in opustošili smo jih celo do Nofa, ki sega do Médebe.« 31 Tako je Izrael prebival v deželi Amoréjcev. 32 In Mojzes je poslal, da ogledajo Jaazêr in zavzeli so njegove vasi in napodili Amoréjce, ki so bili tam. 33 In obrnili so se ter odšli gor, po poti Bašána in bašánski kralj Og je odšel ven zoper njih, on in vse njegovo ljudstvo, da se bojujejo pri Edréi. 34 Gospod je rekel Mojzesu: »Ne boj se ga, kajti izročil sem ga v tvojo roko in vse njegovo ljudstvo in njegovo deželo in storil mu boš, kakor si storil Sihónu, kralju Amoréjcev, ki je prebival pri Hešbónu.« 35 Tako so udarili njega, njegove sinove in vse njegovo ljudstvo, dokler nihče ni ostal živ, in njegovo deželo vzeli v last.

22 Izraelovi otroci so se namerili naprej in se utaborili na moábskih ravninah, na tej strani Jordana, pri Jerihi. 2 Cipórjev sin Balák je videl vse, kar je Izrael storil Amoréjcem. 3 Moáb je bil boleče prestrašen ljudstva, ker jih je bilo mnogo in Moáb je bil zaskrbljen zaradi Izraelovih otrok. 4 Moáb je rekel midjánskim starešinam: »Sedaj bo ta skupina polizala vse, ki so naokoli nas, kakor vol pomuli poljsko travo.« Cipórjev sin Balák je bil ob tistem času kralj Moábcev. 5 Poslal je torej poslance k Beórjevemu sinu Bileámu v Petór, ki je poleg reke dežele otrok njegovega ljudstva, da ga pokliče, rekoč: »Glej, tam je ljudstvo prišlo iz Egipta. Glej, pokrivajo obličje zemlje in prebivajo nasproti meni. 6 Pridi torej sedaj, prosim te, prekolni mi to ljudstvo, kajti oni so premogočni zame. Morda bom prevladal, da jih lahko udarimo in da jih lahko napodimo iz dežele, kajti vem, da kogar ti blagosloviš, je blagoslovljen in kogar ti prekolneš, je preklet.« 7 Moábske starešine in midjánske starešine so odrinili z nagradami vedeževanja v svoji roki in prišli k Bileámu in mu spregovorili Balákove besede. 8 In ta jim je rekel: »To noč prenočite tukaj in ponovno vam bom prinesel besedo, kakor mi bo Gospod govoril, « in Moábovi princi so ostali z Bileámom. 9 Bog je prišel k Bileámu in rekel: »Kakšni možje so tile s teboj?« 10 Bileám je rekel Bogu: »Cipórjev sin Balák, moábski kralj, je poslal k meni, rekoč: 11 ›Glej, tam je prišlo ljudstvo iz Egipta, ki pokriva obličje zemlje. Pridi sedaj, prekolni mi jih. Morda jih bom zmožen premagati in jih pognati ven.‹« 12 Bog pa je rekel Bileámu: »Ne boš šel z njimi, ne boš preklel ljudstva, kajti blagoslovljeni so.« 13 Bileám je zjutraj vstal in Balákovim princem rekel: »Pojdite v svojo deželo, kajti Gospod mi odklanja dati dovoljenje, da grem z vami.« 14 Moábski princi so vstali, odšli k Baláku in rekli: »Bileám odklanja, da pride z nami.« 15 Balák je ponovno poslal prince, več in častitljivejše od onih. 16 Prišli so k Bileámu in mu rekli: »Tako govori Cipórjev sin Balák: ›Naj te ničesar, prosim te, ne ovira, da bi prišel k meni, 17 kajti povišal te bom v zelo veliko čast in storil bom kakorkoli mi rečeš. Pridi torej, prosim te, prekolni mi to ljudstvo.‹« 18 Bileám je odgovoril ter Balákovim služabnikom rekel: »Če bi mi Balák dal svojo hišo, polno srebra in zlata, ne morem iti preko besede od Gospoda, svojega Boga, da storim manj ali več. 19 Zdaj torej, prosim vas, tudi vi ostanite tukaj to noč, da bom lahko vedel, kaj mi bo še povedal Gospod.« 20 Bog je ponoči prišel k Bileámu ter mu rekel: »Če pridejo

možje, da te pokličejo, vstani in pojdi z njimi, toda reci jim samo besedo, ki ti jo bom jaz rekel, to boš storil.« 21 Bileám je zjutraj vstal, osedlal svojo oslico in se odpravil k moábskim princem. 22 Božja jeza je bila vžgana, ker je odšel in Gospodov angel je stal na poti za nasprotnika zoper njega. Torej jahal je na svoji oslici in dva njegova služabnika sta bila z njim. 23 In oslica je zagledala Gospodovega angela stati na poti in njegov meč je bil izvlečen v njegovi roki in oslica se je obrnila stran iz poti in odšla na polje. Bileám pa je udaril oslico, da jo obrne na pot. 24 Toda Gospodov angel je stal na stezi vinogradov, zid pa je bil na tej strani in zid na oni strani. 25 Ko je oslica zagledala Gospodovega angela, se je pritisnila k zidu in Bileámovo stopalo zmečkala ob zid in ta jo je ponovno udaril. 26 Gospodov angel je šel naprej in stal na ozkem kraju, kjer ni bilo nobene poti, da bi se obrnil k desni roki ali k levi. 27 Ko je oslica zagledala Gospodovega angela, je pod Bileámom padla dol in Bileámova jeza je bila vžgana in oslico je udaril s palico. 28 Gospod pa je oslici odprl usta in ta je Bileámu rekla: »Kaj sem ti storila, da si me že trikrat udaril?« 29 Bileám je rekel oslici: »Ker si me zasmehovala. Če bi bil tukaj, v moji roki meč, bi te sedaj že ubil.« 30 Oslica pa je Bileámu rekla: »Ali nisem tvoja oslica, na kateri si jahal, odkar sem bila tvoja, do današnjega dne? Sem imela kdaj navado, da ti tako storim?« Rekel je: »Ne.« 31 Potem je Gospod Bileámu odprl oči in zagledal je Gospodovega angela, stoječega na poti in njegov meč je bil izvlečen v njegovi roki. Sklonil je svojo glavo in padel plosko na svoj obraz. 32 Gospodov angel mu je rekel: »Zakaj si potem že trikrat udaril svojo oslico? Glej, odšel sem ven, da se ti zoperstavim, ker je tvoja pot sprevržena pred menoj, 33 oslica pa me je zagledala in se že trikrat obrnila od mene. Razen če se ne bi obrnila od mene, bi te sedaj torej zagotovo ubil, njo pa rešil živo.« 34 Bileám je rekel Gospodovemu angelu: »Grešil sem, kajti nisem vedel, da zoper mene stojiš na poti. Sedaj torej, če te je to razžalilo, se bom ponovno vrnil nazaj.« 35 Gospodov angel je Bileámu rekel: »Pojdi z možmi, toda samo besedo, ki ti jo jaz govorim, to boš govoril.« Tako je Bileám odšel z Balákovimi princi. 36 Ko je Balák slišal, da je Bileám prišel, je odšel ven, da ga pospremi v mesto Moáb, ki je na meji Arnóna, ki je skrajna pokrajina. 37 Balák je rekel Bileámu: »Ali nisem iskreno poslal k tebi, da te pokličem? Čemu nisi prišel k meni? Mar te zares ne zmorem povišati k časti?« 38 Bileám je rekel Baláku: »Glej, prišel sem k tebi. Imam zdaj sploh moč, da karkoli povem? Besedo, ki jo Bog polaga v moja usta, to bom govoril.« 39 Bileám je odšel z Balákom in prišla sta v Kirját Hucót. 40 Balák je daroval vola in ovco in poslal k Bileámu in k princem, ki so bili z njim. 41 Pripetilo se je naslednji dan, da je Balák vzel Bileáma in ga privedel gor na Báalov visok kraj, da bi od tam lahko videl skrajen del ljudstva.

23 Bileám je rekel Baláku: »Tukaj mi zgradi sedem oltarjev in mi pripravi sedem volov ter sedem ovnov.« 2 Balák je storil, kakor je Bileám govoril, in Balák in Bileám sta na vsakem oltarju darovala bikca in ovna. 3 Bileám je rekel Baláku: »Stoj pri svoji žgalni daritvi, jaz pa bom šel. Morda bo prišel Gospod, da me sreča in karkoli mi pokaže, ti bom povedal.« In odšel je na visok kraj. 4 Bog je srečal Bileáma in ta mu je rekel: »Pripravil sem sedem oltarjev in na vsakem oltarju sem daroval bikca in ovna.« 5 Gospod je v Bileámova usta položil besedo ter rekel: »Vrni se k Baláku in tako boš govoril.« 6 Vrnil se je k njemu in glej, ta je stal poleg svoje žgalne daritve, on in vsi Moábovi princi. 7 Vzel je njegovo prispodobo ter rekel: »Moábski kralj Balák me je privedel iz Aráma, iz vzhodnih gora, rekoč: ›Pridi, prekolni mi Jakoba in pridi izzivat Izraela.‹ 8 Kako naj prekolnem, kogar Bog ni preklel? Kako naj izzivam, kogar Gospod ni izzival? 9 Kajti od vrha skal ga vidim in od hribov ga gledam. Glej, ljudstvo bo prebivalo samo in ne bo šteto med narode. 10 Kdo lahko prešteje Jakobov prah in število četrtine Izraela? Naj umrem smrt pravičnega in naj bo moj zadnji konec podoben njegovemu!« 11 Balák pa je rekel Bileámu: »Kaj si mi storil? Vzel sem te, da prekolneš moje sovražnike in glej, ti si jih vse skupaj blagoslovil.« 12 Ta je odgovoril in rekel: »Mar ne morem paziti, da govorim to, kar je Gospod položil v moja usta?« 13 Balák mu je rekel: »Pridi, prosim te, z menoj na drug kraj, od koder jih lahko vidiš. Videl boš le njihov skrajni del, ne boš pa videl vseh, in od tam mi jih prekolni.« 14 Privedel ga je na polje Zofim, k vrhu Pisge in zgradil sedem oltarjev in na vsakem oltarju daroval bikca in ovna. 15 Baláku je rekel: »Stoj tukaj pri svoji žgalni daritvi, medtem ko tam srečam Gospoda.« 16 Gospod je srečal Bileáma in v njegova usta položil besedo ter rekel: »Ponovno pojdi k Baláku in tako povej.« 17 Ko je prišel k njemu, glej, je ta stal pri svoji žgalni daritvi in princi Moába z njim. In Balák mu je rekel: »Kaj je Gospod govoril?« 18 Ta je vzel njegovo prispodobo ter rekel: »Vstani, Balák in poslušaj; prisluhni mi, ti, Cipórjev sin. 19 Bog ni človek, da bi lagal; niti človeški sin, da bi se moral kesati. Je rekel in tega ne bi storil? Je govoril in ali tega ne bi dobro naredil? 20 Glej, prejel sem zapoved, da blagoslovim in on je blagoslovil in tega ne morem razveljaviti. 21 Ni zagledal krivičnosti v Jakobu niti ni videl perverznosti v Izraelu. Gospod, njegov Bog, je z njim in krik kralja je med njimi. 22 Bog jih je privedel iz Egipta;

moč ima, kakor bi bila moč od samoroga. 23 Zagotovo tam ni izrekanja uroka zoper Jakoba niti tam ni nobenega vedeževanja zoper Izraela. Glede na ta čas bo to rečeno o Jakobu in o Izraelu; ›Kaj je Bog storil!‹ 24 Glej, ljudstvo bo vstalo kakor velik lev in se dvignilo kakor mlad lev. On se ne bo ulegel, dokler ne jé od plena in ne pije krvi umorjenega.« 25 Balák je rekel Bileámu: »Niti jih sploh ne preklinjaj niti jih sploh ne blagoslavljaj.« 26 Toda Bileám je odgovoril in rekel Baláku: »Mar ti nisem rekel, rekoč: ›Vse, kar Gospod govori, to moram storiti?‹« 27 Balák je rekel Bileámu: »Pridi, prosim te, privedel te bom na drug kraj. Morda bo to ugajalo Bogu, da mi jih boš od tam preklel.« 28 In Balák je privedel Bileáma na vrh Peórja, ki gleda proti Ješimonu. 29 Bileám je rekel Baláku: »Tukaj mi zgradi sedem oltarjev in tukaj mi pripravi sedem bikcev in sedem ovnov.« 30 Balák je storil kakor je Bileám rekel in na vsakem oltarju daroval bikca in ovna.

24 Ko je Bileám videl, da je to ugajalo Gospodu, da blagoslovi Izraela, ni odšel kakor ob drugih časih, da išče za izrekanji urokov, temveč je svoj obraz nameril proti divjini. 2 Bileám je povzdignil svoje oči in videl Izraela prebivati v svojih šotorih glede na svoje rodove in duh od Boga je prišel nadenj. 3 Vzel je njegovo prispodobo in rekel: »Bileám, Beórjev sin, je rekel in mož, katerega oči so odprte, je rekel. 4 Rekel je tisti, ki je slišal besede od Boga, ki je videl vizijo Vsemogočnega pasti v videnje, toda svoje oči je imel odprte. 5 Kako ljubki so tvoji šotori, oh Jakob in tvoja šotorska svetišča, oh Izrael! 6 Kakor se doline širijo naprej, kakor vrtovi pri rečnem bregu, kakor drevesa aloje, ki jih je Gospod zasadil, in kakor cedrova drevesa poleg vodá. 7 Vodo bo izlil iz svojih veder in njegovo seme bo na mnogih vodah in njegov kralj bo višji kakor Agág in njegovo kraljestvo bo povišano. 8 Bog ga je privedel iz Egipta; imel je, kakor bi bila moč samoroga. Pojedel bo narode svojih sovražnikov in njihove kosti bo zlomil in jih prebodel s svojimi puščicami. 9 Leži, ulegel se je kakor lev in kakor velik lev. Kdo ga bo razvnel? Blagoslovljen je, kdor te blagoslavlja in preklet je, kdor te preklinja.« 10 Balákova jeza je bila vžgana zoper Bileáma in svoji roki je udaril skupaj in Balák je rekel Bileámu: »Poklical sem te, da prekolneš moje sovražnike in glej, ti si jih vse skupaj trikrat blagoslovil. 11 Zato sedaj pobegni k svojemu kraju, Mislil sem te povišati k veliki časti; toda glej, Gospod te je zadržal pred častjo.« 12 Bileám je rekel Baláku: »Mar nisem govoril tudi tvojim poslancem, ki si jih pošiljal k meni, rekoč: 13 ›Če bi mi Balák dal svojo hišo, polno srebra in zlata, ne morem preko Gospodove zapovedi, da storim ali dobro ali slabo iz svojega lastnega mišljenja, temveč bom govoril to, kar govori Gospod?‹ 14 In sedaj glej, grem k svojemu ljudstvu. Pridi torej in oznanil ti bom, kaj bo to ljudstvo storilo tvojemu ljudstvu v zadnjih dneh.« 15 Vzel je njegovo prispodobo in rekel: »Bileám, Beórjev sin, je rekel in mož, katerega oči so odprte, je rekel: 16 ›Rekel je ta, ki je slišal besede od Boga in poznal spoznanje Najvišjega, ki je videl videnje Vsemogočnega, padajoč v trans, toda z odprtimi očmi. 17 Videl ga bom, toda ne sedaj. Gledal ga bom, toda ne [od] blizu. Prišla bo Zvezda iz Jakoba in Žezlo bo vstalo iz Izraela in udarilo bo Moábove vogale in uničilo vse Setove otroke. 18 Edóm bo posest, tudi Seír bo posest za svoje sovražnike, Izrael pa bo delal junaško. 19 Iz Jakoba bo prišel tisti, ki bo imel gospostvo in uničil bo tistega, ki preostaja iz mesta.‹« 20 Ko je pogledal na Amáleka, je vzel njegovo prispodobo ter rekel: »Amálek je bil prvi izmed narodov, toda njegov zadnji konec bo, da bo uničen na veke.« 21 Pogledal je na Kenéjce in vzel njegovo prispodobo ter rekel: »Trdno je tvoje bivališče in svoje gnezdo postavljaš v skalo. 22 Vendar bo Kenéjec opustošen, dokler te Asúr ne bo odvedel ujetega.« 23 Vzel je njegovo prispodobo in rekel: »Ojoj, kdo bo živel, ko Bog to dela! 24 Ladje bodo prišle iz pokrajin Kitéjcev in prizadele Asúr in Eber in tudi on bo uničen na veke.« 25 Bileám je vstal, odšel in se vrnil na svoj kraj in tudi Balák je odšel svojo pot.

25 Izrael je prebival v Šitímu in ljudstvo se je začelo vlačugati z moábskimi hčerami. 2 Ljudstvo so poklicali k žrtvovanjem njihovih bogov, in ljudstvo je jedlo in se priklonilo njihovim bogovom. 3 Izrael se je pridružil Báal Peórju in Gospodova jeza je bila vžgana zoper Izrael. 4 Gospod je rekel Mojzesu: »Vzemi vse poglavarje ljudstva in jih obesi pred Gospodom, nasproti soncu, da se bo kruta Gospodova jeza lahko odvrnila od Izraela.« 5 Mojzes je rekel Izraelovim sodnikom: »Vsak naj ubije svoje može, ki so bili pridruženi Báal Peórju.« 6 Glej, eden izmed Izraelovih otrok je prišel in k svojim bratom privedel midjánsko žensko pred očmi Mojzesa in pred očmi vse skupnosti Izraelovih otrok, ki so jokali pred vrati šotorskega svetišča skupnosti. 7 Ko je Pinhás, sin Eleazarja, sin duhovnika Arona, to videl, je vstal izmed skupnosti in v svojo roko vzel kopje 8 in odšel za Izraelovim možem v šotor in oba izmed njiju prebodel, Izraelovega moškega in žensko je prebodel skozi njen trebuh. Tako je bila kuga ustavljena pred Izraelovimi otroki. 9 Teh, ki so v kugi umrli, je bilo štiriindvajset tisoč. 10 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 11 »Pinhás, sin Eleazarja, sin duhovnika Arona, je moj bes odvrnil proč od Izraelovih otrok, medtem ko je bil med njimi goreč zaradi mene, da ne bi jaz v svoji ljubosumnosti použil Izraelovih otrok. 12 Zato reci:

›Glej, dam mu svojo zavezo miru 13 in imel jo bo in njegovo
seme za njim, celó zavezo večnega duhovništva, ker je
bil goreč za svojega Boga in opravil spravo za Izraelove
otroke.‹« 14 Torej ime Izraelca, ki je bil umorjen, torej tistega,
ki je bil umorjen z Midjánko, je bilo Salújev sin Zimrí, princ
glavne hiše med Simeonovci. 15 Ime midjánske ženske, ki je
bila umorjena, je bilo Kozbí, hči Cura. On je bil poglavar nad
ljudstvom in vodja hiše v Midjánu. 16 Gospod je spregovoril
Mojzesu, rekoč: 17 »Jezite Midjánce in jih udarite, 18 kajti
jezili so vas s svojimi zvijačami, s katerimi so vas preslepili v
zadevi Peórja in v zadevi Kozbí, hčere midjánskega princa,
njihove sestre, ki je bila umorjena na dan nadloge zaradi
Peórja.«

26 Pripetilo se je po kugi, da je Gospod spregovoril
Mojzesu in Eleazarju, sinu duhovnika Arona, rekoč: 2
»Popišite glave vse skupnosti Izraelovih otrok, od dvajsetih
let starosti in naprej, po vseh njihovih očetnih hišah, vse, ki so
v Izraelu zmožni, da gredo na vojno.« 3 Mojzes in duhovnik
Eleazar sta z njimi spregovorila na moábskih ravninah, pri
Jordanu, blizu Jerihe, rekoč: 4 » Popišite glave ljudstva, od
dvajsetih let starosti in naprej, « kakor je Gospod zapovedal
Mojzesu in Izraelovim otrokom, ki so odšli iz egiptovske
dežele. 5 Ruben, najstarejši Izraelov sin. Rubenovi otroci:
Hénoh, iz katerega prihaja družina Hénohovcev, iz Palúja
družina Palújevcev. 6 Iz Hecróna družina Hecrónovcev, iz
Karmíja družina Karmíjevcev. 7 To so družine Rubenovcev
in tistih, ki so bili izmed njih prešteti, je bilo triinštirideset
tisoč sedemsto trideset. 8 Palújevi sinovi: Eliáb. 9 Eliábovi
sinovi: Nemuél, Datán in Abirám. To sta bila tista Datán in
Abirám, ki sta bila slavna v skupnosti, ki sta se pričkala
zoper Mojzesa in zoper Arona v Korahovi skupini, ko so se
pričkali zoper Gospoda 10 in zemlja je odprla svoja usta ter
ju požrla skupaj s Korahom, ko je ta skupina umrla, ko je
ogenj použil dvesto petdeset mož in postali so znamenje.
11 Vendar Korahovi otroci niso umrli. 12 Simeonovi sinovi
po njihovih družinah: iz Nemuéla družina Nemuélovcev, iz
Jamina družina Jamínovcev, iz Jahína družina Jahínovcev,
13 iz Zeraha družina Zerahovcev, iz Šaúla družina Šaúlovcev.
14 To so družine Simeoncev, dvaindvajset tisoč dvesto.
15 Gadovi otroci po njihovih družinah: od Cefóna družina
Cefónovcev, od Hagíja družina Hagíjevcev, od Šuníja družina
Šuníjevcev, 16 od Oznija družina Oznijevcev, od Erija
družina Erijevcev, 17 od Aróda družina Aródovcev, od Arelija
družina Arelíjcev. 18 To so družine Gadovih otrok glede na
tiste, ki so bili izmed njih prešteti, štirideset tisoč petsto. 19
Judova sinova sta bila Er in Onán, in Er in Onán sta umrla
v kánaanski deželi. 20 Judovi sinovi po njihovih družinah
so bili: od Šelája družina Šelájevcev, od Pareca družina
Parecovcev, od Zeraha družina Zerahovcev. 21 Parecovi
sinovi so bili: od Hecróna družina Hecrónovcev, od Hamúla
družina Hamúlovcev. 22 To so Judove družine, glede na tiste,
ki so bili izmed njih prešteti, šestinsedemdeset tisoč petsto.
23 Od Isahárjevih sinov po njihovih družinah: od Tolá družina
Tolájevcev, od Puvá družina Puvájevcev, 24 od Jašúba
družina Jašúbovcev, od Šimróna družina Šimrónovcev. 25
To so družine Isahárja, glede na tiste, ki so bili izmed njih
prešteti, šestinsedemdeset tisoč tristo. 26 Od Zábulonovih
sinov po njihovih družinah: od Sereda družina Seredovcev, od
Elóna družina Elónovcev, od Jahleéla družina Jahleélovcev.
27 To so družine Zábulonovcev, glede na tiste, ki so bili
izmed njih prešteti, šestdeset tisoč petsto. 28 Jožefova
sinova po svojih družinah sta bila Manáse in Efrájim. 29
Od Manásejevih sinov: od Mahírja družina Mahírjevcev
in Mahír je zaplodil Gileáda. Iz Gileáda je izšla družina
Gileádcev. 30 To so Gileádovi sinovi: od Iezerja družina
Iezerjevcev, od Heleka družina Helekovcev 31 in od Asriéla
družina Asriélovcev in od Sihema družina Sihemcev 32 in
od Šemidája družina Šemidájevcev in od Heferja družina
Heferjevcev. 33 Celofhád, sin Heferja, pa ni imel sinov,
temveč hčere in imena Celofhádovih hčera so bila Mahla,
Noa, Hogla, Milka in Tirca. 34 To so Manásejeve družine
in tistih, ki so bili izmed njih prešteti, dvainpetdeset tisoč
sedemsto. 35 To so Efrájimovi sinovi po njihovih družinah:
od Šutélaha družina Šutélahovcev, od Beherja družina
Beherjevcev, od Tahana družina Táhanovcev. 36 To so
Šutélahovi sinovi: od Erána družina Eránovcev. 37 To so
družine Efrájimovih sinov glede na tiste, ki so bili izmed njih
prešteti, dvaintrideset tisoč petsto. To so Jožefovi sinovi po
njihovih družinah. 38 Benjaminovi sinovi po njihovih družinah:
od Bela družina Bélovcev, od Ašbéla družina Ašbélovcev,
od Ahiráma družina Ahirámovcev, 39 od Šufáma družina
Šufámovcev, od Hufáma družina Hufámovcev. 40 Belova
sinova sta bila Ard in Naamán: od Arda družina Ardovcev in
od Naamána družina Naamánovcev. 41 To so Benjaminovi
sinovi po svojih družinah in tistih, ki so bili izmed njih prešteti,
je bilo petinštirideset tisoč šeststo. 42 To so Danovi sinovi
po svojih družinah: od Šuháma družina Šuhámovcev. To
so Danove družine po svojih družinah. 43 Vseh družin
Šuhámovcev, glede na tiste, ki so bili izmed njih prešteti,
je bilo štiriinšestdeset tisoč štiristo. 44 Od Aserjevih otrok
po svojih družinah: od Jimnája družina Jimnájevcev, od
Jišvíja družina Jišvíjevcev, od Berijá družina Berijájevcev.
45 Berijájevi sinovi: od Heberja družina Heberjevcev, od
Malkiéla družina Malkiélovcev. 46 Ime Aserjeve hčere je bilo

Sara. 47 To so družine Aserjevih sinov glede na tiste, ki so bili
izmed njih prešteti, katerih je bilo triinpetdeset tisoč štiristo.
48 Od Neftálijevih sinov po svojih družinah: od Jahceéla
družina Jahceélovcev, od Guníja družina Guníjevcev, 49 od
Jecerja družina Jecerjevcev, od Šiléma družina Šilémovcev.
50 To so Neftálijeve družine glede na svoje družine. Tistih, ki
so bili izmed njih prešteti, je bilo petinštirideset tisoč štiristo.
51 Ti so bili prešteti izmed Izraelovih otrok, šeststo en tisoč
sedemsto trideset. 52 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč:
53 »Tem bo dežela razdeljena v dediščino, glede na število
imen. 54 Mnogim boš dal več dediščine in maloštevilnim
boš dal manj dediščine. Vsakomur bo njegova dediščina
dana glede na tiste, ki jih je preštel. 55 Vendar naj bo dežela
razdeljena z žrebom. Dedujejo naj glede na imena rodov
svojih očetov. 56 Njihova posest bo glede na žreb razdeljena
med številne in maloštevilne.« 57 To so tisti, ki so bili
prešteti izmed Lévijevcev po njihovih družinah: iz Geršóna
družina Geršónovcev, iz Keháta družina Kehátovcev, iz
Merarija družina Meraríjevcev. 58 To so družine Lévijevcev:
družina Libníjevcev, družina Hebróncev, družina Mahlíjevcev,
družina Mušíjevcev, družina Kórahovcev. In Kehát je zaplodil
Amráma. 59 Ime Amrámove žene je bilo Johébeda, Lévijeva
hči, ki jo je njena mati rodila Leviju v Egiptu, in Amrámu
je rodila Arona, Mojzesa in njuno sestro Mirjam. 60 Aronu
so bili rojeni Nadáb, Abihú, Eleazar in Itamár. 61 Nadáb in
Abihú sta umrla, ko sta pred Gospodom darovala tuj ogenj.
62 Tistih, ki so bili izmed njih prešteti, je bilo triindvajset tisoč,
vseh moških starih en mesec in več, kajti niso bili prešteti
izmed Izraelovih otrok, ker jim ni bila dana dediščina med
Izraelovimi otroki. 63 To so tisti, ki sta jih preštela Mojzes
in duhovnik Eleazar, ki sta Izraelove otroke preštela na
moábskih ravninah pri Jordanu, blizu Jerihe. 64 Toda med
temi ni bilo moža izmed njih, ki ga Mojzes in duhovnik Aron
ne bi preštela, ko so v Sinajski divjini šteli Izraelove otroke.
65 Kajti Gospod je o njih rekel: »Zagotovo bodo umrli v
divjini.« In tam izmed njih ni ostalo nobenega moža razen
Jefunéjevega sina Kaléba in Nunovega sina Józueta.

27 Potem so prišle hčere Celofháda, sinú Heferja, sinú
Gileáda, sinú Mahírja, sinú Manáseja, od družin
Jožefovega sina Manáseja, in to so imena hčera: Mahla,
Noa, Hogla, Milka in Tirca. 2 Obstale so pred Mojzesom,
pred duhovnikom Eleazarjem, pred princi in vso skupnostjo,
pri vratih šotorskega svetišča skupnosti, rekoč: 3 »Naš
oče je umrl v divjini in ni bil v skupini tistih, ki so se zbrali
skupaj zoper Gospoda, v Korahovi skupini, temveč je umrl
v svojem lastnem grehu in ni imel sinov. 4 Zakaj bi bilo
ime našega očeta odpravljeno od njegove družine, ker
ni imel sina? Dajte nam torej posest med brati našega
očeta.« 5 Mojzes je njihovo zadevo privedel pred Gospoda. 6
Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 7 »Celofhádove hčere
govorijo pravilno. Zagotovo jim boš dal posest dediščine med
brati njihovih očetov in povzročil jim boš, da bo dediščina
njihovega očeta prešla k njim. 8 Izraelovim otrokom boš
govoril, rekoč: ›Če mož umre in nima sina, potem boste
njegovi dediščini povzročili, da preide na njegovo hčer. 9
Če pa nima hčere, potem boste njegovo dediščino dali
njegovim bratom. 10 In če nima bratov, potem boste njegovo
dediščino dali bratom njegovega očeta. 11 In če njegov oče
nima bratov, potem boste njegovo dediščino dali njegovemu
sorodniku, ki je poleg njega, iz njegove družine in ta jo bo
vzel v last in to bo Izraelovim otrokom zakon razsodbe, ‹‹
kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. 12 Gospod je rekel
Mojzesu: »Povzpni se gor na to goro Abarím in poglej
deželo, ki sem jo dal Izraelovim otrokom. 13 Ko jo boš videl,
boš tudi ti zbran k svojemu ljudstvu, kakor je bil zbran tvoj
brat Aron. 14 Kajti uprla ste se zoper mojo zapoved v Cinski
puščavi, v prepiru skupnosti, da me izkažeta svetega pri
vodi, pred njihovimi očmi, to je vodi iz Meríbe v Kadešu, v
Cinski divjini.« 15 Mojzes je spregovoril Gospodu, rekoč:
16 »Naj Gospod, Bog duhov vsega mesa, postavi moža
nad skupnost, 17 ki bo lahko odhajal pred njimi in ki bo
lahko prihajal pred njimi in ki jih bo lahko vodil ven in ki
jih bo lahko privedel noter, da Gospodova skupnost ne bo
kakor ovce, ki nimajo pastirja.« 18 Gospod je rekel Mojzesu:
»Vzemi si Nunovega sina Józueta, moža, v katerem je duh
in svojo roko položi nanj 19 in ga postavi pred duhovnika
Eleazarja in pred vso skupnost in mu daj zadolžitev v njihovih
očeh. 20 Nekaj od svoje časti boš položil nanj, da bo vsa
skupnost Izraelovih otrok lahko poslušna. 21 Ta bo stal pred
duhovnikom Eleazarjem, ki bo pred Gospodom zanj iskal
nasvet po razsodbi urima. Na njegovo besedo bodo odhajali
ven in na njegovo besedo bodo prihajali noter, tako on kot
vsi Izraelovi otroci z njim, celo vsa skupnost.« 22 Mojzes je
storil kakor mu je Gospod zapovedal. Vzel je Józueta in ga
postavil pred duhovnika Eleazarja in pred vso skupnost 23 in
svoji roki položil nanj in mu dal zadolžitev, kakor je Gospod
zapovedal po Mojzesovi roki.

28 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Zapovej
Izraelovim otrokom in jim reci: ›Mojo daritev in moj kruh
za moja žrtvovanja, narejena z ognjem, meni v prijeten vonj,
boste obeleževali, da mi jih darujete v njihovem pravšnjem
obdobju.‹ 3 Rekel jim boš: ›To je ognjena daritev, ki jo boste
darovali Gospodu: dve jagnjeti prvega leta, brez madeža,
dan za dnem, za nenehno žgalno daritev. 4 Eno jagnje

boš daroval zjutraj in drugo jagnje boš daroval zvečer **5** in desetino škafa moke za jedilno daritev, pomešanega s četrtino vrča iztolčenega olja. **6** To je nenehna žgalna daritev, ki je bila odrejena na gori Sinaj, za prijeten vonj, žrtvovanje, narejeno z ognjem, Gospodu. **7** Njegova pitna daritev bo četrtina vrča za eno jagnje. Na svetem kraju boš povzročil, da bo močno vino izlito Gospodu za pitno daritev. **8** Drugo jagnje boš daroval zvečer. To boš daroval kakor jutranjo jedilno daritev in kakor njegovo pitno daritev, žrtvovanje, narejeno z ognjem, prijetnega vonja Gospodu. **9** Na šabatni dan dve jagnjeti prvega leta, brez madeža in dve desetinki moke za jedilno daritev, umešano z oljem in njegovo pitno daritev. **10** To je žgalna daritev vsakega šabata, poleg nenehne žgalne daritve in njegove pitne daritve. **11** Na začetku mesecev boste darovali žgalno daritev Gospodu: dva mlada bikca, enega ovna, sedem jagnjet prvega leta brez madeža, **12** in tri desetinke moke za jedilno daritev, umešane z oljem za enega bikca, in dve desetinki moke za jedilno daritev, umešane z oljem, za enega ovna **13** in več desetink moke, umešane z oljem za jedilno daritev enega jagnjeta, za žgalno daritev prijetnega vonja, žrtvovanje, narejeno z ognjem, Gospodu. **14** Njihove pitne daritve bo polovica vrča vina za bikca in tretjina vrča za ovna in četrtina vrča za jagnje. To je žgalna daritev vsakega meseca za vse mesece leta. **15** Darovan bo en kozliček od koz za daritev za greh Gospodu, poleg nenehne žgalne daritve in njegove pitne daritve. **16** Na štirinajsti dan prvega meseca je Gospodova pasha. **17** Na petnajsti dan tega meseca je praznovanje. Sedem dni se bo jedlo nekvašen kruh. **18** Na prvi dan bo sveti sklic. Na ta dan ne boste počeli nobene vrste hlapčevskega dela, **19** temveč boste darovali žrtvovanje, narejeno z ognjem za žgalno daritev Gospodu: dva mlada bikca, enega ovna in sedem jagnjet prvega leta; ti vam bodo brez pomanjkljivosti. **20** Njihova jedilna daritev bo moka, umešana z oljem: tri desetinke boste darovali za bikca in dve desetinki za ovna, **21** več desetink boš daroval za vsako jagnje, za vseh sedem jagnjet **22** in enega kozla za daritev za greh, da za vas opravi spravo. **23** Te boste darovali poleg jutranje žgalne daritve, ki je za nenehno žgalno daritev. **24** Na ta način boste darovali vsak dan, sedem dni, hrano žrtvovanja, narejeno z ognjem, prijetnega vonja Gospodu. To bo darovano poleg nenehne žgalne daritve in njegove pitne daritve. **25** Na sedmi dan boste imeli sveti sklic. Nobenega hlapčevskega dela ne boste opravljali. **26** Tudi na dan prvih sadov, ko prinesete Gospodu novo jedilno daritev, po preteku svojih tednov, boste imeli sveti sklic. Nobenega hlapčevskega dela ne boste opravljali, **27** temveč boste darovali žgalno daritev v prijeten vonj Gospodu: dva mlada bikca, enega ovna, sedem jagnjet prvega leta **28** in njihovo jedilno daritev iz moke, umešane z oljem, tri desetinke za enega bikca, dve desetinki za enega ovna, **29** več desetink za eno jagnje, za sedem jagnjet **30** in enega kozlička od koz, da za vas opravi spravo. **31** Darovali jih boste poleg nenehne žgalne daritve in njegove jedilne daritve (le-ti vam bodo brez pomanjkljivosti) in njihovih pitnih daritev.

29 V sedmem mesecu, na prvi dan meseca, boste imeli sveti sklic. Nobenega hlapčevskega dela ne boste opravljali. To vam je dan trobentanja. **2** Darovali boste žgalno daritev v prijeten vonj Gospodu: enega mladega bikca, enega ovna in sedem jagnjet prvega leta brez pomanjkljivosti **3** in njihova jedilna daritev bo iz moke, umešane z oljem, tri desetinke za bikca in dve desetinki za ovna **4** in ena desetinka za eno jagnje, za sedem jagnjet, **5** in enega kozlička od koz za daritev za greh, da za vas opravi spravo, **6** poleg mesečne žgalne daritve, njene jedilne daritve, dnevne žgalne daritve, njene jedilne daritve in njihovih pitnih daritev, glede na njihov način, za prijeten vonj, žrtvovanje, narejeno z ognjem, Gospodu. **7** Na deseti dan sedmega meseca boste imeli sveti sklic in prizadeli boste svoje duše. Ta dan ne boste opravljali nobenega dela, **8** temveč boste darovali žgalno daritev Gospodu v prijeten vonj: enega mladega bikca, enega ovna in sedem jagnjet prvega leta, ki vam bodo brez pomanjkljivosti, **9** in njihova jedilna daritev bo iz moke, umešane z oljem, tri desetinke za bikca in dve desetinki za enega ovna, **10** nekaj desetink za eno jagnje, za sedem jagnjet, **11** enega kozlička od koz za daritev za greh, poleg spravne daritve za greh in nenehne žgalne daritve in njegove jedilne daritve in njihovih pitnih daritev. **12** Na petnajsti dan sedmega meseca boste imeli sveti sklic. Nobenega hlapčevskega dela ne boste opravljali in sedem dni boste imeli praznovanje Gospodu. **13** Darovali boste žgalno daritev, žrtvovanje, narejeno z ognjem, prijetnega vonja Gospodu: trinajst mladih bikcev, dva ovna in štirinajst jagnjet prvega leta; ti bodo brez pomanjkljivosti. **14** Njihova jedilna daritev bo moka, umešana z oljem, tri desetinke vsakemu bikcu izmed trinajstih bikcev, dve desetinki vsakemu ovnu izmed dveh ovnov, **15** in nekaj desetink za vsako izmed štirinajstih jagnjet **16** in enega kozlička od koz za daritev za greh, poleg nenehne žgalne daritve, njegove jedilne daritve in njegove pitne daritve. **17** Na drugi dan boste darovali dvanajst mladih bikcev, dva ovna, štirinajst jagnjet prvega leta brez madeža, **18** in njihova jedilna daritev in njihove pitne daritve za bikce, za ovne in za jagnjeta bodo glede na njihovo število, po

načinu: 19 enega kozlička od koz za daritev za greh, poleg
nenehne žgalne daritve in njegovih jedilnih daritev in njihovih
pitnih daritev. 20 Na tretji dan enajst bikcev, dva ovna,
štirinajst jagnjet prvega leta brez pomanjkljivosti 21 in njihova
jedilna daritev in njihove pitne daritve za bikce, za ovne in za
jagnjeta bodo glede na njihovo število, po načinu: 22 enega
kozla za daritev za greh, poleg nenehne žgalne daritve in
njegove jedilne daritve in njegove pitne daritve. 23 Na četrti
dan deset bikcev, dva ovna in štirinajst jagnjet prvega leta
brez pomanjkljivosti. 24 Njihova jedilna daritev in njihove
pitne daritve za bikce, za ovne in za jagnjeta bodo glede
na njihovo število, po načinu: 25 enega kozlička od koz
za daritev za greh, poleg nenehne žgalne daritve, njegove
jedilne daritve in njegove pitne daritve. 26 Na peti dan devet
bikcev, dva ovna in štirinajst jagnjet prvega leta brez madeža
27 in njihova jedilna daritev in njihove pitne daritve za bikce,
za ovne in za jagnjeta bodo glede na njihovo število, po
načinu: 28 enega kozla za daritev za greh, poleg nenehne
žgalne daritve in njegove jedilne daritve in njegove pitne
daritve. 29 Na šesti dan osem bikcev, dva ovna in štirinajst
jagnjet prvega leta brez pomanjkljivosti 30 in njihova jedilna
daritev in njihove pitne daritve za bikce, za ovne in za
jagnjeta bodo glede na njihovo število, po načinu: 31 enega
kozla za daritev za greh, poleg nenehne žgalne daritve,
njegove jedilne daritve in njegove pitne daritve. 32 Na sedmi
dan sedem bikcev, dva ovna in štirinajst jagnjet prvega leta
brez pomanjkljivosti 33 in njihova jedilna daritev in njihove
pitne daritve za bikce, za ovne in za jagnjeta bodo glede na
njihovo število, po načinu: 34 enega kozla za daritev za greh,
poleg nenehne žgalne daritve, njegove jedilne daritve in
njegove pitne daritve. 35 Na osmi dan boste imeli slovesen
zbor. Nobenega hlapčevskega dela ne boste opravljali ta
dan, 36 temveč boste žrtvovali žgalno daritev, žrtvovanje,
narejeno z ognjem, prijetnega vonja Gospodu: enega bikca,
enega ovna, sedem jagnjet prvega leta brez pomanjkljivosti.
37 Njihova jedilna daritev in njihove pitne daritve za bikca,
za ovna in za jagnjeta bodo glede na njihovo število, po
načinu: 38 enega kozla za daritev za greh, poleg nenehne
žgalne daritve in njegove jedilne daritve in njegove pitne
daritve. 39 Te stvari boste storili Gospodu na svoje določene
praznike, poleg svojih zaobljub in svojih prostovoljnih daritev
za svoje žgalne daritve, jedilne daritve, pitne daritve in za
svoje mirovne daritve.«« 40 Mojzes je Izraelovim otrokom
povedal glede na vse, kar je Gospod zapovedal Mojzesu.

30 Mojzes je spregovoril poglavarjem rodov glede
Izraelovih otrok, rekoč: »To je stvar, ki jo je Gospod
zapovedal. 2 Če se mož zaobljubi Gospodu zaobljubo ali
priseže prisego, da svojo dušo zaveže z vezjo, ne bo prelomil
svoje besede; storil bo glede na vse, kar je izšlo iz njegovih
ust. 3 Če se tudi ženska zaobljubi Gospodu zaobljubo in se
zaveže z vezjo, ko je v hiši svojega očeta, v svoji mladosti,
4 in njen oče sliši njeno zaobljubo in njeno vez, s katero
je zavezala svojo dušo in bo njen oče ob njej ohranil svoj
mir, potem bodo vse njene zaobljube veljale in vsaka vez, s
katero je zavezala svojo dušo, bo veljala. 5 Toda če ji njen
oče brani na dan, ko to sliši niti ena izmed njenih zaobljub ali
izmed njenih vezi, s katerimi je zvezala svojo dušo, ne bo
veljala in Gospod ji bo oprostil, ker ji je njen oče branil. 6 Če
pa je sploh imela soproga, ko se je zaobljubila ali izustila iz
svojih ustnic, s čimer je zavezala svojo dušo 7 in je njen
soprog to slišal in je ob njej ohranil svoj mir na dan, ko je to
slišal, potem bodo njene zaobljube veljale in njene vezi, s
katerimi je zavezala svojo dušo, bodo veljale. 8 Toda če ji
njen soprog brani na dan, ko to sliši, potem bo naredil njeno
zaobljubo, s katero se je zaobljubila in to, ki jo je izrekla
s svojimi ustnicami, s katero je zavezala svojo dušo, brez
učinka in Gospod ji bo oprostil. 9 Toda vsaka zaobljuba
vdove in tiste, ki je ločena, s katero so zavezale svoje duše,
bo veljala zoper njo. 10 Če se je zaobljubila v hiši svojega
soproga ali je svojo dušo zavezala z vezjo prisege 11 in je
njen soprog to slišal in ob njej ohranil svoj mir in ji ni branil,
potem bodo vse njene zaobljube veljale in vsaka vez, s
katero je zavezala svojo dušo, bo veljala. 12 Toda če jih je
njen soprog popolnoma izničil na dan, ko jih je slišal, potem
karkoli je izšlo iz njenih ustnic glede njenih zaobljub ali glede
vezi njene duše, ne bo veljalo. Njen soprog jih je izničil in
Gospod ji bo oprostil. 13 Vsako zaobljubo in vsako prisego,
ki zadeva dušo, lahko njen soprog uveljavi ali izniči. 14 Toda
če iz dneva v dan njen soprog ob njej povsem ohrani svoj
mir, potem je vzpostavil vse njene zaobljube ali vse njene
vezi, ki so na njej. Potrjuje jih, ker je ohranil svoj mir ob njej
na dan, ko jih je slišal. 15 Toda če jih bo na katerikoli način
izničil, potem ko jih je slišal, potem bo nosil njeno krivičnost.«
16 To so zakoni, ki jih je Gospod zapovedal Mojzesu, med
moškim in njegovo ženo, med očetom in njegovo hčerjo, ki
je še v svoji mladosti, v hiši svojega očeta.

31 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Maščuj se
Midjáncem za Izraelove otroke, potem boš pridružen
svojemu ljudstvu.« 3 Mojzes je spregovoril ljudstvu, rekoč:
»Oborožite nekatere izmed sebe za vojno in naj gredo zoper
Midjánce in se maščujejo nad Midjánom za Gospoda. 4
Po tisoč iz vsakega rodu, po vseh Izraelovih rodovih, boste
poslali v vojno.« 5 Tako so bili izročeni iz tisočerih Izraelovih,

po tisoč iz vsakega rodu, dvanajst tisoč oboroženih za vojno. 6 Mojzes jih je poslal v vojno, tisoč iz vsakega rodu, njih in Pinhása, sina duhovnika Eleazarja, v vojno s svetimi pripravami in trobentami, da trobijo v njegovi roki. 7 Bojevali so se zoper Midjánce, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu in vse moške usmrtili. 8 Usmrtili so midjánske kralje, poleg drugih izmed tistih, ki so bili umorjeni, namreč Evíja, Rekema, Curja, Hura in Reba, pet midjánskih kraljev. Tudi Beórjevega sina Bileáma so umorili z mečem. 9 Izraelovi otroci so zajeli vse midjánske ženske in njihove malčke kot ujetnike in vzeli plen iz vseh njihovih mest in vse njihove trope in vse njihove dobrine. 10 Z ognjem so požgali vsa njihova mesta, v katerih so prebivali, in vse njihove lepe gradove. 11 Vzeli so vse blago in ves plen, tako od ljudi kakor od živali. 12 Ujetnike, plen in ukradeno blago so privedli k Mojzesu in duhovniku Eleazarju in k skupnosti Izraelovih otrok, k taboru na moábskih ravninah, ki so pri Jordanu, blizu Jerihe. 13 Mojzes, duhovnik Eleazar in vsi princi skupnosti so odšli naprej, da jih srečajo zunaj tabora. 14 Mojzes je bil ogorčen nad častniki vojske, nad tisočniki in stotniki, ki so prišli iz bitke. 15 Mojzes jim je rekel: »Ali ste vse ženske rešili žive? 16 Glejte, te so po Bileámovem nasvetu Izraelovim otrokom storile, da so v zadevi Peórja zagrešili prekršek zoper Gospoda in tam je bila kuga med Gospodovo skupnostjo. 17 Zdaj torej ubijte vsakega fanta izmed malčkov in ubijte vsako žensko, ki je spoznala moškega z ležanjem z njim. 18 Toda vse deklice, ki niso spoznale moškega z ležanjem z njim, zase obdržite žive. 19 Zunaj tabora ostanite sedem dni. Kdorkoli je ubil katerokoli osebo in kdorkoli se je dotaknil kateregakoli umorjenega, na tretji in na sedmi dan očistite oboje, sebe in svoje ujetnice. 20 Očistite vso svojo obleko in vse, kar je narejeno iz kož in vse delo iz kozje dlake in vse stvari, narejene iz lesa.« 21 Duhovnik Eleazar je rekel bojevnikom, ki so odšli v bitko: »To je odredba postave, ki jo je Gospod zapovedal Mojzesu: 22 samo zlato, srebro, bron, železo, kositer in svinec, 23 vsako stvar, ki lahko prenese ogenj, jo boste pripravili iti skozi ogenj in ta bo čista. Kljub temu bo ta očiščena z vodo oddvojitve. Vse, kar pa ne prenese ognja, boste vlekli skozi vodo. 24 Na sedmi dan boste oprali svoja oblačila in boste čisti in potem se boste vrnili v tabor.« 25 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 26 »Ti, duhovnik Eleazar in vodje očetov skupnosti popišite plen, ki je bil zajet, oboje, od ljudi in od živali. 27 Plen razdêli na dva dela: med tiste, ki so se vojskovali z njimi, ki so šli ven na bitko in med vso skupnost. 28 Dajatev davka Gospodu od bojevnikov, ki so šli v bitko: ena duša od petstotih, tako od oseb, kakor od goveda, od oslov in od ovc, 29 to vzemi od njihove polovice in daj duhovniku Eleazarju za Gospodovo vzdigovalno daritev. 30 Od polovice, [ki pripada] Izraelovim otrokom, boš vzel en delež od petdeset, od oseb, od goveda, od oslov in od tropov, od vseh vrst živali in jih daj Lévijevcem, ki skrbijo za Gospodovo šotorsko svetišče.« 31 Mojzes in duhovnik Eleazar sta storila, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. 32 Plena, ki je ostal od plena, ki so ga bojevniki zajeli, je bilo šeststo petinsedemdeset tisoč ovac, 33 dvainsedemdeset tisoč govedi, 34 enainšestdeset tisoč oslov, 35 dvaintrideset tisoč žensk, ki niso spoznale moškega z ležanjem z njim. 36 Polovica, ki je bila delež tistih, ki so odšli na vojno, je bila po številu tristo sedemintrideset tisoč petsto ovac 37 in Gospodov davek od ovac je bil šeststo petinsedemdeset. 38 Goveda je bilo šestintrideset tisoč. Od tega je bil Gospodov davek dvainsedemdeset. 39 Oslov je bilo trideset tisoč petsto. Od tega je bil Gospodov davek enainšestdeset. 40 Oseb je bilo šestnajst tisoč. Od tega je bil Gospodov davek dvaintrideset oseb. 41 Mojzes je dal davek, ki je bil Gospodova vzdigovalna daritev, duhovniku Eleazarju, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. 42 Od polovice, [ki pripada] Izraelovim otrokom, ki jo je Mojzes oddvojil od tistih, ki so se bojevali 43 (torej polovice, ki je pripadala skupnosti, je bilo tristo sedemintrideset tisoč petsto ovac, 44 šestintrideset tisoč govedi, 45 trideset tisoč petsto oslov, 46 in šestnajst tisoč oseb), 47 celo od polovice, [ki pripada] Izraelovim otrokom, je Mojzes vzel en delež od petdesetih, tako od ljudi kakor od živali in jih dal Lévijevcem, ki so skrbeli za Gospodovo šotorsko svetišče, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. 48 Častniki, ki so bili nad tisočnijami vojske, poveljniki nad tisočimi in poveljniki nad stotimi, so se približali Mojzesu 49 in Mojzesu rekli: »Tvoji služabniki so prešteli bojevnike, ki so pod nami in ne manjka nihče izmed nas. 50 Mi smo torej prinesli dar za Gospoda, kar je vsak mož dobil dragocenosti iz zlata, verižice, zapestnice, prstane, uhane in ogrlice, da za naše duše opravijo spravo pred Gospodom.« 51 Mojzes in duhovnik Eleazar sta od njih vzela zlato, torej vse izdelane dragocenosti. 52 Vsega zlata daritve, ki so jo Gospodu darovali poveljniki nad tisočimi in poveljniki nad stotimi, je bilo šestnajst tisoč sedemsto petdeset šeklov. 53 (Kajti bojevniki so vzeli plen, vsak mož zase.) 54 Mojzes in duhovnik Eleazar sta vzela zlato od poveljnikov nad tisočimi in poveljnikov nad stotimi in ga prinesla v šotorsko svetišče skupnosti za spomin Izraelovim otrokom pred Gospodom.

32 Torej Rubenovi in Gadovi otroci so imeli veliko množico živine in ko so zagledali deželo Jazêr in deželo Gileád,

glej, [ta] kraj je bil kraj za živino, 2 so Gadovi otroci in Rubenovi otroci prišli in spregovorili Mojzesu, duhovniku Eleazarju in princem skupnosti, rekoč: 3 »Atarót, Dibón, Jazêr, Nimra, Hešbón, Elalé, Sebma, Nebó in Beón 4 torej dežela, ki jo je Gospod udaril pred Izraelovo skupnostjo, je dežela živine in tvoji služabniki imajo živino.« 5 Zatorej so rekli: »Če smo našli milost v tvojem pogledu, naj bo ta dežela dana tvojim služabnikom za posest in ne odvedi nas čez Jordan.« 6 Mojzes je Gadovim otrokom in Rubenovim otrokom rekel: »Mar bodo vaši bratje šli na vojno, vi pa boste tukaj sedeli? 7 Zakaj odvračate srce Izraelovih otrok od tega, da bi šli čez, v deželo, ki jim jo je dal Gospod? 8 Tako so storili vaši očetje, ko sem jih poslal iz Kadeš Barnée, da pogledajo deželo. 9 Kajti ko so odšli gor, v dolino Eškól in videli deželo, so odvrnili srca Izraelovih otrok, da naj ne bi šli v deželo, ki jim jo je dal Gospod. 10 Isti čas je bila vžgana Gospodova jeza in prisegel je, rekoč: 11 ›Zagotovo ne bo nihče izmed mož, ki so prišli gor iz Egipta, od dvajset let starih in navzgor, videl dežele, ki sem jo prisegel Abrahamu, Izaku in Jakobu, ker mi niso popolnoma sledili, 12 razen Jefunéjevega sina Kaléba, Kenázovca in Nunovega sina Józueta, kajti onadva sta popolnoma sledila Gospodu.‹ 13 Gospodova jeza je bila vžgana zoper Izrael in primoral jih je, da so se štirideset let klatili po divjini, dokler ni bil použit ves rod, ki je počel zlo v Gospodovih očeh. 14 In glejte, vzdignjeni ste na mesta svojih očetov, zarod grešnikov, da še povečate Gospodovo kruto jezo zoper Izraela. 15 Kajti če se odvrnete od njega, jih bo ponovno pustil v divjini in vi boste uničili vse to ljudstvo.« 16 Približali so se k njemu in rekli: »Tukaj bomo zgradili ovčje staje za svojo živino in mesta za svoje malčke, 17 toda mi sami bomo pohiteli, da gremo oboroženi pred Izraelovimi otroki, dokler jih ne privedemo na njihov kraj in naši malčki bodo zaradi prebivalcev dežele prebivali v utrjenih mestih. 18 Ne bomo se vrnili v svoje hiše, dokler vsak mož izmed Izraelovih otrok ne podeduje svoje dediščine. 19 Kajti ne bomo je podedovali s tistimi na tamkajšnji strani Jordana ali naprej, ker nam je naša dediščina pripadla na tej strani Jordana proti vzhodu.« 20 Mojzes jim je rekel: »Če boste storili to stvar, če boste šli oboroženi za vojno pred Gospodom 21 in boste vsi izmed vas šli oboroženi čez Jordan pred Gospodom, dokler on pred seboj ne prežene svojih sovražnikov, 22 in bo dežela podvržena pred Gospodom, potem se boste vrnili in boste brez krivde pred Gospodom in pred Izraelom in ta dežela bo vaša posest pred Gospodom. 23 Toda če ne boste tako storili, glejte, ste grešili zoper Gospoda in bodite prepričani, da vas bo vaš greh našel. 24 Zgradite vaša mesta za svoje malčke in staje za svoje ovce in storite to, kar je izšlo iz vaših ust.« 25 Gadovi otroci in Rubenovi otroci so spregovorili Mojzesu, rekoč: »Tvoji služabniki bodo storili kakor moj gospod zapoveduje. 26 Naši malčki, naše žene, naši tropi in vsa naša živina bo tam, v mestih Gileáda, 27 toda tvoji služabniki pojdejo preko, vsak mož oborožen za vojno pred Gospodom, da se bojuje, kakor pravi moj gospod.« 28 Tako je glede njih Mojzes zapovedal duhovniku Eleazarju, Nunovemu sinu Józuetu in vodjem očetov rodov Izraelovih otrok. 29 Mojzes jim je rekel: »Če bodo Gadovi otroci in Rubenovi otroci z vami šli prek Jordana, vsak mož oborožen za boj, pred Gospodom in bo dežela podjarmljena pred vami, potem jim boste dali za posest deželo Gileád, 30 toda če ne bodo z vami prečkali oboroženi, bodo imeli posesti med vami v kánaanski deželi.« 31 Gadovi otroci in Rubenovi otroci so odgovorili, rekoč: »Kakor je Gospod rekel svojim služabnikom, tako bomo storili. 32 Prešli bomo oboroženi pred Gospodom v kánaansko deželo, da bo posest naše dediščine, na tej strani Jordana, lahko naša.« 33 Mojzes jim je dal, torej Gadovim otrokom, Rubenovim otrokom in polovici rodu Jožefovega sina Manáseja, kraljestvo amorejskega kralja Sihóna in kraljestvo bašánskega kralja Oga, deželo z njenimi mesti v pokrajini, celo mesta dežele naokoli. 34 Gadovi otroci so zgradili Dibón, Atarót, Aroêr, 35 Atrót, Šofán, Jaazêr, Jogbóho, 36 Bet Nimro Bet Harám, utrjena mesta in staje za ovce. 37 Rubenovi otroci so zgradili Hešbón, Elalé, Kirjatájim, 38 Nebó, Báal Meón (njihova imena so spremenili) in Sibmo, in dali druga imena mestom, ki so jih zgradili. 39 Otroci Manásejevega sina Mahírja so odšli do Gileáda, ga zavzeli in razlastili Amoréjce, ki so bili v njem. 40 Mojzes je dal Gileád Manásejevemu sinu Mahírju in ta je tam prebival. 41 Manásejev sin Jaír je odšel in zavzel njihova majhna mesta in jih imenoval Havot Jaír. 42 Nobah je odšel in zavzel Kenát in njegove vasi ter ga po svojem lastnem imenu imenoval Nobah.

33 To so potovanja Izraelovih otrok, ki so odšli naprej iz egiptovske dežele, s svojimi vojskami, pod Mojzesovo in Aronovo roko. 2 Mojzes je po Gospodovi zapovedi zapisal njihova odhajanja, glede na njihova potovanja, in to so njihova potovanja glede na njihova odhajanja. 3 V prvem mesecu so se odpravili iz Ramesésa, na petnajsti dan prvega meseca. Naslednji dan po pashi so Izraelovi otroci odšli ven z dvignjeno roko pred očmi vseh Egipčanov. 4 Kajti Egipčani so pokopali vse svoje prvorojence, ki jih je Gospod udaril med njimi. Tudi nad njihovimi bogovi je Gospod izvršil sodbe. 5 Izraelovi otroci so se odpravili iz Ramesésa in se

utaborili v Sukótu. 6 Odrinili so iz Sukóta in se utaborili v Etámu, ki je na robu divjine. 7 Odpravili so se iz Etáma in se ponovno obrnili k Pi Hahirótu, ki je pred Báal Cefónom in se utaborili pred Migdólom. 8 Odrinili so izpred Pi Hahiróta in prešli skozi sredo morja v divjino in odšli na tridnevno potovanje v Etámsko divjino in se utaborili v Mari. 9 Odpravili so se iz Mare in prišli v Elím in v Elímu je bilo dvanajst vodnih studencev in sedemdeset palmovih dreves in tam so se utaborili. 10 Odpravili so se iz Elíma in se utaborili pri Rdečem morju. 11 Odpravili so se od Rdečega morja in se utaborili v Sinski divjini. 12 Šli so na svoje potovanje iz Sinske divjine in se utaborili v Dofki. 13 Odrinili so iz Dofke in se utaborili v Alúšu. 14 Odpravili so se iz Alúša in se utaborili pri Refidímu, kjer ni bilo vode za ljudstvo, da pije. 15 Odrinili so iz Refidíma in se utaborili v Sinajski divjini. 16 Odpravili so se iz Sinajske puščave in se utaborili pri Kibrot-Hattaavi. 17 Odpravili so se iz Kibrot-Hattaave in se utaborili pri Hacerótu. 18 Odpravili so se iz Haceróta in se utaborili v Ritmi. 19 Odpravili so se iz Ritme in se utaborili pri Rimón Perecu. 20 Odpotovali so iz Rimón Pereca in se utaborili v Libni. 21 Odpravili so se iz Libne in se utaborili pri Risi. 22 Odpotovali so iz Rise in se utaborili v Keheláti. 23 Odšli so iz Keheláte in se utaborili na gori Šefer. 24 Odpravili so se z gore Šefer in se utaborili v Harádi. 25 Odpravili so se iz Haráde in se utaborili v Makhelótu. 26 Odpravili so se iz Makhelóta in se utaborili pri Tahatu. 27 Odpotovali so od Tahata in se utaborili pri Tarahu. 28 Odpravili so se od Taraha in se utaborili v Mitki. 29 Odšli so iz Mitke in se utaborili v Hašmóni. 30 Odpotovali so iz Hašmóne in se utaborili pri Moserótu. 31 Odrinili so iz Moseróta in se utaborili v Bené Jaakánu. 32 Odpravili so se iz Bené Jaakána in se utaborili pri Hor Hagidgadu. 33 Odšli so iz Hor Hagidgada in se utaborili v Jotbáti. 34 Odpravili so se iz Jotbáte in se utaborili pri Abróni. 35 Odrinili so iz Abróne in se utaborili pri Ecjón Geberju. 36 Odpravili so se iz Ecjón Geberja in se utaborili v Cinski divjini, ki je Kadeš. 37 Odpravili so se iz Kadeša in se utaborili na gori Hor, na robu edómske dežele. 38 Duhovnik Aron je odšel gor na goro Hor, po Gospodovi zapovedi in tam, v štiridesetem letu, potem ko so Izraelovi otroci prišli iz egiptovske dežele, umrl, na prvi dan petega meseca. 39 Aron je bil star sto triindvajset let, ko je umrl na gori Hor. 40 Kralj Arád, Kánaanec, ki je prebival na jugu kánaanske dežele, je slišal o prihajanju Izraelovih otrok. 41 Odpravili so se z gore Hor in se utaborili v Calmóni. 42 Odšli so iz Calmóne in se utaborili v Punónu. 43 Odšli so iz Punóna in se utaborili v Obótu. 44 Odšli so iz Obóta in se utaborili v Ijé Abarímu, na moábski meji. 45 Odšli so iz Ijíma in se utaborili v Dibón Gadu. 46 Odpravili so se iz Dibón Gada in se utaborili v Almón Diblatájemi. 47 Odpravili so se iz Almón Diblatájeme in se utaborili na gorovju Abaríma, pred Nebójem. 48 Odrinili so z gorovja Abarím in se utaborili na moábskih ravninah pri Jordanu, blizu Jerihe. 49 Utaborili so se pri Jordanu, od Bet Ješimóta celo do Abél Šitíma, na moábskih ravninah. 50 In Gospod je spregovoril Mojzesu na moábskih ravninah poleg Jordana, blizu Jerihe, rekoč: 51 »Govori Izraelovim otrokom in jim reci: ›Ko prečkate Jordan, v kánaansko deželo, 52 potem boste izpred sebe napodili vse prebivalce dežele, uničili vse njihove slike, uničili vse njihove ulite podobe, popolnoma uničili vse njihove visoke kraje 53 in razlastili boste prebivalce dežele in prebivali v njej, kajti dal sem vam deželo, da jo zavzamete. 54 Deželo boste razdelili z žrebom za dediščino med svojimi družinami in številčnejšemu boste dali več dediščine in maloštevilnemu boste dali manj dediščine. Dediščina vsakogar bo na kraju, kjer pade njegov žreb. Dedovali boste glede na rodove svojih očetov. 55 Toda če izpred sebe ne boste napodili prebivalcev dežele, potem se bo zgodilo, da bodo tisti, ki jih boste izmed njih pustili, bodice v vaših očeh in trni v vaših bokih in vas bodo dražili v deželi, v kateri prebivate. 56 Poleg tega se bo zgodilo, da vam bom storil, kakor sem mislil storiti njim.‹«

34 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Zapovej Izraelovim otrokom in jim reci: ›Ko pridete v kánaansko deželo (to je deželo, ki vam bo pripadla v dediščino, torej kánaansko deželo z njenimi pokrajinami), 3 potem bo tvoja južna četrt od Cinske divjine, vzdolž edómske pokrajine in vaša južna meja bo skrajna obala slanega morja proti vzhodu 4 in vaša meja se bo od juga obrnila k vzpetini Akrabím in šla do Cina in šla bo naprej od juga do Kadeš Barnée in šla naprej do Hacár Adárja in šla naprej k Acmónu 5 in meja bo šla po ovinkih od Acmóna do egiptovske reke in izhodi te bodo pri morju. 6 Glede zahodne meje, za mejo boste torej imeli véliko morje. To bo vaša zahodna meja. 7 In to bo vaša severna meja: od vélikega morja si jo pokažite na goro Hor, 8 od gore Hor boste vašo mejo pokazali do vstopa v Hamát in izhodi meje bodo pri Cedádu 9 in meja bo šla naprej k Zifrónu in njeni izhodi bodi pri Hacár Enánu. To bo vaša severna meja. 10 Vašo vzhodno mejo boste pokazali od Hacár Enána do Šefáma 11 in pokrajina bo šla dol od Šefáma k Ribli na vzhodni strani Ajina in meja se bo spustila in segla bo do strani Kinéretskega morja proti vzhodu 12 in meja bo šla dol do Jordana in njeni izhodi bodo pri slanem morju. To bo vaša dežela z njenimi pokrajinami naokoli.‹« 13 Mojzes je Izraelovim otrokom zapovedal, rekoč: »To je dežela, ki jo boste podedovali z žrebom, ki jo je Gospod

zapovedal dati devetim rodovom in polovici rodu, 14 kajti rod Rubenovih otrok, glede na hišo njihovih očetov in rod Gadovih otrok, glede na hišo njihovih očetov, sta prejela svojo dediščino in polovica Manásejevega rodu je prejela svojo dediščino. 15 Dva rodova in pol rodu so že prejeli svojo dediščino na tej strani Jordana, blizu Jerihe, vzhodno proti sončnemu vzhodu.« 16 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 17 »To sta imeni mož, ki vam bosta razdelila deželo: duhovnik Eleazar in Nunov sin Józue. 18 Vzeli boste enega princa od vsakega rodu, da deželo razdelite po dediščini. 19 Imena mož so ta: iz Judovega rodu Kaléb, Jefunéjev sin. 20 Iz rodu Simeonovih otrok Amihúdov sin Šemuél. 21 Iz Benjaminovega rodu Kislónov sin Elidád. 22 Princ rodu Danovih otrok, Joglíjev sin Bukí. 23 Princ izmed Jožefovih otrok za rod Manásejevih otrok, Efódov sin Haniél. 24 Princ iz rodu Efrájimovih otrok, Šiftánov sin Kemuél. 25 Princ iz rodu Zábulonovih otrok, Parnáhov sin Elicafán. 26 Princ iz rodu Isahárjevih otrok, Azánov sin Paltiél. 27 Princ iz rodu Aserjevih otrok, Šelomíjev sin Ahihúd. 28 Princ iz rodu Neftálijevih otrok Amihúdov sin Pedahél. 29 To so tisti, ki jim je Gospod zapovedal, da Izraelovim otrokom razdelijo dediščino v kánaanski deželi.«

35 Gospod je spregovoril Mojzesu na moábskih ravninah, poleg Jordana, blizu Jerihe, rekoč: 2 »Zapovej Izraelovim otrokom, da dajo Lévijevcem dediščino njihovih posestnih mest, da prebivajo v njih. Lévijevcem boste dali tudi predmestja za mesta okoli njih. 3 Mesta bodo imeli, da prebivajo v njih, njihova predmestja pa bodo za njihovo živino, za njihove dobrine in za vse njihove živali. 4 Predmestja mest, ki jih boste dali Lévijevcem, bodo segala od mestnega obzidja navzven, tisoč komolcev naokoli. 5 Izmerili boste mesto od zunaj, na vzhodni strani dva tisoč komolcev, na južni strani dva tisoč komolcev, na zahodni strani dva tisoč komolcev in na severni strani dva tisoč komolcev, in mesto bo v sredi. To jim bodo predmestja mest. 6 Med mesti, ki jih boste dali Lévijevcem, bo tam šest mest za zatočišče, ki jih boste določili za ubijalca, da bo lahko pobegnil tja. In tem boste dodali dvainštirideset mest. 7 Tako bo vseh mest, ki jih boste dali Lévijevcem, oseminštirideset mest. Te boste dali z njihovimi predmestji. 8 Mesta, ki jih boste dali, bodo od posesti Izraelovih otrok, od tistih, ki imajo mnogo, boste dali mnogo, toda od tistih, ki imajo malo, boste dali malo. Vsak bo od svojih mest Lévijevcem dal glede na njegovo dediščino, ki jo deduje.« 9 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 10 »Govori Izraelovim otrokom in jim reci: ›Ko boste čez Jordan prešli v kánaansko deželo, 11 potem si boste določili mesta, da bodo za vas zavetna mesta, da tja lahko pobegne ubijalec, ki nenamerno ubije katerokoli osebo. 12 Ta vam bodo mesta za zatočišče pred maščevalcem, da ubijalec ne umre, dokler stoji pred skupnostjo v sodbi. 13 Od teh mest, ki jih boste dali, boste šest mest imeli za zatočišče. 14 Dali boste tri mesta na tej strani Jordana in tri mesta v kánaanski deželi, ki bodo zavetna mesta. 15 Teh šest mest bo zatočišče, tako za Izraelove otroke in za tujca in za začasnega prebivalca med njimi, da vsak, kdor nenamerno ubije katerokoli osebo, lahko pobegne tja. 16 Če ga udari z železno pripravo, tako da ta umre, je morilec. Morilec bo zagotovo usmrčen. 17 Če ga udari z metom kamna, s katerim lahko umre in ta umre, je morilec. Morilec bo zagotovo usmrčen. 18 Ali če ga udari z ročnim orožjem iz lesa, s katerim ta lahko umre in ta umre, je morilec. Morilec bo zagotovo usmrčen. 19 Sam krvni maščevalec naj ubije morilca. Ko ga sreča, ga bo ubil. 20 Toda če ga sune iz sovraštva ali se nanj zažene s prežanjem iz zasede, da ta umre, 21 ali ga v mržnji udari s svojo roko, da ta umre; kdor ga je udaril, bo zagotovo usmrčen, kajti morilec je. Krvni maščevalec naj morilca ubije, ko ga sreča. 22 Toda če ga je nenadoma sunil brez mržnje ali je brez prežanja v zasedi nanj vrgel kakršnokoli stvar 23 ali s kakršnimkoli kamnom, s katerim lahko človek umre, pa ga ni videl in ga je vrgel nanj, da umre in ni bil njegov sovražnik niti ni iskal njegove škode, 24 potem bo glede teh sodb skupnost sodila med ubijalcem in krvnim maščevalcem 25 in skupnost bo ubijalca osvobodila iz roke krvnega maščevalca in skupnost ga bo vrnila v mesto njegovega zatočišča, kamor je pobegnil in ta bo ostal v njem do smrti vélikega duhovnika, ki je bil maziljen s svetim oljem. 26 Toda če bo ubijalec kadarkoli prišel izven meje mesta svojega zatočišča, kamor je pobegnil 27 in ga krvni maščevalec najde zunaj meje mesta njegovega zatočišča in krvni maščevalec ubije ubijalca, ne bo kriv krvi, 28 ker bi do smrti vélikega duhovnika moral ostati v mestu svojega zatočišča. Toda po smrti vélikega duhovnika se bo ubijalec lahko vrnil v deželo svoje posesti. 29 Torej te stvari vam bodo za zakon sodbe skozi vaše rodove v vseh vaših prebivališčih. 30 Kdorkoli ubije katerokoli osebo, bo morilec usmrčen po ustih prič. Toda ena priča ne bo pričevala zoper katerokoli osebo, da bi ji povzročila, da ta umre. 31 Poleg tega ne boste sprejeli nobene odkupnine za življenje morilca, ki je kriv smrti, temveč bo ta zagotovo usmrčen. 32 Nobene odkupnine ne boste jemali za tistega, ki je pobegnil k mestu svojega zatočišča, da bi ta lahko ponovno prišel, da prebiva v deželi, do smrti duhovnika. 33 Tako ne boste oskrunili dežele, v kateri ste, kajti kri omadežuje deželo in dežela ne more biti očiščena krvi, ki je v njej prelita, razen po krvi

tistega, ki jo je prelil. 34 Ne omadežujte torej dežele, ki jo
boste poselili, v kateri prebivam, kajti jaz, Gospod, prebivam
med Izraelovimi otroki.‹«

36 Približali so se poglavarji očetov družin Gileádovih
otrok, sinú Mahírja, sinú Manáseja, iz družin Jožefovih
sinov in spregovorili pred Mojzesom in pred princi, poglavarji
očetov Izraelovih otrok 2 in rekli: » Gospod je zapovedal
mojemu gospodu, naj Izraelovim otrokom da deželo za
dediščino po žrebu in mojemu gospodu je bilo zapovedano od
Gospoda, naj da dediščino našega brata Celofháda njegovim
hčeram. 3 Če bodo poročene h kateremukoli izmed sinov iz
drugih rodov Izraelovih otrok, potem bo njihova dediščina
vzeta od dediščine naših očetov in predana bo v dediščino
rodu, kamor so sprejete. Tako bo to vzeto od žreba naše
dediščine. 4 Ko bo jubilej Izraelovih otrok, potem bo njihova
dediščina položena v dediščino rodu kamor so sprejete.
Tako bo njihova dediščina odvzeta od dediščine rodu naših
očetov.« 5 Mojzes je Izraelovim otrokom zapovedal glede
na Gospodovo besedo, rekoč: »Rod Jožefovih sinov je
dobro rekel. 6 ›To je stvar, ki jo je Gospod zapovedal glede
Celofhádovih hčera, rekoč: ›Naj se poroče, s komer mislijo,
da je najbolje, samo k družini rodu njihovega očeta se bodo
poročile. 7 Tako dediščina Izraelovih otrok ne bo prešla
od roda k rodu, kajti vsak izmed Izraelovih otrok se bo
držal k dediščini rodu svojih očetov. 8 Vsaka hči, ki ima v
lasti dediščino v kateremkoli rodu Izraelovih otrok, bo žena
enemu iz družine rodu njenega očeta, da bodo Izraelovi
otroci lahko uživali vsak človek dediščino svojih očetov.
9 Niti dediščina ne bo prešla od enega rodu k drugemu
rodu, temveč bo vsak izmed rodov Izraelovih otrok sebe
držal k svoji lastni dediščini.‹« 10 Celo kakor je Gospod
zapovedal Mojzesu, tako so Celofhádove hčere storile, 11
kajti Mahla, Tirca, Hogla, Milka in Noa, Celofhádove hčere,
so se poročile k sinovom bratov njihovega očeta 12 in
poročene so bile v družine sinov Manáseja, Jožefovega sina
in njihova dediščina je ostala v rodu družine njihovega očeta.
13 To so zapovedi in sodbe, ki jih je Gospod po Mojzesovi
roki zapovedal Izraelovim otrokom na moábskih ravninah pri
Jordanu, blizu Jerihe.

5 Mojzes

1 To so besede, ki jih je Mojzes govoril vsemu Izraelu na tej strani Jordana, v divjini, na ravnini nasproti Rdečemu morju, med Paránom, Tofelom, Labánom, Hacerótom in Di Zahábom. **2** (Tam je enajstdnevno potovanje od Horeba, po poti gorovja Seír do Kadeš Barnée.) **3** V štiridesetem letu, v enajstem mesecu, na prvi dan meseca, se je pripetilo, da je Mojzes spregovoril Izraelovim otrokom glede vsega, kar mu je Gospod dal njim v zapoved, **4** potem, ko je umoril amorejskega kralja Sihóna, ki je prebival v Hešbónu in bašánskega kralja Oga, ki je prebival pri Aštarótu v Edréiju, **5** na tej strani Jordana, v moábski deželi, je Mojzes začel oznanjati to postavo, rekoč: **6** » Gospod, naš Bog, nam je spregovoril na Horebu, rekoč: ›Dovolj dolgo ste prebivali na tej gori. **7** Obrnite se in pojdite na potovanje in pojdite h gori Amoréjcev in k vsem krajem blizu nje, na ravnini, na hribih, v dolini, na jugu in ob morski obali, k deželi Kánaancev in k Libanonu, k veliki reki, reki Evfrat. **8** Glejte, pred vas sem postavil deželo. Vstopite in vzemite v last deželo, ki jo je Gospod prisegel vašim očetom, Abrahamu, Izaku in Jakobu, da jo da njim in njihovemu semenu za njimi.‹ **9** Ob tistem času sem vam govoril, rekoč: ›Nisem vas zmožen nositi sam. **10** Gospod, vaš Bog, vas je pomnožil in glejte, vas je ta dan kakor zvezd neba zaradi množice. **11** (Gospod, Bog vaših očetov, naj vas naredi tisočkrat toliko, kot vas je in vas blagoslovi, kot vam je obljubil!) **12** Kako lahko jaz sam nosim vašo obremenitev, vaše breme in vaš prepir? **13** Vzemite si modre može, razumne in poznane med svojimi rodovi in jaz jih bom naredil voditelje nad vami.‹ **14** Odgovorili ste mi in rekli: ›Stvar, ki si jo govoril, je za nas dobra, da [jo] storimo.‹ **15** Tako sem vzel vodilne izmed vaših rodov, modre može in poznane in jih naredil poglavarje nad vami, tisočnike, stotnike, petdesetnike, desetnike in častnike med vašimi rodovi. **16** Ob tistem času sem zadolžil vaše sodnike, rekoč: ›Prisluhnite pravdam med vašimi brati in pravično sodite med vsakim možem, njegovim bratom in tujcem, ki je z njim. **17** Pri sodbi se ne boste ozirali na osebe; temveč boste prisluhnili tako majhnemu kakor velikemu. Ne boste se bali obličja človeka, kajti razsodba je Božja. Zadevo pa, ki je za vas pretežka, to prinesite k meni in ji bom prisluhnil.‹ **18** Ob tistem času sem vam zapovedal vse stvari, ki naj bi jih storili. **19** Ko smo odpotovali od Horeba, smo odšli skozi vso to veliko in strašno divjino, ki ste jo videli po poti gore Amoréjcev, kakor nam je Gospod, naš Bog, zapovedal, in prišli smo do Kadeš Barnée. **20** Rekel sem vam: ›Prišli ste h gori Amoréjcev, ki nam jo daje Gospod, naš Bog. **21** Glej, Gospod, tvoj Bog je predte postavil deželo. Pojdi gor in si jo vzemi v last, kakor ti je rekel Gospod, Bog tvojih očetov. Ne boj se niti ne izgubi poguma.‹ **22** Približali ste si mi, vsak izmed vas in rekli: ›Pred nami bomo poslali može in preiskali bodo deželo in nam ponovno prinesli besedo, po kateri poti moramo iti gor in v katera mesta bomo prišli.‹ **23** Govor mi je ugajal, in izmed vas sem vzel dvanajst mož, enega iz rodu **24** in obrnili so se in odšli gor na goro in prišli v dolino Eškól in jo preiskali. **25** V svoje roke so vzeli od sadu dežele in to prinesli dol k nam in nam ponovno prinesli besedo ter rekli: › To je dobra dežela, ki nam jo daje Gospod, naš Bog.‹ **26** Vendar niste hoteli iti gor, temveč [ste se] uprli zoper zapoved Gospoda, svojega Boga. **27** V svojih šotorih ste godrnjali in rekli: ›Zato, ker nas je Gospod sovražil, nas je privedel naprej, ven iz egiptovske dežele, da nas izroči v roke Amoréjcev, da nas uničijo. **28** Kam naj gremo gor? Naši bratje so našemu srcu vzeli pogum, rekoč: ›Ljudstvo je večje in višje, kakor smo mi. Mesta so velika in ograjena do neba, in poleg tega smo tam videli Anákove sinove.‹‹ **29** Potem sem vam rekel: ›Ne bodite zaprepadeni niti se jih ne bojte. **30** Gospod, vaš Bog, ki gre pred vami, se bo boril za vas, glede na vse, kar je pred vašimi očmi za vas storil v Egiptu **31** in v divjini, kjer si videl, kako te je nosil Gospod, tvoj Bog, kakor mož nosi svojega sina, na vsej poti, kamor ste odšli, dokler niste prišli na ta kraj.‹ **32** Vendar v tej stvari niste verovali Gospodu, svojemu Bogu, **33** ki je pred vami odšel na pot, da vam poišče prostor, da na njem postavite svoje šotore, v ognju ponoči, da vam pokaže po kateri pot naj bi šli, in v oblaku podnevi. **34** Gospod je slišal glas vaših besed in bil ogorčen ter prisegel, rekoč: **35** ›Zagotovo ne bo nobeden izmed teh mož tega zlega rodu videl te dobre dežele, za katero sem prisegel, da jo dam vašim očetom, **36** razen Jefunéjevega sina Kaléba; on jo bo videl in njemu bom dal deželo, po kateri je stopal in njegovim otrokom, ker je v celoti sledil Gospodu.‹ **37** Prav tako je bil Gospod zaradi vas jezen name, rekoč: ›Ti tudi ne boš vstopil vanjo. **38** Toda Nunov sin Józue, ki stoji pred teboj, on bo vstopil tja. Ohrabri ga, kajti Izraelu bo povzročil, da jo podeduje. **39** Poleg tega bodo vaši malčki, za katere ste rekli, da bi morali biti plen in vaši otroci, ki na ta dan niso imeli spoznanja med dobrim in zlom, oni bodo vstopili tja in njim jo bom dal in oni jo bodo vzeli v last. **40** Toda kar se tiče vas, se obrnite in pojdite na potovanje v divjino, po poti Rdečega morja.‹ **41** Potem ste mi odgovorili in rekli: ›Grešili smo zoper Gospoda, šli bomo gor in se borili, glede na vse, kar nam je zapovedal Gospod, naš Bog.‹ In ko ste si opasali vsak mož svoje bojno orožje, ste bili pripravljeni, da greste gor na hrib. **42** Gospod mi je rekel:

›Reci jim: ›Ne pojdite gor niti se ne bojujte, kajti jaz nisem med vami, da ne bi bili udarjeni pred svojimi sovražniki.‹‹ 43 Tako sem vam govoril, pa niste hoteli slišati, temveč [ste se] uprli zoper Gospodovo zapoved in prepotentno odšli na hrib. 44 Amoréjci, ki prebivajo na tej gori, so prišli ven zoper vas in vas preganjali, kakor počnejo čebele in vas uničili v Seírju, celó do Horme. 45 Vrnili ste se in jokali pred Gospodom, toda Gospod ni hotel prisluhniti vašemu glasu niti nagniti ušesa k vam. 46 Tako ste mnogo dni ostali v Kadešu, glede na dneve, ko ste ostajali tam.

2 Potem smo se obrnili in šli na svoje potovanje v divjino, ob poti Rdečega morja, kakor mi je Gospod govoril in mnogo dni smo obkrožali gorovje Seír. 2 In Gospod mi je spregovoril, rekoč: 3 ›Dovolj dolgo ste obkrožali to goro, obrnite se proti severu. 4 Zapovej ljudstvu, rekoč: ›Šli boste skozi pokrajino svojih bratov, Ezavovih otrok, ki prebivajo v Seírju in oni se vas bodo bali, zato dobro pazite nase. 5 Ne vmešavajte se vanje, kajti ne bom vam dal od njihove dežele, ne, niti za širino stopala ne, ker sem gorovje Seír izročil Ezavu za posest. 6 Od njih boste hrano kupovali za denar, da boste lahko jedli in od njih boste tudi vodo kupovali za denar, da boste lahko pili. 7 Kajti Gospod, tvoj Bog, te je blagoslovil pri vseh delih tvoje roke. Pozna tvojo hojo skozi to veliko divjino. Teh štirideset let je bil Gospod, tvoj Bog, s teboj; nikakršnega pomanjkanja nisi trpel.‹‹ 8 Ko smo šli mimo svojih bratov, Ezavovih otrok, ki so prebivali v Seírju, skozi pot ravnine od Eláta in od Ecjón Geberja, smo se obrnili in prešli po poti moábske divjine. 9 Gospod mi je rekel: ›Moábcev ne spravi v tegobo niti se z njimi ne spoprimi v boju, kajti njihove dežele ti ne bom dal v last, ker sem Ar dal Lotovim otrokom za posest.‹ 10 Emejci so v njej prebivali v preteklih časih, veliko, številno in visoko ljudstvo, kakor Anákovci, 11 ki so bili tudi prišteti med velikane, kakor Anákovci, toda Moábci so jih imenovali Emejci. 12 Tudi Horéjci so poprej prebivali v Seírju, toda Ezavovi otroci so jih pregnali, ko so jih uničili pred seboj in prebivali namesto njih, kakor je Izrael storil v deželi njihove posesti, ki jim jo je dal Gospod. 13 ›Sedaj se vzdignite, ‹ sem rekel ›in se odpravite čez potok Zered.‹ In šli smo preko potoka Zered. 14 Časa, v katerem smo prišli iz Kadeš Barnée, dokler nismo prešli preko potoka Zered, je bilo osemintrideset let, dokler ni pomrl ves rod bojevnikov izmed vojske, kakor jim je prisegel Gospod. 15 Kajti zares je bila Gospodova roka zoper njih, da jih uniči izmed vojske, dokler niso bili použiti. 16 Tako se je pripetilo, ko so bili vsi bojevniki izmed ljudstva použiti in mrtvi, 17 da mi je Gospod spregovoril, rekoč: 18 ›Danes boš prešel skozi Ar, moábsko pokrajino 19 in ko prideš blizu, nasproti Amónovih otrok, jih ne spravi v tegobo niti se ne vmešavaj vanje, kajti od dežele Amónovih otrok ti ne bom dal nobene posesti, ker sem jo dal Lotovim otrokom za posest.‹ 20 (Tudi ta je bila šteta [za] deželo velikanov. Tam so v starih časih prebivali velikani. Amónci so jih imenovali Zamzuméjce, 21 veliko, številno in visoko ljudstvo, kakor Anákovci. Toda Gospod jih je uničil pred njimi in oni so jih nasledili in prebivali namesto njih, 22 kakor je storil Ezavovim otrokom, ki so prebivali v Seírju, ko je pred njimi uničil Horéjce. Le-ti so jih nasledili in celo do tega dne prebivali namesto njih. 23 Avéjce, ki so prebivali v Haserimu, celó do Gaze, so Kaftorejci, ki so izšli iz Kaftorja, uničili in prebivali namesto njih.) 24 ›Dvignite se, pojdite na potovanje in prečkajte reko Arnón. Glej, v tvojo roko sem izročil Amoréjca Sihóna, kralja v Hešbónu in njegovo deželo. Začnite jo jemati v last in se z njim spoprimite v bitki. 25 Danes bom začel pred teboj spuščati grozo in strah nad narode, ki so pod celotnim nebom, ki bodo slišali poročilo o tebi in bodo trepetali in bodo zaradi tebe v tesnobi.‹ 26 In odposlal sem poslance iz divjine Kedemót k Sihónu, kralju v Hešbónu, z besedami miru, rekoč: 27 ›Naj grem skozi tvojo deželo. Šel bom vzdolž visoke poti, ne bom se obrnil niti k desni roki niti k levi. 28 Hrano mi boš prodajal za denar, da bom lahko jedel in vodo mi [boš] dajal za denar, da bom lahko pil, samo na svojih stopalih bom šel skozi 29 (kakor so mi storili Ezavovi otroci, ki prebivajo v Seírju in Moábci, ki prebivajo v Aru), dokler ne bom šel čez Jordan v deželo, ki nam jo daje Gospod, naš Bog.‹ 30 Toda Sihón, kralj v Hešbónu, nam ni dovolil iti mimo njega, kajti Gospod, tvoj Bog, je zakrknil njegovega duha in njegovo srce naredil trdovratno, da bi ga lahko izročil v tvojo roko, kakor se kaže ta dan. 31 Gospod mi je rekel: ›Glej, pred teboj sem ti začel dajati Sihóna in njegovo deželo. Začni jo jemati v last, da boš lahko podedoval njegovo deželo.‹ 32 Potem je zoper nas prišel ven Sihón, on in njegovo ljudstvo, da se borijo pri Jahacu. 33 Gospod, naš Bog, ga je pred nami izročil in udarili smo njega, njegove sinove in vse njegovo ljudstvo. 34 Ob tistem času smo zavzeli vsa njegova mesta in popolnoma uničili moške, ženske in malčke iz vsakega mesta. Nobenega nismo pustili ostati. 35 Samo živino smo si vzeli za plen in ukradeno blago mest, ki smo jih zavzeli. 36 Od Aroêrja, ki je pri bregu reke Arnón in od mesta, ki je pri reki, celo do Gileáda, tam ni bilo niti enega mesta premočnega za nas. Gospod, naš Bog, jih je vsa izročil nam. 37 Samo v deželo Amónovih otrok nisi prišel niti v noben kraj reke Jabók niti v gorska mesta niti v katerakoli, ki nam jih je Gospod, naš Bog, prepovedal.

3 Potem smo se obrnili in odšli gor po poti do Bašána in
bašánski kralj Og je prišel zoper nas, on in vse njegovo
ljudstvo, da se bojuje pri Edréi. **2** Gospod mi je rekel: ›Ne
boj se ga, kajti jaz bom izročil njega, vse njegovo ljudstvo in
njegovo deželo, v tvojo roko in ti mu boš storil, kakor si storil
Sihónu, kralju Amoréjcev, ki je prebival pri Hešbónu.‹ **3** Tako
je Gospod, naš Bog, v naše roke izročil tudi bašánskega
kralja Oga in vse njegovo ljudstvo in udarjali smo ga, dokler
mu nihče ni preostal. **4** Ob tistem času smo zavzeli vsa
njegova mesta. Tam ni bilo mesta, ki ga ne bi vzeli od njih,
šestdeset mest, celotno področje Argoba, Ogovo kraljestvo v
Bašánu. **5** Vsa ta mesta so bila ograjena z visokimi zidovi,
velikimi vrati in zapahi, poleg zelo veliko neobzidanih krajev.
6 Popolnoma smo jih uničili, kakor smo storili hešbónskemu
kralju Sihónu. Popolnoma smo uničili moške, ženske in
otroke vsakega mesta. **7** Toda vso živino in ukradeno blago
mest smo si vzeli za plen. **8** Ob tistem času smo iz roke
dveh kraljev Amoréjcev vzeli deželo, ki je bila na tej strani
Jordana, od reke Arnón do gore Hermon **9** (Hermon, katero
Sidónci imenujejo Sirjón, Amoréjci pa jo imenujejo Senír)) **10**
vsa mesta ravnine, ves Gileád in ves Bašán, do Salhe in
Edréi, mesta Ogovega kraljestva v Bašánu. **11** Kajti samo
bašánski kralj Og je preostal od preostanka velikanov. Glej,
ogrodje njegove postelje je bilo posteljno ogrodje iz železa.
Mar ni ta v Rabi Amónovih sinov? Devet komolcev je bila
njena dolžina in štiri komolce njena širina, po moškem
komolcu. **12** To deželo, ki smo jo ob tistem času vzeli v
last od Aroêrja, ki je ob reki Arnón in polovico gore Gileád
in njena mesta, sem dal Rubenovcem in Gádovcem. **13**
Preostanek Gileáda in ves Bašán, ki je Ogovo kraljestvo,
sem dal polovici Manásejevega rodu in vse področje Argoba,
z vsem Bašánom, ki je bil imenovan dežela velikanov. **14** Jaír,
sin Manáseja, je zavzel vso Argobovo deželo do pokrajin
Gešurja in Maahčánov, in imenoval jih je po svojem imenu
Bašán Havot Jaír do današnjega dne. **15** In jaz sem Gileád
izročil Mahírju. **16** Rubenovcem in Gádovcem sem dal od
Gileáda celo do reke Arnón, polovico doline in mejo celo
do reke Jabók, ki je meja Amónovih otrok; **17** tudi ravnino
in Jordan in njegovo pokrajino od Kinéreta, celó do morja
ravnine, celo slanega morja, vzhodno pod Ašdód-Pisgo. **18**
Ob tem času sem vam zapovedal, rekoč: › Gospod, vaš Bog,
vam je to deželo dal v last. Čeznjo boste prešli oboroženi
pred svojimi brati, Izraelovimi otroki, vsemi, ki so primerni za
vojno. **19** Toda vaše žene, vaši malčki in vaša živina (kajti
vem, da imate mnogo živine), bodo ostali v vaših mestih, ki
sem vam jih dal, **20** dokler Gospod ne da počitka vašim
bratom, prav tako kakor vam in dokler tudi oni ne vzamejo v
last deželo, ki jim jo je Gospod, vaš Bog, dal onkraj Jordana.
In potem se boste vrnili, vsak mož k svoji posesti, ki sem
vam jo dal.‹ **21** Ob tistem času sem Józuetu zapovedal,
rekoč: ›Tvoje oči so videle vse, kar je Gospod, tvoj Bog,
storil tema dvema kraljema. Tako bo Gospod storil vsem
kraljestvom, ki jih vzameš v last. **22** Ne boste se jih bali, kajti
za vas se bo boril Gospod, vaš Bog.‹ **23** Ob tistem času
sem prosil Gospoda, rekoč: **24** ›Oh Gospod Bog, svojim
služabnikom si začel kazati svojo veličino in svojo mogočno
roko, kajti kakšen Bog je tam v nebesih ali na zemlji, ki lahko
stori glede na tvoja dela in glede na tvojo moč? **25** Prosim te,
naj grem preko in vidim dobro deželo, ki je onkraj Jordana,
to dobro goro in Libanon.‹ **26** Toda Gospod je bil zaradi vas
ogorčen name in me ni hotel uslišati. Gospod mi je rekel:
›Naj ti to zadošča. Ne govori mi več o tej zadevi. **27** Povzpni
se na vrh Pisge in povzdigni svoje oči proti proti zahodu,
proti severu, proti jugu in proti vzhodu in glej to s svojimi
očmi, kajti ne boš šel preko tega Jordana. **28** Toda zadolži
Józueta, ga ohrabri in okrépi, kajti on bo pred tem ljudstvom
šel preko in povzročil jim bo, da podedujejo deželo, ki jo boš
videl.‹ **29** Tako smo ostali v dolini nasproti Bet Peórja.

4 Zdaj torej prisluhni, oh Izrael, zakonom in sodbam, ki
vas jih učim, da jih izpolnjujete, da boste lahko živeli,
vstopili in vzeli v last deželo, ki vam jo daje Gospod, Bog
vaših očetov. **2** Ne boste dodajali besedi, ki sem vam jo
zapovedal niti ne boste zmanjševali česa od nje, da bi lahko
ohranjali zapovedi Gospoda, svojega Boga, ki sem vam jih
zapovedal. **3** Vaše oči so videle kaj je Gospod storil zaradi
Báal Peórja. Zaradi vseh mož, ki so sledili Báal Peórju, jih
je Gospod, tvoj Bog, uničil izmed vas. **4** Toda vi, ki ste se
trdno držali Gospoda, svojega Boga, ste danes živi, vsakdo
izmed vas. **5** Glejte, učil sem vas zakonov in sodb, celo
kakor mi je Gospod, moj Bog, zapovedal, da naj bi storili
v deželi, kamor greste, da jo vzamete v last. **6** Torej jih
ohranjajte in izpolnjujte, kajti to je vaša modrost in vaše
razumevanje v očeh narodov, ki bodo slišali vse te zakone in
rekli: ›Zagotovo je ta véliki narod modro in razumevajoče
ljudstvo.‹ **7** Kajti kateri narod je tam tako velik, ki ima Boga
tako blizu, kakor je Gospod, naš Bog, v vseh stvareh, za
katere kličemo k njemu? **8** In kateri narod je tam tako velik,
ki ima zakone in sodbe tako pravične, kot je vsa ta postava,
ki jo danes postavljam pred vas? **9** Samo pazi nase in
marljivo varuj svojo dušo, da ne pozabiš stvari, ki so jih
videle tvoje oči in da vse dni tvojega življenja ne odidejo od
tvojega srca, temveč poučuj svoje sinove in svojih sinov
sinove, **10** posebej [o] dnevu, ko si stal pred Gospodom,

svojim Bogom, na Horebu, ko mi je Gospod rekel: ›Zberi mi skupaj ljudstvo in pripravil jih bom slišati moje besede, da se me bodo lahko naučili bati vse dni, ki jih bodo živeli na zemlji in da bodo lahko učili svoje otroke.‹ **11** In približali ste se ter stali pod goro in gora je gorela z ognjem do srede neba, s temo, oblaki in gosto temo. **12** Gospod vam je spregovoril iz srede ognja. Slišali ste glas besed, toda nobene podobnosti niste videli, samo glas ste slišali. **13** Naznanil vam je svojo zavezo, ki vam jo je zapovedal, da jo opravljate, torej deset zapovedi, in napisal jih je na dve kamniti plošči. **14** Gospod mi je ob tistem času zapovedal, da vas učim zakone in sodbe, da jih boste lahko izpolnjevali v deželi, kamor greste, da jo vzamete v last. **15** Zato torej dobro pazite nase, kajti nobene vrste podobnosti niste videli na dan, ko vam je Gospod govoril na Horebu iz srede ognja, **16** da se ne bi izpridili in si naredili rezane podobe, podobnost kakršnekoli postave, podobnost moškega ali ženske, **17** podobnost katerekoli živali, ki je na zemlji, podobnost katerekoli krilate perjadi, ki leti po zraku, **18** podobnost katerekoli stvari, ki se plazi po tleh, podobnost katerekoli ribe, ki je v vodah pod zemljo, **19** in da ne bi povzdignil svojih oči k nebu in ko zagledaš sonce, luno in zvezde, celó vso vojsko neba, da ne bi bil zapeljan, da jih obožuješ in jim služiš, ki jih je Gospod, tvoj Bog, razdelil vsem narodom pod celotnim nebom. **20** Toda Gospod vas je vzel in vas privedel naprej iz železne talilne peči, torej iz Egipta, da mu boste ljudstvo dediščine, kakor ste ta dan. **21** Nadalje je bil zaradi vas Gospod jezen nad menoj in prisegel, da naj ne bi šel preko Jordana in da naj ne bi vstopil v to dobro deželo, ki ti jo Gospod, tvoj Bog, daje v dediščino, **22** temveč moram umreti v tej deželi, ne smem iti čez Jordan. Toda vi boste šli čez in tisto dobro deželo vzeli v last. **23** Pazite nase, da ne bi pozabili zaveze Gospoda, svojega Boga, ki jo je sklenil z vami in si naredili rezane podobe ali podobnost katerekoli stvari, ki ti jo je Gospod, tvoj Bog, prepovedal. **24** Kajti Gospod, tvoj Bog, je požirajoč ogenj, celó ljubosumen Bog. **25** Ko boš zaplodil otroke in otrok otroke in boste dolgo ostali v deželi in se boste izpridili in naredili rezano podobo ali podobnost katerikoli stvari in boste počeli zlo v očeh Gospoda, svojega Boga, da ga dražite k jezi, **26** pokličem nebo in zemljo, da ta dan pričujeta zoper vas, da boste kmalu popolnoma izginili iz dežele, v katero ste šli prek Jordana, da jo vzamete v last. Ne boste podaljšali svojih dni na njej, temveč boste popolnoma uničeni. **27** Gospod vas bo razkropil med narode in malo vas bo ostalo po številu med pogani, kamor vas bo vodil Gospod. **28** Tam boste služili bogovom, delu človeških rok, lesu in kamnu, ki niti ne vidita niti ne slišita, ne jesta niti ne vonjata. **29** Toda če boš od tam iskal Gospoda, svojega Boga, ga boš našel, če ga iščeš z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo. **30** Ko si v stiski in vse te stvari pridejo nadte, torej v zadnjih dneh, če se obrneš h Gospodu, svojemu Bogu in boš poslušen njegovemu glasu **31** (kajti Gospod, tvoj Bog, je usmiljen Bog) te ne bo zapustil niti uničil niti pozabil zaveze tvojih očetov, ki jim jo je prisegel. **32** Kajti vprašaj sedaj o dneh, ki so minili, ki so bili pred teboj, od dneva, ko je Bog na zemlji ustvaril moža in vprašaj od ene strani neba do druge, ali je bila tam kakršna koli takšna stvar, kot je ta velika stvar, ali je bila slišati podobno? **33** Mar je kdajkoli ljudstvo slišalo glas Boga govoriti iz srede ognja, kakor si slišal ti, in je živelo? **34** Mar je Bog poskušal iti in si vzeti narod iz srede drugega naroda, s preizkušnjami, znamenji, čudeži, vojno, mogočno roko, z iztegnjenim laktom in z velikimi strahotami, glede na vse, kar je Gospod, vaš Bog, storil za vas v Egiptu, pred vašimi očmi? **35** Tebi je bilo pokazano, da bi lahko vedel, da Gospod, on je Bog. Tam ni nobenega drugega poleg njega. **36** Iz nebes ti je dal, da slišiš njegov glas, da bi te lahko poučil, in na zemlji ti je pokazal svoj velik ogenj in ti slišiš njegove besede iz srede ognja. **37** Ker je vzljubil tvoje očete, zato je izbral tvoje seme za njimi in te privedel ven v njegovem pogledu, s svojo mogočno močjo iz Egipta, **38** da izpred tebe napodi narode, večje in mogočnejše kakor si ti, da te privede noter, da ti da njihovo deželo v dediščino, kakor je to ta dan. **39** Vedi torej danes in preudari to v svojem srcu, da Gospod, on je Bog, v nebesih zgoraj in na zemlji spodaj. Tam ni nobenega drugega. **40** Ohranjal boš torej njegove zakone in njegove zapovedi, ki ti jih danes zapovedujem, da bo lahko šlo dobro s teboj in s tvojimi otroki za teboj in da lahko podaljšaš svoje dneve na zemlji, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog, na veke.« **41** Potem je Mojzes oddvojil tri mesta na tej strani Jordana proti sončnemu vzhodu, **42** da bi ubijalec, ki bi nenamerno ubil svojega bližnjega in ga v preteklih časih ni sovražil, lahko pobegnil tja in da bežeč v eno izmed teh mest lahko ostane živ. **43** Namreč Becer v divjini, na ravnini dežele Rubenovcev in Ramót v Gileádu od Gádovcev in Golán v Bašánu od Manásejcev. **44** To je postava, ki jo je Mojzes postavil pred Izraelove otroke. **45** To so pričevanja, zakoni in sodbe, ki jih je Mojzes govoril Izraelovim otrokom, po tem, ko so izšli iz Egipta, **46** na tej strani Jordana, v dolini nasproti Bet Peórja, v deželi amoréjskega kralja Sihóna, ki je prebival v Hešbónu, ki so ga Mojzes in Izraelovi otroci udarili, potem ko so izšli iz Egipta. **47** Vzeli so v last njegovo deželo in deželo bašánskega kralja Oga, dveh kraljev Amoréjcev, ki sta bila na tej strani Jordana, proti sončnemu vzhodu; **48** od

Aroêrja, ki je ob bregu reke Arnón, celo do gore Sion, ki je Hermon 49 in vso ravnino na tej strani Jordana proti vzhodu, celo do morja ravnine, pod izviri Pisge.

5 Mojzes je sklical ves Izrael in jim rekel: »Poslušaj, oh Izrael, zakone in sodbe, ki jih ta dan govorim v vaša ušesa, da se jih lahko naučite in jih ohranjate in jih izvršujete. 2 Gospod, naš Bog, je z nami sklenil zavezo na Horebu. 3 Gospod te zaveze ni sklenil z našimi očeti, temveč z nami, torej nami, ki smo, vsi izmed nas, ta dan tukaj živi. 4 Gospod je s teboj govoril iz obličja v obličje, na gori, iz srede ognja 5 (ob tistem času sem stal med Gospodom in vami, da bi vam pokazal Gospodovo besedo, kajti vi ste se zaradi ognja bali in niste šli gor na goro), rekoč: 6 ›Jaz sem Gospod, tvoj Bog, ki te je privedel iz egiptovske dežele, iz hiše sužnosti. 7 Pred menoj ne boš imel nobenih drugih bogov. 8 Sebi ne boš naredil nobene rezane podobe ali kakršnekoli podobnosti katerekoli stvari, ki je v nebesih zgoraj ali ki je na zemlji spodaj ali ki je v vodah pod zemljo. 9 Ne boš se jim priklanjal niti jim služil, kajti jaz, Gospod, tvoj Bog, sem ljubosumen Bog, ki obiskujem krivičnost očetov na otrocih do tretjega in četrtega rodu teh, ki me sovražijo 10 in izkazujem usmiljenje tisočim tistih, ki me ljubijo in varujejo moje zapovedi. 11 Ne boš v prazno vzel imena Gospoda, svojega Boga, kajti Gospod ne bo brez krivde držal tistega, ki v prazno jemlje njegovo ime. 12 Varuj šabatni dan, da ga posvečuješ, kakor ti je zapovedal Gospod, tvoj Bog. 13 Šest dni se boš trudil in opravljal vse svoje delo, 14 toda sedmi dan je šabat Gospodu, tvojemu Bogu. Na [ta dan] ne boš opravljal nobenega dela, ne ti, niti tvoj sin, niti tvoja hči, niti tvoj sluga, niti tvoja dekla, niti tvoj vol, niti tvoj osel, niti nobena izmed tvoje živine, niti tvoj tujec, ki je znotraj tvojih velikih vrat, da lahko tvoj sluga in tvoja dekla počivata kakor ti. 15 Spominjaj pa se, da si bil služabnik v egiptovski deželi in da te je Gospod, tvoj Bog, od tam privedel z mogočno roko in z iztegnjenim laktom. Zato ti je Gospod, tvoj Bog, zapovedal, da izvajaš šabatni dan. 16 Spoštuj svojega očeta in svojo mater, kakor ti je zapovedal Gospod, tvoj Bog, da bodo tvoji dnevi lahko podaljšani in da ti bo dobro šlo v deželi, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog. 17 Ne boš ubil. 18 Niti ne boš zagrešil zakonolomstva. 19 Niti ne boš kradel. 20 Niti ne boš pričal po krivem zoper svojega bližnjega. 21 Niti si ne boš želel žene svojega bližnjega, niti ne boš hlepel [po] hiši svojega bližnjega, [po] njegovem polju ali [po] njegovem slugi ali [po] njegovi dekli, [po] njegovem volu ali [po] njegovem oslu ali [po] katerikoli stvari, ki je [od] tvojega bližnjega.‹ 22 Te besede je Gospod govoril vsemu zboru na gori, iz srede ognja, iz oblaka in iz goste teme, z močnim glasom. In ni več dodal. Napisal jih je na dve kamniti plošči in mi ju izročil. 23 Pripetilo se je, ko ste iz srede teme zaslišali glas (kajti gora je gorela z ognjem), da ste se mi približali, celó vsi poglavarji vaših rodov in vaše starešine 24 in ste rekli: ›Glej, Gospod, naš Bog, nam je pokazal svojo slavo in svojo veličino in iz srede ognja smo slišali njegov glas. Ta dan smo videli, da Bog govori z možem in ta živi. 25 Zdaj torej zakaj naj bi umrli? Kajti ta velik ogenj nas bo použil. Če še naprej slišimo glas Gospoda, našega Boga, potem bomo umrli. 26 Kajti kdo je tam od vsega mesa, ki je iz srede ognja slišal govoriti glas živega Boga, kakor smo mi in je živel? 27 Ti pojdi blizu in prisluhni vsemu, kar bo rekel Gospod, naš Bog in spregovori nam vse, kar ti bo govoril Gospod, naš Bog in mi bomo temu prisluhnili in to storili.‹ 28 Gospod je slišal glas vaših besed, ko ste mi govorili in Gospod mi je rekel: ›Slišal sem glas besed tega ljudstva, ki so ti jih govorili. Dobro so povedali vse, kar so govorili. 29 Oh, da bi bilo takšno srce v njih, da bi se me bali in se vedno držali vseh mojih zapovedi, da bi bilo lahko dobro z njimi in z njihovimi otroki na veke! 30 Pojdi, reci jim: ›Ponovno se vrnite v svoje šotore.‹ 31 Toda kar se tebe tiče, ti ostani tukaj, poleg mene in govoril ti bom vse zapovedi, zakone in sodbe, ki jih boš učil, da jih bodo lahko izpolnjevali v deželi, ki sem jim jo dal, da jo vzamejo v last.‹ 32 Obeleževali boste torej, da delate, kakor vam je zapovedal Gospod, vaš Bog. Ne boste se odvrnili vstran, ne k desni roki ne k levi. 33 Hodili boste po vseh poteh, ki vam jih je zapovedal Gospod, vaš Bog, da boste lahko živeli in da bo lahko dobro z vami in da boste lahko podaljšali svoje dni v deželi, ki jo boste vzeli v last.

6 Torej to so zapovedi, zakoni in sodbe, ki jih je Gospod, vaš Bog, zapovedal, da vas učim, da jih boste lahko izpolnjevali v deželi, kamor greste, da jo vzamete v last, 2 da se boš lahko bal Gospoda, svojega Boga, da boš ohranjal vse njegove zakone in njegove zapovedi, ki sem ti jih zapovedal: ti, tvoj sin in sin tvojega sina, vse dni tvojega življenja in da bodo tvoji dnevi lahko podaljšani. 3 Poslušaj torej, oh Izrael in obeležuj, da to storiš, da bo lahko dobro s teboj in da boš lahko mogočno povečan, kakor ti je obljubil Gospod, Bog tvojih očetov, v deželi, kjer tečeta mleko in med. 4 Poslušaj, oh Izrael: › Gospod, naš Bog, je edini Gospod 5 in ljubil boš Gospoda, svojega Boga, z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo in z vso svojo močjo.‹ 6 In te besede, ki sem ti jih danes zapovedal, bodo v tvojem srcu. 7 In ti jih boš marljivo učil svoje otroke in boš govoril o njih, ko sediš v svoji hiši, ko hodiš po poti, ko se uležeš in ko

vstajaš. 8 Privezal si jih boš za znamenje na roko in te bodo
kot načelek med tvojimi očmi. 9 Napisal jih boš na podboje
svoje hiše in na svoja velika vrata. 10 In zgodilo se bo, ko
te bo Gospod, tvoj Bog, privedel v deželo, ki jo je prisegel
tvojim očetom, Abrahamu, Izaku in Jakobu, da ti da velika in
čedna mesta, ki jih nisi zgradil 11 in hiše, polne vseh dobrih
stvari, ki jih nisi napolnil in izkopane vodnjake, ki jih nisi
izkopal, vinograde in oljke, ki jih nisi zasadil; ko jih boš jedel
in boš sit, 12 potem se pazi, da ne pozabiš Gospoda, ki
te je privedel iz egiptovske dežele, iz hiše sužnosti. 13 Bal
se boš Gospoda, svojega Boga in mu služil in prisegal pri
njegovem imenu. 14 Ne boste šli za drugimi bogovi, bogovi
ljudstev, ki so naokoli vas 15 (kajti Gospod, tvoj Bog, je med
vami ljubosumen Bog), da ne bi bila zoper tebe vžgana
jeza Gospoda, tvojega Boga in te uniči iz obličja zemlje.
16 Ne boste skušali Gospoda, svojega Boga, kakor ste ga
skušali v Masi. 17 Marljivo boste varovali zapovedi Gospoda,
svojega Boga, njegova pričevanja in njegove zakone, ki ti
jih je zapovedal. 18 Storil boš to, kar je prav in dobro v
Gospodovih očeh, da bo lahko dobro s teboj in da lahko
vstopiš in vzameš v last dobro deželo, ki jo je Gospod
prisegel tvojim očetom, 19 da pred teboj prežene vse tvoje
sovražnike, kakor je govoril Gospod. 20 In ko te tvoj sin
sprašuje v času, ki pride, rekoč: ›Kaj pomenijo pričevanja,
zakoni in sodbe, ki vam jih je zapovedal Gospod, naš Bog?‹
21 Potem boš svojemu sinu rekel: ›V Egiptu smo bili faraonovi
sužnji in Gospod nas je z mogočno roko privedel iz Egipta.
22 Gospod je pred našimi očmi nad Egiptom, nad faraonom
in nad vso njegovo hišo pokazal znamenja in čudeže, velika
in boleča 23 in nas odvedel od tam, da bi nas lahko privedel
noter, da nam da deželo, ki jo je prisegel našim očetom. 24
Gospod nam je zapovedal, da izvršujemo vse te zakone, da
se vedno bojimo Gospoda, svojega Boga, za naše dobro,
da nas lahko ohrani žive, kakor je to na ta dan. 25 In to
bo naša pravičnost, če obeležujemo vse te zapovedi pred
Gospodom, svojim Bogom, kakor nam je zapovedal.‹

7 Ko te bo Gospod, tvoj Bog, privedel v deželo, kamor
greš, da jo vzameš v last in je pred teboj pregnal mnoge
narode: Hetejce, Girgašéjce, Amoréjce, Kánaance, Perizéjce,
Hivéjce in Jebusejce, sedem narodov, večje in mogočnejše
kakor ti, 2 in ko jih bo Gospod, tvoj Bog, izročil pred teboj,
jih boš udaril in popolnoma uničil. Nobene zaveze ne boš
sklenil z njimi niti jim ne izkaži usmiljenja, 3 niti z njimi ne
boš sklepal porok. Svoje hčere ne boš dal njegovemu sinu
niti njegove hčere ne boš vzel k svojemu sinu. 4 Kajti tvojega
sina bodo odvrnile od sledenja meni, da bi lahko služile
drugim bogovom. Tako bo zoper tebe vžgana Gospodova
jeza in te nenadoma uniči. 5 Temveč boste tako postopali z
njimi: uničili boste njihove oltarje in razbili njihove podobe in
posekali njihove ašere in njihove rezane podobe sežgali z
ognjem. 6 Kajti ti si sveto ljudstvo Gospodu, svojemu Bogu.
Gospod, tvoj Bog, te je izbral, da mu boš posebno ljudstvo,
nad vsemi ljudstvi, ki so na obličju zemlje. 7 Gospod svoje
ljubezni ni naravnal na vas niti vas ni izbral, ker ste bili
številnejši kot katerokoli ljudstvo, kajti bilo vas je najmanj
izmed vseh ljudstev, 8 temveč, ker vas je Gospod ljubil in
ker je želel držati prisego, ki jo je prisegel vašim očetom,
vas je Gospod izpeljal z mogočno roko in vas odkupil iz
hiše sužnosti, iz roke faraona, egiptovskega kralja. 9 Vedi
torej, da Gospod, tvoj Bog, on je Bog, zvesti Bog, ki ohranja
zavezo in usmiljenje s tistimi, ki ga ljubijo in ohranjajo njegove
zapovedi tisočim rodovom. 10 Tistim pa, ki ga sovražijo,
poplača k njihovemu obrazu, da jih uniči. Ne bo počasen
do tistega, ki ga sovraži; poplačal mu bo v obraz. 11 Torej
boš varoval zapovedi, zakone in sodbe, ki sem ti jih ta dan
zapovedal, da jih izvršuješ. 12 Kjerkoli se bo to pripetilo, če
prisluhnete tem sodbam in jih varujete in jih izpolnjujete, da
ti bo Gospod, tvoj Bog, varoval zavezo in usmiljenje, ki ga je
prisegel tvojim očetom. 13 Ljubil te bo, te blagoslavljal in te
namnožil. Blagoslavljal bo tudi sad tvoje maternice in sad
tvoje dežele, tvoje žito, tvoje vino in tvoje olje, narast tvojega
goveda in trope tvojih ovc, v deželi, ki jo je prisegel tvojim
očetom, da ti jo da. 14 Blagoslovljen boš nad vsemi ljudstvi.
Med vami ne bo jalovega moškega ali ženske ali med vašo
živino. 15 Gospod bo od tebe odvrnil vso bolezen in nobene
izmed teh zlih egiptovskih bolezni, ki jih poznaš, ne bo položil
nadte, temveč jih bo položil na vse tiste, ki te sovražijo. 16
Použil boš vsa ljudstva, ki ti jih bo izročil Gospod, tvoj Bog.
Tvoje oko nad njimi ne bo imelo nobenega usmiljenja. Niti
ne boš služil njihovim bogovom, kajti to ti bo zanka. 17 Če
boš v svojem srcu rekel: ›Ti narodi so številnejši kakor jaz;
kako jih lahko razlastim?‹ 18 Ne boš se jih bal, temveč se
boš dobro spomnil, kaj je Gospod, tvoj Bog, storil faraonu in
vsemu Egiptu: 19 velike preizkušnje, ki so jih videle tvoje
oči, znamenja, čudeže, mogočno roko in iztegnjen laket, s
čimer te je izpeljal Gospod, tvoj Bog. Tako bo Gospod, tvoj
Bog, storil vsem ljudstvom, ki se jih bojiš. 20 Poleg tega bo
Gospod, tvoj Bog, mednje poslal sršene, dokler ne bodo
tisti, ki so preostali in se skrivajo pred teboj, uničeni. 21
Pred njimi ne boš zgrožen, kajti Gospod, tvoj Bog, je med
vami mogočen in strašen Bog. 22 In Gospod, tvoj Bog, bo
te narode po malo in malo odstranil pred teboj. Ne boš jih
mogel naenkrat použiti, da ne bi poljske zveri narasle nad
teboj. 23 Toda Gospod, tvoj Bog, jih bo izročil tebi in uničeval

jih boš z mogočnim uničenjem, dokler ne bodo uničeni. 24 Njihove kralje bo izročil v tvojo roko in njihovo ime boš uničil izpod neba. Noben človek ne bo zmožen obstati pred teboj, dokler jih ne uničiš. 25 Rezane podobe njihovih bogov boste sežgali z ognjem. Ne boš hlepel po srebru ali zlatu, ki je na njih niti si ga ne vzemi k sebi, da ne bi bil v tem ujet, kajti to je ogabnost Gospodu, tvojemu Bogu. 26 Niti v svojo hišo ne prinašaj gnusobe, da ne bi bil preklet, kakor je ona, temveč naj se ti skrajno gnusi in skrajno jo zaničuj, kajti to je prekleta stvar.

8 Vse zapovedi, ki sem ti jih ta dan zapovedal, boste obeleževali, da jih izvršujete, da boste lahko živeli, se množili in vstopili in vzeli v last deželo, ki jo je Gospod prisegel vašim očetom. 2 Spomnil se boš celotne poti, po kateri te je Gospod, tvoj Bog, teh štirideset let vodil po divjini, da te poniža in te preizkusi, da spozna kaj je bilo v tvojem srcu, bodisi se boš držal njegovih zapovedi ali ne. 3 Ponižal te je in ti dopustil, da si bil lačen in te hranil z mano, ki je nisi poznal niti je niso poznali tvoji očetje, da bi ti on lahko dal spoznati, da človek ne živi samo od kruha, temveč človek živi od vsake besede, ki izhaja iz Gospodovih ust. 4 Teh štirideset let se tvoja obleka na tebi ni postarala niti tvoje stopalo ni oteklo. 5 V svojem srcu boš tudi preudaril, da kakor mož kara svojega sina, tako Gospod, tvoj Bog, kara tebe. 6 Zatorej boš varoval zapovedi Gospoda, svojega Boga, da hodiš po njegovih poteh in da se ga bojiš. 7 Kajti Gospod, tvoj Bog, te vodi v dobro deželo, deželo vodnih potokov, studencev in globin, ki privrejo iz dolin in hribov; 8 deželo pšenice, ječmena, trt, figovih dreves in granatnih jabolk; deželo olivnega olja in medu; 9 deželo, v kateri boš jedel kruh brez pomanjkanja, v njej ti ne bo primanjkovalo nobene stvari; deželo, katere kamni so železo in iz katerih hribov lahko koplješ bron. 10 Ko se naješ in si sit, potem boš blagoslovil Gospoda, svojega Boga, zaradi dobre dežele, ki ti jo je dal. 11 Pazi se, da ne pozabiš Gospoda, svojega boga, da se ne bi držal njegovih zapovedi, njegovih sodb in njegovih zakonov, ki sem ti jih zapovedal ta dan, 12 da se ne bi, ko se naješ in si sit in si si zgradil ljubke hiše in prebival v njih; 13 in ko se tvoji tropi in tvoje črede pomnožijo in je pomnoženo tvoje srebro in tvoje zlato in je pomnoženo vse, kar imaš; 14 tvoje srce ne povzdigne in pozabiš na Gospoda, svojega Boga, ki te je privedel iz egiptovske dežele, iz hiše sužnosti, 15 ki te je vodil skozi to veliko in strašno divjino, v kateri so bile ognjene kače, škorpijoni in suša, kjer ni bilo vode; ki ti je vodo privedel iz kremenčeve skale; 16 ki te je v divjini hranil z mano, ki je tvoji očetje niso poznali, da bi te lahko ponižal in da bi te lahko preizkusil, da ti v tvojem zadnjem koncu stori dobro. 17 In ti bi rekel v svojem srcu: ›Moja moč in mogočnost moje roke mi je pridobila to premoženje.‹ 18 Ampak se boš spominjal Gospoda, svojega Boga, kajti on je ta, ki ti daje moč, da pridobiš premoženje, da lahko on vzpostavi svojo zavezo, ki jo je prisegel tvojim očetom, kakor je to ta dan. 19 Zgodilo pa se bo, če pozabite Gospoda, svojega Boga in hodite za drugimi bogovi in jim služite in jih obožujete, ta dan pričujem zoper vas, se boste zagotovo pogubili. 20 Kakor narodi, ki jih Gospod uničuje pred vašim obrazom, tako se boste pogubili, ker niste hoteli biti poslušni glasu Gospoda, svojega Boga.

9 Poslušaj, oh Izrael: ›Danes prečkaš Jordan, da vstopiš in vzameš v last narode, večje in močnejše kakor ti, velika mesta in ograjena do neba, 2 veliko in visoko ljudstvo, otroke Anákovcev, ki jih poznaš in o katerih si slišal reči: ›Kdo lahko stoji pred Anákovimi otroki!‹ 3 Razumi torej ta dan, da je Gospod, tvoj Bog, tisti, ki gre preko pred teboj. Kakor požirajoč ogenj jih bo uničil in on jih bo privedel dol, pred tvoj obraz. Tako jih boš pognal ven in jih hitro uničil, kakor ti je rekel Gospod. 4 Ne govori v svojem srcu, potem ko jih je Gospod, tvoj Bog, spodil izpred tebe, rekoč: ›Zaradi moje pravičnosti me je Gospod privedel, da vzamem v last to deželo, ‹ temveč jih je zaradi zlobnosti teh narodov Gospod pognal izpred tebe. 5 Ne greš, da zaradi svoje pravičnosti ali zaradi poštenosti svojega srca vzameš v last njihovo deželo, temveč zaradi zlobnosti teh narodov jih je Gospod, tvoj Bog, pognal izpred tebe in da lahko izpolni besedo, ki jo je Gospod prisegel tvojim očetom, Abrahamu, Izaku in Jakobu. 6 Razumi torej, da ti Gospod, tvoj Bog, te dobre zemlje ne daje v posest zaradi tvoje pravičnosti, kajti ti si trdovratno ljudstvo. 7 Zapomni si in ne pozabi, kako si v divjini do besa dražil Gospoda, svojega Boga. Od dneva, ko si odšel iz egiptovske dežele, dokler niste prišli na ta kraj, ste bili uporni zoper Gospoda. 8 Tudi na Horebu ste do besa izzivali Gospoda, tako da je bil Gospod nad vami jezen, da vas uniči. 9 Ko sem odšel gor na goro, da prejmem kamniti plošči, torej plošči zaveze, ki jo je Gospod sklenil z vami, potem sem na gori ostal štirideset dni in štirideset noči niti nisem jedel kruha niti pil vode. 10 In Gospod mi je izročil dve kamniti plošči, popisani z Božjim prstom. Na njima je bilo napisano glede na vse besede, ki jih je Gospod z vami govoril na gori, iz srede ognja, na dan zbora. 11 Ob koncu štiridesetih dni in štiridesetih noči se je pripetilo, da mi je Gospod dal dve kamniti plošči, torej plošči zaveze. 12 Gospod mi je rekel: ›Vstani, hitro se spusti od tod, kajti tvoje ljudstvo, ki si jih privedel iz Egipta, se je izpridilo. Hitro so se obrnili proč iz poti, ki sem jim jo zapovedal. Naredili so si ulito

podobo.‹ 13 Nadalje mi je Gospod spregovoril, rekoč: ›Videl sem to ljudstvo in glej, to je trdovratno ljudstvo. 14 Pusti me pri miru, da jih lahko uničim in njihovo ime izbrišem izpod neba. Iz tebe pa bom naredil narod, mogočnejši in večji kakor oni.‹ 15 Tako sem se obrnil in prišel dol z gore in gora je gorela z ognjem in dve tabli zaveze sta bili v mojih dveh rokah. 16 Pogledal sem in glej, grešili ste zoper Gospoda, svojega Boga in si naredili ulito tele. Hitro ste se obrnili proč iz poti, ki vam jo je zapovedal Gospod. 17 Vzel sem dve plošči in ju vrgel iz svojih dveh rok ter ju razbil pred vašimi očmi. 18 In padel sem dol pred Gospodom, kakor prvič, štirideset dni in štirideset noči. Niti nisem jedel kruha niti nisem pil vode zaradi vseh vaših grehov, ki ste jih z zlobnim početjem zagrešili v Gospodovih očeh, da ga izzivate k jezi. 19 Kajti bal sem se jeze in silnega nezadovoljstva, s katerim je bil Gospod ogorčen zoper vas, da vas uniči. Toda Gospod mi je tudi ob tistem času prisluhnil. 20 Gospod je bil zelo jezen nad Aronom, da bi ga uničil, jaz pa sem isti čas molil za Arona. 21 Vzel sem vaš greh, tele, ki ste ga naredili in ga sežgal z ognjem in ga poteptal in ga zelo drobno zmlel, dokler ni bil ta majhen kakor prah, in njegov prah sem vrgel v potok, ki se spušča z gore. 22 In pri Tabêri, pri Masi in pri Kibrot-Hattaavi ste do besa izzivali Gospoda. 23 Podobno, ko vas je Gospod poslal iz Kadeš Barnée, rekoč: ›Pojdite gor in vzemite v last deželo, ki sem vam jo dal.‹ Potem ste se uprli zoper zapoved Gospoda, svojega Boga in mu niste verjeli niti niste prisluhnili njegovemu glasu. 24 Od dneva, ko sem vas spoznal, ste bili uporni zoper Gospoda. 25 Tako sem padel dol pred Gospodom, štirideset dni in štirideset noči, kakor sem prvič padel dol, ker je Gospod rekel, da vas bo uničil. 26 Molil sem torej h Gospodu in rekel: ›Oh Gospod Bog, ne uniči svojega ljudstva in svoje dediščine, ki si jo odkupil preko svoje veličine, ki si jo s svojo mogočno roko privedel iz Egipta. 27 Spomni se svojih služabnikov: Abrahama, Izaka in Jakoba. Ne glej na trmoglavost teh ljudi niti k njihovi zlobnosti niti k njihovemu grehu, 28 da ne bi dežela, od koder si nas privedel, rekla: ›Ker jih Gospod ni bil zmožen privesti v deželo, ki jim jo je obljubil in ker jih je sovražil, jih je privedel ven, da jih pobije v divjini.‹ 29 Vendar so tvoje ljudstvo in tvoja dediščina, ki si jih izpeljal s svojo mogočno močjo in s svojim iztegnjenim laktom.‹

10 Ob tistem času mi je Gospod rekel: ›Izsekaj si dve kamniti plošči, podobni prvima in pridi gor k meni na goro in si naredi skrinjo iz lesa. 2 Na tabli bom zapisal besede, ki so bile na prvih tablah, ki si ju razbil in položil ju boš v skrinjo.‹ 3 In naredil sem skrinjo iz akacijevega lesa in izsekal dve kamniti plošči, podobni prvima in odšel gor na goro in v svoji roki sem imel dve tabli. 4 Na tabli je zapisal deset zapovedi, glede na prvo pisanje, ki vam jih je Gospod govoril na gori iz srede ognja na dan zbora. In Gospod mi ju je dal. 5 Obrnil sem se in prišel dol z gore in tabli položil v skrinjo, ki sem jo naredil, in tam sta, kakor mi je Gospod zapovedal. 6 Izraelovi otroci so odšli na svoje potovanje od Beeróta Jaakánovih otrok v Mosêro. Tam je Aron umrl in tam je bil pokopan in namesto njega je v duhovniški službi služil njegov sin Eleazar. 7 Od tam so odpotovali v Gidgád in iz Gidgáda v Jotbáto, deželo rek vodá. 8 Ob tistem času je Gospod ločil Lévijev rod, da nosi skrinjo Gospodove zaveze, da stojijo pred Gospodom, da mu služijo in da blagoslavljajo v njegovem imenu, do današnjega dne. 9 Zato Levi nima deleža niti dediščine s svojimi brati; Gospod je njegova dediščina, kakor mu je obljubil Gospod, tvoj Bog. 10 In ostal sem na gori, kakor prvič, štirideset dni in štirideset noči in Gospod mi je prisluhnil tudi ob tistem času in Gospod te ni hotel uničiti. 11 Gospod mi je rekel: ›Vstani, odpravi se na svoje potovanje pred ljudstvom, da lahko vstopijo in vzamejo v last deželo, ki sem jo prisegel njihovim očetom, da jim jo dam.‹ 12 In sedaj, Izrael, kaj Gospod, tvoj Bog, zahteva od tebe, razen, da se bojiš Gospoda, svojega Boga, da hodiš po vseh njegovih poteh, da ga ljubiš, da služiš Gospodu, svojemu Bogu, z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo. 13 Da varuješ Gospodove zapovedi in njegove zakone, ki ti jih ta dan zapovedujem v tvoje dobro? 14 Glej, nebo in nebesa nebes so od Gospoda, tvojega Boga, tudi zemlja z vsem, kar je na njej. 15 Samo Gospod je imel zadovoljstvo v tvojih očetih, da jih vzljubi in izbral je njihovo seme za njimi, torej vas, izmed vseh ljudstev, kakor je to ta dan. 16 Obrežite torej prednjo kožico svojega srca in ne bodite več trdovratni. 17 Kajti Gospod, vaš Bog, je Bog bogov in Gospod gospodov in véliki Bog, mogočen in strašen, ki se ne ozira na osebe niti ne sprejema nagrade. 18 Izvaja sodbo sirote in vdove in ljubi tujca v tem, da mu daje hrano in oblačilo. 19 Ljubite torej tujca, kajti tujci ste bili v egiptovski deželi. 20 Bal se boš Gospoda, svojega Boga. Njemu boš služil in k njemu se boš trdno pridružil in prisegal pri njegovem imenu. 21 On je tvoja hvala in on je tvoj Bog, ki je zate storil te velike in strašne stvari, ki so jih videle tvoje oči. 22 Tvoji očetje so odšli dol v Egipt s sedemdesetimi osebami in sedaj te je Gospod, tvoj Bog, naredil kakor zvezd neba zaradi množice.

11 Zato boš torej ljubil Gospoda, svojega Boga in dnevno ohranjal njegovo zadolžitev, njegove zakone, njegove sodbe in njegove zapovedi. 2 In vedi ta dan, kajti nisem govoril z otroki, ki niso vedeli in ki niso videli kaznovanja Gospoda, svojega Boga, njegove veličine, njegove mogočne

roke, njegovega iztegnjenega lakta, 3 njegovih čudežev
in njegovih dejanj, ki jih je v sredi Egipta storil faraonu,
egiptovskemu kralju in vsej njegovi deželi 4 in kaj je on
storil egiptovski vojski, njihovim konjem in njihovim bojnim
vozovom; kako je vodo Rdečega morja primoral, da jih
preplavi, medtem ko so vas zasledovali in kako jih je Gospod
uničil do današnjega dne, 5 in kaj vam je storil v divjini, dokler
niste prišli na ta kraj, 6 in kaj je storil Datánu in Abirámu,
sinovoma Rubenovega sina Eliába; kako je zemlja odprla
svoja usta in požrla njiju, njune družine, njune šotore in vse
njuno imetje, ki je bilo v njuni posesti, v sredi vsega Izraela,
7 toda vaše oči so videle vsa velika Gospodova dejanja, ki jih
je storil. 8 Zatorej boste ohranjali vse zapovedi, ki sem vam
jih ta dan zapovedal, da boste lahko močni in vstopite in se
polastite dežele, kamor greste, da jo vzamete v last 9 in da
boste lahko podaljšali svoje dneve v deželi, ki jo je Gospod
prisegel vašim očetom, da jo da njim in njihovemu semenu,
deželo, kjer tečeta mleko in med. 10 Kajti dežela, kamor
vstopaš, da jo vzameš v last, ni kakor egiptovska dežela,
od koder ste izšli, kjer si sejal svoje seme in jo s svojim
stopalom namakal kakor zelišči vrt, 11 temveč je dežela,
kamor greste, da jo vzamete v last, dežela hribov in dolin
in pitne vode od dežja z neba, 12 dežela, za katero skrbi
Gospod, tvoj Bog; oči Gospoda, tvojega Boga, so vedno na
njej, od začetka leta, celó do konca leta. 13 In zgodilo se bo,
če boste marljivo prisluhnili mojim zapovedim, ki sem vam
jih ta dan zapovedal, da ljubite Gospoda, svojega Boga in da
mu služite z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo, 14
da vam bom dal dežja vaši deželi v njegovem pravšnjem
obdobju, prvi dež in pozni dež, da boš lahko zbral svoje žito
in svoje vino in svoje olje. 15 In poslal bom travo na tvoja
polja za tvojo živino, da boš lahko jedel in bil sit. 16 Pazite
nase, da vaše srce ne bo zavedeno in se odvrnete in služite
drugim bogovom in jih obožujete 17 in bi se potem zoper vas
vžgal Gospodov bes in on zapre nebo, da tam ne bo dežja in
da dežela ne obrodi svojega sadu in da se ne bi hitro pogubili
iz dobre dežele, ki vam jo daje Gospod. 18 Zatorej boste te
moje besede položili v svoje srce in v svojo dušo in si jih
privezali za znamenje na roko, da bodo lahko kakor načelki
med vašimi očmi. 19 In vi jih boste učili svoje otroke, govoreč
o njih, ko sediš v svoji hiši in ko hodiš po poti, ko se uležeš
in ko vstajaš. 20 Napisal jih boš na podboje svoje hiše in na
svoja velika vrata, 21 da bodo vaši dnevi lahko pomnoženi in
dnevi vaših otrok v deželi, ki jo je Gospod prisegel vašim
očetom, da jim jo da, kakor dneve nebes na zemlji. 22 Kajti
če boste marljivo varovali vse te zapovedi, ki sem vam jih
zapovedal, da jih storite, da ljubite Gospoda, svojega Boga,
da hodite po vseh njegovih poteh in da se ga trdno držite, 23
potem bo Gospod vse te narode izgnal izpred vas in vi se
boste polastili večjih narodov in mogočnejših, kakor ste vi.
24 Vsak kraj, na katerega bodo stopili podplati vaših stopal,
bo vaš; od divjine in Libanona, od reke, reke Evfrata, celo do
najbolj oddaljenega morja bo vaša pokrajina. 25 Tam noben
človek ne bo mogel obstati pred vami, kajti Gospod, vaš
Bog, bo položil strah pred vami in grozo nad vso deželo, po
kateri boste stopali, kakor vam je rekel. 26 Glejte, ta dan
sem pred vas postavil blagoslov in prekletstvo. 27 Blagoslov,
če ubogate zapovedi Gospoda, svojega Boga, ki sem vam
jih ta dan zapovedal 28 in prekletstvo, če ne boste ubogali
zapovedi Gospoda, svojega Boga, temveč se boste odvrnili
iz poti, ki sem vam jo ta dan zapovedal, da greste za drugimi
bogovi, ki jih niste poznali. 29 In zgodilo se bo, ko te bo
Gospod, tvoj Bog, privedel v deželo, kamor greš, da jo
vzameš v last, da boš položil blagoslov na goro Garizím in
prekletstvo na goro Ebál. 30 Ali nista na drugi strani Jordana,
ob poti, kjer sonce zahaja v kánaanski deželi, ki prebivajo v
nerodovitni ravnini nasproti Gilgálu, poleg Moréjevih ravnin?
31 Kajti šli boste čez Jordan, da vstopite, da vzamete v last
deželo, ki vam jo daje Gospod, vaš Bog in vzeli jo boste v
last in prebivali v njej. 32 In obeležili boste, da storite vse
zakone in sodbe, ki sem jih ta dan postavil pred vas.

12 To so zakoni in sodbe, ki jih boste obeležili, da jih
počnete v deželi, ki ti jo daje Gospod, Bog vaših očetov,
da jo vzamete v last, vse dni, ko živite na zemlji. 2 Vse kraje,
na katerih so narodi, ki jih boste vzeli v last, služili svojim
bogovom na visokih gorah, na hribih in pod vsakim zelenim
drevesom, boste popolnoma uničili. 3 Porušili boste njihove
oltarje, zlomili njihove stebre, njihove ašere sežgali z ognjem,
posekali boste rezane podobe njihovih bogov in njihova
imena uničili iz tega kraja. 4 Tako ne boste storili Gospodu,
svojemu Bogu. 5 Toda na kraj, ki ga bo Gospod, vaš Bog,
izbral izmed vseh vaših rodov, da tam položi svoje ime,
celó k njegovemu prebivališču boste sledili in tja boš prišel
6 in tja boste prinašali svoje žgalne daritve, svoje klavne
daritve, svoje desetine, vzdigovalne daritve svoje roke, svoje
zaobljube, svoje prostovoljne daritve in prvence od svojih
čred in od svojih tropov. 7 Tam boste jedli pred Gospodom,
svojim Bogom in veselili se boste v vsem, k čemur položite
svojo roko, vi in vaše družine, v čemer te je Gospod, tvoj
Bog, blagoslovil. 8 Ne boste počeli po vseh stvareh, ki jih mi
ta dan delamo tukaj, vsak mož karkoli je pravilno v njegovih
lastnih očeh. 9 Kajti doslej niste prišli k počitku in k dediščini,
ki vam jo daje Gospod, vaš Bog. 10 Toda ko greste čez
Jordan in prebivate v deželi, ki vam jo daje Gospod, vaš Bog,

da jo podedujete in ko vam daje počitek pred vsemi vašimi sovražniki naokoli, tako da varno prebivate, 11 potem bo tam kraj, ki ga bo Gospod, vaš Bog, izbral, da svojemu imenu povzroči, da prebiva tam. Tja boste prinesli vse, kar sem vam zapovedal: vaše žgalne daritve, vaše klavne daritve, vaše desetine, vzdigovalno daritev vaše roke in vso vašo izbiro zaobljub, ki ste jih zaobljubili Gospodu, 12 in veselili se boste pred Gospodom, vašim Bogom, vi in vaši sinovi, vaše hčere, služabniki, vaše dekle in Lévijevec, ki je znotraj tvojih velikih vrat, ker nima ne deleža, ne dediščine z vami. 13 Pazi nase, da ne daruješ svojih žgalnih daritev na vsakem kraju, ki ga vidiš, 14 temveč na kraju, ki ga bo Gospod izbral v enem izmed tvojih rodov, tam boš daroval svoje žgalne daritve in tam boš počel vse, kar ti zapovem. 15 Vendar v vseh svojih velikih vratih lahko zakolješ in ješ meso, karkoli tvoja duša poželi, glede na blagoslov Gospoda, tvojega Boga, ki ti ga je dal. Nečisti in čisti lahko jé od tega, kakor od srnjaka in kakor od jelena. 16 Samo krvi ne boste jedli; kakor vodo jo boste izlili na zemljo. 17 Znotraj svojih velikih vrat ne smeš jesti desetine svojega žita ali svojega vina ali svojega olja ali prvencev svojih čred ali svojega tropa, niti česarkoli od svojih zaobljub, ki si jih zaobljubil, niti svojih prostovoljnih daritev ali vzdigovalne daritve svoje roke, 18 temveč jih moraš jesti pred Gospodom, svojim Bogom, na kraju, ki ga bo Gospod, tvoj Bog, izbral, ti in tvoj sin, tvoja hči, tvoj sluga, tvoja dekla in Lévijevec, ki je znotraj tvojih velikih vrat, in veselil se boš pred Gospodom, svojim Bogom, v vsem, k čemur priložiš svoji roki. 19 Pazi nase, da ne zapustiš Lévijevca tako dolgo, kot živiš na zemlji. 20 Ko bo Gospod, tvoj Bog, povečal tvojo mejo, kakor ti je obljubil in boš rekel: ›Jedel bom meso, ‹ ker tvoja duša hrepeni, da bi jedla meso; lahko ješ meso, karkoli tvoja duša poželi. 21 Če je kraj, ki ga je izbral Gospod, tvoj Bog, da tam položi svoje ime, predaleč od tebe, potem boš zaklal od svoje črede in od svojega tropa, ki ti ga je dal Gospod, kakor sem ti zapovedal in v svojih velikih vratih boš jedel karkoli tvoja duša poželi. 22 Celo kakor se pojesta srnjak in jelen, tako jih boš ti pojedel. Nečisti in čisti bosta enako jedla od njih. 23 Samo bodi odločen, da ne ješ krvi, kajti kri je življenje in življenja ne smeš jesti z mesom. 24 Ne boš je jedel. Kakor vodo jo boš izlil na zemljo. 25 Ne boš je jedel, da bo lahko dobro s teboj in s tvojimi otroki za teboj, ko boš delal to, kar je pravilno v Gospodovih očeh. 26 Samo svoje svete stvari, ki jih imaš in svoje zaobljube boš vzel in šel na kraj, ki ga bo Gospod izbral 27 in daroval boš svoje žgalne daritve, meso in kri, na oltarju Gospoda, svojega Boga. In kri tvojih klavnih daritev bo izlita na oltar Gospoda, tvojega Boga in jedel boš meso. 28 Obeležuj in poslušaj vse te besede, ki sem ti jih zapovedal, da bo lahko dobro s teboj in s tvojimi otroki za teboj na veke, ko delaš to, kar je dobro in pravilno v očeh Gospoda, tvojega Boga. 29 Ko bo Gospod, tvoj Bog, izpred tebe uničil narode, kamor greš, da jih vzameš v last in jih zasedeš in prebivaš v njihovi deželi, 30 pazi nase, da ne boš ujet s tem, da jim slediš, potem ko so bili uničeni izpred tebe, in da ne povprašuješ po njihovih bogovih, rekoč: ›Kako so ti narodi služili svojim bogovom? Celo jaz bom počel podobno.‹ 31 Ne boš tako počel Gospodu, svojemu Bogu, kajti vsako ogabnost Gospodu, ki jo on sovraži, so počeli svojim bogovom, kajti celo svoje sinove in svoje hčere so v ognju sežigali svojim bogovom. 32 Katerokoli stvar ti zapovem, obeležuj, da jo storiš. K temu ne boš dodal niti od tega ne boš jemal.

13 Če tam med vami vstane prerok ali sanjač sanj in ti daje znamenje ali čudež 2 in se znamenje ali čudež, o katerem ti je govoril zgodi, rekoč: ›Pojdimo za drugimi bogovi, ki jih nisi poznal in jim služimo, ‹ 3 ne boš prisluhnil besedam tega preroka ali tega sanjača sanj, kajti Gospod, vaš Bog, vas preizkuša, da bi spoznal ali ljubite Gospoda, svojega Boga, z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo. 4 Hodili boste za Gospodom, svojim Bogom in se ga bali in varovali njegove zapovedi in ubogali njegov glas in mu boste služili in se trdno pridružili k njemu. 5 Tisti prerok ali tisti sanjač sanj pa bo usmrčen, zato ker je govoril, da vas odvrne od Gospoda, vašega Boga, ki vas je privedel iz egiptovske dežele in vas odkupil iz hiše sužnosti, da bi te sunil iz poti, ki ti jo je Gospod, tvoj Bog, zapovedal, da hodiš po njej. Tako boš zlo iztrebil proč iz svoje srede. 6 Če te tvoj brat, sin tvoje matere ali tvoj sin ali tvoja hči ali žena tvojega naročja ali tvoj prijatelj, ki je kakor tvoja lastna duša, na skrivaj privabi, rekoč: ›Pojdimo in služimo drugim bogovom, ‹ ki jih nisi poznal ne ti niti tvoji očetje, 7 namreč bogovom ljudstev, ki so naokoli tebe, blizu tebe ali daleč od tebe, od enega konca zemlje celo do drugega konca zemlje, 8 se ne boš strinjal z njim, niti mu prisluhnil, niti se ga tvoje oko ne bo usmililo, niti ne boš prizanesel, niti mu ne boš prikrival, 9 temveč ga boš zagotovo ubil. Tvoja roka bo prva nad njim, da ga položi v smrt in zatem roka vsega ljudstva. 10 Kamnal ga boš s kamni, da umre, ker je iskal, da te pahne proč od Gospoda, tvojega Boga, ki te je privedel iz egiptovske dežele, iz hiše sužnosti. 11 In ves Izrael bo slišal in se bal in nobene takšne zlobnosti, kot je ta, ne bo več storil med vami. 12 Če boš slišal reči v enem izmed svojih mest, ki ti jih je Gospod, tvoj Bog, dal, da prebivaš tam, rekoč: 13 › Neki možje, Beliáovi otroci, so odšli ven izmed vas in zavedli

prebivalce svojega mesta, rekoč: ›Pojdimo in služimo drugim bogovom, ‹ ki jih niste poznali.‹ **14** Potem boš povprašal in naredil preiskavo in marljivo spraševal, in glej, če je to res in je stvar gotova, da je med vami narejena takšna ogabnost, **15** potem boš prebivalce tega mesta zagotovo udaril z ostrino meča, ga skrajno uničil in vse, kar je v njem in njegovo živino, z ostrino meča. **16** Ves njegov plen boš zbral na sredi njegove ulice in mesto popolnoma sežgal z ognjem in ves njegov plen, za Gospoda, svojega Boga, in le-to bo kup na veke; ne bo ponovno zgrajeno. **17** Tvoje roke se ne bo trdno pridružilo ničesar od preklete stvari, da se bo Gospod lahko odvrnil od okrutnosti svoje jeze in ti izkazal usmiljenje in imel sočutje nad teboj in te pomnožil, kakor je prisegel tvojim očetom, **18** ko boš prisluhnil glasu Gospoda, svojega Boga, da varuješ vse njegove zapovedi, ki sem ti jih ta dan ukazal, da delaš to, kar je pravilno v očeh Gospoda, svojega Boga.

14 Vi ste otroci Gospoda, svojega Boga. Ne boste se rezali niti naredili katerekoli plešavosti med svojimi očmi zaradi mrtvega. **2** Kajti ti si sveto ljudstvo Gospoda, svojega Boga in Gospod te je izbral, da bi mu bil izvoljeno ljudstvo nad vsemi narodi, ki so na zemlji. **3** Ne boš jedel kakršnekoli gnusne stvari. **4** To so živali, ki jih boš jedel: vol, ovca, koza, **5** jelen, srnjak, damjak, divja koza, antilopa, divji vol in gams. **6** Vsako žival, ki deli kopito in ima parklje razklane na dvoje in prežvekuje med živalmi, to boste jedli. **7** Vendar teh ne boste jedli izmed teh, ki prežvekujejo ali izmed teh, ki delijo kopito, kot so kamela, zajec in kunec, kajti prežvekujejo, toda ne delijo kopita, zato so vam nečiste. **8** In svinjo, ker ta deli kopito, vendar ne prežvekuje, ta vam je nečista. Ne boste jedli od njihovega mesa niti se ne boste dotaknili njihovega mrtvega trupla. **9** Te boste jedli od vsega, kar je v vodah: jedli boste vse, ki imajo plavuti in luske. **10** Karkoli pa nima plavuti in lusk ne smete jesti, to vam je nečisto. **11** Jedli boste od vseh čistih ptic. **12** Toda ti so tisti, od katerih ne boste jedli: orel, brkati ser, ribji orel, **13** črni škarnik, kragulj, jastreb po njegovi vrsti, **14** vsak krokar po njegovi vrsti, **15** sova, nočni sokol, kukavica, sokol po njegovi vrsti, **16** majhna sova, velika sova, labod, **17** pelikan, egiptovski jastreb, kormoran, **18** štorklja, čaplja po svoji vrsti, smrdokavra in netopir. **19** Vsaka plazeča stvar, ki leti, vam je nečista, teh naj se ne jé. **20** Toda od vse čiste perjadi lahko jeste. **21** Od nobene stvari, ki pogine sama od sebe, ne boste jedli. Dal jo boš tujcu, ki je v tvojih velikih vratih, da bo to lahko jedel, oziroma jo lahko prodaš neznancu, kajti ti si sveto ljudstvo Gospodu, svojemu Bogu. Kozlička ne boš kuhal v mleku njegove matere. **22** Resnično boš desetinil ves donos svojega semena, ki ti ga polje prinaša leto za letom. **23** Pred Gospodom, svojim Bogom, na kraju, ki ga je on izbral, da tam namesti svoje ime, boš jedel desetino svojega žita, svojega vina, svojega olja in prvence svojih čred in svojih tropov, da se lahko naučiš vedno bati se Gospoda, svojega Boga. **24** Če pa je pot zate predolga, tako da tega ne moreš nesti, ali če je kraj, ki ga bo Gospod, tvoj Bog, izbral, da tam postavi svoje ime, predaleč od tebe, ko te je Gospod, tvoj Bog, blagoslovil, **25** potem boš to spremenil v denar in denar povezal v svojo roko in boš šel na kraj, ki ga bo Gospod, tvoj Bog, izbral, **26** in ti boš ta denar dal, za karkoli tvoja duša poželi. Za vole ali za ovce ali za vino ali za močno pijačo ali za karkoli, kar tvoja duša poželi in jedel boš tam pred Gospodom, svojim Bogom in veselil se boš ti in tvoja družina **27** in Lévijevec, ki je znotraj tvojih velikih vrat. Ne boš ga zapustil, kajti on nima niti deleža niti dediščine s teboj. **28** Ob koncu treh let boš prinesel vso desetino svojega pridelka istega leta in to boš položil znotraj svojih velikih vrat **29** in Lévijevec (ker nima niti deleža niti dediščine s teboj) in tujec, sirota in vdova, ki so znotraj tvojih velikih vrat, bodo prišli, jedli in bodo nasičeni, da te Gospod, tvoj Bog, lahko blagoslovi pri vsem delu tvoje roke, ki ga počneš.

15 Ob koncu vsakih sedmih let boš naredil odpust. **2** To je način odpusta. Vsak upnik, ki posoja, mora svojemu bližnjemu to odpustiti. Tega ne bo terjal od svojega bližnjega ali od svojega brata, ker je to imenovano Gospodov odpust. **3** Od tujca lahko to ponovno zahtevaš, toda kar je tvoje, s tvojim bratom, bo tvoja roka odpustila, **4** razen ko med vami ne bo nobenega revnega, kajti Gospod te bo silno blagoslovil v deželi, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog, za dediščino, da jo vzameš v last, **5** samo če previdno prisluhneš glasu Gospoda, svojega Boga, da obeležuješ izpolnjevanje vseh teh zapovedi, ki sem ti jih ta dan zapovedal. **6** Kajti Gospod, tvoj Bog, te blagoslavlja, kakor ti je obljubil in posojal boš mnogim narodom, toda ti si ne boš izposojal in kraljeval boš nad mnogimi narodi, toda oni ne bodo kraljevali nad teboj. **7** Če je med vami revež enega izmed tvojih bratov znotraj katerihkoli izmed tvojih velikih vrat, v tvoji deželi, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog, ne boš zakrknil svojega srca niti svoje roke zaprl pred svojim revnim bratom, **8** temveč mu boš na široko odprl svojo roko in zagotovo mu boš posodil dovolj za njegovo potrebo, v tem, kar mu manjka. **9** Pazi se, da ne bi bilo misli v tvojem zlobnem srcu, rekoč: ›Sedmo leto, leto odpusta, se približuje‹ in je tvoje oko zlobno zoper tvojega revnega brata in mu ničesar ne daš in on zoper tebe kliče h Gospodu in to ti bo greh. **10** Zagotovo mu boš dal in tvoje srce ne bo užaloščeno, ko mu daješ, zato ker te bo za to

stvar Gospod, tvoj Bog, blagoslovil v vseh tvojih delih in v vsem, k čemur boš položil svojo roko. 11 Kajti revni ne bo nikoli izginil iz dežele. Zatorej ti zapovedujem, rekoč: ›Svojo roko boš na široko odprl svojem bratu, svojemu revnemu in svojemu pomoči potrebnemu v svoji deželi.‹ 12 In če ti bo prodan tvoj brat, Hebrejec ali Hebrejka in ti služi šest let, ga boš potem v sedmem letu od sebe pustil svobodnega. 13 In ko ga svobodnega pošlješ od sebe, mu ne boš pustil, da gre proč prazen. 14 Velikodušno ga boš opremil iz svojega tropa in iz svojega mlatišča in iz svoje vinske stiskalnice. Dal mu boš od tega, s čimer te je Gospod, tvoj Bog, blagoslovil. 15 Spomnil se boš, da si bil suženj v egiptovski deželi in Gospod, tvoj Bog, te je odkupil, zato ti danes zapovedujem to stvar. 16 Zgodilo se bo, če ti reče: ›Ne bom šel proč od tebe, ‹ ker ljubi tebe in tvojo hišo, ker mu je dobro s teboj, 17 potem boš vzel šilo in ga na vratih prebodel skozi njegovo uho in on bo tvoj služabnik na veke. In prav tako boš podobno storil svoji dekli. 18 Ne bo se ti zdelo težko, ko ga svobodnega pošlješ proč od sebe, kajti vreden ti je bil dvojnega najetega služabnika, v tem, ko ti je služil šest let in Gospod, tvoj Bog, te bo blagoslovil v vsem, kar delaš. 19 Vse prvence, ki pridejo iz tvoje črede in iz tvojega tropa, boš posvetil Gospodu, svojemu Bogu. Nobenega dela ne boš opravljal s prvencem svojega bikca niti strigel prvenca svoje ovce. 20 To boš leto za letom jedel pred Gospodom, svojim Bogom, ti in tvoja družina, na kraju, ki ga bo Gospod izbral. 21 In če je na njem kakršnakoli pomanjkljivost kakor, če je hrom ali slep ali ima kakršnokoli bolezensko pomanjkljivost, ga ne boš žrtvoval Gospodu, svojemu Bogu. 22 Jedel ga boš znotraj svojih velikih vrat. Nečista in čista oseba ga bo jedla enako kakor srnjaka in kakor jelena. 23 Samo njegove krvi ne boš jedel. Na tla jo boš izlil kakor vodo.

16 Obeležujte mesec abíb in praznujte pasho Gospodu, svojemu Bogu, kajti v mesecu abíbu te je Gospod, tvoj Bog, ponoči privedel iz Egipta. 2 Torej boš žrtvoval pasho Gospodu, svojemu Bogu, od tropa in črede, na kraju, ki ga bo Gospod, tvoj Bog, izbral, da tam postavi njegovo ime. 3 Zraven ne boš jedel nobenega kvašenega kruha. Sedem dni boš zraven jedel nekvašen kruh, celo kruh stiske, kajti v naglici si prišel iz egiptovske dežele, da se vse dni svojega življenja lahko spominjaš dneva, ko si prišel ven iz egiptovske dežele. 4 S teboj, v vseh tvojih pokrajinah, sedem dni ne bo videti nobenega kvašenega kruha niti naj tam ne ostane nobene stvari od mesa, ki ga žrtvuješ zvečer prvega dne, čez noč do jutra. 5 Ne smeš žrtvovati pashe, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog, znotraj katerihkoli izmed tvojih velikih vrat, 6 temveč na kraju, ki ti ga bo Gospod, tvoj Bog, izbral, da tja postavi svoje ime, tam boš zvečer žrtvoval pasho ob sončnem zahodu, ob času, ko si prišel ven iz Egipta. 7 To boš spekel in jedel na kraju, ki ga bo izbral Gospod, tvoj Bog. Zjutraj pa se boš obrnil in šel v svoje šotore. 8 Šest dni boš jedel nekvašen kruh in na sedmi dan bo slovesen zbor Gospodu, tvojemu Bogu. V tem [dnevu] ne boš opravljal nobenega dela. 9 Sedem tednov si boš štel, začni šteti sedem tednov od tistega časa, ko v žito začenjaš postavljati srp. 10 Praznik tednov Gospodu, svojemu Bogu, boš ohranjal z obiljem prostovoljne daritve svoje roke, ki jo boš dal Gospodu, svojemu Bogu, glede na to, kakor te je Gospod, tvoj Bog, blagoslovil. 11 Veselil se boš pred Gospodom, svojim Bogom, ti in tvoj sin, tvoja hči, tvoj sluga, tvoja dekla, Lévijevec, ki je znotraj tvojih velikih vrat, in tujec, sirota ter vdova, ki so med vami, na mestu, ki ga bo Gospod, tvoj Bog, izbral, da tam postavi svoje ime. 12 Spominjal se boš, da si bil suženj v Egiptu in obeleževal in izvajal boš vse te zakone. 13 Sedem dni boš obeleževal šotorski praznik, potem ko si spravil svoje žito in svoje vino. 14 Ob svojem prazniku se boš veselil ti in tvoj sin, tvoja hči, tvoj sluga, tvoja dekla, Lévijevec in tujec, sirota ter vdova, ki so znotraj tvojih velikih vrat. 15 Sedem dni boš praznoval slovesen praznik Gospodu, svojemu Bogu, na mestu, ki ga bo Gospod izbral, ker te bo Gospod, tvoj Bog, blagoslovil pri vsem tvojem donosu in v vseh delih tvojih rok, zato se boš zagotovo veselil. 16 Trikrat letno se bodo vsi tvoji možje prikazali pred Gospodom, tvojim Bogom, na kraju, ki ga bo izbral. Na praznik nekvašenega kruha, na praznik tednov in na šotorski praznik. Pred Gospodom se ne bodo prikazali prazni. 17 Vsak moški bo dal, kakor je zmožen, glede na blagoslov Gospoda, tvojega Boga, ki ti ga je dal. 18 Znotraj vseh svojih velikih vratih si boš postavil sodnike in častnike, ki ti jih daje Gospod, tvoj Bog, po tvojih rodovih in ljudstvu bodo sodili s pravično sodbo. 19 Ne boš sprevračal sodbe, ne boš se oziral na osebe niti ne boš jemal daru, kajti dar zaslepljuje oči modrega in sprevrača besede pravičnega. 20 Temu, kar je povsem pravično, boš sledil, da boš lahko živel in podedoval deželo, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog. 21 Ne boš si sadil nasada kakršnihkoli dreves blizu oltarja Gospoda, svojega Boga, ki si ga boš naredil. 22 Niti si ne boš postavljal kakršnekoli podobe; kar Gospod, tvoj Bog, sovraži.

17 Gospodu, svojemu Bogu, ne boš žrtvoval nobenega bika ali ovce, na kateri je pomanjkljivost ali kakršnakoli slaba stvar, kajti to je ogabnost Gospodu, tvojemu Bogu. 2 Če se med vami najdeta mož ali ženska, znotraj katerihkoli izmed tvojih velikih vrat, ki ti jih daje Gospod, tvoj Bog, ki sta

storila zlobnost v očeh Gospoda, tvojega Boga, v tem, da sta prestopala njegovo zavezo 3 in sta šla in služila drugim bogovom in jih oboževala ali sonce ali luno ali katerokoli vojsko neba, česar nisem zapovedal 4 in ti je to povedano in si o tem slišal in marljivo poizvedoval in glej, če je resnično in je stvar gotova, da je v Izraelu narejena takšna ogabnost, 5 potem boš tega moža ali to žensko, ki sta zagrešila to zlobno stvar, pripeljal naprej, k svojim velikim vratom, torej tistega moža ali tisto žensko in ju boš kamnal s kamni, dokler ne umreta. 6 Po ustih dveh ali treh prič bo tisti, ki je vreden smrti, usmrčen, toda po ustih ene priče ne bo usmrčen. 7 Roke prič bodo prve nad njim, da ga usmrtijo in potem roke vsega ljudstva. Tako boš odstranil zlo izmed vas. 8 Če tam vstane zadeva, v sodbi zate pretežka, med krvjo in krvjo, med izgovorom in izgovorom, med udarcem in udarcem, ki so zadeve polemike znotraj tvojih velikih vrat, potem se boš vzdignil in se povzpel na kraj, ki ga bo Gospod, tvoj Bog, izbral 9 in prišel boš k duhovnikom Lévijevcem in k sodniku, ki bo v tistih dneh in povprašal in pokazali ti bodo razsodbo sodbe. 10 Storil boš glede na razsodbo, ki ti jo bodo pokazali tisti, iz tistega kraja, ki ga bo Gospod izbral in obeleževal boš, da storiš glede na vse, o čemer te obvestijo. 11 Storil boš glede na razsodbo postave, ki te jo bodo učili, in glede na sodbo, ki ti jo bodo povedali. Ne boš se odvrnil od obsodbe, ki ti jo bodo pokazali, ne na desno roko niti ne na levo. 12 Mož pa, ki bo delal prepotentno in ne bo prisluhnil duhovniku, ki tam stoji, da služi pred Gospodom, tvojim Bogom ali sodniku, celo tisti mož bo umrl, in ti se boš iz Izraela znebil zla. 13 In vse ljudstvo bo slišalo in se balo in ne bo več prepotentno ravnalo. 14 Ko prideš v deželo, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog in jo boš vzel v last in boš prebival v njej in boš rekel: ›Nad seboj si bom postavil kralja, kakor je pri vseh narodih naokoli mene, ‹ 15 boš vsekakor za kralja nad seboj postavil tistega, ki ga bo izbral Gospod, tvoj Bog. Enega izmed svojih bratov boš postavil za kralja nad seboj. Nad seboj ne smeš postaviti tujca, ki ni tvoj brat. 16 Toda ta si ne bo množil konj niti ljudstvu ne bo povzročil, da se vrne v Egipt, z namenom, da bi množil konje, ker kakor ti je Gospod rekel: ›Odslej se ne boš več vrnil po tisti poti.‹ 17 Niti si k sebi ne bo množil žená, da njegovega srca ne odvrnejo stran niti k sebi ne bo silno pomnožil srebra in zlata. 18 In zgodilo se bo, ko sedi na prestolu svojega kraljestva, da si bo zapisal prepis te postave v knjigo iz te, ki je pred duhovniki Lévijevci, 19 in ta bo z njim in iz nje bo bral vse dni svojega življenja, da se bo lahko učil bati se Gospoda, svojega Boga, da ohranja vse besede te postave in te zakone, da jih izvršuje, 20 da njegovo srce ne bo povzdignjeno nad njegove brate in da se ne obrne proč od zapovedi, k desni roki ali k levi, z namenom, da lahko podaljša svoje dni v svojem kraljestvu, on in njegovi otroci, v sredi Izraela.

18 Duhovniki Lévijevci in ves Lévijev rod ne bodo imeli niti deleža niti dediščine z Izraelom. Jedli bodo Gospodove daritve, narejene z ognjem in [od] njegove dediščine. 2 Zato ne bodo imeli dediščine med svojim brati. Gospod je njihova dediščina, kakor jim je rekel. 3 In to bo pripadlo duhovniku od ljudstva, od tistih, ki darujejo klavno daritev, bodisi je to vol ali ovca; in duhovniku bodo dali pleče, dve ličnici in vamp. 4 Tudi prve sadove svojega žita, svojega vina, svojega olja in prvo runo svojih ovc mu boš dal. 5 Kajti Gospod, tvoj Bog, ga je izbral izmed vseh tvojih rodov, da stoji, da služi v Gospodovem imenu, njemu in njegovim sinovom na veke. 6 Če pride Lévijevec od katerihkoli izmed tvojih velikih vrat, ven iz vsega Izraela, kjer je začasno bival in pride z vso željo svojega uma na kraj, ki ga bo Gospod izbral, 7 potem bo služil v imenu Gospoda, svojega Boga, kakor počno vsi njegovi bratje Lévijevci, ki stojijo tam pred Gospodom. 8 Za jesti bodo imeli podobne obroke, poleg tega, kar pride od prodaje imetja njegovega očeta. 9 Ko prideš v deželo, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog, se ne boš naučil ravnati po gnusobah teh narodov. 10 Naj ne bo najti med vami nikogar, ki primora svojega sina ali svojo hčer, da gre skozi ogenj ali da uporablja vedeževanje ali astrologa ali uročevalca ali čarovnico 11 ali zaklinjevalca ali posvetovalca z osebnimi duhovi ali čarovnika ali rotilca duhov umrlih. 12 Kajti vsi ti, ki počno te stvari, so gnusoba Gospodu in zaradi teh gnusob jih bo Gospod, tvoj Bog, pognal izpred tebe. 13 Popoln boš z Gospodom, svojim Bogom. 14 Kajti ti narodi, ki se jih boš polastil, so poslušali astrologe in vedeževalce, toda kar se tebe tiče, ti Gospod, tvoj Bog, ni dopustil, da tako počneš. 15 Gospod, tvoj Bog, ti bo iz tvoje srede, izmed tvojih bratov, obudil Preroka, podobnega meni. Njemu boste prisluhnili, 16 glede na vse, kar si na Horebu želel od Gospoda, svojega Boga, na dan zbora, rekoč: ›Naj ne poslušam ponovno glasu Gospoda, svojega Boga niti naj ne vidim več tega velikega ognja, da ne umrem.‹ 17 Gospod mi je rekel: ›Dobro so govorili to, kar so govorili. 18 Vzdignil jim bom preroka izmed njihovih bratov, podobnega tebi in svoje besede bom položil v njegova usta in govoril jim bo vse, kar mu bom zapovedal. 19 In zgodilo se bo, da kdorkoli ne bo prisluhnil mojim besedam, ki jih bo govoril v mojem imenu, bom to zahteval od njega. 20 Toda prerok, ki si bo predrznil govoriti besedo v mojem imenu, ki mu je nisem zapovedal govoriti ali ki bo govoril v imenu drugih bogov,

celo ta prerok bo umrl.‹ 21 In če v svojem srcu rečeš: ›Kako
bomo spoznali besedo, ki je Gospod ni govoril?‹ 22 Kadar
prerok spregovori v Gospodovem imenu, če stvar ne sledi
niti se ne zgodi, to je stvar, ki je Gospod ni rekel, temveč je
prerok to prepotentno govoril. Ne boš se ga bal.

19 Kadar je Gospod, tvoj Bog, iztrebil narode, katerih
deželo ti daje Gospod, tvoj Bog in jih naslediš, prebivaš
v njihovih mestih in v njihovih hišah, 2 si boš v sredi svoje
dežele, ki ti jo Gospod, tvoj Bog, daje v last, oddvojil tri
mesta. 3 Pripravil si boš pot in na tri dele razdelil pokrajine
svoje dežele, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog, da jo podeduješ,
da lahko vsak ubijalec pobegne tja. 4 In to je primer ubijalca,
ki bo pobegnil tja, da bo lahko živel: ›Kdorkoli nevede ubije
svojega bližnjega, ki ga v preteklem času ni sovražil, 5
kot ko gre mož s svojim bližnjim v gozd, da sekata les in
njegova roka zamahne udarec s sekiro, da poseka drevo in
glava zdrsne iz toporišča in pade na njegovega bližnjega,
da ta umre, bo pobegnil v eno izmed teh mest in živel, 6
da ne bi krvni maščevalec zasledoval ubijalca, medtem ko
je njegovo srce vroče in ga dohitel, ker je dolga pot in ga
ubil medtem ko ta ni bil vreden smrti, ker ga v preteklem
času ni sovražil. 7 Zato ti zapovedujem, rekoč: ›Zase si boš
oddvojil tri mesta.‹ 8 Če Gospod, tvoj Bog, poveča tvojo
pokrajino, kakor je prisegel tvojim očetom in ti da vso deželo,
ki jo je obljubil dati tvojim očetom; 9 če boš ohranjal vse te
zapovedi, ki ti jih ta dan zapovedujem, da jih izvršuješ, da
ljubiš Gospoda, svojega Boga in da vedno hodiš po njegovih
poteh, potem si boš poleg teh treh dodal še tri mesta, 10
da nedolžna kri ne bo prelita v tvoji deželi, ki ti jo daje v
dediščino Gospod, tvoj Bog in bi bila tako na tebi kri. 11 Toda
če katerikoli mož sovraži svojega bližnjega in nanj preži v
zasedi in se dvigne zoper njega in ga smrtno udari, da ta
umre in pobegne v eno izmed teh mest, 12 potem bodo
starešine njegovega mesta poslali in ga dobili od tam in ga
izročili v roko krvnega maščevalca, da bo ta lahko umrl.
13 Tvoje oko se ga ne bo usmililo, temveč boš iz Izraela
odstranil krivdo nedolžne krvi, da bo lahko dobro s teboj.
14 Ne boš odstranil mejnika svojega bližnjega, ki so ga od
starih časov postavili v tvojo dediščino, ki jo boš podedoval v
deželi, ki ti jo Gospod, tvoj Bog, daje v last. 15 Ena priča se
ne bo dvignila zoper človeka zaradi katerekoli krivičnosti ali
zaradi kateregakoli greha, s katerimkoli grehom je grešil.
Zadeva se bo potrdila pri ustih dveh prič ali pri ustih treh prič.
16 Če kriva priča vstane zoper kateregakoli, da priča zoper
njega to, kar je napačno, 17 potem bosta oba človeka, med
katerima je polemika, stala pred Gospodom, pred duhovniki
in sodniki, ki bodo v tistih dneh 18 in sodniki bodo naredili
marljivo zasliševanje. Glej, če je priča kriva priča in je lažno
pričevala zoper svojega brata, 19 potem mu boste storili
kakor je sam mislil storiti svojemu bratu. Tako boste izmed
sebe iztrebili zlo. 20 Tisti, ki preostanejo, bodo slišali in se
bali in odslej med vami ne bodo več zagrešili nobenega
takšnega zla. 21 Tvoje oko se ne bo usmililo, temveč bo
življenje šlo za življenje, oko za oko, zob za zob, roka za
roko, stopalo za stopalo.

20 Ko greš ven na boj zoper svoje sovražnike in vidiš
konje in bojne vozove in ljudstvo, številnejše od tebe,
se jih ne boj, kajti Gospod, tvoj Bog, je s teboj, ki te je privedel
gor iz egiptovske dežele. 2 In zgodilo se bo, ko se približate
k bitki, da bodo pristopili duhovniki in spregovorili ljudstvu 3
ter jim rekli: ›Prisluhni, oh Izrael, danes se približujete bitki
zoper svoje sovražnike. Naj vaša srca ne slabijo, ne bojte se
in ne trepetajte, niti zaradi njih ne bodite prestrašeni, 4 kajti
Gospod, vaš Bog, je ta, ki gre z vami, da se za vas bori
zoper vaše sovražnike, da vas reši.‹ 5 Častniki bodo ljudstvu
govorili, rekoč: ›Kateri mož je tam, ki je zgradil novo hišo in
je ni posvetil? Naj ta gre in se vrne k svoji hiši, da v bitki ne
umre in je ne posveti drug moški. 6 In kateri mož je ta, ki je
zasadil vinograd in še ni jedel od njega? Tudi ta naj gre in se
vrne k svoji hiši, da v bitki ne umre in drug moški ne jé od
njega. 7 In kateri mož je tam, ki je zaročil ženo in je še ni
vzel? Naj gre in se vrne k svoji hiši, da v bitki ne umre in
je ne vzame drug moški.‹ 8 Častniki bodo naprej govorili
ljudstvu in bodo rekli: ›Kateri moški je tam, ki je bojazljiv in
boječ? Naj gre in se vrne k svoji hiši, da ne bo srce njegovih
bratov oslabelo tako kakor njegovo srce.‹ 9 Zgodilo se bo, ko
bodo častniki končali govorjenje ljudstvu, da bodo postavili
poveljnike vojsk, da vodijo ljudstvo. 10 Ko prideš blizu mesta,
da se boriš zoper njega, potem mu razglasi mir. 11 Zgodilo
se bo, če ti ta naredi odgovor miru in ti odpre, potem se
bo zgodilo, da ti bodo vsi ljudje, ki so najdeni notri, postali
davkoplačevalci in ti bodo služili. 12 Če pa s teboj ne bo
sklenilo miru, temveč se bo zoper tebe vojskovalo, potem ga
boš oblegal 13 in ko ga Gospod, tvoj Bog, izroči v tvoje roke,
boš vsakega tamkajšnjega moškega udaril z ostrino meča.
14 Toda ženske, malčke, živino in vse, kar je v mestu, torej
ves njegov plen, boš vzel k sebi in jedel boš plen svojih
sovražnikov, ki ti ga je dal Gospod, tvoj Bog. 15 Tako boš
storil vsem mestom, ki so zelo daleč od tebe, ki niso od mest
teh narodov. 16 Toda od mest teh ljudstev, ki ti jih Gospod,
tvoj Bog, da za dediščino, ne boš ohranil živega ničesar, kar
diha, 17 temveč jih boš popolnoma uničil, namreč Hetejce,
Amoréjce, Kánaance, Perizéjce, Hivéjce in Jebusejce, kakor

ti je zapovedal Gospod, tvoj Bog, 18 da te ne naučijo delati
po vseh svojih ogabnostih, ki so jih storili svojim bogovom.
Tako bi grešili zoper Gospoda, svojega Boga. 19 Ko boš
dolgo časa oblegal mesto in se vojskoval zoper njega, da ga
zavzameš, ne boš uničil njegovih dreves s tem, da bi nadnje
privedel sekiro, kajti od njih lahko ješ in ne boš jih posekal,
da bi jih uporabil pri obleganju (kajti poljsko drevo je življenje
človeku). 20 Uničil in posekal boš le drevesa, za katera veš,
da niso drevesa za hrano. Zoper mesto, ki se bojuje s teboj,
boš zgradil branike, dokler ne bo podjarmljeno.

21 Če je nekdo najden ubit na polju, ki ti ga Gospod, tvoj
Bog, daje v last, ležeč na polju in se ne ve kdo ga je
umoril, 2 potem bodo prišli tvoje starešine in tvoji sodniki
in bodo izmerili [razdaljo] do mest, ki so naokoli tega, ki je
umorjen. 3 Zgodilo se bo, da mesto, ki je bliže umorjenemu
človeku, celo starešine tega mesta bodo vzeli telico, s katero
še niso delali in ki še ni vlekla jarma, 4 in starešine tega
mesta bodo telico privedli dol v valovito dolino, ki ni niti
obdelana niti posejana in tam, v dolini, bodo telici zlomili
vrat 5 in duhovniki, sinovi Lévijevcev, se bodo približali,
kajti njih je Gospod, tvoj Bog, izbral, da mu služijo in da
blagoslavljajo v Gospodovem imenu, in po njihovi besedi bo
vsaka polemika in vsak udarec preizkušen 6 in vse starešine
tega mesta, ki je bliže umorjenemu človeku, si bodo roke
umili nad telico, ki je obglavljena v dolini 7 in odgovorili bodo
ter rekli: ›Naše roke niso prelile te krvi niti naše oči tega
niso videle. 8 Bodi usmiljen, oh Gospod, svojemu ljudstvu
Izraelu, ki si ga odkupil in ne polagaj nedolžne krvi na svoje
ljudstvo Izrael, ki je najbliže.‹ In kri jim bo odpuščena. 9 Tako
boš izmed sebe odvzel krivdo nedolžne krvi, ko boš storil
to, kar je pravilno v Gospodovih očeh. 10 Ko greš naprej
v vojno zoper svoje sovražnike in ti jih Gospod, tvoj Bog,
izroči v tvoje roke in si jih zajel kot ujetnike 11 in vidiš med
ujetniki lepo žensko in imaš do nje poželenje, da bi jo imel
za svojo ženo, 12 potem jo boš privedel domov, v svojo hišo.
Ona si bo obrila svojo glavo in postrigla svoje nohte 13 in iz
sebe bo odložila oblačila svojega ujetništva in ostala bo v
tvoji hiši in cel mesec bo objokovala svojega očeta in svojo
mater. Potem boš šel noter k njej in boš njen soprog in ona
bo tvoja žena. 14 In zgodilo se bo, če z njo ne boš imel
veselja, potem jo boš pustil oditi kamor ona hoče. Toda, ker
si jo ponižal, je nikakor ne boš prodal za denar, iz nje ne
boš naredil trgovskega blaga. 15 Če ima mož dve ženi, eno
ljubljeno in drugo osovraženo in sta mu rodili otroke, obe,
ljubljena in osovražena in če je prvorojenec od tiste, ki je bila
osovražena, 16 potem se bo zgodilo, ko daje svojim sinovom
podedovati to, kar ima, da ne sme narediti sina ljubljene
prvorojenca pred sinom osovražene, ki je zares prvorojenec,
17 temveč bo sina osovražene priznal za prvorojenca s tem,
da mu da dvojni delež od vsega, kar ima, kajti on je začetek
njegove moči; pravica prvorojenca je njegova. 18 Če ima
človek trmoglavega in upornega sina, ki noče ubogati glasu
svojega očeta ali glasu svoje matere in ko sta ga karala, da
ju noče poslušati, 19 potem naj ga njegov oče in njegova
mati primeta in ga privedeta k starešinam njegovega mesta
in k velikim vratom njegovega kraja 20 in starešinam mesta
bosta rekla: ›Ta najin sin je trmoglav in uporen, noče ubogati
najinega glasu. Požeruh je in pijanec.‹ 21 In vsi ljudje iz
njegovega mesta ga bodo kamnali s kamni, da ta umre.
Tako boš zlo odstranil proč izmed vas in ves Izrael bo slišal
in se bal. 22 Če je moški zagrešil greh, vreden smrti, in bo
usmrčen in ga obesiš na drevo, 23 naj njegovo truplo ne
ostane vso noč na drevesu, temveč ga boš vsekakor tisti
dan pokopal (kajti ta, ki je obešen, je preklet od Boga), da
tvoja dežela, ki ti jo Gospod, tvoj Bog, daje za dediščino, ne
bo omadeževana.

22 Vola svojega brata ali njegovo ovco ne boš gledal
zaiti in se skril pred njimi. V vsakem primeru jih boš
ponovno privedel k svojemu bratu. 2 Če tvoj brat ni blizu tebe
ali če ga ne poznaš, potem jo boš privedel v svojo lastno
hišo in ta bo s teboj, dokler je tvoj brat ne gre iskat in mu jo
boš ponovno vrnil. 3 Na podoben način boš storil z njegovim
oslom in tako boš storil z njegovim oblačilom in z vsemi
izgubljenimi stvarmi svojega brata, ki jih je izgubil in si jih
našel, boš podobno storil. Ne smeš se skriti. 4 Osla svojega
brata ali njegovega vola ne boš gledal pasti dol ob poti in se
skril pred njima. Zagotovo mu boš pomagal, da jih ponovno
dvigne. 5 Ženska ne bo nosila tega, kar pripada moškemu
niti moški ne bo oblekel ženskega oblačila, kajti vsi, ki tako
delajo, so ogabnost Gospodu, tvojemu Bogu. 6 Če se ptičje
gnezdo znajde pred teboj na poti, na kateremkoli drevesu ali
na tleh, bodisi so mladiči ali jajca in mati sedi na mladičih
ali na jajcih, ne boš vzel samice z mladiči, 7 temveč boš
vsekakor pustil mater oditi in k sebi vzel mlade, da bo lahko
dobro s teboj in da lahko podaljšaš svoje dni. 8 Ko gradiš
novo hišo, potem boš naredil obzidek za svojo streho, da nad
svojo hišo ne privedeš krvi, če katerikoli mož pade od tam. 9
Svojega vinograda ne boš sejal z različnimi semeni, da ne bi
bil sad tvojega semena, ki si ga posejal in sad vinograda
omadeževan. 10 Ne boš oral z volom in oslom skupaj. 11
Ne boš nosil obleke različnih vrst, kakor iz volne in lanu,
skupaj. 12 Sebi boš naredil rese na štirih četrtinah svoje
suknje, s katero se pokrivaš. 13 Če katerikoli moški vzame
ženo in gre noter k njej in jo zasovraži 14 in da priložnost

za opravljanje zoper njo in nadnjo privede zlo ime ter reče: ›Vzel sem to žensko in ko sem prišel k njej, je nisem našel device, ‹ 15 potem bosta oče gospodične in njena mati vzela in k starešinam v mestnih velikih vratih prinesla znamenja devištva gospodične 16 in oče gospodične bo starešinam rekel: ›Svojo hčer sem dal temu možu za ženo, ta pa jo sovraži 17 in glejte, dal je priložnosti za opravljanje zoper njo, rekoč: ›Tvoje hčere nisem našel device.‹ Vendar so to znamenja devištva moje hčere.‹ In obleko bosta razgrnila pred starešinami mesta. 18 In starešine tega mesta bodo vzele tega moškega in ga kaznovale 19 in kaznovali ga bodo s sto šekli srebra in jih dali očetu gospodične, ker je nad Izraelovo devico privedel zlo ime in ona bo njegova žena vse svoje dni. Ne sme je odsloviti. 20 Toda če je ta stvar resnična in simboli devištva za gospodično niso bili najdeni, 21 potem bo gospodično privedel ven k vratom hiše njenega očeta in ljudje iz njenega mesta jo bodo kamnali s kamni, da ta umre. Ker je storila neumnost v Izraelu, da igra vlačugo v hiši svojega očeta. Tako boš izmed vas odstranil zlo. 22 Če je moški najden, da leži z žensko, poročeno s soprogom, potem bosta oba umrla, oba, tako moški, ki je ležal z žensko, in ženska. Tako boš zlo odstranil iz Izraela. 23 Če je gospodična, ki je devica, zaročena k soprogu in jo moški najde v mestu in leži z njo, 24 potem boš oba privedel ven, k velikim vratom tega mesta in kamnali ju boste s kamenjem, da umreta. Gospodično, ker ni kričala, kljub temu, da je bila v mestu in moškega, ker je ponižal ženo svojega bližnjega. Tako boš izmed sebe odstranil zlo. 25 Toda če moški najde zaročeno gospodično na polju in jo moški prisili in leži z njo, potem naj umre samo moški, ki je ležal z njo. 26 Toda gospodični ne boš ničesar storil. Tam, na gospodični, ni nobenega greha, vrednega smrti, kajti kakor ko se moški vzdiguje zoper svojega bližnjega in ga ubije, celo takšna je ta zadeva, 27 kajti našel jo je na polju in zaročena gospodična je vpila, pa ni bilo nikogar, da jo reši. 28 Če moški najde gospodično, ki je devica, ki ni zaročena in jo prime in leži z njo in ju najdejo, 29 tedaj naj moški, ki je ležal z njo, očetu od gospodične izroči petdeset šeklov srebra in ona bo njegova žena; ker jo je ponižal, je vse svoje dni ne sme odsloviti. 30 Mož ne bo vzel žene svojega očeta niti odkril krajca očetovega oblačila.

23 Kdor je ranjen v modih ali ima odrezan ud, ne bo vstopil v Gospodovo skupnost. 2 Mešanec ne bo vstopil v Gospodovo skupnost. Celo do njegovega desetega rodu ne bo vstopil v Gospodovo skupnost. 3 Amónec ali Moábec ne bosta vstopila v Gospodovo skupnost. Celo do njunega desetega rodu ne bosta vstopila v Gospodovo skupnost na veke, 4 ker vas niso srečali s kruhom in vodo na poti, ko ste izšli iz Egipta in ker so zoper tebe najeli Beórjevega sina Bileáma iz Petórja v Mezopotamiji, da te prekolne. 5 Kljub temu Gospod, tvoj Bog, ni hotel prisluhniti Bileámu, temveč ti je Gospod, tvoj Bog, prekletstvo obrnil na blagoslov, ker te je Gospod, tvoj Bog, ljubil. 6 Vse svoje dni na veke ne boš iskal njihovega miru niti njihovega uspevanja. 7 Ne boš preziral Edómca, kajti on je tvoj brat. Ne boš preziral Egipčana, kajti tujec si bil v njegovi deželi. 8 Otroci, ki so rojeni od njih, bodo v Gospodovo skupnost vstopili v svojem tretjem rodu. 9 Ko gre vojska naprej, zoper tvoje sovražnike, potem se varuj pred vsako zlobno stvarjo. 10 Če je med vami kakršenkoli moški, ki ni čist zaradi razloga nečistosti, ki se mu pripeti ponoči, potem se bo ločil ven iz tabora, ne bo prišel znotraj tabora. 11 Temveč bo tako, ko prihaja večer, da se bo umil z vodo, in ko sonce zaide, bo ponovno prišel v tabor. 12 Imel boš tudi kraj zunaj tabora, kamor boš šel, da se oddvojiš. 13 Na svojem orožju boš imel lopatico in zgodilo se bo, ko se boš zunaj olajšal, boš s tem kopal in se obrnil nazaj in pokril to, kar pride od tebe, 14 kajti Gospod, tvoj Bog, hodi v sredi tvojega tabora, da te reši in da pred teboj izroči tvoje sovražnike. Zato bo tvoj tabor svet, da on v tebi ne vidi nobene nečiste stvari in se ne odvrne od tebe. 15 Služabnika, ki je pred svojim gospodarjem pobegnil k tebi, ne boš izročil njegovemu gospodarju. 16 Prebival bo s teboj, torej med vami, na tistem kraju, ki ga bo izbral, v enih izmed tvojih velikih vrat, kjer mu je najbolj všeč. Ne boš ga zatiral. 17 Tam ne bo nobene vlačuge izmed Izraelovih hčera niti posvečenega vlačugarja med Izraelovimi sinovi. 18 Ne boš prinesel najemnine vlačuge ali pasjega plačila v hišo Gospoda, svojega Boga, za kakršnokoli prisego, kajti celo oboje je ogabnost Gospodu, tvojemu Bogu. 19 Svojemu bratu ne boš posojal za obresti; obresti od denarja, obresti od živeža, obresti od katerekoli stvari, ki je posojena za obresti. 20 Tujcu lahko posodiš za obresti, toda svojemu bratu ne boš posojal za obresti, da te Gospod, tvoj Bog, lahko blagoslovi v vsem, česar se loti tvoja roka v deželi, kamor greš, da jo vzameš v last. 21 Ko boš zaobljubil zaobljubo Gospodu, svojemu Bogu, se ne boš obiral, da to plačaš, kajti Gospod, tvoj Bog, bo to zagotovo zahteval od tebe in to bi bil greh v tebi. 22 Toda če opustiš, da se zaobljubiš, potem v tebi ne bo greha. 23 To, kar je odšlo iz tvojih ustnic, boš ohranjal in izvêdel, celó prostovoljno daritev, glede na to, kot si zaobljubil Gospodu, svojemu Bogu, kar si zaobljubil s svojimi usti. 24 Ko prideš v vinograd svojega bližnjega, potem lahko na svojo lastno željo do sitega ješ grozdje, toda nobenega ne boš položil v svojo posodo. 25 Ko prideš v stoječe žito

svojega bližnjega, potem lahko s svojo roko trgaš klasje, toda s srpom ne boš zamahnil v stoječe žito svojega bližnjega.

24 Kadar si moški vzame ženo in jo poroči in se pripeti, da ona ne najde naklonjenosti v njegovih očeh, ker je v njej našel nekaj nečistega, potem naj ji napiše ločitveni list in ji ga da v roko in jo pošlje ven iz svoje hiše. **2** Ko je odšla iz njegove hiše, lahko gre in postane žena drugega moškega. **3** Če jo zadnji mož sovraži in ji napiše ločitveni list in ji ga da v roko in jo pošlje ven iz svoje hiše, ali če zadnji soprog, ki jo je vzel, da bi bila njegova žena, umre, **4** je njen prejšnji soprog, ki jo je poslal proč, ne sme ponovno vzeti, da bi bila njegova žena, potem ko je omadeževana, kajti to je ogabnost pred Gospodom in ti deželi, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog, za dediščino, ne boš povzročil, da greši. **5** Ko si je mož vzel novo ženo, ne bo šel ven na vojno niti ne bo obremenjen s kakršnimkoli poslom, temveč bo eno leto doma svoboden in bo razveseljeval svojo ženo, ki jo je vzel. **6** Noben človek ne bo za jamstvo vzel spodnji ali zgornji mlinski kamen, kajti za jamstvo jemlje človeško življenje. **7** Če je mož najden, da krade kateregakoli izmed svojih bratov, Izraelovih otrok in iz njega dela trgovsko blago ali ga proda, potem bo ta tat umrl, in ti boš izmed vas iztrebil zlo. **8** Pazi na nadlogo gobavosti, da marljivo obeležuješ in delaš glede na vse, kar te bodo Lévijevci učili. Kakor sem jim zapovedal tako boste vi obeleževali, da delate. **9** Spominjaj se, kaj je Gospod, tvoj Bog, storil Mirjam na poti potem, ko ste izšli iz Egipta. **10** Kadar karkoli posodiš svojemu bratu, ne boš šel v njegovo hišo, da bi dobil svoje jamstvo. **11** Stal boš zunaj in mož, ki si mu posodil, bo jamstvo prinesel ven k tebi. **12** Če je mož reven, ne boš spal z njegovim jamstvom. **13** V vsakem primeru mu boš ponovno izročil jamstvo, ko sonce zaide, da bo lahko spal v svojem lastnem oblačilu in te blagoslovil in to ti bo pravičnost pred Gospodom, tvojim Bogom. **14** Ne boš zatiral najetega služabnika, ki je reven in pomoči potreben, bodisi je od tvojih bratov ali od tvojih tujcev, ki so v tvoji deželi, znotraj tvojih velikih vrat. **15** Na njegov dan mu boš dal njegovo najemnino niti ne bo sonce zašlo nad le-to, kajti on je reven in nanjo naravnava svoje srce, da ne bi zoper tebe klical h Gospodu in bi bil tebi to greh. **16** Očetje ne bodo usmrčeni zaradi otrok niti ne bodo otroci usmrčeni zaradi očetov. Vsak mož bo usmrčen za svoj greh. **17** Ne boš izkrivljal sodbe tujcu niti siroti niti za jamstvo ne jemlji vdovinega oblačila, **18** temveč se boš spominjal, da si bil suženj v Egiptu in Gospod, tvoj Bog, te je odkupil od tam. Zato ti zapovedujem, da to stvar storiš. **19** Ko na svojem polju požanješ svojo žetev in si snop pozabil na polju, ne boš ponovno šel, da ga vzameš. Ta bo za tujca, siroto in vdovo, da te Gospod, tvoj Bog, lahko blagoslovi pri vsem delu tvojih rok. **20** Kadar klatiš svojo oljko, ne boš ponovno šel preko vej. To bo za tujca, siroto in vdovo. **21** Kadar nabiraš grozdje iz svojega vinograda, ne boš kasneje paberkoval. To bo za tujca, siroto in vdovo. **22** Spominjal se boš, da si bil suženj v egiptovski deželi, zato ti zapovedujem, da to stvar storiš.

25 Če je polemika med ljudmi in pridejo na sodbo, da bi jim sodniki lahko sodili, potem bodo opravičili pravičnega in obsodili zlobnega. **2** Zgodilo se bo, če bo zloben človek vreden, da bi bil pretepen, da mu bo sodnik povzročil, da se uleže in da bo z določenim številom udarcev pretepen pred njegovim obrazom, glede na njegovo krivdo. **3** Štirideset udarcev mu lahko naloži in ne več, da se ti tvoj brat ne bi zdel onečaščen, če bi prekoračil in ga pretepel z mnogimi udarci nad temi. **4** Ne boš zavezal gobca volu, kadar mane žito. **5** Če bratje prebivajo skupaj in eden izmed njih umre in nima otroka, se žena mrtvega ne bo poročila zunaj, s tujcem. Njen svak bo šel noter k njej in jo vzel k sebi za ženo in ji izpolnil dolžnost soprogovega brata. **6** Zgodilo se bo, da bo prvorojenec, ki ga ona rodi, nasledil ime njegovega brata, ki je mrtev, da njegovo ime ne bo izbrisano iz Izraela. **7** Če pa mož ne mara vzeti svakinje, potem naj gre žena njegovega brata gor k velikim vratom do starešin in reče: ›Brat mojega soproga odklanja, da bi svojemu bratu vzdignil ime v Izraelu; noče izpolniti dolžnosti brata mojega soproga.‹ **8** Potem ga bodo starešine njegovega mesta poklicali in mu govorili. Če pa se temu zoperstavi in reče: ›Ne maram je vzeti, ‹ **9** potem bo žena njegovega brata prišla k njemu v prisotnosti starešin in sezula njegov čevelj iz njegovega stopala in pljunila v njegov obraz in odgovorila ter rekla: ›Tako bo storjeno tistemu možu, ki noče graditi hiše svojega brata.‹ **10** Njegovo ime bo v Izraelu imenovano: ›Hiša tistega, ki je sezut.‹ **11** Kadar se možje skupaj prepirajo drug z drugim in se žena enega približa, da bi svojega soproga osvobodila iz roke tistega, ki ga udarja in iztegne svojo roko, da ga zgrabi za njegove genitalije, **12** potem boš odsekal njeno roko, tvoje oko se je ne bo usmililo. **13** V svoji torbi ne boš imel različnih uteži, velike in male. **14** V svoji hiši ne boš imel različnih mer, velike in male. **15** Temveč boš imel popolno in pravično utež, popolno in pravično mero boš imel, da bodo tvoji dnevi lahko podaljšani v deželi, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog. **16** Kajti vsi, ki počno takšne stvari, in vsi, ki počno nepravično, so ogabnost Gospodu, tvojemu Bogu. **17** Spomni se kaj ti je po poti storil Amálek, ko ste izšli iz Egipta, **18** kako te je srečal po poti in udaril najbolj zadnje od tebe, torej vse, kar je bilo slabotno za teboj, ko si bil ti slaboten in utrujen, on pa se ni bal Boga. **19** Zato bo,

ko ti bo Gospod, tvoj Bog, dal počitek pred vsemi tvojimi sovražniki naokoli, v deželi, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog, za dediščino, da jo vzameš v last, da boš izpod neba izbrisal spomin na Amáleka. Tega ne boš pozabil.

26 Zgodilo se bo, ko prideš v deželo, ki ti jo v dediščino daje Gospod, tvoj Bog, in jo vzameš v last in v njej prebivaš, **2** da boš vzel od prvega izmed vseh sadov zemlje, ki jih boš prinesel iz svoje dežele, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog in boš to položil v košaro in boš šel na kraj, ki ga bo izbral Gospod, tvoj Bog, da tam postavi svoje ime. **3** Šel boš k duhovniku, ki bo v tistih dneh ter mu rekel: ›Ta dan izpovedujem Gospodu, tvojemu Bogu, da sem prišel v deželo, ki jo je Gospod prisegel našim očetom, da nam jo da.‹ **4** Duhovnik bo iz tvoje roke vzel košaro in jo postavil dol pred oltar Gospoda, tvojega Boga. **5** Govoril boš in pred Gospodom, svojim Bogom, rekel: ›Moj oče je bil Sirec, pripravljen, da umre in odšel je dol v Egipt in tam začasno prebival s peščico in tam postal narod, velik, mogočen in gosto naseljen, **6** Egipčani pa so z nami postopali zlobno in nas prizadeli in na nas položili trdo suženjstvo. **7** Ko smo klicali h Gospodu, Bogu svojih očetov, je Gospod slišal naš glas in pogledal na našo stisko in naš trud in naše zatiranje **8** in Gospod nas je iz Egipta izpeljal z mogočno roko, z iztegnjenim laktom, z veliko strahoto, z znamenji in čudeži **9** in nas privedel na ta kraj in nam dal to deželo, celó deželo, kjer tečeta mleko in med. **10** Sedaj glej, prinesel sem prve sadove dežele, ki si jo ti, oh Gospod, dal meni.‹ To boš postavil pred Gospoda, svojega Boga in oboževal boš pred Gospodom, svojim Bogom **11** in veselil se boš v vsaki dobri stvari, ki jo je Gospod, tvoj Bog, dal tebi in tvoji hiši, ti in Lévijevec in tujec, ki je med vami. **12** Ko si končal desetinjenje vseh desetin svojega narasta v tretjem letu, ki je leto desetinjenja in si to dal Lévijevcu, tujcu, siroti in vdovi, da lahko jedo znotraj tvojih velikih vrat in so nasičeni, **13** potem boš rekel pred Gospodom, svojim Bogom: ›Odnesel sem posvečene stvari iz svoje hiše in jih prav tako izročil Lévijevcu, tujcu, siroti in vdovi, glede na vse tvoje zapovedi, ki si mi jih zapovedal. Nisem prekršil tvojih zapovedi niti jih nisem pozabil. **14** V svojem žalovanju nisem jedel od tega, niti nisem vzel proč česarkoli za kakršnokoli nečisto uporabo, niti nisem dal karkoli od tega za mrtvega, temveč sem prisluhnil glasu Gospoda, svojega Boga in storil glede na vse, kar si mi zapovedal. **15** Poglej navzdol iz svojega svetega prebivališča, iz nebes in blagoslovi svoje ljudstvo Izrael in deželo, ki si nam jo dal, kakor si prisegel našim očetom, deželo, kjer tečeta mleko in med.‹ **16** Ta dan ti je Gospod, tvoj Bog, zapovedal, da izpolnjuješ te zakone in sodbe. Ti jih boš torej ohranjal in izvrševal z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo. **17** Ta dan si govoril Gospodu, da bi bil tvoj Bog in da bi hodil po njegovih poteh, ohranjal njegove zakone, njegove zapovedi, njegove sodbe in da bi prisluhnil njegovemu glasu **18** in Gospod ti je ta dan odgovoril, da bi bil njegovo izvoljeno ljudstvo, kakor ti je obljubil in da bi varoval vse njegove zapovedi **19** in da bi te naredil višjega nad vsemi narodi, ki jih je naredil, v hvali, v imenu, v časti in da bi bil lahko sveto ljudstvo Gospodu, svojemu Bogu, kakor je govoril.«

27 Mojzes je z Izraelovimi starešinami ljudstvu zapovedal, rekoč: »Ohranjajte vse zapovedi, ki vam jih ta dan zapovedujem. **2** In zgodilo se bo na dan, ko boste čez Jordan prečkali v deželo, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog, da si boš postavil velike kamne in jih pobelil z apnom **3** in nanje boš zapisal vse besede te postave, ko si prečkal, da si lahko vstopil v deželo, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog, deželo, kjer tečeta mleko in med, kakor ti je obljubil Gospod, Bog tvojih očetov. **4** Zatorej bo, ko boste odšli čez Jordan, da boste postavili te kamne, ki sem vam jih zapovedal ta dan, na gori Ebál in jih pobelili z apnom. **5** Tam boš zgradil oltar Gospodu, svojemu Bogu, oltar iz kamnov. Nobenega železnega orodja ne boš dvignil nadnje. **6** Iz celih kamnov boš zgradil oltar Gospodu, svojemu Bogu in na njem boš daroval žgalne daritve Gospodu, svojemu Bogu. **7** Daroval boš mirovne daritve in tam boš jedel in se veselil pred Gospodom, svojim Bogom. **8** Na kamne boš zelo jasno napisal vse besede te postave.« **9** Mojzes in duhovniki, Lévijevci, so vsemu Izraelu spregovorili, rekoč: »Pazi in prisluhni, oh Izrael. Ta dan si postal ljudstvo Gospoda, svojega Boga. **10** Ubogal boš torej glas Gospoda, svojega Boga in izvrševal njegove zapovedi in njegove zakone, ki ti jih ta dan zapovedujem.« **11** Mojzes je ta isti dan ljudstvu naročil, rekoč: **12** »Ti bodo stali na gori Garizím, da blagoslovijo ljudstvo, ko pridete čez Jordan: Simeon, Levi, Juda, Isahár, Jožef in Benjamin. **13** In ti bodo stali na gori Ebál, da preklinjajo: Ruben, Gad, Aser, Zábulon, Dan in Neftáli. **14** Lévijevci bodo z močnim glasom govorili in rekli vsem Izraelovim možem: **15** ›Preklet bodi mož, ki dela kakršnokoli rezano ali ulito podobo, ogabnost Gospodu, delo rok rokodelca in jo postavi na skrit kraj.‹ In vse ljudstvo bo odgovorilo in reklo: ›Amen.‹ **16** ›Preklet bodi kdor prezira svojega očeta ali svojo mater.‹ In vse ljudstvo bo reklo: ›Amen.‹ **17** ›Preklet bodi, kdor odstranja mejnik svojega bližnjega.‹ In vse ljudstvo bo reklo: ›Amen.‹ **18** ›Preklet bodi, kdor slepega pripravi, da zaide iz poti.‹ In vse ljudstvo bo reklo: ›Amen.‹ **19** ›Preklet bodi, kdor izkrivlja sodbo tujca, sirote in vdove.‹ In vse ljudstvo bo reklo: ›Amen.‹ **20** ›Preklet

bodi, kdor leži z ženo svojega očeta, ker je odkril krajec očetovega oblačila.‹ In vse ljudstvo bo reklo: ›Amen.‹ **21** ›Preklet bodi, kdor leži s katerokoli vrsto živali.‹ In vse ljudstvo bo reklo: ›Amen.‹ **22** ›Preklet bodi, kdor leži s svojo sestro, hčerjo svojega očeta ali hčerjo svoje matere.‹ In vse ljudstvo bo reklo: ›Amen.‹ **23** ›Preklet bodi, kdor leži s svojo taščo.‹ In vse ljudstvo bo reklo: ›Amen.‹ **24** ›Preklet bodi, kdor na skrivnem udarja svojega bližnjega.‹ In vse ljudstvo bo reklo: ›Amen.‹ **25** ›Preklet bodi, kdor jemlje nagrado, da ubije nedolžno osebo.‹ In vse ljudstvo bo reklo: ›Amen.‹ **26** ›Preklet bodi, kdor ne potrjuje vseh besed te postave, da bi jih izpolnjeval.‹ In vse ljudstvo bo reklo: ›Amen.‹«

28 Zgodilo se bo, če boš marljivo prisluhnil glasu Gospoda, svojega Boga, da obeležuješ in da izpolnjuješ vse njegove zapovedi, ki sem ti jih zapovedal ta dan, da te bo Gospod, tvoj Bog, postavil visoko, nad vse narode zemlje **2** in vsi ti blagoslovi bodo prišli nadte in te dosegli, če boš prisluhnil glasu Gospoda, svojega Boga. **3** Blagoslovljen boš v mestu in blagoslovljen boš na polju. **4** Blagoslovljen bo sad tvojega telesa in sad tvojih tal in sad tvoje živine, prireja tvojega goveda in tropov tvojih ovc. **5** Blagoslovljena bo tvoja košara in tvoja shramba. **6** Blagoslovljen boš, ko prihajaš in blagoslovljen boš, ko odhajaš. **7** Gospod bo tvojim sovražnikom, ki se dvignejo zoper tebe, povzročil da bodo udarjeni pred tvojim obrazom. Zoper tebe bodo prišli po eni poti, pred teboj bodo pobegnili po sedmih poteh. **8** Gospod bo zapovedal blagoslov nad teboj v tvojih skladiščih in vsemu temu, česar se loti tvoja roka, in blagoslovil te bo v deželi, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog. **9** Gospod te bo utrdil sebi za sveto ljudstvo, kakor ti je prisegel, če boš ohranjal zapovedi Gospoda, svojega Boga in hodil po njegovih poteh. **10** Vse ljudstvo zemlje bo videlo, da si imenovan po Gospodovem imenu in se te bodo bali. **11** Gospod te bo storil obilnega v dobrinah, v sadu tvojega telesa in v prireji tvoje živine in v sadu tvojih tal, v deželi, ki jo je Gospod prisegel tvojim očetom, da ti jo da. **12** Gospod ti bo odprl svojo dobro zakladnico, nebo, da daje dež tvoji deželi v svojem obdobju in da blagoslovi vse delo tvoje roke in posojal boš mnogim narodom, ti pa si ne boš izposojal. **13** Gospod te bo naredil za glavo in ne za rep. Ti boš samo zgoraj in ne boš spodaj, če boš prisluhnil zapovedim Gospoda, svojega Boga, ki sem ti jih zapovedal ta dan, da jih obeležuješ in izpolnjuješ **14** in ne boš šel stran od katerekoli izmed besed, ki sem ti jih ta dan zapovedal, ne k desni roki ne k levi, da bi šel za drugimi bogovi, da jim služiš. **15** Temveč se bo zgodilo, če ne boš prisluhnil glasu Gospoda, svojega Boga, da obeležuješ izvrševati vse njegove zapovedi in njegove zakone, ki sem ti jih ta dan zapovedal, da bodo nadte prišla vsa ta prekletstva in te dohitela. **16** Preklet boš v mestu in preklet boš na polju. **17** Preklet bo tvoj koš in tvoja shramba. **18** Preklet bo sad tvojega telesa in sad tvoje dežele, prirast tvojega goveda in tropov tvojih ovc. **19** Preklet boš, ko prihajaš in preklet boš, ko odhajaš. **20** Gospod bo nadte poslal prekletstvo, draženje in grajo v vsem, česar se lotiš s svojo roko, da bi storil, dokler ne boš uničen in dokler hitro ne premineš; zaradi zlobnosti svojih dejanj, s katerimi si me zapustil. **21** Gospod bo storil, da se te bo trdno oklenila kužna bolezen, dokler te ne použije iz dežele, kamor greš, da jo vzameš v last. **22** Gospod te bo udaril s sušico, z vročino, z vnetjem in z izjemno vročico, z mečem, s kvarjenjem in s plesnijo; in preganjale te bodo, dokler ne premineš. **23** Tvoje nebo, ki je nad tvojo glavo, bo bron in zemlja, ki je pod teboj, bo železo. **24** Gospod bo dež tvoje dežele spremenil v prašek in prah. Z neba bo padal nadte, dokler ne boš uničen. **25** Gospod ti bo povzročil, da boš udarjen pred svojimi sovražniki. Po eni poti boš šel ven zoper njih in po sedmih poteh boš bežal pred njimi in odstranjen boš v vsa kraljestva zemlje. **26** Tvoje truplo bo hrana vsej perjadi neba in zemeljskim živalim in noben človek jih ne bo odganjal. **27** Gospod te bo udaril z egiptovskimi mehurji, s hemoroídi, s krasto in s srbečico, od katerih ne moreš biti ozdravljen. **28** Gospod te bo udaril z norostjo, slepoto in osuplostjo srca. **29** Opoldan boš tipal, kakor slepi tipa v temi in ne boš uspeval na svojih poteh in vselej boš samo zatiran in plenjen in noben človek te ne bo rešil. **30** Zaročil boš žensko, z njo pa bo ležal drug moški. Zgradil boš hišo, pa ne boš prebival v njej. Zasadil boš vinograd, pa ne boš obiral njegovega grozdja. **31** Tvoj vol bo zaklan pred tvojimi očmi, pa od njega ne boš jedel. Tvoj osel bo nasilno vzet izpred tvojega obraza, pa ne bo povrnjen k tebi. Tvoje ovce bodo dane tvojim sovražnikom in nikogar ne boš imel, da jih reši. **32** Tvoji sinovi in tvoje hčere bodo izročeni drugemu ljudstvu in tvoje oči bodo gledale in s hrepenenjem ves dan koprnele po njih, pa v tvoji roki ne bo nobene moči. **33** Sad tvoje dežele in vse tvoje trude bo narod, ki ga ne poznaš, požrl in ti boš vedno samo zatiran in zdrobljen. **34** Tako da boš besen zaradi prizora svojih oči, ki ga boš videl. **35** Gospod te bo v kolenih in v nogah udaril z bolečimi mehurji, ki ne morejo biti ozdravljeni, od podplata tvojega stopala do vrha tvoje glave. **36** Gospod in tvoj kralj, ki si ga boš postavil nadse, te bo privedel k narodu, ki ga nisi poznal niti ti niti tvoji očetje in tam boš služil drugim bogovom, lesu in kamnu. **37** Postal boš osuplost, pregovor in tarča posmeha med vsemi narodi, kamor te bo

vodil Gospod. **38** Na polje boš nosil obilje semena, zbral pa ga boš le malo, kajti to bo požrla leteča kobilica. **39** Sadil boš vinograde in jih obrezoval, toda niti ne boš pil od vina, niti nabiral grozdja, kajti ličinke jih bodo pojedle. **40** Po vseh svojih pokrajinah boš imel oljke, toda sebe ne boš mazilil z oljem, ker bodo tvoje oljke odvrgle svoj sad. **41** Zaplodil boš sinove in hčere, toda ne boš jih užival, ker bodo šli v ujetništvo. **42** Vsa tvoja drevesa in sad tvoje dežele bo požrla leteča kobilica. **43** Tujec, ki je znotraj tebe, se bo zelo visoko povzpel nadte, ti pa se boš spustil zelo nizko. **44** Posojal ti bo, ti pa njemu ne boš posojal. On bo glava, ti pa rep. **45** Poleg tega bodo nadte prišla vsa ta prekletstva in te zasledovala in dosegla, dokler ne boš uničen, ker nisi prisluhnil glasu Gospoda, svojega Boga, da ohranjaš njegove zapovedi in njegove zakone, ki ti jih je zapovedal. **46** Ta bodo na tebi za znamenje in za čudo in nad tvojim semenom na veke. **47** Ker zaradi obilja vseh stvari nisi služil Gospodu, svojemu Bogu, z radostjo in z veseljem srca, **48** zato boš služil svojim sovražnikom, ki jih bo Gospod poslal zoper tebe, v lakoti, v žeji, v nagoti in v pomanjkanju vseh stvari in na tvoj vrat bo položil železen jarem, dokler te ne uniči. **49** Gospod bo zoper tebe od daleč privedel narod, od konca zemlje, tako naglo, kakor leti orel. Narod, katerega jezika ne boš razumel, **50** narod krutega obličja, ki se ne bo oziral na osebo starca niti mladim izkazoval naklonjenosti. **51** Jedel bo sad tvoje živine in sad tvoje dežele, dokler ne boš uničen, ki ti tudi ne bo pustil niti žita, vina ali olja ali prirasta tvojega goveda ali tropov tvojih ovc, dokler te ne uniči. **52** Oblegal te bo v vseh tvojih velikih vratih, dokler se tvoji visoki in mogočni utrjeni zidovi, v katere si zaupal, ne zrušijo po vsej tvoji deželi in oblegal te bo v vseh tvojih velikih vratih, po vsej tvoji deželi, ki ti jo je dal Gospod, tvoj Bog. **53** Jedel boš sad svojega lastnega telesa, meso svojih sinov in svojih hčera, ki ti jih je dal Gospod, tvoj Bog, ob obleganju in v tesnobi, s katero te bodo stiskali tvoji sovražniki, **54** tako da bo oko moža, ki je med vami nežen in zelo prefinjen, hudobno proti svojemu bratu in proti ženi svojega naročja in proti preostanku svojih otrok, ki jih bo pustil, **55** tako da nikomur izmed njih ne bo dal mesa svojih otrok, ki jih bo jedel, ker mu ob obleganju in v tesnobi, s katero te bodo stiskali tvoji sovražniki in vznemirjali v vseh tvojih velikih vratih, ničesar ne bo preostalo. **56** Oko nežne in prefinjene ženske med vami, ki zaradi prefinjenosti in nežnosti ne bi niti poskusila postaviti podplata svojega stopala na tla, bo hudobno napram soprogu svojega naročja in napram svojemu sinu in napram svoji hčeri **57** in napram svojemu otročičku, ki pride ven izmed njenih stopal in napram svojim otrokom, ki jih bo nosila, kajti na skrivaj jih bo jedla zaradi pomanjkanja vseh stvari, ob obleganju in tesnobi, s katero te bo tvoj sovražnik stiskal znotraj tvojih velikih vrat. **58** Če ne boš obeleževal, da storiš vse besede te postave, ki so zapisane v tej knjigi, da bi se lahko bal tega slavnega in strašnega imena, GOSPODA, SVOJEGA BOGA, **59** tedaj bo Gospod naredil tvoje nadloge in nadloge tvojega semena težke, celó velike nadloge in dolgo trajajoče in boleče bolezni in dolgo trajajoče. **60** Poleg tega bo nadte privedel vse egiptovske bolezni, ki si se jih bal in te se te bodo trdno držale. **61** Prav tako vsako bolezen in vsako nadlogo, ki ni zapisana v knjigi te postave, tudi te bo Gospod privedel nadte, dokler ne boš uničen. **62** Vas pa bo ostalo le malo po številu, medtem ko vas je bilo zaradi množice kakor zvezd neba, ker nisi hotel ubogati glasu Gospoda, svojega Boga. **63** Zgodilo se bo, da kakor se je Gospod nad vami veselil, da vam stori dobro in vas množi, tako se bo Gospod nad vami veselil, da vas uniči in da vas privede v nič in vi boste izruvani iz dežele, kamor greš, da jo vzameš v last. **64** Gospod te bo razkropil med vsa ljudstva, od enega konca zemlje, celo do drugega in tam boš služil drugim bogovom, ki jih nisi poznal ne ti ne tvoji očetje, celó lesu in kamnu. **65** Med tistimi narodi ne boš našel nobenega olajšanja niti podplat tvojega stopala ne bo imel počitka, temveč ti bo tam Gospod dal trepetajoče srce, pešajoče oči in umsko bolest **66** in tvoje življenje bo pred teboj viselo v dvomu in bal se boš podnevi in ponoči in nobene gotovosti svojega življenja ne boš imel. **67** Zjutraj boš rekel: »Da bi Bog dal, da bi bil večer!« In zvečer boš rekel: »Da bi Bog dal, da bi bilo jutro!« Zaradi strahu svojega srca, s katerim se boš bal, in zaradi pogleda svojih oči, ki ga boš gledal. **68** Gospod te bo z ladjami ponovno privedel v Egipt, po poti, o kateri sem ti govoril: »Ne boš je več videl.« Tam boste prodani svojim sovražnikom za sužnje in sužnjice in noben mož vas ne bo kupil.

29 To so besede zaveze, ki jo je Gospod zapovedal Mojzesu, da jo z Izraelovimi otroki sklene v moábski deželi, poleg zaveze, ki jo je z njimi sklenil na Horebu. **2** Mojzes je klical vsemu Izraelu in jim rekel: »Videli ste vse, kar je Gospod storil pred vašimi očmi v egiptovski deželi faraonu in vsem njegovim služabnikom in vsej njegovi deželi, **3** velike preizkušnje, ki so jih videle tvoje oči, znamenja in tiste velike čudeže. **4** Vendar vam Gospod do tega dne ni dal srca, da zaznate, oči, da vidite in ušesa, da slišite. **5** Jaz sem vas štirideset let vodil po divjini. Vaša oblačila se na vas niso postarala in tvoj čevelj na tvojem stopalu se ni postaral.

6 Niste jedli kruha niti pili vina ali močne pijače, da bi lahko
spoznali, da jaz sem Gospod, vaš Bog. 7 In ko ste prišli
na ta kraj, sta Sihón, kralj v Hešbónu in bašánski kralj Og,
prišla ven zoper nas v bitko in mi smo ju udarili. 8 Zavzeli
smo njuno deželo in jo izročili v dediščino Rubenovcem,
Gádovcem in polovici Manásejevega rodu. 9 Varujte torej
besede te zaveze in jih izvršujte, da boste lahko uspevali
v vsem svojem delu. 10 Vsi izmed vas ta dan stojite pred
Gospodom, vašim Bogom: vaši poveljniki vaših rodov, vaše
starešine in vaši častniki, z vsemi Izraelovimi možmi, 11
vaši malčki, vaše žene in tvoj tujec, ki je v tvojem taboru,
od sekalca tvojega lesa, do prinašalca tvoje vode, 12 da bi
vstopil v zavezo z Gospodom, svojim Bogom in v njegovo
prisego, ki jo je Gospod, tvoj Bog, ta dan sklenil s teboj, 13
da bi te ta dan lahko osnoval za svoje ljudstvo in da bi ti bil
on lahko Bog, kakor ti je rekel in kakor je prisegel tvojim
očetom, Abrahamu, Izaku in Jakobu. 14 Niti te zaveze in
te prisege ne sklepam samo s teboj, 15 temveč s tistim, ki
ta dan stoji tukaj z nami pred Gospodom, svojim Bogom
in tudi s tistim, ki ga ta dan ni tukaj z nami 16 (kajti veste,
kako smo prebivali v egiptovski deželi in kako smo prišli
skozi narode, mimo katerih ste šli 17 in ste videli njihove
ogabnosti in njihove malike, les in kamen, srebro in zlato,
ki so bili med njimi) 18 da ne bi bilo med vami moža ali
ženske ali družine ali rodu, katerega srce se ta dan obrača
od Gospoda, našega Boga, da gre in služi bogovom teh
narodov, da ne bi bilo med vami korenine, ki obrodi žolč in
pelin 19 in zgodi se, ko sliši besede tega prekletstva, da
se blagoslovi v svojem srcu, rekoč: ›Imel bom mir, čeprav
hodim v zamisli svojega srca, da žeji dodajam pijanost.‹
20 Gospod mu ne bo prizanesel, temveč se bosta potem
Gospodova jeza in njegova ljubosumnost kadili zoper tega
človeka in vsa prekletstva, ki so zapisana v tej knjigi, bodo
legla nanj in Gospod bo njegovo ime izbrisal izpod neba. 21
Gospod ga bo izmed vseh Izraelovih rodov oddvojil v zlo,
glede na vsa prekletstva zaveze, ki so zapisana v tej knjigi
postave, 22 tako da bodo rekli prihajajočemu rodu tvojih
otrok, ki bodo vstali za vami in tujcu, ki bo prišel iz daljne
dežele, ko bodo videli nadloge te dežele in bolezni, ki jih je
Gospod položil nanjo 23 in da je njegova celotna dežela
žveplo, sol in gorenje, da ta ni posejana niti ne vzbrsti niti
nobena trava ne raste na njej, kakor razdejanje Sódome,
Gomóre, Adme in Cebojíma, ki jih je Gospod uničil v svoji
jezi in v svojem besu. 24 Celo vsi narodi bodo rekli: ›Zakaj je
Gospod tako storil tej deželi? Kaj pomeni gorenje te velike
jeze?‹ 25 Potem bodo možje rekli: ›Ker so zapustili zavezo
Gospoda, Boga svojih očetov, ki jo je z njimi sklenil, ko
jih je privedel ven iz egiptovske dežele, 26 kajti šli so in
služili drugim bogovom in jih oboževali, bogovom, ki jih niso
poznali in ki jim jih on ni dal 27 in Gospodova jeza je bila
vžgana zoper to deželo, da nadnjo privede vsa prekletstva,
ki so zapisana v tej knjigi. 28 Gospod jih je v jezi izkoreninil
iz njihove dežele, v besu, v velikem ogorčenju in jih vrgel v
drugo deželo, kakor je to ta dan.‹ 29 Skrivne stvari pripadajo
Gospodu, našemu Bogu, toda tiste stvari, ki so razodete,
pripadajo nam in našim otrokom na veke, da lahko storimo
vse besede te postave.

30 Zgodilo se bo, ko vse te stvari pridejo nadte, blagoslov
in prekletstvo, ki sem ga postavil predte in si jih boš
priklical v um med vsemi narodi, kamor te je Gospod, tvoj
Bog, pregnal 2 in se boš vrnil h Gospodu, svojemu Bogu
in ubogal njegov glas glede na vse, kar sem ti ta dan
zapovedal, tebi in tvojim otrokom, z vsem svojim srcem
in z vso svojo dušo, 3 da bo potem Gospod, tvoj Bog,
obrnil tvoje ujetništvo in imel sočutje nad teboj, in te bo
vrnil in zbral od vseh narodov, kamor te je Gospod, tvoj
Bog, razkropil. 4 Če bo kdorkoli izmed tvojih izgnan do
skrajnih delov neba, te bo od tam zbral Gospod, tvoj Bog
in te privedel od tam. 5 Gospod, tvoj Bog, te bo privedel
v deželo, ki so jo tvoji očetje vzeli v last in vzel jo boš v
last in storil ti bo dobro in te bolj pomnožil kot tvoje očete.
6 Gospod, tvoj Bog, bo obrezal tvoje srce in srce tvojega
semena, da ljubiš Gospoda, svojega Boga, z vsem svojim
srcem in z vso svojo dušo, da boš lahko živel. 7 Gospod,
tvoj Bog, bo vsa ta prekletstva položil na tvoje sovražnike
in na tiste, ki te sovražijo, ki so te preganjali. 8 Vrnil se
boš in ubogal Gospodov glas in izpolnjeval vse njegove
zapovedi, ki sem ti jih ta dan zapovedal. 9 In Gospod, tvoj
Bog, te bo storil obilnega v vsakem delu tvoje roke, v sadu
tvojega telesa, v prireji tvoje živine in v sadu tvoje dežele,
tebi v dobro, kajti Gospod se bo, tebi v dobro, ponovno
veselil nad teboj, kakor se je veselil nad tvojimi očeti, 10 če
boš prisluhnil glasu Gospoda, svojega Boga, da ohranjaš
njegove zapovedi in njegove zakone, ki so zapisani v knjigi
te postave in če se obrneš h Gospodu, svojemu Bogu, z
vsem svojim srcem in z vso svojo dušo. 11 Kajti ta zapoved,
ki sem ti jo ta dan zapovedal, ta ni skrita pred teboj niti ni
daleč proč. 12 Ta ni v nebesih, da bi lahko rekel: ›Kdo bo za
nas šel gor do nebes in jo privede k nam, da bi jo lahko
slišali in izpolnjevali?‹ 13 Niti to ni prek morja, da bi lahko
rekel: ›Kdo bo za nas šel čez morje in jo privede k nam, da
bi jo lahko slišali in izpolnjevali?‹ 14 Temveč je beseda zelo
blizu tebe, v tvojih ustih in v tvojem srcu, da jo lahko izpolniš.
15 Poglej, predte sem ta dan postavil življenje in dobro ter

smrt in zlo, 16 v tem, da sem ti ta dan zapovedal, da ljubiš
Gospoda, svojega Boga, da hodiš po njegovih poteh in
varuješ njegove zapovedi, njegove zakone in njegove sodbe,
da boš lahko živel in se množil in Gospod, tvoj Bog, te bo
blagoslovil v deželi, kamor greš, da jo vzameš v last. 17
Toda če se tvoje srce odvrne, tako da ne boš prisluhnil,
temveč boš odveden proč in slavil druge bogove in jim služil,
18 ti ta dan naznanjam, da se boš zagotovo pogubil in da ne
boš podaljšal svojih dni v deželi, kamor greš čez Jordan,
da jo vzameš v last. 19 Danes kličem nebo in zemljo za
pričo zoper tebe, da sem predte postavil življenje in smrt,
blagoslov in prekletstvo. Zato izberi življenje, da boš lahko
živel tako ti kakor tvoje seme, 20 da lahko ljubiš Gospoda,
svojega Boga in da lahko ubogaš njegov glas in da se lahko
trdno pridružiš k njemu, kajti on je tvoje življenje in dolžina
tvojih dni, da boš lahko prebival v deželi, ki jo je Gospod
prisegel tvojim očetom, Abrahamu, Izaku in Jakobu, da jim
jo da.«

31 Mojzes je odšel in te besede spregovoril vsemu Izraelu.
2 Rekel jim je: »Jaz sem ta dan star sto dvajset let. Ne
morem več hoditi ven in vstopati noter. Tudi Gospod mi je
rekel: ›Ti ne boš šel preko tega Jordana.‹ 3 Gospod, tvoj
Bog, bo šel preko pred teboj in on bo izpred tebe uničil te
narode in ti jih boš vzel v last in Józue, on bo šel preko pred
teboj, kakor je rekel Gospod. 4 Gospod jim bo storil kakor je
storil Sihónu in Ogu, kraljema Amoréjcev in njuni deželi, ki ju
je uničil. 5 Gospod ju bo izročil pred tvoj obraz, da jima boš
lahko storil glede na vse zapovedi, ki sem ti jih zapovedal. 6
Bodi močan in odločnega poguma, ne boj se niti se jih ne
plaši, kajti Gospod, tvoj Bog, on je ta, ki gre s teboj; ne bo
te razočaral niti te ne bo zapustil.« 7 Mojzes je zaklical k
Józuetu in mu pred očmi vsega Izraela rekel: »Bodi močan in
odločnega poguma, kajti s tem ljudstvom moraš iti v deželo,
ki jo je Gospod prisegel njihovim očetom, da jim jo da; in
ti jim boš povzročil, da jo podedujejo. 8 Gospod, on je ta,
ki gre pred teboj. S teboj bo, ne bo te razočaral niti te ne
bo zapustil. Ne boj se niti ne bodi zaprepaden.« 9 Mojzes
je zapisal to postavo in jo izročil duhovnikom, sinovom
Lévijevcev, ki so nosili skrinjo Gospodove zaveze, in vsem
Izraelovim starešinam. 10 Mojzes jim je zapovedal, rekoč:
»Ob koncu vsakih sedmih let, na slovesno leto odpusta,
na šotorski praznik, 11 ko pride ves Izrael, da se prikaže
pred Gospodom, tvojim Bogom, na kraju, ki ga bo on izbral,
boš to postavo bral pred vsem Izraelom v njihovo uho. 12
Skupaj zberi ljudstvo, može, žene, otroke in svojega tujca, ki
je znotraj tvojih velikih vratih, da lahko slišijo in da se lahko
naučijo in se bojijo Gospoda, svojega Boga in obeležujejo,
da storijo vse besede te postave 13 in da njihovi otroci,
ki niso poznali ničesar, lahko slišijo in se naučijo bati se
Gospoda, svojega Boga, tako dolgo kot vi živite v deželi,
kamor greste prek Jordana, da jo vzamete v last.« 14 Gospod
je rekel Mojzesu: »Glej, približujejo se tvoji dnevi, ko moraš
umreti. Pokliči Józueta in se postavita v šotorskem svetišču
skupnosti, da mu lahko dam naročilo.« Mojzes in Józue sta
odšla in se postavila v šotorskem svetišču skupnosti. 15
Gospod se je prikazal v šotorskem svetišču, v oblačnem
stebru in oblačni steber je stal nad vrati šotorskega svetišča.
16 Gospod je rekel Mojzesu: »Glej, zaspal boš s svojimi
očeti in to ljudstvo se bo vzdignilo in se šlo vlačugat za
bogovi tujcev dežele, v katero gredo, da bi bili med njimi in
zapustili me bodo in prelomili mojo zavezo, ki sem jo sklenil
z njimi. 17 Potem bo na tisti dan moja jeza vneta zoper njih
in zapustil jih bom in svoj obraz bom skril pred njimi in použiti
bodo in številna zla in težave jih bodo zadele, tako da bodo
na tisti dan rekli: ›Ali niso nad nas prišla ta zla, ker med
nami ni našega Boga?‹ 18 Na tisti dan bom zagotovo skril
svoj obraz zaradi vseh hudobij, ki jih bodo naredili v tem, da
so se obrnili k drugim bogovom. 19 Zdaj si torej zapišite to
pesem in jo učite Izraelove otroke. Položite jo v njihova usta,
da bo ta pesem lahko priča zame zoper Izraelove otroke.
20 Kajti ko jih bom privedel v deželo, ki sem jo prisegel
njihovim očetom, kjer tečeta mleko in med in bodo jedli in
se nasitili in postali debeli, potem se bodo obrnili k drugim
bogovom in jim služili in me izzivali in prelomili mojo zavezo.
21 Zgodilo se bo, ko jih bodo doletela mnoga zla in stiske,
da bo ta pesem pričala zoper njih kakor priča, kajti ta ne
bo pozabljena iz ust njihovega semena, kajti jaz poznam
njihove zamisli, s katerimi hodijo naokoli, celo sedaj, preden
sem jih privedel v deželo, ki sem jim jo prisegel.« 22 Zato je
Mojzes isti dan napisal to pesem in jo učil Izraelove otroke.
23 Nunovemu sinu Józuetu je dal zadolžitev in rekel: »Bodi
močan in odločnega poguma, kajti ti boš Izraelove otroke
privedel v deželo, ki sem jim jo prisegel in jaz bom s teboj.«
24 Pripetilo se je, ko je Mojzes končal s pisanjem besed
te postave v knjigo, dokler niso bile dokončane, 25 da je
Mojzes zapovedal Lévijevcem, ki so nosili skrinjo Gospodove
zaveze, rekoč: 26 »Vzemite to knjigo postave in jo postavite
v stran skrinje zaveze Gospoda, svojega Boga, da bo ta
lahko tam za pričo zoper tebe. 27 Kajti poznam tvoj upor in
tvoj trdi vrat. Glej, medtem ko sem z vami ta dan še živ, ste
bili uporni zoper Gospoda in koliko bolj po moji smrti? 28
Zberite k meni vse starešine svojih rodov in svoje častnike,
da lahko te besede govorim v njihova ušesa in kličem nebo
in zemljo, da pričata zoper njih. 29 Kajti vem, da se boste po

moji smrti popolnoma izpridili in odvrnili od poti, ki sem vam jo zapovedal in zlo vas bo zadelo v zadnjih dneh, ker boste počeli zlo v Gospodovih očeh, da ga dražite k jezi skozi dela svojih rok.« **30** Mojzes je na ušesa vse Izraelove skupnosti govoril besede te pesmi, dokler se niso končale.

32 »Pazljivo prisluhni, oh ti nebo, jaz pa bom govoril in sliši, oh zemlja, besede mojih ust. **2** Moj nauk bo kapljal kakor dež, moj govor bo rosil kakor rosa, kakor dežek na nežno zelišče in kakor nalivi na travo, **3** ker bom razglašal Gospodovo ime. Veličino pripišite našemu Bogu. **4** On je Skala, njegovo delo je popolno, kajti vse njegove poti so sodba. Bog resnice in brez krivičnosti, pravičen in iskren je on. **5** Izpridili so se, njihov madež ni madež njegovih otrok. Sprevržen in sprijen rod so. **6** Ali tako poplačate Gospodu, oh nespametno in ne-modro ljudstvo? Mar ni on tvoj oče, ki te je kupil? Mar te ni on naredil in te postavil? **7** Spomnite se dni od davnine, preudarite leta mnogih rodov. Vprašajte svojega očeta in vam bo pokazal, svoje starešine in ti bodo povedali. **8** Ko je Najvišji narodom razdelil njihovo dediščino, ko je ločil Adamove sinove, je ljudstvu postavil meje, glede na število Izraelovih otrok. **9** Kajti Gospodov delež je njegovo ljudstvo; Jakob je žreb njegove dediščine. **10** Našel ga je v zapuščeni deželi in v opustošeni, tuleči divjini. Vodil ga je naokrog, poučeval ga je, ga varoval kakor punčico svojega očesa. **11** Kakor orlica spodbuja svoje gnezdo, frfota nad svojimi mladiči, široko razširja svoje peruti, jih jemlje in nosi na svojih perutih, **12** tako ga je Gospod sam vodil in tam z njim ni bilo tujega boga. **13** Dal mu je jahati na visokih krajih zemlje, da bi lahko jedel donos od polj in storil mu je, da sesa med iz skale in olje iz kremenčeve skale, **14** maslo goveda in mleko ovc, s tolščo jagnjet in ovni bašánske pasme in koze, z najbogatejšo notranjostjo zrna in pil si čisto kri grozdnih jagod. **15** Toda Ješurún se je odebelil in brcal. Postal si debel, postal si gost, pokrit si z maščobo. Potem je zapustil Boga, ki ga je naredil in preziral Skalo rešitve svoje duše. **16** S tujimi bogovi so ga dražili do ljubosumnosti, z ogabnostmi so ga izzivali k jezi. **17** Žrtvovali so hudičem, ne pa Bogu, bogovom, ki jih niso poznali, novim bogovom, ki so se na novo pojavili, ki se jih vaši očetje niso bali. **18** Nisi mislil na Skalo, ki te je spočela in pozabil si Boga, ki te je oblikoval. **19** Ko je Gospod to videl, jih je zaničeval, ker so ga njegovi sinovi in njegove hčere jezili. **20** Rekel je: ›Svoj obraz bom skril pred njimi. Videl bom kakšen bo njihov konec, kajti zelo kljubovalen rod so, otroci, v katerih ni vere. **21** Ganili so me do ljubosumja s tem, kar ni Bog; s svojimi ničevostmi so me izzivali k jezi. Do ljubosumja jih bom ganil s tistimi, ki niso ljudstvo; k jezi jih bom izzival z nespametnim narodom. **22** Kajti v moji jezi je vžgan ogenj in gorel bo do najnižjega pekla in použil bo zemljo z njenim narastom in vžgal bo temelje gora. **(Sheol h7585)** **23** Nanje bom nakopičil vragolije, nanje bom poslal svoje puščice. **24** Izčrpani bodo z lakoto in požrti z gorečo vročino in z grenkim uničenjem. Nadnje bom poslal tudi zobe zveri, s strupom kač, [ki se plazijo po] prahu. **25** Meč zunaj in strahota znotraj bo uničila tako mladeniča kot devico, tudi dojenčka z možem sivih las.‹ **26** Rekel sem: ›Razkropil jih bom v kote in storil bom, da spomin nanje zbledi med ljudmi. **27** Mar ni bilo, da sem se bal sovražnikovega besa, da se ne bi njihovi nasprotniki čudno obnašali in da ne bi rekli: ›Naša roka je visoko in Gospod ni storil vsega tega.‹‹ **28** Kajti oni so narod brez preudarnosti niti ni nobenega razumevanja v njih. **29** Oh, da bi bili modri, da bi to razumeli, da bi preudarili svoj zadnji konec! **30** Kako naj jih eden prežene tisoč in dva pripravita deset tisoč, da bežijo, razen, da jih je njihova Skala prodala in jih je Gospod izročil? **31** Kajti njihova skala ni kakor naša Skala, celo sami naši sovražniki so sodniki. **32** Kajti njihova trta je iz sódomske trte in iz gomórskih polj. Njihovo grozdje je grozdje žolča, njihovi grozdi so grenki. **33** Njihovo vino je strup zmajev in krut strup kober. **34** Mar ni to prihranjeno v shrambi z menoj in zapečateno med mojimi zakladi? **35** Meni pripada maščevanje in povračilo. Njihovo stopalo bo zdrsnilo ob pravem času, kajti dan njihove katastrofe je pri roki in stvari, ki bodo prišle nadnje, hitijo. **36** Kajti Gospod bo sodil svoje ljudstvo in se pokesal zaradi svojih služabnikov, ko vidi, da je njihova moč odšla in tam ni nikogar zaprtega ali preostalega. **37** Rekel bo: ›Kje so njihovi bogovi, njihova skala, v katero so zaupali, **38** ki so jedli tolščo svojih klavnih daritev in pili vino svojih pitnih daritev? Naj vstanejo in vam pomagajo in bodo vaša zaščita. **39** Poglej sedaj, da sem jaz, celó jaz sam in tukaj ni boga z menoj. Jaz ubijam in jaz oživljam; jaz ranim in jaz ozdravljam. Niti tam ni nobenega, ki lahko osvobodi iz moje roke. **40** Kajti svojo roko dvignem do neba in rečem: ›Jaz živim na veke.‹ **41** Če nabrusim svoj lesketajoči meč in moja roka zgrabi sodbo, bom povrnil maščevanje svojim sovražnikom in nagradil tiste, ki me sovražijo. **42** Svoje puščice bom opijanil s krvjo in moj meč bo žrl meso in to s krvjo umorjenih in ujetnikov, od začetka maščevanj nad sovražnikom.‹ **43** Veselite se, oh vi narodi, z njegovim ljudstvom, kajti maščeval bo kri svojih služabnikov in povrnil bo maščevanje svojim nasprotnikom in usmiljen bo do svoje dežele in do svojega ljudstva.« **44** Mojzes je prišel in vse besede te pesmi spregovoril v ušesa ljudstva, on in Nunov sin Hošéa. **45** Mojzes je končal govorjenje vseh teh besed vsemu Izraelu. **46** Rekel jim je: »Nastavite svoja

srca k vsem besedam, ki jih ta dan pričujem med vami, ki jih boste zapovedali svojim otrokom, da jih obeležujejo, da jih storijo, vse besede te postave. 47 Kajti to za vas ni prazna stvar, ker to je vaše življenje in zaradi te stvari boste podaljšali svoje dni v deželi, kamor greste čez Jordan, da jo vzamete v last.« 48 Gospod je ta isti dan spregovoril Mojzesu, rekoč: 49 »Povzpni se na to gorovje Abarím, na goro Nebó, ki je v deželi Moáb, ki je nasproti Jerihe in poglej kánaansko deželo, ki jo dajem Izraelovim otrokom v posest. 50 Umri na gori, kamor se povzpneš in bodi zbran k svojemu ljudstvu, kakor je tvoj brat Aron umrl na gori Hor in je bil zbran k svojemu ljudstvu, 51 ker sta grešila zoper mene med Izraelovimi otroki pri vodah Meríba [v] Kadešu, v Cinski divjini, ker me nista izkazala svetega v sredi Izraelovih otrok. 52 Vendar boš deželo videl pred seboj, toda ne boš šel tja, v deželo, ki sem jo dal Izraelovim otrokom.«

33 To je blagoslov, s katerim je Mojzes, Božji mož, pred svojo smrtjo blagoslovil Izraelove otroke. 2 Rekel je: » Gospod je prišel s Sinaja in se iz Seírja dvignil k njim. On sije z gore Parán in prišel je z deset tisoči svetih. Iz njegove desnice je šla zanje ognjena postava. 3 Da, ljubil je ljudstvo. Vsi njegovi sveti so v tvoji roki in usedli so se pri tvojih stopalih; vsak bo prejel od tvojih besed. 4 Mojzes nam je zapovedal postavo, torej dediščino Jakobove skupnosti. 5 In on je bil kralj v Ješurúnu, ko so se zbrali skupaj poglavarji ljudstva in so bili Izraelovi rodovi zbrani skupaj. 6 Naj Ruben živi in ne umre in naj njegovih mož ne bo malo.« 7 To je blagoslov za Juda. Rekel je: »Prisluhni, Gospod, Judovemu glasu in privedi ga k svojemu ljudstvu. Naj mu njegove roke zadoščajo in ti mu bodi pomoč pred njegovimi sovražniki.« 8 O Léviju je rekel: » Naj bosta tvoj Tumím in tvoj Urím s tvojim svetim, ki si ga preizkusil pri Masi in s katerim si se prepiral pri vodah Meríbe, 9 ki je svojemu očetu in svoji materi rekel: ›Nisem ga videl.‹ Niti ni priznal svojih bratov niti spoznal svojih lastnih otrok, kajti obeležili so tvojo besedo in se držali tvoje zaveze. 10 Jakoba bodo učili tvojih sodb in Izraela tvoje postave. Pred teboj bodo postavili kadilo in celotno žgalno daritev na tvoj oltar. 11 Blagoslovi Gospod njegovo imetje in sprejmi delo njegovih rok. Skozi ledja udari tiste, ki vstajajo zoper njega in izmed tistih, ki ga sovražijo, da ne vstanejo ponovno.« 12 In o Benjaminu je rekel: »Ljubljen od Gospoda bo varno prebival pri njem in Gospod ga bo ves dan pokrival in prebival bo med njegovimi rameni.« 13 O Jožefu je rekel: »Njegova dežela naj bo blagoslovljena od Gospoda, za dragocene stvari z neba in za roso in za globino, ki leži spodaj 14 in za dragoceno sadje, porojeno s soncem in za dragocene stvari, navržene z luno 15 in za vodilne stvari starodavnih gora in za dragocene stvari trajnih hribov 16 in za dragocene stvari zemlje in njene polnosti in za dobro voljo tistega, ki je prebival v grmu. Naj nad Jožefovo glavo pride blagoslov in na vrh glave tistega, ki je bil ločen od svojih bratov. 17 Njegova slava je podobna prvencu njegovega bikca in njegovi rogovi so podobni rogovom samorogov. Z njimi bo suval ljudstvo skupaj h koncem zemlje, in oni so Efrájimovi deset tisoči in oni so Manásejevi deset tisoči.« 18 O Zábulonu je rekel: »Veseli se Zábulon v svojem odhajanju in Isahár v svojih šotorih. 19 Ljudstvo bosta klicala h gori. Tam bodo darovali klavne daritve pravičnosti, kajti sesali bodo od obilja morij in od zakladov, skritih v pesku.« 20 O Gadu je rekel: »Blagoslovljen bodi, kdor povečuje Gad. Ta prebiva kakor lev in trga laket s têmenom. 21 Prvi del si je priskrbel zase, ker je bil tam, v deležu postavodajalca, dokončan; in prišel je s poglavarji ljudstva, izvršil je Gospodovo pravičnost in njegove sodbe z Izraelom.« 22 O Danu je rekel: »Dan je levji mladič. Poskakoval bo iz Bašána.« 23 O Neftáliju je rekel: »Oh Neftáli, nasičen z naklonjenostjo in poln Gospodovega blagoslova. Ti poseduj zahod in jug.« 24 O Aserju je rekel: »Aser naj bo blagoslovljen z otroki. Sprejemljiv naj bo svojim bratom in naj svoje stopalo omoči v olju. 25 Tvoji čevlji bodo železo in bron in kakor tvoji dnevi, takšna bo tvoja moč. 26 Nobenega ni podobnega Ješurúnovemu Bogu, ki jaha na nebesih v tvojo pomoč in v svoji odličnosti na nebu. 27 Večen Bog je tvoje zatočišče in spodaj so večne roke in on bo izpred tebe sunil sovražnika in rekel bo: ›Uniči jih.‹ 28 Potem bo Izrael sam prebival na varnem. Jakobov studenec bo na deželi žita in vina; tudi njegovo nebo bo kapljalo roso. 29 Srečen si ti, oh Izrael. Kdo je tebi podoben, oh ljudstvo, rešeno po Gospodu, ščitu tvoje pomoči in kdo je meč tvoje odličnosti! In tvoji sovražniki ti bodo najdeni kot lažnivci, in teptal jih boš na njihovih visokih krajih.«

34 Mojzes se je iz moábskih ravnin dvignil na goro Nebó, k vrhu Pisge, ki je nasproti Jerihe. In Gospod mu je pokazal vso deželo Gileád, do Dana 2 in ves Neftáli, Efrájimovo in Manásejevo deželo in vso Judovo deželo, do skrajnega morja, 3 in jug in ravnino jerihonske doline, mesto palmovih dreves, do Coarja. 4 Gospod mu je rekel: »To je dežela, ki sem jo prisegel Abrahamu, Izaku in Jakobu, rekoč: ›Dal jo bom tvojemu semenu.‹ Dal sem ti, da jo vidiš s svojimi očmi, toda ne boš šel tja preko.« 5 Tako je Gospodov služabnik Mojzes umrl tam v moábski deželi, glede na Gospodovo besedo. 6 Pokopal ga je v dolini, v

moábski deželi nasproti Bet Peórja, toda noben človek ne pozna njegovega mavzoleja do današnjega dne. **7** Mojzes je bil star sto dvajset let, ko je umrl. Njegovo oko ni bilo zatemnjeno niti se njegova naravna sila ni zmanjšala. **8** Izraelovi otroci so na moábskih ravninah trideset dni jokali za Mojzesom; tako so bili dnevi jokanja in žalovanja za Mojzesom končani. **9** Nunov sin Józue pa je bil poln duha modrosti, kajti Mojzes je nanj položil svoji roki in Izraelovi otroci so mu prisluhnili in storili, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **10** In od takrat v Izraelu ni vstal prerok, podoben Mojzesu, ki ga je Gospod poznal iz obličja v obličje, **11** v vseh znamenjih in čudežih, ki mu jih je Gospod poslal, da jih v egiptovski deželi stori faraonu in vsem njegovim služabnikom in vsej njegovi deželi **12** in v vsej tisti mogočni roki in vsej veliki strahoti, ki jo je Mojzes pokazal pred očmi vsega Izraela.

Jozue

1 Torej po smrti Mojzesa, Gospodovega služabnika, se je pripetilo, da je Gospod spregovoril Nunovemu sinu Józuetu, Mojzesovemu služabniku, rekoč: **2** »Moj služabnik Mojzes je mrtev. Sedaj torej vstani, pojdi čez ta Jordan, ti in vse to ljudstvo, v deželo, ki jo dajem njim, torej Izraelovim otrokom. **3** Vsak kraj, na katerega bo stopil podplat tvojega stopala, to sem ti dal, kakor sem rekel Mojzesu. **4** Od divjine in tega Libanona, celo do velike reke, reke Evfrat, vso deželo Hetejcev in do velikega morja proti zahajanju sonca, bo vaša pokrajina. **5** Tam noben mož ne bo zmožen obstati pred teboj vse dni tvojega življenja. Kakor sem bil z Mojzesom, tako bom s teboj. Ne bom te razočaral niti te ne bom zapustil. **6** Bodi močan in odločnega poguma, kajti temu ljudstvu boš v dediščino razdelil deželo, za katero sem prisegel njihovim očetom, da jim jo dam. **7** Samo močan bodi in zelo pogumen, da boš lahko obeležil, da storiš glede na vso postavo, ki ti jo je moj služabnik Mojzes zapovedal. Ne obrni se od nje ne k desni roki ne k levi, da boš lahko uspeval kamorkoli greš. **8** Ta knjiga postave ne bo odšla od tvojih ust, temveč boš o njej premišljeval podnevi in ponoči, da boš lahko obeležil, da storiš glede na vse to, kar je zapisano v njej, kajti takrat boš naredil svojo pot uspešno in takrat boš imel dober uspeh. **9** Mar ti nisem jaz zapovedal? Bodi močan in odločnega poguma. Ne bodi prestrašen niti ne bodi zaprepaden, kajti Gospod, tvoj Bog, je s teboj, kamorkoli greš.« **10** Potem je Józue zapovedal častnikom ljudstva, rekoč: **11** »Preidite skozi vojsko in zapovejte ljudstvu, rekoč: ›Pripravite svoj živež, kajti v treh dneh boste šli preko tega Jordana, da vstopite, da vzamete v last deželo, ki vam jo daje Gospod, vaš Bog, da jo vzamete v last.‹« **12** Rubenovcem in Gádovcem in polovici Manásejevega rodu pa je Józue spregovoril, rekoč: **13** »Spomnite se besede, ki vam jo je zapovedal Gospodov služabnik Mojzes, rekoč: › Gospod, vaš Bog, vam je dal počitek in vam je dal to deželo.‹ **14** Vaše žene, vaši malčki in vaša živina bodo ostali v deželi, ki vam jo je dal Mojzes na tej strani Jordana, toda vi boste pred vašimi brati prečkali oboroženi, vsi močni junaški možje in jim pomagali, **15** dokler Gospod ne da vašim bratom počitek, kakor ga je dal vam in tudi oni ne vzamejo v last dežele, ki jim jo daje Gospod, vaš Bog. Potem se boste vrnili v deželo svoje posesti in jo uživali, ki vam jo je dal Gospodov služabnik Mojzes na tej strani Jordana, proti sončnemu vzhodu.« **16** Józuetu so odgovorili, rekoč: »Vse, kar nam zapoveduješ, bomo storili in kamor nas pošlješ, bomo šli. **17** Glede na to, kakor smo Mojzesu prisluhnili v vseh stvareh, tako bomo prisluhnili tebi. Samo Gospod, tvoj Bog, naj bo s teboj, kakor je bil z Mojzesom. **18** Kdorkoli je ta, ki se upre zoper tvojo zapoved in ne bo prisluhnil tvojim besedam v vsem, kar mu zapoveš, bo usmrčen. Samo močan bodi in odločnega poguma.«

2 Nunov sin Józue je iz Šitíma na skrivaj poslal ogledovat dva moža, rekoč: »Pojdita, poglejta deželo, celo Jeriho.« Odšla sta ter prišla v hišo pocestnice, po imenu Rahába in tam prenočila. **2** Kralju Jerihe je bilo povedano, rekoč: »Glej, nocoj sta prišla sèm moža izmed Izraelovih otrok, da preiščeta deželo.« **3** Kralj Jerihe je poslal k Rahábi, rekoč: »Privedi naprej moža, ki sta prišla k tebi, ki sta vstopila v tvojo hišo, kajti prišla sta, da bi preiskala vso deželo.« **4** Ženska je vzela dva moža ter ju skrila in rekla tako: »K meni sta prišla moža, toda nisem vedela od kod sta bila. **5** Pripetilo se je okoli časa zapiranja velikih vrat, ko je bilo temno, da sta moža odšla ven. Kam sta moža odšla, ne vem. Hitro ju zasledujte, kajti dohiteli ju boste.« **6** Toda ona ju je privedla gor na streho hiše in ju skrila s stebli lana, ki jih je razvrstila po strehi. **7** Možje so ju zasledovali po poti k Jordanu, k prehodom in takoj, ko so tisti, ki so ju zasledovali, odšli ven, so zaprli velika vrata. **8** Preden sta se ulegla, je prišla k njima na streho **9** in možema rekla: »Vem, da vam je Gospod dal to deželo in da je vaša strahota padla na nas in da vsi prebivalci dežele zaradi vas slabijo. **10** Kajti slišali smo, kako je Gospod za vas posušil vode Rdečega morja, ko ste prišli iz Egipta, in kaj ste storili dvema kraljema Amoréjcev, ki sta bila na drugi strani Jordana, Sihónu in Ogu, ki ste jih popolnoma uničili. **11** Takoj, ko smo slišali te stvari, so se naša srca stopila niti tam zaradi vas ni ostalo nič več poguma v kateremkoli človeku, kajti Gospod, vaš Bog, on je Bog v nebesih zgoraj in na zemlji spodaj. **12** Zdaj torej, prosim vaju, prisezita mi pri Gospodu, ker sem vama izkazala prijaznost, da bosta tudi vidva izkazala prijaznost hiši mojega očeta in mi dala zanesljivo znamenje. **13** In da boste mojega očeta rešili živega in mojo mater, moje brate, moje sestre in vse, kar imajo in naša življenja osvobodili pred smrtjo.« **14** Moža sta ji odgovorila: »Najina življenja za vaša, če ne izustiš te naše stvari. Zgodilo se bo, ko nam Gospod da deželo, da bomo s teboj postopali prijazno in zvesto.« **15** Potem ju je po vrvi spustila skozi okno, kajti njena hiša je bila na mestnem obzidju in prebivala je na obzidju. **16** Rekla jima je: »Spravita se do gore, da vaju ne bi srečali zasledovalci in tam se skrivajta tri dni, dokler se zasledovalci ne vrnejo in potem lahko gresta svojo pot.« **17** Moža sta ji rekla: »Midva bova brez krivde glede te tvoje prisege, s katero si naju prisegla. **18** Glej, ko pridemo v deželo, boš to

škrlatno vrv privezala na okno, skozi katero si naju spustila dol in domov k sebi boš privedla svojega očeta, svojo mater, svoje brate in vso družino svojega očeta. 19 In zgodilo se bo, da kdorkoli bo šel ven skozi vrata tvoje hiše na ulico, bo njegova kri na njegovi glavi, midva pa bova brez krivde. In kdorkoli bo s teboj v hiši, njegova kri bo na najini glavi, če bo katerakoli roka nad njim. 20 Če izustiš to našo stvar, potem bova prosta tvoje prisege, s katero si naju primorala priseči.« 21 Rekla je: »Glede na vajine besede, tako naj bo to.« Poslala ju je proč in sta odšla in na okno je privezala škrlatno vrv. 22 Odšla sta in prišla h gori ter tam ostala tri dni, dokler se zasledovalci niso vrnili. Zasledovalci so ju iskali po vsej poti, toda niso ju našli. 23 Tako sta se oba moža vrnila in spustila z gore, šla čez in prišla k Nunovemu sinu Józuetu in mu povedala vse stvari, ki so se jima pripetile. 24 Józuetu sta rekla: »Resnično, Gospod je v naše roke izročil vso deželo, kajti celo vsi prebivalci dežele zaradi nas slabijo.«

3 Józue je zgodaj zjutraj vstal in odpravili so se iz Šitíma ter prišli k Jordanu, on in vsi Izraelovi otroci in tam so prenočili, preden so šli čez. 2 Po treh dneh se je pripetilo, da so častniki šli skozi vojsko 3 in zapovedali ljudstvu, rekoč: »Ko zagledate skrinjo zaveze Gospoda, svojega Boga in duhovnike in Lévijevce, ki jo nosijo, potem se boste odpravili iz svojega kraja in šli za njo. 4 Vendar naj bo med vami in njo prazen prostor, okoli dva tisoč komolcev po meri. Ne pridite bliže k njej, da boste lahko poznali pot, po kateri morate iti, kajti poprej še niste šli po tej poti.« 5 Józue je rekel ljudstvu: »Posvetite se, kajti jutri bo Gospod med vami delal čudeže.« 6 Duhovnikom je Józue spregovoril, rekoč: »Dvignite skrinjo zaveze in pojdite čez pred ljudstvom.« In dvignili so skrinjo zaveze in odšli pred ljudstvom. 7 Gospod je rekel Józuetu: »Ta dan te bom začel poveličevati pred očmi vsega Izraela, da bodo lahko vedeli, da kakor sem bil z Mojzesom, tako bom s teboj. 8 Duhovnikom, ki nosijo skrinjo zaveze, boš zapovedal, rekoč: ›Ko pridete k robu jordanske vode, boste mirno stali v Jordanu.‹« 9 Izraelovim otrokom je Józue rekel: »Pridite sèm in prisluhnite besedam Gospoda, svojega Boga.« 10 Józue je rekel: »S tem boste spoznali, da je med vami živi Bog in da bo on čisto gotovo pred vami napodil Kánaance, Hetejce, Hivéjce, Perizéjce, Girgašéjce, Amoréjce in Jebusejce. 11 Glejte, skrinja zaveze Gospoda vse zemlje, gre preko, pred vami, v Jordan. 12 Zdaj torej vzemite dvanajst mož izmed Izraelovih rodov, iz vsakega rodu moža. 13 Zgodilo se bo, takoj ko bodo podplati stopal duhovnikov, ki nosijo skrinjo Gospoda, Gospoda vse zemlje, počivali v vodah Jordana, da bodo vode Jordana odrezane od vod, ki prihajajo dol od zgoraj in bodo stale na kupu.« 14 In pripetilo se je, ko se je ljudstvo odpravilo od svojih šotorov, da gredo čez Jordan, in so duhovniki pred ljudstvom nosili skrinjo zaveze 15 in ko so tisti, ki so nosili skrinjo, prišli k Jordanu in so bila stopala duhovnikov, ki so nosili skrinjo, omočena v rob vode (kajti Jordan ves čas žetve preplavlja vse svoje bregove), 16 da so vode, ki so prihajale dol od zgoraj, stale in se vzdignile na kup, zelo daleč od mesta Adám, ki je poleg Caretána. Tiste, ki so prihajale dol k morju ravnine, torej slanemu morju, so odtekle in bile odrezane in ljudstvo je šlo čez prav nasproti Jerihi. 17 Duhovniki, ki so nosili skrinjo Gospodove zaveze, so trdno stali na suhih tleh v sredi Jordana in vsi Izraelci so šli čez po suhih tleh, dokler ni vse ljudstvo šlo čez Jordan.

4 Pripetilo se je, ko je vse ljudstvo dokončalo prehod čez Jordan, da je Gospod spregovoril Józuetu, rekoč: 2 »Vzemi dvanajst mož izmed ljudstva, iz vsakega rodu moža 3 in jim zapovej, rekoč: ›Iz srede Jordana, iz kraja, kjer so trdno stala stopala duhovnikov, vzemite dvanajst kamnov in odnesli jih boste s seboj prek [Jordana] in jih pustili na kraju za nastanitev, kjer boste to noč prenočili.‹« 4 Potem je Józue poklical dvanajst mož, ki jih je postavil izmed Izraelovih otrok, iz vsakega rodu moža 5 in Józue jim je rekel: »Pojdite čez pred skrinjo Gospoda, svojega Boga, v sredo Jordana in vsak izmed vas naj na svojo ramo vzame kamen, glede na število rodov Izraelovih otrok, 6 da bo to lahko znamenje med vami, da ko vaši otroci vprašajo svoje starše, v času, ki pride, rekoč: ›Kaj mislite s temi kamni?‹ 7 Potem jim boste odgovorili: ›Da so bile vode Jordana odrezane pred skrinjo Gospodove zaveze. Ko je ta šla čez Jordan, so bile jordanske vode odsekane in ti kamni bodo Izraelovim otrokom v spomin na veke.‹« 8 Izraelovi otroci so storili, kakor je Józue zapovedal in iz srede Jordana vzeli dvanajst kamnov, kakor je Gospod govoril Józuetu, glede na število rodov Izraelovih otrok in jih s seboj odnesli preko [Jordana] na kraj, kjer so prenočili in tam so jih odložili. 9 Józue je dvanajst kamnov postavil v sredo Jordana, na kraj, kjer so stala stopala duhovnikov, ki so nosili skrinjo zaveze in tam so do današnjega dne. 10 Kajti duhovniki, ki so nosili skrinjo, so stali v sredi Jordana, dokler ni bila končana vsaka stvar, ki jo je Gospod zapovedal Józuetu, da spregovori ljudstvu, glede na vse, kar je Mojzes zapovedal Józuetu in ljudstvo je pohitelo in šlo čez. 11 Pripetilo se je, ko je vse ljudstvo dokončalo prehod čez [Jordan], da je šla čez skrinja in duhovniki v prisotnosti ljudstva. 12 Rubenovi otroci, Gadovi otroci in polovica Manásejevega rodu so oboroženi šli čez pred Izraelovimi otroki, kakor jim

je govoril Mojzes. 13 Okoli štirideset tisoč pripravljenih za
vojno je šlo čez pred Gospodom v bitko k ravninam Jerihe.
14 Na ta dan je Gospod poveličal Józueta v očeh vsega
Izraela in oni so se ga bali, kakor so se bali Mojzesa, vse
dni njegovega življenja. 15 Gospod je spregovoril Józuetu,
rekoč: 16 »Zapovej duhovnikom, ki nosijo skrinjo pričevanja,
da pridejo gor, ven iz Jordana.« 17 Józue je torej zapovedal
duhovnikom, rekoč: »Pridite gor iz Jordana.« 18 Pripetilo se
je, ko so duhovniki, ki so nosili skrinjo Gospodove zaveze,
prišli gor iz srede Jordana in so bili podplati duhovniških
stopal dvignjeni na suho zemljo, da so se vode Jordana
vrnile na svoj kraj in stekle čez vse svoje bregove, kakor
so počele poprej. 19 In ljudstvo je prišlo gor iz Jordana na
deseti dan prvega meseca ter se utaborilo v Gilgálu, na
vzhodni meji Jerihe. 20 Tistih dvanajst kamnov, ki so jih
vzeli iz Jordana, je Józue postavil v Gilgálu. 21 Izraelovim
otrokom je spregovoril, rekoč: »Ko bodo vaši otroci vprašali
svoje očete, v času, ki pride, rekoč: ›Kaj pomenijo ti kamni?‹
22 Potem boste svojim otrokom dali vedeti, rekoč: ›Izrael je
po suhih tleh prešel preko tega Jordana. 23 Kajti Gospod,
vaš Bog, je izpred vas posušil vode Jordana, dokler niste
prešli čez, kakor je Gospod, vaš Bog, storil Rdečemu morju,
ki ga je posušil pred nami, dokler nismo prešli čez, 24 da bi
vsa ljudstva zemlje lahko poznala Gospodovo roko, da je ta
mogočna, da se boste lahko na veke bali Gospoda, svojega
Boga.‹«

5 Pripetilo se je, ko so vsi kralji Amoréjcev, ki so bili na
zahodni strani Jordana in vsi kralji Kánaancev, ki so bili
poleg morja, slišali, da je Gospod izpred Izraelovih otrok
posušil vode Jordana, dokler nismo prešli čez, da se je
njihovo srce stopilo niti ni bilo več tam v njih duha zaradi
Izraelovih otrok. 2 Ob tistem času je Gospod rekel Józuetu:
»Naredi si ostre nože in ponovno, drugič, obreži Izraelove
otroke.« 3 Józue si je naredil ostre nože in Izraelove otroke
obrezal na hribu prednjih kožic. 4 In to je razlog, zakaj je
Józue obrezal. Vse ljudstvo, ki je prišlo iz Egipta, kar jih
je bilo moških, torej vsi bojevniki, so umrli po poti v divjini,
potem ko so prišli iz Egipta. 5 Torej vse ljudstvo, ki je izšlo,
je bilo obrezano. Toda vsega ljudstva, ki je bilo rojeno po
poti v divjini, ko so izšli iz Egipta, njih niso obrezali. 6 Kajti
Izraelovi otroci so štirideset let hodili po divjini, dokler ni
bilo vse ljudstvo, ki so bili bojevniki, ki so prišli iz Egipta,
použito, ker niso ubogali Gospodovega glasu, katerim je
Gospod prisegel, da jim ne bo pokazal dežele, ki jo je
Gospod prisegel njihovim očetom, da nam jo bo dal, deželo,
kjer tečeta mleko in med. 7 Njihove otroke, ki jih je dvignil
namesto njih, te je Józue obrezal, kajti bili so neobrezani,
ker jih po poti niso obrezali. 8 Pripetilo se je, ko so naredili
obrezo vsega ljudstva, da so ostali na svojih prostorih v
taboru, dokler niso okrevali. 9 Gospod je rekel Józuetu:
»Danes sem od tebe odvalil egiptovsko grajo.« Zaradi tega
se ime kraja imenuje Gilgál do današnjega dne. 10 Izraelovi
otroci so se utaborili v Gilgálu in na štirinajsti dan meseca
zvečer praznovali pasho na ravninah Jerihe. 11 Naslednji
dan po pashi so jedli od starega žita dežele, nekvašene
kolače in praženo žito, na prav isti dan. 12 Mana je prenehala
naslednji dan, potem ko so jedli od starega žita dežele niti
Izraelovi otroci niso imeli več mane, temveč so tisto leto
jedli od sadov kánaanske dežele. 13 Pripetilo se je, ko je
bil Józue pri Jerihi, da je povzdignil svoje oči in pogledal
in glej, nasproti njega je stal mož z izvlečenim mečem v
svoji roki. Józue je odšel k njemu ter mu rekel: » Ali si za
nas ali za naše nasprotnike?« 14 Odgovoril je: »Ne, temveč
kot poveljnik Gospodove vojske; sedaj sem prišel.« Józue
je padel na svoj obraz k zemlji in oboževal ter mu rekel:
»Kaj pravi moj gospod svojemu služabniku?« 15 Poveljnik
Gospodove vojske je Józuetu rekel: »Sezuj svoj čevelj s
svojega stopala, kajti kraj, na katerem stojiš, je svet.« In
Józue je storil tako.

6 Torej Jeriha je bila strogo zaprta zaradi Izraelovih otrok.
Nihče ni odšel ven in nihče ni prišel noter. 2 Gospod je
rekel Józuetu: »Poglej, v tvojo roko sem izročil Jeriho in
njenega kralja in močne junaške može. 3 Obdali boste mesto,
vsi vi bojevniki in enkrat obhodili mesto. Tako boste počeli
šest dni. 4 Sedem duhovnikov bo pred skrinjo nosilo sedem
šofarjev iz ovnovih rogov, in sedmi dan boste sedemkrat
obkrožili mesto in duhovniki bodo zatrobili s šofarji. 5 In
zgodilo se bo, da ko bodo z ovnovim rogom naredili dolgo
trobljenje in ko zaslišite zvok šofarja, naj vse ljudstvo zavpije
z velikim krikom in mestno obzidje bo plosko padlo dol
in ljudstvo se bo povzpelo, vsak človek naravnost pred
seboj.« 6 Nunov sin Józue je poklical duhovnike ter jim
rekel: »Vzdignite skrinjo zaveze in sedem duhovnikov naj
pred Gospodovo skrinjo nosi sedem šofarjev iz ovnovih
rogov.« 7 Ljudstvu pa je rekel: »Pojdite naprej in obkrožite
mesto in naj tisti, ki je oborožen, gre naprej pred Gospodovo
skrinjo.« 8 Pripetilo se je, ko je Józue govoril ljudstvu, da
je sedem duhovnikov, nosečih sedem šofarjev iz ovnovih
rogov, šlo naprej pred Gospodom in trobilo s šofarji in skrinja
Gospodove zaveze jim je sledila. 9 Oboroženi možje so šli
pred duhovniki, ki so trobili na šofarje in zadnja straža je
prišla za skrinjo. Duhovniki pa so hodili in trobili s šofarji. 10
Józue je zapovedal ljudstvu, rekoč: »Ne boste kričali niti

naredili nobenega hrupa z vašim glasom niti ne bo nobena beseda izšla iz vaših ust do dneva, ko vam zapovem kričati; potem boste kričali.« 11 Tako je Gospodova skrinja obkrožila mesto, ga enkrat obhodila in prišli so v tabor in prenočili v taboru. 12 Józue je vstal zgodaj zjutraj in duhovniki so dvignili Gospodovo skrinjo. 13 Sedem duhovnikov, ki so pred Gospodovo skrinjo nosili sedem šofarjev iz ovnovih rogov, je nenehno hodilo naprej in trobilo s šofarji in oboroženi možje so šli pred njimi, toda zadnja straža je prišla za Gospodovo skrinjo, duhovniki hodeč naprej in trobeč s šofarji. 14 Drugi dan so enkrat obkrožili mesto in se vrnili v tabor. Tako so počeli šest dni. 15 Na sedmi dan se je pripetilo, da so vstali zgodaj, ob jutranjem svitanju in na isti način sedemkrat obkrožili mesto. Samo ta dan so mesto obkrožili sedemkrat. 16 Pripetilo se je sedmič, ko so duhovniki zatrobili s šofarji, da je Józue rekel ljudstvu: »Kričite, kajti Gospod vam je dal mesto. 17 Mesto bo prekleto Gospodu, celó to in vse, kar je v njem. Samo pocestnica Rahába bo živela, ona in vsi, ki so z njo v hiši, ker je skrila poslanca, ki smo ju poslali. 18 Vi pa se zagotovo zadržite pred prekleto stvarjo, da se ne bi naredili preklete, ko vzamete od preklete stvari in naredite tabor Izraelcev prekletstvo in ga vznemirite. 19 Toda vse srebro, zlato in posode iz brona in železa so posvečeni Gospodu. Pridejo naj v Gospodovo zakladnico.« 20 Tako je ljudstvo zakričalo, ko so duhovniki zatrobili s šofarji in pripetilo se je, ko je ljudstvo zaslišalo zvok šofarja in je ljudstvo zavpilo z velikim krikom, da je obzidje plosko padlo dol, tako da je ljudstvo odšlo gor v mesto, vsak mož naravnost pred seboj in zavzeli so mesto. 21 Popolnoma so uničili vse, kar je bilo v mestu, tako moškega kakor žensko, mladega, starega, vola, ovco in osla, z ostrino meča. 22 Toda Józue je rekel dvema možema, ki sta ogledovala deželo: »Pojdita v hišo pocestnice in od tam privedita žensko in vse, kar ima, kakor sta ji prisegla.« 23 Mladeniča, ki sta bila oglednika, sta vstopila in privedla ven Rahábo, njenega očeta, njeno mater, njene brate in vse, kar je imela in ven sta privedla vse njeno sorodstvo in jih pustila zunaj tabora Izraelcev. 24 Mesto pa so požgali z ognjem in vse, kar je bilo v njem. Samo srebro, zlato in posode iz brona in iz železa, so dali v zakladnico Gospodove hiše. 25 Józue je rešil pocestnico Rahábo živo in družino njenega očeta in vse, kar je imela. V Izraelu prebiva do današnjega dne, ker je skrila poslanca, ki ju je Józue poslal, da ogledata Jeriho. 26 Ob tistem času jih je Józue zaprisegel, rekoč: »Preklet bodi mož pred Gospodom, ki dvigne in pozida to mesto Jeriho. Njen temelj bo položil v svojem prvorojencu in v njegovem najmlajšem sinu bo postavil njena velika vrata.« 27 Tako je bil Gospod z Józuetom in njegova slava je bila razglašena po vsej deželi.

7 Toda Izraelovi otroci so zagrešili prekršek v prekleti stvari, kajti Ahán, sin Karmíja, sin Zabdíja, sin Zeraha, iz Judovega rodu, je vzel od preklete stvari in Gospodova jeza je bila vžgana zoper Izraelove otroke. 2 Józue je poslal može iz Jerihe v Aj, ki je poleg Bet Avena, na vzhodni strani Betela in jim spregovoril, rekoč: »Pojdite gor in poglejte deželo.« Možje so odšli gor in pogledali Aj. 3 Vrnili so se k Józuetu in mu rekli: »Naj ne gre gor vse ljudstvo; temveč naj gre gor okoli dva ali tri tisoč mož in naj udarijo Aj; in ne primoraj vsega ljudstva, da se trudi tja, kajti le malo jih je.« 4 Tako jih je odšlo tja gor izmed ljudstva okoli tri tisoč mož, in ti so pobegnili pred možmi iz Aja. 5 Možje iz Aja so jih izmed njih udarili šestintrideset mož, kajti pregnali so jih izpred velikih vrat, celó do Šebaríma in jih udarili pri hitenju dol, zato so se srca ljudstva stopila in postala kakor voda. 6 Józue je pred Gospodovo skrinjo raztrgal svoja oblačila in padel na svoj obraz k zemlji do večera, on in Izraelove starešine in na svoje glave so si posuli prah. 7 Józue je rekel: »Ojoj, oh Gospod Bog, čemu si to ljudstvo sploh privedel čez Jordan, da nas izročiš v roko Amoréjcev, da nas uničijo? Bog daj, da bi bili zadovoljni in prebivali na drugi strani Jordana! 8 Oh Gospod, kaj naj rečem, ko Izrael obrača svoje hrbte pred svojimi sovražniki! 9 Kajti Kánaanci in vsi prebivalci dežele bodo slišali o tem in nas bodo obkrožili naokoli in naše ime iztrebili z zemlje in kaj boš storil svojemu velikemu imenu?« 10 Gospod je rekel Józuetu: »Dvigni se, zakaj tako ležiš na svojem obrazu? 11 Izrael je grešil in prav tako so prekršili mojo zavezo, ki sem jim jo zapovedal, kajti vzeli so si celó od preklete stvari in tudi kradli in tudi prikrivali so in to so si postavili celó med svoje stvari. 12 Zato Izraelovi otroci niso mogli obstati pred svojimi sovražniki, temveč so obrnili svoje hrbte pred svojimi sovražniki, ker so bili prekleti. Niti jaz ne bom več z vami, razen če ne uničite prekletega izmed vas. 13 Vstani, posvéti ljudstvo in reci: ›Posvetite se za jutrišnji dan, ‹ kajti tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›V vaši sredi je prekleta stvar, oh Izrael. Ne moreš stati pred svojimi sovražniki, dokler izmed sebe ne odstranite preklete stvari. 14 Zato boste zjutraj privedeni glede na svoje rodove. In zgodilo se bo, da bo rod, ki ga Gospod vzame, prišel glede na njegove družine, in družina, ki jo bo Gospod vzel, bo prišla po svojih gospodinjstvih, in gospodinjstvo, ki ga bo Gospod vzel, bo prišlo mož za možem. 15 Zgodilo se bo, da kdor je vzet s prekleto stvarjo, bo sežgan z ognjem, on in vse, kar ima, ker je prekršil Gospodovo zavezo in ker je izvršil neumnost v Izraelu.‹« 16 Tako je Józue zgodaj

zjutraj vstal in Izraela privedel po njihovih rodovih in izbran je bil Judov rod. 17 Privedel je Judovo družino in izbrana je bila Zerahova družina. Privedel je družino Zerahovcev, moškega za moškim in izbran je bil Zabdí. 18 Privedel je njegovo gospodinjstvo, moškega za moškim in izbran je bil Ahán, sin Karmíja, sin Zabdíja, sin Zeraha, iz Judovega rodu. 19 Józue je rekel Ahánu: »Moj sin, izkaži, prosim te, slavo Gospodu, Izraelovemu Bogu in mu naredi priznanje in povej mi torej, kaj si storil. Tega ne skrivaj pred menoj.« 20 Ahán je odgovoril Józuetu in rekel: »Zares, grešil sem zoper Gospoda, Izraelovega Boga in tako in tako sem storil. 21 Ko sem med pleni zagledal lepo babilonsko obleko in dvesto šeklov srebra in klin iz zlata, težak petdeset šeklov, potem sem zahlepel [po] njih in jih vzel. Glej, skriti so v zemlji, v sredi mojega šotora in srebro pod tem.« 22 Tako je Józue poslal poslanca in stekla sta v šotor in glej, to je bilo skrito v njegovem šotoru in srebro pod tem. 23 Vzeli so jih iz srede šotora in jih prinesli k Józuetu in k vsem Izraelovim otrokom in jih položili pred Gospoda. 24 Józue in ves Izrael z njim, je vzel Zerahovega sina Ahána, srebro, obleko, klin iz zlata, njegove sinove, njegove hčere, njegove vole, njegove osle, njegove ovce, njegov šotor in vse, kar je imel in odvedli so jih v dolino Ahór. 25 Józue je rekel: »Zakaj si nas spravil v težave? Gospod te bo ta dan spravil v težave.« In ves Izrael ga je kamnal s kamni in jih sežgal z ognjem, potem ko so jih kamnali s kamni. 26 Nad njim so dvignili velik kup kamenja do tega dne. Tako se je Gospod obrnil od okrutnosti svoje jeze. Zato je bilo ime tega kraja imenovano Dolina Ahór do tega dne.

8 Gospod je rekel Józuetu: »Ne boj se niti ne bodi zaprepaden. S seboj vzemi vse bojno ljudstvo in se dvigni, pojdi gor do Aja. Glej, v tvojo roko sem izročil ajskega kralja, njegovo ljudstvo, njegovo mesto in njegovo deželo. 2 Aju in njegovemu kralju boš storil, kakor si storil Jerihi in njenemu kralju. Samo njegov plen in njegovo živino si boste zaplenili. Zadaj za mestom si postavi zasedo.« 3 Tako je Józue vstal in vse bojno ljudstvo, da gredo gor zoper Aj. Józue je izbral trideset tisoč močnih junaških mož in jih ponoči odposlal. 4 Zapovedal jim je, rekoč: »Glejte, prežali boste v zasedi zoper mesto, torej za mestom. Ne pojdite zelo daleč od mesta, temveč vsi bodite pripravljeni. 5 Jaz in vse ljudstvo, ki je z menoj, se bomo približali mestu in zgodilo se bo, ko bodo prišli ven zoper nas, kakor prvič, da bomo pobegnili pred njimi, 6 (kajti prišli bodo ven za nami), dokler jih ne bomo pritegnili iz mesta, kajti rekli bodo: ›Pred nami bežijo, kakor prvič.‹ Zato bomo pobegnili pred njimi. 7 Potem boste vstali iz zasede in se polastili mesta, kajti Gospod, vaš Bog, ga bo izročil v vašo roko. 8 Zgodilo se bo, ko boste zavzeli mesto, da boste požgali mesto. Glede na Gospodovo zapoved boste storili. Poglejte, zapovedal sem vam.« 9 Józue jih je torej poslal naprej in odšli so, da ležijo v zasedi in ostanejo med Betelom in Ajem, na zahodni strani Aja. Toda Józue je to noč prenočil med ljudstvom. 10 Józue je vstal zgodaj zjutraj, preštel ljudstvo in odšel gor, on in Izraelovi starešine, pred ljudstvo Aja. 11 Vse ljudstvo, celo bojno ljudstvo, ki je bilo z njim, je odšlo gor, se približalo, prišlo pred mesto in se utaborilo na severni strani Aja. Torej tam je bila dolina med njimi in Ajem. 12 Vzel je okoli pet tisoč mož in jih postavil, da ležijo v zasedi med Betelom in Ajem, na zahodni strani mesta. 13 Ko so postavili ljudstvo, torej vso vojsko, ki je bila na severu mesta in svoje prežavce v zasedi na zahodni strani mesta, je to noč Józue odšel v sredo doline. 14 Ko je kralj Aja to videl, se je pripetilo, da so pohiteli in zgodaj vstali in možje iz mesta so odšli ven zoper Izraela, da se bojujejo, on in vse njegovo ljudstvo, ob določenem času pred ravnino. Toda ni vedel, da so bili za mestom zoper njega prežavci v zasedi. 15 Józue in ves Izrael so se pretvarjali kakor bi bili poraženi pred njimi in pobegnili po poti divjine. 16 Vse ljudstvo, ki je bilo v Aju, je bilo sklicano skupaj, da jih zasledujejo. Zasledovali so Józueta in bili so pritegnjeni proč iz mesta. 17 V Aju ali v Betelu ni ostal niti mož, ki ne bi odšel ven za Izraelom in mesto so pustili odprto in sledili za Izraelom. 18 Gospod je rekel Józuetu: »Iztegni sulico, ki je v tvoji roki, zoper Aj, kajti jaz ga bom dal v tvojo roko.« Józue je zoper mesto iztegnil sulico, ki jo je imel v svoji roki. 19 Zaseda je hitro vstala iz svojega kraja in stekli so takoj, ko je iztegnil svojo roko. Vstopili so v mesto, ga zavzeli, pohiteli in mesto zažgali. 20 Ko so možje iz Aja pogledali za seboj, so videli in glej, dim iz mesta se je dvigoval proti nebu in niso imeli moči, da pobegnejo to pot ali tisto pot. Ljudstvo, ki je bežalo k divjini, se je obrnilo nazaj proti zasledovalcem. 21 Ko je Józue in ves Izrael videl, da je zaseda zavzela mesto in da se iz mesta dviguje dim, potem so se ponovno obrnili in usmrtili može iz Aja. 22 In drugi so izšli iz mesta zoper njih. Tako so bili v sredi Izraela, nekateri na tej strani in nekateri na oni strani in udarili so jih tako, da nobenega izmed njih niso pustili ostati ali pobegniti. 23 Kralja Aja so prijeli živega in ga privedli pred Józueta. 24 Ko je Izrael naredil konec pobijanju vseh prebivalcev Aja na polju, v divjini, kjer so jih zasledovali in ko so vsi padli pod ostrino meča, dokler niso bili použiti, se je pripetilo, da so se vsi Izraelci vrnili v Aj in ga udarili z ostrino meča. 25 Bilo je tako, da je bilo vseh, ki so ta dan padli, tako mož in žensk, dvanajst tisoč, torej vsi možje iz Aja. 26 Kajti

Józue svoje roke, s katero je iztegnil sulico, ni potegnil nazaj, dokler ni popolnoma uničil vseh prebivalcev Aja. 27 Samo živino in ukradeno blago iz mesta si je Izrael vzel za plen, glede na Gospodovo besedo, ki jo je zapovedal Józuetu. 28 Józue je požgal Aj in ga naredil kup na veke, opustošenje do današnjega dne. 29 Ajskega kralja je obesil na drevo do večera in takoj, ko je sonce zašlo, je Józue zapovedal, da njegovo truplo vzamejo dol iz drevesa in ga odvržejo pri vhodu velikih vrat mesta in nad njim naložijo velik kup kamenja, ki ostaja do tega dne. 30 Potem je Józue zgradil oltar Gospodu, Izraelovemu Bogu, na gori Ebál, 31 kakor je Gospodov služabnik Mojzes zapovedal Izraelovim otrokom, kakor je to zapisano v knjigi Mojzesove postave, oltar iz celih kamnov, nad katere noben človek ni dvignil nobenega železa in na njem so darovali žgalne daritve Gospodu in žrtvovali mirovne daritve. 32 Na kamne je napisal prepis iz Mojzesove postave, ki jo je napisal v prisotnosti Izraelovih otrok. 33 Ves Izrael, njihove starešine, častniki in njihovi sodniki, so stali na tej strani skrinje in na oni strani, pred duhovniki Lévijevci, ki so nosili skrinjo Gospodove zaveze, kakor tudi tujec, kakor ta, ki je bil rojen med njimi. Polovica izmed njih nasproti gore Garizím in polovica izmed njih nasproti gore Ebál, kakor je Gospodov služabnik Mojzes prej zapovedal, da bodo blagoslovili izraelsko ljudstvo. 34 Potem je bral vse besede iz postave, blagoslove in prekletstva, glede na vse, kar je zapisano v knjigi postave. 35 Ni bilo besede od vsega, kar je Mojzes zapovedal, česar Józue ni prebral pred vso Izraelovo skupnostjo, z ženskami, malčki in tujci, ki so bili seznanjeni med njimi.

9 Pripetilo se je, ko so vsi kralji, ki so bili na tej strani Jordana, na hribih, v dolinah in po vseh pokrajinah vélikega morja nasproti Libanonu, Hetejci, Amoréjci, Kánaanci, Perizéjci, Hivéjci in Jebusejci, slišali o tem, 2 da so se zbrali skupaj, da se soglasno bojujejo z Józuetom in z Izraelom. 3 Ko so prebivalci Gibeóna slišali, kaj je Józue storil Jerihi in Aju, 4 so prebrisano storili in odšli ter se naredili kakor, da so bili predstavniki in na svoje osle dali stare vreče in vinske mehove, stare in raztrgane ter jih povezali 5 in stare čevlje, zakrpane na njihovih stopalih in stare obleke na njih in ves kruh njihove popotnice je bil suh in drobljiv. 6 Odšli so k Józuetu v tabor pri Gilgálu, in rekli njemu in Izraelovim možem: »Prišli smo iz daljne dežele, zdaj torej sklenite zavezo z nami.« 7 Možje iz Izraela so rekli Hivéjcem: »Morda prebivate med nami in kako naj sklenemo zavezo z vami?« 8 Ti so Józuetu rekli: »Mi smo tvoji služabniki.« Józue jim je rekel: »Kdo ste? In od kod ste prišli?« 9 Rekli so mu: »Iz zelo oddaljene dežele so prišli tvoji služabniki zaradi imena Gospoda, tvojega Boga, kajti slišali smo sloves o njem in vse, kar je storil v Egiptu 10 in vse, kar je storil dvema kraljema Amoréjcev, ki sta bila onkraj Jordana, hešbónskemu kralju Sihónu in bašánskemu kralju Ogu, ki je bil pri Aštarótu. 11 Zato so nam naši starešine in vsi prebivalci dežele govorili, rekoč: ›S seboj vzemite živež za potovanje in pojdite, da jih srečate in jim recite: ›Mi smo vaši služabniki, zato zdaj sklenite zavezo z nami.‹‹ 12 Ta naš kruh smo vzeli še vročega za našo popotnico iz naših hiš na dan, ko smo šli, da gremo k vam, toda sedaj, glejte, je ta suh in drobljiv. 13 Ti vinski mehovi, ki smo jih napolnili, so bili novi, in glejte, raztrgani so. Te naše obleke in naši čevlji so postali stari zaradi razloga zelo dolgega potovanja.« 14 Možje so vzeli od njihovega živeža, niso pa vprašali za nasvet pri Gospodovih ustih. 15 Józue je z njimi sklenil mir in z njimi sklenil zavezo, da jih pusti žive, in princi skupnosti so jim prisegli. 16 Pripetilo pa se je ob koncu treh dni, potem ko so z njimi sklenili zavezo, da so slišali, da so bili njihovi sosedje in da so prebivali med njimi. 17 Izraelovi otroci so odpotovali in na tretji dan prišli v njihova mesta. Torej njihova mesta so bila Gibeón, Kefíra, Beerót in Kirját Jearím. 18 Izraelovi otroci jih niso udarili, ker so jim princi skupnosti prisegli pri Gospodu, Izraelovemu Bogu. In vsa skupnost je godrnjala zoper prince. 19 Toda vsi princi so vsej skupnosti rekli: »Prisegli smo jim pri Gospodu, Izraelovem Bogu. Sedaj se jih torej ne smemo dotakniti. 20 To jim bomo storili. Celo žive jih bomo pustili, da ne bi bil nad nami bes zaradi prisege, ki smo jim jo prisegli.« 21 Princi so jim rekli: »Naj živijo, toda naj bodo drvarji in prinašalci vode vsej skupnosti, « kakor so jim princi obljubili. 22 Józue jih je dal poklicati in jim spregovoril, rekoč: »Zakaj ste nas preslepili, rekoč: ›Mi smo zelo daleč od vas, ‹ ko prebivate med nami? 23 Zdaj ste torej prekleti in nihče izmed vas naj ne bo prost pred tem, da bi bili sužnji, drvarji in prinašalci vode za hišo mojega Boga.« 24 Józuetu so odgovorili in rekli: »Ker je bilo tvojim služabnikom zagotovo povedano to, kako je Gospod, tvoj Bog, zapovedal svojemu služabniku Mojzesu, da vam da vso deželo in da pred seboj uničite vse prebivalce dežele, zato smo bili zaradi vas boleče prestrašeni za svoja življenja in smo storili to stvar. 25 In sedaj glej, mi smo v tvoji roki. Kakor se ti zdi dobro in pravilno, da nam storiš, stôri.« 26 Tako jim je storil in jih osvobodil iz roke Izraelovih otrok, da jih niso pobili. 27 Józue jih je ta dan naredil za drvarje in prinašalce vode za skupnost in za Gospodov oltar, celo do tega dne, na kraju, ki bi ga izbral.

10 Pripetilo se je torej, ko je jeruzalemski kralj Adoní Cedek slišal, kako je Józue zavzel Aj in ga popolnoma

uničil; kakor je storil Jerihi in njenemu kralju, tako je storil Aju in njegovemu kralju; in kako so prebivalci Gibeóna sklenili mir z Izraelom in so bili med njimi; 2 da so se silno bali, ker je bil Gibeón veliko mesto, kakor eno izmed kraljevskih mest in ker je bil večji kakor Aj in vsi njihovi možje so bili mogočni. 3 Zato je jeruzalemski kralj Adoní Cedek poslal k Hohámu, kralju v Hebrónu in Pirámu, kralju v Jarmútu in Jafíju, kralju v Lahíšu in Debírju, kralju v Eglónu, rekoč: 4 »Pridite gor k meni in mi pomagajte, da bomo lahko udarili Gibeón, kajti ta je sklenil mir z Józuetom in z Izraelovimi otroki.« 5 Zato se je pet kraljev izmed Amoréjcev, kralj iz Jeruzalema, kralj iz Hebróna, kralj iz Jarmúta, kralj iz Lahíša in kralj iz Eglóna, zbralo skupaj in odšlo gor, oni in vse njihove vojske in se utaborili pred Gibeónom in začeli vojno zoper njega. 6 Možje iz Gibeóna so poslali k Józuetu, v tabor pri Gilgálu, rekoč: »Ne odtegni svoje roke od svojih služabnikov. Hitro pridi gor k nam in nas reši in nam pomagaj, kajti vsi kralji Amoréjcev, ki prebivajo po gorah, so skupaj zbrani zoper nas.« 7 Tako se je Józue vzpel iz Gilgála, on in vse bojno ljudstvo z njim in vsi močni junaški možje. 8 Gospod je rekel Józuetu: »Ne boj se jih, kajti izročil sem jih v tvojo roko. Niti mož izmed njih ne bo obstal pred teboj.« 9 Józue je torej nenadoma prišel k njim in vso noč so hodili gor od Gilgála. 10 Gospod jih je porazil pred Izraelom ter jih pri Gibeónu usmrtil z velikim pobojem in jih zasledoval na poti, ki gre gor do Bet Horóna in jih udarjal do Azéke in proti Makédi. 11 Ko so bežali izpred Izraela in so bili pri spuščanju dol k Bet Horónu, se je pripetilo, da je Gospod z neba nanje metal velike kamne do Azéke in so umrli. Bilo jih je več, ki so umrli od kamnite toče, kakor tistih, ki so jih Izraelovi otroci usmrtili z mečem. 12 Potem je Józue spregovoril Gospodu na dan, ko je pred Izraelovimi otroki Gospod izročil Amoréjce in rekel pred očmi Izraela: »Sonce, ti stoj mirno nad Gibeónom in ti luna v dolini Ajalón.« 13 Sonce je stalo mirno in luna je obstala, dokler se ljudstvo ni maščevalo nad svojimi sovražniki. Mar ni to zapisano v Jasherjevi knjigi? Tako je sonce mirno stalo na sredi neba in približno cel dan ni pohitelo, da bi zašlo. 14 Pred tem niti za tem ni bilo takšnega dne, da bi Gospod prisluhnil glasu moža, kajti Gospod se je bojeval za Izrael. 15 Józue se je vrnil in ves Izrael z njim, k taboru pri Gilgálu. 16 Toda teh pet kraljev je pobegnilo in se skrilo v votlini pri Makédi. 17 To je bilo povedano Józuetu, rekoč: »Pet kraljev je najdenih skritih v votlini pri Makédi.« 18 Józue je rekel: »Na odprtino votline zavalite velike kamne in poleg postavite može, da jih varujejo. 19 Ne stojte, temveč sledite za svojimi sovražniki in udarite najbolj zadnje izmed njih. Ne trpite, da vstopijo v svoja mesta, kajti Gospod, vaš Bog, jih je izročil v vašo roko.« 20 Pripetilo se je, ko so Józue in Izraelovi otroci z zelo velikim pokolom, dokler niso bili použiti, naredili konec njihovemu pobijanju, da je preostanek, ki je preostal izmed njih, vstopil v utrjena mesta. 21 In vse ljudstvo se je v miru vrnilo k taboru, k Józuetu, pri Makédi. Nihče ni svojega jezika premaknil zoper kateregakoli izmed Izraelovih otrok. 22 Potem je Józue rekel: »Odprite odprtino votline in teh pet kraljev privedite k meni, ven iz votline.« 23 Storili so tako in iz votline so k njemu privedli teh pet kraljev, kralja iz Jeruzalema, kralja iz Hebróna, kralja iz Jarmúta, kralja iz Lahíša in kralja iz Eglóna. 24 Ko so te kralje privedli k Józuetu, se je pripetilo, da je Józue dal poklicati vse Izraelove može in rekel poveljnikom bojevnikov, ki so odšli z njim: »Pridite bliže, položite svoja stopala na vratove teh kraljev.« Približali so se in svoja stopala položili na njihove vratove. 25 Józue jim je rekel: »Ne bojte se niti ne bodite zaprepadeni, bodite močni in odločnega poguma, kajti tako bo Gospod storil vsem vašim sovražnikom, zoper katere se borite.« 26 Potem jih je Józue udaril, jih usmrtil in jih obesil na pet dreves; in do večera so viseli na drevesih. 27 Ob času zahajanja sonca pa se je pripetilo, da je Józue zapovedal in so jih sneli iz dreves in jih vrgli v votlino, v kateri so bili skriti in na ustje votline so položili velike kamne, ki ostajajo do točno tega dne. 28 Ta dan je Józue zavzel Makédo in jo udaril z ostrino meča in njenega kralja je popolnoma uničil, njih in vse duše, ki so bile tam. Nikogar ni pustil ostati. Kralju v Makédi pa je storil, kakor je storil kralju v Jerihi. 29 Potem je Józue in ves Izrael z njim, prešel od Makéde v Libno in se boril zoper Libno. 30 Tudi njo je Gospod izročil in njenega kralja, v Izraelovo roko. Udaril jo je z ostrino meča in vse duše, ki so bile v njej. Nikogar ni pustil preostati v njej, toda njenemu kralju je storil, kakor je storil kralju Jerihe. 31 Józue in ves Izrael z njim, je prešel od Libne do Lahíša in se utaboril zoper njega in se boril zoper njega. 32 Gospod je Lahíš izročil v Izraelovo roko, ki so ga zavzeli na drugi dan in ga udaril z ostrino meča in vse duše, ki so bile tam, glede na vse, kar je storil Libni. 33 Potem je prišel gor Horám, kralj v Gezerju, da pomaga Lahíšu, in Józue je udaril njega in njegovo ljudstvo, dokler nikogar ni pustil preostati. 34 Iz Lahíša je Józue prešel do Eglóna in ves Izrael z njim in utaborili so se zoper njega in se borili zoper njega. 35 Zavzeli so ga na ta dan in ga udarili z ostrino meča in vse duše, ki so bile tam, je ta dan popolnoma uničil, glede na vse, kar je storil Lahíšu. 36 Józue in ves Izrael z njim, je odšel gor od Eglóna, do Hebróna in so se borili zoper njega, 37 ga zavzeli in udarili z ostrino meča in njihovega kralja in vsa njihova mesta in vse duše, ki so bile v njem. Nikogar ni pustil

preostati, glede na vse, kar je storil Eglónu, temveč ga je popolnoma uničil in vse duše, ki so bile v njem. 38 Józue se je vrnil in ves Izrael z njim, do Debírja in se boril zoper njega 39 in ga zavzel in njegovega kralja in vsa njegova mesta. Udarili so jih z ostrino meča in popolnoma uničili vse duše, ki so bile v njem. Nikogar ni pustil preostati. Kakor je storil Hebrónu, tako je storil Debírju in njegovemu kralju, kakor je storil tudi Libni in njenemu kralju. 40 Tako je Józue udaril vso hribovito deželo, južno [deželo], [deželo] dolin, izvirov in vse njihove kralje. Ničesar ni pustil preostati, temveč je popolnoma uničil vse, kar je dihalo, kakor je zapovedal Gospod, Izraelov Bog. 41 Józue jih je udarjal od Kadeš Barnée, celo do Gaze in vso Gošensko pokrajino, celo do Gibeóna. 42 Vse te kralje in njihove dežele je Józue zavzel naenkrat, ker se je Gospod, Izraelov Bog, boril za Izrael. 43 In Józue se je vrnil in ves Izrael z njim, v tabor h Gilgálu.

11 Pripetilo se je, ko je Jabín, kralj iz Hacórja, slišal te stvari, da je poslal k Jobábu, kralju Madóna in h kralju Šimróna in h kralju Ahšáfa 2 in h kraljem, ki so bili na severu gora in na ravninah južno od Kinérota in v dolino in na meje Dora na zahodu 3 in h Kánaancem na vzhodu in na zahodu in k Amoréjcem in k Hetejcem in k Perizéjcem in k Jebusejcem po gorah in k Hivéjcem pod Hermonom v deželi Micpa. 4 In odšli so ven, oni in vse njihove vojske z njimi, mnogo ljudstva, po številu celo kakor peska, ki je na morski obali, s konji in zelo mnogimi bojnimi vozovi. 5 Ko so se vsi ti kralji srečali skupaj, so prišli in se skupaj utaborili pri vodah Meróma, da se borijo zoper Izrael. 6 Gospod je rekel Józuetu: »Ne bodi prestrašen zaradi njih, kajti jutri ob tem času jih bom vse umorjene izročil pred Izraela. Njihovim konjem boš prerezal Ahilove tetive in njihove bojne vozove sežgal z ognjem.« 7 Tako je zoper njih nenadoma prišel Józue in vse bojno ljudstvo z njim pri vodah Meróa in padli so nanje. 8 Gospod jih je izročil v roko Izraela, ki jih je udaril in pregnal do vélikega Sidóna in do Misrefót Majima in vzhodno k dolini Micpe in udarjali so jih, dokler niso pustili nikogar preostati. 9 Józue jim je storil, kakor mu je Gospod zaukazal. Njihovim konjem je prerezal Ahilove tetive in njihove bojne vozove zažgal z ognjem. 10 Józue se je ob tistem času obrnil nazaj in zavzel Hacór in njihovega kralja udaril z mečem, kajti Hacór je bil prej poglavar vseh tistih kraljestev. 11 Vse duše, ki so bile v njem, so udarili z ostrino meča; popolnoma so jih uničili, tam ni ostal nihče, da diha. In Hacór je požgal z ognjem. 12 Vsa mesta tistih kraljev in vse kralje izmed njih je Józue zajel in jih udaril z ostrino meča in jih popolnoma uničil, kakor je zapovedal Gospodov služabnik Mojzes. 13 Toda kar se tiče mest, ki so mirovala v svoji moči, pa Izrael ni požgal nobenega izmed njih, razen samo Hacór; ki ga je požgal Józue. 14 Ves plen teh mest in živino so si Izraelovi otroci vzeli za plen, toda vsakega človeka so udarili z ostrino meča, dokler jih niso uničili niti niso pustili nobenega da diha. 15 Kakor je Gospod zapovedal svojemu služabniku Mojzesu, tako je Mojzes zapovedal Józuetu in tako je storil Józue. Ničesar ni pustil nenarejenega, od vsega, kar je Gospod zapovedal Mojzesu. 16 Tako je Józue zavzel vso tisto deželo, hribe in vso južno deželo, vso deželo Gošen, dolino in ravnino, Izraelovo goro in dolino te iste, 17 torej od gore Halak, ki gre gor k Seírju, celo do Báal Gada v libanonski dolini pod goro Hermon. Zajel je vse njihove kralje, jih udaril in usmrtil. 18 Józue je dolgo časa bojeval vojno z vsemi tistimi kralji. 19 Tam ni bilo mesta, ki bi z Izraelovimi otroki sklenilo mir, razen Hivéjcev, prebivalcev Gibeóna. Vse druge so zavzeli v bitki. 20 Kajti to je bilo od Gospoda, da zakrkne njihova srca, da bi prišli v boj zoper Izrael, da bi jih lahko popolnoma uničil in da ne bi imeli naklonjenosti, temveč da bi jih lahko uničil, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. 21 Ob tistem času je prišel Józue in iztrebil Anákovce z gora, iz Hebróna, iz Debírja, iz Anába, iz vseh Judovih gora in iz vseh Izraelovih gora. Józue jih je popolnoma uničil z njihovimi mesti. 22 Nobeden izmed Anákovcev ni ostal v deželi Izraelovih otrok. Ostali so samo v Gazi, Gatu in v Ašdódu. 23 Tako je Józue zavzel celotno deželo, glede na vse, kar je Gospod rekel Mojzesu, in Józue jo je dal za dediščino Izraelu, glede na njihove oddelke po njihovih rodovih. In dežela je počivala pred vojno.

12 Torej to so kralji dežele, ki so jo Izraelovi otroci udarili in njihovo deželo vzeli v last na drugi strani Jordana, proti sončnemu vzhodu, od reke Arnón, do gore Hermon in vso ravnino na vzhodu: 2 amorejski kralj Sihón, ki je prebival v Hešbónu in vladal od Aroêrja, ki je na bregu reke Arnón in od sredine reke in od polovice Gileáda, celo do reke Jabók, kar je meja Amónovih otrok; 3 in od ravnine do Kinérotskega morja na vzhodu in do ravninskega morja, torej slanega morja na vzhodu, pot do Bet Ješimóta in od juga pod Ašdód-Pisgo. 4 Pokrajina bašánskega kralja Oga, ki je bila od preostanka velikanov, ki so prebivali pri Aštarótu in pri Edréi 5 in je kraljeval na gori Hermon, v Salhi in po vsem Bašánu, do meje Gešuréjcev in Maahčánov in polovice Gileáda, meje Sihóna, kralja v Hešbónu. 6 Te so udarili Gospodov služabnik Mojzes in Izraelovi otroci. Gospodov služabnik Mojzes jo je dal v posest Rubenovcem in Gádovcem in polovici Manásejevega rodu. 7 Ti so kralji dežele, ki so jo Józue in Izraelovi otroci udarili na tej strani Jordana na

zahodu, od Báal Gada, v dolini Libanon, celo do gore Halak, ki gre gor k Seírju, ki jo je Józue izročil Izraelovim rodovom za posest, glede na njihove oddelke; 8 po gorah, po dolinah, po ravninah, po izvirih, po divjini in po južni deželi: Hetejce, Amoréjce in Kánaance, Perizéjce, Hivéjce in Jebusejce. 9 Kralj Jerihe, eden; kralj Aja, ki je poleg Betela, eden; 10 kralj Jeruzalema, eden; kralj Hebróna, eden; 11 kralj Jarmúta, eden; kralj Lahíša, eden; 12 kralj Eglóna, eden; kralj Gezerja, eden; 13 kralj Debírja, eden; kralj Gederja, eden; 14 kralj Horme, eden; kralj Aráda, eden; 15 kralj Libne, eden; kralj Aduláma, eden; 16 kralj Makéde, eden; kralj Betela, eden; 17 kralj Tapúaha, eden; kralj Heferja, eden; 18 kralj Aféka, eden; kralj Lašaróna, eden; 19 kralj Madóna, eden; kralj Hacórja, eden; 20 kralj Šimrón Meróna, eden; kralj Ahšáfe, eden; 21 kralj Taanáha, eden; kralj Megíde, eden; 22 kralj Kedeša, eden; kralj Jokneáma pri Karmelu, eden; 23 kralj Dora na Dorovi pokrajini, eden; kralj narodov Gilgála, eden; 24 kralj Tirce, eden; vseh kraljev enaintrideset.

13 Torej Józue je bil star in zvrhan v letih in Gospod mu je rekel: »Star si in zvrhan v letih in tam ostaja še zelo veliko dežele, da bi bila posedena. 2 To je dežela, ki je še ostala: vse meje Filistejcev in ves Gešur, 3 od Šihórja, ki je pred Egiptom, celo do mej severno od Ekróna, ki je štet h Kánaancem; pet filistejskih knezov: Gazejci, Ašdódci, Aškelónci, Gitéjci in Ekrónci; tudi Avéjci; 4 od juga, vsa dežela Kánaancev in Mara, ki je poleg Sidóncev, do Aféka, do meja Amoréjcev 5 in dežela Gebálcev in ves Libanon proti sončnemu vzhodu, od Báal Gada pod goro Hermon do vstopa v Hamát. 6 Vse prebivalce hribovite dežele, od Libanona do Misrefót Majima in vse Sidónce bom jaz napodil izpred Izraelovih otrok. Samo razdeli jo z žrebom Izraelcem v dediščino, kakor sem ti zapovedal. 7 Zdaj torej razdeli to deželo za dediščino vsem devetim rodovom in polovici Manásejevega rodu, 8 s katerimi so Rubenovci in Gádovci prejeli svojo dediščino, ki jim jo je dal Mojzes, onkraj Jordana proti vzhodu, torej kakor jim je dal Gospodov služabnik Mojzes: 9 od Aroêrja, ki je na bregu reke Arnón in mesta, ki je na sredi reke in vso ravnino Médebo do Dibóna; 10 in vsa mesta amoréjskega kralja Sihóna, ki je kraljeval v Hešbónu, do meje Amónovih otrok; 11 Gileád in mejo Gešuréjcev in Maahčánov in vse gore Hermona in ves Bašán, do Salhe; 12 vse Ogovo kraljestvo v Bašánu, ki je kraljeval v Aštarótu in v Edréi, ki je ostalo od preostanka velikanov, kajti te je Mojzes udaril in jih vrgel ven.« 13 Kljub temu Izraelovi otroci niso pregnali Gešuréjcev niti Maahčánov, temveč Gešuréjci in Maahčáni prebivajo med Izraelci do tega dne. 14 Samo Lévijevemu rodu ni dal nobene dediščine. Daritve Gospoda, Izraelovega Boga, narejene z ognjem, so njihova dediščina, kakor jim je rekel. 15 Mojzes je dal rodu Rubenovih otrok dediščino glede na njihove družine. 16 Njihova pokrajina je bila od Aroêrja, ki je na bregu reke Arnón in mesto, ki je na sredi reke in vsa ravnina pri Médebi; 17 Hešbón in vsa njegova mesta, ki so na ravnini; Dibón in Bamót Báal in Bet Báal Meón, 18 Jahac, Kedemót, Mefáat, 19 Kirjatájim, Sibmo in Ceret Šahar na gori doline, 20 Bet Peór, Ašdód-Pisgo, Bet Ješimót 21 in vsa mesta ravnine in vse kraljestvo amoréjskega kralja Sihóna, ki je kraljeval v Hešbónu, ki ga je Mojzes udaril z midjánskimi princi Evíjem, Rekemom, Curjem, Hurom in Rebom, ki so bili sihónski vojvode, prebivajoči v deželi. 22 Tudi Beórjevega sina Bileáma, napovedovalca usode, so Izraelovi otroci ubili z mečem med tistimi, ki so jih umorili. 23 Meja Rubenovih otrok je bil Jordan in njegova meja. To je bila dediščina Rubenovih otrok po njihovih družinah, mestih in njihovih vaseh. 24 Mojzes je dediščino izročil Gadovemu rodu, torej Gadovim otrokom, glede na njihove družine. 25 Njihova pokrajina je bila Jazêr in vsa mesta Gileáda in polovica dežele Amónovih otrok, do Aroêrja, ki je pred Rabo; 26 in od Hešbóna do Ramát Micpéja in Betoníma in od Mahanájima do meje Debírja; 27 v dolini pa Beth–aram, Bet Nimra, Sukót in Cafón, preostanek kraljestva hešbónskega kralja Sihóna, Jordan in njegova meja, celó do roba Kinéretskega morja na drugi strani Jordana proti vzhodu. 28 To je dediščina Gadovih otrok po njihovih družinah, mestih in njihovih vaseh. 29 Mojzes je dal dediščino polovici Manásejevega rodu. To je bila posest polovice rodu Manásejevih otrok po njihovih družinah. 30 Njihovo ozemlje je bilo od Mahanájima, ves Bašán, celotno kraljestvo bašánskega kralja Oga in vsa Jaírova mesta, ki so v Bašánu, šestdeset mest. 31 Polovica Gileáda, Aštarót in Edréi, mesta Ogovega kraljestva v Bašánu, so pripadla otrokom Mahírja, Manásejevega sina, celo do polovice Mahírjevih otrok po njihovih družinah. 32 To so dežele, ki jih je Mojzes razdelil v dediščino na moábskih planjavah, na drugi strani Jordana, pri Jerihi, proti vzhodu. 33 Toda Lévijevemu rodu Mojzes ni dal nobene dediščine. Gospod, Izraelov Bog, je bil njihova dediščina, kakor jim je rekel.

14 To so dežele, ki so jih Izraelovi otroci podedovali v kánaanski deželi, ki so jim jo duhovnik Eleazar, Nunov sin Józue in poglavarji očetov rodov Izraelovih otrok razdelili v dediščino. 2 Njihova dediščina je bila po žrebu, kakor je Gospod zapovedal po Mojzesovi roki, za devet rodov in za polovico rodu. 3 Kajti Mojzes je na drugi strani Jordana dal dediščino dvema rodovoma in polovici rodu, toda Lévijevcem

med njimi ni dal nobene dediščine. 4 Kajti od Jožefovih
otrok sta bila dva rodova, Manáse in Efrájim. Zato v deželi
niso dali nobenega deleža Lévijevcem, razen mest, da
prebivajo v njih, z njihovimi predmestji za njihovo živino in
za njihovo imetje. 5 Kakor je Gospod zapovedal Mojzesu,
tako so Izraelovi otroci storili in razdelili so deželo. 6 Potem
so Judovi otroci prišli k Józuetu v Gilgál in Jefunéjev sin
Kaléb, Kenázovec, mu je rekel: »Ti poznaš stvar, ki jo je
Gospod rekel Božjemu možu Mojzesu glede mene in tebe v
Kadeš Barnéi. 7 Štirideset let mi je bilo, ko me je Gospodov
služabnik Mojzes poslal iz Kadeš Barnée, da ogledam deželo
in ponovno sem mu prinesel besedo, kakor je bila ta v
mojem srcu. 8 Kljub temu so moji bratje, ki so z menoj
odšli gor, ljudstvu stopili srce, toda jaz sem v celoti sledil
Gospodu, svojemu Bogu. 9 Mojzes je na ta dan prisegel,
rekoč: ›Zagotovo bo dežela, ki si jo pomendral s svojimi
stopali, tvoja dediščina in tvojih otrok na veke, ker si v celoti
sledil Gospodu, mojemu Bogu.‹ 10 Sedaj, glej, Gospod me
je obdržal živega, kakor je rekel, teh petinštirideset let, celo
odkar je Gospod spregovoril to besedo Mojzesu, medtem ko
so Izraelovi otroci tavali po divjini. Sedaj glej, jaz sem danes
star petinosemdeset let. 11 Še danes sem tako močan, kakor
sem bil na dan, ko me je poslal Mojzes. Kakršna je bila moja
moč takrat, celo takšna je moja moč za vojno zdaj, tako za
odhajanje kakor za prihajanje. 12 Zdaj mi torej daj to goro,
o kateri je Gospod govoril na tisti dan, kajti na tisti dan si
slišal kako so bili tam Anákovci in da so bila mesta velika in
ograjena. Če bo tako, da bo Gospod z menoj, potem jih bom
zmožen pognati ven, kakor je rekel Gospod.« 13 Józue ga je
blagoslovil in Jefunéjevemu sinu Kalébu v dediščino izročil
Hebrón. 14 Hebrón je torej postal dediščina Jefunéjevega
sina Kaléba, Kenázovca, do tega dne, zato ker je v celoti
sledil Gospodu, Izraelovemu Bogu. 15 Ime Hebróna je bilo
prej Kirját Arba; ta Arbá je bil velik mož med Anákovci. In
dežela je imela počitek pred vojno.

15 To je bil torej žreb rodu Judovih otrok po njihovih
družinah, celó do meje Edóma. Divjina Cin proti jugu je
bila najskrajnejši del južne pokrajine. 2 Njihova južna meja je
bila od obale slanega morja, od zaliva, ki gleda proti jugu 3
in ta je šla ven k južni strani Maleh-Akrabíma in šla vzdolž
Cina in se dvignila na južno stran do Kadeš Barnée in šla
vzdolž Hecróna in se dvignila do Adárja in po ovinkih šla
do Karkoja. 4 Od tam je ta šla proti Acmónu in šla ven k
egiptovski reki in izhodi te pokrajine so bili pri morju. To bo
vaša južna pokrajina. 5 Vzhodna meja je bila slano morje,
celó do konca Jordana. In njihova meja na severni četrtini je
bila od morskega zaliva pri najbolj oddaljenem delu Jordana.
6 Meja se je dvignila k Bet Hogli in šla vzdolž ob severu Bet
Arábe in meja se je dvignila do kamna Rubenovega sina
Bohana. 7 Meja se je iz doline Ahór dvignila proti Debírju in
tako proti severu, zroč proti Gilgálu, to je preden se vzpneš
k Adumímu, ki je na južni strani reke. Meja je šla proti
vodam En Šemeša in njihovi izhodi so bili pri En Rogelu. 8
Meja se je dvignila pri dolini sina Hinómovega k južni strani
Jebusejcev; isti je Jeruzalem. Meja se je dvignila k vrhu gore,
ki leži pred Hinómovo dolino proti zahodu, ki je pri koncu
doline velikanov proti severu 9 in meja je bila potegnjena
od vrha hriba k vodnemu studencu Neftóaha in šla ven k
mestom gore Efróna in meja je bila potegnjena k Baáli, ki je
Kirját Jearím. 10 Meja je od Baále zavila proti zahodu, na
gorovje Seír in šla vzdolž, do pobočja gore Jearím, ki je
Kesalón, na severno stran in se spustila dol k Bet Šemešu
in šla naprej do Timne. 11 Meja je šla ven k severni strani
Ekróna in meja je bila potegnjena k Šikarónu in šla vzdolž
do gore Baálo in šla ven k Jabneéli; in izhodi meje so bili pri
morju. 12 Zahodna meja je bila do velikega morja in njegove
pokrajine. To je pokrajina Judovih otrok naokoli, glede na
njihove družine. 13 Jefunéjevemu sinu Kalébu je dal delež
med Judovimi otroki, glede na Gospodovo zapoved Józuetu,
torej mesto Arba, Anákovega očeta, ki je mesto Hebrón.
14 Kaléb je od tam pregnal tri Anákove sinove: Šešája,
Ahimána in Talmája, Anákove otroke. 15 Od tam je odšel gor
k prebivalcem Debírja. Ime Debírja je bilo prej Kirját Sefer.
16 Kaléb je rekel: »Kdor udari Kirját Sefer in ga zavzame,
njemu bom dal svojo hčer Ahso za ženo.« 17 Zavzel ga je
Kenázov sin Otniél, Kalébov brat in dal mu je svojo hčer
Ahso za ženo. 18 Pripetilo se je, ko je prišla k njemu, da ga
je primorala, da prosi od svojega očeta polje in razjahala
je svojega osla in Kaléb ji je rekel: »Kaj hočeš?« 19 Ta je
odgovorila: »Daj mi blagoslov, kajti dal si mi južno deželo;
daj mi tudi vodne izvire.« In dal ji je gornje izvire in spodnje
izvire. 20 To je dediščina rodu Judovih otrok glede na njihove
družine. 21 Najbolj oddaljena mesta rodu Judovih otrok proti
pokrajini Edóm, proti jugu, so bila: Kabceél, Eder, Jagúr, 22
Kina, Dimón, Adáda, 23 Kedeš, Hacór, Jitnán, 24 Zif, Telem,
Bealót, 25 Hacór, Hadáta, Kerijót in Hecrón, ki je Hacór, 26
Amám, Šemaá, Moládaj, 27 Hacár Gada, Hešmón, Bet Pelet,
28 Hacár Šuál, Beeršéba, Bizjótja, 29 Baála, Ijím, Ecem, 30
Eltolád, Kesíl, Horma, 31 Ciklág, Madmaná, Sansána, 32
Lebaót, Šilhím, Ajin in Rimón. Vseh mest je devetindvajset,
z njihovimi vasmi. 33 In v dolini Eštaól, Cora, Ašna, 34
Zanóah, En Ganím, Tapúah, Enájim, 35 Jarmút, Adulám,
Sohó, Azéka, 36 Šaarájim, Aditájim, Gedêra in Gederotaim,

štirinajst mest z njihovimi vasmi. 37 Cenán, Hadáša, Migdál Gad, 38 Dilán, Micpa, Jokteél, 39 Lahíš, Bockát, Eglón, 40 Kabón, Lahmás, Kitlíš, 41 Gederót, Bet Dagón, Naáma in Makéda; šestnajst mest z njihovimi vasmi. 42 Libna, Eter, Ašán, 43 Jifták, Ašna, Necíb, 44 Keíla, Ahzíb in Mareša; devet mest z njihovimi vasmi. 45 Ekrón z njegovimi mesti in njegovimi vasmi. 46 Od Ekróna, celo do morja, vse kar leži blizu Ašdóda, z njegovimi vasmi. 47 Ašdód z njegovimi mesti in njegovimi vasmi, Gaza s svojimi mesti in svojimi vasmi, do egiptovske reke in vélikega morja in njegove meje. 48 Na gorah: Šamír, Jatír, Sohó, 49 Dana, Kirját Sana, ki je Debír, 50 Anáb, Eštemóa, Aním, 51 Gošen, Holón in Gilo, enajst mest z njihovimi vasmi. 52 Aráb, Dumá, Ešán, 53 Janúm, Bet Tapúah, Aféka, 54 Humta, Kirját Arba, ki je Hebrón in Ciór, devet mest z njihovimi vasmi. 55 Maón, Karmel, Zif, Juta, 56 Jezreél, Jokdeám, Zanóah, 57 Kajin, Gíbei in Timna, deset mest z njihovimi vasmi. 58 Halhúl, Bet Cur, Gedór, 59 Maarát, Bet Anót in Eltekón, šest mest z njihovimi vasmi. 60 Kirját Báal, ki je Kirját Jearím in Raba, dve mesti z njunimi vasmi. 61 V divjini Bet Arába, Midín, Seháha, 62 Nibšán, Solno mesto in En Gedi, šest mest z njihovimi vasmi. 63 Kar se tiče Jebusejcev, prebivalcev Jeruzalema, jih Judovi otroki niso mogli pognati ven, temveč so Jebusejci prebivali z Judovimi otroki pri Jeruzalemu do današnjega dne.

16 Žreb Jožefovih otrok je padel od Jordana pri Jerihi, do vode Jerihe na vzhodu, k divjini, ki gre gor od Jerihe, čez goro Betel 2 in gre iz Betela v Luz in gre vzdolž do meja Arkičanov k Atarótu 3 in se spusti zahodno, k pokrajini Jaflétovcev, do pokrajine spodnjega Bet Horóna in do Gezerja in njeni izhodi so pri morju. 4 Tako sta Jožefova otroka, Manáse in Efrájim, vzela svojo dediščino. 5 Meja Efrájimovih sinov, glede na njihove družine, je bila takšna, torej meja njihove dediščine na vzhodni strani je bil Atrót Adár, do gornjega Bet Horóna 6 in meja je šla ven proti morju v Mihmetát na severni strani in meja je šla naokoli proti vzhodu v Taanát Šilo in šla poleg njega na vzhodu do Janóaha 7 in se spustila od Janóaha k Atarótu in k Naári in prišla k Jerihi in izšla pri Jordanu. 8 Meja je potekala od Tapúaha proti zahodu, k reki Kano in njeni izhodi so bili pri morju. To je dediščina rodu Efrájimovih otrok po njihovih družinah. 9 Oddvojena mesta za Efrájimove otroke so bila med dediščino Manásejevih otrok, vsa mesta z njihovimi vasmi. 10 Niso pa pregnali Kánaancev, ki so prebivali v Gezerju, temveč so Kánaanci prebivali med Efrájimci do današnjega dne in služili podvrženi plačevanju davka.

17 Tam je bil tudi žreb za Manásejev rod, kajti on je bil Jožefov prvorojenec. Namreč zaradi Manásejevega prvorojenca Mahírja, Gileádovega očeta, ker je bil bojevnik, zato je imel Gileád in Bašán. 2 Tam je bil tudi žreb za preostanek Manásejevih otrok po njihovih družinah za otroke Abiézerja in za otroke Heleka in za otroke Asriéla in za otroke Sihema in za otroke Heferja in za otroke Šemidája. To so bili dečki Manáseja, Jožefovega sina po njihovih družinah. 3 Toda Celofhád, sin Heferja, sin Gileáda, sin Mahírja, sin Manáseja, ni imel sinov, temveč hčere. To so imena njegovih hčera: Mahla, Noa, Hogla, Milka in Tirca. 4 Prišle so blizu, pred duhovnika Eleazarja in pred Nunovega sina Józueta in pred prince, rekoč: » Gospod je zapovedal Mojzesu, da nam daste dediščino med našimi brati.« Zato jim je glede na Gospodovo zapoved dal dediščino med brati njihovega očeta. 5 Tam je padlo deset deležev Manáseju, poleg gileádske in bašánske dežele, ki sta bili na drugi strani Jordana, 6 kajti Manásejeve hčere so imele dediščino med njegovimi sinovi. Preostanek Manásejevih sinov pa je imel deželo Gileád. 7 Manásejeva pokrajina je bila od Aserja do Mihmetáta, ki leži pred Sihemom. Meja je potekala vzdolž desne roke do prebivalcev En Tapúaha. 8 Torej Manáse je imel deželo Tapúah, toda Tapúah na Manásejevi meji je pripadal Efrájimovim otrokom 9 in pokrajina se je spustila k reki Kano, južno od reke; ta Efrájimova mesta so med Manásejevimi mesti. Tudi Manásejeve pokrajine so bile na severni strani reke in njihovi izhodi so bili pri morju. 10 Proti jugu je bilo Efrájimovo in proti severu je bilo Manásejevo in morje je njegova meja in na severu sta se srečala v Aserju in na vzhodu v Isahárju. 11 Manáse je imel v Isahárju in v Aserju Bet Šeán in njegova mesta, Jibleám in njegova mesta, prebivalce Dora in njegova mesta, prebivalce En Dora in njegova mesta, prebivalce Taanáha in njegova mesta in prebivalce Megída ter njegova mesta, torej tri dežele. 12 Vendar Manásejevi otroci niso mogli napoditi prebivalcev teh mest, temveč so v tej deželi hoteli prebivati Kánaanci. 13 Vendar se je pripetilo, ko so Izraelovi otroci postali močni, da so Kánaance podvrgli davku, toda niso jih popolnoma pognali ven. 14 Jožefovi otroci so spregovorili Józuetu, rekoč: »Zakaj si mi dal, da podedujem samo en žreb in en delež, glede na to, da sem veliko ljudstvo, ker me je Gospod doslej blagoslavljal?« 15 Józue jim je odgovoril: »Če si veliko ljudstvo, potem se dvigni v gozdnato deželo in tam posekaj zase, v deželi Perizéjcev in velikanov, če je gora Efrájim zate preozka.« 16 Jožefovi otroci so rekli: »Hrib ni dovolj za nas in vsi Kánaanci, ki prebivajo v dolinski deželi, imajo vozove iz železa, tako tisti, ki so iz Bet Šeána in njegovih

mest in tisti, ki so iz doline Jezreél.« 17 Józue je spregovoril
Jožefovi hiši, torej Efrájimu in Manáseju, rekoč: »Ti si veliko
ljudstvo in imaš veliko moč. Ne boš imel samo enega deleža.
18 Toda gora bo tvoja, kajti to je les in ti ga boš posekal in
dohodek od tega bo tvoj, kajti napodil boš Kánaance, čeprav
imajo železne vozove in čeprav so močni.«

18 Celotna skupnost Izraelovih otrok se je zbrala skupaj
pri Šilu in tam postavila šotorsko svetišče skupnosti.
In dežela je bila podjarmljena pred njimi. 2 Tam je med
Izraelovimi otroki ostalo sedem rodov, ki še niso prejeli svoje
dediščine. 3 Józue je rekel Izraelovim otrokom: »Doklej se
obirate, da greste, da vzamete v last deželo, ki vam jo je dal
Gospod, Bog vaših očetov? 4 Dajte izmed sebe tri može za
vsak rod in poslal jih bom in vstali bodo in šli skozi deželo in
jo opisali glede na njihovo dediščino in ponovno bodo prišli k
meni. 5 To bodo razdelili na sedem delov. Juda bo ostal v
svojih pokrajinah na jugu in Jožefova hiša bo ostala v svojih
pokrajinah na severu. 6 Vi boste torej opisali deželo v sedmih
delih in opis prinesli sèm k meni, da lahko mečem žrebe za
vas tukaj pred Gospodom, svojim Bogom. 7 Toda Lévijevci
nimajo deleža med vami, kajti Gospodovo duhovništvo je
njihova dediščina. Gad, Ruben in polovica Manásejevega
rodu so prejeli svojo dediščino onkraj Jordana, na vzhodu,
ki jim jo je dal Gospodov služabnik Mojzes.« 8 Možje so
vstali ter odšli stran in Józue jim je naročil, da gredo, da
opišejo deželo, rekoč: »Pojdite in hodite skozi deželo in
jo opišite in ponovno pridite k meni, da bom tukaj v Šilu
za vas lahko vrgel žrebe pred Gospodom.« 9 Možje so
odšli in šli skozi deželo in jo v knjigi opisali po mestih v
sedmih delih in ponovno prišli k Józuetu, k vojski pri Šilu. 10
Józue je zanje v Šilu metal žrebe pred Gospodom in tam je
Józue Izraelovim otrokom razdelil deželo glede na njihove
oddelke. 11 Žreb rodu Benjaminovih otrok je prišel gor glede
na njihove družine in pokrajina njihovega žreba je prišla
naprej med Judovimi otroki in Jožefovimi otroki. 12 Njihova
meja na severni strani je bila od Jordana in meja je šla gor
k strani Jerihe na severni strani in se dvigala skozi gore
proti zahodu in njeni izhodi so bili pri divjini Bet Aven. 13
Meja je od tam šla preko, proti Luzu, k strani Luza, ki je
Betel, proti jugu in meja se je spustila k Atrót Adárju, blizu
hriba, ki leži na južni strani spodnjega Bet Horóna. 14 Meja
je bila potegnjena od tam in obdala vogal morja proti jugu,
od hriba, ki leži pred Bet Horónom proti jugu in njihovi izhodi
so bili pri Kirját Báalu, ki je Kirját Jearím, mesto Judovih
otrok. To je bila zahodna četrtina. 15 Južna četrtina je bila od
konca Kirját Jearíma in meja se je nadaljevala na zahod in
izšla pri izviru vodá Neftóaha 16 in meja se je spustila k
vznožju gore, ki leži pred dolino sina Hinómovega in ki je v
dolini velikanov na severu in se spustila k Hinómovi dolini,
k strani Jebúsa na jugu in se spustila k En Rogelu 17 in
potegnjena je bila od severa in šla naprej k En Šemešu in
šla naprej proti Gelilótu, ki je nasproti vzpona k Adumímu in
se spustila h kamnu Rubenovega sina Bohana 18 in šla
naprej proti strani nasproti Arábi proti severu in se spustila k
Arábi. 19 Meja je šla vzdolž strani Bet Hogle proti severu in
izhodi meje so bili pri severnem zalivu slanega morja, pri
južnem koncu Jordana. To je bila južna pokrajina. 20 Jordan
je bil njegova meja na vzhodni strani. To je bila dediščina
Benjaminovih otrok, po njihovih pokrajinah naokoli, glede
na njihove družine. 21 Torej mesta rodov Benjaminovih
otrok glede na njihove družine so bila Jeriha, Bet Hogla,
dolina Kecíc, 22 Bet Arába, Cemarájim, Betel, 23 Avím,
Para, Ofrá, 24 Kefár Amoní, Ofní in Gaba, dvanajst mest z
njihovimi vasmi. 25 Gibeón, Rama, Beerót, 26 Micpa, Kefíra,
Moca, 27 Rekem, Jirpeél, Tarála, 28 Cela, Elef, Jebús, kar je
Jeruzalem, Gíbea in Kirját, štirinajst mest z njihovimi vasmi.
To je dediščina Benjaminovih otrok glede na njihove družine.

19 Drugi žreb je prišel naprej k Simeonu, torej za rod
Simeonovih otrok glede na njihove družine in njihova
dediščina je bila znotraj dediščine Judovih otrok. 2 V svoji
dediščini so imeli Beeršébo, ali Šebo in Moladáj, 3 Hacár
Šuál, Baálo, Ecem, 4 Eltolád, Betúl, Hormo, 5 Ciklág, Bet
Markabót, Hacár Susa, 6 Bet Lebaót in Šaruhén, trinajst
mest in njihove vasi. 7 Ajin, Rimón, Eter in Ašán, štiri mesta
in njihove vasi. 8 Vse vasi, ki so bile naokoli teh mest
do Baalát Beêra, južnega Ramáta. To je dediščina rodu
Simeonovih otrok glede na njihove družine. 9 Od deleža
Judovih otrok je bila dediščina Simeonovih otrok, kajti delež
Judovih otrok je bil zanje prevelik, zato so imeli Simeonovi
otroci dediščino znotraj njihove dediščine. 10 Tretji žreb je
prišel za Zábulonove otroke glede na njihove družine in
meja njihove dediščine je bila do Sarída. 11 Njihova meja
se je dvignila proti morju in Maráli in segla do Dabéšeta in
segla do reke, ki je pred Jokneámom 12 in se obrnila od
Saríde vzhodno proti vzhajanju sonca, k meji Kislót Tabora
in potem je šla ven do Daberáta in šla gor k Jafíji 13 in od
tam je šla vzdolž, na vzhodu do Gat Heferja k Et Kacínu in
šla ven k Rimón-metoarju do Nea 14 in meja ga je obdala na
severni strani do Hanatóna. Njeni izhodi so v dolini Jiftáh
El. 15 Katát, Nahalál, Šimrón, Jidála in Betlehem, dvanajst
mest z njihovimi vasmi. 16 To je dediščina Zábulonovih otrok
glede na njihove družine, ta mesta z njihovimi vasmi. 17
Četrti žreb je izšel za Isahárja, za Isahárjeve otroke glede
na njihove družine. 18 Njihova meja je bila proti Jezreélu,

Kesulótu, Šunému, 19 Hafarájimu, Šiónu, Anaharátu, 20 Rabítu, Kišjónu, Ebecu, 21 Remetu, En Ganímu, En Hadu, Bet Pacécu 22 in pokrajina sega do Tabora, Šahacúma in Bet Šemeša. Izhodi njihove meje so bili pri Jordanu, šestnajst mest z njihovimi vasmi. 23 To je dediščina rodu Isahárjevih otrok glede na njihove družine, mesta in njihove vasi. 24 Peti žreb je izšel za rod Aserjevih otrok glede na njihove družine. 25 Njihova meja je bila Helkát, Halí, Beten, Ahšáf, 26 Alaméleh, Amád in Mišál in sega do Karmela proti zahodu in do Šihór Libnáta 27 in se obrača proti sončnemu vzhodu do Bet Dagóna in seže do Zábulona in k dolini Jifták El, proti severni strani Bet Emeka in Negiéla in gre ven na levi roki do Kabúla, 28 Hebróna, Rehóba, Hamóna in Kane, celo k velikemu Sidónu 29 in potem se pokrajina obrne k Rami in k močnemu mestu Tir in pokrajina se obrne k Hosi. Njeni izhodi so pri morju od pokrajine do Ahzíba. 30 Tudi Uma, Afék in Rehób, dvaindvajset mest z njihovimi vasmi. 31 To je dediščina rodu Aserjevih otrok glede na njihove družine, ta mesta z njihovimi vasmi. 32 Šesti žreb je izšel za Neftálijeve otroke, torej za Neftálijeve otroke glede na njihove družine. 33 Njihova pokrajina je bila od Helefa in Alóna do Caananíma in Adame, Nekeba in Jabneéla k Lakú in njeni izhodi so bili pri Jordanu. 34 Potem se pokrajina obrne proti zahodu k Aznót Taboru in od tam gre k Hukóku in sega do Zábulona na južni strani in do Aserja na zahodni strani in do Juda nad Jordanom proti sončnemu vzhodu. 35 Utrjena mesta so Cidím, Cer, Hamát, Rakát, Kinéret, 36 Adáma, Rama, Hacór, 37 Kedeš, Edréi, En Hacór, 38 Jirón, Migdál El, Horém, Bet Anát in Bet Šemeš. Devetnajst mest z njihovimi vasmi. 39 To je dediščina rodu Neftálijevih otrok glede na njihove družine, mesta in njihove vasi. 40 In sedmi žreb je izšel za rod Danovih otrok glede na njihove družine. 41 Pokrajina njihove dediščine je bila Cora, Eštaól, Ir Šemeš, 42 Šaalbím, Ajalón, Jitla, 43 Elón, Timna, Ekrón, 44 Elteké, Gibetón, Baalát, 45 Jehúd, Bené Berák, Gat Rimón, 46 Me Jarkón in Rakon z mejo pred Jafo. 47 Pokrajina Danovih otrok je zanje izpadla premajhna, zato so Danovi otroci odšli gor, da se bojujejo zoper Lešem, ga zavzeli, ga udarili z ostrino meča, ga vzeli v last in tam prebivali in Lešem imenovali Dan, po imenu njihovega očeta Dana. 48 To je dediščina rodu Danovih otrok glede na njihove družine, ta mesta z njihovimi vasmi. 49 Ko so naredili konec razdeljevanju dežele za dediščino po njihovih pokrajinah, so Izraelovi otroci dali med njimi dediščino Nunovemu sinu Józuetu. 50 Glede na Gospodovo besedo so mu dali mesto, ki ga je prosil, torej Timnát Sêrah na gori Efrájim in zgradil je mesto ter tam prebival. 51 To so dediščine, ki so jih duhovnik Eleazar, Nunov sin Józue in poglavarji očetov rodov Izraelovih otrok v Šilu z žrebom razdelili v dediščino pred Gospodom, pri vratih šotorskega svetišča skupnosti. Tako so naredili konec razdeljevanju dežele.

20 Gospod je spregovoril tudi Józuetu, rekoč: 2 »Govori Izraelovim otrokom, rekoč: ›Izločite si zavetna mesta, o katerih sem ti govoril po Mojzesovi roki, 3 da ubijalec, ki nenamerno in nevede ubije katerokoli osebo, lahko pobegne tja in ta bodo vaše zatočišče pred krvnim maščevalcem. 4 Ko bo tisti, ki pobegne v eno izmed teh mest, stal pri vhodu velikih vrat mesta in bo svojo zadevo oznanil v ušesa starešin tega mesta, ga bodo vzeli k sebi v mesto in mu dali prostor, da bo lahko prebival med njimi. 5 Če ga krvni maščevalec zasleduje, potem ubijalca ne bodo izročili v njegovo roko, ker je nevede udaril svojega bližnjega in ga predtem ni sovražil. 6 Prebival bo v tem mestu, dokler ne bo stal pred skupnostjo za sodbo in do smrti vélikega duhovnika, ki bo v tistih dneh. Potem se bo ubijalec vrnil in prišel v svoje lastno mesto in v svojo lastno hišo v mesto, iz katerega je pobegnil.‹« 7 Določili so Kedeš v Galileji, na gori Neftáli in Sihem na gori Efrájim in Kirját Arbo, ki je Hebrón, na Judovi gori. 8 Na drugi strani Jordana, pri Jerihi, proti vzhodu, so v divjini, na ravnini, določili Becer od Rubenovega rodu in Ramót v Gileádu od Gadovega rodu in Golán v Bašánu od Manásejevega rodu. 9 To so bila mesta, določena za vse Izraelove otroke in za tujca, ki začasno biva med njimi, da kdorkoli nenamerno ubije katerokoli osebo, lahko pobegne tja in ne umre po roki krvnega maščevalca, dokler ta stoji pred skupnostjo.

21 Potem so se približali poglavarji očetov Lévijevcev k duhovniku Eleazarju in k Nunovemu sinu Józuetu in k poglavarjem očetov rodov Izraelovih otrok 2 in jim govorili pri Šilu v kánaanski deželi, rekoč: » Gospod je po Mojzesovi roki zapovedal, da nam daste mesta, da prebivamo v [njih], z njihovimi predmestji, za našo živino.« 3 Izraelovi otroci so na Gospodovo zapoved dali Lévijevcem od svoje dediščine ta mesta in njihova predmestja. 4 Žreb je izšel za družine Kehátovcev in otroci duhovnika Arona, ki so bili izmed Lévijevcev, so imeli po žrebu od Judovega rodu, od Simeonovega rodu in od Benjaminovega rodu trinajst mest. 5 Preostali Kehátovi otroci so imeli po žrebu deset mest od družin iz Efrájimovega rodu, iz Danovega rodu in iz polovice Manásejevega rodu. 6 Geršónovi otroci so imeli po žrebu trinajst mest od Isahárjevega rodu, od Aserjevega rodu, od Neftálijevega rodu in od polovice Manásejevega rodu v Bašánu. 7 Meraríjevi otroci po njihovih družinah so

imeli dvanajst mest od Rubenovega rodu, od Gadovega rodu in od Zábulonovega rodu. 8 Izraelovi otroci so po žrebu dali Lévijevcem ta mesta z njihovimi predmestji, kakor je Gospod zapovedal po Mojzesovi roki. 9 Ta mesta so dali od Judovega rodu in od Simeonovega rodu, ta mesta, ki so tukaj omenjena po imenu, 10 ki so jih imeli Aronovi otroci, ki so iz družine Kehátovcev, ki so bili izmed Lévijevih otrok, kajti njihov je bil prvi žreb. 11 Dali so jim mesto Arbá od Anákovega očeta; to mesto je Hebrón na hriboviti Judovi deželi, s predmestji okoli njega. 12 Toda polja mesta in njegove vasi so dali Jefunéjevemu sinu Kalébu za njegovo posest. 13 Tako so dali otrokom duhovnika Arona Hebrón z njegovimi predmestji, da bi bil zavetno mesto za ubijalca in Libno z njenimi predmestji, 14 Jatír z njegovimi predmestji, Eštemóa z njenimi predmestji, 15 Holón z njegovimi predmestji, Debír z njegovimi predmestji, 16 Ajin z njegovimi predmestji, Juto z njenimi predmestji in Bet Šemeš z njegovimi predmestji; devet mest od teh dveh rodov. 17 Iz Benjaminovega rodu Gibeón z njegovimi predmestji, Gebo z njenimi predmestji, 18 Anatót z njegovimi predmestji in Almon z njegovimi predmestji; štiri mesta. 19 Vseh mest Aronovih otrok, duhovnikov, je bilo trinajst mest z njihovimi predmestji. 20 Družine Kehátovih otrok, Lévijevci, ki so ostali izmed Kehátovih otrok, celo oni so imeli mesta od svojega žreba od Efrájimovega rodu. 21 Kajti dali so jim Sihem z njegovimi predmestji na gori Efrájim, da bo zavetno mesto za ubijalca, Gezer z njegovimi predmestji, 22 Kibcájim z njegovimi predmestji in Bet Horón z njegovimi predmestji; štiri mesta. 23 Od Danovega rodu, Elteké z njegovimi predmestji, Gibetón z njegovimi predmestji, 24 Ajalón z njegovimi predmestji in Gat Rimón z njegovimi predmestji; štiri mesta. 25 Od polovice Manásejevega rodu Taanáh z njegovimi predmestji in Gat Rimón z njegovimi predmestji; dve mesti. 26 Vseh mest je bilo deset, z njihovimi predmestji za družine Kehátovih otrok, ki so preostali. 27 Geršónovim otrokom iz družin Lévijevcev, iz druge polovice rodu Manáseja, so dali Golán v Bašánu z njegovimi predmestji, da bo zavetno mesto za ubijalca in Beastero z njenimi predmestji; dve mesti. 28 Iz Isahárjevega rodu Kišón z njegovimi predmestji, Daberát z njegovimi predmestji, 29 Jarmút z njegovimi predmestji in En Ganím z njegovimi predmestji; štiri mesta. 30 Iz Aserjevega rodu Mišál z njegovimi predmestji, Abdón z njegovimi predmestji, 31 Helkát z njegovimi predmestji in Rehób z njegovimi predmestji; štiri mesta. 32 Iz Neftálijevega rodu Kedeš v Galileji z njegovimi predmestji, da bo zavetno mesto za ubijalca, Hamót Dor z njegovimi predmestji in Kartán z njegovimi predmestji; tri mesta. 33 Vseh mest Geršónovcev, glede na njihove družine, je bilo trinajst mest z njihovimi predmestji. 34 Družinam Meraríjevih otrok, preostanku Lévijevcev iz Zábulonovega rodu, Jokneám z njegovimi predmestji, Kartán z njegovimi predmestji, 35 Dimno z njenimi predmestji in Nahalál z njegovimi predmestji; štiri mesta. 36 Iz Rubenovega rodu Becer z njegovimi predmestji, Jahac z njegovimi predmestji, 37 Kedemót z njegovimi predmestji in Mefáat z njegovimi predmestji; štiri mesta. 38 Iz Gadovega rodu Ramót v Gileádu z njegovimi predmestji, da bo zavetno mesto za ubijalca, Mahanájim z njegovimi predmestji, 39 Hešbón z njegovimi predmestji in Jazêr z njegovimi predmestji; skupaj štiri mesta. 40 Tako je bilo vseh mest za Meraríjeve otroke po njihovih družinah, ki so bili preostanek družin Lévijevcev, po njihovem žrebu, dvanajst mest. 41 Vseh mest Lévijevcev, znotraj posesti Izraelovih otrok je bilo oseminštirideset mest z njihovimi predmestji. 42 Ta mesta so bila vsako s svojimi predmestji naokoli njih; tako so bila vsa ta mesta. 43 Gospod je dal Izraelu vso deželo, ki jo je prisegel, da jo da njihovim očetom in vzeli so jo v last in v njej prebivali. 44 Gospod jim je dal počitek naokoli, glede na vse, kar je prisegel njihovim očetom in pred njimi ni obstal niti mož izmed vseh njihovih sovražnikov; Gospod je vse njihove sovražnike izročil v njihovo roko. 45 Tam ni manjkala nobena dobra stvar, ki jo je Gospod govoril Izraelovi hiši; vse so se izpolnile.

22 Potem je Józue poklical Rubenovce, Gádovce in polovico Manásejevega rodu 2 ter jim rekel: »Držali ste se vsega, kar vam je Gospodov služabnik Mojzes zapovedal in moj glas ste ubogali v vsem, kar sem vam zapovedal. 3 Te mnoge dni do tega dne niste zapustili svojih bratov, temveč ste skrbeli za zapoved Gospoda, svojega Boga. 4 Sedaj je Gospod, vaš Bog, dal počitek vašim bratom, kakor jim je obljubil, zato se sedaj vrnite in se odpravite v svoje šotore in v deželo svoje posesti, ki vam jo je dal Gospodov služabnik Mojzes na drugi strani Jordana. 5 Toda marljivo pazite, da izpolnite zapoved in postavo, ki vam jo je zapovedal Gospodov služabnik Mojzes, da ljubite Gospoda, svojega Boga in da hodite po vseh njegovih poteh in se držite njegovih zapovedi in da se mu trdno pridružite in mu služite z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo.« 6 Tako jih je Józue blagoslovil in jih poslal proč; in odšli so k svojim šotorom. 7 Torej eni polovici Manásejevega rodu je Mojzes dal posest v Bašánu, toda drugi njegovi polovici je Józue dal [posest] med njihovimi brati na tej strani Jordana proti zahodu. Ko je Józue tudi njih poslal proč, v njihove šotore, tedaj jih je blagoslovil 8 in jim govoril, rekoč: »V svoje šotore se vrnite

z mnogimi bogastvi in z zelo veliko živine, s srebrom in z zlatom, z bronom in z železom in z zelo mnogimi oblačili. Plen svojih sovražnikov razdelite s svojimi brati.« **9** Rubenovi otroci in Gadovi otroci in polovica Manásejevega rodu se je vrnila in odpotovala od Izraelovih otrok iz Šila, ki je v kánaanski deželi, da gredo v deželo Gilеád, k zemlji njihove posesti, ki so jo vzeli v last, glede na Gospodovo besedo, po Mojzesovi roki. **10** Ko so prišli k mejam Jordana, ki so v kánaanski deželi, so Rubenovi otroci in Gadovi otroci in polovica Manásejevega rodu tam zgradili oltar pri Jordanu, na pogled velik oltar. **11** Izraelovi otroci so slišali reči: »Glejte, Rubenovi otroci, Gadovi otroci in polovica Manásejevega rodu so zgradili oltar nasproti kánaanski deželi, na mejah Jordana, ob prehodu Izraelovih otrok.« **12** Ko so Izraelovi otroci slišali o tem, se je celotna skupnost Izraelovih otrok skupaj zbrala pri Šilu, da gredo gor, da se vojskujejo proti njim. **13** Izraelovi otroci so k Rubenovim otrokom, h Gadovim otrokom in k polovici Manásejevega rodu v deželo Gilеád poslali Pinhása, sina duhovnika Eleazarja **14** in z njim deset princev, iz vsake vodilne hiše princa, po vseh Izraelovih rodovih in vsak je bil poglavar svoje očetovske hiše med tisočerimi Izraelovimi. **15** Prišli so k Rubenovim otrokom, h Gadovim otrokom in k polovici Manásejevega rodu, v deželo Gilеád in z njimi govorili, rekoč: **16** »Tako govori celotna Gospodova skupnost: ›Kakšen prekršek je to, kar ste zagrešili zoper Izraelovega Boga, da se ta dan odvračate od sledenja Gospodu, v tem, da ste si zgradili oltar, da bi se ta dan lahko uprli zoper Gospoda? **17** Mar je krivičnost Peórja premajhna za nas, od katere do tega dne nismo očiščeni, čeprav je bila nadloga v Gospodovi skupnosti, **18** temveč da ste se ta dan morali odvrniti od sledenja Gospodu? Zgodilo se bo, glede na to, da ste se ta dan uprli zoper Gospoda, da bo jutri ogorčen nad celotno Izraelovo skupnostjo. **19** Vendar če je dežela vaše posesti nečista, potem prečkajte v deželo Gospodove posesti, v kateri prebiva Gospodovo šotorsko svetišče in vzemite posest med nami, toda ne uprite se zoper Gospoda niti se ne uprite zoper nas v tem, da si gradite oltar poleg oltarja Gospoda, našega Boga. **20** Mar ni Zerahov sin Ahán zagrešil prekršek v prekleti stvari in je bes padel na vso Izraelovo skupnost? In ta mož v svoji krivičnosti ni umrl sam.‹« **21** Potem so Rubenovi otroci, Gadovi otroci in polovica Manásejevega rodu odgovorili in rekli poglavarjem tisočerih Izraelovih: **22** » Gospod, Bog bogov, Gospod, Bog bogov, on ve in Izrael bo vedel. Če je to v uporu ali če je v prestopku zoper Gospoda (ta dan nas ne reši), **23** da smo si zgradili oltar, da se obrnemo od sledenja Gospodu, ali če na njem darujemo žgalno daritev ali jedilno daritev ali če na njem žrtvujejo mirovne daritve, naj sam Gospod to zahteva **24** in če nismo tega raje storili zaradi strahu pred to stvarjo, rekoč: ›V času, ki pride, bodo vaši otroci lahko govorili našim otrokom, rekoč: ›Kaj imate z Gospodom, Izraelovim Bogom? **25** Kajti Gospod je naredil Jordan za mejo med nami in vami, vi Rubenovi otroci in Gadovi otroci, vi nimate deleža v Gospodu.‹‹ Tako bodo vaši otroci naredili našim otrokom, da se prenehajo bati Gospoda. **26** Zato smo rekli: ›Pripravimo se, da si zgradimo oltar, ne za žgalno daritev niti za klavno daritev, **27** temveč, da bo ta lahko priča med nami in vami in našimi rodovi za nami, da bomo lahko pred njim opravljali Gospodovo službo s svojimi žgalnimi daritvami, svojimi klavnimi daritvami in s svojimi mirovnimi daritvami, ‹ da v času, ki pride, vaši otroci ne bodo mogli reči našim otrokom: ›Vi nimate deleža v Gospodu.‹ **28** Zato smo rekli, da bo tako, ko bodo tako rekli nam ali našim rodovom, v času, ki pride, da bomo lahko ponovno rekli: ›Glejte vzorec Gospodovega oltarja, ki so ga naredili naši očetje, niti za žgalne daritve, niti za klavne daritve, temveč je ta priča med vami in nami.‹ **29** Bog ne daj, da bi se uprli zoper Gospoda in se ta dan obrnili od sledenja Gospodu, da zgradimo oltar za žgalne daritve, za jedilne daritve ali za klavne daritve, poleg oltarja Gospoda, našega Boga, ki je pred njegovim šotorskim svetiščem.« **30** Ko so duhovnik Pinhás in princi skupnosti in poglavarji tisočerih Izraelovih, ki so bili z njim, slišali besede, ki so jih Rubenovi otroci, Gadovi otroci in Manásejevi otroci govorili, jim je to ugajalo. **31** In Pinhás, sin duhovnika Eleazarja, je rekel Rubenovim otrokom, Gadovim otrokom in Manásejevim otrokom: »Ta dan smo zaznali, da je med nami Gospod, zato ker tega prekrška niste zagrešili zoper Gospoda. Sedaj ste Izraelove otroke osvobodili iz Gospodove roke.« **32** Pinhás, sin duhovnika Eleazarja in princi so se vrnili od Rubenovih otrok in od Gadovih otrok iz dežele Gilеád v kánaansko deželo, k Izraelovim otrokom in jim ponovno prinesli besedo. **33** Stvar je ugajala Izraelovim otrokom in Izraelovi otroci so blagoslovili Boga in niso nameravali iti gor zoper njih v bitko, da bi uničili deželo, v kateri so prebivali otroci Rubena in Gada. **34** Rubenovi otroci in Gadovi otroci pa so oltar imenovali Ed, kajti ta bo priča med nami, da Gospod je Bog.

23 Pripetilo se je, dolgo časa po tem, ko je Gospod dal počitek Izraelu pred vsemi njegovimi sovražniki naokoli, da je Józue postal star in zvrhan v starosti. **2** Józue je dal poklicati ves Izrael in po njihove starešine, po njihove poglavarje, po njihove sodnike, po njihove častnike ter jim rekel: »Star sem in zvrhan v starosti. **3** Videli ste vse, kar je Gospod, vaš Bog, zaradi vas storil vsem tem narodom, kajti

Gospod, vaš Bog, je ta, ki se je boril za vas. 4 Glejte, z
žrebom sem vam razdelil vse te narode, ki preostajajo, da
bodo dediščina za vaše rodove, od Jordana, z vsemi narodi,
ki sem jih iztrebil, celo do vélikega morja proti zahodu. 5
Gospod, vaš Bog, jih bo pregnal izpred vas in jih pognal
iz vašega pogleda in vi boste vzeli v last njihovo deželo,
kakor vam je Gospod, vaš Bog, obljubil. 6 Bodite torej zelo
pogumni, da se držite in da storite vse, kar je zapisano v
knjigi Mojzesove postave, da se ne obrnete vstran od tam
ne k desni roki ne k levi, 7 da ne pridete med te narode, te,
ki preostajajo med vami, niti ne omenjajte imena njihovih
bogov, niti ne povzročajte, da prisegate pri njih, niti jim ne
služite, niti se jim ne priklanjajte, 8 temveč se trdno pridružite
Gospodu, svojemu Bogu, kakor ste storili ta dan. 9 Kajti
Gospod je izpred vas pregnal velike in močne narode, toda
glede vas, noben človek ni mogel obstati pred vami do tega
dne. 10 En mož med vami jih bo pregnal tisoč, kajti Gospod,
vaš Bog, on je ta, ki se bori za vas, kakor vam je obljubil. 11
Pazite torej nase, da ljubite Gospoda, svojega Boga. 12
Sicer če boste na kakršenkoli način šli nazaj in se trdno
pridružili preostanku teh narodov, torej tem, ki preostajajo
med vami in boste z njimi sklepali poroke in šli noter k njim in
oni k vam, 13 zagotovo vedite, da Gospod, vaš Bog, izpred
vas ne bo več pregnal nobenega izmed teh narodov, temveč
vam bodo zanke, pasti in nadloge na vaših straneh in trni v
vaših očeh, dokler ne izginete iz te dobre dežele, ki vam jo je
dal Gospod, vaš Bog. 14 Glejte, ta dan grem pot vse zemlje
in vi veste v vseh svojih srcih in v vseh svojih dušah, da se
ni izjalovila niti ena od vseh dobrih stvari, ki jih je Gospod,
vaš Bog, govoril glede vas. Vse so se vam zgodile in niti ena
stvar od tega se ni izjalovila. 15 Zato se bo zgodilo, da kakor
vse dobre stvari, ki so prišle nad vas, ki vam jih je Gospod,
vaš Bog, obljubil, tako bo Gospod nad vas privedel vse zle
stvari, dokler vas ne uniči iz te dobre dežele, ki vam jo je
dal Gospod, vaš Bog. 16 Ko ste prekršili zavezo Gospoda,
svojega Boga, ki vam jo je zapovedal in šli ter služili drugim
bogovom in se jim priklanjali, potem bo zoper vas vžgana
Gospodova jeza in hitro boste izginili iz dobre dežele, ki vam
jo je dal.«

24 Józue je vse Izraelove rodove zbral v Sihem in dal
poklicati po Izraelove starešine, po njihove poglavarje,
po njihove sodnike in po njihove častnike in postavili so
se pred Bogom. 2 Józue je vsemu ljudstvu rekel: »Tako
govori Gospod, Izraelov Bog: ›Vaši očetje so v starih časih
prebivali na drugi strani vèleréke, torej Terah, Abrahamov
oče in Nahórjev oče in služili drugim bogovom. 3 Vzel sem
vašega očeta Abrahama iz druge strani vèleréke in ga vodil
skozi vso kánaansko deželo in pomnožil njegovo seme in
mu dal Izaka. 4 Izaku sem dal Jakoba in Ezava. Ezavu sem
dal gorovje Seír, da ga vzame v last, toda Jakob in njegovi
otroci so odšli dol v Egipt. 5 Poslal sem tudi Mojzesa in
Arona in Egipt udaril z nadlogami, glede na to, kar sem storil
med njimi in potem sem vas privedel ven. 6 Vaše očete
sem privedel iz Egipta in prišli ste k morju. Egipčani so vaše
očete zasledovali z bojnimi vozovi in konjeniki do Rdečega
morja. 7 Ko so klicali h Gospodu, je med vas in Egipčane
postavil temo in nadnje privedel morje in jih pokril. Vaše oči
so videle, kar sem storil v Egiptu in v divjini ste prebivali
dolgo obdobje. 8 Privedel sem vas v deželo Amoréjcev, ki so
prebivali na drugi strani Jordana. Borili so se z vami in izročil
sem jih v vašo roko, da bi lahko vzeli v last njihovo deželo in
uničil sem jih izpred vas. 9 Potem je Balák, Cipórjev sin,
moábski kralj, vstal in se bojeval zoper Izrael in poslal ter
poklical Beórjevega sina Bileáma, da vas prekolne, 10 toda
nisem hotel prisluhniti Bileámu, zato vas je mirno blagoslovil.
Tako sem vas osvobodil iz njegove roke. 11 Odšli ste čez
Jordan in prišli do Jerihe. Zoper vas so se borili možje iz
Jerihe [in] Amoréjci, Perizéjci, Kánaanci, Hetejci, Girgašéjci,
Hivéjci in Jebusejci in izročil sem jih v vašo roko. 12 Pred
vami sem poslal sršena, ki jih je pregnal izpred vas, celó
dva kralja Amoréjcev, toda ne s tvojim mečem niti ne s
tvojim lokom. 13 Dal sem vam deželo, za katero se niste
trudili in mesta, ki jih niste zgradili, in vi prebivate v njih in
jeste od vinogradov in oljčnih nasadov, ki jih niste sadili.‹ 14
Zdaj se torej bojte Gospoda in mu služite v iskrenosti in
resnici in odstranite bogove, ki so jim služili vaši očetje na
drugi strani vèleréke in v Egiptu in služite Gospodu. 15 Če
pa se vam to zdi zlo, da služite Gospodu, ta dan izberite
komu boste služili: ali bogovom, ki so jim služili vaši očetje,
ki so bili na drugi strani vèleréke, ali bogovom Amoréjcev,
v čigar deželi prebivate. Toda kar se tiče mene in moje
hiše, mi bomo služili Gospodu.« 16 Ljudstvo je odgovorilo
in reklo: »Bog ne daj, da bi zapustili Gospoda, da služimo
drugim bogovom, 17 kajti Gospod, naš Bog, on je ta, ki je
nas in naše očete privedel gor iz egiptovske dežele, iz hiše
sužnosti in ki je storil ta velika znamenja v našem pogledu in
nas varoval po vsej poti, po kateri smo šli, in med vsem
ljudstvom, skozi katero smo šli. 18 Gospod je izpred nas
pregnal vse ljudstvo, celo Amoréjce, ki prebivajo v deželi.
Zato bomo tudi služili Gospodu, kajti on je naš Bog.« 19
Józue je rekel ljudstvu: »Ne morete služiti Gospodu, kajti
on je svet Bog; ljubosumen Bog je; ne bo odpustil vaših
prestopkov niti vaših grehov. 20 Če zapustite Gospoda in

služite tujim bogovom, potem se bo obrnil in vas prizadel
in vas použil, potem ko vam je storil dobro.« 21 Ljudstvo
je Józuetu reklo: »Ne, temveč bomo služili Gospodu.« 22
Józue je ljudstvu rekel: »Vi ste priče zoper vas same, da ste
izbrali Gospoda, da mu služite.« Rekli so: » Mi smo priče.«
23 »Zdaj torej odstranite, « je rekel, »tuje bogove, ki so med
vami in svoje srce nagnite h Gospodu, Izraelovemu Bogu.«
24 Ljudstvo je Józuetu reklo: » Gospodu, našemu Bogu,
bomo služili in njegov glas bomo ubogali.« 25 Tako je Józue
tega dne sklenil zavezo z ljudstvom in jim postavil zakon in
odredbo v Sihemu. 26 Józue je te besede zapisal v knjigo
Božje postave in vzel velik kamen in ga tam postavil pod
hrast, ki je bil poleg Gospodovega svetišča. 27 Józue je
vsemu ljudstvu rekel: »Glejte, ta kamen nam bo priča, kajti
ta je slišal vse Gospodove besede, ki nam jih je govoril.
Ta vam bo zato priča, da ne bi zatajili svojega Boga.« 28
Tako je Józue ljudstvu pustil oditi, vsakemu možu v svojo
dediščino. 29 Po vseh teh stvareh se je pripetilo, da je
Nunov sin Józue, Gospodov služabnik, umrl, star sto deset
let. 30 Pokopali so ga na meji njegove dediščine, v Timnát
Serahu, ki je na gori Efrájim, na severni strani Gáaševega
hriba. 31 Izrael je služil Gospodu vse Józuetove dni in vse
dni starešin, ki so preživeli Józueta in ki so poznali vsa
Gospodova dela, ki jih je storil za Izrael. 32 Jožefove kosti,
ki so jih Izraelovi otroci prinesli gor iz Egipta, so pokopali
v Sihemu, na parceli zemlje, ki jo je Jakob kupil od sinov
Hamórja, Sihemovega očeta, za sto koščkov srebra in ta je
postala dediščina Jožefovih otrok. 33 Aronov sin Eleazar je
umrl in pokopali so ga na hribu, ki pripada njegovemu sinu
Pinhásu, ki mu je bil dan na gori Efrájim.

Sodniki

1 Torej po Józuetovi smrti se je pripetilo, da so Izraelovi otroci vprašali Gospoda, rekoč: »Kdo bo za nas najprej šel gor zoper Kánaance, da se bori zoper njih?« **2** Gospod je rekel: »Juda bo šel gor. Glejte, deželo sem izročil v njegovo roko.« **3** Juda je svojemu bratu Simeonu rekel: »Pridi gor z menoj v moj žreb, da se bova lahko borila zoper Kánaance in prav tako bom tudi jaz šel s teboj v tvoj žreb.« Tako je Simeon odšel z njim. **4** Juda je odšel gor in Gospod je Kánaance in Perizéjce izročil v njuno roko in izmed njih sta v Bezeku usmrtila deset tisoč mož. **5** V Bezeku sta našla Adoní Bezeka in se borila zoper njega ter usmrtila Kánaance in Perizéjce. **6** Toda Adoní Bezek je pobegnil in sledila sta za njim, ga ujela ter odsekala njegova palca in velika prsta na njegovih stopalih. **7** Adoní Bezek je rekel: »Sedemdeset kraljev, ki imajo odsekane svoje palce in svoje palce na stopalih, je svojo hrano pobiralo pod mojo mizo. Kakor sem jaz storil, tako mi je Bog poplačal.« In odvedla sta ga v Jeruzalem in tam je umrl. **8** Torej Judovi otroci so se borili zoper Jeruzalem, ga zavzeli, udarili z ostrino meča in zažgali mesto. **9** Potem so Judovi otroci odšli dol, da se borijo zoper Kánaance, ki prebivajo na gori, na jugu in v dolini. **10** Juda je odšel zoper Kánaance, ki prebivajo v Hebrónu (torej ime Hebróna je bilo prej Kirját Arba) in usmrtili so Šešája, Ahimána in Talmája. **11** Od tam je odšel zoper prebivalce Debírja. Ime Debírja pa je bilo prej Kirját Sefer. **12** Kaléb je rekel: »Kdor udari Kirját Sefer in ga zavzame, njemu bom dal svojo hčer Ahso za ženo.« **13** Zavzel ga je Kenázov sin Otniél, Kalébov mlajši brat in dal mu je svojo hčer Ahso za ženo. **14** Ko je prišla k njemu se je pripetilo, da ga je primorala, da prosi od svojega očeta polje in razjahala je svojega osla in Kaléb ji je rekel: »Kaj hočeš?« **15** Rekla mu je: »Daj mi blagoslov, kajti dal si mi južno deželo; daj mi tudi vodne izvire.« In Kaléb ji je dal gornje izvire in spodnje izvire. **16** Otroci Kenéjca, Mojzesovega tasta, so z Judovimi otroki odšli gor iz mesta palmovih dreves v Judovo divjino, ki leži na jugu Aráda in odšli so ter prebivali med ljudstvom. **17** Juda je odšel s svojim bratom Simeonom in usmrtili so Kánaance, ki naseljujejo Cefát in ga popolnoma uničili. Ime mesta se je imenovalo Horma. **18** Juda je zavzel tudi Gazo z njenimi pokrajinami, Aškelón z njegovimi pokrajinami in Ekrón z njegovimi pokrajinami. **19** Gospod je bil z Judom in napodil je prebivalce gore, toda ni mogel napoditi prebivalcev doline, ker so imeli železne vozove. **20** Hebrón so dali Kalébu, kakor je rekel Mojzes, in od tam je izgnal tri Anákove sinove. **21** Benjaminovi otroci pa niso napodili Jebusejcev, ki so naseljevali Jeruzalem, temveč Jebusejci prebivajo z Benjaminovimi otroki v Jeruzalemu do današnjega dne. **22** Jožefova hiša, tudi oni so se dvignili zoper Betel in Gospod je bil z njimi. **23** Jožefova hiša je poslala, da razišče Betel. (Torej ime mesta je bilo prej Luz.) **24** Ogledniki so videli moža priti iz mesta in mu rekli: »Pokaži nam, prosimo te, vhod v mesto, mi pa ti bomo izkazali usmiljenje.« **25** Ko jim je ta pokazal vhod v mesto, potem so mesto udarili z ostrino meča, toda spustili so moža in vso njegovo družino. **26** Mož je odšel v deželo Hetejcev, zgradil mesto in njegovo ime imenoval Luz, kar je njegovo ime do današnjega dne. **27** Niti Manáse ni napodil prebivalcev Bet Šeána in njegovih mest, niti Taanáha in njegovih mest, niti prebivalcev Dora in njegovih mest, niti prebivalcev Jibleáma in njegovih mest, niti prebivalcev Megída in njenih mest, temveč so Kánaanci hoteli prebivati v tej deželi. **28** Pripetilo se je, ko je bil Izrael močan, da so Kánaance podvrgli davku, niso pa jih popolnoma pognali ven. **29** Niti ni Efrájim napodil Kánaancev, ki prebivajo v Gezerju, temveč Kánaanci prebivajo med njimi v Gezerju. **30** Niti ni Zábulon napodil prebivalcev Kitróna niti prebivalcev Nahalóla, temveč so Kánaanci prebivali med njimi in postali so davkoplačevalci. **31** Niti ni Aser napodil prebivalcev Aka, niti prebivalcev Sidóna, niti Ahalaba, niti Ahzíba, niti Helbe, niti Aféke, niti Rehóba, **32** temveč so Aserjevci prebivali med Kánaanci, prebivalci dežele, kajti niso jih pognali ven. **33** Niti ni Neftáli napodil prebivalcev Bet Šemeša niti prebivalcev Bet Anáta, temveč je prebival med Kánaanci, prebivalci dežele. Kljub temu so jim prebivalci Bet Šemeša in Bet Anáta postali davkoplačevalci. **34** Amoréjci pa so Danove otroke potisnili na goro, kajti niso jim hoteli pustiti, da pridejo dol k dolini, **35** temveč so Amoréjci hoteli prebivati na gori Heres v Ajalónu in v Šaalbímu. Vendar je roka Jožefove hiše prevladala, tako da so postali davkoplačevalci. **36** Pokrajina Amoréjcev je bila od vzpona k Akrabímu, od skale in navzgor.

2 Gospodov angel je prišel gor od Gilgála k Bohímu in rekel: »Primoral sem vas iti gor, ven iz Egipta in vas privedel v deželo, ki sem jo prisegel vašim očetom. Rekel sem: ›Nikoli ne bom prelomil svoje zaveze z vami. **2** In vi ne boste sklenili nobene zaveze s prebivalci te dežele; zrušili boste njihove oltarje.‹ Toda niste ubogali mojega glasu. Zakaj ste to storili?‹ **3** Zato sem tudi rekel: ›Ne bom jih pognal izpred vas, temveč vam bodo kakor trni na vaših straneh in njihovi bogovi vam bodo zanka.‹« **4** Pripetilo se je, ko je Gospodov angel te besede povedal vsem Izraelovim otrokom, da je ljudstvo povzdignilo svoj glas in zajokalo. **5** Ime tega kraja

so imenovali Bohím in tam so darovali Gospodu. 6 Ko je
Józue pustil ljudstvu oditi, so Izraelovi otroci odšli, vsak mož
v svojo dediščino, da deželo vzamejo v last. 7 Ljudstvo
je služilo Gospodu vse Józuetove dni in vse dni starešin,
ki so preživeli Józueta, ki so videli vsa velika Gospodova
dela, ki jih je storil za Izrael. 8 Nunov sin Józue, Gospodov
služabnik, je umrl, star sto deset let. 9 Pokopali so ga na
meji njegove dediščine, v Timnát Heresu, na gori Efrájim, na
severni strani Gáaševega hriba. 10 Tudi ves ta rod je bil
zbran k svojim očetom in tam je za njimi vstal drug rod, ki ni
poznal Gospoda niti še ne del, ki jih je ta storil za Izrael. 11
Izraelovi otroci so počeli zlo v Gospodovih očeh in služili
Báalom. 12 Zapustili so Gospoda, Boga svojih očetov, ki jih
je privedel iz egiptovske dežele in sledili drugim bogovom,
bogovom ljudstev, ki so bili okoli njih, se jim priklanjali in
Gospoda izzivali k jezi. 13 Zapustili so Gospoda in služili
Báalu in Astarti. 14 Gospodova jeza je bila vroča zoper Izrael
in izročil jih je v roke plenilcev, ki so jih oplenili in jih prodal v
roke njihovih sovražnikov naokoli, tako da ne bi mogli več
obstati pred svojimi sovražniki. 15 Kamorkoli so odšli, je bila
zoper njih Gospodova roka za zlo, kakor je Gospod rekel in
kakor jim je Gospod prisegel. Bili so silno stiskani. 16 Kljub
temu je Gospod dvignil sodnike, ki so jih osvobajali iz roke
tistih, ki so jih plenili. 17 Vendar niso hoteli prisluhniti svojim
sodnikom, temveč so se odšli vlačugat za drugimi bogovi in
se jim priklanjali. Hitro so se obrnili iz poti, po kateri so hodili
njihovi očetje z uboganjem Gospodovih zapovedi, toda oni
niso tako storili. 18 Ko jim je Gospod dvignil sodnike, potem
je bil Gospod s sodnikom in jih vse sodnikove dni osvobajal
iz roke njihovih sovražnikov, kajti to je pokesalo Gospoda
zaradi njihovega stokanja, zaradi razloga tistih, ki so jih
zatirali in jih slabili. 19 Pripetilo pa se je, ko je bil sodnik
mrtev, da so se vrnili in se izpridili bolj kakor njihovi očetje v
sledenju drugim bogovom, da jim služijo in se jim priklanjajo.
Niso odnehali od svojih lastnih početij niti od svoje trmoglave
poti. 20 Gospodova jeza je bila vroča zoper Izrael in rekel je:
»Zato, ker je to ljudstvo prekršilo mojo zavezo, ki sem jo
zapovedal njihovim očetom in niso prisluhnili mojemu glasu,
21 odslej tudi jaz pred njimi ne bom podil kateregakoli izmed
narodov, ki jih je pustil Józue, ko je umrl, 22 da bom lahko po
njih preizkusil Izraela, če se bodo držali Gospodove poti, da
hodijo po njej, kakor so se je držali njihovi očetje ali ne.« 23
Zato je Gospod pustil tiste narode, ne da bi jih naglo pognal
ven niti jih ni izročil v Józuetovo roko.

3 Torej to so narodi, ki jih je pustil Gospod, da z njimi
preizkusi Izraela, torej tiste iz Izraela, ki niso poznali
vseh kánaanskih vojn, 2 samo da bi rodovi Izraelovih otrok
lahko vedeli, da jih naučijo vojne, vsaj tiste, ki prej niso
ničesar vedeli o tem, 3 namreč pet filistejskih knezov in vse
Kánaance, Sidónce in Hivéjce, ki so prebivali na gori Libanon,
od gore Báal Hermon, do vhoda v Hamát. 4 Bili so, da z njimi
preizkusi Izraela, da spozna, ali bodo prisluhnili Gospodovim
zapovedim, ki jih je po Mojzesovi roki zapovedal njihovim
očetom. 5 Izraelovi otroci so prebivali med Kánaanci, Hetejci,
Amoréjci, Perizéjci, Hivéjci in Jebusejci 6 in jemali so njihove
hčere, da so postale njihove žene in svoje hčere so dajali
njihovim sinovom in služili njihovim bogovom. 7 Izraelovi
otroci so počeli zlo v Gospodovih očeh in pozabili Gospoda,
svojega Boga in služili Báalom in ašeram. 8 Zato je bila
Gospodova jeza vroča zoper Izrael in jih je prodal v roko
Kušán Rišatájima, kralja Mezopotamije in Izraelovi otroci
so osem let služili Kušán Rišatájimu. 9 Ko so Izraelovi
otroci vpili h Gospodu, je Gospod Izraelovim otrokom dvignil
osvoboditelja, ki jih je osvobodil, Kenázovega sina Otniéla,
Kalébovega mlajšega brata. 10 Gospodov Duh je prišel
nadenj in sodil je Izraelu in odšel ven na vojsko in Gospod je
izročil Kušán Rišatájima, kralja Mezopotamije, v njegovo
roko in njegova roka je prevladala zoper Kušán Rišatájima.
11 Dežela je imela štirideset let počitek in Kenázov sin
Otniél je umrl. 12 Izraelovi otroci pa so ponovno počeli
zlo v Gospodovih očeh in Gospod je zoper Izraela okrepil
moábskega kralja Eglóna, ker so počeli zlo v Gospodovih
očeh. 13 K sebi je zbral otroke Amóna in Amáleka ter odšel
in udaril Izrael in v last vzel mesto palmovih dreves. 14 Tako
so Izraelovi otroci osemnajst let služili moábskemu kralju
Eglónu. 15 Toda ko so Izraelovi otroci klicali h Gospodu, jim
je Gospod dvignil osvoboditelja, Gerájevega sina Ehúda,
Benjaminovca, moža, ki je bil levičen in po njem so Izraelovi
otroci poslali darilo moábskemu kralju Eglónu. 16 Toda Ehúd
si je naredil bodalo, ki je imelo dve ostrini, komolec dolgo in
opasal si ga je pod oblačilo, na svoje desno stegno. 17 In
prinesel je darilo moábskemu kralju Eglónu. Eglón pa je
bil zelo debel mož. 18 Ko je končal s ponujanjem darila, je
ljudstvo, ki je nosilo darilo, odposlal proč. 19 Toda on sam
se je ponovno obrnil od klesancev, ki so bili pri Gilgálu in
rekel: »Zate imam skrivno naročilo, oh kralj.« Ta je rekel:
»Molči.« In vsi, ki so stali pri njem, so odšli od njega. 20
Ehúd je prišel k njemu in ta je sedel v poletni dvorani, ki jo je
imel samo zase. Ehúd je rekel: »Zate imam sporočilo od
Boga.« In ta je vstal iz svojega sedeža. 21 Ehúd je svojo
levo roko iztegnil naprej, vzel bodalo s svojega desnega
stegna in ga zabodel v njegov trebuh. 22 Tudi ročaj je šel
noter za rezilom in maščoba se je zaprla na rezilu, tako da

bodala ni mogel izvleči iz njegovega trebuha in ven je prišla umazanija. 23 Potem je Ehúd šel naprej skozi preddverje ter za seboj zaprl vrata dvorane in jih zaklenil. 24 Ko je odšel ven, so prišli njegovi služabniki in glej, ko so videli, da so bila vrata dvorane zaklenjena, so rekli: »Zagotovo v svoji poletni sobi pokriva svoja stopala.« 25 Obotavljali so se, dokler jih ni postalo sram in glej, vrat dvorane ni odprl. Zato so vzeli ključ in jih odprli in glej, njihov gospod je mrtev ležal na zemlji. 26 Ehúd pa je pobegnil, medtem ko so se zadrževali in šel onkraj klesancev in pobegnil v Seíro. 27 Pripetilo se je, ko je prišel, da je na gori Efrájim zatrobil na šofar in Izraelovi otroci so se z njim spustili z gore in on [sam] je bil pred njimi. 28 Rekel jim je: »Sledite za menoj, kajti Gospod je vaše sovražnike Moábce izročil v vašo roko.« Odšli so dol za njim in zavzeli jordanske prehode proti Moábu in nobenemu človeku niso pustili iti čez. 29 Ob tistem času so iz Moába usmrtili okoli deset tisoč mož, vse krepke in vse junaške može; in tam ni utekel niti [en] človek. 30 Tako je bil tisti dan Moáb podjarmljen pod Izraelovo roko. In dežela je imela osemdeset let počitek. 31 Za njim je bil Anátov sin Šamgár, ki je z volovsko palico z bodico izmed Filistejcev usmrtil šeststo mož. Tudi on je osvobodil Izraela.

4 Ko je bil Ehúd mrtev, so Izraelovi otroci ponovno počeli zlo v Gospodovih očeh. 2 Gospod jih je prodal v roko kánaanskega kralja Jabína, ki je kraljeval v Hacórju, katerega poveljnik vojske je bil Siserá, ki je prebival v Haróšetu poganov. 3 Izraelovi otroci so vpili h Gospodu, kajti imel je devetsto bojnih vozov iz železa in dvajset let je mogočno zatiral Izraelove otroke. 4 Ob tistem času je Izraelu sodila prerokinja Debóra, Lapidótova žena. 5 Prebivala je pod Debórinim palmovim drevesom med Ramo in Betelom, na gori Efrájim in Izraelovi otroci so prihajali gor k njej za sodbo. 6 Poslala je in poklicala Abinóamovega sina Baráka iz Kedeš-Neftálija in mu rekla: »Ali ni Gospod, Izraelov Bog, zapovedal, rekoč: ›Pojdi in odpravi se proti gori Tabor in s seboj vzemi deset tisoč mož izmed Neftálijevih otrok in Zábulonovih otrok?‹ 7 K tebi, k reki Kišón, bom pritegnila Siserája, poveljnika Jabínove vojske, z njegovimi bojnimi vozovi in njegovo množico in izročila ga bom v tvojo roko.« 8 Barák ji je rekel: »Če boš šla z menoj, potem bom šel, če pa ne boš šla z menoj, potem ne bom šel.« 9 Rekla je: »Zagotovo bom šla s teboj, vendar potovanje, na katero greš, ne bo v tvojo čast, kajti Gospod bo Siserája prodal v roko ženske.« Debóra je vstala in z Barákom odšla v Kedeš. 10 Barák je v Kedeš poklical Zábulona in Neftálija in ta je odšel gor z deset tisoč možmi ob svojih stopalih in Debóra je z njim odšla gor. 11 Torej Kenéjec Heber, ki je bil izmed otrok Mojzesovega tasta Hobába, se je oddvojil od Kenéjcev in si svoj šotor postavil na ravnini Caananím, ki je pri Kedešu. 12 Siseráju so naznanili, da je Abinóamov sin Barák odšel gor h gori Tabor. 13 Siserá je zbral skupaj vse svoje bojne vozove, devetsto železnih bojnih vozov in vse ljudstvo, ki je bilo z njim, od Haróšeta poganov do reke Kišón. 14 Debóra je rekla Baráku: »Vstani, kajti to je dan, na katerega je Gospod izročil Siserája v tvojo roko. Ali ni Gospod šel ven pred teboj?« Tako je Barák odšel dol z gore Tabor in deset tisoč mož za njim. 15 Gospod je pred Barákom z ostrino meča porazil Siserája, vse njegove bojne vozove in vso njegovo vojsko, tako da se je Siserá spustil iz svojega bojnega voza in pobegnil na svojih stopalih. 16 Toda Barák je zasledoval bojne vozove in vojsko do Haróšeta poganov in vsa Siserájeva vojska je padla na ostrino meča in niti mož ni preostal. 17 Vendar je Siserá na svojih stopalih pobegnil proč k šotoru Jaéle, žene Kenéjca Heberja, kajti mir je bil med Jabínom, kraljem Hacórja in hišo Kenéjca Heberja. 18 Jaéla je odšla ven, da sreča Siserája ter mu rekla: »Zavij noter, moj gospod, zavij noter k meni. Ne boj se.« Ko je zavil noter, k njej v šotor, ga je pokrila z ogrinjalom. 19 Rekel ji je: »Daj mi, prosim te, piti malo vode, kajti žejen sem.« Odprla je meh mleka, mu dala piti in ga pokrila. 20 Ponovno ji je rekel: »Stoj v vratih šotora in zgodilo se bo, ko pride katerikoli mož in od tebe poizveduje in reče: ›Ali je tam kakšen mož,‹ da boš rekla: ›Ne.‹ 21 Potem je Heberjeva žena Jaéla vzela šotorski klin in v svojo roko vzela kladivo in po tiho odšla k njemu in klin zabila v njegova sènca in ga pritrdila k tlom, kajti trdno je zaspal in bil je izmučen. Tako je umrl. 22 Glej, ko je Barák zasledoval Siserája, je Jaéla prišla ven, da ga sreča ter mu rekla: »Pridi in pokazala ti bom moža, ki ga iščeš.« Ko je vstopil v njen šotor, glej, Siserá je ležal mrtev in klin je bil v njegovih sèncih. 23 Tako je Bog na ta dan pred Izraelovimi otroki podjarmil kánaanskega kralja Jabína. 24 Roka Izraelovih otrok je uspevala in prevladala zoper kánaanskega kralja Jabína, dokler niso uničili kánaanskega kralja Jabína.

5 Potem sta Debóra in Abinóamov sin Barák tisti dan zapela, rekoč: 2 »Hvalite Gospoda za maščevanje Izraela, ko se je ljudstvo voljno darovalo. 3 Poslušajte, oh vi kralji, pazljivo prisluhnite, oh vi princi. Jaz, celó jaz, bom prepevala Gospodu. Prepevala bom hvalo Gospodu, Izraelovemu Bogu. 4 Gospod, ko si šel iz Seírja, ko si korakal ven iz edómskega polja, je zemlja trepetala in nebo je kapljalo, tudi oblaki so kapljali vodo. 5 Gore so se topile pred Gospodom, celó tisti Sinaj pred Gospodom, Izraelovim Bogom. 6 V dneh Anátovega sina Šamgárja, v dneh Jaéle, so bile glavne ceste

prazne in popotniki so hodili po stranskih poteh. 7 Prebivalci vasi so prenehali, prenehali so v Izraelu, dokler nisem vstala jaz, Debóra, ki sem vstala, mati v Izraelu. 8 Izbrali so nove bogove. Potem je bila vojna v velikih vratih. Ali sta bila ščit ali sulica videna med štiridesetimi tisoči v Izraelu? 9 Moje srce je [nagnjeno] k Izraelovim voditeljem, ki so se voljno darovali med ljudstvom. Blagoslavljajte Gospoda. 10 Govorite, vi, ki jahate na belih oslih, vi, ki sedite na sodbi in hodite po poti. 11 Tisti, ki so bili osvobojeni pred hrupom lokostrelcev na krajih zajemanj vode, bodo tam ponavljali Gospodova pravična dejanja, celó pravična dejanja do prebivalcev njegovih vasi v Izraelu. Potem bo Gospodovo ljudstvo šlo dol k velikim vratom. 12 Prebudi se, prebudi se, Debóra. Prebudi se, prebudi se, izusti pesem. Vstani Barák in vodí svoje ujeto ujetništvo, ti, Abinóamov sin. 13 Potem je naredil tistega, ki preostane, da ima gospostvo nad plemiči izmed ljudstva. Gospod me je naredil, da imam gospostvo nad mogočnimi. 14 Iz Efrájima je bila tam korenina tistih zoper Amáleka. Za teboj, Benjamin, med tvojim ljudstvom. Iz Mahírja so prišli dol voditelji in iz Zábulona tisti, ki vlečejo pisalo pisca. 15 Isahárjevi princi so bili z Debóro, celo Isahár in tudi Barák. Peš je bil poslan v dolino. Zaradi Rubenovih oddelkov so bile velike misli srca. 16 Zakaj ostajaš med ovčjimi stajami, da poslušaš blejanje tropov? Zaradi Rubenovih oddelkov so bila velika preiskovanja srca. 17 Gileád je prebival onkraj Jordana in zakaj je Dan ostal v ladjah? Aser je nadaljeval na morski obali in prebival v svojih vrzelih. 18 Zábulon in Neftáli sta bila ljudstvi, ki sta izpostavili svoja življenja smrti na visokih krajih polja. 19 Kralji so prišli in se bojevali, potem so se pri vodah Megída v Taanáhu bojevali kánaanski kralji; nobenega dobička od denarja niso vzeli. 20 Vojskovali so se z neba. Zvezde na svojih orbitah so se bojevale zoper Siserája. 21 Reka Kišón jih je odplavila, ta starodavna reka, reka Kišón. Oh moja duša, pomendrala si moč. 22 Potem so bila konjska kopita zlomljena zaradi razloga drvenj, drvenj njihovih mogočnih. 23 ›Prekolnite Meróz, ‹ je rekel Gospodov angel, grenko prekolnite njegove prebivalce, ker niso prišli na pomoč Gospodu, na pomoč Gospodu zoper mogočnega.‹ 24 Blagoslovljena nad ženami naj bo Jaéla, žena Kenéjca Heberja, blagoslovljena nad ženami naj bo v šotoru. 25 Prosil je vode in dala mu je mleko. V gosposki skledi je prinesla maslo. 26 Svojo roko je iztegnila h klinu in svojo desnico k delavčevemu kladivu in s kladivom je udarila Siserája, zdrobila mu je glavo, ko jo je predrla in udarila skozi njegova sènca. 27 Ob njenih stopalih se je upognil, padel je, ulegel se je. Ob njenih stopalih se je upognil, padel je. Kjer se je upognil, tam je mrtev padel dol. 28 Siserájeva mati je pogledala skozi okno in zaklicala skozi mrežo: ›Zakaj se njegov bojni voz tako dolgo mudi? Zakaj se mudijo kolesa njegovih bojnih vozov?‹ 29 Njene modre gospe so ji odgovorile, da, sebi je vrnila odgovor: 30 ›Ali niso pohiteli? Ali niso razdelili plena; vsakemu možu gospodično ali dve. Siseráju plen številnih barv, plen številnih barv vezenine, številnih barv vezenine na obeh straneh, primerne za vratove tistih, ki jemljejo plen?‹ 31 Tako naj vsi tvoji sovražniki propadejo, oh Gospod, toda naj bodo tisti, ki ga ljubijo, kakor sonce, ko vzide v svoji moči.« In dežela je imela štirideset let počitek.

6 Izraelovi otroci so v Gospodovih očeh počeli zlo in Gospod jih je [za] sedem let izročil v roko Midjáncev. 2 Roka Midjáncev je prevladala zoper Izraela in zaradi Midjáncev so si Izraelovi otroci naredili jame, ki so v gorah, votline in oporišča. 3 Bilo je tako, ko je Izrael sejal, da so prišli gor Midjánci, Amalečani in otroci vzhoda, celó ti so prišli gor zoper njih 4 in se utaborili zoper njih in uničili donos zemlje, dokler ne prideš do Gaze in za Izrael niso pustili nobene oskrbe, niti ovce, niti vola, niti osla. 5 Kajti gor so prišli s svojo živino in svojimi šotori in prišli so kakor kobilice zaradi množice, kajti tako njih kakor njihovih kamel je bilo brez števila in vstopili so v deželo, da jo uničijo. 6 Zaradi Midjáncev je bil Izrael silno obubožan in Izraelovi otroci so klicali h Gospodu. 7 Pripetilo se je, ko so zaradi Midjáncev Izraelovi otroci klicali h Gospodu, 8 da je Gospod k Izraelovim otrokom poslal preroka, ki jim je rekel: »Tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›Privedel sem vas gor iz Egipta, vas izpeljal iz hiše sužnosti, 9 vas osvobodil iz roke Egipčanov in iz roke vseh, ki so vas zatirali in jih pregnal izpred vas in vam dal njihovo deželo 10 ter vam rekel: ›Jaz sem Gospod, vaš Bog. Ne bojte se bogov Amoréjcev, v katerih deželi prebivate.‹ Toda niste ubogali mojega glasu.‹« 11 Prišel je Gospodov angel in sedel pod hrast, ki je bil v Ofri, ki je pripadal Abiézerjevcu Joášu. Njegov sin Gideón je pri vinski stiskalnici mlatil pšenico, da jo skrije pred Midjánci. 12 Prikazal se mu je Gospodov angel ter mu rekel: » Gospod je s teboj, mogočen, hraber mož.« 13 Gideón mu je rekel: »Oh moj Gospod, če je z nami Gospod, zakaj nas je potem vse to doletelo? In kje so vsi njegovi čudeži, o katerih so nam povedali naši očetje, rekoč. ›Ali nas ni Gospod privedel gor iz Egipta? Toda sedaj nas je Gospod zapustil in nas izročil v roke Midjáncev.‹« 14 Gospod je pogledal nanj in rekel: »Pojdi v tej svoji moči in ti boš Izraela rešil iz roke Midjáncev. Ali te nisem jaz poslal?« 15 Rekel mu je: »Oh moj Gospod, s čim bom rešil Izraela? Glej, moja družina je revna v Manáseju in jaz sem najmanjši v očetovi hiši.« 16

Gospod mu je rekel: »Zagotovo bom jaz s teboj in Midjánce boš udaril kakor en mož.« 17 Ta mu je rekel: »Če sem torej našel milost v tvojem pogledu, potem mi pokaži znamenje, da ti govoriš z menoj. 18 Ne odidi od tod, prosim te, dokler ne pridem k tebi in prinesem svoje darilo in ga postavim predte.« Rekel je: »Ostal bom, dokler ponovno ne prideš.« 19 Gideón je vstopil in pripravil kozlička in nekvašene kolače iz škafa moke. Meso je položil v košaro, juho v lonec in to prinesel ven k njemu pod hrast in to ponudil. 20 Angel od Boga mu je rekel: »Vzemi meso in nekvašene kolače ter jih položi na to skalo in izlij juho.« In tako je storil. 21 Potem je Gospodov angel iztegnil konec palice, ki je bila v njegovi roki in se dotaknil mesa in nekvašenih kolačev. In iz skale se je dvignil ogenj in použil meso ter nekvašene kolače. Potem je Gospodov angel odšel iz njegovega pogleda. 22 Ko je Gideón zaznal, da je bil to Gospodov angel, je Gideón rekel: »Ojoj, oh Gospod Bog! Ker sem videl Gospodovega angela iz obličja v obličje.« 23 Gospod mu je rekel: »Mir ti bodi, ne boj se. Ne boš umrl.« 24 Potem je Gideón tam zgradil oltar Gospodu in ga imenoval Jahve–šalom. Do današnjega dne je ta še vedno v Ofri Abiézerjevcev. 25 Pripetilo se je isto noč, da mu je Gospod rekel: »Vzemi mladega bikca od svojega očeta, celo drugega bikca starosti sedmih let in zruši Báalov oltar, ki ga ima tvoj oče in posekaj ašero, ki je poleg njega 26 in zgradi oltar Gospodu, svojemu Bogu, na vrhu te skale, na določenem kraju in vzemi drugega bikca in daruj žgalno daritev z lesom ašere, ki jo boš posekal.« 27 Potem je Gideón vzel deset mož izmed svojih služabnikov in storil, kakor mu je Gospod rekel. Bilo je tako, ker se je bal očetove družine in mož mesta, da tega ni mogel storiti podnevi, da je to storil ponoči. 28 Ko so možje mesta zgodaj zjutraj vstali, glej, Báalov oltar je bil podrt in ašera, ki je bila poleg njega, je bila posekana in drugi bikec je bil darovan na oltarju, ki je bil zgrajen. 29 Drug drugemu so rekli: »Kdo je storil to stvar?« Ko so poizvedovali in spraševali, so rekli: »To stvar je storil Joášev sin Gideón.« 30 Potem so možje iz mesta Joášu rekli: »Privedi svojega sina ven, da bo lahko umrl, ker je podrl Báalov oltar in ker je posekal ašero, ki je bila poleg njega.« 31 Joáš je rekel vsem, ki so stali zoper njega: »Mar se boste potegovali za Báala? Ali ga boste vi rešili? Kdor se bo potegoval zanj, naj bo usmrčen, medtem ko je še jutro. Če je on bog, naj se poteguje sam zase, ker je nekdo podrl njegov oltar.« 32 Zato ga je na ta dan imenoval Jerubáal, rekoč: »Naj Báal navaja dokaze zoper njega, ker je zrušil njegov oltar.« 33 Potem so se skupaj zbrali vsi Midjánci, Amálečani in otroci vzhoda, odšli preko in se utaborili v dolini Jezreél. 34 Toda Gospodov Duh je prišel nad Gideóna in ta je zatrobil na šofar in Abiézer je bil zbran za njim. 35 Poslal je poslance po vsem Manáseju, ki je bil tudi zbran za njim. Poslal je poslance k Aserju, k Zábulonu in k Neftáliju in prišli so gor, da jih srečajo. 36 Gideón je rekel Bogu: »Če hočeš po moji roki rešiti Izraela, kakor si rekel, 37 glej, bom na tla položil ovčje runo in če bo rosa samo na runu in bo vsa zemlja poleg suha, potem bom vedel, da hočeš po moji roki rešiti Izraela, kakor si rekel.« 38 In bilo je tako, kajti naslednji dan je zgodaj vstal in iz runa iztisnil roso, polno skledico vode. 39 Gideón je rekel Bogu: »Tvoja jeza naj se ne vname zoper mene in govoril bom samo še tokrat. Naj dokažem, prosim te, samo še tokrat z runom. Naj bo sedaj suho samo na runu, po vsej zemlji pa naj bo rosa.« 40 Bog je to noč storil tako, kajti bilo je suho samo na runu, rosa pa je bila po vsej zemlji.

7 Potem je Jerubáal, ki je Gideón in vse ljudstvo, ki je bilo z njim, vstalo zgodaj in se utaborilo poleg vodnjaka Haród, tako da je bila vojska Midjáncev na njihovi severni strani, v dolini pri Moréjevem hribu. 2 Gospod je rekel Gideónu: »Ljudstva, ki je s teboj, je zame preveč, da bi Midjánce izročil v njihove roke, da se ne bi Izrael poveličeval zoper mene, rekoč: ›Moja lastna roka me je rešila.‹« 3 Zdaj torej pojdi, razglasi v ušesa ljudstva, rekoč: ›Kdorkoli je boječ in se boji, naj se vrne in zgodaj odide z gore Gileád.‹« In tam se jih je izmed ljudstva vrnilo dvaindvajset tisoč, ostalo pa jih je deset tisoč. 4 Gospod je rekel Gideónu: »Ljudstva je še preveč. Privedi jih dol k vodi in tam ti jih bom preizkusil.« Zgodilo se bo, da o komer ti rečem: ›Ta bo šel s teboj, ‹ bo ta isti šel s teboj; in o komer ti rečem: ›Ta ne bo šel s teboj, ‹ ta isti ne bo šel.« 5 Tako je ljudstvo privedel dol k vodi in Gospod je rekel Gideónu: »Kdorkoli s svojim jezikom sreba vodo, kakor sreba pes, tega boš postavil poleg sebe, podobno vsakega, ki poklekne dol na svoja kolena, da bi pil.« 6 Število tistih, ki so srebali s pristavljanjem svoje roke k svojim ustom, je bilo tristo mož, toda vsi drugi izmed ljudstva so se upognili na svoja kolena, da pijejo vodo. 7 Gospod je rekel Gideónu: »S tristo možmi, ki so srebali, vas bom rešil in Midjánce izročil v tvojo roko. Vse preostalo ljudstvo pa naj gre vsak mož k svojemu kraju.« 8 Tako je ljudstvo v svojo roko vzelo živež in svoje šofarje, ves preostanek Izraela pa je vsakega moža poslal k svojemu šotoru in obdržal tistih tristo mož. Midjánska vojska pa je bila pod njim v dolini. 9 Iste noči se je pripetilo, da mu je Gospod rekel: »Vstani, spusti se k vojski, kajti izročil sem jo v tvojo roko. 10 Toda če se bojiš iti dol, pojdi dol k vojski s svojim služabnikom Purájem. 11 Slišal boš kaj govorijo. Potem se bodo tvoje roke okrepile, da greš dol k vojski.« Potem je s

svojim služabnikom Purájem odšel dol k zunanjim izmed oboroženih mož, ki so bili v vojski. **12** Midjánci in Amalečani in vsi otroci vzhoda pa so ležali povprek po dolini, zaradi množice podobni kobilicam in njihovih kamel je bilo zaradi množice brez števila, kakor peska ob morski obali. **13** Ko je Gideón prišel, glej, je bil tam mož, ki je svojemu tovarišu povedal sanje ter rekel: »Glej, sanjal sem sanje in glej, kolač ječmenovega kruha se je privalil v midjánsko vojsko, prišel k šotoru in ga udaril, da je ta padel in ga prevrnil, da je ležal postrani.« **14** Njegov tovariš je odgovoril in rekel: »To ni nič drugega kakor meč Gideóna, Joáševega sina, moža iz Izraela, kajti v njegovo roko je Bog izročil Midjánce in vso vojsko.« **15** Bilo je tako, ko je Gideón slišal pripovedovanje sanj in njeno razlago, da je oboževal, se vrnil v Izraelovo vojsko in rekel: »Vstanite, kajti Gospod je v vašo roko izročil midjánsko vojsko.« **16** Tristo mož je razdelil na tri skupine in v roko vsakega moža položil šofar s praznimi lončenimi vrči in svetilkami znotraj vrčev. **17** Rekel jim je: »Glejte mene in storite podobno. In glejte, ko pridem k robu tabora, se bo zgodilo, da kakor storim jaz, boste tako storili tudi vi. **18** Ko zatrobim s šofarjem, jaz in vsi tisti, ki so z menoj, potem tudi vi zatrobite s šofarji na vsaki strani tabora in recite: › Meč od Gospoda in od Gideóna.‹« **19** Tako so Gideón in sto mož, ki so bili z njim, prišli k robu tabora na začetku srednje straže in imeli so ravno sveže postavljeno stražo. Zatrobili so na šofarje in razbili lončene vrče, ki so bili v njihovih rokah. **20** Tri skupine so trobile na šofarje in razbile lončene vrče in držale svetilke v svojih levicah in šofarje v svojih desnicah, da z njimi trobijo in kričali: »Meč od Gospoda in od Gideóna.« **21** Stali so vsak mož na svojem mestu okoli tabora in vsa vojska je stekla, kričala in pobegnila. **22** Tristo [jih] je trobilo na šofarje in Gospod je torej po vsej vojski naravnal meč vsakega moža zoper svojega tovariša in vojska je pobegnila do Bet Šite v Cerédi in do meje Abél Mehóle, do Tabáta. **23** Izraelovi možje so se zbrali skupaj iz Neftálija, iz Aserja, iz vsega Manáseja in zasledovali Midjánce. **24** Gideón je poslal poslance po vsej gori Efrájim, rekoč: »Pridite dol zoper Midjánce in pred njimi zasedite vode do Bet Bare in Jordana.« Potem so se vsi Efrájimovi možje zbrali skupaj in zasedli vode do Bet Bare in Jordana. **25** Zajeli so dva princa izmed Midjáncev, Oréba in Zeéba. Oréba so usmrtili na Orébovi skali, Zeéba pa so usmrtili na Zeébovi vinski stiskalnici in zasledovali Midjánce ter glavi Oréba in Zeéba prinesli Gideónu, na drugo stran Jordana.

8 Možje iz Efrájima so mu rekli: »Zakaj si nam tako služil, da nas nisi poklical, ko si odhajal, da bi se bojeval z Midjánci?« In ostro so se pričkali z njim. **2** Rekel jim je: »Kaj sem torej storil v primerjavi z vami? Mar ni Efrájimovo paberkovanje boljše kakor Abiézerjeva trgatev? **3** Bog je v vaše roke izročil midjánska princa, Oréba in Zeéba. Kaj sem bil jaz zmožen storiti v primerjavi z vami?« Potem ko jim je to rekel, se je njihova jeza zoper njega zmanjšala. **4** Gideón je prišel do Jordana ter ga prečkal, on in tristo mož, ki so bili z njim, slabotni, vendar so jih zasledovali. **5** Možem iz Sukóta je rekel: »Dajte, prosim vas, hlebe kruha ljudstvu, ki mi sledi, kajti oslabeli so in jaz zasledujem midjánska kralja Zebaha in Calmunája.« **6** Princi iz Sukóta so rekli: » Mar so roke Zebaha in Calmunája sedaj v tvoji roki, da bi tvoji vojski dali kruha?« **7** Gideón je rekel: »Torej ko Gospod Zebaha in Calmunája izroči v mojo roko, potem bom vaše meso raztrgal s trnjem iz divjine in z osatom.« **8** Od tam je odšel gor do Penuéla in jim podobno govoril. Ljudje iz Penuéla so mu odgovorili podobno kot ljudje iz Sukóta. **9** Govoril je tudi ljudem iz Penuéla, rekoč: »Ko ponovno pridem v miru, bom porušil ta stolp.« **10** Torej Zebah in Calmunáj sta bila v Karkórju in njune vojske z njima, okoli petnajst tisoč mož, vsi, ki so preostali od vseh vojsk otrok vzhoda, kajti tam je padlo sto dvajset tisoč mož, ki so izdirali meč. **11** Gideón je odšel gor po poti tistih, ki so prebivali v šotorih vzhodno od Nobaha in Jogbóhe in udaril vojsko, kajti vojska je bila brezskrbna. **12** Ko sta Zebah in Calmunáj pobegnila, ju je zasledoval in zajel dva midjánska kralja, Zebaha in Calmunája ter porazil vso vojsko. **13** Joášev sin Gideón se je vrnil iz bitke, preden je vzšlo sonce. **14** Ujel je mladeniča izmed ljudi iz Sukóta in od njega poizvedel in ta mu je opisal prince iz Sukóta in njihove starešine, celó sedeminsedemdeset mož. **15** Prišel je k možem iz Sukóta in rekel: »Glejte Zebaha in Calmunája, s katerima ste me ošteli, rekoč: ›Mar so roke Zebaha in Calmunája sedaj v tvoji roki, da naj bi dali kruha tvojim možem, ki so izmučeni.‹« **16** Zgrabil je mestne starešine in trnje iz divjine in osat ter z njimi učil može iz Sukóta. **17** Podrl je stolp v Penuélu in usmrtil može iz mesta. **18** Potem je Zebahu in Calmunáju rekel: »Kakšne vrste možje so bili tisti, ki sta jih usmrtila pri Taboru?« Odgovorila sta: »Takšni so bili, kot si ti. Vsakdo je bil podoben kraljevemu otroku.« **19** Rekel je: » Bili so moji bratje, celó sinovi moje matere. Kakor živi Gospod, če bi jih rešila žive, vaju ne bi ubil.« **20** Svojemu prvorojencu Jeterju je rekel: »Vstani in ju ubij.« Toda mladostnik ni izvlekel svojega meča, kajti bal se je, ker je bil še mladostnik. **21** Potem sta Zebah in Calmunáj rekla: »Vstani ti in padi na naju, kajti kakršen je mož, takšna je njegova moč.« Gideón je vstal in usmrtil Zebaha in Calmunája in odvzel ornamente,

ki so bili na vratovih njunih kamel. 22 Potem so možje iz Izraela rekli Gideónu: »Ti vladaj nad nami, oba, ti in tvoj sin in tudi sin tvojega sina, kajti osvobodil si nas iz roke Midjáncev.« 23 Gideón jim je rekel: »Jaz ne bom vladal nad vami niti ne bo moj sin vladal nad vami. Gospod bo vladal nad vami.« 24 Gideón jim je rekel: »Od vas bi želel prošnjo, da bi mi dal vsak mož uhane od svojega plena.« (Kajti imeli so zlate uhane, ker so bili Izmaelci.) 25 Odgovorili so: »Voljno jih bomo dali.« Razširili so obleko in nanjo je vsak mož vrgel uhane od svojega plena. 26 Teža zlatih uhanov, ki jih je zahteval, je bila tisoč sedemsto šeklov zlata, poleg ornamentov in obeskov za ušesa in škrlatnega oblačila, ki je bil na midjánskih kraljih in poleg verižic, ki so bile okoli vratov njihovih kamel. 27 Gideón je iz njih naredil efód in ga dal v svoje mesto, v Ofro. Ves Izrael se je odšel tja vlačugat za njim. Ta stvar je postala zanka Gideónu in njegovi hiši. 28 Tako je bil Midján podjarmljen pred Izraelovimi otroki, tako da niso več vzdignili svojih glav. In dežela je bila v Gideónovih dneh v spokojnosti štirideset let. 29 Joášev sin Jerubáal je odšel in prebival v svoji lastni hiši. 30 Gideón je imel sedemdeset sinov, rojenih od njegovega telesa, kajti imel je mnogo žena. 31 Njegova priležnica, ki je bila v Sihemu, mu je prav tako rodila sina, čigar ime je imenoval Abiméleh. 32 Joášev sin Gideón je umrl v dobri visoki starosti in bil pokopan v mavzoleju njegovega očeta Joáša v Ofri Abiézerjevcev. 33 Takoj, ko je bil Gideón mrtev, se je pripetilo, da so se Izraelovi otroci ponovno obrnili in se šli vlačugat za Báali in si naredili Baal-berita za svojega boga. 34 Izraelovi otroci se niso spominjali Gospoda, svojega Boga, ki jih je osvobodil iz rok vseh njihovih sovražnikov na vsaki strani 35 niti niso izkazali prijaznosti Jerubáalovi hiši, namreč Gideónu, glede na vso dobroto, ki jo je izkazal Izraelu.

9 Jerubáalov sin Abiméleh je šel do Sihema, do bratov svoje matere in se z njimi posvetoval in z vso družino hiše očeta svoje matere, rekoč: 2 »Govorite, prosim vas, na ušesa vsem sihemskim gospodarjem: ›Ali je za vas bolje, da vsi Jerubáalovi sinovi, katerih je sedemdeset oseb, kraljujejo nad vami ali da nad vami kraljuje eden? Spomnite se tudi, da sem jaz vaša kost in vaše meso.‹« 3 Bratje njegove matere so vse te besede o njem govorili v ušesa vseh sihemskih gospodarjev in njihova srca nagnili, da sledijo Abimélehu, kajti rekli so: »On je naš brat.« 4 Iz hiše Baal-berita so mu dali sedemdeset koščkov srebra, s katerimi je Abiméleh najel prazno-glave in nepomembne osebe, ki so mu sledili. 5 Odšel je v hišo svojega očeta pri Ofri in na enem kamnu usmrtil svoje brate, Jerubáalove sinove, ki jih je bilo sedemdeset oseb. Kljub temu pa je ostal najmlajši Jerubáalov sin Jotám, kajti ta se je skril. 6 Vsi sihemski gospodarji so se zbrali skupaj in vsa Milójeva hiša in odšli ter Abiméleha postavili za kralja pri ravninskem stebru, ki je bil v Sihemu. 7 Ko so to povedali Jotámu, je ta odšel in se postavil na vrhu gore Garizím, povzdignil svoj glas, zavpil in jim rekel: »Prisluhnite mi, vi sihemski gospodarji, da bo Bog lahko prisluhnil vam. 8 Drevesa so šla naprej ob času, da mazilijo kralja nad seboj in rekla so oljki: ›Kraljuj nad nami.‹ 9 Toda oljka jim je rekla: ›Mar naj zapustim svojo mastnost, s katero po meni častijo Boga in človeka in grem, da bi bila povišana nad drevesa?‹ 10 Drevesa so rekla figovemu drevesu: ›Ti pridi in kraljuj nad nami.‹ 11 Toda figovo drevo jim je reklo: ›Mar naj zapustim svojo sladkost in svoj dober sad in grem, da bi bilo povišano nad drevesa?‹ 12 Potem so drevesa rekla trti: ›Ti pridi in kraljuj nad nami.‹ 13 Trta pa jim je rekla: ›Mar naj zapustim svoje vino, ki razveseljuje Boga in človeka in grem, da naj bi bila povišana nad drevesa?‹ 14 Potem so vsa drevesa rekla trnovemu grmu: ›Ti pridi in kraljuj nad nami.‹ 15 Trnov grm je rekel drevesom: ›Če me resnično mazilite za kralja nad seboj, potem pridite in svoje zaupanje položite v mojo senco, in če ne, naj ogenj pride iz trnovega grma in použije libanonske cedre.‹ 16 Zdaj torej, če ste storili resnično in iskreno v tem, da ste si postavili Abiméleha za kralja in če ste dobro postopali z Jerubáalom in njegovo hišo in mu storili glede na ravnanje njegovih rok 17 (kajti moj oče se je bojeval za vas in v ospredju tvegal svoje življenje in vas osvobodil iz roke Midjáncev 18 in ste ta dan vstali zoper hišo mojega očeta in umorili njegove sinove, sedemdeset oseb na enem kamnu in postavili Abiméleha, sina njegove dekle, za kralja nad sihemskimi gospodarji, ker je vaš brat). 19 Če ste torej ta dan resnično in iskreno postopali z Jerubáalom in njegovo hišo, potem se veselite z Abimélehom in naj se tudi on veseli z vami. 20 Toda če ne, naj ogenj pride od Abiméleha in pogoltne sihemske gospodarje in Milójevo hišo. In ogenj naj pride od sihemskih gospodarjev in od Milójeve hiše in požre Abiméleha. 21 Jotám je stekel proč, pobegnil in odšel v Beêr in tam prebival zaradi strahu pred svojim bratom Abimélehom. 22 Ko je Abiméleh tri leta kraljeval nad Izraelom, 23 je potem Bog med Abiméleha in sihemske gospodarje poslal zlega duha in sihemski gospodarji so zahrbtno postopali z Abimélehom, 24 da bi ta krutost, storjena sedemdesetim Jerubáalovim sinovom lahko prišla in bi bila njihova kri položena na njihovega brata Abiméleha, ki jih je umoril in na sihemske gospodarje, ki so mu pomagali pri morjenju njegovih bratov. 25 Sihemski gospodarji so zanj postavili prežavce v zasedi na vrhu gora in ti so oropali vse, ki so mimo njih prišli po tej

poti, in to je bilo povedano Abimélehu. 26 Ebedov sin Gáal
je prišel s svojimi brati in odšel preko v Sihem in sihemski
gospodarji so svoje zaupanje položili vanj. 27 Odšli so ven
na polja in obrali svoje vinograde in tlačili grozdje in se
veselili in odšli v hišo svojega boga, jedli, pili in preklinjali
Abiméleha. 28 Ebedov sin Gáal je rekel: »Kdo je Abiméleh in
kdo je Sihem, da bi mu služili? Mar ni on Jerubáalov sin? In
Zebúl njegov častnik? Služite možem Sihemovega očeta
Hamórja, kajti zakaj bi mi služili njemu? 29 Bog daj, da bi bilo
to ljudstvo pod mojo roko! Potem bi odstranil Abiméleha.« In
Abimélehu je rekel: »Okrepi svojo vojsko in pridi ven.« 30
Ko je Zebúl, vladar mesta, slišal besede Ebedovega sina
Gáala, je bila njegova jeza vžgana. 31 Na skrivnem je poslal
poslance k Abimélehu, rekoč: »Glej, Ebedov sin Gáal in
njegovi bratje so prišli v Sihem in glej, zoper tebe utrjujejo
mesto. 32 Zdaj se torej dvigni ponoči ti in ljudstvo, ki je s
teboj in na polju prežite v zasedi 33 in zgodilo se bo, da
zjutraj, takoj ko bo sonce vzšlo, da boš zgodaj vstal in se
nameril na mesto. In glej, ko bodo on in ljudstvo, ki je z njim,
prišli ven zoper tebe, potem jim boš lahko storil kakor boš
našel priložnost.« 34 Abiméleh je ponoči vstal in vse ljudstvo,
ki je bilo z njim in so v štirih skupinah prežali zoper Sihem.
35 Ebedov sin Gáal je odšel ven in stal v vhodu velikih vrat
mesta. Abiméleh in ljudstvo, ki je bilo z njim, pa je vstalo od
prežanja. 36 Ko je Gáal zagledal ljudstvo, je rekel Zebúlu:
»Glej, tam prihaja ljudstvo dol iz vrha gorovja.« Zebúl mu je
rekel: »Senco gorovja vidiš, kakor bi bili možje.« 37 Gáal je
ponovno spregovoril in rekel: »Vidiš, tam prihaja dol ljudstvo
po sredi dežele in druga skupina prihaja vzdolž ravnine
Maonim.« 38 Potem mu je Zebúl rekel: »Kje so sedaj tvoja
usta, s katerimi praviš: ›Kdo je Abiméleh, da bi mu služili?‹
Mar ni to ljudstvo, ki si ga preziral? Pojdi sedaj ven, prosim
te in se bori z njimi.« 39 Gáal je odšel ven pred sihemskimi
gospodarji in se boril z Abimélehom. 40 Abiméleh ga je
pregnal in ta je pobegnil pred njim in mnogi so bili zrušeni in
ranjeni, celó do vhoda velikih vrat. 41 Abiméleh je prebival
pri Arúmi, Zebúl pa je vrgel ven Gáala in njegove brate, da
ne bi prebivali v Sihemu. 42 Naslednji dan se je pripetilo,
da je ljudstvo odšlo ven na polje in povedali so Abimélehu.
43 Ta je vzel ljudstvo in jih razdelil v tri skupine. Na polju
so prežali v zasedi in glej, ljudstvo je prišlo ven iz mesta.
Vstal je zoper njih in jih udaril. 44 Abiméleh in skupina, ki je
bila z njim, je pohitela naprej in stala na vhodu velikih vrat
mesta in dve drugi skupini sta stekli nad vse ljudstvo, ki
je bilo na poljih in jih usmrtili. 45 Abiméleh se je ves tisti
dan boril zoper mesto, zavzel mesto, usmrtil ljudstvo, ki je
bilo v njem, premagal mesto in ga potresel s soljo. 46 Ko
so vsi gospodarji sihemskega stolpa to slišali, so vstopili v
trdnjavo hiše boga Berita. 47 To je bilo povedano Abimélehu,
da so bili vsi gospodarji sihemskega stolpa zbrani skupaj. 48
Abiméleh se je povzpel na goro Calmón, on in vse ljudstvo,
ki je bilo z njim in Abiméleh je v svojo roko vzel sekiro,
odsekal vejo iz dreves, jo vzel in jo položil na svojo ramo in
rekel ljudstvu, ki je bilo z njim: »Kar ste videli storiti mene,
pohitite in storite, kakor sem storil jaz.« 49 Podobno je vse
ljudstvo odsekalo vsak svojo vejo, sledilo Abimélehu, jih
položili k trdnjavi in zažgali trdnjavo nad njimi. Tako da so
umrli tudi vsi ljudje iz sihemskega stolpa, okoli tisoč mož in
žena. 50 Potem je Abiméleh odšel v Tebéc, se utaboril zoper
Tebéc in ga zavzel. 51 Toda tam, znotraj mesta, je bil močan
stolp in tja so pobegnili vsi možje in žene in vsi iz mesta in
ga za seboj zaprli in se spravili na vrh stolpa. 52 Abiméleh je
prišel k stolpu, se boril zoper njega in se približal vratom
stolpa, da bi ga zažgal z ognjem. 53 Neka ženska je kos
mlinskega kamna vrgla na Abimélehovo glavo in razbila
njegovo lobanjo. 54 Potem je naglo zaklical k mladeniču,
svojemu nosilcu bojne opreme in mu rekel: »Izvleci svoj
meč in me usmrti, da ne bodo ljudje o meni rekli: ›Ubila
ga je ženska.‹« In njegov mladenič ga je prebodel in ta je
umrl. 55 Ko so možje iz Izraela videli, da je bil Abiméleh
mrtev, so odšli vsak mož na svoj kraj. 56 Tako je Bog povrnil
Abimélehovo zlobnost, ki jo je storil svojemu očetu z umorom
svojih sedemdesetih bratov 57 in vse zlo sihemskih ljudi je
Bog povrnil na njihove glave in nadnje je prišlo prekletstvo
Jerubáalovega sina Jotáma.

10 Za Abimélehom je vstal Tolá, sin Puvája, sinú Dodója,
mož iz Isahárja, da brani Izrael. Prebival je v Šamíru,
na gori Efrájim. 2 Izraelu je sodil triindvajset let in umrl ter bil
pokopan v Šamíru. 3 Za njim je vstal Gileádec Jaír in Izraelu
sodil dvaindvajset let. 4 Imel je trideset sinov, ki so jahali
na tridesetih osličjih žrebetih in imeli so trideset mest, ki se
imenujejo Havot Jaír do tega dne, ki so v deželi Gileád. 5
Jaír je umrl in bil pokopan v Kamónu. 6 Izraelovi otroci pa so
v Gospodovih očeh ponovno počeli zlo in služili Báalom,
Astarti, bogovom Sirije, bogovom Sidóna, bogovom Moába,
bogovom Amónovih otrok in bogovom Filistejcev in zapustili
so Gospoda in mu niso služili. 7 Gospodova jeza je bila
vroča zoper Izrael in prodal jih je v roke Filistejcev in v roke
Amónovih otrok. 8 Tisto leto so tlačili in zatirali Izraelove
otroke; osemnajst let, vse Izraelove otroke, ki so bili na drugi
strani Jordana, v deželi Amoréjcev, ki je v Gileádu. 9 Poleg
tega so Amónovi otroci prečkali Jordan, da se borijo tudi
zoper Juda, zoper Benjamina in zoper Efrájimovo hišo, tako,
da je bil Izrael silno stiskan. 10 Izraelovi otroci so vpili h

Gospodu, rekoč: »Grešili smo zoper tebe, zato ker smo zapustili svojega Boga in služili tudi Báalom.« 11 Gospod je Izraelovim otrokom rekel: » Mar vas nisem osvobodil pred Egipčani in pred Amoréjci, pred Amónovimi otroki in pred Filistejci? 12 Tudi Sidónci, Amalečani in Maonci so vas zatirali in klicali ste k meni in osvobodil sem vas iz njihove roke. 13 Vendar ste me zapustili in služili drugim bogovom, zato vas ne bom več osvobajal. 14 Pojdite in jokajte k bogovom, ki ste jih izbrali. Naj vas oni osvobodijo v času vaše stiske.« 15 Izraelovi otroci so rekli Gospodu: »Grešili smo. Stôri nam, karkoli se ti zdi dobro. Prosimo te, samo osvobodi nas ta dan.« 16 Izmed sebe so odstranili tuje bogove in služili Gospodu. Njegova duša je bila užaloščena zaradi Izraelove bede. 17 Potem so bili Amónovi otroci zbrani skupaj in se utaborili v Gileádu. Izraelovi otroci pa so se zbrali skupaj in se utaborili v Micpi. 18 Ljudstvo in gileádski princi so drug drugemu rekli: »Kateri mož je ta, ki se bo začel boriti zoper Amónove otroke? Ta bo poglavar nad vsemi prebivalci Gileáda.«

11 Torej Gileádec Jefte je bil mogočen hraber človek in bil je sin pocestnice; in Gileád je zaplodil Jefteja. 2 Gileádova žena mu je rodila sinove in sinovi njegove žene so zrasli in pregnali Jefteja ter mu rekli: »Ne boš dedoval v hiši našega očeta, kajti ti si sin tuje ženske.« 3 Potem je Jefte pobegnil pred svojimi brati in prebival v deželi Tob. Tam pa so bili k Jefteju zbrani praznoglavi možje in z njim odšli ven. 4 In pripetilo se je tekom časa, da so Amónovi otroci začeli vojno zoper Izrael. 5 Bilo je tako, da ko so Amónovi otroci začeli vojno zoper Izrael, so starešine iz Gileáda odšli, da Jefteja pripeljejo iz dežele Tob. 6 Jefteju so rekli: »Pridi in bodi naš poveljnik, da se bomo lahko borili z Amónovimi otroki.« 7 Jefte je rekel starešinam iz Gileáda: »Ali me niste sovražili in pregnali iz hiše mojega očeta? Zakaj ste prišli k meni sedaj, ko ste v stiski?« 8 Starešine iz Gileáda so Jefteju rekli: »Zato se sedaj ponovno obračamo k tebi, da boš lahko šel z nami in se boril zoper Amónove otroke in boš naš poglavar nad vsemi prebivalci Gileáda.« 9 Jefte je rekel starešinam iz Gileáda: »Če me ponovno privedete domov, da se borim zoper Amónove otroke in jih Gospod izroči pred menoj, ali bom vaš poglavar?« 10 Starešine iz Gileáda so rekli Jefteju: » Gospod bodi priča med nami, če ne storimo tako glede na tvoje besede.« 11 Potem je Jefte odšel s starešinami iz Gileáda in ljudstvo ga je postavilo za poglavarja in poveljnika nad njimi in Jefte je vse svoje besede izrekel pred Gospodom v Micpi. 12 Jefte je poslal poslance h kralju Amónovih otrok, rekoč: »Kaj imaš z menoj, da si prišel zoper mene, da se boriš v moji deželi?« 13 Kralj Amónovih otrok je Jeftejevim poslancem odgovoril: »Ker je Izrael odvzel mojo deželo, ko so prišli gor iz Egipta, od Arnóna, celo do Jabóka in do Jordana. Sedaj torej ponovno miroljubno povrni te dežele.« 14 Jefte je ponovno poslal poslance h kralju Amónovih otrok 15 in mu rekel: »Tako govori Jefte: ›Izrael ni odvzel moábske dežele niti dežele Amónovih otrok, 16 temveč ko je Izrael prišel gor iz Egipta in skozi divjino hodil do Rdečega morja in prišel do Kadeša, 17 potem je Izrael poslal poslance k edómskemu kralju, rekoč: ›Pusti mi, prosim te, iti skozi tvojo deželo.‹ Toda edómski kralj temu ni hotel prisluhniti. In na podoben način so poslali k moábskemu kralju. Toda ta ni hotel privoliti in Izrael je ostal v Kadešu. 18 Potem so šli vzdolž skozi divjino in obkrožili edómsko deželo in moábsko deželo in prišli pri vzhodni strani moábske dežele in se utaborili na drugi strani Arnóna, toda niso prišli znotraj moábske meje, kajti Arnón je bil moábska meja. 19 Izrael je poslal poslance k Sihónu, kralju Amoréjcev, hešbónskemu kralju. Izrael mu je rekel: ›Naj gremo, prosim te, skozi tvojo deželo na svoj kraj.‹ 20 Toda Sihón ni zaupal Izraelu, da gre skozi njegovo pokrajino, temveč je Sihón zbral skupaj vse svoje ljudstvo, se utaboril v Jahacu in se boril zoper Izrael. 21 Gospod, Izraelov Bog, je Sihóna in vse njegovo ljudstvo izročil v roko Izraelcev in ti so jih udarili. Tako je Izrael vzel v last vso deželo Amoréjcev, prebivalcev tiste dežele. 22 V last so vzeli vse pokrajine Amoréjcev, od Arnóna, celo do Jabóka in od divjine, celo do Jordana. 23 Tako je torej Gospod, Izraelov Bog, Amoréjce razlastil izpred svojega ljudstva Izraela in ti naj bi to vzel v last? 24 Ali ne boš vzel v last tega, kar ti tvoj bog Kemoš daje v last? Tako kogarkoli bo Gospod, naš Bog, napodil izpred nas, te bomo vzeli v last. 25 In sedaj ali si ti kakorkoli boljši kakor Balák, Cipórjev sin, moábski kralj? Ali se je on kdaj prepiral zoper Izrael, ali se je kdaj boril zoper njih, 26 medtem ko je Izrael tristo let prebival v Hešbónu in njegovih mestih, v Aroêrju in njegovih mestih in v vseh mestih, ki so vzdolž ob pokrajinah Arnóna? Zakaj jih torej niste povrnili znotraj tega časa? 27 Zato nisem grešil zoper tebe, temveč mi ti delaš krivico, da se vojskuješ zoper mene. Gospod, Sodnik, naj bo danes sodnik med Izraelovi otroci in Amónovimi otroci.‹« 28 Vendar kralj Amónovih otrok ni prisluhnil Jeftejevim besedam, ki mu jih je poslal. 29 Potem je Gospodov Duh prišel nad Jefteja in ta je prečkal Gileád in Manáse in šel čez Micpo v Gileádu in iz Micpe v Gileádu prečkal k Amónovim otrokom. 30 Jefte je prisegel zaobljubo Gospodu in rekel: »Če mi boš čisto gotovo izročil Amónove sinove v moje roke, 31 potem se bo zgodilo, da kdorkoli pride naprej od vrat moje hiše, da bi me srečal, ko se v miru vrnem od Amónovih otrok, bo zagotovo

Gospodov in daroval ga bom za žgalno daritev.« 32 Tako je Jefte prešel preko k Amónovim otrokom, da se bori zoper njih in Gospod jih je izročil v njegove roke. 33 Udaril jih je od Aroêrja, celo dokler ne prideš v Minít, celó dvajset mest in do ravnine vinogradov, z zelo velikim pokolom. Tako so bili Amónovi otroci podjarmljeni pred Izraelovimi otroci. 34 Jefte je prišel v Micpo, k svoji hiši in glej, njegova hči je prišla ven, da ga sreča s tamburini in s plesi. Ona pa je bila njegov edini otrok. Poleg nje ni imel niti sina niti hčere. 35 Pripetilo se je, ko jo je zagledal, da je pretrgal svoja oblačila in rekel: »Ojoj, moja hči! Zelo si me potrla in ti si ena izmed tistih, ki me vznemirjajo, kajti svoja usta sem odprl h Gospodu in se ne morem obrniti nazaj.« 36 Rekla mu je: »Moj oče, če si svoja usta odprl h Gospodu, mi stori glede na to, kar je prišlo iz tvojih ust, kakor se je Gospod zate maščeval na tvojih sovražnikih, na Amónovih otrocih.« 37 Svojemu očetu je rekla: »Naj mi bo storjena ta stvar. Dva meseca me pusti samo, da lahko grem gor in dol po gorah in objokujem svoje devištvo, jaz in moje prijateljice.« 38 Rekel je: »Pojdi.« In za dva meseca jo je poslal proč in odšla je s svojimi družabnicami ter po gorah objokovala svoje devištvo. 39 Pripetilo se je ob koncu dveh mesecev, da se je vrnila k svojemu očetu, ki je z njo storil glede na svojo zaobljubo, ki jo je prisegel. Nobenega moškega ni spoznala. In to je bil zakon v Izraelu, 40 da so Izraelove hčere vsako leto odšle, da štiri dni v letu objokujejo hčer Gileádca Jefteja.

12 Možje iz Efrájima so se zbrali skupaj in odšli proti severu in rekli Jefteju: »Zakaj prehajaš preko, da se boriš zoper Amónove otroke, nas pa nisi poklical, da gremo s teboj? Nad teboj bomo tvojo hišo požgali z ognjem.« 2 Jefte jim je rekel: »Jaz in moje ljudstvo smo bili v velikem boju z Amónovimi otroki in ko sem vas poklical, me niste osvobodili iz njihovih rok. 3 Ko sem videl, da me niste osvobodili, sem svoje življenje vzel v svoje roke in šel preko, proti Amónovim otrokom in Gospod jih je izročil v mojo roko. Zakaj ste torej vi ta dan prišli gor do mene, da se borite zoper mene?« 4 Potem je Jefte zbral skupaj vse gileádske može in se bojeval z Efrájimom in gileádski možje so udarili Efrájim, ker so rekli: »Vi Gileádčani ste ubežniki iz Efrájima med Efrájimci in Manásejci.« 5 Gileádčani so pred Efrájimci zavzeli jordanske prehode. In bilo je tako, da ko so tisti Efrájimci, ki so pobegnili, rekli: »Naj grem preko, « da so mu gileádski možje rekli: » Ali si Efrájimec?« Če je rekel: »Ne, « 6 potem so mu rekli: »Reci sedaj Šibólet« in je rekel »Sibólet, « kajti tega ni mogel pravilno naglasiti. Potem so ga prijeli in usmrtil pri jordanskih prehodih in tam jih je ob tistem času izmed Efrájimcev padlo dvainštirideset tisoč. 7 Jefte je Izraelu sodil šest let. Potem je Gileádčan Jefte umrl in bil pokopan v enem izmed mest Gileáda. 8 Za njim je Izraelu sodil Ibcán iz Betlehema. 9 Ta je imel trideset sinov in trideset hčera, ki jih je poslal naokrog in za svoje sinove je vzel trideset hčera od drugod. Izraelu je sodil sedem let. 10 Potem je Ibcán umrl in je bil pokopan pri Betlehemu. 11 Za njim je Izraelu sodil Zábulonec Elón. Izraelu je sodil deset let. 12 Zábulonec Elón je umrl in je bil pokopan v Ajalónu, v deželi Zábulon. 13 Za njim je Izraelu sodil Abdón, sin Piratónca Hiléla. 14 Ta je imel štirideset sinov in trideset nečakov, ki so jahali na sedemdesetih osličjih žrebetih. Izraelu je sodil osem let. 15 Abdón, sin Piratónca Hiléla, je umrl in je bil pokopan v Piratónu, v deželi Efrájim, na gori Amalečanov.

13 Izraelovi otroci so ponovno počeli zlo v Gospodovih očeh in Gospod jih je za štirideset let izročil v roko Filistejcev. 2 Tam pa je bil nek mož iz Core, iz družine Danovcev, katerega ime je bilo Manóah. Njegova žena pa je bila jalova in ni rodila. 3 Gospodov angel se je prikazal ženski in ji rekel: »Glej torej, jalova si in ne rojevaš, toda spočela boš in rodila sina. 4 Zdaj se torej pazi, prosim te in ne pij ne vina ne močne pijače in ne jej nobene nečiste stvari, 5 kajti glej, spočela boš in rodila sina in nobena britev ne bo prišla na njegovo glavo, kajti otrok bo od maternice nazirec Bogu in on bo začel Izraela osvobajati iz roke Filistejcev.« 6 Potem je ženska prišla in svojemu soprogu povedala, rekoč: »Božji mož je prišel k meni in njegovo obličje je bilo podobno obličju Božjega angela, zelo strašno. Toda nisem ga vprašala, od kje je bil niti mi ni povedal svojega imena, 7 toda rekel mi je: ›Glej, spočela boš in rodila sina. Sedaj ne pij ne vina niti močne pijače, tudi ne jej nobene nečiste stvari, kajti otrok bo od maternice nazirec Bogu do dneva svoje smrti.‹« 8 Potem je Manóah rotil Gospoda in rekel: »Oh moj Gospod, naj Božji mož, ki si ga poslal, ponovno pride k nama in naju pouči, kaj bova storila otroku, ki bo rojen.« 9 Bog je prisluhnil Manóahovemu glasu in Božji angel je ponovno prišel k ženski, medtem ko je sedela na polju, toda njen soprog Manóah ni bil z njo. 10 Ženska je pohitela, stekla in pokazala svojemu soprogu ter mu rekla: »Glej, mož se mi je prikazal, ki je prišel k meni oni dan.« 11 Manóah je vstal in odšel za svojo ženo in prišel k možu ter mu rekel: » Ali si ti mož, ki govoriš ženski?« Rekel je: »Jaz sem.« 12 Manóah je rekel: »Sedaj naj se tvoje besede zgodijo. Kako naj določiva otroku in kako mu bova storila?« 13 Gospodov angel je Manóahu rekel: »Pred vsem, kar sem rekel ženski, naj se ona pazi. 14 Ne sme jesti nobene stvari, ki prihaja od vina, niti naj ne pije vina ali močne pijače, niti naj ne jé

nobene nečiste stvari; vsega, kar sem ji zapovedal, naj se drži.« 15 Manóah je rekel Gospodovemu angelu: »Prosim te, naj te zadrživa, dokler zate ne bova pripravila kozlička.« 16 Gospodov angel je Manóahu rekel: »Čeprav me zadržiš, ne bom jedel od vajinega kruha. Če pa hočeš darovati žgalno daritev, jo moraš darovati Gospodu.« Kajti Manóah ni vedel, da je bil to Gospodov angel. 17 Manóah je Gospodovemu angelu rekel: »Kakšno je tvoje ime, potem ko se izpolnijo tvoje besede, da ti lahko izkaževa čast?« 18 Gospodov angel mu je rekel: »Zakaj sprašuješ po mojem imenu, glede na to, da je to skrivnost?« 19 Tako je Manóah vzel kozliča z jedilno daritvijo in ga na skali daroval Gospodu in angel je čudežno storil in Manóah in njegova žena sta to videla. 20 Kajti pripetilo se je, ko se je plamen iz oltarja povzpel proti nebu, da se je Gospodov angel dvignil v oltarnem plamenu. Manóah in njegova žena sta pogledala na to in padla na svoja obraza k tlom. 21 Toda Gospodov angel se ni več prikazal Manóahu in njegovi ženi. Potem je Manóah vedel, da je bil to Gospodov angel. 22 Manóah je svoji ženi rekel: »Midva bova zagotovo umrla, ker sva videla Boga.« 23 Toda njegova žena mu je rekla: »Če bi Gospodu ugajalo, da naju ubije, ne bi pri najinih rokah sprejel žgalne daritve in jedilne daritve, niti nama ne bi pokazal vseh teh stvari, niti nama ob tem času ne bi povedal takšnih stvari, kot so te.« 24 Ženska je rodila sina in njegovo ime imenovala Samson. In otrok je rastel in Gospod ga je blagoslovil. 25 In Gospodov Duh ga je občasno začel spodbujati v Danovem taboru, med Coro in Eštaólom.

14 Samson je odšel dol v Timno in v Timni zagledal žensko izmed filistejskih hčera. 2 Prišel je gor in svojemu očetu in svoji materi povedal ter rekel: »V Timni sem videl žensko izmed filistejskih hčera. Sedaj mi jo torej vzemita za ženo.« 3 Potem sta mu njegov oče in njegova mati rekla: » Ali tam ni nobene ženske med hčerami tvojih bratov ali med vsem mojim ljudstvom, da greš, da si vzameš ženo izmed neobrezanih Filistejcev?« Samson je rekel svojemu očetu: »Njo mi vzemi, kajti ta mi ugaja.« 4 Toda njegov oče in njegova mati nista vedela, da je bilo to od Gospoda, da je iskal priložnost zoper Filistejce, kajti ob tistem času so imeli Filistejci gospostvo nad Izraelom. 5 Potem so Samson, njegov oče in njegova mati odšli dol v Timno in prišli do timnatskih vinogradov in glej, proti njemu je zarjovel mlad lev. 6 Gospodov Duh je mogočno prišel nadenj in raztrgal ga je, kakor bi raztrgal kozliča in ničesar ni imel v svoji roki, toda svojemu očetu ali svoji materi ni povedal, kaj je storil. 7 Odšel je dol in govoril z žensko in Samsonu je ugajala. 8 Čez nekaj časa se je vrnil, da jo vzame in zavil je stran, da pogleda levje truplo in glej, tam je bil roj čebel in med v levjem truplu. 9 Od tega je vzel v svoje roke in jedoč šel naprej in prišel k svojemu očetu in materi ter jima dal in onadva sta jedla. Toda ni jima povedal, da je med vzel iz levjega trupla. 10 Tako je njegov oče odšel dol k ženski in Samson je tam priredil zabavo, kajti tako so imeli mladeniči navado delati. 11 Pripetilo se je, ko so ga zagledali, da so privedli trideset družabnikov, da bi bili z njim. 12 Samson jim je rekel: »Sedaj vam bom zastavil uganko. Če mi jo lahko v sedmih dneh praznovanja zagotovo razodenete in jo odkrijete, potem vam bom dal trideset rjuh in trideset zamenjav oblek, 13 toda če mi je ne morete oznaniti, potem mi boste vi dali trideset rjuh in trideset zamenjav oblek.« Rekli so mu: »Zastavi svojo uganko, da jo bomo lahko slišali.« 14 Rekel jim je: »Iz jedca je prišla hrana in iz močnega je izšla sladkost.« In v treh dneh niso mogli pojasniti uganke. 15 Pripetilo se je na sedmi dan, da so Samsonovi ženi rekli: »Premami svojega soproga, da nam lahko oznani uganko, sicer bomo tebe in hišo tvojega očeta zažgali z ognjem. Ali ste nas poklicali, da vzamete kar imamo? Mar ni tako?« 16 Samsonova žena je jokala pred njim ter rekla: »Ti me le sovražiš in me ne ljubiš. Otrokom mojega ljudstva si zastavil uganko, meni pa je nisi povedal.« Rekel ji je: »Glej, nisem je povedal svojemu očetu niti svoji materi in jo bom povedal tebi?« 17 Pred njim je jokala sedem dni, dokler je trajala njihova zabava in pripetilo se je na sedmi dan, da ji je povedal, ker je boleče pritiskala nanj in uganko je povedala otrokom svojega ljudstva. 18 Možje iz mesta so mu sedmi dan, preden je sonce zašlo, rekli: »Kaj je slajše od meda? In kaj je močnejše kakor lev?« Rekel jim je: »Če ne bi orali z mojo telico, ne bi odkrili moje uganke.« 19 In Gospodov Duh je prišel nadenj in odšel je dol v Aškelón in izmed njih usmrtil trideset mož, vzel njihov plen in dal zamenjavo oblačil tistim, ki so pojasnili uganko. Njegova jeza je bila vžgana in odšel je gor do hiše svojega očeta. 20 Toda Samsonova žena je bila dana njegovemu družabniku, ki ga je uporabil kakor svojega prijatelja.

15 Toda pripetilo se je čez nekaj časa, ob času pšenične žetve, da je Samson s kozličem obiskal svojo ženo in rekel: »Šel bom noter k svoji ženi v sobo.« Toda njen oče mu ni dovolil vstopiti. 2 Njen oče je rekel: »Resnično sem mislil, da si jo popolnoma zasovražil, zato sem jo dal tvojemu družabniku. Mar ni njena mlajša sestra boljša od nje? Vzemi njo, prosim te, namesto nje.« 3 Samson je glede njih rekel: »Sedaj bom bolj brez krivde kakor Filistejci, čeprav jim storim zlo.« 4 Samson je odšel in ujel tristo lisic in vzel kose tlečega lesa in obrnil rep k repu in kos tlečega lesa položil v sredo med dva repa. 5 Ko je kose tlečega lesa zažgal, jih je spustil

v stoječe žito Filistejcev in zažgal tako snope, kot tudi stoječe žito, z vinogradi in oljkami. 6 Potem so Filistejci rekli: »Kdo je to storil?« Odgovorili so: »Samson, zet Timnčana, ker je ta vzel njegovo ženo in jo dal njegovemu družabniku.« In Filistejci so prišli gor in z ognjem zažgali njo in njenega očeta. 7 Samson jim je rekel: »Čeprav ste to storili, se vam bom vendarle maščeval in potem bom odnehal.« 8 Udaril jih je, golen in stegno, z velikim pokolom in odšel dol ter prebival na vrhu skale Etám. 9 Potem so Filistejci odšli gor, se utaborili v Judu in se razširili v Lehi. 10 Možje iz Juda so rekli: »Zakaj ste prišli gor zoper nas?« Odgovorili so: »Gor smo prišli, da zvežemo Samsona, da mu storimo, kakor je on storil nam.« 11 Potem je tri tisoč mož iz Juda odšlo na vrh skale Etám in reklo Samsonu: »Mar ne veš, da so Filistejci vladarji nad nami? Kaj je to, kar si nam storil?« Rekel jim je: »Kakor so storili meni, tako sem jaz storil njim.« 12 Rekli so mu: »Prišli smo dol, da te zvežemo, da te lahko izročimo v roko Filistejcev.« Samson jim je rekel: »Prisezite mi, da vi sami ne boste padli name.« 13 Odgovorili so mu, rekoč: »Ne, temveč te bomo trdno zvezali in te izročili v njihovo roko, toda mi te zagotovo ne bomo ubili.« Zvezali so ga z dvema novima vrvema in ga od skale privedli gor. 14 Ko je prišel v Lehi, so Filistejci zavpili zoper njega in nadenj je mogočno prišel Gospodov Duh in vrvi, ki so bile na njegovih laktih, so postale kakor lan, ki je bil zažgan z ognjem in njegove vezi so se sprostile iz njegovih rok. 15 Našel je novo oslovsko čeljustnico, iztegnil svojo roko, jo vzel in z njo usmrtil tisoč mož. 16 Samson je rekel: »Z oslovsko čeljustnico, kupi na kupe, z oslovsko čeljustjo sem umoril tisoč mož.« 17 Ko je končal z govorjenjem, se je pripetilo, da je iz svoje roke odvrgel čeljustnico in ta kraj imenoval Ramát Lehi. 18 Bil pa je silno žejen in klical h Gospodu ter rekel: »Ti si dal to veliko osvoboditev v roko svojega služabnika in sedaj ali naj umrem od žeje in padem v roko neobrezancev?« 19 Toda Bog je razklal votel kraj, ki je bil v Čestjustnici in iz njega je pritekla voda. Ko jo je pil, je njegov duh ponovno prišel in bil je oživljen. Zato je njegovo ime imenoval En Koré, ki je v Lehiju, do današnjega dne. 20 V dneh Filistejcev je Izraelu sodil dvajset let.

16 Potem je Samson odšel v Gazo in tam videl pocestnico in šel noter k njej. 2 To je bilo povedano prebivalcem Gaze, rekoč: »Samson je prišel sèm.« Obkolili so ga in vso noč prežali nanj v velikih vratih mesta in vso noč so mirovali, rekoč: »Zjutraj, ko je dan, ga bomo umorili.« 3 Samson je ležal do polnoči, ob polnoči pa je vstal, vzel vrata velikih vrat mesta in dva podboja in z njimi odšel proč, zapah in vse in si jih naložil na svoje rame in jih odnesel gor na vrh hriba, ki je pred Hebrónom. 4 Potem se je pripetilo, da je ljubil žensko v dolini Sorék, ki ji je bilo ime Dalíla. 5 Filistejski knezi so prišli gor k njej in ji rekli: »Premami ga in poglej kje tiči njegova velika moč in s kakšnimi sredstvi bi lahko prevladali zoper njega, da bi ga lahko zvezali, da ga oslabimo, mi pa ti bomo dali, vsak izmed nas, tisoč sto koščkov srebra.« 6 Dalíla je rekla Samsonu: »Povej mi, prosim te, kje leži tvoja velika moč in s čim bi bil lahko zvezan, da se te oslabi.« 7 Samson ji je rekel: »Če me zvežejo s sedmimi zelenimi vrvmi, ki niso bile nikoli posušene, potem bom slaboten in bom kakor drug človek.« 8 Potem so filistejski knezi gor k njej prinesli sedem zelenih vrvi, ki niso bile posušene in ona ga je z njimi zvezala. 9 Torej tam so v zasedi prežali možje, ki so z njo ostajali v sobi. Rekla mu je: »Filistejci nadte Samson.« Potrgal je vrvi, kakor se pretrga nit prediva, ko se dotakne ognja. Tako njegova moč ni bila poznana. 10 Dalíla je rekla Samsonu: »Glej, zasmehoval si me in mi govoril laži. Sedaj mi povej, prosim te, s čim bi bil lahko zvezan.« 11 Rekel ji je: »Če bi me trdno zvezali z novimi vrvmi, ki niso bile nikoli uporabljene, potem bi bil šibek in bi bil kakor drug človek.« 12 Zato je Dalíla vzela nove vrvi, ga z njimi zvezala in mu rekla: »Filistejci nadte Samson.« In tam so bili prežavci v zasedi, ki so ostajali v sobi. In potrgal jih je iz svojih rok kakor nit. 13 Dalíla je rekla Samsonu: »Doklej si me zasmehoval in mi govoril laži. Povej mi s čim naj bi bil zvezan.« Rekel ji je: »Če stkeš sedem pramenov moje glave s tkalčjim osnutkom.« 14 In pritrdila ga je z iglo in mu rekla: »Filistejci nadte Samson.« Prebudil se je iz svojega spanja in odšel s tkalsko iglo in s tkalčjim osnutkom. 15 Rekla mu je: »Kako lahko rečeš: ›Ljubim te, ‹ ko tvoje srce ni z menoj?« Že trikrat si me zasmehoval in mi nisi povedal, v čem leži tvoja velika moč. 16 Ko ga je dnevno pritiskala s svojimi besedami in ga silila, tako da je bila njegova duša vznemirjena do smrti, se je pripetilo, 17 da ji je izpovedal vse svoje srce in ji rekel: »Britev ni prišla na mojo glavo, kajti bil sem nazirec Bogu od maternice svoje matere. Če bom obrit, potem bo moja moč odšla od mene in postanem slaboten in bom podoben kateremukoli drugemu človeku.« 18 Ko je Dalíla videla, da ji je izpovedal vse svoje srce, je poslala in dala poklicati filistejske kneze, rekoč: »Pridite tokrat gor, kajti razodel mi je vse svoje srce.« Potem so gor k njej prišli gospodarji Filistejcev in v svoji roki prinesli denar. 19 Pripravila ga je, da je zaspal na njenih kolenih in dala poklicati moža, da mu iz njegove glave odstriže sedem pramenov in ga začela poniževati in njegova moč je odšla od njega. 20 Rekla je: »Filistejci nadte Samson.« Prebudil se je iz svojega

spanja in rekel: »Šel bom ven kakor ob drugih časih poprej in se stresel.« Ni pa vedel, da je Gospod odšel od njega. **21** Toda Filistejci so ga prijeli in iztaknili njegove oči in ga privedli dol v Gazo in ga zvezali z bronastimi okovi in mlel je v jetnišnici. **22** Vendar so potem, ko je bil ostrižen, lasje njegove glave začeli ponovno rasti. **23** Potem so se filistejski knezi zbrali skupaj, da svojemu bogu Dagónu darujejo veliko klavno daritev in da se veselijo, kajti rekli so: »Naš bog je v našo roko izročil našega sovražnika Samsona.« **24** Ko ga je ljudstvo zagledalo, so hvalili svojega boga, kajti rekli so: »Naš bog je v naše roke izročil našega sovražnika in uničevalca naše dežele, ki je umoril številne izmed nas.« **25** Pripetilo pa se je, ko so bila njihova srca vesela, da so rekli: »Pokličite Samsona, da nam bo lahko naredil zabavo.« Iz jetnišnice so dali poklicati Samsona in naredil jim je zabavo. Postavili so ga med stebre. **26** Samson pa je rekel dečku, ki ga je držal za roko: »Dopusti mi, da lahko čutim stebre, na katerih stoji hiša, da se lahko naslonim nanje.« **27** Torej hiša je bila polna mož in žena in vsi filistejski knezi so bili tam in tam je bilo na strehi okoli tri tisoč mož in žena, ki so gledali, medtem ko jih je Samson zabaval. **28** Samson pa je zaklical h Gospodu in rekel: »Oh Gospod Bog, spomni se me, prosim te in okrepi me, prosim te, samo [še] tokrat, oh Bog, da se bom lahko takoj maščeval Filistejcem za svoji dve očesi.« **29** Samson se je oklenil dveh srednjih nosilnih stebrov, na katerih, je slonela hiša, na enega s svojo desnico in na drugega s svojo levico. **30** Samson je rekel: »Naj umrem s Filistejci.« Z vso svojo močjo se je sklonil in hiša je padla na kneze in na vse ljudstvo, ki je bilo v njej. Tako je bilo mrtvih, ki jih je usmrtil ob svoji smrti, več kakor tistih, ki jih je usmrtil v svojem življenju. **31** Potem so njegovi bratje in vsa hiša njegovega očeta prišli dol, ga vzeli in ga prinesli gor ter ga pokopali med Coro in Eštaólom, na grobišču njegovega očeta Manóaha. Izraelu je sodil dvajset let.

17 Tam je bil mož z gore Efrájim, katerega ime je bilo Miha. **2** Ta je rekel svoji materi: »Tisoč sto šeklov srebra, ki so bili vzeti od tebe, glede katerih si preklinjala in glede katerih si govorila tudi v moja ušesa, glej, srebro je z menoj. Jaz sem ga vzel.« Njegova mati je rekla: »Blagoslovljen bodi od Gospoda, moj sin.« **3** Ko je svoji materi povrnil tisoč sto šeklov srebra, je njegova mati rekla: »Srebro sem v celoti posvetila Gospodu, od svoje roke za svojega sina, da se naredi rezana podoba in ulita podoba. Sedaj ti ga bom torej povrnila.« **4** Vendar je denar vrnil svoji materi in njegova mati je vzela dvesto šeklov srebra in jih dala livarju, ki je iz njih naredil rezano podobo in ulito podobo in bili sta v Mihovi hiši. **5** Mož Miha je imel hišo bogov in naredil efód in družinskega malika in uméstil enega izmed svojih sinov, ki je postal njegov duhovnik. **6** V tistih dneh ni bilo kralja v Izraelu, temveč je vsak človek počel to, kar je bilo pravilno v njegovih lastnih očeh. **7** Tam je bil mladenič iz Judovega Betlehema, iz Judove družine, ki je bil Lévijevec in se je mudil tam. **8** Človek je odrinil iz mesta, iz Judovega Betlehema, da začasno prebiva, kjer bi lahko našel prostor in ko je potoval, je prišel do gore Efrájim, k Mihovi hiši. **9** Miha mu je rekel: »Od kod prihajaš?« Odgovoril mu je: »Jaz sem Lévijevec iz Judovega Betlehema in grem, da začasno prebivam tam, kjer bom lahko našel prostor.« **10** Miha mu je rekel: »Prebivaj z menoj in bodi mi oče in duhovnik, jaz pa ti bom ob letu dajal deset šeklov srebra in opremo oblačila in živež.« Tako je Lévijevec vstopil. **11** Lévijevec je bil zadovoljen, da prebiva z možem in mladenič mu je bil kakor eden izmed njegovih sinov. **12** Miha je uméstil Lévijevca in mladenič je postal njegov duhovnik in bil je v Mihovi hiši. **13** Potem je Miha rekel: »Sedaj vem, da mi bo Gospod storil dobro, glede na to, da imam Lévijevca za svojega duhovnika.«

18 V tistih dneh ni bilo kralja v Izraelu in v tistih dneh si je rod Danovcev iskal dediščino, da v njej prebiva, kajti do tistega dne jim vsa njihova dediščina ni pripadla med Izraelovimi rodovi. **2** Danovi otroci so izmed svojih družin poslali pet moških iz svojih pokrajin, junaške može iz Core in iz Eštaóla, da hodijo vzdolž dežele in da jo preiščejo. Rekli so jim: »Pojdite, oglejte deželo.« Ko so le-ti prišli do gore Efrájim, k Mihovi hiši, so se tam nastanili. **3** Ko so bili pri Mihovi hiši, so prepoznali glas mladeniča, Lévijevca. Obrnili so se tja in mu rekli: »Kdo te je privedel sèm? Kaj delaš na tem kraju? In kaj imaš tukaj?« **4** Odgovoril jim je: »Tako in tako je Miha postopal z menoj, me najel in sem njegov duhovnik.« **5** Rekli so mu: »Prosimo te, vprašaj za nasvet od Boga, da bomo lahko vedeli katera izmed naših poti, po kateri gremo, bo uspešna.« **6** Duhovnik jim je rekel: »Pojdite v miru. Vaša pot, po kateri greste, je pred Gospodom.« **7** Potem je pet mož odpotovalo in prišlo k Láješu in videlo ljudstvo, ki je bilo tam, kako so brezskrbno prebivali po navadi Sidóncev, tiho in varno. Tam v deželi ni bilo naseljencev, da bi jih lahko v kakršnikoli stvari osramotili. Bili so daleč od Sidóncev in z nikomer niso imeli nič opraviti. **8** Prišli so k svojim bratom do Core in Eštaóla in njihovi bratje so jim rekli: »Kaj pravite?« **9** Odgovorili so: »Vstanite, da bomo lahko šli gor zoper njih, kajti videli smo deželo in glejte, ta je zelo dobra. In vi ste mirni? Ne bodite leni, da bi šli in vstopili, da vzamete deželo v last.« **10** Ko greste, boste prišli k varnemu ljudstvu in k veliki deželi, kajti Bog jo je dal v vaše

roke. Prostor, kjer ni pomanjkanja česarkoli, kar je na zemlji. 11 Od tod je odšla družina Danovcev na svojo pot, iz Core in iz Eštaóla, šeststo mož, opasanih z bojnim orožjem. 12 Odšli so gor in se utaborili v Kirját Jearímu v Judu. Zato so ta kraj imenovali Mahané Dan do današnjega dne. Glej ta je poleg Kirját Jearíma. 13 Od tam so prešli h gori Efrájim in prišli do Mihove hiše. 14 Potem je pet mož, ki so odšli, da ogledajo deželo Láješ, odgovorilo in reklo svojim bratom: »Ali veste, da so v teh hišah efód, družinski malik, rezana podoba in ulita podoba? Sedaj torej preudarite kaj vam je storiti.« 15 Obrnili so se tja in prišli do hiše mladeniča, Lévijevca, torej k Mihovi hiši in ga pozdravili. 16 Šeststo mož, opasanih s svojimi bojnimi orožji, ki so bili izmed Danovih otrok, pa je stalo pri vhodu velikih vrat. 17 Pet mož, ki so šli, da ogledajo deželo, je odšlo gor in vstopili so tja in vzeli rezano podobo, efód, družinskega malika in ulito podobo. Duhovnik pa je stal na vhodu velikih vrat s šeststotimi možmi, ki so bili opasani z bojnim orožjem. 18 Ti so odšli v Mihovo hišo in prinesli izrezljano podobo, efód, družinskega malika in ulito podobo. Potem jim je duhovnik rekel: »Kaj počnete?« 19 Rekli so mu: »Molči, svojo roko položi na svoja usta in pojdi z nami in nam bodi oče in duhovnik. Ali je zate bolje biti duhovnik hiši enega človeka ali da postaneš duhovnik rodu in družini v Izraelu?« 20 Duhovnikovo srce je bilo veselo in vzel je efód, družinskega malika, rezano podobo in odšel v sredo ljudstva. 21 Tako so se obrnili in odšli ter predse postavili malčke, živino in vozove. 22 In ko so bili dobro pot od Mihove hiše, so se ljudje, ki so bili v hišah blizu Mihove hiše, zbrali skupaj in dohiteli Danove otroke. 23 Klicali so k Danovim otrokom. Ti pa so obrnili svoje obraze in Mihu rekli: »Kaj te pesti, da prihajaš s takšnim spremstvom?« 24 Odgovoril je: »Odvzeli ste moje bogove, ki sem jih naredil in duhovnika ter odšli proč. In kaj še imam? Kaj je to, da mi pravite: ›Kaj te pesti?‹« 25 Danovi otroci so mu rekli: »Tvojega glasu naj ne bo slišati med nami, da ne bi jezni ljudje stekli nadte in bi izgubil svoje življenje, z življenji svoje družine.« 26 Danovi otroci so odšli svojo pot. Ko je Miha videl, da so bili premočni zanj, se je obrnil in se vrnil nazaj k svoji hiši. 27 Vzeli so stvari, ki jih je naredil Miha in duhovnika, ki ga je imel in prišli k Láješu, k ljudstvu, ki je bilo tiho in varno. Udarili so jih z ostrino meča in mesto zažgali z ognjem. 28 Tam ni bilo nobenega osvoboditelja, ker je bilo daleč od Sidóna in niso imeli opravka s kakršnimkoli človekom. To je bilo v dolini, ki leži pri Bet Rehóbu. In zgradili so mesto ter prebivali v njem. 29 Ime mesta so imenovali Dan, po imenu njihovega očeta Dana, ki je bil rojen Izraelu, vendar je bilo ime mesta najprej Láješ. 30 Danovi otroci so postavili rezano podobo in Jonatan, sin Geršóma, sinú Manáseja, on in njegovi sinovi so bili duhovniki Danovemu rodu do dneva ujetništva dežele. 31 Postavili so si Mihovo rezano podobo, ki jo je naredil ves ta čas, ko je bila Božja hiša v Šilu.

19 Pripetilo se je v tistih dneh, ko ni bilo kralja v Izraelu, da je bil tam nek Lévijevec, [ki je] začasno prebival na pobočju gore Efrájim, ki si je vzel priležnico iz Judovega Betlehema. 2 Njegova priležnica je zoper njega igrala vlačugo in odšla proč od njega, v hišo svojega očeta v Judovem Betlehemu in bila tam cele štiri mesece. 3 Njen soprog je vstal in odšel za njo, da ji prijateljsko govori in da jo ponovno privede. S seboj je imel svojega služabnika in nekaj oslov in privedla ga je v hišo svojega očeta. Ko ga je oče od gospodične zagledal, se je razveselil, da ga je srečal. 4 Njegov tast, oče od gospodične, ga je zadržal in z njimi je ostal tri dni. Tako so jedli in pili ter tam prenočevali. 5 Pripetilo se je na četrti dan, ko so zgodaj zjutraj vstali, da se je dvignil, da odide. Oče od gospodične pa je svojemu zetu rekel: »Potolaži svoje srce z grižljajem kruha in potem pojdi svojo pot.« 6 Oba skupaj sta se usedla, jedla in pila, kajti oče od gospodične je možu rekel: »Privoli, prosim te in ostani vso noč in naj bo tvoje srce veselo.« 7 Ko je mož vstal, da odide, mu je tast prigovarjal, zato je tam ponovno prenočil. 8 Vstal je zgodaj zjutraj, peti dan, da odide in oče od gospodične je rekel: »Potolaži svoje srce, prosim te.« Ostala sta do popoldneva in oba sta jedla. 9 Ko je mož vstal, da odide, on, njegova priležnica in njegov služabnik, mu je tast, oče od gospodične, rekel: »Glej, sedaj se dan približuje večeru. Prosim te, ostani vso noč. Glej, dan gre h koncu, prenočuj tukaj, da bo tvoje srce lahko veselo in naslednji dan zgodaj pojdi na svojo pot, da boš lahko šel domov.« 10 Toda mož to noč ni hotel ostati, temveč je vstal, odšel in prišel nasproti Jebúsa, ki je Jeruzalem in tam sta bila z njim dva osedlana osla in tudi njegova priležnica je bila z njim. 11 In ko so bili pri Jebúsu, je bil dan že davno porabljen in služabnik je rekel svojemu gospodarju: »Pridi, prosim te in obrniva se v to mesto Jebusejcev in prenočiva v njem.« 12 Njegov gospodar pa mu je rekel: »Ne bomo zavili vstran, sèm v to mesto tujca, ki ni izmed Izraelovih otrok; prešli bomo do Gíbee.« 13 Svojemu služabniku je rekel: »Pridi in približajmo se enemu izmed teh mest, da vso noč prenočimo v Gíbei ali v Rami.« 14 Šli so naprej svojo pot in sonce je zašlo nad njimi, ko so bili pri Gíbei, ki pripada Benjaminu. 15 Obrnili so se tja, da vstopijo in prenočijo v Gíbei. Ko so vstopili, se je usedel na mestno ulico, kajti tam ni bilo nobenega človeka, ki bi jih vzel v svojo hišo, da prenočijo. 16 Glej, zvečer je prišel starec od svojega dela zunaj na

polju, ki je bil prav tako z gore Efrájim in je začasno prebival v Gíbei. Toda možje kraja so bili Benjaminovci. **17** Ko je povzdignil svoje oči, je na mestni ulici zagledal popotnika in starec je rekel: »Kam greš? In od kod prihajaš?« **18** Ta mu je odgovoril: »Mi smo prešli iz Judovega Betlehema proti pobočju gore Efrájim. Od tam sem in odšel sem k Judovemu Betlehemu, toda sedaj grem h Gospodovi hiši. Tukaj pa ni nobenega moža, ki bi me sprejel v hišo. **19** Vendar je tukaj tako slama in krma za naša osla in tukaj je kruh in vino zame in za mojo pomočnico in za mladeniča, ki je s tvojimi služabniki. Tukaj ni potrebe po nobeni stvari.« **20** Starec je rekel: »Mir bodi s teboj. Kakorkoli, pusti vse svoje potrebe počivati na meni, samo ne prenočuj na ulici.« **21** Tako ga je odvedel v svojo hišo in dal krmo k oslom. Umili so svoja stopala, jedli in pili. **22** Torej ko so razveseljevali svoja srca, glej, so možje iz mesta, neki Beliálovi sinovi, naokoli obkrožili hišo in udarjali na vrata ter hišnemu gospodarju, starcu, spregovorili, rekoč: »Privedi moškega, ki je prišel v tvojo hišo, da ga lahko spoznamo.« **23** Mož, hišni gospodar, je odšel ven k njim ter jim rekel: »Ne, moji bratje, ne, prosim vas, ne storite tako zlobno, glede na to, da je ta mož prišel v mojo hišo, ne storite te neumnosti. **24** Glejte, tukaj je moja hči, devica in njegova priležnica. Njiju bom torej privedel ven in ju ponižajte ter z njima storite kar se vam zdi dobro, toda temu možu ne storite tako ogabne stvari.« **25** Toda možje mu niso hoteli prisluhniti. Tako je mož vzel svojo priležnico in jo privedel k njim. Spoznali so jo in jo zlorabljali vso noč do jutra. Ko pa se je dan začel svitati, so jo pustili oditi. **26** Potem je ob jutranjem svitanju ženska prišla in padla dol pri vratih moževe hiše, kjer je bil njen gospodar, dokler ni bilo svetlo. **27** Njen gospodar je zjutraj vstal, odprl vrata hiše in odšel ven, da gre svojo pot. In glej, ženska, njegova priležnica, je bila zvrnjena dol pri hišnih vratih in njene roke so bile na pragu. **28** Rekel ji je: »Vstani in pojdimo.« Toda ni se odzvala. Potem jo je mož vzel gor na osla in mož se je dvignil ter se spravil k svojemu kraju. **29** Ko je prišel v svojo hišo, je vzel nož in ga položil na svojo priležnico in jo razdelil na dvanajst kosov, skupaj z njenimi kostmi in jo poslal po vseh Izraelovih pokrajinah. **30** In bilo je tako, da so vsi, ki so to videli, rekli: »Takšnega dejanja ni bilo storjenega niti videnega od dneva, ko so Izraelovi otroci prišli gor iz egiptovske dežele, do današnjega dne. Preudarite o tem, sprejmite nasvet in govorite svojim umom.«

20 Potem so vsi Izraelovi otroci odšli ven in skupnost je bila zbrana skupaj kakor en mož, od Dana, celo do Beeršébe, z gileádsko deželo, h Gospodu v Micpi. **2** Vodje izmed vsega ljudstva, torej izmed vseh Izraelovih rodov, so se predstavili v zboru Božjega ljudstva, štiristo tisoč pešcev, ki so izdirali meč. **3** (Torej Benjaminovi otroci so slišali, da so Izraelovi otroci odšli gor do Micpe.) Potem so Izraelovi otroci rekli: »Povej nam, kako je bila ta zlobnost?« **4** Lévijevec, soprog ženske, ki je bila umorjena, je odgovoril in rekel: »Prišel sem v Gíbeo, ki pripada Benjaminu, jaz in moja priležnica, da prenočiva. **5** Možje iz Gíbee pa so vstali zoper mene in ponoči obdali hišo naokoli mene in me mislili umoriti. Mojo priležnico pa so posilili, da je mrtva. **6** Vzel sem svojo priležnico, jo razsekal na kose in jo razposlal po vsej deželi Izraelove dediščine, kajti v Izraelu so zagrešili nespodobnost in neumnost. **7** Glejte, vi vsi ste Izraelovi otroci, dajte tukaj svojo besedo in nasvet.« **8** Vse ljudstvo je vstalo kakor en mož, rekoč: »Nobeden izmed nas ne bo šel k svojemu šotoru niti se nobeden izmed nas ne bo obrnil v svojo hišo. **9** Toda sedaj bo to stvar, ki jo bomo storili Gíbei. Šli bomo gor po žrebu zoper njo **10** in vzeli bomo po vseh Izraelovih rodovih deset mož izmed sto in sto izmed tisoč in tisoč izmed deset tisoč, da prinesejo živež za ljudstvo, da bodo lahko delali, ko pridejo v Benjaminovo Gíbeo, glede na vso neumnost, ki so jo oni storili v Izraelu.« **11** Tako so bili vsi Izraelovi možje, zbrani zoper mesto, povezani skupaj kakor en mož. **12** Izraelovi rodovi so poslali može skozi ves Benjaminov rod, rekoč: »Kakšna zlobnost je ta, ki je bila storjena med vami? **13** Zdaj nam torej izročite može, Beliálove otroke, ki so v Gíbei, da jih lahko usmrtimo in iz Izraela odstranimo zlo.« Toda Benjaminovi otroci niso hoteli prisluhniti glasu njihovih bratov, Izraelovih otrok, **14** temveč so se Benjaminovi otroci zbrali skupaj iz vseh mest v Gíbeo, da gredo ven, da se bojujejo zoper Izraelove otroke. **15** Benjaminovi otroci so bili ob tistem času prešteti iz mest, šestindvajset tisoč mož, ki so izdirali meč, poleg prebivalcev Gíbee, katerih je bilo preštetih sedemsto izbranih mož. **16** Med vsem tem ljudstvom je bilo tam sedemsto izbranih mož, ki so bili levični. Vsak je lahko metal kamne za las natančno in ni zgrešil. **17** Mož iz Izraela, poleg Benjamina, je bilo preštetih štiristo tisoč mož, ki so izdirali meč. Vsi ti so bili bojevniki. **18** Izraelovi otroci so vstali in odšli gor h Gospodovi hiši in vprašali za nasvet od Boga ter rekli: »Kdo izmed nas bo prvi šel gor v bitko zoper Benjaminove otroke?« Gospod je rekel: »Juda bo prvi šel gor.« **19** Izraelovi otroci so zjutraj vstali in se utaborili zoper Gíbeo. **20** Izraelovi možje so odšli ven, da se bojujejo zoper Benjamina. Izraelovi možje so se razvrstili, da se bojujejo zoper te v Gíbei. **21** Benjaminovi otroci so prišli ven iz Gíbee in izmed Izraelcev ta dan do tal uničili dvaindvajset tisoč mož. **22** Ljudstvo Izraelovih mož

se je ohrabrilo in svojo bitko ponovno razvrstilo na kraju, kjer so se razvrstili prvi dan. 23 (Izraelovi otroci so odšli gor in do večera jokali pred Gospodom in prosili Gospoda za nasvet, rekoč: »Ali naj grem ponovno gor v bitko zoper otroke Benjamina, svojega brata?« Gospod je rekel: »Pojdite gor zoper njih.«) 24 Izraelovi otroci so se drugi dan približali zoper Benjaminove otroke. 25 Benjamin je drugi dan odšel naprej, ven iz Gíbee, zoper njih in izmed Izraelovih otrok do tal ponovno uničil osemnajst tisoč mož. Vsi ti so izdirali meč. 26 Potem so vsi Izraelovi otroci in vse ljudstvo odšli gor in prišli k Božji hiši, jokali in tam sedeli pred Gospodom in se ta dan postili do večera in pred Gospodom darovali žgalne daritve in mirovne daritve. 27 Izraelovi otroci so poizvedeli od Gospoda (kajti skrinja Božje zaveze je bila v tistih dneh tam 28 in Pinhás, sin Eleazarja, sinú Arona, je v tistih dneh stal pred njo), rekoč: »Ali naj grem ponovno ven v bitko zoper otroke Benjamina, svojega brata ali naj odneham?« Gospod je rekel: »Pojdi gor, kajti jutri ti jih bom izročil v roko.« 29 Izrael je okoli Gíbee postavil prežavce v zasedi. 30 Izraelovi otroci so na tretji dan odšli gor zoper Benjaminove otroke in se kakor poprej razvrstili zoper Gíbeo. 31 Benjaminovi otroci so odšli ven zoper ljudstvo in bili so odvlečeni od mesta in začeli udarjati izmed ljudstva in ubili trideset mož iz Izraela, kakor poprej na glavnih cestah, od katerih gre ena gor k Božji hiši, druga pa h Gíbei na polje. 32 Benjaminovi otroci so rekli: »Udarjeni so pred nami kakor poprej.« Toda Izraelovi otroci so rekli: »Bežimo in jih od mesta potegnimo h glavnim cestam.« 33 Vsi Izraelovi možje so se dvignili iz svojega kraja in se razvrstili pri Báal Tamari. Izraelovi prežavci v zasedi pa so prišli naprej iz svojih krajev, torej iz travnikov Gíbee. 34 Tam je prišlo zoper Gíbeo deset tisoč izbranih mož iz vsega Izraela in bitka je bila huda. Toda niso vedeli, da je bilo zlo blizu njih. 35 Gospod je udaril Benjamina pred Izraelom in Izraelovi otroci so izmed Benjaminovcev ta dan uničili petindvajset tisoč in sto mož. Vsi ti so izdirali meč. 36 Tako so Benjaminovi otroci videli, da so bili udarjeni, kajti možje iz Izraela so dali prostor Benjaminovcem, ker so zaupali v prežavce v zasedi, ki so jih postavili poleg Gíbee. 37 Prežalci v zasedi so pohiteli in navalili na Gíbeo in prežavci v zasedi so šli vzdolž in vse mesto udarili z ostrino meča. 38 Torej tam je bilo določeno znamenje med Izraelovimi možmi in prežavci v zasedi, da naj bi naredili velik plamen z dimom, ki se vzdiguje iz mesta. 39 Ko so se Izraelovi možje obrnili v bitko, je Benjamin začel udarjati in izmed Izraelovih mož ubil okoli trideset oseb, kajti rekli so: »Zagotovo so udarjeni pred nami kakor v prvi bitki.« 40 Toda ko se je plamen s stebrom dima začel dvigovati iz mesta, so Benjaminovci pogledali za seboj in glej, plamen mesta se je vzdigoval k nebu. 41 Ko so se Izraelovi možje ponovno obrnili, so bili možje Benjamina osupli, kajti videli so, da je nadnje prišlo zlo. 42 Zato so svoje hrbte obrnili pred Izraelovimi možmi na pot divjine, toda bitka jih je dohitela in tiste, ki so prišli iz mest, so uničili v njihovi sredi. 43 Tako so naokoli obkolili Benjaminovce in jih preganjali in jih z lahkoto pomendrali nasproti Gíbei, proti sončnemu vzhodu. 44 Tam je iz Benjamina padlo osemnajst tisoč mož. Vsi ti so bili junaški možje. 45 In obrnili so se in pobegnili proti divjini, k Rimónovi skali. In od njih so zbrali po glavnih cestah pet tisoč mož in trdo so jih zasledovati do Gidóma in jih izmed njih usmrtili dva tisoč. 46 Tako, da je bilo vseh, ki so ta dan padli iz Benjamina, petindvajset tisoč mož, ki so izdirali meč. Vsi ti so bili junaški možje. 47 Toda šeststo mož se je obrnilo in pobegnilo v divjino, k Rimónovi skali in v Rimónovi skali so ostali štiri mesece. 48 Izraelovi možje so se ponovno obrnili nad Benjaminove otroke in jih udarili z ostrino meča, kakor tudi može iz vsakega mesta, tako žival in vse, kar je prišlo k roki. Prav tako so požgali vsa mesta, h katerim so prišli.

21 Torej možje iz Izraela so v Micpi prisegli, rekoč: »Nihče izmed nas svoje hčere ne bo dal Benjaminu za ženo.« 2 Ljudstvo je prišlo k Božji hiši in tam so ostali do večera pred Bogom in povzdignili svoje glasove in bridko jokali 3 in rekli: »Oh Gospod, Izraelov Bog, zakaj se je to zgodilo v Izraelu, da danes manjka en rod v Izraelu.« 4 Pripetilo se je naslednji dan, da je ljudstvo zgodaj vstalo, tam zgradilo oltar in darovalo žgalne daritve in mirovne daritve. 5 Izraelovi otroci so rekli: »Kdo je tam med vsemi Izraelovimi rodovi, ki s skupnostjo ni prišel gor h Gospodu?« Kajti sklenili so veliko prisego glede tistega, ki ne pride gor h Gospodu v Micpo, rekoč: »Ta bo zagotovo usmrčen.« 6 Izraelovim otrokom je bilo žal zaradi Benjamina, njihovega brata in rekli so: »Ta dan je iz Izraela iztrebljen en rod. 7 Kako bomo storili zaradi žena za tiste, ki so ostali, glede na to, da smo pri Gospodu prisegli, da jim ne bomo dali izmed svojih hčera za žene?« 8 Rekli so: »Kateri izmed Izraelovih rodov je, ki ni prišel v Micpo h Gospodu?« Glej, iz Jabéš Gileáda ni nihče prišel v tabor k zboru. 9 Kajti ljudstvo je bilo prešteto in glej, tam ni bilo nobenega prebivalca iz Jabéš Gileáda. 10 Skupnost je tja poslala dvanajst tisoč mož izmed najhrabrejših in jim zapovedala, rekoč: »Pojdite in udarite prebivalce Jabéš Gileáda z ostrino meča, z ženskami in otroki. 11 To je stvar, ki jo boste storili: ›Popolnoma boste uničili vsakega moškega in vsako žensko, ki je ležala z moškim.‹« 12 Med prebivalci Jabéš Gileáda so našli štiristo mladih devic, ki nobenega moškega niso spoznale z ležanjem s katerimkoli

moškim. Privedli so jih v tabor do Šila, ki je v kánaanski deželi. **13** Celotna skupnost je poslala nekatere, da govorijo Benjaminovim otrokom, ki so bili v Rimónovi skali in da miroljubno kličejo k njim. **14** Ob tistem času je ponovno prišel Benjamin in izročili so jim žene, ki so jih žive rešili izmed žensk Jabéš Gileáda in vendar jim to ni zadoščalo. **15** Ljudstvo se je pokesalo zaradi Benjamina, zato ker je Gospod naredil vrzel v Izraelovih rodovih. **16** Potem so starešine skupnosti rekli: »Kako bomo storili glede žena za tiste, ki ostanejo, glede na to, da so ženske uničene iz Benjamina?« **17** Rekli so: » Mora biti dediščina za tiste, ki pobegnejo iz Benjamina, da iz Izraela ne bo uničen rod.« **18** Vendar jim ne moremo dati žene izmed svojih hčera, kajti Izraelovi otroci so prisegli, rekoč: »Preklet bodi, kdor daje ženo Benjaminu.« **19** Potem so rekli: »Glej, tam je letno Gospodovo praznovanje v Šilu, na kraju, ki je na severni strani Betela, na vzhodni strani glavne ceste, ki gre gor od Betela do Sihema in na vzhodni strani Lebóne.« **20** Zato so Benjaminovim otrokom zapovedali, rekoč: »Pojdite in prežite v zasedi v vinogradih. **21** Glejte in opazujte, če hčere iz Šila pridejo ven, da plešejo v plesih, potem pridite iz vinogradov in zgrabite vsak mož svojo ženo izmed hčera v Šilu in pojdite v Benjaminovo deželo.« **22** Zgodilo se bo, da ko pridejo k nam njihovi očetje ali njihovi bratje, da se pritožujejo, jim bomo rekli: »Bodite jim naklonjeni zaradi nas, ker v vojni nismo prihranili vsakemu možu svoje žene, kajti ob tistem času jim jih vi niste dali, tako ste sedaj krivi.« **23** Benjaminovi otroci so tako storili in si vzeli žene, glede na njihovo število izmed tistih, ki so plesale, ki so jih ujeli in odšli ter se vrnili v svojo dediščino in popravili mesta in prebivali v njih. **24** Ob tem času so Izraelovi otroci odšli od tam, vsak mož k svojemu rodu in k svoji družini in odšli so od tam, vsak mož k svoji dediščini. **25** V tistih dneh ni bilo kralja v Izraelu. Vsak mož je počel to, kar je bilo pravilno v njegovih lastnih očeh.

Ruta

1 Pripetilo se je torej v dneh, ko so vladali sodniki, da je bila v deželi lakota. In nek mož iz Judovega Betlehema je odšel, da začasno prebiva v moábski deželi, on in njegova žena in njegova dva sinova. **2** Ime moža je bilo Eliméleh, ime njegove žene pa Naomí in ime njegovih dveh sinov Mahlón in Kiljón, Efrátejci iz Judovega Betlehema. Prišli so v moábsko deželo in tam ostali. **3** Naomín soprog Eliméleh je umrl in bila je zapuščena in njena dva sinova. **4** In vzela sta si ženi izmed moábskih žensk. Ime ene je bilo Orpa, ime druge pa je bilo Ruta. In tam so prebivali okoli deset let. **5** Tudi Mahlón in Kiljón, oba izmed njiju, sta umrla. In ženska je bila zapuščena od svojih dveh sinov in od svojega soproga. **6** Potem je vstala s svojima snahama, da bi se lahko vrnila iz moábske dežele, kajti v moábski deželi je slišala, kako je Gospod obiskal svoje ljudstvo, ko jim je dajal kruh. **7** Zato je odšla iz kraja, kjer je bila in njeni dve snahi z njo in odšle so na pot, da se vrnejo v Judovo deželo. **8** Naomí je svojima dvema snahama rekla: »Pojdita, vrnita se vsaka k hiši svoje matere. Gospod naj prijazno postopa z vama, kakor sta vidve postopali z mrtvima in z menoj. **9** Gospod naj vama zagotovi, da bosta lahko našli počitek, vsaka izmed vaju, v hiši svojega soproga.« Potem ju je poljubila. Oni pa sta povzdignili svoj glas in zajokali. **10** Rekli sta ji: »Zagotovo se bova s teboj vrnili k tvojemu ljudstvu.« **11** Naomí je rekla: »Obrnita se, moji hčeri. Čemu hočeta iti z menoj? Mar je v moji maternici vendar še kaj sinov, da bi bili vajini soprogi? **12** Ponovno se obrnita, moji hčeri, pojdita svojo pot, kajti prestara sem, da bi imela soproga. Če bi rekla, imam upanje, če bi tudi nocoj imela soproga in bi mu tudi rodila sinove, **13** bi se zadrževali zanju dokler ne bi odrasla? Bi ostali zanju, da ne bi imeli soprogov? Ne, moji hčeri, kajti to me zelo žalosti zaradi vaju, da se je Gospodova roka iztegnila zoper mene.« **14** Povzdignili sta glas in ponovno zajokali. Orpa je poljubila svojo taščo, toda Ruta se je trdno pridružila k njej. **15** Rekla je: »Glej, tvoja svakinja je odšla nazaj k svojemu ljudstvu in k svojim bogovom. Vrni se za svojo svakinjo.« **16** Ruta pa je rekla: »Ne zahtevaj, da te zapustim ali da se vrnem od sledenja za teboj, kajti kamor greš ti, bom šla jaz. In kjer ti prenočuješ, bom prenočevala jaz. Tvoje ljudstvo bo moje ljudstvo in tvoj Bog [bo] moj Bog. **17** Kjer ti umreš, bom umrla jaz in tam bom pokopana. Gospod naj mi tako stori in še več, če bi karkoli razen smrti, ločilo tebe in mene.« **18** Ko je videla, da je bila neomajnega mišljenja, da gre z njo, potem je opustila, da ji prigovarja. **19** Tako sta obe odšli, dokler nista prišli v Betlehem. Pripetilo se je, ko sta prišli v Betlehem, da je bilo vse mesto vznemirjeno glede njiju in rekli so: » Ali ni to Naomí?« **20** Odgovorila jim je: »Ne imenujte me Naomí, imenujte me Mara, kajti Vsemogočni je zelo grenko postopal z menoj. **21** Odšla sem polna, Gospod pa me je ponovno privedel domov prazno. Zakaj me torej imenujete Naomí, glede na to, da je Gospod pričeval zoper mene in me je Vsemogočni prizadel?« **22** Tako se je Naomí vrnila in z njo njena snaha Moábka Ruta, ki sta se vrnili iz moábske dežele. V Betlehem sta prišli ob začetku ječmenove žetve.

2 Naomí je imela sorodnika svojega soproga, mogočnega človeka premoženja, iz Elimélehove družine. Njegovo ime je bilo Boaz. **2** Moábka Ruta je rekla Naomí: »Naj grem torej na polje in paberkujem žitno klasje za tistim, v čigar očeh bom našla milost.« In rekla ji je: »Pojdi, moja hči.« **3** Odšla je in prišla ter za žanjci paberkovala na polju in sreča se ji je posvetila na delu polja, ki je pripadal Boazu, ki je bil Elimélehov sorodnik. **4** Glej, Boaz je prišel iz Betlehema in rekel žanjcem: » Gospod naj bo z vami.« Odgovorili so mu: » Gospod te blagoslovi.« **5** Potem je Boaz rekel svojemu služabniku, ki je bil postavljen nad žanjce: »Čigava gospodična je to?« **6** Služabnik, ki je bil postavljen nad žanjce, je odgovoril in rekel: »To je moábska gospodična, ki je prišla z Naomí nazaj iz moábske dežele. **7** Rekla je: ›Prosim vas, naj med snopi paberkujem za žanjci.‹ Tako je prišla in nadaljevala celo od jutra do sedaj, da se je le malo mudila v hiši.« **8** Potem je Boaz rekel Ruti: »Ali ne slišiš, moja hči? Ne pojdi paberkovat na drugo polje niti ne pojdi od tod, temveč ostani tukaj blizu mojih dekel. **9** Naj bodo tvoje oči na polju, ki ga žanjejo in pojdi za njimi. Mar nisem mladeniče zadolžil, da se te ne bodo dotaknili? In ko si žejna, pojdi k posodam in pij od tega, kar so mladeniči zajeli.« **10** Potem je padla na svoj obraz in se priklonila do tal in mu rekla: »Zakaj sem našla milost v tvojih očeh, da si se zmenil zame, glede na to, da sem tujka.« **11** Boaz je odgovoril in ji rekel: »V polnosti mi je bilo prikazano vse, kar si storila svoji taščí, odkar je tvoj soprog umrl in kako si zapustila svojega očeta, svojo mater in svojo rojstno deželo in si prišla k ljudstvu, ki ga poprej nisi poznala. **12** Gospod naj ti povrne tvoje delo in polna nagrada naj ti bo dana od Gospoda, Izraelovega Boga, pod čigar peruti si prišla, da zaupaš.« **13** Potem je rekla: »Naj najdem naklonjenost v tvojem pogledu, moj gospod. Ker si me potolažil in ker si prijazno govoril s svojo pomočnico, čeprav nisem niti kakor ena izmed tvojih pomočnic.« **14** Boaz ji je rekel: »Ob času kosila pridi sèm in jej od kruha in pomakaj svoj košček v kis.« Usedla se je poleg žanjcev in on ji je podal opraženo zrnje in

jedla je in bila nasičena in še je ostalo. 15 Ko se je dvignila,
da paberkuje, je Boaz svojim mladeničem zapovedal, rekoč:
»Naj paberkuje celo med snopi in ne grajajte je. 16 Naj prav
tako namenoma zanjo pade nekaj prgišč in pustite jih, da
jih bo lahko pobrala in ne oštejte je.« 17 Tako je na polju
paberkovala celo do večera in otepla to, kar je nabrala in tega
je bilo približno škaf ječmena. 18 In to je vzdignila ter odšla v
mesto. Njena tašča je videla, kaj je nabrala in prinesla je
in ji dala to, kar je shranila, potem ko je bila nasičena. 19
Njena tašča ji je rekla: »Kje si danes paberkovala? Kje si
delala? Blagoslovljen naj bo tisti, ki se je zmenil zate.« Svoji
tašči je pokazala, s kom je delala in rekla: »Ime človeka, s
katerim sem danes delala, je Boaz.« 20 Naomí je rekla svoji
snahi: »Blagoslovljen naj bo od Gospoda on, ki ni opustil
svoje prijaznosti do živih in do mrtvih.« Naomí ji je rekla:
»Mož nama je bližnji sorodnik, eden izmed najinih najožjih
sorodnikov.« 21 Moábka Ruta je rekla: »Rekel mi je tudi:
›Trdno se boš držala mojih mladeničev, dokler ne zaključijo
vse moje žetve.‹« 22 Naomí je rekla svoji snahi Ruti: »Dobro
je, moja hči, da greš ven z njegovimi deklami, da te ne
srečajo na nobenem drugem polju.« 23 Tako se je trdno
držala Boazovih dekel, da paberkuje do konca ječmenove
žetve in pšenične žetve in prebivala je s svojo taščo.

3 Potem ji je njena tašča Naomí rekla: »Moja hči, mar ne
bom iskala počitka zate, da bo lahko dobro s teboj? 2
Torej ali ni Boaz iz našega sorodstva, s čigar deklami si
bila? Glej on nocoj veja ječmen na mlatišču. 3 Umij se torej
in se mazili in nase nadeni svoje oblačilo in pojdi dol do
mlatišča. Toda ne daj se spoznati možu, dokler se ne bo
najedel in napil. 4 Zgodilo se bo, da ko se uleže, da si boš
zapomnila prostor, kjer bo legel in vstopila boš in odkrila
njegova stopala in se ulegla in on ti bo povedal kaj boš
storila.« 5 Rekla ji je: »Vse, kar mi govoriš, bom storila.« 6
Odšla je dol k mlatišču in storila glede na vse, kar ji je njena
tašča zaukazala. 7 Ko je Boaz jedel in pil in je bilo njegovo
srce veselo, je odšel, da se uleže pri koncu kupa žita in ona
je po tiho prišla in odkrila njegova stopala in se ulegla. 8
Pripetilo se je ob polnoči, da je bil mož prestrašen in se
obrnil in glej, ženska leži pri njegovih stopalih. 9 Rekel je:
»Kdo si?« Odgovorila je: »Jaz sem Ruta, tvoja pomočnica.
Razširi torej krajec svoje obleke nad svojo pomočnico, kajti ti
si bližnji sorodnik.« 10 Rekel je: »Blagoslovljena bodi od
Gospoda, moja hči, kajti izkazala si več prijaznosti v zadnjem
koncu kakor poprej v tem, da ne slediš za mladeniči, bodisi
revnimi ali bogatimi. 11 Sedaj, moja hči, ne boj se. Storil
ti bom vse, kar zahtevaš, kajti vse mesto mojega ljudstva
ve, da si vrla ženska. 12 Sedaj je to resnica, da sem tvoj
bližnji sorodnik, vendar obstaja sorodnik, ki je bližji kakor jaz.
13 Ostani to noč in zjutraj bo, da če ti bo on izpolnil delež
sorodnika, dobro. Naj on stori sorodniški delež, toda če ti on
ne bo storil sorodniškega deleža, potem ti bom jaz storil
sorodniški delež, kakor živi Gospod. Lezi do jutra.« 14 In pri
njegovih stopalih je ležala do jutra. Vstala je, preden je kdo
lahko prepoznal drugega. Rekel je: »Naj se ne izve, da je
na mlatišče prišla ženska.« 15 Prav tako je rekel: »Prinesi
zagrinjalo, ki ga imaš na sebi in ga drži.« Ko ga je držala, ji
je odmeril šest meric ječmena in ga naložil nanjo in odšla je
v mesto. 16 Ko je prišla k svoji tašči, je ta rekla: »Kdo si,
moja hči?« In povedala ji je vse, kar ji je storil mož. 17 Rekla
ji je: »Dal mi je teh šest meric ječmena, kajti rekel mi je: ›Ne
pojdi prazna k svoji tašči.‹« 18 Potem ji je ona rekla: »Mirno
sedi, moja hči, dokler ne izveš, kako se bo stvar obrnila, kajti
mož ne bo počival, dokler danes ne dokonča te stvari.«

4 Potem je Boaz odšel k velikim vratom in se tam usedel in
glej, sorodnik, o katerem je Boaz govoril, je prišel mimo,
kateremu je rekel: »Hej, ti oné! Kreni sem in sedi tukaj.«
In ta je krenil tja ter se usedel. 2 Vzel je deset mož izmed
starešin mesta ter rekel: »Sedite tukaj.« In oni so se usedli. 3
Sorodniku je rekel: »Naomí, ki je ponovno prišla iz moábske
dežele, prodaja posest dežele, ki je bila od najinega brata
Eliméleha 4 in mislil sem, da ti oznanim, rekoč: ›Kupi to pred
prebivalci in pred starešinami mojega ljudstva. Če hočeš to
odkupiti, to odkupi, toda če ti tega nočeš odkupiti, potem mi
povej, da bom lahko vedel, kajti poleg tebe ni nikogar, da
to odkupi, jaz pa sem za teboj.‹« In ta je rekel: » To bom
odkupil.« 5 Potem je Boaz rekel: »Tisti dan, ko kupiš polje iz
Naomíne roke, moraš to kupiti tudi od Moábke Rute, žene
umrlega, da obudiš ime mrtvega na njegovi dediščini.« 6
Sorodnik je rekel: » Tega ne morem odkupiti zase, da ne bi
oškodoval svoje lastne dediščine. Ti odkupi mojo pravico
k sebi, kajti jaz tega ne morem odkupiti.« 7 Torej to je bil
običaj v prejšnjem času v Izraelu, glede odkupitve in glede
zamenjave, za potrditev vseh stvari. Človek je sezul svoj
čevelj in tega dal svojemu bližnjemu in to je bilo pričevanje v
Izraelu. 8 Zato je sorodnik Boazu rekel: » To si kupi zase.«
Tako je sezul svoj čevelj. 9 Boaz je rekel starešinam in
vsemu ljudstvu: »Vi ste priče ta dan, da sem kupil vse,
kar je bilo Elimélehovo in vse, kar je bilo Mahlónovo in
Kiljónovo iz Naomíne roke. 10 Poleg tega sem kupil Moábko
Ruto, Mahlónovo ženo, da postane moja žena, da obudim
ime mrtvega na njegovi dediščini, da ime mrtvega ne bo
iztrebljeno izmed njegovih bratov in od velikih vrat tega kraja.
Vi ste priče ta dan.« 11 Vse ljudstvo, ki je bilo v velikih vratih,

in starešine, so rekli: » Mi smo priče. Gospod naj naredi žensko, ki je prišla v tvojo hišo, kakor Rahelo in kakor Lejo, ki sta zgradili Izraelovo hišo. Ti pa delaj plemenito v Efráti in bodi slaven v Betlehemu. **12** Tvoja hiša naj bo podobna Parecovi hiši, katerega je Tamara rodila Judu, od semena, ki ti ga bo Gospod dal od te mlade ženske.« **13** Tako je Boaz vzel Ruto in bila je njegova žena in ko je šel noter k njej, ji je Gospod dal spočetje in rodila je sina. **14** Ženske so rekle Naomí: »Blagoslovljen bodi Gospod, ki te ta dan ni pustil brez sorodnika, da bo njegovo ime lahko slavno v Izraelu. **15** On ti bo obnovitelj tvojega življenja in hranitelj tvoje starosti, kajti rodila ga je tvoja snaha, ki te ima rada, ki ti je boljša kakor sedem sinov.« **16** Naomí je vzela otroka in ga položila v svoje naročje in mu postala pestunja. **17** Ženske, njene sosede, so mu dale ime, rekoč: »Naomí je rojen sin« in njegovo ime so imenovale Obéd. On je oče Davidovega očeta Jeseja. **18** Torej to so Parecovi rodovi: Parec je zaplodil Hecróna, **19** Hecrón je zaplodil Rama, Ram je zaplodil Aminadába, **20** Aminadáb je zaplodil Nahšóna, Nahšón je zaplodil Salmóna, **21** Salmón je zaplodil Boaza, Boaz je zaplodil Obéda, **22** Obéd je zaplodil Jeseja in Jese je zaplodil Davida.

1 Samuel

1 Torej tam je bil nek mož iz Ramatájim Cofíma, z gore Efrájim in njegovo ime je bilo Elkaná, sin Jeroháma, sinú Elihúja, sinú Tohuja, sinú Cufa, Efrátejec. **2** Ta je imel dve ženi. Ime ene je bilo Ana in ime druge Penína. Penína je imela otroke, toda Ana ni imela otrok. **3** Ta mož je vsako leto šel gor iz svojega mesta, da obožuje in žrtvuje Gospodu nad bojevniki v Šilu. In dva Élijeva sinova, Hofní in Pinhás, Gospodova duhovnika, sta bila tam. **4** Ko je bil čas, da Elkaná daruje, je dal deleže svoji ženi Peníni in vsem njenim sinovom in njenim hčeram, **5** toda Ani je dal vreden delež, kajti Ano je ljubil. Toda Gospod je zaprl njeno maternico. **6** Njena nasprotnica jo je boleče dražila, da bi jo razburila, ker je Gospod zaprl njeno maternico. **7** Ko je tako delala leto za letom, ko je šla gor do Gospodove hiše, jo je tako razdražila; zato je jokala in ni jedla. **8** Potem ji je njen soprog Elkaná rekel: »Ana, zakaj jokaš? Zakaj ne ješ? Zakaj je tvoje srce užaloščeno? Ali ti nisem boljši kakor deset sinov?« **9** Tako je Ana vstala, potem ko so v Šilu pojedli in popili. Torej duhovnik Éli je sedel na sedežu pri podboju Gospodovega templja. **10** Ona pa je bila v grenkobi duše in molila h Gospodu in bridko jokala. **11** Zaobljubila je zaobljubo in rekla: »Oh Gospod nad bojevniki, če zares hočeš pogledati na stisko svoje pomočnice in se me spomniš in ne pozabiš svoje pomočnice, temveč hočeš svoji pomočnici dati fantka, potem ga bom izročila Gospodu [za] vse dni njegovega življenja in britev ne bo prišla na njegovo glavo.« **12** Pripetilo se je, ko je nadaljevala moleč pred Gospodom, da je Éli opazil njena usta. **13** Torej Ana, ona je govorila v svojem srcu, premikale pa so se samo njene ustnice, toda njenega glasu ni bilo slišati. Zato je Éli mislil, da je bila pijana. **14** Éli ji je rekel: »Doklej boš pijana? Odloži svoje vino od sebe.« **15** Ana je odgovorila in rekla: »Ne, moj gospod, jaz sem ženska žalostnega duha. Niti nisem pila vina niti močne pijače, temveč sem svojo dušo izlila pred Gospodom. **16** Svoje pomočnice ne štej za Beliálovo hčer, kajti iz obilja svoje pritožbe in žalosti sem doslej govorila.« **17** Potem je Éli odgovoril in rekel: »Pojdi v miru in Izraelov Bog ti zagotovi prošnjo, ki si jo prosila od njega.« **18** Rekla je: »Naj tvoja pomočnica najde milost v tvojem pogledu.« Tako je ženska odšla svojo pot in jedla in njeno obličje ni bilo več žalostno. **19** Vstali so zgodaj zjutraj in oboževali pred Gospodom in se vrnili in prišli k svoji hiši v Ramo. Elkaná je spoznal svojo ženo Ano in Gospod se jo je spomnil. **20** Zato se je pripetilo, ko je prišel čas, potem ko je Ana spočela, da je rodila sina in njegovo ime je imenovala Samuel, rekoč: »Ker sem ga prosila od Gospoda.« **21** Mož Elkaná in vsa njegova hiša, so odšli gor, da darujejo Gospodu letno klavno daritev in svojo zaobljubo. **22** Toda Ana ni odšla gor, kajti svojemu soprogu je rekla: » Ne bom šla gor, dokler ne bo otrok odstavljen in tedaj ga bom privedla, da se prikaže pred Gospodom in tam ostane za vedno.« **23** Njen soprog Elkaná ji je rekel: »Stôri, kar se ti zdi dobro. Ostani, dokler ga ne odstaviš. Samo Gospod [naj] uveljavi svojo besedo.« Tako je ženska ostala in dojila svojega sina, dokler ga ni odstavila. **24** Ko ga je odstavila, ga je s seboj vzela gor, s tremi bikci, enim škafom moke in mehom vina ter ga privedla v Gospodovo hišo v Šilo. Otrok pa je bil mlad. **25** Usmrtili so bikca in otroka privedli k Éliju. **26** Rekla je: »Oh moj gospod, kakor živi tvoja duša, moj gospod, jaz sem ženska, ki je stala tukaj pri tebi, moleč h Gospodu. **27** Za tega otroka sem molila in Gospod mi je izpolnil prošnjo, ki sem jo prosila od njega, **28** zato sem ga tudi posodila Gospodu. Kakor dolgo živi, bo posojen Gospodu.« In tam je oboževal Gospoda.

2 Ana je molila in rekla: »Moje srce se razveseljuje v Gospodu, moj rog je povišan v Gospodu. Moja usta so povečana nad mojimi sovražniki, ker se veselim v tvoji rešitvi duše. **2** Nihče ni svet kakor Gospod, kajti nikogar ni poleg tebe. Niti ni nobene skale, podobne našemu Bogu. **3** Ne govorite več tako silno ponosno, naj aroganca ne pride iz vaših ust, kajti Gospod je Bog spoznanja in pri njem so tehtana dejanja. **4** Loki mogočnih mož so zlomljeni in tisti, ki so se spotaknili, so opasani z močjo. **5** Tisti, ki so bili siti, so se dali v najem zaradi kruha; tisti, ki so bili lačni, so oslabeli, tako, da je jalova rodila sedmero in tista, ki ima mnogo otrok, je postala slabotna. **6** Gospod ubija in oživlja. Privede dol do groba in privede gor. **(Sheol h7585)** **7** Gospod dela revne in dela bogate, ponižuje in povzdiguje. **8** Revnega vzdiguje iz prahu in berača povzdiguje iz gnojišča, da ju posadi med prince in jima stori, da podedujeta prestol slave, kajti stebri zemlje so Gospodovi in nanje je postavil zemeljski [krog]. **9** Varoval bo stopala svojih svetih in zlobni bodo tiho v temi, kajti noben človek ne bo prevladal z močjo. **10** Gospodovi nasprotniki bodo zlomljeni na koščke. Iz nebes bo zagrmel nad njimi. Gospod bo sodil konce zemlje; moč bo dal svojemu kralju in povišal rog svojega maziljenca.« **11** Elkaná je odšel v Ramo, k svoji hiši. Otrok pa je služil Gospodu pred duhovnikom Élijem. **12** Torej Élijeva sinova sta bila Beliálova sinova; onadva nista poznala Gospoda. **13** In običaj duhovnikov z ljudstvom je bil, da ko je katerikoli mož daroval klavno daritev, je prišel duhovnikov služabnik, medtem ko je meso vrelo, s kavljem za meso, s tremi zobmi, v svoji roki; **14** in to zabodel v ponev ali kotliček ali kotel ali lonec; vse, kar so kavlji za

meso prinesli gor, je duhovnik vzel zase. Tako sta počela v Šilu vsem Izraelcem, ki so prihajali tja. **15** Tudi preden so sežgali tolščo, je prišel duhovnikov služabnik in rekel možu, ki je daroval: »Izroči meso za pečenje duhovniku, kajti od tebe ne bo imel kuhanega mesa, temveč surovega.« **16** Če pa bi mu katerikoli moški rekel: »Naj ne izpustijo, da sedaj zažgejo tolščo, potem pa vzemi, kolikor si želi tvoja duša; « Potem bi mu odgovoril: » Ne, temveč mi boš to dal sedaj. Če pa ne, bom to vzel s silo.« **17** Zato je bil greh mladeničev zelo velik pred Gospodom, kajti moža sta prezirala Gospodovo daritev. **18** Toda Samuel je služil pred Gospodom, ko je bil še otrok, opasan z lanenim efódom. **19** Poleg tega mu je mati iz leta v leto izdelala majhen plašč in ga prinesla k njemu, ko je prišla gor s svojim soprogom, da daruje letno klavno daritev. **20** Éli je blagoslovil Elkaná in njegovo ženo ter rekel: » Gospod ti daj seme od te ženske, zaradi posojila, ki je posojen Gospodu.« In odšli so na svoj dom. **21** Gospod je obiskal Ano, tako da je spočela in rodila [še] tri sinove in dve hčeri. Otrok Samuel pa je rasel pred Gospodom. **22** Torej Éli je bil zelo star in slišal vse, kar sta njegova sinova počela vsemu Izraelu in kako sta ležala z ženskami, ki so se zbirale pri vratih šotorskega svetišča skupnosti. **23** Rekel jima je: »Zakaj počneta takšne stvari? Kajti od vsega ljudstva slišim o vajinih zlih postopanjih. **24** Ne, moja sinova, kajti to ni dober glas, ki ga slišim. Vidva povzročata Gospodovemu ljudstvu, da greši. **25** Če en mož greši zoper drugega, ga bo sodil sodnik, toda če mož greši zoper Gospoda, kdo bo posredoval zanj.« Vendar nista prisluhnila glasu svojega očeta, ker ju je Gospod hotel ubiti. **26** Otrok Samuel pa je rasel in bil je v naklonjenosti tako z Gospodom kakor tudi z ljudmi. **27** K Éliju je prišel Božji mož ter mu rekel: »Tako govori Gospod: ›Ali sem se očitno prikazal hiši tvojega očeta, ko so bili v Egiptu, v faraonovi hiši? **28** In ali sem ga izbral izmed vseh Izraelovih rodov, da bo moj duhovnik, da daruje na mojem oltarju, da zažiga kadilo, da nosi efód pred menoj? In ali sem dal hiši tvojega očeta vse daritve, narejene z ognjem, Izraelovih otrok? **29** Zakaj brcate ob mojo klavno daritev in ob mojo daritev, ki sem jo zapovedal v svojem prebivališču in svoja sinova bolj častiš kakor mene, da ste se odebelili z glavnimi izmed vseh daritev Izraela, mojega ljudstva?‹ **30** Zato govori Gospod, Izraelov Bog: ›Zares sem rekel, da naj bi tvoja hiša in hiša tvojega očeta hodili pred menoj na veke.‹ Toda sedaj govori Gospod: ›To bodi daleč od mene, kajti tiste, ki spoštujejo mene, bom jaz spoštoval in tisti, ki me prezirajo, bodo prezirani. **31** Glej, pridejo dnevi, ko bom odsekal tvoj laket in laket hiše tvojega očeta, da v tvoji hiši ne bo starca. **32** In ti boš videl sovražnika v mojem prebivališču v vsem bogastvu, ki ga bo Bog dal Izraelu, in v tvoji hiši na veke ne bo starca. **33** Moški od tebe, ki ga ne bom odsekal izpred svojega oltarja, bo [preostal], da použije tvoje oči in da žalosti tvoje srce in ves narast tvoje hiše bo umrl v cvetu njihove starosti. **34** To ti bo znamenje, ki bo prišlo nad tvoja dva sinova, na Hofnija in Pinhása; v enem dnevu bosta oba izmed njiju umrla. **35** Jaz pa si bom dvignil zvestega duhovnika, ki bo delal glede na to, kar je v mojem srcu in v mojem umu in zgradil mu bom zanesljivo hišo; in ta bo hodil pred mojim maziljencem na veke. **36** Zgodilo se bo, da bo vsak, kdor preostane v tvoji hiši, prišel in klečeplazil k njemu za košček srebra in grižljaj kruha in rekel bo: ›Postavi me, prosim te, v eno izmed duhovniških služb, da bom lahko jedel kos kruha.‹«

3 Otrok Samuel pa je pred Élijem služil Gospodu. V tistih dneh je bila Gospodova beseda dragocena; ni bilo odprtega videnja. **2** Pripetilo se je ob tistem času, ko se je Éli ulegel na svojem mestu in so njegove oči začenjale temneti, da ni mogel videti. **3** Preden se je ugasnila Božja svetilka v Gospodovem templju, kjer je bila Božja skrinja in se je Samuel ulegel k spanju, **4** je Gospod poklical Samuela in ta je odgovoril: »Tukaj sem.« **5** Stekel je k Éliju in rekel: »Tukaj sem, kajti klical si me.« Ta pa je rekel: »Nisem klical, ponovno se ulezi.« In odšel je in se ulegel. **6** Gospod je ponovno poklical: »Samuel.« Samuel je vstal in odšel k Éliju ter rekel: »Tukaj sem, kajti klical si me.« Ta je odgovoril: »Nisem klical, moj sin, ponovno se ulezi.« **7** Torej Samuel še ni poznal Gospoda niti mu Gospodova beseda še ni bila razodeta. **8** Gospod je ponovno, tretjič, poklical Samuela. Ta je vstal, šel k Éliju in rekel: »Tukaj sem, kajti klical si me.« In Éli je zaznal, da je otroka klical Gospod. **9** Zato je Éli rekel Samuelu: »Pojdi, ulezi se in zgodilo se bo, če te pokliče, da boš rekel: ›Govori, Gospod, kajti tvoj služabnik posluša.‹« Tako je Samuel odšel in se ulegel na svojem mestu. **10** Gospod je prišel in obstal ter poklical kakor ob drugih časih: »Samuel, Samuel.« Potem je Samuel odgovoril: »Govori; kajti tvoj služabnik posluša.« **11** Gospod je rekel Samuelu: »Glej, storil bom stvar v Izraelu, ob kateri bo v obeh ušesih vsakega, ki to sliši, zvenelo. **12** Na tisti dan bom zoper Élija izpolnil vse stvari, ki sem jih govoril glede njegove hiše. Ko pričnem, bom naredil tudi konec. **13** Kajti povedal sem mu, da bom na veke sodil njegovo hišo zaradi krivičnosti, ki jo on vé, ker sta se njegova sinova naredila nizkotna, on pa jima ni preprečil. **14** Zato sem prisegel Élijevi hiši, da krivičnost Élijeve hiše na veke ne bo očiščena niti s klavno daritvijo niti z darovanjem.« **15** Samuel je ležal do jutra in odprl vrata Gospodove hiše. Samuel pa se je Éliju bal razodeti videnje.

16 Potem je Éli poklical Samuela in rekel: »Samuel, moj sin.« Ta je odgovoril: »Tukaj sem.« 17 Rekel je: »Kaj je stvar, ki ti jo je Gospod povedal? Prosim te, da mi je ne prikriješ. Bog naj ti tako stori in tudi več, če pred menoj skriješ katerokoli stvar od vseh stvari, ki ti jih je povedal.« 18 Samuel mu je povedal vsak delček in ničesar ni skril pred njim. On pa je rekel: »To je Gospod. Naj stori, kar se mu zdi dobro.« 19 Samuel je rasel in Gospod je bil z njim in nobene izmed njegovih besed ni pustil pasti na tla. 20 Ves Izrael, od Dana, celo do Beeršébe, je vedel, da je bil Samuel utrjen, da bi bil Gospodov prerok. 21 Gospod se je ponovno prikazoval v Šilu, kajti Gospod se je v Šilu razodeval Samuelu po Gospodovi besedi.

4 Beseda od Samuela je prišla k vsemu Izraelu. Torej Izrael je odšel ven zoper Filistejce, da se bojujejo in utaborili so se poleg Eben Ezerja. Filistejci pa so se utaborili v Aféku. 2 Filistejci so se razporedili zoper Izraela in ko so se pridružili bitki, je bil Izrael udarjen pred Filistejci in usmrtili so izmed vojske na polju okoli štiri tisoč mož. 3 Ko je ljudstvo prišlo v tabor, so starešine Izraela rekli: »Zakaj nas je Gospod danes udaril pred Filistejci? Skrinjo Gospodove zaveze prinesimo iz Šila k sebi, da ko ta pride med nas, nas ta lahko reši iz roke naših sovražnikov.« 4 Tako je ljudstvo poslalo v Šilo, da bi od tam lahko prinesli skrinjo zaveze Gospoda nad bojevniki, ki prebiva med kerubi, in Élijeva dva sinova, Hofní in Pinhás, sta bila tam s skrinjo Božje zaveze. 5 Ko je v tabor prišla skrinja Gospodove zaveze, je ves Izrael vriskal z močnim vriskom, tako da je zemlja ponovno zadonela. 6 Ko so Filistejci slišali hrup vriska, so rekli: »Kaj pomeni hrup tega močnega vriska v taboru Hebrejcev?« Razumeli so, da je v tabor prišla Gospodova skrinja. 7 Filistejci so bili prestrašeni, kajti rekli so: »Bog je prišel v tabor.« Rekli so: »Gorje nam! Kajti poprej še ni bilo takšne stvari. 8 Gorje nam! Kdo nas bo rešil iz roke teh mogočnih Bogov? To so Bogovi, ki so v divjini udarili Egipčane z vsemi nadlogami. 9 Bodite močni in obnašajte se kakor možje, oh vi Filistejci, da ne bomo služabniki Hebrejcem, kakor so bili oni vam. Obnašajte se kakor možje in se borite.« 10 Filistejci so se borili in Izrael je bil udarjen in zbežali so vsak mož v svoj šotor, in bil je zelo velik pokol, kajti v Izraelu je padlo trideset tisoč pešcev. 11 Božja skrinja je bila vzeta in Élijeva dva sinova, Hofní in Pinhás, sta bila ubita. 12 Mož iz Benjamina pa je stekel iz vojske in še isti dan prišel v Šilo s pretrganimi oblačili in prstjo na svoji glavi. 13 Ko je prišel, glej, je Éli sedel na sedežu in gledal ob poti, kajti njegovo srce je trepetalo za Božjo skrinjo. Ko je mož prišel v mesto in to povedal, je celotno mesto zavpilo. 14 Ko je Éli slišal hrup vpitja, je rekel: »Kaj pomeni zvok tega nemira?« Mož je v naglici prišel in povedal Éliju. 15 Torej Éli je bil star osemindevetdeset let in njegove oči so bile zatemnjene, da ni mogel videti. 16 Mož je rekel Éliju: »Jaz sem tisti, ki je prišel iz vojske in danes sem pobegnil iz vojske.« On pa je rekel: »Kaj je tam storjeno, moj sin?« 17 Poslanec je odgovoril in rekel: »Izrael je pobegnil pred Filistejci in tam je bil prav tako velik pokol med ljudstvom in tudi tvoja sinova, Hofní in Pinhás sta mrtva in Božja skrinja je vzeta.« 18 Pripetilo se je, ko je omenil Božjo skrinjo, da je padel nazaj s stola ob strani velikih vrat in njegov vrat se je zlomil in je umrl, kajti bil je starec in težak. Izraelu je sodil štirideset let. 19 Njegova snaha, Pinhásova soproga, je bila z otrokom, blizu časa poroda. Ko je slišala novice, da je bila Božja skrinja vzeta in da sta bila njen tast in njen mož mrtva, se je sklonila in bila v porodnih mukah, kajti njene bolečine so prišle nadnjo. 20 Okoli časa njene smrti so ji ženske, ki so stale ob njej, rekle: »Ne boj se, kajti rodila si sina.« Toda ona ni odgovorila niti se na to ni ozirala. 21 Otroka je imenovala Ikabód, rekoč: »Slava je odšla od Izraela, « ker je bila Božja skrinja vzeta in zaradi njenega tasta in njenega soproga. 22 Rekla je: »Slava je odšla od Izraela, kajti Božja skrinja je vzeta.«

5 Filistejci so vzeli Božjo skrinjo in jo iz Eben Ezerja prinesli v Ašdód. 2 Ko so Filistejci vzeli Božjo skrinjo, so jo prinesli v Dagónovo hišo in jo postavili poleg Dagóna. 3 Ko so tisti iz Ašdóda naslednji dan zgodaj vstali, glej, Dagón je bil zvrnjen dol k zemlji, na svoj obraz, pred Gospodovo skrinjo. In prijeli so Dagóna in ga ponovno postavili na njegovo mesto. 4 Ko so naslednji dan zgodaj zjutraj vstali, glej, Dagón je bil zvrnjen na svojem obrazu na tleh pred Gospodovo skrinjo, in Dagónova glava in obe dlani njegovih rok so bili odsekani na pragu. Samo Dagónov trup mu je preostal. 5 Zato niti Dagónovi duhovniki niti kdorkoli, ki pride v Dagónovo hišo, do današnjega dne, ne stopajo na Dagónov prag v Ašdódu. 6 Toda Gospodova roka je bila težka nad tistimi iz Ašdóda in uničeval jih je in jih udaril s hemoroídi, torej Ašdód in njegova mesta. 7 Ko so možje iz Ašdóda videli, da je bilo tako, so rekli: »Skrinja Izraelovega Boga naj ne ostane z nami, kajti njegova roka je boleče nad nami in nad našim bogom Dagónom.« 8 Zato so poslali in k sebi zbrali vse filistejske kneze ter rekli: »Kaj naj storimo s skrinjo Izraelovega Boga?« Odgovorili so: »Naj bo skrinja Izraelovega Boga prenesena v Gat.« In tja so prenesli skrinjo Izraelovega Boga. 9 To je bilo tako, da potem, ko so jo odnesli, je bila Gospodova roka zoper mesto z zelo velikim uničenjem in udaril je može iz mesta, tako male, kakor velike in imeli so hemoroíde v svojih skritih delih. 10 Zato so Božjo skrinjo poslali v Ekrón.

Pripetilo se je, ko je Božja skrinja prišla v Ekrón, da so Ekrónci zavpili, rekoč: »K nam so privedli skrinjo Izraelovega Boga, da ubije nas in naše ljudstvo.« **11** Tako so poslali in zbrali skupaj vse filistejske kneze in rekli: »Pošljite proč skrinjo Izraelovega Boga in naj ponovno gre na svoj kraj, da ne ubije nas in našega ljudstva, « kajti tam je bilo v vsem mestu smrtonosno uničenje. Božja roka je bila tam zelo težka. **12** Možje, ki niso umrli, so bili udarjeni s hemoroídi in krik mesta je šel gor do neba.

6 Gospodova skrinja je bila v filistejski deželi sedem mesecev. **2** Filistejci so dali poklicati duhovnike in vedeževalce, rekoč: »Kaj naj storimo z Gospodovo skrinjo? Povejte nam, s čim naj jo pošljemo na njen kraj?« **3** Rekli so: »Če odpošljete skrinjo Izraelovega Boga, je ne pošljite prazne; temveč mu na vsak način vrnite daritev za prestopek. Potem boste ozdravljeni in znano vam bo zakaj njegova roka ni odstranjena od vas.« **4** Potem so rekli: »Kakšna naj bo daritev za prestopek, ki mu jo bomo vrnili?« Odgovorili so: »Pet zlatih hemoroídov in pet zlatih miši, glede na število filistejskih knezov, kajti ena nadloga je bila na vas vseh in na vaših gospodarjih. **5** Zato boste naredili podobe vaših tvorov in podobe vaših miši, ki uničujejo deželo in dali boste slavo Izraelovemu Bogu. Morda bo olajšal svojo roko iznad vas in iznad vaših bogov in iznad vaše dežele. **6** Zakaj bi torej zakrknili svoja srca, kakor so Egipčani in faraon zakrknili svoja srca? Ko je izvrstno delal med njimi, ali niso pustili ljudstva iti in so odpotovali? **7** Zdaj torej naredite nov voz in vzemite dve doječi kravi, na kateri jarem ni prišel in kravi privežite k vozu, njuna telička pa od njiju odvedite domov **8** in vzemite Gospodovo skrinjo in jo položite na voz in položite dragocenosti iz zlata, ki mu jih vračate za daritev za prestopek, v skrinjico ob njeni strani in pošljite jo proč, da bo ta lahko odšla. **9** Glejte, če gre ta gor po poti svojega lastnega območja v Bet Šemeš, potem nam je on storil to veliko zlo, toda če ne, potem bomo vedeli, da to ni njegova roka, ki nas je udarila; to je bilo naključje, ki se nam je pripetilo.« **10** Ljudje so tako storili. Vzeli so dve doječi kravi ter ju privezali k vozu, njuni teleti pa zaprli doma. **11** Gospodovo skrinjo so položili na voz in skrinjico z mišmi iz zlata in podobami svojih hemoroídov. **12** Kravi sta šli naravnost na pot Bet Šemeša in šli sta vzdolž glavne ceste, mukajoč, medtem ko sta hodili in nista se obračali vstran ne na desno roko ne na levo in filistejski knezi so šli za njima do meje Bet Šemeša. **13** Tisti iz Bet Šemeša so v dolini želi svojo pšenično žetev in povzdignili so svoje oči in zagledali skrinjo in se razveselili, da jo vidijo. **14** Voz je prišel na polje Bétšémeščana Jošúa in obstal tam, kjer je bil velik kamen in nacepili so les od voza in kravi darovali v žgalno daritev Gospodu. **15** Lévijevci so sneli Gospodovo skrinjo in skrinjico, ki je bila z njo, v kateri so bile dragocenosti iz zlata in ju položili na velik kamen in možje iz Bet Šemeša so isti dan Gospodu darovali žgalne daritve in žrtvovali klavne daritve. **16** Ko je pet filistejskih knezov to videlo, so se istega dne vrnili v Ekrón. **17** To pa so zlati hemoroídi, ki so jih Filistejci vrnili Gospodu za daritev za prestopek: enega za Ašdód, enega za Gazo, enega za Aškelón, enega za Gat, enega za Ekrón; **18** in zlate miši glede na število vseh filistejskih mest, pripadajočih petim knezom, tako utrjenih mest kakor podeželskih vasi, celo do velikega Abelovega kamna, na katerega so položili Gospodovo skrinjo; katerega kamen ostaja na polju Bétšémeščana Jošúa do današnjega dne. **19** Udaril pa je može iz Bet Šemeša, ker so gledali v Gospodovo skrinjo, torej izmed ljudstva je udaril petdeset tisoč in sedemdeset mož in ljudstvo je žalovalo, ker je Gospod z velikim pokolom udaril mnoge izmed ljudstva. **20** Možje iz Bet Šemeša so rekli: »Kdo je zmožen stati pred tem svetim Gospodom Bogom? In h komu naj gre gor od nas?« **21** Poslali so poslance k prebivalcem Kirját Jearíma, rekoč: »Filistejci so ponovno privedli Gospodovo skrinjo. Pridite dol in jo prenesite gor k sebi.«

7 Možje iz Kirját Jearíma so prišli in prenesli gor Gospodovo skrinjo in jo prinesli v Abinadábovo hišo na hribu in posvetili njegovega sina Eleazarja, da varuje Gospodovo skrinjo. **2** Pripetilo se je, medtem ko je skrinja prebivala v Kirját Jearímu, da je bil čas dolg, kajti to je bilo dvajset let. Vsa Izraelova hiša je žalovala za Gospodom. **3** Samuel je govoril vsej Izraelovi hiši, rekoč: »Če se z vsemi svojimi srci vrnete h Gospodu, potem izmed sebe odstranite tuje bogove in Astarto in pripravite svoja srca h Gospodu in samo njemu služite. On vas bo osvobodil iz roke Filistejcev.« **4** Potem so Izraelovi otroci odstranili Báale in Astarto in služili samo Gospodu. **5** Samuel je rekel: »Zberite ves Izrael v Micpi in jaz bom za vas molil h Gospodu.« **6** Zbrali so se skupaj v Micpi, zajeli vodo in jo izlili pred Gospodom in se postili na ta dan in tam rekli: »Grešili smo zoper Gospoda.« In Samuel je sodil Izraelove otroke v Micpi. **7** Ko so Filistejci slišali, da so se Izraelovi otroci zbrali skupaj k Micpi, so filistejski knezi odšli gor zoper Izrael. Ko so Izraelovi otroci to slišali, so se bali Filistejcev. **8** Izraelovi otroci so rekli Samuelu: »Ne odnehaj klicati h Gospodu, našemu Bogu za nas, da nas bo rešil iz roke Filistejcev.« **9** Samuel je vzel sesajoče jagnje in ga v celoti daroval v žgalno daritev Gospodu. Samuel je klical h Gospodu za Izrael in Gospod ga je slišal. **10** Medtem ko je Samuel daroval žgalno daritev,

so se približali Filistejci, da se bojujejo zoper Izrael, toda Gospod je na ta dan z velikim gromom zagrmel nad Filistejci in jih porazil in udarjeni so bili pred Izraelom. **11** Možje iz Izraela so odšli ven iz Micpe in zasledovali Filistejce in jih udarjali, dokler niso prišli pod Bet Kar. **12** Potem je Samuel vzel kamen in ga postavil med Micpo in Jašén in njegovo ime imenoval Eben Ezer, rekoč: »Doslej nam je Gospod pomagal.« **13** Tako so bili Filistejci podjarmljeni in niso več prišli v območje Izraela in Gospodova roka je bila zoper Filistejce vse Samuelove dni. **14** Mesta, ki so jih Filistejci vzeli od Izraela, so bila povrnjena Izraelu, od Ekróna, celo do Gata in njihova območja je Izrael osvobodil iz rok Filistejcev. In bil je mir med Izraelom in Amoréjci. **15** Samuel je sodil Izraelu vse dni svojega življenja. **16** Iz leta v leto je odšel na obhod do Betela in Gilgála in Micpe in na vseh teh krajih sodil Izraelu. **17** Njegova vrnitev je bila v Ramo, kajti tam je bila njegova hiša in tam je sodil Izraelu in tam je zgradil oltar Gospodu.

8 Pripetilo se je, ko je bil Samuel star, da je svoja sinova postavil za sodnika nad Izraelom. **2** Torej ime njegovega prvorojenca je bilo Joél in ime njegovega drugega Abíja. Bila sta sodnika v Beeršébi. **3** Njegova sinova pa nista hodila po njegovih poteh, temveč sta se obrnila stran za dobičkom in jemala podkupnine in izkrivljala sodbo. **4** Potem so se vse starešine Izraela zbrali skupaj in prišli k Samuelu v Ramo **5** in mu rekli: »Glej, star si in tvoja sinova ne hodita po tvojih poteh. Sedaj nam postavi kralja, da nas sodi, kakor [imajo] vsi narodi.« **6** Toda stvar je razžalila Samuela, ko so rekli: »Daj nam kralja, da nas sodi.« Samuel je molil h Gospodu. **7** Gospod je rekel Samuelu: »Prisluhni glasu ljudstva v vsem, kar ti rečejo, kajti niso zavrnili tebe, temveč so zavrnili mene, da ne bi kraljeval nad njimi. **8** Glede na vsa dela, ki so jih storili od dne, ko sem jih privedel gor iz Egipta, celo do tega dne, s čimer so zapustili mene in služili drugim bogovom, tako delajo tudi tebi. **9** Zdaj torej prisluhni njihovemu glasu, vendar jih slovesno posvari in jim pokaži navade kralja, ki bo kraljeval nad njimi.« **10** Samuel je ljudstvu, ki je od njega zahtevalo kralja, povedal vse Gospodove besede. **11** Rekel je: »To bo navada kralja, ki bo kraljeval nad vami: ›Vzel bo vaše sinove in jih določil zase, za svoje bojne vozove in da bodo njegovi konjeniki in nekateri bodo tekli pred njegovimi bojnimi vozovi. **12** Določil si bo tisočnike in poveljnike nad petdesetimi in postavil jih bo, da orjejo njegovo zemljo, da žanjejo njegovo žetev, da izdelajo njegova bojna orodja in orodja njegovih bojnih vozov. **13** Vzel bo vaše hčere, da bodo izdelovalke dišečin in da bodo kuharice in pekarice. **14** Vzel bo vaša polja in vaše vinograde in vaše oljčne nasade, celó najboljše izmed njih in jih dal svojim služabnikom. **15** Vzel bo desetino od vašega semena in od vaših vinogradov in dal svojim častnikom in svojim služabnikom. **16** Vzel bo vaše služabnike, vaše dekle, vaše najčednejše mladeniče, vaše osle in jih postavil k svojemu delu. **17** Vzel bo desetino od vaših ovc in vi boste njegovi služabniki. **18** Vpili boste na ta dan zaradi svojega kralja, ki si ga boste izbrali, Gospod pa vas na ta dan ne bo slišal.‹« **19** Kljub temu je ljudstvo odklonilo, da uboga Samuelov glas in rekli so: »Ne, temveč bomo imeli kralja nad seboj, **20** da bomo tudi mi lahko podobni vsem narodom in da nam bo naš kralj lahko sodil in bo pred nami šel ven in bojeval naše boje.« **21** Samuel je slišal vse besede ljudstva in jih ponovil v Gospodova ušesa. **22** Gospod je Samuelu rekel: »Prisluhni njihovemu glasu in postavi jim kralja.« Samuel je rekel Izraelovim možem: »Pojdite vsak mož v svoje mesto.«

9 Torej tam je bil mož iz Benjamina, katerega ime je bilo Kiš, sin Abiéla, sinú Cerórja, sinú Behoráta, sinú Afíaha, Benjaminovec, mogočen človek moči. **2** Imel je sina, čigar ime je bilo Savel, izbranega in čednega mladeniča in med Izraelovimi otroki ni bilo čednejše osebe kakor on. Od njegovih ramen in navzgor je bil višji kakor katerikoli izmed ljudstva. **3** Oslice Savlovega očeta Kiša so se izgubile. Kiš je rekel svojemu sinu Savlu: »Vzemi torej s seboj enega izmed služabnikov in vstani, pojdi iskat oslice.« **4** Prečkal je goro Efrájim in šel skozi deželo Šalíša, toda nista jih našla. Potem sta šla skozi deželo Šaalím in tam jih ni bilo. Šel je skozi deželo Benjaminovcev, toda nista jih našla. **5** In ko sta prišla do dežele Cuf, je Savel rekel svojemu služabniku, ki je bil z njim: »Pridi in se vrniva, da ne bi moj oče prenehal skrbeti za oslice in bi mislil na naju.« **6** Rekel mu je: »Glej torej, v tem mestu je Božji mož in ta je častitljiv mož. Vse, kar reče, se zagotovo zgodi. Pojdiva sedaj tja, morda nama on lahko pokaže pot, po kateri naj greva.« **7** Potem je Savel rekel svojemu služabniku: »Toda glej, če greva, kaj bova prinesla možu? Kajti kruh v najinih posodah je pošel in ni darila, da bi ga prinesla Božjemu možu. Kaj imava?« **8** Služabnik je ponovno odgovoril Savlu in rekel: »Glej, tukaj pri roki imam četrtinko šekla srebra. To bom dal Božjemu možu, da nama pove najino pot.« **9** (Poprej je v Izraelu mož, ko je šel, da poizveduje od Boga, govoril tako: »Pridite in pojdimo k vidcu, « kajti kdor je sedaj imenovan prerok, je bil poprej imenovan videc.) **10** Potem je Savel rekel svojemu služabniku: »Dobro rečeno. Pridi, pojdiva.« Tako sta šla v mesto, kjer je bil Božji mož. **11** In ko sta šla gor, po hribu do mesta, sta našla mladenke, ki so prihajale

ven, da zajamejo vodo in rekla sta jim: »Je tukaj videc?« 12 Odgovorile so jima in rekle: »Je, glejta, pred vama je. Sedaj pohitita, kajti danes je prišel v mesto, kajti danes je klavna daritev ljudstva na visokem kraju. 13 Takoj ko prideta v mesto, ga bosta nemudoma našla, preden gre gor na visok kraj, da jé, kajti ljudstvo ne bo jedlo, dokler on ne pride, ker on blagoslovi klavno daritev in potem tisti, ki so povabljeni, jedo. Sedaj torej pojdita gor, kajti približno ta čas ga bosta našla.« 14 Šla sta gor v mesto in ko sta prišla v mesto, glej, je Samuel prihajal ven proti njima, da bi šel gor na visok kraj. 15 Torej Gospod je Samuelu na uho povedal, dan poprej, preden je Savel prišel, rekoč: 16 »Jutri okrog tega časa ti bom poslal moža iz Benjaminove dežele in ti ga boš mazilil, da bo poveljnik nad mojim ljudstvom Izraelom, da bo lahko rešil moje ljudstvo iz roke Filistejcev, kajti jaz sem pogledal na svoje ljudstvo, ker je njihov krik prišel k meni.« 17 Ko je Samuel zagledal Savla, mu je Gospod rekel: »Glej mož, o katerem sem ti govoril! Ta isti bo kraljeval nad mojim ljudstvom.« 18 Potem se je Savel približal k Samuelu v velikih vratih in rekel: »Povej mi, prosim te, kje je vidčeva hiša.« 19 Samuel je odgovoril Savlu in rekel: »Jaz sem videc. Pojdi gor pred menoj na visok kraj, kajti danes boš jedel z menoj, jutri pa te bom pustil oditi in povedal ti bom vse, kar je v tvojem srcu. 20 Glede oslic, ki so bile izgubljene pred tremi dnevi, ne naravnaj svojih misli nanje, kajti najdene so. Na kom je vse hrepenenje Izraela? Ali ni na tebi in na vsej hiši tvojega očeta?« 21 Savel je odgovoril in rekel: » Ali nisem Benjaminovec, od najmanjšega izmed Izraelovih rodov? In moja družina najmanjša izmed vseh družin Benjaminovega rodu? Zakaj mi potem tako govoriš?« 22 Samuel je vzel Savla in njegovega služabnika ter ju privedel v dvorano in ju primoral sesti na najvišje mesto med tistimi, ki so bili povabljeni, katerih je bilo približno trideset oseb. 23 Samuel je rekel kuharju: »Prinesi delež, ki sem ti ga dal, od katerega sem ti rekel: ›Postavi to poleg sebe.‹« 24 Kuhar je vzel pleče in tisto, kar je bilo na njem in to postavil pred Savla. Samuel je rekel: »Glej to, kar je preostalo! Postavi to predse in jej, kajti za ta čas je bilo prihranjeno zate, odkar sem rekel: ›Povabil sem ljudstvo.‹« Tako je Savel tisti dan jedel s Samuelom. 25 Ko sta prišla dol iz visokega kraja v mesto, se je Samuel s Savlom posvetoval na vrhu hiše. 26 Zgodaj so vstali in pripetilo se je ob svitanju dneva, da je Samuel poklical Savla na vrhu hiše, rekoč: »Vstani, da te lahko odpošljem.« Savel je vstal in odšla sta ven, oba izmed njiju, on in Samuel. 27 In ko sta se spuščala dol, do konca mesta, je Samuel rekel Savlu: »Zapovej služabniku, da gre naprej pred nama (in ta je šel naprej), toda ti malce postoj, da ti lahko pokažem besedo od Boga.«

10 Potem je Samuel vzel stekleničko olja in jo izlil na njegovo glavo ter ga poljubil in rekel: » Ali ni to zato, ker te je Gospod mazilil, da bi bil poveljnik nad njegovo dediščino? 2 Ko danes odideš od mene, potem boš našel dva moža ob Rahelinem mavzoleju, na meji Benjamina, ob Celcáhu; in rekla ti bosta: ›Oslice, ki si jih šel iskat, so najdene in glej, tvoj oče je zapustil skrb nad oslicami in se žalosti zaradi tebe, rekoč: ›Kaj naj storim za svojega sina?‹‹ 3 Potem boš šel naprej od tam in prišel boš do ravnine Tabor in tam boš srečal tri može, ki gredo gor k Bogu v Betel. Eden bo nosil tri kozličke, drugi bo nosil tri hlebe kruha in drugi bo nosil vinski meh. 4 Pozdravili te bodo in ti dali dva hleba kruha, ki ju boš sprejel iz njihovih rok. 5 Potem boš prišel do Božjega hriba, kjer je garnizija Filistejcev in zgodilo se bo, ko prideš tja do mesta, da boš srečal skupino prerokov prihajati dol iz visokega kraja, s plunko, bobničem, piščaljo in harfo pred njimi, in oni bodo prerokovali. 6 Gospodov Duh bo prišel nadte in prerokoval boš z njimi in spremenjen boš v drugega človeka. 7 Naj bo, ko pridejo k tebi ta znamenja, da storiš, kakor se ti ponuja priložnost, kajti Bog je s teboj. 8 Šel boš dol pred menoj v Gilgál, in glej, prišel bom dol k tebi, da darujem žgalne daritve in da žrtvujem žrtvovanje mirovnih daritev. Sedem dni boš čakal, dokler ne pridem k tebi in ti pokažem, kaj boš storil.« 9 Bilo je tako, da ko je obrnil hrbet, da bi odšel od Samuela, mu je Bog dal drugo srce in vsa ta znamenja so se zgodila tisti dan. 10 Ko so prišli tja do hriba, glej, ga je srečala skupina prerokov in Božji Duh je prišel nadenj in prerokoval je med njimi. 11 Pripetilo se je, ko so vsi, ki so ga poznali od prej, videli, da je, glej, prerokoval med preroki, potem je ljudstvo reklo drug drugemu: »Kaj je to, kar je prišlo h Kiševemu sinu? Ali je tudi Savel med preroki?« 12 Nekdo iz istega kraja je odgovoril in rekel: »Toda kdo je njihov oče?« Zato je postal pregovor: »Ali je tudi Savel med preroki?« 13 Ko je nehal prerokovati, je prišel na visok kraj. 14 Savlov stric je rekel njemu in njegovemu služabniku: »Kam sta odšla?« Rekel je: »Iskat oslice. Ko pa sva videla, da jih ni bilo nikjer, sva šla k Samuelu.« 15 Savlov stric je rekel: »Povej mi, prosim te, kaj ti je Samuel rekel.« 16 Savel je svojemu stricu rekel: »Pojasnil nama je, da so bile oslice najdene.« Toda o zadevi kraljestva, o kateri je govoril Samuel, mu ni povedal. 17 Samuel je skupaj sklical ljudstvo h Gospodu v Micpo 18 in Izraelovim otrokom rekel: »Tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›Izraela sem privedel iz Egipta in vas osvobodil iz roke Egipčanov in iz roke vseh kraljestev in od teh, ki so vas

zatirali, ‹ 19 vi pa ste ta dan zavrnili svojega Boga, ki vas
je sam rešil vseh vaših nasprotnikov in vaših stisk in ste
mu rekli: › Ne, temveč nad nami postavi kralja.‹ Sedaj se
torej predstavite pred Gospodom po vaših rodovih in po
vaših tisočih.« 20 Ko je Samuel vsem Izraelovim rodovom
velel, da se približajo, je bil izbran Benjaminov rod. 21 Ko je
Benjaminovemu rodu velel, da pride bliže po svojih družinah,
je bila izbrana Matríjeva družina in izbran je bil Kišev sin
Savel. Ko pa so ga iskali, ga niso mogli najti. 22 Zato so
naprej povpraševali od Gospoda, ali bi mož še moral priti
tja. Gospod je odgovoril: »Glejte, skril se je med stvari.« 23
Stekli so in ga vzeli od tam. Ko je stal med ljudstvom, je
bil višji kakor katerikoli izmed ljudstva, od njegovih ramen
navzgor. 24 Samuel je vsemu ljudstvu rekel: »Vidite koga
je Gospod izbral, da tu ni podobnega njemu izmed vsega
ljudstva?« Vse ljudstvo je zavpilo in reklo: »Živel kralj.« 25
Potem je Samuel ljudstvu povedal o načinu kraljestva in to
zapisal v knjigo ter jo položil pred Gospoda. In Samuel je
vse ljudstvo poslal proč, vsakega k svoji hiši. 26 Tudi Savel
je odšel domov v Gíbeo in z njim je šla četa mož, čigar src
se je Bog dotaknil. 27 Toda Beliálovi otroci so rekli: »Kako
nas bo ta človek rešil?« Prezirali so ga in mu niso prinesli
daril. Toda on je ohranil svoj mir.

11 Potem je prišel gor Amónec Naháš in se utaboril zoper
Jabéš Gileád. Vsi možje Jabéša so rekli Naházu:
»Skleni zavezo z nami in mi ti bomo služili.« 2 Amónec
Naháš jim je odgovoril: »Pod tem pogojem bom sklenil
zavezo z vami, da vam lahko iztaknem vsa vaša desna
očesa in to položim za grajo nad ves Izrael.« 3 Starešine iz
Jabéša so mu rekli: »Daj nam sedem dni predaha, da lahko
odpošljemo poslance v vse Izraelove pokrajine, in potem,
če ne bo nobenega človeka, da nas reši, bomo prišli ven k
tebi.« 4 Potem sta poslanca prišla v Savlovo Gíbeo in v
ušesa ljudstva povedala novice in vse ljudstvo je povzdignilo
svoje glasove ter zajokalo. 5 Glej, Savel je prišel za čredo
iz polja in Savel je rekel: »Kaj pesti ljudstvo, da jokajo?«
Povedali so mu novice od ljudi iz Jabéša. 6 Božji Duh je
prišel nad Savla, ko je slišal tiste novice in njegova jeza
je bila silno vneta. 7 Snel je jarem iz volov in ju razsekal
na koščke in le-te poslal po vseh Izraelovih pokrajinah, po
rokah poslancev, rekoč: »Kdorkoli ne pride naprej za Savlom
in Samuelom, bo tako storjeno njegovim volom.« Gospodov
strah je padel na ljudstvo in prišli so ven soglasno. 8 Ko
jih je preštel v Bezeku, je bilo Izraelovih otrok tristo tisoč
in Judovih mož trideset tisoč. 9 Poslancem, ki so prišli, so
povedali: »Tako boste rekli možem iz Jabéš Gileáda: ›Jutri,
ob času, ko sonce postane vroče, boste imeli pomoč.‹«
Poslanci so prišli in to pokazali možem iz Jabéša in bili so
veseli. 10 Zato so možje iz Jabéša rekli: »Jutri bomo prišli
ven k vam in z nami boste lahko storili vse, kar se vam
zdi dobro.« 11 Naslednjega dne je bilo to tako, da je Savel
ljudstvo razvrstil v tri skupine in prišli so v sredo vojske ob
jutranji straži in usmrtili Amónce do dnevne vročine. Pripetilo
se je, da so bili tisti, ki so preostali, razkropljeni, tako da
niti dva izmed njih nista ostala skupaj. 12 Ljudstvo je reklo
Samuelu: »Kdo je tisti, ki je rekel: ›Ali bo Savel kraljeval
nad nami?‹ Privedite može, da jih lahko usmrtimo.« 13
Savel je rekel: »Danes ne bo usmrčen noben mož, kajti
danes je Gospod izvêdel rešitev duš v Izraelu.« 14 Potem je
Samuel rekel ljudstvu: »Pridite in pojdimo v Gilgál in tam
obnovimo kraljestvo.« 15 Vse ljudstvo je odšlo v Gilgál in
tam, v Gilgálu, so postavili Savla za kralja pred Gospodom
in tam so žrtvovali žrtvovanje mirovnih daritev pred Gospodom
in tam so se Savel in vsi Izraelovi možje silno veselili.

12 Samuel je rekel vsemu Izraelu: »Glejte, prisluhnil sem
vašemu glasu v vsem, kar ste mi rekli in postavil sem
kralja nad vami. 2 In sedaj glejte, kralj hodi pred vami. Jaz
pa sem starec in sivolas in glejte, moja sinova sta z vami.
Hodil sem pred vami od svojega otroštva, do tega dne.
3 Glejte, tukaj sem. Pričujte zoper mene pred Gospodom
in pred njegovim maziljencem. Čigavega vola sem vzel?
Ali čigavega osla sem vzel? Ali sem koga ogoljufal? Koga
sem zatiral? Ali iz čigave roke sem sprejel kakršnokoli
podkupnino, da bi mi s tem zaslepil oči? In povrnil vam
bom.« 4 Rekli so: »Nisi nas ogoljufal niti nas nisi zatiral niti
nisi vzel karkoli iz roke kateregakoli moža.« 5 Rekel jim je: »
Gospod je priča zoper vas in njegov maziljenec je priča ta
dan, da v moji roki niste našli ničesar.« Odgovorili so: » On
je priča.« 6 Samuel je ljudstvu rekel: » Gospod je ta, ki je
določil Mojzesa in Arona in ki je vaše očete privedel gor iz
egiptovske dežele. 7 Zdaj torej mirno stojte, da se bom lahko
pravdal z vami pred Gospodom o vseh pravičnih dejanjih
Gospoda, ki jih je storil vam in vašim očetom. 8 Ko je Jakob
prišel v Egipt in so vaši očetje klicali h Gospodu, potem
jim je Gospod poslal Mojzesa in Arona, ki sta vaše očete
privedla ven iz Egipta in jim dala prebivati na tem kraju. 9 Ko
pa so pozabili Gospoda, svojega Boga, jih je prodal v roko
Siserája, poveljnika Hacórjeve vojske in v roko Filistejcev
in v roko moábskega kralja in so se borili zoper njih. 10
Klicali so h Gospodu in rekli: ›Grešili smo, ker smo zapustili
Gospoda in smo služili Báalom in Astarti. Toda sedaj nas
osvobodi iz roke naših sovražnikov in mi ti bomo služili.‹ 11
Gospod je poslal Jerubáala, Bedána, Jefteja in Samuela in

vas osvobodil iz roke vaših sovražnikov na vsaki strani in vi ste varno prebivali. 12 Ko pa ste videli, da je proti vam prišel Naháš, kralj Amónovih otrok, ste mi rekli: ›Ne, temveč bo kralj kraljeval nad nami.‹ Ko je bil Gospod, vaš Bog, vaš kralj. 13 Zdaj torej glejte kralja, ki ste ga izbrali in ki ste si ga želeli! In glejte, Gospod je postavil kralja nad vami. 14 Če se boste bali Gospoda in mu služili in ubogali njegov glas in se ne boste uprli zoper Gospodovo zapoved, potem boste tako vi kot vaš kralj, ki kraljuje nad vami, še naprej sledili Gospodu, svojemu Bogu. 15 Toda če ne boste ubogali glasu Gospoda, temveč se boste uprli zoper Gospodovo zapoved, potem bo Gospodova roka zoper vas, kakor je bila zoper vaše očete. 16 Zdaj torej stojte in vidite to veliko stvar, ki jo bo Gospod storil pred vašimi očmi. 17 Mar ni danes pšenična žetev? Klical bom h Gospodu in poslal bo grmenje in dež, da boste lahko zaznali in videli, da je vaša zlobnost velika, ki ste jo storili v Gospodovih očeh, v tem, da ste si zahtevali kralja.« 18 Tako je Samuel zaklical h Gospodu in Gospod je ta dan poslal grmenje in dež, in vse ljudstvo se je silno balo Gospoda in Samuela. 19 Vse ljudstvo je reklo Samuelu: »Moli za svoje služabnike h Gospodu, svojemu Bogu, da ne umremo, kajti vsem svojim grehom smo dodali to zlo, da smo si zahtevali kralja.« 20 Samuel je ljudstvu rekel: »Ne bojte se. Storili ste vso to zlobnost, vendar se ne obrnite stran od sledenja Gospodu, temveč z vsem svojim srcem služite Gospodu 21 in ne obrnite se stran, kajti potem bi šli za praznimi stvarmi, ki ne morejo koristiti niti osvoboditi, kajti prazne so. 22 Kajti Gospod ne bo zapustil svojega ljudstva zaradi svojega veličastnega imena, ker je Gospodu ugajalo, da vas naredi za svoje ljudstvo. 23 Poleg tega, kar se mene tiče, Bog ne daj, da bi grešil zoper Gospoda v [tem], da bi prenehal moliti za vas, temveč vas bom učil dobro in pravilno pot. 24 Samo bojte se Gospoda in mu služite v resnici, z vsem svojim srcem, kajti preudarite kako velike stvari je storil za vas. 25 Toda če boste še vedno počeli zlobno, boste použiti, tako vi kakor vaš kralj.«

13 Savel je kraljeval eno leto in ko je nad Izraelom kraljeval dve leti, 2 si je Savel izbral tri tisoč mož iz Izraela, od katerih jih je bilo dva tisoč s Savlom v Mihmášu in na gori Betel, tisoč pa jih je bilo z Jonatanom v Benjaminovi Gíbei, preostanek ljudstva pa je poslal vsakega moža k svojemu šotoru. 3 Jonatan je udaril garnizijo Filistejcev, ki je bila v Gebi in Filistejci so slišali o tem. Savel pa je zatrobil na šofar po vsej deželi, rekoč: »Naj Hebrejci slišijo.« 4 Ves Izrael je slišal govoriti, da je Savel udaril garnizijo Filistejcev in da je bil tudi Izrael v ogabnost Filistejcem. In ljudstvo je bilo sklicano skupaj za Savlom v Gilgál. 5 Filistejci so se zbrali skupaj, da se bojujejo z Izraelom, trideset tisoč bojnih vozov, šest tisoč konjenikov in ljudstva v obilju, kakor je peska na morski obali. Prišli so gor in se utaborili v Mihmášu, vzhodno od Bet Avena. 6 Ko so možje iz Izraela videli, da so bili v škripcu (kajti ljudje so bili zelo stiskani), potem so se ljudje skrili v votlinah, v goščavah, v skalah, na visokih krajih in v jamah. 7 Nekateri izmed Hebrejcev so odšli preko Jordana k deželi Gada in Gileáda. Glede Savla, on je bil še vedno v Gilgálu in vse ljudstvo mu je trepetajoč sledilo. 8 Zadrževal se je sedem dni, glede na določeni čas, ki ga je Samuel določil. Toda Samuel ni prišel v Gilgál, ljudstvo pa je bilo razkropljeno od njega. 9 Savel je rekel: »Prinesite sèm k meni žgalno daritev in mirovne daritve.« In daroval je žgalno daritev. 10 Pripetilo se je, da takoj, ko je končal daritev žgalne daritve, glej, je prišel Samuel. Savel je odšel ven, da ga sreča, da bi ga lahko pozdravil. 11 Samuel je rekel: »Kaj si storil?« Savel je rekel: »Ker sem videl, da je bilo ljudstvo razkropljeno proč od mene in da ti nisi prišel v določenih dneh in da so se Filistejci zbrali skupaj pri Mihmášu, 12 sem zato rekel: ›Filistejci bodo sedaj prišli nadme dol v Gilgál, jaz pa nisem naredil ponižne prošnje h Gospodu.‹ Zato sem se prisilil in daroval žgalno daritev.« 13 Samuel je rekel Savlu: »Storil si nespametno. Nisi se držal zapovedi Gospoda, svojega Boga, ki ti jo je zapovedal, kajti sedaj bi Gospod na veke utrdil tvoje kraljestvo nad Izraelom. 14 Toda sedaj tvoje kraljestvo ne bo trajalo. Gospod si je poiskal moža po svojem lastnem srcu in Gospod mu je zapovedal, da bi bil poveljnik nad njegovim ljudstvom, ker se ti nisi držal tega, kar ti je Gospod zapovedal.« 15 Samuel je vstal in se iz Gilgála povzpel v Benjaminovo Gíbeo. Savel je preštel ljudstvo, ki je bilo prisotno z njim, približno šeststo mož. 16 Savel, njegov sin Jonatan in ljudstvo, ki je bilo prisotno z njima, je ostalo v Benjaminovi Gíbei, toda Filistejci so taborili v Mihmášu. 17 Iz tabora Filistejcev so prišli plenilci v treh skupinah. Ena skupina se je obrnila k poti, ki vodi v Ofro, v deželo Šuál. 18 Druga skupina se je obrnila k poti do Bet Horóna. [Še] druga skupina se je obrnila k poti meje, ki je obrnjena k dolini Cebojím, proti divjini. 19 Torej po vsej Izraelovi deželi ni bilo najti kovača, kajti Filistejci so rekli: »Da si ne bi Hebrejci naredili mečev ali sulic, « 20 temveč so vsi Izraelci hodili dol k Filistejcem, da si nabrusijo vsak mož svoj nož pri plugu, svoje črtalo pluga, svojo sekiro in svojo motiko. 21 Vendar so imeli pilo za motike, za črtala plugov, za vile, za sekire in da naostrijo palice z bodico. 22 Tako se je na dan bitke pripetilo, da ni bilo najti niti meča niti sulice v roki kateregakoli izmed ljudstva, ki so bili s Savlom in Jonatanom. Toda najti ju je bilo

pri Savlu in njegovem sinu Jonatanu. 23 Garnizija Filistejcev je odšla ven k prehodu Mihmáša.

14 Pripetilo se je torej na dan, ko je Savlov sin Jonatan rekel mladeniču, ki je nosil njegovo bojno opremo: »Pridi in pojdiva preko, k filistejski garniziji, ki je na drugi strani.« Toda ni povedal svojemu očetu. 2 Savel je sedel na najbolj oddaljenem delu Gíbee, pod granatovcem, ki je v Migrónu in ljudstva, ki je bilo z njim, je bilo približno šeststo mož. 3 Ahíja, sin Ahitúba, Ikabódov brat, sinú Pinhása, sinú Élija, Gospodovega duhovnika v Šilu, je nosil efód. Ljudstvo pa ni vedelo, da je Jonatan odšel. 4 Med prehodi, ob katerih je Jonatan iskal, da bi šel preko k filistejski garniziji, je bila ostra skala na eni strani in ostra skala na drugi strani. Ime ene je bilo Bocéc, ime druge pa Sene. 5 Sprednji del ene je bil obrnjen proti severu, nasproti Mihmášu in druge proti jugu, nasproti Gíbei. 6 Jonatan je rekel mladeniču, ki je nosil njegovo bojno opremo: »Pridi in pojdiva preko, h garniziji teh neobrezancev. Morda bo Gospod delal za naju, kajti ni omejitve Gospodu, da reši po mnogih ali po peščici.« 7 Njegov nosilec bojne opreme mu je rekel: »Stori vse, kar je v tvojem srcu. Obrni se, glej, jaz sem s teboj glede na tvoje srce.« 8 Potem je Jonatan rekel: »Glej, šla bova preko, k tem možem in se jim bova odkrila. 9 Če nama rečejo: ›Ostanita, dokler ne pridemo do vaju, ‹ potem bova mirno stala na svojem kraju in ne bova šla gor k njim. 10 Toda če rečejo tako: ›Pridita gor k nam, ‹ potem bova šla gor, kajti Gospod jih je izročil v najino roko in to nama bo za znamenje.« 11 Oba izmed njiju sta se odkrila garniziji Filistejcev. Filistejci so rekli: »Poglejte, Hebrejci prihajajo iz lukenj, kamor so se skrili.« 12 Možje iz garnizije so Jonatanu in njegovemu nosilcu bojne opreme odgovorili ter rekli: »Pridita gor k nam in pokazali vama bomo stvar.« Jonatan je rekel svojemu nosilcu bojne opreme: »Pridi gor za menoj, kajti Gospod jih je izročil v Izraelovo roko.« 13 Jonatan je plezal gor po svojih rokah in po svojih stopalih in njegov nosilec bojne opreme za njim in padali so pred Jonatanom. Njegov nosilec bojne opreme pa jih je pobijal za njim. 14 Ta prvi pokol, ki sta ga naredila Jonatan in njegov nosilec bojne opreme, je zajel okrog dvajset mož, kakor bi bilo znotraj pol orala dežele, ki bi jo lahko preoral jarem volov. 15 V vojski na polju in med vsem ljudstvom je bilo trepetanje. Garnizija in plenilci, tudi oni so trepetali in zemlja se je tresla. Tako je bilo zelo veliko trepetanje. 16 Savlovi stražarji v Benjaminovi Gíbei so pogledali in glej, množica se je razblinila in nadaljevali so s podiranjem drug drugega. 17 Potem je Savel rekel ljudstvu, ki je bilo z njim: »Preštejte torej in poglejte, kdo je odšel od nas.« Ko so prešteli, glej, Jonatan in njegov nosilec bojne opreme nista bila tam. 18 Savel je rekel Ahíju: »Prinesi sèm Božjo skrinjo.« Kajti Božja skrinja je bila ob tistem času z Izraelovimi otroki. 19 Pripetilo se je, medtem ko je Savel govoril z duhovnikom, da se je hrup, ki je bil v vojski Filistejcev, nadaljeval in naraščal in Savel je rekel duhovniku: »Umakni svojo roko.« 20 Savel ter vse ljudstvo, ki je bilo z njim, so se zbrali skupaj in prišli k bitki. Glej, meč vsakega moža je bil proti njegovemu tovarišu in tam je bila zelo velika zmeda. 21 Pa tudi Hebrejci, ki so bili pred tem časom s Filistejci, ki so iz okoliške dežele odšli z njimi gor v tabor, celo ti so se prav tako obrnili, da bi bili z Izraelci, ki so bili s Savlom in Jonatanom. 22 Podobno so tudi vsi Izraelovi možje, ki so se skrili na gori Efrájim, ko so slišali, da so Filistejci zbežali, celo oni so sledili tik za njimi v bitko. 23 Tako je Gospod tisti dan rešil Izraela. Bitka je prešla preko k Bet Avenu. 24 Izraelovi možje so bili ta dan užaloščeni, kajti Savel je ljudstvo zaprisegel, rekoč: »Preklet naj bo mož, ki poje kakršnokoli hrano do večera, da bom lahko maščevan na svojih sovražnikih.« Tako nihče izmed ljudstva ni pokusil nobene hrane. 25 Vsi tisti iz dežele so prišli do gozda in tam je bil na tleh med. 26 Ko je ljudstvo prišlo v gozd, glej, je kapljal med, toda noben mož ni iztegnil svoje roke k svojim ustom, kajti ljudstvo se je balo prisege. 27 Toda Jonatan ni slišal, ko je njegov oče ljudstvo obremenil s prisego. Zato je iztegnil konec palice, ki je bila v njegovi roki in jo omočil v satovju in svojo roko nesel k ustom in njegove oči so bile razsvetljene. 28 Potem je odgovoril eden izmed ljudstva in rekel: »Tvoj oče je s prisego strogo obremenil ljudstvo, rekoč: ›Preklet bodi človek, ki danes poje kakršnokoli hrano.‹« In ljudstvo je bilo slabotno. 29 Potem je Jonatan rekel: »Moj oče je vznemiril deželo. Poglej, prosim te, kako so bile moje oči razsvetljene, ker sem okusil malo od tega medu. 30 Kako mnogo bolj, če bi morda ljudstvo danes prosto jedlo od plena svojih sovražnikov, ki so ga našli? Kajti ali ne bi bil sedaj veliko večji pokol med Filistejci?« 31 Ta dan so udarili Filistejce od Mihmáša do Ajalóna, ljudstvo pa je bilo zelo slabotno. 32 In ljudstvo se je vrglo na plen in vzelo ovce, vole in teleta in zaklali so jih na tleh. Ljudstvo jih je jedlo s krvjo. 33 Potem so povedali Savlu, rekoč: »Glej, ljudstvo greši zoper Gospoda v tem, da jedo s krvjo.« Rekel je: »Pregrešili ste se. Zavalite k meni ta dan velik kamen.« 34 Savel je rekel: »Razpršite se med ljudstvo in jim recite: ›Privedite mi sèm vsak človek svojega vola in vsak človek svojo ovco in zakoljite jih tukaj in jejte in ne grešite zoper Gospoda, v tem, da bi jedli s krvjo.‹« Vse ljudstvo je to noč privedlo, vsak človek svojega vola s seboj in so jih tam zaklali. 35 Savel je zgradil oltar Gospodu. Ta isti je bil prvi oltar, ki ga je zgradil

Gospodu. 36 Savel je rekel: »Pojdimo ponoči dol za Filistejci in jih plenimo do jutranje svetlobe in ne pustimo nobenega moža od njih.« Rekli so: »Stôri, karkoli se ti zdi dobro.« Potem je rekel duhovniku: »Približajmo se sèm k Bogu.« 37 Savel je vprašal za nasvet od Boga: »Ali naj grem dol za Filistejci? Ali jih boš izročil v Izraelovo roko?« Toda tisti dan mu ni odgovoril. 38 Savel je rekel: »Približajte se sèm, vsi vodje ljudstva in vedite in poglejte, v čem je bil ta greh ta dan. 39 Kajti kakor živi Gospod, ki rešuje Izrael, čeprav bi bil ta na mojem sinu Jonatanu, bo on zagotovo umrl.« Toda tam ni bilo moža izmed ljudstva, da bi mu odgovoril. 40 Potem je vsemu Izraelu rekel: »Vi bodite na eni strani, jaz in moj sin Jonatan pa bova na drugi strani.« Ljudstvo je Savlu reklo: »Stori, kar se ti zdi dobro.« 41 Zato je Savel rekel Gospodu, Izraelovemu Bogu: »Daj popoln žreb.« Zajeta sta bila Savel in Jonatan, toda ljudstvo je bilo izločeno. 42 Savel je rekel: »Vrzite žrebe med menoj in mojim sinom Jonatanom.« In izbran je bil Jonatan. 43 Potem je Savel rekel Jonatanu: »Povej mi kaj si storil.« Jonatan mu je povedal in rekel: »Samo pokusil sem malo medu s koncem palice, ki je bila v moji roki in glej, moram umreti.« 44 Savel je odgovoril: »Bog stori tako in še več, kajti zagotovo boš umrl, Jonatan.« 45 Ljudstvo pa je reklo Savlu: »Ali naj Jonatan umre, ki je izvršil to veliko rešitev duš v Izraelu? Bog ne daj. Kakor Gospod živi, ne bo niti en las iz njegove glave padel na tla, kajti ta dan je delal z Bogom.« Tako je ljudstvo rešilo Jonatana, da ni umrl. 46 Potem je Savel odšel gor od sledenja Filistejcem in Filistejci so odšli k svojemu lastnemu kraju. 47 Tako je Savel vzel kraljestvo nad Izraelom in se boril zoper vse svoje sovražnike na vsaki strani, zoper Moáb, zoper Amónove otroke, zoper Edóm, zoper kralje Cobe in zoper Filistejce in h komurkoli se je obrnil, jim je povzročal skrbi. 48 Zbral je vojsko, udaril Amalečane in Izraela osvobodil iz rok tistih, ki so jih plenili. 49 Torej Savlovi sinovi so bili Jonatan, Jišví in Malkišúa. Imena njegovih dveh hčera sta bili: ime prvorojene Merába in ime mlajše Mihála. 50 Ime Savlove žene je bilo Ahinóam, Ahimáacova hči. Ime poveljnika njegove vojske je bilo Abnêr, sin Savlovega strica Nera. 51 Kiš je bil Savlov oče in Abnêrjev oče Ner je bil Abiélov sin. 52 In tam je bila silna vojna zoper Filistejce vse Savlove dni in ko je Savel zagledal kateregakoli močnega moža ali kateregakoli hrabrega moža, ga je vzel k sebi.

15 Samuel je tudi rekel Savlu: » Gospod me je poslal, da te mazilim, da bi bil kralj nad njegovim ljudstvom, nad Izraelom. Sedaj torej prisluhni glasu Gospodovih besed. 2 Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Spomnim se tega, kar je Amálek storil Izraelu, kako je prežal nanj na poti, ko je prišel gor iz Egipta. 3 Sedaj pojdi in udari Amáleka in popolnoma uniči vse, kar imajo in ne prizanesi jim, temveč ubij tako moškega kakor žensko, otroka in dojenčka, vola in ovco, kamelo in osla.‹« 4 Savel je ljudstvo zbral skupaj in jih preštel v Telaímu, dvesto tisoč pešcev in deset tisoč mož iz Juda. 5 Savel je prišel do mesta Amálečanov in prežal v dolini. 6 Savel je Kenéjcem rekel: »Pojdite, odidite dol izmed Amálečanov, da vas ne bi uničil z njimi, kajti izkazali ste prijaznost vsem Izraelovim otrokom, ko so prišli gor iz Egipta.« Tako so Kenéjci odšli izmed Amalečanov. 7 Savel je udaril Amalečane od Havíle, dokler ne prideš do Šura, ki je nasproti Egiptu. 8 Agága, kralja Amalečanov, je zajel živega in z ostrino meča popolnoma uničil vse ljudstvo. 9 Toda Savel in ljudstvo je prizaneslo Agágu in najboljšemu od ovc, od volov, od pitancev in jagnjet in vsega, kar je bilo dobro in niso jih želeli popolnoma uničiti. Toda vsako stvar, ki je bila ničvredna in zavrnjena, to so popolnoma uničili. 10 Potem je prišla Gospodova beseda Samuelu, rekoč: 11 »To me je pokesalo, da sem postavil Savla, da bi bil kralj, kajti obrnil se je nazaj od sledenja meni in ni izvršil mojih zapovedi.« To je užalostilo Samuela in ta je vso noč klical h Gospodu. 12 Ko je Samuel zgodaj vstal, da bi zjutraj srečal Savla, je bilo Samuelu povedano, rekoč: »Savel je prišel v Karmel in glej, postavil si je kraj in potem je šel naokrog, šel naprej in odšel dol do Gilgála.« 13 Samuel je prišel k Savlu in Savel mu je rekel: »Blagoslovljen bodi od Gospoda. Izpolnil sem Gospodovo zapoved.« 14 Samuel pa je rekel: »Kaj potem pomeni to blejanje ovc v mojih ušesih in mukanje volov, ki ga slišim?« 15 Savel je rekel: »Privedli so jih od Amalečanov, kajti ljudstvo je prizaneslo najboljšim izmed ovc in izmed volov, da žrtvujejo Gospodu, tvojemu Bogu, preostalo pa smo popolnoma uničili.« 16 Potem je Samuel rekel Savlu: »Ostani in povedal ti bom kaj mi je to noč povedal Gospod.« In rekel mu je: »Povej.« 17 Samuel je rekel: »Ko si bil majhen v svojem lastnem pogledu, ali nisi bil narejen za poglavarja Izraelovim rodovom in te je Gospod mazilil za kralja nad Izraelom? 18 Gospod te je poslal na pot in rekel: ›Pojdi in popolnoma uniči grešnike Amalečane in se bori proti njim, dokler ne bodo použiti.‹ 19 Zakaj potem nisi ubogal Gospodovega glasu, temveč si se vrgel na plen in storil zlo v Gospodovih očeh?« 20 Savel je rekel Samuelu: »Da, ubogal sem Gospodov glas in sem šel na pot, na katero me je poslal Gospod in privedel sem Agága, kralja Amalečanov in popolnoma sem uničil Amálečane. 21 Toda ljudstvo je vzelo od plena, ovce in vole, glavne izmed stvari, ki naj bi bile popolnoma uničene, da žrtvujejo Gospodu, tvojemu Bogu v Gilgálu.« 22 Samuel je

rekel: »Ali ima Gospod tako veliko zadovoljstvo v žgalnih daritvah in klavnih daritvah, kot v ubogljivosti Gospodovemu glasu? Glej, ubogati je bolje kot klavna daritev in poslušati [bolje] kot tolšča ovnov. **23** Kajti upor je kakor greh čaranja in trmoglavost je kakor krivičnost in malikovanje. Ker si zavrnil Gospodovo besedo, je tudi on zavrnil tebe, da bi bil kralj.« **24** Savel je rekel Samuelu: »Grešil sem, kajti prekršil sem Gospodovo zapoved in tvoje besede, ker sem se bal ljudstva in ubogal njihov glas. **25** Zdaj torej, prosim te, odpusti moj greh in se ponovno obrni z menoj, da lahko obožujem Gospoda.« **26** Samuel pa je rekel Savlu: »Ne bom se vrnil s teboj, kajti zavrnil si Gospodovo besedo in Gospod je zavrnil tebe, da bi bil kralj nad Izraelom.« **27** Medtem ko se je Samuel obrnil naokoli, da gre proč, je zgrabil krajec njegovega plašča in ga odtrgal. **28** Samuel pa mu je rekel: » Gospod je ta dan odtrgal Izraelovo kraljestvo od tebe in ga izročil tvojemu bližnjemu, ki je boljši kakor ti. **29** Tudi Močni Izraelov ne bo lagal niti se kesal, kajti on ni človek, da bi se kesal.« **30** Potem je rekel: »Grešil sem. Vendar me sedaj počasti, prosim te, pred starešinami mojega ljudstva in pred Izraelom in se ponovno obrni z menoj, da bom lahko oboževal Gospoda, tvojega Boga.« **31** Tako se je Samuel ponovno obrnil za Savlom, in Savel je oboževal Gospoda. **32** Potem je Samuel rekel: »Privedite sèm k meni Agága, kralja Amalečanov.« Agág je prefinjeno prišel k njemu. In Agág je rekel: »Zagotovo je grenkoba smrti minila.« **33** Samuel je rekel: »Kakor je tvoj meč naredil ženske brez otrok, tako bo tvoja mati brez otroka med ženskami.« In Samuel je Agága razsekal na koščke pred Gospodom v Gilgálu. **34** Potem je Samuel odšel v Ramo, Savel pa je odšel gor, do svoje hiše, v Savlovo Gíbeo. **35** Samuel ni več prišel, da bi videl Savla, do dneva svoje smrti, vendar je Samuel žaloval za Savlom. In Gospod se je pokesal, da je Savla postavil [za] kralja nad Izraelom.

16 Gospod je rekel Samuelu: »Doklej boš žaloval za Savlom, glede na to, da sem ga zavrnil od kraljevanja nad Izraelom? Napolni svoj rog z oljem in pojdi, poslal te bom k Betlehemcu Jeseju, kajti med njegovimi sinovi sem si priskrbel kralja.« **2** Samuel je rekel: »Kako lahko grem? Če Savel to sliši, me bo ubil.« Gospod je rekel: »Vzemi s seboj telico in reci: ›Prišel sem, da žrtvujem Gospodu.‹ **3** H klavni daritvi pokliči Jeseja, jaz pa ti bom pokazal kaj boš storil in mazilil mi boš tistega, ki ti ga imenujem.« **4** Samuel je storil to, kar je Gospod govoril in prišel v Betlehem. Starešine mesta pa so trepetali ob njegovem prihodu in rekli: »Ali prihajaš miroljubno?« **5** Rekel je: »Miroljubno. Prišel sem, da darujem Gospodu. Posvetite se in pridite z menoj h klavni daritvi.« In Jeseja in njegove sinove je posvetil ter jih poklical k daritvi. **6** Pripetilo se je, ko so prišli, da je pogledal na Eliába in rekel: »Zagotovo je Gospodov maziljenec pred njim.« **7** Toda Gospod je rekel Samuelu: »Ne glej na njegovo obličje ali na višino njegove postave, ker sem ga odklonil, kajti GOSPOD ne vidi, kakor vidi človek; kajti človek gleda na zunanji videz, toda Gospod gleda na srce.« **8** Potem je Jese poklical Abinadába in ga primoral, da gre pred Samuela. In ta je rekel: »Niti tega Gospod ni izbral.« **9** Potem je Jese primoral Šamája, da gre mimo. Rekel je: »Niti Gospod ni izbral tega.« **10** Ponovno, Jese je primoral sedem svojih sinov, da gredo mimo pred Samuelom. Samuel je rekel Jeseju: » Gospod ni izbral teh.« **11** Samuel je rekel Jeseju: »Ali so tukaj vsi tvoji otroci?« Rekel je: »Ostaja še najmlajši in glej, on varuje ovce.« Samuel je rekel Jeseju: »Pošlji in privedi ga, kajti ne bomo sedli dol, dokler on ne pride sèm.« **12** Poslal je in ga privedel noter. Torej bil je rdečkast in hkrati lepega obličja in čeden na pogled. In Gospod je rekel: »Vstani, mazili ga, kajti to je on.« **13** Potem je Samuel vzel rog olja in ga mazilil v sredi njegovih bratov. Gospodov Duh je prišel na Davida od tega dne dalje. Tako je Samuel vstal in odšel v Ramo. **14** Vendar pa je Gospodov Duh odšel od Savla in zli duh od Gospoda ga je nadlegoval. **15** Savlovi služabniki so mu rekli: »Glej torej, nadleguje te zli duh od Boga. **16** Naj naš gospod sedaj zapove svojim služabnikom, ki so pred teboj, da poiščejo človeka, ki je spreten igralec na harfo. Zgodilo se bo, ko bo nad teboj zli duh od Boga, da bo igral s svojo roko, tebi pa bo dobro.« **17** Savel je svojim služabnikom rekel: »Priskrbite mi torej človeka, ki lahko dobro igra in ga privedite k meni.« **18** Potem je eden izmed služabnikov odgovoril in rekel: »Glej, videl sem sina Betlehemca Jeseja, ki je spreten v igranju, močan, hraber mož, bojevnik, razsoden v zadevah in ljubke osebnosti in Gospod je z njim.« **19** Zato je Savel poslal poslance k Jeseju in rekel: »Pošlji mi svojega sina Davida, ki je z ovcami.« **20** Jese je vzel osla, obloženega s kruhom, vinski meh, kozlička in jih po svojem sinu Davidu poslal k Savlu. **21** David je prišel k Savlu in stal pred njim in on ga je silno vzljubil in postal je njegov nosilec bojne opreme. **22** Savel je poslal k Jeseju, rekoč: »Pusti Davida, prosim te, stati pred menoj, kajti našel je naklonjenost v mojem pogledu.« **23** Pripetilo se je, ko je bil zli duh od Boga nad Savlom, da je David vzel harfo in igral s svojo roko. Tako je bil Savel osvežen in bilo mu je dobro in zli duh je odšel od njega.

17 Torej Filistejci so zbrali skupaj svoje vojske za boj in zbrani so bili skupaj pri Sohóju, ki pripada Judu in se

utaborili med Sohójem in Azéko, v Efes Damímu. 2 Savel in Izraelovi možje so bili zbrani skupaj in se utaborili poleg doline Elá in se postrojili v boj zoper Filistejce. 3 Filistejci so stali na gori na eni strani, Izrael pa je stal na gori na drugi strani in med njimi je bila dolina. 4 Iz tabora Filistejcev je prišel šampion iz Gata, po imenu Goljat, katerega višina je bila šest komolcev in pedenj. 5 Na svoji glavi je imel čelado iz brona in oborožen je bil z verižnim plaščem. Teža plašča je bila pet tisoč šeklov brona 6 Na svojih nogah je imel bronaste golenice in okrogel ščit iz brona med svojimi rameni. 7 Palica njegove sulice je bila podobna tkalčevemu brunu in vrh njegove sulice je tehtal šeststo šeklov železa in nekdo, ki je nosil ščit, je šel pred njim. 8 Stal je in klical Izraelovim vojskam ter jim rekel: »Zakaj ste prišli ven, da se postrojite za boj? Mar nisem jaz Filistejec, vi pa Savlovi služabniki? Izberite zase moža in naj pride dol k meni. 9 Če se je zmožen bojevati z menoj in me ubiti, potem bomo mi vaši služabniki, toda če prevladam zoper njega in ga ubijem, potem boste vi naši služabniki in nam služili.« 10 Filistejec je rekel: »Danes izzivam Izraelove vojske. Dajte mi človeka, da se lahko skupaj bojujeva.« 11 Ko so Savel in ves Izrael slišali te Filistejčeve besede, so bili zaprepadeni in silno prestrašeni. 12 Torej David je bil sin tega Efratejca iz Judovega Betlehema, katerega ime je bilo Jese. Ta je imel osem sinov. V Savlovih dneh je mož odšel med može za starca. 13 Trije najstarejši Jesejevi sinovi so odšli in Savlu sledili v bitko. Imena njegovih treh sinov, ki so šli v bitko, so bila Eliáb, prvorojenec in poleg njega Abinadáb in tretji Šamá. 14 David je bil najmlajši in trije starejši so sledili Savlu. 15 Toda David je šel in se vrnil od Savla, da pri Betlehemu pase ovce svojega očeta. 16 Filistejec se je približal zjutraj in zvečer in se nastavljal štirideset dni. 17 Jese je svojemu sinu Davidu rekel: »Vzemi sedaj za svoje brate škaf tega praženega zrnja in teh deset hlebov ter steci v tabor k svojim bratom 18 in teh deset sirov odnesi k poveljniku njihove tisočnije in poglej, kako se imajo tvoji bratje in vzemi njihovo jamstvo.« 19 Torej Savel in oni in vsi Izraelovi možje so bili v dolini Elá, boreč se s Filistejci. 20 David je vstal zgodaj zjutraj in pustil ovce s čuvajem in vzel ter odšel, kakor mu je Jese zapovedal. Prišel je k okopu, medtem ko je šla vojska naprej v boj in zavpila za boj. 21 Kajti Izrael in Filistejci so se postrojili v bitko, vojska zoper vojsko. 22 David je pustil svoj voz v roki čuvaja voza, stekel v vojsko, prišel in pozdravil svoje brate. 23 Medtem ko je govoril z njimi, glej, je prišel šampion, Filistejec iz Gata, po imenu Goljat, iz vojske Filistejcev in govoril glede na te iste besede in David jih je slišal. 24 Ko so vsi Izraelovi možje videli moža, so zbežali pred njim in bili so boleče prestrašeni. 25 Možje iz Izraela so rekli: »Ali ste videli tega moža, ki je prišel gor? Zagotovo je prišel gor, da Izraela izpostavi sramotenju. Zgodilo se bo, da bo moža, ki ga ubije, kralj obogatil z velikimi bogastvi in dal mu bo svojo hčer in osvobodil hišo njegovega očeta v Izraelu.« 26 David je spregovoril možem, ki so stali poleg njega, rekoč: »Kaj bo storjeno možu, ki ubije tega Filistejca in odvzame grajo od Izraela? Kajti kdo je ta neobrezani Filistejec, da bi izpostavljal sramotenju vojske živega Boga?« 27 Ljudstvo mu je odgovorilo na ta način, rekoč: »Tako bo storjeno možu, ki ga ubije.« 28 Njegov najstarejši brat Eliáb pa je slišal, ko je govoril možem. Eliábova jeza je bila vžgana zoper Davida in rekel je: »Zakaj si prišel sèm dol? In s kom si pustil tistih nekaj ovc v divjini? Poznam tvojo ošabnost in porednost tvojega srca, kajti prišel si dol, da bi lahko videl bitko.« 29 David je rekel: »Kaj sem torej storil? Mar ni tam razlog?« 30 Od njega se je obrnil k drugemu in mu govoril na isti način, ljudstvo pa mu je ponovno odgovorilo po prejšnjem načinu. 31 Ko so bile slišane besede, ki jih je govoril David, so jih ponovili pred Savlom. In ta je poslal ponj. 32 David je rekel Savlu: »Naj srce nobenega človeka ne upade zaradi njega. Tvoj služabnik bo šel in se boril s tem Filistejcem.« 33 Savel je rekel Davidu: »Ti nisi zmožen iti zoper tega Filistejca, da se boriš z njim, kajti ti si še mladostnik, on pa je bojevnik od svoje mladosti.« 34 David je rekel Savlu: »Tvoj služabnik je pasel ovce svojega očeta in prišel je lev in medved in vzel jagnje iz tropa. 35 Odšel sem ven za njim, ga udaril in to osvobodil iz njegovih ust. Ko se je dvignil zoper mene, sem ga ujel za njegovo grivo, ga udaril in usmrtil. 36 Tvoj služabnik je usmrtil tako leva kakor medveda in ta neobrezani Filistejec bo kakor eden izmed njiju, glede na to, da je izzival vojske živega Boga.« 37 Poleg tega je David rekel: » Gospod, ki me je osvobodil iz levje šape in iz medvedje šape, on me bo osvobodil iz roke tega Filistejca.« In Savel je rekel Davidu: »Pojdi in Gospod bodi s teboj.« 38 Savel je Davida oborožil s svojo bojno opremo in mu na glavo nadel bronasto čelado. Prav tako ga je oborožil z verižnim plaščem. 39 David je opasal svoj meč na svojo bojno opremo in poskušal oditi, kajti tega ni preizkusil. David je rekel Savlu: »Ne morem iti s tem, kajti teh [stvari] nisem preizkusil.« In David jih je odložil iz sebe. 40 Vzel je svojo palico v svojo roko in si izbral pet gladkih kamnov iz potoka in jih položil v pastirsko torbo, ki jo je imel, celo v malho in njegova prača je bila v njegovi roki in približal se je Filistejcu. 41 Filistejec je prišel in se približal Davidu in mož, ki je nosil ščit, je šel pred njim. 42 Ko je Filistejec pogledal naokoli in zagledal Davida, ga je preziral,

kajti bil je šele mladostnik, rdečkast in lepega obličja. **43** Filistejec je Davidu rekel: » Sem mar pes, da prihajaš k meni s palicami?« Filistejec je Davida preklel pri svojih bogovih. **44** Filistejec je rekel Davidu: »Pridi k meni in tvoje meso bom izročil perjadi neba in živalim polja.« **45** Potem je David rekel Filistejcu: »Ti prihajaš k meni z mečem, s sulico in s ščitom, toda jaz prihajam k tebi v imenu Gospoda nad bojevniki, Boga Izraelovih vojsk, ki si ga izpostavljal sramotenju. **46** Ta dan te bo Gospod izročil v mojo roko in udaril te bom in tvojo glavo vzel iz tebe in trupla vojske Filistejcev bom ta dan izročil zračni perjadi in divjim zverem zemlje, da bo vsa zemlja lahko vedela, da je Bog v Izraelu. **47** Ves ta zbor bo vedel, da Gospod ne rešuje z mečem in sulico, kajti boj je Gospodov in on vas bo izročil v naše roke.« **48** Pripetilo se je, ko je Filistejec vstal in prišel ter se približal, da sreča Davida, da je David pohitel in stekel proti vojski, da sreča Filistejca. **49** David je svojo roko položil v svojo torbo, od tam vzel kamen, ga zalučal in udaril Filistejca v njegovo čelo, da je kamen potonil v njegovo čelo in ta je padel na svoj obraz k zemlji. **50** Tako je David prevladal nad Filistejcem s pračo in s kamnom in Filistejca udaril in ubil, pa vendar v Davidovi roki ni bilo meča. **51** Zato je David stekel in obstal nad Filistejcem, vzel njegov meč, ga izvlekel iz njegove nožnice, ga ubil in z njim odsekal njegovo glavo. Ko so Filistejci videli, da je bil njihov šampion mrtev, so pobegnili. **52** Možje iz Izraela in možje iz Juda so vstali, zavpili in zasledovali Filistejce, dokler ne prideš do doline in k velikim vratom Ekróna. Ranjeni izmed Filistejcev so padali dol po poti k Šaarájimu, celo do Gata in do Ekróna. **53** Izraelovi otroci so se vrnili iz preganjanja za Filistejci in oplenili njihove šotore. **54** David je vzel glavo Filistejca in jo prinesel v Jeruzalem, toda njegovo bojno opremo je odložil v svoj šotor. **55** Ko je Savel zagledal Davida iti naprej zoper Filistejca, je rekel Abnêrju, poveljniku vojske: »Abnêr, čigav sin je ta mladostnik?« Abnêr je rekel: » Kakor živi tvoja duša, oh kralj, ne morem povedati.« **56** Kralj je rekel: »Poizvedi, čigav sin je ta najstnik.« **57** Ko se je David vrnil iz uboja Filistejca, ga je Abnêr vzel in privedel pred Savla, s Filistejčevo glavo v svoji roki. **58** Savel mu je rekel: »Čigav sin si ti, ti mladenič?« David je odgovoril: »Jaz sem sin tvojega služabnika Betlehemca Jeseja.«

18 Pripetilo se je, ko je končal pogovor s Savlom, da se je Jonatanova duša povezala z Davidovo dušo in Jonatan ga je vzljubil kakor svojo lastno dušo. **2** Savel ga je ta dan vzel in mu ni več dovolil iti domov, k hiši svojega očeta. **3** Potem sta Jonatan in David sklenila zavezo, ker ga je vzljubil kakor svojo lastno dušo. **4** Jonatan si je slekel vrhnje oblačilo, ki je bilo na njem in ga dal Davidu, in svoja oblačila, celo do svojega meča, svojega loka in svojega pasu. **5** David je odšel ven, kamor ga je poslal Savel in se modro vedel. Savel ga je postavil nad bojevnike in sprejet je bil pred očmi vsega ljudstva in tudi pred očmi Savlovih služabnikov. **6** Pripetilo se je, medtem ko so prišli, ko se je David vrnil iz pokola Filistejca, da so prišle ženske ven iz vseh Izraelovih mest, pojoč in plešoč, da srečajo kralja Savla z bobniči, z radostjo in z glasbenimi instrumenti. **7** Ženske so odgovarjale druga drugi, medtem ko so igrale in govorile: »Savel je umoril svoje tisoče, David pa svoje deset tisoče.« **8** Savel je bil zelo ogorčen in [to] govorjenje mu ni ugajalo in je rekel: »Davidu so pripisale deset tisoče, meni pa so pripisale samo tisoče. Kaj ima lahko več kakor kraljestvo?« **9** Savel je od tistega dne dalje Davida opazoval. **10** Pripetilo se je naslednji dan, da je nad Savla prišel zli duh od Boga in je prerokoval v sredi hiše. David pa je igral s svojo roko kakor ob drugih časih. V Savlovi roki pa je bilo kopje. **11** Savel je zalučal kopje, kajti rekel je: » S tem bom Davida udaril celo k zidu.« David pa se je dvakrat izognil njegovi prisotnosti. **12** Savel se je bal Davida, ker je bil Gospod z njim, od Savla pa je odšel. **13** Zato ga je Savel odstranil od sebe in ga postavil za poveljnika nad tisočimi in odhajal in prihajal je pred ljudstvom. **14** David se je na vseh svojih poteh obnašal modro in Gospod je bil z njim. **15** Zato se ga je Savel, ko je videl, da se je obnašal zelo modro, bal. **16** Toda ves Izrael in Juda je ljubil Davida, zato ker je odhajal in prihajal pred njimi. **17** Savel je rekel Davidu: »Glej mojo starejšo hči Merábo, njo ti bom dal za ženo, samo hraber bodi zame in bojuj Gospodove boje.« Kajti Savel je rekel: »Naj moja roka ne bo nad njim, temveč naj bo nad njim roka Filistejcev.« **18** David je rekel Savlu: »Kdo sem jaz? In kaj je moje življenje ali družina mojega očeta v Izraelu, da bi bil kraljev zet?« **19** Toda pripetilo se je ob času, ko naj bi bila Savlova hči Merába dana Davidu, da je bila dana za ženo Mehólčanu Adriélu. **20** Savlova hči Mihála je ljubila Davida in povedali so Savlu in stvar mu je ugajala. **21** Savel je rekel: »Dal mu jo bom, da mu bo lahko za zanko in da bo roka Filistejcev lahko zoper njega.« Zato je Savel rekel Davidu: »Danes boš moj zet z eno od dveh.« **22** Savel je zapovedal svojim služabnikom, rekoč: »Na skrivaj se pogovarjajte z Davidom in recite: ›Glej, kralj se razveseljuje v tebi in vsi njegovi služabniki te ljubijo. Sedaj torej postani kraljev zet.‹« **23** Savlovi služabniki so te besede govorili na Davidova ušesa. David je rekel: »Ali se vam zdi to lahka stvar postati kraljev zet, glede na to, da sem revež in preziran?« **24** Savlovi služabniki so mu

povedali, rekoč: »David je govoril na ta način.« 25 Savel je rekel: »Tako boste rekli Davidu: ›Kralj ne želi nobene dote, temveč sto prednjih kožic Filistejcev, da bi bil maščevan nad kraljevimi sovražniki.‹« Toda Savel je mislil, da bi Davidu povzročil pasti po roki Filistejcev. 26 Ko so njegovi služabniki te besede povedali Davidu, je Davidu ugajalo, da bi bil kraljev zet in dnevi še niso pretekli. 27 Zato je David vstal in odšel, on in njegovi možje in izmed Filistejcev so usmrtili dvesto mož. David je prinesel njihove prednje kožice in v polnem številu so jih izročili kralju, da bi postal kraljev zet. In Savel mu je dal svojo hčer Mihálo za ženo. 28 Savel je videl in spoznal, da je bil Gospod z Davidom in da ga je Savlova hči Mihála ljubila. 29 Savel pa se je še bolj bal Davida in Savel je dnevno postajal Davidov sovražnik. 30 Potem so princi Filistejcev odšli naprej in pripetilo se je, potem ko so šli naprej, da se je David obnašal bolj modro kakor vsi Savlovi služabniki, tako da je bilo njegovo ime zelo cenjeno.

19 Savel je spregovoril svojemu sinu Jonatanu in vsem svojim služabnikom, da naj ubijejo Davida. 2 Toda Savlov sin Jonatan se je zelo veselil v Davidu, in Jonatan je povedal Davidu, rekoč: »Moj oče Savel si prizadeva, da te ubije. Sedaj torej, prosim te, pazi nase do jutra in ostani na skritem mestu in se skrij, 3 jaz pa bom šel ven in stal poleg svojega očeta na polju, kjer si ti in se bom s svojim očetom posvetoval o tebi in kar vidim, to ti bom povedal.« 4 Jonatan je svojemu očetu Savlu govoril dobro o Davidu in mu rekel: »Naj kralj ne greši zoper svojega služabnika, zoper Davida, ker on ni grešil zoper tebe in ker so bila njegova dela do tebe zelo dobra, 5 kajti ali ni svojega življenja položil v svojo roko in usmrtil Filistejca in je Gospod izvršil veliko rešitev duš za ves Izrael. Ti si to videl in si se veselil. Zakaj potem hočeš grešiti zoper nedolžno kri, da bi Davida ubil brez razloga?« 6 Savel je prisluhnil Jonatanovemu glasu in Savel je prisegel: » Kakor živi Gospod, on ne bo umorjen.« 7 Jonatan je poklical Davida in Jonatan mu je pokazal vse te stvari. Jonatan je Davida privedel k Savlu in bil je v njegovi prisotnosti, kakor v preteklih časih. 8 Tam je bila ponovno vojna in David je odšel ven in se boril s Filistejci in jih usmrtil z velikim pokolom in oni so zbežali od njega. 9 Zli duh od Gospoda je bil nad Savlom, ko je sedel v svoji hiši, s svojim kopjem v svoji roki in David je igral s svojo roko. 10 Savel si je prizadeval, da s kopjem udari Davida, celo k zidu, toda ta se je izmuznil iz Savlove prisotnosti in kopje je zapičil v zid, David pa je zbežal in tisto noč pobegnil. 11 Savel je tudi k Davidovi hiši poslal poslance, da ga stražijo in da ga zjutraj ubijejo. In Davidova žena Mihála mu je povedala, rekoč: »Če nocoj ne rešiš svojega življenja, boš jutri umorjen.« 12 Tako je Mihála Davida spustila navzdol skozi okno in odšel je, bežal ter pobegnil. 13 Mihála pa je vzela kip in ga položila na posteljo in za njegov vzglavnik položila blazino iz kozje dlake in to pokrila z obleko. 14 Ko je Savel poslal poslance, da primejo Davida, je rekla: »Bolan je.« 15 Savel je ponovno poslal poslance, da vidijo Davida, rekoč: »Privedite ga gor k meni v postelji, da ga bom lahko ubil.« 16 Ko so poslanci vstopili, glej, je bil v postelji kip, z blazino iz kozje dlake za njegov vzglavnik. 17 Savel je rekel Miháli: »Zakaj si me tako zavedla in mojega sovražnika poslala proč, da je pobegnil?« Mihála je Savlu odgovorila: »Rekel mi je: ›Pusti me oditi; čemu bi te ubil?‹« 18 Tako je David bežal, pobegnil in prišel k Samuelu v Ramo ter mu povedal vse, kar mu je Savel storil. In on in Samuel sta odšla ter prebivala v Najótu. 19 To je bilo povedano Savlu, rekoč, poglej: »David je pri Najótu v Rami.« 20 Savel je poslal poslance, da primejo Davida. Ko pa so ti zagledali skupino prerokov, ki je prerokovala in Samuela stati kot določenega nad njimi, je bil Božji Duh nad Savlovimi poslanci in tudi oni so prerokovali. 21 Ko je bilo to povedano Savlu, je poslal druge poslance in tudi ti so prerokovali. In Savel je ponovno, tretjič, poslal poslance in tudi ti so prerokovali. 22 Potem je tudi sam odšel v Ramo in prišel k velikemu vodnjaku, ki je v Sehuju. Vprašal je in rekel: »Kje sta Samuel in David?« Nekdo je rekel: »Glej, onadva sta pri Najótu v Rami.« 23 In odšel je tja k Najótu v Ramo in Božji Duh je bil tudi nad njim in šel je naprej in prerokoval, dokler ni prišel k Najótu v Ramo. 24 Tudi on je slekel svoja oblačila in na podoben način prerokoval pred Samuelom in ves ta dan in vso noč ležal gol. Zato pravijo: » Ali je tudi Savel med preroki?«

20 David je pobegnil iz Najóta v Rami in prišel ter pred Jonatanom rekel: »Kaj sem storil? Kaj je moja krivda? Kakšen je moj greh pred tvojim očetom, da mi streže po življenju?« 2 Rekel mu je: »Bog ne daj. Ne boš umrl. Glej, moj oče ne bo storil ničesar, ali velikega ali malega, razen, da mi bo to pokazal. Zakaj bi moj oče to stvar skril pred menoj? To ni tako.« 3 David je poleg tega prisegel in rekel: »Tvoj oče zagotovo ve, da sem našel milost v tvojih očeh.« Rekel je: »Naj Jonatan tega ne izve, da ne bi bil užaloščen, toda resnično, kakor živi Gospod in kakor živi tvoja duša, je samo korak med menoj in smrtjo.« 4 Potem je Jonatan rekel Davidu: »Karkoli želi tvoja duša, celo to bom storil zate.« 5 David je Jonatanu rekel: »Glej, jutri je mlaj in jaz naj ne bi manjkal sedeti s kraljem pri mizi. Toda pusti mi oditi, da se lahko skrijem na polju do tretjega dne zvečer. 6 Če me tvoj oče sploh pogreši, potem reci: ›David je iskreno prosil oditi

od mene, da lahko teče v svoje mesto Betlehem, kajti tam je letna klavna daritev za vso družino.‹ 7 Če reče tako: › To je dobro, ‹ bo tvoj služabnik imel mir. Toda če bo zelo ogorčen, potem bodi prepričan, da je po njem določeno zlo. 8 Zato boš prijazno postopal s svojim služabnikom, kajti svojega služabnika si privedel v Gospodovo zavezo s seboj. Vendar če bo v meni krivičnost, me sam ubij, kajti zakaj bi me privedel k svojemu očetu?« 9 Jonatan je rekel: »To bodi daleč od tebe, kajti če zagotovo izvem, da je bilo po mojem očetu določeno zlo, da pride nadte, mar ti ne bi potem tega povedal?« 10 Potem je David rekel Jonatanu: »Kdo mi bo povedal? Ali kaj če ti tvoj oče odgovori surovo?« 11 Jonatan je rekel Davidu: »Pridi in pojdiva ven na polje.« In oba izmed njiju sta odšla na polje. 12 Jonatan je rekel Davidu: »Oh Gospod, Izraelov Bog, ko bom kadarkoli slišal svojega očeta, jutri ali tretji dan in glej, če bo dobro do Davida in potem ne pošljem k tebi in ti tega ne pokažem; 13 Gospod stori tako in mnogo več Jonatanu. Toda če to ugaja mojemu očetu, da ti stori zlo, potem ti bom to pokazal in te poslal proč, da boš lahko šel v miru, in Gospod bodi s teboj, kakor je bil z mojim očetom. 14 Dokler še živim ne boš samo meni izkazoval Gospodove prijaznosti, da ne umrem, 15 temveč tudi svoje prijaznosti ne boš odsekal od moje hiše na veke. Ne, niti ko je Gospod odsekal Davidove sovražnike, vsakega iz obličja zemlje.« 16 Tako je Jonatan sklenil zavezo z Davidovo hišo, rekoč: »Naj Gospod to celo zahteva pri roki Davidovih sovražnikov.« 17 Jonatan je Davidu dal, da je ponovno prisegel, ker ga je ljubil, kajti ljubil ga je, kakor je ljubil svojo lastno dušo. 18 Potem je Jonatan rekel Davidu: »Jutri je mlaj in ti boš pogrešan, ker bo tvoj sedež prazen. 19 Ko boš tri dni ostal, potem boš hitro šel dol in prišel h kraju, kjer si se skril, ko je bilo opravilo v roki in ostal boš pri kamnu Ezelu. 20 Jaz pa bom izstrelil tri puščice na tej strani, kakor če streljam v tarčo. 21 Glej, poslal bom dečka, rekoč: ›Pojdi, najdi puščice.‹ Če bom dečku izrecno rekel: ›Glej, puščice so na tej tvoji strani, vzemi jih, ‹ potem pridi, kajti tam je zate mir in nobene škode, kakor Gospod živi. 22 Toda če mladeniču rečem tako: ›Glej, puščice so onstran tebe, ‹ pojdi svojo pot, kajti Gospod te pošilja proč. 23 Glede zadeve, o kateri sva govorila, glej, Gospod bodi med menoj in teboj na veke.« 24 Tako se je David skril na polju. Ko je prišel mlaj, se je kralj usedel, da jé hrano. 25 Kralj je sedel na svojem sedežu, kakor ob drugih časih, torej sedežu pri zidu in Jonatan je vstal in Abnêr je sedel pri Savlovi strani, Davidovo mesto pa je bilo prazno. 26 Kljub temu Savel ta dan ni spregovoril nobene stvari, kajti mislil je: »Nekaj se mu je pripetilo, ni čist. Zagotovo ni čist.« 27 Pripetilo se je naslednji dan, ki je bil drugi dan meseca, da je bil Davidov prostor prazen. Savel je rekel svojemu sinu Jonatanu: »Zakaj ne prihaja Jesejev sin k jedi niti včeraj niti danes.« 28 Jonatan je odgovoril Savlu: »David me je iskreno prosil za dovoljenje, da gre v Betlehem. 29 Rekel je: ›Pusti me oditi, prosim te, kajti naša družina ima klavno daritev v mestu in moj brat mi je zapovedal, naj bom tam in sedaj, če sem našel naklonjenost v tvojih očeh, mi pusti oditi, prosim te in videti svoje brate.‹ Zato ne prihaja h kraljevi mizi.« 30 Potem je bila Savlova jeza vžgana zoper Jonatana in mu je rekel: »Ti, sin sprevržene uporne ženske, mar ne vem, da si si izbral Jesejevega sina v svojo lastno zmedo in k zmedi nagote svoje matere? 31 Kajti dokler Jesejev sin živi na zemlji, ne boš utrjen niti tvoje kraljestvo. Zato sedaj pošlji in mi ga pripelji, kajti zagotovo bo umrl.« 32 Jonatan je svojemu očetu Savlu odgovoril in mu rekel: »Zakaj naj bi bil umorjen? Kaj je storil?« 33 Savel je vanj vrgel kopje, da ga pobije, po čemer je Jonatan vedel, da je bilo od njegovega očeta odločeno, da Davida usmrti. 34 Tako je Jonatan v siloviti jezi vstal od mize in drugi dan meseca ni jedel nobene hrane, kajti užaloščen je bil zaradi Davida, ker mu je oče storil sramoto. 35 Pripetilo se je zjutraj, da je Jonatan odšel na polje ob času, dogovorjenem z Davidom in majhen deček z njim. 36 Svojemu dečku je rekel: »Steci, poišči sedaj puščice, ki jih izstrelim.« In medtem ko je deček stekel, je izstrelil puščico preko njega. 37 Ko je deček prišel na mesto puščice, ki jo je Jonatan izstrelil, je Jonatan zaklical za dečkom in rekel: » Ali ni puščica onstran tebe?« 38 Jonatan je zaklical za dečkom: »Podvizaj se, pohiti, ne stoj.« Jonatanov deček je zbral puščice in prišel k svojemu gospodarju. 39 Toda deček ni vedel nobene stvari. Samo Jonatan in David sta poznala zadevo. 40 Jonatan je izročil svoje strelno orožje svojemu dečku in mu rekel: »Pojdi, odnesi jih v mesto.« 41 In brž ko je deček odšel, se je David dvignil iz kraja proti jugu in padel na svoj obraz na tla in se trikrat priklonil. Drug drugega sta poljubila in jokala drug z drugim, dokler David ni prevladal [v joku]. 42 Jonatan je rekel Davidu: »Pojdi v miru, kakor sva oba izmed naju prisegla v Gospodovem imenu, rekoč: ›GOSPOD bodi med menoj in teboj in med mojim semenom in tvojim semenom na veke.‹« In vstal je ter odpotoval, Jonatan pa je odšel v mesto.

21 Potem je David prišel v Nob, k duhovniku Ahimélehu in Ahiméleh se je bal ob srečanju z Davidom in mu je rekel: »Zakaj si sam in ni nikogar s teboj?« 2 David je rekel duhovniku Ahimélehu: »Kralj mi je zapovedal opravilo in mi rekel: ›Naj noben človek ne izve karkoli o opravilu, s katerim te pošiljam in kaj sem ti zapovedal in svoje služabnike

sem določil na takšen in takšen kraj.‹ 3 Zdaj torej kaj je
pod tvojo roko? Daj mi pet hlebov kruha v roko ali kar je
prisotnega.« 4 Duhovnik je Davidu odgovoril in rekel: » Tam
ni običajnega kruha pod mojo roko, temveč je posvečen
kruh, če so se vsaj mladeniči zadržali pred ženskami.« 5
David je odgovoril duhovniku in mu rekel: »Resnično so bile
ženske zadržane pred nami te tri dni, odkar sem prišel ven
in posode mladeničev so svete in kruh je nekako običajen,
da, kot bi bil ta dan posvečen v posodi.« 6 Tako mu je
duhovnik dal posvečenega kruha, kajti tam ni bilo kruha,
razen hleba navzočnosti, kar je bilo vzeto izpred Gospoda,
da se položi vroč kruh na dan, ko je bil ta vzet. 7 Torej nek
mož izmed Savlovih služabnikov se je ta dan zadrževal
tam pred Gospodom in njegovo ime je bilo Doég, Edómec,
glavni izmed črednikov, ki so pripadali Savlu. 8 David je rekel
Ahimélehu: »In ali ni tukaj pod tvojo roko sulica ali meč? Kajti
s seboj nisem prinesel niti svojega meča niti svojih orožij, ker
je kraljev posel zahteval naglico.« 9 Duhovnik je rekel: »Meč
Filistejca Goljata, ki si ga umoril v dolini Elá, glej, ta je tukaj,
za efódom zavit v oblačilo. Če hočeš vzeti tega, ga vzemi,
kajti nobenega drugega ni, razen tega tukaj.« David je rekel:
»Nobenega ni podobnega temu; daj mi ga.« 10 David se je
vzdignil in tisti dan iz strahu pred Savlom pobegnil in šel k
Ahíšu, kralju v Gatu. 11 Ahíševi služabniki so mu rekli: » Ali
ni to David, kralj dežele? Ali niso prepevale druga drugi o
njem v plesih, rekoč: ›Savel je umoril svoje tisoče, David pa
svoje deset tisoče?‹« 12 David si je te besede položil v svoje
srce in se boleče bal Ahíša, kralja iz Gata. 13 Pred njimi je
spremenil svoje obnašanje in v njihovih rokah se je hlinil
zmešanega in praskal po vhodih velikih vrat in si svojo slino
pustil izlivati na svojo brado. 14 Potem je Ahíš rekel svojim
služabnikom: »Glejte no! Vidite, človek je zmešan. Zakaj
ste ga torej privedli k meni? 15 Mar potrebujem zmešanih
ljudi, da ste pripeljali tega pajdaša, da igra norca v moji
prisotnosti? Ali naj ta pajdaš pride v mojo hišo?«

22 David je torej odpotoval od tam in pobegnil v votlino
Adulám. Ko so njegovi bratje in vsa hiša njegovega
očeta to slišali, so odšli dol, tja k njemu. 2 K njemu so se
zbrali skupaj vsak, kdor je bil v stiski in vsak, kdor je bil v
dolgu in vsak, kdor je bil nezadovoljen; in postal je poveljnik
nad njimi in tam je bilo z njim okoli štiristo mož. 3 David
je od tam odšel v moábsko Micpo in moabskemu kralju
rekel: »Naj moj oče in moja mati, prosim te, prideta naprej in
bosta s teboj, dokler ne izvem kaj bo Bog storil zame.« 4 In
privedel ju je pred moábskega kralja in prebivala sta z njim
ves čas, ko je bil David v utrjenem kraju. 5 Prerok Gad je
rekel Davidu: »Ne prebivaj v utrjenem kraju. Odidi in pojdi
v Judovo deželo.« Potem je David odrinil in prišel v gozd
Heret. 6 Ko je Savel slišal, da so odkrili Davida in može, ki
so bili z njim (torej Savel je prebival v Gíbei, pod drevesom v
Rami, s svojo sulico v svoji roki in vsi njegovi služabniki so
stali okoli njega), 7 je potem Savel rekel svojim služabnikom,
ki so stali okoli njega: »Poslušajte torej, vi Benjaminovci, ali
bo Jesejev sin vsakemu izmed vas dal polja in vinograde in
vas vse postavil za poveljnike nad tisočimi in poveljnike nad
stotimi, 8 da ste se vsi izmed vas zarotili zoper mene in
tam ni nikogar, ki mi kaže, da je moj sin sklenil dogovor z
Jesejevim sinom in tam ni nikogar izmed vas, ki mu je žal
zame ali mi kaže, da je moj sin zoper mene razvnel mojega
služabnika, da preži v zasedi, kakor ta dan?« 9 Potem je
odgovoril Edómec Doég, ki je bil postavljen nad Savlove
služabnike in rekel: »Videl sem Jesejevega sina prihajati v
Nob, k Ahitúbovemu sinu Ahimélehu. 10 Ta je od Gospoda
povprašal zanj in dal mu je živež in dal mu je meč Filistejca
Goljata.« 11 Potem je kralj poslal, da pokliče duhovnika
Ahiméleha, Ahitúbovega sina in vso hišo njegovega očeta,
duhovnike, ki so bili v Nobu in vsi izmed njih so prišli h kralju.
12 Savel je rekel: »Poslušaj sedaj ti, Ahitúbov sin.« Ta je
odgovoril: »Tukaj sem, moj gospod.« 13 Savel mu je rekel:
»Zakaj sta se zarotila zoper mene, ti in Jesejev sin, v tem,
da si mu dal kruha in meč in si od Boga poizvedel zanj, da bi
on vstal zoper mene, da preži v zasedi kakor na ta dan?« 14
Potem je Ahiméleh odgovoril kralju in rekel: »Kdo je tako
zvest med vsemi tvojimi služabniki kakor David, ki je kraljev
zet in gre ob tvojem ukazu in je častitljiv v tvoji hiši? 15 Ali
sem takrat začel poizvedovati od Boga zanj? To bodi daleč
od mene. Naj kralj ne pripiše kakršnekoli stvari svojemu
služabniku niti vsej hiši mojega očeta, kajti tvoj služabnik ni
vedel nič od vsega tega, manj ali več.« 16 Kralj je rekel:
»Zagotovo boš umrl, Ahiméleh, ti in vsa hiša tvojega očeta.«
17 Kralj je rekel pešcem, ki so stali okoli njega: »Obrnite
se in ubijte Gospodove duhovnike, ker je tudi njihova roka
z Davidom in ker so vedeli, ko je on pobegnil, pa mi tega
niso pokazali.« Toda kraljevi služabniki niso hoteli iztegniti
svoje roke, da pade na Gospodove duhovnike. 18 Kralj
je rekel Doégu: »Ti se obrni in padi nad duhovnike.« In
Edómec Doég se je obrnil in padel nad duhovnike in jih na ta
dan usmrtil petinosemdeset oseb, ki so nosili lanen efód.
19 Nob, mesto duhovnikov, je udaril z ostrino meča, tako
moške kakor ženske, otroke in dojenčke, vole, osle in ovce,
z ostrino meča. 20 Eden izmed Ahimélehovih sinov, Ahitúbov
sin, imenovan Abjatár, pa je ušel in pobegnil za Davidom. 21
Abjatár je pokazal Davidu, da je Savel umoril Gospodove

duhovnike. 22 David je rekel Abjatárju: »Vedel sem to ta dan,
ko je bil tam Edómec Doég, da bo zagotovo povedal Savlu.
Povzročil sem smrt vseh oseb hiše tvojega očeta. 23 Ostani
z menoj, ne boj se, kajti kdor streže po mojem življenju,
streže po tvojem življenju. Toda z menoj boš na varnem.«

23 Potem so povedali Davidu, rekoč: »Glej, Filistejci se
bojujejo zoper Keílo in ropajo mlatišča.« 2 Zato je David
poizvedel od Gospoda, rekoč: »Ali naj grem in udarim te
Filistejce?« Gospod je rekel Davidu: »Pojdi in udari Filistejce
in reši Keílo.« 3 Davidovi ljudje so mu rekli: »Glej, bojimo se
tukaj v Judu. Koliko bolj potem, če pridemo v Keílo zoper
vojske Filistejcev?« 4 Potem je David ponovno poizvedel
od Gospoda. In Gospod mu je odgovoril ter rekel: »Vstani,
pojdi dol v Keílo, kajti jaz bom Filistejce izročil v tvojo roko.«
5 Tako so David in njegovi ljudje odšli v Keílo in se borili
s Filistejci in odvedli njihovo živino in jih udarili z velikim
pokolom. Tako je David rešil prebivalce Keíle. 6 Pripetilo
se je, ko je Ahimélehov sin Abjatár pobegnil k Davidu v
Keílo, da je ta prišel dol z efódom v svoji roki. 7 Savlu je bilo
povedano to, da je David prišel v Keílo. Savel je rekel: »Bog
ga je izročil v mojo roko, kajti z vstopom v mesto, ki ima
velika vrata in zapahe, je zaprt noter.« 8 Savel je vse ljudstvo
sklical skupaj k vojni, da gredo dol v Keílo, da oblegajo
Davida in njegove može. 9 David pa je vedel, da je Savel
zoper njega skrivno izvajal vragolijo in duhovniku Abjatárju je
rekel: »Prinesi sèm efód.« 10 Potem je David rekel: »Oh
Gospod, Izraelov Bog, tvoj služabnik je zagotovo slišal, da
Savel išče, da bi prišel v Keílo, da zaradi mene uniči mesto.
11 Ali me bodo možje iz Keíle izročili v njegovo roko? Ali bo
Savel prišel dol, kakor je tvoj služabnik slišal? Oh Gospod,
Izraelov Bog, rotim te, povej svojemu služabniku.« Gospod
je rekel: »Prišel bo dol.« 12 Potem je David rekel: »Ali bodo
možje iz Keíle izročili mene in moje ljudi v Savlovo roko?«
Gospod je rekel: »Izročili te bodo.« 13 Potem so David in
njegovi možje, ki jih je bilo okoli šeststo, vstali in odrinili iz
Keíle in odšli, kamor so lahko šli. To je bilo povedano Savlu,
da je David pobegnil iz Keíle in ta je opustil, da gre naprej.
14 David je prebival v divjini, v oporiščih in ostal na gori, v
divjini Zif. Savel ga je vsak dan iskal, toda Bog ga ni izročil v
njegovo roko. 15 David je videl, da je Savel prišel ven, da bi
stregel po njegovem življenju in David je bil v Zifski divjini, v
gozdu. 16 Savlov sin Jonatan je vstal in odšel k Davidu v
gozd in okrepil njegovo roko v Bogu. 17 Rekel mu je: »Ne
boj se, kajti roka mojega očeta Savla te ne bo našla. Ti boš
kralj nad Izraelom in jaz bom poleg tebe in to tudi moj oče
Savel ve.« 18 Onadva sta sklenila zavezo pred Gospodom
in David je ostal v gozdu, Jonatan pa je odšel k svoji hiši. 19
Potem so prišli gor Zífovci k Savlu v Gíbeo, rekoč: »Ali se ne
skriva David z nami v oporiščih v gozdu, na hribu Hahíla, ki
je na jugu Ješimona? 20 Zdaj torej, oh kralj, pridi dol glede
na vso željo svoje duše, da prideš dol in naš del bo, da ga
izročimo v kraljevo roko.« 21 Savel je rekel: »Blagoslovljeni
bodite od Gospoda, kajti do mene imate sočutje. 22 Pojdite,
prosim vas, še pripravite in spoznajte in poglejte na njegov
kraj, kjer je njegovo shajališče in kdo ga je videl tam, kajti
povedano mi je, da postopa zelo premeteno. 23 Glejte torej
in vzemite spoznanje o vseh skrivnih krajih, kjer se sam
skriva in ponovno pridite k meni z gotovostjo in jaz bom šel z
vami in zgodilo se bo, če bo v deželi, da ga bom poiskal med
vsemi Judovimi tisočimi.« 24 Vstali so in pred Savlom odšli v
Zif, toda David in njegovi ljudje so bili v Maónski divjini, na
ravnini, južno od Ješimona. 25 Tudi Savel in njegovi ljudje so
odšli, da ga iščejo. Davidu so povedali, zato je prišel dol
v skalo in ostal v Maónski divjini. Ko je Savel to slišal, je
zasledoval Davida v Maónski divjini. 26 Savel je šel po tej
strani gore, David in njegovi ljudje pa po oni strani gore.
David se je podvizal, da odide zaradi strahu pred Savlom,
kajti Savel in njegovi ljudje so obkolili Davida in njegove
može okrog in okrog, da jih zgrabijo. 27 Toda k Savlu je
prišel poslanec, rekoč: »Pohiti in pridi, kajti Filistejci so vdrli
v deželo.« 28 Zato se je Savel vrnil od zasledovanja za
Davidom in odšel zoper Filistejce. Zato so ta kraj imenovali
Sela-hamah-lekot. 29 David se je dvignil od tam in prebival v
oporiščih pri En Gediju.

24 Pripetilo se je, ko se je Savel vrnil iz zasledovanja
Filistejcev, da mu je bilo povedano, rekoč: »Glej, David
je v divjini En Gedi.« 2 Potem je Savel vzel tri tisoč izbranih
mož iz vsega Izraela in odšel, da poišče Davida in njegove
ljudi na skalah divjih koz. 3 Ob poti je prišel k stajam za
ovce, kjer je bila votlina in Savel je šel noter, da pokrije
svoja stopala. David in njegovi možje pa so ostajali ob
straneh votline. 4 Davidovi možje so mu rekli: »Glej, dan, o
katerem ti je rekel Gospod: ›Glej, tvojega sovražnika bom
izročil v tvojo roko, da mu boš lahko storil, kakor se ti zdi
dobro.‹« Potem je David vstal in na skrivnem odsekal krajec
Savlovega svečanega oblačila. 5 Pripetilo se je potem, da
ga je Davidovo srce udarilo, ker je odsekal krajec Savlovega
oblačila. 6 Svojim možem je rekel: » Gospod ne daj, da
bi storil tako stvar svojemu gospodarju, Gospodovemu
maziljencu, da iztegnem svojo roko zoper njega, ker je
maziljen od Gospoda.« 7 Tako je David s temi besedami
zadržal svoje služabnike in jim ni pustil, da vstanejo zoper
Savla. Toda Savel je vstal iz votline in odšel na svojo pot. 8
Potem je tudi David vstal in šel ven iz votline in zaklical za

Savlom, rekoč: »Moj gospod kralj.« Ko je Savel pogledal za seboj, se je David sklonil s svojim obrazom k zemlji in se priklonil. 9 David je rekel Savlu: »Zakaj poslušaš besede ljudi, govoreč: ›Glej, David išče tvoje zlo?‹ 10 Glej, ta dan so tvoje oči videle, kako te je Gospod v votlini izročil v mojo roko. Nekateri so mi zaukazali, naj te usmrtim, toda moje oko ti je prizaneslo. Rekel sem: ›Ne bom iztegnil svoje roke zoper svojega gospoda, kajti on je Gospodov maziljenec.‹ 11 Poleg tega, moj oče, glej, da, poglej krajec svojega svečanega oblačila v moji roki, kajti v tem, da sem odsekal krajec tvojega svečanega oblačila in te nisem usmrtil, vedi in vidi, da v moji roki ni niti zla niti prestopka in nisem grešil zoper tebe, vendar ti loviš mojo dušo, da jo vzameš. 12 Gospod sodi med menoj in teboj in Gospod naj me maščuje nad teboj, toda moja roka ne bo nad teboj. 13 Kakor pravi pregovor starcev: ›Zlobnost izvira od zlobnih, ‹ toda moja roka ne bo nad teboj. 14 Za kom je Izraelov kralj prišel ven? Za kom tečeš? Za mrtvim psom, za bolho. 15 Gospod naj bo torej sodnik in sodi med menoj in teboj in gleda in zagovarja mojo pravdo in me osvobodi iz tvoje roke.« 16 Pripetilo se je, ko je David Savlu prenehal govoriti te besede, da je Savel rekel: » Ali je to tvoj glas, moj sin David?« Savel je povzdignil svoj glas in zajokal. 17 Davidu je rekel: »Pravičnejši si kakor jaz, kajti nagradil si mi dobro, medtem ko sem ti jaz nagradil zlo. 18 Danes si pokazal, kako dobro si ravnal z menoj, ker ko me je Gospod izročil v tvojo roko, me nisi ubil. 19 Kajti če človek najde svojega sovražnika ali ga bo pustil sproščeno oditi? Zato [naj] te Gospod dobro nagradi za to, kar si mi ta dan storil. 20 Sedaj glej, dobro vem, da boš zagotovo postal kralj in da bo Izraelovo kraljestvo utrjeno v tvoji roki. 21 Prisezi mi torej sedaj pri Gospodu, da ne boš iztrebil mojega semena za menoj in da ne boš uničil mojega imena iz hiše mojega očeta.« 22 David je prisegel Savlu. Savel je odšel domov, toda David in njegovi možje so se povzpeli na utrjen kraj.

25 Samuel je umrl in vsi Izraelci so se zbrali skupaj, ga objokovali in ga pokopali v njegovi hiši v Rami. In David je vstal ter odšel dol k Paránski divjini. 2 Tam je bil mož v Maónu, katerega posesti so bile v Karmelu. Mož je bil zelo velik in imel je tri tisoč ovc in tisoč koz, in svoje ovce je strigel v Karmelu. 3 Torej moževo ime je bilo Nabál in ime njegove žene Abigájila. Bila je ženska dobrega razumevanja in krasnega obličja, toda mož je bil skopušen in hudoben v svojih dejanjih. Bil je iz Kalébove hiše. 4 David je v divjini slišal, da je Nabál strigel svoje ovce. 5 David je poslal ven deset mladeničev in David je mladeničem rekel: »Povzpnite se gor do Karmela in pojdite k Nabálu ter ga pozdravite v mojem imenu. 6 Tako boste rekli njemu, ki živi v uspevanju: ›Mir bodi tako tebi in mir bodi tvoji hiši in mir bodi vsemu, kar imaš. 7 Sedaj sem slišal, da si imel strižce. Torej tvoji pastirji, ki so bili z nami, jih nismo poškodovali niti jim ni ničesar zmanjkalo, vse dokler so bili v Karmelu. 8 Vprašaj svoje mladeniče in ti bodo pokazali. Zato naj tvoji mladeniči najdejo naklonjenost v tvojih očeh, kajti prišli smo na dober dan. Daj, prosim te, karkoli pride k tvoji roki, svojim služabnikom in svojemu sinu Davidu.‹« 9 Ko so Davidovi mladeniči prišli, so v Davidovem imenu govorili Nabálu glede na vse te besede in prenehali. 10 Nabál je odgovoril Davidovim služabnikom in rekel: »Kdo je David? Kdo je Jesejev sin? Današnje dni je mnogo služabnikov, ki se odtrgajo, vsak mož od svojega gospodarja. 11 Mar naj torej vzamem svoj kruh, svojo vodo in svoje meso, ki sem ga zaklal za svoje strižce in ga dam možem, za katere ne vem, od kod so?« 12 Tako so Davidovi mladeniči obrnili svojo pot in ponovno odšli in prišli ter mu povedali vse te besede. 13 David je svojim možem rekel: »Opašite vsak mož svoj meč.« Opasali so vsak mož svoj meč in tudi David je opasal svoj meč in tam se je dvignilo za Davidom okoli štiristo mož. Dvesto pa jih je ostalo pri stvareh. 14 Toda eden izmed mladeničev je povedal Nabálovi ženi Abigájili, rekoč: »Glej, David je iz divjine poslal poslance, da pozdravijo našega gospodarja, on pa se jim je posmehoval. 15 Toda možje so bili zelo dobri do nas in nismo bili poškodovani niti nismo pogrešali nobene stvari, dokler smo bili seznanjeni z njimi, ko smo bili na poljih. 16 Bili so nam zid, tako podnevi kakor ponoči, ves čas smo bili z njimi, čuvajoč ovce. 17 Zdaj torej vedi in preudari, kaj boš storila, kajti zlo je določeno zoper našega gospodarja in zoper vso njegovo družino, kajti on je tak Beliálov sin, da človek ne more govoriti z njim.« 18 Potem se je Abigájila podvizala in vzela dvesto hlebov, dva vinska meha, pet pripravljenih ovc, pet mer opraženega žita, sto grozdov rozin in dvesto figovih kolačev in jih položila na osle. 19 Svojim služabnikom je rekla: »Pojdite naprej pred menoj. Glejte, jaz pridem za vami.« Toda svojemu soprogu Nabálu ni povedala. 20 To je bilo tako, medtem ko je jahala na oslu, da je prišla dol ob zavetju hriba in glej, David in njegovi možje so prihajali dol, nasproti njej in jih je srečala. 21 Torej David je rekel: »Zagotovo sem v divjini zaman varoval vse, kar je imel ta pajdaš, tako da ni zmanjkalo ničesar od vsega, kar je pripadalo njemu, on pa mi je povrnil zlo za dobro. 22 Tako in še več naj tudi Bog stori Davidovim sovražnikom, če do jutranje svetlobe pustim od vsega, kar pripada njemu, karkoli, kar lula proti zidu.« 23 Ko je Abigájila zagledala Davida, je pohitela in

razbremenila osla in pred Davidom padla na svoj obraz in se priklonila do tal 24 in padla ob njegovih stopalih ter rekla: »Nad menoj, moj gospod, nad menoj naj bo ta krivičnost. Naj tvoja pomočnica, prosim te, govori v tvoji pozornosti in poslušaj besede svoje pomočnice. 25 Naj se moj gospod, prosim te, ne ozira na tega Beliálovega moža, celó Nabála, kajti kakor je njegovo ime, takšen je on; Nabál je njegovo ime in bedaštvo je z njim, toda jaz, tvoja pomočnica, nisem videla mladeničev svojega gospoda, ki si jih poslal. 26 Zdaj torej, moj gospod, kakor živi Gospod in kakor živi tvoja duša, glede na to, da te je Gospod zadržal pred tem, da bi prihajal prelit kri in pred tem, da bi se maščeval s svojo lastno roko, naj bodo torej tvoji sovražniki in tisti, ki iščejo zlo mojemu gospodu, kakor Nabál. 27 Naj bo sedaj ta blagoslov, ki ga je tvoja pomočnica prinesla mojemu gospodu, dan mladeničem, ki sledijo mojemu gospodu. 28 Prosim te, odpusti prekršek svoje pomočnice, kajti Gospod bo zagotovo naredil mojemu gospodu zanesljivo hišo, ker moj gospod bojuje Gospodove bitke in vse tvoje dni zlo ni bilo najdeno v tebi. 29 Vendar se je vzdignil človek, da te preganja in da išče tvojo dušo, toda duša mojega gospoda bo zvezana v svežnju življenja z Gospodom, tvojim Bogom. Duše tvojih sovražnikov, njih bo zalučal ven kakor iz srede prače. 30 In zgodilo se bo, ko bo Gospod storil mojemu gospodu glede na vse dobro, kar je govoril glede tebe in te določil vladarja nad Izraelom, 31 da to ne bo žalost tebi niti prizadeto srce mojemu gospodu ali da si brez vzroka prelil kri ali da se je moj gospod sam maščeval, temveč ko bo Gospod dobro postopal z mojim gospodom, takrat se spomni svoje pomočnice.« 32 David je rekel Abigájili: »Blagoslovljen bodi Gospod, Izraelov Bog, ki te je ta dan poslal, da me srečaš 33 in blagoslovljen bodi tvoj nasvet in blagoslovljena bodi ti, ki si me ta dan zadržala pred prihajanjem, da prelijem kri in pred maščevanjem sebe s svojo lastno roko. 34 Kajti zagotovo, kakor Gospod, Izraelov Bog, živi, ki me je zadržal pred tem, da ti škodujem, razen če ne bi pohitela in prišla, da me srečaš, zagotovo ne bi do jutranje svetlobe Nabálu ostalo karkoli, kar lula proti zidu.« 35 Tako je David iz njene roke prejel to, kar mu je prinesla in ji rekel: »Pojdi gor v miru k svoji hiši. Glej, prisluhnil sem tvojemu glasu in sprejel tvojo osebo.« 36 Abigájila je prišla k Nabálu in glej, v svoji hiši je imel zabavo, kakor kraljevo zabavo. Nabálovo srce je bilo veselo znotraj njega, kajti bil je zelo pijan. Zato mu ni ničesar povedala, manj ali več, do jutranje svetlobe. 37 Toda zjutraj se je pripetilo, ko je vino odšlo iz Nabála in mu je njegova žena povedala te stvari, da je njegovo srce znotraj njega umrlo in je postal kakor kamen. 38 Pripetilo se je okoli deset dni kasneje, da je Gospod udaril Nabála, da je umrl. 39 Ko je David slišal, da je bil Nabál mrtev, je rekel: »Blagoslovljen bodi Gospod, ki je zagovarjal zadevo moje graje pred Nabálovo roko in je svojega služabnika obvaroval pred zlom, kajti Gospod je Nabálovo zlobnost povrnil na njegovo lastno glavo.« In David je poslal in se posvetoval z Abigájilo, da si jo vzame k sebi za ženo. 40 Ko so Davidovi služabniki prišli k Abigájili v Karmel, so ji spregovorili, rekoč: »David nas je poslal k tebi, da te vzame k sebi za ženo.« 41 Vzdignila se je, se priklonila na svoj obraz k zemlji in rekla: »Glej, naj bo tvoja pomočnica služabnica, da umiva stopala služabnikov mojega gospoda.« 42 Abigájila je pohitela, vstala ter jahala na oslu s petimi svojimi gospodičnami, ki so šle za njo in odšla je za Davidovimi poslanci ter postala njegova žena. 43 David je vzel tudi Ahinóam iz Jezreéla in obe izmed njiju sta bili njegovi ženi. 44 Toda Savel je dal svojo hčer Mihálo, Davidovo ženo, Paltíju, Lajiševemu sinu, ki je bil iz Galíma.

26 Zífovci so prišli k Savlu v Gíbeo, rekoč: »Ali se David ne skriva na hribu Hahíla, ki je pred Ješimonom?« 2 Potem se je Savel dvignil in odšel dol k Zifski divjini in s seboj je imel tri tisoč izbranih mož iz Izraela, da Davida poiščejo v Zifski divjini. 3 Savel je taboril na hribu Hahíla, ki je ob poti pred Ješimonom. Toda David je prebival v divjini in videl je, da je Savel prišel za njim v divjino. 4 David je torej odposlal oglednike in razumel, da je Savel zagotovo prišel. 5 David je vstal in prišel na kraj, kjer se je Savel utaboril in David je opazoval kraj, kjer sta se ulegla Savel in Abnêr, Nerov sin, poveljnik njegove vojske. Savel pa je ležal v okopu in ljudstvo je taborilo okoli njega. 6 Potem je David odgovoril in rekel Hetejcu Ahimélehu in Cerújinemu sinu Abišáju, Joábovemu bratu, rekoč: »Kdo bo odšel z menoj dol, k Savlu v tabor?« Abišáj je rekel: »Jaz bom odšel dol s teboj.« 7 Tako sta David in Abišáj prišla ponoči k ljudstvu in glej, Savel je speč ležal znotraj okopa in njegova sulica zapičena v tla pri njegovem vzglavniku, toda Abnêr in ljudstvo so ležali naokoli njega. 8 Potem je Abišáj rekel Davidu: »Bog je ta dan izročil tvoje sovražnike v tvojo roko. Zdaj naj ga torej udarim, prosim te, s sulico celo k zemlji in ne bom ga udaril drugič.« 9 David je rekel Abišáju: »Ne uniči ga, kajti kdo lahko iztegne svojo roko zoper Gospodovega maziljenca in je brez krivde?« 10 David je nadalje rekel: » Kakor Gospod živi, Gospod ga bo udaril, ali bo prišel njegov dan, da umre, ali [pa] se bo spustil v bitko in umrl. 11 Gospod me obvaruj, da bi iztegnil svojo roko zoper Gospodovega maziljenca, toda, prosim te, vzemi sedaj sulico, ki je pri njegovem vzglavniku in vrč vode ter odidiva.« 12 Tako je

David vzel sulico in vrč vode izpred Savlovega vzglavnika in spravila sta se proč in noben človek tega ni videl niti ni tega spoznal niti se zbudil, kajti vsi so zaspali, ker je nanje padlo globoko spanje od Gospoda. 13 Potem je David šel preko, na drugo stran in stal na vrhu oddaljenega hriba. Med njimi je bil velik prostor 14 in David je zaklical ljudstvu in Nerovemu sinu Abnêrju, rekoč: »Ne odgovarjaš, Abnêr?« Potem je Abnêr odgovoril in rekel: »Kdo si ti, ki kličeš h kralju?« 15 David je rekel Abnêrju: » Mar nisi ti hraber mož? In kdo je v Izraelu podoben tebi? Zakaj potem nisi varoval svojega gospoda kralja? Kajti tja je prišel nekdo izmed ljudstva, da uniči tvojega gospoda kralja. 16 Ta stvar, ki si jo storil, ni dobra. Kakor živi Gospod, vredni ste umreti, ker niste varovali svojega gospodarja, Gospodovega maziljenca. In sedaj poglej, kje je kraljeva sulica in vrč vode, ki je bil pri njegovem vzglavniku.« 17 Savel je prepoznal Davidov glas in rekel: » Ali je to tvoj glas, moj sin David?« David je rekel: » To je moj glas, moj gospod, oh kralj.« 18 Rekel je: »Zakaj moj gospod tako zasleduje svojega služabnika? Kaj sem storil? Ali kakšno zlo je v moji roki? 19 Zdaj te torej prosim, naj moj gospod kralj posluša besede svojega služabnika. Če te je Gospod razvnel zoper mene, naj sprejme daritev, toda če so to človeški otroci, naj bodo prekleti pred Gospodom, kajti danes so me pognali ven, pred ostajanjem v Gospodovi dediščini, rekoč: ›Pojdi, služi drugim bogovom.‹ 20 Zdaj naj torej moja kri ne pade na tla pred Gospodovim obrazom, kajti Izraelov kralj je prišel ven, da išče bolho, kakor ko nekdo lovi jerebico v gorah.« 21 Potem je Savel rekel: »Grešil sem. Vrni se, moj sin David, kajti ne bom ti več škodil, ker je bila ta dan moja duša dragocena v tvojih očeh. Glej igral sem bedaka in se silno motil.« 22 David je odgovoril in rekel: »Poglej kraljevo sulico! In naj nekdo izmed mladeničev pride čez ter jo vzame. 23 Gospod [naj] vsakemu možu povrne njegovo pravičnost in njegovo zvestobo, kajti Gospod te je ta dan izročil v mojo roko, toda svoje roke nisem hotel iztegniti zoper Gospodovega maziljenca. 24 Glej, kakor je bilo tvoje življenje ta dan zelo cenjeno v mojih očeh, tako naj bo moje življenje zelo cenjeno v Gospodovih očeh in naj me osvobodi iz vse stiske.« 25 Potem je Savel rekel Davidu: »Blagoslovljen bodi ti, moj sin David. Delal boš oboje, velike stvari in vendar boš tudi prevladal.« Tako je David odšel na svojo pot in Savel se je vrnil na svoj kraj.

27 David je v svojem srcu rekel: »Sedaj bom nekega dne umrl po Savlovi roki. Zame ni nič boljšega, kakor da bi hitro pobegnil v deželo Filistejcev in Savel bo obupal nad menoj, da me še išče v kateremkoli območju Izraela. Tako bom pobegnil iz njegove roke.« 2 David se je dvignil in šel preko s šeststo možmi, ki so bili z njim, k Ahíšu, Maóhovemu sinu, kralju Gata. 3 David je prebival z Ahíšem v Gatu, on in njegovi možje, vsak mož s svojo družino, David s svojima dvema ženama, Jezreélko Ahinóam in Karmelčanko Abigájilo, Nabálovo ženo. 4 To je bilo povedano Savlu, da je David pobegnil v Gat in ni ga več ponovno iskal. 5 David je rekel Ahíšu: »Če sem torej našel milost v tvojih očeh, naj mi dajo prostor v nekem mestu v deželi, da bom tam lahko prebival, kajti zakaj bi tvoj služabnik prebival s teboj v kraljevem mestu?« 6 Potem mu je Ahíš ta dan izročil Ciklág. Zato Ciklág pripada Judovim kraljem do tega dne. 7 Časa, ko je David prebival v deželi Filistejcev, je bil polno leto in štiri mesece. 8 David in njegovi možje so odšli gor in vdrli h Gešuréjcem, Girzéjcem in Amalečanom, kajti ti narodi so bili od davnine prebivalci dežele, kakor greš v Šur, celo v egiptovsko deželo. 9 David je udaril deželo in ni pustil živega niti moškega niti ženske in odvedel ovce, vole, osle, kamele, obleke in se vrnil in prišel k Ahíšu. 10 Ahíš je rekel: »Kam ste danes vpadli?« David je rekel: »Zoper južni Juda in zoper jug Jerahmeélovcev in zoper jug Kenéjcev.« 11 David ni rešil živega niti moškega niti ženske, da prinesejo novice v Gat, rekoč: »Da ne bi povedali o nas, rekoč: ›Tako je storil David in takšen bo njegov način, vse dokler on prebiva v deželi Filistejcev.‹« 12 Ahíš je verjel Davidu, rekoč: »Svojemu ljudstvu Izraelu je storil, da ga popolnoma prezira, zato bo on moj služabnik na veke.«

28 Pripetilo se je v tistih dneh, da so Filistejci zbrali skupaj svojo vojsko za bojevanje, da se borijo z Izraelom. In Ahíš je rekel Davidu: »Zagotovo vedi, da boš šel z menoj ven v bitko, ti in tvoji možje.« 2 David je rekel Ahíšu: »Zagotovo boš vedel, kaj lahko tvoj služabnik stori.« Ahíš je rekel Davidu: »Zato te bom na veke naredil za varuha svoje glave.« 3 Torej Samuel je bil mrtev in ves Izrael ga je objokoval in pokopali so ga v Rami, celo v njegovem lastnem mestu. In Savel je iz dežele odstranil tiste, ki so imeli osebne duhove in čarovnike. 4 Filistejci so se zbrali skupaj in prišli ter se utaborili v Šunému, in Savel je zbral skupaj ves Izrael in utaborili so se v Gilbói. 5 Ko je Savel videl vojsko Filistejcev, je bil prestrašen in njegovo srce je silno trepetalo. 6 Ko je Savel poizvedel od Gospoda, mu Gospod ni odgovoril, niti po sanjah, niti po urimu, niti po prerokih. 7 Potem je Savel rekel svojim služabnikom: »Poiščite mi žensko, ki ima osebnega duha, da lahko grem k njej in jo povprašam.« Njegov služabnik mu je rekel: »Glej, v En Doru je ženska, ki ima osebnega duha.« 8 Savel se je preoblekel in si nadel drugo oblačilo in odšel ter dva moža z njim in

ponoči so prišli k ženski. Rekel je: »Prosim te, vedežuj mi po osebnem duhu in katerega ti bom imenoval, mi ga privedi gor.« 9 Ženska mu je rekla: »Glej, ti veš, kaj je storil Savel, kako je iz dežele iztrebil tiste, ki imajo osebne duhove in čarovnike. Zakaj mi potem polagaš zanko za moje življenje, da mi povzročiš, da umrem?« 10 Savel ji je prisegel pri Gospodu, rekoč: » Kakor živi Gospod, se ti za to stvar ne bo pripetila nobena kazen.« 11 Potem je ženska rekla: »Koga naj privedem k tebi?« Rekel je: »Privedi mi gor Samuela.« 12 Ko je ženska zagledala Samuela, je zavpila z močnim glasom. Ženska je spregovorila Savlu, rekoč: »Zakaj si me zavedel? Kajti ti si Savel.« 13 Kralj ji je rekel: »Ne boj se, kajti kaj si videla?« Ženska je rekla Savlu: »Videla sem bogove vzpenjati se iz zemlje.« 14 Rekel ji je: »Kakšne oblike je?« Rekla je: »Starec prihaja gor in pokrit je z ogrinjalom.« Savel je zaznal, da je bil to Samuel in se s svojim obrazom sklonil do tal in se priklonil. 15 Samuel je rekel Savlu: »Zakaj si me vznemiril, da me privedeš gor?« Savel je odgovoril: »Zelo sem zaskrbljen, kajti Filistejci se bojujejo zoper mene, Bog pa je odšel od mene in mi nič več ne odgovarja niti po prerokih niti po sanjah. Zato sem te poklical, da mi lahko daš vedeti, kaj naj storim.« 16 Potem je Samuel rekel: »Zakaj potem sprašuješ mene, glede na to, da je Gospod odšel od tebe in je postal tvoj sovražnik? 17 Gospod mu je storil, kakor je govoril po meni, kajti Gospod je iztrgal kraljestvo iz tvoje roke in ga dal tvojemu bližnjemu, torej Davidu, 18 ker ne ubogaš Gospodovega glasu niti ne izvršuješ njegovega krutega besa nad Amálekom, zato ti je Gospod ta dan storil to stvar. 19 Poleg tega bo Gospod tudi Izrael s teboj izročil v roko Filistejcev. Jutri boste ti in tvoji sinovi z menoj. Tudi izraelsko vojsko bo Gospod izročil v roko Filistejcev.« 20 Potem je Savel takoj padel po vsej dolžini na zemljo in bil je boleče prestrašen zaradi Samuelovih besed in v njem ni bilo moči, kajti ves dan ni jedel kruha niti vso noč. 21 Ženska je prišla k Savlu in videla, da je bil silno vznemirjen in mu rekla: »Glej, tvoja pomočnica je ubogala tvoj glas in svoje življenje sem položila v svojo roko in prisluhnila tvojim besedam, ki si mi jih spregovoril. 22 Zdaj torej, prosim te, tudi ti prisluhni glasu svoje pomočnice in naj predte postavim grižljaj kruha in jej, da boš lahko imel moč, ko greš na svojo pot.« 23 Vendar je odklonil in rekel: »Ne bom jedel.« Toda njegovi služabniki so ga, skupaj z žensko, primorali in prisluhnil je njihovemu glasu. Tako je vstal iz tal in sedel na posteljo. 24 Ženska je imela v hiši rejeno tele. Pohitela je, ga zaklala, vzela moko in jo zgnetla ter iz nje spekla nekvašen kruh. 25 In to je prinesla pred Savla in pred njegove služabnike in ti so jedli. Potem so vstali in tisto noč odšli proč.

29 Filistejci so torej vse svoje vojske zbrali skupaj k Aféku, Izraelci pa so se utaborili pri studencu, ki je v Jezreélu. 2 Knezi izmed Filistejcev so šli mimo po stotnijah in po tisočnijah, toda David in njegovi možje so šli mimo v zadnji straži z Ahíšem. 3 Potem so princi Filistejcev rekli: »Kaj počnejo tukaj ti Hebrejci?« Ahíš je rekel princem Filistejcev: » Ali ni to David, služabnik Savla, Izraelovega kralja, ki je bil z menoj te dni ali ta leta in v njem nisem našel nobenega madeža, odkar je pripadel k meni, do tega dne?« 4 Filistejski princi pa so bili ogorčeni nad njim in filistejski princi so mu rekli: »Primoraj tega pajdaša, da se vrne, da bo lahko ponovno šel na svoj kraj, ki si mu ga določil in naj ne gre z nami dol v bitko, da nam v bitki ne bi bil nasprotnik, kajti s čim se bo prikupil svojemu gospodarju? Ali naj to ne bi bilo z glavami teh ljudi?« 5 Ali ni to David, o katerem so druga drugi pele v plesih, rekoč: »Savel je usmrtil svoje tisoče, David pa svoje deset tisoče?« 6 Potem je Ahíš poklical Davida in mu rekel: »Zagotovo, kakor Gospod živi, si bil pošten in tvoje odhajanje in tvoje prihajanje z menoj v vojsko je dobro v mojem pogledu, kajti nisem našel zla v tebi od dneva tvojega prihoda k meni, do tega dne, pa vendar ti knezi niso naklonjeni. 7 Zato se sedaj vrni in pojdi v miru, da ne razžališ filistejskih knezov.« 8 David je rekel Ahíšu: »Toda kaj sem storil? Kaj si našel na svojem služabniku, dokler sem bil s teboj, do tega dne, da se ne smem iti bojevat zoper sovražnike svojega gospoda kralja?« 9 Ahíš je odgovoril in Davidu rekel: »Vem, da si dober v mojih očeh, kakor Božji angel. Vendar so princi Filistejcev rekli: ›Ta ne bo šel z nami gor v bitko.‹ 10 Zato sedaj vstani zgodaj zjutraj s služabniki svojega gospoda, ki so prišli s teboj in takoj, ko boste zgodaj zjutraj pokonci in imeli svetlobo, odidite.« 11 Tako so David in njegovi možje zgodaj zjutraj vstali, da odrinejo, da se vrnejo v deželo Filistejcev. Filistejci pa so šli gor k Jezreélu.

30 Pripetilo se je, ko so David in njegovi možje na tretji dan prišli v Ciklág, da so Amalečani napadli jug in Ciklág in udarili Ciklág ter ga požgali z ognjem 2 in ženske, ki so bile v njem, so zajeli [kot] ujetnice. Nobene niso usmrtili niti velike niti male, temveč so jih odvedli proč in odšli na svojo pot. 3 Tako so David in njegovi možje prišli k mestu in glej, to je bilo požgano z ognjem. Njihove žene, njihovi sinovi in njihove hčere pa so bili zajeti [kot] ujetniki. 4 Potem so David in ljudstvo, ki je bilo z njim, povzdignili svoje glasove in jokali, dokler niso imeli več moči za jokanje. 5 In dve Davidovi ženi sta bili zajeti [kot] ujetnici, Jezreélka Ahinóam in Abigájila, žena Karmelčana Nabála. 6 David je bil silno zaskrbljen, kajti ljudstvo je govorilo o njegovem kamnanju, ker so bile duše vseh ljudi užaloščene, vsak mož zaradi

svojih sinov in zaradi svojih hčera, toda David se je ohrabril v Gospodu, svojem Bogu. 7 David je duhovniku Abjatárju rekel: »Ahimélehov sin, prosim te, prinesi mi sèm efód.« In Abjatár je tja, k Davidu, prinesel efód. 8 David je poizvedel pri Gospodu, rekoč: »Ali naj sledim za tem krdelom? Ali jih bom dohitel?« Odgovoril mu je: »Zasleduj, kajti zagotovo jih boš dohitel in čisto gotovo vse povrnil.« 9 Tako je David odšel, on in šeststo mož, ki so bili z njim in prišli so k potoku Besór, kjer so ostali tisti, ki so ostali zadaj. 10 Toda David je zasledoval, on in štiristo mož, kajti dvesto jih je ostalo zadaj, ki so bili tako slabotni, da niso mogli prečkati potoka Besór. 11 Na polju so našli Egipčana, ga privedli k Davidu, mu dali kruha in je jedel in primorali so ga piti vodo. 12 Dali so mu košček figove kepe in dva grozda rozin. Ko je pojedel, je njegov duh ponovno prišel k njemu, kajti tri dni in tri noči ni jedel nobenega kruha niti ni pil nobene vode. 13 David mu je rekel: »Komu pripadaš? In od kod si?« Rekel je: »Jaz sem mladenič iz Egipta, služabnik Amálečana in moj gospodar me je pustil, ker sem se pred tremi dnevi počutil bolnega. 14 Naredili smo invazijo nad jug Keretéjcev in nad območja, ki pripadajo Judu in nad jug Kaléba in Ciklág smo požgali z ognjem.« 15 David mu je rekel: »Ali me lahko privedeš dol k tej skupini?« Rekel je: »Prisezi mi pri Bogu, da me ne boš niti ubil niti me ne boš izročil rokam mojega gospodarja in jaz te bom odvedel dol k tej skupini.« 16 Ko ga je privedel dol, glej, bili so razširjeni nad vso zemljo, jedli, pili in plesali zaradi velikega plena, ki so ga vzeli iz filistejske dežele in iz Judove dežele. 17 David jih je udarjal od večerne polteme do naslednjega dne in niti mož izmed njih ni pobegnil razen štiristo mladeničev, ki so jahali na kamelah in pobegnili. 18 David je povrnil vse, kar so Amalečani odvedli proč in David je rešil svoji dve ženi. 19 Ničesar jim ni manjkalo, niti malega, niti velikega, niti sinov, niti hčera, niti plena, niti nobene stvari, ki so jim jih vzeli. Vse je David povrnil. 20 David je vzel vse trope in črede, ki so jih gnali pred tisto drugo živino in rekli so: »To je Davidov plen.« 21 David je prišel k dvestotim možem, ki so bili tako slabotni, da niso mogli slediti Davidu, ki so jih primorali, da ostanejo pri potoku Besórju in odšli so naprej, da srečajo Davida in da srečajo ljudstvo, ki je bilo z njim in ko se je David približal ljudstvu, jih je pozdravil. 22 Potem so odgovorili vsi zlobneži in Beliálovi možje izmed tistih, ki so odšli z Davidom in rekli: »Ker niso odšli z nami, jim ne bomo dali od plena, ki smo ga povrnili, razen vsakemu možu svojo ženo in svoje otroke, da jih bodo lahko odvedli proč in odšli.« 23 Potem je David rekel: »Ne boste tako storili, moji bratje, s tem, kar nam je Gospod dal, ki nas je zaščitil in v naše roke izročil skupino, ki je prišla zoper nas. 24 Kajti kdo vam bo prisluhnil v tej zadevi? Temveč kakor je njegov del tistemu, ki gre dol v bitko, tako bo njegov del tistemu, ki ostane pri stvareh. Enako si bosta razdelila.« 25 In tako je bilo od tega dne naprej, da je to naredil [za] zakon in odredbo za Izraela do tega dne. 26 Ko je David prišel v Ciklág, je od plena poslal Judovim starešinam, torej svojim prijateljem, rekoč: »Glejte darilo za vas od plena Gospodovih sovražnikov; 27 tistim, ki so bili v Betelu in tistim, ki so bili v južnem Ramátu in tistim, ki so bili v Jatírju 28 in tistim, ki so bili v Aroêrju in tistim, ki so bili v Sifmótu in tistim, ki so bili v Eštemói 29 in tistim, ki so bili v Rahálu in tistim, ki so bili v mestih Jerahmeélovcev in tistim, ki so bili v mestih Kenéjcev 30 in tistim, ki so bili v Hormi in tistim, ki so bili v Bor Ašánu in tistim, ki so bili v Atáhu 31 in tistim, ki so bili v Hebrónu in k vsem krajem, kjer so se bili sam David in njegovi možje vajeni preganjati.«

31 Torej Filistejci so se borili zoper Izrael in Izraelci so pobegnili pred Filistejci in padli dol, umorjeni na gori Gilbói. 2 Filistejci so tesno sledili Savlu in njegovim sinovom in Filistejci so usmrtili Jonatana, Abinadába in Malkišúa, Savlove sinove. 3 Bitka je postala huda zoper Savla in lokostrelci so ga zadeli; in bil je hudo ranjen od lokostrelcev. 4 Potem je Savel rekel svojemu nosilcu bojne opreme: »Izvleci svoj meč in me prebodi z njim; da ne bi prišli ti neobrezanci in me prebodli in me zlorabili.« Vendar njegov nosilec bojne opreme ni hotel, kajti bil je hudo prestrašen. Zato je Savel vzel meč in padel nanj. 5 Ko je njegov nosilec bojne opreme videl, da je bil Savel mrtev, je tudi sam prav tako padel na svoj meč in umrl z njim. 6 Tako so ta isti dan skupaj umrli Savel, njegovi trije sinovi, njegov nosilec bojne opreme in vsi njegovi možje. 7 Ko so Izraelovi možje, ki so bili na drugi strani doline in tisti, ki so bili na drugi strani Jordana, videli, da so Izraelovi možje pobegnili in da so bili Savel in njegovi sinovi mrtvi, so zapustili mesta in pobegnili in Filistejci so prišli ter prebivali v njih. 8 Pripetilo se je naslednji dan, ko so prišli Filistejci, da oropajo umorjene, da so našli Savla in njegove tri sinove padle na gori Gilbói. 9 Odsekali so njegovo glavo, slekli njegovo bojno opremo in poslali naokoli, v deželo Filistejcev, da to razglasijo v hiši njihovih malikov in med ljudstvom. 10 Njegovo bojno opremo so položili v hišo Astarte. Njegovo telo pa so pritrdili na obzidje Bet Šeána. 11 Ko so prebivalci Jabéš Gileáda slišali o tem, kar so Filistejci storili Savlu, 12 so se vsi hrabri možje vzdignili in hodili vso noč in vzeli Savlovo telo in telesa njegovih sinov z obzidja Bet Šeána in prišli v Jabéš ter jih

tam sežgali. **13** In vzeli so njihove kosti in jih pokopali pod
drevesom pri Jabéšu in se postili sedem dni.

2 Samuel

1 Pripetilo se je torej, po Savlovi smrti, ko se je David vrnil iz pokola Amalečanov in je David dva dni prebival v Ciklágu **2** in tretji dan se je zgodilo celo, da je, glej, mož prišel iz tabora od Savla s svojimi pretrganimi oblačili in zemlja je bila na njegovi glavi. In bilo je tako, ko je prišel k Davidu, da je padel k tlom in se globoko priklonil. **3** David mu je rekel: »Od kod prihajaš?« Rekel mu je: »Pobegnil sem iz tabora Izraelcev.« **4** David mu je rekel: »Kako je šla zadeva? Prosim te, povej mi.« Odgovoril je: »Da je ljudstvo pobegnilo iz bitke in tudi številni izmed ljudstva so padli in so mrtvi in tudi Savel in njegov sin Jonatan sta mrtva.« **5** David je rekel mladeniču, ki mu je povedal: »Kako veš, da sta Savel in njegov sin Jonatan mrtva?« **6** Mladenič, ki mu je povedal, je rekel: »Kakor sem se naključno znašel na gori Gilbói, glej, Savel se je naslanjal na svojo sulico in glej, bojni vozovi in konjeniki so tesno sledili za njim.« **7** Ko je pogledal za seboj, me je videl in me poklical k sebi. Odgovoril sem: »Tukaj sem.« **8** Rekel mi je: »Kdo si?« Odgovoril sem mu: »Amálečan sem.« **9** Ponovno mi je rekel: »Stoj, prosim te, nad menoj in me ubij, kajti tesnoba je prišla nadme, ker je moje življenje še celo v meni.« **10** Tako sem stopil k njemu in ga usmrtil, ker sem bil prepričan, da potem, ko je padel, ne bi mogel živeti in vzel sem krono, ki je bila na njegovi glavi ter zapestnico, ki je bila na njegovem laktu ter ju prinesel sèm k svojemu gospodu. **11** Potem je David prijel svoja oblačila in jih raztrgal in prav tako vsi možje, ki so bili z njim **12** in žalovali so, jokali in se do večera postili za Savlom in za njegovim sinom Jonatanom in za Gospodovim ljudstvom in za Izraelovo hišo, ker so padli pod mečem. **13** David je rekel mladeniču, ki mu je povedal: »Od kod si?« Odgovoril je: »Jaz sem sin tujca, Amálečana.« **14** David mu je rekel: »Kako se nisi bal iztegniti svoje roke, da uničiš Gospodovega maziljenca?« **15** David je poklical enega izmed mladeničev ter rekel: »Približaj se in padi nanj.« In ta ga je udaril, da je umrl. **16** David mu je rekel: »Tvoja kri bodi na tvoji glavi, kajti tvoja usta so pričala zoper tebe, rekoč: ›Umoril sem Gospodovega maziljenca.‹« **17** David je s tem žalovanjem žaloval nad Savlom in nad njegovim sinom Jonatanom. **18** (Prav tako je zaukazal, naj Judove otroke učijo uporabo loka. Glej, to je napisano v Jasherjevi knjigi.) **19** »Izraelova lepota je umorjena na tvojih visokih krajih. Kako so padli mogočni! **20** Ne povejte tega v Gatu, ne razglašajte tega na Aškelónskih ulicah, da se ne bi filistejske hčere veselile, da ne bi hčere neobrezancev slavile. **21** Ve gore Gilbóe, naj tam ne bo nobene rose niti naj tam ne bo dežja nad vami niti nobenih polj za darovanja, kajti ščit mogočnega je podlo odvržen, Savlov ščit, kakor če ne bi bil maziljen z oljem. **22** Od krvi pobitih, od maščobe mogočnih, se Jonatanov lok ni obrnil nazaj in Savlov meč se ni vrnil prazen. **23** Savel in Jonatan sta bila očarljiva in prijetna v svojih življenjih in v svoji smrti nista bila ločena. Hitrejša sta bila kakor orli, močnejša sta bila kakor levi. **24** Ve hčere izraelske, jokajte nad Savlom, ki vas je oblekel v škrlat, z drugimi nasladami, ki je na vaše obleke nadel ornamente iz zlata. **25** Kako so mogočni padli v sredi bitke! Oh Jonatan, umorjen si bil na svojih visokih krajih. **26** Žalosten sem zaradi tebe, moj brat Jonatan. Zelo prijeten si mi bil. Tvoja ljubezen do mene je bila čudovita, presegajoča ljubezen žensk. **27** Kako so mogočni padli in so uničena bojna orožja.«

2 Pripetilo se je po tem, da je David poizvedel od Gospoda, rekoč: »Ali naj grem gor v katerokoli izmed Judovih mest?« Gospod mu je rekel: »Pojdi gor.« David mu je rekel: »Kam naj grem gor?« Rekel je: »V Hebrón.« **2** Tako je David odšel tja gor in tudi dve njegovi ženi: Jezreélka Ahinóam in Abigájila, žena Karmélčana Nabála. **3** Njegove može, ki so bili z njim, je David privedel gor, vsakega moža s svojo družino in prebivali so v mestih Hebróna. **4** Možje iz Juda so prišli in tam mazilili Davida [za] kralja nad Judovo hišo. In povedali so Davidu, rekoč: » Da so bili možje iz Jabéš Gileáda tisti, ki so pokopali Savla.« **5** David je poslal poslance k ljudem iz Jabéš Gileáda ter jim rekel: »Blagoslovljeni bodite od Gospoda, da ste izkazali to prijaznost našemu gospodu Savlu in ga pokopali. **6** Sedaj naj vam Gospod izkaže prijaznost in resnico in tudi jaz vam bom poplačal to prijaznost, ker ste storili to stvar. **7** Zato naj bodo sedaj vaše roke okrepljene in bodite hrabri, kajti vaš gospodar Savel je mrtev in tudi Judova hiša me je mazilila [za] kralja nad seboj.« **8** Toda Nerov sin Abnêr, poveljnik Savlove vojske, je vzel Savlovega sina Iš Bošeta, in ga privedel preko, v Mahanájim **9** in ga postavil [za] kralja nad Gileádom, nad Ašhúrci, nad Jezreélom, nad Efrájimom, nad Benjaminom in nad vsem Izraelom. **10** Savlov sin Iš Bošet je bil star štirideset let, ko je začel kraljevati nad Izraelom in kraljeval je dve leti. Toda Judova hiša je sledila Davidu. **11** In časa, ko je bil David kralj v Hebrónu, nad Judovo hišo, je bilo sedem let in šest mesecev. **12** In Nerov sin Abnêr in služabniki Savlovega sina Iš Bošeta so iz Mahanájima odšli v Gibeón. **13** In Cerújin sin Joáb in Davidovi služabniki so odšli ven in se srečali pri Gibeónskem ribniku in se usedli, eni na eni strani ribnika, drugi pa na drugi strani ribnika. **14** Abnêr je rekel Joábu: »Naj mladeniči sedaj vstanejo in igrajo pred nami.« Joáb je rekel: »Naj vstanejo.« **15** Potem so se

tam vzdignili in odšli čez, po številu dvanajst iz Benjamina, ki je pripadal Iš Bošetovemu sinu Savlu in dvanajst izmed Davidovih služabnikov. **16** Vsak je zgrabil drugega za glavo in svoj meč porinil v njegovo stran. Tako so skupaj padli dol, zato je bil ta kraj imenovan Helkat-hazurim, ki je v Gibeónu. **17** Tam je bila ta dan zelo huda bitka in Abnêr je bil poražen in Izraelovi možje, pred Davidovimi služabniki. **18** Bili so trije Cerújini sinovi: Joáb, Abišáj in Asaél. Asaél je bil kakor svetloba stopala, kakor divja srna. **19** Asaél je zasledoval Abnêrja in ko je šel, se ni obrnil ne k desni roki niti ne k levi od zasledovanja Abnêrja. **20** Potem je Abnêr pogledal za seboj in rekel: » Ali si ti Asaél?« Odgovoril je: »Jaz sem.« **21** Abnêr mu je rekel: »Obrni se vstran k svoji desni roki ali k svoji levi in primi enega izmed mladeničev in si vzemi njegovo bojno opremo.« Toda Asaél se ni hotel obrniti od sledenja za njim. **22** Abnêr je ponovno rekel Asaélu: »Obrni se stran od sledenja za menoj. Zakaj bi te udaril k tlom? Kako bi potem svoj obraz dvignil k tvojemu bratu Joábu?« **23** Vendar je ta odklonil, da se obrne vstran. Zato ga je Abnêr z zadnjim delom sulice udaril pod petim rebrom, da je sulica pogledala ven za njim; in tam je padel dol in umrl na istem kraju. Pripetilo se je, da kolikor jih je prišlo na kraj, kjer je Asaél padel dol in umrl, da so mirno stali. **24** Tudi Joáb in Abišáj sta zasledovala Abnêrja. Sonce je zašlo, ko sta prišla k hribu Ame, ki leži pred Giahom, ob poti Gibeónske divjine. **25** Benjaminovi otroci so se zbrali skupaj za Abnêrjem in postali eno krdelo in stali na vrhu hriba. **26** Potem je Abnêr zaklical Joábu in rekel: »Mar bo meč požiral na veke? Ali ne veš, da bo v zadnjem koncu to grenkoba? Doklej bo torej, preden boš svojemu ljudstvu naročil, naj se vrne od zasledovanja svojih bratov?« **27** Joáb je rekel: » Kakor živi Bog, če ne bi spregovoril, bi potem zjutraj ljudstvo zagotovo odšlo gor, vsakdo od sledenja svojemu bratu.« **28** Tako je Joáb zatrobil na šofar in vse ljudstvo je mirno stalo in ni več zasledovalo Izraela niti se niso več bojevali. **29** Abnêr in njegovi možje so vso to noč hodili skozi ravnino in prečkali Jordan in šli skozi ves Bitrón in prišli do Mahanájima. **30** Joáb se je vrnil od zasledovanja Abnêrja in ko je vse ljudstvo zbral skupaj, je od Davidovih služabnikov manjkalo devetnajst mož in Asaél. **31** Toda Davidovi služabniki so udarili Benjaminove in Abnêrjeve može, tako da je umrlo tristo šestdeset mož. **32** Pobrali so Asaéla in ga pokopali v mavzoleju njegovega očeta, ki je bil v Betlehemu. Joáb in njegovi možje pa so vso noč hodili ter ob svitu prišli v Hebrón.

3 Torej tam je bila dolga vojna med Savlovo hišo in Davidovo hišo, toda David je postajal močnejši in močnejši, Savlova hiša pa je postajala šibkejša in šibkejša. **2** Davidu so se v Hebrónu rodili sinovi. Njegov prvorojenec je bil Amnón; od Jezreélke Ahinóam; **3** in njegov drugi Kiláb od Abigájile, žene Karmelčana Nabála in tretji Absalom, sin Maáhe, hčere gešurskega kralja Talmája; **4** in četrti Adoníja, Hagítin sin; in peti Šefatjá, sin Abitále; **5** in šesti Jitreám od Davidove žene Egle. Ti so bili rojeni Davidu v Hebrónu. **6** Pripetilo se je, medtem ko je bila vojna med Savlovo hišo in Davidovo hišo, da je Abnêr sebe naredil močnega za Savlovo hišo. **7** Savel je imel priležnico, ki ji je bilo ime Ricpa, Ajájeva hči in Iš Bošet je rekel Abnêrju: »Zakaj si odšel k priležnici mojega očeta?« **8** Potem je bil Abnêr zelo ogorčen zaradi besed Iš Bošeta in je rekel: » Mar sem pasja glava, ko ta dan zoper Juda izkazujem prijaznost hiši tvojega očeta Savla, njegovim bratom in njegovim prijateljem in te nisem izročil v Davidovo roko, da me danes obsojaš s krivdo glede te ženske? **9** Tako stori Bog Abnêrju in še več, razen če, kakor je Gospod prisegel Davidu, celo tako jaz storim njemu, **10** da se kraljestvo prestavi od Savlove hiše in da postavi Davidov prestol čez Izraela in čez Juda, od Dana, celo do Beeršébe.« **11** In ni mogel Abnêrju ponovno odgovoriti besede, ker se ga je bal. **12** Abnêr pa je v svojem imenu poslal poslance k Davidu, rekoč: »Čigava je ta dežela?« Rekoč tudi: »Skleni zavezo z menoj in glej, moja roka bo s teboj, da k tebi privedem ves Izrael.« **13** Rekel je: »Dobro. Jaz bom sklenil zavezo s teboj, toda od tebe zahtevam eno stvar, to je: ›Ne boš videl mojega obraza, razen če mi najprej ne pripelješ Savlove hčere Mihále, ko prideš, da vidiš moj obraz.‹« **14** David je poslal poslance k Savlovemu sinu Iš Bošetu, rekoč: »Izroči mi mojo ženo Mihálo, ki sem si jo zaročil za sto prednjih kožic Filistejcev.« **15** Iš Bošet je poslal in jo vzel od njenega soproga, torej od Lajiševega sina Paltíela. **16** Njen soprog je odšel skupaj z njo, jokajoč za njo, do Bahuríma. Potem mu je Abnêr rekel: »Pojdi, vrni se.« In se je vrnil. **17** Abnêr je imel pogovor z Izraelovimi starešinami, rekoč: »V preteklih časih ste iskali za Davidom, da bi bil kralj nad vami. **18** Sedaj torej to storite, kajti Gospod je govoril o Davidu, rekoč: ›Po roki svojega služabnika Davida bom rešil svoje ljudstvo Izraela iz roke Filistejcev in iz roke vseh njihovih sovražnikov.‹« **19** Abnêr je govoril tudi na ušesa Benjamina in Abnêr je odšel, da govori tudi na Davidova ušesa v Hebrónu. Vse to se je zdelo dobro Izraelu in to se je zdelo dobro celotni Benjaminovi hiši. **20** Tako je Abnêr prišel k Davidu v Hebrón in z njim dvajset mož. David je naredil zabavo za Abnêrja in može, ki so bili z njim. **21** Abnêr je rekel Davidu: »Vstal bom in šel in ves Izrael bom zbral k svojemu gospodu kralju, da bodo lahko s teboj sklenili zavezo in da

boš lahko kraljeval nad vsem, kar si tvoje srce želi.« David je poslal Abnêrja proč in ta je odšel v miru. **22** Glej, Davidovi služabniki in Joáb so prišli iz zasledovanja krdela in s seboj prinesli velik plen, toda Abnêr ni bil z Davidom v Hebrónu, kajti poslal ga je proč in ta je odšel v miru. **23** Ko so prišli Joáb in vsa vojska, ki je bila z njim, so Joábu povedali, rekoč: »Nerov sin Abnêr je prišel h kralju in ta ga je poslal proč in je odšel v miru.« **24** Potem je Joáb prišel h kralju in rekel: »Kaj si storil? Glej, Abnêr je prišel k tebi. Zakaj je to, da si ga poslal proč in je on popolnoma izginil? **25** Ti poznaš Nerovega sina Abnêrja, da je prišel, da te zavede in da spozna tvoja odhajanja in tvoja prihajanja in da spozna vse, kar delaš.« **26** Ko je Joáb prišel od Davida, je za Abnêrjem poslal poslance, ki so ga ponovno privedli od vodnjaka Sire. Toda David tega ni vedel. **27** Ko se je Abnêr vrnil v Hebrón, ga je Joáb vzel na stran, v velika vrata, da bi tiho govoril z njim in ga tam udaril pod petim rebrom, da je umrl zaradi krvi njegovega brata Asaéla. **28** Potem ko je David to slišal, je rekel: »Jaz in moje kraljestvo sva brez krivde pred Gospodom na veke pred krvjo Nerovega sina Abnêrja. **29** Ta naj počiva na Joábovi glavi in na vsej hiši njegovega očeta in naj iz Joábove hiše ne zmanjka tistega, ki ima izliv ali je gobavec ali se naslanja na palico ali pada na meč ali mu primanjkuje kruha.« **30** Tako sta Joáb in njegov brat Abišáj umorila Abnêrja, ker je ubil njunega brata Asaéla v bitki pri Gibeónu. **31** David je rekel Joábu in vsemu ljudstvu, ki je bilo z njim: »Pretrgajte svoja oblačila in se opašite z vrečevino in žalujte pred Abnêrjem.« In sam kralj David je sledil mrtvaškemu odru. **32** Abnêrja so pokopali v Hebrónu. Kralj je povzdignil svoj glas in jokal nad Abnêrjevim grobom in vse ljudstvo je jokalo. **33** Kralj je žaloval nad Abnêrjem in rekel: »Je Abnêr umrl, kakor umira bedak? **34** Tvoje roke niso bile zvezane niti tvoja stopala, vklenjena v okove. Kakor mož pada pred zlobneži, tako padaš ti.« In vse ljudstvo je ponovno jokalo nad njim. **35** Ko je vse ljudstvo prišlo, da povzročijo Davidu, da jé hrano, medtem ko je bil še dan, je David prisegel, rekoč: »Tako naj mi Bog stori in še več, če okusim kruh ali karkoli drugega, dokler sonce ne zaide.« **36** Vse ljudstvo je to opazilo in to jim je ugajalo, kakor karkoli je kralj storil, je vsemu ljudstvu ugajalo. **37** Kajti vse ljudstvo in ves Izrael je ta dan razumelo, da to ni bilo od kralja, da umori Nerovega sina Abnêrja. **38** Kralj je rekel svojim služabnikom: »Ali ne veste, da je ta dan tukaj v Izraelu padel princ in velik mož? **39** Jaz sem ta dan šibek, čeprav maziljen kralj in ti možje, Cerújini sinovi, so pretežki zame. Gospod bo hudodelca nagradil glede na njegovo zlobnost.«

4 Ko je Savlov sin slišal, da je bil Abnêr mrtev v Hebrónu, so bile njegove roke slabotne in vsi Izraelci so bili zaskrbljeni. **2** Savlov sin je imel dva moža, ki sta bila poveljnika čet. Ime enega je bilo Baaná in ime drugega Reháb, sinova Rimóna, Beeróčana, izmed Benjaminovih otrok (kajti tudi Beerót je bil štet k Benjaminu **3** in Beeróčani so pobegnili v Gitájim in bili tam začasni prebivalci do tega dne.) **4** Savlov sin Jonatan je imel sina, ki je bil hrom od svojih stopal. Pet let je bil star, ko so prišle iz Jezreéla novice o Savlu in Jonatanu in njegova dojilja ga je vzela in pobegnila. Pripetilo pa se je, medtem ko je hitela, da pobegne, da je padel in postal hrom. Njegovo ime je bilo Mefibóšet. **5** Sinova Beeróčana Rimóna, Reháb in Baaná sta odšla in prišla okoli dnevne vročine v hišo Iš Bošeta, ki je opoldan ležal na postelji. **6** Prišla sta tja, v sredo hiše, kakor bi hotela vzeti pšenico. Udarila sta ga pod peto rebro in Reháb in njegov brat Baaná sta pobegnila. **7** Kajti ko sta prišla v hišo, je ležal na svoji postelji, v svoji spalnici in udarila sta ga in ga usmrtila in obglavila in vzela njegovo glavo in vso noč bežala čez ravnino. **8** Glavo Iš Bošeta sta prinesla k Davidu v Hebrón in rekla kralju: »Glej, glava Savlovega sina Iš Bošeta, tvojega sovražnika, ki je iskal tvoje življenje in Gospod je ta dan maščeval mojega gospoda kralja nad Savlom in njegovim semenom.« **9** David pa je odgovoril Rehábu in njegovemu bratu Baanáju, sinovoma Beeróčana Rimóna ter jima rekel: » Kakor živi Gospod, ki je mojo dušo odkupil od vseh nasprotnikov, **10** ko mi je nekdo povedal, rekoč: ›Glej, Savel je mrtev, ‹ misleč, da je prinesel dobre novice, sem ga prijel in ga usmrtil v Ciklágu. Mislil je, da mu bom dal nagrado za njegove novice. **11** Koliko mnogo bolj, ko sta zlobneža umorila pravično osebo v njegovi lastni hiši, na njegovi postelji? Mar ne bom torej sedaj zahteval njegovo kri iz vajine roke in vaju vzel proč z zemlje?« **12** David je svojim mladeničem zapovedal in so ju ubili ter odsekali njuni roki in njuna stopala in ju obesili gor nad ribnik v Hebrónu. Toda vzeli so glavo Iš Bošeta in jo pokopali v Abnêrjevem mavzoleju v Hebrónu.

5 Potem so vsi Izraelovi rodovi prišli k Davidu v Hebrón in spregovorili, rekoč: »Glej, mi smo tvoja kost in tvoje meso. **2** Tudi v preteklem času, ko je bil Savel kralj nad nami, si bil ti tisti, ki nas je vodil ven in privedel v Izrael in Gospod ti je rekel: ›Ti boš pasel moje ljudstvo Izrael in ti boš poveljnik nad Izraelom.‹« **3** Tako so vsi Izraelovi starešine prišli h kralju v Hebrón in kralj David je z njimi v Hebrónu sklenil zavezo pred Gospodom in Davida so mazilili [za] kralja nad Izraelom. **4** David je bil star trideset let, ko je začel kraljevati in kraljeval je štirideset let. **5** V Hebrónu je nad Judom kraljeval sedem let in šest mesecev, v Jeruzalemu pa

je triintrideset let kraljeval nad vsem Izraelom in Judom. 6 Kralj in njegovi možje so odšli v Jeruzalem k Jebusejcem, prebivalcem dežele, ki so Davidu spregovorili, rekoč: »Razen če ne odstraniš slepih in hromih, ne boš vstopil sèm, « misleč, [da] David ne more priti tja. 7 Kljub temu je David zavzel oporišče Sion. Isto je Davidovo mesto. 8 David je na ta dan rekel: »Kdorkoli se spravi gor do jarka in udari Jebusejce in hrome in slepe, ki jih Davidova duša sovraži, ta bo voditelj in poveljnik.« Zatorej so rekli: »Slepi in hromi ne bodo prišli v hišo.« 9 Tako je David prebival v utrdbi in jo imenoval Davidovo mesto. In David je gradil naokoli od Milója in znotraj. 10 David je odšel naprej in postal velik in Gospod, Bog nad bojevniki, je bil z njim. 11 Tirski kralj Hirám je poslal poslance k Davidu in cedrova drevesa, tesarje in zidarje in ti so Davidu zgradili hišo. 12 David je zaznal, da ga je Gospod utrdil za kralja nad Izraelom in da je njegovo kraljestvo povišal zaradi svojega ljudstva Izraela. 13 In David si je vzel [še] več prileţnic in ţená iz Jeruzalema, potem ko je prišel iz Hebróna in tam so se Davidu rodili še sinovi in hčere. 14 To so imena izmed tistih, ki so mu bili rojeni v Jeruzalemu: Šamúa, Šobáb, Natán, Salomon, 15 tudi Jibhár, Elišúa, Nefeg, Jafíja, 16 Elišamá, Eljadá in Elifálet. 17 Toda ko so Filistejci slišali, da so Davida mazilili [za] kralja nad Izraelom, so vsi Filistejci prišli gor, da poiščejo Davida in David je slišal o tem in odšel dol k utrjenemu kraju. 18 Tudi Filistejci so prišli in se razkropili v dolini Rafájim. 19 David je poizvedel od Gospoda, rekoč: »Naj grem gor k Filistejcem? Jih boš izročil v mojo roko?« Gospod je rekel Davidu: »Pojdi gor, kajti nedvomno bom Filistejce izročil v tvojo roko.« 20 David je prišel do Báal Peracíma in David jih je tam udaril ter rekel: » Gospod je kakor prodor vodá izbruhnil na moje sovražnike pred menoj.« Zato je ime tega kraja imenoval Báal Peracím. 21 In oni so tam pustili svoje podobe, David in njegovi možje pa so jih sežgali. 22 In Filistejci so ponovno prišli gor in se razkropili v dolini Rafájim. 23 Ko je David poizvedel od Gospoda, je rekel: »Ne boš šel gor, temveč za njimi postavi zasedo in pridi nadnje nasproti murvinim drevesom. 24 In naj bo, ko zaslišiš šum hoje v vrhu murvinih dreves, da se boš potem podvizal, kajti takrat bo Gospod šel ven pred teboj, da udari vojsko Filistejcev.« 25 David je storil tako, kakor mu je Gospod zapovedal in udarjal Filistejce od Gebe, dokler ne prideš do Gazerja.

6 David je ponovno zbral skupaj vse izbrane može iz Izraela, trideset tisoč. 2 In David je vstal in z vsem ljudstvom, ki je bilo z njim, odšel od Baále Judove, da od tam prinese gor Božjo skrinjo, katere ime je imenovano po imenu Gospoda nad bojevniki, ki prebiva med kerubi. 3 Božjo skrinjo so postavili na nov voz in jo privedli iz Abinadábove hiše, ki je bila v Gíbei. Abinadábova sinova Uzá in Ahjó pa sta gnala nov voz. 4 Prinesli so jo iz Abinadábove hiše, ki je bila v Gíbei, spremljajoč Božjo skrinjo in Ahjó je šel pred skrinjo. 5 David in vsa Izraelova hiša pa so igrali pred Gospodom na vse vrste glasbil, narejenih iz cipresovega lesa, celo na harfe, na plunke, na tamburine, na kornéte in na cimbale. 6 In ko so prišli do Nahónovega mlatišča, je Uzá iztegnil svojo roko k Božji skrinji in jo prijel, kajti voli so jo tresli. 7 Gospodova jeza je bila vžgana zoper Uzája in Bog ga je tam udaril zaradi njegove napake; in tam je umrl, ob Božji skrinji. 8 David je bil razţaljen, ker je Gospod naredil vrzel nad Uzájem, in ime tega mesta je imenoval Perec Uzá do tega dne. 9 David se je tisti dan zbal Gospoda in rekel: »Kako bo Gospodova skrinja prišla k meni?« 10 Tako David Gospodove skrinje ni hotel prestaviti k sebi v Davidovo mesto, temveč jo je David odvedel vstran, v hišo Gitéjca Obéd Edóma. 11 In Gospodova skrinja je tri mesece ostala v hiši Gitéjca Obéd Edóma in Gospod je blagoslovil Obéd Edóma in vso njegovo družino. 12 To je bilo sporočeno kralju Davidu, rekoč: » Gospod je zaradi Božje skrinje blagoslovil hišo Obéd Edóma in vse, kar mu pripada.« Tako je David šel in z veseljem prinesel gor Božjo skrinjo iz hiše Obéd Edóma v Davidovo mesto. 13 In bilo je tako, da ko so tisti, ki so nosili Gospodovo skrinjo, naredili šest korakov, je žrtvoval vole in pitance. 14 David je z vso svojo močjo plesal pred Gospodom in David je bil opasan z lanenim efódom. 15 Tako so David in vsa Izraelova hiša z vriskanjem in z zvokom šofarja Gospodovo skrinjo prinesli gor. 16 Ko je Gospodova skrinja prišla v Davidovo mesto, je Savlova hči Mihála pogledala skozi okno in videla kralja Davida skakati in plesati pred Gospodom in ga prezirala v svojem srcu. 17 In prinesli so Gospodovo skrinjo in jo postavili na njen kraj, v sredo šotorskega svetišča, ki ga je David razpel zanjo in David je pred Gospodom daroval žgalne daritve in mirovne daritve. 18 Takoj, ko je David prenehal darovati žgalne daritve in mirovne daritve, je v imenu Gospoda nad bojevniki blagoslovil ljudstvo. 19 Med vse ljudstvo je razdelil, celó med celotno Izraelovo množico, tako ţenskam kakor moškim, vsakomur kolač kruha, dober kos mesa in flaškon vina. Tako je vse ljudstvo odšlo vsak k svoji hiši. 20 Potem se je David vrnil, da blagoslovi svojo družino. Savlova hči Mihála pa je prišla ven, da sreča Davida in rekla: »Kako veličasten je bil danes Izraelov kralj, ki se je danes razkril pred očmi pomočnic svojih služabnikov, kakor se brezsramno razkriva nekdo izmed nadutih pajdašev.« 21 David je rekel Miháli: » To je bilo pred Gospodom, ki me

je izbral pred tvojim očetom in pred vso njegovo hišo, da me določi [za] vladarja nad Gospodovim ljudstvom, nad Izraelom. Zato bom igral pred Gospodom. **22** In še bolj se bom pomanjšal kakor to in bom ponižen v svojem lastnem pogledu. Glede dekel pa, o katerih si govorila, od njih bom imel spoštovanje.« **23** Zato Savlova hči Mihála ni imela nobenega otroka do dneva svoje smrti.

7 Pripetilo se je, ko je kralj sedel v svoji hiši in mu je vsenaokrog Gospod dal počitek, od vseh njegovih sovražnikov, **2** da je kralj rekel preroku Natánu: »Poglej torej, jaz prebivam v cedrovi hiši, toda Božja skrinja prebiva znotraj zaves.« **3** Natán je rekel kralju: »Pojdi, stori vse, kar je v tvojem srcu, kajti Gospod je s teboj.« **4** To noč pa se je pripetilo, da je beseda od Gospoda prišla Natánu, rekoč: **5** »Pojdi in povej mojemu služabniku Davidu: ›Tako govori Gospod: ›Mar mi boš zgradil hišo, da prebivam v njej? **6** Medtem ko nisem prebival v katerikoli hiši od časa, ko sem Izraelove otroke privedel iz Egipta, celo do tega dne, temveč sem hodil v šotoru in v šotorskem svetišču. **7** Na vseh krajih, kjer sem hodil z vsemi Izraelovimi otroki, sem mar govoril besedo s katerimkoli izmed Izraelovih rodov, ki sem jim zapovedal, naj pasejo moje ljudstvo Izraela, rekoč: ›Zakaj mi ne zgradite cedrove hiše?‹ **8** Sedaj boš torej tako rekel mojemu služabniku Davidu: ›Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Vzel sem te iz ovčje staje, od sledenja za ovcami, da bi bil vladar nad mojim ljudstvom, nad Izraelom. **9** In bil sem s teboj kamorkoli si šel in odsekal sem vse tvoje sovražnike izpred tvojega pogleda in naredil sem ti veliko ime, podobno imenu velikih mož, ki so na zemlji. **10** Poleg tega bom določil kraj za svoje ljudstvo Izrael in jih zasadil, da bodo lahko prebivali na svojem lastnem kraju in se ne bodo več selili; niti jih otroci zlobnosti ne bodo več stiskali kakor poprej **11** in kot že od časa, ko sem sodnikom zapovedal, naj bodo nad mojim ljudstvom Izraelom in sem ti dal, da počivaš pred vsemi svojimi sovražniki.‹ In Gospod ti tudi govori, da ti bo naredil hišo. **12** Ko bodo tvoji dnevi izpolnjeni in boš zaspal s svojimi očeti, bom postavil tvoje seme za teboj, ki bo izšlo iz tvoje notranjosti in jaz bom osnoval njegovo kraljestvo. **13** On bo zgradil hišo mojemu imenu in jaz bom na veke osnoval prestol njegovega kraljestva. **14** Jaz bom njegov oče in on bo moj sin. Če stori krivičnost, ga bom karal s človeško šibo in z udarci človeških otrok, **15** toda moje usmiljenje ne bo odšlo proč od njega, kakor sem ga vzel od Savla, ki sem ga odstranil pred teboj. **16** Tvoja hiša in tvoje kraljestvo bo pred teboj osnovano na veke. Tvoj prestol bo osnovan na veke.‹« **17** Glede na vse te besede in glede na vse to videnje, tako je Natán govoril Davidu. **18** Potem je vstopil kralj David in se usedel pred Gospodom ter rekel: »Kdo sem jaz, oh Gospod Bog? In kaj je moja hiša, da si me privedel do tu? **19** In to je bila še majhna stvar v tvojem pogledu, oh Gospod Bog, toda govoril si tudi o hiši tvojega služabnika za oddaljeni čas, ki pride. Ali je to človeški način, oh Gospod Bog? **20** Kaj ti še lahko reče David? Kajti ti, Gospod Bog, poznaš svojega služabnika. **21** Zaradi svojih besed in glede na svoje lastno srce si storil vse te velike stvari, da pripraviš svojega služabnika, da jih pozna. **22** Zakaj ti si velik, oh Gospod Bog, kajti nikogar ni podobnega tebi niti ni nobenega Boga poleg tebe, glede na vse, kar smo slišali z svojimi ušesi. **23** In kateri narod na zemlji je podoben tvojemu ljudstvu, celó podoben Izraelu, ki ga je Bog odšel odkupit za svoje ljudstvo in da mu naredi ime in da za vas stori velike stvari in strašne, za tvojo deželo, pred tvojim ljudstvom, ki si ga iz Egipta odkupil k sebi, pred narodi in njihovimi bogovi? **24** Kajti ti si si potrdil svoje ljudstvo Izrael, da ti bo ljudstvo na veke, in ti, Gospod, si postal njihov Bog. **25** Sedaj, oh Gospod Bog, beseda, ki si jo spregovoril glede svojega služabnika in glede svoje hiše, utrdi jo na veke in stôri, kakor si rekel. **26** Tvoje ime naj bo poveličano na veke, rekoč: › Gospod nad bojevniki je Bog nad Izraelom in hiša tvojega služabnika Davida naj bo osnovana pred teboj.‹ **27** Kajti ti, oh Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog, si razodel svojemu služabniku, rekoč: ›Zgradil ti bom hišo.‹ Zato je tvoj služabnik odkril v svojem srcu, da k tebi moli to molitev. **28** In sedaj, oh Gospod Bog, ti si ta Bog in tvoje besede so resnične in svojemu služabniku si obljubil to dobroto, **29** zato naj ti sedaj ugaja, da blagosloviš hišo svojega služabnika, da bo ta lahko na veke trajala pred teboj, kajti ti, oh Gospod Bog, si to govoril in s tvojim blagoslovom naj bo hiša tvojega služabnika blagoslovljena na veke.«

8 Po tem se je pripetilo, da je David udaril Filistejce in jih podjarmil. David je vzel Meteg–amo iz roke Filistejcev. **2** Udaril je Moábce in jih premeril z vrvico, [medtem ko] jih je vrgel na tla. Celo z dvema vrvicama je premeril, da jih usmrti in z eno polno vrvico, da jih ohrani žive. Tako so Moábci postali Davidovi služabniki in prinašali darila. **3** David je udaril tudi Rehóbovega sina Hadadézerja, kralja iz Cobe, ko je odšel, da obnovi svojo mejo pri reki Evfratu. **4** David je od njega vzel tisoč bojnih voz, sedemsto konjenikov in dvajset tisoč pešcev in David je prerezal Ahilove tetive vsem konjem bojnih vozov, toda izmed njih jih je prihranil za sto bojnih vozov. **5** Ko so prišli Sirci iz Damaska, da okrepijo Hadadézerja, kralja iz Cobe, je David izmed Sircev usmrtil dvaindvajset tisoč mož. **6** Potem je David postavil

garnizije v Siriji, v Damasku in Sirci so postali Davidovi služabniki in prinašali darila. In Gospod je varoval Davida kamorkoli je odšel. 7 David je vzel ščite iz zlata, ki so bili na Hadadézerjevih služabnikih in jih prinesel v Jeruzalem. 8 Iz Betaha in iz Berotája, Hadadézerjevih mest, je kralj David vzel silno veliko brona. 9 Ko je Toí, kralj Hamáta, slišal, da je David udaril vso Hadadézerjevo vojsko, 10 potem je Toí poslal h kralju Davidu svojega sina Joráma, da ga pozdravi in da ga blagoslovi, ker se je bojeval zoper Hadadézerja in ga udaril, kajti Hadadézer je imel vojne s Toíjem. In Jorám je s seboj prinesel posode iz srebra, posode iz zlata in posode iz brona, 11 ki jih je tudi kralj David posvetil Gospodu, skupaj s srebrom in zlatom, ki ga je posvetil od vseh narodov, ki jih je podjarmil; 12 od Sirije in od Moába in od Amónovih otrok in od Filistejcev in od Amáleka in od Hadadézerjevega plena, Rehóbovega sina, kralja Cobe. 13 David si je pridobil ime, ko se je vrnil iz udarjanja Sircev v solni dolini, ki jih je bilo osemnajst tisoč mož. 14 Postavil je garnizije v Edómu, po vsem Edómu je postavil garnizije in vsi tisti iz Edóma so postali Davidovi služabniki. In Gospod je varoval Davida kamorkoli je šel. 15 David je kraljeval nad vsem Izraelom in David je izvajal sodbo in pravico vsemu svojemu ljudstvu. 16 Cerújin sin Joáb je bil nad vojsko, Ahilúdov sin Józafat je bil letopisec, 17 Ahitúbov sin Cadók in Abjatárjev sin Ahiméleh sta bila duhovnika, Serajá je bil pisar, 18 Jojadájev sin Benajá je bil tako nad Keretéjci in Péletovci, Davidovi sinovi pa so bili glavni vladarji.

9 David je rekel: »Je še kakšen, ki je preostal od Savlove hiše, da mu lahko zaradi Jonatana izkažem prijaznost?« 2 Bil pa je iz Savlove hiše služabnik, katerega ime je bilo Cibá. Ko so ga poklicali k Davidu, mu je kralj rekel: » Si ti Cibá?« Rekel je: » On je tvoj služabnik.« 3 Kralj je rekel: » Mar ni nikogar več iz Savlove hiše, da mu lahko izkažem Božjo prijaznost?« Cibá je kralju rekel: »Jonatan ima še sina, ki je hrom na svojih stopalih.« 4 Kralj mu je rekel: »Kje se nahaja?« Cibá je rekel kralju: »Glej, v hiši Amiélovega sina Mahírja v Lo Dabárju je.« 5 Potem je kralj David poslal in ga privedel iz hiše Amiélovega sina Mahírja, iz Lo Dabárja. 6 Torej ko je Mefibóšet, sin Jonatana, Savlovega sina, prišel k Davidu, je padel na svoj obraz in ga počastil. David je rekel: »Mefibóšet.« Odgovoril je: »Glej, tvoj služabnik!« 7 David mu je rekel: »Ne boj se, kajti zagotovo ti bom izkazal prijaznost zaradi tvojega očeta Jonatana in jaz ti bom obnovil vso deželo tvojega očeta Savla in pri moji mizi boš nenehno jedel kruh.« 8 Priklonil se je in rekel: »Kaj je tvoj služabnik, da bi pogledal na takšnega mrtvega psa, kot sem jaz?« 9 Potem je kralj poklical Savlovega služabnika Cibája in mu rekel: »Sinu tvojega gospodarja sem izročil vse, kar je pripadalo Savlu in vsej njegovi hiši. 10 Torej ti in tvoji sinovi in tvoji služabniki, boste zanj obdelovali deželo in ti boš prinesel sadove, da bo sin tvojega gospodarja lahko imel hrano za jesti. Toda Mefibóšet, sin tvojega gospodarja, bo vedno jedel kruh pri moji mizi.« Torej Cibá je imel petnajst sinov in dvajset služabnikov. 11 Potem je Cibá rekel kralju: »Glede na vse, kar je moj gospod kralj zapovedal svojemu služabniku, tako bo tvoj služabnik storil. Kar se tiče Mefibóšeta, « je rekel kralj, »on bo jedel pri moji mizi, kakor nekdo izmed kraljevih sinov.« 12 Mefibóšet pa je imel mladega sina, katerega ime je bilo Miha. In vsi, ki so prebivali v Cibájajevi hiši, so bili služabniki Mefibóšetu. 13 Tako je Mefibóšet prebival v Jeruzalemu, kajti nenehno je jedel pri kraljevi mizi, bil pa je hrom na obeh svojih stopalih.

10 Potem se je pripetilo, da je umrl kralj Amónovih otrok in namesto njega je zakraljeval njegov sin Hanún. 2 Potem je David rekel: »Prijaznost bom izkazal Naháševemu sinu Hanúnu, kot je njegov oče izkazal prijaznost meni.« In David je poslal, da ga potolaži po roki svojih služabnikov, zaradi njegovega očeta. In Davidovi služabniki so prišli v deželo Amónovih otrok. 3 Princi Amónovih otrok pa so rekli svojemu gospodarju Hanúnu: »Misliš, da David spoštuje tvojega očeta, da je k tebi poslal tolažnike? Ali ni David raje svojih služabnikov poslal k tebi, da bi preiskal mesto, vohunil in da ga zruši?« 4 Zato je Hanún vzel Davidove služabnike, jim pobril eno polovico njihovih brad in njihove obleke odrezal po sredi, celó do njihovih zadnjic in jih poslal proč. 5 Ko so to povedali Davidu, je poslal, da jih sreča, ker so bili možje silno osramočeni. Kralj je rekel: »Ostanite pri Jerihi, dokler vam brade ne zrastejo in potem se vrnite.« 6 Ko so Amónovi otroci videli, da so se usmradili pred Davidom, so Amónovi otroci poslali in najeli Sirce iz Bet Rehóba, Sirce iz Cobe, dvajset tisoč pešcev in od kralja Maáhe tisoč mož in iz Toba dvanajst tisoč mož. 7 Ko je David slišal o tem, je poslal Joába in vso vojsko mogočnih mož. 8 Amónovi otroci so prišli ven in se postrojili v bitko ob vhodu velikih vrat. Sirci iz Cobe, iz Rehóba, Toba in Maáhe pa so bili posebej na polju. 9 Ko je Joáb videl, da je bilo čelo bitke zoper njega spredaj in zadaj, je izbral izmed vseh izbranih Izraelovih mož in jih postrojil zoper Sirce. 10 Preostanek ljudstva pa je izročil v roko svojega brata Abišája, da bi jih lahko postrojil zoper Amónove otroke. 11 Rekel je: »Če bodo Sirci zame premočni, potem boš ti pomagal meni, toda če bodo Amónovi otroci premočni zate, potem bom prišel in ti pomagal. 12 Bodi odločnega poguma in bodimo možje za naše ljudstvo in za mesta našega Boga, Gospod pa naj stori

to, kar se mu zdi dobro.« 13 Joáb se je približal in ljudstvo,
ki je bilo z njim, k bitki zoper Sirce in ti so pobegnili pred
njim. 14 Ko so Amónovi otroci videli, da so Sirci pobegnili,
potem so tudi sami pobegnili pred Abišájem in vstopili v
mesto. Tako se je Joáb vrnil od Amónovih otrok in prišel v
Jeruzalem. 15 Ko so Sirci videli, da so bili udarjeni pred
Izraelom, so se zbrali skupaj. 16 Hadarézer je poslal in
privedel ven Sirce, ki so bili onkraj reke in prišli so do Heláma
in Šobáh, poveljnik Hadarézerjeve vojske, je šel pred njimi.
17 Ko je bilo to povedano Davidu, je zbral skupaj ves Izrael
in prečkal Jordan ter prišel k Helámu. Sirci pa so se postrojili
zoper Davida in se borili z njim. 18 In Sirci so pobegnili
pred Izraelom, in David je usmrtil sedemsto mož sirskih
bojnih vozov in štirideset tisoč konjenikov in udaril Šobáha,
poveljnika njihove vojske, ki je tam umrl. 19 Ko so vsi kralji,
ki so bili Hadarézerjevi služabniki, videli, da so bili udarjeni
pred Izraelom, so z Izraelom sklenili mir in jim služili. Tako
so se Sirci bali, da bi še pomagali Amónovim otrokom.

11 Pripetilo se je, potem ko je minilo leto, ob času, ko
gredo kralji na bitko, da je David poslal Joába in z njim
svoje služabnike in ves Izrael in uničili so Amónove otroke
in oblegali Rabo. Toda David se je še vedno zadrževal v
Jeruzalemu. 2 Ob večernem času se je pripetilo, da se je
David dvignil iz svoje postelje in hodil po strehi kraljeve hiše
in s strehe je videl žensko, ki se je umivala in ženska je bila
na pogled zelo krasna. 3 David je poslal in poizvedel za
žensko. Nekdo je rekel: » Mar ni to Batšéba, Eliámova hči,
žena Hetejca Urijája?« 4 David je poslal poslance in jo vzel.
Vstopila je k njemu in ležal je z njo, kajti očiščena je bila
od svoje nečistosti in vrnila se je v svojo hišo. 5 Ženska je
spočela in poslala in povedala Davidu ter rekla: »Jaz sem
z otrokom.« 6 David je poslal k Joábu, rekoč: »Pošlji mi
Hetejca Urijája.« In Joáb je poslal Urijája k Davidu. 7 Ko
je Urijá prišel k njemu, je David od njega zahteval, kako
je šlo Joábu in kako je šlo ljudstvu in kako je uspevala
vojna. 8 David je Urijáju rekel: »Pojdi dol k svoji hiši in si
umij stopala.« Urijá je odšel iz kraljeve hiše in sledilo mu je
darilo kraljeve jedi. 9 Toda Urijá je spal pri vratih kraljeve
hiše z vsemi služabniki svojega gospoda in ni odšel dol k
svoji hiši. 10 Ko so Davidu povedali, rekoč: »Urijá ni odšel
dol k svoji hiši, « je David rekel Urijáju: »Ali ne prihajaš iz
svojega potovanja? Zakaj potem nisi šel dol k svoji hiši?« 11
Urijá je Davidu rekel: »Skrinja, Izrael in Juda prebivajo v
šotorih in moj gospod Joáb in služabniki mojega gospoda so
utaborjeni na odprtih poljih; ali bom jaz potem šel v svojo
hišo, da jem, da pijem in da ležim s svojo ženo? Kakor ti
živiš in kakor živi tvoja duša, ne bom storil te stvari.« 12 In
David je rekel Urijáju: »Ostani tukaj tudi danes, jutri pa ti
bom pustil oditi.« Tako je Urijá ostal v Jeruzalemu ta dan
in naslednji dan. 13 Ko ga je David poklical, je pred njim
jedel in pil in ga je opijanil in zvečer je odšel ven, da bi s
služabniki svojega gospoda legel na svojo posteljo, toda ni
šel dol k svoji hiši. 14 Zjutraj pa se je zgodilo, da je David
napisal pismo Joábu in to poslal po Urijájevi roki. 15 V pismu
je napisal, rekoč: »Postavite Urijája na sprednji del najbolj
vroče bitke in se umaknite od njega, da bo lahko udarjen in
umre.« 16 Pripetilo se je, ko je Joáb opazoval mesto, da je
Urijája določil na kraj, kjer je vedel, da so bili hrabri možje. 17
Možje iz mesta so odšli ven in se borili z Joábom in tam so
padli nekateri izmed ljudstva, izmed Davidovih služabnikov in
tudi Hetejec Urijá je umrl. 18 Potem je Joáb poslal in Davidu
povedal vse stvari glede vojne 19 in naročil poslancu, rekoč:
»Ko boš končal s sporočanjem stvari kralju glede vojne 20 in
če bo tako, da se bo vzdignil kraljevi bes in ti reče: ›Zakaj
ste se približali tako blizu mesta, ko ste se bojevali? Mar
niste vedeli, da bodo streljali iz obzidja? 21 Kdo je udaril
Jerubéšetovega sina Abiméleha? Ali ni ženska iz obzidja
vrgla nanj kos mlinskega kamna, da je umrl v Tebécu? Zakaj
ste se približali obzidju?‹ Potem reci: ›Tudi tvoj služabnik
Hetejec Urijá je mrtev.‹« 22 Tako je poslanec odšel in prišel
in pokazal Davidu vse, za kar ga je Joáb poslal. 23 Poslanec
je Davidu rekel: »Ljudje so zagotovo prevladali zoper nas in
prišli ven, k nam na polje in mi smo bili nad njimi celo do
vhoda velikih vrat. 24 In strelci so streljali iz obzidja na tvoje
služabnike; in nekateri izmed kraljevih služabnikov so mrtvi
in tudi tvoj služabnik Hetejec Urijá je mrtev.« 25 Potem je
David rekel poslancu: »Tako boš rekel Joábu: ›Ne dopusti,
da te ta stvar razžali, kajti meč požre enega kakor drugega.
Svojo bitko zoper mesto naredi močnejšo in ga premagaj.
Ohrabri ga.‹« 26 Ko je Urijájeva žena slišala, da je bil njen
soprog Urijá mrtev, je žalovala za svojim soprogom. 27 Ko je
žalovanje minilo, je David poslal in jo privedel k svoji hiši in
postala je njegova žena in mu rodila sina. Toda stvar, ki jo je
David storil, je razžalila Gospoda.

12 Gospod je k Davidu poslal Natána. Ta je prišel k njemu
in mu rekel: »Bila sta dva moža v enem mestu; eden
bogat, drugi pa reven. 2 Bogat človek je imel silno mnogo
tropov in čred, 3 toda reven človek ni imel ničesar, razen
ene majhne ovčje jagnjice, ki jo je kupil in jo preživljal. Ta
je zrasla skupaj z njim in z njegovimi otroki; jedla je od
njegove lastne hrane, pila iz njegove lastne čaše, ležala v
njegovem naročju in mu je bila kakor hči. 4 K bogatašu pa je
prišel popotnik in žal mu je bilo vzeti od svojega lastnega
tropa in od svoje lastne črede, da pripravi za popotnika,

ki je prišel k njemu, temveč je vzel reveževo jagnje in to pripravil za človeka, ki je prišel k njemu.« 5 Davidova jeza je bila silno vžgana zoper tega moža in Natánu je rekel: » Kakor Gospod živi, mož, ki je storil to stvar, bo zagotovo umrl 6 in četverno bo povrnil jagnje, ker je storil to stvar in ker ni imel usmiljenja.« 7 Natán je rekel Davidu: »Ti si ta človek. Tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›Mazilil sem te [za] kralja nad Izraelom in te osvobodil iz Savlove roke. 8 Dal sem ti hišo tvojega gospodarja in v tvoje naročje žene tvojega gospodarja in dal sem ti Izraelovo in Judovo hišo. Če bi bilo to premalo, bi ti dodal še več takšnih in takšnih stvari. 9 Zakaj si preziral Gospodovo zapoved, da si storil zlo v njegovem pogledu? Hetejca Urijája si ubil z mečem in njegovo ženo vzel, da postane tvoja žena, njega pa si umoril z mečem Amónovih otrok. 10 Zdaj torej meč ne bo nikoli odšel od tvoje hiše, ker si me preziral in si vzel ženo Hetejca Urijája, da bi bila tvoja žena.‹ 11 Tako govori Gospod: ›Glej, zoper tebe bom vzdignil zlo iz tvoje lastne hiše in pred tvojimi očmi bom vzel tvoje žene in jih dal tvojemu bližnjemu in ta bo ležal s tvojimi ženami v pogledu tega sonca. 12 Kajti ti si to delal naskrivaj, toda jaz bom to stvar storil pred vsem Izraelom in pred soncem.‹« 13 David je rekel Natánu: »Grešil sem zoper Gospoda.« Natán je rekel Davidu: » Gospod je tudi odstranil tvoj greh; ne boš umrl. 14 Vendar ker si s tem dejanjem dal Gospodovim sovražnikom veliko priložnost, da izrekajo bogokletje, bo tudi otrok, ki ti je rojen, zagotovo umrl.« 15 In Natán je odšel od njegove hiše. Gospod pa je udaril otroka, ki ga je Urijájeva žena rodila Davidu in ta je bil zelo bolan. 16 David je zato rotil Boga za otroka in David se je postil in vstopil ter vso noč ležal na zemlji. 17 Starešine njegove hiše so vstali in odšli k njemu, da ga vzdignejo z zemlje, toda ni hotel niti ni z njimi jedel kruha. 18 Pripetilo se je na sedmi dan, da je otrok umrl. Davidovi služabniki pa so se mu bali povedati, da je bil otrok mrtev, kajti rekli so: »Glej, medtem ko je bil otrok še živ, smo mu govorili, pa ni hotel poslušati našega glasu. Kako bo torej žalostil samega sebe, če mu povemo, da je otrok mrtev?« 19 Toda ko je David videl, da so njegovi služabniki šepetali, je David zaznal, da je bil otrok mrtev. Zato je David rekel svojim služabnikom: »Je otrok mrtev?« Rekli so: »Mrtev je.« 20 Potem se je David vzdignil z zemlje, se umil, mazilil, zamenjal svojo obleko, prišel v Gospodovo hišo in oboževal. Potem je prišel v svojo lastno hišo; in ko je zahteval, so predenj postavili kruh in je jedel. 21 Potem so mu njegovi služabniki rekli: »Kakšna stvar je ta, ki si jo storil? Postil si se in jokal zaradi otroka, medtem ko je bil živ, toda ko je bil otrok mrtev, si vstal in jedel kruh.« 22 Rekel je: »Medtem ko je bil otrok še živ, sem se postil in jokal, kajti rekel sem: ›Kdo lahko pove, ali mi bo Bog milostljiv, da bo otrok lahko živel?‹ 23 Toda sedaj je mrtev, zakaj bi se torej postil? Ali ga lahko ponovno privedem nazaj? Jaz bom šel k njemu, toda on se ne bo vrnil k meni.« 24 David je potolažil svojo ženo Batšébo in šel noter k njej in ležal z njo in rodila je sina in njegovo ime je imenoval Salomon. In Gospod ga je ljubil. 25 In poslal je po roki preroka Natána in ta je njegovo ime imenoval Jedidjá, zaradi Gospoda. 26 Joáb se je boril zoper Rabo Amónovih sinov in zavzel kraljevo mesto. 27 Joáb je poslal poslance k Davidu in rekel: »Boril sem se zoper Rabo in zavzel mesto vodá. 28 Zdaj torej zberi skupaj preostanek ljudstva in se utabôri zoper mesto in ga zavzemi, da ne bi jaz zavzel mesta in bi se ta imenoval po mojem imenu.« 29 In David je vse ljudstvo zbral skupaj in odšel v Rabo in se bojeval zoper njo ter jo zavzel. 30 Vzel je krono njihovega kralja iz njegove glave, katere teža je bila talent zlata z dragocenimi kamni in ta je bila postavljena na Davidovo glavo. In iz mesta je prinesel plena v velikem obilju. 31 Privedel je ljudstvo, ki je bilo tam in jih postavil pod žage, pod brane iz železa, pod sekire iz železa in jih primoral, da gredo skozi opekarsko peč. Tako je storil vsem mestom Amónovih otrok. Tako se je David in vse ljudstvo vrnilo v Jeruzalem.

13 Pripetilo se je po tem, da je Davidov sin Absalom imel lepo sestro, ki ji je bilo ime Tamara in Davidov sin Amnón, jo je vzljubil. 2 Amnón je bil tako obupan, da je zaradi svoje sestre Tamare zbolel, kajti bila je devica in Amnón si je mislil, da je zanj težko, da ji stori kakršno koli stvar. 3 Toda Amnón je imel prijatelja, katerega ime je bilo Jonadáb, sin Šimája, Davidovega brata. Jonadáb pa je bil zelo premeten človek. 4 Ta mu je rekel: »Zakaj si ti, ki si kraljev sin, iz dneva v dan slabotnejši? Ali mi ne boš povedal?« Amnón mu je rekel: »Ljubim Tamaro, sestro svojega brata Absaloma.« 5 Jonadáb mu je rekel: »Ulezi se na svojo posteljo in se naredi bolnega in ko pride tvoj oče, da te pogleda, mu reci: ›Prosim te, naj pride moja sestra Tamara in mi da jesti in pripravi hrano v mojem pogledu, da bom to lahko videl in to pojedel pri njeni roki.‹« 6 Tako se je Amnón ulegel in se naredil bolnega in ko je kralj prišel, da ga pogleda, je Amnón rekel kralju: »Prosim te, naj pride moja sestra Tamara in mi pripravi nekaj kolačev v mojem pogledu, da bom lahko jedel pri njeni roki.« 7 Potem je David poslal domov k Tamari, rekoč: »Pojdi sedaj k hiši svojega brata Amnóna in mu pripravi hrano.« 8 Tako je Tamara odšla k hiši svojega brata Amnóna in ta je ležal. Vzela je moko in jo zgnetla in naredila kolače v njegovem pogledu in kolače spekla. 9 Vzela je ponev in jih iztresla pred njim, toda

odklonil je jesti. Amnón je rekel: »Odstranite od mene vse može.« In vsi možje so odšli od njega. **10** Amnón je rekel Tamari: »Prinesi hrano v sobo, da bom lahko jedel iz tvoje roke.« Tamara je vzela kolače, ki jih je naredila in jih prinesla v sobo k svojemu bratu Amnónu. **11** Ko jih je prinesla k njemu, da jé, jo je prijel in ji rekel: »Pridi, lezi z menoj, moja sestra.« **12** Odgovorila mu je: »Ne, moj brat, ne sili me, kajti nobena takšna stvar se ne bi smela storiti v Izraelu. Ne stôri te neumnosti. **13** In jaz, kam naj grem s svojo sramoto? Kar pa se tebe tiče, boš kakor nekdo izmed bedakov v Izraelu. Sedaj torej, prosim te, spregovori kralju, kajti on me ne bo zadržal pred teboj.« **14** Vendar ni hotel prisluhniti njenemu glasu, temveč ker je bil močnejši kakor ona, jo je prisilil in ležal z njo. **15** Potem jo je Amnón skrajno zasovražil, tako da je bilo sovraštvo, s katerim jo je zasovražil, večje kakor ljubezen, s katero jo je ljubil. In Amnón ji je rekel: »Vstani, izgini.« **16** Rekla mu je: »Ni razloga. To zlo, da me pošiljaš proč, je večje kakor drugo, ki si mi ga storil.« Toda ni ji hotel prisluhniti. **17** Potem je poklical svojega služabnika, ki mu je služil in rekel: »Postavi sedaj to žensko stran od mene in zapahni vrata za njo.« **18** Na sebi je imela obleko iz številnih barv, kajti s takšnim svečanim oblačilom so bile oblečene kraljeve hčere, ki so bile device. Potem jo je njegov služabnik odvedel ven in za njo zapahnil vrata. **19** Tamara pa si je na svojo glavo dala pepel in pretrgala obleko iz številnih barv, ki je bila na njej in svojo roko položila na svojo glavo ter jokajoč odšla. **20** Njen brat Absalom ji je rekel: »Ali je bil tvoj brat Amnón s teboj? Toda sedaj molči, moja sestra. On je tvoj brat. Ne oziraj se na to stvar.« Tako je Tamara ostala zapuščena v hiši svojega brata Absaloma. **21** Toda ko je kralj David slišal o vseh teh stvareh, je bil zelo ogorčen. **22** Absalom ni spregovoril svojemu bratu Amnónu niti dobro niti slabo, kajti Absalom je sovražil Amnóna, ker je posilil njegovo sestro Tamaro. **23** Pripetilo se je po dveh polnih letih, da je imel Absalom strižce ovc v Báal Hacórju, ki je poleg Efrájima in Absalom je povabil vse kraljeve sinove. **24** Absalom je prišel h kralju ter rekel: »Glej torej, tvoj služabnik ima strižce ovc, naj kralj, rotim te in njegovi služabniki gredo s tvojim služabnikom.« **25** Kralj je rekel Absalomu: »Ne, moj sin, naj ne gremo sedaj vsi, da ti ne bi bili v breme.« Silil ga je, vendar ni želel iti, temveč ga je blagoslovil. **26** Potem je Absalom rekel: »Če ne, prosim te, naj gre z nami moj brat Amnón.« Kralj mu je rekel: »Čemu bi on šel s teboj?« **27** Toda Absalom ga je silil, da je pustil Amnóna in vse kraljeve sinove iti z njim. **28** Torej Absalom je svojim služabnikom ukazal, rekoč: »Zapomnite si torej kdaj bo Amnónovo srce veselo z vinom in ko vam rečem: ›Udarite Amnóna; ‹ tedaj ga ubijte, ne bojte se; ali vam nisem jaz ukazal? Bodite pogumni in bodite hrabri.« **29** Absalomovi služabniki so storili Amnónu, kakor je Absalom zapovedal. Potem so vsi kraljevi sinovi vstali in vsak mož se je povzpel na svojo mulo ter pobegnil. **30** Pripetilo se je, ko so bili na poti, da so prišle k Davidu novice, rekoč: »Absalom je umoril vse kraljeve sinove in niti eden izmed njih ni preostal.« **31** Potem je kralj vstal in raztrgal svoje obleke in legel na zemljo in vsi njegovi služabniki so stali poleg s svojimi pretrganimi oblačili. **32** Jonadáb, sin Davidovega brata Šimája, je odgovoril ter rekel: »Naj moj gospod ne domneva, da so umorili vse mladeniče, kraljeve sinove, kajti samo Amnón je mrtev, kajti z Absalomovo določitvijo je bilo to določeno od dneva, ko je posilil njegovo sestro Tamaro. **33** Zdaj torej naj si moj gospod kralj te stvari ne vzame k srcu, da misli, da so vsi kraljevi sinovi mrtvi, kajti samo Amnón je mrtev.« **34** Toda Absalom je pobegnil. In mladenič, ki je bil na straži, je povzdignil svoje oči in pogledal in glej, precej ljudi je prihajajo po poti od pobočja hriba za njim. **35** Jonadáb je rekel kralju: »Glej, kraljevi sinovi prihajajo. Kakor je tvoj služabnik rekel, tako je.« **36** Pripetilo se je, takoj ko je končal govorjenje, glej, da so prišli kraljevi sinovi in povzdignili svoj glas ter zajokali in tudi kralj in vsi njegovi služabniki so zelo bridko jokali. **37** Toda Absalom je pobegnil in odšel k Talmáju, Amihúdovemu sinu, kralju v Gešurju. David pa je vsak dan žaloval za svojim sinom. **38** Tako je Absalom pobegnil in odšel v Gešur in tam je bil tri leta. **39** Duša kralja Davida pa je hrepenela, da gre k Absalomu, kajti potolažen je bil glede Amnóna, glede na to, da je bil on mrtev.

14 Torej Cerújin sin Joáb je zaznal, da je bilo kraljevo srce [nagnjeno] k Absalomu. **2** Joáb je poslal v Tekóo in od tam privedel modro žensko ter ji rekel: »Prosim te, hlini se, da si žalovalka in sedaj si nadeni žalovalno obleko in se ne mazili z oljem, temveč bodi kakor ženska, ki je dolgo časa žalovala za mrtvim **3** in pojdi h kralju in mu govori na ta način.« Tako je Joáb položil besede v njena usta. **4** Ko je ženska iz Tekóe govorila kralju, je padla na svoj obraz do tal in se globoko priklonila ter rekla: »Pomagaj, oh kralj.« **5** Kralj ji je rekel: »Kaj te pesti?« Odgovorila je: »Res sem vdova in moj soprog je mrtev. **6** Tvoja pomočnica je imela dva sinova in skupaj sta se prepirala na polju in tam ni bilo nobenega, da ju loči, temveč je eden udaril drugega in ga usmrtil. **7** Glej, celotna družina je vstala zoper tvojo pomočnico in rekli so: ›Izroči tega, ki je usmrtil svojega brata, da ga bomo lahko ubili za življenje njegovega brata, ki ga je usmrtil in tudi dediča bomo uničili.‹ Tako bodo pogasili moj ogorek, ki je ostal in mojemu soprogu ne bodo pustili niti imena niti

ostanka na tej zemlji.« 8 Kralj je rekel ženski: »Pojdi k svoji
hiši in glede tebe dal bom zadolžitev.« 9 Ženska iz Tekóe je
rekla kralju: »Moj gospod, oh kralj, krivičnost bodi na meni in
na hiši mojega očeta, kralj in njegov prestol pa naj bosta
brez krivde.« 10 Kralj je rekel: »Kdorkoli ti karkoli reče, ga
privedi k meni in ne bo se te več dotaknil.« 11 Potem je rekla:
»Prosim te, naj se kralj spomni Gospoda, svojega Boga, da
ti nočeš trpeti, da krvni maščevalci še naprej uničujejo, da
ne bi uničili mojega sina.« Rekel je: »Kakor Gospod živi
niti en las tvojega sina ne bo padel k zemlji.« 12 Potem je
ženska rekla: »Naj tvoja pomočnica, prosim te, spregovori
eno besedo mojemu gospodu kralju.« In ta je rekel: »Povej.«
13 Ženska je rekla: »Zakaj si potem mislil storiti takšno stvar
zoper Božje ljudstvo? Kajti kralj govori to stvar kakor nekdo,
ki je pomanjkljiv, v tem, da kralj ne privede ponovno domov
svojega pregnanega. 14 Kajti mi moramo umreti in smo
kakor voda, razlita na tla, ki ne more biti ponovno zbrana niti
Bog ne upošteva nobene osebe, vendar snuje način, da
njegov pregnani ne bo izključen od njega. 15 Zdaj torej, ko
sem prišla, da o tej stvari govorim mojemu gospodu kralju, je
to zato, ker me je ljudstvo prestrašilo. Tvoja pomočnica je
rekla: ›Spregovorila bom torej kralju. Lahko se zgodi, da bo
kralj izpolnil zahtevo svoje pomočnice.‹ 16 Kajti kralj bo slišal,
da svojo pomočnico osvobodi iz roke človeka, ki hoče skupaj
uničiti tako mene in mojega sina iz Božje dediščine. 17
Potem je tvoja pomočnica rekla Gospodu: ›Beseda mojega
gospoda kralja bo sedaj tolažilna, kajti kakor angel od Boga,
tako je moj gospod kralj, da razlikuje dobro in slabo, zato
bo Gospod, tvoj Bog, s teboj.‹« 18 Potem je kralj ženski
odgovoril in rekel: »Ne skrivaj pred menoj, prosim te, stvari,
ki jo bom vprašal.« Ženska je rekla: »Naj moj gospod kralj
sedaj spregovori.« 19 Kralj je rekel: » Mar ni v vsem tem
s teboj Joábova roka?« Ženska je odgovorila ter rekla: »
Kakor živi tvoja duša, moj gospod kralj, nihče se ne more
izogniti ne na desno ne na levo od tega, kar je moj gospod
kralj govoril, kajti tvoj služabnik Joáb mi je zaukazal in on je
položil vse te besede v usta tvoje pomočnice, 20 da privleče
na dan to obliko govora, je tvoj služabnik Joáb storil to stvar.
In moj gospod je moder, glede na modrost Božjega angela,
da ve vse stvari, ki so na zemlji.« 21 Kralj je rekel Joábu:
»Glej torej, jaz sem storil to stvar, zato pojdi, ponovno privedi
mladeniča Absaloma.« 22 Joáb je padel k tlom, na svoj
obraz, se upognil in zahvalil kralju in Joáb je rekel: »Danes
tvoj služabnik vé, da sem našel milost v tvojem pogledu,
moj gospod, oh kralj, v tem, da je kralj izpolnil zahtevo
svojega služabnika.« 23 Tako je Joáb vstal in odšel v Gešur
in Absaloma privedel v Jeruzalem. 24 Kralj je rekel: »Naj se
obrne k svoji lastni hiši in naj ne vidi mojega obraza.« Tako
se je Absalom vrnil k svoji lastni hiši in ni videl kraljevega
obraza. 25 Toda v vsem Izraelu ni bilo nikogar, da bi bil
tako zelo hvaljen zaradi svoje lepote kakor Absalom. Od
podplata svojega stopala, celo do krone njegove glave, ni
bilo na njem nobenega madeža. 26 In ko je ostrigel svojo
glavo (kajti ob koncu vsakega leta si jo je ostrigel, ker so
bili lasje na njem težki, zato jo je ostrigel) si je stehtal lase
svoje glave, dvesto šeklov po kraljevi teži. 27 Absalomu so
se tam rodili trije sinovi in ena hči, ki ji je bilo ime Tamara.
Bila je ženska lepega obličja. 28 Tako je Absalom dve polni
leti prebival v Jeruzalemu in ni videl kraljevega obraza. 29
Zato je Absalom poslal po Joába, da ga pošlje h kralju, toda
ta ni hotel priti k njemu in ko je drugič ponovno poslal, ta
ni hotel priti. 30 Zato je rekel svojim služabnikom: »Glejte,
Joábovo polje je v bližini mojega in tam ima ječmen. Pojdite
in ga požgite.« In Absalomovi služabniki so zažgali polje. 31
Potem je Joáb vstal in prišel k Absalomu v njegovo hišo ter
mu rekel: »Zakaj so tvoji služabniki zažgali moje polje?« 32
Absalom je odgovoril Joábu: »Glej, poslal sem k tebi, rekoč:
›Pridi sèm, da te lahko pošljem h kralju, da rečem: ›Zakaj
sem prišel iz Gešurja?‹‹ Zame bi bilo dobro, da bi bil še
vedno tam. Sedaj mi torej pusti videti kraljev obraz in če bo
kakršnakoli krivičnost v meni, naj me ubije.« 33 Tako je Joáb
prišel h kralju in mu povedal in ko je dal poklicati Absaloma,
je ta prišel h kralju in se pred kraljem priklonil na svoj obraz
do tal in kralj je poljubil Absaloma.

15 Pripetilo se je po tem, da si je Absalom pripravil
vozove, konje in petdeset mož, da so tekli pred njim. 2
Absalom je vstajal zgodaj in stal poleg poti velikih vrat in to
je bilo tako, da ko je katerikoli človek imel polemiko, je prišel
h kralju za sodbo, potem mu je Absalom zaklical in rekel:
»Iz katerega mesta si?« In ta je rekel: »Tvoj služabnik je
iz enega izmed Izraelovih rodov.« 3 Absalom mu je rekel:
»Poglej, tvoje zadeve so dobre in pravilne; toda tam ni
nobenega človeka, poslanega od kralja, da te sliši.« 4 Poleg
tega je Absalom rekel: »Oh da bi mene postavili za sodnika
v deželi, da bi vsak človek, ki ima kakršnokoli tožbo ali
zadevo, lahko prišel k meni in bi mu jaz storil pravico!« 5
In to je bilo tako, da ko je katerikoli moški prišel blizu k
njemu, da se mu globoko prikloni, je svojo roko iztegnil
naprej, ga prijel in ga poljubil. 6 Na ta način je Absalom
počel vsemu Izraelu, ki so hodili h kralju po sodbo. Tako je
Absalom kradel srca Izraelovih mož. 7 Pripetilo se je po
štiridesetih letih, da je Absalom rekel kralju: »Prosim te,
naj grem in izpolnim svojo zaobljubo, ki sem jo zaobljubil
Gospodu v Hebrónu. 8 Kajti tvoj služabnik se je zaobljubil,

medtem ko je prebival pri Gešurju v Siriji, rekoč: ›Če me bo Gospod zares ponovno privedel v Jeruzalem, potem bom služil Gospodu.‹« 9 Kralj mu je rekel: »Pojdi v miru.« Tako je vstal in odšel v Hebrón. 10 Toda Absalom je poslal oglednike po vseh Izraelovih rodovih, rekoč: »Takoj ko zaslišite zvok šofarja, potem boste rekli: ›Absalom kraljuje v Hebrónu.‹« 11 Z Absalomom je iz Jeruzalema odšlo dvesto mož, ki so bili poklicani. Odšli pa so v svoji toposti in niso vedeli nobene stvari. 12 Absalom je poslal po Gilčana Ahitófela, Davidovega svetovalca, iz njegovega mesta, torej iz Gila, medtem ko je daroval klavne daritve. In zarota je bila močna, kajti ljudstvo je nenehno naraščalo z Absalomom. 13 K Davidu je prišel poslanec, rekoč: »Srca Izraelovih mož sledijo Absalomu.« 14 David je rekel vsem svojim služabnikom, ki so bili z njim pri Jeruzalemu: »Vstanimo in pobegnimo, kajti sicer ne bomo pobegnili pred Absalomom. Pohitimo, da nas ne bi nenadoma dohitel in nad nas privedel zla in mesto udaril z ostrino meča.« 15 Kraljevi služabniki so rekli kralju: »Glej, tvoji služabniki so pripravljeni storiti, karkoli bo moj gospod kralj določil.« 16 Kralj je odšel naprej in vsa njegova družina za njim. Kralj pa je pustil deset žensk, ki so bile priležnice, da varujejo hišo. 17 Kralj je odšel naprej in vse ljudstvo za njim in se mudil na kraju, ki je bil daleč proč. 18 Vsi njegovi služabniki so šli poleg njega in vsi Keretéjci in vsi Péletovci in vsi Gitéjci, šeststo mož, ki so prišli za njim iz Gata, so prečkali pred kraljem. 19 Potem je kralj rekel Gitéjcu Itáju: »Čemu greš tudi ti z nami? Vrni se na svoj kraj in prebivaj s kraljem, kajti tujec si in tudi izgnanec. 20 Glede na to, da si prišel šele včeraj, ali naj te ta dan pripravim hoditi z nami gor in dol? Ker grem, kamor lahko, se vrni in svoje brate vzemi nazaj. Usmiljenje in resnica naj bosta s teboj.« 21 Itáj je odgovoril kralju in rekel: » Kakor živi Gospod in kakor živi moj gospod kralj, zagotovo, na kateremkoli kraju bo moj gospod kralj, bodisi v smrti ali življenju, celo tam bo tudi tvoj služabnik.« 22 David je rekel Itáju: »Pojdi in prečkaj.« Gitéjec Itáj je šel čez in vsi njegovi možje in vsi malčki, ki so bili z njim. 23 In vsa dežela je jokala z močnim glasom in vse ljudstvo je šlo čez. Tudi sam kralj je šel čez potok Kidron in vse ljudstvo je šlo čez, proti poti divjine. 24 Glej, tudi Cadók in vsi Lévijevci so bili z njim, nesoč skrinjo Božje zaveze in odložili so Božjo skrinjo. Abjatár je odšel gor, dokler ni vse ljudstvo šlo iz mesta. 25 Kralj je Cadóku rekel: »Božjo skrinjo odnesite nazaj v mesto. Če bom našel naklonjenost v Gospodovih očeh, me bo ponovno privedel in mi pokazal oboje, to in njeno prebivališče, 26 toda če reče tako: ›Nimam veselja v tebi; ‹ glej, tukaj sem, naj mi stori, kakor se mu zdi dobro.« 27 Kralj je tudi rekel duhovniku Cadóku: » Mar nisi ti videc? V miru se vrni v mesto in tvoja dva sinova s teboj, tvoj sin Ahimáac in Jonatan, Abjatárjev sin. 28 Glejte, mudil se bom na ravnini divjine, dokler ne bo prišla od vas beseda, da me potrdite.« 29 Torej Cadók in Abjatár sta Božjo skrinjo ponovno odnesla v Jeruzalem in ostala sta tam. 30 David je odšel gor po pobočju Oljske gore in jokal, ko se je vzpenjal in svojo glavo je imel pokrito in hodil je bos. Vse ljudstvo, ki je bilo z njim, je vsak pokril svojo glavo in hodili so gor in jokali, medtem ko so hodili gor. 31 In nekdo je povedal Davidu, rekoč: »Ahitófel je z Absalomom med zarotniki.« David je rekel: »Oh Gospod, prosim te, obrni Ahitófelov nasvet v norost.« 32 Pripetilo se je, da ko je David prišel na vrh gore, kjer je oboževal Boga, glej, je prišel Arkéjec Hušáj, da ga sreča, s svojim pretrganim plaščem in zemljo na svoji glavi, 33 ki mu je David rekel: »Če greš z menoj naprej, potem mi boš v breme, 34 toda če se vrneš k mestu in rečeš Absalomu: ›Jaz bom tvoj služabnik, oh kralj, kakor sem bil doslej služabnik tvojega očeta, tako bom sedaj tudi tvoj služabnik, ‹ potem boš lahko zame premagal Ahitófelov nasvet. 35 In ali nisi tam z duhovnikoma Cadókom in Abjatárjem? Zato naj bo, da kakršnokoli stvar boš slišal iz kraljeve hiše, boš to povedal duhovnikoma Cadóku in Abjatárju. 36 Glej, onadva imata tam s seboj svoja dva sinova, Cadókovega sina Ahimáaca in Abjatárjevega sina Jonatana. Po njima boste poslali k meni vsako stvar, ki jo lahko slišite.« 37 Tako je Davidov prijatelj Hušáj prišel v mesto in Absalom je prišel v Jeruzalem.

16 Ko je David ravno prešel vrh hriba, glej, ga je srečal Mefibóšetov služabnik Cibá, s parom osedlanih oslov in na njih dvesto hlebov kruha, sto grozdov rozin, sto poletnih sadov in vinski meh. 2 Kralj je rekel Cibáju: »Kaj nameravaš s tem?« Cibá je rekel: »Ti osli so za kraljevo družino, da jaha na njih. Kruh in poletno sadje za mladeniče, da jedo, in vino, da tisti, ki so v divjini oslabeli, lahko pijejo.« 3 Kralj je rekel: »In kje je sin tvojega gospodarja?« Cibá je rekel kralju: »Glej, on ostaja v Jeruzalemu, kajti rekel je: ›Danes mi bo Izraelova hiša obnovila kraljestvo mojega očeta.‹« 4 Potem je kralj rekel Cibáju: »Glej, tvoje je vse, kar pripada Mefibóšetu.« Cibá je rekel: »Ponižno te rotim, da lahko najdem milost v tvojem pogledu, moj gospod, oh kralj.« 5 Ko je kralj David prišel v Bahurím, glej, je od tam prišel mož iz družine Savlove hiše, katerega ime je bilo Šimí, Gerájev sin. Prišel je naprej in nenehno preklinjal, medtem ko je prihajal. 6 V Davida in v vse služabnike kralja Davida je lučal kamne in vse ljudstvo in vsi mogočni možje so bili na njegovi desni roki in na njegovi levi. 7 Tako je govoril Šimí, ko je preklinjal: »Pridi ven, pridi ven, ti, krvoločen človek in ti, Beliálov človek.

8 Gospod je povrnil nad teboj vso kri Savlove hiše, namesto
katerega si zakraljeval in Gospod je kraljestvo izročil v roko
tvojega sina Absaloma. Glej, ujet si v svoji vragoliji, ker si
krvoločen človek.« 9 Potem je Cerújin sin Abišáj rekel kralju:
»Zakaj bi ta mrtvi pes preklinjal mojega gospoda kralja? Naj
grem preko, prosim te in snamem njegovo glavo.« 10 Kralj
pa je rekel: »Kaj imam z vama, Cerújina sinova? Tako naj
preklinja, ker mu je Gospod rekel: ›Preklinjaj Davida.‹ Kdo
bo potem rekel: ›Čemu si tako storil?‹« 11 David je rekel
Abišáju in vsem svojim služabnikom: »Glejte, moj sin, ki
je prišel iz moje notranjosti, mi streže po življenju. Kako
mnogo bolj lahko sedaj to stori ta Benjaminovec? Pustite
ga na miru in naj preklinja, kajti Gospod mu je zaukazal.
12 Morda bo Gospod pogledal na mojo stisko in da mi bo
Gospod poplačal dobro za njegovo preklinjanje ta dan.« 13
Medtem ko so David in njegovi možje šli po poti, je Šimí hodil
vzdolž, na drugi strani hriba, nasproti njemu in preklinjal,
medtem ko je hodil in lučal kamne vanj in metal prah. 14
Kralj in vse ljudstvo, ki so bili z njim, so prišli izmučeni in
se tam osvežili. 15 Absalom in vse ljudstvo Izraelovih mož
pa so prišli v Jeruzalem in Ahitófel z njim. 16 Pripetilo se
je, ko je Davidov prijatelj Arkéjec Hušáj prišel k Absalomu,
da je Hušáj rekel Absalomu: »Živel kralj, živel kralj.« 17
Absalom je rekel Hušáju: » Ali je to tvoja prijaznost do
tvojega prijatelja? Zakaj nisi šel s svojim prijateljem?« 18
Hušáj je rekel Absalomu: »Ne, temveč katerega Gospod in
to ljudstvo in vsi Izraelovi možje izberejo, njegov bom in z
njim bom ostal. 19 In ponovno, komu naj bi služil? Ali naj
ne bi služil v prisotnosti njegovega sina? Kakor sem služil
v prisotnosti tvojega očeta, tako bom v tvoji prisotnosti.«
20 Potem je Absalom rekel Ahitófelu: »Dajte nasvet med
vami, kaj naj storimo.« 21 Ahitófel je rekel Absalomu: »Pojdi
noter v priležnice svojega očeta, ki jih je pustil, da varujejo
hišo in ves Izrael bo slišal, da si preziran od svojega očeta.
Potem bodo močne roke vseh, ki so s teboj.« 22 Tako so
Absalomu razprostrli šotor na vrhu hiše in Absalom je šel v
priležnice svojega očeta pred očmi vsega Izraela. 23 Nasvet
Ahitófela, ki je v tistih dneh svetoval, je bil, kakor če bi človek
poizvedoval pri Božjem oraklju, tako so bili vsi Ahitófelovi
nasveti tako z Davidom kakor z Absalomom.

17 Poleg tega je Ahitófel rekel Absalomu. »Naj sedaj
izberem dvanajst tisoč mož in vstal bom in to noč
zasledoval Davida 2 in prišel bom nadenj, medtem ko je
izmučen in slabotnih rok in ga prestrašil. Vse ljudstvo, ki
je z njim, bo pobegnilo, udaril pa bom samo kralja 3 in
vse ljudstvo bom privedel nazaj k tebi. Mož, ki ga iščeš,
je kakor, če se vsi vrnejo; tako bo vse ljudstvo v miru.«
4 Beseda je dobro ugajala Absalomu in vsem Izraelovim
starešinam. 5 Potem je Absalom rekel: »Pokličite sedaj tudi
Arkéjca Hušája in naj slišimo tudi, kaj pravi on.« 6 Ko je
Hušáj prišel k Absalomu, mu je Absalom spregovoril, rekoč:
»Ahitófel je govoril na ta način. Ali naj storimo po njegovem
govoru? Če ne, ti spregovori.« 7 Hušáj je rekel Absalomu:
»Nasvet, ki ti ga je tokrat dal Ahitófel, ni dober. 8 Kajti, « je
rekel Hušáj, »poznaš svojega očeta in njegove može, da
so mogočni možje in v svojih mislih komaj čakajo, kakor
medvedka, oropana svojih mladičev, na polju. In tvoj oče je
bojevnik in ne bo prenočeval z ljudstvom. 9 Glej, sedaj je
skrit v neki jami ali na nekem drugem kraju. In zgodilo se
bo, ko bodo na začetku nekateri izmed njih premagani, da
kdorkoli to sliši, bo rekel: ›Tam je pokol med ljudstvom, ki
sledijo Absalomu.‹ 10 Tudi tisti, ki je hraber, katerega srce je
kakor srce leva, se bo popolnoma stopil, kajti ves Izrael ve,
da je tvoj oče mogočen človek in tisti, ki so z njim, so hrabri
možje. 11 Zato svetujem, da se ves Izrael nasploh zbere
k tebi, od Dana, celo do Beeršébe, kakor je peska, ki je
pri morju zaradi množice in da greš ti osebno v bitko. 12
Tako bomo prišli nadenj na nekem kraju, kjer bo najden in
posvetili bomo nanj, kakor rosa pada na tla in od njega in
od vseh mož, ki so z njim, tam ne bo nihče ostal. 13 Poleg
tega, če bo odšel v mesto, potem bo ves Izrael do tega
mesta prinesel vrvi in potegnili ga bomo v reko, dokler ne
bo tam najden niti en majhen kamen.« 14 Absalom in vsi
možje iz Izraela so rekli: »Nasvet Arkéjca Hušája je boljši
kakor nasvet Ahitófela.« Kajti Gospod je določil, da porazi
dober Ahitófelov nasvet, z namenom, da bo Gospod lahko
privedel zlo nad Absaloma. 15 Potem je Hušáj rekel Cadóku
in duhovniku Abjatárju: »Tako in tako je Ahitófel svetoval
Absalomu in starešinam Izraela, in tako in tako sem svetoval
jaz. 16 Zdaj torej hitro pošlji in povej Davidu, rekoč: ›To noč
ne prenočuj na ravninah divjine, temveč naglo prečkaj, da
te ne bi kralj požrl in vse ljudstvo, ki je z njim.‹« 17 Torej
Jonatan in Ahimáac sta ostala v En Rogelu, kajti nista smela
biti videna, da pridete v mesto. In deklina je odšla in jima
povedala. Odšla sta ter povedala kralju Davidu. 18 Kljub
temu ju je videl deček in povedal Absalomu. Toda oba izmed
njiju sta hitro odšla proč in prišla k hiši človeka v Bahurímu, ki
je na svojem dvorišču imela vodnjak, kamor sta se spustila.
19 Ženska je vzela [pokrivalo] in pokrivalo razprostrla čez
ustje vodnjaka in nanj raztresla zmleto žito in stvar ni bila
znana. 20 Ko so Absalomovi služabniki prišli v hišo k ženski,
so rekli: »Kje sta Ahimáac in Jonatan?« Ženska jim je rekla:
»Odšla sta čez vodni potok.« Ko pa so ju iskali in ju niso
mogli najti, so se vrnili v Jeruzalem. 21 Pripetilo se je, potem

ko so odšli, da sta prišla ven iz vodnjaka in odšla in kralju Davidu povedala in Davidu rekla: »Vstani in hitro prečkaj vodo, kajti Ahitófel je tako svetoval zoper tebe.« **22** Potem je David vstal in vse ljudstvo, ki je bilo z njim in so prečkali Jordan. Do jutranje svetlobe ni manjkal niti eden izmed teh, ki so prečkali Jordan. **23** Ko je Ahitófel videl, da njegov nasvet ni bil sleden, je osedlal svojega osla, vstal in se spravil domov k svoji hiši, k svojemu mestu in svojo družino postavil v red in samega sebe obesil in umrl in bil pokopan v mavzoleju svojega očeta. **24** Potem je David prišel v Mahanájim. Absalom pa je prečkal Jordan, on in vsi možje iz Izraela z njim. **25** Absalom je namesto Joába za poveljnika vojske postavil Amasája. Ta Amasá je bil sin moža, katerega ime je bilo Itra, Izraelec, ki je odšel noter k Naháševi hčeri Abigájili, sestri Joábove matere Cerúje. **26** Tako so Izrael in Absalom taborili v deželi Gileád. **27** Pripetilo se je, ko je David prišel v Mahanájim, da so Nahášev sin Šobí, iz Rabe Amónovih otrok in Amiélov sin Mahír iz Lo Dabárja in Gileádec Barziláj iz Roglíma **28** prinesli postelje, umivalnike, lončene posode ter pšenico, ječmen, moko, praženo zrnje, fižol, lečo, posušene stročnice, **29** med, maslo, ovce in kravji sir za Davida in za ljudstvo, ki je bilo z njim, da jedo, kajti rekli so: »Ljudstvo je lačno, izmučeno in žejno v divjini.«

18 David je preštel ljudstvo, ki je bilo z njim in nadnje postavil poveljnike nad tisočimi in poveljnike nad stotimi. **2** David je poslal naprej tretjino izmed ljudstva pod Joábovo roko in tretjino pod roko Abišája, Cerújinega sina, Joábovega brata in tretjino pod roko Gitéjca Itája. Kralj je rekel ljudstvu: »Tudi sam bom zagotovo šel z vami naprej.« **3** Toda ljudstvo je odgovorilo: »Ne boš šel naprej, kajti če mi pobegnemo, jim ne bo mar za nas. Niti, če nas polovica umre, jim ne bo mar za nas. Toda ti si sedaj vreden deset tisoč nas. Zato je sedaj bolje, da nas okrepiš iz mesta.« **4** Kralj jim je rekel: »Storil bom, kar se vam zdi najbolje.« Kralj je stal ob strani velikih vrat, vse ljudstvo pa je prišlo ven po stotih in po tisočih. **5** Kralj je zapovedal Joábu, Abišáju in Itáju, rekoč: »Zaradi mene nežno postopajte z mladeničem, torej z Absalomom.« Vse ljudstvo je slišalo, ko je kralj vsem poveljnikom dal zadolžitev glede Absaloma. **6** Tako je ljudstvo odšlo ven na polje zoper Izrael. In bitka je bila v Efrájimskem gozdu, **7** kjer je bilo izraelsko ljudstvo pobito pred Davidovimi služabniki in tam je bil ta dan velik pokol dvajsetih tisočev mož. **8** Kajti tam je bila bitka razpršena preko obličja vse dežele. In gozd je ta dan požrl več ljudstva, kakor jih je požrl meč. **9** Absalom je srečal Davidove služabnike. In Absalom je jahal na muli in mula je šla pod debelimi vejami velikega hrasta in njegova glava se je ujela v hrast in vzet je bil gor med nebo in zemljo. Mula, ki je bila pod njim, pa je odšla proč. **10** Nek mož je to videl in povedal Joábu ter rekel: »Glej, videl sem Absaloma, visečega na hrastu.« **11** Joáb je rekel možu, ki mu je povedal: »Glej, videl si ga in zakaj ga nisi tam udaril k tlom? In jaz bi ti dal deset šeklov srebra in pas.« **12** Mož je rekel Joábu: »Čeprav bi v svojo roko prejel tisoč šeklov srebra, vendar svoje roke ne bi iztegnil zoper kraljevega sina, kajti slišali smo, da je kralj zadolžil tebe, Abišája in Itája, rekoč: ›Pazite, da se nihče ne dotakne mladeniča Absaloma.‹ **13** Sicer bi storil hinavstvo zoper svoje lastno življenje, kajti nobena stvar ni skrita pred kraljem in ti sam bi se postavil zoper mene.« **14** Potem je Joáb rekel: »Ne morem se tako muditi s teboj.« V svojo roko je vzel tri puščice in jih zabodel skozi Absalomovo srce, medtem ko je bil še živ v sredi hrasta. **15** Deset mladeničev, ki so nosili Joábovo bojno opremo, je obdalo Absaloma in ga usmrtilo. **16** Joáb je zatrobil s šofarjem in ljudstvo se je vrnilo od zasledovanja za Izraelom, kajti Joáb je zadržal ljudstvo. **17** Vzeli so Absaloma, ga vrgli v veliko jamo v gozdu in nanj položili zelo velik kup kamenja in ves Izrael je zbežal, vsak k svojemu šotoru. **18** Torej Absalom si je [še] v svojem življenju vzel in si postavil steber, ki je v kraljevi dolini, kajti rekel je: »Nobenega sina nimam, da ohrani moje ime v spominu.« Steber je poimenoval po svojem lastnem imenu in tako se imenuje do današnjega dne, Absalomov kraj. **19** Potem je Cadókov sin Ahimáac rekel: »Naj sedaj stečem in kralju prinesem novice, kako se je Gospod maščeval nad njegovimi sovražniki.« **20** Joáb mu je rekel: »Danes ne boš nosil novic, temveč boš novice nosil drug dan. Toda danes ne boš nosil nobenih novic, ker je kraljev sin mrtev.« **21** Potem je Joáb rekel Kušíju: »Pojdi, povej kralju, kar si videl.« Kuší se je priklonil Joábu in stekel. **22** Potem je Cadókov sin Ahimáac ponovno rekel Joábu: »Toda kakorkoli, prosim te, naj tudi jaz prav tako stečem za Kušíjem.« Joáb pa je rekel: »Čemu bi tekel, moj sin, glede na to, da nimaš pripravljenih novic?« **23** »Toda kakorkoli, « je rekel, »naj stečem.« Rekel mu je: »Steci.« Potem je Ahimáac stekel po poti ravnine in prehitel Kušíja. **24** David je sedel med dvemi velikimi vrati. Stražar pa je šel gor do strehe nad velikimi vrati k obzidju in povzdignil svoje oči in pogledal in glej, mož je tekel sam. **25** Stražar je zaklical in povedal kralju. Kralj je rekel: »Če je sam, so novice v njegovih ustih.« Hitro je prišel in se približal. **26** Stražar je zagledal teči drugega moža in stražar je zaklical vratarju ter rekel: »Glej, drug človek teče sam.« Kralj je rekel: »Tudi ta prinaša novice.« **27** Stražar je rekel: »Mislim, da je tek sprednjega podoben teku Cadókovega sina Ahimáaca.« Kralj je rekel: »Dober človek

je in prihaja z dobrimi novicami.« 28 Ahimáac je zaklical in
kralju rekel: »Vse je dobro.« S svojim obrazom je padel dol
na zemljo pred kraljem in rekel: »Blagoslovljen bodi Gospod,
tvoj Bog, ki je izročil ljudi, ki so svojo roko dvignili zoper
mojega gospoda kralja.« 29 Kralj je rekel: »Ali je mladenič
Absalom varen?« Ahimáac je odgovoril: »Ko je Joáb poslal
kraljevega služabnika in mene, tvojega služabnika, sem videl
velik hrup, toda nisem vedel, kaj je to bilo.« 30 Kralj mu je
rekel: »Obrni se vstran in stoj tukaj.« Obrnil se je vstran in
mirno stal. 31 In glej, prišel je Kuší. Kuší je rekel: »Novice,
moj gospod kralj, kajti Gospod te je ta dan maščeval pred
vsemi tistimi, ki so se vzdignili zoper tebe.« 32 Kralj je rekel
Kušíju: »Je mladenič Absalom varen?« Kuší je odgovoril:
»Sovražniki mojega gospoda kralja in vsi, ki se vzdignejo
zoper tebe, da ti škodijo, naj bodo, kakor je ta mladenič.« 33
Kralj je bil zelo pretresen in odšel gor v sobo nad velikimi
vrati in jokal. Medtem ko je šel, je tako govoril: »Oh moj sin
Absalom, moj sin, moj sin Absalom! Da bi Bog dal, da bi jaz
umrl zate, oh Absalom, moj sin, moj sin!«

19 To je bilo povedano Joábu: »Glej, kralj joka in žaluje
za Absalomom.« 2 Zmaga tega dne je bila obrnjena v
žalovanje vsemu ljudstvu, kajti ljudstvo je tisti dan slišalo
govoriti, kako je bil kralj užaloščen zaradi svojega sina. 3
Ljudstvo se je tisti dan skrivoma spravilo v mesto, kakor se
ljudstvo, ki je osramočeno, odplazi, ko v boju zbeži. 4 Toda
kralj je pokril svoj obraz in kralj je jokal z močnim glasom:
»Oh moj sin Absalom, oh Absalom, moj sin, moj sin!« 5 Joáb
je prišel v hišo h kralju in rekel: »Ta dan si osramotil obraze
vseh svojih služabnikov, ki so ta dan rešili tvoje življenje in
življenja tvojih sinov in tvojih hčera in življenja tvojih soprog in
življenja tvojih priležnic, 6 v tem, da ti ljubiš svoje sovražnike
in sovražiš svoje prijatelje. Kajti ta dan si oznanil, da se ne
oziraš niti na prince niti na služabnike, kajti ta dan zaznavam,
da če bi Absalom živel in bi ta dan mi vsi umrli, potem bi ti to
dobro ugajalo. 7 Zdaj torej vstani, pojdi naprej in tolažilno
govori svojim služabnikom, kajti prisegam pri Gospodu, če
ne greš naprej, to noč nobeden ne bo ostal s teboj in huje ti
bo kakor vse zlo, ki te je zadelo od tvoje mladosti do sedaj.«
8 Potem je kralj vstal in se usedel pri velikih vratih. In vsemu
ljudstvu so povedali, rekoč: »Glejte, kralj sedi pri velikih
vratih.« Vse ljudstvo je prišlo pred kralja, kajti Izrael je zbežal
vsak mož k svojemu šotoru. 9 Vse ljudstvo je bilo nesložno
po vseh Izraelovih rodovih, rekoč: »Kralj nas je rešil iz roke
naših sovražnikov in nas osvobodil iz roke Filistejcev; sedaj
pa je zaradi Absaloma pobegnil iz dežele. 10 Absalom, ki
smo ga mazilili nad seboj, je mrtev v bitki. Zdaj torej, zakaj
ne spregovorite besedo o privedbi kralja nazaj?« 11 Kralj
David je poslal k duhovnikoma Cadóku in Abjatárju, rekoč:
»Govorita Judovim starešinam, rekoč: ›Zakaj ste zadnji, da
bi privedli kralja nazaj v njegovo hišo, glede na to, da je
govor vsega Izraela prišel do kralja, celó k njegovi hiši. 12 Vi
ste moji bratje, vi ste moje kosti in moje meso. Zakaj ste
potem zadnji, da kralja pripeljete nazaj?‹ 13 In Amasáju
recite: › Ali nisi ti od moje kosti in od mojega mesa? Bog
naj mi tako stori in še več, če ne boš nenehno pred menoj
poveljnik vojske na Joábovem položaju.‹« 14 In nagnil je
srce vseh Judovih mož, celo kakor srce enega človeka,
tako da so kralju poslali to besedo: »Vrni se ti in vsi tvoji
služabniki.« 15 Tako se je kralj vrnil in prišel k Jordanu. In
Juda je prišel v Gilgál, da gre, da sreča kralja, da spremi
kralja čez Jordan. 16 In Šimí, Gerájev sin, Benjaminovec, ki
je bil iz Bahuríma, je pohitel in prišel dol z Judovimi možmi,
da sreča kralja Davida. 17 Tam je bilo z njim tisoč mož
iz Benjamina in Cibá, služabnik Savlove hiše in njegovih
petnajst sinov in njegovih dvajset služabnikov z njim in pred
kraljem so šli čez Jordan. 18 Tam je šla čez rečna ladja, da
prenese čez kraljevo družino in da stori, kar se mu je zdelo
dobro. Gerájev sin Šimí pa je padel dol pred kraljem, ko je
ta hotel iti čez Jordan 19 in kralju rekel: »Naj moj gospod
krivičnosti ne pripiše meni niti se ne spominjaj tega, kar
je tvoj služabnik sprevrženo storil tistega dne, ko je moj
gospod kralj odšel iz Jeruzalema, da bi si to kralj vzel k
srcu. 20 Kajti tvoj služabnik ve, da sem grešil. Glej, zato
sem ta dan prvi prišel iz vse Jožefove hiše, da grem dol, da
srečam svojega gospoda kralja.« 21 Toda Cerújin sin Abišáj
je odgovoril in rekel: »Ali ne bo Šimí usmrčen zaradi tega,
ker je preklinjal Gospodovega maziljenca?« 22 David pa je
rekel: »Kaj imam z vama, vidva, Cerújina sinova, da bi mi
bila ta dan nasprotnika? Ali naj bo ta dan kdorkoli usmrčen v
Izraelu? Kajti ali ne vem, da sem ta dan kralj nad Izraelom?«
23 Zato je kralj rekel Šimíju: »Ne boš umrl.« In kralj mu je
prisegel. 24 Savlov sin Mefibóšet je prišel dol, da sreča kralja
in niti ni obul svojih stopal, niti ni postrigel svoje brade, niti ni
umil svojih oblačil od dneva, ko je kralj odpotoval, do dneva,
ko je ponovno prišel v miru. 25 Pripetilo se je, ko je prišel v
Jeruzalem, da sreča kralja, da mu je kralj rekel: »Zakaj nisi
šel z menoj, Mefibóšet?« 26 Ta je odgovoril: »Moj gospod,
oh kralj, moj služabnik me je zavedel, kajti tvoj služabnik je
rekel: ›Osedlal si bom osla, da bom lahko jahal na njem in
šel h kralju, ker je tvoj služabnik hrom.‹ 27 In ta je obrekoval
tvojega služabnika mojemu gospodu kralju, toda moj gospod
kralj je kakor angel od Boga. Stôri torej, kar je dobro v tvojih
očeh. 28 Kajti vsi iz hiše mojega očeta so bili le kot mrtvi
možje pred mojim gospodom kraljem, vendar si svojega

služabnika postavil med tiste, ki so jedli pri tvoji lastni mizi. Kakšno pravico imam torej, da še kakorkoli kličem h kralju?« **29** Kralj mu je rekel: »Zakaj še govoriš o svojih zadevah? Rekel sem: ›Ti in Cibá si razdelita deželo.‹« **30** Mefibóšet je rekel kralju: »Da, naj on vzame vse, potem ko se je moj gospod kralj v miru ponovno vrnil v svojo lastno hišo.« **31** Gileádec Barziláj je prišel dol iz Roglíma in s kraljem odšel čez Jordan, da ga spremi čez Jordan. **32** Torej Barziláj je bil zelo ostarel mož, star celó osemdeset let. Kralju je priskrbel oskrbo, medtem ko je ta ležal pri Mahanájimu, kajti bil je zelo izjemen človek. **33** Kralj je rekel Barziláju: »Z menoj pridi čez in hranil te bom v Jeruzalemu.« **34** Barziláj pa je kralju rekel: »Doklej bom še živel, da bi s kraljem šel gor v Jeruzalem? **35** Ta dan sem star osemdeset let in ali lahko razločim med dobrim in zlom? Ali lahko tvoj služabnik okuša, kar jem ali kar pijem? Ali še lahko slišim glas prepevajočih mož in prepevajočih žensk? Zakaj bi bil torej tvoj služabnik še breme mojemu gospodu kralju? **36** Tvoj služabnik bo s kraljem šel krajšo pot čez Jordan. Zakaj bi me kralj poplačal s takšno nagrado? **37** Naj se tvoj služabnik, prosim te, obrne nazaj, da lahko umrem v svojem lastnem mestu in pokopan bom poleg groba svojega očeta in svoje matere. Toda poglej svojega služabnika Kimháma. Naj gre on preko z mojim gospodom kraljem in stôri mu, kakor se ti zdi dobro.« **38** Kralj je odgovoril: »Kimhám bo z menoj šel preko in storil mu bom to, kar se ti zdi dobro in karkoli boš zahteval od mene, to bom storil zate.« **39** In vse ljudstvo je šlo čez Jordan. Ko je kralj prišel čez, je kralj poljubil Barzilája in ga blagoslovil, in ta se je vrnil na svoj lasten kraj. **40** Potem je kralj odšel naprej h Gilgálu in Kimhám je z njim odšel naprej in vse Judovo ljudstvo je spremilo kralja in tudi polovica Izraelovega ljudstva. **41** Glej, vsi Izraelovi možje so prišli h kralju in kralju rekli: »Zakaj so te naši bratje, Judovi možje, ukradli in privedli kralja, njegovo družino in vse Davidove može z njim, čez Jordan?« **42** In vsi možje iz Juda so Izraelovim možem odgovorili: »Ker nam je kralj bližnji sorodnik. Zakaj ste potem jezni zaradi te zadeve? Ali smo sploh jedli na kraljeve stroške? Ali nam je dal kakršnokoli darilo?« **43** Izraelovi možje so odgovorili Judovim možem in rekli: »V kralju imamo deset delov in mi imamo več pravice do Davida kakor vi. Čemu nas potem prezirate, da naš nasvet ne bi bil prvi v tem, da smo svojega kralja privedli nazaj?« In besede mož iz Juda so bile trše kakor besede mož iz Izraela.

20 Zgodilo se je, da je bil tam Beliálov mož, katerega ime je bilo Ševá, Bihríjev sin, Benjaminovec. Ta je zatrobil na šofar in rekel: »Mi nimamo deleža v Davidu niti nimamo dediščine v Jesejevem sinu. Vsak mož k svojim šotorom, oh Izrael.« **2** Tako je vsak mož iz Izraela odšel gor izza Davida in sledil Bihríjevem sinu Ševáju; toda Judovi možje, od Jordana, celo do Jeruzalema, so se trdno pridružili njihovemu kralju. **3** David je prišel k svoji hiši v Jeruzalemu in kralj je vzel deset žensk, svojih priležnic, ki jih je pustil, da varujejo hišo in jih zaprl v ječo in jih hranil, toda ni šel noter k njim. Tako so bile zaprte do dneva svoje smrti, živeče v vdovstvu. **4** Potem je kralj rekel Amasáju: »V treh dneh mi zberi može iz Juda in ti bodi tu prisoten.« **5** Tako je Amasá odšel, da zbere Judove može, toda zadržal se je dlje kakor postavljen čas, ki mu je bil določen. **6** David je rekel Abišáju: »Sedaj nam bo Bihríjev sin Ševá storil več škode, kakor jo je storil Absalom. Vzemi služabnike svojega gospoda in ga zasleduj, da si ne pridobi utrjenih mest in nam pobegne.« **7** Tam so odšli ven za njim Joábovi možje, Keretéjci, Péletovci in vsi mogočni možje. Odšli so iz Jeruzalema, da zasledujejo Bihríjevega sina Ševája. **8** Ko so bili pri velikem kamnu, ki je v Gibeónu, je Amasá šel pred njimi. Joábova obleka, ki jo je oblekel, je bila opasana k njemu in na njej pas s pritrjenim mečem na svojih ledjih, v svoji nožnici in ko je šel naprej, je ta padel ven. **9** Joáb je rekel Amasáju: » Ali si pri zdravju, moj brat?« Joáb je z desnico prijel Amasája za brado, da ga poljubi. **10** Toda Amasá ni pazil na meč, ki je bil v Joábovi roki. Tako ga je z njim udaril v peto rebro in njegovo notranjost prelil na tla in ni ga ponovno udaril in je umrl. Tako sta Joáb in njegov brat Abišáj zasledovala Bihríjevega sina Ševája. **11** Eden izmed Joábovih mož je stal poleg njega ter rekel: »Kdor je naklonjen Joábu in kdor je za Davida, ta naj gre za Joábom.« **12** Amasá se je valjal v krvi na sredi glavne ceste. In ko je mož videl, da je vse ljudstvo obstalo, je Amasája odstranil z glavne ceste na polje in nanj vrgel oblačilo, ko je videl, da je vsak, kdor je prišel mimo, mirno obstal. **13** Ko je bil odstranjen z glavne ceste, je vse ljudstvo odšlo naprej za Joábom, da zasledujejo Bihríjevega sina Ševája. **14** Ta je šel skozi vse Izraelove rodove do Abéle in do Bet Maáhe in do vseh Bihríjevcev in zbrani so bili skupaj ter šli tudi za njim. **15** Prišli so in ga oblegali v Abél Bet Maáhi in nasuli so nasip zoper mesto in le-ta je stal v jarku. In vse ljudstvo, ki je bilo z Joábom, je uničevalo obzidje, da ga zrušijo. **16** Potem je modra ženska iz mesta zaklicala: »Poslušajte, poslušajte. Recite, prosim vas, Joábu: ›Pridi blizu sèm, da lahko govorim s teboj.‹« **17** Ko je ta prišel bliže k njej, je ženska rekla: » Ali si ti Joáb?« Odgovoril je: »Jaz sem.« Potem mu je rekla: »Poslušaj besede svoje pomočnice.« Odgovoril je: »Poslušam.« **18** Potem je spregovorila, rekoč: »V starih časih so bili navajeni

govoriti, rekoč: ›Zagotovo bodo vprašali za nasvet v Abélu, ‹ in tako so končali zadevo. **19** Jaz sem ena izmed tistih, ki so v Izraelu mirni in zvesti, ti pa si prizadevaš, da uničiš mesto in mater v Izraelu. Zakaj hočeš pogoltniti Gospodovo dediščino?« **20** Joáb je odgovoril in rekel: »Daleč bodi to, daleč bodi to od mene, da bi pogoltnil ali uničil. **21** Zadeva ni takšna, temveč človek z gore Efrájim, po imenu Bihríjev sin Ševá, je vzdignil svojo roko zoper kralja, celó zoper Davida. Samo njega izročite in odšel bom od mesta.« Ženska je rekla Joábu: »Glej, njegova glava ti bo vržena čez obzidje.« **22** Potem je ženska, v svoji modrosti, odšla k vsemu ljudstvu. Odsekali so glavo Bihríjevega sina Ševája in jo vrgli ven k Joábu. Ta je zatrobil na šofar in umaknili so se od mesta, vsak mož k svojemu šotoru. In Joáb se je vrnil h kralju v Jeruzalem. **23** Torej Joáb je bil nad vso Izraelovo vojsko. Jojadájev sin Benajá je bil nad Keretéjci in nad Péletovci; **24** Adorám je bil nad davkom; Ahilúdov sin Józafat je bil letopisec; **25** Ševá je bil pisar; Cadók in Abjatár sta bila duhovnika; **26** in tudi Jaírovec Irá je bil glavni častnik pri Davidu.

21 V Davidovih dneh je bila takrat tam tri leta lakota, leto za letom. David je poizvedel od Gospoda. In Gospod je odgovoril: » To je zaradi Savla in zaradi njegove krvoločne hiše, ker je pobil Gibeónce.« **2** Kralj je poklical Gibeónce in jim rekel; (torej Gibeónci niso bili izmed Izraelovih otrok, temveč od ostanka Amoréjcev in Izraelovi otroci so jim prisegli. Savel pa si je prizadeval, da jih v svoji gorečnosti do Izraelovih otrok in Juda, pokonča.) **3** Zato je David rekel Gibeóncem: »Kaj naj storim za vas? S čim naj storim spravo, da boste lahko blagoslovili Gospodovo dediščino?« **4** Gibeónci so mu rekli: »Nočemo imeti niti Savlovega srebra, niti zlata, niti njegovih hiš, niti ne boš za nas nikogar ubil v Izraelu.« Rekel je: »Kar boste rekli, to bom storil za vas.« **5** Kralju so odgovorili: »Od človeka, ki nas je použil in ki je snoval zoper nas, da bi bili mi uničeni od preostanka v vseh Izraelovih pokrajinah, **6** naj nam bo izročenih sedem mož izmed njegovih sinov in obesili jih bomo Gospodu v Savlovi Gíbei, ki ga je Gospod izbral.« Kralj je rekel: »Dal jih bom.« **7** Toda kralj je prizanesel Mefibóšetu, sinu Savlovega sina Jonatana, zaradi Gospodove prisege, ki je bila med njima, med Davidom in Savlovim sinom Jonatanom. **8** Temveč je kralj vzel dva sinova Ajájeve hčere Ricpe, ki jih je rodila Savlu, Armonija in Mefibóšeta in pet sinov Savlove hčere Mihále, ki jih je vzgojila za Adriéla, sina Mehólčana Barzilája **9** in izročil jih je v roke Gibeóncem in obesili so jih na hribu pred Gospodom. Vseh sedem je skupaj padlo in bili so usmrčeni v dneh žetve, v prvih dneh, v začetku ječmenove žetve. **10** Ajájeva hči Ricpa pa je vzela vrečevino in jo razgrinjala na skali od začetka žetve, dokler nanje ni kapljala voda z neba in ni pustila niti pticam neba, da na njih počivajo podnevi niti živalim polja ponoči. **11** To je bilo povedano Davidu, kaj je storila Savlova priležnica, Ajájeva hči Ricpa. **12** David je odšel in vzel Savlove kosti in kosti njegovega sina Jonatana od ljudi iz Jabéš Gileáda, ki so jih ukradli iz ulice Bet Šeána, kjer so jih Filistejci obesili, ko so Filistejci umorili Savla na Gilbói. **13** Od tam je prinesel gor kosti Savla in kosti njegovega sina Jonatana in zbrali so [tudi] kosti tistih, ki so bili obešeni. **14** Kosti Savla in njegovega sina Jonatana so pokopali v Celi, v Benjaminovi deželi, v mavzoleju njegovega očeta Kiša in izpolnili so vse, kar je kralj zapovedal. Potem se je dal Bog izprositi za deželo. **15** Poleg tega so Filistejci ponovno imeli vojno z Izraelom in David je šel dol in njegovi služabniki z njim in borili so se zoper Filistejce, David pa je postal slaboten. **16** Jišbí Benób, ki je bil izmed sinov velikana, čigar sulica je tehtala tristo šeklov brona v teži, je bil opasan z novim mečem, misleč, da bo umoril Davida. **17** Toda Cerújin sin Abišáj mu je pomagal, udaril Filistejca in ga ubil. Potem so mu Davidovi možje prisegli, rekoč: »Ne boš več šel z nami v bitko, da ne pogasiš Izraelove svetlobe.« **18** Pripetilo se je po tem, da je bila ponovno bitka s Filistejci pri Gobu. Takrat je Hušán Sibeháj ubil Safa, ki je bil izmed sinov velikana. **19** In tam je bila ponovno bitka s Filistejci v Gobu, kjer je Elhanán, sin Betlehemca Jaaré Orgíma, usmrtil brata Gitéjca Goljata, katerega palica njegove sulice je bila podobna tkalčevemu brunu. **20** In tam je bila spet bitka v Gatu, kjer je bil mož visoke postave, ki je imel na vsaki roki šest prstov in na vsakem stopalu šest prstov, štiriindvajset po številu, in tudi on je bil rojen velikanu. **21** Ko je izzival Izraela, ga je Jonatan, sin Davidovega brata Šimája, usmrtil. **22** Ti štirje so bili rojeni velikanu v Gatu in padli so po Davidovi roki in po roki njegovih služabnikov.

22 David je Gospodu spregovoril besede te pesmi na dan, ko ga je Gospod osvobodil iz roke vseh njegovih sovražnikov in iz Savlove roke. **2** Rekel je: » Gospod je moja skala in moja trdnjava in moj osvoboditelj; **3** Bog moje skale; vanj bom zaupal. On je moj ščit in rog rešitve moje duše, moj visoki stolp in moje zatočišče, moj rešitelj; ti me rešuješ pred nasiljem. **4** Klical bom h Gospodu, ki je vreden, da je hvaljen. Tako bom rešen pred svojimi sovražniki. **5** Ko so me obdali valovi smrti, so me preplašile poplave brezbožnih ljudi; **6** bridkosti pekla so me obkrožile, zanke smrti so me ovirale; **(Sheol h7585)** **7** v svoji stiski sem klical h Gospodu in jokal k svojemu Bogu. Iz svojega svetišča je slišal moj

glas in moj jok je vstopil v njegova ušesa. 8 Potem se je zemlja stresla in vztrepetala, temelji neba so se premaknili in stresli, ker je bil ogorčen. 9 Iz njegovih nosnic se je dvignil dim in ogenj iz njegovih ust je požiral. Z njim so bili vžgani ogorki. 10 Upognil je tudi nebo in prišel dol in tema je bila pod njegovimi stopali. 11 Jahal je na kerubu in letel. Viden je bil na perutih vetra. 12 Vsenaokrog sebe je naredil paviljone teme, temne vode in goste oblake neba. 13 Od bleščave pred njim so bili vžgani ognjeni ogorki. 14 Gospod je zagrmel iz nebes in Najvišji je izustil svoj glas. 15 Odposlal je puščice in jih razkropil; bliskanje in jih porazil. 16 Prikazale so se morske struge, temelji zemeljskega [kroga] so bili odkriti ob Gospodovem karanju, ob puhu sape iz njegovih nosnic. 17 Poslal je od zgoraj, vzel me je, potegnil me je iz mnogih vodá, 18 osvobodil me je pred mojim močnim sovražnikom in pred tistimi, ki so me sovražili, kajti zame so bili premočni. 19 Ovirali so me na dan moje katastrofe, toda Gospod je bil moja opora. 20 Prav tako me je privedel na velik kraj. Osvobodil me je, ker se je razveseljeval v meni. 21 Gospod me je nagradil glede na mojo pravičnost. Poplačal mi je glede na čistost mojih rok. 22 Kajti držal sem se Gospodovih poti in se nisem zlobno oddvojil od svojega Boga. 23 Kajti vse njegove sodbe so bile pred menoj, in glede njegovih zakonov, se nisem ločil od njih. 24 Pred njim sem bil tudi iskren in se zadržal pred svojo krivičnostjo. 25 Zatorej mi je Gospod poplačal glede na mojo pravičnost; glede na mojo čistost v njegovem pogledu. 26 Z usmiljenim se boš pokazal usmiljenega in s poštenim človekom se boš pokazal poštenega. 27 S čistim se boš pokazal čistega in s kljubovalnim se boš pokazal neokusnega. 28 Stiskano ljudstvo boš rešil, toda tvoje oči so na ošabnih, da jih lahko privedeš dol. 29 Kajti ti si moja svetilka, oh Gospod in Gospod bo razsvetlil mojo temo. 30 Kajti s teboj sem tekel skozi krdelo, s svojim Bogom sem preskočil zid. 31 Glede Boga, njegova pot je popolna; Gospodova beseda je preizkušena. On je ščit vsem tistim, ki zaupajo vanj. 32 Kajti kdo je Bog, razen Gospoda? In kdo je skala, razen našega Boga? 33 Bog je moja sila in moč in mojo pot dela popolno. 34 Moje noge dela podobne nogam košut in me postavlja na moje visoke kraje. 35 Moje roke uči bojevanja, tako, da je jeklen lok zlomljen z mojimi lakti. 36 Dal si mi tudi ščit tvoje rešitve duše in tvoja blagost me je naredila velikega. 37 Povečal si moje korake pod menoj, tako, da moja stopala niso zdrsnila. 38 Zasledoval sem svoje sovražnike in jih uničil in se nisem ponovno obrnil, dokler jih nisem použil. 39 Použil sem jih in jih ranil, da niso mogli vstati. Da, padli so pod mojimi stopali. 40 Kajti opasal si me z močjo za boj. Tiste, ki se vzdigujejo zoper mene, si podjarmil pod menoj. 41 Dal si mi tudi vratove mojih sovražnikov, da lahko uničim tiste, ki me sovražijo. 42 Pogledali so, toda nikogar ni bilo, da reši; celó h Gospodu, toda ni jim odgovoril. 43 Potem sem jih zdrobil v zemeljski prah, pohodil sem jih kakor ulično blato in jih raztresel naokoli. 44 Osvobodil si me tudi pred prepiri mojega ljudstva, ohranil si me, da bi bil poglavar poganom. Ljudstvo, ki ga nisem poznal, mi bo služilo. 45 Tujci se mi bodo podredili; takoj ko slišijo, mi bodo poslušni. 46 Tujci bodo bledeli in prestrašeni bodo iz svojih zaprtih krajev. 47 Gospod živi in blagoslovljena bodi moja skala in povišan bodi Bog skale rešitve moje duše. 48 To je Bog, ki me maščuje in ki ljudstvo prinaša podme 49 in ki me pelje naprej pred mojimi sovražniki. Prav tako si me dvignil na visoko, nad tiste, ki so vstali zoper mene. Osvobodil si me pred nasilnežem. 50 Zato se ti bom zahvaljeval, oh Gospod, med pogani in prepeval bom hvalnice tvojemu imenu. 51 On je stolp rešitve duš za svojega kralja in izkazuje usmiljenje svojemu maziljencu Davidu in njegovemu semenu na vékomaj.«

23 Torej to so zadnje Davidove besede. Jesejev sin David je rekel in mož, ki je bil vzdignjen na visoko, maziljenec Jakobovega Boga in prijeten Izraelov psalmist, je rekel: 2 » Gospodov Duh je govoril po meni in njegova beseda je bila na mojem jeziku. 3 Izraelov Bog je rekel: ›Izraelova skala mi je spregovorila: ›Kdor vlada nad ljudmi, mora biti pravičen, vladajoč v strahu Božjem.‹‹ 4 In on bo kakor svetloba jutra, ko vzhaja sonce, celó brezoblačno jutro, kakor nežna trava, ki poganja iz zemlje, s čistim sijanjem po dežju. 5 Čeprav moja hiša ni takšna z Bogom, vendar je z menoj sklenil večno zavezo, urejeno v vseh stvareh in zanesljivo. Kajti to je vsa moja rešitev duše in vsa moja želja, čeprav ji on ne daje rasti. 6 Toda Beliálovi sinovi bodo vsi izmed njih kakor zavrženo trnje, ker ne morejo biti prijeti z rokami, 7 toda človek, ki se jih bo dotaknil, mora biti ograjen z železom in palico sulice, in na istem kraju bodo popolnoma požgani z ognjem.« 8 To so imena mogočnih mož, ki jih je imel David: Tahkemoníjec, ki je sedel na sedežu, glavni izmed poveljnikov; enak je bil Ezničan Adino. Svojo sulico je vzdignil proti osemstotim, ki jih je enkrat pobil. 9 Za njim je bil Eleazar, sin Dodója, Ahóahovca, z Davidom eden izmed treh mogočnih mož, ko so izzivali Filistejce, ki so bili tam skupaj zbrani za boj in Izraelovi možje so odšli proč. 10 Ta je vstal in udarjal Filistejce, dokler njegova roka ni bila izmučena in se je njegova roka trdno oklenila meča in Gospod je tisti dan izvršil veliko zmago in ljudstvo se je vrnilo za njim, [vendar] samo da plenijo. 11 Za njim je bil Šamá, sin Hararéjca Agaja. Filistejci so bili skupaj zbrani v krdelo, kjer je bil kos polja

poln leče in ljudstvo je pobegnilo pred Filistejci. 12 Toda on je stal na sredi polja in ga obranil in pobil Filistejce, in Gospod je izvršil veliko zmago. 13 Trije izmed tridesetih vodij so odšli dol in prišli k Davidu v času žetve, k votlini Adulám, in krdelo Filistejcev je taborilo v dolini Rafájim. 14 David je bil takrat v utrdbi in garnizija Filistejcev je bila takrat v Betlehemu. 15 David je hrepenel in rekel: »Oh, da bi mi nekdo dal piti od vode betlehemskega vodnjaka, ki je pri velikih vratih!« 16 Trije mogočni možje so predrli vojsko Filistejcev in zajeli vodo iz betlehemskega vodnjaka, ki je bil pri velikih vratih in jo vzeli ter jo prinesli k Davidu, pa vendar ni hotel piti od nje, temveč jo je izlil Gospodu. 17 Rekel je: »Daleč naj bo od mene, oh Gospod, da bi to storil. Mar ni to kri mož, ki so šli v nevarnosti za svoja življenja?« Zato tega ni hotel piti. Te stvari so storili ti trije mogočni možje. 18 Abišáj, Joábov brat, Cerújin sin, je bil vodja med tremi. Svojo sulico je dvignil proti tristotim in jih pobil in imel je ime med tremi. 19 Mar ni bil on najbolj častitljiv izmed treh? Zato je bil njihov poveljnik, vendar prvih treh ni dosegel. 20 Jojadájev sin Benajá, sin hrabrega moža iz Kabceéla, ki je storil mnogo dejanj, je usmrtil dva, levom podobna moža iz Moába. Odšel je tudi dol in ubil leva v sredi jame v času snega. 21 Ubil je Egipčana, čednega moža. Egipčan je imel v svoji roki sulico, toda dol k njemu je šel s palico in iztrgal sulico iz Egipčanove roke in ga ubil z njegovo lastno sulico. 22 Te stvari je storil Jojadájev sin Benajá in imel je ime med tremi mogočnimi možmi. 23 Bil je častitljivejši od tridesetih, vendar prvih treh ni dosegel. In David ga je postavil nad svojo stražo. 24 Joábov brat Asaél je bil eden izmed tridesetih: Dodójev sin Elhanán iz Betlehema, 25 Haródec Šamá, Haródec Eliká, 26 Paltičan Helec, Irá, sin Tekójčana Ikéša, 27 Anatóčan Abiézer, Hušán Mebunáj, 28 Ahóahovec Calmón, Netófčan Mahráj, 29 Heleb, sin Netófčana Baanája, Ribájev sin Itáj iz Gíbee Benjaminovih otrok, 30 Piratónec Benajá, Hidáj iz Gáaševih potokov, 31 Arbatéjec Abialbón, Barhuméjec Azmávet, 32 Šaalbónec Eljahbá, izmed Jašénovih sinov Jonatan, 33 Hararéjec Šamá, Ahiám, sin Hararéjca Šarárja, 34 Elifélet, sin Ahasbája, sin Maahčána, Eliám, sin Gilčana Ahitófela, 35 Karmélčan Hecrai, Arbéjec Paarai, 36 Natánov sin Jigál iz Cobe, Gádovec Baní, 37 Amónec Celek, Beeróčan Nahráj, nosilec bojne opreme Cerújinega sina Joába, 38 Jéterjevec Irá, Jéterjevec Garéb, 39 Hetejec Urijá; skupaj sedemintrideset.

24 In ponovno je bila vžgana Gospodova jeza zoper Izrael in zoper njih je napeljal Davida, da reče: »Pojdite, preštejte Izraela in Juda.« 2 Kajti kralj je rekel Joábu, poveljniku vojske, ki je bila z njim: »Pojdite sedaj skozi vse Izraelove rodove, od Dana, celo do Beeršébe in preštejte ljudstvo, da bom lahko vedel število ljudstva.« 3 Joáb pa je rekel kralju: »Torej Gospod, tvoj Bog, [naj] doda ljudstvu, kolikokrat že, stokratno in da bodo oči mojega gospoda kralja lahko to videle, toda zakaj se moj gospod kralj razveseljuje v tej stvari?« 4 Vendar je kraljeva beseda prevladala zoper Joába in zoper poveljnike vojske. In Joáb in poveljniki vojske so odšli izpred kraljeve prisotnosti, da preštejejo Izraelsko ljudstvo. 5 Prečkali so Jordan in se utaborili v Aroêrju, na desni strani mesta, ki leži v sredi reke Gad in proti Jazêrju. 6 Potem so prišli v Gileád in v deželo Tahtím Hodší; in prišli so v Dan Jáan in okoli k Sidónu 7 in prišli so k močnemu oporišču Tir in k vsem mestom Hivéjcev in Kánaancev in odšli so ven k južnemu Judu, celó do Beeršébe. 8 Torej ko so šli skozi vso deželo, so ob koncu devetih mesecev in dvajsetih dni prišli v Jeruzalem. 9 Joáb je kralju izročil vsoto števila ljudstva. Tam je bilo v Izraelu osemsto tisoč hrabrih mož, ki so izdirali meč in Judovih mož je bilo petsto tisoč mož. 10 Davidovo srce pa ga je udarilo, potem ko je imel ljudstvo prešteto. David je rekel Gospodu: »Silno sem grešil v tem, kar sem storil in sedaj te rotim, oh Gospod, odvzemi krivičnost svojega služabnika, kajti postopal sem zelo nespametno.« 11 Kajti ko je bil David zjutraj pokonci, je k Davidovemu vidcu, preroku Gadu, prišla beseda od Gospoda, rekoč: 12 »Pojdi in reci Davidu: ›Tako govori Gospod, ponujam ti tri stvari. Izberi eno izmed njih, da ti jo lahko storim.‹« 13 Tako je Gad prišel k Davidu in mu povedal ter mu rekel: »Ali naj pride k tebi, v tvojo deželo, sedem let lakote? Ali hočeš tri mesece bežati pred svojimi sovražniki, medtem ko te zasledujejo? Ali, da bo v tvoji deželi tridnevna kužna bolezen? Sedaj se posvetuj in glej, kakšen odgovor naj vrnem tistemu, ki me je poslal.« 14 David je Gadu rekel: »V veliki stiski sem. Naj torej pademo v Gospodovo roko, kajti njegova usmiljenja so velika in naj ne padem v roko človeka.« 15 Tako je Gospod nad Izrael poslal kužno bolezen od jutra celo do določenega časa in tam je umrlo izmed ljudstva, od Dana, celo do Beeršébe, sedemdeset tisoč mož. 16 Ko je angel svojo roko iztegnil nad Jeruzalem, da ga uniči, se je Gospod pokesal od zla in rekel angelu, ki je uničeval ljudstvo: »Dovolj je. Zadrži sedaj svojo roko.« Gospodov angel pa je bil pri kraju mlatišča Jebusejca Arávna. 17 David je spregovoril Gospodu, ko je videl angela, ki je udaril ljudstvo in rekel: »Glej! Grešil sem, storil sem zlobno. Toda te ovce, kaj so storile? Naj bo tvoja roka, prosim te, zoper mene in zoper hišo mojega očeta.« 18 Gad je ta dan prišel k Davidu in mu rekel: »Pojdi

gor, zgradi oltar Gospodu na mlatišču Jebusejca Arávna.«
19 David je, glede na Gadovo izjavo, odšel gor, kakor je
Gospod ukazal. **20** Arávna je pogledal in zagledal kralja ter
njegove služabnike prihajati proti njemu. Arávna je odšel
ven in se upognil pred kraljem na svoj obraz k tlom. **21**
Arávna je rekel: »Čemu je moj gospod kralj prišel k svojemu
služabniku?« David je rekel: »Da od tebe kupim mlatišče, da
zgradim oltar Gospodu, da bo kuga lahko ustavljena pred
ljudstvom.« **22** Arávna je rekel Davidu: »Naj moj gospod
kralj vzame in daruje, kar se mu zdi dobro. Glej, tukaj so
voli za žgalno daritev in mlatilne priprave in druge volovske
priprave za drva.« **23** Vse te stvari je Arávna, kakor kralj,
dal kralju. In Arávna je rekel kralju: » Gospod, tvoj Bog,
[naj] te sprejme.« **24** Kralj pa je Arávnu rekel: »Ne; temveč
bom to zagotovo kupil od tebe za ceno. Niti ne bom daroval
žgalne daritve Gospodu, svojemu Bogu od tega, kar me nič
ne stane.« Tako je David kupil mlatišče in vole za petdeset
šeklov srebra. **25** David je tam zgradil oltar Gospodu in
daroval žgalne daritve in mirovne daritve. Tako je bil Gospod
izprošen za deželo in kuga se je ustavila pred Izraelom.

1 Kralji

1 Torej kralj David je bil zelo star in zvrhan v letih in pokrivali so ga z oblačili, toda ni se mogel ogreti. **2** Zato so mu njegovi služabniki rekli: »Naj bo za mojega gospoda kralja poiskana mlada devica in naj ta stoji pred kraljem in naj ga neguje in naj leži v tvojem naročju, da se moj gospod kralj lahko ogreje.« **3** Tako so po vseh Izraelovih pokrajinah iskali za lepo gospodično in našli Šunémko Abišágo in jo privedli h kralju. **4** Gospodična je bila zelo lepa, negovala je kralja in mu služila, toda kralj je ni spoznal. **5** Potem se je Hagítin sin Adonía povišal, rekoč: »Jaz bom kralj, « in si pripravil bojne vozove, konjenike in petdeset mož, da tečejo pred njim. **6** Njegov oče pa ga nikoli ni razžalil v tem, da bi rekel: »Čemu si tako storil?« In ta je bil tudi zelo čeden mož in njegova mati ga je rodila za Absalomom. **7** Ta se je posvetoval s Cerújinim sinom Joábom in z duhovnikom Abjatárjem in sledeč Adoníju sta mu pomagala. **8** Toda duhovnik Cadók, Jojadájev sin Benajá, prerok Natán, Šimí, Reí in mogočni možje, ki so pripadali Davidu, niso bili z Adoníjem. **9** Adonía je pri kamnu Zohélet, ki je pri En Rogelu, zaklal ovce, vole in pitano živino ter poklical vse svoje brate, kraljeve sinove in vse Judove ljudi, kraljeve služabnike, **10** toda preroka Natána, Benajá, mogočnih mož in svojega brata Salomona ni poklical. **11** Zato je Natán spregovoril Salomonovi materi Batšébi, rekoč: »Mar nisi slišala, da Hagítin sin Adonía kraljuje, naš gospod David pa tega ne ve? **12** Zdaj torej pridi, prosim te, naj ti dam nasvet, da boš lahko rešila svoje lastno življenje in življenje svojega sina Salomona. **13** Pojdi in vstopi h kralju Davidu ter mu reci: ›Mar nisi ti, moj gospod, oh kralj, prisegel pri svoji pomočnici, rekoč: ›Zagotovo bo tvoj sin Salomon kraljeval za menoj in bo sedel na mojem prestolu? Zakaj potem kraljuje Adonía?‹‹ **14** Glej, medtem ko boš še tam govorila s kraljem, bom tudi jaz vstopil za teboj in potrdil tvoje besede.« **15** Batšéba je odšla h kralju v sobo. Kralj pa je bil zelo star in Šunémka Abišága je služila kralju. **16** Batšéba se je upognila in se globoko priklonila. Kralj je rekel: »Kaj želiš?« **17** Rekla mu je: »Moj gospod, pri Gospodu, svojem Bogu, si prisegel svoji pomočnici, rekoč: ›Tvoj sin Salomon bo zagotovo kraljeval za menoj in bo sedel na mojem prestolu.‹ **18** Sedaj glej, kraljuje Adonía in sedaj, moj gospod kralj, ti tega ne veš, [namreč] **19** zaklal je vole, pitano živino in ovc v obilju ter sklical vse kraljeve sinove, duhovnika Abjatárja in poveljnika vojske Joába, toda tvojega služabnika Salomona ni poklical. **20** Ti pa, moj gospod, oh kralj, oči celotnega Izraela so na tebi, da bi jim ti povedal, kdo bo sedel na prestolu mojega gospoda kralja za njim. **21** Sicer se bo zgodilo, ko bo moj gospod kralj zaspal s svojimi očeti, da bova jaz in moj sin Salomon šteta [za] prestopnika.« **22** Glej, medtem ko je še govorila s kraljem, je vstopil tudi prerok Natán. **23** Kralju so povedali, rekoč: »Glej, prerok Natán.« Ko je ta vstopil pred kralja, se je pred kraljem upognil s svojim obrazom do tal. **24** Natán je rekel: »Moj gospod, oh kralj, ali si rekel: ›Adonía bo kraljeval za menoj in on bo sedel na mojem prestolu?‹ **25** Kajti ta dan je odšel dol in v obilju zaklal vole, rejeno živino in ovce ter sklical vse kraljeve sinove, poveljnike vojske in duhovnika Abjatárja; in glej, jedo in pijejo pred njim ter govorijo: ›Živel kralj Adonía.‹ **26** Toda mene, celó mene, tvojega služabnika, duhovnika Cadóka, Jojadájevega sina Benajá in tvojega služabnika Salomona ni poklical. **27** Ali je ta stvar storjena s strani mojega gospoda kralja in je nisi pokazal svojemu služabniku, kdo naj bi sedel na prestolu mojega gospoda kralja za njim?« **28** Potem je kralj David odgovoril in rekel: »Pokličite mi Batšébo.« Prišla je v kraljevo prisotnost in obstala pred kraljem. **29** Kralj je prisegel in rekel: » Kakor Gospod živi, ki je mojo dušo odkupil iz vse tesnobe, **30** celo kakor sem ti prisegel pri Gospodu, Izraelovem Bogu, rekoč: ›Zagotovo bo tvoj sin Salomon kraljeval za menoj in on bo namesto mene sedel na mojem prestolu, celo tako bom zagotovo storil ta dan.‹« **31** Potem se je Batšéba s svojim obrazom pripognila do zemlje, počastila kralja in rekla: »Naj moj gospod kralj David živi na veke.« **32** Kralj David je rekel: »Pokliči mi duhovnika Cadóka, preroka Natána in Jojadájevega sina Benajá.« In prišli so pred kralja. **33** Kralj jim je tudi rekel: »S seboj vzemite služabnike svojega gospoda in naredite, da moj sin Salomon jezdi na moji lastni muli in ga privedite dol do Gihona. **34** Duhovnik Cadók in prerok Natán naj ga tam mazilita za kralja nad Izraelom in zatrobite s šofarjem ter recite: ›Živel kralj Salomon.‹ **35** Potem boste za njim prišli gor, da bo lahko prišel in sedel na moj prestol, kajti on bo kralj namesto mene. Določil sem ga, da bo vladar nad Izraelom in nad Judom.« **36** Jojadájev sin Benajá je kralju odgovoril in rekel: »Amen. Tudi Gospod, Bog mojega gospoda kralja, tako pravi. **37** Kakor je bil Gospod z mojim gospodom kraljem, celo tako naj bo s Salomonom in njegov prestol naj naredi večjega od mojega gospoda, kralja Davida.« **38** Tako so duhovnik Cadók, prerok Natán in Jojadájev sin Benajá, Keretéjci in Péletovci odšli dol in dali Salomonu, da je jahal na muli kralja Davida in ga privedli h Gihonu. **39** Duhovnik Cadók je iz šotorskega svetišča vzel rog olja in mazilil Salomona. Zatrobili so na šofar in vse ljudstvo je reklo: »Živel kralj Salomon.« **40** Vse ljudstvo je prišlo za njim gor in ljudstvo je piskalo s piščalmi in se

razveseljevalo z veliko radostjo, tako da se je zemlja od njihovega glasu trgala. 41 Adonija in vsi gostje, ki so bili z njim, ko so to slišali, so nehali jesti. Ko je Joáb zaslišal zvok šofarja, je rekel: »Čemu je ta hrup iz mesta, [kot bi bila] vstaja?« 42 Medtem ko je še govoril, glej, je prišel Jonatan, sin duhovnika Abjatárja in Adonija mu je rekel: »Vstopi, kajti hraber mož si in prinašaš dobre novice.« 43 Jonatan je odgovoril in Adoníju rekel: »Resnično, naš gospod, kralj David, je Salomona postavil za kralja. 44 In kralj je z njim poslal duhovnika Cadóka, preroka Natána, Jojadájevega sina Benajá, Keretéjce in Péletovce in dali so mu, da je jahal na kraljevi muli. 45 Duhovnik Cadók in prerok Natán sta ga mazilila za kralja pri Gihonu in od tam so prišli gor, veseleč se, tako da je mesto ponovno odzvanjalo. To je hrup, ki ste ga slišali. 46 In Salomon tudi sedi na prestolu kraljestva. 47 Še več, kraljevi služabniki so prišli, da blagoslovijo našega gospoda, kralja Davida, rekoč: ›Bog naj Salomonovo ime naredi boljše od tvojega imena in naj njegov prestol naredi večji kakor tvoj prestol.‹ In kralj se je na postelji globoko priklonil. 48 Tudi tako je kralj rekel: ›Blagoslovljen bodi Gospod, Izraelov Bog, ki je danes dal nekomu sedeti na mojem prestolu in moje oči celo to vidijo.‹« 49 Vsi gostje, ki so bili z Adoníjem, so bili prestrašeni in vzdignili so se ter odšli, vsak mož svojo pot. 50 Adonija pa se je bal zaradi Salomona, se vzdignil, odšel in se oprijel oltarnih rogov. 51 To je bilo povedano Salomonu, rekoč: »Glej, Adonija se boji kralja Salomona, kajti glej, oprijel se je oltarnih rogov, rekoč: ›Naj mi ta dan kralj Salomon priseže, da svojega služabnika ne bo usmrtil z mečem.‹« 52 Salomon je rekel: »Če se bo izkazal vrednega moža, ne bo niti las od njega padel na zemljo, toda če bo v njem najdena zlobnost, bo umrl.« 53 Tako je kralj Salomon poslal in privedli so ga dol od oltarja. In prišel je ter se priklonil kralju Salomonu in Salomon mu je rekel: »Pojdi k svoji hiši.«

2 Torej Davidovi dnevi so se približali, da naj bi umrl in svojemu sinu Salomonu je naročil, rekoč: 2 »Jaz grem pot vse zemlje. Bodi torej močan in se izkaži moža 3 in ohrani naročilo Gospoda, svojega Boga, da hodiš po njegovih poteh, da ohranjaš njegove zakone, njegove zapovedi, njegove sodbe in njegova pričevanja, kakor je zapisano v Mojzesovi postavi, da boš lahko uspeval v vsem, kar delaš in kamorkoli se obrneš, 4 da bo Gospod lahko nadaljeval svojo besedo, ki jo je govoril glede mene, rekoč: ›Če tvoji otroci pazijo na svojo pot, da hodijo pred menoj v resnici, z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo, tebi ne bo odrezan, ‹ je rekel, ›noben mož na Izraelovem prestolu.‹ 5 Poleg tega tudi veš, kaj mi je storil Cerújin sin Joáb in kaj je storil dvema poveljnikoma Izraelove vojske, Nerovemu sinu Abnêrju in Jeterjevemu sinu Amasáju, ki ju je ubil in vojno kri prelil v miru in vojno kri položil na svoj pas, ki je bil okrog njegovih ledij in na njegove čevlje, ki so bili na njegovih stopalih. 6 Stori torej glede na svojo modrost in ne dopusti, da bi njegova osivela glava šla v miru dol v podzemlje. (Sheol h7585) 7 Toda izkazuj prijaznost sinovom Gileádca Barzilája in naj bodo izmed tistih, ki jedo pri tvoji mizi, kajti tako so prišli k meni, ko sem pobegnil zaradi tvojega brata Absaloma. 8 Glej, s seboj imaš Šimíja, Gerájevega sina, Benjaminovca iz Bahuríma, ki me je preklinjal z bolečim prekletstvom na dan, ko sem odšel v Mahanájim, toda prišel je dol, da me sreča pri Jordanu in prisegel sem mu pri Gospodu, rekoč: ›Ne bom te usmrtil z mečem.‹ 9 Zdaj ga torej ne imej brez krivde, kajti moder človek si in veš, kaj mu moraš storiti, temveč njegovo osivelo glavo s krvjo privedi dol k podzemlju.« (Sheol h7585) 10 Tako je David zaspal s svojimi očeti in bil pokopan v Davidovem mestu. 11 Dni, ko je David kraljeval nad Izraelom, je bilo štirideset let. Sedem let je kraljeval v Hebrónu, triintrideset let pa je kraljeval v Jeruzalemu. 12 Potem se je Salomon usedel na prestol svojega očeta Davida in njegovo kraljestvo je bilo silno utrjeno. 13 Hagítin sin Adonija je prišel k Salomonovi materi Batšébi. Rekla je: »Prihajaš miroljubno?« Rekel je: »Miroljubno.« 14 Poleg tega je rekel: »Nekaj ti imam povedati.« Rekla je: »Povej.« 15 Rekel je: »Veš, da je bilo kraljestvo moje in da je ves Izrael svoje obraze naravnal name, da naj bi jaz kraljeval, vendar se je kraljestvo zaobrnilo in postalo bratovo, kajti njegovo je bilo od Gospoda. 16 Sedaj od tebe prosim eno prošnjo, ne zavrni me.« Rekla mu je: »Povej.« 17 Rekel je: »Spregovori, prosim te, kralju Salomonu (kajti ne bo ti rekel ne), da mi da za ženo Šunémko Abišágo.« 18 Batšéba je rekla: »Dobro, zate bom govorila kralju.« 19 Batšéba je torej šla h kralju Salomonu, da mu govori za Adonija. Kralj je vstal, da jo sreča in se ji priklonil, se usedel na svoj prestol in dal postaviti sedež za kraljevo mater in usedla se je na njegovo desnico. 20 Potem je rekla: »Od tebe želim eno majhno prošnjo, prosim te, ne reci mi ne.« Kralj ji je rekel: »Vprašaj, moja mati, kajti jaz ti ne bom rekel ne.« 21 Rekla je: »Naj bo Šunémka Abišága dana tvojemu bratu Adoníju za ženo.« 22 Kralj Salomon je odgovoril svoji materi in rekel: »Zakaj prosiš za Adonija Šunémko Abišágo? Prosi zanj tudi kraljestvo, kajti on je moj starejši brat; celo zanj in za duhovnika Abjatárja in za Cerújinega sina Joába.« 23 Potem je kralj Salomon prisegel pri Gospodu, rekoč: »Bog naj mi tako stori in še več, če ni Adonija te besede spregovoril zoper svoje lastno

življenje. 24 Zdaj torej kakor živi Gospod, ki me je utrdil
in me postavil na prestol mojega očeta Davida in ki mi je
naredil hišo, kakor je obljubil, bo ta dan Adonija usmrčen.«
25 Kralj Salomon je poslal po roko Jojadájevega sina Benajá
in ta je padel nanj, da je umrl. 26 Duhovniku Abjatárju pa je
kralj rekel: »Pojdi v Anatót, k svojim lastnim poljem, kajti
vreden si smrti, toda tokrat te ne bom usmrtil, ker pred mojim
očetom Davidom nosiš skrinjo Gospoda Boga in ker si bil
prizadet v vsem, s čimer je bil prizadet moj oče.« 27 Tako je
Salomon vrgel ven Abjatárja, da ne bi bil duhovnik Gospodu,
da je lahko izpolnil Gospodovo besedo, ki jo je govoril glede
Élijeve hiše v Šilu. 28 Potem so do Joába prišle novice,
kajti Joáb se je obrnil za Adonijem, čeprav se ni obrnil za
Absalomom. Joáb je pobegnil h Gospodovemu šotorskemu
svetišču in se oprijel oltarnih rogov. 29 To je bilo povedano
kralju Salomonu, da je Joáb pobegnil v Gospodovo šotorsko
svetišče in glej, pri oltarju je. Potem je Salomon poslal
Jojadájevega sina Benajá, rekoč: »Pojdi, padi nanj.« 30
Benajá je prišel v Gospodovo šotorsko svetišče ter mu rekel:
»Tako govori kralj: ›Pridi naprej.‹« Rekel je: »Ne, temveč
bom tukaj umrl.« Benajá je kralju ponovno prinesel besedo,
rekoč: »Tako je rekel Joáb in tako mi je odgovoril.« 31 Kralj
mu je rekel: »Stôri, kakor je rekel, padi nanj in ga pokoplji, da
boš lahko od mene in od hiše mojega očeta odvzel nedolžno
kri, ki jo je prelil Joáb. 32 Gospod bo njegovo kri povrnil na
njegovo lastno glavo, ker je padel na dva moža, pravičnejša
in boljša kakor on in ju umoril z mečem, moj oče David pa
ni vedel o tem, namreč Nerovega sina Abnêrja, poveljnika
Izraelove vojske in Jeterjevega sina Amasája, poveljnika
Judove vojske. 33 Njuna kri se bo torej povrnila na Joábovo
glavo in na glavo njegovega semena na veke, toda nad
Davidom, nad njegovim semenom, nad njegovo hišo in nad
njegovim prestolom bo mir na veke od Gospoda.« 34 Tako
je Jojadájev sin Benajá odšel gor, padel nanj, ga usmrtil
in pokopan je bil v svoji lastni hiši v divjini. 35 Na njegovo
mesto, čez vojsko, je kralj postavil Jojadájevega sina Benajá,
na Abjatárjevo mesto pa je kralj postavil duhovnika Cadóka.
36 Kralj je poslal in poklical Šimíja ter mu rekel: »Zgradi si
hišo v Jeruzalemu in tam prebivaj in ne hodi kamorkoli od
tam. 37 Kajti tako bo, da na dan, ko pojdeš ven in preideš
potok Kidron, boš zagotovo vedel, da boš zagotovo umrl.
Tvoja kri bo na tvoji lastni glavi.« 38 Šimí je rekel kralju:
»Ta beseda je dobra, kakor je rekel moj gospod kralj, tako
bo tvoj služabnik storil.« In Šimí je mnogo dni prebival v
Jeruzalemu. 39 Pripetilo pa se je ob koncu treh let, da sta
dva izmed Šimíjevih služabnikov pobegnila k Maahájevemu
sinu Ahíšu, kralju iz Gata. Šimíju so povedali, rekoč: »Glej,
tvoja služabnika sta v Gatu.« 40 Šimí je vstal, osedlal svojega
osla in šel v Gat, k Ahíšu, da poišče svoja služabnika. Šimí
je odšel in svoja služabnika privedel iz Gata. 41 To je bilo
povedano Salomonu, da je Šimí iz Jeruzalema odšel v Gat
in ponovno prišel nazaj. 42 Kralj je poslal in dal poklicati
Šimíja ter mu rekel: »Mar te nisem primoral, da prisežeš pri
Gospodu in ti izpričal, rekoč: ›Zagotovo vedi, na dan, ko
greš ven in hodiš kakorkoli naokoli, da boš zagotovo umrl?‹
In rekel si mi: ›Beseda, ki sem jo slišal, je dobra.‹ 43 Zakaj
se potem nisi držal Gospodove prisege in zapovedi, ki sem ti
jo naročil?« 44 Kralj je poleg tega Šimíju rekel: »Ti poznaš
vso zlobnost, ki je znana tvojemu srcu, ki si jo storil mojemu
očetu Davidu, zato bo Gospod tvojo zlobnost povrnil na
tvojo lastno glavo 45 in kralj Salomon bo blagoslovljen in
Davidov prestol bo pred Gospodom utrjen na veke.« 46 Tako
je kralj zapovedal Jojadájevemu sinu Benajáju, ki je odšel
ven in padel nanj, da je ta umrl. In kraljestvo je bilo utrjeno v
Salomonovi roki.

3 Salomon je sklenil svaštvo s faraonom, egiptovskim
kraljem in vzel faraonovo hčer ter jo privedel v Davidovo
mesto, dokler ni končal gradnje svoje lastne hiše, Gospodove
hiše in obzidja okoli Jeruzalema. 2 Vendar pa je ljudstvo
žrtvovalo na visokih krajih, ker do tistih dni ni bilo zgrajene
hiše Gospodovemu imenu. 3 Salomon je ljubil Gospoda,
hodeč po zakonih svojega očeta Davida, vendar je žrtvoval in
zažigal kadilo na visokih krajih. 4 Kralj je odšel do Gibeóna,
da tam žrtvuje, kajti to je bil ugleden visok kraj [in] na tistem
oltarju je Salomon daroval tisoč žgalnih daritev. 5 V Gibeónu
se je Gospod v sanjah ponoči prikazal Salomonu in Bog je
rekel: »Prosi, kaj naj ti dam.« 6 Salomon je rekel: »Svojemu
služabniku, mojemu očetu Davidu, si izkazal veliko milost,
kakor je hodil pred teboj v resnici, v pravičnosti in v iskrenosti
srca s teboj in si zanj ohranil to veliko prijaznost, da si mu
dal sina, da sedi na njegovem prestolu, kakor je to ta dan. 7
Sedaj, oh Gospod, moj Bog, svojega služabnika si naredil
kralja namesto mojega očeta Davida. Jaz pa sem samo
majhen otrok. Ne vem kako odhajati ali prihajati. 8 Tvoj
služabnik je v sredi tvojega ljudstva, ki si ga izbral, velikega
ljudstva, ki zaradi množice ne more biti niti našteto niti
prešteto. 9 Daj torej svojemu služabniku razumevajoče srce,
da sodi tvoje ljudstvo, da bom lahko razločeval med dobrim
in slabim, kajti kdo je zmožen soditi to tvoje tako veliko
ljudstvo?« 10 Govor je ugajal Gospodu, da je Salomon prosil
to stvar. 11 Bog mu je rekel: »Ker si prosil to stvar in zase nisi
prosil dolgega življenja, niti zase nisi prosil bogastev, niti nisi
prosil za življenja svojih sovražnikov, temveč si zase prosil
razumevanje, da razsojaš sodbo; 12 glej, storil sem glede na

tvoje besede, glej, dal sem ti modrost in razumevajoče srce, tako da pred teboj ni bilo nikogar podobnega tebi niti za teboj ne bo vstal nihče podoben tebi. **13** Dal sem ti tudi to, česar nisi prosil, tako bogastva kakor čast, tako da vse tvoje dni med kralji ne bo nobenega kralja podobnega tebi. **14** Če boš hodil po mojih poteh, da varuješ moje zakone in moje zapovedi, kakor je hodil tvoj oče David, potem bom podaljšal tvoje dni.« **15** Salomon se je prebudil in glej, to so bile sanje. Prišel je v Jeruzalem, stopil pred skrinjo Gospodove zaveze in daroval žgalne daritve, mirovne daritve in vsem svojim služabnikom priredil gostijo. **16** Potem sta prišli h kralju dve ženski, ki sta bili pocestnici in obstali pred njim. **17** Ena ženska je rekla: »Oh moj gospod, jaz in ta ženska stanujeva v eni hiši in rodila sem otroka, z njo v hiši. **18** Tretji dan pa se je pripetilo, potem ko sem rodila, da je tudi ta ženska rodila in bili sva skupaj. Z nama v hiši ni bilo nobenega tujca, razen naju dveh v hiši. **19** Otrok te ženske pa je ponoči umrl, ker ga je prekrila. **20** Ona pa je opolnoči vstala in mojega sina vzela od mene, medtem ko je tvoja pomočnica spala in si ga položila v svoje naročje, svojega mrtvega pa je položila v moje naročje. **21** Ko sem zjutraj vstala, da podojim svojega otroka, glej, je bil ta mrtev. Toda ko sem to zjutraj preudarjala, glej, to ni bil moj sin, ki sem ga rodila.« **22** Druga ženska pa je rekla: »Ne, temveč živi je moj sin, mrtvi pa je tvoj sin.« Ta pa je rekla: »Ne, temveč mrtvi je tvoj sin, živi pa je moj sin.« Tako sta govorili pred kraljem. **23** Potem je kralj rekel: »Ena pravi: ›Ta je moj sin, ki živi, tvoj sin pa je mrtev.‹ Druga pa pravi: ›Ne, temveč je mrtvi tvoj sin, moj sin pa živi.‹« **24** Kralj je rekel: »Prinesite mi meč.« Meč so prinesli pred kralja. **25** Kralj je rekel: »Živega otroka razdelite na pol in polovico dajte eni, polovico pa drugi.« **26** Potem je kralju spregovorila ženska, od katere je bil živi otrok, kajti njena notranjost je hrepenela za svojim sinom in rekla: »Oh moj gospod, izročite ji živega otroka in nikakor ga ne ubijte.« Druga pa je rekla: »Naj ne bo niti moj niti tvoj, temveč ga razdelite.« **27** Potem je kralj odgovoril in rekel: »Njej dajte živega otroka in ga nikakor ne ubijte. Ona je njegova mati.« **28** Ves Izrael je slišal o sodbi, ki jo je kralj razsodil in bali so se kralja, kajti videli so, da je bila v njem Božja modrost, da razsoja.

4 Tako je bil kralj Salomon kralj nad vsem Izraelom. **2** To so bili princi, ki jih je imel: Azarjá, sin duhovnika Cadóka; **3** Šišájeva sinova Elihóref in Ahíja, pisarja; Ahilúdov sin Józafat, letopisec; **4** Jojadájev sin Benajá je bil nad vojsko; Cadók in Abjatár sta bila duhovnika; **5** Natánov sin Azarjá, je bil nad častniki; Natánov sin Zabúd je bil glavni častnik in kraljev prijatelj; **6** Ahišár je bil nad družino in Abdájev sin Adonirám je bil nad davkom. **7** Salomon je imel dvanajst častnikov nad vsem Izraelom, ki so zagotavljali živež za kralja in njegovo družino. Vsak človek je v svojem mesecu leta pripravljal preskrbo. **8** To so njihova imena: Hurov sin na gori Efrájim; **9** Dekerjev sin v Makácu, Šaalbímu, Bet Šemešu in Elón Bet Hanánu; **10** Hesedov sin v Arubótu – njemu je pripadal Sohó in vsa Heferjeva dežela; **11** Abinadábov sin v vseh področjih Dora, ki je imel za ženo Salomonovo hčer Tafáto; **12** Ahilúdov sin Baaná – njemu so pripadali Taanáh, Megída in ves Bet Šeán, ki je pri Caretánu pod Jezreélom, od Bet Šeána do Abél Mehóle, celó do kraja, ki je onkraj Jokneáma; **13** Geberjev sin v Ramót Gileádu – njemu so pripadala mesta Manásejevega sina Jaíra, ki so v Gileádu, njemu je pripadalo tudi območje Argóba, ki je v Bašánu, šestdeset velikih mest z obzidji in bronastimi zapahi; **14** Idójev sin Ahinadáb je imel Mahanájim; **15** Ahimáac je bil v Neftáliju, za ženo je vzel tudi Salomonovo hčer Basemáto; **16** Hušájev sin Baaná je bil v Aserju in v Alótu; **17** Parúahov sin Józafat v Isahárju; **18** Elájev sin Šimí v Benjaminu; **19** Uríjev sin Geber je bil v deželi Gileád, v deželi amoréjskega kralja Sihóna in bašánskega kralja Oga in ta je bil edini častnik, ki je bil v deželi. **20** Juda in Izrael sta bila številna, tako obilna, kakor je peska ob morju; jedli so, pili in se veselili. **21** Salomon je kraljeval nad vsemi kraljestvi od reke do filistejske dežele in do egiptovske meje. Prinašali so darila in vse dni svojega življenja služili Salomonu. **22** Salomonova preskrba za en dan je bila trideset mer fine moke, šestdeset mer moke, **23** deset rejenih volov, dvajset volov s pašnikov in sto ovc, poleg jelenov, srnjakov, damjakov in pitane perjadi. **24** Kajti imel je gospostvo nad vsem področjem na tej strani reke, od Tifsáha celo do Gaze, nad vsemi kralji na tej strani reke, in imel je mir na vseh straneh okoli sebe. **25** Juda in Izrael sta prebivala varno, vsak mož pod svojo trto in pod svojim figovim drevesom, od Dana, celo do Beeršébe, vse Salomonove dni. **26** Salomon je imel štirideset tisoč konjskih boksov za svoje bojne vozove in dvanajst tisoč konjenikov. **27** Ti častniki so zagotavljali živež za kralja Salomona in za vse, ki so prišli k Salomonovi mizi, vsak mož v svojem mesecu. Ničesar jim ni primanjkovalo. **28** Tudi ječmen in slamo za konje in [enogrbe] velblode so prinašali na kraj, kjer so bili častniki, vsak moški glede na svojo zadolžitev. **29** Bog je dal Salomonu modrost in razumevanje, silno mnogo in širino srca, celo kakor je peska, ki je na morski obali. **30** Salomonova modrost je presegala modrost vseh otrok vzhodne dežele in vso modrost Egipta. **31** Kajti bil je modrejši od vseh ljudi; od Ezráhovca Etána in Mahólovih sinov, Hemána, Kalkóla in Dardá in njegov sloves je bil v

vseh narodih naokrog. 32 Izrekel je tri tisoč pregovorov in
njegovih pesmi je bilo tisoč in pet. 33 Govoril je o drevesih,
od cedrovega drevesa, ki je na Libanonu, celo do izopa, ki
poganja iz zidu. Govoril je tudi o živini, o perjadi, o plazečih
stvareh in o ribah. 34 In tja so prihajali iz vseh ljudstev, da
poslušajo Salomonovo modrost, od vseh zemeljskih kraljev,
ki so slišali o njegovi modrosti.

5 Tirski kralj Hirám je svoje služabnike poslal k Salomonu,
kajti slišal je, da so ga mazilili [za] kralja namesto
njegovega očeta, kajti Hirám je bil vedno Davidov oboževalec.
2 Salomon je poslal k Hirámu, rekoč: 3 »Ti veš, da moj oče
David ni mogel zgraditi hiše imenu Gospoda, svojega Boga,
zaradi vojn, ki so bile okoli njega na vsaki strani, dokler jih ni
Gospod položil pod podplate njegovih stopal. 4 Toda sedaj
mi je Gospod, moj Bog, dal počitek na vsaki strani, tako
da ni niti nasprotnika niti zlih dogodkov. 5 Glej, namenil
sem se zgraditi hišo imenu Gospoda, svojega Boga, kakor
je Gospod spregovoril mojemu očetu Davidu, rekoč: ›Tvoj
sin, ki ga bom namesto tebe postavil na tvoj prestol, on bo
zgradil hišo mojemu imenu. 6 Zdaj torej zapovej, da mi iz
Libanona posekajo cedrova drevesa in moji služabniki bodo
s tvojimi služabniki in dal ti bom plačilo za tvoje služabnike,
glede na vse, kar mi boš določil; kajti veš, da med nami ni
nobenega, ki tako vešče seka les kot Sidónci.‹« 7 Ko je
Hirám slišal Salomonove besede, se je pripetilo, da se je
silno razveselil in rekel: »Blagoslovljen bodi ta dan Gospod,
ki je Davidu dal modrega sina nad tem velikim ljudstvom.«
8 In Hirám je poslal k Salomonu, rekoč: »Preudaril sem
stvari, zaradi katerih pošiljaš k meni in izpolnil bom vso tvojo
željo glede cedrovega lesa in glede cipresovega lesa. 9
Moji služabniki ga bodo spravljali dol iz Libanona do morja
in po morju ga bom spravljal v splavih na mesto, ki mi
ga boš določil in povzročim jim, da bodo tam razvezani in
jih boš sprejel, ti pa boš izpolnil mojo željo, da mi daješ
hrano za mojo družino.« 10 Tako je Hirám dajal Salomonu
cedrov les in cipresov les glede na vse njegove želje. 11
Salomon je dajal Hirámu dvajset tisoč mer pšenice za hrano
njegovi družini in dvajset mer čistega olja. Tako je Salomon
dajal Hirámu leto za letom. 12 Gospod je dal Salomonu
modrost, kakor mu je obljubil in bil je mir med Hirámom in
Salomonom in onadva sta sklenila zavezo. 13 Kralj Salomon
je zbral dajatev obveznega dela iz vsega Izraela, in dajatev
obveznega dela je bila trideset tisoč mož. 14 Pošiljal jih je
k Libanonu, deset tisoč na mesec, v izmenah. En mesec
so bili na Libanonu in dva meseca doma. Adonirám pa je
bil nad dajatvijo obveznega dela. 15 Salomon jih je imel
sedemdeset tisoč, ki so nosili bremena in osemdeset tisoč
sekalcev v gorah, 16 poleg glavnih Salomonovih častnikov, ki
so bili nad delom, tri tisoč tristo, ki so vladali nad ljudstvom,
ki je opravljalo delo. 17 Kralj je zapovedal in prinesli so velike
kamne, drage kamne, klesane kamne, da hiši položijo temelj.
18 Salomonovi graditelji, Hirámovi graditelji in kamnoseki so
jih klesali. Tako so pripravili les in kamne, da zgradijo hišo.

6 Pripetilo se je v štiristo osemdesetem letu, potem ko so
Izraelovi otroci izšli iz egiptovske dežele, v četrtem letu
Salomonovega kraljevanja nad Izraelom, v mesecu zivu,
ki je drugi mesec, da je začel graditi Gospodovo hišo. 2
Dolžina hiše, ki jo je kralj Salomon gradil za Gospoda, je bila
šestdeset komolcev, njena širina dvajset komolcev in njena
višina trideset komolcev. 3 Dolžina preddverja pred hišnim
templjem je bila dvajset komolcev, glede na širino hiše in
deset komolcev je bila njegova širina pred hišo. 4 Za hišo je
naredil okna ozkih luči. 5 Ob zidu hiše naokoli je zgradil sobe,
ob zidovih hiše naokoli, tako od templja in od oraklja. Naredil
je sobe naokoli. 6 Najnižja soba je bila pet komolcev široka,
srednja je bila šest komolcev široka in tretja je bila sedem
komolcev široka, kajti zunaj, v zidu hiše je naokoli naredil
ozke opore, da bruna ne bi bila pritrjena v zidove hiše. 7
Hiša, ko je bila ta v gradnji, je bila grajena iz pripravljenega
kamna, preden je bil ta pripeljan tja, tako da tam v hiši ni bilo
slišati niti kladiva niti sekire niti nobenega orodja iz železa, ko
je bila ta v gradnji. 8 Vrata za srednjo sobo so bila na desni
strani hiše. Gor so šli po zavitih stopnicah v srednjo sobo in
iz srednje sobe v tretjo. 9 Tako je gradil hišo in jo dokončal
in hišo pokril z bruni in cedrovimi deskami. 10 Potem je
zgradil sobe ob vsej hiši, pet komolcev visoke in na hišo
so bile pritrjene s cedrovim lesom. 11 Gospodova beseda
je prišla Salomonu, rekoč: 12 » Glede te hiše, ki jo gradiš,
če se boš ravnal po mojih zakonih in izvajal moje sodbe in
varoval vse moje zapovedi, da se ravnaš po njih, potem
bom s teboj izvršil svojo besedo, ki sem jo govoril tvojemu
očetu Davidu. 13 Prebival bom med Izraelovimi otroki in ne
bom zapustil svojega ljudstva Izraela.« 14 Tako je Salomon
zgradil hišo in jo dokončal. 15 Zidove hiše znotraj je obložil
s cedrovimi deskami, tako tla hiše kakor zidove stropa. In
znotraj jih je pokril z lesom in tla hiše pokril s cipresovimi
deskami. 16 Obložil je dvajset komolcev na straneh hiše,
tako tla kakor stene s cedrovimi deskami. Zanjo jih je torej
zgradil znotraj, torej za orakelj, torej za najsvetejši kraj. 17
Hiša, to je tempelj pred njo, je bila dolga štirideset komolcev.
18 Cedrovina hiše znotraj je bila izrezljana s popki in odprtimi
cvetovi. Vse je bilo iz cedrovine; nobenega kamna ni bilo

videti. 19 Orakelj je pripravil znotraj v hiši, da tja postavi
Gospodovo skrinjo zaveze. 20 Orakelj v sprednjem delu je
bil dvajset komolcev po dolžini in dvajset komolcev po širini
in dvajset komolcev po njegovi višini. Prevlekel ga je s čistim
zlatom in tako je pokril oltar, ki je bil iz cedrovine. 21 Tako je
Salomon hišo prevlekel s čistim zlatom. Pred orakljem je
naredil prehode z verižicami iz zlata in to prevlekel z zlatom.
22 Celotno hišo je prevlekel z zlatom, dokler ni dokončal
vse hiše. Prav tako je celoten oltar, ki je bil poleg oraklja,
prevlekel z zlatom. 23 Znotraj oraklja je naredil dva keruba iz
oljkovega lesa, vsakega deset komolcev visokega. 24 Pet
komolcev je merila ena kerubova perut in pet komolcev je
bila druga kerubova perut. Od zadnjega dela ene peruti do
zadnjega dela druge je bilo deset komolcev. 25 Drugi kerub
je meril deset komolcev. Oba keruba sta bila ene mere in
ene velikosti. 26 Višina enega keruba je bila deset komolcev
in takšna je bila ta od drugega keruba. 27 Keruba je postavil
znotraj notranje hiše. Peruti kerubov so se razprostirala tako,
da se je perut enega dotaknila ene stene in perut drugega
keruba se je dotaknila druge stene in njuni peruti sta se
dotikali druga druge v sredi hiše. 28 Keruba je prevlekel z
zlatom. 29 Vse hišne stene naokoli je izrezljal z izrezljanimi
figurami kerubov, palmovih dreves in odprtih cvetov, znotraj
in zunaj. 30 Tla hiše je prevlekel z zlatom, znotraj in zunaj.
31 Za vhod oraklja je naredil vrata iz oljkovega lesa. Vratna
preklada in podboja sta bila petino zidu. 32 Tudi dve vrati sta
bili iz oljkovega lesa in nanju je izrezljal rezljanja kerubov,
palmovih dreves in odprtih cvetov in jih prevlekel z zlatom
in zlato razširil nad keruba in nad palmova drevesa. 33
Tako je tudi za tempeljska vrata naredil podboje iz oljkovega
lesa, četrtino zidu. 34 Dve vrati sta bili iz cipresovega lesa.
Dve vratnici enih vrat sta bili pregibni in dve vratnici drugih
vrat sta bili pregibni. 35 Nanje je izrezljal kerube, palmova
drevesa in odprte cvetove. Prevlekel jih z zlatom, ki se
je prilegal izrezljanemu delu. 36 Notranji dvor je zgradil s
tremi vrstami klesanega kamna in vrsto cedrovih brun. 37 V
četrtem letu, v mesecu zivu, je bil položen temelj Gospodovi
hiši. 38 V enajstem letu, v mesecu bulu, ki je osmi mesec, je
bila hiša dokončana v vseh njenih delih in glede na ves njen
videz. Tako je bila v gradnji sedem let.

7 Toda Salomon je svojo lastno hišo gradil trinajst let
in dokončal vso svojo hišo. 2 Zgradil je tudi hišo
libanonskega gozda; njena dolžina je bila sto komolcev,
njena širina petdeset komolcev in njena višina trideset
komolcev, na štirih vrstah cedrovih stebrov, s cedrovimi
bruni na stebrih. 3 Ta je bila pokrita s cedrovino zgoraj na
brunih, ki so ležala na petinštiridesetih stebrih, [po] petnajst
v vrsti. 4 Tam so bila okna v treh vrstah in svetloba je bila
nasproti svetlobi v treh vrstah. 5 Vsa vrata in podboji so bili
štirioglati, z okni in svetloba je bila nasproti svetlobi v treh
vrstah. 6 Naredil je preddverje iz stebrov. Njegova dolžina je
bila petdeset komolcev in njegova širina trideset komolcev.
Preddverje je bilo pred njimi; in drugi stebri in debela bruna
so bila pred njimi. 7 Potem je naredil preddverje za prestol,
kjer bi lahko sodil, celó preddverje sodbe. To je bilo prekrito
s cedrovino od ene strani tal do druge. 8 Hiša, v kateri je
prebival, je imela drug dvor znotraj preddverja, ki je bilo iz
podobnega dela. Salomon je naredil tudi hišo za faraonovo
hčer, ki si jo je vzel za ženo, podobno temu preddverju. 9
Vse te so bile iz dragih kamnov, glede na mere klesanih
kamnov, žagane z žagami, zunaj in znotraj, celo od temelja
do napušča in tako na zunanji strani proti velikemu dvoru. 10
Temelj je bil iz dragih kamnov, celo velikih kamnov, kamnov
desetih komolcev in kamnov osmih komolcev. 11 Zgoraj so
bili dragi kamni, po meri klesanih kamnov in cedrovina. 12
Velik dvor naokoli je bil s tremi vrstami klesanih kamnov
in vrsto cedrovih brun, tako za notranji dvor Gospodove
hiše in za preddverje hiše. 13 Kralj Salomon je poslal in
Hiráma pripeljal iz Tira. 14 Bil je vdovin sin iz Neftálijevega
rodu, njegov oče pa je bil mož iz Tira, delavec v bronu.
Napolnjen je bil z modrostjo, razumevanjem in spretnostjo,
da opravlja vsa dela z bronom. Prišel je h kralju Salomonu
in opravil vse njegovo delo. 15 Kajti vlil je dva stebra iz
brona, vsakega po osemnajst komolcev visokega in vrvica
dvanajstih komolcev je naokoli obdajala vsakega izmed njiju.
16 Naredil je dva kapitela iz vlitega brona, da ju postavi na
vrhova stebrov. Višina enega kapitela je bila pet komolcev in
višina drugega kapitela je bila pet komolcev. 17 In mreže iz
narejenih zank in spleten verižni del za kapitele, ki so bili na
vrhu stebrov; sedem za en kapitel in sedem za drug kapitel.
18 Naredil je stebre in dve vrsti naokoli na eni mreži, da z
granatnimi jabolki pokrije kapitele, ki so bili na vrhu. Tako je
storil tudi za drugi kapitel. 19 Kapitela, ki sta bila na vrhu
stebrov v preddverju, sta bila iz lilijastega dela, štiri komolce.
20 Kapitela na dveh stebrih sta imela granatna jabolka tudi
zgoraj, nasproti vdolbini, ki je bila pri mreži. Granatnih jabolk
je bilo dvesto v vrstah naokoli na drugem kapitelu. 21 Stebra
je postavil v preddverju templja. Postavil je desni steber
in ga imenoval Jahín, in postavil je levi steber ter njegovo
ime imenoval Boaz 22 Na vrhu stebrov je bilo lilijasto delo.
Tako je bilo delo stebrov dokončano. 23 Naredil je ulito
morje, deset komolcev od enega robu, do drugega. To je
bilo naokoli okroglo in njegova višina je bila pet komolcev.
Vrvica tridesetih komolcev ga je obkrožila naokoli. 24 Pod

njegovim robom naokoli so bili popki, ki so ga obdajali, deset na komolec, ki so naokoli obdajali morje. Popki so bili uliti v dveh vrstah, ko je bilo to ulito. **25** To je stalo na dvanajstih volih; trije so gledali proti severu, trije so gledali proti zahodu, trije so gledali proti jugu in trije so gledali proti vzhodu. Morje je bilo postavljeno zgoraj na njih in vsi njihovi zadnji deli so bili [obrnjeni] navznoter. **26** To je bilo za širino roke debelo in njegov rob je bil izdelan kakor rob čaše, s cvetovi lilij. Vseboval je dva tisoč čebrov. **27** Naredil je deset podstavkov iz brona; štiri komolce je bila dolžina enega podstavka, štiri komolce je bila njegova širina in tri komolce njegova višina. **28** Delo podstavkov je bilo na ta način: imeli so robove in robovi so bili med ploskvami. **29** Na robovih, ki so bili med ploskvami, so bili levi, voli in kerubi. Na ploskvah je bil zgoraj podstavek in spodaj pod levi in voli so bili nekateri dodatki, narejeni iz tankega dela. **30** Vsak podstavek je imel štiri bronasta kolesa in bronaste osi. Njegovi štirje vogali so imeli opornike. Pod [okroglim] umivalnikom so bili oporniki uliti, pri strani vsakega dodatka. **31** Odprtina le-tega znotraj kapitela in nad njim je bila komolec, toda odprtina le-tega je bila okrogla po delu podstavka, komolec in pol. Prav tako so bili na njegovi odprtini reliefi s svojimi robovi, štirioglati, neokrogli. **32** Pod robovi so bila štiri kolesa in držaji koles so bili pritrjeni k podstavku. Višina kolesa je bila komolec in pol. **33** Delo koles je bilo podobno delu kolesa bojnega voza. Njihovi držaji, njihova platišča, njihove napere in njihova pesta so bila vsa ulita. **34** Bili so štirje oporniki k štirim vogalom enega podstavka in oporniki so bili del samega podstavka. **35** Na vrhu podstavka je bil zaokrožen krog, pol komolca visok in na vrhu podstavka so bile njegove ploskve in njegovi robovi iz istega. **36** Kajti na oseh ploskev in na njegovih robovih je izrezljal kerube, leve in palmova drevesa, glede na razmerja vsakega in dodatke naokoli. **37** Na ta način je naredil deset podstavkov. Vsi izmed njih so imeli en ulitek, eno mero in eno velikost. **38** Potem je naredil deset [okroglih] bronastih umivalnikov. En [okrogel] umivalnik je vseboval štirideset čebrov. In vsak [okrogel] umivalnik je imel štiri komolce in na vsakem izmed desetih podstavkov en [okrogel] umivalnik. **39** Pet podstavkov je postavil na desno stran hiše in pet na levo stran hiše. Morje je postavil na desno stran hiše, proti vzhodu, nasproti jugu. **40** Hirám je naredil [okrogle] umivalnike, lopate in umivalnike. Tako je Hirám naredil konec vseh del, ki jih je kralj Salomon storil za Gospodovo hišo: **41** dva stebra; dve skledi iz kapitelov, ki sta bili na vrhu dveh stebrov; dve mreži, da pokrijeta dve skledi kapitelov, ki sta bili na vrhu stebrov; **42** štiristo granatnih jabolk za dve mreži, celó dve vrsti granatnih jabolk za eno mrežo, da pokrijejo dve skledi kapitelov, ki sta bili na stebrih; **43** deset podstavkov; deset [okroglih] umivalnikov na podstavkih; **44** eno morje in dvanajst volov pod morjem; **45** lonce; lopate in umivalnike. Vse te posode, ki jih je Hirám naredil kralju Salomonu za Gospodovo hišo, so bile iz svetlega brona. **46** Na jordanski ravnini jih je kralj ulil, na ilovnati zemlji med Sukótom in Caretánom. **47** Salomon je pustil vse posode nestehtane, ker jih je bilo silno mnogo. Niti niso ugotovili teže brona. **48** Salomon je naredil vse posode, ki so pripadale Gospodovi hiši: zlat oltar in zlato mizo, na kateri je bil hleb navzočnosti; **49** svečnike iz čistega zlata, pet na desni strani in pet na levi, pred orakljem, s cvetovi, svetilkami in utrinjači iz zlata; **50** sklede; utrinjala; umivalnike; žlice; kadilnice iz čistega zlata in tečaje iz zlata, tako za vrata notranje hiše najsvetejšega kraja in za vrata hiše, namreč od templja. **51** Tako je bilo dokončano vse delo, ki ga je kralj Salomon naredil za Gospodovo hišo. Salomon je prinesel noter stvari, ki jih je posvetil njegov oče David, torej srebro, zlato in posode je položil med zaklade Gospodove hiše.

8 Potem je Salomon zbral Izraelove starešine in vse poglavarje rodov, vodilne izmed očetov Izraelovih otrok, h kralju Salomonu v Jeruzalem, da bi lahko prinesli gor skrinjo Gospodove zaveze iz Davidovega mesta, ki je Sion. **2** Vsi možje iz Izraela so se na praznik zbrali h kralju Salomonu, v mesecu etanímu, ki je sedmi mesec. **3** Prišli so vsi Izraelovi starešine in duhovniki so dvignili skrinjo. **4** Gor so prinesli Gospodovo skrinjo, šotorsko svetišče skupnosti shoda in vse svete posode, ki so bile v šotorskem svetišču, celo te so duhovniki in Lévijevci prinesli gor. **5** Kralj Salomon in vsa Izraelova skupnost, ki je bila zbrana k njemu, so bili z njim pred skrinjo. Žrtvovali so ovce in vole, ki se jih zaradi množice ni dalo ne povedati ne prešteti. **6** Duhovniki so skrinjo Gospodove zaveze prinesli na njeno mesto, v hišni orakelj, k najsvetejšemu kraju, celo pod peruti kerubov. **7** Kajti keruba sta svoji dve peruti razprostirala nad prostorom skrinje in keruba sta od zgoraj pokrivala skrinjo in njena drogova. **8** Drogova so izvlekli, da sta se konca drogov videla iz svetega kraja pred orakljem, odzunaj pa nista bila vidna in tam sta do današnjega dne. **9** V skrinji ni bilo ničesar razen dveh kamnitih plošč, ki ju je Mojzes položil tja pri Horebu, ko je Gospod sklenil zavezo z Izraelovi otroci, ko so prišli iz egiptovske dežele. **10** Pripetilo se je, ko so duhovniki prišli ven iz svetega kraja, da je oblak napolnil Gospodovo hišo, **11** tako da duhovniki zaradi oblaka niso mogli stati, da bi služili, kajti Gospodova slava je napolnila Gospodovo hišo. **12** Potem je spregovoril Salomon: » Gospod je rekel, da bo prebival v gosti temi. **13** Zagotovo sem ti zgradil hišo,

da prebivaš v njej, ustaljen kraj zate, da v njem prebivaš na veke.« 14 Kralj je obrnil svoj obraz naokrog in blagoslovil vso Izraelovo skupnost (in vsa Izraelova skupnost je stala) 15 in rekel je: »Blagoslovljen bodi Gospod, Izraelov Bog, ki je s svojimi usti spregovoril mojemu očetu Davidu in je to izpolnil s svojo roko, rekoč: 16 ›Od dneva, ko sem svoje ljudstvo Izraela privedel ven iz Egipta, nisem izbral nobenega mesta izmed vseh Izraelovih rodov, da bi zgradil hišo, da bi bilo v njej lahko moje ime, temveč sem izbral Davida, da bo nad mojim ljudstvom Izraelom.‹ 17 To je bilo na srcu mojega očeta Davida, da zgradi hišo za ime Gospoda, Izraelovega Boga. 18 Gospod je rekel mojemu očetu Davidu: ›Medtem ko je bilo to v tvojem srcu, da zgradiš hišo mojemu imenu, si storil dobro, da je bilo to v tvojem srcu. 19 Vendar pa hiše ne boš gradil ti, temveč tvoj sin, ki bo izšel iz tvojih ledij, on bo zgradil hišo mojemu imenu.‹ 20 Gospod je izpolnil svojo besedo, ki jo je govoril in dvignjen sem bil na položaj svojega očeta Davida in sedim na Izraelovem prestolu, kakor je obljubil Gospod in zgradil sem hišo za ime Gospoda, Izraelovega Boga. 21 Tam sem pripravil prostor za skrinjo, v kateri je Gospodova zaveza, ki jo je on sklenil z našimi očeti, ko jih je privedel ven iz egiptovske dežele.« 22 Salomon je stal pred Gospodovim oltarjem v prisotnosti vse Izraelove skupnosti in svoji roki razširil proti nebu 23 in rekel: » Gospod, Izraelov Bog, ni Boga, podobnega tebi, na nebu zgoraj ali na zemlji spodaj, ki ohranjaš zavezo in usmiljenje s svojimi služabniki, ki z vsem svojim srcem hodijo pred teboj, 24 ki si svojemu služabniku Davidu, mojemu očetu, ohranil to, kar si mu obljubil. Govoril si s svojimi usti in si to tudi izpolnil s svojo roko, kakor je to ta dan. 25 Zato zdaj Gospod, Izraelov Bog, ohrani s svojim služabnikom Davidom, mojim očetom, to, kar si mu obljubil, rekoč: ›Ne bo ti zmanjkalo moža v mojem pogledu, da bi sedel na Izraelovem prestolu; samo da tvoji otroci pazijo na svojo pot, da hodijo pred menoj, kakor si ti hodil pred menoj.‹ 26 Sedaj, oh Izraelov Bog, naj bo tvoja beseda, prosim te, resnična, ki si jo govoril svojemu služabniku, mojemu očetu Davidu. 27 Toda ali bo Bog zares prebival na zemlji? Glej, nebo in nebesa nebes te ne morejo obseči, kako veliko manj ta hiša, ki sem jo zgradil? 28 Vendar se ozri na molitev svojega služabnika in k njegovi ponižni prošnji, oh Gospod, moj Bog, da prisluhneš klicu in molitvi, ki jo ta dan tvoj služabnik moli pred teboj, 29 da bodo tvoje oči lahko ponoči in podnevi odprte proti tej hiši, torej proti kraju, o katerem si rekel: ›Moje ime bo tam, ‹ da boš lahko prisluhnil molitvi, ki jo bo tvoj služabnik naredil k temu kraju. 30 Prisluhni ponižni prošnji svojega služabnika in svojega ljudstva Izraela, ko bodo molili k temu kraju. Pozorno poslušaj v nebesih, svojem prebivališču. In ko si pozorno slišal, odpusti. 31 Če se katerikoli človek prekrši zoper svojega bližnjega in je nanj položena prisega, da mu povzroči, da priseže in prisega pride pred tvoj oltar v tej hiši, 32 potem pozorno poslušaj v nebesih, ukrepaj in sodi svoja služabnika, obsodi zlobnega, da privedeš njegovo pot na njegovo glavo in opraviči pravičnega, da mu daš glede na njegovo pravičnost. 33 Ko bo tvoje ljudstvo Izrael udarjeno pred sovražnikom, ker so grešili zoper tebe in se bo ponovno obrnilo k tebi, priznalo tvoje ime, molilo in naredilo ponižno prošnjo k tebi v tej hiši, 34 potem pozorno poslušaj v nebesih in odpusti greh svojega ljudstva Izraela in jih ponovno privedi v deželo, ki jo daješ njihovim očetom. 35 Ko je nebo zaprto in ni dežja, ker so grešili zoper tebe; če molijo k temu kraju in priznajo tvoje ime in se obrnejo od svojega greha, ko si jih ti prizadel, 36 potem pozorno poslušaj v nebesih in odpusti greh svojih služabnikov in svojega ljudstva Izraela, da jih naučiš dobro pot, po kateri naj bi hodili in jim daš dež na svojo deželo, ki si jo dal svojemu ljudstvu v dediščino. 37 Če bo v deželi lakota, če bo kužna bolezen, kvarjenje, plesen, leteča kobilica ali če bo tam gosenica; če jih njihov sovražnik oblega v deželi njihovih mest, kakršnakoli nadloga, kakršnakoli bolezen bo, 38 kakršnokoli molitev in ponižno prošnjo bo naredil katerikoli človek ali vse tvoje ljudstvo Izrael, ki bo spoznal, vsak mož nadlogo svojega lastnega srca in bo svoje roke razširil proti tej hiši, 39 potem pozorno poslušaj v nebesih, svojem prebivališču, odpusti, ukrepaj in daj vsakemu možu glede na njegove poti, čigar srce poznaš (kajti ti, celó le ti, poznaš srca vseh človeških otrok), 40 da se te bodo lahko bali vse dni, ki jih živijo v deželi, ki si jo dal našim očetom. 41 Poleg tega glede tujca, ki ni iz tvojega ljudstva Izraela, temveč zaradi tvojega imena prihaja iz daljne dežele 42 (kajti slišali bodo o tvojem velikem imenu, o tvoji močni roki in o tvojem iztegnjenem laktu), ko bo prišel in molil k tej hiši, 43 pozorno poslušaj v nebesih, svojem bivališču in ukrepaj glede na vse, za kar bo tujec klical k tebi, da bo vse ljudstvo zemlje lahko spoznalo tvoje ime, da se te boji, kakor to dela tvoje ljudstvo Izrael in da bodo lahko vedeli, da je ta hiša, ki sem jo zgradil, imenovana po tvojem imenu. 44 Če gre tvoje ljudstvo ven na bitko zoper svojega sovražnika, kamorkoli jih boš poslal in bodo molili h Gospodu, k mestu, ki si ga ti izbral in k hiši, ki sem jo zgradil za tvoje ime, 45 potem pozorno poslušaj v nebesih njihovo molitev, njihovo ponižno prošnjo in obravnavaj njihov primer. 46 Če grešijo zoper tebe (kajti tam ni človeka, ki ne greši) in si jezen nanje in jih izročiš sovražniku, tako da jih odvedejo ujetnike v deželo sovražnika, daleč ali blizu, 47

vendar če si bodo premislili v deželi, kamor so bili odvedeni ujeti in se pokesajo in naredijo ponižno prošnjo k tebi, v deželi tistih, ki so jih odvedli ujete, rekoč: ›Grešili smo in storili pokvarjeno, zagrešili smo zlobnost‹ 48 in se tako vrnejo k tebi z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo v deželi svojih sovražnikov, ki so jih odvedli ujete in molijo k tebi, k svoji deželi, ki si jo dal njihovim očetom, mestu, ki si ga ti izbral in hiši, ki sem jo zgradil za tvoje ime, 49 potem pozorno poslušaj njihovo molitev in njihovo ponižno prošnjo v nebesih, svojem prebivališču in obravnavaj njihov primer 50 in odpusti svojemu ljudstvu, ker so grešili zoper tebe in vse njihove prestopke, s katerimi so se prekršili zoper tebe in jim daj sočutje pred tistimi, ki so jih odvedli ujete, da bodo lahko imeli sočutje do njih, 51 kajti oni so tvoje ljudstvo in tvoja dediščina, ki si jo privedel iz Egipta, iz srede železne talilne peči, 52 da bodo tvoje oči lahko odprte k ponižni prošnji tvojega služabnika in k ponižni prošnji tvojega ljudstva Izraela, da jim prisluhneš v vsem, v čemer kličejo k tebi. 53 Kajti oddvojil si jih izmed vsega zemeljskega ljudstva, da bi bili tvoja dediščina, kakor si govoril po roki svojega služabnika Mojzesa, ko si naše očete privedel iz Egipta, oh Gospod Bog.« 54 Bilo je tako, ko je Salomon nehal moliti vso to molitev in ponižno prošnjo h Gospodu, da je vstal izpred Gospodovega oltarja od klečanja na svojih kolenih, s svojima rokama, razširjenima k nebu. 55 Vstal je in z močnim glasom blagoslovil vso Izraelovo skupnost, rekoč: 56 »Blagoslovljen bodi Gospod, ki je svojemu ljudstvu Izraelu dal počitek, glede na vse, kar je obljubil. Niti ena beseda ni manjkala od vse njegove dobre obljube, ki jo je obljubil po roki svojega služabnika Mojzesa. 57 Gospod, naš Bog, naj bo z nami, kakor je bil z našimi očeti. Naj nas ne pusti niti naj nas ne zapusti, 58 da bo lahko naša srca nagnil k sebi, da hodimo po vseh njegovih poteh in da ohranjamo vse njegove zapovedi, njegove zakone in njegove sodbe, ki jih je zapovedal našim očetom. 59 Naj bodo te moje besede, s katerimi sem naredil ponižno prošnjo pred Gospodom, blizu Gospodu, našemu Bogu, podnevi in ponoči, da ohrani zadevo svojega služabnika in zadevo svojega ljudstva Izraela ob vseh časih, kakor bo stvar zahtevala, 60 da bo vse ljudstvo zemlje lahko vedelo, da Gospod je Bog in da tam ni nobenega drugega. 61 Naj bo vaše srce torej popolno z Gospodom, našim Bogom, da se ravna po njegovih zakonih in da ohranja njegove zapovedi, kakor je ta dan.« 62 Kralj in ves Izrael z njim je daroval klavno daritev pred Gospodom. 63 Salomon je daroval žrtvovanje mirovnih daritev, ki jih je daroval Gospodu, dvaindvajset tisoč volov in sto dvajset tisoč ovc. Tako so kralj in vsi Izraelovi otroci posvetili Gospodovo hišo. 64 Istega dne je kralj posvetil sredino dvora, ki je bila pred Gospodovo hišo, kajti tam je daroval žgalne daritve, jedilne daritve in tolščo mirovnih daritev, ker je bil bronast oltar, ki je bil pred Gospodom, premajhen, da sprejme žgalne daritve, jedilne daritve in tolščo mirovnih daritev. 65 Ob tistem času je Salomon priredil praznovanje in ves Izrael z njim, velika skupnost, od vhoda v Hamát do egiptovske reke, pred Gospodom, svojim Bogom, sedem dni in sedem dni, torej štirinajst dni. 66 Na osmi dan je ljudstvo odposlal proč in blagoslovili so kralja in radostni in veselega srca zaradi vse dobrote, ki jo je Gospod storil za svojega služabnika Davida in za svoje ljudstvo Izrael, odšli k svojim šotorom.

9 Pripetilo se je, ko je Salomon dokončal gradnjo Gospodove hiše, kraljeve hiše in vsega, kar je Salomon želel, kar mu je ugajalo storiti, 2 da se je Gospod drugič prikazal Salomonu, kakor se mu je prikazal pri Gibeónu. 3 Gospod mu je rekel: »Slišal sem tvojo molitev in tvojo ponižno prošnjo, ki si jo storil pred menoj. Jaz sem posvetil to hišo, ki si jo zgradil, da tja na veke postavim svoje ime in moje oči in moje srce bodo neprestano tam. 4 Če boš hodil pred menoj, kakor je hodil tvoj oče David, v neokrnjenosti srca in v poštenosti, da storiš glede na vse, kar sem ti zapovedal in da boš ohranjal moje zakone in moje sodbe, 5 potem bom na veke utrdil prestol tvojega kraljestva nad Izraelom, kakor sem obljubil tvojemu očetu Davidu, rekoč: ›Ne bo ti manjkal mož na Izraelovem prestolu.‹ 6 Toda če se boste obrnili od sledenja meni, vi ali vaši otroci in ne boste ohranjali mojih zapovedi in mojih zakonov, ki sem jih postavil pred vas, temveč boste šli in služili drugim bogovom in jih oboževali, 7 potem bom Izraela odsekal iz dežele, ki sem jim jo dal in to hišo, ki sem jo posvetil za svoje ime, bom vrgel iz svojega pogleda in Izrael bo med vsemi ljudstvi pregovor in tarča posmeha. 8 In ob tej hiši, ki je visoka, bo vsak, kdor gre mimo nje, osupel in bo sikal. Rekli bodo: ›Zakaj je Gospod tako storil tej deželi in tej hiši?‹ 9 Odgovorili bodo: ›Ker so zapustili Gospoda, svojega Boga, ki je njihove očete privedel ven iz egiptovske dežele in so se oprijeli drugih bogov, jih oboževali in jim služili, zato je Gospod nadnje privedel vse to zlo.‹ 10 Pripetilo se je ob koncu dvajsetih let, ko je Salomon zgradil dve hiši, Gospodovo hišo in kraljevo hišo, 11 (torej tirski kralj Hirám je Salomona opremil s cedrovim lesom, cipresovim lesom in z zlatom, glede na vso njegovo željo) da je nató kralj Salomon Hirámu dal dvajset mest v galilejski deželi. 12 Hirám je prišel iz Tira, da bi videl mesta, ki mu jih je Salomon dal. Le-ta pa mu niso ugajala. 13 Rekel je: »Kakšna so ta mesta, ki si mi jih dal, moj brat?«

Imenoval jih je dežela Kabúl do tega dne. 14 Hirám je poslal h kralju sto dvajset talentov zlata. 15 In to je razlog dajatve obveznega dela, ki ga je dvignil kralj Salomon, da zgradi Gospodovo hišo, svojo lastno hišo, Miló, jeruzalemsko obzidje, Hacór, Megído in Gezer. 16 Kajti faraon, egiptovski kralj, je odšel gor, zavzel Gezer, ga požgal z ognjem in umoril Kánaance, ki so prebivali v mestu in ga dal za darilo svoji hčeri, Salomonovi ženi. 17 Salomon je zgradil Gezer, spodnji Bet Horón, 18 Baalát, Tadmór v divjini, v deželi 19 in vsa skladiščna mesta, ki jih je imel Salomon in mesta za njegove bojne vozove in mesta za njegove konjenike in to, kar je Salomon želel, da zgradi v Jeruzalemu, na Libanonu in po vsej deželi svojega gospostva. 20 Na vse ljudstvo, ki je preostalo od Amoréjcev, Hetejcev, Perizéjcev, Hivéjcev in Jebusejcev, ki niso bili od Izraelovih otrok, 21 na njihove otroke, ki so za njimi preostali v deželi, ki jih Izraelovi otroci niso mogli popolnoma uničiti, je Salomon naložil dajatev davka prisilnega dela do tega dne. 22 Toda izmed Izraelovih otrok Salomon ni naredil nobenega sužnja, temveč so bili bojevniki, njegovi služabniki, njegovi princi, njegovi poveljniki, vodje njegovih bojnih voz in njegovi konjeniki. 23 Ti so bili glavni častniki, ki so bili nad Salomonovim delom, petsto petdeset, ki so nadzorovali ljudstvo, ki je opravljalo delo. 24 Toda faraonova hči je prišla gor iz Davidovega mesta k svoji hiši, ki jo je Salomon zgradil zanjo. Potem je zgradil Miló. 25 Trikrat na leto je Salomon daroval žgalne daritve in mirovne daritve na oltarju, ki ga je zgradil Gospodu in zažgal je kadilo na oltarju, ki je bil pred Gospodom. Tako je dokončal hišo. 26 Kralj Salomon je naredil floto ladij v Ecjón Geberju, ki je poleg Elota, na obali Rdečega morja, v edómski deželi. 27 Hirám je s Salomonovimi služabniki poslal v floto svoje služabnike, pomorščake, ki so imeli znanje o morju. 28 Prišli so do Ofírja in od tam vzeli zlato, štiristo dvajset talentov in to prinesli h kralju Salomonu.

10 Ko je kraljica iz Sabe slišala o Salomonovem slovesu glede Gospodovega imena, je prišla, da ga preizkusi s težkimi vprašanji. 2 Prišla je v Jeruzalem z zelo velikim spremstvom, s kamelami, ki so nosile dišave, zelo veliko zlata in [z] dragocenimi kamni. Ko je prišla k Salomonu, se je z njim posvetovala o vsem, kar je bilo na njenem srcu. 3 Salomon ji je povedal [odgovore na] vsa njena vprašanja. Ničesar ni bilo skritega pred kraljem, kar ji ne bi povedal. 4 Ko je kraljica iz Sabe videla vso Salomonovo modrost in hišo, ki jo je zgradil, 5 hrano njegove mize, sedenje njegovih služabnikov in položaj njegovih strežnikov, njihovo obleko, njegove dvorne točaje in njegovo vzpenjanje, s katerim je odšel gor h Gospodovi hiši, v njej ni bilo več duha. 6 Rekla je kralju: »Poročilo, ki sem ga slišala v svoji lastni deželi, o tvojih dejanjih in o tvoji modrosti, je bilo resnično. 7 Vendar nisem verjela besedam, dokler nisem prišla in so moje oči to videle. Glej, niti polovice mi niso povedali. Tvoja modrost in uspevanje presega sloves, ki sem ga slišala. 8 Srečni so tvoji možje, srečni so ti tvoji služabniki, ki nenehno stojijo pred teboj in ki slišijo tvojo modrost. 9 Blagoslovljen bodi Gospod, tvoj Bog, ki se je razveseljeval v tebi, da te je posadil na Izraelov prestol. Ker je Gospod na veke ljubil Izraela, zato te je postavil za kralja, da izvajaš sodbo in pravico.« 10 Kralju je izročila sto dvajset talentov zlata in od dišav zelo veliko zalogo in dragocene kamne. Tja ni prišlo več takšno obilje dišav kakor te, ki jih je kraljica iz Sabe dala kralju Salomonu. 11 Prav tako je Hirámova mornarica, ki je iz Ofírja pripeljala zlato, iz Ofírja pripeljala veliko obilje sandalovine in dragocenih kamnov. 12 Kralj je iz sandalovine naredil stebre za Gospodovo hišo in za kraljevo hišo, tudi harfe in plunke za pevce. Do tega dne tja ni prišlo nobene takšne sandalovine niti jih niso videli. 13 Kralj Salomon je kraljici iz Sabe izročil vse njene želje, karkoli je prosila, poleg tega, kar ji je Salomon dal od svoje kraljeve radodarnosti. Tako se je obrnila in odšla v svojo lastno deželo, ona in njeni služabniki. 14 Torej teža zlata, ki je v enem letu prišla k Salomonu, je bila šeststo šestinšestdeset talentov zlata, 15 poleg tega kar je imel od trgovcev, od preprodaje trgovcev z dišavami, od vseh kraljev iz Arabije in od voditeljev dežele. 16 Kralj Salomon je naredil dvesto okroglih ščitov iz kovanega zlata. Šeststo šeklov zlata je šlo k enemu okroglemu ščitu. 17 Naredil je tristo ščitov iz kovanega zlata. Tri funte zlata je šlo za en ščit. Kralj jih je postavil v hiši libanonskega gozda. 18 Poleg tega je kralj naredil velik prestol iz slonovine in ga prevlekel z najboljšim zlatom. 19 Prestol je imel šest stopnic in vrh prestola je bil zadaj okrogel. Na vsaki strani prestola sta bili naslonjali za roke in dva leva sta stala poleg naslonjal za roke. 20 Dvanajst levov je stalo na eni strani in na drugi, na šestih stopnicah. Kaj podobnega ni bilo narejenega v nobenem kraljestvu. 21 Vse Salomonove posode za pitje so bile iz zlata in vse posode hiše libanonskega gozda so bile iz čistega zlata, nobena ni bila iz srebra. V Salomonovih dneh le-to ni veljalo za nič. 22 Kajti kralj je imel na morju taršíško mornarico s Hirámovo mornarico. Enkrat na tri leta je prišla mornarica iz Taršíša noseč zlato, srebro, slonovino, opice in pave. 23 Tako je kralj Salomon zaradi bogastva in zaradi modrosti prekosil vse zemeljske kralje. 24 Vsa zemlja je iskala Salomona, da sliši njegovo modrost, ki jo je Bog položil v njegovo srce. 25 Vsak mož je prinesel svoje darilo,

posode iz srebra, posode iz zlata, obleke, bojno opremo, dišave, konje, mule in to leto za letom. 26 Salomon je zbral skupaj bojne vozove in konjenike. Imel je tisoč štiristo bojnih voz in dvanajst tisoč konjenikov, ki jih je usmeril v mesta za bojne vozove in s kraljem v Jeruzalem. 27 Kralj je storil, da je bilo v Jeruzalemu zaradi obilja srebra kakor kamnov in storil, da je bilo ceder kakor egiptovskih smokev, ki so v dolini. 28 Salomon je imel konje, privedene iz Egipta in laneno prejo. Kraljevi trgovci so laneno prejo prejeli za ceno. 29 Bojni voz je prišel gor in se iz Egipta pripeljal za šeststo šeklov srebra, konj pa [za] sto petdeset. Tako so jih za vse hetejske kralje in za sirske kralje privedli ven z njihovimi sredstvi.

11 Toda kralj Salomon je ljubil mnoge tuje žene, skupaj s faraonovo hčerjo, ženske iz Moába, Amónke, Edómke, Sidónke in Hetejke, 2 od narodov glede katerih je Gospod Izraelovim otrokom rekel: »Ne boste vstopili k njim niti oni ne smejo vstopiti k vam, kajti zagotovo bodo vaše srce odvrnili za svojimi bogovi.« Salomon se je v ljubezni trdno pridružil k njim. 3 Imel je sedemsto žená, princese in tristo priležnic in njegove žene so odvrnile njegovo srce. 4 Kajti zgodilo se je, ko je bil Salomon star, da so njegove žene njegovo srce odvrnile za drugimi bogovi in njegovo srce ni bilo popolno z Gospodom, njegovim Bogom, kot je bilo srce njegovega očeta Davida. 5 Kajti Salomon je šel za Astarto, boginjo Sidóncev in za Milkómom, gnusobo Amóncev. 6 Salomon je počel zlo v Gospodovih očeh in ni popolnoma šel za Gospodom, kakor je delal njegov oče David. 7 Potem je Salomon zgradil visok kraj za Kemoša, gnusobo Moábcev, na hribu, ki je pred Jeruzalemom in za Moloha, ogabnost Amónovih otrok. 8 Podobno je storil za vse svoje tuje žene, ki so zažigale kadilo in žrtvovale svojim bogovom. 9 Gospod pa je bil jezen nad Salomonom, ker je bilo njegovo srce odvrnjeno od Gospoda, Izraelovega Boga, ki se mu je dvakrat prikazal 10 in mu je glede te stvari zapovedal, da naj ne gre za drugimi bogovi. Toda tega, kar mu je Gospod zapovedal, ni ohranil. 11 Zato je Gospod Salomonu rekel: »Ker si to storil in nisi obvaroval moje zaveze in mojih zakonov, ki sem ti jih zapovedal, ti bom zagotovo iztrgal kraljestvo in ga dal tvojemu služabniku. 12 Vendar zaradi tvojega očeta Davida tega ne bom storil v tvojih dneh, temveč ga bom iztrgal iz roke tvojega sina. 13 Toda ne bom odtrgal vsega kraljestva, temveč bom en rod dal tvojemu sinu zaradi Davida, svojega služabnika in zaradi Jeruzalema, ki sem ga izbral.« 14 Gospod je Salomonu razvnel nasprotnika, Edómca Hadáda. Ta je bil iz kraljevega semena v Edómu. 15 Kajti pripetilo se je, ko je bil David v Edómu in je Joáb, poveljnik vojske, odšel gor, da pokoplje umorjene, potem ko je udaril vsakega moškega v Edómu 16 (kajti šest mesecev je Joáb ostal tam z vsem Izraelom, dokler ni iztrebil vsakega moškega v Edómu), 17 da je Hadád pobegnil, on in z njim nekateri Edómci, služabniki njegovega očeta, da gredo v Egipt; Hadád je bil še majhen otrok. 18 Vstali so iz Midjána in prišli v Parán in s seboj so vzeli može iz Parána ter prišli v Egipt, k faraonu, egiptovskemu kralju, ki mu je dal hišo, mu določil živež in mu dal deželo. 19 Hadád je našel veliko naklonjenost v faraonovih očeh, tako da mu je dal za ženo sestro svoje lastne žene, sestro kraljice Tahpenése. 20 Tahpenésina sestra mu je rodila Genubáta, njegovega sina, ki ga je Tahpenésa vzgajala v faraonovi hiši in Genubát je bil v faraonovi hiši med faraonovimi sinovi. 21 Ko je Hadád v Egiptu slišal, da je David zaspal s svojimi očeti in da je bil Joáb, poveljnik vojske, mrtev, je Hadád rekel faraonu: »Pusti me oditi, da lahko grem k svoji lastni deželi.« 22 Potem mu je faraon rekel: »Toda kaj ti je manjkalo z menoj, glej, da si prizadevaš, da greš v svojo lastno deželo?« Odgovoril je: »Nič, vendar me vseeno pusti oditi.« 23 Bog pa mu je razvnel drugega nasprotnika, Eljadájevega sina Rezóna, ki je pobegnil pred svojim gospodom Hadadézerjem, kraljem iz Cobe. 24 K sebi je zbral može in postal poveljnik nad četo, ko je David usmrtil tiste iz Cobe in odšli so v Damask, tam prebivali in kraljevali v Damasku. 25 Vse Salomonove dni je bil nasprotnik Izraelu, poleg vragolije, ki jo je storil Hadád. Preziral je Izrael in kraljeval nad Sirijo. 26 Jerobeám, Nebátov sin, Efratejec iz Ceréde, Salomonov služabnik (katerega materino ime je bilo Cerúja, vdova), celo on je dvignil svojo roko zoper kralja. 27 To je bil razlog, da je svojo roko dvignil zoper kralja. Salomon je zgradil Miló in popravil vrzeli mesta svojega očeta Davida. 28 Mož Jerobeám je bil mogočen, hraber človek in Salomon, ko je videl, da je bil mladenič podjeten, ga je postavil za vladarja nad vso zadolžitvijo Jožefove hiše. 29 Pripetilo se je ob tistem času, ko je Jerobeám odšel iz Jeruzalema, da ga je na poti našel prerok Šilčan Ahíja, in ta se je odel z novo obleko in onadva sta bila sama na polju. 30 Ahíja je zgrabil novo obleko, ki je bila na njem in jo raztrgal na dvanajst kosov 31 in rekel Jerobeámu: »Vzemi si deset kosov, kajti tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›Glej, iztrgal bom kraljestvo iz Salomonove roke in tebi bom dal deset rodov 32 (toda on bo imel en rod zaradi mojega služabnika Davida in zaradi Jeruzalema, mesta, ki sem ga izbral izmed vseh Izraelovih rodov), 33 zato ker so me zapustili in oboževali Astarto, boginjo Sidóncev, Kemoša, boga Moábcev in Milkóma, boga Amónovih otrok in niso hodili po mojih poteh, da delajo to, kar je pravilno v

mojih očeh in da ohranjajo moje zakone in moje sodbe, kakor je počel njegov oče David. 34 Vendar iz njegove roke ne bom vzel celotnega kraljestva, temveč ga bom zaradi Davida, svojega služabnika, ki sem ga izbral, naredil za princa vse dni njegovega življenja, ker je ohranjal moje zapovedi in moje zakone, 35 toda kraljestvo bom vzel iz roke njegovega sina in ga dal tebi, celó deset rodov. 36 Njegovemu sinu pa bom dal en rod, da bo David, moj služabnik, lahko vedno imel luč pred menoj v Jeruzalemu, mestu, ki sem ga izbral, da tam postavim svoje ime. 37 Vzel te bom in kraljeval boš glede na vse, kar želi tvoja duša in boš kralj nad Izraelom. 38 Zgodilo se bo, če boš prisluhnil vsemu, kar ti zapovem in boš hodil po mojih poteh in delal to, kar je pravilno v mojih očeh, da se držiš mojih zakonov in mojih zapovedi, kakor se je moj služabnik David, da bom jaz s teboj in ti bom zgradil zanesljivo hišo, kakor sem jo zgradil za Davida, Izraela pa bom izročil tebi. 39 Zaradi tega bom prizadel Davidovo seme, toda ne na veke.‹« 40 Salomon je torej iskal, da ubije Jerobeáma. Jerobeám pa je vstal in pobegnil v Egipt, k egiptovskemu kralju Šišáku in v Egiptu je bil do Salomonove smrti. 41 Ostala Salomonova dela in vse, kar je storil in njegova modrost, mar niso zapisana v knjigi Salomonovih del. 42 Časa, ko je Salomon v Jeruzalemu kraljeval nad vsem Izraelom, je bilo štirideset let. 43 Salomon je zaspal s svojimi očeti in bil pokopan v mestu svojega očeta Davida. Namesto njega je zakraljeval njegov sin Rehabám.

12 Rehabám je odšel v Sihem, kajti ves Izrael je prišel v Sihem, da ga postavijo za kralja. 2 Pripetilo se je, ko je Nebátov sin Jerobeám, ki je bil še v Egiptu, slišal o tem (kajti pobegnil je izpred prisotnosti kralja Salomona in je Jerobeám prebival v Egiptu), 3 da so poslali in ga poklicali. Jerobeám in vsa Izraelova skupnost pa je prišla in spregovorila Rehabámu, rekoč: 4 »Tvoj oče je naš jarem naredil boleč. Sedaj torej olajšaj bolečo službo svojega očeta in njegov težek jarem, ki ga je položil na nas in mi ti bomo služili.« 5 Rekel jim je: »Odidite še za tri dni, potem ponovno pridite k meni.« In ljudstvo je odšlo. 6 Kralj Rehabám se je posvetoval s starci, ki so stali pred njegovim očetom Salomonom, medtem ko je še živel in rekel: »Kako svetujete, da lahko odgovorim temu ljudstvu?« 7 Odgovorili so mu, rekoč: »Če hočeš biti ta dan služabnik temu ljudstvu in jim hočeš služiti in jim odgovoriti in jim govoriti dobre besede, potem bodo tvoji služabniki na veke.« 8 Toda zapustil je nasvet starcev, ki so mu ga dali in se posvetoval z mladeniči, ki so odrasli z njim in ki so stali pred njim 9 in jim rekel: »Kakšen nasvet dajete vi, da lahko odgovorimo temu ljudstvu, ki mi je govorilo, rekoč: ›Naredi jarem, ki ga je tvoj oče položil nad nas, lažji?‹« 10 Mladeniči, ki so zrasli z njim, so mu govorili, rekoč: »Tako boš govoril temu ljudstvu, ki ti je govorilo, rekoč: ›Tvoj oče je naš jarem naredil težek, toda ti nam ga olajšaj; ‹ tako jim boš rekel: ›Moj mali prst bo debelejši kakor očetova ledja. 11 Kakor vam je moj oče naložil težek jarem, bom sedaj dodal vašemu jarmu. Moj oče vas je kaznoval z biči, toda jaz vas bom kaznoval s škorpijoni.‹« 12 Tako je Jerobeám in vse ljudstvo tretji dan prišlo k Rehabámu, kakor je kralj določil, rekoč: »Ponovno pridite k meni tretji dan.« 13 Kralj je ljudstvu surovo odgovoril in zapustil nasvet starcev, ki so mu ga dali. 14 Spregovoril jim je glede na nasvet mladeničev, rekoč: »Moj oče je vaš jarem naredil težek, jaz pa bom vašemu jarmu dodal. Moj oče vas je kaznoval tudi z biči, toda jaz vas bom kaznoval s škorpijoni.« 15 Zatorej kralj ni prisluhnil ljudstvu, kajti stvar je bila od Gospoda, da je lahko izpolnil svojo besedo, ki jo je Gospod po Šilčanu Ahíju govoril Nebátovemu sinu Jerobeámu. 16 Torej ko je ves Izrael videl, da jim kralj ni prisluhnil, je ljudstvo odgovorilo kralju, rekoč: »Kakšen delež imamo v Davidu? Niti nimamo dediščine v Jesejevem sinu. K svojim šotorom, oh Izrael. Sedaj poglej k svoji lastni hiši, David.« Tako je Izrael odšel v svoje šotore. 17 Toda kar se tiče Izraelovih otrok, ki so prebivali v Judovih mestih, je nad njimi kraljeval Rehabám. 18 Potem je kralj Rehabám poslal Adoráma, ki je bil nad davkom in ves Izrael ga je kamnal s kamni, da je umrl. Zato je kralj Rehabám pohitel, da se spravi k svojemu bojnemu vozu, da pobegne v Jeruzalem. 19 Tako se je Izrael uprl zoper Davidovo hišo do današnjega dne. 20 Pripetilo se je, ko je ves Izrael slišal, da je Jerobeám ponovno prišel, da so poslali in ga poklicali k skupnosti in ga postavili za kralja nad vsem Izraelom. Tam ni bilo nikogar, ki je sledil Davidovi hiši, razen samo Judovega rodu. 21 Ko je Rehabám prišel v Jeruzalem, je zbral vso Judovo hišo, z Benjaminovim rodom, sto osemdeset tisoč izbranih mož, ki so bili bojevniki, da se bojujejo zoper Izraelovo hišo, da kraljestvo ponovno privedejo k Salomonovemu sinu Rehabámu. 22 Toda beseda od Boga je prišla k Šemajáju, Božjemu možu, rekoč: 23 »Govori Salomonovemu sinu Rehabámu, Judovemu kralju in vsej Judovi in Benjaminovi hiši in preostanku ljudstva, rekoč: 24 ›Tako govori Gospod: ›Ne boste šli gor niti se ne boste borili zoper vaše brate, Izraelove otroke. Vsak mož naj se vrne k svoji hiši, kajti ta stvar je od mene.‹« Prisluhnili so torej Gospodovi besedi in se vrnili, da odidejo, glede na Gospodovo besedo. 25 Potem je Jerobeám na gori Efrájim zgradil Sihem in tam prebival in odšel od tam ter zgradil Penuél. 26 Jerobeám je v svojem

srcu rekel: »Sedaj se bo kraljestvo vrnilo k Davidovi hiši. 27 Če gre to ljudstvo gor, da opravi klavno daritev v Gospodovi hiši, v Jeruzalemu, potem se bo srce tega ljudstva ponovno obrnilo k njihovemu gospodu, k Judovemu kralju Rehabámu, mene pa bodo ubili in ponovno odšli k Judovemu kralju Rehabámu.« 28 Nakar se je kralj posvetoval in naredil dve teleti iz zlata ter jim rekel: »To je za vas preveč, da greste gor v Jeruzalem. Poglejte svoje bogove, oh Izrael, ki so te privedli gor iz egiptovske dežele.« 29 Eno je postavil v Betelu, drugo pa v Danu. 30 Ta stvar je postala greh, kajti ljudstvo je odšlo, da bi oboževalo pred enim, celó k Danu. 31 Naredil je hišo visokih krajev in iz najnižjih izmed ljudstva naredil duhovnike, ki niso bili izmed Lévijevih sinov. 32 Jerobeám je odredil praznovanje v osmem mesecu, na petnajsti dan meseca, podobno prazniku, ki je v Judu in daroval na oltarju. Tako je storil v Betelu, žrtvoval je teletoma, ki ju je naredil in v Betelu je postavil duhovnike visokih krajev, ki jih je naredil. 33 Tako je daroval na oltarju, ki ga je naredil v Betelu, na petnajsti dan osmega meseca, celó v mesecu, ki ga je zasnoval iz svojega lastnega srca in odredil praznovanje Izraelovim otrokom in daroval na oltarju in zažgal kadilo.

13 Glej, iz Juda je prišel Božji mož po Gospodovi besedi do Betela in Jerobeám je stal pri oltarju, da zažge kadilo. 2 Zaklical je zoper oltar v Gospodovi besedi in rekel: »Oh oltar, oltar, tako govori Gospod: ›Glej, otrok bo rojen Davidovi hiši, po imenu Jošíja in na tebi bo daroval duhovnike visokih krajev, ki zažigajo kadilo na tebi in človeške kosti bodo žgane na tebi.‹« 3 In isti dan je dal znamenje, rekoč: »To je znamenje, ki ga je Gospod govoril: ›Glej, oltar bo razpočen in pepel, ki je na njem, se bo izsul.‹« 4 Pripetilo se je, da ko je kralj Jerobeám slišal izjavo Božjega moža, ki je zaklical proti oltarju v Betelu, da je svojo roko iztegnil od oltarja, rekoč: »Primite ga.« Njegova roka, ki jo je iztegnil proti njemu, pa se je posušila, tako da je ni mogel povleči nazaj k sebi. 5 Tudi oltar je bil razpočen in pepel razsut z oltarja, glede na znamenje, ki ga je Božji mož dal po Gospodovi besedi. 6 Kralj je Božjemu možu odgovoril in rekel: »Prosi sedaj obličje Gospoda, svojega Boga in moli zame, da bo moja roka lahko ponovno povrnjena k meni.« Božji mož je rotil Gospoda in kraljeva roka je bila ponovno povrnjena k njemu in postala, kakor je bila ta poprej. 7 Kralj je Božjemu možu rekel: »Pridi z menoj domov, osveži se in dal ti bom nagrado.« 8 Božji mož je kralju odgovoril: »Če mi daš polovico svoje hiše, ne bom šel s teboj niti na tem kraju ne bom jedel kruha niti pil vode.« 9 Kajti tako mi je bilo naročeno po Gospodovi besedi, rekoč: »Ne jej kruha, niti ne pij vode, niti se ne obračaj ponovno po isti poti, po kateri si prišel.« 10 Tako je odšel po drugi poti in se ni vrnil po poti, po kateri je prišel v Betel. 11 Torej v Betelu je prebival star prerok. Njegovi sinovi so prišli in mu povedali vsa dela, ki jih je tisti dan Božji mož storil v Betelu. Tudi besede, ki jih je govoril kralju, so povedali svojemu očetu. 12 Njihov oče jim je rekel: »Po kateri poti je odšel?« Kajti njegovi sinovi so videli po kateri poti je odšel Božji mož, ki je prišel iz Juda. 13 Svojim sinovom je rekel: »Osedlajte mi osla.« Tako so mu osedlali osla, in jahal je na njem 14 in odšel za Božjim možem in ga našel sedeti pod hrastom. Rekel mu je: » Ali si ti Božji mož, ki je prišel iz Juda?« Ta je rekel: »Jaz sem.« 15 Potem mu je rekel: »Pridi z menoj domov in jej kruh.« 16 Ta pa je rekel: »Ne smem se vrniti s teboj, niti vstopiti s teboj, niti na tem kraju ne bom jedel kruha niti pil vode, 17 kajti po Gospodovi besedi mi je bilo rečeno: ›Ti tam ne boš jedel niti kruha niti pil vode niti se ne boš ponovno obrnil, da bi šel po poti, po kateri si prišel.‹« 18 Rekel mu je: »Tudi jaz sem prerok, kot si ti in angel mi je po Gospodovi besedi govoril, rekoč: ›Privedi ga s seboj nazaj v svojo hišo, da bo lahko jedel kruh in pil vodo.‹« Toda lagal mu je. 19 Tako je z njim odšel nazaj in v njegovi hiši jedel kruh in pil vodo. 20 Pripetilo se je, ko sta sedela pri mizi, da je Gospodova beseda prišla preroku, ki ga je privedel nazaj 21 in Božjemu možu, ki je prišel iz Juda, je zaklical, rekoč: »Tako govori Gospod: ›Ker nisi ubogal Gospodovih ust in se nisi držal Gospodove zapovedi, ki ti jo je Gospod, tvoj Bog, zapovedal, 22 temveč si prišel nazaj in si na tem kraju jedel kruh in pil vodo, o čemer ti je Gospod rekel: ›Ne jej kruha in ne pij nobene vode, ‹ tvoje truplo ne bo prišlo v mavzolej tvojih očetov.‹« 23 Pripetilo se je, ko je pojedel kruh in potem ko je popil, da je zanj osedlal osla, namreč za preroka, ki ga je privedel nazaj. 24 Ko je ta odšel, ga je na poti srečal lev in ga usmrtil. Njegovo truplo je bilo vrženo na pot in poleg njega je stal osel, [in] tudi lev je stal poleg trupla. 25 Glej, ljudje so hodili mimo in videli truplo, vrženo na pot in leva, stoječega poleg trupla in prišli so in to povedali v mestu, kjer je živel stari prerok. 26 Ko je prerok, ki ga je privedel nazaj iz poti, slišal o tem, je rekel: »To je Božji mož, ki je bil neposlušen Gospodovi besedi. Zato ga je Gospod izročil levu, ki ga je raztrgal in umoril glede na Gospodovo besedo, ki mu jo je govoril.« 27 Svojim sinovom je spregovoril, rekoč: »Osedlajte mi osla.« In osedlali so mu. 28 Odšel je in na poti našel njegovo truplo ter osla in leva stati poleg trupla. Lev ni pojedel trupla niti raztrgal osla. 29 Prerok je pobral truplo Božjega moža, ga položil na osla in ga privedel nazaj, in stari prerok je prišel v mesto, da žaluje

in da ga pokoplje. 30 Njegovo truplo je položil v svoj grob in žalovali so nad njim, rekoč: »Ojoj, moj brat!« 31 Pripetilo se je, potem ko ga je pokopal, da je govoril svojim sinovom, rekoč: »Ko umrem, potem me pokopljite v mavzoleju, v katerem je pokopan Božji mož. Moje kosti položite poleg njegovih kosti, 32 kajti beseda, ki jo je klical po Gospodovi besedi zoper oltar v Betelu in zoper vse hiše visokih krajev, ki so v mestih Samarije, se bo zagotovo zgodila.« 33 Po tej stvari se Jerobeám ni odvrnil iz svoje zle poti, temveč je ponovno naredil najnižje izmed ljudi za duhovnike na visokih krajih. Kogarkoli je hotel, je uméstil in ta je postal eden izmed duhovnikov visokih krajev. 34 Ta stvar je postala greh Jerobeámovi hiši, celo, da jo odseka in da jo uniči iz obličja zemlje.

14 Ob tistem času je Jerobeámov sin Abíja zbolel. 2 Jerobeám je rekel svoji ženi: »Vstani, prosim te in se preobleci, da te ne bodo spoznali, da si Jerobeámova žena in pojdi v Šilo. Glej, tam je prerok Ahíja, ki mi je povedal, da naj bi bil jaz kralj nad tem ljudstvom. 3 S seboj vzemi deset hlebov, kolačke in vrč medu in pojdi k njemu. Povedal ti bo, kaj bo z otrokom.« 4 Jerobeámova žena je tako storila, vstala, odšla v Šilo in prišla k Ahijevi hiši. Toda Ahíja je ni mogel videti, kajti njegove oči so zaradi starosti otemnele. 5 Gospod je rekel Ahiju: »Glej, prihaja Jerobeámova žena, da od tebe prosi stvar za svojega sina, kajti on je bolan. Tako in tako ji boš rekel, kajti tako bo, ko bo vstopila, da se bo pretvarjala, da je druga ženska.« 6 To je bilo tako, da ko je Ahíja zaslišal glas njenih stopal, ko je vstopila pri vratih, je rekel: »Vstopi, ti Jerobeámova žena; zakaj se pretvarjaš, da si druga? Kajti k tebi sem poslan s težkimi novicami. 7 Pojdi, povej Jerobeámu: ›Tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›Ker sem te povišal izmed ljudstva in te naredil princa nad svojim ljudstvom Izraelom 8 in kraljestvo odtrgal od Davidove hiše in ga dal tebi; pa vendar ti nisi bil kakor moj služabnik David, ki je ohranjal moje zapovedi in ki mi je sledil z vsem svojim srcem, da počne samo to, kar je bilo pravilno v mojih očeh, 9 temveč si storil zlo bolj kot vsi, ki so bili pred teboj, kajti odšel si in si naredil druge bogove in ulite podobe, da me dražiš do jeze in si me vrgel za svoj hrbet. 10 Zato glej, jaz bom nad Jerobeámovo hišo privedel zlo in od Jerobeáma bom iztrebil tistega, ki lula proti zidu in tistega, ki je zaprt in je ostal v Izraelu in odvzel bom preostanek Jerobeámove hiše, kakor človek odvaža gnoj, dokler ta ves ne izgine. 11 Tistega, ki bo od Jerobeámovih umrl v mestu, bodo žrli psi. Tistega pa, ki umre na polju, bo žrla perjad neba, kajti Gospod je to govoril. 12 Vstani torej, pojdi k svoji lastni hiši in ko tvoja stopala vstopijo v mesto, bo otrok umrl. 13 Ves Izrael bo žaloval za njim in ga pokopal, kajti on bo edini izmed Jerobeámovih prišel do groba, ker se je v Jerobeámovi hiši v njem našla neka dobra stvar do Gospoda, Izraelovega Boga. 14 Poleg tega si bo Gospod dvignil kralja nad Izraelom, ki bo tisti dan iztrebil Jerobeámovo hišo. Toda kaj? Celo sedaj. 15 Kajti Gospod bo udaril Izraela, kakor se trst maje v vodi in Izraela bo izkoreninil iz te dobre dežele, ki jo je dal njihovim očetom in razkropil jih bo preko reke, ker so si naredili svoje ašere, izzivajoč Gospoda do jeze. 16 Izraela se bo odrekel zaradi grehov Jerobeáma, ki je storil greh in ki je Izraela pripravil, da greši.‹« 17 Jerobeámova žena je vstala, odšla in prišla v Tirco in ko je prišla k pragu vrat, je otrok umrl 18 in pokopali so ga in ves Izrael je žaloval za njim, glede na Gospodovo besedo, ki jo je govoril po roki svojega služabnika, preroka Ahíja. 19 Ostala Jerobeámova dela, kako se je vojskoval in kako je kraljeval, glej, ta so zapisana v kroniški knjigi Izraelovih kraljev. 20 Dni, ko je Jerobeám kraljeval, je bilo dvaindvajset let in zaspal je s svojimi očeti in namesto njega je zakraljeval njegov sin Nadáb. 21 Salomonov sin Rehabám je kraljeval v Judu. Rehabám je bil star enainštirideset let, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval sedemnajst let, mestu, ki ga je Gospod izbral izmed vseh Izraelovih rodov, da tam postavi svoje ime. Ime njegove matere je bilo Amónka Naáma. 22 Juda je počel zlo v Gospodovih očeh in s svojimi grehi, ki so jih zagrešili, so ga dražili do ljubosumnosti, nad vsem, kar so počeli njihovi očetje. 23 Kajti zgradili so si tudi visoke kraje, podobe in ašere na vsakem visokem hribu in pod vsakim zelenim drevesom. 24 V deželi so bili tudi posvečeni vlačugarji in ti so počeli glede na vse ogabnosti narodov, ki jih je Gospod pregnal pred Izraelovimi otroki. 25 Pripetilo se je v petem letu kralja Rehabáma, da je egiptovski kralj Šišák prišel gor nad Jeruzalem. 26 Odnesel je zaklade Gospodove hiše in zaklade kraljeve hiše, celo vse je odnesel. Odnesel je vse zlate ščite, ki jih je Salomon naredil. 27 Kralj Rehabám je namesto njih naredil bronaste ščite in jih predal v roke vodje straže, ki je varoval vrata kraljeve hiše. 28 To je bilo tako, kadar je kralj odšel v Gospodovo hišo, da jih je straža nosila in jih [potem] ponovno odnesla v stražarnico. 29 Torej preostala izmed Rehabámovih dejanj in vse, kar je storil, mar niso zapisana v kroniški knjigi Judovih kraljev? 30 Med Rehabámom in Jerobeámom pa je bila vse njune dni vojna. 31 Rehabám je zaspal s svojimi očeti in bil s svojimi očeti pokopan v Davidovem mestu. Ime njegove matere je bilo Amónka Naáma. Namesto njega je zakraljeval njegov sin Abíjam.

15 Torej v osemnajstem letu kralja Jerobeáma, Nebátovega sina, je nad Judom zakraljeval Abíjam. 2 Tri leta je

kraljeval v Jeruzalemu. Ime njegove matere je bilo Maáha, Abišalómova hči. 3 Hodil je v vseh grehih svojega očeta, ki jih je ta storil pred njim in njegovo srce ni bilo popolno z Gospodom, njegovim Bogom, kakor je bilo srce njegovega očeta Davida. 4 Kljub temu mu je zaradi Davida Gospod, njegov Bog, dal svetilko v Jeruzalemu, da za seboj postavi svojega sina in da vzpostavi Jeruzalem, 5 ker je David delal to, kar je bilo prav v Gospodovih očeh in se vse dni svojega življenja ni obrnil stran od katerekoli stvari, ki mu jo je zapovedal, razen samo v zadevi Hetejca Urijája. 6 Med Rehabámom in Jerobeámom pa je bila vojna vse dni njegovega življenja. 7 Torej preostala izmed Abíjamovih dejanj in vse, kar je storil, mar niso zapisana v kroniški knjigi Judovih kraljev? In bila je vojna med Abíjamom in Jerobeámom. 8 Abíjam je zaspal s svojimi očeti in pokopali so ga v Davidovem mestu. Namesto njega je zakraljeval njegov sin Asá. 9 V dvajsetem letu Izraelovega kralja Jerobeáma, je nad Judom zakraljeval Asá. 10 V Jeruzalemu je kraljeval enainštirideset let. Ime njegove matere je bilo Maáha, Abišalómova hči. 11 Asá je delal to, kar je bilo pravilno v Gospodovih očeh, kakor je delal njegov oče David. 12 Iz dežele je odpravil posvečene vlačugarje in odstranil vse malike, ki so jih naredili njegovi očetje. 13 Tudi svojo mater Maáho, celo njo je odstranil, da bi bila kraljica, ker si je v ašeri naredila malika. Asá je uničil njenega malika in ga zažgal pri potoku Kidronu. 14 Toda visokih krajev ni odstranil. Kljub temu je bilo Asájevo srce, vse dni njegovega življenja, popolno z Gospodom. 15 V Gospodovo hišo je prinesel stvari, ki jih je njegov oče posvetil in stvari, ki jih je sam posvetil, srebro, zlato in posode. 16 Med Asájem in Izraelovim kraljem Bašájem pa je bila vse njune dni vojna. 17 Izraelov kralj Baša je odšel gor zoper Juda in zgradil Ramo, da Judovemu kralju Asáju ne bi pustil iti ven ali priti noter. 18 Potem je Asá vzel vse srebro in zlato, ki je ostalo v zakladnicah Gospodove hiše in zakladnicah kraljeve hiše in jih izročil v roko svojih služabnikov. Kralj Asá pa jih je poslal k Ben Hadádu, Tabrimónovemu sinu, Hezjónovemu sinu, kralju Sirije, ki je prebival pri Damasku, rekoč: 19 »Zaveza je med menoj in teboj in med mojim očetom in tvojim očetom. Glej, k tebi sem poslal dar iz srebra in zlata. Pridi in prelomi svojo zavezo z Izraelovim kraljem Bašájem, da bo lahko odšel od mene.« 20 Tako je Ben Hadád prisluhnil kralju Asáju in poslal poveljnike vojsk, ki jih je imel, zoper Izraelova mesta in udaril Ijón, Dan, Abél Bet Maáho in ves Kinéret, z vso Neftálijevo deželo. 21 Pripetilo se je, ko je Baša slišal o tem, da je prenehal z gradnjo Rame in prebival v Tirci. 22 Potem je kralj Asá po vsej Judeji naredil razglas. Nihče ni bil izvzet. Vzeli so kamne iz Rame in les, s katerim je Baša gradil in kralj Asá je z njim gradil Gebo Benjamin in Micpo. 23 Preostala izmed vseh Asájevih dejanj in vsa njegova moč in vse, kar je storil in mesta, ki jih je zgradil, mar niso zapisana v kroniški knjigi Judovih kraljev? Kljub temu je bil v času svoje visoke starosti bolan na svojih stopalih. 24 Asá je zaspal s svojimi očeti in s svojimi očeti je bil pokopan v mestu svojega očeta Davida. Namesto njega je zakraljeval njegov sin Józafat. 25 Jerobeámov sin Nadáb je začel kraljevati nad Izraelom v drugem letu Judovega kralja Asája in nad Izraelom je kraljeval dve leti. 26 Počel je zlo v Gospodovih očeh in hodil po poti svojega očeta in v njegovem grehu, s katerim je Izraela primoral, da greši. 27 Zoper njega se je zarotil Ahíjev sin Baša iz Isahárjeve hiše in Baša ga ja udaril pri Gibetónu, ki pripada Filistejcem, kajti Nadáb in ves Izrael sta oblegala Gibetón. 28 Celo v tretjem letu Judovega kralja Asája ga je Baša ubil in zakraljeval namesto njega. 29 Pripetilo se je, ko je zakraljeval, da je udaril vso Jerobeámovo hišo. Jerobeámu ni pustil nikogar, ki diha, dokler ga ni pokončal, glede na Gospodovo izjavo, ki jo je govoril po svojem služabniku, Šilčanu Ahíju, 30 zaradi Jerobeámovih grehov, ki jih je ta zagrešil in ki so Izraela pripravili grešiti s svojim izzivanjem, s katerim so Gospoda, Izraelovega Boga, izzivali do jeze. 31 Torej preostala izmed Nadábovih dejanj in vse, kar je storil, mar niso zapisana v kroniški knjigi Izraelovih kraljev? 32 Med Asájem in Izraelovim kraljem Bašájem je bila vse njune dni vojna. 33 V tretjem letu Judovega kralja Asája je nad Izraelom v Tirci začel kraljevati Ahíjev sin Baša, štiriindvajset let. 34 Počel je zlo v Gospodovih očeh in hodil po Jerobeámovi poti in v njegovem grehu, s katerim je Izraela primoral, da greši.

16 Potem je Gospodova beseda prišla Hananíjevemu sinu Jehúju zoper Bašája, rekoč: 2 »Ker kakor sem te povišal iz prahu in te naredil princa nad mojim ljudstvom Izraelom in si hodil po Jerobeámovi poti in primoral moje ljudstvo Izraela, da greši, da me z njihovimi grehi dražiš do jeze, 3 glej, bom odvzel potomstvo Bašája in potomstvo njegove hiše in tvojo hišo bom naredil podobno hiši Nebátovega sina Jerobeáma. 4 Tistega, ki od Bašája umre v mestu, bo jedel pes, tistega pa, ki od njegovih umre na poljih, bo žrla perjad neba.« 5 Torej preostala izmed Bašájevih del in vse, kar je storil in njegova moč, mar niso zapisana v kroniški knjigi Izraelovih kraljev? 6 Tako je Baša zaspal s svojimi očeti in je bil pokopan v Tirci. Namesto njega je zakraljeval njegov sin Elá. 7 Prav tako je po roki Hananíjevega sina Jehúja prišla Gospodova beseda zoper Bašája in zoper njegovo hišo, celo za vse zlo, ki ga je storil v Gospodovih očeh,

v draženju do jeze z deli njegovih rok, ker je bil podoben Jerobeámovi hiši in ker ga je ubil. 8 V šestindvajsetem letu Judovega kralja Asája, je nad Izraelom v Tirci [za] dve leti začel kraljevati Bašájev sin Elá. 9 Njegov služabnik Zimrí, poveljnik polovice njegovih bojnih vozov, se je zoper njega zarotil, medtem ko je bil ta v Tirci in se do pijanosti napil v hiši Arcája, oskrbnika njegove hiše v Tirci. 10 Zimrí je vstopil, ga udaril in ubil v sedemindvajsetem letu Judovega kralja Asája in zakraljeval namesto njega. 11 Ko je začel kraljevati, se je pripetilo, da je takoj, ko je sedel na svoj prestol, usmrtil vso Bašájevo hišo. Ni mu pustil niti enega, ki lula proti zidu niti od njegove žlahte niti od njegovih prijateljev. 12 Tako je Zimrí uničil vso Bašájevo hišo glede na Gospodovo besedo, ki jo je govoril zoper Bašája po preroku Jehúju, 13 zaradi vseh Bašájevih grehov in grehov njegovega sina Elája, s katerimi sta grešila in s katerimi sta Izraela pripravila, da greši v draženju Gospoda, Izraelovega Boga, do jeze s svojimi ničevostmi. 14 Torej preostala izmed Elájevih dejanj in vse, kar je storil, mar niso zapisana v kroniški knjigi Izraelovih kraljev? 15 V sedemindvajsetem letu Judovega kralja Asája je Zimrí sedem dni kraljeval v Tirci. Ljudstvo pa je bilo utaborjeno zoper Gibetón, ki je pripadal Filistejcem. 16 Ljudstvo, ki je bilo utaborjeno, je slišalo reči: »Zimrí je koval zaroto in tudi umoril kralja.« Zato je ves Izrael ta dan v taboru postavil Omrija, poveljnika vojske, [za] kralja nad Izraelom. 17 Omri se je dvignil iz Gibetóna in ves Izrael z njim in oblegali so Tirco. 18 Pripetilo se je, ko je Zimrí videl, da je bilo mesto zavzeto, da je odšel v palačo kraljeve hiše in kraljevo hišo nad seboj zažgal z ognjem in umrl 19 zaradi svojih grehov, ki jih je zagrešil v početju zla v Gospodovih očeh, s hojo po Jerobeámovi poti in v svojem grehu, ki ga je storil, da je Izraela pripravil, da greši. 20 Torej preostala izmed Zimríjevih del in njegova izdaja, ki jo je storil, mar niso zapisana v kroniški knjigi Izraelovih kraljev? 21 Potem je bilo Izraelovo ljudstvo razdeljeno na dva dela. Polovica ljudstva je sledila Ginátovemu sinu Tibníju, da ga postavi za kralja, polovica pa je sledila Omriju. 22 Toda ljudstvo, ki je sledilo Omriju, je prevladalo zoper ljudstvo, ki je sledilo Ginátovemu sinu Tibníju. Tako je Tibní umrl, Omri pa zakraljeval. 23 V enaintridesetem letu Judovega kralja Asája je nad Izraelom začel kraljevati Omri, dvanajst let. Šest let je kraljeval v Tirci. 24 Od Šemerja je za dvajset talentov srebra kupil hrib Samarijo in gradil na hribu in ime mesta, ki ga je zgradil, je poimenoval Samarija, po Šemerjevemu imenu, lastniku hriba. 25 Toda Omri je počel zlo v Gospodovih očeh in počel huje kakor vsi, ki so bili pred njim. 26 Kajti hodil je po vsej poti Nebátovega sina Jerobeáma in v njegovem grehu, s katerim je Izraela pripravil, da greši, da s svojimi ničevostmi do jeze draži Gospoda, Izraelovega Boga. 27 Torej preostala izmed Omrijevih dejanj, ki jih je storil in njegova moč, ki jo je pokazal, mar niso zapisana v kroniški knjigi Izraelovih kraljev? 28 Tako je Omri zaspal s svojimi očeti in bil pokopan v Samariji. Namesto njega je zakraljeval njegov sin Aháb. 29 V osemintridesetem letu Judovega kralja Asája je nad Izraelom začel kraljevati Omrijev sin Aháb in Omrijev sin Aháb je nad Izraelom v Samariji kraljeval dvaindvajset let. 30 Omrijev sin Aháb je počel zlo v Gospodovih očeh, bolj kakor vsi, ki so bili pred njim. 31 Pripetilo se je, kakor če je bila to zanj lahka stvar, da hodi v grehih Nebátovega sina Jerobeáma, da je za ženo vzel Jezabelo, hčer Etbáala, kralja Sidóncev in odšel, služil Báalu in ga oboževal. 32 V Báalovi hiši je postavil oltar za Báala, ki ga je zgradil v Samariji. 33 Aháb je naredil ašero in Aháb je storil več kakor vsi Izraelovi kralji, ki so bili pred njim, da draži k jezi Gospoda, Izraelovega Boga. 34 V njegovih dneh je Hiél Betelčan zidal Jeriho. Njen temelj je položil v svojem prvorojencu Abirámu in njena velika vrata je postavil v svojem najmlajšem sinu Segúbu, glede na besedo od Gospoda, ki jo je spregovoril po Nunovemu sinu Józuetu.

17 Tišbéjec Elija, ki je bil izmed prebivalcev Gileáda, je rekel Ahábu: » Kakor živi Gospod, Izraelov Bog, pred katerim stojim, tukaj ta leta ne bo niti rose niti dežja, razen glede na mojo besedo.« 2 Gospodova beseda je prišla k njemu, rekoč: 3 »Pojdi od tod in se obrni proti vzhodu in se skrij pri potoku Kerítu, ki je pred Jordanom. 4 Zgodilo se bo, da boš pil iz potoka, krokarjem pa sem zapovedal, da te tam hranijo.« 5 Tako je odšel in storil glede na Gospodovo besedo, kajti odšel je in prebival pri potoku Kerítu, ki je pred Jordanom. 6 Krokarji so mu prinašali kruh in meso zjutraj ter kruh in meso zvečer, pil pa je iz potoka. 7 Čez nekaj časa se je pripetilo, da je potok usahnil, ker v deželi ni bilo dežja. 8 K njemu je prišla beseda od Gospoda, rekoč: 9 »Vstani, pojdi v Zarepto, ki pripada Sidónu in prebivaj tam. Glej, tamkajšnji vdovi sem zapovedal, da te podpira.« 10 Tako je vstal in odšel v Zarepto. Ko je prišel k velikim vratom mesta, glej, je bila tam ženska vdova, ki je nabirala veje. Zaklical je k njej ter ji rekel: »Prinesi mi, prosim te, malo vode v posodi, da lahko pijem.« 11 Ko je šla, da bi to prinesla, je zaklical k njej in rekel: »Prinesi mi, prosim te, grižljaj kruha v svoji roki.« 12 Rekla je: » Kakor Gospod, tvoj Bog, živi, nimam kolača, temveč prgišče moke v sodčku in malo olja v vrču in glej, nabiram dve palici, da lahko grem in to pripravim zase in za svojega sina, da bova to lahko pojedla in umrla.« 13 Elija ji je rekel: »Ne boj se. Pojdi in stôri, kakor si rekla. Toda od tega

najprej meni naredi majhen kolač in mi ga prinesi, potem pa naredi zase in za svojega sina. 14 Kajti tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›Sodček z moko ne bo pošel niti v vrču ne bo zmanjkalo olja do dneva, ko Gospod pošlje dež na zemljo.‹« 15 Odšla je in storila glede na Elijevo izjavo. Ona, on in njena hiša so jedli mnogo dni. 16 In sodček z moko ni pošel niti olja v vrču ni zmanjkalo, glede na Gospodovo besedo, ki jo je govoril po Eliju. 17 Po teh stvareh se je pripetilo, da se je sin ženske, gospodarice hiše, počutil bolnega, in njegova slabost je bila tako huda, da v njem ni ostalo nobenega diha. 18 Eliju je rekla: »Kaj imam s teboj, oh ti Božji mož? Ali si prišel k meni, da mi prikličeš moj greh v spomin in da ubiješ mojega sina?« 19 Rekel ji je: »Daj mi svojega sina.« Vzel ga je iz njenega naročja in ga odnesel gor na podstrešje, kjer je prebival in ga položil na svojo lastno posteljo. 20 Klical je h Gospodu in rekel: »Oh Gospod, moj Bog, mar si zlo privedel tudi nad to vdovo, pri kateri se mudim, s pokončanjem njenega sina?« 21 Trikrat se je raztegnil nad otrokom, klical h Gospodu in rekel: »Oh Gospod, moj Bog, prosim te, naj se duša tega otroka ponovno vrne vanj.« 22 Gospod je uslišal Elijev glas in otrokova duša se je ponovno vrnila vanj in je oživel. 23 Elija je vzel otroka, ga privedel dol iz sobe v hišo in ga izročil njegovi materi. Elija je rekel: »Poglej, tvoj sin živi.« 24 Ženska je rekla Eliju: »Po tem sedaj vem, da si Božji mož in da je Gospodova beseda v tvojih ustih resnična.«

18 Po mnogih dneh se je pripetilo, da je Gospodova beseda prišla k Eliju v tretjem letu, rekoč: »Pojdi, pokaži se Ahábu in jaz bom na zemljo poslal dež.« 2 Elija je odšel, da se pokaže Ahábu. Tam v Samariji pa je bila huda lakota. 3 Aháb je poklical Obadjá, ki je bil voditelj njegove hiše. (Torej Obadjá se je silno bal Gospoda. 4 Kajti to je bilo tako, ko je Jezabela iztrebila Gospodove preroke, da je Obadjá vzel sto prerokov in jih po petdeset skril v votlino in jih hranil s kruhom in vodo.) 5 Aháb je rekel Obadjáju: »Pojdi v deželo, k vodnim studencem in k vsem potokom. Morda bomo lahko našli travo, da rešimo konje in mule žive, da ne izgubimo vseh živali.« 6 Tako sta si razdelila deželo, da gresta skoznjo. Aháb je sam odšel eno pot, Obadjá pa je odšel drugo pot. 7 Ko je bil Obadjá na poti, glej, ga je srečal Elija. Ta ga je spoznal in padel na svoj obraz ter rekel: » Ali si ti, moj gospod Elija?« 8 Odgovoril mu je: »Jaz sem. Pojdi, povej svojemu gospodarju: ›Glej, Elija je tukaj.‹« 9 Rekel je: »Kaj sem grešil, da hočeš svojega služabnika izročiti v Ahábovo roko, da me ubije? 10 Kakor živi Gospod, tvoj Bog, ni ne naroda ne kraljestva, kamor moj gospodar ni poslal, da te poiščejo. In ko so rekli: › Njega ni tukaj, ‹ je od kraljestva in naroda vzel prisego, da te niso našli. 11 In sedaj praviš: ›Pojdi, povej svojemu gospodarju: ›Glej, Elija je tukaj.‹‹ 12 Takoj, ko odidem od tebe, se bo zgodilo, da te bo Gospodov Duh odnesel ne vem kam. Ko pridem in povem Ahábu in te ne bo mogel najti, bo tako, da me bo ubil. Vendar se jaz, tvoj služabnik, od svoje mladosti bojim Gospoda. 13 Mar ni bilo povedano mojemu gospodu kaj sem storil, ko je Jezabela usmrtila Gospodove preroke, kako sem skril sto mož, Gospodovih prerokov, po petdeset v votlino in jih hranil s kruhom in vodo? 14 Sedaj pa praviš: ›Pojdi, povej svojemu gospodarju: ›Glej, Elija je tukaj ‹ in me bo ubil.« 15 Elija je rekel: » Kakor živi Gospod nad bojevniki, pred katerim stojim, se mu bom danes zagotovo pokazal.« 16 Tako je Obadjá odšel, da sreča Ahába in povedal mu je. Aháb je odšel, da sreča Elija. 17 Pripetilo se je, ko je Aháb zagledal Elija, da mu je Aháb rekel: » Si ti ta, ki nadleguje Izraela?« 18 In ta je odgovoril: »Nisem jaz nadlegoval Izraela, temveč ti in hiša tvojega očeta v tem, da ste zapustili Gospodove zapovedi, ti pa si sledil Báalom. 19 Zdaj torej pošlji in zberi k meni ves Izrael na goro Karmel in štiristo petdeset Báalovih prerokov in štiristo Ašerinih prerokov, ki jedo za Jezabelino mizo.« 20 Tako je Aháb poslal k vsem Izraelovim otrokom in preroke skupaj zbral h gori Karmel. 21 Elija je prišel k vsemu ljudstvu in rekel: »Doklej omahujete med dvema možnostma? Če Gospod je Bog, sledite njemu, toda če je Báal, potem sledite njemu.« Ljudstvo pa mu ni odgovorilo niti besede. 22 Potem je Elija rekel ljudstvu: »Jaz, celó samo jaz sem ostal Gospodov prerok, toda Báalovih prerokov je štiristo petdeset mož. 23 Naj nam torej dajo dva bikca in naj si enega bikca izberejo zase, ga razrežejo na koščke in ga položijo na les in pod njim ne podtaknejo ognja, jaz pa bom pripravil drugega bikca in ga položil na les in pod njim ne podtaknem ognja. 24 Kličite k imenu svojih bogov, jaz pa bom klical h Gospodovemu imenu. Bog, ki odgovarja z ognjem, naj bo on Bog.« Vse ljudstvo je odgovorilo in reklo: »To je dobro rečeno.« 25 Elija je Báalovim prerokom rekel: »Izberite si enega bikca zase in tega pripravite najprej, kajti vas je mnogo, in kličite ime svojih bogov, toda spodaj ne podnetite ognja.« 26 Vzeli so bikca, ki jim je bil dan in ga pripravili in od jutra do poldneva klicali k Báalovemu imenu, rekoč: »Oh Báal, usliši nas.« Toda ni bilo nobenega glasu niti nikogar, da bi odgovoril. In poskakovali so na oltarju, ki je bil narejen. 27 Pripetilo se je opoldan, da jih je Elija zasmehoval in rekel: »Glasno vpijte, kajti on je bog; ali klepeta ali zalezuje ali je na potovanju ali morda spi in mora biti prebujen.« 28 Glasno so vpili in se po svoji navadi rezali z noži in nožiči, dokler ni po njih lila kri. 29 Pripetilo se je, ko

je sredina dneva minila in so prerokovali do časa darovanja večerne daritve, da tam ni bilo, niti glasu niti odgovora, niti nikogar, ki bi upošteval. 30 Elija je rekel vsemu ljudstvu: »Pridite bliže k meni.« In vse ljudstvo je prišlo bliže k njemu. Popravil je Gospodov oltar, ki je bil razrušen. 31 Elija je vzel dvanajst kamnov, glede na število rodov Jakobovih sinov, ki mu je prišla Gospodova beseda, rekoč: »Izrael bo tvoje ime.« 32 S kamni je v Gospodovem imenu zgradil oltar, in okoli oltarja naredil jarek, tako velik, da bi lahko vseboval dve meri semen. 33 Les je postavil v red in bikca razsekal na koščke, ga položil na les in rekel: »Napolnite štiri sodčke z vodo in jih izlijte na žgalno daritev in na les.« 34 Rekel je: » To storite drugič.« In to so storili drugič. Rekel je: » To storite tretjič.« In to so storili tretjič. 35 Voda je tekla naokoli oltarja in tudi jarek je napolnil z vodo. 36 Ob času darovanja večerne daritve se je pripetilo, da se je približal prerok Elija in rekel: » Gospod, Bog Abrahama, Izaka in Izraela, naj bo to znano ta dan, da si ti Bog v Izraelu in da sem jaz tvoj služabnik in da sem vse te stvari storil na tvojo besedo. 37 Prisluhni mi, oh Gospod, prisluhni mi, da bo to ljudstvo lahko vedelo, da si ti Gospod Bog in da si ti njihova srca ponovno obrnil nazaj.« 38 Potem je padel Gospodov ogenj in použil žgalno daritev, les, kamne, prah in polizal vodo, ki je bila v jarku. 39 Ko je vse ljudstvo to videlo, so padli na svoje obraze in rekli: » Gospod, on je Bog; Gospod, on je Bog.« 40 Elija jim je rekel: »Primite Báalove preroke, naj nobeden izmed njih ne pobegne.« Prijeli so jih in Elija jih je odvedel dol k potoku Kišónu in jih tam usmrtil. 41 Elija je rekel Ahábu: »Vstani, jej in pij, kajti tam je zvok obilja dežja.« 42 Tako je Aháb odšel gor, da jé in da pije. Elija pa je odšel gor, na vrh Karmela in se vrgel dol na zemljo in svoj obraz dal med svoja kolena 43 in svojemu služabniku rekel: »Pojdi sedaj gor, glej proti morju.« In ta je odšel gor, pogledal in rekel: » Tam ni nič.« Rekel je: »Pojdi ponovno, sedemkrat.« 44 Pripetilo se je sedmič, da je rekel: »Glej, tam vstaja iz morja majhen oblak, podoben človeški roki.« Rekel je: »Pojdi gor in reci Ahábu: ›Pripravi svoj bojni voz in se spusti dol, da te ne ustavi dež.‹« 45 V vmesnem času se je pripetilo, da je bilo nebo črno z oblaki in vetrom in tam je bil velik dež. Aháb je jahal in šel v Jezreél. 46 Gospodova roka pa je bila na Eliju. Opasal je svoja ledja in pred Ahábom tekel k vhodu v Jezreél.

19 Aháb je Jezabeli povedal vse, kar je storil Elija in poleg tega, kako je z mečem umoril vse preroke. 2 Potem je Jezabela k Eliju poslala poslanca, rekoč: »Tako naj mi storijo bogovi in tudi več, če ne bom jutri okrog tega časa naredila tvojega življenja kakor življenja enega izmed teh.« 3 Ko je to videl, je vstal in hodil za svoje življenje in prišel v Beeršébo, ki pripada Judu in tam pustil svojega služabnika. 4 Toda on sam je odšel pot enega dne v divjino in prišel ter se usedel pod brinovo drevo. In zase je zahteval, da bi lahko umrl in rekel: »Dovolj je. Sedaj, oh Gospod, vzemi moje življenje, kajti nisem boljši kakor moji očetje.« 5 Ko se je ulegel in pod brinovim drevesom zaspal, glej, takrat se ga je dotaknil angel in mu rekel: »Vstani in jej.« 6 Pogledal je in glej, tam je bil kolač, pečen na ogorkih in vrč vode pri njegovi glavi. Jedel je in pil ter ponovno legel. 7 Gospodov angel je ponovno prišel, drugič, se ga dotaknil in rekel: »Vstani in jej, kajti potovanje je preveliko zate.« 8 Vstal je, jedel, pil in hodil v moči te hrane štirideset dni in štirideset noči do Božje gore Horeb. 9 In prišel tja v votlino ter tam prenočil. Glej, k njemu je prišla beseda od Gospoda in on mu je rekel: »Kaj delaš tukaj, Elija?« 10 Rekel je: »Bil sem zelo goreč za Gospoda, Boga nad bojevniki, kajti Izraelovi otroci so zapustili tvojo zavezo, zrušili tvoje oltarje in z mečem pomorili tvoje preroke, in jaz, celó samo jaz sem ostal in strežejo mi po življenju, da bi mi ga vzeli.« 11 In on je rekel: »Pojdi naprej in stoj na gori pred Gospodom.« Glej, Gospod je šel mimo in velik, močan veter je trgal gore in skale drobil na koščke pred Gospodom, toda Gospoda ni bilo v vetru. In za vetrom potres, toda Gospoda ni bilo v potresu. 12 In za potresom ogenj, toda Gospod ni bil v ognju. In za ognjem tih, majhen glas. 13 Bilo je tako, ko je Elija to slišal, da je svoj obraz zavil v svoje ogrinjalo in odšel ven in stal na vhodu votline. Glej, tam je prišel k njemu glas in rekel: »Kaj delaš tukaj, Elija?« 14 Rekel je: »Bil sem zelo goreč za Gospoda, Boga nad bojevniki, ker so Izraelovi otroci zapustili tvojo zavezo, zrušili tvoje oltarje in z mečem pomorili tvoje preroke. Jaz, celó samo jaz sem ostal in strežejo mi po življenju, da bi mi ga vzeli.« 15 Gospod mu je rekel: »Pojdi, vrni se po svoji poti k divjini Damaska in ko prideš, mazili Hazaéla, da postane kralj nad Sirijo. 16 Nimšíjevega sina Jehúja pa boš mazilil, da bo kralj nad Izraelom. Šafátovega sina Elizeja, iz Abél Mehóle, pa boš mazili, da bo prerok namesto tebe. 17 Zgodilo se bo, da tisti, ki pobegne Hazaélovemu meču, ga bo ubil Jehú. Tistega, ki pobegne pred Jehújevim mečem, pa bo ubil Elizej. 18 Vendar sem si jih pustil v Izraelu sedem tisoč, vsa kolena, ki se niso upognila Báalu in vsaka usta, ki ga niso poljubila.« 19 Tako je odpotoval od tam in našel Šafátovega sina Elizeja, ki je oral z dvanajstimi volovskimi jarmi pred seboj in on je bil z dvanajstim. Elija je šel mimo njega in svoje ogrinjalo vrgel nanj. 20 Ta je pustil vole in stekel za Elijem ter rekel: »Pusti me, prosim te, poljubiti svojega očeta in svojo mater in potem ti bom sledil.« Rekel mu je: »Pojdi

ponovno nazaj, kajti kaj sem ti storil?« 21 Vrnil se je nazaj od njega, vzel volovski jarem, jih usmrtil in njihovo meso skuhal z volovskimi pripravami in dal ljudstvu in so jedli. Potem je vstal, odšel za Elijem in mu služil.

20 Sirski kralj Ben Hadád je zbral skupaj vso svojo vojsko, in tam je bilo z njim dvaintrideset kraljev, konji in bojni vozovi. Odšel je gor, oblegal Samarijo in se vojskoval zoper njo. 2 V mesto je poslal poslance, k Izraelovemu kralju Ahábu in mu rekel: »Tako govori Ben Hadád: 3 ›Tvoje srebro in tvoje zlato je moje. Tudi tvoje žene in tvoji otroci, celó najčednejši, so moji.‹« 4 Izraelov kralj je odgovoril in rekel: »Moj gospod, oh kralj, glede na tvoj govor: ›Jaz sem tvoj in vse kar imam.‹« 5 Poslanci so ponovno prišli in rekli: »Tako govori Ben Hadád, rekoč: ›Čeprav sem poslal k tebi, rekoč: ›Izročil mi boš svoje srebro, svoje zlato, svoje žene in svoje otroke, 6 bom vendar naslednji dan, okrog tega časa, k tebi poslal svoje služabnike in preiskali bodo tvojo hišo in hiše tvojih služabnikov, in zgodilo se bo, da karkoli je prijetno v tvojih očeh, da bodo to položili v svojo roko in to odnesli proč.‹« 7 Potem je Izraelov kralj poklical vse starešine dežele in rekel: »Spoznajte, prosim vas in poglejte, kako ta mož išče vragolijo, kajti k meni je poslal po moje žene, po moje otroke, po moje srebro in po moje zlato, pa mu nisem odrekel.« 8 Vse starešine in vse ljudstvo mu je reklo: »Ne prisluhni mu niti ne privoli.« 9 Zatorej je Ben Hadádovim poslancem rekel: »Mojemu gospodu kralju povejte: ›Vse, po kar si prvič poslal k svojemu služabniku, bom storil, toda te stvari ne morem storiti.‹« Poslanci so odšli in mu ponovno prinesli besedo. 10 Ben Hadád je poslal k njemu in rekel: »Bogovi naj mi tako storijo in še več, če bo prah Samarije zadoščal za prgišča vsega ljudstva, ki mi sledi.« 11 Izraelov kralj je odgovoril in rekel: »Povej mu: ›Naj se tisti, ki si opasuje opremo, ne baha kakor, da jo je že odložil.‹« 12 Pripetilo se je, ko je Ben Hadád slišal to sporočilo, medtem ko je pil on in kralji v paviljonih, da je rekel svojim služabnikom: »Postrojite se v vrsto.« In postavili so se v vrsto zoper mesto. 13 Glej, tam je h kralju Ahábu prišel prerok iz Izraela, rekoč: »Tako govori Gospod: ›Ali si videl vso to veliko množico? Glej, ta dan jo bom izročil v tvojo roko, in ti boš vedel, da sem jaz Gospod.‹« 14 Aháb je rekel: »Po kom?« Rekel je: »Tako govori Gospod: › Celó po mladeničih princev provinc.‹« Potem je rekel: »Kdo bo ukazoval bitki?« Odgovoril je: »Ti.« 15 Potem je preštel mladeniče princev provinc in bilo jih je dvesto dvaintrideset. Za njimi je preštel vse ljudstvo, celo vse Izraelove otroke, bilo [jih je] sedem tisoč. 16 Ven so odšli opoldan. Toda Ben Hadád se je v paviljonih opijal do pijanosti, on in kralji, dvaintrideset kraljev, ki so mu pomagali. 17 Mladeniči princev provinc so prvi odšli ven in Ben Hadád je poslal ven in povedali so mu, rekoč: »Tam so prišli možje iz Samarije.« 18 Rekel je: »Če so prišli ven za mir, jih ujemite žive, ali če so prišli ven za vojno, jih ujemite žive.« 19 Tako so ti mladeniči princev provinc prišli ven iz mesta in vojska, ki jim je sledila. 20 Usmrtili so vsak svojega moža in Sirci so zbežali, Izrael pa jih je zasledoval in sirski kralj Ben Hadád je s konjeniki pobegnil na konju. 21 Izraelov kralj je odšel ven in udaril konje in vozove in Sirce usmrtil z velikim pokolom. 22 Prerok je prišel k Izraelovemu kralju in mu rekel: »Pojdi, okrepi se in se ozri in poglej kaj počneš, kajti ob vrnitvi leta bo kralj iz Sirije ponovno prišel gor zoper tebe.« 23 Služabniki kralja iz Sirije so mu rekli: »Njihovi bogovi so bogovi hribov, zato so bili močnejši kakor mi, toda naj se borimo zoper njih na ravnini in bomo zagotovo močnejši kakor oni. 24 Stôri to stvar. Kralje vzemi proč, vsakega moža iz svojega kraja in namesto njih postavi poveljnike. 25 Naštej si vojsko, podobno vojski, ki si jo izgubil, konja za konja in bojni voz za bojni voz, in mi se bomo borili zoper njih na ravnini in bomo zagotovo močnejši kakor oni.« Prisluhnil je njihovemu glasu in tako storil. 26 Pripetilo se je ob vrnitvi leta, da je Ben Hadád preštel Sirce in odšel gor v Afék, da se bori zoper Izrael. 27 Izraelovi otroci so bili prešteti in so bili vsi prisotni in odšli zoper njih. Izraelovi otroci so se utaborili pred njimi kakor dva majhna tropa kozličkov, toda Sirci so napolnili deželo. 28 Prišel je Božji mož in spregovoril Izraelovemu kralju ter rekel: »Tako govori Gospod: ›Ker so Sirci rekli: › Gospod je Bog hribov, toda on ni Bog dolin, zato bom vso to veliko množico izročil v tvojo roko in spoznali boste, da jaz sem Gospod.‹« 29 Sedem dni so taborili eden nasproti drugemu. In bilo je tako, da so se na sedmi dan spoprijeli in Izraelovi otroci so v enem dnevu izmed Sircev usmrtili sto tisoč pešcev. 30 Toda ostali so pobegnili v Afék, v mesto in tam je obzidje padlo na sedemindvajset tisoč mož, ki so ostali. Ben Hadád pa je pobegnil in prišel v mesto, v notranjo sobo. 31 Njegovi služabniki so mu rekli: »Glej sedaj, slišali smo, da so kralji Izraelove hiše usmiljeni kralji. Pusti nam, prosimo te, da opašemo vrečevino okoli svojih ledij in vrvi na svoje glave in pojdimo ven k Izraelovemu kralju. Morda bo rešil tvoje življenje.« 32 Tako so na svoja ledja opasali vrečevino, na svoje glave položili vrvi in prišli k Izraelovemu kralju ter rekli: »Tvoj služabnik Ben Hadád govori: ›Prosim te, pusti me živega.‹« Rekel je: »Je še živ? On je moj brat.« 33 Torej možje so marljivo opazovali ali bo katerakoli stvar prišla od njega in jo hitro zgrabili ter rekli: »Tvoj brat Ben Hadád.« Potem je rekel: »Pojdite, privedite ga.« Potem je Ben Hadád prišel naravnost k njemu in dal

mu je, da je prišel gor v bojni voz. 34 Ben Hadád mu je rekel: »Mesta, ki jih je moj oče vzel od tvojega očeta, bom povrnil in zase si boš naredil ulice v Damasku, kakor jih je moj oče naredil v Samariji.« Potem je Aháb rekel: »S to zavezo te bom poslal proč.« Tako je z njim sklenil zavezo in ga poslal proč. 35 Nek mož, izmed preroških sinov, je rekel svojemu bližnjemu po Gospodovi besedi: »Udari me, prosim te.« Človek pa je odklonil, da bi ga udaril. 36 Potem mu je rekel: »Ker nisi ubogal Gospodovega glasu, glej, te bo takoj, ko odideš od mene, ubil lev.« In takoj, ko je odšel od njega, ga je našel lev in ga usmrtil. 37 Potem je našel drugega moža in rekel: »Udari me, prosim te.« Mož ga je udaril, tako da ga je pri udarjanju ranil. 38 Tako je prerok odšel in ob poti čakal na kralja in se preoblekel, s pepelom na svojem obrazu. 39 Ko je kralj šel mimo, je ta vpil h kralju in rekel: »Tvoj služabnik je odšel ven v sredo bitke in glej, mož se je obrnil vstran in mi privedel moža ter rekel: ›Varuj tega moža. Če bo na kakršenkoli način ta izginil, potem bo tvoje življenje za njegovo življenje ali pa boš plačal talent srebra.‹ 40 Medtem ko je bil tvoj služabnik zaposlen tukaj in tam, je oni odšel.« Izraelov kralj mu je rekel: »Takšna bo tvoja sodba; ti si jo odločil.« 41 Pohitel je in si iz svojega obraza obrisal pepel in Izraelov kralj ga je prepoznal, da je bil izmed prerokov. 42 In ta mu je rekel: »Tako govori Gospod: ›Ker si iz svoje roke izpustil moža, ki sem ga določil za popolno uničenje, zato bo šlo tvoje življenje za njegovo življenje in tvoje ljudstvo za njegovo ljudstvo.‹« 43 Izraelov kralj je odšel k svoji hiši hud in nezadovoljen ter prišel v Samarijo.

21 Po teh stvareh se je pripetilo, da je imel Jezreélec Nabót vinograd, ki je bil v Jezreélu, čisto pri palači samarijskega kralja Ahába. 2 Aháb je spregovoril Nabótu, rekoč: »Daj mi svoj vinograd, da ga bom lahko imel za zelišční vrt, ker je ta čisto pri moji hiši, jaz pa ti bom zanj dal boljši vinograd, kakor je ta. Ali pa, če se ti zdi dobro, ti bom dal njegovo vrednost v denarju.« 3 Nabót je rekel Ahábu: » Gospod me obvaruj, da bi ti dal dediščino svojih očetov.« 4 Aháb je prišel v svojo hišo zlovoljen in jezen, zaradi besede, ki mu jo je govoril Jezreélec Nabót, kajti rekel je: »Ne bom ti dal dediščine svojih očetov.« Ulegel se je na svojo posteljo in svoj obraz obrnil stran in ni hotel jesti kruha. 5 Toda njegova žena Jezabela je prišla k njemu in mu rekla: »Zakaj je tvoj duh tako žalosten, da ne ješ kruha?« 6 Rekel ji je: »Ker sem govoril Jezreélcu Nabótu in mu rekel: ›Daj mi svoj vinograd za denar. Ali, če ti ugaja, ti bom zanj dal drug vinograd. Pa je odgovoril: ›Ne bom ti dal svojega vinograda.‹« 7 Njegova žena Jezabela mu je rekla: »Mar ne vladaš sedaj ti Izraelovemu kraljestvu? Vstani in jej kruh in naj bo tvoje srce veselo. Jaz ti bom dala vinograd Jezreélca Nabóta.« 8 Tako je v Ahábovem imenu napisala pisma in jih zapečatila z njegovim pečatom in pisma poslala k starešinam in k plemičem, ki so bili v njenem mestu in prebivali z Nabótom. 9 V pismih je napisala, rekoč: »Razglasite post in Nabóta postavite visoko med ljudstvo. 10 Predenj postavite dva moža, Beliálova sinova, da pričujeta zoper njega, rekoč: ›Preklinjal si Boga in kralja.‹ Potem ga odvedite ven in ga kamnajte, da bo lahko umrl.« 11 Ljudje iz njegovega mesta, torej starešine in plemiči, ki so bili prebivalci v njegovem mestu, so storili, kakor jim je poslala Jezabela in kakor je bilo to zapisano v pismih, ki jih je poslala k njim. 12 Razglasili so post in Nabóta postavili na visoko med ljudstvom. 13 Vstopila sta dva moža, Beliálova otroka in se usedla pred njim. Beliálova moža sta v prisotnosti ljudstva pričevala zoper njega, torej zoper Nabóta, rekoč: »Nabót je preklinjal Boga in kralja.« Potem so ga odvedli ven iz mesta in kamnali s kamni, da je ta umrl. 14 Potem so poslali k Jezabeli, rekoč: »Nabót je kamnan in je mrtev.« 15 Pripetilo se je, ko je Jezabela slišala, da je bil Nabót kamnan in je bil mrtev, da je Jezabela rekla Ahábu: »Vstani, vzemi posest vinograda Jezreélca Nabóta, ki ti jo je odklonil dati za denar, kajti Nabót ni živ, temveč mrtev.« 16 Ko je Aháb slišal, da je bil Nabót mrtev, se je pripetilo, da je Aháb vstal, da gre dol v vinograd Jezreélca Nabóta, da ga vzame v last. 17 Gospodova beseda je prišla Tišbéjcu Eliju, rekoč: 18 »Vstani, pojdi dol, da srečaš Izraelovega kralja Ahába, ki je v Samariji. Glej, on je v Nabótovem vinogradu, kamor je odšel dol, da ga vzame v last. 19 Spregovoril mu boš, rekoč: ›Tako govori Gospod: ›Ali si ubil in tudi vzel v last?‹ Spregovoril mu boš, rekoč: ›Tako govori Gospod: ›Na kraju, kjer so psi lizali Nabótovo kri, bodo psi lizali tvojo kri, celo tvojo.‹« 20 Aháb je rekel Eliju: »Ali si me našel, oh moj sovražnik?« Ta je odgovoril: »Našel sem te, ker si se prodal, da počneš zlo v Gospodovih očeh. 21 Glej, nadte bom privedel zlo in ti odvedel tvoje potomstvo in od Ahába bom iztrebil karkoli, kar lula proti zidu in tistega, ki je zaprt in je ostal v Izraelu, 22 in tvojo hišo bom naredil podobno hiši Nebátovega sina Jerobeáma in podobno hiši Ahíjevega sina Bašája, zaradi izzivanja, s katerim ste me dražili do jeze in Izraela pripravili, da greši.« 23 Gospod je spregovoril tudi o Jezabeli, rekoč: »Psi bodo žrli Jezabelo pri jezreélskem zidu. 24 Kdor od Ahába umre v mestu, ga bodo žrli psi. Tistega, ki umre na polju, pa bo žrla perjad neba. 25 Toda nikogar ni bilo podobnega Ahábu, ki bi se prodal, da počne zlobnost v Gospodovih očeh, katerega je razvnela njegova žena Jezabela. 26 Zelo gnusno je počel v sledenju malikom,

glede na vse stvari, kakor so storili Amoréjci, ki jih je Gospod pregnal pred Izraelovimi otroki.« 27 Ko je Aháb slišal te besede, se je pripetilo, da je pretrgal svoja oblačila in si na svoje meso nadel vrečevino, se postil, ležal v vrečevini in tiho hodil. 28 Gospodova beseda je prišla k Tišbéjcu Eliju, rekoč: 29 »Ali vidiš, kako se je Aháb ponižal pred menoj? Ker se ponižuje pred menoj, zla ne bom privedel v njegovih dneh, temveč bom v dneh njegovega sina nad njegovo hišo privedel zlo.«

22 Tri leta so nadaljevali brez vojne med Sirijo in Izraelom. 2 V tretjem letu pa se je pripetilo, da je Judov kralj Józafat prišel dol k Izraelovemu kralju. 3 Izraelov kralj je rekel svojim služabnikom: »Ali veste, da je Ramót v Gileádu naš, in mi bomo mirni in ga ne bomo vzeli iz roke sirskega kralja?« 4 Józafatu je rekel: »Hočeš z menoj iti v bitko k Ramót Gileádu?« Józafat je Izraelovemu kralju rekel: »Jaz sem, kakor si ti, moje ljudstvo kakor tvoje ljudstvo, moji konji kakor tvoji konji.« 5 Józafat je Izraelovemu kralju rekel: »Prosim te, danes poizvedi pri besedi od Gospoda.« 6 Potem je Izraelov kralj zbral skupaj preroke, okoli štiristo mož in jim rekel: »Ali naj grem zoper Ramót Gileád v bitko ali naj to opustim?« Rekli so: »Pojdi gor, kajti Gospod ga bo izročil v kraljevo roko.« 7 Józafat je rekel: » Ali tukaj ni več Gospodovega preroka, da bi lahko poizvedeli od njega?« 8 Izraelov kralj je rekel Józafatu: » Tukaj je še en mož, Jimlájev sin Miha, po katerem bi lahko poizvedeli od Gospoda. Toda sovražim ga, kajti glede mene ni dobro prerokoval, temveč zlo.« Józafat je rekel: »Naj kralj ne govori tako.« 9 Potem je Izraelov kralj poklical častnika in rekel: »Podvizaj sem Jimlájevega sina Miha.« 10 Izraelov kralj in Judov kralj Józafat sta sedela vsak na svojem prestolu, oblečena sta imela svoja svečana oblačila, na odprtem prostoru, pri vhodu velikih vrat Samarije in vsi preroki so prerokovali pred njima. 11 Cidkijá, Kenaanájev sin, si je naredil rogove iz železa in rekel: »Tako govori Gospod. ›S temi boš bodel Sirce, dokler jih ne boš použil.‹« 12 Vsi preroki so prerokovali tako, rekoč: »Pojdi gor k Ramót Gileádu in bodi uspešen, kajti Gospod ga bo izročil v kraljevo roko.« 13 Poslanec, ki je odšel, da pokliče Miha, mu je spregovoril, rekoč: »Glej torej, besede prerokov kralju soglasno razglašajo dobro. Naj bo tvoja beseda, prosim te, kakor beseda enega izmed njih in govori to, kar je dobro.« 14 Miha pa je rekel: » Kakor živi Gospod, kar mi Gospod reče, to bom govoril.« 15 Tako je prišel h kralju in kralj mu je rekel: »Miha ali naj gremo zoper Ramót Gileád, da se bojujemo ali naj opustimo?« Ta mu je odgovoril: »Pojdi in bodi uspešen, kajti Gospod ga bo izročil v kraljevo roko.« 16 Kralj pa mu je rekel: »Kolikokrat te bom zaklinjal, da mi ne poveš ničesar razen tega, kar je resnično v Gospodovem imenu?« 17 In ta je rekel: »Videl sem vsega Izraela razkropljenega na hribih kakor ovce, ki nimajo pastirja. Gospod je rekel: ›Ti nimajo gospodarja. Naj se v miru vrnejo, vsak mož k svoji hiši.‹« 18 Izraelov kralj je rekel Józafatu: »Ali ti nisem rekel, da glede mene ne bo prerokoval nobene dobre stvari, temveč zlo?« 19 Rekel je: »Poslušaj torej Gospodovo besedo: ›Videl sem Gospoda sedeti na njegovem prestolu in vso nebeško vojsko stati pri njem, na njegovi desnici in na njegovi levici.‹ 20 Gospod je rekel: ›Kdo bo pregovoril Ahába, da bo lahko šel gor in padel pri Ramót Gileádu?‹ Nekdo je rekel na ta način, drugi pa na drug način. 21 Tam pa je prišel naprej duh in obstal pred Gospodom ter rekel: ›Jaz ga bom prepričal.‹ 22 Gospod mu je rekel: ›S čim?‹ Rekel je: ›Šel bom naprej in bom lažniv duh v ustih vseh njegovih prerokov.‹ Rekel je: ›Ti ga boš prepričal in tudi prevladal. Pojdi naprej in stori tako.‹ 23 Zdaj torej glej, Gospod je položil lažnivega duha v usta vseh teh tvojih prerokov in Gospod je glede tebe govoril zlo.« 24 Toda Kenaanájev sin Cidkijá je prišel bliže in Miha udaril po licu ter rekel: »Katero pot je Gospodov Duh odšel od mene, da govori tebi?« 25 Miha je rekel: »Glej, videl boš tisti dan, ko boš šel v najnotranjejšo sobo, da se skriješ.« 26 Izraelov kralj je rekel: »Vzemi Miha in ga odvedi nazaj k Amónu, voditelju mesta in h kraljevemu sinu Joášu 27 ter reci: ›Tako govori kralj: ›Postavita tegale v ječo in ga hranita s kruhom stiske in z vodo stiske, dokler ne pridem v miru.‹« 28 Miha je rekel: »Če se sploh vrneš v miru, Gospod ni govoril po meni.« In rekel je: »Prisluhni, oh ljudstvo, vsakdo izmed vas.« 29 Tako sta Izraelov kralj in Judov kralj Józafat odšla gor k Ramót Gileádu. 30 Izraelov kralj je rekel Józafatu: »Jaz se bom zamaskiral in vstopil v bitko, toda ti si nadeni svoja svečana oblačila.« Izraelov kralj se je zamaskiral in odšel v bitko.« 31 Toda sirski kralj je zapovedal svojim dvaintridesetim poveljnikom, ki so poveljevali nad njegovimi bojnimi vozovi, rekoč: »Ne borite se niti z majhnim niti z velikim, razen samo z Izraelovim kraljem.« 32 Pripetilo se je, ko so poveljniki bojnih vozov zagledali Józafata, da so rekli: »To je zagotovo Izraelov kralj.« Obrnili so se vstran, da se bojujejo zoper njega. Józafat pa je zavpil. 33 Pripetilo se je, ko so poveljniki bojnih vozov zaznali, da to ni bil Izraelov kralj, da so se obrnili od zasledovanja za njim. 34 Nek mož pa je preprosto napel lok in Izraelovega kralja zadel med člene prsnega oklepa. Zato je vozniku svojega bojnega voza rekel: »Obrni svojo roko in me odvedi ven iz bojišča, kajti ranjen sem.« 35 Bitka je ta dan narasla in kralj je ostal pokonci na svojem bojnem vozu zoper Sirce in

zvečer umrl. Kri iz rane je tekla na sredo bojnega voza. **36** Okoli sončnega zahoda je po vsej vojski šel razglas, rekoč: »Vsak mož k svojemu mestu in vsak mož k svoji lastni deželi.« **37** Tako je kralj umrl in bil priveden v Samarijo in kralja so pokopali v Samariji. **38** V samarijskem ribniku je nekdo umival bojni voz in psi so lizali njegovo kri in umili so njegovo bojno opremo, glede na Gospodovo besedo, ki jo je govoril. **39** Torej preostala izmed Ahábovih dejanj in vse, kar je storil in slonokoščena hiša, ki jo je naredil in vsa mesta, ki jih je zgradil, mar niso zapisana v kroniški knjigi Izraelovih kraljev? **40** Tako je Aháb zaspal s svojimi očeti in namesto njega je zakraljeval njegov sin Ahazjá. **41** V četrtem letu Izraelovega kralja Ahába je nad Judom začel kraljevati Asájev sin Józafat. **42** Józafat je bil star petintrideset let, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval petindvajset let. Ime njegove matere je bilo Azúba, Šilhíjeva hči. **43** Hodil je po vseh poteh svojega očeta Asája. Ni se obrnil vstran od tega; delal je to, kar je bilo pravilno v Gospodovih očeh. Kljub temu visoki kraji niso bili odstranjeni, kajti ljudstvo je na visokih krajih še vedno darovalo in zažigalo kadilo. **44** Józafat je z Izraelovim kraljem sklenil mir. **45** Torej preostala izmed Józafatovih dejanj in njegova moč, ki jo je pokazal in kako se je bojeval, mar niso zapisana v kroniški knjigi Judovih kraljev? **46** Preostanek posvečenih vlačugarjev, ki so preostali v dneh njegovega očeta Asája, je izgnal iz dežele. **47** Potem ni bilo kralja v Edómu. Namestnik je bil kralj. **48** Józafat je naredil taršíške ladje, da gredo do Ofírja po zlato. Toda niso odšli, kajti ladje so se razbile pri Ecjón Geberju. **49** Potem je Ahábov sin Ahazjá Józafatu rekel: »Naj moji služabniki gredo s tvojimi služabniki na ladje.« Józafat pa ni hotel. **50** Józafat je zaspal s svojimi očeti in je bil pokopan s svojimi očeti v mestu svojega očeta Davida. Namesto njega je zakraljeval njegov sin Jehorám. **51** Ahábov sin Ahazjá je začel kraljevati nad Izraelom v Samariji v sedemnajstem letu Judovega kralja Józafata in nad Izraelom je kraljeval dve leti. **52** Počel je zlo v Gospodovih očeh in hodil po poti svojega očeta, po poti svoje matere in po poti Nebátovega sina Jerobeáma, ki je Izraela pripravil, da greši, **53** kajti služil je Báalu, ga oboževal in do jeze dražil Gospoda, Izraelovega Boga, glede na vse, kar je počel njegov oče.

2 Kralji

1 Potem se je, po Ahábovi smrti, Moáb uprl zoper Izraela.
2 Ahazjá je padel dol skozi mrežo v svoji gornji sobi, ki je
bila v Samariji in je bil bolan. Poslal je poslance in jim rekel:
»Pojdite, poizvedite od Báal Zebúba, boga v Ekrónu, ali si
bom opomogel od te bolezni.« **3** Toda Gospodov angel je
rekel Tišbéjcu Eliju: »Vstani, pojdi gor, da srečaš poslance
samarijskega kralja in jim reci: › Mar ni zato, ker ni Boga
v Izraelu, da greste povpraševat ekrónskega boga Báal
Zebúba?‹ **4** Zdaj torej tako govori Gospod: ›Ne boš prišel dol
iz svoje postelje, na katero si zlezel, temveč boš zagotovo
umrl.‹« In Elija je odšel. **5** Ko so se poslanci obrnili nazaj
k njemu, jim je rekel: »Zakaj ste se torej obrnili nazaj?«
6 Rekli so mu: »Vzdignil se je mož, da nas sreča in nam
rekel: ›Pojdite, ponovno se obrnite h kralju, ki vas je poslal
in mu recite: ›Tako govori Gospod: › Mar ni zato, ker ni
Boga v Izraelu, da pošiljaš povpraševat ekrónskega boga
Báal Zebúba?‹ Zato ne boš prišel dol iz svoje postelje, na
katero si zlezel, temveč boš zagotovo umrl.‹« **7** Rekel jim je:
»Kakšne vrste mož je bil ta, ki se je vzdignil, da vas sreča
in vam je povedal te besede?« **8** Odgovorili so mu: » Bil
je kosmat človek in z usnjenim pasom opasan okoli ledij.«
Rekel je: »To je Tišbéjec Elija.« **9** Potem je kralj poslal k
njemu petdesetnika z njegovimi petdesetimi. Ta je odšel
gor k njemu, in glej, sedel je na vrhu hriba. Nagovoril ga je:
»Božji mož, kralj je rekel: ›Pridi dol.‹« **10** Elija je odgovoril in
petdesetniku rekel: »Če sem Božji mož, potem naj dol z
neba pride ogenj in použije tebe in tvojih petdeset.« Dol z
neba je prišel ogenj in použil njega in njegovih petdeset. **11**
Ponovno je k njemu poslal drugega petdesetnika z njegovimi
petdesetimi. Ta je odgovoril in mu rekel: »Oh Božji mož, tako
je rekel kralj: ›Pridi hitro dol.‹« **12** Elija je odgovoril in jim
rekel: »Če sem Božji mož, naj dol z neba pride ogenj in
použije tebe in tvojih petdeset.« In ogenj od Boga je prišel
z neba in použil njega in njegovih petdeset. **13** Ponovno
je poslal tretjega petdesetnika z njegovimi petdesetimi.
Tretji petdesetnik je odšel gor, prišel in pred Elijem padel
na kolena, ga rotil in mu rekel: »Oh Božji mož, prosim te,
naj bodo moje življenje in življenja teh petdesetih tvojih
služabnikov dragocena v tvojih očeh. **14** Glej, prišel je ogenj
dol z neba in sežgal dva poveljnika prejšnjih petdesetih
z njunimi petdesetimi. Zatorej naj bo moje življenje sedaj
dragoceno v tvojih očeh.« **15** Gospodov angel je rekel Eliju:
»Z njim pojdi dol. Ne boj se ga.« In vstal je in z njim odšel dol
h kralju. **16** Rekel mu je: »Tako govori Gospod: ›Ker kakor
si poslal poslance, da poizvejo od ekrónskega boga Báal
Zebúba, mar ni to zato, ker ni Boga v Izraelu, da bi povprašal
po njegovi besedi? Zato ne boš prišel dol iz postelje, na
katero si zlezel, temveč boš zagotovo umrl.‹« **17** Tako je umrl
glede na Gospodovo besedo, ki jo je Elija govoril. Namesto
njega je zakraljeval Jehorám, v drugem letu Józafatovega
sina Jehoráma, Judovega kralja, ker ni imel sina. **18** Torej
preostala izmed Ahazjájevih dejanj, ki jih je storil, mar niso
zapisana v kroniški knjigi Izraelovih kraljev?

2 Pripetilo se je, ko je Gospod hotel Elija z vrtinčastim
vetrom vzeti gor v nebo, da je Elija z Elizejem odšel iz
Gilgála. **2** Elija je rekel Elizeju: »Ostani tukaj, prosim te,
kajti Gospod me je poslal v Betel.« Elizej pa mu je rekel:
» Kakor Gospod živi in kakor živi tvoja duša, te ne bom
zapustil.« Tako sta odšla dol do Betela. **3** Sinovi prerokov, ki
so bili pri Betelu, so prišli naprej k Elizeju in mu rekli: »Ali
veš, da bo Gospod danes odvzel tvojega gospodarja iznad
tvoje glave?« Ta je rekel: »Da, vem to; molčite.« **4** Elija mu
je rekel: »Elizej, ostani tukaj, prosim te, kajti Gospod me
je poslal v Jeriho.« Ta pa je rekel: » Kakor Gospod živi in
kakor živi tvoja duša, te ne bom zapustil.« Tako sta prišla
do Jerihe. **5** Sinovi prerokov, ki so bili pri Jerihi, so prišli k
Elizeju in mu rekli: »Ali veš, da bo Gospod danes odvzel
tvojega gospodarja iznad tvoje glave?« Ta pa je odgovoril:
»Da, vem to; molčite.« **6** Elija mu je rekel: »Ostani, prosim
te, tukaj, kajti Gospod me je poslal k Jordanu.« Ta pa je
rekel: » Kakor Gospod živi in kakor živi tvoja duša, te ne
bom zapustil.« In oba sta šla naprej. **7** Petdeset mož izmed
sinov prerokov je šlo in stali so, da gledajo od daleč, onadva
pa sta stala ob Jordanu. **8** Elija je vzel svoje ogrinjalo, ga
zvil skupaj, udaril vode in razdelile so se sèm ter tja, tako
da sta oba šla preko po suhih tleh. **9** Pripetilo se je, ko sta
šla čez, da je Elija rekel Elizeju: »Prosi, kaj naj storim zate,
preden bom vzet od tebe.« Elizej je rekel: »Prosim te, naj bo
nad menoj dvojen delež tvojega duha.« **10** Rekel je: »Prosil
si težko stvar. Vendar če me boš videl, ko bom vzet od tebe,
se ti bo zgodilo, toda če ne, ne bo tako.« **11** Pripetilo se
je, ko sta še vedno šla naprej in se pogovarjala, da se je,
glej, tam prikazal ognjen bojni voz in ognjeni konji in ju ločili
narazen in Elija se je z vrtinčastim vetrom dvignil v nebo. **12**
Elizej je to videl in klical: »Moj oče, moj oče, Izraelov bojni
voz in njegovi konjeniki.« In nič več ga ni videl. Zgrabil je
svoja lastna oblačila in jih pretrgal na dva kosa. **13** Pobral
je tudi Elijevo ogrinjalo, ki je padlo iz njega, odšel nazaj in
obstal pri bregu Jordana. **14** Vzel je Elijevo ogrinjalo, ki je
padlo iz njega, udaril vode in rekel: »Kje je Gospod, Elijev
Bog?« Ko je tudi on udaril vode, so se razdelile sèm ter

tja in Elizej je šel preko. 15 Ko so ga sinovi prerokov, ki so
opazovali pri Jerihi, zagledali, so rekli: »Elijev duh počiva
na Elizeju.« Prišli so, da ga srečajo in se do tal priklonili
pred njim. 16 Rekli so mu: »Glej torej, s tvojimi služabniki bo
petdeset močnih mož. Naj odidejo, prosimo te in poiščejo
tvojega gospodarja, da ga ni morda gor vzel Gospodov Duh
in ga vrgel na kako goro ali v kako dolino.« Rekel je: »Ne
pošiljajte.« 17 Ko so mu prigovarjali, dokler ni bil osramočen,
je rekel: »Pošljite.« Zato so poslali petdeset mož in iskali tri
dni, toda niso ga našli. 18 Ko so ponovno prišli k njemu (kajti
mudil se je pri Jerihi), jim je rekel: »Ali vam nisem rekel: ›Ne
pojdite?‹« 19 Ljudje iz mesta so Elizeju rekli: »Glej, prosim
te, lega tega mesta je prijetna, kakor vidi moj gospod, toda
voda je slaba in tla jalova.« 20 Rekel je: »Prinesite mi nov
vrč in vanj dajte sol.« In prinesli so ga k njemu. 21 Šel je
naprej, k izviru vodá in vanj vrgel sol ter rekel: »Tako govori
Gospod: ›Ozdravil sem te vode, od tod ne bo nič več smrti
ali jalove dežele.‹« 22 Tako so bile vode ozdravljene do tega
dne, glede na Elizejevo besedo, ki jo je govoril. 23 Od tam je
odšel gor k Betelu in ko je šel gor po poti, so prišli iz mesta
majhni otroci, ga zasmehovali in mu rekli: »Pojdi gor, plešec;
pojdi gor, plešec.« 24 Ta se je obrnil nazaj, pogledal nanje in
jih preklel v Gospodovem imenu. In iz gozda sta prišli dve
medvedki ter izmed njih raztrgali dvainštirideset otrok. 25 Od
tam je odšel na goro Karmel in od tam se je vrnil v Samarijo.

3 Torej Ahábov sin Jehorám je začel kraljevati nad Izraelom,
v Samariji, v osemnajstem letu Judovega kralja Józafata
in kraljeval je dvanajst let. 2 Počel je zlo v Gospodovih
očeh, toda ne kakor njegov oče in kakor njegova mati,
kajti odstranil je Báalovo podobo, ki jo je naredil njegov
oče. 3 Kljub temu se je trdno držal grehov Nebátovega sina
Jerobeáma, ki je Izraela pripravil, da greši; ni odšel od njih.
4 Moábski kralj Meša je bil lastnik ovc in je Izraelovemu
kralju dajal sto tisoč jagnjet in sto tisoč ovnov, [skupaj] z
volno. 5 Toda pripetilo se je, ko je bil Aháb mrtev, da se je
moábski kralj uprl zoper Izraelovega kralja. 6 Kralj Jehorám
je istočasno odšel iz Samarije in preštel ves Izrael. 7 Odšel
je in poslal k Judovemu kralju Józafatu, rekoč: »Moábski
kralj se je uprl zoper mene. Ali hočeš iti z menoj v bitko
zoper Moáb?« Rekel je: »Šel bom gor. Jaz sem, kakor si ti,
moje ljudstvo je kakor tvoje ljudstvo in moji konji kakor tvoji
konji.« 8 Rekel je: »Po kateri poti bomo šli gor?« Odgovoril
je: »Po poti skozi edómsko divjino.« 9 Tako so Izraelov kralj,
Judov kralj in edómski kralj odšli in zaokrožili sedemdnevno
potovanje in tam ni bilo vode za vojsko in živino, ki jim je
sledila. 10 Kralj Izraela je rekel: »Gorje, da je te tri kralje
Gospod poklical skupaj, da jih izroči v roko Moába!« 11
Toda Józafat je rekel: » Mar ni tukaj Gospodovega preroka,
da bi po njem lahko poizvedel od Gospoda?« Eden izmed
služabnikov Izraelovega kralja je odgovoril in rekel: »Tukaj
je Šafátov sin Elizej, ki je izlival vodo na Elijeve roke.« 12
Józafat je rekel: »Z njim je Gospodova beseda.« Tako so
Izraelov kralj, Józafat in edómski kralj odšli dol k njemu. 13
Elizej je rekel Izraelovemu kralju: »Kaj imam s teboj? Spravi
se k prerokom svojega očeta in k prerokom svoje matere.«
Izraelov kralj pa mu je rekel: »Ne, kajti Gospod je te tri kralje
sklical skupaj, da jih izroči v roko Moába.« 14 Elizej je rekel:
» Kakor živi Gospod nad bojevniki, pred katerim stojim,
zagotovo, če se ne bi oziral na prisotnost Judovega kralja
Józafata, ne bi pogledal proti tebi niti te ne bi videl. 15 Toda
sedaj mi privedi glasbenika, ki igra na strune.« In pripetilo se
je, ko je glasbenik igral, da je nadenj prišla Gospodova roka.
16 Rekel je: »Tako govori Gospod: ›To dolino naredite polno
jarkov.‹ 17 Kajti tako govori Gospod: ›Ne boste videli vetra
niti ne boste videli dežja, vendar bo ta dolina napolnjena
z vodo, da boste lahko pili, tako vi, vaše govedo in vaše
živali.‹ 18 To pa je le majhna stvar v Gospodovih očeh.
Tudi Moábce bo izročil v vašo roko. 19 Udarili boste vsako
utrjeno mesto in vsako izbrano mesto in posekali vsako
dobro drevo in zamašili vse vodnjake in vsak dober kraj
dežele oškodovali s kamni.« 20 Pripetilo se je zjutraj, ko je
bila darovana jedilna daritev, glej, da je prišla voda po poti iz
Edóma in dežela je bila napolnjena z vodo. 21 Ko so vsi
Moábci slišali, da so prišli gor kralji, da se bojujejo zoper
njih, so zbrali vse, ki so si bili zmožni nadeti bojno opremo in
starejše in so se razpostavili na meji. 22 Vstali so zgodaj
zjutraj in sonce je sijalo na vodo in Moábci so vodo na drugi
strani videli tako rdečo kakor kri. 23 Rekli so: »To je kri. Kralji
so zagotovo umorjeni in so udarili drug drugega. Sedaj torej
Moáb, k plenu.« 24 Ko pa so prišli k taboru Izraelcev, so
se Izraelci dvignili in udarili Moábce, tako da so le-ti pred
njimi pobegnili. Toda šli so naprej in pobijali Moábce, celo v
njihovi deželi. 25 Podirali so mesta in na vsak dober kos
dežele je vsak mož vrgel svoj kamen in napolnili so jo in
zamašili so vse vodnjake in podrli vsa dobra drevesa, samo
v Kir Heresu so pustili njegovo kamenje, vendar so okrog
njega šli pračarji in ga udarili. 26 Ko je moábski kralj videl,
da je bila bitka zanj prehuda, je s seboj vzel sedemsto mož,
ki so izdirali meče, da se prebijejo k edómskemu kralju. Toda
niso mogli. 27 Potem je vzel svojega najstarejšega sina, ki
naj bi zakraljeval namesto njega in ga na obzidju daroval v
žgalno daritev. In tam je bilo veliko ogorčenje zoper Izrael in
odšli so od njega in se vrnili k svoji lastni deželi.

4 Torej tam je neka ženska, izmed žena preroških sinov, zaklicala k Elizeju, rekoč: »Tvoj služabnik, moj soprog, je mrtev, in ti veš, da se je tvoj služabnik bal Gospoda in prišel je upnik, da bi si moja dva sinova k sebi vzel za sužnja.« **2** Elizej ji je rekel: »Kaj naj storim zate? Povej mi, kaj imaš v hiši?« Rekla je: »Tvoja pomočnica nima v hiši ničesar razen lonca olja.« **3** Potem je rekel: »Pojdi, izposodi si posode od vseh svojih sosed, prazne posode. Ne izposodi si jih malo. **4** Ko vstopiš noter, boš za seboj in za svojima sinovoma zaprla vrata in izlivala v vse tiste posode in tisto, ki je polna, boš postavila na stran.« **5** Tako je odšla od njega in za seboj in za svojima sinovoma, ki sta k njej prinesla posode, zaprla vrata in ona je izlivala. **6** Pripetilo se je, ko so bile posode polne, da je svojemu sinu rekla: »Še mi prinesi posodo.« Rekel ji je: »Nobene posode ni več.« In olje se je ustavilo. **7** Potem je prišla in povedala Božjemu možu. Rekel je: »Pojdi, prodaj olje in poplačaj svoj dolg in od preostanka živite ti in tvoja otroka.« **8** Zgodilo se je na nek dan, da je Elizej odšel v Šuném, kjer je bila plemenita ženska; in ta ga je primorala, da jé kruh. In to je bilo tako, da tako pogosto, kot je šel mimo, se je obrnil tja, da bi jedel kruh. **9** Svojemu soprogu je rekla: »Glej torej, zaznavam, da je to sveti Božji mož, ki nenehno hodi mimo nas. **10** Narediva majhno sobo, prosim te, na zidu in tam zanj postavimo posteljo, mizo, stolček in svečnik. In zgodilo se bo, ko prihaja k nam, da se bo obrnil tja noter.« **11** Zgodilo se je na nek dan, da je prišel tja, se obrnil v sobo in se tam ulegel. **12** Svojemu služabniku Gehazíju je rekel: »Pokliči to Šunémko.« Ko jo je ta poklical, je obstala pred njim. **13** Rekel mu je: »Sedaj ji povej: ›Glej, hitela si za naju z vso to skrbjo. Kaj naj bo storjeno zate? Ali naj zate govorim kralju ali poveljniku vojske?‹« Odgovorila je: »Prebivam med svojim lastnim ljudstvom.« **14** Rekel je: »Kaj naj bo potem storjeno zanjo?« Gehazí je odgovoril: »Resnično, ona nima otroka in njen soprog je star.« **15** Rekel je: »Pokliči jo.« Ko jo je poklical, je obstala med vrati. **16** Rekel je: »Okoli tega obdobja, glede na čas življenja, boš objemala sina.« Rekla je: »Ne, moj gospod, Božji mož, ne laži svoji pomočnici.« **17** Ženska je spočela in rodila sina v tistem obdobju, ki ji ga je Elizej povedal, glede na čas življenja. **18** Ko je otrok postal večji, se je nekega dne zgodilo, da je odšel ven k svojemu očetu, k žanjcem. **19** Svojemu očetu je rekel: »Moja glava, moja glava.« In ta je rekel mladeniču: »Odnesi ga k njegovi materi.« **20** Ko ga je ta vzel in ga privedel k njegovi materi, je do opoldneva sedel na njenih kolenih, potem pa je umrl. **21** Vzdignila se je, ga položila na posteljo Božjega moža, zaprla vrata za njim in odšla ven. **22** Poklicala je k svojemu soprogu in rekla: »Pošlji mi, prosim te, enega izmed mladeničev in enega izmed oslov, da lahko stečem k Božjemu možu in ponovno pridem nazaj.« **23** Rekel je: »Čemu hočeš iti k njemu danes? Ni niti mlaj niti šabat.« Rekla je: » To bo dobro.« **24** Potem je osedlala osla in svojemu mladeniču rekla: »Požêni in pojdi naprej. Svojega jahanja ne upočasnjuj zaradi mene, razen če ti ne zapovem.« **25** Tako je odšla in prišla k Božjemu možu na goro Karmel. Pripetilo se je, ko jo je Božji mož od daleč zagledal, da je svojemu služabniku Gehazíju rekel: »Glej, tam je ta Šunémka. **26** Steci sedaj, prosim te, da jo srečaš in ji reci: › Ali je dobro s teboj? Ali je dobro s tvojim soprogom? Ali je dobro z otrokom?‹« Odgovorila je: »Dobro je.« **27** Ko pa je prišla k Božjemu možu na hrib, se je oklenila njegovih stopal. Toda Gehazí se je približal, da jo pahne proč. Božji mož pa je rekel: »Pusti jo; kajti njena duša je zagrenjena znotraj nje in Gospod je to skril pred menoj in mi ni povedal.« **28** Potem je rekla: »Ali sem si jaz želela sina od svojega gospoda?« Ali nisem rekla: »Ne zavajaj me?« **29** Potem je rekel Gehazíju: »Opaši svoja ledja in v svojo roko vzemi mojo palico in pojdi svojo pot. Če srečaš kateregakoli človeka, ga ne pozdravi in če kdorkoli pozdravi tebe, mu ravno tako ne odgovori, in mojo palico položi na otrokov obraz.« **30** Otrokova mati je rekla: » Kakor Gospod živi in kakor tvoja duša živi, te ne bom zapustila.« Vstal je in ji sledil. **31** Gehazí je šel pred njima in palico položil na otrokov obraz, toda ni bilo niti glasu niti uslišanja. Zatorej je ponovno odšel, da ga sreča in mu povedal, rekoč: »Otrok se ni prebudil.« **32** Ko je Elizej prišel v hišo, glej, je bil otrok mrtev in položen na njegovo posteljo. **33** Vstopil je torej in zaprl vrata za njima ter molil h Gospodu. **34** Povzpel se je in legel na otroka ter svoja usta položil na njegova usta in svoje oči na njegove oči in svoje roke na njegove roke. Raztegnil se je nad otrokom in otrokovo meso se je ogrelo. **35** Potem se je vrnil in po hiši hodil sem ter tja, se povzpel in sebe raztegnil nad njim. Otrok je sedemkrat kihnil in otrok je odprl svoje oči. **36** Poklical je Gehazíja in rekel: »Pokliči to Šunémko.« Tako jo je poklical. Ko je vstopila k njemu, je rekel: »Vzemi svojega sina.« **37** Potem je vstopila, padla k njegovim stopalom, se priklonila do tal, vzela svojega sina in odšla ven. **38** Elizej je ponovno prišel v Gilgál. Tam pa je bilo v deželi pomanjkanje. Sinovi prerokov so sedeli pred njim. Svojemu služabniku je rekel: »Pristavi velik lonec in za sinove prerokov zavri juho.« **39** Nekdo je odšel na polje, da nabere zelišča in našel divjo trto in od nje nabral polno naročje divjih buč in prišel in jih zrezal v lonec juhe, kajti niso jih poznali. **40** Tako so nalili, da bi možje jedli. Pripetilo pa se je, ko so jedli juho, da so zavpili in rekli: »Oh ti Božji

mož, smrt je v loncu.« In tega niso mogli jesti. 41 Toda
rekel je: »Torej prinesite moko.« Vrgel jo je v lonec in rekel:
»Nalij za ljudstvo, da bodo lahko jedli.« In v loncu ni bilo nič
škodljivega. 42 Prišel je mož iz Báal Šalíša in Božjemu možu
prinesel kruh od prvih sadov, dvajset ječmenovih hlebov in
polno žitno klasje v luščinah. Rekel je: »Dajte ljudstvu, da
bodo lahko jedli.« 43 Njegov strežnik pa je rekel: »Kaj, mar
naj bi to postavil pred sto mož?« Ponovno je rekel: »Daj
ljudstvu, da bodo lahko jedli, kajti tako govori Gospod: ›
Od tega bodo jedli in še bo ostalo.‹« 44 Tako je to postavil
prednje in so jedli in od tega pustili, glede na Gospodovo
besedo.

5 Torej Naamán, poveljnik vojske sirskega kralja, je bil
plemenit mož pri svojem gospodarju in častitljiv, ker je
po njem Gospod dal Siriji osvoboditev. Bil je tudi mogočen
mož v hrabrosti, toda bil je gobavec. 2 Sirci so hodili ven po
skupinah in iz izraelske dežele odvedli ujetnico, malo deklico;
in ta je čakala na Naamánovo ženo. 3 Svoji gospodarici je
rekla: »Da bi Bog dal, da bi bil moj gospodar s prerokom, ki
je v Samariji! Kajti on bi odvzel njegovo gobavost.« 4 Nekdo
je vstopil in to povedal svojemu gospodarju, rekoč: »Tako
in tako je govorila služabnica, ki je iz Izraelove dežele.« 5
Kralj Sirije je rekel: »Odpravi se, pojdi, jaz pa bom poslal
pismo Izraelovemu kralju.« Odpotoval je in s seboj vzel
deset talentov srebra, šest tisoč koščkov zlata in deset
zamenjav oblačil. 6 Izraelovemu kralju je prinesel pismo,
rekoč: »Sedaj, ko je to pismo prišlo k tebi, glej, sem z njim
poslal k tebi svojega služabnika Naamána, da mu lahko
odvzameš njegovo gobavost.« 7 Pripetilo se je, ko je Izraelov
kralj prebral pismo, da je pretrgal svoja oblačila in rekel: »
Sem jaz Bog, da ubijem in oživim, da je ta človek poslal
k meni, da možu odvzamem njegovo gobavost? Zatorej
preudarite, prosim vas in glejte, kako zoper mene išče spor.«
8 Bilo je tako, ko je Božji mož Elizej slišal, da je Izraelov kralj
pretrgal svoja oblačila, da je poslal h kralju, rekoč: »Zakaj si
pretrgal svoja oblačila? Naj torej pride k meni in vedel bo, da
je v Izraelu prerok.« 9 Tako je Naamán prišel s svojimi konji
in s svojim bojnim vozom in obstal pri vratih Elizejeve hiše.
10 Elizej pa je k njemu poslal poslanca, rekoč: »Pojdi in se
sedemkrat umij v Jordanu in tvoje meso bo ponovno prišlo k
tebi in boš čist.« 11 Toda Naaman je bil ogorčen in odšel
ter rekel: »Glej, mislil sem: ›Zagotovo bo prišel ven k meni,
obstal in klical k imenu Gospoda, svojega Boga in s svojo
roko udaril nad mestom in odvzel gobavost.‹ 12 Mar nista
Abána in Parpár, reki v Damasku, boljši kakor vse Izraelove
vode? Ali se ne bi mogel umiti v njima in bi bil čist?« Tako
se je obrnil in v besu odšel proč. 13 Njegovi služabniki so
prišli blizu, mu spregovorili in rekli: »Moj oče, če bi ti prerok
naročil, da storiš neko veliko stvar, ali ne bi ti tega storil?
Koliko bolj potem, ko ti je rekel: ›Umij se in bodi čist?‹« 14
Potem je odšel dol, se sedemkrat potopil v Jordanu, glede na
izrek Božjega moža in njegovo meso je ponovno prišlo kakor
meso majhnega otroka in bil je čist. 15 Vrnil se je k Božjemu
možu, on in vsa njegova skupina in prišel ter obstal pred
njim in rekel: »Glej, sedaj vem, da ni Boga na vsej zemlji,
razen v Izraelu. Sedaj torej, prosim te, vzemi blagoslov
od svojega služabnika.« 16 Toda on je rekel: » Kakor živi
Gospod, pred katerim stojim, ne bom ničesar sprejel.« Silil
ga je, da to vzame; toda zavrnil je. 17 Naamán je rekel: »Ali
ne bo, prosim te, dano tvojemu služabniku, tovor prsti za
dve muli? Kajti tvoj služabnik odslej ne bo daroval niti žgalne
daritve niti klavne daritve drugim bogovom, razen Gospodu.
18 V tej stvari pa naj Gospod odpusti svojemu služabniku, da
ko gre moj gospodar v Rimónovo hišo, da tam obožuje in se
naslanja na mojo roko in se priklonim v Rimónovi hiši. Ko se
priklonim v Rimónovi hiši, naj Gospod v tej stvari odpusti
svojemu služabniku.« 19 Rekel mu je: »Pojdi v miru.« Tako je
odšel od njega del poti. 20 Toda Gehazí, služabnik Božjega
moža Elizeja, je rekel: »Glej, moj gospodar je prizanesel
temu Sircu Naamánu v tem, da iz njegovih rok ni sprejel
tega, kar je prinesel. Toda kakor živi Gospod bom stekel
za njim in od njega nekaj vzel.« 21 Tako je Gehazí sledil
Naamánu. Ko ga je Naamán videl teči za seboj, je upočasnil
bojni voz, da ga sreča in rekel: » Ali je vse dobro?« 22 Ta je
rekel: »Vse je dobro. Moj gospodar me je poslal, rekoč: ›Glej,
celo sedaj sta prišla k meni z gore Efrájim dva mladeniča
izmed preroških sinov. Daj jima, prosim te, talent srebra in
dve menjavi oblačil.‹« 23 Naamán je rekel: »Bodi zadovoljen,
vzemi dva talenta.« Silil ga je in dva talenta srebra povezal v
dve vreči, z dvema menjavama oblačil in jih položil na dva
izmed svojih služabnikov in nosila sta jih pred njim. 24 Ko je
prišel k stolpu, jih je vzel iz njune roke in jih shranil v hiši,
moža pa je pustil oditi in sta odšla. 25 Toda sam je vstopil in
obstal pred svojim gospodarjem. Elizej mu je rekel: »Od kod
prihajaš, Gehazí?« Rekel je: »Tvoj služabnik ni šel nikamor.«
26 Rekel mu je: »Mar ni moje srce odšlo s teboj, ko se je
mož ponovno obrnil nazaj iz svojega bojnega voza, da te
sreča? Mar je čas, da prejemaš denar, da prejemaš obleke,
oljčne nasade, vinograde, ovce, vole, služabnike in dekle?
27 Zato se bo Naamánova gobavost trdno prijela tebe in
tvojega semena na veke.« In izpred njegove prisotnosti je
odšel gobav, tako bel kakor sneg.

6 Sinovi prerokov so Elizeju rekli: »Glej torej, kraj, kjer prebivamo s teboj, je za nas preveč utesnjen. **2** Naj gremo, prosimo te, k Jordanu in si od tam vsak mož vzame bruno in si tam zgradimo kraj, kjer bomo lahko prebivali.« Odgovoril je: »Pojdite.« **3** Nekdo je rekel: »Bodi zadovoljen, prosim te in pojdi s svojimi služabniki.« Odgovoril je: »Šel bom.« **4** Tako je šel z njimi. In ko so prišli k Jordanu, so sekali les. **5** Toda ko je nekdo podiral drevo, je glava sekire padla v vodo in zavpil je ter rekel: »Ojoj, gospod! Kajti bila je izposojena.« **6** Božji mož je rekel: »Kam je padla?« Ta mu je pokazal kraj. In odsekal je palico ter jo vrgel tja in železo je zaplavalo. **7** Zato je rekel: »Vzemi to k sebi.« In iztegnil je svojo roko in jo vzel. **8** Potem se je sirski kralj vojskoval zoper Izraela in se posvetoval s svojimi služabniki, rekoč: »Na tem in tem kraju bo moj tabor.« **9** Božji mož pa je k Izraelovemu kralju poslal, rekoč: »Pazi, da ne greš mimo tega kraja, kajti tja dol so prišli Sirci.« **10** Izraelov kralj je poslal h kraju, o katerem mu je povedal Božji mož, ga o njem posvaril in tam se je rešil, ne samo enkrat ali dvakrat. **11** Zato je bilo srce sirskega kralja zaradi te stvari boleče vznemirjeno. Poklical je svoje služabnike in jim rekel: »Ali mi ne boste pokazali, kdo izmed nas je za Izraelovega kralja?« **12** Nekdo izmed njegovih služabnikov je rekel: »Nihče, moj gospod, oh kralj, temveč prerok Elizej, ki je v Izraelu, govori Izraelovemu kralju besede, ki jih ti govoriš v svoji spalnici.« **13** Rekel je: »Pojdi in poglej, kje je, da bom lahko poslal in ga zgrabil.« Bilo mu je povedano, rekoč: »Glej, on je v Dotánu.« **14** Zato je tja poslal konje, bojne vozove in veliko vojsko. Prišli so ponoči in obkolili mesto. **15** Ko je služabnik Božjega moža zgodaj vstal in odšel naprej, glej, vojska je obkolila mesto, tako s konji kakor bojnimi vozovi. Njegov služabnik mu je rekel: »Ojoj, moj gospod! Kaj bomo storili?« **16** Odgovoril je: »Ne boj se, kajti tistih, ki so z nami, je več kakor tistih, ki so z njimi.« **17** Elizej je molil in rekel: » Gospod, prosim te, odpri njegove oči, da bo lahko videl.« Gospod je odprl oči mladeniča in ta je videl in glej, gora je bila polna konj in ognjenih bojnih voz naokoli Elizeja. **18** Ko so prišli dol k njemu, je Elizej molil h Gospodu in rekel: »Udari to ljudstvo, prosim te, s slepoto.« In udaril jih je s slepoto glede na Elizejevo besedo. **19** Elizej jim je rekel: »To ni pot niti ni to mesto. Sledite mi in privedel vas bom k človeku, ki ga iščete.« Toda odvedel jih je v Samarijo. **20** Ko so prišli v Samarijo, se je pripetilo, da je Elizej rekel: » Gospod, odpri oči teh mož, da bodo lahko videli.« In Gospod je odprl njihove oči in so videli in glej, bili so sredi Samarije. **21** Ko jih je Izraelov kralj videl, je rekel Elizeju: »Moj oče, ali naj jih udarim? Ali naj jih udarim?« **22** Ta pa je odgovoril: »Ne boš jih udaril. Mar bi udaril tiste, ki si jih odvedel ujete s svojim mečem in s svojim lokom? Prednje postavi kruh in vodo, da bodo lahko jedli in pili in šli k svojemu gospodarju.« **23** Zanje je pripravil veliko preskrbo in ko so pojedli in popili, jih je poslal proč in odšli so k svojemu gospodarju. Tako čete iz Sirije niso nič več prihajale v deželo Izrael. **24** Po tem se je pripetilo, da je sirski kralj Ben Hadád zbral vso svojo vojsko, odšel gor in oblegal Samarijo. **25** Tam v Samariji pa je bila velika lakota. Glej, oblegali so jo, dokler ni bila oslovska glava prodana za osemdeset koščkov srebra in četrtinka kaba golobjega iztrebka za pet koščkov srebra. **26** Medtem ko se je Izraelov kralj sprehajal po obzidju, je k njemu zavpila ženska, rekoč: »Pomagaj, moj gospod, oh kralj.« **27** Ta ji je rekel: »Če ti Gospod ne pomaga, od kod naj ti jaz pomagam? Iz skednja ali iz vinske stiskalnice?« **28** Kralj ji je rekel: »Kaj te pesti?« Odgovorila je: »Ta ženska mi je rekla: ›Daj svojega sina, da ga bomo lahko danes pojedli, mojega sina pa bomo pojedli jutri.‹« **29** Tako smo skuhali mojega sina in ga pojedli. Naslednji dan pa sem ji rekla: »Daj svojega sina, da ga bomo lahko pojedli.« Ona pa je svojega sina skrila. **30** Pripetilo se je, ko je kralj slišal besede ženske, da je pretrgal svoja oblačila. Prek obzidja je šel mimo in ljudstvo je gledalo in glej, na svojem telesu je imel spodaj vrečevino. **31** Potem je rekel: »Bog naj mi stori tako in še več, če bo glava Šafátovega sina Elizeja, ta dan obstala na njem.« **32** Toda Elizej je sedel v svoji hiši in starešine so sedeli z njim. In kralj je izpred sebe poslal moža, toda malo preden je poslanec prišel k njemu, je starešinam rekel: »Ali vidite, kako je ta sin morilca poslal, da mi vzame mojo glavo? Poglejte, ko pride poslanec, zaprite vrata in ga trdno držite pri vratih. Mar ni zvok stopal njegovega gospodarja za njim?« **33** Medtem ko je še govoril z njimi, glej, je dol k njemu prišel poslanec in rekel: »Glej to zlo je od Gospoda. Zakaj bi še čakal na Gospoda?«

7 Potem je Elizej rekel: »Poslušaj besedo od Gospoda: ›Tako govori Gospod: ›Jutri okoli tega časa bo v velikih vratih Samarije mera fine moke prodajana za šekel in dve meri ječmena za šekel.‹« **2** Potem je gospod, na čigar roko se je kralj naslanjal, odgovoril Božjemu možu in rekel: »Glej, če bi Gospod naredil okna na nebu, mar bi se to lahko zgodilo?« On pa je rekel: »Glej, to boš videl s svojimi lastnimi očmi, toda od tega ne boš jedel.« **3** Ob vhodu velikih vrat so bili štirje gobavci in drug drugemu so rekli: »Čemu tukaj sedimo, dokler ne umremo? **4** Če rečemo: ›Vstopili bomo v mesto, potem je lakota v mestu in bomo tam umrli. Če pa mirno sedimo tukaj, bomo tudi umrli. Sedaj torej pridite in

padimo v vojsko Sircev. Če nas rešijo žive, bomo živeli, če pa nas ubijejo, bomo samo umrli.‹« 5 V poltemi so se dvignili, da gredo v tabor Sircev. Ko so prišli k najbolj oddaljenemu delu tabora Sircev, glej, tam ni bilo nobenega moža. 6 Kajti Gospod je vojski Sircev storil, da slišijo hrup bojnih vozov in hrup konjev, celó hrup velike vojske in drug drugemu so rekli: »Glejte, Izraelov kralj je zoper nas najel kralje Hetejcev in kralje Egipčanov, da pridejo nad nas.« 7 Zato so vstali in v poltemi zbežali in pustili svoje šotore, svoje konje in svoje osle, celo tabor, kakor je bil in pobegnili za svoje življenje. 8 Ko so ti gobavci prišli k najbolj oddaljenemu delu tabora, so odšli v en šotor in jedli, pili in od tam odnesli srebro, zlato in oblačilo ter odšli in to skrili in ponovno prišli ter vstopili v drug šotor in tudi od tam odnesli in odšli ter to skrili. 9 Potem so drug drugemu rekli: »Ne delamo dobro. Ta dan je dan dobrih novic, mi pa molčimo. Če nadaljujemo do jutranje svetlobe, bo nad nas prišla neka vragolija. Sedaj torej pridite, da bomo lahko šli in povedali kraljevi družini.« 10 Tako so prišli in zaklicali vratarju mesta. Povedali so jim, rekoč: »Prišli smo k taboru Sircev in glejte, tam ni bilo nobenega moža niti človeškega glasu, temveč privezani konji, privezani osli in šotori, kakor so bili.« 11 Poklical je vratarje in to so povedali znotraj kraljeve hiše. 12 Kralj je ponoči vstal in svojim služabnikom rekel: »Sedaj vam bom pokazal, kaj so nam storili Sirci. Vedo, da smo lačni, zato so odšli iz tabora, da se skrijejo na polju, rekoč: ›Ko pridejo iz mesta, jih bomo žive ujeli in pridemo v mesto.‹« 13 Eden izmed njegovih služabnikov je odgovoril in rekel: »Naj nekateri vzamejo, prosim te, pet izmed konjev, ki so še, ki so ostali v mestu (glej, oni so kakor vsa Izraelova množica, ki je ostala v njem. Glej, pravim, oni so celo kakor vsa množica Izraelcev, ki so použiti) in pošljimo ter poglejmo.« 14 Vzeli so torej dva bojna voza [s] konji in kralj je poslal za sirsko vojsko, rekoč: »Pojdite in poglejte.« 15 Za njimi so odšli do Jordana in glej, vsa pot je bila polna oblek in posod, ki so jih Sirci v svoji naglici odvrgli. Poslanci so se vrnili in povedali kralju. 16 Ljudstvo je odšlo ven in oplenilo šotore Sircev. Tako je bila mera fine moke prodajana za šekel in dve meri ječmena za šekel, glede na Gospodovo besedo. 17 Kralj je določil gospoda, na čigar roko se je naslanjal, da je zadolžen za velika vrata, ljudstvo pa ga je v velikih vratih pomendralo in je umrl, kakor je rekel Božji mož, ki je govoril, ko je dol k njemu prišel kralj. 18 Pripetilo se je, kakor je Božji mož govoril kralju, rekoč: »Dve meri ječmena za šekel in mera fine moke za šekel bosta jutri okrog tega časa v velikih vratih Samarije.« 19 Tisti gospod je Božjemu možu odgovoril in rekel: »Sedaj glej, če bi Gospod naredil okna na nebu, mar bi se to lahko zgodilo?« In ta je rekel: »Glej, to boš videl s svojimi lastnimi očmi, toda od tega ne boš jedel.« 20 In tako ga je to doletelo, kajti ljudstvo ga je pomendralo v velikih vratih in je umrl.

8 Potem je Elizej spregovoril ženski, katerega sina je obudil v življenje, rekoč: »Vstani in pojdi, ti in tvoja družina in začasno prebivaj kjerkoli lahko prebivaš, kajti Gospod je poklical lakoto in ta bo tudi prišla nad deželo [za] sedem let.« 2 Ženska je vstala in storila po besedi Božjega moža in šla s svojo družino in sedem let začasno prebivala v filistejski deželi. 3 Ob koncu sedmih let se je pripetilo, da se je ženska vrnila iz filistejske dežele in šla naprej, da kliče h kralju za svojo hišo in za svoje polje. 4 Kralj je govoril z Gehazíjem, služabnikom Božjega moža, rekoč: »Povej mi, prosim te, vse velike stvari, ki jih je storil Elizej.« 5 Pripetilo se je, medtem ko je kralju pripovedoval, kako je truplo oživil v življenje, glej, da je ženska, čigar sina je oživil v življenje, klicala h kralju za svojo hišo in svoje polje. Gehazí je rekel: »Moj gospod, oh kralj, to je ženska in to je njen sin, ki ga je Elizej oživil v življenje.« 6 Ko je kralj žensko vprašal, mu je povedala. Tako ji je kralj določil nekega častnika, rekoč: »Povrni vse, kar je bilo njeno in vse sadove polja, od dneva, ko je zapustila deželo, celo do sedaj.« 7 Elizej je prišel v Damask in sirski kralj Ben Hadád je bil bolan in povedano mu je bilo, rekoč: »Božji mož je prišel sèm.« 8 Kralj je rekel Hazaélu: »V svojo roko vzemi darilo in pojdi, srečaj Božjega moža in pri njem poizvedi od Gospoda, rekoč: ›Ali bom okreval od te bolezni?‹« 9 Tako je Hazaél odšel, da ga sreča in s seboj vzel darilo, celo vsako dobro stvar iz Damaska, breme za štirideset kamel in prišel, obstal pred njim ter rekel: »Tvoj sin, sirski kralj Ben Hadád, me je poslal k tebi, rekoč: ›Ali bom okreval od te bolezni?‹« 10 Elizej mu je rekel: »Pojdi, reci mu: ›Ti zagotovo lahko okrevaš, ‹ vendar mi je Gospod pokazal, da bo zagotovo umrl.« 11 Trdno je naravnal svoje obličje, dokler ni pobledel in Božji mož je zajokal. 12 Hazaél je rekel: »Zakaj joka moj gospod?« In ta je odgovoril: »Ker poznam zlo, ki ga boš storil Izraelovim otrokom. Njihova oporišča boš požgal, njihove mladeniče boš pobil z mečem, raztreščil njihove otroke in razparal njihove nosečnice.« 13 Hazaél je rekel: »Toda ali je tvoj služabnik pes, da bi storil to veliko stvar?« Elizej je odgovoril: » Gospod mi je pokazal, da boš postal kralj nad Sirijo.« 14 Tako je odšel od Elizeja in prišel k svojemu gospodarju, ki mu je rekel: »Kaj ti je Elizej povedal?« Odgovoril je: »Povedal mi je, da boš zagotovo okreval.« 15 Naslednji dan pa se je pripetilo, da je vzel debelo cunjo, jo namočil v vodi in jo razprostrl na njegov obraz, tako da je umrl in namesto njega je zakraljeval

Hazaél. 16 V petem letu Joráma, sina Izraelovega kralja
Ahába, takrat je bil Józafat Judov kralj, je začel kraljevati
Jehorám, sin Judovega kralja Józafata. 17 Dvaintrideset let
je bil star, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval
osem let. 18 Hodil je po poti Izraelovih kraljev, kakor je počela
Ahábova hiša, kajti Ahábova hči je bila njegova žena. Počel
je zlo v Gospodovih očeh. 19 Vendar Gospod ni hotel uničiti
Juda zaradi svojega služabnika Davida, kakor mu je obljubil,
da bo vedno dal svetlobo njemu in njegovim otrokom. 20 V
njegovih dneh se je Edóm spuntal izpod Judove roke in si
nad seboj postavil kralja. 21 Tako je Jorám odšel v Caír in
vsi njegovi bojni vozovi z njim in vstal je ponoči in udaril
Edómce, ki so ga obdali naokoli in poveljnike bojnih vozov.
In ljudstvo je pobegnilo v svoje šotore. 22 Vendar se je
Edóm spuntal izpod Judove roke do današnjega dne. Potem
se je ob istem času spuntala Libna. 23 Ostala Jorámova
dela in vse, kar je storil, mar niso zapisana v kroniški knjigi
Judovih kraljev? 24 Jorám je zaspal s svojimi očeti in je bil
s svojimi očeti pokopan v Davidovem mestu in namesto
njega je zakraljeval njegov sin Ahazjá. 25 V dvanajstem letu
Joráma, sina Izraelovega kralja Ahába, je začel kraljevati
Ahazjá, sin Judovega kralja Jehoráma. 26 Ahazjá je bil star
dvaindvajset let, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je
kraljeval eno leto. Ime njegove matere je bilo Ataljá, hči
Izraelovega kralja Omrija. 27 Hodil je po poti Ahábove hiše in
počel zlo v Gospodovih očeh, kakor je počela Ahábova hiša,
kajti bil je zet Ahabove hiše. 28 Z Ahábovim sinom Jorámom
je odšel na vojno zoper sirskega kralja Hazaéla v Ramót
Gileád in Sirci so ranili Joráma. 29 Kralj Jorám je odšel
nazaj, da bi bil v Jezreélu ozdravljen ran, ki so mu jih zadali
Sirci pri Rami, ko se je boril zoper sirskega kralja Hazaéla.
In Ahazjá, sin Judovega kralja Jehoráma, je odšel dol, da
pogleda Ahábovega sina Joráma v Jezreélu, ker je bil bolan.

9 Prerok Elizej je poklical enega izmed preroških otrok
in mu rekel: »Opaši svoja ledja, v svojo roko vzemi to
stekleničko olja in pojdi v Ramót Gileád 2 in ko prideš tja,
tam poglej za Jehújem, sinom Józafata, Nimšíjevim sinom
in vstopi in naj vstane izmed svojih bratov in ga odvedi v
notranjo sobo. 3 Potem vzemi stekleničko olja, ga izlij na
njegovo glavo in reci: ›Tako govori Gospod: ›Mazilil sem
te za kralja nad Izraelom.‹‹ Potem odpri vrata, zbeži in ne
obotavljaj se.« 4 Tako je mladenič, mladi mož prerok, odšel
do Ramót Gileáda. 5 Ko je prišel, glej, so poveljniki vojske
sedeli in rekel je: »Naročilo imam zate, oh poveljnik.« Jehú
je rekel: »Za katerega izmed nas vseh?« Rekel je: »Zate, oh
poveljnik.« 6 Ta je vstal in odšel v hišo in na njegovo glavo
je izlil olje ter mu rekel: »Tako govori Gospod, Izraelov Bog:
›Mazilil sem te za kralja nad Gospodovim ljudstvom, celó nad
Izraelom. 7 Udaril boš hišo svojega gospodarja Ahába, da
lahko maščujem kri svojih služabnikov prerokov in kri vseh
Gospodovih služabnikov pri Jezabelini roki. 8 Kajti celotna
Ahábova hiša bo uničena in od Ahába bom iztrebil tistega, ki
lula proti zidu in tistega, ki je zaprt in je ostal v Izraelu. 9
Ahábovo hišo bom naredil podobno hiši Nebátovega sina
Jerobeáma in podobno hiši Ahíjevega sina Bašája 10 in psi
bodo pojedli Jezabelo na jezreélskem deležu in nikogar ne
bo, da bi jo pokopal.‹« In odprl je vrata ter zbežal. 11 Potem
je Jehú prišel k služabnikom svojega gospoda in nekdo mu
je rekel: » Ali je vse dobro? Zakaj je ta nori človek prišel k
tebi?« Rekel jim je: »Poznate moža in njegovo govorjenje.«
12 Rekli so: » To je laž. Povej nam torej.« Rekel je: »Tako in
tako mi je rekel, rekoč: ›Tako govori Gospod: ›Mazili sem te
za kralja nad Izraelom.‹« 13 Potem so pohiteli in vsak mož je
vzel svojo obleko in jo položil pod njega na vrhu stopnic in
zatrobili so s šofarji, rekoč: »Jehú je kralj.« 14 Tako je Jehú,
Józafatov sin, Nimšíjev sin, koval zaroto zoper Joráma.
(Torej Jorám se je zadrževal v Ramót Gileádu, on in ves
Izrael, zaradi sirskega kralja Hazaéla. 15 Toda kralj Jorám se
je vrnil, da bi bil v Jezreélu ozdravljen ran, ki so mu jih zadali
Sirci, ko se je bojeval s sirskim kraljem Hazaélom.) Jehú
je rekel: »Če tako mislite, potem naj nihče ne gre naprej
niti naj ne zbeži iz mesta, da bi šel to povedat v Jezreél.«
16 Tako je Jehú jahal na bojnem vozu in odšel v Jezreél,
kajti tam je ležal Jorám. In Judov kralj Ahazjá je prišel dol,
da vidi Joráma. 17 Tam je stal stražar na stolpu v Jezreélu
in ogledoval Jehújevo skupino, medtem ko je prihajala in
rekel: »Vidim skupino.« Jorám je rekel: »Vzemi konjenika in
ga pošlji, da jih sreča in naj reče: › Ali je mir?‹« 18 Tako je
nekdo odšel na konjskem hrbtu, da ga sreča in rekel: »Tako
govori kralj: › Je to mir?‹« Jehú je rekel: »Kaj imaš opraviti
z mirom? Obrni se za menoj.« Stražar je povedal, rekoč:
»Poslanec je prišel do njih, toda ne vrača se.« 19 Potem je
poslal ven drugega, na konjskem hrbtu, ki je prišel k njim in
rekel: »Tako govori kralj: › Ali je mir?‹« Jehú je odgovoril:
»Kaj imaš opraviti z mirom? Obrni se za menoj.« 20 Stražar
je povedal, rekoč: »Prišel je celo k njim, toda ne vrača se in
vožnja je podobna vožnji Nimšíjevega sina Jehúja, kajti divje
vozi.« 21 Jorám je rekel: »Pripravite.« In njegov bojni voz je
bil pripravljen. Izraelov kralj Jorám in Judov kralj Ahazjá sta
odšla ven, vsak na svojem bojnem vozu in odšla sta ven
zoper Jehúja in ga srečala na deležu Jezreélca Nabóta. 22
Pripetilo se je, ko je Jorám zagledal Jehúja, da je rekel: »
Ali je mir, Jehú?« Odgovoril je: »Kakšen mir, dokler je tako
mnogo vlačugarstev in čaranj tvoje matere Jezabele?« 23

Jorám je obrnil svoji roki, pobegnil in rekel Ahazjáju: » To je izdaja, oh Ahazjá.« 24 Jehú je z vso svojo močjo napel lok in zadel Jehoráma med lopatici in puščica je izšla pri njegovem srcu in zgrudil se je na svoj bojni voz. 25 Potem je Jehú rekel svojemu poveljniku Bidkárju: »Poberi ga in vrzi ga na delež polja Jezreélca Nabóta, kajti spomni se, kako je Gospod nanj položil to breme, ko sva jaz in ti skupaj jahala za njegovim očetom Ahábom: 26 ›Zagotovo sem včeraj videl Nabótovo kri in kri njegovih sinov, govori Gospod, in jaz te bom poplačal na tem deležu, govori Gospod.‹ Sedaj ga torej vzemi in vrzi na kos zemlje, glede na Gospodovo besedo.« 27 Toda ko je Judov kralj Ahazjá to videl, je zbežal po poti vrtne hiše. Jehú je sledil za njim in rekel: »Udarite tudi njega na bojnem vozu.« Storili so tako ob vzponu na Gur, ki je poleg Jibleáma. In pobegnil je v Megído ter tam umrl. 28 Njegovi služabniki so ga na bojnem vozu prenesli v Jeruzalem in ga pokopali v njegovem mavzoleju, z njegovimi očeti, v Davidovem mestu. 29 V enajstem letu Ahábovega sina Joráma je nad Judom začel kraljevati Ahazjá. 30 Ko je Jehú prišel v Jezreél, je Jezabela slišala o tem in si naličila svoj obraz, okrasila svojo glavo in pogledala skozi okno. 31 Ko je Jehú vstopil pri velikih vratih, je rekla: » Ali je imel Zimrí, ki je usmrtil svojega gospodarja, mir?« 32 Svoj obraz je povzdignil proti oknu in rekel: »Kdo je na moji strani? Kdo?« K njemu so pogledali dva ali trije evnuhi. 33 Rekel je: »Vrzite jo dol.« Tako so jo vrgli dol in nekaj njene krvi je poškropilo zid in konje; in pomendral jo je pod stopalom. 34 Ko je vstopil, je jedel, pil in rekel: »Pojdite, poglejte sedaj to prekleto žensko in jo pokopljite, kajti kraljeva hči je.« 35 Odšli so, da jo pokopljejo, toda niso našli od nje več kot lobanjo, stopala in dlani njenih rok. 36 Zato so ponovno prišli in mu povedali. Rekel je: »To je beseda od Gospoda, ki jo je govoril po svojem služabniku, Tišbéjcu Eliju, rekoč: ›V Jezreélovem deležu bodo psi jedli Jezabelino meso. 37 In Jezabelino truplo bo kakor iztrebek na obličju polja v Jezreélovem deležu, tako da ne bodo rekli: ›To je Jezabela.‹«

10 Aháb je imel v Samariji sedemdeset sinov. Jehú je napisal pisma in jih poslal v Samarijo k vladarjem Jezreéla, k starešinam in tistim, ki so vzgajali Ahábove otroke, rekoč: 2 »Torej takoj, ko to pismo pride k vam, glede na to, da so sinovi vašega gospodarja z vami in so tam z vami bojni vozovi in konji, tudi utrjeno mesto in bojna oprema, 3 izberite najboljšega in najprimernejšega izmed sinov svojega gospodarja in ga postavite na prestol njegovega očeta in se borite za hišo svojega gospodarja.« 4 Toda silno so se bali in rekli: »Glej, dva kralja nista obstala pred njim, kako bomo torej obstali mi?« 5 In ta, ki je bil nad hišo in ta, ki je bil nad mestom, tudi starešine in vzgojitelji otrok, so poslali k Jehúju, rekoč: »Tvoji služabniki smo in storili bomo vse, kar nam boš naročil. Ne bomo postavili nobenega kralja. Stôri to, kar je dobro v tvojih očeh.« 6 Potem jim je drugič napisal pismo, rekoč: »Če ste moji in če boste prisluhnili mojemu glasu, vzemite glave mož sinov svojega gospodarja in do jutri ob tem času pridite k meni v Jezreél.« Torej kraljevi sinovi, ki jih je bilo sedemdeset oseb, so bili z mestnimi velikaši, ki so jih vzgajali. 7 Pripetilo se je, ko je pismo prišlo do njih, da so vzeli kraljeve sinove in usmrtili sedemdeset oseb in njihove glave dali v košare in mu jih poslali v Jezreél. 8 Tja je prišel poslanec in mu povedal, rekoč: »Prinesli so glave kraljevih sinov.« Rekel je: »Do jutra jih naložite na dva kupa ob vhodu v velika vrata.« 9 Zjutraj se je pripetilo, da je odšel ven, obstal in vsemu ljudstvu rekel: » Bodite pravični. Glejte, koval sem zaroto zoper svojega gospodarja in ga usmrtil, toda kdo je usmrtil vse te? 10 Vedite torej, da ne bo padlo na zemljo ničesar od Gospodove besede, ki jo je Gospod govoril glede Ahábove hiše, kajti Gospod je storil to, kar je govoril po svojem služabniku Eliju.« 11 Tako je Jehú usmrtil vse, kar je od Ahábove hiše ostalo v Jezreélu, vse njegove velikaše, njegovo žlahto in njegove duhovnike, dokler mu ni preostal niti eden. 12 Vstal je, odšel in prišel v Samarijo. In ko je bil pri strižni hiši ob poti, 13 se je Jehú srečal z brati Judovega kralja Ahazjája in rekel: »Kdo ste?« Odgovorili so: »Mi smo Ahazjájevi bratje in gremo dol, da pozdravimo kraljeve otroke in otroke kraljice.« 14 Rekel je: »Zgrabite jih žive.« Zgrabili so jih žive in jih usmrtili pri jami strižne hiše, celó dvainštirideset mož. Niti ni pustil nobenega izmed njih. 15 Ko je odpotoval od tam, je naletel na Rehábovega sina Jonadába, ki je prihajal, da se sreča z njim. Pozdravil ga je in mu rekel: »Je tvoje srce iskreno, kakor je moje srce s tvojim srcem?« Jonadáb je odgovoril: »Je.« »Če je tako, mi podaj svojo roko.« Podal mu je svojo roko in vzel ga je gor k sebi na bojni voz. 16 Rekel je: »Pridi z menoj in poglej mojo gorečnost za Gospoda.« Tako so ga primorali, da se pelje na njegovem bojnem vozu. 17 Ko je prišel v Samarijo, je usmrtil vse, ki so Ahábu preostali v Samariji, dokler jih ni uničil, glede na Gospodovo besedo, ki jo je govoril Eliju. 18 Jehú je vse ljudstvo zbral skupaj in jim rekel: »Aháb je malo služil Báalu, toda Jehú mu bo bolj služil. 19 Zdaj torej pokličite k meni vse Báalove preroke, vse njegove služabnike in vse njegove duhovnike. Naj nihče ne manjka, kajti imam veliko klavno daritev, da jo opravim Báalu. Kdorkoli bo manjkal, ta ne bo živel.« Toda Jehú je to storil v premetenosti, z namenom, da bi lahko uničil Báalove oboževalce. 20 Jehú je rekel: »Razglasite slovesen zbor

za Báala.« In to so razglasili. 21 Jehú je poslal po vsem
Izraelu in prišli so vsi Báalovi oboževalci, tako da ni ostalo
nobenega človeka, ki ne bi prišel. Prišli so v Báalovo hišo in
Báalova hiša je bila polna od enega konca do drugega. 22
Tistemu, ki je bil nad oblačilnico, je rekel: »Prinesi talarje
za vse Báalove oboževalce.« In prinesel jim je talarje. 23
Jehú in Rehábov sin Jonadáb sta odšla v Báalovo hišo in
Báalovim oboževalcem rekla: »Preiščite in poglejte, da ni
tukaj z vami kakega Gospodovega služabnika, temveč samo
Báalovi oboževalci.« 24 Ko so vstopili, da darujejo klavne
daritve in žgalne daritve, je Jehú zunaj določil osemdeset
mož in rekel: » Če katerikoli izmed mož, ki sem jih privedel
v vaše roke, pobegne, kdor mu pusti oditi, bo njegovo
življenje za življenje od tistega.« 25 Pripetilo se je, takoj ko je
končal z darovanjem žgalne daritve, da je Jehú rekel straži
in poveljnikom: »Vstopite in jih pobijte; naj nihče ne pride
naprej.« In udarili so jih z ostrino meča. Straža in poveljniki
so jih vrgli ven in odšli v mesto Báalove hiše. 26 Iz Báalove
hiše so prinesli podobe in jih sežgali. 27 Porušili so Báalovo
podobo, zrušili Báalovo hišo in jo naredili za straniščno hišo
do današnjega dne. 28 Tako je Jehú uničil Báala iz Izraela.
29 Vendar se od grehov Nebátovega sina Jerobeáma, ki je
Izraela pripravil, da greši, Jehú ni odvrnil od sledenja za
njimi, namreč zlatih telet, ki sta bila v Betelu in v Danu. 30
Gospod je rekel Jehúju: »Ker si storil dobro v izvrševanju
tega, kar je pravilno v mojih očeh in si Ahábovi hiši storil
glede na vse, kar je bilo na mojem srcu, bodo tvoji otroci
četrtega rodu sedeli na Izraelovem prestolu.« 31 Toda Jehú
ni pazil, da bi se z vsem srcem ravnal po postavi Gospoda,
Izraelovega Boga, kajti ni se oddvojil od Jerobeámovih
grehov, ki je Izraela pripravil, da greši. 32 V tistih dneh je
Gospod začel obsekavati Izraela in Hazaél jih je udaril po
vseh Izraelovih pokrajinah; 33 od Jordana proti vzhodu,
vso deželo Gileád, Gádovce, Rubenovce in Manásejce, od
Aroêrja, ki je pri reki Arnón, celo Gileád in Bašán. 34 Torej
preostala izmed Jehújevih dejanj in vse, kar je storil in vsa
njegova moč, mar niso zapisana v kroniški knjigi Izraelovih
kraljev? 35 Jehú je zaspal s svojimi očeti in pokopali so ga v
Samariji. Namesto njega je zakraljeval njegov sin Joaház. 36
Časa, ko je Jehú kraljeval nad Izraelom, v Samariji, je bilo
osemindvajset let.

11 Ko je Ahazjájeva mati Ataljá videla, da je njen sin
mrtev, je vstala in uničila vse kraljevo seme. 2 Toda
Jošéba, hči kralja Joráma, Ahazjájeva [pol] sestra, je vzela
Ahazjájevega sina Joáša in ga ukradla izmed kraljevih sinov,
ki so bili umorjeni in ju pred Ataljo skrila v spalnici, njega
in njegovo dojiljo, tako da ni bil umorjen. 3 Šest let je bil
skrit v Gospodovi hiši. In Ataljá je kraljevala nad deželo. 4
Sedmo leto pa je Jojadá poslal in zbral vladarje nad stotimi,
s poveljniki straže in jih privedel k sebi v Gospodovo hišo in
z njimi sklenil zavezo in od njih v Gospodovi hiši vzel prisego
in jim pokazal kraljevega sina. 5 Zapovedal jim je, rekoč:
»To je stvar, ki jo boste storili. Tretjina izmed vas, ki vstopate
na šabat, boste torej čuvaji straže kraljeve hiše. 6 Tretjina bo
pri Surskih velikih vratih in tretjina pri velikih vratih zadaj za
stražo. Tako boste stražili hišo, da ta ne bo vlomljena. 7
Dva dela izmed vas vseh, ki greste na šabat naprej, celo ti
bodo stražili Gospodovo hišo okoli kralja. 8 Obdali boste
kralja, vsak človek s svojim orožjem v svoji roki in kdor pride
v doseg, naj bo umorjen in bodite s kraljem, ko ta odhaja
in ko prihaja.« 9 Poveljniki nad stotimi so storili glede na
vse stvari, ki jih je duhovnik Jojadá zapovedal in vzeli so
vsak mož svoje može, ki naj bi vstopili na šabat, s tistimi,
ki naj bi šli ven na šabat in prišli k duhovniku Jojadáju. 10
Poveljnikom nad stotimi je duhovnik izročil puščice in ščite
kralja Davida, ki so bili v Gospodovem templju. 11 Straža je
stala, vsak mož s svojim orožjem v svoji roki, okoli kralja, od
desnega vogala templja, do levega vogala templja, vzdolž
poleg oltarja in templja. 12 Naprej je pripeljal kraljevega
sina, nanj nadel krono, mu dal pričevanje in postavili so
ga [za] kralja in ga mazilili. Ploskali so s svojimi rokami in
govorili: »Živel kralj.« 13 Ko je Ataljá slišala hrup straže in
ljudstva, je prišla k ljudstvu v Gospodov tempelj. 14 Ko je
pogledala, glej, je kralj stal ob stebru, kakor je bila navada in
princi s trobentami poleg kralja in vse ljudstvo dežele se je
veselilo in trobilo s trobentami, Ataljá pa je pretrgala svoja
oblačila in zakričala: »Izdaja, izdaja.« 15 Toda duhovnik
Jojadá je zapovedal poveljnikom nad stotimi, častnikom
vojske in jim rekel: »Med vrstami jo odpeljite ven iz hiše in
tistega, ki ji sledi, ubijte z mečem. Kajti duhovnik je rekel:
›Naj ne bo umorjena v Gospodovi hiši.‹« 16 Nanjo so položili
roke in odšla je po poti, po kateri konji pridejo v kraljevo
hišo in tam je bila umorjena. 17 Jojadá je sklenil zavezo
med Gospodom, kraljem in ljudstvom, da bodo Gospodovo
ljudstvo, med kraljem in tudi med ljudstvom. 18 Vse ljudstvo
dežele je vstopilo v Báalovo hišo in jo porušilo. Njegove
oltarje in njegove podobe so temeljito zlomili na koščke
in pred oltarjem usmrtili Báalovega duhovnika Matána. In
duhovnik je določil častnike nad Gospodovo hišo. 19 Vzel
je vladarje nad stotimi, poveljnike, stražo in vse ljudstvo
dežele in kralja so privedli dol od Gospodove hiše in po
poti stražarskih velikih vrat prišli h kraljevi hiši. In usedel se
je na prestol kraljev. 20 Vse ljudstvo dežele se je veselilo
in mesto je bilo pomirjeno, Ataljo pa so usmrtili z mečem

poleg kraljeve hiše. 21 Joáš je bil star sedem let, ko je začel kraljevati.

12 V sedmem letu Jehúja je Joáš začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval štirideset let. Ime njegove matere je bilo Cibjá iz Beeršébe. 2 Joáš je delal to, kar je bilo pravilno v Gospodovih očeh, vse svoje dni, ko ga je duhovnik Jojadá poučeval. 3 Toda visoki kraji niso bili odstranjeni. Ljudstvo je še vedno žrtvovalo in zažigalo kadilo na visokih krajih. 4 Joáš je rekel duhovnikom: »Ves denar od posvečenih stvari, ki je prinesen v Gospodovo hišo, celó denar vsakega, ki gre na račun, denar, ki je določen vsakemu možu in ves denar, ki pride v srce katerega človeka, da ga prinese v Gospodovo hišo, 5 naj ga duhovniki vzamejo k sebi, vsak človek od svojega znanca in naj popravijo vrzeli hiše, kjerkoli bi se našla kakršnakoli vrzel.« 6 Toda bilo je tako, da v triindvajsetem letu kralja Joáša, duhovniki niso popravili vrzeli hiše. 7 Potem je dal kralj Joáš poklicati duhovnika Jojadája in druge duhovnike ter jim rekel: »Zakaj ne popravite vrzeli hiše? Sedaj torej ne sprejemajte več denarja od svojega znanca, temveč ga izročite za vrzeli hiše.« 8 Duhovniki so privolili, da od ljudstva ne sprejmejo nič več denarja niti za popravilo hišnih vrzeli. 9 Toda duhovnik Jojadá je vzel zaboj, v njegov pokrov izvrtal luknjo in ga postavil poleg oltarja, na desni strani, ko nekdo prihaja h Gospodovi hiši in duhovniki, ki varujejo vrata, so vanj polagali ves denar, ki je bil prinesen v Gospodovo hišo. 10 Bilo je tako, ko so videli, da je bilo v zaboju veliko denarja, sta prišla gor kraljev pisar in véliki duhovnik ter ga spravila v torbe in preštela denar, ki je bil najden v Gospodovi hiši. 11 Denar sta izročila, kakor jima je bilo rečeno, v roke tistih, ki so opravljali delo, ki so nadzorovali Gospodovo hišo in ga izročila tesarjem in graditeljem, ki so delali na Gospodovi hiši, 12 zidarjem in kamnosekom, da kupijo lesa in klesanega kamna, da popravijo vrzeli Gospodove hiše in za vse, kar se je porabilo za hišo, da jo popravijo. 13 Vendar za Gospodovo hišo niso bile izdelane skledice iz srebra, utrinjala, umivalniki, trobente in vsakršne posode iz zlata ali posode iz srebra, od denarja, ki je bil prinesen v Gospodovo hišo, 14 temveč so ga dali delavcem in z njim popravljali Gospodovo hišo. 15 Poleg tega niso delali obračuna z možmi, v čigar roko so izročili denar, da bi bil podeljen delavcem, kajti postopali so zvesto. 16 Denar za prekršek in denar za greh ni bil prinesen v Gospodovo hišo. Ta je pripadal duhovnikom. 17 Potem je sirski kralj Hazaél odšel gor, se boril zoper Gat, ga zavzel in Hazaél je svoj obraz nameril, da gre gor do Jeruzalema. 18 Judov kralj Joáš je vzel vse posvečene stvari, ki so jih Józafat, Jehorám in Ahazjá, njegovi očetje, Judovi kralji, posvetili in svoje lastne posvečene stvari in vse zlato, ki je bilo najdeno v zakladnicah Gospodove hiše in v kraljevi hiši in to poslal sirskemu kralju Hazaélu in ta je odšel proč od Jeruzalema. 19 Ostala Joaševa dela in vse, kar je storil, mar niso zapisana v kroniški knjigi Judovih kraljev? 20 Njegova služabnika pa sta vstala, skovala zaroto in Joáša usmrtila v Milójevi hiši, ki gre dol do Sila. 21 Kajti njegova služabnika Šimátin sin Jozakarja in Šomêrjev sin Jozabád sta ga udarila in je umrl. Pokopali so ga z njegovimi očeti v Davidovem mestu in namesto njega je zakraljeval njegov sin Amacjá.

13 V triindvajsetem letu Joáša, Ahazjájevega sina, Judovega kralja, je nad Izraelom, v Samariji, začel kraljevati Jehújev sin Joaház in kraljeval je sedemnajst let. 2 Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh in sledil grehom Nebátovega sina Jerobeáma, ki je Izraela pripravil, da greši; od tega se ni odvrnil. 3 Gospodova jeza je bila vžgana zoper Izrael in vse njihove dni jih je izročil v roko sirskega kralja Hazaéla in v roko Hazaélovega sina Ben Hadáda. 4 Joaház je iskal Gospoda in Gospod mu je prisluhnil, kajti videl je zatiranje Izraela, ker jih je zatiral sirski kralj. 5 (In Gospod je dal Izraelu rešitelja, tako da so odšli izpod roke Sircev in Izraelovi otroci so prebivali v svojih šotorih kakor poprej. 6 Vendar se niso odvrnili od grehov Jerobeámove hiše, ki je Izraela primoral grešiti, temveč so hodili v njih in ašere so ostale tudi v Samariji. 7 Niti ni pustil od ljudstva Joaházu [nikogar] razen petdesetih konjenikov, desetih bojnih voz in deset tisoč pešcev, kajti sirski kralj jih je uničil in jih z mlatenjem naredil podobne prahu. 8 Torej preostala izmed Joaházovih dejanj in vse, kar je storil in njegova moč, mar niso zapisana v kroniški knjigi Izraelovih kraljev? 9 Joaház je zaspal s svojimi očeti in pokopali so ga v Samariji in namesto njega je zakraljeval njegov sin Jehoáš. 10 V sedemintridesetem letu Judovega kralja Joáša je nad Izraelom v Samariji začel kraljevati Joaházov sin Jehoáš in kraljeval je šestnajst let. 11 Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh. Ni se oddvojil od vseh grehov Nebátovega sina Jerobeáma, ki je Izraela pripravil, da greši, temveč je hodil v njih. 12 Ostala Jehoáševa dela in vse, kar je storil in njegova moč, s katero se je boril zoper Judovega kralja Amacjája, mar niso zapisana v kroniški knjigi Izraelovih kraljev? 13 Jehoáš je zaspal s svojimi očeti in Jerobeám je sédel na njegov prestol in Jehoáš je bil z Izraelovimi kralji pokopan v Samariji. 14 Torej Elizej je postal bolan od svoje bolezni, od katere je [tudi] umrl. Izraelov kralj Jehoáš je prišel dol k njemu, jokal nad njegovim obrazom in rekel: »Oh moj oče, moj oče, Izraelov bojni voz in njegovi konjeniki.« 15 Elizej mu je rekel: »Vzemi lok in puščice.« In vzel si je

lok in puščice. 16 Izraelovemu kralju je rekel: »Svojo roko položi na lok.« Svojo roko je položil nanj in Elizej je svoje roke položil na kraljeve roke. 17 Rekel je: »Odpri okno proti vzhodu.« Odprl ga je. Potem je Elizej rekel: »Streljaj.« In je izstrelil. Rekel je: »Puščica Gospodove osvoboditve in puščica osvoboditve od Sirije, kajti Sirce boš udaril v Aféku, dokler jih ne boš použil.« 18 Rekel je: »Vzemi puščice.« Vzel jih je. Izraelovemu kralju je rekel: »Udarjaj ob tla.« Ta je trikrat udaril in obstal. 19 Božji mož je bil nad njim ogorčen in rekel: »Udariti bi moral petkrat ali šestkrat, potem bi Sirijo udarjal, dokler je ne bi použil, medtem ko boš sedaj Sirijo udaril samo trikrat.« 20 Elizej je umrl in so ga pokopali. In v začetku leta so v deželo vdrle čete Moábcev. 21 Pripetilo se je, ko so [nekega] moža pokopavali, glej, da so zagledali četo mož in moža odvrgli v Elizejev mavzolej. Ko je bil mož spuščen dol in se dotaknil Elizejevih kosti, je oživel in stopil na svoja stopala. 22 Toda sirski kralj Hazaél je vse Joaházove dni zatiral Izraela. 23 Gospod pa jim je bil milostljiv in imel sočutje do njih in spoštovanje do njih zaradi svoje zaveze z Abrahamom, Izakom in Jakobom in jih ni želel uničiti niti jih še ni vrgel izpred svoje prisotnosti. 24 Tako je sirski kralj Hazaél umrl in namesto njega je zakraljeval njegov sin Ben Hadád. 25 Joaházov sin Jehoáš je mesta ponovno vzel iz rok Hazaélovega sina Ben Hadáda, ki jih je ta z vojno vzel iz roke njegovega očeta Joaháza. Jehoáš ga je trikrat premagal in povrnil Izraelova mesta.

14 V drugem letu Jehoáša, Joaházovega sina, Izraelovega kralja, je zakraljeval Amacjá, sin Judovega kralja Joáša. 2 Petindvajset let je bil star, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval devetindvajset let. Ime njegove matere je bilo Joadána iz Jeruzalema. 3 Delal je to, kar je bilo pravilno v Gospodovih očeh, vendar ne tako kakor njegov oče David. Delal je glede na vse stvari, kakor jih je delal njegov oče Joáš. 4 Vendar visoki kraji niso bili odstranjeni. Ljudstvo je na visokih krajih še vedno žrtvovalo in zažigalo kadilo. 5 Takoj, ko je bilo kraljestvo v njegovi roki potrjeno, se je pripetilo, da je umoril svoja služabnika, ki sta umorila kralja, njegovega očeta. 6 Toda otrok morilcev ni usmrtil, glede na to, kakor je pisano v knjigi Mojzesove postave, v kateri je Gospod zapovedal, rekoč: »Očetje ne bodo usmrčeni zaradi otrok niti ne bodo otroci usmrčeni zaradi očetov, temveč bo vsak človek usmrčen zaradi svojega lastnega greha.« 7 Izmed Edóma jih je v solni dolini usmrtil deset tisoč in v vojni zavzel Selo in njeno ime imenoval Jokteél do današnjega dne. 8 Potem je Amacjá poslal poslance k Jehoášu, sinu Joaháza, sinu Jehúja, Izraelovega kralja, rekoč: »Pridite, drug drugemu poglejmo v obraz.« 9 Izraelov kralj Jehoáš je poslal k Judovemu kralju Amacjáju, rekoč: »Osat, ki je bil na Libanonu, je poslal k cedri, ki je bila na Libanonu, rekoč: ›Daj svojo hčer mojemu sinu za ženo, ‹ pa je tam mimo šla divja zver, ki je bila na Libanonu in pomendrala osat. 10 Zares si udaril Edóma in tvoje srce te je povzdignilo. Uživaj v tem in ostani doma, kajti zakaj bi se vmešaval v svojo bolečino, da bi padel ti in Juda s teboj?« 11 Toda Amacjá ni hotel poslušati. Zato je Izraelov kralj Jehoáš odšel gor in on in Judov kralj Amacjá sta si drug drugemu pogledala v obraz pri Bet Šemešu, ki pripada Judu. 12 Juda je bil premagan pred Izraelom in pobegnili so vsak mož k svojim šotorom. 13 Izraelov kralj Jehoáš je ujel Judovega kralja Amacjája, sina Joáša, sina Ahazjája, pri Bet Šemešu, prišel v Jeruzalem in porušil jeruzalemsko obzidje od Efrájimskih velikih vrat do Vogalnih velikih vrat, štiristo komolcev. 14 Vzel je vse zlato, srebro in vse posode, ki so se našle v Gospodovi hiši, v zakladnicah kraljeve hiše in talce ter se vrnil v Samarijo. 15 Torej ostala izmed Jehoáševih dejanj, ki jih je storil, njegova moč in kako se je boril z Judovim kraljem Amacjájem, mar niso zapisana v kroniški knjigi Izraelovih kraljev? 16 Jehoáš je zaspal s svojimi očeti in z Izraelovimi kralji je bil pokopan v Samariji in namesto njega je zakraljeval njegov sin Jerobeám. 17 Judov kralj Amacjá, Joášev sin, je po smrti Jehoáša, Izraelovega kralja, Joaházovega sina, živel petnajst let. 18 Ostala Amacjájeva dela, mar niso zapisana v kroniški knjigi Judovih kraljev? 19 Torej zoper njega so v Jeruzalemu skovali zaroto in pobegnil je v Lahíš, toda za njim so poslali v Lahíš in ga tam usmrtili. 20 Prinesli so ga na konjih in pokopan je bil s svojimi očeti v Jeruzalemu, v Davidovem mestu. 21 Vse Judovo ljudstvo je vzelo Azarjája, ki je bil star šestnajst let in ga postavilo [za] kralja namesto njegovega očeta Amacjája. 22 Zgradil je Elát in ga povrnil Judu, potem je kralj zaspal s svojimi očeti. 23 V petnajstem letu Judovega kralja Amacjája, Joáševega sina, je v Samariji začel kraljevati Jerobeám, Jehoášev sin, Izraelov kralj in kraljeval je enainštirideset let. 24 Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh. Ni se oddvojil od vseh grehov Nebátovega sina Jerobeáma, ki je Izraela pripravil, da greši. 25 Povrnil je Izraelovo pokrajino od vstopa v Hamát do morja ravnine, glede na besedo od Gospoda, Izraelovega Boga, ki jo je govoril po roki svojega služabnika Jona, Amitájevega sina, preroka, ki je bil iz Gat Heferja. 26 Kajti Gospod je videl Izraelovo stisko, da je bila ta zelo grenka, kajti tam ni bilo nobenega zaprtega, niti nobeden ni ostal, niti ni bilo pomočnika za Izrael. 27 Gospod ni rekel, da bo Izraelovo ime izbrisal izpod neba, temveč jih je rešil po

roki Jehoáševega sina Jerobeáma. 28 Torej preostala izmed Jerobeámovih dejanj in vse, kar je storil in njegova moč, kako se je bojeval in kako je za Izrael obnovil Damask in Hamát, ki je pripadal Judu, mar niso zapisana v kroniški knjigi Izraelovih kraljev? 29 Jerobeám je zaspal s svojimi očeti, z Izraelovimi kralji in namesto njega je zakraljeval njegov sin Zaharija.

15 V sedemindvajsetem letu Izraelovega kralja Jerobeáma je začel kraljevati Azarjá, sin Judovega kralja Amacjája. 2 Šestnajst let je bil star, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval dvainpetdeset let. Ime njegove matere je bilo Jehólja iz Jeruzalema. 3 Delal je to, kar je bilo pravilno v Gospodovih očeh, glede na vse, kar je delal njegov oče Amacjá, 4 razen, da niso bili odstranjeni visoki kraji. Ljudstvo je na visokih krajih še vedno žrtvovalo in zažigalo kadilo. 5 Gospod je udaril kralja, tako da je bil gobavec do dneva svoje smrti in prebival v posebni hiši. Kraljev sin Jotám pa je bil nad hišo in sodil ljudstvu dežele. 6 Ostala Azarjájeva dela in vse, kar je storil, mar niso zapisana v kroniški knjigi Judovih kraljev? 7 Tako je Azarjá zaspal s svojimi očeti in v Davidovem mestu so ga pokopali z njegovimi očeti in namesto njega je zakraljeval njegov sin Jotám. 8 V osemintridesetem letu Judovega kralja Azarjá je Jerobeámov sin Zaharija šest mesecev kraljeval nad Izraelom v Samariji. 9 Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh, kakor so počeli njegovi očetje. Ni se oddvojil od grehov Nebátovega sina Jerobeáma, ki je Izraela pripravil, da greši. 10 Jabéšov sin Šalúm se je zoper njega zarotil, ga udaril vpričo ljudstva, ga usmrtil in zakraljeval namesto njega. 11 Ostala Zaharijeva dela, glej, zapisana so v kroniški knjigi Izraelovih kraljev. 12 To je bila beseda od Gospoda, ki jo je govoril Jehúju, rekoč: »Tvoji sinovi bodo sedeli na Izraelovem prestolu do četrtega rodu.« In tako se je zgodilo. 13 Jabéšov sin Šalúm je začel kraljevati v devetintridesetem letu Judovega kralja Uzíjaha, in cel mesec je kraljeval v Samariji. 14 Kajti Gadíjev sin Menahém je iz Tirce odšel gor, prišel v Samarijo in v Samariji udaril Jabéševega sina Šalúma, ga umoril in zakraljeval namesto njega. 15 Ostala Šalúmova dela in njegova zarota, ki jo je storil, glej, zapisana so v kroniški knjigi Izraelovih kraljev. 16 Potem je Menahém udaril Tifsáha in vse, ki so bili v njem in njegove pokrajine od Tirce, ker se niso odprli k njemu, zato ga je udaril, in vse ženske, ki so bile v njem, ki so bile z otrokom, je razparal. 17 V devetintridesetem letu Judovega kralja Azarjája je nad Izraelom začel kraljevati Gadíjev sin Menahém in v Samariji je kraljeval deset let. 18 Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh. Vse svoje dni se ni oddvojil od grehov Nebátovega sina Jerobeáma, ki je Izraela pripravil, da greši. 19 Zoper deželo je prišel asirski kralj Pul in Menahém je dal Pulu tisoč talentov srebra, da bi bila njegova roka lahko z njim, da potrdi kraljestvo v njegovi roki. 20 Menahém je od Izraela zahteval denar od vseh mogočnih mož obilja, od vsakega moža petdeset šeklov srebra, da jih dá asirskemu kralju. Tako se je kralj Asirije obrnil nazaj in ni ostal v deželi. 21 Ostala Menahémova dela in vse, kar je storil, mar niso zapisana v kroniški knjigi Izraelovih kraljev? 22 Menahém je zaspal s svojimi očeti in namesto njega je zakraljeval njegov sin Pekahjá. 23 V petdesetem letu Judovega kralja Azarjája je nad Izraelom v Samariji začel kraljevati Menahémov sin Pekahjá in kraljeval je dve leti. 24 Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh; ni se oddvojil od grehov Nebátovega sina Jerobeáma, ki je Izraela pripravil, da greši. 25 Toda njegov poveljnik, Remaljájev sin Pékah, se je zarotil zoper njega in ga udaril v Samariji, v palači kraljeve hiše z Argóbom in Arjéjem in z njim petdeset mož izmed Gileádcev, ga ubil in zakraljeval namesto njega. 26 Ostala Pekahjájeva dela in vse, kar je storil, glej, ta so zapisana v kroniški knjigi Izraelovih kraljev. 27 V dvainpetdesetem letu Judovega kralja Azarjá je nad Izraelom v Samariji začel kraljevati Remaljájev sin Pékah in kraljeval je dvajset let. 28 Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh. Ni se oddvojil od grehov Nebátovega sina Jerobeáma, ki je Izraela pripravil, da greši. 29 V dneh Izraelovega kralja Pékaha je prišel asirski kralj Tiglát Piléser in zavzel Ijón, Abél Bet Maáho, Janóah, Kedeš, Hacór, Gileád in Galilejo, vso Neftálijevo deželo in jih ujete odvedel v Asirijo. 30 Elájev sin Hošéa se je zarotil zoper Remaljájevega sina Pékaha, ga udaril, usmrtil in namesto njega zakraljeval v dvajsetem letu Uzíjahovega sina Jotáma. 31 Ostala Pékahova dela in vse, kar je storil, glej, ta so zapisana v kroniški knjigi Izraelovih kraljev. 32 V drugem letu Remaljájevega sina Pékaha, Izraelovega kralja, je začel kraljevati Jotám, sin Judovega kralja Uzíjaha. 33 Petindvajset let je bil star, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval šestnajst let. Ime njegove matere je bilo Jerúša, Cadókova hči. 34 Delal je, kar je bilo pravilno v Gospodovih očeh. Storil je glede na vse, kar je storil njegov oče Uzíjah. 35 Vendar visoki kraji niso bili odstranjeni. Ljudstvo je še vedno žrtvovalo in na visokih krajih zažigalo kadilo. Zgradil je višja velika vrata Gospodove hiše. 36 Torej preostala izmed Jotámovih dejanj in vse, kar je storil, mar niso zapisana v kroniški knjigi Judovih kraljev? 37 V tistih dneh je Gospod zoper Juda začel pošiljati sirskega kralja Recína in Remaljájevega sina Pékaha. 38 Jotám je zaspal s svojimi očeti in bil s svojimi očeti pokopan v mestu

svojega očeta Davida in namesto njega je zakraljeval njegov sin Aház.

16 V sedemnajstem letu Remaljájevega sina Pékaha je
začel kraljevati Aház, sin Judovega kralja Jotáma.
2 Dvajset let je bil Aház star, ko je začel kraljevati in v
Jeruzalemu je kraljeval šestnajst let in ni počel tega, kar je
bilo pravilno v očeh Gospoda, njegovega Boga, kakor njegov
oče David. **3** Temveč je hodil po poti Izraelovih kraljev,
da, in svojemu sinu storil, da gre skozi ogenj, glede na
ogabnosti poganov, ki jih je Gospod pregnal izpred Izraelovih
otrok. **4** Žrtvoval je in zažigal kadilo na visokih krajih, na
hribih in pod vsakim zelenim drevesom. **5** Potem sta sirski
kralj Recín in Izraelov kralj, Remaljájev sin Pékah, prišla
gor v Jeruzalem, da se vojskujeta in oblegala Aháza, toda
nista ga mogla premagati. **6** Ob tistem času je sirski kralj
Recín Elát povrnil Siriji, Jude pa pregnal iz Eláta in Sirci so
prišli v Elát in tam prebivajo do današnjega dne. **7** Tako je
Aház poslal poslance k asirskemu kralju Tiglát Piléserju,
rekoč: »Jaz sem tvoj služabnik in tvoj sin. Pridi gor in me
reši iz roke sirskega kralja in iz roke Izraelovega kralja,
ki sta se vzdignila zoper mene.« **8** Aház je vzel srebro in
zlato, ki je bilo najdeno v Gospodovi hiši in v zakladnicah
kraljeve hiše in to poslal kot dar asirskemu kralju. **9** Asirski
kralj mu je prisluhnil, kajti asirski kralj je odšel gor zoper
Damask, ga zavzel in njegovo ljudstvo odvedel ujeto v Kir
in usmrtil Recína. **10** Kralj Aház je odšel k Damasku, da
sreča asirskega kralja Tiglát Piléserja in zagledal oltar, ki
je bil pri Damasku in kralj Aház je duhovniku Urijáju poslal
videz oltarja in njegov vzorec glede na vso njegovo izdelavo.
11 Duhovnik Urijá je zgradil oltar glede na vse, kar je kralj
Aház poslal iz Damaska. Tako ga je duhovnik Urijá naredil,
preden je kralj Aház prišel iz Damaska. **12** Ko je kralj prišel
iz Damaska, je kralj zagledal oltar. Kralj se je približal oltarju
in daroval na njem. **13** Zažgal je svojo žgalno daritev, svojo
jedilno daritev, izlil svojo pitno daritev in poškropil kri svojih
mirovnih daritev na oltar. **14** Privedel je tudi bronast oltar,
ki je bil pred Gospodom od sprednjega dela hiše, izmed
oltarja in Gospodove hiše ter ga postavil na severno stran
oltarja. **15** Kralj Aház je zapovedal duhovniku Urijáju, rekoč:
»Na vélikem oltarju zažigaj jutranjo žgalno daritev, večerno
jedilno daritev, kraljevo žgalno daritev, njegovo jedilno daritev
z žgalno daritvijo vsega ljudstva dežele in njihovo jedilno
daritvijo, njihovimi pitnimi daritvami in nanj poškropi vso kri
žgalne daritve in vso kri klavne daritve, bronasti oltar pa mi
bo, da z njim poizvedujem.« **16** Tako je storil duhovnik Urijá,
glede na vse, kar je kralj Aház zapovedal. **17** Kralj Aház je
odsekal robove podstavkov in [okrogel] umivalnik odstranil iz
njih. Morje je snel iz bronastih volov, ki so bili pod njim in
ga položil na tlak iz kamnov. **18** Stebrišče za šabat, ki so
ga zgradili v hiši in kraljevi vhod zunaj, je zaradi asirskega
kralja obrnil od Gospodove hiše. **19** Torej preostala izmed
Aházovih dejanj, ki jih je storil, mar niso zapisana v kroniški
knjigi Judovih kraljev? **20** Aház je zaspal s svojimi očeti in s
svojimi očeti je bil pokopan v Davidovem mestu. Namesto
njega je zakraljeval njegov sin Ezekíja.

17 V dvanajstem letu Judovega kralja Aháza je v Samariji
nad Izraelom začel kraljevati Elájev sin Hošéa [za]
devet let. **2** Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh,
toda ne kakor Izraelovi kralji, ki so bili pred njim. **3** Zoper
njega je prišel gor asirski kralj Salmanasar in Hošéa je
postal njegov služabnik in mu izročil darila. **4** Asirski kralj
je pri Hošéu našel zaroto, kajti ta je poslal poslance k
egiptovskemu kralju Soju in ni prinesel nobenega darila k
asirskemu kralju, kakor je počel leto za letom, zato ga je
asirski kralj zaprl in ga zvezal v ječi. **5** Potem je asirski
kralj prišel gor skozi vso deželo, se dvignil do Samarije
in jo tri leta oblegal. **6** V devetem letu kralja Hošéa, je
asirski kralj zavzel Samarijo in Izraela odvedel proč v Asirijo
ter jih nastanil v Haláhu in Habórju, pri reki Gozán in v
mestih Medijcev. **7** Kajti bilo je tako, da so Izraelovi otroci
grešili zoper Gospoda, svojega Boga, ki jih je privedel gor
iz egiptovske dežele, izpod roke faraona, egiptovskega
kralja in so se bali drugih bogov **8** in hodili po zakonih
poganov, ki jih je Gospod pregnal izpred Izraelovih otrok
in [po poganskih navadah] Izraelovih kraljev, ki so si jih
naredili. **9** Izraelovi otroci so zoper Gospoda, svojega Boga,
naskrivaj počeli te stvari, ki niso bile pravilne in si gradili
visoke kraje po vseh svojih mestih, od stražarskega stolpa
do utrjenega mesta. **10** Postavljali so si podobe in ašere
na vsakem visokem hribu in pod vsakim zelenim drevesom
11 in tam zažigali kadilo na vseh visokih krajih, kakor so
počeli pogani, ki jih je Gospod odvedel izpred njih in počeli
zlobne stvari, da Gospoda izzivajo k jezi, **12** kajti služili
so malikom, o katerih jim je Gospod rekel: »Vi ne boste
počeli te stvari.« **13** Vendar je Gospod pričeval zoper Izraela
in zoper Juda po vseh prerokih in po vseh vidcih, rekoč:
»Obrnite se od svojih zlobnih poti in se držite mojih zapovedi
in mojih zakonov, glede na vso postavo, ki sem jo zapovedal
vašim očetom in ki sem jo poslal k vam po mojih služabnikih
prerokih.« **14** Vendar niso hoteli poslušati, temveč so otrdili
svoje vratove, podobno vratovom svojih očetov, da niso
verovali v Gospoda, svojega Boga. **15** Zavrnili so njegove
zakone in njegovo zavezo, ki jo je sklenil z njihovimi očeti in

njegova pričevanja, ki jih je pričeval zoper njih. Sledili so ničevosti, postali prazni in odšli za pogani, ki so bili naokoli njih, glede katerih jim je Gospod naročil, da naj ne bi počeli kakor oni. **16** Zapustili so vse zapovedi Gospoda, svojega Boga in si naredili ulite podobe, celó dve teleti, naredili ašero, oboževali vso vojsko neba in služili Báalu. **17** Svojim sinovom in svojim hčeram so povzročali, da gredo skozi ogenj in uporabljali so vedeževanje, izrekanje urokov in se prodajali, da počno zlo v Gospodovih očeh, da ga izzivajo do jeze. **18** Zato je bil Gospod zelo jezen nad Izraelom in jih odstranil iz svojega pogleda. Tam ni ostal nihče razen samo Judov rod. **19** Tudi Juda se ni držal zapovedi Gospoda, svojega Boga, temveč je hodil po Izraelovih zakonih, ki so jih naredili. **20** Gospod je zavrnil vse Izraelovo seme, jih prizadel in jih izročil v roko plenilcev, dokler jih ni pognal izpred svojega pogleda. **21** Kajti Izraela je odtrgal od Davidove hiše in Nebátovega sina Jerobeáma so postavili za kralja. Jerobeám je Izraela pregnal od sledenja Gospodu in jih primoral, da zagrešijo velik greh. **22** Kajti Izraelovi otroci so hodili v vseh Jerobeámovih grehih, ki jih je ta storil; niso se odvrnili od njih, **23** dokler ni Gospod Izraela odstranil izpred svojega pogleda, kakor je govoril po vseh svojih služabnikih prerokih. Tako je bil Izrael odveden proč iz svoje lastne dežele, v Asirijo, do današnjega dne. **24** Asirski kralj pa je privedel može iz Babilona, iz Kute, iz Avája, iz Hamáta in iz Sefarvájima ter jih namesto Izraelovih otrok postavil v mesta Samarije. Samarijo so vzeli v last in prebivali v njenih mestih. **25** Na začetku njihovega prebivanja je bilo tam tako, da se niso bali Gospoda, zato je Gospod mednje poslal leve, ki so usmrtili nekatere izmed njih. **26** Zato so asirskemu kralju govorili, rekoč: »Narodi, ki si jih odstranil in postavil v samarijska mesta, ne poznajo sodbe Boga dežele, zato je mednje poslal leve in glej, ti jih pobijajo, ker ne poznajo sodbe Boga dežele.« **27** Potem je asirski kralj zapovedal, rekoč: »Odvedite tja enega izmed duhovnikov, ki ste jih privedli od tam in naj gredo in prebivajo tam in naj jih nauči sodbe Boga dežele.« **28** Potem je eden izmed duhovnikov, ki so ga odvedli iz Samarije, prišel in prebival v Betelu ter jih učil, kako naj bi se bali Gospoda. **29** Vendar je vsak narod izdelal svoje lastne bogove in jih postavil v hiše visokih krajev, ki so jih naredili Samarijani, vsak narod v svoja mesta, v katerih so prebivali. **30** Možje iz Babilona so naredili Sukót Benót, možje iz Kute so naredili Nergála, možje iz Hamáta so naredili Ašimája, **31** Avéjci so naredili Nibháza in Tartáka, Sefarvéjci pa so svoje otroke v ognju sežigali Adramélehu in Anamélehu, sefarvájimskima bogovoma. **32** Tako so se bali Gospoda in si postavili najnižje izmed njih za duhovnike visokih krajev, ki so zanje žrtvovali v hišah visokih krajev. **33** Bali so se Gospoda in služili svojim lastnim bogovom po običaju narodov, od katerih so jih odvedli. **34** Do tega dne počnejo po prejšnjih navadah. Ne bojijo se Gospoda niti ne delajo po njihovih zakonih ali po njihovih odredbah ali po postavi in zapovedi, ki jo je Gospod zapovedal Jakobovim otrokom, ki jih je imenoval Izrael, **35** s katerimi je Gospod sklenil zavezo in jim naročil, rekoč: »Vi se ne boste bali drugih bogov, niti se jim ne boste priklanjali, niti jim služili, niti jim žrtvovali, **36** temveč Gospoda, ki vas je privedel gor iz egiptovske dežele z veliko močjo in z iztegnjenim laktom, njega se boste bali in njega boste oboževali in njemu boste žrtvovali. **37** Zakone, predpise, odredbe in zapoved, ki vam jo je zapisal, boste obeleževali, da jih izvajate na vékomaj in ne boste se bali drugih bogov. **38** Zaveze, ki sem jo sklenil z vami, ne boste pozabili niti se ne boste bali drugih bogov. **39** Temveč se boste bali Gospoda, svojega Boga in on vas bo osvobodil iz roke vseh vaših sovražnikov.« **40** Vendar niso prisluhnili, temveč so počeli po svoji prejšnji navadi. **41** Tako so se ti narodi bali Gospoda in služili svojim rezanim podobam, tako njihovi otroci in otroci njihovih otrok, kakor so počeli njihovi očetje, tako počnejo do današnjega dne.

18 Pripetilo se je torej v tretjem letu Hošéa, Elájevega sina, Izraelovega kralja, da je začel kraljevati Ezekíja, Aházov sin, Judov kralj. **2** Petindvajset let je bil star, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval devetindvajset let. Ime njegove matere je bilo Abí, Zaharijeva hči. **3** Delal je to, kar je bilo pravilno v Gospodovih očeh, glede na vse, kar je storil njegov oče David. **4** Odstranil je visoke kraje, zlomil podobe, posekal ašere in na koščke zdrobil bronasto kačo, ki jo je naredil Mojzes, kajti v tistih dneh so ji Izraelovi otroci zažigali kadilo in jo imenoval Nehuštán. **5** Zaupal je v Gospoda, Izraelovega Boga, tako da za njim ni bilo nikogar podobnega njemu med vsemi Judovimi kralji niti nikogar, ki bi bil pred njim. **6** Kajti pridružil se je h Gospodu in se ni oddvojil od sledenju njemu, temveč se je držal njegovih zapovedi, ki jih je Gospod zapovedal Mojzesu. **7** Gospod je bil z njim in uspeval je kamorkoli je odšel in uprl se je zoper asirskega kralja in mu ni služil. **8** Udaril je Filistejce, celó do Gaze in njenih meja, od stražarskega stolpa, do utrjenega mesta. **9** Pripetilo se je v četrtem letu kralja Ezekíja, kar je bilo sedmo leto Hošéa, Elájevega sina, Izraelovega kralja, da je asirski kralj Salmanasar prišel gor zoper Samarijo in jo oblegal. **10** Ob koncu treh let so jo zavzeli, torej v šestem letu Ezekíja, to je v devetem letu Izraelovega kralja Hošéa je bila Samarija zavzeta. **11** Asirski kralj je Izraela odvedel v Asirijo in jih naselil v Haláhu in Habórju, pri reki Gozán

in v mestih Medijcev, 12 ker niso ubogali glasu Gospoda, svojega Boga, temveč so prestopili njegovo zavezo in vse, kar je zapovedal Gospodov služabnik Mojzes, pa jih niso hoteli slišati niti jih izpolnjevati. 13 Torej v štirinajstem letu kralja Ezekíja je asirski kralj Senaherib prišel gor zoper vsa utrjena Judova mesta in jih zavzel. 14 Judov kralj Ezekíja je poslal k asirskemu kralju v Lahíš, rekoč: »Grešil sem, obrni se od mene. To, kar polagaš name, bom nosil.« Asirski kralj je Judovemu kralju Ezekíju določil tristo talentov srebra in trideset talentov zlata. 15 Ezekíja mu je dal vse srebro, ki je bilo najdeno v Gospodovi hiši in v zakladnicah kraljeve hiše. 16 Ob tistem času je Ezekíja odluščil zlato iz vrat Gospodovega templja in iz stebrov, ki jih je prevlekel Judov kralj Ezekíja in to dal kralju Asirije. 17 Kralj Asirije je iz Lahíša poslal Tartana, Rabsarísa in Rabšakéja h kralju Ezekíju z veliko vojsko zoper Jeruzalem. Odšli so gor in prišli k Jeruzalemu. In ko so prišli gor, so prišli in obstali pri cevi gornjega ribnika, ki je na glavni cesti pralčevega polja. 18 Ko so zaklicali h kralju, je ven k njim prišel Hilkijájev sin Eljakím, ki je bil nad družino, pisar Šebná in Asáfov sin Joáh, letopisec. 19 Rabšaké jim je rekel: »Govorite torej Ezekíju: ›Tako govori veliki kralj, kralj Asirije: ›Kakšno zaupanje je to, v katero zaupaš? 20 Ti praviš (toda to so samo prazne besede): › Imam nasvet in moč za vojno. Komu odslej zaupaš, da si se uprl zoper mene? 21 Torej glej, ti zaupaš v palico iz poškodovanega trsta, v Egipt, na katerega, če se človek nasloni, se bo ta zadrl v njegovo roko in jo prebodel. Tako je faraon, egiptovski kralj, vsem tem, ki zaupajo vanj. 22 Toda če mi rečete: ›Zaupamo v Gospoda, svojega Boga, ‹ mar ni to on, katerega visoke kraje in katerega oltarje je Ezekíja odstranil ter rekel Judu in Jeruzalemu: ›Pred tem oltarjem boste oboževali v Jeruzalemu.‹ 23 Zdaj torej, prosim te, daj jamstva mojemu gospodu, asirskemu kralju, jaz pa ti bom izročil dva tisoč konjev, če boš na svoji strani zmožen nanje postaviti jezdece. 24 Kako potem hočeš odvrniti obraz enega poveljnika izmed najmanjših služabnikov mojega gospodarja in svoje zaupanje položiti v Egipt zaradi bojnih vozov in konjenikov? 25 Sem mar brez Gospoda prišel gor zoper ta kraj, da ga uničim? Gospod mi je rekel: ›Pojdi gor zoper to deželo in jo uniči.‹« 26 Potem so Hilkijájev sin Eljakím, Šebná in Joáh rekli Rabšakéju: »Govori, prosimo te, tvojim služabnikom v sirskem jeziku, kajti mi ga razumemo in ne govori z nami v judovskem jeziku v ušesa ljudstva, ki so na obzidju.« 27 Toda Rabšaké jim je rekel: »Ali me ni moj gospodar poslal k tvojemu gospodarju in k tebi, da govorim te besede? Ali me ni poslal k možem, ki sedijo na obzidju, da bodo lahko s teboj jedli svoj iztrebek in pili svoj seč?« 28 Potem je Rabšaké vstal, z močnim glasom zaklical v hebrejskem jeziku in spregovoril, rekoč: »Poslušajte besedo velikega kralja, kralja Asirije, 29 tako govori kralj: ›Ne dopustite, da vas Ezekíja zavede, kajti ne bo sposoben, da vas osvobodi iz njegove roke, 30 niti naj vam Ezekíja ne da zaupati v Gospoda, rekoč: › Gospod nas bo zagotovo osvobodil in to mesto ne bo izročeno v roko asirskega kralja.‹ 31 Ne prisluhnite Ezekíju, kajti tako govori kralj Asirije: ›Sklenite dogovor z menoj z darilom in pridite ven k meni in potem jejte vsak mož od svoje lastne trte in vsak mož od svojega figovega drevesa in vsak naj pije vodo iz svojega vodnega zbiralnika, 32 dokler ne pridem in vas vzamem proč v deželo, podobno vaši lastni deželi, deželo žita in vina, deželo kruha in vinogradov, deželo olivnega olja in medu, da boste lahko živeli in ne umrli in ne prisluhnite Ezekíju, ko vas pregovarja, rekoč: › Gospod nas bo osvobodil.‹ 33 Mar so katerikoli izmed bogov narodov mogli svojo deželo rešiti iz roke asirskega kralja? 34 Kje so bogovi Hamáta in Arpáda? Kje so bogovi Sefarvájima, Hene in Avája? Mar so Samarijo osvobodili iz moje roke? 35 Kdo so tisti izmed vseh bogov dežel, ki so svojo deželo rešili iz moje roke, da bi Gospod rešil Jeruzalem iz moje roke?‹« 36 Toda ljudstvo je molčalo in mu ni odgovorilo [niti] besede, kajti kraljeva zapoved je bila, rekoč: »Ne odgovarjajte mu.« 37 Potem so prišli Hilkijájev sin Eljakím, ki je bil nad družino, pisar Šebná in Asáfov sin Joáh, letopisec, k Ezekíju s svojimi pretrganimi oblačili in mu povedali Rabšakéjeve besede.

19 Pripetilo se je, ko je kralj Ezekíja to slišal, da je pretrgal svoja oblačila, se pokril z vrečevino in odšel v Gospodovo hišo. 2 Poslal je Eljakíma, ki je bil nad družino, pisarja Šebná in starešine izmed duhovnikov, pokrite z vrečevino, k preroku Izaiju, Amócovemu sinu. 3 Rekli so mu: »Tako govori Ezekíja: ›Ta dan je dan nevšečnosti, grajanja in bogokletja, kajti otroci so prišli do rojstva, pa ni moči, da se rodijo. 4 Morda bo Gospod, tvoj Bog, slišal vse besede Rabšakéja, ki ga je njegov gospodar, asirski kralj, poslal, da graja živega Boga in bo grajal besede, ki jih je slišal Gospod, tvoj Bog. Zatorej dvigni svojo molitev za preostanek, ki je ostal.‹« 5 Tako so služabniki kralja Ezekíja prišli k Izaiju. 6 Izaija jim je rekel: »Tako boste rekli svojemu gospodarju: ›Tako govori Gospod: ›Ne boj se besed, ki si jih slišal, s katerimi so služabniki asirskega kralja proti meni izrekali bogokletje. 7 Glej, nadenj bom poslal sunek [duha] in slišal bo govorico in se vrne v svojo lastno deželo. Povzročil mu bom, da v svoji lastni deželi pade pod mečem.‹« 8 Tako se je Rabšaké vrnil in našel asirskega kralja, vojskujočega se zoper Libno, kajti slišal je, da je ta odšel iz Lahíša. 9 Ko

je slišal o etiopskem kralju Tirháku govoriti: »Glej, prišel je ven, da se bojuje zoper tebe, « je ponovno poslal poslance k Ezekíju, rekoč: **10** »Tako boste govorili Judovemu kralju Ezekíju, rekoč: ›Naj te tvoj Bog, v katerega zaupaš, ne zavaja, rekoč: ›Jeruzalem ne bo izročen v roko asirskega kralja.‹ **11** Glej, slišal si kaj so asirski kralji storili vsem deželam z njihovim popolnim uničenjem. In ti boš rešen? **12** Mar so bogovi narodov rešili tiste, ki so jih moji očetje uničili; kakor Gozána, Harána, Recefa in otroke Edena, ki so bili v Telasárju? **13** Kje je kralj Hamáta, kralj Arpáda in kralj mesta Sefarvájima, Hene in Avája?« **14** In Ezekíja je prejel pismo iz roke poslancev ter ga prebral. Ezekíja je odšel gor v Gospodovo hišo in ga razgrnil pred Gospodom. **15** Ezekíja je molil pred Gospodom in rekel: »Oh Gospod, Izraelov Bog, ki prebivaš med kerubi, ti si Bog, celó samo ti vsem zemeljskim kraljestvom. Ti si naredil nebo in zemljo. **16** Gospod, nagni svoje uho in prisluhni, odpri, Gospod, svoje oči. Poglej in poslušaj besede Senaheriba, ki ga je poslal, da graja živega Boga. **17** Resnično Gospod, sirski kralji so uničili narode in njihove dežele, **18** njihove bogove so vrgli v ogenj, kajti le-ti niso bili bogovi, temveč delo človeških rok, les in kamen. Zato so jih uničili. **19** Zdaj torej, oh Gospod, naš Bog, rotim te, reši nas iz njegove roke, da bodo vsa kraljestva zemlje lahko vedela, da si ti Gospod Bog, celó samo ti.« **20** Potem je Amócov sin Izaija, poslal k Ezekíju, rekoč: »Tako govori Gospod, Izraelov Bog: › To, kar si molil k meni zoper asirskega kralja Senaheriba, sem slišal. **21** To je beseda, ki jo je glede njega govoril Gospod: ›Devica, sionska hči me je prezirala in se smejala do norčevanja, jeruzalemska hči je s svojo glavo zmajevala nad teboj. **22** Koga si grajal in zoper mene izrekal bogokletje? In zoper koga si povišal svoj glas in svoje oči povzdignil na visoko? Celó zoper Svetega Izraelovega. **23** S svojimi poslanci si grajal Gospoda in rekel: ›Z množico svojih bojnih voz sem prišel gor na višine gora, k pobočjem Libanona in posekal bom njegova visoka cedrova drevesa in njegov izbran cipresov les in vstopil bom v taborišča njegovih meja in v gozd njegovega Karmela. **24** Kopál sem, pil tuje vode in s podplatom svojega stopala sem posušil vse reke obleganih krajev.‹ **25** Mar nisi slišal dolgo nazaj kako sem to storil in od starodavnih časov, da sem to oblikoval? Ali sem sedaj privedel, da se zgodi, da bi ti opustošil utrjena mesta v kupe razvalin? **26** Zato so bili njihovi prebivalci majhne moči. Bili so zaprepadeni in zbegani. Bili so kakor trava polja in kakor zeleno zelišče, kakor trava na hišnih strehah in kakor ožgano žito preden zraste. **27** Toda poznam tvoje prebivališče, tvoj izhod, tvoj prihod in tvoje besnenje zoper mene. **28** Ker je tvoje besnenje zoper mene in je tvoj hrup prišel gor v moja ušesa, zato bom zataknil kavelj v tvoj nos in svojo brzdo med tvoje ustnice in obrnil te bom nazaj po poti, po kateri si prišel. **29** To ti bo znamenje: ›To leto boste jedli takšne stvari, ki same zrasejo, v drugem letu pa to, kar zraste iz istega. V tretjem letu pa sejte, žanjite, zasajajte vinograde in jejte njegove sadove. **30** Preostanek, ki je pobegnil iz Judove hiše, se bo še enkrat ukoreninil navzdol in prinašal sad navzgor. **31** Kajti iz Jeruzalema bo izšel preostanek in z gore Sion tisti, ki pobegnejo. Gorečnost Gospoda nad bojevniki bo to storila.‹ **32** Zato tako govori Gospod glede asirskega kralja: ›Ne bo prišel v to mesto, niti tja ne bo izstrelil puščice, niti ne bo predenj prišel s ščitom, niti ne bo zoper njega nasul okopov. **33** Po poti, po kateri je prišel, po isti se bo vrnil in ne bo prišel v to mesto, ‹ govori Gospod. **34** ›Kajti branil bom to mesto, da ga rešim zaradi sebe in zaradi svojega služabnika Davida.‹« **35** Tisto noč se je pripetilo, da je Gospodov angel odšel ven in v taboru Asircev udaril sto petinosemdeset tisoč [mož]. Ko so zgodaj zjutraj vstali, glej, vsi so bili mrtva trupla. **36** Tako je asirski kralj Senaherib odpotoval, odšel, se vrnil in prebival v Ninivah. **37** Pripetilo se je, ko je oboževal v hiši svojega boga Nisróha, da sta ga njegova sinova Adraméleh in Sarécer udarila z mečem in pobegnila v deželo Armenijo. Namesto njega je zakraljeval njegov sin Asarhadón.

20 V tistih dneh je bil Ezekíja na smrt bolan. K njemu je prišel prerok Izaija, Amócov sin in mu rekel: »Tako govori Gospod: ›Uredi svojo hišo, kajti umrl boš, ne pa živel.‹ **2** Potem je on svoj obraz obrnil k steni in molil h Gospodu, rekoč: **3** »Rotim te, oh Gospod, spomni se sedaj, kako sem pred teboj hodil v resnici, s popolnim srcem in storil sem to, kar je dobro v tvojih očeh.« In Ezekíja je bridko zajokal. **4** Pripetilo se je, še preden je Izaija odšel ven na srednji dvor, da je k njemu prišla beseda od Gospoda, rekoč: **5** »Ponovno se obrni in povej Ezekíju, poveljniku mojega ljudstva: ›Tako govori Gospod, Bog tvojega očeta Davida: ›Slišal sem tvojo molitev in videl sem tvoje solze. Glej, ozdravil te bom. Na tretji dan boš odšel gor v Gospodovo hišo. **6** Tvojim dnevom bom dodal petnajst let in tebe ter to mesto osvobodil iz roke asirskega kralja in to mesto bom branil zaradi sebe in zaradi svojega služabnika Davida.‹« **7** Izaija je rekel: »Vzemite kepo fig.« Vzeli so jo in jo položili na gnojno bulo in si je opomogel. **8** Ezekíja je rekel Izaiju: »Kakšno bo znamenje, da me bo Gospod ozdravil in da bom tretji dan šel gor v Gospodovo hišo?« **9** Izaija je rekel: »To znamenje boš imel od Gospoda, da bo Gospod storil stvar, ki jo je govoril. Ali naj gre senca deset stopinj naprej ali deset stopinj nazaj?« **10** Ezekíja je odgovoril: »Lahka stvar je za senco, da gre deset

stopinj navzdol. Ne, temveč naj se senca vrne za deset stopinj nazaj.« 11 Prerok Izaija je klical h Gospodu in ta je senco privedel deset stopinj nazaj, po kateri se je spustila na Aházovi sončni uri. 12 Ob tistem času je Baladánov sin Berodáh Baladán, kralj Babilona, poslal Ezekíju pisma in darilo, kajti slišal je, da je bil Ezekíja bolan. 13 Ezekíja jim je prisluhnil in jim razkazal vso hišo svojih dragocenih stvari: srebro, zlato, dišave, dragoceno mazilo, vso hišo svoje bojne opreme in vse, kar se je našlo v njegovih zakladnicah. Nič ni bilo v njegovi hiši niti v vsem njegovem gospostvu, kar jim Ezekíja ni razkazal. 14 Tedaj je prišel prerok Izaija h kralju Ezekíju in mu rekel: »Kaj so rekli ti možje? In od kod so prišli k tebi?« Ezekíja je rekel: »Prišli so iz daljne dežele, celó iz Babilona.« 15 Rekel je: »Kaj so videli v tvoji hiši?« Ezekíja je odgovoril: »Videli so vse stvari, ki so v moji hiši. Ničesar ni med mojimi zakladi, česar jim ne bi razkazal.« 16 Izaija je rekel Ezekíju: »Poslušaj Gospodovo besedo: 17 ›Glej, pridejo dnevi, ko bo vse, kar je v tvoji hiši, in to, kar so tvoji očetje prihranili v shrambi do tega dne, odneseno v Babilon. Nič ne bo ostalo, ‹ govori Gospod. 18 ›Odvedli bodo izmed tvojih sinov, ki bodo izšli iz tebe, ki jih boš zaplodil in bodo evnuhi v palači babilonskega kralja.‹« 19 Potem je Ezekíja rekel Izaiju: »Dobra je Gospodova beseda, ki si mi jo govoril.« Rekel je: » Ali ni dobro, če bosta v mojih dneh mir in resnica?« 20 Ostala Ezekíjeva dela in vsa njegova moč in kako je naredil bazen in kanal in privedel vodo v mesto, mar niso zapisana v kroniški knjigi Judovih kraljev? 21 Ezekíja je zaspal s svojimi očeti in namesto njega je zakraljeval njegov sin Manáse.

21 Manáse je bil star dvanajst let, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval petinpetdeset let. Ime njegove matere je bilo Hefcí Bah. 2 Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh, po ogabnostih poganov, ki jih je Gospod pregnal pred Izraelovimi otroki. 3 Kajti ponovno je zgradil visoke kraje, ki jih je njegov oče Ezekíja uničil, vzdignil oltarje za Báala in naredil ašero, kakor je storil Izraelov kralj Aháb, in oboževal vso vojsko neba in jim služil. 4 Zgradil je oltarje v Gospodovi hiši, o kateri je Gospod rekel: »V Jeruzalemu bom postavil svoje ime.« 5 Zgradil je oltarje za vso vojsko neba na dveh dvorih Gospodove hiše. 6 Svojega sina je primoral iti skozi ogenj, obeleževal čase, uporabljal izrekanje urokov, postopal z osebnimi duhovi in čarovniki. Počel je mnogo zlobnosti v Gospodovih očeh, da ga je izzival do jeze. 7 Postavil je rezano podobo ašere, ki jo je naredil v hiši, o kateri je Gospod rekel Davidu in njegovemu sinu Salomonu: »V tej hiši in v Jeruzalemu, ki sem ga izbral izmed vseh Izraelovih rodov, bom svoje ime postavil na veke. 8 Niti ne bom več storil, da se stopala Izraela premaknejo iz dežele, ki sem jo dal njihovim očetom, samo če bodo obeleževali, da storijo glede na vse, kar sem jim zapovedal in glede na vso postavo, ki jim jo je zapovedal moj služabnik Mojzes.« 9 Vendar niso prisluhnili in Manáse jih je zapeljal, da so storili več zla, kakor so ga storili narodi, ki jih je Gospod uničil pred Izraelovimi otroki. 10 Gospod je govoril po svojih služabnikih prerokih, rekoč: 11 »Ker je Judov kralj Manáse storil te ogabnosti in je zlobno počel, nad vsem, kar so počeli Amoréjci, ki so bili pred njim, in tudi Juda je pripravil, da greši z njegovimi maliki; 12 zato tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›Glej, nad Jeruzalem in Juda prinašam takšno zlo, da kdorkoli bo slišal o tem, mu bo zvenelo [v] obeh njegovih ušesih. 13 Nad Jeruzalemom bom iztegnil vrvico Samarije in grezilo Ahábove hiše. Jeruzalem bom izbrisal, kakor človek obriše posodo, obriše jo in jo obrne narobe. 14 Zapustil bom ostanek svoje dediščine, izročil jih bom v roko njihovih sovražnikov. Postali bodo plen in ukradeno blago vsem svojim sovražnikom, 15 ker so počeli to, kar je bilo zlo v mojem pogledu in izzivali so me do jeze od dne, ko so njihovi očetje prišli iz Egipta, celo do tega dne.‹« 16 Poleg tega je Manáse prelil veliko nedolžne krvi, dokler ni Jeruzalema napolnil od enega konca do drugega, poleg njegovega greha, s katerim je Judu storil, da je grešil s početjem tega, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh. 17 Torej preostala izmed Manásejevih dejanj in vse, kar je storil in njegov greh, ki ga je zagrešil, mar niso zapisana v kroniški knjigi Judovih kraljev? 18 Manáse je zaspal s svojimi očeti in pokopan je bil na vrtu svoje lastne hiše, na Uzájevem vrtu. Namesto njega je zakraljeval njegov sin Amón. 19 Amón je bil star dvaindvajset let, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval dve leti. Ime njegove matere je bilo Mešulémeta, hči Harúca iz Jotbe. 20 Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh, kakor je počel njegov oče Manáse. 21 Hodil je po vsej poti, po kateri je hodil njegov oče, služil malikom, ki jim je služil njegov oče in jih oboževal 22 ter zapustil Gospoda, Boga svojih očetov in ni hodil po Gospodovi poti. 23 Amónovi služabniki so se zarotili zoper njega in kralja usmrtili v njegovi lastni hiši. 24 Ljudstvo dežele je usmrtilo vse tiste, ki so se zarotili zoper kralja Amóna in ljudstvo dežele je namesto njega postavilo za kralja njegovega sina Jošíja. 25 Torej preostala izmed Amónovih dejanj, ki jih storil, mar niso zapisana v kroniški knjigi Judovih kraljev? 26 Pokopan je bil v svojem mavzoleju v Uzájevem vrtu in namesto njega je zakraljeval njegov sin Jošíja.

22 Jošíja je bil star osem let, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval enaintrideset let. Ime njegove

matere je bilo Jedída, hči Adajája iz Bockáta. 2 Delal je to,
kar je bilo pravilno v Gospodovih očeh in hodil po vsej poti
svojega očeta Davida in se ni obrnil vstran k desni roki ali k
levi. 3 V osemnajstem letu kralja Jošíja se je pripetilo, da je
kralj poslal Šafána, Acaljájevega sina, Mešulámovega sina,
pisarja, h Gospodovi hiši, rekoč: 4 »Pojdi gor k vélikemu
duhovniku Hilkijáju, da bo lahko preštel srebro, ki je bilo
prineseno v Gospodovo hišo, ki so ga čuvaji vrat zbrali od
ljudstva 5 in naj ga izročijo v roko izvajalcem dela, ki imajo
nadzor nad Gospodovo hišo, in naj ga dajo izvajalcem dela,
ki je v Gospodovi hiši, da popravijo vrzeli hiše; 6 tesarjem,
graditeljem in zidarjem, da kupijo lesa in klesanega kamna,
da popravijo hišo.« 7 Vendar ni bilo z njimi narejenega
nobenega obračuna o denarju, ki je bil izročen v njihovo roko,
ker so zvesto postopali. 8 Véliki duhovnik Hilkijá je pisarju
Šafánu rekel: »V Gospodovi hiši sem našel knjigo postave.«
Hilkijá je knjigo izročil Šafánu in ta jo je prebral. 9 Pisar
Šafán je prišel h kralju in kralju ponovno prinesel besedo ter
rekel: »Tvoji služabniki so zbrali denar, ki je bil najden v hiši
in ga izročili v roko tistih, ki opravljajo delo, ki imajo nadzor
nad Gospodovo hišo.« 10 Pisar Šafán je kralju pokazal,
rekoč: »Duhovnik Hilkijá mi je izročil knjigo.« In Šafán jo je
bral pred kraljem. 11 Pripetilo se je, ko je kralj slišal besede
iz knjige postave, da je pretrgal svoja oblačila. 12 Kralj
je ukazal duhovniku Hilkijáju, Šafánovemu sinu Ahikámu,
Ahbórju, sinu Mihajá, pisarju Šafánu in kraljevemu služabniku
Asajáju, rekoč: 13 »Pojdite, poizvedite od Gospoda zame
in za ljudstvo in za vsega Juda glede besed te knjige, ki
je najdena, kajti velik je Gospodov bes, ki je vžgan zoper
nas, ker naši očetje niso prisluhnili besedam te knjige, da bi
storili glede na vse, kar je napisano glede nas.« 14 Tako
so duhovnik Hilkijá, Ahikám, Ahbór, Šafán in Asajá odšli k
prerokinji Huldi, ženi Šalúma, Tikvájevega sina, Harhásovega
sina, varuha garderobe (torej prebivala je v Jeruzalemu,
v drugem okraju) in se posvetovali z njo. 15 Rekla jim je:
»Tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›Povejte možu, ki vas je
poslal k meni, 16 tako govori Gospod: ›Glejte, nad ta kraj in
nad njegove prebivalce bom privedel zlo, celó vse besede
knjige, ki jo je bral Judov kralj, 17 ker so zapustili mene in
zažigali kadilo drugim bogovom, da bi me lahko izzivali k jezi
z vsemi deli svojih rok. Zato bo moj bes vnet zoper ta kraj in
ne bo pogašen. 18 Toda Judovemu kralju, ki vas je poslal,
da povprašate od Gospoda, boste rekli tako: ›Tako govori
Gospod, Izraelov Bog: › Glede besed, ki si jih slišal; 19 ker
je bilo tvoje srce nežno in si se ponižal pred Gospodom,
ko si slišal kaj sem govoril zoper ta kraj in zoper njegove
prebivalce, da naj bi postali opustošenje in prekletstvo in si
pretrgal svoja oblačila in jokal pred menoj, sem te tudi jaz
uslišal, govori Gospod. 20 Glej torej, zbral te bom k tvojim
očetom in v miru boš zbran v svoj grob in tvoje oči ne bodo
videle vsega zla, ki ga bom privedel na ta kraj.‹« In kralju so
ponovno prinesli besedo.

23 Kralj je poslal in k njemu so zbrali vse starešine iz
Juda in iz Jeruzalema. 2 Kralj je šel gor v Gospodovo
hišo in vsi Judovi možje in vsi prebivalci Jeruzalema z njim,
duhovniki, preroki, vse ljudstvo, tako mali kakor veliki, in v
njihova ušesa je bral vse besede knjige zaveze, ki je bila
najdena v Gospodovi hiši. 3 Kralj je stal pri stebru in sklenil
zavezo pred Gospodom, da hodijo za Gospodom in se držijo
njegovih zapovedi, njegovih pričevanj in njegovih zakonov
z vsem svojim srcem in vso svojo dušo, da izpolnjujejo
besede te zaveze, ki so bile zapisane v tej knjigi. In vse
ljudstvo je pristopilo k zavezi. 4 Kralj je zapovedal vélikemu
duhovniku Hilkijáju, duhovnikom drugega reda in čuvajem
vrat, da iz Gospodovega templja prinesejo vse posode, ki so
bile narejene za Báala, za ašero in za vso vojsko neba, in
sežgal jih je zunaj Jeruzalema, na poljih Kidrona in njihov
pepel odnesel v Betel. 5 Odstavil je malikovalske duhovnike,
ki so jih Judovi kralji določili, da zažigajo kadilo na visokih
krajih po Judovih mestih in v krajih naokoli Jeruzalema. Tudi
tiste, ki so zažigali kadilo Báalu, soncu, luni, planetom in vsej
vojski neba. 6 Iz Gospodove hiše je prinesel ašero, ven iz
Jeruzalema, do potoka Kidron in jo sežgal pri potoku Kidronu
in jo zdrobil v droben prah in njen prah vrgel na grobove
otrok ljudstva. 7 Porušil je hiše posvečenih vlačugarjev, ki so
bile pri Gospodovi hiši, kjer so ženske tkale tanke preproge
za ašero. 8 Vse duhovnike je privedel iz Judovih mest in
omadeževal visoke kraje, kjer so duhovniki zažigali kadilo od
Gebe do Beeršébe in porušil visoke kraje velikih vrat, ki so
bile pri vhodu velikih vrat mestnega voditelja Józueta, ki
so bila na moževi levici pri velikih vratih mesta. 9 Vendar
duhovniki visokih krajev niso prišli gor h Gospodovemu
oltarju v Jeruzalemu, temveč so med svojimi brati jedli
nekvašen kruh. 10 In omadeževal je Tofet, ki je v dolini
Hinómovih otrok, da noben človek ne bi mogel pripraviti
svojega sina ali svoje hčere, da gre skozi ogenj k Molohu.
11 Odstranil je konje, ki so jih Judovi kralji podarili soncu
ob vhodu v Gospodovo hišo, poleg sobe Netán Meleha,
glavnega dvornega upravitelja, ki je bila v predmestjih in
sončne bojne vozove sežgal z ognjem. 12 Oltarje, ki so bili
na vrhu gornje Aházove sobe, ki so jih naredili Judovi kralji,
in oltarje, ki jih je naredil Manáse v dveh dvorih Gospodove
hiše, je kralj porušil, jih odstranil od tam in njihov prah vrgel v
potok Kidron. 13 Visoke kraje, ki so bili pred Jeruzalemom, ki

so bili na desni roki gore izprijenosti, ki jo je Salomon zgradil za Astarto, ogabnost Sidóncev in za Kemoša, ogabnost Moábcev in za Milkóma, gnusobo Amónovih otrok, je kralj omadeževal. 14 Podobe je zlomil na koščke, posekal ašere in njihove kraje napolnil s človeškimi kostmi. 15 Poleg tega oltar, ki je bil pri Betelu in visok kraj, ki ga je naredil Nebátov sin Jerobeám, ki je Izraela primoral grešiti, tako oltar kot visok kraj je porušil, požgal visok kraj, ga zdrobil v prah in sežgal ašero. 16 Ko se je Jošíja obrnil, je ogledal mavzoleje, ki so bili na gori, poslal in iz mavzolejev vzel kosti in jih sežgal na oltarju, ga oskrunil, glede na Gospodovo besedo, ki jo je razglasil Božji mož, ki je razglasil te besede. 17 Potem je rekel: »Kakšen steber je to, kar vidim?« Ljudje iz mesta so mu rekli: » To je mavzolej Božjega moža, ki je prišel iz Juda in razglasil te stvari, ki si jih storil zoper betelski oltar.« 18 Rekel je: »Pustite ga pri miru. Naj noben človek ne premakne njegovih kosti.« Tako so pustili pri miru njegove kosti, s kostmi preroka, ki je prišel iz Samarije. 19 Tudi vse hiše visokih krajev, ki so bile v samarijskih mestih, ki so jih naredili Izraelovi kralji, da bi Gospoda izzivali k jezi, je Jošíja odstranil in jim storil glede na vsa dejanja, ki jih je storil v Betelu. 20 Vse duhovnike visokih krajev, ki so bili tam, je usmrtil na oltarjih in na njih sežgal človeške kosti in se vrnil v Jeruzalem. 21 Kralj je vsemu ljudstvu zapovedal, rekoč: »Praznujte pasho Gospodu, svojemu Bogu, kakor je to zapisano v knjigi te zaveze.« 22 Zagotovo tam ni bilo takšne pashe od dni sodnikov, ki so sodili Izraelu, niti v vseh dneh Izraelovih kraljev, niti Judovih kraljev, 23 kot [je bila ta] v osemnajstem letu kralja Jošíja, v katerem se je praznovala ta pasha Gospodu v Jeruzalemu. 24 Poleg tega je Jošíja odstranil delavce z osebnimi duhovi, čarovnike, podobe, malike in vse ogabnosti, ki so bile ogledane v Judovi deželi in v Jeruzalemu, da bi lahko izpolnil besede postave, ki so bile zapisane v knjigi, ki jo je duhovnik Hilkijá našel v Gospodovi hiši. 25 Pred njim ni bilo nobenega kralja, ki bi bil podoben njemu, ki bi se z vsem svojim srcem obrnil h Gospodu, z vso svojo dušo in z vso svojo močjo, glede na vso Mojzesovo postavo niti za njim ni vstal nihče, ki bi mu bil podoben. 26 Vendar Gospod ni odvrnil okrutnosti svojega velikega besa, s čimer je bila vneta njegova velika jeza zoper Juda zaradi vseh izzivanj, s katerimi ga je izzival Manáse. 27 Gospod je rekel: »Prav tako bom iz svojega pogleda odstranil Juda, kakor sem odstranil Izraela in zavrgel bom to mesto Jeruzalem, ki sem ga izbral in hišo, o kateri sem rekel: ›Tam bo moje ime.‹« 28 Torej preostala izmed Jošíjevih dejanj in vse, kar je storil, mar niso zapisana v kroniški knjigi Judovih kraljev? 29 V njegovih dneh je faraon Neho, egiptovski kralj, odšel gor zoper asirskega kralja, k reki Evfrat, in kralj Jošíja je odšel zoper njega, in ko ga je [faraon] zagledal ga je usmrtil pri Megídu. 30 Njegovi služabniki so ga na bojnem vozu odnesli mrtvega od Megíde, ga prinesli v Jeruzalem in ga pokopali v njegovem lastnem mavzoleju. Ljudstvo dežele pa je vzelo Jošíjevega sina Joaháza, ga mazililo in ga postavilo [za] kralja namesto njegovega očeta. 31 Joaház je bil star triindvajset let, ko je začel kraljevati, in v Jeruzalemu je kraljeval tri mesece. Ime njegove matere je bilo Hamutála, hči Jeremija iz Libne. 32 Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh, glede na vse, kar so počeli njegovi očetje. 33 Faraon Neho ga je vklenil v Ribli, v Hamovi deželi, da ne bi mogel kraljevati v Jeruzalemu in deželo je podvrgel davku stotih talentov srebra in talenta zlata. 34 Faraon Neho je postavil Jošíjevega sina Eljakíma za kralja namesto njegovega očeta Jošíja in njegovo ime spremenil v Jojakím in odstranil Joaháza. Ta je prišel v Egipt in tam umrl. 35 Jojakím je dal faraonu srebro in zlato, toda obdavčil je deželo, da izroča denar glede na faraonovo zapoved. Od ljudstva dežele je zahteval srebro in zlato, od vsakogar glede na njegovo obdavčitev, da to izroči faraonu Nehu. 36 Jojakím je bil petindvajset let star, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval enajst let. Ime njegove matere je bilo Zebúda; hči Pedajája iz Rume. 37 Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh, glede na vse, kar so počeli njegovi očetje.

24 V njegovih dneh je prišel gor babilonski kralj Nebukadnezar in Jojakím je [za] tri leta postal njegov služabnik. Potem se je obrnil in se uprl zoper njega. 2 Gospod je zoper njega poslal čete Kaldejcev, čete Sircev, čete Moábcev, čete Amónovih sinov in jih poslal zoper Juda, da ga uničijo, glede na Gospodovo besedo, ki jo je govoril po svojih služabnikih prerokih. 3 Zagotovo je to prišlo nad Juda na Gospodovo zapoved, da jih odstrani iz svojega pogleda zaradi Manásejevih grehov, glede na vse, kar je storil, 4 in tudi zaradi nedolžne krvi, ki jo je prelil. Kajti Jeruzalem je napolnil z nedolžno krvjo, ki je Gospod ni hotel odpustiti. 5 Torej preostala izmed Jojakímovih dejanj in vse, kar je storil, mar niso zapisana v kroniški knjigi Judovih kraljev? 6 Tako je Jojakím zaspal s svojimi očeti, in namesto njega je zakraljeval njegov sin Jojahín. 7 Egiptovski kralj ni nič več ponovno prišel iz svoje dežele, kajti babilonski kralj je zavzel od egiptovske reke do reke Evfrat, vse, kar je pripadalo egiptovskemu kralju. 8 Jojahín je bil star osemnajst let, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval tri mesece. Ime njegove matere je bilo Nehúšta; hči Elnatána

iz Jeruzalema. 9 Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh, glede na vse, kar je počel njegov oče. 10 Ob tistem času so služabniki babilonskega kralja Nebukadnezarja prišli gor zoper Jeruzalem in mesto je bilo oblegano. 11 Babilonski kralj Nebukadnezar je prišel zoper mesto in njegovi služabniki so ga oblegali. 12 Judov kralj Jojahín, je odšel ven k babilonskemu kralju, on, njegova mati, njegovi služabniki, njegovi princi in njegovi častniki in babilonski kralj ga je vzel v osmem letu svojega kraljevanja. 13 Od tam je odnesel vse zaklade iz Gospodove hiše in zaklade iz kraljeve hiše in zdrobil na koščke vse posode iz zlata, ki jih je Izraelov kralj Salomon naredil v Gospodovem templju, kakor je rekel Gospod. 14 Proč je odvedel ves Jeruzalem, vse njegove prince in vse močne junaške može, celó deset tisoč ujetnikov in vse rokodelce in kovače. Nihče ni preostal, razen najrevnejše sorte ljudstva dežele. 15 V Babilon je odvedel Jojahína, kraljevo mater, kraljeve žene, njegove častnike in mogočne iz dežele; te je iz Jeruzalema odvedel v ujetništvo v Babilon. 16 Vse mogočne može, celó sedem tisoč in tisoč rokodelcev in kovačev, vse, ki so bili močni in zmožni za vojno, celo te je babilonski kralj ujete privedel v Babilon. 17 Babilonski kralj je namesto njega postavil Matanjája, brata njegovega očeta in njegovo ime spremenil v Sedekíja. 18 Sedekíja je bil star enaindvajset let, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval enajst let. Ime njegove matere je bilo Hamutála, hči Jeremija iz Libne. 19 Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh, glede na vse, kar je počel Jojakím. 20 Kajti zaradi Gospodove jeze se je to pripetilo v Jeruzalemu in Judu, dokler jih ni zavrgel izpred svoje prisotnosti, da se je Sedekíja uprl zoper babilonskega kralja.

25 V devetem letu njegovega kraljevanja, v desetem mesecu, na deseti dan meseca se je pripetilo, da je prišel babilonski kralj Nebukadnezar, on in vsa njegova vojska, zoper Jeruzalem in so se utaborili zoper njega in vsenaokrog so zoper njega zgradili bojne stolpe. 2 In mesto je bilo oblegano do enajstega leta kralja Sedekíja. 3 Na deveti dan četrtega meseca je lakota prevladala v mestu in tam ni bilo kruha za ljudstvo dežele. 4 Mesto je bilo predrto in vsi bojevniki so ponoči zbežali po poti velikih vrat med dvema zidovoma, kar je ob kraljevem vrtu (Kaldejci so bili zoper mesto vsenaokoli) in kralj je odšel po poti proti ravnini. 5 Kaldejska vojska je zasledovala kralja in ga dohitela na ravninah Jerihe in vsa njegova vojska se je razbežala proč od njega. 6 Tako so vzeli kralja in ga privedli gor k babilonskemu kralju v Riblo in nad njim izrekli sodbo. 7 Pred njegovimi očmi so usmrtili Sedekíjeve sinove in Sedekíju iztaknili oči, ga zvezali z okovi iz brona in ga odvedli v Babilon. 8 V petem mesecu, na sedmi dan meseca, kar je devetnajsto leto babilonskega kralja Nebukadnezarja, je prišel Nebuzaradán, poveljnik straže, služabnik babilonskega kralja, do Jeruzalema. 9 Požgal je Gospodovo hišo, kraljevo hišo, vse jeruzalemske hiše in hišo vsakega velikega človeka je požgal z ognjem. 10 In vsa vojska Kaldejcev, ki je bila s poveljnikom straže, je naokoli porušila jeruzalemske zidove. 11 Torej ostanek ljudstva, ki so ostali v mestu in ubežnike, ki so s preostankom množice pobegnili proč k babilonskemu kralju, je Nebuzaradán, poveljnik straže, odvedel proč. 12 Toda poveljnik straže je pustil revne iz dežele, da bi bili obrezovalci trte in poljedelci. 13 Bronasta stebra, ki sta bila v Gospodovi hiši, podstavke in bronasto morje, ki je bilo v Gospodovi hiši, so Kaldejci razbili na koščke in bron od tega odnesli v Babilon. 14 Lonce, lopate, utrinjala, žlice in vse posode iz brona, s katerimi so služili, so odnesli proč. 15 Ponve za žerjavico, skledice in takšne stvari, ki so bile zlate v zlatu in srebrne v srebru, je poveljnik straže odnesel proč. 16 Dva stebra, eno morje in podstavke, ki jih je Salomon naredil za Gospodovo hišo. Brona vseh teh posod je bilo brez teže. 17 Višina enega stebra je bila osemnajst komolcev in kapitel na njem je bil iz brona. Višina kapitela tri komolce, in spleteno delo in granatna jabolka na kapitelu naokoli vsa iz brona. Podobno tem je imel drugi steber s pletenim delom. 18 Poveljnik straže je vzel Serajája, vélikega duhovnika in Cefanjája, drugega duhovnika in tri čuvaje vrat 19 in iz mesta je vzel častnika, ki je bil postavljen nad bojevniki in pet mož izmed tistih, ki so bili v kraljevi prisotnosti, ki so bili najdeni v mestu in glavnega pisarja vojske, ki je nabiral ljudstvo dežele in šestdeset mož izmed ljudstva dežele, ki so bili najdeni v mestu. 20 Nebuzaradán, poveljnik straže, je te vzel in jih privedel k babilonskemu kralju v Riblo 21 in babilonski kralj jih je udaril in jih usmrtil v Ribli, v Hamátovi deželi. Tako je bil Juda odveden proč iz svoje dežele. 22 Glede ljudstva, ki je preostalo v Judovi deželi, ki jih je babilonski kralj Nebukadnezar pustil, celo nad njimi je postavil Gedaljája, sina Ahikáma, sina Šafána, vladarja. 23 Ko so vsi poveljniki vojsk, oni in njihovi možje, slišali, da je babilonski kralj postavil Gedaljája za voditelja, so prišli h Gedaljáju v Micpo. Celo Netanjájev sin Jišmaél, Karéahov sin Johanán, Serajá, sin Tanhúmeta Netófčana in Maahčánov sin Jaazanjá, oni in njihovi možje. 24 Gedaljá je prisegel njim in njihovim možem ter jim rekel: »Ne bojte se biti služabniki Kaldejcem. Prebivajte v deželi in služite babilonskemu kralju in z vami bo dobro.« 25 Toda pripetilo se je v sedmem mesecu, da je prišel Jišmaél, Netanjájev

sin, Elišamájev sin, iz kraljevega semena in deset mož z njim in udaril Gedaljája, da je umrl in Jude in Kaldejce, ki so bili z njim v Micpi. **26** Vse ljudstvo, tako mali kakor veliki in poveljniki vojsk, so vstali in prišli v Egipt, kajti bali so se Kaldejcev. **27** Pripetilo se je v sedemintridesetem letu ujetništva Judovega kralja Jojahína, v dvanajstem mesecu, na sedemindvajseti dan meseca, da je babilonski kralj Evíl Merodáh, v letu, ko je začel kraljevati, povzdignil glavo Judovega kralja Jojahína iz ječe **28** in prijazno govoril z njim in njegov prestol postavil nad prestol kraljev, ki so bili z njim v Babilonu **29** in zamenjal njegove jetniške obleke in on je nenehno jedel kruh pred njim, vse dni svojega življenja. **30** Njegova renta mu je bila dana od kralja, nenehna renta, dnevna mera za vsak dan, vse dni njegovega življenja.

1 Kroniška

1 Adam, Set, Enóš, **2** Kenán, Mahalalél, Jered, **3** Henoh, Matuzalem, Lameh, **4** Noe, Sem, Ham in Jafet. **5** Jafetovi sinovi: Gomer, Magóg, Madáj, Javán, Tubál, Mešeh in Tirás. **6** Gomerjevi sinovi: Aškenáz, Rifát in Togarmá. **7** Javánovi sinovi: Elišá, Taršíš, Kitéjec in Dodanim. **8** Hamovi sinovi: Kuš, Micrájim, Put in Kánaan. **9** Kuševi sinovi: Sebá, Havilá, Sabtá, Ramá in Sabtehá. Ramájeva sinova: Šebá in Dedán. **10** Kuš je zaplodil Nimróda. Ta je začel postajati mogočen na zemlji. **11** Micrájim je zaplodil Ludima, Anamima, Lehabima, Nafthima, **12** Patrusima, Kasluhima (iz katerega so izvirali Filistejci) in Kaftoréjca. **13** Kánaan je zaplodil svojega prvorojenca Sidóna in Heta, **14** tudi Jebusejca, Amoréjca, Girgašéjca, **15** Hivéjca, Arkéjca, Sinéjca, **16** Arvádejca, Cemaréjca in Hamatéjca. **17** Semovi sinovi: Elám, Asúr, Arpahšád, Lud, Arám, Uc, Hul, Geter in Mešeh. **18** Arpahšád je zaplodil Šelá in Šelá je zaplodil Eberja. **19** Eberju sta bila rojena dva sinova. Ime prvega je bilo Peleg, ker je bila v njegovih dneh zemlja razdeljena. Ime njegovega brata je bilo Joktán. **20** Joktán je zaplodil Almodáda, Šelefa, Hacarmáveta, Jeraha, **21** tudi Hadoráma, Uzála, Diklá, **22** Ebála, Abimaéla, Šebája, **23** Ofírja, Havilá in Jobába. Vsi ti so bili Joktánovi sinovi. **24** Sem, Arpahšád, Šelá, **25** Eber, Peleg, Regu, **26** Serúg, Nahór, Terah, **27** Abram; isti je Abraham. **28** Abrahamovi sinovi: Izak in Izmael. **29** To so njihovi rodovi: Izmaelov prvorojenec Nebajót, potem Kedár, Adbeél, Mibsám, **30** Mišmá, Dumá, Masá, Hadád, Temá, **31** Jetúr, Nafíš in Kedma. To so Izmaelovi sinovi. **32** Torej sinovi Abrahamove priležnice Ketúre: rodila je Zimrána, Jokšána, Medána, Midjána, Jišbáka in Šuaha. Jokšánova sinova sta: Šebá in Dedán. **33** Midjánovi sinovi: Efá, Efer, Henoh, Abidá in Eldaá. Vsi ti so Ketúrini sinovi. **34** Abraham je zaplodil Izaka. Izakova sinova: Ezav in Izrael. **35** Ezavovi sinovi: Elifáz, Reguél, Jeúš, Jalám in Korah. **36** Elifázovi sinovi: Temán, Omár, Cefi, Gatám, Kenáz, Timná in Amálek. **37** Reguélovi sinovi: Nahat, Zerah, Šamá in Mizá. **38** Seírjevi sinovi: Lotán, Šobál, Cibón, Aná, Dišón, Ecer in Dišán. **39** Lotánovi sinovi: Horí, Homám; in Timna je bila Lotánova sestra. **40** Šobálovi sinovi: Alián, Manáhat, Ebál, Šefí, in Onám. Cibónovi sinovi: Ajá in Aná. **41** Anájevi sinovi: Dišón. Dišónovi sinovi: Amrám, Ešbán, Jitrán in Kerán. **42** Ecerjevi sinovi: Bilhán, Zaaván in Jakan. Dišánovi sinovi: Uc in Arán. **43** Torej ti so kralji, ki so kraljevali v edomski deželi, preden je katerikoli kralj kraljeval nad Izraelovi otroci: Beórjev sin Bela; in ime njegovega mesta je bilo Dinhába. **44** Ko je bil Bela mrtev, je namesto njega zakraljeval Jobáb, Zerahov sin iz Bocre. **45** Ko je bil Jobáb mrtev, je namesto njega zakraljeval Hušám, iz dežele Temáncev. **46** Ko je bil Hušám mrtev, je namesto njega zakraljeval Hadád, Bedádov sin, ki je na moábskem polju udaril Midján, in ime tega mesta je bilo Avít. **47** Ko je bil Hadád mrtev, je namesto njega zakraljeval Samlá iz Masréke. **48** Ko je bil Samlá mrtev, je namesto njega zakraljeval Šaúl iz Rehobóta pri reki. **49** Ko je bil Šaúl mrtev, je namesto njega zakraljeval Ahbórjev sin Báal Hanán. **50** Ko je bil Báal Hanán mrtev, je namesto njega zakraljeval Hadád, in ime njegovega mesta je bilo Pagú; in ime njegove žene je bilo Mehetabéla, hči Me Zahábove hčere Matréde. **51** Tudi Hadád je umrl. Edómski vojvode so bili: vojvoda Timná, vojvoda Aliá, vojvoda Jetét, **52** vojvoda Oholibáma, vojvoda Elá, vojvoda Pinón, **53** vojvoda Kenáz, vojvoda Temán, vojvoda Mibcár, **54** vojvoda Magdiél in vojvoda Irám. To so edómski vojvode.

2 To so Izraelovi sinovi: Ruben, Simeon, Levi, Juda, Isahár, Zábulon, **2** Dan, Jožef, Benjamin, Neftáli, Gad in Aser. **3** Judovi sinovi: Er, Onán in Šelá; ki so mu bili trije rojeni od kánaanske hčere Šue. Judov prvorojenec Er pa je bil zloben v Gospodovih očeh; in ga je usmrtil. **4** Njegova snaha Tamara mu je rodila Pareca in Zeraha. Vseh Judovih sinov je bilo pet. **5** Parecova sinova: Hecrón in Hamúl. **6** Zerahovi sinovi: Zimrí, Etán, Hemán, Kalkól in Dardá. Vseh skupaj pet. **7** Karmíjevi sinovi: Ahár, povzročevalec težav Izraelu, ki se je prekršil s prekleto stvarjo. **8** Etánovi sinovi: Azarjá. **9** Tudi sinovi Hecróna, ki so mu bili rojeni: Jerahmeél, Ram, in Kelubaj. **10** Ram je zaplodil Aminadába in Aminadáb je zaplodil Nahšóna, princa Judovih otrok. **11** Nahšón je zaplodil Salmóna in Salmón je zaplodil Boaza **12** in Boaz je zaplodil Obéda in Obéd je zaplodil Jeseja **13** in Jese je zaplodil prvorojenca Eliába in drugega Abinadába in tretjega Šimá, **14** četrtega Netanéla, petega Radája, **15** šestega Ocema, sedmega Davida; **16** katerega sestri sta bili Cerúja in Abigájila. Cerújini sinovi: Abišáj, Joáb in Asaél, trije. **17** Abigájila je rodila Amasá; in Amasájev oče je bil Izmaelec Jeter. **18** Hecrónov sin Kaléb je zaplodil otroke od Azúbe, svoje žene in od Jerióte. Njeni sinovi so tile: Ješer, Šobáb in Ardón. **19** Ko je bila Azúba mrtva, je Kaléb k sebi vzel Efráto, ki mu je rodila Hura. **20** Hur je zaplodil Urija in Urija je zaplodil Becaléla. **21** Potem je Hecrón šel v hčer Mahírja, očeta Gileáda, ki jo je poročil, ko je bil star šestdeset let in rodila mu je Segúba. **22** Segúb je zaplodil Jaíra, ki je imel triindvajset mest v deželi Gileád. **23** Od njih je vzel Gešur in Arám z Jaírovimi mesti, s Kenátom in njegovimi mesti, celó šestdeset mest. Vsi ti so pripadali sinovom Mahírja,

Gileádovega očeta. 24 Potem ko je bil Hecrón v Kaléb-efrati
mrtev, mu je Hecrónova žena Abíja rodila Ašhúra, očeta
Tekóe. 25 Sinovi Hecrónovega prvorojenca Jerahmeéla
so bili: prvorojenec Ram, Buná, Oren, Ocem in Ahíja. 26
Jerahmeél je imel še drugo ženo, ki ji je bilo ime Atára; bila
je Onámova mati. 27 Sinovi Jerahmeélovega prvorojenca
Rama so bili: Máac, Jamín in Eker. 28 Onámova sinova
sta bila: Šamáj in Jadá. In Šamájeva sinova: Nadáb in
Abišúr. 29 Ime Abišúrjeve žene je bilo Abihájila in rodila
mu je Ahbána in Molída. 30 Nadábova sinova: Seled in
Apájim, toda Seled je umrl brez otrok. 31 Apájimovi sinovi:
Jiší. Jišíjev sin: Šešán. Šešánovi otroci: Ahláj. 32 Sinova
Šamájevega brata Jadája: Jeter in Jonatan: in Jeter je umrl
brez otrok. 33 Jonatanova sinova: Pelet in Zazá. To so bili
Jerahmeélovi sinovi. 34 Torej Šešán ni imel sinov, temveč
hčere. Šešán je imel služabnika, Egipčana, katerega ime je
bilo Jarhá. 35 Šešán je dal svojo hčer svojemu služabniku
Jarháju za ženo in rodila mu je Atája. 36 Atáj je zaplodil
Natána in Natán je zaplodil Zabáda 37 in Zabád je zaplodil
Eflála in Eflál je zaplodil Obéda 38 in Obéd je zaplodil
Jehúja in Jehú je zaplodil Azarjája 39 in Azarjá je zaplodil
Heleca in Helec je zaplodil Elasája 40 in Elasáj je zaplodil
Sismája in Sismáj je zaplodil Šalúma 41 in Šalúm je zaplodil
Jekamjája in Jekamjáj je zaplodil Elišamája. 42 Torej sinovi
Jerahmeélovega brata Kaléba so bili njegov prvorojenec
Meša, ki je bil oče Zifov; in sinovi Mareša, očeta Hebróna.
43 Hebrónovi sinovi: Korah, Tapúah, Rekem in Šemaá. 44
Šemaá je zaplodil Rahama, Jorkoámovega očeta in Rekem
je zaplodil Šamája. 45 Šamájev sin je bil Maón, in Maón
je bil Bet Curov oče. 46 Kalébova priležnica Efá je rodila
Harána, Mocája in Gazéza; in Harán je zaplodil Gazéza.
47 Jahdájevi sinovi so: Regem, Jotám, Gešán, Pelet, Efá
in Šáaf. 48 Kalébova priležnica Maáha je rodila Šeberja in
Tirhanája. 49 Rodila je tudi Šáafa, očeta Madmanája, Ševája,
očeta Mahbenája in očeta Gíbee: in Kalébova hči je bila
Ahsa. 50 To so bili sinovi Hurovega sina Kaléba, Efrátinega
prvorojenca: Šobál, oče Kirját Jearíma, 51 Salmón, oče
Betlehema, Haríf, oče Bet Gadêrja. 52 Šobál, oče Kirját
Jearíma, je imel sinove: Haroe in polovica Manáhatovcev.
53 Družine Kirját Jearíma: Jéterjevci, Putéjci, Šuméjci in
Mišraíti; iz katerih so izšli Corčani in Eštaólci. 54 Salmónovi
sinovi: Betlehem, Netófčani, Atrót, Joábova hiša in polovica
Manáhatovcev in Zorovci. 55 Družine pisarjev, ki so prebivale
pri Jabécu: Tiratéjci, Šimatéjci in Suhéjci. Ti so Kenéjci, ki so
prišli iz Hamáta, očeta Rehábove hiše.

3 Torej to so bili Davidovi sinovi, ki so se mu rodili v
Hebrónu: prvorojenec Amnón od Jezreélke Ahinóam;
drugi Daniel od Karmelčanke Abigájile; 2 tretji Absalom, sin
Maáhe, hčere gešurskega kralja Talmája; četrti Adonija, sin
Hagíte; 3 peti Šefatjá od Abitále; šesti Jitreám od njegove
žene Egle. 4 Teh šest se mu je rodilo v Hebrónu in tam je
kraljeval sedem let in šest mesecev. V Jeruzalemu pa je
kraljeval triintrideset let. 5 Ti so se mu rodili v Jeruzalemu:
Šimá, Šobáb, Natán in Salomon, štirje od Batšúe, Amiélove
hčere; 6 tudi Jibhár, Elišamá, Elifélet, 7 Nogah, Nefeg, Jafíja,
8 Elišamá, Eljadá in Elifélet, devet. 9 To so bili vsi Davidovi
sinovi, poleg sinov priležnic in njihove sestre Tamare. 10
Salomonov sin je bil Rehabám, njegov sin Abíja, njegov sin
Asá, njegov sin Józafat, 11 njegov sin Jorám, njegov sin
Ahazjá, njegov sin Joáš, 12 njegov sin Amacjá, njegov sin
Azarjá, njegov sin Jotám, 13 njegov sin Aház, njegov sin
Ezekíja, njegov sin Manáse, 14 njegov sin Amón in njegov sin
Jošíja. 15 Jošíjevi sinovi so bili: prvorojenec Johanán, drugi
Jojakím, tretji Sedekíja in četrti Šalúm. 16 Jojakímova sinova:
njegov sin Jehonída in njegov sin Sedekíja. 17 Jehonídevi
sinovi: Asír, njegov sin Šaltiél, 18 tudi Malkirám, Pedajá,
Šenacár, Jekamjá, Hošamá in Nedabjá. 19 Pedajájeva
sinova sta bila Zerubabél in Šimí. Zerubabélovi sinovi:
Mešulám, Hananjá, njuna sestra Šelomíta, 20 Hašubá, Ohel,
Berehjá, Hasadjá in Jušáb Hesed, pet. 21 Hananjájeva
sinova: Pelatjája in Ješajá. Refajájevi sinovi, Arnánovi sinovi,
Obadjájevi sinovi, Šehanjájevi sinovi. 22 Šehanjájevi sinovi:
Šemajá; in Šemajájevi sinovi: Hatúš, Jigál, Baríah, Nearjá in
Šafát, šest. 23 Nearjájevi sinovi: Eljoenáj, Ezekíja in Azrikám,
trije. 24 Eljoenájevi sinovi so bili: Hodavjá, Eljašíb, Pelajá,
Akúb, Johanán, Delajá in Ananí, sedem.

4 Judovi sinovi: Parec, Hecrón, Karmí, Hur in Šobál. 2
Reajá, sin Šobála, je zaplodil Jahata. Jahat je zaplodil
Ahumája in Lahada. To so družine Corčanov. 3 Ti so bili
od očeta Etáma: Jezreél, Jišmá in Jidbáš in ime njihove
sestre je bilo Haclelpóni; 4 Penuél, oče Gedórja in Ecer, oče
Hušája. To so sinovi Hura, Efrátinega prvorojenca, očeta
Betlehema. 5 Ašhúr, oče Tekóe, je imel dve ženi, Helo in
Naáro. 6 Naára mu je rodila Ahuzáma, Heferja, Timnija in
Ahaštaríja. Ti so bili Naárini sinovi. 7 Sinovi Hele so bili
Ceret, Cohar in Etnán. 8 Koc je zaplodil Anúba in Cobebá
in družine Harúmovega sina Aharhéla. 9 Jabéc je bil bolj
častitljiv kakor njegovi bratje in njegova mati je njegovo ime
imenovala Jabéc, rekoč: »Ker sem ga rodila z bridkostjo.«
10 Jabéc je klical k Izraelovemu Bogu, rekoč: »Oh da bi me ti
resnično blagoslovil in povečal moj kraj in da bi bila tvoja
roka lahko z menoj in da bi me varoval pred zlom, da me ta
ne bi žalostil!« In Bog mu je zagotovil to, kar je zahteval. 11
Kelúb, brat Šuaha, je zaplodil Mehírja, ki je bil oče Eštóna.

12 Eštón je zaplodil Betrafá, Paséaha in Tehiná, očeta Ir
Naháša. To so možje iz Rehe. 13 Kenázova sinova: Otniél
in Serajá. Otniélovi sinovi: Hatát. 14 Meonotáj je zaplodil
Ofrá. Serajá je zaplodil Joába, očeta doline Ge Haraším,
kajti bili so rokodelci. 15 Sinovi Jefunéjevega sina Kaléba:
Iru, Elá in Náam. Elájevi sinovi: celo Kenáz. 16 Jehalelélovi
sinovi: Zif, Zifá, Tirjá in Asarél. 17 Sinovi Ezra so bili: Jeter,
Mered, Efer in Jalón. In ona je rodila Mirjáma, Šamája in
Jišbáha, očeta Eštemóa. 18 Njegova žena Jehudija je rodila
Jereda, Gedórjevega očeta in Heberja, Sohójevega očeta in
Jekutiéla, Zanóahovega očeta. Vsi ti so sinovi faraonove
hčere Bitije, ki jo vzel Mered. 19 Sinova njegove žene
Hodijáje, Nahamove sestre, Keílin oče Garmít in Maahčán
Eštemóa. 20 Šimónovi sinovi so bili Amnón, Riná, Ben-Hanán
in Tilón. Jišíjeva sinova sta bila Zohét in Ben Zohét. 21
Sinovi Judovega sina Šelája so bili Er, Lehájev oče in Ladá,
Marešájev oče in družine iz hiše tistih, ki so izdelovali tanko
laneno platno, iz hiše Ašbéa; 22 in Jokím, možje iz Kozébe,
Joáš in Saráf, ki so imeli gospostvo v Moábu in Jashubi–
lehemu. In to so starodavne stvari. 23 Ti so bili lončarji in
tisti, ki so prebivali med sadikami in ograjami. Tam so zaradi
svojega dela prebivali s kraljem. 24 Simeonovi sinovi so bili
Nemuél, Jamín, Jaríb, Zerah in Šaúl; 25 njegov sin Šalúm,
njegov sin Mibsám, njegov sin Mišmá. 26 Mišmájevi sinovi:
njegov sin Hamuél, njegov sin Zakúr in njegov sin Šimí.
27 Šimí je imel šestnajst sinov in šest hčera, toda njegovi
bratje niso imeli veliko otrok niti se vse njihove družine niso
množile, kakor Judovi otroci. 28 Prebivali so pri Beeršébi,
Moládi, Hacár Šuálu, 29 pri Bilhi, pri Ecemu, pri Toladu, 30
pri Betuélu, pri Hormi, pri Ciklágu, 31 pri Bet Markabótu,
pri Hacár Susímu, pri Bet Biríju in pri Šaarájimu. To so bila
njihova mesta do Davidovega kraljevanja. 32 Njihove vasi so
bile Etám, Ajin, Rimón, Tohen in Ašán, pet mest 33 in vse
njihove vasi, ki so bile naokoli istih mest, do Báala. To so
bila njihova prebivališča in njihov rodovnik. 34 Mešobáb,
Jamléh, Amacjájev sin Jošá, 35 Joél, Jehú, sin Jošibjája, sin
Serajája, sin Asiéla, 36 Eljoenáj, Jaakóba, Ješohája, Asajá,
Adiél, Jesimiél, Benajá, 37 Zizá, sin Šifíja, sinú Alóna, sinú
Jedajája, sinú Šimríja, sinú Šemajája; 38 ti, omenjeni po
svojih imenih, so bili princi v svojih družinah in hiše njihovih
očetov so se silno povečale. 39 Šli so k vhodu Gedórja, celó
do vzhodne strani doline, da poiščejo pašnik za svoje trope.
40 Našli so obilen in dober pašnik in dežela je bila prostrana,
tiha in mirna, kajti tisti iz Hama so tam prebivali od davnine.
41 In tisti, zapisani po imenu, so prišli v dneh Judovega kralja
Ezekíja in udarili njihove šotore in prebivališča, ki so bila
najdena tam in jih popolnoma uničili do današnjega dne in
prebivali so namesto njih, ker je bil tam pašnik za njihove
trope. 42 Nekateri izmed njih, celo izmed Simeonovih sinov,
petsto mož, so odšli na gorovje Seír, za svoje poveljnike pa
so imeli Pelatjája, Nearjá, Refajá, Uziéla, Jišíjeve sinove. 43
Udarili so preostanek Amalečanov, ki so pobegnili in tam
prebivajo do današnjega dne.

5 Torej sinovi Izraelovega prvorojenca Rubena, (kajti on je
bil prvorojenec; toda, ker je omadeževal posteljo svojega
očeta, je bila njegova pravica prvorojenstva dana sinovoma
Izraelovega sina Jožefa; in rodovnik ni štet po pravici
prvorojenstva. 2 Kajti Juda je prevladal nad svojimi brati in
od njega je prišel glavni vladar; toda pravica prvorojenstva je
bila Jožefova.) 3 Sinovi, pravim, od Izraelovega prvorojenca
Rubena so bili: Hénoh, Palú, Hecrón in Karmí. 4 Joélovi
sinovi: njegov sin Šemajá, njegov sin Gog, njegov sin Šimí,
5 njegov sin Miha, njegov sin Reajá, njegov sin Báal, 6
njegov sin Beerá, ki ga je asirski kralj Tiglát Pilnéser, odvedel
ujetega. On je bil princ Rubenovcev. 7 Njegovi bratje po
njihovih družinah, ko je bil preštet rodovnik njihovih rodov, so
bili vodja Jeiél, Zeharjá, 8 Bela, sin Azáza, sinú Šemaá, sinú
Joéla, ki je prebival v Aroêrju, celo do Nebója in Báal Meóna;
9 in proti vzhodu je naseljeval do vstopa v divjino, od reke
Evfrat, ker je bila njihova živina pomnožena v deželi Gileád.
10 V Savlovih dneh so se bojevali s Hagríjevci, ki so padli po
njihovi roki in prebivali so v njihovih šotorih po vsej vzhodni
deželi Gileád. 11 Gadovi otroci so prebivali nasproti njih, v
deželi Bašán do Salhe; 12 vodja Joél, naslednji Šafám, Janáj
in Šafát v Bašánu. 13 Njihovi bratje iz hiše njihovih očetov
so bili: Mihael, Mešulám, Šeba, Joráj, Jakán, Ziá in Heber,
sedem. 14 Ti so otroci Abihájila, sinú Hurija, sinú Jaróaha,
sinú Gileáda, sinú Mihaela, sinú Ješišája, sinú Jahdója,
Buzovega sina; 15 Ahí, sin Abdiéla, Guníjevega sina, vodja
hiše njihovih očetov. 16 Prebivali so v Gileádu, v Bašánu in v
njihovih mestih in v vseh predmestjih Šaróna, na njihovih
mejah. 17 Vsi ti so bili šteti po rodovnikih v dneh Judovega
kralja Jotáma in v dneh Izraelovega kralja Jerobeáma. 18
Sinovi Rubena, Gádovcev in polovice Manásejevega rodu
izmed hrabrih mož, mož zmožnih, da nosijo ščit in meč in da
streljajo z lokom in veščih v vojni, je bilo štiriinštirideset tisoč
sedemsto šestdeset, ki so odšli ven na vojsko. 19 Bojevali
so se s Hagríjevci, z Jetúrjem, Nafíšem in Nodábom. 20
Pomagano jim je bilo zoper njih in Hagríjevci so bili izročeni
v njihovo roko in vsi tisti, ki so bili z njimi; kajti v bitki so
vpili k Bogu in izprošen je bil od njih, ker so svoje zaupanje
položili vanj. 21 Odvzeli so njihovo živino; od njihovih kamel
petdeset tisoč in od ovc dvesto petdeset tisoč in od oslov
dva tisoč in od ljudi sto tisoč. 22 Kajti tam je padlo mnogo

umorjenih, ker je bila vojna od Boga. In namesto njih so tam prebivali do ujetništva. **23** Otroci polovice Manásejevega rodu so prebivali v deželi. Množili so se od Bašána do Báal Hermona in Senírja in do gore Hermon. **24** Ti so bili poglavarji hiše njihovih očetov, celo Efer, Jiší, Eliél, Azriél, Jeremija, Hodavijá in Jahdiél, močni junaški možje, slavni možje in poglavarji hiše njihovih očetov. **25** Pregrešili so se zoper Boga svojih očetov in se odšli vlačugat za bogovi ljudstva dežele, ki jih je Bog uničil pred njimi. **26** Izraelov Bog pa je razvnel duha asirskega kralja Pula in duha asirskega kralja Tiglát Pilnéserja in ta jih je odvedel proč, celo Rubenovce, Gádovce in polovico Manásejevega rodu in jih privedel v Haláh, Habór, Haro in k reki Gozán do današnjega dne.

6 Lévijevi sinovi: Geršón, Kehát in Merarí. **2** Kehátovi sinovi: Amrám, Jichár, Hebrón in Uziél. **3** Amrámovi otroci: Aron, Mojzes in Mirjam. Tudi Aronovi sinovi: Nadáb, Abihú, Eleazar in Itamár. **4** Eleazar je zaplodil Pinhása, Pinhás je zaplodil Abišúa **5** in Abišúa je zaplodil Bukíja in Bukí je zaplodil Uzíja **6** in Uzí je zaplodil Zerahjá in Zerahjá je zaplodil Merajóta, **7** Merajót je zaplodil Amarjá in Amarjá je zaplodil Ahitúba **8** in Ahitúb je zaplodil Cadóka in Cadók je zaplodil Ahimáaca **9** in Ahimáac je zaplodil Azarjája in Azarjá je zaplodil Johanána **10** in Johanán je zaplodil Azarjá (on je ta, ki je opravljal duhovniško službo v templju, ki ga je Salomon zgradil v Jeruzalemu); **11** Azarjá je zaplodil Amarjá in Amarjá je zaplodil Ahitúba **12** in Ahitúb je zaplodil Cadóka in Cadók je zaplodil Šalúma **13** in Šalúm je zaplodil Hilkijá in Hilkijá je zaplodil Azarjá **14** in Azarjá je zaplodil Serajája in Serajá je zaplodil Jocadáka **15** in Jocadák je odšel v ujetništvo, ko je Gospod po Nebukadnezarjevi roki odvedel Juda in Jeruzalem. **16** Lévijevi sinovi: Geršóm, Kehát in Merarí. **17** To sta imeni Geršómovih sinov: Libni in Šimí. **18** Kehátovi sinovi so bili: Amrám, Jichár, Hebrón in Uziél. **19** Meraríjeva sinova: Mahlí in Muší. To so družine Lévijevcev glede na njihove družine. **20** Od Geršóma: njegov sin Libni, njegov sin Jahat, njegov sin Zimá, **21** njegov sin Joáh, njegov sin Idó, njegov sin Zerah in njegov sin Jeatraj. **22** Kehátovi sinovi: njegov sin Aminadáb, njegov sin Korah, njegov sin Asír, **23** njegov sin Elkaná, njegov sin Abiasáf, njegov sin Asír, **24** njegov sin Tahat, njegov sin Uriél, njegov sin Uzíjah in njegov sin Šaúl. **25** Elkanájeva sinova: Amasáj in Ahimót. **26** Glede Elkaná, Elkanájevi sinovi: njegov sin Cuf, njegov sin Nahat, **27** njegov sin Eliáb, njegov sin Jerohám in njegov sin Elkaná. **28** Samuelova sinova: prvorojenec Vašni in Abíja. **29** Meraríjevi sinovi: Mahlí, njegov sin Libni, njegov sin Šimí, njegov sin Uzá, **30** njegov sin Šimá, njegov sin Hagijá in njegov sin Asajá. **31** To so tisti, ki jih je David postavil nad službo pesmi v Gospodovi hiši, potem ko je skrinja imela počitek. **32** Služili so pred prebivališčem šotorskega svetišča skupnosti s petjem, dokler ni Salomon zgradil Gospodove hiše v Jeruzalemu; potem so čakali na svojo službo glede na svoj red. **33** Ti so tisti, ki so čakali s svojimi otroci. Izmed sinov Kehátovcev: pevec Hemán, sin Joéla, sinú Šemuéla, **34** sinú Elkanája, sinú Jeroháma, sinú Eliéla, sinú Tohuja, **35** sinú Cufa, sinú Elkanája, sinú Mahata, sinú Amasája, **36** sinú Elkaná, sinú Joéla, sinú Azarjá, sinú Cefanjája, **37** sinú Tahata, sinú Asírja, sinú Abiasáfa, sinú Koraha, **38** sinú Jichárja, sinú Keháta, sinú Izraelovega sina Lévija. **39** Njegov brat Asáf, ki je stal na njegovi desnici, celo Asáf, sin Berehjája, sinú Šimája, **40** sinú Mihaela, sinú Baasejája, sinú Malkijája, **41** sinú Etnija, sinú Zeraha, sinú Adajá, **42** sinú Etána, sinú Zimája, sinú Šimija, **43** sinú Jahata, sinú Geršóma, Lévijevega sina. **44** Njihovi bratje, Meraríjevi sinovi so stali na levi roki: Etán, sin Kišijá, sinú Abdija, sinú Malúha, **45** sinú Hašabjája, sinú Amacjá, sinú Hilkijája, **46** sinú Amcija, sinú Banija, sinú Šemerja, **47** sinú Mahlija, sinú Mušija, sinú Merarija, Lévijevega sina. **48** Tudi njihovi bratje Lévijevci so bili določeni k vsem vrstam služb šotorskega svetišča Božje hiše. **49** Toda Aron in njegovi sinovi so darovali na oltarju žgalne daritve in na kadilnem oltarju in bili so določeni za vse delo najsvetejšega prostora in da opravljajo spravo za Izrael, glede na vse, kar je zapovedal Božji služabnik Mojzes. **50** To so Aronovi sinovi: njegov sin Eleazar, njegov sin Pinhás, njegov sin Abišúa, **51** njegov sin Bukí, njegov sin Uzí, njegov sin Zerahjá, **52** njegov sin Merajót, njegov sin Amarjá, njegov sin Ahitúb, **53** njegov sin Cadók in njegov sin Ahimáac. **54** Torej to so njihova bivališča po vseh njihovih gradovih in njihovih pokrajinah od Aronovih sinov, od družin Kehátovcev; kajti žreb je bil njihov. **55** Dali so jim Hebrón v Judovi deželi in njegova predmestja okoli njega. **56** Toda polja od mesta in njegove vasi so dali Jefunéjevemu sinu Kalébu. **57** Aronovim sinovom so dali Judova mesta, namreč Hebrón, mesto zatočišča, Libno s svojimi predmestji, Jatír, Eštemóa s svojimi predmestji, **58** Hilón s svojimi predmestji, Debír s svojimi predmestji, **59** Ašán s svojimi predmestji in Bet Šemeš s svojimi predmestji. **60** Od Benjaminovega rodu: Geba s svojimi predmestji, Alémet s svojimi predmestji in Anatót s svojimi predmestji. Vseh njihovih mest po njihovih družinah je bilo trinajst mest. **61** Kehátovim sinovom, ki so ostali od družine tega rodu, so bila z žrebom dana mesta polovice rodu, namreč od polovice Manásejevega rodu, deset mest. **62** Geršómovim sinovom po njihovih družinah od Isahárjevega rodu, od Aserjevega rodu, od Neftálijevega rodu in od Manásejevega rodu v Bašánu, trinajst mest. **63**

Meraríjevim sinovim je bilo z žrebom dano, po vseh njihovih družinah, od Rubenovega rodu, od Gadovega rodu in od Zábulonovega rodu dvanajst mest. **64** Izraelovi otroci so dali Lévijevcem ta mesta z njihovimi predmestji. **65** Z žrebom so od rodu Judovih otrok, od rodu Simeonovih otrok in od rodu Benjaminovih otrok dali ta mesta, ki so imenovana po njihovih imenih. **66** Preostanek družin Kehátovih sinov je dobil mesta svojih pokrajin od Efrájimovega rodu. **67** Od zavetnih mest so jim dali Sihem na gori Efrájim z njegovimi predmestji; dali so tudi Gezer s svojimi predmestji, **68** Jokmeám s svojimi predmestji, Bet Horón s svojimi predmestji, **69** Ajalón s svojimi predmestji in Gat Rimón s svojimi predmestji; **70** od polovice Manásejevega rodu: Anêr s svojimi predmestji, Bileam s svojimi predmestji za družino preostanka Kehátovih sinov. **71** Geršómovim sinovom je bilo dano od družine polovice Manásejevega rodu Golán v Bašánu s svojimi predmestji in Aštarót s svojimi predmestji; **72** od Isahárjevega rodu: Kedeš s svojimi predmestji, Daberát s svojimi predmestji, **73** Ramót s svojimi predmestji in Anem s svojimi predmestji; **74** od Aserjevega rodu: Mišál s svojimi predmestji, Abdón s svojimi predmestji, **75** Hukok s svojimi predmestji in Rehób s svojimi predmestji; **76** od Neftálijevega rodu: Kedeš v Galileji s svojimi predmestji, Hamón s svojimi predmestji in Kirjatájim s svojimi predmestji. **77** Preostanku Meraríjevih otrok je bilo dano od Zábulonovega rodu: Rimón s svojimi predmestji in Tabor s svojimi predmestji; **78** in na drugi strani Jordana, pri Jerihi na vzhodni strani Jordana jim je bilo dano od Rubenovega rodu: Becer v divjini s svojimi predmestji, Jahac s svojimi predmestji, **79** tudi Kedemót s svojimi predmestji in Mefáat s svojimi predmestji; **80** od Gadovega rodu: Ramót v Gileádu s svojimi predmestji, Mahanájim s svojimi predmestji, **81** Hešbón s svojimi predmestji in Jazêr s svojimi predmestji.

7 Torej Isahárjevi sinovi so bili: Tolá, Puvá, Jašúb in Šimrón, štirje. **2** Tolájevi sinovi: Uzí, Refajá, Jeriél, Jahmáj, Jibsám in Šemuél, poglavarji hiše njihovega očeta, namreč od Tolája. Bili so hrabri mogočni možje v svojih rodovih, katerih število je bilo v Davidovih dneh dvaindvajset tisoč šeststo. **3** Uzíjevi sinovi: Jizrahjá; in Jizrahjájevi sinovi: Mihael, Obadjá, Joél in Jišijá, pet. Vsi izmed njih vodilni možje. **4** Z njimi, po njihovih rodovih, po hiši njihovih očetov, so bile čete vojakov za vojno, šestintrideset tisoč mož, kajti imeli so veliko žena in sinov. **5** Njihovi bratje med vsemi Isahárjevimi družinami so bili hrabri mogočni možje, prešteti po vseh njihovih rodovnikih, sedeminosemdeset tisoč. **6** Benjaminovi sinovi: Bela, Beher in Jediaél, trije. **7** Belovi sinovi: Ecbón, Uzí, Uziél, Jerimót in Ir, pet; poglavarji hiše njihovih očetov, močni junaški možje; prešteti so bili po njihovih rodovnikih, dvaindvajset tisoč štiriintrideset. **8** Beherjevi sinovi: Zemirá, Joáš, Eliézer, Eljoenáj, Omri, Jerimót, Abíja, Anatót in Alémet. Vsi ti so Beherjevi sinovi. **9** Njihovo število po njihovih rodovnikih, po njihovih rodovih, poglavarjev hiš njihovih očetov, močnih junaških mož, je bilo dvajset tisoč dvesto. **10** Tudi Jediaélovi sinovi: Bilhán. Bilhánovi sinovi: Jeúš, Benjamin, Ehúd, Kenaaná, Zetán, Taršíš in Ahišáhar. **11** Vseh teh Jediaélovih sinov, po poglavarjih njihovih očetov, močnih junaških mož, je bilo sedemnajst tisoč dvesto vojakov, primernih, da gredo ven na vojsko in bitko. **12** Tudi Šupím in Hupím, Irova otroka in Huším, Ahêrjevi sinovi. **13** Neftálijevi sinovi: Jahaciél, Guní, Jecer in Šalúm, Bilhini sinovi. **14** Manásejevi sinovi: Asriél, ki mu je rodila (toda njegova arámska priležnica je rodila Mahírja, Gileádovega očeta; **15** in Mahír je vzel za ženo sestro Hupíma in Šupíma, čigar sestri je bilo ime Maáha) in ime drugemu je bilo Celofhád; in Celofhád je imel hčere. **16** Mahírjeva žena Maáha je rodila sina in njegovo ime imenovala Pereš; in ime njegovega brata je bilo Šereš; njegova sinova pa sta bila Ulám in Rekem. **17** Ulámovi sinovi: Bedán. To so bili sinovi Gileáda, sinú Mahírja, Manásejevega sina. **18** Njegova sestra Molêheta je rodila Išhóda, Abiézeja in Mahlája. **19** Šemidájevi sinovi so bili: Ahján, Šehem, Likhí in Aniám. **20** Efrájimovi sinovi: Šutélah, njegov sin Bered, njegov sin Tahat, njegov sin Eladá in njegov sin Tahat, **21** njegov sin Zabád, njegov sin Šutélah, Ecer in Elád, ki so jih usmrtil možje iz Gata, ki so bili rojeni v tej deželi, ker so prišli dol, da odvzamejo njihovo živino. **22** Njihov oče Efrájim je mnogo dni žaloval in prišli so njegovi bratje, da ga tolažijo. **23** Ko je odšel k svoji ženi, je spočela, rodila sina in njegovo ime je imenoval Berijá, ker je z njegovo hišo šlo slabo. **24** (Njegova hči je bila Šeêra, ki je zgradila spodnji in zgornji Bet Horón ter Uzén Šeêro.) **25** Refah je bil njegov sin, tudi Rešef in njegov sin Telah in njegov sin Tahan, **26** njegov sin Ladán, njegov sin Amihúd, njegov sin Elišamá, **27** njegov sin Non in njegov sin Ješua. **28** Njihove posesti in prebivališča so bila Betel in njegova mesta, proti vzhodu Naára, proti zahodu Gezer s svojimi mesti; tudi Sihem in njegova mesta, do Gaze in njenih mest; **29** in pri mejah Manásejevih otrok, Bet Šeán in njegova mesta, Taanáh in njegova mesta, Megída in njegova mesta ter Dor in njegova mesta. V teh so prebivali otroci Izraelovega sina Jožefa. **30** Aserjevi sinovi: Jimnáh, Jišvá, Jišví, Berijá in njihova sestra Sêraha. **31** Berijájeva sinova: Heber in Malkiél, ki je Birzájitov oče. **32** Heber je zaplodil Jafléta, Šomerja, Hotáma in njihovo sestro Šuo. **33** Jaflétovi sinovi: Pasáh, Bimhál in Ašvát. To so Jaflétovi sinovi. **34** Šemerjevi sinovi: Ahí, Rohgá, Hubá in Arám. **35** Sinovi njegovega brata Heléma: Cofah, Jimná,

Šeleš in Amál. 36 Cofahovi sinovi: Suah, Harnéfer, Šuál,
Berí, Jimrá, 37 Becer, Hod, Šamá, Šilšá, Jitrán in Beerá. 38
Jeterjevi sinovi: Jefuné, Pispá in Ará. 39 Ulájevi sinovi: Aráh,
Haniél in Ricjá. 40 Vsi ti so bili Aserjevi otroci, poglavarji
njihovih očetnih hiš, izbrani in močni junaški možje, vodje
princev. Število tistih, ki so bili po rodovniku zmožni za vojno
in bitko, je bilo šestindvajset tisoč mož.

8 Torej Benjamin je zaplodil svojega prvorojenca Bela,
drugega Ašbéla in tretjega Ahráha, 2 četrtega Nohá in
petega Rafá. 3 Belovi sinovi so bili: Adár, Gerá, Abihúd, 4
Abišúa, Naamán, Ahóah, 5 Gerá, Šefufán in Hurám. 6 Ti so
Ehúdovi sinovi. To so poglavarji očetov prebivalcev Gebe in
odpeljali so jih v Manáhat: 7 Naamán, Ahíja in Gerá, le-ta jih
je pregnal in zaplodil Uzá in Ahihúda. 8 Šaharájim je zaplodil
otroke v moábski deželi, potem ko ju je poslal proč; Hušíma
in Baára sta bili njegovi ženi. 9 Svoji ženi Hódeši je zaplodil
Jobába, Cibjá, Meša, Malkáma, 10 Jeúca, Sahejá in Mirmá.
To so bili njegovi sinovi, poglavarji očetov. 11 S Hušímo je
zaplodil Abitúba in Elpáala. 12 Elpáalovi sinovi: Eber, Mišám
in Šamed, ki je zgradil Onó in Lod z njegovimi mesti; 13
tudi Berijá in Šemaá, ki sta bila poglavarja očetov izmed
prebivalcev Ajalóna, ki sta pregnala prebivalce Gata: 14
Ahjó, Šašák, Jeremót, 15 Zebadjá, Arád, Ader, 16 Mihael,
Jišpá in Johá, Berijájevi sinovi; 17 in Zebadjá, Mešulám,
Hizkí, Heber, 18 tudi Jišmeráj, Jizlijá, Jobáb, Elpáalovi sinovi;
19 in Jakím, Zihrí, Zabdí, 20 Elienáj, Celetáj, Eliél, 21 Adajáj,
Berajá in Šimrát, Šimíjevi sinovi; 22 in Jišpán, Eber, Eliél, 23
Abdón, Zihrí, Hanán, 24 Hananjá, Elám, Antotijá, 25 Jifdejá
in Penuél, Šašákovi sinovi; 26 in Šamšeráj, Šeharjá, Ataljá,
27 Jaarešjá, Elijá in Zihrí, Jerohámovi sinovi. 28 To so bili
poglavarji izmed očetov, po svojih rodovih, vodilni možje.
Ti so prebivali v Jeruzalemu. 29 Pri Gibeónu je prebival
oče Gibeóncev, čigar ženi je bilo ime Maáha. 30 Njegov
prvorojenec Abdón, Cur, Kiš, Báal, Nadáb, 31 Gedór, Ahjó in
Zeher. 32 Miklót je zaplodil Šimája. Tudi ti so s svojimi brati
prebivali nasproti njih v Jeruzalemu. 33 Ner je zaplodil Kiša,
Kiš je zaplodil Savla, Savel je zaplodil Jonatana, Malkišúa,
Abinadába in Ešbáala. 34 Jonatanov sin je bil Meríb Báal in
Meríb Báal je zaplodil Miha. 35 Mihovi sinovi so bili Pitón,
Meleh, Taréa in Aház. 36 Aház je zaplodil Jeoadája; in
Jeoadá je zaplodil Alémeta, Azmáveta in Zimríja; Zimrí je
zaplodil Mocá 37 in Mocá je zaplodil Binája; njegov sin je bil
Rafája, njegov sin Elasáj, njegov sin Acél. 38 Acél je imel
šest sinov, katerih imena so ta: Azrikám, Bohrú, Jišmaél,
Šearjá, Obadjá in Hanán. Vsi ti so bili Acélovi sinovi. 39
Sinovi njegovega brata Ešeka so bili njegov prvorojenec
Ulám, drugi Jeúš in tretji Elifélet. 40 Ulámovi sinovi so bili
močni junaški možje, lokostrelci in imel je mnogo sinov in
vnukov, sto petdeset. Vsi ti so Benjaminovi sinovi.

9 Tako je bil ves Izrael preštet po rodovnikih. Glej, zapisani
so bili v knjigo Izraelovih in Judovih kraljev; [tisti] ki so
bili odvedeni v Babilon zaradi svojega prestopka. 2 Torej
prvi prebivalci, ki so prebivali na svojih posestvih, v svojih
mestih, so bili Izraelci, duhovniki, Lévijevci in Netinimci. 3 V
Jeruzalemu so od Judovih, Benjaminovih, Efrájimovih otrok
in Manáseja prebivali: 4 Utáj, sin Amihúda, sinú Omrija,
sinú Imríja, Baníjevega sina, izmed otrok Judovega sina
Pareca. 5 Izmed Šilčanov: prvorojenec Asajá in njegovi
sinovi. 6 Izmed Zerahovih sinov: Jeuél in njihovi bratje,
šeststo devetdeset. 7 Izmed Benjaminovih sinov: Salú, sin
Mešuláma, sinú Hodavijá, Senuájevega sina. 8 Jerohámov
sin Jibnejá in Elá, sin Uzíja, Mihríjevega sina in Mešulám,
sin Šefatjája, sinú Reguéla, Jibnijájevega sina 9 in njihovi
bratje, glede na svoje rodove, devetsto šestinpetdeset. Vsi ti
možje so bili vodje očetov v hiši svojih očetov. 10 Izmed
duhovnikov: Jedajája, Jojaríb, Jahín, 11 Azarjá, sin Hilkijá,
sinú Mešuláma, sinú Cadóka, sinú Merajóta, Ahitúbovega
sina, poveljnika Božje hiše; 12 in Adajá, sin Jeroháma,
sinú Pašhúrja, Malkijájevega sina in Masáj, sin Adiéla, sinú
Jahzêraja, sinú Mešuláma, sinú Mešilemóta, Imêrjevega
sina 13 ter njihovi bratje, poglavarji hiše svojih očetov,
tisoč sedemsto šestdeset, zelo sposobni možje za službo
Božje hiše. 14 Izmed Lévijevcev: Šemajá, sin Hašuba,
sinú Azrikáma, sinú Hašabjája izmed Meraríjevih sinov; 15
Bakbakár, Hereš, Galál, Matanjá, sin Miha, sinú Zihríja,
Asáfovega sina, 16 Obadjá, sin Šemajája, sinú Galála,
Jedutúnovega sina in Berehjá, sin Asája, Elkanájevega
sina, ki je prebival v vaseh Netófčanov. 17 Vratarji so bili
Šalúm, Akúb, Talmón, Ahimán in njihovi bratje; Šalúm je bil
vodja; 18 ki so do takrat čakali pri kraljevih velikih vratih proti
vzhodu; bili so vratarji v družbi Lévijevih otrok. 19 Šalúm, sin
Koréja, sinú Abiasáfa, Kórahovega sina in njegovi bratje iz
hiše njegovega očeta, Kórahovci, so bili nad delom službe,
čuvaji velikih vrat šotorskega svetišča. Njihovi očetje, nad
Gospodovo vojsko, pa so bili čuvaji vhoda. 20 Eleazarjev sin
Pinhás je bil v preteklem času vladar nad njimi in Gospod
je bil z njim. 21 Mešelemjájev sin Zeharjá je bil vratar vrat
šotorskega svetišča skupnosti. 22 Vseh teh, ki so bili izbrani,
da bodo vratarji v velikih vratih, je bilo dvesto dvanajst.
Ti so bili prešteti po svojem rodovniku v svojih vaseh, ki
sta jih David in videc Samuel odredila v njihovo določeno
službo. 23 Tako so oni in njihovi otroci imeli nadzor velikih

vrat Gospodove hiše, namreč hiše šotorskega svetišča, po stražah. 24 V štirih četrtinah so bili vratarji, proti vzhodu, zahodu, severu in jugu. 25 Njihovi bratje, ki so bili v svojih vaseh naj bi z njimi prihajali po sedmih dneh, od časa do časa. 26 Kajti ti Lévijevci, štirje glavni vratarji, so bili v svoji določeni službi in so bili nad sobami in zakladnicami Božje hiše. 27 Prenočevali so naokoli Božje hiše, ker je bila nad njimi zadolžitev in njim je pripadalo vsakodnevno jutranje odpiranje. 28 Nekateri izmed njih so imeli zadolžitev strežniških posod, da bi jih prinašali noter in ven po številu. 29 Tudi nekateri izmed njih so bili določeni, da nadzirajo posode, vse svetiščne priprave, fino moko, vino, olje, dišave in kadila. 30 Nekateri izmed sinov duhovnikov so iz dišav izdelovali mazilo. 31 Matitjá, eden izmed Lévijevcev, ki je bil prvorojenec Kórahovca Šalúma, je imel določeno službo nad stvarmi, ki so bile narejene v ponvah. 32 Ostali izmed njihovih bratov, izmed Kehátovih sinov, so bili nad hlebi navzočnosti, da so jih pripravljali vsak šabat. 33 To so pevci, glavni izmed Lévijevih očetov, ki so prosti ostali v sobah, kajti pri tem delu so bili zaposleni dan in noč. 34 Ti glavni Lévijevi očetje so bili vodje po svojih rodovih; ti so prebivali pri Jeruzalemu. 35 V Gibeónu je prebival Jehiél, oče Gibeóncev, čigar ženi je bilo ime Maáha 36 in njegov prvorojenec Abdón, potem Cur, Kiš, Báal, Ner, Nadáb, 37 Gedór, Ahjó, Zeharjá in Miklót. 38 Miklót je zaplodil Šimá. In tudi ti so prebivali s svojimi brati pri Jeruzalemu, nasproti svojih bratov. 39 Ner je zaplodil Kiša, Kiš je zaplodil Savla, Savel je zaplodil Jonatana, Malkišúa, Abinadába in Ešbáala. 40 Jonatanov sin je bil Meríb Báal, in Meríb Báal je zaplodil Miha. 41 Mihovi sinovi so bili Pitón, Meleh, Tahréa in Aház. 42 Aház je zaplodil Jara in Jara je zaplodil Alémeta, Azmáveta in Zimríja in Zimrí je zaplodil Mocá 43 in Mocá je zaplodil Binája, njegov sin Refajá, njegov sin Elasáj, njegov sin Acél. 44 Acél je imel šest sinov, katerih imena so ta: Azrikám, Bohrú, Jišmaél, Šearjá, Obadjá in Hanán; ti so bili Acélovi sinovi.

10 Torej Filistejci so se borili zoper Izrael, in Izraelovi možje so pobegnili pred Filistejci in umorjeni popadali na gori Gilbói. 2 Filistejci so zasledovali Savla in njegove sinove; in Filistejci so usmrtili Jonatana, Abinadába in Malkišúa, Savlove sinove. 3 Bitka je postala huda zoper Savla in lokostrelci so ga zadeli in bil je ranjen od lokostrelcev. 4 Potem je Savel rekel svojemu nosilcu bojne opreme: »Izvleci svoj meč in me prebodi z njim; da ne bi prišli ti neobrezanci in me zlorabili.« Njegov nosilec bojne opreme pa ni hotel, kajti bil je hudo prestrašen. Tako je Savel vzel meč in se vrgel nanj. 5 Ko je njegov nosilec bojne opreme videl, da je bil Savel mrtev, se je tudi sam prav tako vrgel na meč in umrl. 6 Tako je umrl Savel in njegovi trije sinovi in vsa njegova hiša je skupaj umrla. 7 Ko so vsi možje iz Izraela, ki so bili v dolini, videli, da so oni pobegnili in da so bili Savel in njegovi sinovi mrtvi, potem so zapustili svoja mesta in pobegnili, in prišli so Filistejci ter prebivali v njih. 8 Pripetilo se je naslednji dan, ko so prišli Filistejci, da oropajo umorjene, da so našli Savla in njegove sinove padle na gori Gilbói. 9 Ko so ga slekli do golega, so vzeli njegovo glavo, njegovo bojno opremo in [to] poslali naokoli po deželi Filistejcev, da odnesejo novice njihovim malikom in ljudstvu. 10 Njegovo bojno opremo so položili v hišo svojih bogov, njegovo glavo pa so pritrdili v Dagónovem templju. 11 Ko so vsi Jabéš Gileádovci slišali vse, kar so Filistejci storili Savlu, 12 so vstali vsi hrabri možje in odnesli Savlovo truplo in trupla njegovih sinov ter jih prinesli v Jabéš in njihove kosti pokopali pod hrastom v Jabéšu in se postili sedem dni. 13 Tako je Savel umrl zaradi svojega prestopka, ki ga je zagrešil zoper Gospoda, torej zoper Gospodovo besedo, ki se je ni držal in je tudi spraševal za nasvet nekoga, ki je imel hišnega duha, da poizve o tem, 14 ni pa poizvedel od Gospoda, zato ga je ta usmrtil in kraljestvo obrnil k Jesejevemu sinu Davidu.

11 Potem se je ves Izrael zbral skupaj k Davidu v Hebrón, rekoč: »Glej, mi smo tvoja kost in tvoje meso. 2 Poleg tega si bil ti ta v preteklem času, ko je bil Savel kralj, ki si nas vodil ven in privedel v Izrael, in Gospod, tvoj Bog, ti je rekel: ›Ti boš pasel moje ljudstvo Izraela in ti boš vladar nad mojim ljudstvom Izraelom.‹« 3 Zato so vsi Izraelovi starešine prišli h kralju v Hebrón in David je v Hebrónu z njimi sklenil zavezo pred Gospodom; in mazilili so Davida za kralja nad Izraelom, glede na besedo od Gospoda po Samuelu. 4 David in ves Izrael so odšli k Jeruzalemu, ki je Jebús, kjer so bili prebivalci dežele Jebusejci. 5 Prebivalci Jebúsa so rekli Davidu: »Ne boš prišel sèm.« Kljub temu je David zavzel sionski grad, ki je Davidovo mesto. 6 David je rekel: »Kdorkoli prvi udari Jebusejce bo vodja in poveljnik.« Tako je Cerújin sin Joáb prvi odšel gor in je bil vodja. 7 David je prebival v gradu, zato so ga imenovali Davidovo mesto. 8 Okoli je zgradil mesto, celo od Milója naokoli, Joáb pa je popravil preostanek mesta. 9 Tako je David postajal večji in večji, kajti Gospod nad bojevniki je bil z njim. 10 Tudi ti so vodje izmed mogočnih mož, ki jih je imel David, ki so se z njim okrepili v njegovem kraljestvu in z vsem Izraelom, da ga postavijo za kralja, glede na Gospodovo besedo, ki je zadevala Izrael. 11 To pa je število mogočnih mož, ki jih je imel David: Hahmoníjec Jašobám, vodja poveljnikov; svojo sulico je dvignil zoper tristo [in] po njem [so bili] naenkrat

umorjeni. 12 Za njim je bil Eleazar, sin Dodója, Ahóahovca, ki
je bil eden izmed treh mogočnih. 13 Z Davidom je bil pri Pas
Damínu in tam so se Filistejci skupaj zbrali za bitko, kjer je
bil kos zemljišča poln ječmena; in ljudstvo je pobegnilo pred
Filistejci. 14 Postavila sta se na sredo tega kosa zemljišča,
ga osvobodila in usmrtila Filistejce in Gospod jih je rešil z
veliko rešitvijo. 15 Torej trije izmed tridesetih poveljnikov
so odšli dol k skali, k Davidu, v votlino Adulám, vojska
Filistejcev pa se je utaborila v dolini Rafájim. 16 David je bil
takrat v utrjenem kraju, garnizija Filistejcev pa je bila tedaj
pri Betlehemu. 17 David je zahrepenel in rekel: »Oh da bi
mi nekdo dal piti vode iz betlehemskega vodnjaka, ki je pri
velikih vratih!« 18 In trije so se prebili skozi vojsko Filistejcev
in zajeli vodo iz betlehemskega vodnjaka, ki je bil pri velikih
vratih, jo vzeli in jo prinesli k Davidu, toda David je ni hotel
piti, temveč jo je izlil Gospodu 19 in rekel: »Bog ne daj,
da bi storil to stvar. Mar naj bi pil kri teh mož, ki so svoja
življenja postavili v nevarnost? Kajti s tveganjem za svoja
življenja so jo prinesli.« Zato je ni hotel piti. Te stvari so storili
ti trije mogočni. 20 Joábov brat Abišáj je bil vodja izmed treh.
Ker je svojo sulico dvignil proti tristotim, jih usmrtil in imel
ime med tremi. 21 Izmed treh je bil častitljivejši kakor dva,
kajti bil je njihov poveljnik, vendar prvih treh ni dosegel. 22
Jojadájev sin Benajá, sin hrabrega moža iz Kabceéla, ki
je storil mnogo dejanj; usmrtil je dva levu podobna moža
iz Moába; prav tako je odšel dol in ubil leva v jami na
snežen dan. 23 Ubil je Egipčana, moža visoke postave, pet
komolcev visokega. V Egipčanovi roki je bila sulica, podobna
tkalčevemu brunu in ta je s palico odšel dol k njemu, iz
Egipčanove roke iztrgal sulico in ga usmrtil z njegovo lastno
sulico. 24 Te stvari je storil Jojadájev sin Benajá in imel
je ime med tremi najmogočnejšimi. 25 Glej, bil je častitljiv
med tridesetimi, toda ni dosegel prvih treh in David ga je
postavil čez svojo stražo. 26 Hrabri možje izmed vojsk so bili
tudi: Joábov brat Asaél, Dodójev sin Elhanán iz Betlehema,
27 Harórec Šamót, Péletovec Helec, 28 Irá, sin Tekójčana
Ikéša, Anatóčan Abiézer, 29 Hušán Sibeháj, Ahóahovec
Iláj, 30 Netófčan Mahráj, Baanájev sin Heled, Netófčan, 31
Ribájev sin Itáj iz Gíbee, ki pripada Benjaminovim otrokom,
Piratónec Benajá, 32 Huráj iz Gáaševih potokov, Arbatéjec
Abiél, 33 Baharuméjec Azmávet, Šaalbónec Eljahbá, 34
sinovi Guníjevca Hašéna; Jonatan, sin Hararéjca Šagéja, 35
Ahiám, sin Hararéjca Sahárja, Urov sin Elifál, 36 Meheréjec
Hefer, Péletovec Ahíja, 37 Karmélčan Hecró, Ezbájev sin
Naaráj, 38 Natánov brat Joél, Hagríjev sin Mibhár, 39 Amónec
Celek, Beeróčan Nahráj, nosilec bojne opreme Cerújinega
sina Joába, 40 Jéterjevec Irá, Jéterjevec Garéb, 41 Hetejec
Urijá, Ahlájev sin Zabád, 42 Adiná, sin Rubenovca Šizája,
poveljnik Rubenovcev in trideseterica z njim, 43 Maahájev
sin Hanán, Mitnéjec Józafat, 44 Aštaróčan Uzíja, Šamá in
Jehiél, sinova Aroêrčana Hotáma, 45 Šimríjev sin Jediaél in
njegov brat Ticéjec Johá, 46 Mahavéjec Eliél, Elnáamova
sinova Jeribáj in Jošavjá, Moábec Jitmá, 47 Eliél, Obéd in
Jaasiél Mecobaján.

12 Torej ti so tisti, ki so prišli k Davidu v Ciklág, medtem
ko se je še vedno skrival zaradi Kiševega sina Savla in
bili so med mogočnimi možmi, pomočniki vojne. 2 Oboroženi
so bili z loki in uporabljali so lahko tako desno kakor
levo roko v metanju kamnov in streljanju puščic iz loka,
celó Savlovi bratje iz Benjamina. 3 Vodja je bil Ahiézer,
potem Joáš, sinova Gíbejčana Šemaája, Jeziél in Pelet,
Azmávetova sinova, Berahá, Anatóčan Jehú, 4 Gibeónec
Išmajá, mogočen mož med tridesetimi in nad tridesetimi:
Jeremija, Jahaziél, Johanán, Géderčan Jozabád, 5 Eluzáj,
Jerimót, Bealjá, Šemarjá, Harúfčan Šefatjá, 6 Elkaná, Jišijá,
Azarél, Joézer, Jašobám, Kórahovci ter 7 Joelá in Zebadjá,
Jerohámova sinova iz Gedórja. 8 Izmed Gádovcev so se
k Davidu, v utrjen kraj, v divjini, ločili mogočni možje in
možje vojne, primerni za boj, ki so lahko ravnali s ščitom in
sulico, katerih obrazi so bili podobni obrazom levov in so bili
tako nagli kakor srne po gorah: 9 prvi Ecer, drugi Obadjá,
tretji Eliáb, 10 četrti Mišmaná, peti Jeremija, 11 šesti Atáj,
sedmi Eliél, 12 osmi Johanán, deveti Elzabád, 13 deseti
Jeremija in enajsti Mahbanáj. 14 Ti so bili Gadovi sinovi,
poveljniki vojske; eden izmed najmanjših je bil nad stotimi
in največji nad tisočimi. 15 Ti so tisti, ki so šli čez Jordan
v prvem mesecu, ko je ta poplavil vse svoje bregove, in
zapodili so v beg vse tiste iz dolin, tako proti vzhodu kot
proti zahodu. 16 In prišli so izmed Benjaminovih in Judovih
otrok k utrjenemu kraju, k Davidu. 17 David je odšel ven, da
jih sreča, jim odgovoril in jim rekel: »Če boste miroljubno
prišli k meni, da mi pomagate, se bo moje srce povezalo k
vam, toda če boste prišli, da me izdate mojim sovražnikom,
ker ni krivice v mojih rokah, [naj] Bog naših očetov pogleda
na to in to ošteje.« 18 Potem je duh prišel nad Amasája,
ki je bil vodja poveljnikov in rekel je: »Tvoji smo David in
na tvoji strani, Jesejev sin. Mir, mir bodi tebi in mir bodi
tvojim pomočnikom, kajti tvoj Bog ti pomaga.« Potem jih
je David sprejel in jih postavil za poveljnike čete. 19 Tam
so nekateri prešli od Manáseja k Davidu, ko je s Filistejci
prišel zoper Savla, da se bojuje, toda oni jim niso pomagali,
kajti filistejski knezi so ga po premisleku poslali proč, rekoč:
»Prešel bo k svojemu gospodarju Savlu, da ogrozi naše

glave.« 20 Medtem ko je šel v Ciklág, so od Manáseja k
njemu prestopili Adnáh, Jozabád, Jediaél, Mihael, Jozabád,
Elihú in Celetáj, poveljniki tisočih, ki so bili iz Manáseja. 21
Davidu so pomagali zoper krdelo roparjev, kajti vsi so bili
močni junaški možje in bili so poveljniki v vojski. 22 Kajti
ob tistem času so dan za dnem prihajali k Davidu, da mu
pomagajo, dokler to ni bila velika vojska, podobna Božji
vojski. 23 To so števila čet, ki so bile oborožene za vojno in
so prišle k Davidu v Hebrón, da Savlovo kraljestvo obrnejo k
njemu, glede na Gospodovo besedo. 24 Judovih otrok, ki so
nosili ščit in sulico, je bilo šest tisoč osemsto oboroženih za
vojsko. 25 Izmed Simeonovih otrok, močnih junaških mož za
vojno, sedem tisoč sto. 26 Izmed Lévijevih otrok štiri tisoč
šeststo. 27 Jojadá je bil voditelj Aroncev in z njim jih je bilo
tri tisoč sedemsto, 28 in Cadók, silno junaški mladenič in
dvaindvajset poveljnikov iz hiše njegovega očeta. 29 Izmed
Benjaminovih otrok, Savlovega sorodstva, tri tisoč, kajti do
zdaj je večina izmed njih držala stražo Savlove hiše. 30
Izmed Efrájimovih sinov dvajset tisoč osemsto mogočnih
mož, močnih junaških mož, slovečih v hiši svojih očetov. 31
Izmed polovice Manásejevega rodu osemnajst tisoč [tistih],
ki so bili določeni po imenu, da pridejo in postavijo Davida
za kralja. 32 Izmed Isahárjevih otrok, ki so bili možje, ki so
imeli razumevanje časov, da vedo, kaj mora Izrael storiti.
Njihovih poglavarjev je bilo dvesto, in vsi njihovi bratje so
bili pod njihovim poveljem. 33 Od Zábulona tisti, ki so šli
naprej v bitko, izkušeni v vojni, z vsemi vojnimi pripomočki,
petdeset tisoč, ki so lahko obdržali položaj; ti niso bili
razdeljenega srca. 34 Od Neftálija tisoč poveljnikov in z njimi
sedemintrideset tisoč s ščitom in sulico. 35 Izmed Danovcev,
izkušenih v vojni, osemindvajset tisoč šeststo. 36 Od Aserja
tistih, ki so šli naprej v bitko, izkušenih v vojni, štirideset
tisoč. 37 Na drugi strani Jordana, od Rubenovcev, Gádovcev
in od polovice Manásejevega rodu, z vsemi vrstami vojnih
priprav za bitko, sto dvajset tisoč. 38 Vsi ti bojevniki, ki so
lahko obdržali položaj, so s popolnim srcem prišli v Hebrón,
da postavijo Davida za kralja nad vsem Izraelom, in tudi vsi
preostali iz Izraela so bili enega srca, da postavijo Davida za
kralja. 39 Tam so bili z Davidom tri dni, jedli so in pili, kajti
njihovi bratje so pripravili zanje. 40 Poleg tega so tisti, ki so
bili blizu njih, celó Isahár, Zábulon in Neftáli, prinesli kruha
na oslih, na kamelah, na mulah in na volih ter živež, moko,
skupaj stisnjene fige in rozine, vino, olje, vole in obilje ovc,
kajti radost je bila v Izraelu.

13 David se je posvetoval s poveljniki nad tisočimi in nad
stotimi in z vsakim voditeljem. 2 David je vsej Izraelovi
skupnosti rekel: »Če se vam to zdi dobro in je to od Gospoda,
našega Boga, pošljimo vsem našim bratom naokoli, ki so
ostali v vsej Izraelovi deželi in z njimi tudi duhovnikom in
Lévijevcem, ki so v njihovih mestih in predmestjih, da se bodo
lahko zbrali k nam, 3 in ponovno privedimo k sebi skrinjo
našega Boga, kajti v Savlovih dneh nismo povpraševali po
njej.« 4 Vsa skupnost je rekla, da bodo tako storili, kajti stvar
je bila pravilna v očeh vsega ljudstva. 5 Tako je David zbral
skupaj ves Izrael, od egiptovskega Šihórja, celo do vstopa v
Hamát, da Božjo skrinjo privede iz Kirját Jearíma. 6 David
se je dvignil in ves Izrael v Baálo, to je v Kirját Jearím, ki
pripada Judu, da od tam privede Božjo skrinjo Gospoda, ki
prebiva med kerubi, katerega ime je imenovano na njej. 7
Božjo skrinjo so odpeljali na novem vozu iz Abinadábove
hiše. Uzá in Ahjó pa sta gnala voz. 8 David in ves Izrael
so igrali pred Bogom z vso svojo močjo, s petjem, harfami,
plunkami, tamburini, cimbalami in trobentami. 9 Ko so prišli
na Kidónovo mlatišče, je Uzá iztegnil svojo roko, da pridrži
skrinjo, kajti voli so se spotaknili. 10 Gospodova jeza je bila
vžgana zoper Uzá in ga je udaril, ker je svojo roko položil k
skrinji in tam je umrl pred Bogom. 11 David je bil razžaljen,
ker je Gospod naredil vrzel nad Uzájem, zato je ta kraj do
tega dne imenovan Perec Uzá. 12 David se je tisti dan
bal Boga, rekoč: »Kako naj Božjo skrinjo pripeljem k sebi
domov?« 13 Tako David skrinje ni pripeljal k sebi domov, v
Davidovo mesto, temveč jo je odnesel stran, v hišo Gitéjca
Obéd Edóma. 14 Božja skrinja je ostala tri mesece z družino
Obéd Edóma v njegovi hiši. Gospod je blagoslovil hišo Obéd
Edóma in vse, kar je ta imel.

14 Torej kralj Hirám iz Tira je poslal poslance k Davidu
in cedrov les z zidarji in tesarji, da mu zgradijo hišo.
2 David je zaznal, da ga je Gospod potrdil za kralja nad
Izraelom, kajti njegovo kraljestvo je bilo visoko povzdignjeno
zaradi njegovega ljudstva Izraela. 3 David si je v Jeruzalemu
vzel več žena in David je zaplodil več sinov in hčera. 4
Torej to so imena njegovih otrok, ki jih je imel v Jeruzalemu:
Šamúa, Šobáb, Natán, Salomon, 5 Jibhár, Elišúa, Elpélet, 6
Nogah, Nefeg, Jafíja, 7 Elišamá, Beeljadá in Elifálet. 8 Ko so
Filistejci slišali, da je bil David maziljen za kralja nad vsem
Izraelom, so vsi Filistejci odšli gor, da poiščejo Davida. David
pa je slišal o tem in odšel ven zoper njih. 9 Filistejci so prišli
in se razporedili po dolini Rafájim. 10 David je poizvedel od
Boga, rekoč: »Ali naj grem gor zoper Filistejce? Ali jih boš
izročil v mojo roko?« Gospod mu je rekel: »Pojdi gor, kajti
izročil jih bom v tvojo roko.« 11 Tako so prišli gor v Báal
Peracím in David jih je tam udaril. Potem je David rekel: »Bog
je po moji roki pridrl nad moje sovražnike, kakor izbruhnejo

vode, « zato so ime tega kraja imenovali Báal Peracím. 12 Ko so tam pustili svoje bogove, je David dal zapoved in sežgali so jih v ognju. 13 Filistejci pa so se ponovno razporedili po dolini. 14 Zato je David ponovno poizvedel od Boga in Bog mu je rekel: »Ne pojdi gor za njimi. Obrni se proč od njih in pridi nadnje nasproti murvinih dreves. 15 Zgodilo se bo, ko boš zaslišal zvok hoje po vrhovih murvinih dreves, da boš tedaj odšel ven na bitko, kajti Bog je šel naprej pred teboj, da udari vojsko Filistejcev.« 16 David je torej storil, kakor mu je Bog zapovedal in udarili so vojsko Filistejcev od Gibeóna, celo do Gazerja. 17 Davidova slava se je razširila po vseh deželah in Gospod je nad vse narode privedel strah pred njim.

15 David si je v Davidovem mestu zgradil hiše in pripravil kraj za Božjo skrinjo in zanjo razpel šotor. 2 Potem je David rekel: »Božje skrinje ne bi smel nositi nihče razen Lévijevcev, kajti njih je Gospod izbral, da nosijo Božjo skrinjo in da mu služijo na veke.« 3 David je skupaj zbral ves Izrael v Jeruzalemu, da prinese gor Gospodovo skrinjo na kraj, ki ga je pripravil zanjo. 4 David je zbral Aronove otroke in Lévijevce. 5 Izmed Kehátovih sinov vodja Uriéla in sto dvajset njegovih bratov; 6 izmed Meraríjevih sinov vodja Asajája in dvesto dvajset njegovih bratov; 7 izmed Geršómovih sinov vodja Joéla in sto trideset njegovih bratov; 8 izmed Elicafánovih sinov vodja Šemajá in dvesto njegovih bratov; 9 izmed Hebrónovih sinov vodja Eliéla in osemdeset njegovih bratov; 10 izmed Uziélovih sinov vodja Aminadába in sto dvanajst njegovih bratov. 11 David je dal poklicati Cadóka, duhovnika Abjatárja in Lévijevce Uriéla, Asajá, Joéla, Šemajá, Eliéla in Aminadába 12 ter jim rekel: »Vi ste vodje očetov Lévijevcev. Posvetite se tako vi kakor vaši bratje, da boste lahko prinesli gor skrinjo Gospoda, Izraelovega Boga, na kraj, ki sem ga pripravil zanjo. 13 Kajti ker tega niste najprej storili, je Gospod, naš Bog, nad nami naredil vrzel, ker ga nismo iskali po predpisanem redu.« 14 Tako so se duhovniki in Lévijevci posvetili, da prinesejo gor skrinjo Gospoda, Izraelovega Boga. 15 Lévijevi otroci so na svojih ramenih nosili Božjo skrinjo z njenima drogovoma v njej, kakor je zapovedal Mojzes, glede na Gospodovo besedo. 16 David je spregovoril vodju Lévijevcev, da določi svoje brate, da bodo pevci z glasbenimi instrumenti, plunkami, harfami in cimbalami, z dvigovanjem zvenečega radostnega glasu. 17 Tako so Lévijevci določili Joélovega sina Hemána in izmed njegovih bratov Berehjájevega sina Asáfa in izmed Meraríjevih sinov, njihovih bratov, Kušajájevega sina Etána 18 in z njimi njihove brate druge stopnje: Zeharjája, Bena, Jaaziéla, Šemiramóta, Jehiéla, Unija, Eliába, Benajája, Maasejája, Matitjája, Elifeléhuja, Miknejája, Obéd Edóma in Jeiéla, vratarje. 19 Tako so bili pevci Hemán, Asáf in Etán določeni, da igrajo na cimbale iz brona, 20 Zeharjá, Jaaziél, Šemiramót, Jehiél, Uní, Eliáb, Maasejá in Benajá s plunkami na sopran, 21 in Matitjá, Elifeléhu, Miknejá, Obéd Edóm, Jeiél in Azazjá s harfami v oktavi, da vodijo. 22 Kenanjá, vodja Lévijevcev, je bil za pesem. Poučil je glede pesmi, ker je bil vešč. 23 Berehjá in Elkaná sta bila vratarja za skrinjo. 24 Duhovniki Šebanjá, Józafat, Netanél, Amasáj, Zeharjá, Benajá in Eliézer so s trobentami trobili pred Božjo skrinjo; Obéd Edóm in Jehijá pa sta bila vratarja za skrinjo. 25 Tako so David, Izraelove starešine in tisočniki odšli, da iz hiše Obéd Edóma z radostjo prinesejo gor Gospodovo skrinjo zaveze. 26 Pripetilo se je, ko je Bog pomagal Lévijevcem, da so nosili skrinjo Gospodove zaveze, da so darovali sedem bikcev in sedem ovnov. 27 David je bil oblečen s svečanim oblačilom iz tankega lanenega platna in vsi Lévijevci, ki so nosili skrinjo, pevci in Kenanjá, mojster pesmi s pevci; tudi David je imel na sebi efód iz lana. 28 Tako je ves Izrael prinesel gor Gospodovo skrinjo zaveze z vriskanjem, z zvokom kornéta, s trobentami, cimbalami in igrali so s plunkami in harfami. 29 Pripetilo se je, medtem ko je Gospodova skrinja prišla v Davidovo mesto, da je Savlova hči Mihála, zroč skozi okno, videla kralja Davida plesati in igrati in ga v svojem srcu prezirala.

16 Tako so prinesli Božjo skrinjo in jo postavili na sredo šotora, ki ga je kralj David postavil zanjo ter pred Bogom darovali žgalne daritve in mirovne daritve. 2 Ko je David končal žrtvovanje žgalnih daritev in mirovnih daritev, je v Gospodovem imenu blagoslovil ljudstvo. 3 Vsakemu iz Izraela, tako moškemu kakor ženski, vsakemu je razdelil hleb kruha, dober kos mesa in flaškon vina. 4 Nekatere izmed Lévijevcev je določil, da služijo pred Gospodovo skrinjo in da se spominjajo, se zahvaljujejo in hvalijo Gospoda, Izraelovega Boga: 5 vodja Asáfa in poleg njega Zeharjá, Jeiéla, Šemiramóta, Jehiéla, Matitjája, Eliába, Benajája in Obéd Edóma; in Jeiéla s plunkami in harfami, toda Asáf je igral na cimbale; 6 tudi duhovnika Benajája in Jahaziéla s trobentami nenehno pred skrinjo Božje zaveze. 7 Potem je na ta dan David prvič izročil ta psalm v roko Asáfa in njegovih bratov, da se zahvalijo Gospodu. 8 Zahvaljujte se Gospodu, kličite njegovo ime, med ljudstvom razglašajte njegova dela. 9 Prepevajte mu, prepevajte mu psalme, govorite o vseh njegovih čudovitih delih. 10 Ponašajte se z njegovim svetim imenom. Naj se veseli srce tistih, ki iščejo Gospoda. 11 Iščite Gospoda in njegovo moč, neprenehoma iščite njegov

obraz. 12 Spominjajte se njegovih čudovitih del, ki jih je
storil, njegovih čudežev in sodb njegovih ust; 13 oh vi seme
Izraela, njegovega služabnika, vi Jakobovi otroci, njegovi
izbranci. 14 On je Gospod, naš Bog, njegove sodbe so po
vsej zemlji. 15 Vedno se zavedajte njegove zaveze, besede,
katero je zapovedal tisočim rodovom, 16 celo zaveze, ki jo je
sklenil z Abrahamom in njegove prisege Izaku 17 in isto je
potrdil Jakobu za zakon in Izraelu za večno zavezo, 18 rekoč:
»Tebi bom dal kánaansko deželo, žreb vaše dediščine, « 19
ko vas je bilo le malo, celo peščica in tujci v njej. 20 Ko so
hodili od naroda k narodu in od enega kraljestva k drugemu
ljudstvu, 21 nobenemu človeku ni pustil, da jim stori krivico;
da, zaradi njih je grajal kralje, 22 rekoč: »Ne dotikajte se
mojih maziljencev in mojim prerokom ne delajte hudega.« 23
Poj Gospodu, vsa zemlja, iz dneva v dan naznanjaj njegovo
rešitev duše. 24 Oznanjajte njegovo slavo med pogani,
njegova čudovita dela med vsemi narodi. 25 Kajti velik je
Gospod in silno naj bo hvaljen. Njega se je treba bati nad
vsemi bogovi. 26 Kajti vsi bogovi ljudstva so maliki, toda
Gospod je naredil nebesa. 27 Slava in čast sta v njegovi
prisotnosti, moč in veselje sta na njegovem kraju. 28 Dajajte
Gospodu, ve sorodstva ljudstev, dajajte Gospodu slavo in
moč. 29 Dajajte Gospodu slavo, primerno njegovemu imenu,
prinesite daritev in pridite predenj. Obožujte Gospoda v lepoti
svetosti. 30 Boj se pred njim, vsa zemlja. Tudi zemeljski
[krog] bo trden, ki ne bo omajan. 31 Naj bodo nebesa vesela
in naj se zemlja veseli, in ljudje naj govorijo med narodi:
» Gospod kraljuje.« 32 Naj buči morje in njegova polnost.
Naj se polja veselijo in vse, kar je na njih. 33 Potem bodo
gozdna drevesa prepevala ob Gospodovi prisotnosti, ker
on prihaja, da sodi zemljo. 34 Oh zahvaljujte se Gospodu,
ker je dober, kajti njegovo usmiljenje traja za vedno. 35
Recite: »Reši nas, oh Bog rešitve naših duš, zberi nas
skupaj in nas osvobodi pred pogani, da se bomo lahko
zahvaljevali tvojemu svetemu imenu in slavili v tvoji hvali. 36
Blagoslovljen bodi Gospod, Izraelov Bog na veke vekov.« In
vse ljudstvo je reklo: »Amen« in hvalilo Gospoda. 37 Tako je
tam, pred skrinjo Gospodove zaveze, pustil Asáfa in njegove
brate, da nenehno služijo pred skrinjo, kakor je zahtevalo
vsakodnevno delo, 38 in Obéd Edóma z oseminšestdesetimi
njihovimi brati; tudi Jedutúnovega sina Obéd Edóma in
Hosája, da bosta vratarja; 39 in duhovnika Cadóka in njegove
brate duhovnike pred Gospodovim šotorskim svetiščem
na visokem kraju, ki je bil pri Gibeónu, 40 da darujejo
žgalne daritve Gospodu na oltarju, nenehne žgalne daritve,
jutranje in večerne in da storijo glede na vse, kar je pisano
v Gospodovi postavi, ki jo je zapovedal Izraelu; 41 in z
njimi Hemána, Jedutúna in druge, ki so bili izbrani, ki so bili
določeni po imenu, da se zahvaljujejo Gospodu, ker njegovo
usmiljenje traja večno; 42 in z njimi Hemána in Jedutúna s
trobentami in cimbalami za tiste, da bi igrali in z Božjimi
glasbenimi instrumenti. Jedutúnovi sinovi pa so bili vratarji.
43 In vse ljudstvo je odšlo vsak človek k svoji hiši, in David
se je vrnil, da blagoslovi svojo hišo.

17 Pripetilo se je torej, medtem ko je David sedel v svoji
hiši, da je David rekel preroku Natánu: »Glej, jaz
prebivam v cedrovi hiši, toda skrinja Gospodove zaveze
ostaja pod zavesami.« 2 Potem je Natán rekel Davidu: »Stôri
vse, kar je v tvojem srcu, kajti Bog je s teboj.« 3 Iste noči se
je pripetilo, da je Božja beseda prišla k Natánu, rekoč: 4
»Pojdi in povej mojemu služabniku Davidu: ›Tako govori
Gospod: ›Ti mi ne boš gradil hiše, da prebivam v njej, 5 kajti
nisem prebival v hiši od dne, ko sem Izraela privedel gor, do
današnjega dne, temveč sem šel od šotora k šotoru in od
enega šotorskega svetišča k drugemu. 6 Kjerkoli sem hodil z
vsem Izraelom, sem mar spregovoril besedo kateremukoli
izmed Izraelovih sodnikov, ki sem jim zapovedal, da pasejo
moje ljudstvo, rekoč: ›Zakaj mi niste zgradili cedrove hiše?‹
7 Zdaj boš torej tako povedal mojemu služabniku Davidu:
›Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Vzel sem te iz staje za
ovce, celó od sledenja ovcam, da bi bil vladar nad mojim
ljudstvom Izraelom, 8 in s teboj sem bil kjerkoli si hodil in
pred teboj sem iztrebil vse tvoje sovražnike in ti naredil ime,
podobno imenu velikih mož, ki so na zemlji. 9 Prav tako
bom določil kraj za svoje ljudstvo Izrael in jih zasadil in bodo
prebivali na svojem kraju in ne bodo več seljeni niti jih ne
bodo več pustošili otroci zlobnosti kakor poprej 10 in odkar
sem zapovedal sodnikom, naj bodo nad mojim ljudstvom
Izraelom. Poleg tega bom podjarmil vse tvoje sovražnike.
Nadalje ti povem še, da ti bo Gospod zgradil hišo. 11 Zgodilo
se bo, ko bodo tvoji dnevi pretekli, da moraš oditi, da boš s
svojimi očeti, da bom obudil tvoje seme za teboj, ki bo izmed
tvojih sinov in jaz bom utrdil njegovo kraljestvo. 12 Zgradil mi
bo hišo in njegov prestol bom utrdil na veke. 13 Jaz bom
njegov oče in on bo moj sin. Svoje milosti ne bom odvzel od
njega, kakor sem jo odvzel tistemu, ki je bil pred teboj, 14
temveč ga bom postavil v svoji hiši in v svojem kraljestvu na
veke in njegov prestol bo utrjen na vékomaj.‹« 15 Glede
na vse te besede in glede na vse to videnje, tako je Natán
govoril Davidu. 16 Kralj David je prišel in se usedel pred
Gospodom ter rekel: »Kdo sem jaz, oh Gospod Bog in kaj
je moja hiša, da si me privedel sèm? 17 Vendar je bila to
majhna stvar v tvojih očeh, oh Bog, kajti govoril si tudi o

hiši svojega služabnika za oddaljeni čas, ki pride in si se ozrl name glede na stan človeka visoke stopnje, oh Gospod Bog. **18** Kaj ti lahko David še govori glede časti tvojega služabnika? Kajti poznaš svojega služabnika. **19** Oh Gospod, zaradi svojega služabnika in glede na svoje lastno srce, si storil vso to veličino v tem, da si dal spoznati vse te velike stvari. **20** Oh Gospod, nobenega ni podobnega tebi niti ni nobenega Boga poleg tebe, glede na vse, kar smo slišali s svojimi ušesi. **21** Kateri narod na zemlji je podoben tvojemu ljudstvu Izraelu, ki ga je Bog šel odkupit, da postane njegovo lastno ljudstvo, da si si naredil ime veličine in strašnosti s pregonom narodov izpred svojega ljudstva, ki si ga odkupil iz Egipta? **22** Kajti svojemu ljudstvu Izraelu si storil, da bo tvoje lastno ljudstvo na veke; in ti, Gospod, postajaš njihov Bog. **23** Zato sedaj, Gospod, naj bo stvar, ki si jo govoril glede svojega služabnika in glede njegove hiše, utrjena na veke in stôri, kakor si rekel. **24** Naj bo to celo utrjeno, da bo tvoje ime lahko poveličano na veke, rekoč: › Gospod nad bojevniki je Izraelov Bog, celó Bog Izraelu‹ in naj bo hiša tvojega služabnika Davida utrjena pred teboj. **25** Kajti ti, oh moj Bog, si povedal svojemu služabniku, da mu hočeš zgraditi hišo, zato je tvoj služabnik v svojem srcu našel, da moli pred teboj. **26** In sedaj, Gospod, ti si Bog in to dobroto si obljubil svojemu služabniku. **27** Zdaj naj ti torej to ugaja, da blagosloviš hišo svojega služabnika, da bo ta lahko pred teboj na veke, kajti ti blagoslavljaš, oh Gospod in to bo blagoslovljeno na veke.«

18 Torej po tem se je pripetilo, da je David udaril Filistejce in jih podjarmil in iz roke Filistejcev vzel Gat in njegova mesta. **2** Udaril je Moáb in Moábci so postali Davidovi služabniki in prinašali darila. **3** David je udaril Hadarézerja, kralja Cobe v Hamátu, medtem ko je šel, da si utrdi svoje gospostvo pri reki Evfratu. **4** David mu je vzel tisoč bojnih vozov in sedem tisoč konjenikov in dvajset tisoč pešcev. David je tudi prerezal Ahilove tetive vsem konjem bojnega voza, toda izmed njih je prihranil sto bojnih vozov. **5** Ko so Sirci iz Damaska prišli pomagat Hadarézerju, kralju iz Cobe, je David med Sirci usmrtil dvaindvajset tisoč mož. **6** Potem je David v sirskem Damasku postavil garnizije in Sirci so postali Davidovi služabniki in prinašali darila. Tako je Gospod varoval Davida kamorkoli je šel. **7** David je vzel ščite iz zlata, ki so bili na Hadarézerjevih služabnikih in jih prinesel v Jeruzalem. **8** Podobno je iz Tibháta in iz Kuna, Hadarézerjevih mest, David prinesel zelo veliko brona, s katerim je Salomon naredil bronasto morje, stebra in bronaste posode. **9** Torej ko je kralj Tov iz Hamáta slišal kako je David udaril vso vojsko Hadarézerja, kralja iz Cobe, **10** je poslal svojega sina Hadoráma h kralju Davidu, da poizve o njegovi blaginji in da mu čestita, ker se je boril zoper Hadarézerja in ga udaril (kajti Hadarézer je bil v vojni s Tovjem) in z njim vse vrste posod iz zlata, srebra in brona. **11** Tudi te je kralj David posvetil Gospodu, s srebrom in zlatom, ki ga je prinesel iz vseh teh narodov: iz Edóma, Moába, od Amónovih otrok, od Filistejcev in od Amáleka. **12** Poleg tega je Cerújin sin Abišáj, usmrtil osemnajst tisoč Edómcev v slani dolini. **13** Postavil je garnizije v Edómu in vsi Edómci so postali Davidovi služabniki. Tako je Gospod varoval Davida kamorkoli je šel. **14** Tako je David kraljeval nad vsem Izraelom in izvrševal sodbo ter pravico med vsem svojim ljudstvom. **15** Cerújin sin Joáb je bil nad vojsko in Ahilúdov sin Józafat [je bil] letopisec. **16** Ahitúbov sin Cadók in Abjatárjev sin Abiméleh sta bila duhovnika, Šavšá pa je bil pisar. **17** Jojadájev sin Benajá je bil nad Keretéjci in Péletovci, Davidovi sinovi pa so bili vodje okoli kralja.

19 Torej po tem se je pripetilo, da je umrl Naháš, kralj Amónovih otrok in namesto njega je zakraljeval njegov sin. **2** David je rekel: »Izkazal bom prijaznost Naháševemu sinu Hanúnu, ker je njegov oče izkazal prijaznost meni.« In David je poslal poslance, da ga potolažijo glede njegovega očeta. Tako so Davidovi služabniki prišli v deželo Amónovih otrok k Hanúnu, da ga potolažijo. **3** Toda princi Amónovih otrok so Hanúnu rekli: »Misliš, da je David spoštoval tvojega očeta, da ti je poslal tolažnike? Mar niso njegovi služabniki prišli k tebi, da preiščejo, preobrnejo in si ogledajo deželo?« **4** Zato je Hanún prijel Davidove služabnike, jih obril in njihove obleke odrezal po sredi, tik poleg njihovih zadnjic in jih odposlal proč. **5** Potem so nekateri odšli in Davidu povedali, kako so bili možje postreženi. In poslal je, da jih sreča, kajti možje so bili silno osramočeni. Kralj je rekel: »Ostanite pri Jerihi, dokler vam brade ne zrastejo, potem se vrnite.« **6** Ko so Amónovi otroci videli, da so Davidu postali zoprni, so Hanún in Amónovi otroci poslali tisoč talentov srebra, da si iz Mezopotamije, iz sirske Maáhe in Cobe najamejo bojne vozove in konjenike. **7** Tako so najeli dvaintrideset tisoč bojnih vozov, kralja Maáhe in njegovo ljudstvo, ki so prišli in se utaborili pred Médebo. In Amónovi otroci so se zbrali skupaj iz svojih mest in prišli na bitko. **8** Ko je David slišal o tem, je poslal Joába in vso vojsko mogočnih mož. **9** Amónovi otroci so prišli ven in se pred velikimi vrati mesta postrojili v bitko. Kralji, ki so prišli, pa so bili posebej na polju. **10** Torej ko je Joáb videl, da je bila bitka zoper njega postavljena spredaj in zadaj, je izmed vseh izbral izbrane Izraelove in jih postrojil zoper Sirce. **11** Preostanek

ljudstva pa je izročil v roko svojega brata Abišája, in ti so se postrojili zoper Amónove otroke. 12 Rekel je: »Če bodo Sirci zame premočni, potem mi boš ti pomagal, toda če bodo Amónovi otroci premočni zate, potem bom jaz pomagal tebi. 13 Bodi odločnega poguma in se junaško obnašajva za naše ljudstvo in za mesta našega Boga. Gospod pa naj stori to, kar je dobro v njegovem pogledu.« 14 Tako se je Joáb in ljudstvo, ki je bilo z njim, približalo pred Sirce k bitki, ti pa so pobegnili pred njim. 15 Ko so Amónovi otroci videli, da so Sirci pobegnili, so tudi sami pobegnili pred njegovim bratom Abišájem in vstopili v mesto. Potem je Joáb prišel v Jeruzalem. 16 Ko pa so Sirci videli, da so bili pred Izraelom poraženi, so poslali poslance in pripeljali Sirce, ki so bili onkraj reke; in Šopáh, poveljnik Hadarézerjeve vojske, je šel pred njimi. 17 To je bilo povedano Davidu in ta je zbral ves Izrael, prečkal Jordan in prišel nadnje in se postrojil v bitko zoper njih. Torej, ko se je David postrojil v bitko zoper Sirce, so se ti bojevali z njim. 18 Toda Sirci so zbežali pred Izraelom in David jih je izmed Sircev usmrtil sedem tisoč mož, ki so se bojevali na bojnih vozovih in štirideset tisoč pešcev in ubil poveljnika vojske Šopáha. 19 Ko so Hadarézerjevi služabniki videli, da so bili pred Izraelom poraženi, so z Davidom sklenili mir in postali njegovi služabniki; niti Sirci niso hoteli več pomagati Amónovim otrokom.

20 Pripetilo se je, potem ko je minilo leto, ob času, ko gredo kralji na bitko, da je Joáb vodil moč vojske in opustošil deželo Amónovih otrok in prišel ter oblegal Rabo. Toda David je ostal v Jeruzalemu. In Joáb je udaril Rabo ter jo uničil. 2 David je snel krono njihovega kralja iz njegove glave in spoznal, da tehta talent zlata in v njej so bili dragoceni kamni, in ta je bila postavljena na Davidovo glavo. In iz mesta je prinesel tudi silno mnogo plena. 3 Ljudstvo, ki je bilo v njem, je privedel ven in jih razsekal z žagami, branami iz železa in sekirami. Celo tako je David postopal z vsemi mesti Amónovih otrok. In David in vse ljudstvo se je vrnilo v Jeruzalem. 4 Pripetilo se je za tem, da se je vzdignila vojna s Filistejci pri Gezerju. Takrat je Hušán Sibeháj usmrtil Sipája, ki je bil izmed otrok velikana; in bili so podjarmljeni. 5 Ponovno je bila vojna s Filistejci. Jaírov sin Elhanán je usmrtil Lahmíja, brata Gitéjca Goljata, katerega kopjišče je bilo podobno tkalčevemu brunu. 6 Ponovno je bila vojna pri Gatu, kjer je bil mož visoke postave, katerega prstov in palcev je bilo štiriindvajset, šest na vsaki roki in šest na vsakem stopalu in tudi ta je bil sin velikana. 7 Toda ko je izzival Izraela, ga je Jonatan, Šimájajev sin, Davidov brat, usmrtil. 8 Ti so bili rojeni velikanu v Gatu in padli so po Davidovi roki in po roki njegovih služabnikov.

21 Satan je vstal zoper Izraela in spodbudil Davida, da prešteje Izraela. 2 In David je rekel Joábu ter voditeljem ljudstva: »Pojdite, preštejte Izraela od Beeršéba celo do Dana in njihovo število prinesite k meni, da ga bom lahko vedel.« 3 Joáb je odgovoril: » Gospod naj naredi svoje ljudstvo stokrat tako številno, kot jih je, toda moj gospod kralj, ali niso vsi služabniki mojega gospoda? Zakaj potem moj gospod zahteva to stvar? Zakaj bo on razlog prekrška Izraelu?« 4 Kljub temu je kraljeva beseda prevladala proti Joábovi. Zato je Joáb odpotoval, šel skozi ves Izrael in prišel v Jeruzalem. 5 Joáb je Davidu izročil vsoto ljudstva. In vseh iz Izraela je bilo milijon sto tisoč, ki so izdirali meč, in Juda je bilo štiristo sedemdeset tisoč mož, ki so izdirali meč. 6 Toda Lévijevce in Benjamina pa ni prištel mednje, kajti kraljeva beseda je bila Joábu gnusna. 7 Bog pa je bil razžaljen s to stvarjo, zato je udaril Izraela. 8 David je rekel Bogu: »Silno sem grešil, ker sem storil to stvar. Toda zdaj te rotim, odstrani krivičnost svojega služabnika, kajti storil sem zelo nespametno.« 9 Gospod je spregovoril Davidovemu vidcu Gadu: 10 »Pojdi in povej Davidu, rekoč: ›Tako govori Gospod: ›Ponujam ti tri stvari. Izberi eno izmed njih, da ti jo bom lahko storil.‹« 11 Tako je Gad prišel k Davidu in mu rekel: »Tako govori Gospod: ›Izberi si 12 ali tri leta lakote, ali tri mesece uničenja pred svojimi sovražniki, medtem ko te dohiteva meč tvojih sovražnikov, ali tri dni Gospodovega meča, celo kužne bolezni v deželi in uničevanje od Gospodovega angela po vseh Izraelovih pokrajinah. Sedaj si torej svetuj, kakšno besedo naj ponovno prinesem tistemu, ki me je poslal.‹« 13 David je rekel Gadu: »V veliki stiski sem. Naj torej padem v Gospodovo roko, kajti zelo velika so njegova usmiljenja, toda naj ne padem v roko človeka.« 14 Tako je Gospod nad Izrael poslal kužno bolezen in izmed Izraela je padlo sedemdeset tisoč mož. 15 Bog je poslal angela k Jeruzalemu, da ga uniči. Medtem ko je ta uničeval, je Gospod opazoval, se pokesal od zla in rekel angelu, ki je uničeval: »Dovolj je, zadrži sedaj svojo roko.« In Gospodov angel je stal pri mlatišču Jebusejca Ornana. 16 David je povzdignil svoje oči in zagledal Gospodovega angela stati med zemljo in nebom, ki je imel v svoji roki izvlečen meč, iztegnjen nad Jeruzalemom. Potem so David in starešine Izraela, ki so bili oblečeni v vrečevino, padli na svoje obraze. 17 David pa je rekel Bogu: » Ali nisem to jaz, ki sem zapovedal, da se ljudstvo prešteje? Celo jaz sem ta, ki je grešil in zares storil zlo. Toda kar se tiče teh ovc, kaj so te storile? Naj bo tvoja roka, prosim te, oh Gospod, moj Bog, na meni in na hiši mojega očeta, toda ne na tvojem ljudstvu, da bi bili trpinčeni.« 18 Potem je Gospodov angel zapovedal Gadu, da

reče Davidu, naj gre David gor in postavi oltar Gospodu na mlatišču Jebusejca Ornana. 19 David je na Gadovo besedo, ki jo je govoril v Gospodovem imenu, odšel gor. 20 Ornan pa se je obrnil in zagledal angela in njegovi štirje sinovi so se z njim vred skrili. Torej Ornan je mlatil pšenico. 21 Ko je David prišel k Ornanu, je Ornan pogledal in zagledal Davida in šel ven iz mlatišča in se pripognil k Davidu s svojim obrazom do tal. 22 Potem je David rekel Ornanu: »Zagotovi mi prostor tega mlatišča, da bom na njem lahko zgradil oltar Gospodu. Zagotovil mi ga boš za polno ceno, da bo nadloga lahko ustavljena pred ljudstvom.« 23 Ornan je rekel Davidu: »Vzemi to k sebi in naj moj gospod kralj stori to, kar je dobro v njegovih očeh. Glej, dam ti tudi vola za žgalne daritve, mlatilne priprave za les in pšenico za jedilno daritev; vse to dam.« 24 Kralj David je rekel Ornanu: »Ne, temveč bom to resnično kupil za polno ceno, kajti ne bom vzel tega, kar je tvoje, za Gospoda niti žgalne daritve daroval brez stroška.« 25 Tako je David dal Ornanu za prostor šeststo šeklov zlata po teži. 26 David je tam zgradil oltar Gospodu in daroval žgalne daritve in mirovne daritve in klical h Gospodu in ta mu je iz nebes odgovoril z ognjem na oltar žgalne daritve. 27 Gospod je zapovedal angelu in ta je svoj meč ponovno vtaknil v svojo nožnico. 28 V tistem času, ko je David videl, da mu je Gospod odgovoril na mlatišču Jebusejca Ornana, potem je tam žrtvoval. 29 Kajti Gospodovo šotorsko svetišče, ki ga je Mojzes naredil v divjini in oltar žgalne daritve sta bila v tem obdobju na visokem kraju pri Gibeónu. 30 Toda David ni mogel iti predenj, da bi povprašal od Boga, kajti bal se je zaradi meča Gospodovega angela.

22 Potem je David rekel: »To je hiša Gospoda Boga in to je oltar žgalne daritve za Izraela.« 2 David je zapovedal, da zberejo skupaj tujce, ki so bili v Izraelovi deželi in postavil je zidarje, da izklesajo kamne, da zgradijo Božjo hišo. 3 David je pripravil železa v obilju za žeblje za duri velikih vrat in za vezi in brona v obilju, brez teže. 4 Tudi cedrovih dreves v obilju, kajti Sidónci in tisti iz Tira so Davidu prinesli veliko cedrovega lesa. 5 David je rekel: »Moj sin Salomon je mlad in nežen, hiša, ki naj se zgradi za Gospoda, pa mora biti silno prekrasna od slovesa in od slave po vseh deželah, zato bom torej naredil priprave zanjo.« Tako je David pred svojo smrtjo [vsega] obilno pripravil. 6 Potem je dal poklicati svojega sina Salomona in ga zadolžil, da zgradi hišo za Gospoda, Izraelovega Boga. 7 David je rekel Salomonu: »Moj sin, kar se mene tiče, je bilo v mojih mislih, da zgradim hišo imenu Gospoda, svojega Boga, 8 toda k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: ›Obilno si prelival kri in storil velike vojne. Ne boš gradil hiše mojemu imenu, ker si v mojem pogledu na zemlji prelil mnogo krvi. 9 Glej, rojen ti bo sin, ki bo mož počitka in dal mu bom počitek pred vsemi njegovimi sovražniki naokoli, kajti njegovo ime bo Salomon in jaz bom v njegovih dneh Izraelu dal mir in spokojnost. 10 Zgradil bo hišo za moje ime in on bo moj sin in jaz bom njegov oče in jaz bom vzpostavil prestol njegovega kraljestva nad Izraelom na veke.‹ 11 Sedaj moj sin, Gospod naj bo s teboj in bodi uspešen in zgradi hišo Gospoda, svojega Boga, kakor je govoril o tebi. 12 Samo Gospod naj ti da modrost in razumevanje in te zadolži glede Izraela, da se boš lahko držal postave Gospoda, svojega Boga. 13 Potem boš uspel, če paziš, da izpolnjuješ zakone in sodbe, ki jih je Gospod zapovedal Mojzesu glede Izraela. Bodi močan in odločnega poguma. Ne boj se niti ne bodi zaprepaden. 14 Torej glej, v svoji stiski sem za Gospodovo hišo pripravil sto tisoč talentov zlata in milijon talentov srebra, brona in železa pa brez teže, kajti tega je v obilju. Tudi les in kamenje sem pripravil in ti lahko k temu dodaš. 15 Poleg tega je tam s teboj delavcev v obilju, kamnosekov in obdelovalcev kamna in lesa, in vseh vrst spretnih mož za vsako vrsto dela. 16 Zlatu, srebru, bronu in železu ni števila. Vstani torej in delaj in Gospod naj bo s teboj.« 17 David je tudi vsem Izraelovim princem zapovedal, da pomagajo njegovemu sinu Salomonu, rekoč: 18 » Mar ni z vami Gospod, vaš Bog? In ali vam ni dal počitka na vsaki strani? Kajti prebivalce dežele je izročil v mojo roko in dežela je podjarmljena pred Gospodom in pred njegovim ljudstvom. 19 Pripravite torej svoje srce in svojo dušo, da iščete Gospoda, svojega Boga. Vstanite torej in zgradite svetišče Gospodu Bogu, da se prinese skrinja Gospodove zaveze in svete Božje posode v hišo, ki naj bo zgrajena Gospodovemu imenu.«

23 Torej ko je bil David star in izpolnjen z dnevi, je nad Izraelom postavil svojega sina Salomona. 2 Ta je zbral skupaj vse Izraelove prince, z duhovniki in Lévijevci. 3 Torej Lévijevci so bili prešteti od starosti tridesetih let in navzgor. Njihovo število po njihovih glavah, oseb, je bilo osemintrideset tisoč. 4 »Izmed katerih je bilo štiriindvajset tisoč, da vodijo delo Gospodove hiše, šest tisoč pa je bilo častnikov in sodnikov. 5 Poleg tega je bilo štiri tisoč vratarjev in štiri tisoč jih je hvalilo Gospoda z glasbili, ki sem jih naredil, « je rekel David, »da s temi hvalijo.« 6 David jih je razdelil v skupine med Lévijeve sinove, namreč Geršóna, Keháta in Merarija. 7 Izmed Geršónovcev sta bila Ladán in Šimí. 8 Ladánovi sinovi: vodja je bil Jehiél, Zetám in Joél, trije. 9 Šimíjevi sinovi: Šelomít, Haziél in Harán, trije. To so bili vodje Ladánovih očetov. 10 Šimíjevi sinovi so bili: Jahat, Ziná, Jeús in Berijá. Ti štirje so bili Šimíjevi sinovi. 11

Jahat je bil vodja, Zizá pa drugi, toda Jeúš in Berijá nista imela veliko sinov, zato sta bila v enem štetju, glede na hišo svojega očeta. **12** Kehátovi sinovi: Amrám, Jichár, Hebrón in Uziél, štirje. **13** Amrámova sinova: Aron in Mojzes. Aron je bil odbran, da posvečuje najsvetejše stvari, on in njegovi sinovi na veke, da zažigajo kadilo pred Gospodom, da mu služijo in da v njegovem imenu blagoslavljajo na veke. **14** Torej glede Mojzesa, Božjega moža, njegovi sinovi so bili imenovani po Lévijevemu rodu. **15** Mojzesova sinova sta bila Geršóm in Eliézer. **16** Od Geršómovih sinov je bil vodja Šebuél. **17** Eliézerjevi sinovi so bili vodja Rehabjá. Eliézer pa ni imel nobenih drugih sinov, toda Rehabjájevih sinov je bilo zelo mnogo. **18** Izmed Jichárjevih sinov: vodja Šelomít. **19** Izmed Hebrónovih sinov: prvi Jerijá, drugi Amarjá, tretji Jahaziél in četrti Jekamám. **20** Uziélova sinova: prvi Miha in drugi Jišijá. **21** Meraríjeva sinova: Mahlí in Muší. Mahlíjeva sinova: Eleazar in Kiš. **22** Eleazar pa je umrl in ni imel sinov, temveč hčere in vzeli so jih njihovi bratje, Kiševi sinovi. **23** Mušíjevi sinovi: Mahlí, Eder in Jeremót, trije. **24** To so bili Lévijevi sinovi po hiši svojih očetov, torej vodje očetov, kakor so bili prešteti po številu imen njihovih glav, ki so opravljali delo službe Gospodove hiše, od starosti dvajsetih let in navzgor. **25** Kajti David je rekel: » Gospod, Izraelov Bog, je svojemu ljudstvu dal počitek, da bi na veke lahko prebivali v Jeruzalemu, **26** in tudi Lévijevcem; ne bodo več nosili šotorskega svetišča niti nobene njegove posode za njegovo službo.« **27** Kajti po zadnjih Davidovih besedah so bili Lévijevci prešteti od dvajsetih let starosti in naprej, **28** ker je bila njihova služba, da čakajo na Aronove sinove za službo Gospodovi hiši, na dvorih in v sobah in v očiščevanju vseh svetih stvari in delu službe Božje hiše. **29** Tako za hleb navzočnosti kakor za fino moko, za jedilno daritev in za nekvašene kolače in za tisto, kar je spečeno na ponvi in za to, kar je ocvrto in za vse vrste mer in velikosti **30** in da vsako jutro stojijo, da se zahvaljujejo in hvalijo Gospoda in prav tako zvečer. **31** In da vse žgalne daritve darujejo Gospodu na šabate, na mlaje in na določene praznike, po številu, glede na ukaz, ki jim je zapovedan, nenehno pred Gospodom, **32** in da naj se držijo zadolžitve šotorskega svetišča skupnosti in zadolžitve svetega kraja in zadolžitve Aronovih sinov, svojih bratov, v službi Gospodove hiše.

24 Torej to so oddelki Aronovih sinov. Aronovi sinovi: Nadáb, Abihú, Eleazar in Itamár. **2** Toda Nadáb in Abihú sta umrla pred njunim očetom in nista imela otrok, zato sta duhovniško službo opravljala Eleazar in Itamár. **3** David jih je razdelil, tako Cadóka izmed Eleazarjevih sinov kot Ahiméleha izmed Itamárjevih sinov, glede na njihovo opravilo v njihovi službi. **4** Med Eleazarjevimi sinovi pa se je našlo več vodilnih mož kakor med Itamárjevimi sinovi; in tako so bili razdeljeni. Med Eleazarjevimi sinovi je bilo šestnajst vodilnih mož iz hiše njihovih očetov in osem med Itamárjevimi sinovi, glede na hišo njihovih očetov. **5** Tako so bili razdeljeni z žrebom, ena vrsta z drugo; za upravitelje svetišča in upravitelje Božje hiše so bili izmed Eleazarjevih sinov in izmed Itamárjevih sinov. **6** Netanélov sin Šemajá, pisar, eden izmed Lévijevcev, jih je popisal pred kraljem, princi, duhovnikom Cadókom in Abjatárjevim sinom Ahimélehom in pred vodji očetov duhovnikov in Lévijevcev. Ena glavna družina je bila vzeta za Eleazarja in ena je bila vzeta za Itamárja. **7** Torej prvi žreb je izšel za Jojaríba, drugi za Jedajája, **8** tretji za Haríma, četrti za Seoríma, **9** peti za Malkijája, šesti za Mijamína, **10** sedmi za Koca, osmi za Abíja, **11** deveti za Ješúa, deseti za Šehanjája, **12** enajsti za Eljašíba, dvanajsti za Jakíma, **13** trinajsti za Hupája, štirinajsti za Ješebába, **14** petnajsti za Bilgája, šestnajsti za Imêrja, **15** sedemnajsti za Hezírja, osemnajsti za Hapicéca, **16** devetnajsti za Petahjája, dvajseti za Jehezkéla, **17** enaindvajseti za Jahína, dvaindvajseti za Gamúla, **18** triindvajseti za Delajája, štiriindvajseti za Maazjája. **19** To so bili njihovi vrstni redi v njihovi službi, da pridejo v Gospodovo hišo, glede na njihov način, pod njihovim očetom Aronom, kakor mu je zapovedal Gospod, Izraelov Bog. **20** Preostali izmed Lévijevih sinov so bili tile: izmed Amrámovih sinov Šubaél, izmed Šubaélovih sinov Jehdejá. **21** Glede Rehabjá, izmed sinov Rehabjá je bil prvi Jišijá. **22** Izmed Jichárovcev Šelomot, izmed Šelomotovih sinov Jahat. **23** Hebrónovi sinovi: prvi Jerijá, drugi Amarjá, tretji Jahaziél in četrti Jekamám. **24** Izmed Uziélovih sinov Miha, izmed Mihovih sinov Šamír. **25** Mihov brat je bil Jišijá, izmed Jišijájevih sinov Zeharjá. **26** Meraríjevi sinovi so bili Mahlí in Muší. Jaazijájevi sinovi: Beno. **27** Merarijevi sinovi po Jaazijáju: Beno, Šohám, Zahúr in Ibri. **28** Iz Mahlíja je prišel Eleazar, ki ni imel sinov. **29** Glede Kiša: Kišev sin je bil Jerahmeél. **30** Tudi Mušíjevi sinovi: Mahlí, Eder in Jerimót. To so bili sinovi Lévijevcev po hiši njihovih očetov. **31** Tudi ti so metali žrebe nasproti svojih bratov, Aronovih sinov, v prisotnosti kralja Davida, Cadóka, Ahiméleha in vodje očetov duhovnikov in Lévijevcev, celo glavnim očetom nasproti njihovim mlajšim bratom.

25 Poleg tega so David in poveljniki vojske oddvojili k službi od Asáfovih, Hemánovih in Jedutúnovih sinov, ki naj bi prerokovali s harfami, s plunkami in s cimbalami. Število delavcev glede na njihovo službo je bilo: **2** izmed Asáfovih sinov Zahúr, Jožef, Netanjá in Asaréla, Asáfovi sinovi pod Asáfovo roko, ki so prerokovali glede na kraljev

ukaz. 3 Od Jedutúna: Jedutúnovi sinovi Gedaljá, Cerí, Ješajá, Hašabjá, Matitjá, šest, pod rokami njihovega očeta Jedutúna, ki so prerokovali s harfo, da se zahvaljujejo in hvalijo Gospoda. 4 Od Hemána: Hemánovi sinovi Bukijá, Matanjá, Uziél, Šebuél, Jerimót, Hananjá, Hananí, Eliát, Gidálti, Romámti Ezer, Jošbekáša, Malóti, Hotír in Mahaziót. 5 Vsi ti so bili sinovi kraljevega vidca Hemána v Božjih besedah, da dvigujejo rog. In Bog je dal Hemánu štirinajst sinov in tri hčere. 6 Vsi ti so bili pod rokami njihovega očeta za pesem v Gospodovi hiši s cimbalami, plunkami in harfami, za službo Božje hiše, glede na kraljev ukaz Asáfu, Jedutúnu in Hemánu. 7 Tako je bilo njihovo število, z njihovimi brati, ki so bili poučeni v Gospodovih pesmih, celó vseh, ki so bili spretni, dvesto oseminosemdeset. 8 Metali so žrebe, stražo do straže, tako majhen kakor velik, učitelj kakor učenec. 9 Torej prvi žreb je prišel za Asáfa k Jožefu; drugi Gedaljáju, katerih je bilo z njegovimi brati in sinovi dvanajst; 10 tretji Zahúrju, njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; 11 četrti Izriju, njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; 12 peti Netanjáju, njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; 13 šesti Bukijáju, njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; 14 sedmi Jesarelu, njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; 15 osmi Ješajáju, njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; 16 deveti Matanjáju, njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; 17 deseti Šimíju, njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; 18 enajsti Azarélu, njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; 19 dvanajsti Hašabjáju, njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; 20 trinajsti Šubaélu, njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; 21 štirinajsti Matitjáju, njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; 22 petnajsti Jeremótu, njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; 23 šestnajsti Hananjáju, njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; 24 sedemnajsti Jošbekášaju, njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; 25 osemnajsti Hananíju, njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; 26 devetnajsti Malótiju, njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; 27 dvajseti Eliátaju, njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; 28 enaindvajseti Hotírju, njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; 29 dvaindvajseti Gidáltiju, njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; 30 triindvajseti Mahaziótaju, njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; 31 štiriindvajseti Romámti Ezerju, njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst.

26 Glede na oddelke vratarjev je bil od Kórahovcev Mešelemjá, sin Koréja izmed Asáfovih sinov. 2 Mešelemjájevi sinovi so bili prvorojenec Zeharjá, drugi Jediaél, tretji Zebadjá, četrti Jatniél, 3 peti Elám, šesti Johanán, sedmi Eljoenáj. 4 Poleg tega so bili Obéd Edómovi sinovi prvorojenec Šemajá, drugi Jozabád, tretji Joáh, četrti Sahár, peti Netanél, 5 šesti Amiél, sedmi Isahár in osmi Peuletáj, kajti Bog ga je blagoslovil. 6 Tudi njegovemu sinu Šemajáju so bili rojeni sinovi, ki so vladali po hiši svojih očetov, kajti bili so močni junaški možje. 7 Šemajájevi sinovi: Otní, Refaél, Obéd, Elzabád, katerega bratje so bili močni možje, Elihú in Semahjá. 8 Vseh teh izmed Obéd Edómovih sinov in njihovih bratov, sposobnih mož za službo je bilo dvainšestdeset. 9 Mešelemjá je imel sinove in brate, močne može, osemnajst. 10 Tudi Hosá, izmed Meraríjevih otrok, je imel sinove: vodja Šimrí, (kajti čeprav ni bil prvorojenec, ga je vendar njegov oče naredil za vodjo) 11 drugi Hilkijá, tretji Tebaljá, četrti Zeharjá. Vseh sinov Hosájevih bratov je bilo trinajst. 12 Med temi so bili oddelki vratarjev, celó med vodilnimi možmi so imeli straže, da služijo eden nasproti drugemu v Gospodovi hiši. 13 Metali so žrebe, tako majhni kakor veliki, glede na hišo njihovih očetov, za vsaka velika vrata. 14 Žreb proti vzhodu je zadel Šelemjája. Potem so metali žrebe za Zeharjá, njegovega sina, modrega svetovalca in njegov žreb je izšel proti severu. 15 Za Obéd Edóma in za njegove sinove od Asupimove hiše proti jugu. 16 Šupímu in Hosáju je žreb izšel proti zahodu z velikimi vrati Šalélheta, pri tlakovani pešpoti vzpona, straža proti straži. 17 Proti vzhodu je bilo šest Lévijevcev, štirje na dan proti severu, štirje na dan proti jugu in proti Asupimu dva in dva. 18 Pri Parbarju proti zahodu, štirje pri tlakovani pešpoti in dva pri Parbarju. 19 To so oddelki vratarjev med Koréjevimi sinovi in med Meraríjevimi sinovi. 20 Izmed Lévijevcev je bil Ahíja nad zakladnicami Božje hiše in nad zakladnicami posvečenih stvari. 21 Glede Ladánovih sinov: sinovi Geršónca Ladána, poglavarji očetov, celó od Geršónca Ladána, je bil Jehielí. 22 Jehielíjeva sinova: Zetám in njegov brat Joél, ki sta bila nad zakladnicami Gospodove hiše. 23 Izmed Amrámovcev, Jichárovcev, Hebróncev in Uziélovcev 24 je bil Šebuél, Geršómov sin, Mojzesov sin, vladar nad zakladnicami. 25 Njegovi bratje po Eliézerju: njegov sin Rehabjá, njegov sin Ješajá, njegov sin Jorám, njegov sin Zihrí in njegov sin Šelomít. 26 Ta Šelomít in njegovi bratje so bili nad vsemi

zakladnicami posvečenih stvari, ki so jih kralj David, vodje očetov, tisočniki, stotniki in poveljniki vojske posvetili. **27** Od plenov, dobljenih v bitkah, so jih posvetili za vzdrževanje Gospodove hiše. **28** In vse, kar so videc Samuel, Kišev sin Savel, Nerov sin Abnêr in Cerújin sin Joáb posvetili in kdorkoli je posvetil katerokoli stvar, so bile te pod roko Šelomíta in njegovih bratov. **29** Izmed Jichárovcev so bili Kenanjá in njegovi sinovi za zunanja opravila nad Izraelom, za častnike in sodnike. **30** In izmed Hebróncev Hašabjá in njegovi bratje, junaški možje, tisoč sedemsto, so bili častniki med tistimi iz Izraela na tej strani Jordana proti zahodu v vseh Gospodovih opravilih in v kraljevi službi. **31** Med Hebrónovci je bil vodja Jerijá, torej med Hebrónovci glede na rodove svojih očetov. V štiridesetem letu Davidovega kraljevanja so jih iskali in med njimi so našli močne junaške može pri Jazêr Gileádu. **32** Njegovih bratov, junaških mož, je bilo dva tisoč in sedemsto vodij očetov, ki jih je David postavil [za] vladarje nad Rubenovci, Gádovci in polovico Manásejevega rodu, za vsako zadevo glede Boga in kraljevih zadev.

27 Torej Izraelovi otroci po njihovem številu, namreč vodja očetov poveljnikov nad tisočimi in nad stotimi in njihovi častniki, ki so služili kralju v vsaki zadevi oddelkov, ki so prihajali in odhajali mesec za mesecem, vse mesece leta; od vsakega oddelka jih je bilo štiriindvajset tisoč. **2** Nad prvo skupino za prvi mesec je bil Zabdiélov sin Jašobám in v njegovi skupini jih je bilo štiriindvajset tisoč. **3** Izmed Perecovih otrok je bil vodja vseh poveljnikov vojske za prvi mesec. **4** Nad skupino drugega meseca je bil Ahóahovec Dodáj in iz njegove skupine je bil tudi vladar Miklót. Tudi v njegovi skupini jih je bilo štiriindvajset tisoč. **5** Tretji poveljnik vojske za tretji mesec je bil Benajá, sin Jojadája, vélikega duhovnika in v njegovi skupini jih je bilo štiriindvajset tisoč. **6** To je ta Benajá, ki je bil mogočen med tridesetimi in nad tridesetimi. V njegovi skupini je bil njegov sin Amizabád. **7** Četrti poveljnik za četrti mesec je bil Joábov brat Asaél in za njim njegov sin Zebadjá. V njegovi skupini jih je bilo štiriindvajset tisoč. **8** Peti poveljnik za peti mesec je bil Zêrahovec Šamhút. V njegovi skupini jih je bilo štiriindvajset tisoč. **9** Šesti poveljnik za šesti mesec je bil Irá, sin Tekójčana Ikéša. V njegovi skupini jih je bilo štiriindvajset tisoč. **10** Sedmi poveljnik za sedmi mesec je bil Péletovec Helec, izmed Efrájimovih otrok. V njegovi skupini jih je bilo štiriindvajset tisoč. **11** Osmi poveljnik za osmi mesec je bil Hušán Sibeháj izmed Zerahovcev. V njegovi skupini jih je bilo štiriindvajset tisoč. **12** Deveti poveljnik za deveti mesec je bil Abiézer Anatotčan izmed Benjaminovcev. V njegovi skupini jih je bilo štiriindvajset tisoč. **13** Deseti poveljnik za deseti mesec je bil Netófčan Mahráj izmed Zerahovcev. V njegovi skupini jih je bilo štiriindvajset tisoč. **14** Enajsti poveljnik za enajsti mesec je bil Piratónec Benajá izmed Efrájimovih otrok. V njegovi skupini jih je bilo štiriindvajset tisoč. **15** Dvanajsti poveljnik za dvanajsti mesec je bil Netófčan Heldáj iz Otniéla. V njegovi skupini jih je bilo štiriindvajset tisoč. **16** Nadalje je bil nad Izraelovimi rodovi vladar Rubenovcev Zihríjev sin Eliézer; izmed Simeoncev Maahájev sin Šefatjá; **17** izmed Lévijevcev Kemuélov sin Hašabjá; izmed Aroncev Cadók; **18** izmed Judovcev Elihú, eden izmed Davidovih bratov; izmed Isahárjevcev Mihaelov sin Omri; **19** izmed Zábulonovcev Obadjájev sin Jišmajá; izmed Neftálijevcev Azriélov sin Jerimót; **20** izmed Efrájimovih otrok Azazjájev sin Hošéa; izmed polovice Manásejevega rodu Pedajájev sin Joél; **21** izmed polovice Manásejevega rodu v Gileádu Zaharijev sin Idó; izmed Benjaminovcev Abnêrjev sin Jaasiél; **22** izmed Danovcev Jerohámov sin Azarél. Ti so bili princi Izraelovih rodov. **23** Toda David ni preštel tistih, ki so bili stari dvajset let in mlajših, ker je Gospod rekel, da bo on pomnožil Izraela kakor zvezd neba. **24** Cerújin sin Joáb je začel šteti, toda ni končal, ker je zaradi tega padel bes zoper Izraela. Niti število ni bilo vpisano v poročilo kronik kralja Davida. **25** Nad kraljevimi zakladnicami je bil Adiélov sin Azmávet. Nad skladišči, na poljih, v mestih, vaseh in gradovih je bil Uzíjahov sin Jehonatan. **26** Nad tistimi, ki so opravljali poljsko delo obdelovanja zemlje, je bil Kelúbov sin Ezrí. **27** Nad vinogradi je bil Ramatejec Šimí. Nad donosom vinogradov za vinske kleti je bil Šefámec Zabdí. **28** Nad oljkami in egiptovskimi smokvami, ki so bile na nizkih ravnicah, je bil Géderčan Báal Hanán. Nad shrambami olja je bil Joáš. **29** Nad čredami, ki so se pasle v Šarónu, je bil Šarónec Šitráj. Nad čredami, ki so bile v dolinah, je bil Adlájev sin Šafát. **30** Nad kamelami je bil tudi Izmaelec Obíl. Nad osli je bil Meronočán Jehdejá. **31** Nad tropi je bil Hagríjevec Jazíz. Vsi ti so bili vladarji imetja, ki je bilo od kralja Davida. **32** Tudi Davidov stric Jonatan je bil svetovalec, moder mož in pisar. In Hahmoníjev sin Jehiél je bil s kraljevimi sinovi. **33** Ahitófel je bil kraljev svetovalec in Arkéjec Hušáj je bil kraljev družabnik. **34** Za Ahitófelom sta bila Benajájev sin Jojadá in Abjatár. General kraljeve vojske pa je bil Joáb.

28 David je zbral vse Izraelove prince, prince rodov in poveljnike skupin, ki so služili kralju po skupini in poveljnike nad tisočimi, poveljnike nad stotimi in oskrbnike nad vsem imetjem in posestjo kralja in njegovih sinov, s častniki in z mogočnimi možmi in z vsemi hrabrimi možmi v Jeruzalem. **2** Potem je kralj David stopil na svoja stopala in

rekel: »Poslušajte me, moji bratje in moje ljudstvo: › Kar se mene tiče, sem imel v svojem srcu, da zgradim hišo počitka za skrinjo Gospodove zaveze in za pručko našega Boga in sem pripravil za gradnjo, 3 toda Bog mi je rekel: ›Ne boš gradil hiše mojemu imenu, ker si bil bojevnik in si prelival kri.‹ 4 Vendar je Gospod, Izraelov Bog, mene izbral pred vso hišo mojega očeta, da bi bil na veke kralj nad Izraelom, kajti Juda je izbral, da bi bil vladar; in od Judove hiše, hišo mojega očeta; in med sinovi mojega očeta sem mu bil všeč, da me je postavil za kralja nad vsem Izraelom, 5 in izmed vseh mojih sinov (kajti Gospod mi je dal mnogo sinov), je izbral mojega sina Salomona, da sedi na prestolu Gospodovega kraljestva nad Izraelom. 6 Rekel mi je: ›Tvoj sin Salomon bo zgradil mojo hišo in moje dvore, kajti izbral sem ga, da bo moj sin in jaz bom njegov oče. 7 Poleg tega bom na veke utrdil njegovo kraljestvo, če bo stalno izpolnjeval moje zapovedi in moje sodbe, kakor ta dan.‹ 8 Zdaj se torej pred očmi vsega Izraela, Gospodove skupnosti in v občinstvu našega Boga, držite in iščite vse zapovedi Gospoda, svojega Boga, da boste lahko posedli to dobro deželo in jo pustili za dediščino svojim otrokom za seboj na veke. 9 Ti pa, moj sin Salomon, spoznaj Boga svojega očeta in mu služi s popolnim srcem in z voljnim umom, kajti Gospod preiskuje vsa srca in razume vse miselne zamisli. Če ga boš iskal, ga boš našel, toda če ga zapustiš, te bo on zavrgel na veke. 10 Pazi torej, kajti Gospod te je izbral, da zgradiš hišo za svetišče. Bodi močan in to stôri.‹« 11 Potem je David svojemu sinu Salomonu dal vzorec preddverja, njegovih hiš, njegovih zakladnic, njegovih gornjih sob, njegovih notranjih dvoran in kraja sedeža milosti, 12 vzorec vsega, kar je imel po duhu glede dvorov Gospodove hiše in vseh sob naokoli, zakladnic Božje hiše in zakladnic posvečenih stvari. 13 Tudi za skupine duhovnikov in Lévijevcev in za vse delo službe Gospodove hiše in za vse posode službe v Gospodovi hiši. 14 Dal je zlata po teži za stvari iz zlata, za vse priprave vseh vrst službe; tudi srebra za vse priprave iz srebra po teži, za vse priprave vsake vrste službe. 15 Celo težo za svečnike iz zlata in za njihove svetilke iz zlata po teži za vsak svečnik in za njihove svetilke. In za svečnike iz srebra po teži, tako za svečnik in tudi za njihove svetilke, glede na uporabo vsakega svečnika. 16 Po teži je dal zlata za mize hlebov navzočnosti za vsako mizo in podobno zlata za mize iz srebra. 17 Tudi čistega zlata za kavlje za meso, skledice in čaše. Za zlate umivalnike je dal zlata po teži za vsak umivalnik; in podobno srebra, po teži za vsak umivalnik iz srebra; 18 Za kadilni oltar prečiščeno zlato po teži in zlata za vzorec bojnega voza kerubov, ki razprostirata svoje peruti in pokrivata skrinjo Gospodove zaveze. 19 »Vse to, « je rekel David, »mi je Gospod dal razumeti v pisanju po svoji roki nad menoj, torej vsa dela tega vzorca.« 20 David je rekel svojemu sinu Salomonu: »Bodi močan in odločnega poguma in stôri to. Ne boj se niti ne bodi zaprepaden, kajti Gospod Bog, celó moj Bog, bo s teboj. Ne bo te razočaral niti te ne bo zapustil, dokler ne dokončaš vsega dela za službo Gospodove hiše. 21 Glej, skupine duhovnikov in Lévijevcev, celo oni bodo s teboj za vso službo Božje hiše, in tam bo s teboj za vse vrste rokodelstva vsak voljan vešč mož, za vse vrste del. Tudi princi in vse ljudstvo bo popolno ob tvoji zapovedi.«

29 Nadalje je kralj David vsej skupnosti rekel: »Moj sin Salomon, ki ga je izbral sam Bog, je še mlad in nežen, delo pa je veliko, kajti palača ni za človeka, temveč za Gospoda Boga. 2 Sedaj sem z vso svojo močjo pripravil za hišo svojega Boga zlata za stvari, narejene iz zlata, srebra za stvari iz srebra, brona za stvari iz brona, železa za stvari iz železa, lesa za stvari iz lesa, oniksove kamne in kamne za vdelavo, lesketajoče kamne iz različnih barv in vse vrste dragocenih kamnov in marmornih kamnov v obilju. 3 Povrh vsega, ker sem svojo naklonjenost naravnal k hiši svojega Boga, sem dal od svojih lastnih dobrin, od zlata in srebra, ki sem ga dal k hiši svojega Boga, poleg vsega, kar sem pripravil za sveto hišo; 4 celó tri tisoč talentov zlata, od zlata iz Ofírja in sedem tisoč talentov prečiščenega srebra, da se z njim prekrije stene hiš. 5 Zlata za stvari iz zlata, srebra za stvari iz srebra in za vsako vrsto dela storjenega z rokodelčevimi rokami. In kdo bo potem ta dan voljan uméstiti svojo službo Gospodu?« 6 Potem so vodje očetov in princev iz Izraelovega rodu in poveljniki nad tisočimi in nad stotimi, z voditelji kraljevega dela, prostovoljno darovali 7 in dali za službo Božje hiše od zlata pet tisoč talentov in deset tisoč darejkov, od srebra deset tisoč talentov, od brona osemnajst tisoč talentov in sto tisoč talentov železa. 8 Tisti, pri katerih so bili najdeni dragoceni kamni, so jih dali v zakladnico Gospodove hiše po roki Geršónca Jehiéla. 9 Potem se je ljudstvo veselilo, za to, kar so voljno darovali, ker so s popolnim srcem voljno darovali Gospodu. Tudi kralj David se je veselil z veliko radostjo. 10 Zato je David blagoslovil Gospoda pred vso skupnostjo in David je rekel: »Blagoslovljen bodi ti, Gospod, Bog Izraela, našega očeta, na veke vekov. 11 Tvoja, oh Gospod, je veličina, oblast, slava, zmaga in veličastvo, kajti vse, kar je v nebesih in na zemlji, je tvoje. Tvoje je kraljestvo, oh Gospod in ti si kakor glava povišan nad vse. 12 Bogastvo in čast, oboje prihaja od tebe in ti kraljuješ nad vsem in v tvoji roki je oblast in moč in v tvoji roki je to, da narediš veliko in da

daš moč vsem. 13 Zdaj torej, naš Bog, se ti zahvaljujemo in
hvalimo tvoje veličastno ime. 14 Toda kdo sem jaz in kaj
je moje ljudstvo, da bi bili zmožni darovati tako voljno na
takšen način? Kajti vse stvari prihajajo od tebe in od tvojega
lastnega smo dali tebi. 15 Kajti mi smo tujci pred teboj in
začasni prebivalci, kakor so bili vsi naši očetje. Naši dnevi
na zemlji so kakor senca in nobenega ni, ki bi ostal. 16 Oh
Gospod, naš Bog, vsa ta zaloga, ki smo jo pripravili, da ti
zgradimo hišo za tvoje sveto ime, prihaja iz tvoje roke in
vse je tvoje. 17 Tudi jaz vem, moj Bog, da ti preizkušaš
srce in imaš veselje v iskrenosti. Kar se mene tiče, sem v
iskrenosti svojega srca voljno daroval vse te stvari in sedaj
sem z radostjo videl tvoje ljudstvo, ki je tukaj prisotno, da
ti voljno daruje. 18 Oh Gospod, Bog Abrahama, Izaka in
Izraela, naših očetov, varuj to na veke v zamisli misli srca
svojega ljudstva in si pripravi njihovo srce. 19 Mojemu sinu
Salomonu daj popolno srce, da varuje tvoje zapovedi, tvoja
pričevanja in tvoje zakone in da stori vse te stvari in da
zgradi palačo, za katero sem naredil preskrbo.« 20 David je
vsej skupnosti rekel: »Sedaj blagoslovite Gospoda, svojega
Boga.« In vsa skupnost je blagoslovila Gospoda, Boga
svojih očetov, sklonila svoje glave in obožavala Gospoda in
kralja. 21 Žrtvovali so klavne daritve Gospodu in darovali
so žgalne daritve Gospodu naslednji dan po tem dnevu,
celó tisoč bikcev, tisoč ovnov in tisoč jagnjet, z njihovimi
pitnimi daritvami in v obilju klavnih daritev za ves Izrael. 22 Z
velikim veseljem so na ta dan jedli in pili pred Gospodom.
Kralja Salomona, Davidovega sina, so drugič postavili za
kralja, ga mazilili Gospodu za glavnega voditelja, Cadóka pa
za duhovnika. 23 Potem se je Salomon usedel na Gospodov
prestol kakor kralj namesto svojega očeta Davida in uspeval
in ves Izrael ga je ubogal. 24 Vsi princi in mogočni možje in
tudi vsi sinovi kralja Davida so se podredili kralju Salomonu.
25 Gospod je silno poveličal Salomona v očeh vsega Izraela
in mu podelil takšno kraljevo veličastvo, kakršno ni bilo v
Izraelu na nobenem kralju pred njim. 26 Tako je Jesejev sin
David kraljeval nad vsem Izraelom. 27 Časa, ko je kraljeval
nad Izraelom, je bilo štirideset let. Sedem let je kraljeval v
Hebrónu, triintrideset let pa je kraljeval v Jeruzalemu. 28
Umrl je v dobri visoki starosti, izpolnjen z dnevi, bogastvi in
častjo. Namesto njega je zakraljeval njegov sin Salomon.
29 Torej dejanja kralja Davida, prva in zadnja, glej, ta so
zapisana v knjigi vidca Samuela, v knjigi preroka Natána in v
knjigi vidca Gada, 30 z vsem njegovim vladanjem in njegovo
močjo in časi, ki so prešli nad njim in nad Izraelom in nad
vsemi kraljestvi dežel.

2 Kroniška

1 Davidov sin Salomon je bil okrepljen v svojem kraljestvu
in Gospod, njegov Bog, je bil z njim in ga silno poveličal.
2 Potem je Salomon spregovoril vsemu Izraelu, poveljnikom
nad tisočimi, nad stotimi, sodnikom, vsakemu voditelju v
vsem Izraelu in glavnim izmed očetov. **3** Tako je Salomon in
vsa skupnost z njim, odšla k visokemu kraju, ki je bil pri
Gibeónu, kajti tam je bilo šotorsko svetišče skupnosti Boga,
ki ga je Gospodov služabnik Mojzes naredil v divjini. **4** Toda
Božjo skrinjo je David prenesel gor iz Kirját Jearíma na kraj,
ki ga je David pripravil zanjo, kajti zanjo je razpel šotor pri
Jeruzalemu. **5** Poleg tega je bronast oltar, ki ga je naredil
Becalél, Urijájev sin, Hurov sin, postavil pred Gospodovo
šotorsko svetišče. Salomon in skupnost so povpraševali k
njemu. **6** Salomon je odšel tja gor k bronastemu oltarju pred
Gospoda, ki je bil pri šotorskem svetišču skupnosti in na
njem daroval tisoč žgalnih daritev. **7** V tej noči se je Bog
prikazal Salomonu in mu rekel: »Prosi, kaj naj ti dam.« **8**
Salomon je Bogu rekel: »Veliko usmiljenje si pokazal mojemu
očetu Davidu in mene si postavil, da kraljujem namesto
njega. **9** Sedaj, oh Gospod Bog, naj bo utrjena tvoja obljuba
mojemu očetu Davidu, kajti naredil si me za kralja nad
ljudstvom, po množici podobnega zemeljskemu prahu. **10**
Daj mi torej modrost in znanje, da lahko grem ven in stopim
pred ljudstvo, kajti kdo lahko sodi to tvoje ljudstvo, ki je tako
veliko?« **11** Bog je rekel Salomonu: »Ker je bilo to na tvojem
srcu in nisi prosil bogastev, premoženja ali časti, niti življenja
svojih sovražnikov, niti nisi prosil dolgega življenja, temveč
si zase prosil modrost in znanje, da lahko sodiš mojemu
ljudstvu, nad katerim sem te postavil za kralja, **12** sta ti
modrost in znanje zagotovljena, jaz pa ti bom dal bogastva,
premoženje in čast, takšno, kakršne nihče izmed kraljev, ki
so bili pred teboj, ni imel niti ne bo nobeden za teboj imel
podobne.« **13** Potem je Salomon prišel iz svojega potovanja
k visokemu kraju, izpred šotorskega svetišča skupnosti, ki je
bil pri Gibeónu, v Jeruzalem in kraljeval nad Izraelom. **14**
Salomon je zbral bojne vozove in konjenike. Imel je tisoč
štiristo bojnih vozov in dvanajst tisoč konjenikov, ki jih je
namestil v mestih za bojne vozove in s kraljem v Jeruzalemu.
15 Kralj je storil, [da je bilo] srebra in zlata v Jeruzalemu
zaradi obilja tako veliko, kakor kamenja in cedrova drevesa
je naredil [tako številna] kakor je egiptovskih smokev, ki so
v dolini. **16** Salomon je imel konje, privedene iz Egipta in
laneno prejo. Kraljevi trgovci so laneno prejo prejeli za ceno.
17 Poslali so in iz Egipta pripeljali bojni voz za šeststo šeklov
srebra in konja za sto petdeset in tako so privedli konje za
vse kralje Hetejcev in za sirske kralje, po njihovih namenih.

2 Salomon se je odločil, da zgradi hišo za Gospodovo
ime in hišo za svoje kraljestvo. **2** Salomon je naročil
sedemdeset tisoč možem, da nosijo bremena in osemdeset
tisočim, da sekajo na gori in tri tisoč šeststotim, da jih
nadzorujejo. **3** Salomon je poslal k tirskemu kralju Hurámu,
rekoč: »Kakor si ti postopal z mojim očetom Davidom in si
mu poslal cedre, da mu zgradijo hišo, da prebiva v njej, celo
tako postopaj z menoj. **4** Glej, gradim hišo imenu Gospoda,
svojega Boga, da mu jo posvetim in da pred njim zažigam
dišeče kadilo in za neprestane hlebe navzočnosti, za žgalne
daritve zjutraj in zvečer, na šabate, na mlaje in na slovesne
praznike Gospoda, našega Boga. To je odredba za Izraela
na veke. **5** Hiša, ki jo gradim, je velika, kajti velik je naš
Bog nad vsemi bogovi. **6** Toda kdo mu je zmožen zgraditi
hišo, glede na to, da ga nebo in nebesa nebes ne morejo
obseči? Kdo sem potem jaz, da bi mu zgradil hišo, razen da
pred njim zažigam daritev? **7** Pošlji mi torej sedaj človeka,
spretnega za delo v zlatu, v srebru, v bronu, v železu, v
vijolični, v karmezinu in modri in da lahko vešče rezbari z
veščimi možmi, ki so z menoj v Judeji in v Jeruzalemu, ki
jih je priskrbel moj oče David. **8** Pošlji mi tudi cedrovino,
cipresovino in sandalovino iz Libanona, kajti vem, da tvoji
služabniki lahko vešče sekajo les na Libanonu in glej, moji
služabniki bodo s tvojimi služabniki, **9** celo, da mi pripravijo
lesa v obilju, kajti hiša, ki jo nameravam zgraditi, bo čudovito
velika. **10** Glej, tvojim služabnikom, sekalcem, ki sekajo les,
bom dajal dvajset tisoč mer zmlete pšenice, dvajset tisoč mer
ječmena, dvajset tisoč čebrov vina in dvajset tisoč čebrov
olja.« **11** Potem je tirski kralj Hurám odgovoril v pisanju, ki
ga je poslal Salomonu: ›Ker Gospod ljubi svoje ljudstvo, te
je naredil kralja nad njimi.‹ **12** Poleg tega je Hurám rekel:
»Blagoslovljen bodi Gospod, Izraelov Bog, ki je naredil nebo
in zemljo, ki je kralju Davidu dal modrega sina, opremljenega
z razumnostjo in razumevanjem, da lahko gradi hišo za
Gospoda in hišo za svoje kraljestvo. **13** Sedaj pošiljam
spretnega moža, opremljenega z razumevanjem, od mojega
očeta Huráma, **14** sina ženske izmed Danovih hčera, njegov
oče pa je bil človek iz Tira, vešč, da dela v zlatu, srebru,
bronu, železu, kamnu, lesu, vijoličnem, modrem, tankem
lanenem platnu in v karmezinu. Tudi da gravira vsako vrsto
graviranja in da spozna vsako napravo, ki bo postavljena k
njemu, s tvojimi spretnimi ljudmi in s spretnimi ljudmi mojega
gospoda Davida, tvojega očeta. **15** Zdaj naj torej pšenico,
ječmen in vino, o katerem je govoril moj gospod, pošlje
svojim služabnikom, **16** mi pa bomo sekali les iz Libanona,

kolikor ga boš potreboval in ga k tebi spravili na splavih po morju v Jopo, ti pa ga boš odpeljal gor v Jeruzalem.« 17 Salomon je preštel vse tujce, ki so bili v deželi Izrael, po štetju, s katerim jih je preštel njegov oče David in najdenih je bilo sto triinpetdeset tisoč šeststo. 18 Sedemdeset tisoč izmed njih je postavil, da bodo nosilci bremen in osemdeset tisoč, da bodo sekalci na gori in tri tisoč šeststo nadzornikov, da ljudstvu pripravljajo delo.

3 Potem je Salomon začel graditi Gospodovo hišo v Jeruzalemu na gori Morija, kjer se je Gospod prikazal njegovemu očetu Davidu, na kraju, ki ga je David pripravil – na mlatišču Jebusejca Ornana. 2 Začel je graditi drugi dan drugega meseca v četrtem letu svojega kraljevanja. 3 Torej to so stvari, v katerih je bil Salomon poučen za gradnjo Božje hiše. Dolžina po komolcih, po prvi meri, je bila šestdeset komolcev in širina dvajset komolcev. 4 Preddverje, ki je bilo pred hišo, dolžina tega je bila glede na širino hiše, dvajset komolcev in višina je bila sto dvajset. Znotraj je bila prevlečena s čistim zlatom. 5 Večjo hišo je obložil s cipresovino, jo prevlekel s čistim zlatom in na njej oblikoval palmova drevesa in verižice. 6 Hišo je zaradi lepote olepšal z dragocenimi kamni in zlato je bilo zlato iz Parvájima. 7 Z zlatom je prevlekel tudi hišo, bruna, podboje, njihove zidove in njihova vrata in na stene je vrezal kerube. 8 Naredil je najsvetejšo hišo, katere dolžina je bila glede na širino hiše, dvajset komolcev in njena širina dvajset komolcev in prevlekel jo je s čistim zlatom, kar znese šeststo talentov. 9 Teža žebljev je bila petdeset šeklov zlata. In gornje sobe je prevlekel z zlatom. 10 V najsvetejši hiši je naredil dva keruba iz rezbarskega dela in ju prevlekel z zlatom. 11 Peruti kerubov so bile dolge dvajset komolcev. Ena perut enega keruba je imela pet komolcev, segajoč do stene hiše in druga perut je prav tako imela pet komolcev, segajoč do peruti drugega keruba. 12 Ena perut drugega keruba je imela pet komolcev in je segala do stene hiše in druga perut je tudi imela pet komolcev in se dotikala peruti drugega keruba. 13 Peruti teh kerubov so se [v širino] razprostirala dvajset komolcev. Stala sta na njunih stopalih in njuna obraza sta bila [obrnjena] navznoter. 14 Naredil je zagrinjalo iz modre, vijolične, karmezina in tankega lanenega platna ter na njem oblikoval kerube. 15 Prav tako je pred hišo naredil dva stebra, visoka petintrideset komolcev in kapitel, ki je bil na vrhu vsakega izmed njih, je meril pet komolcev. 16 Naredil je verižice kakor v oraklju in jih pritrdil na glave stebrov in naredil sto granatnih jabolk ter jih pritrdil na verižice. 17 Pred templjem je vzdignil stebra, enega na desnici, drugega pa na levici. Ime tega na desnici je imenoval Jahín, ime tistega na levici pa Boaz.

4 Poleg tega je naredil oltar iz brona, dvajset komolcev dolg, dvajset komolcev širok in deset komolcev visok. 2 Prav tako je naredil ulito morje desetih komolcev od roba do roba, okroglo naokoli in pet komolcev je bila njegova višina in vrvica tridesetih komolcev ga je obdajala naokoli. 3 Pod tem je bila podobnost volov, ki so ga obdajali naokoli. Deset na komolec, obdajajoč morje naokoli. Dve vrsti volov sta bili uliti, ko je bilo to ulito. 4 Stalo je na dvanajstih volih, trije so gledali proti severu, trije so gledali proti zahodu, trije so gledali proti jugu in trije so gledali proti vzhodu. Morje je bilo postavljeno zgoraj nad njimi in vsi njihovi zadnji deli so bili [obrnjeni] navznoter. 5 Njegova debelina je bila širina dlani in njegov rob, podoben robu čaše, s cvetovi lilij in ta je sprejel in držal tri tisoč čebrov. 6 Naredil je tudi deset [okroglih] umivalnikov in pet jih je položil na levo roko, pet pa na desno, da so se umivali v njih. Takšne stvari, kot so jih darovali za žgalno daritev, so umivali v njih, toda morje je bilo, da so se v njem umivali duhovniki. 7 Naredil je deset svečnikov iz zlata glede na njihovo obliko in jih postavil v templju, pet na desni roki in pet na levi. 8 Naredil je tudi deset miz in jih postavil v templju, pet na desni strani in pet na levi. Naredil je sto umivalnikov iz zlata. 9 Nadalje je naredil dvor duhovnikov in velik dvor in vrata za dvor in jih prevlekel z bronom. 10 Morje je postavil na desni strani vzhodnega konca, nasproti jugu. 11 Hurám je naredil lonce, lopate in umivalnike. Hurám je končal delo, ki ga je imel za opraviti za kralja Salomona za Božjo hišo: 12 namreč dva stebra in zaobljena glaviča in kapitele, ki so bili na vrhu dveh stebrov; dve mreži, da pokrijeta dva zaobljena glaviča kapitelov, ki so bili na vrhu stebrov; 13 štiristo granatnih jabolk na dveh mrežah; dve vrsti granatnih jabolk na vsakem vencu, da pokrijeta dva zaobljena glaviča kapitelov, ki sta bila na stebrih. 14 Naredil je tudi podstavke in na podstavkih je naredil [okrogle] umivalnike. 15 Eno morje in dvanajst volov pod njim. 16 Tudi lonce, lopate, kavlje za meso in vse njihove priprave je Hirám, njegov oče, pripravil za kralja Salomona za Gospodovo hišo iz svetlega brona. 17 Na jordanski ravnini jih je kralj ulil, v ilovnati zemlji med Sukótom in Cerédo. 18 Tako je Salomon naredil vseh teh posod v velikem obilju, kajti teže brona niso mogli ugotoviti. 19 Salomon je naredil vse te posode, ki so bile za Božjo hišo, tudi zlati oltar in mize, na katerih so bili postavljeni hlebi navzočnosti, 20 poleg tega svečnike s svojimi svetilkami, ki naj bi po navadi gorele pred orakljem iz čistega zlata, 21 cvetove, svetilke in utrinjače, narejene iz zlata in to popolnega zlata, 22 utrinjala,

umivalnike, žlice in kadilnice iz čistega zlata. Vhod hiše, njegova notranja vrata za najsvetejši prostor in vrata hiše templja, so bila iz zlata.

5 Tako je bilo vse delo, ki ga je Salomon naredil za Gospodovo hišo, končano. Salomon je prinesel noter vse stvari, ki jih je njegov oče David posvetil: srebro, zlato in vse priprave je položil med zaklade Božje hiše. **2** Potem je Salomon zbral Izraelove starešine in vse poglavarje rodov, vodilne izmed očetov Izraelovih otrok v Jeruzalem, da prenesejo gor skrinjo Gospodove zaveze iz Davidovega mesta, ki je Sion. **3** Zato so se vsi možje iz Izraela zbrali skupaj h kralju na prazniku, ki je bil v sedmem mesecu. **4** Prišli so vsi starešine Izraela in Lévijevci so dvignili skrinjo. **5** Skrinjo so prinesli gor, šotorsko svetišče skupnosti in vse svete posode, ki so bile v šotorskem svetišču, te so duhovniki in Lévijevci prinesli gor. **6** Tudi kralj Salomon in vsa Izraelova skupnost, ki so bili zbrani k njemu pred skrinjo, so žrtvovali ovce in vole, ki jih zaradi množice ni bilo mogoče prešteti. **7** Duhovniki so prinesli skrinjo Gospodove zaveze na njen kraj, k oraklju hiše, v najsvetejši kraj, celo pod peruti kerubov. **8** Kajti keruba sta svoje peruti razširjala nad prostorom skrinje in keruba sta od zgoraj pokrivala skrinjo in njena drogova. **9** Iz skrinje so izvlekli drogova, da sta bila konca drogov vidna od skrinje pred orakljem, toda od zunaj nista bila vidna. In tam je to do današnjega dne. **10** V skrinji ni bilo ničesar razen dveh tabel, ki ju je Mojzes položil vanjo pri Horebu, ko je Gospod sklenil zavezo z Izraelovimi otroki, ko so prišli iz Egipta. **11** In pripetilo se je, ko so duhovniki prišli iz svetega kraja (kajti vsi duhovniki, ki so bili prisotni, so bili posvečeni in takrat niso potem čakali po skupini. **12** Tudi Lévijevci, ki so bili pevci, vsi izmed njih od Asáfa, Hemána in Jedutúna, z njihovimi sinovi in njihovimi brati, ki so bili oblečeni v belo platno ter imeli cimbale, plunke in harfe, so stali na vzhodnem koncu oltarja in z njimi sto dvajset duhovnikov, ki so trobili s trobentami.) **13** Zgodilo se je celo, ko so bili trobentači in pevci kakor eno, da naredijo en zvok, da se ga sliši v hvaljenju in zahvaljevanju Gospodu, in ko so povzdignili svoj glas s trobentami, cimbalami in glasbenimi instrumenti ter hvalili Gospoda, rekoč: »Ker je dober, kajti njegovo usmiljenje traja večno, « da je bila potem hiša, napolnjena z oblakom, torej Gospodova hiša, **14** tako da duhovniki zaradi oblaka niso mogli stati, da bi služili, kajti Gospodova slava je napolnila Božjo hišo.

6 Potem je Salomon rekel: » Gospod je rekel, da bo prebival v gosti temi. **2** Toda jaz sem zate zgradil hišo prebivališča in prostor za tvoje prebivanje na veke.« **3** Kralj je obrnil svoj obraz in blagoslovil celotno Izraelovo skupnost in celotna Izraelova skupnost je stala. **4** Rekel je: »Blagoslovljen bodi Gospod, Izraelov Bog, ki je s svojimi rokami izpolnil to, kar je s svojimi usti govoril mojemu očetu Davidu, rekoč: **5** ›Od dneva, ko sem svoje ljudstvo privedel iz egiptovske dežele, nisem izbral nobenega mesta med vsemi Izraelovimi rodovi, da bi v njem zgradil hišo, da bi bilo tam lahko moje ime niti nisem izbral nobenega človeka, da bi bil vladar nad mojim ljudstvom Izraelom, **6** toda izbral sem Jeruzalem, da bo tam lahko moje ime in izbral sem Davida, da bo nad mojim ljudstvom Izraelom.‹ **7** Torej, to je bilo na srcu mojega očeta Davida, da zgradi hišo za ime Gospoda, Izraelovega Boga. **8** Toda Gospod je mojemu očetu Davidu rekel: ›Ker je bilo to na tvojem srcu, da zgradiš hišo za moje ime, si storil dobro v tem, da je bilo to na tvojem srcu, **9** vendar hiše ne boš gradil ti, temveč tvoj sin, ki bo izšel iz tvojih ledij, on bo zgradil hišo za moje ime.‹ **10** Gospod je torej izpolnil svojo besedo, ki jo je govoril, kajti vzdignjen sem na mesto svojega očeta Davida in postavljen sem na Izraelov prestol, kakor je obljubil Gospod in zgradil sem hišo za ime Gospoda, Izraelovega Boga. **11** Vanjo sem položil skrinjo, v kateri je Gospodova zaveza, ki jo je sklenil z Izraelovimi otroki.« **12** Stal je pred Gospodovim oltarjem v prisotnosti vse Izraelove skupnosti in razprostrl svoji roki, **13** kajti Salomon je naredil bronast oder, pet komolcev dolg, pet komolcev širok in tri komolce visok ter ga postavil v sredo dvora. Na njem je stal in pokleknil na svoja kolena pred vso Izraelovo skupnostjo in svoji roki razprostrl proti nebu **14** in rekel: »Oh Gospod, Izraelov Bog, tebi ni podobnega Boga ne v nebesih, ne na zemlji, ki se držiš zaveze in izkazuješ usmiljenje svojim služabnikom, ki z vsemi svojimi srci hodijo pred teboj. **15** Ti, ki si ohranil svojemu služabniku Davidu, mojemu očetu, to, kar si mu obljubil in govoriš s svojimi usti in si to izpolnil s svojo roko, kakor je to danes. **16** Zdaj torej, oh Gospod, Izraelov Bog, ohrani svojemu služabniku Davidu, mojemu očetu, to, kar si mu obljubil, rekoč: ›Ne bo ti zmanjkalo moža v mojem pogledu, da sedi na Izraelovem prestolu, vendar tako, da bodo tvoji otroci pazili na svojo pot, da hodijo po moji postavi, kakor si ti hodil pred menoj. **17** Sedaj torej, oh Gospod, Izraelov Bog, naj bo tvoja beseda, ki si jo govoril svojemu služabniku Davidu, podprta. **18** Toda mar bo Bog zagotovo prebival z ljudmi na zemlji? Glej, nebo in nebesa nebes te ne morejo vsebovati, kako veliko manj ta hiša, ki sem jo zgradil! **19** Ozri se na molitev svojega služabnika in k njegovi ponižni prošnji, oh Gospod, moj Bog, da prisluhneš joku in molitvi, ki jo tvoj služabnik moli pred teboj, **20** da bodo tvoje oči lahko odprte nad to hišo podnevi in ponoči, na kraju, o katerem si

rekel, da boš tam položil svoje ime, da prisluhneš molitvi, ki jo tvoj služabnik moli proti temu kraju. 21 Prisluhni torej ponižnim prošnjam svojega služabnika in svojega ljudstva Izraela, ki jih bodo naredili proti temu kraju. Poslušaj iz svojega prebivališča, celó iz nebes in ko slišiš, odpusti. 22 Če človek greši zoper svojega bližnjega in je prisega položena nanj, ki ga primora priseči in prisega pride pred tvoj oltar v tej hiši, 23 potem poslušaj iz nebes, stori in sodi [med] svojima služabnikoma s povračilom zlobnemu, tako da položiš njegovo pot na njegovo lastno glavo in opravičiš pravičnega, tako da mu daš glede na njegovo pravičnost. 24 Če bo tvoje ljudstvo Izrael poraženo pred sovražnikom, ker so grešili zoper tebe in se bo vrnilo ter priznalo tvoje ime in molilo in naredilo ponižno prošnjo pred teboj v tej hiši, 25 tedaj prisluhni iz nebes in odpusti greh svojega ljudstva Izraela ter jih ponovno privedi v deželo, ki si jo dal njim in njihovim očetom. 26 Ko je nebo zaprto in ni dežja, ker so grešili zoper tebe; vendar če molijo proti temu kraju in priznajo tvoje ime in se odvrnejo od svojega greha, ko si jih prizadel, 27 potem poslušaj iz nebes in odpusti greh svojih služabnikov in svojega ljudstva Izraela, ko si jih učil dobre poti, po kateri naj bi hodili in pošlji dež na svojo deželo, ki si jo dal svojemu ljudstvu za dediščino. 28 Če bo v deželi pomanjkanje, kužna bolezen, če bo kvarjenje ali plesen, leteče kobilice ali gosenice, če jih njihovi sovražniki oblegajo v mestih njihove dežele, kakršenkoli udarec ali kakršnakoli bolezen bo tam, 29 potem kakršnakoli molitev ali kakršnakoli ponižna prošnja bo narejena od kateregakoli človeka ali od vsega tvojega ljudstva Izraela, ko bo vsak spoznal svoj lastni udarec in svojo lastno bolečino in bo razprostrl svoji roki v tej hiši, 30 tedaj prisluhni iz nebes, svojega prebivališča, odpusti in povrni vsakemu človeku glede na njegove lastne poti, katerega srce ti poznaš (kajti samo ti poznaš srca človeških otrok), 31 da se te bodo lahko bali, da hodijo po tvojih poteh tako dolgo, dokler živijo v deželi, ki si jo dal našim očetom. 32 Poleg tega glede tujca, ki ni iz tvojega ljudstva Izraela, temveč je prišel iz daljne dežele zaradi tvojega velikega imena, tvoje mogočne roke in tvojega iztegnjenega lakta; če pridejo in molijo v tej hiši, 33 tedaj prisluhni iz nebes, celó iz svojega prebivališča in stôri glede na vse, za kar tujec kliče k tebi, da bo vse ljudstvo zemlje poznalo tvoje ime in se te balo kakor tvoje ljudstvo Izrael in bo lahko vedelo, da je ta hiša, ki sem jo zgradil, imenovana po tvojem imenu. 34 Če gre tvoje ljudstvo na vojno zoper svoje sovražnike po poti, po kateri jih boš poslal in molijo k tebi obrnjeni k temu mestu, ki si ga izbral in k hiši, ki sem jo zgradil za tvoje ime, 35 tedaj prisluhni iz nebes njihovi molitvi in njihovim ponižnim prošnjam ter obravnavaj njihov primer. 36 Če grešijo zoper tebe (kajti nobenega človeka ni, ki ne greši) in si jezen nad njimi in jih izročiš pred njihove sovražnike in jih oni ujete odvedejo v deželo daleč proč ali blizu, 37 vendar če si premislijo v deželi, kamor so odvedeni ujetniki in se obrnejo in molijo k tebi v deželi svojega ujetništva, rekoč: ›Grešili smo, napačno smo storili in počeli zlobno; ‹ 38 če se vrnejo k tebi z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo, v deželi svojega ujetništva, kamor so jih odvedli ujete in molijo k njihovi deželi, ki si jo dal njihovim očetom in k mestu, ki si ga izbral in k hiši, ki sem jo zgradil za tvoje ime, 39 tedaj prisluhni iz nebes, celó iz svojega prebivališča, njihovi molitvi in njihovim ponižnim prošnjam in obravnavaj njihov primer in odpusti svojemu ljudstvu, ki je grešilo zoper tebe. 40 Sedaj, moj Bog, naj bodo, rotim te, tvoje oči odprte in naj bodo tvoja ušesa pozorna na molitev, ki je narejena na tem kraju. 41 Sedaj torej vzdigni se, oh Gospod Bog, v svoje počivališče, ti in skrinja tvoje moči. Naj bodo tvoji duhovniki, oh Gospod Bog, oblečeni z rešitvijo duš in naj se tvoji sveti veselijo v dobroti. 42 Oh Gospod Bog, svojega obraza ne obrni od svojega maziljenca. Spomni se usmiljenj svojega služabnika Davida.‹«

7 Torej ko je Salomon molitvi naredil konec, je z neba prišel ogenj in použil žgalno daritev in klavne daritve in Gospodova slava je napolnila hišo. 2 Duhovniki niso mogli vstopiti v Gospodovo hišo, ker je Gospodova slava napolnila Gospodovo hišo. 3 Ko so vsi Izraelovi otroci videli, kako je ogenj prišel dol in Gospodova slava na hišo, so se s svojimi obrazi priklonili do tal na tlak in oboževali ter hvalili Gospoda, rekoč: »Ker je dober, kajti njegovo usmiljenje traja večno.« 4 Potem so kralj in vse ljudstvo darovali klavne daritve pred Gospodom. 5 Kralj Salomon je daroval klavno daritev dvaindvajsetih tisočev volov in sto dvanajst tisočev ovc. Tako sta kralj in vse ljudstvo posvetila Božjo hišo. 6 Duhovniki so čakali na svoje službe. Tudi Lévijevci z Gospodovimi glasbenimi instrumenti. Izdelal jih je kralj David, da hvali Gospoda, kajti njegovo usmiljenje traja večno. Ko je David hvalil ob njihovem služenju in so duhovniki pred njimi trobili s trobentami, je ves Izrael stal. 7 Poleg tega je Salomon posvetil sredino dvora, ki je bil pred Gospodovo hišo, kajti tam je daroval žgalne daritve in tolščo mirovnih daritev, ker bronast oltar, ki ga je Salomon naredil, ni zmogel sprejeti žgalnih daritev, jedilnih daritev in tolšče. 8 Prav tako je ob tem času Salomon praznik praznoval sedem dni in ves Izrael z njim, zelo velik shod, od vstopa v Hamát do egiptovske reke. 9 Na osmi dan so naredili slovesen zbor, kajti sedem dni so praznovali posvetitev oltarja in sedem dni

so praznovali. 10 Na triindvajseti dan sedmega meseca je
ljudstvo poslal proč, v njihove šotore, vesele in razigrane
v srcu, zaradi dobrote, ki jo je Gospod pokazal Davidu,
Salomonu in njegovemu ljudstvu Izraelu. 11 Tako je Salomon
končal Gospodovo hišo in kraljevo hišo in vse, kar je prišlo v
Salomonovo srce, da naredi v Gospodovi hiši in v svoji lastni
hiši, je uspešno izvršil. 12 Gospod se je Salomonu prikazal
ponoči in mu rekel: »Slišal sem tvojo molitev in ta kraj sem
izbral zase, za hišo klavne daritve. 13 Če zaprem nebo, da
ne bo dežja ali če zapovem kobilicam, da požrejo deželo ali
če med svoje ljudstvo pošljem kužno bolezen, 14 če se bo
moje ljudstvo, ki je imenovano po mojem imenu, ponižalo,
molilo, iskalo moj obraz in se odvrnilo od svojih zlobnih
poti, takrat bom prisluhnil iz nebes, odpustil njihov greh in
ozdravil njihovo deželo. 15 Sedaj bodo moje oči odprte in
moja ušesa pozorna na molitev, ki je narejena na tem kraju.
16 Kajti sedaj sem izbral in posvetil to hišo, da bo moje ime
lahko tam na veke. Moje oči in moje srce bodo neprestano
tam. 17 Kar se tiče tebe, če hočeš hoditi pred menoj, kakor
je hodil tvoj oče David in storiti glede na vse, kar sem ti
zapovedal in boš obeleževal moje zakone in moje sodbe, 18
tedaj bom utrdil prestol tvojega kraljestva, glede na to, kakor
sem se zavezal s tvojim očetom Davidom, rekoč: ›Ne bo
ti manjkal mož, da bi bil vladar v Izraelu.‹ 19 Toda če se
odvrnete in zapustite moje zakone in moje zapovedi, ki sem
jih postavil pred vas in boste šli ter služili drugim bogovom in
jih oboževali, 20 potem jih bom s koreninami izpulil iz svoje
dežele, ki sem jim jo dal in to hišo, ki sem jo posvetil za
svoje ime, bom vrgel iz svojega pogleda in jo naredil, da bo
pregovor in tarča posmeha med vsemi narodi. 21 Ta hiša, ki
je visoka, bo osuplost vsakemu, ki gre mimo nje, tako da bo
rekel: ›Zakaj je Gospod tako storil tej deželi in tej hiši?‹ 22 To
bo odgovor: ›Ker so zapustili Gospoda, Boga svojih očetov,
ki jih je privedel ven iz egiptovske dežele in se prijeli drugih
bogov, jih oboževali in jim služili. Zato je nanje privedel vse
to zlo.‹

8 Pripetilo se je ob koncu dvajsetih let, v katerih je Salomon
zgradil Gospodovo hišo in svojo lastno hišo, 2 da je
mesta, ki jih je Hurám povrnil Salomonu, Salomon pozidal
in Izraelovim otrokom velel, da prebivajo tam. 3 Salomon
je odšel v Hamát Cobo in prevladal zoper njo. 4 Zgradil je
Tadmór v divjini in vsa skladiščna mesta, ki jih je zgradil v
Hamátu. 5 Zgradil je tudi zgornji Bet Horón in spodnji Bet
Horón, utrjeni mesti, z obzidji, velikimi vrati in zapahi, 6 ter
Baalát in vsa skladiščna mesta, ki jih je imel Salomon in
vsa mesta bojnih vozov in mesta konjenikov in vse, kar je
Salomon želel zgraditi v Jeruzalemu, na Libanonu in po
vsej deželi svojega gospostva. 7 Glede vsega ljudstva, ki
je preostalo od Hetejcev, Amoréjcev, Perizéjcev, Hivéjcev
in Jebusejcev, ki niso bili iz Izraela, 8 temveč od njihovih
otrok, ki so za njimi ostali v deželi, katerih Izraelovi otroci
niso ugonobili, te je Salomon primoral, da plačujejo davek
do tega dne. 9 Toda izmed Izraelovih otrok Salomon ni
naredil nobenega služabnika za svoje delo, temveč so bili
bojevniki, vodje poveljnikov, poveljniki njegovih bojnih vozov
in konjeniki. 10 Ti so bili vodje častnikov kralja Salomona,
celó dvesto petdeset, ki so nadzorovali ljudstvo. 11 Salomon
je iz Davidovega mesta privedel gor faraonovo hčer v hišo, ki
jo je zgradil zanjo, kajti rekel je: »Moja žena ne bo prebivala
v hiši Izraelovega kralja Davida, ker so prostori, kamor je
prišla Gospodova skrinja, sveti.« 12 Potem je Salomon
daroval žgalne daritve Gospodu, na Gospodovem oltarju,
ki ga je zgradil pred preddverjem, 13 celo po določeni
meri so vsak dan darovali glede na Mojzesovo zapoved na
šabate, na mlaje, na slovesne praznike, trikrat letno, torej na
praznik nekvašenega kruha, na praznik tednov in na šotorski
praznik. 14 Glede na red svojega očeta Davida je določil
skupine duhovnikov k njihovi službi in Lévijevce k njihovim
zadolžitvam, da hvalijo in služijo pred duhovniki, kakor je
zahtevala dolžnost vsakega dne. Tudi vratarje po njihovih
skupinah pri vsakih velikih vratih, kajti tako je zapovedal
David, Božji mož. 15 Niso se odvrnili od kraljeve zapovedi
glede katerekoli zadeve duhovnikov in Lévijevcev ali glede
zakladnic. 16 Torej vse Salomonovo delo je bilo pripravljeno
do dneva [položitve] temelja Gospodove hiše in dokler ta
ni bila dokončana. Tako je bila Gospodova hiša popolna.
17 Potem je Salomon odšel v Ecjón Geber in v Elot pri
morski obali v edómski deželi. 18 Hurám mu je po roki svojih
služabnikov poslal ladje in služabnike, ki so imeli znanje o
morju, in ti so s Salomonovimi služabniki odšli v Ofír in od
tam vzeli štiristo petdeset talentov zlata ter jih prinesli kralju
Salomonu.

9 Ko je kraljica iz Sabe slišala o Salomonovi slavi, je prišla
v Jeruzalem, da Salomona preizkusi s težkimi vprašanji,
z zelo veliko skupino in kamelami, ki so nosile dišave, zlata
v obilju in dragocene kamne. Ko je prišla k Salomonu, se je
z njim posvetovala o vsem, kar je bilo na njenem srcu. 2
Salomon ji je odgovoril [na] vsa njena vprašanja. Ničesar
ni bilo skrito pred Salomonom, česar ji ne bi povedal. 3
Ko je kraljica iz Sabe videla Salomonovo modrost in hišo,
ki jo je zgradil, 4 hrano njegove mize, sedenje njegovih
služabnikov, položaj njegovih služabnikov in njihovo obleko;
tudi njegove dvorne točaje in njihovo obleko in njegov vzpon,

s katerim je odšel gor v Gospodovo hišo, tam ni bilo več duha v njej. 5 Kralju je rekla: » To je bilo resnično poročilo, ki sem ga slišala v svoji lastni deželi o tvojih dejanjih in o tvoji modrosti. 6 Vendar nisem verjela njihovim besedam, dokler nisem prišla in so moje oči to videle. Glej, ni mi bilo povedano niti o eni polovici veličine tvoje modrosti, kajti presegaš slavo, ki sem jo slišala. 7 Srečni so tvoji možje in srečni so ti tvoji služabniki, ki nenehno stojijo pred teboj in poslušajo tvojo modrost. 8 Blagoslovljen bodi Gospod, tvoj Bog, ki se je razveseljeval v tebi, da te postavi na svoj prestol, da bi bil kralj za Gospoda, tvojega Boga. Ker je tvoj Bog ljubil Izrael, da jih utrdi na veke, te je zato postavil [za] kralja nad njimi, da izvajaš sodbo in pravico.« 9 Kralju je izročila sto dvajset talentov zlata, veliko obilje dišav in dragocene kamne. Niti ni bilo tam nobenih takšnih dišav, kot jih je kraljica iz Sabe izročila kralju Salomonu. 10 Hurámovi služabniki in Salomonovi služabniki, ki so pripeljali zlato iz Ofírja, so pripeljali tudi sandalovino in dragocene kamne. 11 Kralj je iz sandalovine naredil terase h Gospodovi hiši in h kraljevi palači in harfe ter plunke za pevce. Ničesar takšnega ni bilo prej videti v Judovi deželi. 12 Kralj Salomon je kraljici iz Sabe izročil vse njene želje, karkoli je prosila, poleg tega, kar je prinesla h kralju. Tako se je obrnila in odšla proč k svoji lastni deželi, ona in njeni služabniki. 13 Torej teža zlata, ki je prišla k Salomonu v enem letu, je bila šeststo šestinšestdeset talentov zlata, 14 poleg tega, kar so prinašali krošnjarji in trgovci. Vsi kralji Arabije in voditelji dežele so Salomonu prinašali zlato in srebro. 15 Kralj Salomon je naredil dvesto okroglih ščitov iz kovanega zlata. Šeststo šeklov iz kovanega zlata je šlo k enemu okroglemu ščitu. 16 Tristo ščitov je naredil iz kovanega zlata. Tristo šeklov zlata je šlo za en ščit. Kralj jih je postavil v hiši libanonskega gozda. 17 Poleg tega je kralj naredil velik prestol iz slonovine in ga prevlekel s čistim zlatom. 18 K prestolu je bilo šest stopnic, s pručko iz zlata, ki so bile pritrjene k prestolu in opori [za roke] na vsaki strani prostora za sedenje in dva leva, stoječa pri oporah [za roke]. 19 Dvanajst levov je stalo tam na eni strani in na drugi, na šestih stopnicah. Ničesar podobnega ni bilo narejenega v nobenem kraljestvu. 20 Vse posode za pitje kralja Salomona so bile iz zlata in vse posode hiše libanonskega gozda so bile iz čistega zlata. Nobena ni bila iz srebra, le-to ni bilo nič cenjeno v Salomonovih dneh. 21 Kajti kraljeve ladje so odplule v Taršíš s Hurámovimi služabniki. Enkrat na vsaka tri leta so prišle ladje iz Taršíša, ki so pripeljale zlato, srebro, slonovino, opice in pave. 22 Kralj Salomon je presegal vse zemeljske kralje v bogastvih in modrosti. 23 Vsi kralji zemlje so iskali Salomonovo prisotnost, da slišijo njegovo modrost, ki jo je Bog položil v njegovo srce. 24 Prinašali so mu vsak človek svoje darilo, posode iz srebra, posode iz zlata, oblačila, vprege, dišave, konje in mule, mero leto za letom. 25 Salomon je imel štiri tisoč boksov za konje in bojne vozove in dvanajst tisoč konjenikov, ki jih je namestil v mestih za bojne vozove in s kraljem v Jeruzalemu. 26 Kraljeval je nad vsemi kralji od reke celo do dežele Filistejcev in do meje Egipta. 27 Kralj je naredil srebra v Jeruzalemu kakor kamnov in cedrovih dreves je naredil [toliko] kakor egiptovskih smokev, ki jih je na nizkih ravnicah v obilju. 28 K Salomonu so vodili konje iz Egipta in iz vseh dežel. 29 Torej preostala izmed Salomonovih dejanj, prva in zadnja, mar niso zapisana v knjigi preroka Natána in v prerokovanju Šilčana Ahíja in v videnjih vidca Idója zoper Nebátovega sina Jerobeáma? 30 Salomon je v Jeruzalemu nad Izraelom kraljeval štirideset let. 31 Salomon je zaspal s svojimi očeti in je bil pokopan v mestu svojega očeta Davida in namesto njega je zakraljeval njegov sin Rehabám.

10 Rehabám je odšel v Sihem, kajti v Sihem je prišel ves Izrael, da ga postavijo za kralja. 2 Pripetilo se je, ko je Nebátov sin Jerobeám, ki je bil v Egiptu, kamor je pobegnil pred prisotnostjo kralja Salomona, to slišal, da se je Jerobeám vrnil iz Egipta. 3 Poslali so in ga poklicali. Tako je Jerobeám in ves Izrael prišel in govoril Rehabámu, rekoč: 4 »Tvoj oče je naredil naš jarem boleč. Sedaj torej nekako olajšaj boleče hlapčevstvo svojega očeta in njegov težki jarem, ki ga je nadel na nas in mi ti bomo služili.« 5 Rekel jim je: »Pridite ponovno k meni po treh dneh.« In ljudstvo je odšlo. 6 Kralj Rehabám se je posvetoval s starci, ki so stali pred njegovim očetom Salomonom, medtem ko je ta še živel, rekoč: »Kakšen nasvet mi dajete, da temu ljudstvu vrnem odgovor?« 7 Spregovorili so mu, rekoč: »Če boš prijazen do tega ljudstva, jim ugajal in jim govoril dobre besede, bodo tvoji služabniki na veke.« 8 Toda zapustil je nasvet, ki so mu ga dali starci in se posvetoval z mladeniči, ki so bili vzgojeni z njim, ki so stali pred njim. 9 Rekel jim je: »Kakšen nasvet mi daste, da lahko vrnemo odgovor temu ljudstvu, ki mi je govorilo, rekoč: ›Nekoliko olajšaj jarem, ki ga je tvoj oče položil na nas?‹ 10 Mladeniči, ki so bili vzgojeni z njim, so mu spregovorili, rekoč: »Tako boš odgovoril ljudstvu, ki ti je spregovorilo, rekoč: ›Tvoj oče je naš jarem naredil težek, toda ti nam ga nekako olajšaj; ‹ tako jim boš rekel: ›Moj mali prst bo debelejši kakor ledja mojega očeta. 11 Kajti kakor je moj oče na vas položil težek jarem, bom jaz vašemu jarmu še dodal. Moj oče vas je kaznoval z biči, toda jaz vas bom kaznoval s škorpijoni.‹« 12 Tako so Jerobeám in vse ljudstvo na tretji dan prišli k Rehabámu, kakor je kralj zaukazal,

rekoč: »Ponovno pridite k meni na tretji dan.« 13 Kralj jim je surovo odgovoril in kralj Rehabám je zapustil nasvet starcev 14 ter jim odgovoril glede na nasvet mladeničev, rekoč: »Moj oče je vaš jarem naredil težek, toda jaz bom k temu dodal. Moj oče vas je kaznoval z biči, toda jaz vas bom kaznoval s škorpijoni.« 15 Tako kralj ni prisluhnil ljudstvu, kajti razlog je bil od Boga, da je Gospod lahko izpolnil svojo besedo, ki jo je po roki Šilčana Ahíja govoril Nebátovemu sinu Jerobeámu. 16 Ko je ves Izrael videl, da jim kralj ni hotel prisluhniti, je ljudstvo kralju odgovorilo, rekoč: »Kakšen delež imamo v Davidu? Nobene dediščine nimamo v Jesejevem sinu. Vsak mož k svojim šotorom, oh Izrael. In sedaj, David, glej k svoji lastni hiši.« Tako je ves Izrael odšel k svojim šotorom. 17 Toda kar se tiče Izraelovih otrok, ki so prebivali v Judovih mestih, je nad njimi kraljeval Rehabám. 18 Potem je kralj Rehabám poslal Hadoráma, ki je bil nad davkom, Izraelovi otroci pa so ga kamnali s kamni, da je umrl. Toda kralj Rehabám je pohitel, da se spravi gor na svoj bojni voz, da pobegne v Jeruzalem. 19 In Izrael se upira zoper Davidovo hišo do današnjega dne.

11 Ko je Rehabám prišel v Jeruzalem, je iz Judove in Benjaminove hiše zbral sto osemdeset tisoč izbranih mož, ki so bili bojevniki, da se borijo zoper Izrael, da bi kraljestvo lahko ponovno privedli k Rehabámu. 2 Toda beseda od Gospoda je prišla Božjemu možu Šemajáju, rekoč: 3 »Govori Rehabámu, Salomonovemu sinu, Judovemu kralju in vsemu Izraelu v Judu in Benjaminu, rekoč: 4 ›Tako govori Gospod: ›Ne boste šli gor niti se ne boste borili zoper svoje brate. Vsak mož naj se vrne k svoji hiši, kajti ta stvar je storjena od mene.‹« Ubogali so Gospodove besede in se vrnili pred [tem, da bi] šli zoper Jerobeáma. 5 Rehabám je prebival v Jeruzalemu in gradil mesta za obrambo v Judu. 6 Zgradil je celo Bethlehem, Etám, Tekóo, 7 Bet Cur, Sohóm, Adulám, 8 Gat, Marešo, Zif, 9 Adorájim, Lahíš, Azéko, 10 Coro, Ajalón in Hebrón, ki so v Judu in v Benjaminu utrjena mesta. 11 Utrdil je oporišča in vanje postavil poveljnike in zaloge živeža, olja in vina. 12 V vsako posamezno mesto je postavil ščite in sulice ter jih naredil silno močne, [ker je] imel Juda in Benjamin na svoji strani. 13 Duhovniki in Lévijevci, ki so bili po vsem Izraelu, so zahajali k njemu iz vseh svojih krajev. 14 Kajti Lévijevci so zapustili svoja predmestja in svojo lastnino ter prišli k Judu in Jeruzalemu, kajti Jerobeám in njegovi sinovi so jih zavrgli pred izvrševanjem duhovniške službe Gospodu. 15 Odredil si je duhovnike za visoke kraje, za hudiče in za teleti, ki ju je naredil. 16 Za njimi so iz vseh Izraelovih rodov [prišli] tisti, ki so svoja srca naravnali, da iščejo Gospoda Boga. Iz Izraela so prišli v Jeruzalem, da darujejo Gospodu, Bogu svojih očetov. 17 Tako so tri leta krepili Judovo kraljestvo in Salomonovega sina Rehabáma naredili močnega, kajti tri leta so hodili po Davidovi in Salomonovi poti. 18 Rehabám si je za ženo vzel Mahaláto, hčer Davidovega sina Jerimóta in Abihájilo, hčer Jesejevega sina Eliába, 19 ki sta mu rodila otroke: Jeúša, Šemarjája in Zaháma. 20 Za njo je vzel Absalomovo hčer Maáho, ki mu je rodila Abíja, Atája, Zizá in Šelomíta. 21 Rehabám je ljubil Absalomovo hčer Maáho bolj, kot vse svoje žene in svoje priležnice, (kajti vzel je osemnajst žena in šestdeset priležnic ter zaplodil osemindvajset sinov in šestdeset hčerá.) 22 Rehabám je postavil Maáhinega sina Abíja, da bo vladar med svojimi brati, kajti mislil je, da ga postavi za kralja. 23 Modro je ravnal in vse svoje otroke razpršil po vseh Judovih in Benjaminovih deželah, do vsakega utrjenega mesta in dal jim je živeža v obilju. In želel je mnogo žená.

12 Pripetilo se je, ko je Rehabám utrdil kraljestvo in se okrepil, da je zapustil Gospodovo postavo in ves Izrael z njim. 2 Pripetilo se je, da je v petem letu kralja Rehabáma egiptovski kralj Šišák prišel gor zoper Jeruzalem, ker so se pregrešili zoper Gospoda, 3 s tisoč dvesto bojnimi vozovi in šestdeset tisoč konjeniki. Ljudstva, ki so prišli z njim iz Egipta, je bilo brez števila: Libijci, Súkijci in Etiopci. 4 Zavzel je utrjena mesta, ki pripadajo Judu in prišel do Jeruzalema. 5 Potem je prišel prerok Šemajá k Rehabámu in k Judovim princem, ki so bili zaradi Šišáka zbrani skupaj v Jeruzalemu ter jim rekel: ›Tako govori Gospod: ›Vi ste zapustili mene in zato sem tudi jaz vas prepustil v Šišákovo roko.‹« 6 Nakar so se Izraelovi princi in kralj ponižali ter rekli: » Gospod je pravičen.« 7 Ko je Gospod videl, da so se ponižali, je beseda od Gospoda prišla k Šemajáju, rekoč: »Oni so se ponižali, zato jih ne bom uničil, temveč jim bom zagotovil nekaj osvoboditve, in moj bes ne bo izlit na Jeruzalem po Šišákovi roki. 8 Kljub temu bodo njegovi služabniki, da bodo lahko spoznali moje služenje in služenje kraljestvom dežel.« 9 Tako je egiptovski kralj Šišák prišel gor nad Jeruzalem in odnesel zaklade Gospodove hiše in zaklade kraljeve hiše. Vse je vzel. Odnesel je tudi ščite iz zlata, ki jih je naredil Salomon. 10 Namesto teh je kralj Rehabám naredil ščite iz brona in jih predal v roke poveljnika straže, ki je varoval vhod kraljeve hiše. 11 Ko je kralj vstopil v Gospodovo hišo, je prišla straža ter jih nosila in jih [potem] ponovno prinesla v stražarnico. 12 Ko se je ponižal, se je Gospodov bes odvrnil od njega, da ga ne bi povsem uničil. Tudi v Judu so stvari šle dobro. 13 Tako se je kralj Rehabám okrepil v Jeruzalemu in kraljeval, kajti Rehabám je bil star enainštirideset let, ko je

začel kraljevati in sedemnajst let je kraljeval v Jeruzalemu, mestu, ki ga je Gospod izbral izmed vseh Izraelovih rodov, da tam postavi svoje ime. Ime njegove matere je bilo Naáma, Amónka. **14** Počel je zlo, ker svojega srca ni pripravil, da išče Gospoda. **15** Torej dejanja Rehabáma, prva in zadnja, mar niso zapisana v knjigi preroka Šemajája in vidca Idója glede rodovnikov? In nenehno so bile vojne med Rehabámom in Jerobeámom. **16** Rehabám je zaspal s svojimi očeti in pokopan je bil v Davidovem mestu. Namesto njega je zakraljeval njegov sin Abíja.

13 Torej v osemnajstem letu kralja Jerobeáma, je nad Judom začel kraljevati Abíja. **2** Tri leta je kraljeval v Jeruzalemu. Ime njegove matere je bilo Mihajá, Uriélova hči iz Gíbee. In bila je vojna med Abíjem in Jerobeámom. **3** Abíja se je postrojil z vojsko hrabrih bojevnikov, celó štiristo tisoč izbranih mož. Tudi Jerobeám se je postrojil zoper njega z osemsto tisoč izbranimi možmi, ki so bili močni junaški možje. **4** Abíja je stal na gori Cemarájim, ki je na gori Efrájim in rekel: »Poslušaj me, ti Jerobeám in ves Izrael, **5** ne veste, da je Gospod, Izraelov Bog, dal kraljestvo nad Izraelom Davidu na veke, celó njemu in njegovim sinovom s solno zavezo? **6** Vendar je Nebátov sin Jerobeám, služabnik Davidovega sina Salomona, vstal in se uprl zoper svojega gospoda. **7** In k njemu so bili zbrani praznoglavi možje, Beliálovi otroci in so se okrepili zoper Salomonovega sina Rehabáma, ko je bil Rehabám mlad in nežnega srca in se jim ni mogel zoperstaviti. **8** In sedaj se vi mislite zoperstaviti Gospodovemu kraljestvu v roki Davidovih sinov. Vas je velika množica in tam sta z vami zlati teleti, katera vam je Jerobeám naredil za bogova. **9** Mar niste vrgli ven Gospodove duhovnike, Aronove sinove in Lévijevce in ste si naredili duhovnike po načinu narodov drugih dežel? Tako da kdorkoli prihaja, da sebe umésti z mladim bikcem in sedmimi ovni, isti lahko postane duhovnik tistim, ki so ne-bogovi. **10** Toda kar se nas tiče, je Gospod naš Bog in mi ga nismo zapustili, in duhovniki, ki služijo Gospodu, so Aronovi sinovi in Lévijevci čakajo na svoj posel. **11** Vsako jutro in vsak večer Gospodu zažigajo žgalne daritve in dišeče kadilo. Tudi hlebe navzočnosti postavljajo na čisto mizo in zlati svečnik z njegovimi svetilkami prižigajo vsak večer. Kajti mi se držimo naročila Gospoda, našega Boga, toda vi ste ga zapustili. **12** Glejte, sam Bog je z nami za našega poveljnika in njegovi duhovniki z donenjem trobent, da zoper vas zatrobijo alarm. Oh Izraelovi otroci, ne borite se zoper Gospoda, Boga svojih očetov, kajti ne boste uspeli.« **13** Toda Jerobeám je velel zasedi, da pride naokrog za njimi. Tako so bili pred Judom in zaseda je bila za njimi. **14** Ko je Juda pogledal nazaj, glej, bitka je bila spredaj in zadaj. Zavpili so h Gospodu in duhovniki so zatrobili s trobentami. **15** Potem so možje iz Juda zakričali in ko so možje iz Juda zakričali, se je pripetilo, da je Bog udaril Jerobeáma in ves Izrael pred Abíjem in Judom. **16** Izraelovi otroci so pobegnili pred Judom in Bog jih je izročil v njihovo roko. **17** Abíja in njegovo ljudstvo jih je umorilo z velikim pokolom. Tako so tam padli umorjeni Izraelci, petsto tisoč izbranih mož. **18** Tako so bili Izraelovi otroci ob tistem času podjarmljeni, Judovi otroci pa so prevladali, ker so se zanašali na Gospoda, Boga svojih očetov. **19** Abíja je zasledoval Jerobeáma in od njega vzel mesta: Betel z njegovimi mesti, Ješáno z njenimi mesti in Efrón z njegovimi mesti. **20** Niti ni Jerobeám ponovno obnovil moči v Abíjevih dneh, in Gospod ga je udaril in je umrl. **21** Toda Abíja je postal mogočen in poročil štirinajst žena ter zaplodil dvaindvajset sinov in šestnajst hčera. **22** Ostala Abíjeva dela, njegove poti in njegove besede so zapisane v zgodbi preroka Idója.

14 Tako je Abíja zaspal s svojimi očeti in pokopali so ga v Davidovem mestu. Namesto njega je zakraljeval njegov sin Asá. V njegovih dneh je bila dežela mirna deset let. **2** Asá je počel to, kar je bilo dobro in pravilno v očeh Gospoda, njegovega Boga, **3** kajti odstranil je oltarje tujih bogov, visoke kraje, porušil podobe in posekal ašere. **4** Judu je zapovedal, naj išče Gospoda, Boga njihovih očetov in naj izpolnjuje postavo in zapoved. **5** Prav tako je iz vseh Judovih mest odstranil visoke kraje in podobe in kraljestvo je bilo pred njim mirno. **6** V Judu je zgradil utrjena mesta, kajti dežela je imela počitek in v tistih letih ni imel nobene vojne, ker mu je Gospod dal počitek. **7** Zato je Judu rekel: »Gradimo ta mesta in okrog njih postavimo obzidja, stolpe, velika vrata in zapahe, medtem ko je dežela še pred nami, ker smo iskali Gospoda, svojega Boga. Iskali smo ga in on nam je dal počitek na vsaki strani.« Tako so gradili in bili uspešni. **8** Asá je imel vojsko mož, ki so nosili okrogle ščite in sulice, iz Juda tristo tisoč in iz Benjamina, ki so nosili ščite in napenjali loke, dvesto osemdeset tisoč. Vsi ti so bili močni junaški možje. **9** Zoper njih je prišel Etiopijec Zerah z milijonsko vojsko in tristo bojnimi vozmi in prišel do Mareše. **10** Potem je Asá odšel ven zoper njega in postrojil so se v dolini Cefáti pri Mareši. **11** Asá je klical h Gospodu, svojemu Bogu in rekel: » Gospod, to zate ni nič, da pomagaš, bodisi z mnogimi ali s tistimi, ki nimajo moči. Pomagaj nam, oh Gospod, naš Bog, kajti nate se zanašamo in v tvojem imenu gremo zoper to množico. Oh Gospod, ti si naš Bog, naj človek ne prevlada zoper tebe.« **12** Tako je Gospod udaril Etiopijce pred Asájem in pred Judom in Etiopijci so pobegnili. **13** Asá in ljudstvo, ki

je bilo z njim, so jih preganjali do Gerárja in Etiopijci so bili premagani, da si niso več opomogli, kajti bili so uničeni pred Gospodom in njegovo vojsko in odnesli so zelo veliko plena. **14** Udarili so vsa mesta naokoli Gerárja, kajti Gospodov strah je prišel nanje. Oplenili so vsa mesta, kajti v njih je bilo silno veliko plena. **15** Udarili so tudi šotore živine in odvedli proč ovc in kamel v obilju ter se vrnili v Jeruzalem.

15 Božji Duh je prišel nad Odédovega sina Azarjá. **2** Ta je odšel ven, da sreča Asája in mu rekel: »Prisluhni mi, Asá, ves Juda in Benjamin. Gospod je z vami, dokler ste vi z njim in če ga iščete, se vam bo dal najti, toda če ga zapustite, bo on zapustil vas. **3** Torej dolgo časa je bil Izrael brez resničnega Boga, brez duhovnika, ki bi učil in brez postave. **4** Toda ko so se v svoji stiski obrnili h Gospodu, Izraelovemu Bogu in ga iskali, se jim je dal najti. **5** V tistih časih ni bilo miru tistemu, ki je odšel ven niti tistemu, ki je vstopil, temveč so bile velike nevšečnosti nad vsemi prebivalci dežel. **6** Narod je bil uničen od naroda in mesto od mesta, kajti Bog jih je jezil z vsemi nadlogami. **7** Bodite torej močni in vaše roke naj ne bodo šibke, kajti vaše delo bo nagrajeno.« **8** Ko je Asá slišal te besede in prerokbo preroka Odéda, se je opogumil in odstranil gnusne malike iz vse Judove in Benjaminove dežele in iz mest, ki jih je vzel z gore Efrájim in obnovil Gospodov oltar, ki je bil pred Gospodovim preddverjem. **9** Zbral je ves Juda in Benjamin in z njimi tujce iz Efrájima, Manáseja in Simeona, kajti iz Izraela so se v obilju zatekali k njemu, ko so videli, da je bil Gospod, njegov Bog, z njim. **10** Tako so se zbrali skupaj pri Jeruzalemu, v tretjem mesecu, v petnajstem letu Asájevega kraljevanja. **11** Isti čas so darovali Gospodu od plena, ki so ga privedli, sedemsto volov in sedemsto ovc. **12** Vstopili so v zavezo, da iščejo Gospoda, Boga svojih očetov, z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo, **13** da kdorkoli ne bi iskal Gospoda, Izraelovega Boga, bi bil usmrčen, bodisi majhen ali velik, moški ali ženska. **14** In prisegli so Gospodu z močnim glasom, vriskanjem, s trobentami in kornéti. **15** Ves Juda se je veselil ob prisegi, kajti prisegli so z vsem svojim srcem in ga iskali z vso svojo željo in on se jim je dal najti. In Gospod jim je dal počitek naokoli. **16** Tudi glede Maáhe, matere kralja Asája, jo je ta odstranil, da bi bila kraljica, ker si je naredila malika v ašeri. Asá je posekal njenega malika, ga poteptal in ga zažgal pri potoku Kidron. **17** Toda visoki kraji niso bili odvzeti iz Izraela. Kljub temu je bilo Asájevo srce vse njegove dni popolno. **18** V Božjo hišo je prinesel stvari, ki jih je njegov oče posvetil in te, ki jih je sam posvetil: srebro, zlato in posode. **19** In nobene vojne ni bilo več do petintridesetega leta Asájevega kraljevanja.

16 V šestintridesetem letu Asájevega kraljevanja je zoper Juda prišel Izraelov kralj Bašá in gradil Ramo z namenom, da nikomer ne bi dovolil iti ven ali priti noter k Judovemu kralju Asáju. **2** Potem je Asá prinesel ven srebro in zlato iz zakladnic Gospodove hiše in kraljeve hiše ter poslal k sirskemu kralju Ben Hadádu, ki je prebival v Damasku, rekoč: **3** »Zaveza je med menoj in teboj, kakor je bila med mojim očetom in tvojim očetom. Glej, poslal sem ti srebro in zlato; pojdi in prelomi svojo zavezo z Izraelovim kraljem Bašájem, da lahko odide od mene.« **4** Ben Hadád je prisluhnil kralju Asáju in poslal poveljnike svoje vojske zoper Izraelova mesta in udarili so Ijón, Dan, Abél Majim in vsa Neftálijeva skladiščna mesta. **5** Pripetilo se je, ko je Bašá to slišal, da je prenehal graditi Ramo in opustil svoje delo. **6** Potem je kralj Asá vzel vsega Juda in odnesli so proč kamenje iz Rame in njen les, s katerim je Bašá gradil; s tem je gradil Gebo in Micpo. **7** Ob tistem času je k Judovemu kralju Asáju prišel videc Hananí in mu rekel: »Ker si se zanašal na sirskega kralja in se nisi zanesel na Gospoda, svojega Boga, zato je vojska sirskega kralja pobegnila iz tvoje roke. **8** Mar niso bili Etiopijci in Libijci ogromna vojska z mnogimi bojnimi vozovi in konjeniki? Vendar ker si se zanesel na Gospoda, jih je izročil v tvojo roko. **9** Kajti Gospodove oči tekajo sem ter tja po vsej celotni zemlji, da se izkaže močnega v korist tistih, katerih srce je popolno do njega. V tem si storil nespametno, zato boš od sedaj naprej imel vojne. **10** Potem je bil Asá ogorčen nad vidcem in ga vrgel v jetnišnico, kajti zaradi te stvari je bil ogorčen nanj. In Asá je isti čas zatiral nekatere izmed ljudstva. **11** Glej, dejanja Asája, prva in zadnja, glej, ta so zapisana v knjigi Judovih in Izraelovih kraljev. **12** Asá je bil v devetintridesetem letu svojega kraljevanja bolan na svojih stopalih, dokler ni bila njegova bolezen silno velika, vendar se v svoji bolezni ni obrnil h Gospodu, temveč k zdravnikom. **13** Asá je zaspal s svojimi očeti in umrl v enainštiridesetem letu svojega kraljevanja. **14** Pokopali so ga v njegovih lastnih mavzolejih, ki si jih je naredil zase v Davidovem mestu in ga položili v posteljo, ki je bila napolnjena s prijetnimi dišavami in različnimi vrstami dišav, pripravljenih po lekarnarski umetnosti. Zanj so naredili zelo velik sežig [dišav].

17 Namesto njega je zakraljeval njegov sin Józafat in se okrepil zoper Izraela. **2** Namestil je sile v vsa utrjena Judova mesta in postavil garnizije v Judovi deželi

in v Efrájimovih mestih, ki jih je zavzel njegov oče Asá. **3** Gospod je bil z Józafatom, ker je hodil po prvih poteh svojega očeta Davida in ni iskal Báalov, **4** temveč je sledil Gospodu, Bogu svojega očeta in hodil po njegovih zapovedih in ne po Izraelovih ravnanjih. **5** Zato je Gospod utrdil kraljestvo v njegovi roki. Ves Juda je Józafatu prinesel darila in imel je bogastva, čast in obilje. **6** Njegovo srce je bilo vzdignjeno na Gospodovih poteh. Poleg tega je iz Juda odstranil visoke kraje in ašere. **7** Tudi v tretjem letu svojega kraljevanja je poslal k svojim princem, torej k Ben Hajilu, k Obadjáju, k Zeharjáju, k Netanélu in k Mihajáju, da bi učili po Judovih mestih. **8** Z njimi je poslal Lévijevce, torej Šemajája, Netanjája, Zebadjája, Asaéla, Šemiramóta, Jehonatana, Adonija, Tobija, Tob Adonija, Lévijevce in z njimi duhovnika Elišamája in Jehoráma. **9** Učili so v Judu in s seboj so imeli knjigo Gospodove postave in šli so naokoli po vseh Judovih mestih in učili ljudstvo. **10** Gospodov strah je padel na vsa kraljestva dežel, ki so bile naokoli Juda, tako da zoper Józafata niso bojevali nobene vojne. **11** Tudi nekateri izmed Filistejcev so Józafatu prinesli darila in davek srebra. Arabci so mu privedli trope, sedem tisoč sedemsto ovnov in sedem tisoč sedemsto kozlov. **12** Józafat je postal silno velik in v Judu je zgradil gradove in skladiščna mesta. **13** Po Judovih mestih je imel mnogo posla. In v Jeruzalemu so bili bojevniki, močni junaški možje. **14** To so njihova števila glede na hišo njihovih očetov. Iz Juda poveljniki nad tisočimi: vodja Adnáh in z njim tristo tisoč močnih junaških mož. **15** Poleg njega je bil poveljnik Johanán in z njim dvesto osemdeset tisoč. **16** Poleg njega je bil Zihríjev sin Amasjá, ki se je voljno daroval Gospodu in z njim dvesto tisoč močnih junaških mož. **17** Od Benjamina Eljadá, mogočen hraber mož in z njim dvesto tisoč z lokom in ščitom oboroženih mož. **18** Poleg njega je bil Jozabád in z njim sto osemdeset tisoč pripravljenih za vojno. **19** Ti so čakali na kralja, poleg tistih, ki jih je kralj namestil v utrjenih mestih po vsem Judu.

18 Torej Józafat je imel bogastev in časti v obilju in sklenil svaštvo z Ahábom. **2** Po nekaj letih je odšel dol k Ahábu v Samarijo. Aháb je zanj in za ljudstvo, ki ga je imel s seboj, v obilju zaklal ovce in vole in pregovoril ga je, da gre z njim gor v Ramót Gileád. **3** Izraelov kralj Aháb je rekel Judovemu kralju Józafatu: »Hočeš iti z menoj v Ramót Gileád?« Ta mu je odgovoril: »Jaz sem, kakor si ti in moje ljudstvo kakor tvoje ljudstvo, in mi bomo s teboj v vojni.« **4** Józafat je Izraelovemu kralju rekel: »Poizvedi, prosim te, danes pri Gospodovi besedi.« **5** Zato je Izraelov kralj izmed prerokov skupaj zbral štiristo mož in jim rekel: »Ali naj gremo v Ramót Gileád, da se bojujemo ali naj [to] opustim?« Rekli so: »Pojdi gor, kajti Bog ga bo izročil v kraljevo roko.« **6** Toda Józafat je rekel: » Ali tukaj poleg ni Gospodovega preroka, da bi lahko poizvedeli od njega? **7** Izraelov kralj je Józafatu rekel: » Je še en mož, pri katerem bi lahko povprašali Gospoda, toda jaz ga sovražim, kajti nikoli mi ne prerokuje dobro, temveč vedno hudo. Ta isti je Jimlájev sin Miha.« Józafat je rekel: »Naj kralj ne govori tako.« **8** Izraelov kralj je dal poklicati enega izmed svojih častnikov in rekel: »Pojdi hitro po Jimlájevega sina Miha.« **9** Izraelov kralj in Judov kralj Józafat sta sedela, vsak izmed njiju na svojem prestolu, oblečena v njuna svečana oblačila in sedela na odprtem kraju pri vhodu velikih vrat Samarije, vsi preroki pa so prerokovali pred njima. **10** Kenaanájev sin Cidkijá si je naredil rogove iz železa in rekel: »Tako govori Gospod: ›S temi boš porinil Sirijo, dokler ne bodo použiti. **11** Vsi preroki so prerokovali tako, rekoč: »Pojdi gor v Ramót Gileád in uspevaj, kajti Gospod ga bo izročil v kraljevo roko.« **12** Poslanec, ki je odšel, da pokliče Miha, mu je spregovoril, rekoč: »Glej, besede prerokov soglasno kralju razglašajo dobro. Naj bo torej tvoja beseda, prosim te, kakor ena izmed njihovih in govori dobro.« **13** Miha je rekel: » Kakor živi Gospod, kar reče moj Bog, to bom govoril.« **14** Ko je prišel h kralju, mu je kralj rekel: »Miha, ali naj gremo gor v Ramót Gileád, da se bojujemo ali naj [to] opustim?« Ta je rekel: »Pojdite gor in uspevajte in izročeni bodo v vašo roko.« **15** Kralj mu je rekel: »Kolikokrat te bom zaklinjal, da mi ne poveš ničesar, razen resnice, v Gospodovem imenu?« **16** Potem je rekel: »Videl sem vsega Izraela razkropljenega po gorah kakor ovce, ki nimajo pastirja in Gospod je rekel: ›Ti nimajo gospodarja, naj se torej vrnejo v miru, vsak mož k svoji hiši.‹« **17** Izraelov kralj je Józafatu rekel: »Ali ti nisem rekel, da mi ne bo prerokoval dobro, temveč zlo?« **18** Ponovno je rekel: »Zato poslušajte besedo od Gospoda: ›Videl sem Gospoda sedeti na svojem prestolu in vso nebeško vojsko stati na njegovi desni roki in na njegovi levi.‹ **19** Gospod je rekel: ›Kdo bo premamil Izraelovega kralj Ahába, da gre lahko gor in pade pri Ramót Gileádu?‹ Eden je odgovoril na ta način, drugi je odgovoril na ta način. **20** Tedaj je šel naprej duh in obstal pred Gospodom ter rekel: ›Jaz ga bom premamil.‹ Gospod mu je rekel: ›S čim?‹ **21** Rekel je: ›Šel bom ven in bom lažniv duh v ustih vseh njegovih prerokov.‹ In Gospod je rekel: ›Ti ga boš premamil in ti ga boš tudi pregovoril. Pojdi ven in stôri tako.‹ **22** Zdaj torej glejte, Gospod je položil lažnivega duha v usta teh tvojih prerokov in Gospod je zoper tebe govoril zlo.« **23** Potem je Kenaanájev sin Cidkijá prišel bliže in udaril Miha po licu ter rekel: »Katero pot je odšel

Gospodov duh od mene, da govori tebi?« 24 Miha je rekel: »Glej, videl boš ta dan, ko boš šel v notranjo sobo, da se skriješ.« 25 Potem je Izraelov kralj rekel: »Vzemite Miha in ga odvedite nazaj k Amónu, voditelju mesta in h kraljevemu sinu Joášu 26 ter recite: ›Tako govori kralj: ›Tega pajdaša postavita v ječo in ga hranita s kruhom stiske in z vodo stiske, dokler se ne vrnem v miru.‹« 27 Miha je rekel: »Če se zagotovo vrneš v miru, potem po meni ni govoril Gospod.« Rekel je [še]: »Prisluhnite vsa ve ljudstva.« 28 Tako sta Izraelov kralj in Judov kralj Józafat odšla gor do Ramót Gileáda. 29 Izraelov kralj je Józafatu rekel: »Preoblekel se bom in šel v bitko, toda ti si nadeni svoja svečana oblačila.« Tako se je Izraelov kralj preoblekel in odšla sta na bitko. 30 Torej sirski kralj je zapovedal poveljnikom bojnih vozov, ki so bili z njim, rekoč: »Ne borite se z malim ali velikim, razen samo z Izraelovim kraljem.« 31 Pripetilo se je, ko so poveljniki bojnih vozov zagledali Józafata, da so rekli: »Ta je Izraelov kralj.« Zato so ga obdali, da se bojujejo, toda Józafat je zavpil in Gospod mu je pomagal in Bog jih je spodbodel, da odidejo od njega. 32 Kajti pripetilo se je, da ko so poveljniki bojnih vozov zaznali, da to ni bil Izraelov kralj, so se ponovno obrnili nazaj od zasledovanja [za] njim. 33 Nek mož pa je preprosto napel lok in Izraelovega kralja zadel med člene prsnega oklepa. Zato je vozniku svojega bojnega voza rekel: »Obrni svojo roko, da me lahko odvedeš iz vojske, kajti ranjen sem.« 34 Bitka je ta dan narasla, vendar je Izraelov kralj sam stal pokonci na svojem bojnem vozu zoper Sirce do večera, okoli časa zahajanja sonca pa je umrl.

19 Judov kralj Józafat pa se je v miru vrnil k svoji hiši v Jeruzalem. 2 Hananíjev sin Jehú, videc, je odšel ven, da ga sreča in kralju Józafatu rekel: »Ali naj bi pomagal brezbožnikom in ljubil tiste, ki sovražijo Gospoda? Zato je izpred Gospoda na tebi bes. 3 Kljub temu so v tebi najdene dobre stvari v tem, da si iz dežele odvzel ašere in si svoje srce pripravil, da išče Boga. 4 Józafat je prebival v Jeruzalemu. In odšel je ponovno ven skozi ljudstvo od Beeršébe do gore Efrájim in jih vodil nazaj h Gospodu, Bogu njihovih očetov. 5 Postavil je sodnike vsepovsod po deželi, po vseh utrjenih Judovih mestih, mestu za mestom 6 in sodnikom rekel: »Pazite, kaj počnete, kajti ne sodite za človeka, temveč za Gospoda, ki je z vami v sodbi. 7 Zatorej naj bo sedaj nad vami Gospodov strah. Pazite in to storite, kajti z Gospodom, svojim Bogom, ni krivičnosti, niti oziranja na osebe, niti sprejemanja darov. 8 Poleg tega je v Jeruzalemu Józafat postavil od Lévijevcev in od duhovnikov in od vodij Izraelovih očetov za Gospodovo sodbo in za oporekanja, ko so se vrnili v Jeruzalem. 9 Zadolžil jih je, rekoč: »To boste delali v Gospodovem strahu, zvesto in s popolnim srcem. 10 Kakršnakoli zadeva bo prišla k vam od vaših bratov, ki prebivajo v svojih mestih, med krvjo in krvjo, med postavo in zapovedjo, zakoni in sodbami, jih boste torej opozorili, da ne prestopajo zoper Gospoda in tako [ne] pride bes nad vas in nad vaše brate. To delajte in se ne boste pregrešili. 11 Glejte, véliki duhovnik Amarjá je nad vami v vseh Gospodovih zadevah in Jišmaélov sin Zebadjá, vladar Judove hiše, za vse kraljeve zadeve. Prav tako bodo Lévijevci častniki pred vami. Postopajte pogumno in Gospod bo z dobrim.«

20 Po tem se je tudi pripetilo, da so Moábovi otroci, Amónovi otroci in z njimi drugi, poleg Amóncev, prišli zoper Józafata, da se vojskujejo. 2 Potem so prišli nekateri, ki so Józafatu rekli: »Velika množica prihaja zoper tebe, iz druge strani morja, na to stran Sirije. Glej, oni so v Hacecón Tamáru, ki je En Gedi. 3 Józafat se je zbal in se pripravil, da išče Gospoda in je po vsem Judu razglasil post. 4 Juda se je zbral skupaj, da prosi pomoč od Gospoda. Celo iz vseh Judovih mest so prišli, da iščejo Gospoda. 5 Józafat je stal v skupnosti Judovcev in Jeruzalemcev, v Gospodovi hiši, pred novim dvorom 6 in rekel: »Oh Gospod, Bog naših očetov, ali nisi ti Bog v nebesih? In ali ne vladaš nad vsemi kraljestvi poganov? In ali ni v tvoji roki oblast in moč, tako da se ti nihče ne more zoperstaviti? 7 Mar nisi ti naš Bog, ki si napodil prebivalce te dežele pred svojim ljudstvom Izraelom in jo daješ potomcem svojega prijatelja Abrahama na veke? 8 In oni prebivajo v njej in so ti v njej zgradili svetišče za tvoje ime, rekoč: 9 ›Če zlo prihaja nad nas kakor meč, sodba ali kužna bolezen ali lakota, mi stojimo pred to hišo in v tvoji prisotnosti (kajti tvoje ime je v tej hiši) in kličemo k tebi v svoji stiski, potem boš slišal in pomagal. 10 In sedaj glej, Amónovi in Moábovi otroci in gorovje Seír, za katere nisi hotel, da jih Izraelci napadejo, ko so prišli iz egiptovske dežele, temveč so se obrnili od njih in jih niso uničili, 11 glej pravim, kako so nas nagradili, da pridejo, da nas vržejo ven iz tvoje posesti, ki si nam jo ti dal, da jo podedujemo. 12 Oh naš Bog, mar jih ne boš sodil? Kajti nobene moči nimamo zoper to veliko skupino, ki prihaja zoper nas niti ne vemo, kaj storiti, temveč so naše oči na tebi.« 13 Ves Juda je stal pred Gospodom s svojimi malčki, svojimi ženami in svojimi otroki. 14 Potem je nad Jahaziéla, sina Zeharjája, sina Benajája, sina Jeiéla, sina Matanjája, Lévijevca izmed Asáfovih sinov, prišel Duh od Gospoda v sredo skupnosti 15 in rekel je: »Prisluhnite, ves Juda in prebivalci Jeruzalema in ti, kralj Józafat: ›Tako

vam govori Gospod: ›Ne bojte se niti ne bodite zaprepadeni zaradi te velike množice, kajti bitka ni vaša, temveč Božja. **16** Jutri pojdite dol zoper njih. Glejte, prišli bodo pri pečini Cic in našli jih boste na koncu potoka, pred jeruélsko divjino. **17** V tej bitki se vam ne bo treba bojevati. Razpostavite se, stojte mirno in glejte rešitev duš Gospoda z vami, oh Juda in Jeruzalem. Ne bojte se niti ne bodite zaprepadeni. Jutri pojdite ven zoper njih, kajti Gospod bo z vami.‹« **18** Józafat je sklonil svojo glavo s svojim obrazom do tal in ves Juda in prebivalci Jeruzalema so padli pred Gospodom in oboževali Gospoda. **19** Lévijevci izmed otrok Kehátovcev in izmed Kórahovcev so vstali, da hvalijo Gospoda, Izraelovega Boga, s silno močnim glasom. **20** Zgodaj zjutraj so vstali ter odšli naprej v divjino Tekóe in ko so šli naprej se je Józafat ustavil in rekel: »Poslušajte me, oh Juda in vi, prebivalci Jeruzalema. Verjemite v Gospoda, svojega Boga, tako boste utrjeni; verjemite prerokom, tako boste uspeli.« **21** Ko se je posvetoval z ljudstvom, je določil pevce za Gospoda in ki naj bi hvalili lepoto svetosti, medtem ko bodo šli ven pred vojsko in govorili: »Hvalite Gospoda, kajti njegovo usmiljenje vztraja na veke.« **22** Ko so začeli peti in hvaliti, je Gospod pripravil zasede zoper otroke Amóna, Moába in gorovje Seír, ki so prišli zoper Juda; in bili so udarjeni. **23** Kajti otroci Amóna in Moába so se dvignili zoper prebivalce gorovja Seír, da jih popolnoma pobijejo in uničijo. In ko so prebivalcem Seíra storili konec, je vsakdo pomagal uničiti drugega. **24** Ko je Juda prišel proti stražnemu stolpu v divjini, so pogledali k množici in glej, bili so trupla, padla na zemljo in nihče ni pobegnil. **25** Ko je Józafat in njegovo ljudstvo prišlo, da od njih poberejo plen, so med njimi našli v obilju tako bogastev s trupli, kakor dragocene dragulje, ki so jih pobrali zase, več kakor so lahko nesli in tam so bili tri dni pri pobiranju plena, toliko ga je bilo. **26** Na četrti dan so se zbrali skupaj v dolini Berahá, kajti tam so blagoslovili Gospoda. Zato je bilo ime tega kraja imenovano dolina Berahá do današnjega dne. **27** Potem so se vrnili, vsak človek iz Juda in Jeruzalema in Józafat na njihovem čelu, da gredo ponovno z radostjo v Jeruzalem, kajti Gospod jim je storil, da se veselijo nad svojimi sovražniki. **28** V Jeruzalem so prišli s plunkami, harfami in trobentami h Gospodovi hiši. **29** Božji strah je bil na vseh kraljestvih tistih dežel, ko so slišali, da se je Gospod boril zoper Izraelove sovražnike. **30** Tako je bilo Józafatovo kraljestvo mirno, kajti njegov Bog mu je naokoli dal počitek. **31** Józafat je kraljeval nad Judom. Petintrideset let je bil star, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval petindvajset let. Ime njegove matere je bilo Azúba, Šilhíjeva hči. **32** Hodil je po poti svojega očeta Asája in se ni oddvojil od nje in delal je to, kar je bilo pravilno v Gospodovih očeh. **33** Vendar visoki kraji niso bili odstranjeni, kajti do takrat ljudstvo svojih src še ni pripravilo k Bogu njihovih očetov. **34** Torej preostala izmed Józafatovih dejanj, prva in zadnja, glej, ta so zapisana v knjigi Hananijevega sina Jehúja, ki je omenjen v knjigi Izraelovih kraljev. **35** Potem je Judov kralj Józafat sebe pridružil Izraelovemu kralju Ahazjáju, ki je počel zelo zlobno. **36** Pridružil se mu je, da izdelata ladje, da bi plule v Taršíš in ladje so izdelali v Ecjón Geberju. **37** Potem je Dodavájev sin Eliézer iz Maréše prerokoval zoper Józafata, rekoč: »Ker si se pridružil Ahazjáju, je Gospod zlomil tvoja dela.« In ladje so bile razbite, da niso mogle pluti v Taršíš.

21 Torej Józafat je zaspal s svojimi očeti in bil s svojimi očeti pokopan v Davidovem mestu. Namesto njega je zakraljeval njegov sin Jehorám. **2** Ta je imel brate, Józafatove sinove: Azarjája, Jehiéla, Zeharjája, Azarjája, Mihaela in Šefatjája. Vsi ti so bili sinovi Izraelovega kralja Józafata. **3** Njihov oče jim je dal veliko daril iz srebra in iz zlata in dragocenih stvari, z utrjenimi mesti v Judu, toda kraljestvo je dal Jehorámu, ker je bil prvorojenec. **4** Torej ko je bil Jehorám dvignjen h kraljestvu svojega očeta, se je okrepil in vse svoje brate usmrtil z mečem in tudi številne izmed Izraelovih princev. **5** Jehorám je bil star dvaintrideset let, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval osem let. **6** Hodil je po poti Izraelovih kraljev, podobno kakor je storila Ahábova hiša, kajti za ženo je imel Ahábovo hčer. Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh. **7** Vendar Gospod ni hotel uničiti Davidove hiše zaradi zaveze, ki jo je sklenil z Davidom in kakor je obljubil, da da luč njemu in njegovim sinovom na veke. **8** V njegovih dneh so se Edómci spuntali izpod Judovega gospostva in si postavili kralja. **9** Potem je Jehorám s svojimi princi odšel naprej in vsi njegovi bojni vozovi z njim. Ponoči je vstal in udaril Edomce, ki so obkolili njega in stotnike bojnih vozov. **10** Tako so se Edómci spuntali izpod Judove roke do današnjega dne. Isti čas se je tudi Libna spuntala izpod njegove roke, ker je zapustil Gospoda, Boga svojih očetov. **11** Poleg tega je postavil visoke kraje po Judovih gorah in prebivalcem Jeruzalema storil, da zagrešijo prešuštvovanje in k temu zapeljal Juda. **12** In k njemu je prišlo pisanje preroka Elija, rekoč: ›Tako govori Gospod, Bog tvojega očeta Davida: ›Ker nisi hodil po poteh svojega očeta Józafata niti po poteh Judovega kralja Asája, **13** temveč si hodil po poti Izraelovih kraljev in si pripravil Juda in prebivalce Jeruzalema, da se vlačugajo, podobno vlačugarstvom Ahábove hiše in si tudi umoril svoje brate od hiše svojega očeta, ki so bili boljši kakor ti sam. **14** Glej, z

veliko nadlogo bo Gospod udaril tvoje ljudstvo, tvoje otroke, tvoje žene in vse tvoje dobrine, 15 ti pa boš imel veliko slabost z boleznijo svoje notranjosti, dokler tvoja notranjost ne zleze ven zaradi razloga bolezni dan za dnem.« 16 Poleg tega je Gospod zoper Jehoráma razvnel duha Filistejcev in Arabcev, ki so bili blizu Etiopijcev. 17 Ti so prišli gor v Juda in vdrli vanj in odnesli vse imetje, ki je bilo najdeno v kraljevi hiši in tudi njegove sinove in njegove žene, tako da mu ni ostal sin razen Joaháza, najmlajšega izmed njegovih sinov. 18 Po vsem tem ga je Gospod udaril v njegovi notranjosti z neozdravljivo boleznijo. 19 Pripetilo se je tekom časa, po koncu dveh let, da je njegova notranjost zlezla ven zaradi razloga njegove slabosti. Tako je umrl od hudih bolezni. Njegovo ljudstvo zanj ni naredilo nobenega sežiga [dišav], podobnega sežigu njegovim očetom. 20 Dvaintrideset let je bil star, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval osem let in odšel, brez da bi ga želeli. Vendar so ga pokopali v Davidovem mestu, toda ne v kraljevih mavzolejih.

22 Prebivalci Jeruzalema so namesto njega za kralja postavili njegovega najmlajšega sina Ahazjája, kajti četa mož, ki je prišla z Arabci k taboru, je umorila vse starejše. Tako je zakraljeval Ahazjá, sin Judovega kralja Jehoráma. 2 Ahazjá je bil star dvainštirideset let, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval eno leto. Ime njegove matere je bilo Ataljá, Omrijeva hči. 3 Tudi on je hodil po poteh Ahábove hiše, kajti njegova mati je bila njegova svetovalka, da počne zlobno. 4 Zaradi česar je počel zlo v Gospodovih očeh, kakor Ahábova hiša, kajti bili so njegovi svetovalci po smrti njegovega očeta, njemu v uničenje. 5 Hodil je tudi po njihovem nasvetu in odšel z Ahábovim sinom Jehorámom, Izraelovim kraljem, da se vojskuje zoper sirskega kralja Hazaéla pri Ramót Gileádu. Sirci pa so udarili Joráma. 6 Vrnil se je, da bi bil ozdravljen v Jezreélu, zaradi ran, ki so mu bile zadane pri Rami, ko se je boril s sirskim kraljem Hazaélom. In Azarjá, Jehorámov sin, Judov kralj, je odšel dol, da pogleda Ahábovega sina Jehoráma pri Jezreélu, ker je bil bolan. 7 To je bilo od Boga, da je prišlo k Ahazjáju uničenje, da je šel k Jehorámu, kajti ko je prišel, je z Jehorámom odšel ven zoper Nimšíjevega sina Jehúja, ki ga je Gospod mazilil, da iztrebi Ahábovo hišo. 8 Pripetilo se je, da ko je Jehú izvrševal sodbo nad Ahábovo hišo in našel Judove prince in sinove Ahazjájevih bratov, da služijo Ahazjáju, jih je usmrtil. 9 Iskal je Ahazjá, in ujeli so ga (kajti skrit je bil v Samariji) ter ga privedli k Jehúju. Ko so ga umorili, so ga pokopali: »Ker, « so rekli, »on je Józafatov sin, ki je z vsem svojim srcem iskal Gospoda.« Tako Ahazjájeva hiša ni imela moči, da kraljestvo obdrži mirno. 10 Toda ko je Ahazjájeva mati Ataljá videla, da je bil njen sin mrtev, je vstala in uničila vse kraljeve potomce Judove hiše. 11 Toda kraljeva hči Jošébah je vzela Ahazjájevega sina Joáša in ga ukradla izmed kraljevih sinov, ki so bili umorjeni in postavila njega ter njegovo dojiljo v spalnico. Tako ga je Jošébah, hči kralja Jehoráma, žena duhovnika Jojadája (kajti bila je Ahazjájeva sestra) skrila pred Ataljo, tako da ga ta ni usmrtila. 12 Šest let je bil z njimi skrit v Božji hiši, Ataljá pa je kraljevala nad deželo.

23 V sedmem letu se je Jojadá okrepil in vzel poveljnike nad stotimi: Jerohámovega sina Azarjája, Johanánovega sina Jišmaéla, Obédovega sina Azarjája, Adajájevega sina Maasejája in Zihríjevega sina Elišafáta v zavezo z njim. 2 Ti so šli naokoli po Judu in zbrali Lévijevce iz vseh Judovih mest in vodje Izraelovih očetov ter prišli v Jeruzalem. 3 Vsa skupnost je sklenila zavezo s kraljem v Božji hiši. Rekel jim je: »Glejte, kraljev sin bo kraljeval, kakor je Gospod rekel o Davidovih sinovih. 4 To je stvar, ki jo boste storili: ›Tretjina izmed vas, ki vstopi na šabat, od duhovnikov in od Lévijevcev, boste vratarji vrat, 5 tretjina bo pri kraljevi hiši in tretjina pri temeljnih velikih vratih, vse ljudstvo pa bo na dvorih Gospodove hiše. 6 Toda nihče naj ne pride v Gospodovo hišo, razen duhovnikov in tistih, ki služijo od Lévijevcev; oni bodo vstopili, kajti oni so sveti, toda vse ljudstvo bo Gospodova straža. 7 Lévijevci bodo naokoli obdali kralja, vsak mož s svojim orožjem v svoji roki in kdorkoli drug pride v hišo, bo usmrčen, toda vi bodite s kraljem, ko vstopa in ko gre ven. 8 Tako so Lévijevci in ves Juda storili glede na vse stvari, ki jih je duhovnik Jojadá zapovedal ter vzeli vsak mož svoje može, ki so vstopali na šabat, s tistimi, ki so na šabat odhajali ven, kajti duhovnik Jojadá ni odpustil skupin. 9 Poleg tega je duhovnik Jojadá poveljnikom izročil stotine sulic, oklepe in ščite, ki so bili [od] kralja Davida, ki so bili v Božji hiši. 10 Postavil je vse ljudstvo, vsakega moža s svojim orožjem v svoji roki, od desne strani templja, do leve strani templja, vzdolž oltarja in templja, naokoli kralja. 11 Potem so privedli ven kraljevega sina in nanj položili krono in mu izročili pričevanje ter ga postavili [za] kralja. Jojadá in njegovi sinovi so ga mazilili ter rekli: »Živel kralj.« 12 Torej ko je Ataljá zaslišala hrup ljudstva teči in slaviti kralja, je prišla k ljudstvu v Gospodovo hišo. 13 Pogledala je in glej, kralj je stal pri svojem stebru ob vhodu in princi ter trobente poleg kralja. Vse ljudstvo dežele se je veselilo in trobilo s trobentami, tudi pevci z glasbenimi instrumenti in tisti, ki so učili peti hvalo. Potem je Ataljá pretrgala svoja oblačila in rekla: »Izdaja, izdaja.« 14 Potem je duhovnik Jojadá privedel ven poveljnike nad stotimi, ki

so bili postavljeni nad vojsko in jim rekel: »Odpeljite jo iz dosega in kdorkoli ji sledi, naj bo umorjen z mečem. Kajti duhovnik je rekel: ›Ne umorite je v Gospodovi hiši.‹« **15** Tako so nanjo položili roke in ko je prišla do vhoda velikih konjskih vrat, ob kraljevi hiši, so jo tam usmrtili. **16** Jojadá je sklenil zavezo med seboj, med vsem ljudstvom in med kraljem, da bi bili Gospodovo ljudstvo. **17** Potem je vse ljudstvo odšlo k Báalovi hiši, jo porušilo, razbilo njene oltarje in njene podobe na koščke in pred oltarji usmrtilo Báalovega duhovnika Matána. **18** Jojadá je določil tudi službe Gospodove hiše po roki Lévijevih duhovnikov, ki jih je David porazdelil v Gospodovi hiši, da darujejo Gospodove žgalne daritve, kakor je to zapisano v Mojzesovi postavi, z razveseljevanjem in prepevanjem, kakor je bilo to odrejeno po Davidu. **19** Postavil je vratarje pri velikih vratih Gospodove hiše, da nihče, ki je bil nečist v katerikoli stvari, ne bi vstopil. **20** Vzel je poveljnike izmed stotih, plemiče in voditelje izmed ljudstva in vse ljudstvo dežele ter kralja privedel dol iz Gospodove hiše in prišli so skozi velika vrata v kraljevo hišo ter kralja postavili na prestol kraljestva. **21** Vse ljudstvo dežele se je veselilo in mesto je bil mirno, potem ko so Ataljo umorili z mečem.

24 Jóáš je bil star sedem let, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval štirideset let. Ime njegove matere je bilo Cibja iz Beeršébe. **2** Jóáš je delal to, kar je bilo pravilno v Gospodovih očeh, vse dni duhovnika Jojadája. **3** Jojadá je zanj vzel dve ženi in zaplodil je sinove in hčere. **4** Za tem se je pripetilo, da je imel Jóáš na srcu, da popravi Gospodovo hišo. **5** Skupaj je zbral duhovnike in Lévijevce ter jim rekel: »Pojdite ven v Judova mesta in od vsega Izraela zbirajte denar za popravilo hiše svojega Boga iz leta v leto in glejte, da pohitrite zadevo. Vendar Lévijevci niso pohiteli. **6** Kralj je dal poklicati vodja Jojadája ter mu rekel: »Zakaj nisi od Lévijevcev zahteval, da iz Juda in Jeruzalema prinašajo nabirko, glede na zapoved Mojzesa, Gospodovega služabnika in iz Izraelove skupnosti za šotorsko svetišče pričevanja? **7** Kajti sinovi te zlobne ženske Atalje so razbili Božjo hišo in tudi vse posvečene stvari Gospodove hiše so podelili Báalom. **8** Na kraljevo zapoved so naredili zaboj in ga postavili zunaj pri velikih vratih Gospodove hiše. **9** Naredili so razglas po vsem Judu in Jeruzalemu, naj prinašajo Gospodu nabirko, ki jo je Božji služabnik Mojzes naložil Izraelu v divjini. **10** Vsi princi in vse ljudstvo se je veselilo, prinašalo in metalo v zaboj, dokler niso končali. **11** Torej pripetilo se je, da kadar je bil zaboj po roki Lévijevcev prinesen v kraljevo pisarno in ko so videli, da je bilo v njem veliko denarja, sta prišla kraljevi pisar in častnik vélikega duhovnika ter izpraznila zaboj in ga vzela ter ga ponovno odnesla na njegov kraj. Tako so delali dan za dnem in zbrali denarja v obilju. **12** Kralj in Jojadá sta ga dajala tistim, ki so opravljali delo službe Gospodove hiše ter najemala zidarje in tesarje, da obnovijo Gospodovo hišo in tudi tiste, ki so kovali železo in bron, da popravijo Gospodovo hišo. **13** Tako so delavci delali in delo dovršili in Božjo hišo so postavili v njeno stanje in jo utrdili. **14** Ko so jo končali, so preostanek denarja prinesli pred kralja in Jojadája, s čimer so bile narejene posode za Gospodovo hišo, torej posode za služenje in da z njimi darujejo ter žlice in posode iz zlata in srebra. In nenehno so darovali žgalne daritve v Gospodovi hiši, vse Jojadájeve dni. **15** Toda Jojadá se je postaral in ko je umrl, je bil izpolnjen z dnevi in ko je umrl, je bil star sto trideset let. **16** Pokopali so ga med kralji v Davidovem mestu, ker je delal dobro v Izraelu, tako za Boga kot za svojo hišo. **17** Torej po smrti Jojadája so prišli Judovi princi in se globoko priklonili kralju. Potem jim je kralj prisluhnil. **18** Zapustili so hišo Gospoda, Boga svojih očetov in služili ašeram in malikom in zaradi tega njihovega prekrška je prišel bes nad Juda in Jeruzalem. **19** Vendar jim je pošiljal preroke, da jih ponovno privedejo h Gospodu in ti so pričevali zoper njih, toda oni jim niso hoteli prisluhnili. **20** In Božji Duh je prišel nad Zeharjá, sina duhovnika Jojadája, ki je stal nad ljudstvom ter jim rekel: »Tako govori Bog: ›Zakaj prestopate Gospodove zapovedi, da ne morete uspevati? Ker ste zapustili Gospoda, je tudi on zapustil vas.‹« **21** Oni pa so se zarotili zoper njega in ga na kraljevo zapoved kamnali s kamni na dvoru Gospodove hiše. **22** Tako se kralj Jóáš ni spomnil prijaznosti, ki mu jo je storil njegov oče Jojadá, temveč je usmrtil njegovega sina. In ko je ta umiral, je rekel: » Gospod glej na to in to zahtevaj.« **23** Pripetilo se je ob koncu leta, da je zoper njega prišla sirska vojska. Prišli so do Juda in Jeruzalema in izmed ljudstva uničili vse prince ljudstva in ves njihov plen poslali h kralju v Damask. **24** Kajti vojska Sircev je prišla z majhno skupino mož in Gospod je v njihovo roko izročil zelo veliko množico, ker so zapustili Gospoda, Boga svojih očetov. Tako so izvršili sodbo nad Joášem. **25** Ko so odšli od njega (kajti zapustili so ga v velikih boleznih), so se njegovi lastni služabniki zarotili zoper njega zaradi krvi sinov duhovnika Jojadája in ga usmrtili na njegovi postelji in je umrl. Pokopali so ga v Davidovem mestu, toda niso ga pokopali v mavzolejih kraljev. **26** To sta tista [dva], ki sta se zarotila zoper njega: Zabád, sin Amónke Šimáte in Jozabád, sin Moábke Šimrite. **27** Torej glede njegovih sinov in veličine bremen, položenih nadenj in obnove Božje hiše, glej, ta so zapisana v zgodbi

knjige kraljev. In namesto njega je zakraljeval njegov sin Amacjá.

25 Amacjá je bil star petindvajset let, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval devetindvajset let. Ime njegove matere je bilo Joadána iz Jeruzalema. **2** Delal je to, kar je bilo pravilno v Gospodovih očeh, toda ne s popolnim srcem. **3** Pripetilo se je torej, ko mu je bilo kraljestvo utrjeno, da je usmrtil svoja služabnika, ki sta ubila kralja, njegovega očeta. **4** Toda njunih otrok ni usmrtil, temveč je storil, kakor je to zapisano v postavi Mojzesove knjige, kjer je Gospod zapovedal, rekoč: ›Očetje ne bodo umrli zaradi otrok niti ne bodo otroci umrli zaradi očetov, temveč bo vsak človek umrl zaradi svojega lastnega greha.‹ **5** Poleg tega je Amacjá zbral skupaj Juda in jih postavil za tisočnike in stotnike, glede na hiše njihovih očetov, po vsem Judu in Benjaminu. Preštel jih je od starosti dvajset let navzgor in jih našel tristo tisoč izbranih mož, zmožnih iti na vojno, ki so lahko zgrabili sulico in ščit. **6** Najel je tudi sto tisoč močnih junaških mož iz Izraela za sto talentov srebra. **7** Toda tam je prišel k njemu Božji mož, rekoč: »Oh kralj, naj Izraelova vojska ne gre s teboj, kajti Gospod ni z Izraelom, namreč z vsemi Efrájimovi otroci. **8** Toda če ti hočeš iti, stori to, bodi močan za bitko. Bog ti bo storil, da padeš pred sovražnikom, kajti Bog ima moč, da pomaga in da podere.« **9** Amacjá je rekel Božjemu možu: »Toda kaj naj storimo zaradi stotih talentov, ki sem jih dal Izraelovi vojski?« Božji mož je odgovoril: » Gospod ti je zmožen dati veliko več kakor to.« **10** Potem jih je Amacjá ločil, namreč vojsko, ki je prišla k njemu iz Efrájima, da gre ponovno domov. Zato je bila njihova jeza silno vžgana zoper Juda in domov so se vrnili v veliki jezi. **11** Amacjá se je okrepil in vodil svoje ljudstvo in odšel v solno dolino in jih izmed Seírovih otrok pobil deset tisoč. **12** Drugih deset tisoč pa so Judovi otroci pustili žive, jih odvedli ujete in jih privedli na vrh skale ter jih vrgli dol iz vrha skale, da so bili razbiti na koščke. **13** Toda vojaki vojske, ki jih je Amacjá poslal nazaj, da ne bi šli z njim na bitko, so vpadli na Judova mesta od Samarije celo do Bet Horóna in pobili tri tisoč izmed njih in zajeli veliko plena. **14** Pripetilo se je torej, potem ko je Amacjá prišel od pokola Edómcev, da je prinesel bogove Seírjevih otrok in jih postavil, da bodo njegovi bogovi, se priklanjal pred njimi in jim zažigal kadilo. **15** Zato je bila Gospodova jeza vžgana zoper Amacjá in mu je poslal preroka, ki mu je rekel: »Zakaj si iskal za bogovi ljudstva, ki niso mogli rešiti svoje lastno ljudstvo iz tvoje roke?« **16** Pripetilo se je, ko je govoril z njim, da mu je kralj rekel: »Mar si postavljen za kraljevega svetovalca? Odnehaj. Zakaj bi bil udarjen?« Potem je prerok odnehal in rekel: »Vem, da je Bog določil, da te uniči, ker si to storil in nisi prisluhnil mojemu nasvetu.« **17** Potem je Judov kralj Amacjá sprejel nasvet in poslal k Jehoášu, Joaházovemu sinu, Jehújevemu sinu, Izraelovemu kralju, rekoč: »Pridi, poglejva drug drugemu v obraz.« **18** Izraelov kralj Jehoáš pa je poslal k Judovemu kralju Amacjáju, rekoč: »Osat, ki je bil na Libanonu, je poslal k cedri, ki je bila na Libanonu, rekoč: ›Daj svojo hčer mojemu sinu za ženo.‹ In tam mimo je šla divja zver, ki je bila na Libanonu in pomendrala osat. **19** Ti praviš: ›Glej, udaril si Edómce in tvoje srce te je povzdignilo do bahanja. Ostani torej doma, zakaj bi se vmešaval v svojo bolečino, da bi padel, celó ti in Juda s teboj?‹« **20** Toda Amacjá ni hotel slišati, kajti to je prišlo od Boga, da bi jih on lahko izročil v roko njihovih sovražnikov, ker so iskali za edómskimi bogovi. **21** Tako je Izraelov kralj Jehoáš odšel gor in videla sta drug drugega v obraz, tako on in Judov kralj Amacjá, pri Bet Šemešu, ki pripada Judu. **22** Juda je bil na slabšem pred Izraelom in pobegnili so vsak mož k svojemu šotoru. **23** Izraelov kralj Jehoáš je prijel Judovega kralja Amacjá, Joáševega sina, Joaházovega sina pri Bet Šemešu in ga privedel v Jeruzalem in porušil jeruzalemsko obzidje od Efrájimovih velikih vrat do vogalnih velikih vrat, štiristo komolcev. **24** Vzel je vse zlato, srebro in vse posode, ki so bile najdene v Božji hiši z Obéd Edómom in zaklade kraljeve hiše, tudi talce in se vrnil v Samarijo. **25** Joášev sin Amacjá, kralj Juda, je po smrti Izraelovega kralja, Joaházovega sina Jehoáša, živel petnajst let. **26** Torej preostala izmed Amacjájevih dejanj, prva in zadnja, glej, mar niso zapisana v knjigi Judovih in Izraelovih kraljev? **27** Torej po času, ko se je Amacjá odvrnil od sledenja Gospodu, so v Jeruzalemu zoper njega skovali zaroto; on pa je pobegnil v Lahíš. Toda poslali so za njim v Lahíš in ga tam usmrtili. **28** Pripeljali so ga na konjih in ga pokopali z njegovimi očeti v Judovem mestu.

26 Potem je vse Judovo ljudstvo vzelo Uzíjaha, ki je bil star šestnajst let in ga postavilo [za] kralja namesto njegovega očeta Amacjája. **2** Pozidal je Elot in ga povrnil Judu, nató je kralj zaspal s svojimi očeti. **3** Uzíjah je bil star šestnajst let, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval dvainpetdeset let. Ime njegove matere je bilo Jehólja iz Jeruzalema. **4** Delal je to, kar je bilo pravilno v Gospodovih očeh, glede na vse, kar je delal njegov oče Amacjá. **5** Iskal je Boga v dneh Zeharjá, ki je imel razumevanje Božjih videnj. Dokler je iskal Gospoda, mu je Bog naredil, da uspeva. **6** Odšel je naprej in se boril zoper Filistejce in porušil obzidje v Gatu, obzidje v Jabnéju, obzidje v Ašdódu ter zgradil mesta okoli Ašdóda in med Filistejci. **7** Bog mu je pomagal zoper Filistejce in zoper Arabce, ki prebivajo v Gur Báalu

in [zoper] Meunéjce. 8 Amónci so izročali darila Uzíjahu
in njegovo ime se je razširilo celó do vhoda v Egipt, kajti
silno se je okrepil. 9 Poleg tega je Uzíjah zgradil stolpe v
Jeruzalemu, pri vogalnih velikih vratih, pri dolinskih velikih
vratih in ob vogalu obzidja in jih utrdil. 10 Prav tako je zgradil
stolpe v puščavi in izkopal mnogo vodnjakov, kajti imel je
mnogo živine tako v spodnji deželi kakor na ravninah. Tudi
poljedelce in obrezovalce vinske trte v gorah in na Karmelu,
kajti ljubil je poljedelstvo. 11 Poleg tega je imel Uzíjah vojsko
vojskujočih mož, ki so šli ven, da se vojskujejo po četah,
glede na število, po roki pisarja Jeiéla in vladarja Maasejája,
pod roko Hananjája, enega izmed kraljevih poveljnikov. 12
Celotno število vodij očetov močnih junaških mož je bilo dva
tisoč šeststo. 13 Pod njihovo roko je bila vojska, tristo sedem
tisoč petsto mož, ki so se bojevali z mogočno močjo, da
pomagajo kralju zoper sovražnika. 14 Uzíjah je zanje po vsej
vojski pripravil ščite, sulice, čelade, brezrokavne verižne
srajce, loke in prače, da mečejo kamne. 15 V Jeruzalemu
je naredil stroje, ki so jih izumili spretni ljudje, da bi bili na
stolpih in na branikih, da streljajo puščice in poleg tega
velike kamne. Njegovo ime se je razširilo daleč naokoli,
kajti bilo mu je čudovito pomagano, dokler je bil močan. 16
Toda ko je bil močan, je bilo njegovo srce povzdignjeno k
njegovemu uničenju, kajti pregrešil se je zoper Gospoda,
svojega Boga in odšel v Gospodov tempelj, da na kadilnem
oltarju zažge kadilo. 17 Duhovnik Azarjá je vstopil za njim in
z njim osemdeset Gospodovih duhovnikov, ki so bili hrabri
možje. 18 Zoperstavili so se kralju Uzíjahu in mu rekli: »
To ne pripada tebi, Uzíjah, da zažigaš kadilo Gospodu,
temveč duhovnikom, Aronovim sinovom, ki so posvečeni, da
zažigajo kadilo. Odidi ven iz svetišča, kajti grešil si niti ti to
ne bo v tvojo slavo pred Gospodom Bogom.« 19 Potem je bil
Uzíjah ogorčen in v svoji roki je imel kadilnico, da zažiga
kadilo. Medtem ko je bil besen nad duhovniki, je celo vstala
gobavost na njegovem čelu, pred duhovniki v Gospodovi
hiši, poleg kadilnega oltarja. 20 Véliki duhovnik Azarjá in vsi
duhovniki so pogledali nanj in glej, bil je gobav na svojem
čelu in sunili so ga proč od tam; da, tudi sam je pohitel, da
odide, ker ga je Gospod udaril. 21 Kralj Uzíjah je bil gobavec
do dneva svoje smrti in prebival v posebni hiši, [ker je] bil
gobavec, kajti bil je odrezan od Gospodove hiše in njegov sin
Jotám je bil nad kraljevo hišo, sodeč ljudstvu dežele. 22 Torej
preostala izmed Uzíjahovih dejanj, prva in zadnja, je zapisal
prerok Izaija, Amócov sin. 23 Tako je Uzíjah zaspal s svojimi
očeti in z njegovimi očeti so ga pokopali na pogrebnem
polju, ki je pripadalo kraljem, kajti rekli so: »On je gobavec.«
Namesto njega je zakraljeval njegov sin Jotám.

27 Jotám je bil star petindvajset let, ko je začel kraljevati
in v Jeruzalemu je kraljeval šestnajst let. Ime njegove
matere je bilo Jerúša, Cadókova hči. 2 Delal je to, kar je bilo
pravilno v Gospodovih očeh, glede na vse to, kar je delal
njegov oče Uzíjah. Vendar ni vstopil v Gospodov tempelj.
Ljudstvo pa je še počelo izprijeno. 3 Zgradil je visoka velika
vrata Gospodove hiše in na obzidju Ofele je mnogo gradil. 4
Poleg tega je zgradil mesta v Judovih gorah in v gozdovih
je zgradil gradove in stolpe. 5 Boril se je tudi s kraljem
Amóncev in prevladal zoper njih. Amónovi otroci so mu isto
leto dali sto talentov srebra, sto tisoč mer pšenice in deset
tisoč [mer] ječmena. Toliko so mu Amónovi otroci plačali tako
drugo leto kakor tretje leto. 6 Tako je Jotám postal mogočen,
ker je pripravil svoje poti pred Gospodom, svojim Bogom.
7 Torej preostala izmed Jotámovih dejanj in vse njegove
vojne in njegove poti, glej, zapisane so v knjigi Izraelovih
in Judovih kraljev. 8 Star je bil petindvajset let, ko je začel
kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval šestnajst let. 9 Jotám
je zaspal s svojimi očeti in pokopali so ga v Davidovem
mestu in namesto njega je zakraljeval njegov sin Aház.

28 Aház je bil star dvajset let, ko je začel kraljevati in
v Jeruzalemu je kraljeval šestnajst let, toda ni delal
tega, kar je bilo pravilno v Gospodovih očeh, kakor njegov
oče David. 2 Kajti hodil je po poteh Izraelovih kraljev in
prav tako je naredil ulite podobe za Báale. 3 Poleg tega
je zažigal kadilo v dolini Hinómovega sina in svoje otroke
sežigal v ognju, po ogabnostih poganov, ki jih je Gospod
pregnal pred Izraelovimi otroki. 4 Tudi daroval je in zažigal
kadilo na visokih krajih, na hribih in pod vsakim zelenim
drevesom. 5 Zato ga je Gospod, njegov Bog, izročil v roko
sirskega kralja in udarili so ga in izmed njih odvedli veliko
množico ujetnikov in jih privedli v Damask. Izročen je bil tudi
v roko Izraelovega kralja, ki ga je udaril z velikim pokolom. 6
Kajti Remaljájev sin Pékah jih je v Judu v enem dnevu ubil
sto dvajset tisoč, ki so bili vsi hrabri možje, ker so zapustili
Gospoda, Boga svojih očetov. 7 Zihrí, mogočen mož iz
Efrájima, je usmrtil kraljevega sina Maasejája, voditelja hiše
Azrikáma in Elkanája, ki je bil poleg kralja. 8 Izraelovi otroci
so odvedli ujetnike izmed njihovih bratov, dvesto tisoč žensk,
sinov in hčera ter od njih odvzeli tudi mnogo plena in plen
prinesli v Samarijo. 9 Toda tam je bil Gospodov prerok,
katerega ime je bilo Odéd in ta je šel ven pred vojsko, ki je
prišla do Samarije ter jim rekel: »Glejte, ker je bil Gospod,
Bog vaših očetov, besen na Juda, jih je izročil v vašo roko
in vi ste jih umorili v besnenju, ki sega do nebes. 10 In
sedaj ste se namenili, da obdržite Judove in jeruzalemske
otroke, podrejene sebi za sužnje in sužnjice. Toda ali niso z

vami, celo z vami, grehi zoper Gospoda, vašega Boga? **11** Sedaj me torej poslušajte in ponovno osvobodite ujetnike, ki ste jih zajeli izmed svojih bratov, kajti nad vami je ogorčen Gospodov bes. **12** Potem so nekateri izmed poglavarjev Efrájimovih otrok, Johanánov sin Azarjá, Mešilemótov sin Berehjá, Šalúmov sin Hizkijá in Hadlájev sin Amasá vstali zoper tiste, ki so prišli iz vojne **13** ter jim rekli: »Ujetnikov ne boste privedli sèm, kajti kakor smo že grešili zoper Gospoda, ste se vi namenili, da dodate še več k našim grehom in k našemu prestopku, kajti naš prestopek je velik in zoper Izraela je ogorčen bes. **14** Tako so oboroženi možje pustili ujetnike in plen pred princi in pred vso skupnostjo. **15** Možje, ki so bili določeni po imenu, so vstali, vzeli ujetnike in s plenom oblekli vse, ki so bili med njimi nagi, jih odeli, obuli, jim dali jesti in piti ter jih mazilili in vse slabotne med njimi odvedli na oslih ter jih privedli do Jerihe, mesta palmovih dreves, do njihovih bratov. Potem so se vrnili v Samarijo. **16** Ob tistem času je kralj Aház poslal k asirskim kraljem, da mu pomagajo. **17** Kajti Edómci so ponovno prišli in udarili Juda in odvedli ujetnike. **18** Filistejci so vdrli tudi v mesta spodnje dežele in jug Juda in zavzeli Bet Šemeš, Ajalón, Gederót, Sohó in njegove vasi, Timno z njenimi vasmi, tudi Gimzó in njegove vasi in tam prebivali. **19** Kajti Gospod je ponižal Juda zaradi Izraelovega kralja Aháza, kajti ta je slekel Juda in se hudo pregrešil zoper Gospoda. **20** K njemu je prišel asirski kralj Tiglát Pilnéser in ga stiskal, toda ni ga okrepil. **21** Kajti Aház je odvzel delež iz Gospodove hiše in iz kraljeve hiše in od princev in to dal asirskemu kralju, toda ta mu ni pomagal. **22** V času svoje stiske je še bolj grešil zoper Gospoda. To je ta kralj Aház. **23** Kajti žrtvoval je bogovom Damaska, ki so ga udarili in rekel: »Ker so jim pomagali bogovi sirskih kraljev, zato bom žrtvoval njim, da bi mi lahko pomagali.« Toda oni so bili propad njemu in vsemu Izraelu. **24** Aház je zbral skupaj posode iz Božje hiše, razbil na koščke posode iz Božje hiše in zaprl vrata Gospodove hiše ter si naredil oltarje na vsakem jeruzalemskem vogalu. **25** V vsakem posameznem Judovem mestu je postavil visoke kraje, da zažigajo kadilo drugim bogovom in do jeze dražijo Gospoda, Boga svojih očetov. **26** Torej ostala njegova dela in vse njegove poti, prve in zadnje, glej, zapisane so v knjigi Judovih in Izraelovih kraljev. **27** Aház je zaspal s svojimi očeti in pokopali so ga v mestu, torej v Jeruzalemu. Toda niso ga prinesli v mavzoleje Izraelovih kraljev. Namesto njega je zakraljeval njegov sin Ezekíja.

29 Ezekíja je začel vladati, ko je bil star petindvajset let in v Jeruzalemu je vladal devetindvajset let. Ime njegove matere je bilo Abíja, Zeharjájeva hči. **2** Delal je, kar je bilo pravilno v Gospodovih očeh, glede na vse to, kar je storil njegov oče David. **3** V prvem letu svojega vladanja, v prvem mesecu, je odprl vrata Gospodove hiše in jih popravil. **4** Pripeljal je duhovnike in Lévijevce ter jih skupaj zbral na vzhodni ulici **5** ter jim rekel: »Poslušajte me, vi Lévijevci, sedaj se posvetite in posvetite hišo Gospoda, Boga svojih očetov in odnesite umazanost iz svetega kraja. **6** Kajti naši očetje so grešili in naredili to, kar je bilo zlo v očeh Gospoda, našega Boga, ga zapustili in svoje obraze obrnili proč od Gospodovega prebivališča in obrnili svoje hrbte. **7** Prav tako so zaprli vrata preddverja in ugasili svetilke in niso zažigali kadila niti darovali žgalnih daritev Izraelovemu Bogu na svetem kraju. **8** Zato je bil Gospodov bes nad Judom in Jeruzalemom in izročil jih je v težavo, osuplost in posmeh, kakor vidite s svojimi očmi. **9** Kajti, glejte, naši očetje so padli pod mečem, naši sinovi, naše hčere in naše žene so zaradi tega v ujetništvu. **10** Sedaj je na mojem srcu, da sklenem zavezo z Gospodom, Izraelovim Bogom, da se njegov kruti bes lahko odvrne od nas. **11** Moji sinovi, ne bodite sedaj nemarni, kajti Gospod vas je izbral, da stojite pred njim, da mu služite in da bi mu služili in zažigali kadilo. **12** Potem so vstali Lévijevci: Amasájev sin Mahat in Azarjájev sin Joél izmed sinov Kehátovcev; izmed Meraríjevih sinov Abdíjev sin Kiš in Jehalelélov sin Azarjá; izmed Geršóncev Zimájev sin Joáh in Joáhov sin Eden; **13** izmed Elicafánovih sinov Šimríj in Jeiél; izmed Asáfovih sinov Zeharjá in Matanjá; **14** izmed Hemánovih sinov Jehiél in Šimí in izmed Jedutúnovih sinov Šemajája in Uziél. **15** Zbrali so svoje brate, se posvetili in prišli glede na kraljevo zapoved, po Gospodovih besedah, da očistijo Gospodovo hišo. **16** Duhovniki so odšli v notranji del Gospodove hiše, da jo očistijo in ven prinesejo vso nečistost, ki jo najdejo v Gospodovem templju, na dvoru Gospodove hiše. In Lévijevci so to vzeli, da to odnesejo ven, v potok Kidron. **17** Torej posvečevati so začeli na prvi dan prvega meseca in na osmi dan meseca so prišli do Gospodovega preddverja. Tako so v osmih dneh posvetili Gospodovo hišo in na šestnajsti dan prvega meseca so dokončali. **18** Potem so odšli h kralju Ezekíju in rekli: »Očistili smo vso Gospodovo hišo in oltar žgalne daritve, z vsemi njegovimi posodami in mizo hlebov navzočnosti, z vsemi njenimi posodami. **19** Poleg tega smo pripravili in posvetili vse posode, ki jih je kralj Aház ob svojem kraljevanju v svojem prestopku zavrgel. Glej, pred Gospodovim oltarjem so. **20** Potem se je kralj Ezekíja zgodaj dvignil in zbral voditelje mesta ter odšel gor h Gospodovi hiši. **21** Privedli so sedem bikcev, sedem ovnov, sedem jagnjet in sedem kozlov za daritev za greh za

kraljestvo, za svetišče in za Juda. Duhovnikom, Aronovim sinovom, je zapovedal, da jih darujejo na Gospodovem oltarju. **22** Tako so zaklali bikce in duhovniki so prestregli kri in jo poškropili na oltar. Tudi ko so zaklali ovne, so na oltar poškropili kri. Zaklali so tudi jagnjeta in na oltar poškropili kri. **23** Pred kralja in skupnost so privedli kozle za daritev za greh in ti so svoje roke položili nanje. **24** Duhovniki so jih zaklali in naredili pobotanje z njihovo krvjo na oltarju, da opravijo odkupitev za ves Izrael, kajti kralj je zapovedal, da naj bo za ves Izrael narejena žgalna daritev in daritev za greh. **25** V Gospodovi hiši je postavil Lévijevce s cimbalami, plunkami in harfami, glede na Davidovo zapoved in [glede na zapoved] Gada, kraljevega vidca in preroka Natána, kajti taka je bila Gospodova zapoved po njegovih prerokih. **26** Lévijevci so stali z Davidovimi glasbili in duhovniki s trobentami. **27** Ezekíja je zapovedal, da na oltarju darujejo žgalno daritev. Ko se je žgalna daritev začela, se je začela tudi Gospodova pesem s trobentami in z glasbili, ki jih je določil Izraelov kralj David. **28** Vsa skupnost je oboževala in pevci so peli in trobentači so trobili. In vse to se je nadaljevalo, dokler ni bila dokončana žgalna daritev. **29** Ko so prenehali z daritvijo, so se kralj in vsi tisti, ki so bili prisotni z njim, priklonili in oboževali. **30** Poleg tega so kralj Ezekíja in princi zapovedali Lévijevcem, da prepevajo hvalo Gospodu z besedami Davida in vidca Asáfa. In z veseljem so peli hvalnice, sklonili svoje glave in oboževali. **31** Potem je Ezekíja odgovoril in rekel: »Sedaj ste se uméstili Gospodu, pridite bliže in prinesite klavne daritve in zahvalne daritve v Gospodovo hišo.« In skupnost je prinesla klavne daritve in zahvalne daritve in toliko, kot jih je bilo voljnega srca, žgalne daritve. **32** Število žgalnih daritev, ki jih je prinesla skupnost, je bilo sedemdeset bikcev, sto ovnov in dvesto jagnjet. Vsi ti so bili za žgalno daritev Gospodu. **33** Posvečenih stvari je bilo šeststo volov in tri tisoč ovc. **34** Toda duhovnikov je bilo premalo, tako da niso mogli odreti vseh žgalnih daritev, zato so jim pomagali njihovi bratje Lévijevci, dokler ni bilo delo končano in dokler se niso posvetili drugi duhovniki, kajti Lévijevci so bili bolj iskreni v srcu, da se posvetijo, kakor duhovniki. **35** Tudi žgalnih daritev je bilo v obilju, s tolščo mirovnih daritev in pitnih daritev za vsako žgalno daritev. Tako je bila služba Gospodove hiše urejena. **36** Ezekíja se je veselil in vse ljudstvo, da je Bog pripravil ljudstvo, kajti stvar je bila storjena nenadoma.

30 Ezekíja je poslal k vsemu Izraelu in Judu in napisal tudi pisma Efrájimu in Manáseju, da naj pridejo h Gospodovi hiši v Jeruzalemu, da praznujejo pasho Gospodu, Izraelovemu Bogu. **2** Kajti kralj je sprejel nasvet in njegovi princi in vsa skupnost v Jeruzalemu, da v drugem mesecu praznujejo pasho. **3** Kajti niso je mogli imeti ob tistem času, ker se duhovniki niso zadosti posvetili niti se ljudstvo ni zbralo skupaj k Jeruzalemu. **4** Stvar je ugajala kralju in vsej skupnosti. **5** Tako so potrdili odlok, da ga razglasijo po vsem Izraelu, od Beeršébe, celo do Dana, da bi prišli praznovat pasho Gospodu, Izraelovemu Bogu, v Jeruzalemu, kajti že dolgo časa tega niso storili na takšen način, kot je bilo to napisano. **6** Tako so tekači odšli s pismi kralja in njegovih princev po vsem Izraelu in Judu in glede na kraljevo zapoved, rekoč: »Vi, Izraelovi otroci, se ponovno obrnite h Gospodu, Bogu Abrahama, Izaka in Izraela in on se bo obrnil k preostanku izmed vas, ki ste pobegnili iz roke asirskih kraljev. **7** Vi pa ne bodite podobni svojim očetom in svojim bratim, ki so grešili zoper Gospoda, Boga svojih očetov, ki jih je zato izročil v opustošenje, kakor vidite. **8** Torej ne bodite trdovratni, kakor so bili vaši očetje, temveč se uklonite Gospodu in vstopite v njegovo svetišče, ki ga je posvetil na veke, in služite Gospodu, svojemu Bogu, da se okrutnost njegovega besa lahko odvrne od vas. **9** Kajti če se ponovno obrnete h Gospodu, bodo vaši bratje in vaši otroci našli sočutje pred tistimi, ki jih vodijo ujete, tako da se bodo ponovno vrnili v to deželo, kajti Gospod, vaš Bog, je usmiljen in milostljiv in svojega obraza ne bo odvrnil od vas, če se vi vrnete k njemu. **10** Tako je pošta šla od mesta do mesta po vsej deželi, od Efrájima in Manáseja, celo do Zábulona, toda smejali so se jim do norčevanja in jih zasmehovali. **11** Kljub temu so se številni izmed Aserja, Manáseja in Zábulona ponižali in prišli v Jeruzalem. **12** Tudi v Judu je bila Božja roka, da jim da eno srce, da po Gospodovi besedi storijo zapoved kralja in princev. **13** V Jeruzalemu se je zbralo mnogo ljudstva, zelo velika skupnost, da bi v drugem mesecu praznovali praznik nekvašenega kruha. **14** Vzdignili so se in odnesli oltarje, ki so bili v Jeruzalemu in vse kadilne oltarje so odnesli proč in jih vrgli v potok Kidron. **15** Potem so na štirinajsti dan drugega meseca zaklali pasho. Duhovniki in Lévijevci so bili osramočeni in se posvetili in prinesli so žgalne daritve v Gospodovo hišo. **16** Stali so na svojem mestu, po njihovem običaju, glede na postavo Mojzesa, Božjega moža. Duhovniki so poškropili kri, ki so jo prejeli iz rok Lévijevcev. **17** Kajti v skupnosti so bili številni, ki niso bili posvečeni, zato so bili Lévijevci zadolženi za zakol pashe za vsakogar, ki ni bil čist, da jih posvetijo Gospodu. **18** Kajti množica ljudstva, celó številni izmed Efrájima, Manáseja, Isahárja in Zábulona se niso očistili, vendar so jedli pasho drugače, kot je bilo napisano. Toda Ezekíja je molil zanje,

rekoč: »Dobri Gospod naj odpusti vsakomur, 19 ki pripravlja
svoje srce, da išče Boga, Gospoda Boga svojih očetov,
čeprav ni očiščen glede na očiščevanje svetišča.« 20 Gospod
je prisluhnil Ezekíju ter ozdravil ljudstvo. 21 Izraelovi otroci,
ki so bili prisotni v Jeruzalemu, so z velikim veseljem sedem
dni imeli praznik nekvašenega kruha. Lévijevci in duhovniki
so dan za dnem hvalili Gospoda, pojoč Gospodu z glasnimi
glasbili. 22 Ezekíja je tolažilno govoril vsem Lévijevcem, ki
so učili dobrega Gospodovega spoznanja. Jedli so vseh
sedem prazničnih dni, žrtvovali mirovne daritve in delali
priznanje Gospodu, Bogu svojih očetov. 23 Celoten zbor
se je posvetoval, da praznuje [še] drugih sedem dni. In z
veseljem so praznovali [še] drugih sedem dni. 24 Kajti Judov
kralj Ezekíja je dal skupnosti tisoč bikcev in sedem tisoč ovc,
in princi so dali skupnosti tisoč bikcev in deset tisoč ovc. In
veliko število duhovnikov se je posvetilo. 25 Vsa Judova
skupnost, z duhovniki in Lévijevci in ves zbor, ki je prišel iz
Izraela in tujci, ki so prišli iz Izraelove dežele in tisti, ki so
prebivali v Judu, so se veselili. 26 Tako je bila v Jeruzalemu
velika radost, kajti od časa Salomona, Davidovega sina,
Izraelovega kralja, ni bilo v Jeruzalemu ničesar podobnega.
27 Potem so duhovniki, Lévijevci, vstali, blagoslovili ljudstvo
in njihov glas je bil slišan in njihova molitev je prišla gor do
njegovega svetega prebivališča, celó do nebes.

31 Torej, ko je bilo vse to končano, je ves Izrael, ki je bil
prisoten, odšel ven v Judova mesta in na koščke so
razbili podobe, posekali ašere, podrli visoke kraje in oltarje
iz vsega Juda in Benjamina, tudi v Efrájimu in Manáseju,
dokler niso vseh uničili do konca. Potem so se vsi Izraelovi
otroci vrnili, vsak mož k svoji posesti, v svoja lastna mesta.
2 Ezekíja je določil skupine duhovnikov in Lévijevce po
njihovih skupinah, vsakega moža glede na njegovo službo,
duhovnike in Lévijevce, da služijo za žgalne daritve in za
mirovne daritve, da se zahvaljujejo in da hvalijo v velikih
vratih Gospodovih šotorov. 3 Določil je tudi kraljev delež
njegovega imetja za žgalne daritve, namreč za jutranje in
večerne žgalne daritve, za šabatne žgalne daritve, za mlaje
in za določene praznike, kakor je to zapisano v Gospodovi
postavi. 4 Poleg tega je zapovedal ljudstvu, ki je prebivalo v
Jeruzalemu, naj dajo delež duhovnikom in Lévijevcem, da bi
bili lahko ohrabreni v Gospodovi postavi. 5 Takoj, ko je bila
zapoved razglašena, so Izraelovi otroci v obilju prinašali
prvih sadov od žita, vina, olja, meda in od vsega donosa iz
polja. Desetino od vseh stvari so prinašali v obilju. 6 Glede
otrok iz Izraela in Juda, ki so prebivali v Judovih mestih,
so tudi oni privedli desetino od volov in ovc in desetino
od svetih stvari, ki so bile posvečene Gospodu, njihovemu
Bogu in jih nalagali po kupih. 7 V tretjem mesecu so začeli
polagati temelj kupom in jih dokončali v sedmem mesecu. 8
Ko so Ezekíja in princi prišli in videli kupe, so blagoslovili
Gospoda in njegovo ljudstvo Izrael. 9 Potem je Ezekíja z
duhovniki in Lévijevci spraševal glede teh kupov. 10 Véliki
duhovnik Azarjá iz Cadókove hiše mu je odgovoril in rekel:
»Odkar je ljudstvo začelo prinašati daritve v Gospodovo
hišo, smo imeli dovolj za jesti in obilje je preostalo, kajti
Gospod je blagoslovil svoje ljudstvo in to, kar je ostalo,
je ta velika zaloga.« 11 Potem je Ezekíja zapovedal, da
pripravijo sobe v Gospodovi hiši in pripravili so jih 12 in vanje
so zvesto prinašali daritve, desetine in posvečene stvari,
nad katerimi je bil poveljnik, Lévijevec Konanjá in njegov
brat Šimí je bil naslednji. 13 Jehiél, Azazjá, Nahat, Asaél,
Jerimót, Jozabád, Eliél, Jismahjá, Mahat in Benajá so bili
nadzorniki pod roko Konanjája in njegovega brata Šimíja na
zapoved kralja Ezekíja in Azarjája, poveljnika Božje hiše.
14 Koré, sin Lévijevca Jimnáha, vratar proti vzhodu, je bil
nad prostovoljnimi daritvami Bogu, da razdeljuje daritve
Gospodu in najsvetejše stvari. 15 Poleg njega so bili Eden,
Minjamín, Ješúa, Šemajá, Amarjá in Šehanjá v mestih
duhovnikov, v svoji določeni službi, da dajo svojim bratom
po skupinah, tako velikim kakor malim, 16 poleg njihovega
rodovnika moških, starih od treh let in navzgor, celó vsak,
kdor vstopa v Gospodovo hišo, njegov dnevni delež za
njihovo službo po njihovih zadolžitvah, glede na njihove
skupine. 17 Tako rodovnikom duhovnikov po hiši njihovih
očetov kot Lévijevcem od dvajsetih let starosti in navzgor po
njihovih zadolžitvah, po njihovih skupinah. 18 In rodovnikom
vseh njihovih malčkov, njihovih žen, njihovih sinov in njihovih
hčera po vsej skupnosti, kajti v njihovi določeni službi so se
posvetili v svetosti. 19 Tudi od sinov duhovnika Arona, ki so
bili na poljih predmestij njihovih mest v vsakem posameznem
mestu, možje, ki so bili določeni po imenu, da dajo deleže
vsem moškim med duhovniki in vsem, ki so bili po rodovnikih
prešteti med Lévijevci. 20 Tako je storil Ezekíja po vsem
Judu in delal to, kar je bilo dobro, pravilno in resnično pred
Gospodom, svojim Bogom. 21 V vsakem delu, ki ga je začel
v službi Božje hiše, v postavi in v zapovedih, da išče svojega
Boga, je to počel z vsem svojim srcem in uspeval.

32 Po teh stvareh in ustanovitvi tega je prišel asirski kralj
Senaherib, vstopil v Juda, se utaboril zoper utrjena
mesta in mislil, da jih osvoji zase. 2 Ko je Ezekíja videl, da je
Senaherib prišel in da se je namenil, da se bojuje zoper
Jeruzalem, 3 se je posvetoval s svojimi princi in svojimi
mogočnimi možmi, da zamaši vodne studence, ki so bili
zunaj mesta, in ti so mu pomagali. 4 Tako je bilo tam skupaj

zbranih veliko ljudi, ki so zamašili vse studence in potok, ki je tekel čez sredo dežele, rekoč: »Zakaj bi prišli asirski kralji in našli mnogo vode?« **5** Prav tako se je okrepil in pozidal vse obzidje, ki je bil porušeno in ga dvignil k stolpom in drugi zid zunaj in popravil Miló v Davidovem mestu ter naredil puščic in ščitov v obilju. **6** Nad ljudstvom je postavil vojne poveljnike in jih zbral skupaj k sebi na ulici velikih vrat mesta in jim tolažilno govoril, rekoč: **7** »Bodite močni in pogumni, ne bodite prestrašeni niti zaprepadeni zaradi asirskega kralja niti zaradi vse množice, ki je z njim, kajti z nami jih je več kakor z njim. **8** Z njim je mesen laket, toda z nami je Gospod, naš Bog, da nam pomaga in da bori naše bitke.« In ljudstvo se je opiralo na besede Judovega kralja Ezekíja. **9** Za tem je asirski kralj Senaherib poslal svoje služabnike v Jeruzalem, (toda on sam je oblegal Lahíš in vsa njegova moč z njim) k Judovemu kralju Ezekíju in vsemu Judu, ki so bili v Jeruzalemu, rekoč: **10** »Tako govori asirski kralj Senaherib: ›Komu zaupate, da ostajate v obleganem Jeruzalemu? **11** Mar vas Ezekija ne prepričuje, da bi se prepustili smrti zaradi lakote in žeje, rekoč: › Gospod, naš Bog, nas bo osvobodil iz roke asirskega kralja?‹ **12** Mar ni isti Ezekíja odstranil njegove visoke kraje in njegove oltarje ter zapovedal Judu in Jeruzalemu, rekoč: ›Oboževali boste pred enim oltarjem in na njem zažigali kadilo?‹ **13** Ne veste, kaj smo jaz in moji očetje storili vsem ljudstvom drugih dežel? Mar so bili bogovi narodov tistih dežel kakorkoli zmožni svoje dežele osvoboditi iz moje roke? **14** Kdo je bil tam med vsemi bogovi tistih narodov, ki so jih moji očetje popolnoma uničili, ki bi lahko osvobodil svoje ljudstvo iz moje roke, da bi vas bil vaš Bog zmožen osvoboditi iz moje roke? **15** Zdaj torej naj vas Ezekíja ne zavede niti pregovori o tej zadevi niti mu še ne verjemite, kajti noben bog iz kateregakoli naroda ali kraljestva ni bil zmožen osvoboditi svojega ljudstva iz moje roke in iz roke mojih očetov. Kako veliko manj vas bo vaš Bog osvobodil iz moje roke?« **16** Njegovi služabniki so še bolj govorili zoper Gospoda Boga in zoper njegovega služabnika Ezekíja. **17** Napisal je tudi pisma, da udriha po Gospodu, Izraelovemu Bogu in da govori zoper njega, rekoč: »Kakor bogovi narodov drugih dežel niso osvobodili svojih ljudstev iz moje roke, tako Ezekíjev Bog ne bo osvobodil svojega ljudstva iz moje roke.« **18** Potem so z močnim glasom zaklicali v Judovskem jeziku jeruzalemskemu ljudstvu, ki so bili na obzidju, da jih prestrašijo in da jih vznemirijo, da bi lahko zavzeli mesto. **19** Govorili so zoper jeruzalemskega Boga kakor zoper bogove ljudstev zemlje, ki so bili delo človeških rok. **20** Zaradi tega razloga sta kralj Ezekíja in prerok Izaija, Amócov sin, molila in klicala k nebu. **21** In Gospod je poslal angela, ki je usmrtil vse močne junaške može ter voditelje in poveljnike v taboru asirskega kralja. Tako se je ta z osramočenim obrazom vrnil k svoji lastni deželi. Ko pa je prišel v hišo svojega boga, sta ga tam z mečem usmrtila tista [dva], ki sta prišla iz njegovih lastnih ledij. **22** Tako je Gospod rešil Ezekíja in prebivalce Jeruzalema iz roke asirskega kralja Senaheriba in iz roke vseh drugih ter jih usmerjal na vsaki strani. **23** Mnogi so Gospodu prinašali darila v Jeruzalem in darila Judovemu kralju Ezekíju, tako da je bil od takrat naprej poveličan v očeh vseh narodov. **24** V tistih dneh je bil Ezekíja na smrt bolan in molil h Gospodu in ta mu je spregovoril ter mu dal znamenje. **25** Toda Ezekíja ni povrnil glede na korist, izkazano njemu, kajti njegovo srce je bilo povzdignjeno. Zato je bil bes nad njim, nad Judom in [nad] Jeruzalemom. **26** Vendar se je Ezekíja ponižal zaradi ošabnosti svojega srca, tako on kakor prebivalci Jeruzalema, tako da v Ezekíjevih dneh Gospodov bes ni prišel nadnje. **27** Ezekíja je imel silno veliko bogastev in časti. Naredil si je zakladnice za srebro, zlato, dragocene kamne, dišave, ščite in za vse vrste prijetnih dragocenosti; **28** tudi skladišča za donos od žita, vina in olja in hleve za vse vrste živali in staje za trope. **29** Poleg tega si je priskrbel mesta, posesti tropov in čred v obilju, kajti Bog mu je dal zelo veliko imetja. **30** Ta isti Ezekíja je tudi ustavil gornji vodni tok Gihona in ga privedel naravnost dol k zahodni strani Davidovega mesta. Ezekíja je uspeval v vseh svojih delih. **31** Vendar ga je v zadevi predstavnikov babilonskih princev, ki so poslali k njemu, da povprašajo o čudežu, ki je bil storjen v deželi, Bog zapustil, da ga preizkusi, da bi lahko spoznal vse, kar je bilo v njegovem srcu. **32** Torej preostala izmed Ezekíjevih dejanj in njegova dobrota, glej, zapisana so v videnju preroka Amócovega sina Izaija ter v knjigi Judovih in Izraelovih kraljev. **33** Ezekíja je zaspal s svojimi očeti in pokopali so ga v glavnem izmed mavzolejev Davidovih sinov. Ves Juda in prebivalci Jeruzalema so mu ob njegovi smrti izkazali čast. Namesto njega je zakraljeval njegov sin Manáse.

33 Manáse je bil star dvanajst let, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval petinpetdeset let, **2** toda počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh, podobno ogabnostim poganov, ki jih je Gospod pregnal pred Izraelovimi otroki. **3** Kajti ponovno je zgradil visoke kraje, ki jih je njegov oče Ezekíja porušil, vzdignil Báalove oltarje, naredil ašere in oboževal vso vojsko neba ter jim služil. **4** Prav tako je zgradil oltarje v Gospodovi hiši, o kateri je Gospod rekel: »V Jeruzalemu bo moje ime na veke.« **5** Zgradil je oltarje za vso vojsko neba v dveh dvorih Gospodove hiše. **6** Svoje otroke je izročil, da gredo skozi ogenj v dolini sina

Hinómovega. Obeleževal je tudi čase, uporabljal izrekanje urokov, uporabljal čarovništvo in postopal z osebnim duhom in s čarovniki. Storil je mnogo zla v Gospodovih očeh, da ga izziva do jeze. **7** Postavil je izrezljano podobo, malika, ki ga je naredil v Božji hiši, o kateri je Bog rekel Davidu in njegovemu sinu Salomonu: »V tej hiši, v Jeruzalemu, ki sem jo izbral pred vsemi Izraelovimi rodovi, bom svoje ime postavil na veke. **8** Niti ne bom več odstranil Izraelovega stopala iz dežele, ki sem jo določil za vaše očete, tako da bodo pazili, da storijo vse, kar sem jim zapovedal, glede na celotno postavo, zakone in odredbe po Mojzesovi roki. **9** Tako je Manáse storil Judu in prebivalcem Jeruzalema, da zaidejo in da počnejo huje kakor pogani, ki jih je Gospod uničil pred Izraelovimi otroki. **10** Gospod je spregovoril Manáseju in njegovemu ljudstvu, toda niso hoteli prisluhniti. **11** Zato je Gospod nadnje privedel poveljnike vojske asirskega kralja, ki so Manáseja zajeli med trnjem in ga zvezali z okovi ter ga odvedli v Babilon. **12** Ko je bil v stiski, je iskal Gospoda, svojega Boga in se silno ponižal pred Bogom svojih očetov **13** in molil k njemu in izprošen je bil od njega in slišal je njegovo ponižno prošnjo in ga ponovno privedel k Jeruzalemu, v njegovo kraljestvo. Potem je Manáse spoznal, da je bil Gospod Bog. **14** Torej po tem je zgradil zid zunaj Davidovega mesta, na zahodni strani Gihona, v dolini, celo pri vhodu velikih ribjih vrat in obdal Ofel ter ga dvignil na zelo veliko višino in vojne poveljnike postavil v vsa utrjena Judova mesta. **15** Odstranil je tuje bogove in malike iz Gospodove hiše in vse oltarje, ki jih je zgradil na gori Gospodove hiše in v Jeruzalemu ter jih vrgel iz mesta. **16** Popravil je Gospodov oltar in na njem žrtvoval mirovne daritve in zahvalne daritve in Judu zapovedal, da služi Gospodu, Izraelovemu Bogu. **17** Kljub temu je ljudstvo še vedno darovalo na visokih krajih, vendar samo Gospodu, svojemu Bogu. **18** Torej preostala izmed Manásejevih dejanj, njegova molitev k njegovemu Bogu in besede vidcev, ki so mu govorili v imenu Gospoda, Izraelovega Boga, glej, ta so zapisana v knjigi Izraelovih kraljev. **19** Tudi njegova molitev in kako je bil Bog izprošen od njega, ves njegov greh, njegov prekršek in kraji, na katerih si je zgradil visoke kraje ter postavil ašere in rezane podobe, preden je bil ponižan. Glej, ta so zapisana med izreki vidcev. **20** Tako je Manáse zaspal s svojimi očeti in pokopali so ga v njegovi lastni hiši. Namesto njega je zakraljeval njegov sin Amón. **21** Amón je bil star dvaindvajset let, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval dve leti. **22** Toda počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh, kakor je počel njegov oče Manáse, kajti Amón je žrtvoval vsem izrezljanim podobam, ki jih je naredil njegov oče Manáse in jim služil. **23** Ni se ponižal pred Gospodom, kakor se je ponižal njegov oče Manáse, temveč je Amón bolj in bolj grešil. **24** In njegovi služabniki so se zarotili zoper njega in ga usmrtili v njegovi lastni hiši. **25** Toda ljudstvo dežele je usmrtilo vse tiste, ki so se zarotili zoper kralja Amóna in ljudstvo dežele je postavilo njegovega sina Jošíja za kralja namesto njega.

34 Jošíja je bil star osem let, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval enaintrideset let. **2** Delal je to, kar je bilo pravilno v Gospodovih očeh in hodil po poteh svojega očeta Davida in se ni nagnil niti k desni roki niti k levi. **3** Kajti v osmem letu svojega kraljevanja, ko je bil še mlad, je začel iskati Boga svojega očeta Davida in v dvanajstem letu je začel čistiti Juda in Jeruzalem pred visokimi kraji, ašerami, izrezljanimi podobami in ulitimi podobami. **4** V njegovi prisotnosti so porušili Báalove oltarje in podobe, ki so bile visoko nad njimi, je posekal. Ašere, izrezljane podobe in ulite podobe je zdrobil na koščke in iz njih naredil prah in ga raztresel po grobovih tistih, ki so jim žrtvovali. **5** Kosti duhovnikov je sežgal na njihovih oltarjih ter očistil Juda in Jeruzalem. **6** Tako je storil v mestih Manáseja, Efrájima in Simeona, celo do Neftálija, z njihovimi motikami naokoli. **7** Ko je porušil oltarje in ašere in je rezane podobe poteptal v prah in posekal vse malike po vsej izraelski deželi, se je vrnil v Jeruzalem. **8** Torej v osemnajstem letu njegovega kraljevanja, ko je očistil deželo in hišo, je poslal Acaljájevega sina Šafána, voditelja mesta Maasejája in Joaházovega sina letopisca Joáha, da popravi hišo Gospoda, svojega Boga. **9** Ko so prišli k vélikemu duhovniku Hilkijáju so izročili denar, ki je bil prinesen v Božjo hišo, ki so ga zbrali Lévijevci, ki so varovali vrata, iz roke Manáseja, Efrájima in vsega Izraelovega preostanka in od vsega Juda in Benjamina in se vrnili v Jeruzalem. **10** Položili so ga v roko delavcev, ki so imeli nadzor nad Gospodovo hišo in ga izročili delavcem, ki so delali v Gospodovi hiši, da hišo popravijo in izboljšajo. **11** Izročila sta ga celo rokodelcem in graditeljem, da kupijo klesan kamen, les za vezi in da tlakujejo hiše, ki so jih Judovi kralji uničili. **12** Možje so zvesto opravljali delo in njihovi nadzorniki so bili Jahat in Obadjá, Lévijevca izmed Meraríjevih sinov; Zeharjá in Mešulám izmed Kehátovih sinov, da bi ga nadzirali in drugi izmed Lévijevcev, vsi, ki so vešči glasbenih instrumentov. **13** Bili so tudi nad nosilci bremen in bili so nadzorniki vseh teh, ki so na kakršen koli način opravljali delo. Izmed Lévijevcev so bili pisarji, častniki in vratarji. **14** Ko so jemali ven denar, ki je bil prinesen v Gospodovo hišo, je duhovnik Hilkijá našel knjigo Gospodove postave, ki je bila dana po Mojzesu. **15** Hilkijá je odgovoril in pisarju Šafánu rekel: »V Gospodovi hiši sem

našel knjigo postave.« In Hilkijá je knjigo izročil Šafánu. 16 Šafán je knjigo odnesel h kralju in [poleg tega] kralju prinesel besedo, rekoč: »Vse, kar je bilo poverjeno tvojim služabnikom, so to storili.« 17 Skupaj so zbrali denar, ki je bil najden v Gospodovi hiši ter ga izročili v roko nadzornikov in delavcev. 18 Potem je pisar Šafán povedal kralju, rekoč: »Duhovnik Hilkijá mi je izročil knjigo.« In Šafán jo je bral pred kraljem. 19 Zgodilo se je, ko je kralj slišal besede postave, da je pretrgal svoja oblačila. 20 Kralj je ukazal Hilkijáju, Šafánovemu sinu Ahikámu, Mihajájevemu sinu Abdónu, pisarju Šafánu in kraljevemu služabniku Asajáju, rekoč: 21 »Pojdite, vprašajte Gospoda zame in za tiste, ki so preostali v Izraelu in Judu, glede besed knjige, ki se je našla, kajti velik je Gospodov bes, ki je izlit na nas, ker se naši očetje niso držali Gospodove besede, da bi delali po vsem, kar je napisano v tej knjigi.« 22 Hilkijá in tisti, ki jih je kralj določil, so odšli k prerokinji Huldi, ženi Šalúma, Tikvájevega sina, Hasrájevega sina, varuha garderobe (torej prebivala je v Jeruzalemu, v drugem okraju) in ji prav tako govorili. 23 Odgovorila jim je: »Tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›Povejte človeku, ki vas je poslal k meni: 24 ›Tako govori Gospod: ›Glejte, zlo bom privedel nad ta kraj in nad njegove prebivalce, celó vsa prekletstva, ki so zapisana v knjigi, ki so jo brali pred Judovim kraljem, 25 ker so me zapustili in zažigali kadilo drugim bogovom, da bi me lahko dražili do jeze z vsemi deli svojih rok, zato bo moj bes izlit na ta kraj in ne bo pogašen. 26 Kar se tiče Judovega kralja, ki vas je poslal, da poizveste od Gospoda, mu boste rekli takole: ›Tako govori Gospod, Izraelov Bog, glede besed, ki si jih slišal: 27 ›Ker je bilo tvoje srce nežno in si se ponižal pred Bogom, ko si slišal njegove besede zoper to mesto in zoper njegove prebivalce in se ponižuješ pred menoj in si pretrgal svoja oblačila in jokal pred menoj; celo tudi jaz sem te slišal, ‹ govori Gospod. 28 ›Glej, zbral te bom k tvojim očetom in v miru boš zbran k svojemu grobu niti tvoje oči ne bodo videle vsega zla, ki ga bom privedel nad ta kraj in nad prebivalce istega.‹« Tako so kralju ponovno prinesli besedo. 29 Potem je kralj poslal in zbral skupaj vse starešine iz Juda in Jeruzalema. 30 Kraj je odšel gor v Gospodovo hišo in vsi Judovi možje, prebivalci Jeruzalema, duhovniki, Lévijevci in vse ljudstvo, veliki in mali, in na njihova ušesa je bral vse besede knjige zaveze, ki se je našla v Gospodovi hiši. 31 Kralj je stal na svojem mestu in sklenil zavezo pred Gospodom, da hodi za Gospodom in da se drži njegovih zapovedi, njegovih pričevanj in njegovih zapovedi z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo, da izpolni besede zaveze, ki so zapisane v tej knjigi. 32 Vsem, ki so bili prisotni v Jeruzalemu in Benjaminu, je velel, da pristopijo k temu. Prebivalci Jeruzalema so storili glede na zavezo Boga, Boga svojih očetov. 33 Jošíja je odvzel vse ogabnosti iz vseh dežel, ki so pripadale Izraelovim otrokom in pripravil vse, ki so bili prisotni v Izraelu, da služijo, torej da služijo Gospodu, svojemu Bogu. In vse svoje dni se niso odvrnili od sledenja Gospodu, Bogu svojih očetov.

35 Poleg tega je Jošíja praznoval pasho Gospodu v Jeruzalemu. Na štirinajsti dan prvega meseca so zaklali pashalno jagnje. 2 Postavil je duhovnike po njihovih zadolžitvah in jih ohrabril, da služijo v Gospodovi hiši. 3 Lévijevcem, ki so učili ves Izrael, ki so bili sveti Gospodu, je rekel: »Sveto skrinjo postavite v hišo, ki jo je zgradil Salomon, Davidov sin, Izraelov kralj. Ta naj ne bo breme na vaših ramah. Služite torej Gospodu, svojemu Bogu in njegovemu ljudstvu Izraelu 4 in pripravite se po hišah svojih očetov, po svojih skupinah glede na pisanje Izraelovega kralja Davida in glede na pisanje njegovega sina Salomona. 5 Stojte na svetem kraju, glede na razdelitve družin očetov, vaših bratov [od] ljudstva, in glede na razdelitev družin Lévijevcev. 6 Tako zakoljite pashalno jagnje, se posvetite in pripravite svoje brate, da bodo lahko storili glede na Gospodovo besedo, po Mojzesovi roki. 7 Jošíja je dal ljudstvu od tropa jagnjeta in kozličke, vse za pashalne daritve, za vse, ki so bili prisotni, do številke trideset tisoč in tri tisoč bikcev. To je bilo od kraljevega imetja. 8 Njegovi princi so voljno dali ljudstvu, duhovnikom in Lévijevcem. Hilkijá, Zeharjá in Jehiél, voditelji Božje hiše, so dali duhovnikom za pashalne daritve dva tisoč in šeststo [glav] majhne živine in tristo volov. 9 Tudi Konanjá, Šemajá in Netanél, njegovi bratje in Hašabjá, Jeiél in Jozabád, vodje Lévijevcev, so dali Lévijevcem za pashalne daritve pet tisoč [glav] majhne živine in petsto volov. 10 Tako je bila služba pripravljena in duhovniki so stali na svojem kraju in Lévijevci po svojih skupinah, glede na kraljevo zapoved. 11 Zaklali so pashalno jagnje in duhovniki so poškropili kri iz njihovih rok, Lévijevci pa so jih odrli. 12 Odstranili so žgalne daritve, da bi jih lahko dali glede na oddelke družin ljudstva, da darujejo Gospodu, kakor je to zapisano v Mojzesovi knjigi. In tako so storili z voli. 13 Pashalno jagnje so pekli z ognjem, glede na odredbo. Toda ostale svete daritve so kuhali v loncih, v kotlih in v ponvah in jih naglo razdelili med vse ljudstvo. 14 Potem so pripravili zase in za duhovnike, ker so bili duhovniki, Aronovi sinovi, zaposleni pri darovanju žgalnih daritev in tolšče do noči, zato so Lévijevci pripravili zase in za duhovnike, Aronove sinove. 15 Pevci, Asáfovi sinovi,

so bili na svojem mestu, glede na zapoved Davida, Asáfa, Hemána in kraljevega vidca Jedutúna. Vratarji so čakali pri vsakih velikih vratih. Niso mogli oditi od svoje službe, kajti njihovi bratje Lévijevci so pripravljali zanje. **16** Tako je bila vsa Gospodova služba pripravljena isti dan, da praznujejo pasho in da darujejo žgalne daritve na Gospodovem oltarju, glede na zapoved kralja Jošíja. **17** Izraelovi otroci, ki so bili prisotni, so ob tistem času sedem dni praznovali pasho in praznik nekvašenega kruha. **18** Nobene pashe ni bilo podobne tej, ki so jo praznovali v Izraelu, od dni preroka Samuela niti niso vsi Izraelovi kralji praznovali takšne pashe, kot so jo praznovali Jošíja, duhovniki, Lévijevci in ves Juda, Izrael in prebivalci Jeruzalema, ki so bili prisotni. **19** V osemnajstem letu kraljevanja Jošíja so praznovali to pasho. **20** Po vsem tem, ko je Jošíja pripravil tempelj, je prišel gor iz Egipta kralj Nehu, da se bojuje zoper Kárkemiš pri Evfratu. Jošíja je odšel ven zoper njega. **21** Toda ta je k njemu poslal predstavnike, rekoč: »Kaj imam opraviti s teboj, Judov kralj? Danes nisem prišel zoper tebe, temveč zoper hišo, s katero imam vojno, kajti Bog mi je zapovedal, da pohitim. Zadrži se pred vmešavanjem z Bogom, ki je z menoj, da te on ne uniči.« **22** Kljub temu Jošíja svojega obraza ni hotel obrniti od njega, temveč se je preoblekel, da bi se lahko boril z njim in ni prisluhnil besedam Nehuja iz Božjih ust in je šel, da se bojuje v dolini Megído. **23** Lokostrelci pa so zadeli kralja Jošíja in kralj je rekel svojim služabnikom: »Odpeljite me proč, kajti hudo sem ranjen. **24** Njegovi služabniki so ga torej vzeli iz tega bojnega voza in ga položili na drug bojni voz, ki ga je imel. Privedli so ga v Jeruzalem in umrl je in bil pokopan v enem izmed mavzolejev svojih očetov. Ves Juda in Jeruzalem je žaloval za Jošíjem. **25** Jeremija je žaloval za Jošíjem in vsi pevci in pevke so do tega dne v svojih žalostinkah govorili o Jošíju in jih naredili za odredbo v Izraelu. Glej, zapisane so v žalostinkah. **26** Torej preostala izmed Jošíjevih dejanj in njegova dobrota, glede na to, kar je bilo napisano v Gospodovi postavi **27** in njegova dejanja, prva in zadnja, glej, zapisana so v knjigi Izraelovih in Judovih kraljev.

36 Potem je ljudstvo dežele vzelo Jošíjevega sina Joaháza in ga v Jeruzalemu postavilo [za] kralja namesto njegovega očeta. **2** Joaház je bil star triindvajset let, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval tri mesece. **3** Egiptovski kralj ga je odstavil v Jeruzalemu in deželo obsodil na sto talentov srebra in talent zlata. **4** Egiptovski kralj je postavil njegovega brata Eljakíma [za] kralja nad Judom in Jeruzalemom ter njegovo ime spremenil v Jojakím. Neho je vzel njegovega brata Joaháza in ga odvedel v Egipt. **5** Jojakím je bil star petindvajset let, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljevati enajst let. Počel je to, kar je bilo zlo v očeh Gospoda, njegovega Boga. **6** Zoper njega je prišel gor babilonski kralj Nebukadnezar in ga zvezal v okove, da ga odvede v Babilon. **7** Nebukadnezar je v Babilon odnesel tudi posode Gospodove hiše in jih postavil v svoj tempelj v Babilonu. **8** Torej preostala izmed Jojakímovih dejanj in njegove ogabnosti, ki jih je storil in to, kar je bilo najdeno v njem, glej, ta so zapisana v knjigi Izraelovih in Judovih kraljev, in namesto njega je zakraljeval njegov sin Jojahín. **9** Jojahín je bil star osem let, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval tri mesece in deset dni. Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh. **10** Ko je minilo leto, je kralj Nebukadnezar poslal in ga privedel v Babilon, s čudovitimi posodami Gospodove hiše in je njegovega brata Sedekíja postavil [za] kralja nad Judom in Jeruzalemom. **11** Sedekíja je bil star enaindvajset let, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval enajst let. **12** Počel je to, kar je bilo zlo v očeh Gospoda, njegovega Boga in se ni ponižal pred prerokom Jeremijem, ki je govoril iz Gospodovih ust. **13** Uprl se je tudi zoper kralja Nebukadnezarja, ki ga je pripravil, da prisеže pri Bogu. Toda otrdil je svoj vrat in zakrknil svoje srce pred obrnitvijo h Gospodu, Izraelovemu Bogu. **14** Poleg tega so se vse vodje izmed duhovnikov in ljudstva zelo pregrešili za vsemi ogabnostmi poganov in oskrunili Gospodovo hišo, ki jo je posvetil v Jeruzalemu. **15** Gospod, Bog njihovih očetov je pošiljal k njim po svojih poslancih, zgodaj vstajal in pošiljal, ker je imel sočutje do njegovega ljudstva in do njegovih prebivališč. **16** Toda zasmehovali so Božje poslance, prezirali njegove besede in zlorabljali njegove preroke, dokler ni zoper njegovo ljudstvo vstal Gospodov bes, dokler tam ni bilo zdravila. **17** Zato je nadnje privedel kralja Kaldejcev, ki je njihove mladeniče usmrtil z mečem v hiši njihovega svetišča in ni imel sočutja nad mladeničem ali mladenko, starcem ali tistim, ki je sklonjen zaradi starosti; vse jih je izročil v njegovo roko. **18** Vse posode Božje hiše, velike in majhne, zaklade Gospodove hiše in kraljeve zaklade in [zaklade] njegovih princev; vse te je prinesel v Babilon. **19** Zažgali so Božjo hišo, porušili jeruzalemsko obzidje, vse palače požgali z ognjem in uničili vse njegove čudovite posode. **20** Tiste, ki so pobegnili pred mečem, je odvedel v Babilon, kjer so bili služabniki njemu in njegovim sinovom do kraljevanja perzijskega kraljestva, **21** da izpolni Gospodovo besedo po Jeremijevih ustih, dokler se dežela ne naužije svojih šabat, kajti dokler leži zapuščena, praznuje šabate, da izpolni sedemdeset let. **22** Torej v prvem letu perzijskega kralja Kira, da bi se Gospodova beseda, govorjena po ustih

Jeremija, lahko dovršila, je Gospod razvnel duha perzijskega
kralja Kira, da je naredil razglas po vsem svojem kraljestvu
in ga položil tudi v pisanje, rekoč: **23** »Tako govori Kir, kralj
Perzije: ›Vsa kraljestva zemlje je Gospod, Bog nebes, izročil
meni in zadolžil me je, da mu zgradim hišo v Jeruzalemu, ki
je v Judeji. Kdo je tukaj med vami izmed vsega njegovega
ljudstva? Gospod, njegov Bog naj bo z njim in naj ta gre
gor.‹«

Ezra

1 Torej v prvem letu perzijskega kralja Kira, da se je lahko izpolnila Gospodova beseda po Jeremijevih ustih, je Gospod razvnel duha perzijskega kralja Kira, da je naredil razglas po vsem svojem kraljestvu in ga položil tudi v pisanje, rekoč: **2** »Tako govori perzijski kralj Kir: › Gospod, Bog nebes, mi je izročil vsa kraljestva zemlje in me zadolžil, da mu zgradim hišo v Jeruzalemu, ki je v Judeji. **3** Kdo je tam med vami izmed vsega njegovega ljudstva? Njegov Bog bo z njim in ta naj gre gor v Jeruzalem, ki je v Judeji in zgradi hišo Gospodu, Izraelovemu Bogu (on je Bog), ki je v Jeruzalemu. **4** Kdorkoli pa ostaja na kateremkoli kraju, kjer začasno biva, naj mu možje iz njegovega kraja pomagajo s srebrom, z zlatom, z dobrinami in z živalmi, poleg prostovoljnih daritev za Božjo hišo, ki je v Jeruzalemu.‹« **5** Potem so vstali vodja očetov Juda in Benjamina, duhovniki in Lévijevci, z vsemi tistimi, ki jih je dvignil Božji duh, da gredo gor gradit Gospodovo hišo, ki je v Jeruzalemu. **6** Vsi, ki so bili okoli njih, so svoje roke okrepili s posodami iz srebra, z zlatom, z dobrinami in z živalmi in z dragocenimi stvarmi, poleg vsega, kar so prostovoljno darovali. **7** Tudi kralj Kir je prinesel posode iz Gospodove hiše, ki jih je Nebukadnezar prinesel iz Jeruzalema in jih postavil v hišo svojih bogov, **8** celo tiste je perzijski kralj Kir prinesel naprej po roki zakladnika Mitridáta in jih odštel Judovemu princu Šešbacárju. **9** To je njihovo število: trideset velikih pladnjev iz zlata, tisoč velikih pladnjev iz srebra, devetindvajset nožev, **10** trideset umivalnikov iz zlata, srebrnih umivalnikov druge vrste štiristo deset in tisoč drugih posod. **11** Vseh posod iz zlata in iz srebra je bilo pet tisoč štiristo. Vse te je Šešbacár prinesel gor s tistimi iz ujetništva, ki so bili iz Babilona privedeni gor v Jeruzalem.

2 Torej to so otroci iz province, ki se je dvignila iz ujetništva, izmed tistih, ki so bili odvedeni proč, ki jih je babilonski kralj Nebukadnezar odvedel v Babilon in so ponovno prišli v Jeruzalem in Judejo, vsak v svoje mesto, **2** ki so prišli z Zerubabélom: Ješúa, Nehemija, Serajá, Reelajá, Mordohaj, Bilšán, Mispar, Bigváj, Rehúm in Baaná. Število mož Izraelovega ljudstva: **3** Paróševih otrok dva tisoč sto dvainsedemdeset; **4** Šefatjájevih otrok tristo dvainsedemdeset; **5** Aráhovih otrok sedemsto petinsedemdeset; **6** Pahat Moábovih otrok, od otrok Ješúa in Joába, dva tisoč osemsto dvanajst; **7** Elámovih otrok tisoč dvesto štiriinpetdeset; **8** Zatújevih otrok devetsto petinštirideset; **9** Zakájevih otrok sedemsto šestdeset; **10** Baníjevih, otrok šeststo dvainštirideset. **11** Bebájevih otrok šeststo triindvajset; **12** Azgádovih otrok tisoč dvesto dvaindvajset; **13** Adonikámovih otrok šeststo šestinšestdeset; **14** Bigvájevih otrok dva tisoč šestinpetdeset; **15** Adínovih otrok štiristo štiriinpetdeset; **16** Atêrjevih otrok, od Ezekíja, osemindevetdeset; **17** Becájevih otrok tristo triindvajset; **18** Jorájevih otrok sto dvanajst; **19** Hašúmovih otrok dvesto triindvajset; **20** Gibárjevih otrok petindevetdeset; **21** otrok iz Betlehema sto triindvajset; **22** mož iz Netófe šestinpetdeset; **23** mož iz Anatóta sto osemindvajset; **24** otrok iz Azmáveta dvainštirideset; **25** otrok iz Kirját Aríma, Kefíre in Beeróta sedemsto triinštirideset; **26** otrok iz Rame in Gabe šeststo enaindvajset; **27** mož iz Mihmása sto dvaindvajset; **28** mož iz Betela in Aja dvesto triindvajset; **29** otrok iz Nebója dvainpetdeset; **30** otrok iz Magbíša sto šestinpetdeset; **31** otrok iz drugega Eláma tisoč dvesto štiriinpetdeset; **32** otrok iz Haríma tristo dvajset; **33** otrok iz Loda, Hadída in Onója sedemsto petindvajset; **34** otrok iz Jerihe tristo petinštirideset; **35** otrok iz Senaája tri tisoč šeststo trideset. **36** Duhovniki: Jedajájevi otroci iz Ješúove hiše devetsto triinsedemdeset; **37** Imêrjevih otrok tisoč dvainpetdeset; **38** Pašhúrjevih otrok tisoč dvesto sedeminštirideset; **39** Harímovih otrok tisoč sedemnajst. **40** Lévijevci: otroci Ješúa in Kadmiéla, od Hodavijájevih otrok štiriinsedemdeset. **41** Pevci: Asáfovih otrok sto osemindvajset. **42** Otroci vratarjev: Šalúmovi otroci, Atêrjevi otroci, Talmónovi otroci, Akúbovi otroci, Hatitájevi otroci, Šobájevi otroci, vseh sto devetintrideset. **43** Netinimci: Cihájevi otroci, Hasufájevi otroci, Tabaótovi otroci, **44** Kerósovi otroci, Siáhovi, otroci, Padónovi otroci, **45** Lebanájevi otroci, Hagabájevi otroci, Akúbovi otroci, **46** Hagábovi otroci, Salmájevi otroci, Hanánovi otroci, **47** Gidélovi otroci, Gaharjevi otroci, Reajájevi otroci, **48** Recínovi otroci, Nekodájevi otroci, Gazámovi otroci, **49** Uzájevi otroci, Paséahovi otroci, Besájevi otroci, **50** Asnájevi otroci, otroci Meunéjcev, otroci Nefuséjcev, **51** Bakbúkovi otroci, Hakufájevi otroci, Harhúrjevi otroci, **52** Baclútovi otroci, Mehidájevi otroci, Haršájevi otroci, **53** Barkósovi otroci, Siserájevi otroci, Temahovi otroci, **54** Necíahovi otroci, Hatifájevi otroci. **55** Otroci Salomonovih služabnikov: Sotájevi otroci, Soféretovi otroci, Perudájevi otroci, **56** Jaaláhjevi otroci, Darkónovi otroci, Gidélovi otroci, **57** Šefatjájevi otroci, Hatílovi otroci, Pohêret Cebájimovi otroci, Amíjevi otroci. **58** Vseh Netinimcev in otrok Salomonovih služabnikov je bilo tristo dvaindevetdeset. **59** In to so bili tisti, ki so odšli gor iz Tel Melaha, Tel Harše, Kerúba, Adana in Imêrja, toda niso mogli pokazati hiše svojega očeta in svojega semena, če so bili iz Izraela: **60** Delajájevi otroci, Tobijevi otroci, Nekodájevi otroci, šeststo dvainpetdeset. **61** Izmed otrok duhovnikov:

Habajájevi otroci, Kocovi otroci, otroci Barzilája; ki si je vzel ženo izmed hčera Gileádca Barzilája in je bil imenovan po njihovem imenu. 62 Ti so iskali svoj seznam med tistimi, ki so bili prešteti po rodovniku, toda niso bili najdeni, zato so bili le-ti, kakor omadeževani, odstranjeni od duhovništva. 63 In Tirsata jim je rekel, da naj ne jedo od najsvetejših stvari, dokler ne vstane duhovnik z Urímom in Tumímom. 64 Celotne skupnosti je bilo skupaj dvainštirideset tisoč tristo šestdeset, 65 poleg njihovih služabnikov in njihovih služabnic, od katerih jih je bilo tam sedem tisoč tristo sedemintrideset. Tam je bilo med njimi dvesto pevcev in pevk. 66 Njihovih konjev je bilo sedemsto šestintrideset, njihovih mul dvesto petinštirideset, 67 njihovih kamel štiristo petintrideset in njihovih oslov šest tisoč sedemsto dvajset. 68 Nekateri izmed vodij očetov so, ko so prišli v Gospodovo hišo, ki je v Jeruzalemu, prostovoljno darovali za Božjo hišo, da se ta postavi na njenem mestu. 69 Po svoji zmožnosti so v delovni sklad darovali enainšestdeset tisoč darejkov zlata, pet tisoč funtov srebra in sto duhovniških oblačil. 70 Tako so duhovniki, Lévijevci, nekateri izmed ljudstva, pevci, vratarji in Netinimci prebivali v svojih mestih in ves Izrael v svojih mestih.

3 Ko je prišel sedmi mesec in so bili Izraelovi otroci v mestih, se je ljudstvo kakor en človek zbralo skupaj v Jeruzalemu. 2 Potem je vstal Jocadákov sin Ješúa in njegovi bratje duhovniki in Šealtiélov sin Zerubabél in njegovi bratje in zgradili so oltar Izraelovemu Bogu, da na njem darujejo žgalne daritve, kakor je to zapisano v postavi Mojzesa, Božjega moža. 3 Nad njegovimi podnožji so postavili oltar, kajti strah je bil nad njimi zaradi ljudstva tistih dežel. Na njem so darovali žgalne daritve Gospodu, torej žgalne daritve zjutraj in zvečer. 4 Imeli so tudi šotorski praznik, kakor je ta zapisan in darovali so dnevne žgalne daritve po številu, glede na navado, kakor je zahtevala vsakodnevna dolžnost. 5 Potem so darovali nenehno žgalno daritev, tako na mlaje in ob vseh določenih Gospodovih praznikih, [tisti], ki so bili posvečeni in od vsakega, ki je voljno daroval prostovoljno daritev Gospodu. 6 Od prvega dne sedmega meseca so začeli darovati žgalne daritve Gospodu. Toda temelj Gospodovega templja še ni bil položen. 7 Denar so dajali tudi zidarjem in tesarjem; in hrano, pijačo in olje tistim iz Sidóna in tistim iz Tira, da iz Libanona pripeljejo cedrova drevesa k morju pri Jopi, glede na dovoljenje, ki so ga imeli od perzijskega kralja Kira. 8 Torej v drugem letu svojega prihoda k Božji hiši v Jeruzalemu, v drugem mesecu, so začeli Šealtiélov sin Zerubabél, Jocadákov sin Ješúa in preostanek izmed njihovih bratov duhovnikov in Lévijevcev in vsi tisti, ki so prišli iz ujetništva v Jeruzalem in določili so Lévijevce, od dvajset let stare in navzgor, da poženejo delo Gospodove hiše. 9 Potem so skupaj vstali Ješúa, s svojimi sinovi in svojimi brati, Kadmiél in njegovi sinovi, Judovi sinovi, da postavijo delavce v Božji hiši, Henadádove sinove z njihovimi sinovi in njihovimi brati Lévijevci. 10 Ko so graditelji položili temelj Gospodovemu templju, so postavili duhovnike v njihovi obleki s trobentami in Lévijevce, Asáfove sinove, s cimbalami, da hvalijo Gospoda, po odredbi Izraelovega kralja Davida. 11 Peli so skupaj po skupini v slavljenju in zahvaljevanju Gospodu, ker je dober, kajti njegovo usmiljenje do Izraela traja večno. In vse ljudstvo je vriskalo z močnim vzklikanjem, ko so hvalili Gospoda, ker je bil položen temelj Gospodove hiše. 12 Vendar pa so mnogi izmed duhovnikov in Lévijevcev in vodij očetov, ki so bili starodavni ljudje, ki so videli prvo hišo, ko so bili temelji te hiše položeni pred njihovimi očmi, jokali z močnim glasom in mnogi so zaradi radosti na glas vzklikali, 13 tako da ljudstvo ni moglo razločiti glasu radostnega vzklikanja od glasu jokanja ljudstva, kajti ljudstvo je vzklikalo z glasnim vriskom in zvok je bilo slišati daleč proč.

4 Torej, ko so Judovi in Benjaminovi nasprotniki slišali, da so otroci iz ujetništva gradili tempelj Gospodu, Izraelovemu Bogu, 2 so potem prišli k Zerubabélu in k vodjem očetov ter jim rekli: »Naj gradimo z vami, kajti iščemo vašega Boga, kakor ga iščete vi. Darujemo mu od dni asirskega kralja Asarhadóna, ki nas je privedel sèm gor.« 3 Toda Zerubabél, Ješúa in drugi izmed vodij Izraelovih očetov, so jim rekli: »Ničesar nimate z nami, da gradite hišo našemu Bogu, temveč bomo mi sami gradili Gospodu, Izraelovemu Bogu, kakor nam je zapovedal perzijski kralj Kir.« 4 Potem je ljudstvo dežele slabilo roke Judovega ljudstva in jim oteževalo gradnjo 5 in zoper njih so najeli svetovalce, da onemogočajo njihov namen vse dni perzijskega kralja Kira, celo do kraljevanja perzijskega kralja Dareja. 6 In v kraljevanju Ahasvérja, na začetku njegovega kraljevanja, so mu napisali obtožbo zoper prebivalce Juda in Jeruzalema. 7 V dneh Artakserksa so Bišlám, Mitridát, Tabeél in ostali njihovi družabniki, pisali Artakserksu, kralju Perzije. Pisanje pisma je bilo napisano v sirskem jeziku in pojasnjeno v sirskem jeziku. 8 Kancler Rehúm in pisar Šimšáj sta kralju Artakserksu napisala pismo zoper Jeruzalem na ta način. 9 Potem so napisali kancler Rehúm, pisar Šimšáj in ostali njegovi družabniki, Dinaji, Afarsatkaji, Tarpelaji, Afarsaji, Arkovci, Babilonci, Susančani, Dehaji in Elámci, 10 in preostanek narodov, ki jih je veliki in plemeniti Asenapár

privedel čez in nastanil v mestih Samarije in preostanek, ki so na tej strani reke in itd. 11 To je prepis pisma, ki so ga poslali k njemu, torej kralju Artakserksu: ›Tvoji služabniki, ljudje na tej strani reke itd. 12 To bodi znano kralju, da Judje, ki so od tebe prišli k nam v Jeruzalem, gradijo uporno in slabo mesto in postavili so njegove zidove in povezali temelje. 13 To bodi sedaj znano kralju, da če bo to mesto zgrajeno in zidovi ponovno postavljeni, potem ne bodo plačevali pristojbine, davka in carine in tako boš oškodoval prihodke kraljev. 14 Torej ker imamo vzdrževanje od kraljeve palače in to ni primerno za nas, da vidimo kraljevo nečast, smo zato poslali in potrdili kralju, 15 da bo lahko narejena preiskava v knjigi zapisov tvojih očetov. Tako boš našel v knjigi zapisov in spoznal, da je to mesto uporno mesto in škodljivo za kralje in province in da so snovali vstaje znotraj davnih časov, zaradi katerega razloga je bilo to mesto uničeno. 16 Potrjujemo kralju, da če bo to mesto ponovno zgrajeno in njegovi zidovi postavljeni, to pomeni, da ne boš imel nobenega deleža na tej strani reke.‹ 17 Potem je kralj poslal odgovor kanclerju Rehúmu, pisarju Šimšáju in ostalim njegovim družabnikom, ki prebivajo v Samariji in k drugim preko reke: ›Mir itd. 18 Pismo, ki ste nam ga poslali, je bilo razločno prebrano pred menoj. 19 Zapovedal sem in narejena je bila preiskava in najdeno je, da je to mesto od starih časov snovalo upor zoper kralje in da sta v njem narejena vstaja in upor. 20 Mogočni kralji so bili tudi nad Jeruzalemom, ki je vladal nad vsemi deželami onkraj reke in njim so plačevali pristojbino, davek in carino. 21 Izdajte sedaj zapoved, da ti možje prenehajo in da to mesto ne bo zgrajeno, dokler od mene ne bo izdana druga zapoved. 22 Pazite sedaj, da vam to ne spodleti. Zakaj bi škoda rasla na škodo kraljev?‹ 23 Torej ko je bil prepis Artakserksovega pisma prebran pred Rehúmom, pisarjem Šimšájem in njihovimi družabniki, so v naglici odšli gor v Jeruzalem k Judom in jih s silo in močjo pripravili, da odnehajo. 24 Potem je prenehalo delo Božje hiše, ki je v Jeruzalemu. Tako je prenehalo do drugega leta kraljevanja perzijskega kralja Dareja.

5 Potem sta preroka, prerok Agej in Zaharija, Idójev sin, prerokovala Judom, ki so bili v Judeji in Jeruzalemu, v imenu Izraelovega Boga, celó njim. 2 Potem sta vstala Šealtiélov sin Zerubabél in Jocadákov sin Ješúa in začela graditi Božjo hišo, ki je v Jeruzalemu in z njima so bili Božji preroki, ki so jima pomagali. 3 Ob istem času je prišel k njim Tatenáj, voditelj na tej strani reke in Šetár Boznáj in njihovi družabniki in so jim rekli tako: »Kdo vam je zapovedal, da zgradite to hišo in da postavite to obzidje?« 4 Potem smo jih vprašali na ta način: »Kako je ime možem, ki delajo to zgradbo?« 5 Toda oko njihovega Boga je bilo nad Judovimi starešinami, da jim niso mogli storiti, da odnehajo, dokler zadeva ni prišla k Dareju. In potem so glede te zadeve po pismu vrnili odgovor. 6 Prepis pisma, ki so ga Tatenáj, voditelj na tej strani reke in Šetár Boznáj in njegovi družabniki Afarsahejci, ki so bili na tej strani reke, poslali kralju Dareju. 7 Poslali so mu pismo, v katerem je bilo napisano takole: ›Kralju Dareju, ves mir. 8 Bodi to znano kralju, da smo šli v judejsko provinco, k hiši vélikega Boga, ki je zgrajena z velikimi kamni in tramove polagajo v zidove in to delo hitro napreduje in uspeva v njihovih rokah. 9 Potem smo vprašali te starešine in jim rekli tako: ›Kdo vam je zapovedal, da gradite to hišo in da postavite te zidove?‹ 10 Vprašali smo jih tudi za njihova imena, da ti potrdimo, da lahko napišemo imena mož, ki so bili glavni izmed njih. 11 In tako so nam vrnili odgovor, rekoč: ›Mi smo služabniki Boga nebes in zemlje in gradimo hišo, ki je bila zgrajena teh mnogo let nazaj, ki jo je veliki Izraelov kralj zgradil in postavil. 12 Toda potem ko so naši očetje dražili Boga nebes do besa, jih je dal v roko babilonskega kralja Nebukadnezarja, Kaldejca, ki je uničil to hišo in ljudstvo odvedel proč v Babilon. 13 Toda v prvem letu babilonskega kralja Kira je isti kralj Kir izdal odlok, da se gradi ta Božja hiša. 14 Tudi posode iz zlata in srebra iz Božje hiše, ki jih je Nebukadnezar vzel iz templja, ki je bil v Jeruzalemu in jih prenesel v babilonski tempelj, te je kralj Kir vzel iz babilonskega templja in izročene so bile nekomu, katerega ime je bilo Šešbacár, ki ga je postavil za voditelja 15 in mu rekel: ›Vzemi te posode, pojdi, odnesi jih v tempelj, ki je v Jeruzalemu in naj bo Božja hiša zgrajena na svojem mestu.‹ 16 Potem je prišel isti Šešbacár in položil temelj Božji hiši, ki je v Jeruzalemu in od tega časa celo do sedaj je ta v gradnji in še ni dokončana. 17 Zdaj torej, če se to zdi dobro kralju, naj se preišče v kraljevi zakladni hiši, ki je tam v Babilonu, če je to tako, da je bil izdan odlok kralja Kira, da se zgradi to Božjo hišo v Jeruzalemu in naj nam kralj pošlje svojo voljo glede te zadeve.‹‹

6 Potem je kralj Darej izdal odlok in narejena je bila preiskava v hiši zvitkov, kjer so bili v Babilonu shranjeni zakladi. 2 In tam pri Ahmeti, v palači, ki je v provinci Medijcev, je bil najden zvitek in v njem je bil tako zapisan zapis: 3 ›V prvem letu kralja Kira je isti kralj Kir izdal odlok glede Božje hiše v Jeruzalemu: ›Naj bo hiša zgrajena, kraj, kjer so darovali daritve in naj bodo njeni temelji trdno položeni. Njena višina [naj bo] šestdeset in njena širina šestdeset komolcev, 4 s tremi vrstami velikih kamnov in vrsto iz novih tramov in stroški naj bodo poravnani iz kraljeve hiše. 5 Tudi zlate in srebrne posode Božje hiše, ki jih je Nebukadnezar

vzel iz templja, ki je v Jeruzalemu in jih prenesel v Babilon, naj bodo povrnjene in ponovno prinesene v tempelj, ki je v Jeruzalemu, vsako na svoj kraj in [naj] jih prinesejo v Božjo hišo.‹ 6 ›Sedaj torej Tatenáj, voditelj onkraj reke, Šetár Boznáj in vaši družabniki, Afarsahejci, ki so onkraj reke, bodite daleč od tam. 7 Pustite delo te Božje hiše. Naj voditelj Judov in starešine Judov zgradijo to Božjo hišo na njenem kraju. 8 Poleg tega izdajam odlok, kaj boste naredili starešinam teh Judov za zgradbo te Božje hiše, da bodo od kraljevih dobrin, celó od davka onkraj reke, nemudoma izplačani stroški tem možem, da ne bodo ovirani. 9 In to, kar potrebujejo, tako mlade bikce kakor ovne in jagnjeta za žgalne daritve Bogu nebes, pšenico, sol, vino in olje, glede na določilo duhovnikov, ki so v Jeruzalemu, naj jim bo to čisto gotovo dano dan za dnem, 10 da bodo lahko darovali žrtvovanje prijetnih vonjav Bogu nebes in molili za življenje kralja in njegovih sinov. 11 Prav tako sem izdal odlok, da kdorkoli bo predrugačil to besedo, naj bo tram izvlečen dol iz njegove hiše in naj bo postavljen pokonci; naj bo tisti obešen nanj in naj bo zaradi tega njegova hiša narejena za gnojišče. 12 In Bog, ki je svojemu imenu storil, da prebiva tam, naj uniči vse kralje in ljudstvo, ki bo svojo roko položilo, da spremenijo in uničijo to Božjo hišo, ki je v Jeruzalemu. Jaz, Darej, sem zapovedal ta odlok. Naj bo hitro uresničen.‹ 13 Potem so Tatenáj, voditelj na tej strani reke, Šetár Boznáj in njihovi družabniki tako hitro storili glede na to, kar je kralj Darej poslal. 14 Starešine Judov so gradili in uspevali po prerokovanju prerokov Ageja in Idójevega sina Zaharija. Gradili so in to končali glede na zapoved Izraelovega Boga in glede zapovedi Kira, Dareja in Artakserksa, kralja Perzije. 15 Ta hiša je bila končana na tretji dan meseca adárja, ki je bil v šestem letu kraljevanja kralja Dareja. 16 Izraelovi otroci, duhovniki, Lévijevci in preostanek otrok iz ujetništva, so z radostjo praznovali posvetitev te Božje hiše. 17 Pri posvetitvi te Božje hiše so darovali sto bikcev, dvesto ovnov, štiristo jagnjet. In za daritev za greh za ves Izrael dvanajst kozlov, glede na število Izraelovih rodov. 18 Postavili so duhovnike v svojih oddelkih in Lévijevce po svojih skupinah za Božjo službo, ki je v Jeruzalemu, kakor je to zapisano v Mojzesovi knjigi. 19 Otroci iz ujetništva so praznovali pasho na štirinajsti dan prvega meseca. 20 Kajti duhovniki in Lévijevci so bili skupaj posvečeni, vsi izmed njih so bili čisti in zaklali so pashalno jagnje za vse otroke iz ujetništva in za njihove brate duhovnike in zase. 21 Izraelovi otroci, ki so ponovno prišli iz ujetništva in vsi tisti, ki so se ločili pred umazanostjo poganov dežele, da iščejo Gospoda, Izraelovega Boga, so jedli 22 in z radostjo so sedem dni praznovali praznik nekvašenega kruha, kajti Gospod jih je naredil radostne in obrnil srce asirskega kralja k njim, da okrepi njihove roke v delu pri Božji hiši Izraelovega Boga.

7 Torej po teh stvareh, v kraljevanju perzijskega kralja Artakserksa, je Ezra, sin Serajája, sinú Azarjája, sinú Hilkijája, 2 sinú Šalúma, sinú Cadóka, sinú Ahitúba, 3 sinú Amarjája, sinú Azarjája, sinú Merajóta, 4 sinú Zerahjája, sinú Uzíja, sinú Bukíja, 5 sinú Abišúa, sinú Pinhása, sinú Eleazarja, sinú Arona, vélikega duhovnika; 6 ta Ezra odšel gor iz Babilona. Ta je bil vešč pisar v Mojzesovi postavi, ki jo je dal Gospod, Izraelov Bog. In kralj mu je zagotovil vse njegove zahteve, glede na roko Gospoda, njegovega Boga, nad njim. 7 In tam so šli gor nekateri izmed Izraelovih otrok in izmed duhovnikov, Lévijevcev, pevcev, vratarjev in Netinimcev v Jeruzalem, v sedmem letu kralja Artakserksa. 8 V petem mesecu je ta prišel v Jeruzalem, kar je bilo v sedmem letu kralja. 9 Kajti na prvi dan prvega meseca je začel iti gor iz Babilona, in na prvi dan petega meseca je prišel v Jeruzalem, glede na dobro roko njegovega Boga nad njim. 10 Kajti Ezra je pripravil svoje srce, da išče Gospodovo postavo in da jo izpolnjuje in da v Izraelu uči zakone in sodbe. 11 Torej to je kopija pisma, ki ga je kralj Artakserks izročil Ezru, duhovniku, pisarju, celó pisarju besed Gospodovih zapovedi in njegovih zakonov Izraelu. 12 ›Artakserks, kralj kraljev, duhovniku Ezru, pisarju postave Boga iz nebes, popoln mir itd. 13 Izdajam odlok, da vsi izmed Izraelovega ljudstva in izmed njegovih duhovnikov in Lévijevcev v mojem območju, ki so voljni po svoji lastni svobodni volji, da gredo gor v Jeruzalem, gredo s teboj. 14 Ker si poslan od kralja in od njegovih sedmih svetovalcev, da poizveš glede Juda in Jeruzalema, glede na postavo svojega Boga, ki je v tvoji roki 15 in da odneseš srebro in zlato, ki so ga kralj in njegovi svetovalci velikodušno darovali Izraelovemu Bogu, katerega prebivališče je v Jeruzalemu 16 in vse srebro in zlato, ki ga lahko najdeš po vsej babilonski provinci s prostovoljnimi daritvami ljudstva in duhovnikov, prostovoljno darovanega za hišo njihovega Boga, ki je v Jeruzalemu, 17 da boš s tem denarjem lahko naglo kupil bikce, ovne, jagnjeta, z njihovimi jedilnimi daritvami in njihovimi pitnimi daritvami in jih daroval na oltarju hiše svojega Boga, ki je v Jeruzalemu. 18 In karkoli se bo zdelo dobro tebi in tvojim bratom, da storite s preostankom srebra in zlata, to storite po volji svojega Boga. 19 Tudi posode, ki so ti dane za službo hiše svojega Boga, te izroči pred Bogom Jeruzalema. 20 Karkoli več bo treba za hišo tvojega Boga, kar boš imel priložnost dati, daj to iz kraljeve zakladne

hiše. 21 Jaz, torej jaz, kralj Artakserks, izdajam odlok vsem zakladnikom, ki so onkraj reke, da karkoli bo duhovnik Ezra, pisar postave nebeškega Boga, zahteval od vas, naj bo to naglo storjeno, 22 do sto talentov srebra in do sto mer pšenice in do sto čebrov vina in do sto kadi olja, soli pa brez predpisa. 23 Karkoli je zapovedano od Boga iz nebes, naj bo to marljivo storjeno za hišo Boga iz nebes, kajti zakaj bi bil bes zoper kraljestvo kralja in njegovih sinov? 24 Prav tako vam potrjujemo, da glede kateregakoli izmed duhovnikov in Lévijevcev, pevcev, vratarjev, Netinimcev ali služabnikov te Božje hiše, to ne bo zakonito, da bi nanje naložili pristojbino, davek in carino. 25 Ti pa Ezra, po modrosti svojega Boga, ki je v tvoji roki, postavi oblastnike in sodnike, ki bodo lahko sodili vse ljudstvo, ki je onkraj reke [Evfrat], vse takšne, ki poznajo zakone tvojega Boga; in učite tiste, ki jih ne poznajo. 26 Kdorkoli pa ne bo izpolnjeval postave tvojega Boga in kraljeve postave, naj bo nad njim naglo izvršena sodba, bodisi je to s smrtjo ali izgnanstvom ali zaplembo dobrin ali z ujetništvom.‹ 27 Blagoslovljen bodi Gospod, Bog naših očetov, ki je takšno stvar, kot je ta, položil na kraljevo srce, da olepša Gospodovo hišo, ki je v Jeruzalemu 28 in mi razširil usmiljenje pred kraljem in njegovimi svetovalci in pred vsemi mogočnimi kraljevimi princi. In okrepljen sem bil, ko je bila roka Gospoda, mojega Boga, nad menoj in iz Izraela sem zbral skupaj vodilne može, da gredo gor z menoj.

8 Ti so torej vodje njihovih očetov in to je rodovnik tistih, ki so z menoj odšli gor iz Babilona, v kraljevanju kralja Artakserksa. 2 Od Pinhásovih sinov Geršóm. Od Itamárjevih sinov Daniel. Od Davidovih sinov Hatúš. 3 Od Šehanjájevih sinov, od Paróševih sinov Zeharjá, in z njim je bilo po rodovniku preštetih sto petdeset moških. 4 Od Pahat Moábovih sinov Eljoenáj, Zerahjájev sin in z njim dvesto moških. 5 Od Šehanjájevih sinov Jahaziélov sin in z njim tristo moških. 6 Tudi od Adínovih sinov Jonatanov sin Ebed in z njim petdeset moških. 7 Od Elámovih sinov Ataljájin sin Ješajá in z njim sedemdeset moških. 8 Od Šefatjájevih sinov Mihaelov sin Zebadjá in z njim osemdeset moških. 9 Od Joábovih sinov Jehiélov sin Obadjá in z njim dvesto osemnajst moških. 10 Od Šelomítovih sinov Josifjájev sin in z njim sto šestdeset moških. 11 Od Bebájevih sinov Bebájev sin Zeharjá in z njim osemindvajset moških. 12 Od Azgádovih sinov Katánov sin Johanán in z njim sto deset moških. 13 Od zadnjih sinov Adonikáma, katerih imena so ta: Elifélet, Jeiél, Šemajá in z njimi šestdeset moških. 14 Tudi od Bigvájevih sinov Utáj in Zabúd in z njima sedemdeset moških. 15 Zbral sem jih skupaj k reki, ki teče proti Ahaváju in tam smo tri dni ostali v šotorih in opazoval sem ljudstvo in duhovnike, pa tam nisem našel nobenega izmed Lévijevih sinov. 16 Potem sem poslal po Eliézerja, po Ariéla, po Šemajája, po Elnatána, po Jaríba, po Elnatána, po Natána, po Zeharjá in po Mešuláma, vodilne može. Tudi po Jojaríba in po Elnatána, razumna moža. 17 Poslal sem jih z zapovedjo k Idóju, vodju pri kraju Kasífja in povedal sem jim, kaj naj rečejo Idóju in njegovim bratom Netinimcem na kraju Kasífja, da naj bi k nam privedli služabnike za hišo našega Boga. 18 Z dobro roko našega Boga nad nami so nam privedli razumnega moža izmed Mahlíjevih sinov, sinú Lévijevega, sinú Izraelovega in Šerebjá z njegovimi sinovi in njegovimi brati, osemnajst; 19 in Hašabjá in z njim Ješajá izmed Meraríjevih sinov, njegove brate in njegove sinove, dvajset. 20 Tudi od Netinimcev, ki so jih David in princi določili za službo Lévijevcem, dvesto in dvajset Netinimcev. Vsi izmed njih so bili določeni po imenu. 21 Potem sem tam, pri reki Ahavá, razglasil post, da bi se lahko užalostili pred našim Bogom, da od njega iščemo pravo pot za sebe in za svoje malčke in za vse svoje imetje. 22 Kajti sram me je bilo, da od kralja zahtevam četo vojakov in konjenikov, da nam pomagajo zoper sovražnika na poti, ker smo kralju govorili, rekoč: »Roka našega Boga je za dobro nad vsemi tistimi, ki ga iščejo, toda njegova moč in njegov bes sta proti vsem tem, ki ga zapustijo.« 23 Tako smo se postili in glede tega iskali svojega Boga in on je bil izprošen od nas. 24 Potem sem ločil dvanajst izmed vodij duhovnikov: Šerebjája, Hašabjája in deset od njihovih bratov z njimi 25 in jim odtehtal srebro, zlato in posode, celó daritev hiše našega Boga, ki so jih kralj, njegovi svetovalci, njegovi poveljniki in ves tam prisoten Izrael, darovali. 26 V njihove roke sem celo odtehtal šeststo petdeset talentov srebra in sto talentov srebrnih posod in sto talentov zlata, 27 tudi dvajset umivalnikov iz zlata za tisoč darejkov in dve posodi iz finega bakra, dragoceni kakor zlato. 28 Rekel sem jim: »Vi ste sveti Gospodu. Tudi posode so svete in srebro in zlato sta prostovoljno darovana Gospodu, Bogu vaših očetov. 29 Pazite in varujte jih, dokler jih ne stehtamo pred vodji duhovnikov in Lévijevcev in vodji Izraelovih očetov v Jeruzalemu, v sobah Gospodove hiše.« 30 Tako so duhovniki in Lévijevci vzeli težo srebra, zlata in posod, da jih prinesejo v Jeruzalem, v hišo našega Boga. 31 Potem smo se na dvanajsti dan prvega meseca odpravili od reke Ahavá, da gremo v Jeruzalem in roka našega Boga je bila nad nami in osvobodil nas je iz roke sovražnika in takih, ki ob poti prežijo v zasedi. 32 In prišli smo v Jeruzalem ter tam ostali tri dni. 33 Torej na četrti dan so bile po roki Urijájevega sina Meremóta,

duhovnika, srebro, zlato in posode stehtane v hiši našega Boga in z njim je bil Pinhásov sin Eleazar in z njim sta bila Lévijevca Ješúov sin Jozabád in Binújev sin Noádja, **34** po številu in po teži vsake in vsa teža je bila ob tistem času zapisana. **35** Tudi otroci tistih, ki so bili odvedeni proč, ki so prišli iz ujetništva, so darovali žgalne daritve Izraelovemu Bogu: dvanajst bikcev za ves Izrael, šestindevetdeset ovnov, sedeminsedemdeset jagnjet, dvanajst kozlov za daritev za greh. Vse to je bila žgalna daritev Gospodu. **36** Kraljeva naročila so izročili kraljevim poročnikom in voditeljem na tej strani reke in ti so podpirali ljudstvo in Božjo hišo.

9 Torej ko so bile te stvari narejene, so prišli k meni princi, rekoč: »Izraelsko ljudstvo, duhovniki in Lévijevci se [še] niso oddvojili od ljudstva dežel. Počnejo glede na njihove ogabnosti, celó [ogabnosti] Kánaancev, Hetejcev, Perizéjcev, Jebusejcev, Amóncev, Moábcev, Egipčanov in Amoréjcev. **2** Kajti vzeli so izmed njihovih hčera zase in za svoje sinove, tako da se je sveto seme pomešalo z ljudstvom teh dežel. Da, roka princev in vladarjev je bila vodilna v tem prekršku.« **3** Ko sem slišal to stvar, sem pretrgal svoje ogrinjalo in svoj plašč in si pulil lase svoje glave in iz svoje brade ter se osupel usedel. **4** Potem so bili zbrani k meni vsi, ki so trepetali ob besedah Izraelovega Boga zaradi prestopka tistih, ki so bili odvedeni proč; in osupel sem sedel do večerne daritve. **5** Ob večerni daritvi pa sem se dvignil od svoje potrtosti in s svojo pretrgano obleko in ogrinjalom padel na svoja kolena in razprostrl svoje roke h Gospodu, svojemu Bogu **6** in rekel: »Oh moj Bog, osramočen sem in zardevam, da bi dvignil svoj obraz k tebi, moj Bog. Kajti naše krivičnosti so narasle nad našo glavo in naš prestopek je zrasel do nebes. **7** Od dni svojih očetov smo bili v velikem prekršku do tega dne in zaradi svojih krivičnosti smo bili mi, naši kralji in naši duhovniki izročeni v roko kraljev dežel, meču, ujetništvu, plenu in zmedenosti obraza, kakor je to ta dan. **8** Sedaj je bila za kratek čas milost pokazana od Gospoda, svojega Boga, da nam pusti ostanek, da pobegne in da nam da klin na njegovem svetem prostoru, da nam naš Bog lahko razsvetli naše oči in nam da majhno poživitev v naše suženjstvo. **9** Kajti bili smo sužnji, vendar nas Bog v našem suženjstvu ni zapustil, temveč je k nam razširil usmiljenje v očeh perzijskih kraljev, da nam da poživitev, da postavimo hišo našega Boga, da popravimo njena opustošenja in da nam da zid v Judu in v Jeruzalemu. **10** In sedaj, oh naš Bog, kaj bomo rekli po tem? Kajti zapustili smo tvoje zapovedi, **11** ki si nam jih zapovedal po svojih služabnikih prerokih, rekoč: ›Dežela, v katero greste, da jo posedete, je nečista dežela z nečistostjo ljudstva dežel, z njihovimi ogabnostmi, ki so jih napolnili od enega konca do drugega s svojo nečistostjo. **12** Zdaj torej ne dajajte svojih hčera njihovim sinovom niti ne jemljite njihovih hčera [za] svoje sinove niti ne iščite njihovega miru ali njihovega premoženja na veke, da boste lahko močni in jedli dobro od dežele in jo zapustili v dediščino svojim otrokom na veke.‹ **13** Po vsem tem, kar je prišlo nad nas zaradi naših zlih dejanj in zaradi našega velikega prekrška, glede na to, da nas je naš Bog manj kaznoval, kakor zaslužijo naše krivičnosti in nam dal takšno osvoboditev, kakor je ta, **14** ali naj bi ponovno prelomili tvoje zapovedi in se pridružili v sorodstvo z ljudstvom teh ogabnosti? Mar ne boš jezen na nas, dokler nas ne použiješ, tako da tukaj ne bi bilo ne ostanka niti pobeglih? **15** Oh Gospod, Izraelov Bog, ti si pravičen, kajti mi ostajamo, čeprav pobegli, kakor je to ta dan. Glej, mi smo pred teboj v svojih prestopkih, kajti zaradi tega ne moremo stati pred teboj.«

10 Torej ko je Ezra molil in ko je priznaval, jokal in se metal dol pred Božjo hišo, se je tam k njemu iz Izraela zbrala zelo velika skupnost mož, žena in otrok, kajti ljudstvo je zelo hudo jokalo. **2** Jehiélov sin Šehanjája, eden izmed Elámovih sinov, je odgovoril in Ezru rekel: »Pregrešili smo se zoper svojega Boga in si jemali tuje žene izmed ljudstva dežele, vendar je sedaj v Izraelu upanje glede te stvari. **3** Sedaj torej sklenimo zavezo s svojim Bogom, da odslovimo vse žene in tiste, ki so se rodili od njih, glede na nasvet mojega gospoda in tistih, ki trepetajo ob zapovedi našega Boga. In to naj bo storjeno glede na postavo. **4** Vstani, kajti ta zadeva pripada tebi. Tudi mi bomo s teboj. Bodi odločnega poguma in to naredi.« **5** Potem je Ezra vstal in pripravil vodilne duhovnike, Lévijevce in ves Izrael, da prisežejo, da bodo storili glede na to besedo. In so prisegli. **6** Potem je Ezra vstal izpred Božje hiše in odšel v sobo Eljašíbovega sina Johanána. Ko je prišel tja, ni jedel kruha niti pil vode, kajti žaloval je zaradi prestopka tistih, ki so bili odvedeni proč. **7** Naredili so razglas po vsej Judeji in Jeruzalemu, vsem otrokom iz ujetništva, da naj se skupaj zberejo v Jeruzalemu. **8** In da kdorkoli ne bo hotel priti v treh dneh, glede na nasvet princev in starešin, bo vse njegovo imetje zaseženo in on sam oddvojen od skupnosti tistih, ki so bili odvedeni proč. **9** Potem so se v treh dneh vsi možje iz Juda in Benjamina zbrali skupaj v Jeruzalemu. To je bil deveti mesec, na dvanajsti dan meseca, in vse ljudstvo je sedelo na ulici Božje hiše in trepetalo zaradi te zadeve in zaradi velikega dežja. **10** Duhovnik Ezra je vstal in jim rekel: »Pregrešili ste se in si vzeli tuje ženske, da povečate

Izraelov prekršek. 11 Zdaj torej naredite priznanje Gospodu,
Bogu svojih očetov in storite njegovo voljo in se ločite od
ljudstva dežele in od tujih žena.« 12 Potem je vsa skupnost
odgovorila in z močnim glasom rekla: »Kakor si rekel, tako
moramo storiti.« 13 Toda ljudstva je mnogo in to je čas
obilnega dežja in mi nismo zmožni stati zunaj niti to ni delo
enega dne ali dveh, kajti mnogo nas je, ki smo se pregrešili
v tej stvari. 14 Naj sedaj naši voditelji vse skupnosti vstanejo
in naj vsi, ki so si v naših mestih vzeli tuje žene, pridejo
ob določenih časih in z njimi starešine iz vsakega mesta
in njihovi sodniki, dokler kruti bes našega Boga zaradi te
zadeve ne bo odvrnjen od nas. 15 Samo Asaélov sin Jonatan
in Tikvájev sin Jahzejá sta bila zaposlena okoli te zadeve.
Mešulám in Lévijevec Šabetáj pa sta jima pomagala. 16
Otroci ujetništva so storili tako. Duhovnik Ezra z nekaterimi
vodilnimi očeti, po hiši njihovih očetov in vsi izmed njih po
njihovih imenih, so se oddvojili in se usedli na prvi dan
desetega meseca, da preiščejo zadevo. 17 In z vsemi možmi,
ki so si vzeli tuje žene, so zaključili do prvega dne prvega
meseca. 18 Med sinovi duhovnikov so bili najdeni, da so si
vzeli tuje žene, namreč od Ješúvovih sinov Jocadákov sin in
njegovi bratje Maasejá, Eliézer, Jaríb in Gedaljá. 19 Dali
so svoje roke, da bodo odslovili svoje žene in ker so bili
krivi, so darovali ovna od tropa za svoj prekršek. 20 Izmed
Imêrjevih sinov Hananí in Zebadjá. 21 Izmed Harímovih
sinov Maasejá, Elija, Šemajá, Jehiél in Uzíjah. 22 Izmed
Pašhúrjevih sinov Eljoenáj, Maasejá, Jišmaél, Netanél,
Jozabád in Elasá. 23 Tudi izmed Lévijevcev: Jozabád, Šimí,
Kelajá (isti je Kelitá), Petahjá, Juda in Eliézer. 24 Tudi izmed
pevcev Eljašíb in izmed vratarjev Šalúm, Telem in Urí. 25
Poleg tega od Izraela izmed Paróševih sinov Ramjá, Malkijá,
Mijamín, Eleazar, Malkijá in Benajá. 26 Izmed Elámovih sinov
Matanjá, Zeharjá, Jehiél, Abdí, Jeremót in Elijá. 27 Izmed
Zatújevih sinov Eljoenáj, Eljašíb, Matanjá, Jeremót, Zabád in
Azizá. 28 Tudi izmed Bebájevih sinov Johanán, Hananjá,
Zabáj in Atláj. 29 Izmed Baníjevih sinov Mešulám, Malúh,
Adajá, Jašúb, Šeál in Ramót. 30 Izmed Pahat Moábovih
sinov Adná, Kelál, Benajá, Maasejá, Matanjá, Becalél, Binúj
in Manáse. 31 In izmed Harímovih sinov Eliézer, Jišijá,
Malkijá, Šemajá, Šimón, 32 Benjamin, Malúh in Šemarjá. 33
Izmed Hašúmovih sinov Matenáj, Matatá, Zabád, Elifélet,
Jeremáj, Manáse in Šimí. 34 Izmed Baníjevih sinov Maadáj,
Amrám, Uél, 35 Benajá, Bedjá, Keluhí, 36 Vanjá, Meremót,
Eljašíb, 37 Matanjá, Matenáj, Jaasáj, 38 Baní, Binúj, Šimí, 39
Šelemjá, Natána, Adajá, 40 Mahnadbáj, Šašáj, Šaráj, 41
Azarél, Šelemjá, Šemarjá, 42 Šalúm, Amarjá in Jožef. 43
Izmed Nebójevih sinov Jeiél, Matitjá, Zabád, Zebiná, Jadáj,
Joél in Benajá. 44 Vsi ti so si vzeli tuje žene in nekateri
izmed njih so imeli žene, s katerimi so imeli otroke.

Nehemija

1 Besede Nehemija, Hahaljájevega sina. Pripetilo se je v mesecu kislévu, v dvajsetem letu, medtem ko sem bil v palači Suze, **2** da je prišel Hananí, eden izmed mojih bratov, on in nekateri možje iz Juda. Vprašal sem jih glede Judov, ki so pobegnili, ki so preostali od ujetništva in glede Jeruzalema. **3** Rekli so mi: »Ostanek, ki je ostal od ujetništva, tam v provinci, je v veliki stiski in graji. Prav tako je porušeno jeruzalemsko obzidje in njegova velika vrata so požgana z ognjem.« **4** In pripetilo se je, ko sem slišal te besede, da sem se usedel, jokal in žaloval določene dni in se postil ter molil pred Bogom nebes **5** in rekel: »Rotim te, oh Gospod Bog nebes, veliki in strašni Bog, ki ohranja zavezo in usmiljenje za tiste, ki ga ljubijo in obeležujejo njegove zapovedi. **6** Naj bo tvoje uho sedaj pozorno in tvoje oči odprte, da boš lahko slišal molitev svojega služabnika, ki jo sedaj molim pred teboj podnevi in ponoči zaradi tvojih služabnikov, Izraelovih otrok in priznavam grehe Izraelovih otrok, ki smo jih zagrešili zoper tebe. Tako jaz, kakor hiša mojega očeta smo grešili. **7** Zoper tebe smo postopali zelo izprijeno in se nismo držali zapovedi niti zakonov niti sodb, ki si jih zapovedal svojemu služabniku Mojzesu. **8** Spomni se, rotim te, besede, ki jo zapoveduješ svojemu služabniku Mojzesu, rekoč: › Če grešite, vas bom razkropil na tuje, med narode. **9** Toda če se obrnete k meni in se držite mojih zapovedi in jih izpolnjujete, čeprav bi bili izmed vas vrženi v najbolj oddaljen del neba, jih bom vendar zbral od tam in jih privedel na kraj, ki sem ga izbral, da tam postavim svoje ime.‹ **10** Torej ti so tvoji služabniki in tvoje ljudstvo, ki si jih odkupil s svojo veliko oblastjo in s svojo močno roko. **11** Oh Gospod, rotim te, naj bo sedaj tvoje uho pozorno k molitvi tvojega služabnika in k molitvi tvojih služabnikov, ki se želijo bati tvojega imena. Prosim te, naredi svojega služabnika ta dan uspešnega in zagotovi mu usmiljenje pred očmi tega človeka.« Kajti bil sem kraljevi dvorni točaj.

2 Pripetilo se je v mesecu nisánu, v dvanajstem letu kralja Artakserksa, da je bilo pred njim vino. Vzel sem vino in ga izročil kralju. Torej poprej v njegovi prisotnosti nisem bil žalosten. **2** Zato mi je kralj rekel: »Zakaj je tvoje obličje žalostno, ker vidim, da nisi bolan? To ni nič drugega kakor bridkost srca.« Potem sem bil zelo boleče prestrašen **3** in rekel kralju: »Naj kralj živi na veke. Zakaj naj bi moje obličje ne bilo žalostno, ko [pa] mesto, kraj mavzolejev mojih očetov, leži opustošeno in so njegova velika vrata požgana z ognjem?« **4** Potem mi je kralj odgovoril: »Za kaj delaš zahtevo?« Tako sem molil k Bogu nebes. **5** Kralju sem rekel: »Če kralju ugaja in je tvoj služabnik našel naklonjenost v tvojem pogledu, da bi me hotel poslati v Judejo, v mesto mavzolejev mojih očetov, da ga lahko zgradim.« **6** Kralj mi je rekel (tudi kraljica je sedela ob njem): »Kako dolgo bo trajalo tvoje potovanje? In kdaj se boš vrnil?« Tako je kralju ugajalo, da me pošlje, in določil sem mu čas. **7** Poleg tega sem kralju rekel: »Če to ugaja kralju, naj mi bodo dana pisma, za voditelje onkraj reke, da me lahko pošljejo preko, dokler ne pridem v Judejo, **8** in pismo Asáfu, čuvaju kraljevega gozda, da mi bo lahko dal les, da naredim bruna za velika vrata palače, ki so spadala k hiši in za mestno obzidje in za hišo, v katero bom vstopil.« In kralj mi je zagotovil, glede na dobro roko mojega Boga nad menoj. **9** Potem sem prišel k voditeljem preko reke in jim dal kraljeva pisma. Torej kralj je z menoj poslal vojne poveljnike in konjenike. **10** Ko sta Sanbalát Horónčan in služabnik Tobija, Amónec, slišala o tem, ju je to silno užalostilo, da je tja prišel človek, da išče blaginjo Izraelovih otrok. **11** Tako sem prišel v Jeruzalem in bil tam tri dni. **12** Vstal sem ponoči, jaz in nekaj malega mož z menoj. Niti nisem nobenemu možu povedal, kaj je Bog položil na moje srce, da storim pri Jeruzalemu. Niti ni bila z menoj nobena žival, razen živali, na kateri sem jahal. **13** Ponoči sem odšel ven pri Dolinskih velikih vratih, celo pred zmajevim vodnjakom in do gnojne odprtine in ogledal sem si jeruzalemske zidove, ki so bili porušeni in njegova velika vrata, ki so bila použita z ognjem. **14** Potem sem odšel naprej do velikih studenčnih vrat in do kraljevega ribnika, toda tam ni bilo prostora za žival, ki je bila pod menoj, da gre mimo. **15** Potem sem ponoči odšel gor, poleg potoka in gledal obzidje in se obrnil nazaj in vstopil pri velikih dolinskih vratih in tako sem se vrnil. **16** Vladarji niso vedeli, kam sem odšel ali kaj sem storil, niti do tega trenutka tega še nisem povedal Judom, niti duhovnikom, niti plemičem, niti vladarjem, niti preostalim, ki so opravljali delo. **17** Potem sem jim rekel: »Vi vidite stisko, v kateri smo, kako Jeruzalem leži opustošen in so njegova velika vrata požgana z ognjem. Pridite in gradimo jeruzalemsko obzidje, da ne bomo več v grajo.« **18** Potem sem jim povedal o roki svojega Boga, ki je bila dobra nad menoj, kot tudi kraljeve besede, ki mi jih je govoril. Rekli so: »Vzdignimo se in gradimo.« Tako so okrepili svoje roke za to dobro delo. **19** Toda ko so Sanbalát Horónčan in služabnik Tobija, Amónec in Arabec Gešem to slišali, so se smejali do norčevanja, nas prezirali in rekli: »Kaj je ta stvar, ki jo počnete. Ali se hočete upreti zoper kralja?« **20** Potem sem jim odgovoril in jim rekel: »Bog nebes, on nas bo naredil uspešne, zato bomo mi, njegovi služabniki, vstali

in gradili. Toda vi nimate deleža niti pravice niti spomina v Jeruzalemu.«

3 Potem je vstal Eljašíb, véliki duhovnik, s svojimi brati duhovniki in zgradili so Ovčja velika vrata. Posvetili so jih in vstavili vrata, celo do stolpa Mea so to posvetili, do Hananélovega stolpa. **2** Poleg njega so gradili možje iz Jerihe. Poleg njih je gradil Imríjev sin Zahúr. **3** Toda Ribja velika vrata so gradili Senaájevi sinovi, ki so tudi položili njena bruna in postavili njena vrata, njene ključavnice in njene zapahe. **4** Poleg njih je popravljal Meremót, Urijájev sin, Kocov sin. Poleg njih je popravljal Mešulám, Berehjájev sin, Mešezabélov sin. In poleg njih Baanájev sin Cadók. **5** Poleg njih so popravljali Tekójčani, toda njihovi plemiči svojih vratov niso pristavili k delu njihovega Gospoda. **6** Poleg tega sta Stara velika vrata popravljala Jojadá, sin Paséaha in Mešulám, Besodjájev sin. Položila sta njena bruna in postavila njena vrata in njene ključavnice in njene zapahe. **7** Poleg njiju so popravljali Gibeónec Melatjá in Meronočán Jadón, možje iz Gibeóna in iz Micpe, do prestola voditelja na tej strani reke. **8** Poleg njega je popravljal Uziél, Harhajájev sin izmed zlatarjev. Poleg njega je popravljal tudi Hananjá, sin enega izmed lekarnarjev in Jeruzalem so utrdili do širokega zidu. **9** Poleg njih je popravljal Hurov sin Refajá, vladar polovice Jeruzalema. **10** Poleg njega je popravljal Harumáfov sin Jedajája, celo nasproti svoje hiše. Poleg njega je popravljal Hašabnejájev sin Hatúš. **11** Harímov sin Malkijája in Pahat Moábov sin Hašúb sta popravljala drug kos in stolp talilne peči. **12** Poleg njega je popravljal Lohéšev sin Šalúm, vladar polovice Jeruzalema, on in njegove hčere. **13** Dolinska velika vrata so popravljali Hanún in prebivalci Zanóaha. Zgradili so jih in postavili njena vrata, njene ključavnice in njene zapahe in tisoč komolcev na obzidju do Gnojnih velikih vrat. **14** Toda Gnojna velika vrata je popravljal Rehábov sin Malkijáj, vladar dela Bet Kerema. Zgradil jih je, postavil njena vrata, njene ključavnice in njene zapahe. **15** Toda Studenčna velika vrata je popravljal Kolhozéjev sin Šalún, vladar dela Micpe. On je to zgradil, pokril in postavil njena vrata, njene ključavnice in njene zapahe in zid ribnika Síloa, poleg kraljevega vrta in do stopnic, ki gredo dol od Davidovega mesta. **16** Za njim je popravljal Azbúkov sin Nehemija, vladar polovice Bet Cura, do kraja nasproti Davidovih mavzolejev in do ribnika, ki je bil narejen in do hiše mogočnega. **17** Za njim so popravljali Lévijevci, Baníjev sin Rehúm. Poleg njega je na svojem delu popravljal Hašabjá, vladar polovice Keíle. **18** Za njim so popravljali njihovi bratje, Henadádov sin Bavaj, vladar polovice Keíle. **19** Poleg njega je popravljal Ješúajev sin Ecer, vladar Micpe, drug del nasproti vzpona do orožarne, ob [delu, kjer se] zid obrne. **20** Za njim je Zabájev sin Baruh vneto popravljal drugi kos, od [dela, kjer se] zid obrne, do vrat hiše vélikega duhovnika Eljašíba. **21** Za njim je drug del popravljal Meremót, Urijájev sin, Kocov sin, od vrat Eljašíbove hiše, celo do konca Eljašíbove hiše. **22** Za njim so popravljali duhovniki, možje ravnine. **23** Za njim sta nasproti njuni hiši popravljala Benjamin in Hašúb. Za njima je ob njegovi hiši popravljal Azarjá, Maasejájev sin, sin Ananjája. **24** Za njim je popravljal Henadádov sin Binúj, drug del od Azarjájeve hiše do [dela, kjer se] zid obrne, celo do vogala. **25** Uzájev sin Palál nasproti [dela, kjer se] zid obrne in stolpa, ki se nahaja zunaj kraljeve velike hiše, ki je bila ob dvorišču ječe. Za njim Parózev sin Pedajá. **26** Poleg tega so Netinimci prebivali v Ofelu, do kraja nasproti Vodnih velikih vrat proti vzhodu in stolpa, ki se nahaja zunaj. **27** Za njimi so Tekójčani popravljali drug del, nasproti velikemu stolpu, ki leži zunaj, celo do ofelskega obzidja. **28** Od zgoraj, iznad Konjskih velikih vrat so popravljali duhovniki, vsak nasproti svoji hiši. **29** Za njimi je popravljal Imérjev sin Cadók nasproti svoji hiši. Za njim je popravljal tudi Šehanjájev sin Šemajá, čuvaj Vzhodnih velikih vrat. **30** Za njim je drug del popravljal Šelemjájev sin Hananjá in Hanún, šesti Caláfov sin. Za njim je popravljal Berehjájev sin Mešulám nasproti svoje sobe. **31** Za njim je popravljal zlatarjev sin Malkijá do kraja Netinimcev in trgovcev, nasproti velikih vrat Mifkada in do vzpona vogala. **32** Med vzponom vogala, do Ovčjih velikih vrat, so popravljali zlatarji in trgovci.

4 Toda pripetilo se je, da ko je Sanbalát slišal, da smo gradili zid, da je bil besen in polastilo se ga je veliko ogorčenje in zasmehoval je Jude. **2** Pred svojimi brati in vojsko Samarije je spregovoril ter rekel: »Kaj počno ti slabotni Judje? Mar se bodo utrdili? Mar bodo žrtvovali? Mar bodo končali v [enem] dnevu? Mar bodo oživili kamne iz kupov smeti, ki so požgane?« **3** Torej Amónec Tobija je bil ob njem in rekel: »Celo to, kar so zgradili, če gre gor lisjak, bo torej porušil njihov kamniti zid.« **4** Prisluhni, oh naš Bog, kajti mi smo prezirani. Obrni njihovo grajo na njihovo lastno glavo in jih daj za plen v deželi ujetništva **5** in ne pokrij njihove krivičnosti in naj njihov greh ne bo izbrisan izpred tebe, kajti do jeze so te izzivali pred graditelji. **6** Tako smo gradili obzidje in vse obzidje je bilo združeno skupaj do njegove polovice, kajti ljudstvo je imelo um, da dela. **7** Toda pripetilo se je, da ko so Sanbalát, Tobija, Arabci, Amónci in Ašdódčani slišali, da so bili zidovi Jeruzalema postavljeni in da so se vrzeli začele zapolnjevati, potem so bili zelo besni **8** in vsi skupaj so skovali zaroto, da pridejo in se borijo zoper

Jeruzalem in da to ovirajo. 9 Kljub temu smo naredili svojo
molitev k svojemu Bogu in podnevi ter ponoči zaradi njih
postavili stražo. 10 Juda je rekel: »Moč nosilcev bremen
je oslabela in tam je veliko smeti, tako, da nismo zmožni
graditi obzidja.« 11 Naši nasprotniki pa so rekli: »Ne bodo
vedeli niti videli, dokler ne pridemo v sredo mednje in jih
pobijemo in povzročimo, da delo preneha.« 12 Pripetilo pa
se je, ko so prišli Judje, ki so prebivali poleg njih, da so nam
desetkrat rekli: »Iz vseh krajev, od koder se boste vrnili k
nam, bodo oni nad vami.« 13 Zato sem postavil na nižjih
mestih za obzidjem in na višjih mestih, sem celo postavil
ljudstvo po njihovih družinah, z njihovimi meči, njihovimi
sulicami in njihovimi loki. 14 Pogledal sem, vstal in rekel
plemičem, vladarjem in ostalemu ljudstvu: »Ne bojte se jih.
Spominjajte se Gospoda, ki je velik in strašen in borite se za
svoje brate, svoje sinove in svoje hčere, svoje žene in svoje
hiše.« 15 Pripetilo se je, ko so naši sovražniki slišali, da nam
je bilo to znano in je Bog njihovo namero privedel v nič,
da smo se vsi izmed nas vrnili k obzidju, vsak k svojemu
delu. 16 Pripetilo se je od tega časa naprej, da je polovica
mojih služabnikov delala na delu, druga polovica pa je držala
sulice, ščite, loke in brezrokavne verižne srajce in vladarji so
bili zadaj za vso Judovo hišo. 17 Tisti, ki so gradili na obzidju
in tisti, ki so nosili bremena, s tistimi, ki so prenašali, vsak je
z eno roko opravljal delo, z drugo roko pa je držal orožje. 18
Kajti graditelji so gradili tako, da je imel vsakdo svoj meč
opasan ob svoji strani. Tisti, ki je trobil na šofar, pa je bil
poleg mene. 19 Rekel sem plemičem, vladarjem in ostalemu
ljudstvu: »Delo je veliko in obsežno, mi pa smo na obzidju
ločeni, eden daleč od drugega. 20 Na katerem mestu torej
zaslišite glas šofarja, krenite tja k nam. Naš Bog se bo boril
za nas.« 21 Tako smo se trudili na delu. Polovica izmed njih
je sulice držala od jutranjega vzhoda do pojavitve zvezd. 22
Prav tako sem ljudstvu istočasno rekel: »Naj vsak s svojim
služabnikom prenočuje znotraj Jeruzalema, da nam bodo
ponoči lahko straža in se trudili podnevi.« 23 Tako niti jaz,
niti moji bratje, niti moji služabniki, niti ljudje na straži, ki so
mi sledili, nihče izmed nas ni odložil svojih oblačil, razen, da
jih je vsak slekel za pranje.

5 Tam je bilo veliko vpitje ljudstva in njihovih žena zoper
njihove brate Jude. 2 Kajti tam so bili, ki so rekli: »Nas,
naših sinov in naših hčera je mnogo. Zato zanje zbiramo
žito, da bomo lahko jedli in živeli.« 3 Tam so bili tudi nekateri,
ki so rekli: »Zaradi pomanjkanja smo zastavili svoje dežele,
vinograde in hiše, da bi lahko kupili žito.« 4 Tam so bili tudi,
ki so rekli: »Izposodili smo si denar za kraljevi davek in to
[za ceno] naših dežel in vinogradov. 5 Vendar je sedaj naše
meso kakor meso naših bratov, naši otroci kakor njihovi
otroci. Glej, svoje sinove prinašamo v sužnost in svoje hčere,
da bodo služabnice in nekatere izmed naših hčera so že
privedene v sužnost. Niti to ni v naši moči, da jih odkupimo,
kajti drugi možje imajo naše dežele in vinograde.« 6 Bil sem
zelo jezen, ko sem slišal njihovo vpitje in te besede. 7 Potem
sem se posvetoval s seboj in oštel plemiče in vladarje ter jim
rekel: »Vi terjate obresti, vsakdo od svojega brata.« In zoper
njih sem postavil velik zbor. 8 Rekel sem jim: »Po svoji
zmožnosti smo odkupili svoje brate Jude, ki so bili prodani
poganom. Vi pa boste celo prodajali svoje brate? Ali naj
bi bili oni prodani nam?« Potem so ohranili svoj mir in nič
niso našli, da bi odgovorili. 9 Prav tako sem rekel: »To ni
dobro, kar delate. Ali ne bi morali hoditi v strahu našega
Boga zaradi graje poganov, naših sovražnikov? 10 Tudi
jaz in moji bratje in moji služabniki bi lahko od njih terjali
denar in žito. Prosim vas, prenehajmo s tem oderuštvom. 11
Povrnite jim, prosim vas, celo ta dan, njihove dežele, njihove
vinograde, njihove oljčne nasade in njihove hiše, tudi stoti
del denarja in od žita, vina in olja, ki ste jih vzeli od njih.«
12 Potem so rekli: »Povrnili jim bomo in ničesar ne bomo
zahtevali od njih. Storili bomo tako, kakor praviš.« Potem
sem poklical duhovnike in od njih vzel prisego, da bi storili
glede na to obljubo. 13 Prav tako sem stresel svoje naročje
in rekel: »Tako naj Bog iztrese vsakega človeka iz njegove
hiše in od njegovega truda, ki ne izpolni te obljube, celo
tako bo iztresen in izpraznjen.« In vsa skupnost je rekla:
»Amen« in hvalili so Gospoda. In ljudstvo je storilo glede na
to obljubo. 14 Poleg tega od časa, ko sem bil določen, da bi
bil njihov voditelj v Judovi deželi, od dvajsetega leta, celo do
dvaintridesetega leta kralja Artakserksa, to je dvanajst let, jaz
in moji bratje nismo jedli kruha od voditelja. 15 Toda prejšnji
voditelji, ki so bili pred menoj, so bili v breme ljudstvu in so
od njih jemali kruh in vino, poleg štiridesetih šeklov srebra.
Da, celo njihovi služabniki so vladali nad ljudstvom. Toda
zaradi Božjega strahu jaz nisem tako storil. 16 Da, prav tako
sem nadaljeval pri delu tega obzidja niti nismo kupili nobene
zemlje in vsi moji služabniki so bili zbrani tja k delu. 17 Poleg
tega jih je bilo pri moji mizi sto petdeset izmed Judov in
vladarjev, poleg tistih, ki so prišli k nam izmed poganov, ki
so okoli nas. 18 Torej tega, kar je bilo dnevno pripravljeno
zame, je bilo: en vol in šest izbranih ovc. Tudi perjad je bila
pripravljena zame in enkrat na deset dni izbor vseh vrst vina.
Vendar za vse to nisem zahteval kruha od voditelja, ker je
bilo suženjstvo težko nad tem ljudstvom. 19 Misli name, moj
Bog, za dobro, glede na vse, kar sem storil za to ljudstvo.

6 Pripetilo se je torej, ko so Sanbalát, Tobija, Arabec Gešem in ostali izmed naših sovražnikov slišali, da sem zgradil obzidje in da v njem ni ostalo nobene vrzeli (čeprav ob tistem času nisem postavil duri na velika vrata) **2** da sta Sanbalát in Gešem poslala k meni, rekoč: »Pridi, skupaj se srečajmo v eni izmed vasi, na ravnini Onó.« Toda mislila sta mi storiti vragolijo. **3** K njima sem poslal poslance, rekoč: »Jaz opravljam veliko delo, tako da ne morem priti dol. Zakaj bi delo prenehalo, medtem ko ga zapustim in pridem dol k vama?« **4** Vendar sta štirikrat poslala k meni na ta način, jaz pa sem jima odgovoril na isti način. **5** Potem je Sanbalát petič k meni poslal svojega služabnika na podoben način, z odprtim pismom v svoji roki, **6** v katerem je bilo zapisano: »Med pogani se govori in Gašmu pravi to, da se ti in Judje mislite upreti, kajti zaradi tega razloga gradiš obzidje, da bi lahko postal njihov kralj, glede na te besede. **7** Določil si tudi preroke, da o tebi oznanjajo v Jeruzalemu, rekoč: › Tam je kralj v Judu.‹ In sedaj bo to sporočeno kralju, glede teh besed. Pridite torej sedaj in skupaj sprejmimo nasvet.« **8** Potem sem poslal k njemu, rekoč: »Tukaj se niso storile nobene takšne stvari, kot ti praviš, temveč si jih hlinil iz svojega lastnega srca.« **9** Kajti oni vsi so nas prestrašili, rekoč: »Njihove roke bodo oslabele od dela, da to ne bo končano.« Sedaj torej, oh Bog, okrepi moje roke. **10** Zatem sem prišel v hišo Šemajája, sinú Delajája, sinú Mehetabéla, ki je bil zaprt. Rekel je: »Skupaj se srečajva v hiši Boga, znotraj templja in zapriva vrata templja, kajti prišli bodo, da te ubijejo. Da, ponoči bodo prišli, da te ubijejo.« **11** Rekel sem: »Ali naj bi takšen človek, kakor sem jaz, bežal? In kdo je tam, ki bi kakor sem jaz, šel v tempelj, da reši svoje življenje? Ne bom šel noter.« **12** Glej, zaznal sem, da ga ni poslal Bog, temveč, da je to prerokbo proglasil zoper mene, kajti najela sta ga Tobija in Sanbalát. **13** Zato je bil najet, da bi bil jaz prestrašen in tako storil in grešil in da bi lahko imela stvar za hudobno poročilo, da bi me lahko grajala. **14** Moj Bog, misli na Tobija in Sanbaláta glede na ta njuna dela in na prerokinjo Noádjo in ostale preroke, ki so me hoteli postaviti v strah. **15** Tako je bilo obzidje končano petindvajseti dan meseca elúla, v dvainpetdesetih dneh. **16** Pripetilo se je, da ko so vsi naši sovražniki slišali o tem in so vsi pogani, ki so bili okoli nas, videli te stvari, so bili zelo potrti v svojih lastnih očeh, kajti zaznali so, da je bilo to delo izvršeno od našega Boga. **17** Poleg tega so v tistih dneh Judovi plemiči poslali mnogo pisem Tobiju in pisma od Tobija so prihajala k njim. **18** Kajti v Judu so bili mnogi, ki so mu prisegli, ker je bil zet Aráhovega sina Šehanjája in njegov sin Johanán je vzel hčer Berehjájevega sina Mešuláma. **19** Pred menoj so poročali tudi njegova dobra dejanja in mu izrekli moje besede. In Tobija je pošiljal pisma, da me postavi v strah.

7 Pripetilo se je torej, ko je bilo obzidje zgrajeno in sem postavil vrata in so bili določeni vratarji, pevci in Lévijevci, **2** da sem dal svojemu bratu Hananíju in Hananjáju, vladarju palače, zadolžitev nad Jeruzalemom, kajti ta je bil zvest mož in bolj kot mnogi se je bal Boga. **3** Rekel sem jima: »Naj velika vrata Jeruzalema ne bodo odprta, dokler ne bo sonce vroče. Medtem ko stojijo poleg, naj vrata zaprejo in jih zapahnejo. Določite straže izmed prebivalcev Jeruzalema, vsakogar na svojo stražo in vsakdo naj bo nasproti svoji hiši.« **4** Torej mesto je bilo prostrano in veliko. Toda ljudstva v njem je bilo malo in hiše niso bile zgrajene. **5** Moj Bog je na moje srce položil, da zberem skupaj plemiče, vladarje in ljudstvo, da bi bili lahko prešteti po rodovniku. Našel sem seznam rodovnika izmed tistih, ki so prišli najprej gor in v njem našel zapisano: **6** ›To so otroci province, ki je šla gor iz ujetništva, od tistih, ki so bili odvedeni, ki jih je odvedel babilonski kralj Nebukadnezar in so ponovno prišli v Jeruzalem in v Judejo, vsak v svoje mesto, **7** ki so prišli z Zerubabélom, Ješúom, Nehemijem, Azarjájem, Raamjájem, Nahamánijem, Mordohajem, Bilšánom, Mispéretom, Bigvájem, Nehumom in Baanájem. Število, pravim, izmed mož Izraelovega ljudstva je bilo tole: **8** Paróševih otrok dva tisoč sto dvainsedemdeset. **9** Šefatjájevih otrok tristo dvainsedemdeset. **10** Aráhovih otrok šeststo dvainpetdeset. **11** Pahat Moábovih otrok, od otrok Ješúa in Joába, dva tisoč osemsto in osemnajst. **12** Elámovih otrok tisoč dvesto štiriinpetdeset. **13** Zatújevih otrok osemsto petinštirideset. **14** Zakájevih otrok sedemsto šestdeset. **15** Binújevih otrok šeststo oseminštirideset. **16** Bebájevih otrok šeststo osemindvajset. **17** Azgádovih otrok dva tisoč tristo dvaindvajset. **18** Adonikámovih otrok šeststo sedeminšestdeset. **19** Bigvájevih otrok dva tisoč sedeminšestdeset. **20** Adínovih otrok šeststo petinpetdeset. **21** Atêrjevih otrok, od Ezekíja, osemindevetdeset. **22** Hašúmovih otrok tristo osemindvajset. **23** Becájevih otrok tristo štiriindvajset. **24** Harífovih otrok sto dvanajst. **25** Gibeónovih otrok petindevetdeset. **26** Mož iz Betlehema in Netófe sto oseminosemdeset. **27** Mož iz Anatóta sto osemindvajset. **28** Mož iz Bet Azmáveta dvainštirideset. **29** Mož iz Kirját Jearíma, Kefíre in Beeróta sedemsto triinštirideset. **30** Mož iz Rame in Gebe šeststo enaindvajset. **31** Mož iz Mihmása sto dvaindvajset. **32** Mož iz Betela in Aja sto triindvajset. **33** Mož iz drugega Nebója dvainpetdeset. **34** Otrok iz drugega Eláma tisoč dvesto štiriinpetdeset. **35** Harímovih otrok tristo dvajset. **36** Jerihovih otrok tristo petinštirideset. **37** Otrok iz Loda, Hadída in Onója sedemsto

enaindvajset. 38 Otrok iz Senaája tri tisoč devetsto trideset. 39 Duhovniki: Jedajájevih otrok iz Ješúove hiše devetsto triinsedemdeset. 40 Imêrjevih otrok tisoč dvainpetdeset. 41 Pašhúrjevih otrok tisoč dvesto sedeminštirideset. 42 Harímovih otrok tisoč sedemnajst. 43 Lévijevci: Ješúovih otrok, od Kadmiéla in Hodavjájevih otrok štiriinsedemdeset. 44 Pevci: Asáfovih otrok sto oseminštirideset. 45 Vratarji: Šalúmovih otrok, Atêrjevih otrok, Talmónovih otrok, Akúbovih otrok, Hatitájevih otrok in Šobájevih otrok sto osemintrideset. 46 Netinimci: Cihájevi otroci, Hasufájevi otroci, Tabaótovi otroci, 47 Kerósovi otroci, Siájevi otroci, Padónovi otroci, 48 Lebanájevi otroci, Hagabájevi otroci, Salmájevi otroci, 49 Hanánovi otroci, Gidélovi otroci, Gaharjevi otroci, 50 Reajájevi otroci, Recínovi otroci, Nekodájevi otroci, 51 Gazámovi otroci, Uzájevi otroci, Paséahovi otroci, 52 Besájevi otroci, Meunimovi otroci, Nefiséjevi otroci, 53 Bakbúkovi otroci, Hakufájevi otroci, Harhúrjevi otroci, 54 Baclitovi otroci, Mehidájevi otroci, Haršájevi otroci, 55 Barkósovi otroci, Siserájevi otroci, Temahovi otroci, 56 Necíahovi otroci in Hatifájevi otroci. 57 Otroci Salomonovih služabnikov: Sotájevi otroci, Soféretovi otroci, Peridájevi otroci, 58 Jaalájevi otroci, Darkónovi otroci, Gidélovi otroci, 59 Šefatjájevi otroci, Hatílovi otroci, Pohêret Cebájimovi otroci in Amónovi otroci. 60 Vseh Netinimcev in otrok Salomonovih služabnikov, je bilo tristo dvaindevetdeset. 61 In ti so bili tisti, ki so tudi odšli gor iz Tel Melaha, Tel Hareše, Kerúba, Adóna in Imêrja. Toda niso mogli pokazati hiše svojega očeta niti svojega semena, če so bili iz Izraela. 62 Delajájevih otrok, Tobijevih otrok, Nekodájevih otrok šeststo dvainštirideset. 63 Izmed duhovnikov: Habajájevi otroci, Kocovi otroci in otroci Barzilája, ki je vzel eno izmed hčera Gileádca Barzilája za ženo in je bil imenovan po njihovem imenu. 64 Ti so iskali svoj seznam med tistimi, ki so bili prešteti po rodovniku, toda ta ni bil najden. Zato so bili kakor onesnaženi, odstranjeni od duhovništva. 65 Tirsata jim je rekel, da naj ne jedo od najsvetejših stvari, dokler tam ne vstane duhovnik z urimom in tumimom. 66 Celotne skupnosti skupaj je bilo dvainštirideset tisoč tristo šestdeset, 67 poleg njihovih slug in njihovih dekel, od katerih jih je bilo tam sedem tisoč tristo sedemintrideset. Imeli so dvesto petinštirideset pevcev in pevk. 68 Njihovih konj sedemsto šestintrideset, njihovih mul dvesto petinštirideset, 69 njihovih kamel štiristo petintrideset in šest tisoč sedemsto dvajset oslov. 70 Nekateri izmed vodij očetov so darovali k delu. Tirsata je dal v zaklad tisoč darejkov zlata, petdeset umivalnikov in petsto trideset duhovniških oblačil. 71 Nekateri izmed vodij očetov so dali v zaklad za delo dvajset tisoč darejkov zlata in dva tisoč dvesto funtov srebra. 72 Tega, kar je dalo ostalo ljudstvo, je bilo dvajset tisoč darejkov zlata, dva tisoč funtov srebra in sedeminšestdeset duhovniških oblačil. 73 Tako so duhovniki, Lévijevci, vratarji, pevci, nekateri izmed ljudstva, Netinimci in ves Izrael prebivali v svojih mestih. Ko je prišel sedmi mesec, so bili Izraelovi otroci v svojih mestih.‹

8 Vse ljudstvo se je zbralo skupaj kakor en mož na ulici, ki je bila pred vodnimi velikimi vrati in spregovorili so pisarju Ezru, da prinese knjigo Mojzesove postave, ki jo je Gospod zapovedal Izraelu. 2 Duhovnik Ezra je na prvi dan sedmega meseca postavo prinesel pred skupnost tako mož kakor žena in vseh tistih, ki so lahko slišali z razumevanjem. 3 Bral je tam pred ulico, ki je bila pred vodnimi velikimi vrati od jutra do sredine dneva, pred možmi in ženami in tistimi, ki so lahko razumeli. Ušesa vsega ljudstva so bila pozorna na knjigo postave. 4 Pisar Ezra je stal na leseni prižnici, ki so jo naredili za ta namen. Poleg njega so na njegovi desni roki stali: Matitjá, Šemaá, Anajá, Urijá, Hilkijá in Maasejá, na njegovi levi roki pa: Pedajá, Mišaél, Malkijá, Hašúm, Hašbadána, Zeharjá in Mešulám. 5 Ezra je odprl knjigo v pogledu vsega ljudstva (kajti on je bil nad vsem ljudstvom); in ko jo je odprl, je vse ljudstvo vstalo. 6 Ezra je blagoslovil Gospoda, vélikega Boga. In vse ljudstvo je z dviganjem svojih rok odgovarjalo: »Amen, amen.« In sklonili so svoje glave ter oboževali Gospoda s svojimi obrazi k tlom. 7 Tudi Ješúa, Baní, Šerebjá, Jamín, Akúb, Šabetáj, Hodijá, Maasejá, Kelitá, Azarjá, Jozabád, Hanán, Pelajá in Lévijevci so storili ljudstvu, da je razumelo postavo in ljudstvo je stalo na svojem mestu. 8 Tako so razločno brali v knjigi Božje postave in dali pomen in jim storili, da razumejo branje. 9 Nehemija, ki je Tirsata in pisar Ezra, duhovnik in Lévijevci, ki so učili ljudstvo, so vsemu ljudstvu rekli: »Ta dan je svet Gospodu, svojemu Bogu; ne žalujte niti ne jokajte.« Kajti vse ljudstvo je jokalo, ko so slišali besede postave. 10 Potem jim je rekel: »Pojdite svojo pot, jejte tolščo, pijte sladko in pošljite deleže tistim, za katere ni ničesar pripravljenega, kajti ta dan je svet našemu Gospodu. Niti ne bodite žalostni, kajti Gospodova radost je vaša moč.« 11 Tako so Lévijevci umirili vse ljudstvo, rekoč: »Ohranite svoj mir, kajti dan je svet. Niti ne bodite užaloščeni.« 12 In vse ljudstvo je odšlo svojo pot, da jedo in da pijejo in da pošljejo deleže in da naredijo veliko veselje, ker so razumeli besede, ki so jim bile naznanjene. 13 Na drugi dan so bili zbrani skupaj vodje očetov izmed vsega ljudstva, duhovniki in Lévijevci, k pisarju Ezru, celo da razumejo besede iz postave. 14 In našli so zapisano v postavi, ki jo je Gospod zapovedal po Mojzesu, da naj bi Izraelovi otroci na praznik sedmega meseca prebivali v

šotorih 15 in da naj bi objavili in razglasili po vseh svojih
mestih in v Jeruzalemu, rekoč: »Pojdite naprej na goro in
naberite oljčne mladike, borove mladike, mirtine mladike,
mladike palm in mladike debelih dreves, da naredite šotore,
kakor je to pisano.« 16 Tako je ljudstvo šlo naprej in jih
prineslo in si naredilo šotore, vsak na strehi svoje hiše, na
svojih dvorih, na dvorih Božje hiše, na ulici Vodnih velikih
vrat in na ulici Efrájimovih velikih vrat. 17 Vsa skupnost
izmed teh, ki so ponovno prišli iz ujetništva, si je naredila
šotore in sedela pod šotori, kajti od dni Nunovega sina Ješúa
do tega dne Izraelovi otroci niso tako storili. In tam je bilo
zelo veliko veselje. 18 Tudi dan za dnem, od prvega dne do
zadnjega dne, je bral v knjigi Božje postave. Praznovanje so
imeli sedem dni, na osmi dan pa je bil slovesen zbor, glede
na običaj.

9 Torej na štiriindvajseti dan tega meseca so se Izraelovi
otroci zbrali s postom in z vrečevinami in prstjo na sebi.
2 Izraelovo seme se je ločilo od vseh tujcev in stali so ter
priznavali svoje grehe in krivičnosti svojih očetov. 3 Vstali so
na svojem kraju in brali v knjigi postave Gospoda, svojega
Boga, eno četrtino dneva. Drugo četrtino pa so priznavali
in oboževali Gospoda, svojega Boga. 4 Tedaj so vstali na
stopnicah izmed Lévijevcev: Ješúa, Baní, Kadmiél, Šebanjá,
Buní, Šerebjá, Baní in Kenáni in z močnim glasom vpili
h Gospodu, svojemu Bogu. 5 Potem so Lévijevci Ješúa,
Kadmiél, Baní, Hašabnejá, Šerebjá, Hodijá, Šebanjá in
Petahjá rekli: »Vstanite in blagoslavljajte Gospoda, svojega
Boga, na veke vekov in blagoslovljeno bodi tvoje veličastno
ime, ki je vzvišeno nad vsem blagoslavljanjem in hvalo.« 6
Ti, celó ti sam si Gospod. Naredil si nebo in nebesa nebes,
z vso njihovo vojsko, zemljo in vse stvari, ki so na njej,
morja in vse, kar je v njih in ti jih vse ohranjaš in nebeška
vojska te obožuje. 7 Ti si Gospod Bog, ki je izbral Abrama
in ga privedel naprej iz Ura Kaldejcev in si mu dal ime
Abraham. 8 Njegovo srce si pred seboj našel zvesto in z
njim si sklenil zavezo, da daš deželo Kánaancev, Hetejcev,
Amoréjcev, Perizéjcev, Jebusejcev in Girgašéjcev, da jo
daš, pravim, njegovemu semenu in izvršil si svoje besede,
kajti pravičen si. 9 Videl si stisko naših očetov v Egiptu in
prisluhnil njihovemu vpitju pri Rdečem morju 10 in pokazal
si znamenja in čudeže na faraonu in na vseh njegovih
služabnikih in na vsemu ljudstvu njegove dežele, kajti ti veš,
da so ponosno postopali zoper njih. Tako si si pridobil ime,
kakor je to ta dan. 11 Pred njimi si razdelil morje, tako da so
šli skozi sredo morja po suhi deželi. Njihove preganjalce si
vrgel v globine kakor kamen v sredo mogočnih vodá. 12
Poleg tega si jih podnevi vodil z oblačnim stebrom in ponoči
z ognjenim stebrom, da bi jim dal svetlobo na poti, po kateri
naj bi šli. 13 Ti si tudi prihajal dol na goro Sinaj in govoril z
njimi iz nebes in jim dajal prave sodbe in resnične postave,
dobre zakone in zapovedi. 14 Dal si jim spoznati svoj sveti
šabat in jim zapovedal predpise, zakone in postave, po
roki svojega služabnika Mojzesa 15 in dajal si jim kruh iz
nebes za njihovo lakoto in zanje si za njihovo žejo privedel
vodo iz skale in jim obljubljal, da naj bi šli in vzeli v last
deželo, ki si jim jo prisegel, da jim jo daš. 16 Toda oni in naši
očetje so ponosno postopali in otrdili svoje vratove in niso
prisluhnili tvojim zapovedim 17 in odklonili so ubogati niti
niso razmišljali o tvojih čudežih, ki si jih storil med njimi,
temveč so otrdili svoje vratove in v svojem uporu so določili
poveljnika, da se vrnejo k svojemu suženjstvu. Toda ti si
Bog, pripravljen odpustiti, milostljiv in usmiljen, počasen za
jezo in velike prijaznosti in jih nisi zapustil. 18 Da, ko so si
naredili ulito tele in rekli: »To je tvoj Bog, ki te je privedel
iz Egipta, « in počeli so veliko izzivanj, 19 jih vendar ti v
svojih mnogoterih usmiljenih nisi zapustil v divjini. Podnevi
oblačen steber ni odšel od njih, da jih vodi po poti niti ognjeni
steber ponoči, da jim kaže svetlobo in pot, po kateri naj bi
šli. 20 Dajal si jim tudi svojega dobrega duha, da jih pouči in
pred njihovimi usti nisi zadržal mane in za njihovo žejo si
jim dajal vodo. 21 Da, štirideset let si jih podpiral v divjini,
tako da jim ničesar ni manjkalo. Njihova oblačila se niso
postarala in njihova stopala niso otekla. 22 Poleg tega si jim
dajal kraljestva in narode in razdelil si jih po pokrajinah. Tako
so vzeli v last deželo Sihón, deželo hešbónskega kralja in
deželo bašánskega kralja Oga. 23 Tudi njihove otroke si
pomnožil kakor zvezd na nebu in jih privedel v deželo, glede
katere si njihovim očetom obljubil, da naj bi šli vanjo, da jo
vzamejo v last. 24 Tako so otroci šli v deželo, jo vzeli v last
in ti si pred njimi podjarmil prebivalce dežele, Kánaance in
jih dal v njihove roke, z njihovimi kralji in ljudstvom dežele,
da so lahko z njimi storili, kakor so hoteli. 25 Zavzeli so
utrjena mesta in tolsto deželo in vzeli v last hiše, polne
vseh dobrin, izkopane vodnjake, vinograde, oljčne nasade in
sadnih dreves v obilju. Tako so jedli, bili nasičeni, se odebelili
in se razveseljevali v tvoji veliki dobroti. 26 Kljub temu so
bili neposlušni in so se uprli zoper tebe in tvojo postavo
vrgli za svoje hrbte in usmrtili tvoje preroke, ki so pričevali
zoper njih, da jih obrnejo k tebi in naredili so velika izzivanja.
27 Zato si jih izročil v roko njihovih sovražnikov, ki so jih
stiskali. V času svoje stiske, ko so klicali k tebi, si jih uslišal
iz nebes in glede na svoja mnogotera usmiljenja si jim dal
rešitelje, ki so jih rešili iz roke njihovih sovražnikov. 28 Toda
potem, ko so imeli počitek, so pred teboj ponovno storili

zlo. Zato si jih pustil v roki njihovih sovražnikov, tako da so imeli gospostvo nad njimi. Vendar ko so se vrnili in klicali k tebi, si jih slišal iz nebes in mnogokrat si jih osvobodil glede na svoja usmiljenja. **29** In ti pričuješ zoper njih, da bi jih lahko ponovno privedel k svoji postavi. Vendar so ponosno postopali in niso prisluhnili tvojim zapovedim, temveč so grešili zoper tvoje sodbe (katere, če jih človek izpolnjuje, bo živel v njih) in umaknili ramo in otrdili svoj vrat in niso hoteli prisluhniti. **30** Vendar si jih mnogo let prenašal in zoper njih pričeval po svojem duhu v svojih prerokih, vendar niso hoteli pazljivo prisluhniti. Zato si jih dajal v roko ljudstvu dežel. **31** Vendar jih zaradi svojih velikih usmiljenj nisi popolnoma použil niti zapustil, kajti ti si usmiljen in milostljiv Bog. **32** Zdaj torej, naš Bog, velik, mogočen in strašen Bog, ki ohranjaš zavezo in usmiljenje, naj se vsa stiska, ki je prišla nad nas, na naše kralje, na naše prince, na naše duhovnike, na naše očete in na vse tvoje ljudstvo, od časa asirskih kraljev do današnjega dne, ne zdi majhna pred teboj. **33** Vendar si ti pravičen v vsem, kar si privedel nad nas, kajti storil si pravilno, toda mi smo storili zlobno. **34** Niti se naši kralji, naši princi, naši duhovniki, niti naši očetje, niso držali tvoje postave, niti niso prisluhnili tvojim zapovedim in tvojim pričevanjem, s katerimi si pričeval zoper njih. **35** Kajti niso služili tebi v svojem kraljestvu in v tvoji veliki dobroti, ki jim jo daješ v veliki in obilni deželi, ki jo postavljaš prednje niti se niso odvrnili od svojih zlobnih del. **36** Glej, mi smo ta dan služabniki in glede dežele, ki si jo dal našim očetom, da jemo njen sad in njeno dobro, glej, mi smo služabniki v njej **37** in ta rojeva mnogo donosa kraljem, ki si jih zaradi naših grehov postavil nad nas. Prav tako imajo po njihovem užitku gospostvo nad našimi telesi in nad našo živino in mi smo v veliki stiski. **38** Zaradi vsega tega delamo zanesljivo zavezo in jo zapisujemo in naši princi, Lévijevci in duhovniki, jo pečatijo.

10 Torej tisti, ki so pečatili, so bili: Nehemija, Hahaljájev sin Tirsata, Sedekíja, **2** Serajá, Azarjá, Jeremija, **3** Pašhúr, Amarjá, Malkijá, **4** Hatúš, Šebanjá, Malúh, **5** Harím, Meremót, Obadjá, **6** Daniel, Ginetón, Baruh, **7** Mešulám, Abíja, Mijamín, **8** Maazjá, Bilgáj, Šemajá. Ti so bili duhovniki. **9** Lévijevci: tako Azanjájev sin Ješúa, Binúj izmed Henadádovih sinov, Kadmiél, **10** kakor njihovi bratje: Šebanjá, Hodijá, Kelitá, Pelajá, Hanán, **11** Miha, Rehób, Hašabjá, **12** Zahúr, Šerebjá, Šebanjá, **13** Hodijá, Baní, Benínu. **14** Vodje ljudstva: Paróš, Pahat Moáb, Elám, Zatú, Baní, **15** Buní, Azgád, Bebáj, **16** Adonija, Bigváj, Adín, **17** Atêr, Ezekíja, Azúr, **18** Hodijá, Hašúm, Becáj, **19** Haríf, Anatót, Nebáj, **20** Magpiáš, Mešulám, Hezír, **21** Mešezabél, Cadók, Jadúa, **22** Pelatjá, Hanán, Anajá, **23** Hošéa, Hananjá, Hašúb, **24** Lohéš, Pilhá, Šobék, **25** Rehúm, Hašabná, Maasejá, **26** Ahíja, Hanán, Anán, **27** Malúh, Harím in Baaná. **28** Preostanek ljudstva, duhovniki, Lévijevci, vratarji, pevci, Netinimci in vsi, ki so se ločili od ljudstva dežel k postavi Boga, njihove žene, njihovi sinovi in njihove hčere, vsak, ki je imel spoznanje in imel razumevanje, **29** so se pridružili k svojim bratom, svojim plemičem in vstopili v prekletstvo in prisego, da se ravnajo po Božji postavi, ki je bila dana po Mojzesu, Božjemu služabniku in da obeležujejo in delajo vse zapovedi Gospoda, našega Gospoda, njegove sodbe in njegove zakone, **30** in da mi ne bi dajali svojih hčera ljudstvu dežele niti jemali njihovih hčera za naše sinove. **31** Če ljudstvo dežele prinese blago ali kakršen koli živež na šabatni dan, da prodaja, da mi tega ne bomo kupovali od njih na šabat ali na sveti dan in da bomo pustili sedmo leto in izterjavo vsakega dolga. **32** Prav tako smo naredili odredbe za sebe, da se letno obremenimo s tretjino šekla za službo hiše svojega Boga, **33** za hlebe navzočnosti in za nenehno jedilno daritev in za nenehno žgalno daritev od šabat, od mlajev, za določene praznike, za svete stvari in za daritve za greh, da se naredi odkupitev za Izrael in za vse delo hiše svojega Boga. **34** Vrgli smo žrebe med duhovniki, Lévijevci in ljudstvom za dar lesa, da bi ga prinašali v hišo svojega Boga, glede na hiše naših očetov, ob določenih časih, leto za letom, da [ga] zažigamo na oltarju Gospoda, svojega Boga, kakor je to zapisano v postavi **35** in da prinašamo prve sadove svojih tal in prve sadove vsega sadja od vseh dreves, leto za letom, v Gospodovo hišo. **36** Tudi prvorojenca naših sinov in naše živine, kakor je to zapisano v postavi in prvence naših čred in naših tropov, da jih privedemo k hiši svojega Boga, k duhovnikom, ki služijo v hiši našega Boga **37** In da naj bi prinesli prve sadove našega testa in naših daritev in sad vseh vrst dreves, od vina in od olja, k duhovnikom, k sobam hiše našega Boga in desetine naših tal k Lévijevcem, da bodo isti Lévijevci lahko imeli desetine v vseh mestih našega posevka. **38** Duhovnik, Aronov sin, bo z Lévijevci, ko bodo Lévijevci prejemali desetine in Lévijevci bodo prinesli gor desetino od desetin k hiši našega Boga, k sobam, v zakladno hišo. **39** Kajti Izraelovi otroci in Lévijevi otroci bodo prinašali daritev žita, od novega vina in olja, v sobe, kjer so posode svetišča in duhovniki, ki služijo in vratarji in pevci. Ne bomo zapustili hiše svojega Boga.

11 Voditelji ljudstva so prebivali pri Jeruzalemu. Ostali ljudje pa so prav tako metali žrebe, da privedejo enega

izmed desetih, da prebiva v Jeruzalemu, svetemu mestu in devet delov, da prebivajo v drugih mestih. **2** Ljudstvo je blagoslovilo vse može, ki so se voljno ponudili, da prebivajo v Jeruzalemu. **3** Torej ti so vodje province, ki so prebivali v Jeruzalemu. Toda v judejskih mestih je vsak prebival na svoji posesti v svojih mestih, namreč Izrael, duhovniki, Lévijevci, Netinimci in otroci Salomonovih služabnikov. **4** V Jeruzalemu so prebivali nekateri izmed Judovih otrok in izmed Benjaminovih otrok. Izmed Judovih otrok: Atajá, sin Uzíjaha, sinú Zeharjá, sinú Amarjá, sinú Šefatjá, sinú Mahalaléla, izmed Perecovih otrok **5** in Maasejája, sin Baruha, sinú Kolhozéja, sinú Hazajája, sinú Adajája, sinú Jojaríba, sinú Zeharjá, sinú Šilčana. **6** Vseh Perecovih sinov, ki so prebivali v Jeruzalemu, je bilo štiristo oseminšestdeset hrabrih mož. **7** To so Benjaminovi sinovi: Salú, sin Mešuláma, sinú Joéda, sinú Pedajá, sinú Kolajája, sinú Maasejája, sinú Itiéla, sinú Ješajája. **8** In za njim Gabáj, Saláj, devetsto osemindvajset. **9** Zihríjev sin Joél je bil njihov nadzornik, Senuájev sin Juda pa je bil drugi nad mestom. **10** Od duhovnikov: Jojaríbov sin Jedajá, Jahín. **11** Serajá, sin Hilkijája, sinú Mešuláma, sinú Cadóka, sinú Merajóta, sinú Ahitúba, je bil poveljnik Božje hiše. **12** Njihovih bratov, ki so opravljali delo hiše, je bilo osemsto dvaindvajset. Adajá, sin Jeroháma, sinú Pelaljája, sinú Amcíja, sinú Zeharjá, sinú Pašhúrja, Malkijájevega sina **13** in njegovi bratje, vodje očetov, dvesto dvainštirideset. Amašsáj, sin Azaréla, sinú Ahzája, sinú Mešilemóta, sinú Imêrja **14** in njihovi bratje, močni junaški možje, sto osemindvajset. Njihov nadzornik je bil Zabdiél, sin enega izmed velikih mož. **15** Tudi izmed Lévijevcev: Šemajá, sin Hašúba, sinú Azrikáma, sinú Hašabjája, sinú Buníja. **16** Šabetáj ter Jozabád izmed vodij Lévijevcev sta imela nadzor nad zunanjim poslom Božje hiše. **17** Matanjá, sin Miha, sinú Zabdíja, sinú Asáfa, je bil glavni, da prične zahvaljevanje v molitvi. Bakbukjá, drugi med njegovimi brati in Abdá, sin Šamúaja, sinú Galála, sinú Jedutúna. **18** Vseh Lévijevcev v svetem mestu je bilo dvesto štiriinosemdeset. **19** Poleg tega vratarji: Akúb, Talmón in njuni bratje, ki so varovali velika vrata, jih je bilo sto dvainsedemdeset. **20** Preostanek Izraela, od duhovnikov in Lévijevcev, je bil v vseh Judovih mestih, vsak v svoji dediščini. **21** Toda Netinimci so prebivali v Ofelu. Cihá in Gišpá pa sta bila nad Netinimci. **22** Nadzornik Lévijevcev v Jeruzalemu je bil tudi Uzí, sin Baníja, sinú Hašabjája, sinú Matanjája, sinú Miha. Izmed Asáfovih sinov so bili pevci nad poslom Božje hiše. **23** Kajti to je bila kraljeva zapoved glede njih, da naj bo določen delež za pevce, kar jim je pripadalo za vsak dan. **24** Petahjá, sin Mešezabéla, izmed otrok Judovega sina Zeraha je bil pri kraljevi roki v vseh zadevah glede ljudstva. **25** Glede vasi, z njihovimi polji, so nekateri izmed Judovih otrok prebivali pri Kirját Arbi in v njenih vaseh, pri Dibónu in v njegovih vaseh, pri Kabceélu in v njegovih vaseh, **26** pri Ješúi, pri Moládi, pri Bet Peletu, **27** pri Hacár Šuál in pri Beeršébi in v njenih vaseh, **28** pri Ciklágu, pri Mehóni in v njegovih vaseh, **29** pri En Rimónu, pri Cori, pri Jarmútu, **30** Zanóahu, Adulámu in v njihovih vaseh, pri Lahíšu in njegovih poljih, pri Azéki in v njenih vaseh. In prebivali so od Beeršébe, do doline Hinóm. **31** Tudi otroci Benjamina iz Gebe so prebivali pri Mihmášu, Aji, Betelu in v njihovih vaseh **32** in pri Anatótu, Nobu, Ananjáju, **33** Hacórju, Rami, Gitájimu, **34** Hadídu, Cebojímu, Nebalátu, **35** Lodu in Onóju, dolini rokodelcev. **36** Izmed Lévijevcev so bili oddelki v Judu in v Benjaminu.

12 Torej to so duhovniki in Lévijevci, ki so prišli gor z Zerubabélom, Šealtiélovim sinom in Ješúom: Serajá, Jeremija, Ezra, **2** Amarjá, Malúh, Hatúš, **3** Šehanjá, Rehúm, Meremót, **4** Idó, Ginetó, Abíja, **5** Mijamín, Maadjá, Bilgá, **6** Šemajá, Jojaríb, Jedajája, **7** Salú, Amók, Hilkijá, Jedajája. Ti so bili vodje duhovnikov in njihovih bratov v dneh Ješúa. **8** Poleg tega Lévijevci: Ješúa, Binúj, Kadmiél, Šerebjá, Juda in Matanjá, ki je bil nad zahvaljevanjem, on in njegovi bratje. **9** Tudi Bakbukjá in Uní, njihova brata, sta bila njim nasproti na stražah. **10** Ješúa je zaplodil Jojakíma, Jojakím je zaplodil tudi Eljašíba, Eljašíb je zaplodil Jojadá, **11** Jojadá je zaplodil Jonatana in Jonatan je zaplodil Jadúa. **12** V dneh Jojakíma so bili duhovniki, vodja očetov: od Serajáma Merajá, od Jeremija Hananjá, **13** od Ezra Mešulám, od Amarjá Johanán, **14** od Melicuja Jonatan, od Šebanjá Jožef, **15** od Haríma Adná, od Merajóta Helkáj, **16** od Idója Zaharija, od Ginetóna Mešulám, **17** od Abíja Zihrí, od Minjamína, od Moadjája Piltáj, **18** od Bilgája Šamúa, od Šemajája Jehonatan, **19** in od Jojaríba Matenáj, od Jedajája Uzí, **20** od Salája Kaláj, od Amóka Eber, **21** od Hilkijá Hašabjá, od Jedajája, Netanél. **22** Lévijevci v dneh Eljašíba, Jojadája, Johanána in Jadúa so bili zabeleženi vodje očetov, tudi duhovniki, do kraljevanja Perzijca Dareja. **23** Lévijevi sinovi, vodje očetov so bili zapisani v kroniški knjigi, celo do dni Eljašíbovega sina Johanána. **24** Vodje Lévijevcev: Hašabjá, Šerebjá in Kadmiélov sin Ješúa z njihovimi brati nasproti njih, da hvalijo in da se zahvaljujejo, glede na zapoved Davida, Božjega moža, straža nasproti straži. **25** Matanjá in Bakbukjá, Obadjá, Mešulám, Talmón, Akúb so bili vratarji, ki so varovali stražo pri pragovih velikih vrat. **26** Ti so bili v dneh Jojakíma, sina Ješúa, sinú Jocadákovega in v dneh voditelja Nehemija in preroka Ezra, pisarja. **27** Ob posvetitvi jeruzalemskega

obzidja so iskali Lévijevce iz vseh njihovih krajev, da jih privedejo v Jeruzalem, da ohranjajo posvetitev z veseljem, tako z zahvaljevanjem kakor s petjem, s cimbalami, plunkami in harfami. **28** Sinovi pevcev so se zbrali skupaj, tako iz ravne dežele okoli Jeruzalema kakor iz vasi Netófčanov, **29** tudi iz hiše Gilgála in iz gebskih in azmávetskih polj, kajti pevcem so zgradili vasi okoli Jeruzalema. **30** Duhovniki in Lévijevci so očistili sebe, očistili ljudstvo in velika vrata ter obzidje. **31** Potem sem na obzidje privedel Judove prince in določil dve veliki skupini tistih, ki so dajali zahvalo, od katerih je ena odšla na desno roko, po obzidju, h Gnojnim velikim vratom. **32** Za njimi je odšel Hošajá in polovica Judovih princev **33** Azarjá, Ezra, Mešulám, **34** Juda, Benjamin, Šemajá in Jeremija. **35** Nekateri izmed duhovnikovih sinov s trobentami, namreč Zeharjá, sin Jonatana, sinú Šemajá, sinú Matanjá, sinú Mihajája, sinú Zahúrja, sinú Asáfa **36** in njegovi bratje: Šemajá, Azarél, Milaláj, Gilaláj, Maáj, Netanél, Juda in Hananí z glasbenimi instrumenti Davida, Božjega moža in pisar Ezra pred njimi. **37** Pri Studenčnih velikih vratih, ki so bila nasproti njim, so se po stopnicah Davidovega mesta povzpeli ob vzponu obzidja, nad Davidovo hišo, celo do Vodnih velikih vrat proti vzhodu. **38** Druga skupina izmed tistih, ki so dajali zahvalo, pa je šla nasproti njim in jaz za njimi in polovica ljudstva na zidu od onstran stolpa talilnih peči, celo do širokega zidu **39** in nad Efrájimovimi velikimi vrati, nad Starimi velikimi vrati, nad Ribjimi velikimi vrati in [mimo] stolpa Hananéla in stolpa Mea, torej do Ovčjih velikih vrat in so mirno obstali pri Jetniških velikih vratih. **40** Tako sta stali dve skupini izmed tistih, ki so dajali zahvalo v Božji hiši ter jaz in polovica vladarjev z menoj **41** in duhovniki: Eljakím, Maasejája, Minjamín, Mihajá, Eljoenáj, Zeharjá in Hananjá s trobentami **42** ter Maasejája, Šemajá, Eleazar, Uzí, Johanán, Malkijája, Elám in Ecer. Pevci so glasno peli z Jizrahjájem, njihovim nadzornikom. **43** Ta dan so darovali tudi veliko klavnih daritev in se veselili, kajti Bog jih je pripravil, da se veselijo z veliko radostjo. Tudi žene in otroci so se veselili, tako da je bilo veselje iz Jeruzalema slišati celo od daleč. **44** Ob tistem času so bili nekateri določeni nad sobe za zaklade, za daritve, za prve sadove in za desetine, da zberejo vanje iz mestnih polj deleže od postave za duhovnike in Lévijevce, kajti Juda se je veselil zaradi duhovnikov in Lévijevcev, ki so čakali. **45** Tako pevci kakor vratarji so varovali službo svojega Boga in službo očiščevanja, glede na zapoved Davida in njegovega sina Salomona. **46** Kajti v dneh Davida in Asáfa, so bili tam od davnine vodje pevcev s pesmimi hvaljenja in zahvaljevanja Bogu. **47** Ves Izrael je v dneh Zerubabéla in v dneh Nehemija dal deleže pevcem in vratarjem, vsak dan njegov delež. Svete stvari pa so posvetili Lévijevcem in Lévijevci so jih posvetili Aronovim otrokom.

13 Na ta dan so brali Mojzesovo knjigo v občinstvu ljudstva in v njej je bilo najdeno zapisano, da naj Amónec in Moábec na veke ne bi prišla v Božjo skupnost, **2** ker niso srečali Izraelovih otrok s kruhom in vodo, temveč so zoper njih najeli Bileáma, da bi jih preklel. Vendar je naš Bog prekletstvo obrnil na blagoslov. **3** Pripetilo se je torej, ko so slišali postavo, da so se od Izraela ločile vse mešane množice. **4** Pred tem je bil duhovnik Eljašíb, ki je imel nadzor nad sobo hiše našega Boga, zbližan k Tobiju **5** in zanj pripravil veliko sobo, kjer so vnaprej položili jedilne daritve, kadilo, posode, desetine od žita, novega vina in olja, kar je bilo zapovedano, da naj bo dano Lévijevcem, pevcem in vratarjem ter darove duhovnikom. **6** Toda v vsem tem času nisem bil v Jeruzalemu, kajti v dvaintridesetem letu babilonskega kralja Artakserksa sem prišel h kralju in po določenih dneh sem od kralja prejel dovoljenje za odhod **7** in prišel sem v Jeruzalem in razumel zlo, ki ga je Eljašíb storil Tobiju, s tem, da mu je pripravil sobo na dvorih Božje hiše. **8** To me je boleče užalostilo, zato sem iz sobe vrgel ven vse Tobijeve gospodinjske stvari. **9** Potem sem zapovedal in očistili so sobe. Tja sem ponovno prinesel posode iz Božje hiše, z jedilno daritvijo in kadilom. **10** Zaznal sem, da jim niso bili dani deleži Lévijevcev, kajti Lévijevci in pevci, ki so opravljali delo, so pobegnili vsak k svojemu polju. **11** Potem sem se pričkal s poveljniki in rekel: »Zakaj je Božja hiša zapuščena?« Zbral sem jih skupaj in jih postavil na njihov kraj. **12** Potem je ves Juda prinesel desetino od žita, novega vina in olja v zakladnice. **13** Postavil sem zakladnike nad zakladnicami: duhovnika Šelemjája, pisarja Cadóka in izmed Lévijevcev Pedajá. Poleg njih je bil Hanán, sin Zahúrja, sinú Matanjá, kajti bili so šteti zveste in njihova služba je bila, da razdeljujejo svojim bratom. **14** »Spomni se me, oh moj Bog, glede tega in ne izbriši mojih dobrih dejanj, ki sem jih storil za hišo svojega Boga in za njene službe.« **15** V tistih dneh sem na šabat videl v Judu nekatere tlačiti vinske stiskalnice, prinašati snope in natovarjati osle kakor tudi vino, grozdje, fige in vse vrste bremen, ki so jih na šabatni dan prinesli v Jeruzalem. Pričeval sem zoper njih na dan, na katerega so prodajali živež. **16** Tam notri so prebivali tudi možje iz Tira, ki so prinašali ribe in vse vrste blaga in na šabatni dan prodajali Judovim otrokom in v Jeruzalemu. **17** Potem sem se pričkal z Judovimi plemiči in jim rekel: »Kakšno zlo je to, ki ga delate in oskrunjate šabatni dan? **18** Mar niso tako počeli vaši očetje in ali ni naš Bog privedel vsega tega zla nad nas in nad to mesto? Vendar nad Izrael prinašate

več besa z oskrunitvijo šabata.« 19 Pripetilo se je, ko so
jeruzalemska velika vrata pred šabat pričenjala temneti, da
sem zapovedal, naj se velika vrata zapro in jih zadolžil,
da naj ne bodo odprta, dokler ne mine šabat in nekatere
izmed svojih služabnikov sem postavil pri velikih vratih, da
na šabatni dan ne bi bilo noter privedeno nobeno breme.
20 Tako so trgovci in prodajalci vseh vrst blaga enkrat ali
dvakrat prenočili zunaj Jeruzalema. 21 Potem sem pričeval
zoper njih in jim rekel: »Zakaj prenočujete okoli obzidja?
Če boste ponovno storili tako, bom svoje roke položil na
vas.« Od tistega časa naprej niso več prihajali na šabat.
22 Lévijevcem sem zapovedal, da naj se očistijo in da naj
pridejo in varujejo velika vrata, da posvetijo šabatni dan.
»Spomni se me, oh moj Bog, tudi glede tega in prizanesi mi
glede na veličino svojega usmiljenja.« 23 V tistih dneh sem
videl tudi Jude, ki so poročili žene iz Ašdóda, iz Amóna in
iz Moába 24 in njihovi otroci so govorili pol v ašdódskem
jeziku in niso mogli govoriti judovskega jezika, temveč glede
na jezik vsakega ljudstva. 25 Pričkal sem se z njimi in jih
preklel in udaril nekatere izmed njih, izpulil njihove lase in jih
primoral, da so prisegli pri Bogu, rekoč: »Svojih hčera ne
boste dajali njihovim sinovom niti ne boste jemali njihovih
hčera za svoje sinove ali zase.« 26 Mar ni Salomon, Izraelov
kralj, grešil s temi stvarmi? Pa vendar med mnogimi narodi
ni bilo nobenega kralja, podobnega njemu, ki je bil ljubljen
od svojega Boga in ga je Bog postavil [za] kralja nad vsem
Izraelom. Kljub temu so celo njemu tuje žene povzročile,
da je grešil. 27 Mar naj potem prisluhnemo vam, da bi
delali vso to veliko zlo, da grešimo zoper svojega Boga v
poročanju tujih žena? 28 Eden izmed sinov Jojadája, sin
vélikega duhovnika Eljašíba, je bil zet Horónca Sanbaláta,
zato sem ga pregnal od sebe. 29 »Spomni se jih, oh moj
Bog, ker so omadeževali duhovništvo in zavezo duhovništva
in Lévijevcev.« 30 Tako sem jih očistil vseh tujcev in določil
straže duhovnikov in Lévijevcev, vsakega pri svojem poslu
31 in za dar lesa, ob določenih časih in za prve sadove.
»Spominjaj se me, oh moj Bog, za vselej.«

Estera

1 Pripetilo se je torej v dneh kralja Ahasvérja (to je Ahasvérja, ki je kraljeval od Indije celo do Etiopije, nad sto sedemindvajsetimi provincami), **2** da je v tistih dneh, ko je Kralj Ahasvér sedel na prestolu svojega kraljestva, ki je bilo v palači Suze, **3** v tretjem letu njegovega kraljevanja, priredil gostijo vsem svojim princem in svojim služabnikom; moči Perzije in Medije, plemičem in princem provinc, ki so bili pred njim, **4** ko jim je mnogo dni kazal bogastva svojega veličastnega kraljestva in čast svojega odličnega veličanstva, celó sto osemdeset dni. **5** Ko so ti dnevi minili, je kralj priredil gostijo vsemu ljudstvu, ki je bilo prisotno v palači Suze, tako velikim kakor malim, sedem dni na dvoru vrta kraljeve palače, **6** kjer so bile bele, zelene in modre tanke preproge, pritrjene z vrvicami iz tankega lanenega platna in vijolične, k srebrnim obročem in stebrom iz marmorja. Postelje so bile iz zlata in srebra, na tlaku iz rdečega, modrega, belega in črnega marmorja. **7** Dajali so jim piti iz zlatih posod (posode so bile različne ena od druge) in kraljevega vina v obilju, glede na kraljevo razkošje. **8** Pitje je bilo glede na postavo. Nihče ni silil, kajti tako je kralj določil vsem častnikom njegove hiše, da naj storijo glede na užitek vsakega človeka. **9** Prav tako je kraljica Vaští pripravila gostijo za ženske v kraljevi hiši, ki je pripadala Kralju Ahasvérju. **10** Na sedmi dan, ko je bilo kraljevo srce veselo od vina, je ukazal Mehumánu, Bizetáju, Harbonáju, Bigtáju, Abagtáju, Zetárju in Karkásu, sedmim glavnim dvornim upraviteljem, ki so služili v prisotnosti Kralja Ahasvérja, **11** da privedejo kraljico Vaští s kraljevo krono pred kralja, da ljudstvu in princem pokaže njeno lepoto, kajti bila je lepa na pogled. **12** Toda kraljica Vaští je odklonila, da pride na kraljevo zapoved po njegovih glavnih dvornih upraviteljih. Zato je bil kralj zelo ogorčen in njegova jeza je gorela v njem. **13** Potem je kralj rekel modrim možem, ki so poznali čase (Kajti tak je bil kraljev običaj do vseh teh, ki so poznali postavo in sodbo **14** in takoj poleg njega so bili Karšenáj, Šetár, Admát, Taršíš, Meres, Marsenáj in Memuhán, sedem princev iz Perzije in Medije, ki so videli kraljevo obličje in ki so prvi sedeli v kraljestvu.) **15** »Kaj naj storimo kraljici Vaští, glede na postavo, ker po glavnih dvornih upraviteljih ni izpolnila zapovedi Kralja Ahasvérja?« **16** Memuhán je pred kraljem in princi odgovoril: »Kraljica Vaští ni storila narobe samo kralju, temveč tudi vsem princem in vsemu ljudstvu, ki so po vseh provincah Kralja Ahasvérja. **17** Kajti to dejanje kraljice bo prišlo povsod do vseh žensk, tako da bodo v svojih očeh prezirale svoje soproge, ko bo to sporočeno: ›Kralj Ahasvér je zapovedal kraljici Vaští, da bi bila privedena predenj, toda ni prišla.‹ **18** Podobno bodo gospe iz Perzije in Medije, ki so slišale o kraljičinem dejanju, ta dan rekle vsem kraljevim princem. Tako bo vstalo preveč zaničevanja in besa. **19** Če to ugaja kralju, naj gre od njega kraljeva zapoved in naj bo ta zapisana med postave Perzijcev in Medijcev, da ta ne bo predrugačena: ›Da Vaští ne pride več pred Kralja Ahasvérja. Kralj pa naj njen kraljevi stan izroči drugi, ki je boljša kakor ona.‹ **20** Ko bo kraljevi odlok, ki ga bo izdal, razglašen po vsem njegovem kraljestvu (kajti to je veliko), bodo vse žene dale svojim soprogom spoštovanje, tako malim, kakor velikim.« **21** Govor je ugajal kralju in princem in kralj je storil glede na Memuhánovo besedo. **22** Kajti poslal je pisma v vse kraljeve province, v vsako provinco glede na njeno pisavo in vsakemu ljudstvu glede na njihov jezik, da bi vsak mož vladal v svoji lastni hiši in da bi bilo to razglašeno glede na jezik vsakega ljudstva.

2 Po teh stvareh, ko je bil bes Kralja Ahasvérja pomirjen, se je spomnil Vaští in kar je storila in kaj je bilo odrejeno zoper njo. **2** Potem so mu kraljevi služabniki, ki so mu služili, rekli: »Naj bodo za kralja poiskane lepe mlade device. **3** Kralj naj določi častnike po vseh provincah svojega kraljestva, da lahko zberejo skupaj vse lepe mlade device v palačo Suze, v žensko hišo, pod oskrbo Hege, kraljevega glavnega upravitelja, čuvaja žensk in naj jim bodo dane njihove stvari za očiščevanje **4** in naj bo dekle, ki ugaja kralju, kraljica namesto Vaští.« Stvar je kralju ugajala in tako je storil. **5** Torej v palači Suze je bil nek Jud, katerega ime je bilo Mordohaj, sin Jaíra, sinú Šimíja, sinú Kiša, Benjaminovec, **6** ki je bil iz Jeruzalema odveden z ujetništvom, ki so bili odvedeni z Jehoníjem, Judovim kraljem, ki ga je babilonski kralj Nebukadnezar odvedel proč. **7** Vzgajal je Hadáso, to je Estero, hčer svojega strica, kajti ni imela niti očeta niti matere, deklica pa je bila lepa in krasna, ki si jo je Mordohaj, ko sta bila njen oče in mati mrtva, vzel za svojo lastno hčer. **8** Tako se je pripetilo, ko se je slišala kraljeva zapoved in njegov odlok in ko je bilo mnogo deklet skupaj zbranih v palači Suze, k oskrbi Hegája, da je bila tudi Estera privedena v kraljevo hišo, v oskrbo Hegája, čuvaja žensk. **9** Dekle mu je ugajalo in od njega doseglo naklonjenost. Naglo ji je dal njene stvari za očiščenje, s takšnimi stvarmi, kakor so ji pripadale in sedem služabnic, ki so bile primerne, da so ji bile izročene iz kraljeve hiše, ter njo in njene deklice privedel v najboljši prostor ženske hiše. **10** Estera pa ni prikazala svojega ljudstva niti svojega sorodstva, kajti Mordohaj ji je naročil, da naj tega ne prikaže. **11** Mordohaj pa je vsak dan hodil pred dvor ženske hiše, da izve, kako se Estera počuti

in kaj bo postalo iz nje. 12 Torej, ko je prišla za vsako deklico vrsta, da gre h Kralju Ahasvérju, potem ko je bila dvanajst mesecev, glede na določen način za ženske (kajti tako so bili dnevi njihovih očiščevanj dovršeni, namreč šest mesecev z oljem iz mire in šest mesecev s prijetnimi dišavami in z drugimi stvarmi za očiščevanje žensk), 13 potem je vsako dekle tako prišlo h kralju. Karkoli si je želela, ji je bilo dano, da gre z njo iz ženske hiše v kraljevo hišo. 14 Zvečer je odšla, naslednji dan pa se je vrnila v drugo žensko hišo, k oskrbi Šaašgáza, kraljevega glavnega upravitelja, ki je čuval priležnice. Ni več prišla h kralju, razen če se je kralj razveseljeval v njej in da je bila poklicana po imenu. 15 Torej ko je bila vrsta na Esteri, hčeri Abihájila, Mordohajevega strica, ki si jo je vzel za svojo hčer, je prišla, da gre noter h kralju. Ničesar ni zahtevala, razen kar je Hegáj, kraljevi glavni upravitelj, čuvaj žensk, določil. In Estera je dosegla naklonjenost v očeh vseh tistih, ki so pogledali nanjo. 16 Tako je bila Estera odpeljana h Kralju Ahasvérju, v njegovo kraljevo hišo, v desetem mesecu, ki je mesec tébet, v sedmem letu njegovega vladanja. 17 Kralj pa je ljubil Estero nad vsemi ženskami in dosegla je milost in naklonjenost v njegovem pogledu, bolj kot vse device, tako da je kraljevo krono postavil na njeno glavo in jo naredil kraljico namesto Vaští. 18 Takrat je kralj naredil veliko praznovanje vsem svojim princem in svojim služabnikom, celó Esterin praznik. Provincam je naredil razbremenitev in dal darove glede na kraljevo razkošje. 19 Ko so drugič zbirali device skupaj, takrat je Mordohaj sedel pri kraljevih velikih vratih. 20 Estera še ni prikazala svojega sorodstva niti svojega ljudstva, kakor ji je Mordohaj naročil, kajti Estera je izvršila Mordohajevo zapoved, podobno kakor, ko je bila vzgajana pri njem. 21 V tistih dneh, medtem ko je Mordohaj sedel pri kraljevih velikih vratih, sta bila dva izmed glavnih dvornih upraviteljev, Bigtáj in Tereš, izmed tistih, ki sta varovala vrata, ogorčena in iskala, da položita roko na Kralja Ahasvérja. 22 Stvar pa je bila odkrita Mordohaju, ki je to povedal kraljici Esteri in Estera je v Mordohajevem imenu o tem potrdila kralju. 23 Ko je bilo o tej zadevi opravljeno zasliševanje, je bilo to razkrito, zato sta bila oba obešena na drevo. To je bilo pred kraljem zapisano v kroniško knjigo.

3 Po teh stvareh je Kralj Ahasvér povišal Hamána, Hamedátovega sina, Agágovca in ga napredoval in njegov sedež postavil nad vse prince, ki so bili z njim. 2 Vsi kraljevi služabniki, ki so bili pri kraljevih velikih vratih, so se priklonili in častili Hamána, kajti kralj je glede njega tako zapovedal. Mordohaj pa se ni priklonil niti ga ni častil. 3 Potem so kraljevi služabniki, ki so bili pri kraljevih velikih vratih, Mordohaju rekli: »Zakaj prestopaš kraljevo zapoved?« 4 Pripetilo se je torej, ko so mu dnevno govorili in jim ni prisluhnil, da so povedali Hamánu, da vidijo, ali bodo Mordohajeve zadeve obstale, kajti povedal jim je, da je bil Jud. 5 Ko je Hamán videl, da se Mordohaj ni priklonil niti ga ni častil, potem je bil Hamán poln besa. 6 Zdelo se mu je v posmeh, da položi roke samo na Mordohaja, kajti pokazali so mu Mordohajevo ljudstvo. Zato je Hamán iskal, da uniči vse Jude, ki so bili po celotnem Ahasvérjevem kraljestvu, torej Mordohajevo ljudstvo. 7 V prvem mesecu, ki je mesec nisán, v dvanajstem letu kralja Ahasvérja, so metali pur, kar je žreb, pred Hamánom iz dneva v dan in iz meseca v mesec, do dvanajstega meseca, ki je mesec adár. 8 Hamán je rekel Kralju Ahasvérju: »Tam je neko ljudstvo, razkropljeno naokoli in razpršeno med ljudstvom po vseh provincah tvojega kraljestva. Njihove postave so različne od vsega ljudstva niti se ne držijo kraljevih postav. Zatorej to ni za kraljevo korist, da jih trpi. 9 Če to ugaja kralju, naj bo to zapisano, da bodo lahko uničeni, jaz pa bom plačal deset tisoč talentov srebra rokam tistih, ki so zadolženi za to delo, da to prinesejo v kraljeve zakladnice.« 10 Kralj je iz svoje roke snel svoj prstan ter ga dal Hamedátovemu sinu Hamánu, Agágovcu, sovražniku Judov. 11 Kralj je rekel Hamánu: »Srebro ti je dano, tudi ljudstvo, da storiš z njimi, kakor se ti zdi dobro.« 12 Potem so bili na trinajsti dan prvega meseca poklicani kraljevi pisarji in bilo je napisano glede na vse, kar je Hamán ukazal kraljevim poročnikom in voditeljem, ki so bili nad vsako provinco in vladarjem vsakega ljudstva vsake province, glede na njihovo pisavo in vsakemu ljudstvu glede na njihov jezik. V imenu kralja Ahasvérja je bilo napisano in zapečateno s kraljevim prstanom. 13 Pisma so bila po slih poslana v vse kraljeve province, da uničijo, ubijejo in pogubijo vse Jude, tako mlade kakor stare, majhne otroke in ženske, na en dan, torej na trinajsti dan dvanajstega meseca, ki je mesec adár in da si njihov dobiček vzamejo za plen. 14 Prepis pisanja za zapoved, ki naj bo predana v vsako provinco, je bilo razglašeno vsem ljudstvom, da bodo pripravljeni za ta dan. 15 Sli so odšli ven, podvizani s kraljevo zapovedjo in odlok je bil izdan v palači Suze. Kralj in Hamán pa sta se usedla, da pijeta, mesto Suze pa je bilo zbegano.

4 Ko je Mordohaj zaznal vse, kar je bilo storjeno, je Mordohaj raztrgal svoja oblačila in si nadel vrečevino s pepelom in odšel ven v sredo mesta ter vpil z glasnim in grenkim glasom. 2 Prišel je celo pred kraljeva velika vrata, kajti nihče ne more vstopiti v kraljeva velika vrata, oblečen z vrečevino. 3 V vsaki provinci, kamor sta prišla kraljeva zapoved in njegov odlok, je bilo med Judi veliko žalovanje,

post, jokanje in tarnanje in mnogi so ležali v vrečevini in pepelu. 4 Tako so Esterine služabnice in njeni glavni dvorni upravitelji prišli in ji to povedali. Potem je bila kraljica silno užaloščena. Poslala je oblačilo, da obleče Mordohaja in da odstrani njegovo vrečevino proč iz njega, toda on tega ni sprejel. 5 Potem je Estera poklicala po Hatáha, enega izmed kraljevih glavnih dvornih upraviteljev, ki je bil določen, da ji služi in mu dala zapoved za Mordohaja, da izve kaj je bilo to in zakaj je bilo to. 6 Tako je Hatáh odšel k Mordohaju, na mestno ulico, ki je bila pred kraljevimi velikimi vrati. 7 Mordohaj mu je povedal o vsem, kar se mu je zgodilo in o vsoti denarja, ki ga je Hamán obljubil plačati v kraljeve zakladnice za Jude, da jih uniči. 8 Dal mu je tudi kopijo pisanja odloka, ki je bil izdan v [mestu] Suze, da jih uniči, da ga pokaže Esteri in da ji to oznani in da jo zadolži, da naj bi šla h kralju, da mu izroči ponižno prošnjo in da pred njim sporoči zahtevo za svoje ljudstvo. 9 Hatáh je prišel in Esteri povedal Mordohajeve besede. 10 Estera je Hatáhu ponovno spregovorila in mu dala zapoved za Mordohaja: 11 »Vsi kraljevi služabniki in ljudstvo kraljevih provinc vedo, da kdorkoli, ki ni poklican, bodisi moški ali ženska, pride h kralju na notranji dvor, je zanj ena postava, da ga usmrté, razen tistega, proti kateremu bo kralj iztegnil zlato žezlo, da bo lahko živel. Toda jaz nisem bila poklicana, da pridem h kralju teh trideset dni.« 12 Esterine besede so povedali Mordohaju. 13 Potem je Mordohaj zapovedal odgovoriti Esteri: »Ne misli si, da boš ti v kraljevi hiši ušla bolj kakor vsi Judje. 14 Kajti če ob tem času povsem ohranjaš svoj mir, potem bo povečanje in osvoboditev vstalo k Judom iz drugega kraja, toda ti in hiša tvojega očeta boste uničeni. Kdo ve, ali nisi prišla do kraljestva zaradi tega časa, kakor je ta?« 15 Potem jim je Estera zaukazala vrniti Mordohaju ta odgovor: 16 »Pojdi, zberi skupaj vse Jude, ki so prisotni v [mestu] Suze in se postite zame in tri dni niti ne jejte niti ne pijte, ne ponoči ne podnevi. Tudi jaz in moje dekle se bomo prav tako postile in tako bom šla noter h kralju, kar ni glede na postavo, in če umrem, umrem.« 17 Tako je Mordohaj odšel svojo pot in storil glede na vse to, kar mu je Estera zapovedala.

5 Pripetilo se je torej na tretji dan, da si je Estera nadela svojo kraljevsko obleko in stopila na notranji dvor kraljeve hiše, nasproti kraljevi hiši in kralj je sedel na svojem kraljevem prestolu, v kraljevi hiši, nasproti velikim vratom hiše. 2 In bilo je tako, da ko je kralj zagledal kraljico Estero stati na dvoru, je ta dosegla naklonjenost v njegovem pogledu. Kralj je proti Esteri iztegnil zlato žezlo, ki je bilo v njegovi roki. Tako se je Estera približala in se dotaknila vrha žezla. 3 Potem ji je kralj rekel: »Kaj hočeš, kraljica Estera? Kakšna je tvoja prošnja? Dano ti bo celo do polovice kraljestva.« 4 Estera je odgovorila: »Če se to zdi kralju dobro, naj kralj in Hamán prideta danes na gostijo, ki sem jo pripravila zanj.« 5 Potem je kralj rekel: »Pripravite Hamána, da se podviza, da bo lahko storil, kakor je rekla Estera.« Tako sta kralj in Hamán prišla na gostijo, ki jo je pripravila Estera. 6 Kralj je pri vinski gostiji Esteri rekel: »Kaj je tvoja prošnja? Ta ti bo zagotovljena. Kaj je tvoja zahteva? Celo do polovice kraljestva ti bo izpolnjena.« 7 Potem je Estera odgovorila in rekla: »Moja prošnja in moja zahteva je, 8 če sem našla naklonjenost v kraljevih očeh in če to ugaja kralju, da zagotovi mojo prošnjo in da izvede mojo zahtevo, naj kralj in Hamán prideta na gostijo, ki jo bom pripravila zanju, jutri pa bom storila, kakor je rekel kralj.« 9 Potem je Hamán tega dne odšel radosten in z veselim srcem. Toda, ko je Hamán pri kraljevih velikih vratih zagledal Mordohaja, ki ni vstal niti se zaradi njega ni premaknil, je bil poln ogorčenja zoper Mordohaja. 10 Vendar se je Hamán zadržal. Ko pa je prišel domov, je poslal in dal poklicati po svoje prijatelje in svojo ženo Zêrešo. 11 Hamán jim je govoril o slavi svojih bogastev in množici svojih otrok in vseh stvareh, s katerimi ga je kralj povišal in kako ga je napredoval nad prince in kraljeve služabnike. 12 Poleg tega je Hamán rekel: »Da, kraljica Estera nobenemu drugemu ni dovolila vstopiti s kraljem na gostijo, ki jo je pripravila, razen meni in tudi jutri sem s kraljem povabljen k njej. 13 Vendar mi vse to nič ne koristi, dokler vidim Juda Mordohaja sedeti pri kraljevih velikih vratih.« 14 Potem so mu njegova žena Zêreša in vsi njegovi prijatelji rekli: »Naj bodo narejene petdeset komolcev visoke vislice in jutri spregovori kralju, da bo Mordohaj lahko obešen nanje. Potem pojdi vesel s kraljem na gostijo.« Stvar je ugajala Hamánu in velel je, da se naredijo vislice.

6 To noč kralj ni mogel spati in zapovedal je, da prinesejo knjigo kroniških zapisov in brani so bili pred kraljem. 2 Najdeno je bilo zapisano, da je Mordohaj povedal o Bigtánu in Terešu, o dveh izmed glavnih dvornih upraviteljev, čuvajema vrat, ki sta iskala, da položita roko na Kralja Ahasvérja. 3 Kralj je rekel: »Kakšna čast in dostojanstvo sta bila zaradi tega storjena Mordohaju?« Potem so kraljevi služabniki, ki so mu služili, rekli: »Nič ni bilo storjeno zanj.« 4 Kralj je rekel: »Kdo je na dvoru?« Torej Hamán je prišel na zunanji dvor kraljeve hiše, da spregovori kralju, da Mordohaja obesi na vislice, ki jih je pripravil zanj. 5 Kraljevi služabniki pa so mu rekli: »Glej, Hamán stoji na dvoru.« Kralj je rekel: »Naj vstopi.« 6 Tako je Hamán vstopil. Kralj mu je rekel: »Kaj naj bo storjeno človeku, ki se ga kralj razveseljuje, da ga počasti?« Torej Hamán je v svojem srcu mislil: ›Koga bi se

kralj veselil, da ga počasti, bolj kakor mene?‹ 7 Hamán je odgovoril kralju: »Za človeka, ki se ga kralj razveseljuje, da ga počasti, 8 naj bo prinesena kraljevska obleka, ki jo kralj uporablja za nošnjo in konj, na katerem jaha kralj in kraljeva krona, ki je postavljena na njegovi glavi. 9 Ta obleka in konj naj bosta izročena roki enega izmed kraljevih najplemenitejših princev, da bodo lahko s tem oblekli človeka, ki se ga kralj razveseljuje počastiti in naj ga na konjskem hrbtu povedejo po mestni ulici in pred njim razglašajo: ›Tako bo to storjeno človeku, ki se ga kralj razveseljuje, da ga počasti.‹« 10 Potem je kralj rekel Hamánu: »Podvizaj se in vzemi obleko in konja, kakor si rekel in celo tako stori Judu Mordohaju, ki sedi pri kraljevih velikih vratih. Naj ničesar ne manjka od vsega, kar si govoril.« 11 Potem je Hamán vzel obleko in konja ter oblekel Mordohaja in ga na konjskem hrbtu povedel po mestni ulici in pred njim razglašal: »Tako bo storjeno človeku, ki se ga kralj razveseljuje, da ga počasti.« 12 In Mordohaj je ponovno prišel h kraljevim velikim vratom. Hamán pa je žalujoč hitel k svoji hiši in svojo glavo je imel zakrito. 13 Hamán je povedal svoji ženi Zêreši in vsem svojim prijateljem, vsako stvar, ki ga je doletela. Potem so mu njegovi modri možje in njegova žena Zêreša rekli: »Če je Mordohaj iz rodu Judov, pred katerim si začel padati, ne boš prevladal zoper njega, temveč boš zagotovo padel pred njim.« 14 Medtem ko so še govorili z njim, so prišli kraljevi glavni dvorni upravitelji in hiteli, da Hamána privedejo na gostijo, ki jo je pripravila Estera.

7 Tako sta kralj in Hamán prišla na gostijo s kraljico Estero. 2 Kralj je drugi dan na vinski gostiji Esteri ponovno rekel: »Kaj je tvoja prošnja, kraljica Estera? Ta ti bo zagotovljena. Kaj je tvoja zahteva? Ta bo izpolnjena, celó do polovice kraljestva.« 3 Takrat je kraljica Estera odgovorila in rekla: »Če sem našla naklonjenost v tvojem pogledu, oh kralj in če to ugaja kralju, naj mi bo na mojo prošnjo dano moje življenje in moje ljudstvo na mojo zahtevo. 4 Kajti prodani smo, jaz in moje ljudstvo, da bi bili uničeni, da bi bili umorjeni in da umremo. Če pa bi bili prodani za sužnje in sužnjice, bi zadržala svoj jezik, čeprav sovražnik ne bi mogel izravnati kraljeve škode.« 5 Potem je Kralj Ahasvér odgovoril in kraljici Esteri rekel: »Kdo je tisti in kje je, da si v svojem srcu drzne dovoliti, da tako stori?« 6 Estera pa je rekla: »Nasprotnik in sovražnik je ta zlobni Hamán.« Potem je bil Hamán prestrašen pred kraljem in kraljico. 7 Kralj je vstal od vinske gostije in v svojem besu odšel v vrt palače. Hamán pa je vstal, da bi pri kraljici Esteri zaprosil za svoje življenje, kajti videl je, da je bilo pri kralju zoper njega določeno zlo. 8 Potem se je kralj z vrta palače vrnil v prostor vinske gostije, Hamán pa je bil zrušen na postelji, na kateri je bila Estera. Potem je kralj rekel: »Ali bo tudi v hiši, pred menoj, posilil kraljico?« Brž ko je beseda odšla iz kraljevih ust, so pokrili Hamánov obraz. 9 Harbonáj, eden izmed glavnih dvornih upraviteljev je pred kraljem rekel: »Glej, tudi vislice, petdeset komolcev visoke, ki jih je Hamán pripravil za Mordohaja, ki je dobro govoril za kralja, stojijo v Hamánovi hiši.« Potem je kralj rekel: »Obesite ga nanje.« 10 Tako so Hamána obesili na vislice, ki jih je pripravil za Mordohaja. Potem je bil kraljev bes pomirjen.

8 Na ta dan je dal Kralj Ahasvér hišo Hamána, sovražnika Judov, kraljici Esteri. Mordohaj pa je prišel pred kralja, kajti Estera je povedala, kaj ji je bil. 2 Kralj je snel svoj prstan, ki ga je vzel od Hamána in ga dal Mordohaju. Estera pa je Mordohaja postavila nad Hamánovo hišo. 3 Estera je ponovno spregovorila pred kraljem in padla dol pri njegovih stopalih in ga s solzami rotila, da odstrani vragolijo Hamána, Agágovca in njegov naklep, ki ga je zasnoval zoper Jude. 4 Potem je kralj proti Esteri iztegnil zlato žezlo. Tako je Estera vstala in stala pred kraljem 5 in rekla: »Če kralju ugaja in če sem našla naklonjenost v njegovem pogledu in se zdi stvar pravilna pred kraljem in sem prijetna v njegovih očeh, naj bo zapisano, da se razveljavijo pisma, ki jih je zasnoval Hamán, Hamedátov sin, Agágovec, katera je napisal, da uničijo Jude, ki so po vseh kraljevih provincah. 6 Kajti kako lahko prenašam gledanje zla, ki bo prišlo k mojemu ljudstvu? Ali kako lahko prenašam gledanje uničenja mojega sorodstva?« 7 Tedaj je kralj Ahasvér rekel kraljici Esteri in Judu Mordohaju: »Glejta, Esteri sem dal hišo Hamána, njega pa so obesili na vislice, ker je svojo roko položil na Jude. 8 Tudi za Jude napišita, kakor vama to ugaja, v kraljevem imenu in to zapečatita s kraljevim prstanom, kajti pisanja, ki je napisano v kraljevem imenu in zapečateno s kraljevim pečatom, noben človek ne more razveljaviti.« 9 Potem so bili poklicani kraljevi pisarji, ob tistem času, v tretjem mesecu, ki je mesec siván, na njegov triindvajseti dan in to je bilo napisano glede na vse, kar je Mordohaj zapovedal Judom, poročnikom, namestnikom in vladarjem provinc, ki so od Indije do Etiopije, sto sedemindvajsetim provincam, vsaki provinci glede na njihovo pisanje in vsakemu ljudstvu glede na njihov jezik in Judom glede na njihovo pisanje in glede na njihov jezik. 10 Napisal je v imenu Kralja Ahasvérja in to zapečatil s kraljevim prstanom in pisma poslal po slih na konjskem hrbtu in jahačih na mulah, kamelah in mladih [enogrbih] velblodih. 11 V teh je kralj zagotovil Judom, ki so bili v vsakem mestu, da se zberejo skupaj in da stojijo za svoje življenje, da uničijo, da ubijejo in da povzročijo, da

umre vsa moč ljudstva in province, ki bi jih hotela napasti, tako malčke kakor ženske in da njihov dobiček vzamejo za plen, 12 na en dan po vseh provincah Kralja Ahasvérja, namreč na trinajsti dan dvanajstega meseca, ki je mesec adár. 13 Kopija pisanja za zapoved, ki naj bi bila dana v vsako provinco, je bila razglašena vsemu ljudstvu in da naj bodo Judje pripravljeni za ta dan, da se maščujejo na svojih sovražnikih. 14 Tako so šli, ki so jahali na mulah in kamelah, odšli ven, podvizani in pritisnjeni s kraljevo zapovedjo. In odlok je bil izdan pri palači Suze. 15 Mordohaj je odšel izpred prisotnosti kralja v kraljevski obleki iz modre in bele in z veliko krono iz zlata in z obleko iz tankega lanenega platna in vijolične, mesto Suze pa se je veselilo in bilo veselo. 16 Judje so imeli svetlobo, veselje, radost in čast. 17 V vsaki provinci in v vsakem mestu, kamor sta prišla kraljeva zapoved in njegov odlok, so imeli Judje radost in veselje, praznovanje in dober dan. In mnogi izmed ljudstva dežele so postali Judje, kajti strah pred Judi je padel nanje.

9 Torej v dvanajstem mesecu, ki je mesec adár, na trinajsti dan istega, ko sta se kraljeva zapoved in njegov odlok približala izvršitvi, na dan, ko so sovražniki Judov upali, da bodo imeli oblast nad njimi (čeprav je bilo to obrnjeno ravno nasprotno, da so Judje vladali nad tistimi, ki so jih sovražili), 2 so se Judje zbrali skupaj v svojih mestih, po vseh provincah kralja Ahasvérja, da položijo roko na tiste, ki so iskali njihovo bolečino in noben človek se jim ni mogel zoperstaviti, kajti strah pred njimi je padel na vse ljudstvo. 3 Vsi vladarji provinc, poročniki, namestniki in kraljevi častniki, so pomagali Judom, ker je nanje padel strah pred Mordohajem. 4 Kajti Mordohaj je bil velik v kraljevi hiši in njegova slava je šla po vseh provincah, kajti ta mož Mordohaj je postajal večji in večji. 5 Tako so Judje vse svoje sovražnike udarili z udarcem meča, pokolom in uničenjem. Tistim pa, ki so jih sovražili, so storili, kar so hoteli. 6 V palači Suze so Judje usmrtili in uničili petsto mož. 7 Paršandáta, Dalfóna, Aspáta, 8 Poráta, Adaljája, Aridáta, 9 Parmášta, Arisája, Aridája, Jezáta, 10 deset sinov Hamedátovega sina Hamána, sovražnika Judov, so usmrtili, toda na plen niso položili svojih rok. 11 Na ta dan je bilo število tistih, ki so bili umorjeni v palači Suze, privedeno pred kralja. 12 Kralj je kraljici Esteri rekel: »Judje so umorili in uničili petsto mož v palači Suze in deset Hamánovih sinov. Kaj so storili v preostalih kraljevih provincah? Torej kaj je tvoja prošnja? In ta ti bo zagotovljena. Ali kaj je tvoja nadaljnja zahteva? In ta bo storjena.« 13 Potem je Estera rekla: »Če to ugaja kralju, naj bo to zagotovljeno Judom, ki so v [mestu] Suze, da prav tako storijo jutri, glede na odlok današnjega dne in naj bo Hamánovih deset sinov obešenih na vislice.« 14 Kralj je zapovedal, da naj bo tako storjeno. Odlok je bil izdan v [mestu] Suze in obesili so Hamánovih deset sinov. 15 Kajti Judje, ki so bili v [mestu] Suze, so se zbrali skupaj tudi na štirinajsti dan meseca adárja in v [mestu] Suze usmrtili tristo mož. Toda na plen niso položili svojih rok. 16 Tudi drugi Judje, ki so bili v kraljevih provincah, so se zbrali skupaj in stali za svoja življenja in imeli počitek pred svojimi nasprotniki in jih izmed svojih sovražnikov usmrtili petinsedemdeset tisoč, toda svojih rok niso položili na plen. 17 Na trinajsti dan meseca adárja in na štirinajsti dan istega so počivali in to naredili za dan praznovanja in veselja. 18 Toda Judje, ki so bili v [mestu] Suze zbrani skupaj na njegov trinajsti dan in na njegov štirinajsti in na petnajsti dan istega, so počivali in to naredili za dan praznovanja in veselja. 19 Zato so Judje po vaseh, ki prebivajo v mestih brez obzidja, naredili štirinajsti dan meseca adárja za dan veselja in praznovanja in dober dan in pošiljanja deležev drug drugemu. 20 Mordohaj je napisal te stvari in poslal pisma vsem Judom, ki so bili po vseh provincah Kralja Ahasvérja, tako bližnjim kakor daljnim, 21 da to utrdi med njimi, da naj letno ohranjajo štirinajsti dan meseca adárja in petnajsti dan istega, 22 kakor dneva, na katera so Judje počivali pred svojimi sovražniki in mesec, ki je bil obrnjen k njim, od bridkosti v radost in od žalovanja v dober dan, da si bodo lahko pripravili dneve praznovanja in radosti in pošiljanja deležev drug drugemu in daril ubogim. 23 Judje so se lotili, da storijo, kakor so začeli in kakor jim je Mordohaj zapisal, 24 ker je Hamán, Hamedátov sin, Agágovec, sovražnik vseh Judov, zoper Jude zasnoval, da jih uniči in vrgel pur, to je žreb, da jih ugonobi in da jih uniči, 25 toda ko je Estera prišla pred kralja, je ta s pismi zapovedal, da naj se njegov zlobni naklep, ki ga je zasnoval zoper Jude, vrne na njegovo lastno glavo in da naj bodo on in njegovi sinovi obešeni na vislice. 26 Zato so ta dneva imenovali purim, po imenu pur. Zato so – po vseh besedah tega pisma in od tega, kar so videli glede te zadeve in kar je prišlo k njim – 27 Judje odredili in vzeli nase in na svoje potomstvo in na vse tiste, ki so se jim pridružili, tako da to ne bi prešlo, da bodo vsako leto ta dva dneva ohranjali glede na njihovo pisanje in glede na njihov določeni čas. 28 In da se bodo teh [dveh] dni spominjali in držali skozi vse rodove, vsaka družina, vsaka provinca in vsako mesto in da ta dneva purima med Judi ne bi prešla niti spomin nanju ne izgine od njihovega potomstva. 29 Potem je kraljica Estera, hči Abihájila in Juda Mordohaja, z vso oblastjo napisala, da potrjuje to drugo pismo o purimu. 30 In poslal je pisma vsem Judom, v sto sedemindvajset provinc Ahasvérjevega

kraljestva, z besedami miru in resnice, **31** da potrdi ta [dva] dneva purima, na njun določeni čas, glede na to, kakor sta jima Jud Mordohaj in kraljica Estera predpisala in kakor so odredili zase in za svoje potomstvo zadeve posta in njihovega joka. **32** Esterin odlok je potrdil te stvari o purimu in to je bilo zapisano v knjigo.

10 Kralj Ahasvér je naložil davek deželi in morskim otokom. **2** Vsa dejanja njegove oblasti, njegove moči in razglas Mordohajeve veličine, kamor ga je kralj napredoval, mar niso zapisana v kroniški knjigi kraljev Medije in Perzije? **3** Kajti Jud Mordohaj je bil drugi za kraljem Ahasvérjem in velik med Judi in sprejet od množice svojih bratov, prizadevajoč si za blagostanje svojega ljudstva in govoril je mir vsemu svojemu semenu.

Job

1 Bil je mož v deželi Uc, katerega ime je bilo Job, in ta mož
je bil popoln in iskren in nekdo, ki se je bal Boga in se
ogibal zla. **2** Tam se mu je rodilo sedem sinov in tri hčere. **3**
Njegovo imetje je bilo tudi sedem tisoč ovc, tri tisoč kamel,
petsto jarmov volov, petsto oslic in zelo velika družina, tako
da je bil ta človek največji izmed vseh mož vzhoda. **4**
Njegovi sinovi so šli in praznovali v svojih hišah vsak svoj
dan. Poslali so in dali poklicati svoje tri sestre, da jedo in
pijejo z njimi. **5** Bilo je tako, da ko so se dnevi njihovega
praznovanja iztekli, je Job poslal, jih posvečeval in vstajal
zgodaj zjutraj ter daroval žgalne daritve glede na število njih
vseh, kajti Job je rekel: »Morda so moji sinovi grešili in v
svojih srcih prekleli Boga.« Tako je Job nenehno delal. **6** Bil
je torej dan, ko so prišli Božji sinovi, da se pokažejo pred
Gospodom in tudi Satan je prišel med njimi. **7** Gospod je
rekel Satanu: »Od kod prihajaš?« Nató je Satan odgovoril
Gospodu in rekel: »Od potikanja sem ter tja po zemlji in
od hoje gor in dol po njej.« **8** Gospod je rekel Satanu: »Si
kaj preudaril [o] mojem služabniku Jobu, ker na zemlji ni
nikogar podobnega njemu; popoln in pošten človek je, ki se
boji Boga in se ogiblje zla?« **9** Potem je Satan odgovoril
Gospodu in rekel: »Mar se Job zastonj boji Boga? **10** Mar
nisi ti naredil ograje okoli njega, okoli njegove hiše in okoli
vsega, kar ima na vsaki strani? Blagoslovil si delo njegovih
rok in njegovo imetje se je povečalo v deželi. **11** Toda iztegni
sedaj svojo roko in se dotakni vsega, kar ima in preklinjal te
bo v tvoj obraz.« **12** Gospod je rekel Satanu: »Glej, vse, kar
ima, je v tvoji oblasti, samo nanj ne iztegni svoje roke.« Tako
je Satan odšel izpred Gospodove prisotnosti. **13** Bil je dan,
ko so njegovi sinovi in njegove hčere jedli in pili vino v hiši
njihovega najstarejšega brata. **14** K Jobu je prišel poslanec
in rekel: »Voli so orali in osli so se pasli poleg njih **15** in
Sabejci so padli nadnje ter jih odvlekli proč. Da, z ostrino
meča so umorili služabnike in samo jaz sam sem pobegnil,
da ti povem.« **16** Medtem ko je še govoril, je prišel še drugi
in rekel: »Ogenj od Boga je padel z neba in sežgal ovce in
služabnike, jih použil in samo jaz sam sem pobegnil, da ti
povem.« **17** Medtem ko je še govoril, je prišel še drugi in
rekel: »Kaldejci so postavili tri čete in vpadli na kamele in jih
odvedli proč. Da, in z ostrino meča umorili služabnike in
samo jaz sam sem pobegnil, da ti povem.« **18** Medtem ko je
še govoril, je prišel še drugi in rekel: »Tvoji sinovi in tvoje
hčere so jedli in pili vino v hiši njihovega najstarejšega brata.
19 Glej, iz divjine je prihrumel mogočen veter in udaril štiri
vogale hiše in ta je padla na mladeniče in ti so mrtvi. Samo
jaz sam sem pobegnil, da ti povem.« **20** Potem je Job vstal,
raztrgal svoje ogrinjalo, obril svojo glavo, padel dol na tla in
oboževal **21** ter rekel: »Nag sem prišel iz maternice svoje
matere in nag se bom vrnil tja. Gospod je dal in Gospod je
vzel. Blagoslovljeno bodi Gospodovo ime.« **22** V vsem tem
Job ni grešil niti ni nespametno obdolžil Boga.

2 Ponovno je bil dan, ko so prišli Božji sinovi, da se
predstavijo pred Gospodom in tudi Satan je prišel med
njimi, da se predstavi pred Gospodom. **2** Gospod je rekel
Satanu: »Od kod prihajaš?« Satan je Gospodu odgovoril in
rekel: »Od potikanja sem ter tja po zemlji in od hoje gor
in dol po njej.« **3** Gospod je rekel Satanu: »Si preudaril
[o] mojem služabniku Jobu, da tam ni nikogar podobnega
njemu na zemlji? Popoln in iskren človek je, nekdo, ki se
boji Boga in se ogiblje zla. Še vedno se trdno drži svoje
neokrnjenosti, čeprav me spodbujaš zoper njega, da bi
ga uničil brez razloga.« **4** Satan je Gospodu odgovoril
in rekel: »Kožo za kožo, da, vse, kar človek ima, bo dal
za svoje življenje. **5** Toda iztegni sedaj svojo roko in se
dotakni njegove kosti in njegovega mesa in preklel te bo v
tvoj obraz.« **6** Gospod je rekel Satanu: »Glej, on je v tvoji
roki, toda ohrani njegovo življenje.« **7** Tako je Satan odšel
izpred Gospodove prisotnosti in Joba udaril s hudimi tvori od
podplata njegovega stopala do njegovega temena. **8** Ta si
je vzel črepinjo, se strgal z njo in se usedel med pepel. **9**
Potem mu je njegova žena rekla: »Mar še vedno ohranjaš
svojo neokrnjenost? Prekolni Boga in umri.« **10** Toda rekel
ji je: »Govoriš kot govori ena izmed nespametnih žensk.
Kaj? Dobro smo sprejeli iz Božje roke, pa ne bi sprejeli
hudega?« V vsem tem Job s svojimi ustnicami ni grešil. **11**
Torej ko so Jobovi trije prijatelji slišali o vsem tem zlu, ki je
prišlo nadenj, so prišli, vsak iz svojega lastnega kraja: Elifáz
Temánec, Bildád Suhéjec in Cofár Naámčan, kajti skupaj
so se dogovorili, da pridejo in da žalujejo z njim in da ga
tolažijo. **12** Ko pa so od daleč povzdignili svoje oči in ga niso
spoznali, so povzdignili svoj glas ter zajokali. Vsak izmed
njih je pretrgal svoje ogrinjalo in proti nebu so potresli prah
na svoje glave. **13** Tako so sedeli z njim na tleh sedem dni in
sedem noči in nihče mu ni spregovoril niti besede, kajti videli
so, da je bila njegova žalost zelo velika.

3 Po tem je Job odprl svoja usta in preklel svoj dan. **2** Job
je spregovoril in rekel: **3** »Naj izgine dan, na katerega
sem bil rojen in noč, v kateri je bilo rečeno: ›Tukaj je spočet
fantek.‹ **4** Naj bo ta dan tema. Naj ga Bog od zgoraj ne
upošteva niti naj svetloba ne sije nad njim. **5** Naj ga tema in
smrtna senca omadežujeta. Naj oblak prebiva nad njim. Naj

ga straši črnina dneva. 6 Glede tiste noči naj se je polasti
tema. Naj ta ne bo pridružena dnevom leta, naj ta ne pride v
število mesecev. 7 Glej, naj bo ta noč osamljena, naj noben
radosten glas ne pride vanjo. 8 Naj jo prekolnejo tisti, ki
preklinjajo dan, ki so pripravljeni dvigniti svoje žalovanje. 9
Naj bodo zvezde njene polteme temne; naj oprezujejo za
svetlobo, toda nimajo nobene niti naj ne zagledajo jutranjega
svitanja, 10 ker ta ni zaprla vrat maternice moje matere
niti pred mojimi očmi ni skrila bridkosti. 11 Čemu nisem
umrl v maternici? Zakaj nisem izročil duha, ko sem prišel iz
trebuha? 12 Zakaj sem bil [vzet na] kolena? Ali zakaj [na]
prsi, da bi sesal? 13 Kajti sedaj bi mirno ležal in bi bil tiho;
spal bi. Potem bi počival 14 s kralji in svetovalci zemlje, ki
so zapuščene kraje gradili zase, 15 ali s princi, ki so imeli
zlato, ki so svoje hiše napolnjevali s srebrom, 16 ali ne bi bil
kakor prezgodnji porod, kakor otročiči, ki nikoli niso videli
svetlobe. 17 Tam zlobni odnehajo od nadlegovanja in tam
bodo izmučeni pri počitku. 18 Tam jetniki počivajo skupaj.
Oni ne poslušajo glasu zatiralca. 19 Majhni in veliki so tam
in služabnik je prost pred svojim gospodarjem. 20 Zakaj je
svetloba dana tistemu, ki je v bedi in življenje zagrenjenemu
v duši, 21 ki hrepeni po smrti, toda ta ne prihaja in koplje za
njo bolj kakor za skritimi zakladi, 22 ki se silno razveseljujejo
in so veseli, ko lahko najdejo grob? 23 Zakaj je svetloba
dana možu, čigar pot je skrita in katerega je Bog ogradil? 24
Kajti moje vzdihovanje prihaja preden jem in moja rjovenja
so izlita ven kakor vode. 25 Kajti stvar, ki sem se je silno bal,
je prišla nadme in to, česar sem se bal, je prišlo k meni. 26
Nisem bil na varnem niti nisem imel počitka niti nisem bil
tiho, vendar je težava prišla.«

4 Potem je Elifáz Temánec odgovoril in rekel: 2 » Če
se poskušamo posvetovati s teboj, ali boš užaloščen?
Toda kdo se lahko vzdrži pred govorjenjem? 3 Glej, mnoge
si poučeval in okrepil si šibke roke. 4 Tvoje besede so
podpirale tistega, ki je padal in krepil si slabotna kolena.
5 Toda sedaj je to prišlo nadte in ti slabiš; dotika se te in
si zaskrbljen. 6 Mar ni to tvoj strah, tvoje zaupanje, tvoje
upanje in poštenost tvojih poti? 7 Spomni se, prosim te,
kdo se je kdajkoli pogubil, pa je bil nedolžen? Ali kje so bili
pravični odsekani? 8 Celo kakor sem jaz videl, tisti, ki orjejo
krivičnost in sejejo zlobnost, isto [tudi] požanjejo. 9 Z Božjim
udarcem umrejo in z dihom njegovih nosnic so použiti. 10
Rjovenje leva, glas krutega leva in zobje mladih levov so
zlomljeni. 11 Star lev gine zaradi pomanjkanja plena, mladiči
arogantnega leva pa so razkropljeni naokoli. 12 Torej stvar je
bila na skrivnem privedena k meni in moje uho je nekaj tega
sprejelo. 13 V mislih od nočnih videnj, ko na človeka pade
globoko spanje, 14 je strah prišel nadme in trepetanje, kar je
vsem mojim kostem povzročilo, da so se tresle. 15 Potem je
duh zdrsnil mimo mojega obraza, dlake mojega mesa so
se naježile. 16 Ta je mirno stal, toda nisem mogel razločiti
njegove oblike. Podoba je bila pred mojimi očmi, tam je bila
tišina in zaslišal sem glas, rekoč: 17 ›Ali bo smrten človek
pravičnejši kakor Bog? Ali bo človek čistejši kakor njegov
stvarnik? 18 Glej, nobenega zaupanja ne polaga v svoje
služabnike in njegovi angeli so zadolženi z neumnostjo. 19
Kako veliko manj v tiste, ki prebivajo v ilnatih hišah, katerih
temelj je prah, ki so zdrobljene pred moljem? 20 Uničeni
so od jutra do večera, pogubljajo se na veke, ne da bi se
kdorkoli oziral na to. 21 Mar ni njihova odličnost, ki je v njih,
odšla proč? Umirajo, celo brez modrosti.‹«

5 »Sedaj kliči, če bo tam kdorkoli, ki ti bo odgovoril. H
kateremu izmed svetih se boš obrnil? 2 Kajti bes ubija
nespametnega človeka in zavist ubija neumnega. 3 Videl
sem nespametnega, da se ukoreninja, toda nenadoma sem
preklel njegovo prebivališče. 4 Njegovi otroci so daleč od
varnosti in zdrobljeni so pri velikih vratih niti tam ni nikogar,
da jih osvobodi. 5 Katerega žetev pojedo lačni in jo pobirajo
celo iz trnja in ropar požira njihovo imetje. 6 Čeprav stiska
ne prihaja iz prahu niti težava ne poganja iz tal, 7 vendar je
človek rojen za stisko, kakor iskrice letijo navzgor. 8 Iskal
bi Boga in Bogu bi izročil svojo zadevo, 9 ki dela velike
stvari in nedoumljive, čudovite stvari brez števila, 10 ki daje
dež na zemljo in vode pošilja na polja, 11 da tiste, ki so
nizki, postavi visoko; da bi tisti, ki žalujejo, lahko bili povišani
do varnosti. 12 On razočara naklepe prebrisanega, tako
da njihove roke ne morejo opravljati svoje podjetnosti. 13
Modre jemlje v njihovi prebrisanosti in nasvet kljubovalnega
je naglo izvršen. 14 Srečajo se s temo podnevi in tipajo
opoldan kakor ponoči. 15 Toda on rešuje ubogega pred
mečem, pred njihovimi usti in pred roko mogočnih. 16 Tako
ima ubogi upanje in krivičnost ustavlja svoja usta. 17 Glej,
srečen je človek, ki ga Bog graja, zatorej ne preziraj karanja
Vsemogočnega. 18 Kajti on dela rane in jih povezuje, on
ranja in njegove roke ozdravljajo. 19 Osvobodil te bo v šestih
težavah. Da, v sedmi se te nobeno zlo ne bo dotaknilo. 20 V
lakoti te bo odkupil pred smrtjo in v vojni pred močjo meča.
21 Skrit boš pred bičanjem jezika niti se ne boš bal uničenja,
kadar to prihaja. 22 Ob uničenju in lakoti se boš smejal niti
se ne boš bal zemeljskih zveri. 23 Kajti v zavezi boš s kamni
polja in poljske zveri bodo v miru s teboj. 24 Vedel boš, da
bo tvoj šotor v miru in obiskal boš svoje prebivališče in ne
boš grešil. 25 Vedel boš tudi, da bo tvojega semena veliko in

tvojega potomstva kakor trave zemlje. **26** K svojemu grobu
boš prišel v polni starosti, podobno kakor kopica žita prihaja
v svojem obdobju. **27** Glej to, mi smo to preiskali, tako je to.
Poslušaj to in spoznaj to v svoje dobro.«

6 Toda Job je odgovoril in rekel: **2** »Oh, da bi bila moja žalost
temeljito stehtana in moja katastrofa skupaj položena na
tehtnico! **3** Kajti sedaj bi bila ta težja kakor morski pesek.
Zato so moje besede požrte. **4** Kajti puščice Vsemogočnega
so znotraj mene, njihov strup vpija mojega duha. Strahote
od Boga se postrojujejo zoper mene. **5** Mar divji osel riga,
kadar jé travo? Mar muka vol nad svojo krmo? **6** Mar se
lahko to, kar je neokusno, jé brez soli? Ali je sploh kaj okusa
v jajčnem beljaku? **7** Stvari, ki se jih moja duša ni hotela
dotikati, so kakor moja hrana žalosti. **8** Oh, da bi lahko
imel svojo zahtevo in da bi mi Bog zagotovil stvar, po kateri
hrepenim! **9** Celo da bi to ugajalo Bogu, da me uniči, da bi
popustil svojo roko in me odrezal! **10** Potem bi vendar imel
tolažbo; da, otrdil bi se v bridkosti. Naj mi ne prizanese,
kajti nisem prikrival besed Svetega. **11** Kaj je moja moč, da
bi upal? Kaj je moj konec, da bi podaljšal svoje življenje?
12 Mar je moja moč moč kamnov? Ali je moje meso iz
brona? **13** Mar ni moja pomoč v meni? In ali je modrost
popolnoma pregnana od mene? **14** Tistemu, ki peša, naj bi
bilo izkazano usmiljenje od njegovega prijatelja, toda on
zapušča strah Vsemogočnega. **15** Moji bratje so varljivo
postopali kakor potok in kakor tok potokov so prešli, **16** ki so
potemneli zaradi razloga ledu in na katerih je skrit sneg.
17 Kadar se ogrejejo, izginejo. Ko je vroče, so použiti iz
svojega kraja. **18** Steze njihove poti so obrnjene stran; gredo
v nič in izginejo. **19** Krdela iz Temá so gledala, skupine iz
Sabe so čakale nanje. **20** Zbegani so bili, ker so upali. Prišli
so tja in bili osramočeni. **21** Kajti sedaj ste nič, vidite moje
zavračanje in ste prestrašeni. **22** Mar sem rekel: ›Prinesite
k meni?‹ ali ›Dajte mi nagrado iz svojega imetja?‹ **23** ali:
›Osvobodite me pred sovražnikovo roko?‹ ali ›Odkupite med
pred roko mogočnega?‹ **24** Učite me in držal bom svoj jezik
in dajte mi razumeti, kje sem se motil. **25** Kako prepričljive
so prave besede! Toda kaj vaše razpravljanje ošteva? **26**
Mar si domišljate, da grajate besede in govore tistega, ki je
obupan, ki so kakor veter? **27** Da, vi nadvladate osirotelega
in kopljete jamo za svojega prijatelja. **28** Zdaj torej bodite
zadovoljni. Poglejte name, kajti to vam je očitno, če lažem.
29 Vrnite se, prosim vas, naj to ne bo krivičnost. Da, ponovno
se vrnite, moja pravičnost je v tem. **30** Mar je na mojem
jeziku krivičnost? Ne more moj okus razločevati sprevrženih
stvari?

7 Mar ni določen čas za človeka na zemlji? Mar niso njegovi
dnevi prav tako podobni najemnikovim dnevom? **2** Kakor
si služabnik iskreno želi sence in kakor najemnik gleda za
nagrado svojega dela, **3** tako sem prisiljen, da posedujem
mesece ničnosti in naporne noči so mi določene. **4** Ko se
uležem, rečem: ›Kdaj bom vstal in bo noč minila? Poln sem
premetavanja sem ter tja do jutranjega svitanja. **5** Moje
meso je pokrito z ličinkami in grudami prahu; moja koža je
razpokana in postala je gnusna. **6** Moji dnevi so bolj nagli
kakor tkalski čolniček in preživeti so brez upanja. **7** Oh,
spomnite se, da je moje življenje veter. Moje oko ne bo več
videlo dobrega. **8** Oko tistega, ki me je videlo, me ne bo
več videlo. Tvoje oči so na meni, mene pa ni. **9** Kakor je
oblak použit in izginil proč, tako kdor gre dol h grobu, ne bo
več prišel gor. **(Sheol h7585)** **10** Ne bo se več vrnil k svojemu
domu niti ga njegov kraj ne bo več poznal. **11** Zato ne bom
zadrževal svojih ust; govoril bom v tesnobi svojega duha,
pritoževal se bom v grenkobi svoje duše. **12** Mar sem morje
ali kit, da ti postavljaš stražo nad menoj? **13** Ko rečem: ›Moja
postelja me bo tolažila, moje ležišče bo lajšalo mojo pritožbo,
‹ **14** takrat me ti strašiš s sanjami in me prek videnj spravljaš
v grozo, **15** tako da moja duša raje izbira dušenje in smrt,
kakor pa moje življenje. **16** To se mi gabi. Ne bi hotel živeti
večno. Pustite me samega, kajti moji dnevi so ničevost. **17**
Kaj je človek, da bi ga ti poveličeval? In da bi svoje srce
naravnal nanj? **18** Da bi ga ti obiskoval vsako jutro in ga
preizkušal vsak trenutek? **19** Kako dolgo ne boš odšel od
mene niti me ne boš pustil samega, dokler ne pogoltnem
svoje sline? **20** Grešil sem. Kaj ti bom storil, oh ti, varuh
ljudi? Zakaj si me postavil kakor znamenje zoper tebe, tako
da sem breme samemu sebi? **21** Zakaj ne odpustiš mojega
prestopka in ne odvzameš moje krivičnosti? Kajti sedaj bom
spal v prahu in iskal me boš zjutraj, toda mene ne bo.«

8 Potem je odgovoril Bildád Suhéjec in rekel: **2** »Doklej
boš govoril te stvari? In kako dolgo bodo besede iz tvojih
ust podobne močnemu vetru? **3** Mar Bog izkrivlja sodbo?
Mar Vsemogočni izkrivlja pravico? **4** Če so tvoji otroci grešili
zoper njega in jih je zavrgel zaradi njihovega prestopka,
5 če hočeš zgodaj iskati Boga in narediti ponižno prošnjo
Vsemogočnemu, **6** če bi bil ti čist in pravičen, bi se on
sedaj zaradi tebe zagotovo prebudil in prebivališče tvoje
pravičnosti naredil uspešno. **7** Čeprav je bil tvoj začetek
majhen, bi vendar tvoj zadnji konec silno narasel. **8** Kajti
poizvedi, prosim te, o prejšnjem času in se pripravi, da
preiskuješ o njihovih očetih **9** (kajti mi smo samo od včeraj in
ne vemo nič, ker so naši dnevi na zemlji senca). **10** Mar te ne
bodo poučili in ti povedali in izustili besed iz svojega srca?

11 Mar lahko loček zraste brez blata? Mar lahko perunika raste brez vode? **12** Medtem ko je še v svojem zelenju in ni odtrgana, ovene pred katerimkoli drugim zeliščem. **13** Takšne so steze vseh, ki pozabljajo Boga in upanje hinavca bo propadlo, **14** katerega upanje bo odrezano, katerega trdno upanje bo pajkova mreža. **15** Naslonil se bo na svojo hišo, toda ta ne bo obstala; trdno jo bo držal, toda ta ne bo zdržala. **16** Zelen je pred soncem in njegova veja poganja v njegovem vrtu. **17** Njegove korenine so ovite okoli kupa in strmi na kraj kamnov. **18** Če ga uniči iz svojega kraja, potem ga bo ta zatajil, rekoč: ›Nisem te videl.‹ **19** Glej, to je radost njegove poti in iz zemlje bodo pognali drugi. **20** Glej, Bog ne bo zavrnil popolnega moža niti ne bo pomagal hudodelcem, **21** dokler tvojih ust ne napolni s smehom in tvojih ustnic z radostjo. **22** Tisti, ki te sovražijo, bodo oblečeni s sramoto in bivališče zlobnega bo prišlo v nič.«

9 Potem je Job odgovoril in rekel: **2** »Vem, to je tako res. Toda kako bi človek mogel biti pravičen z Bogom? **3** Če se hoče pričkati z njim, mu ne more odgovoriti eno od tisočih. **4** On je moder v srcu in mogočen v moči; kdo se je utrdil zoper njega in je uspel? **5** Ki odstranja gore in ne vedo, ki jih prevrača v svoji jezi. **6** Ki trese zemljo iz njenega kraja in njeni stebri trepetajo. **7** Ki zapoveduje soncu in ta ne vzhaja in pečati zvezde. **8** Ki sam razprostira nebo in stopa po valovih morja. **9** Ki dela Arktur, Orion, Gostosevce in južne sobe. **10** Ki dela velike stvari neodkrite, da, in čudeže brez števila. **11** Glej! Hodi poleg mene, jaz pa ga ne vidim; gre tudi naprej, toda jaz ga ne zaznavam. **12** Glej, odvzema, kdo ga lahko ovira? Kdo mu bo rekel: ›Kaj delaš?‹ **13** Če Bog ne bo umaknil svoje jeze, se ponosni pomočniki sklonijo pod njim. **14** Kako mnogo manj bi mu jaz mogel odgovoriti in izbrati svoje besede, da razpravljam z njim? **15** Kateremu, čeprav bi bil pravičen, vendar ne bi mogel odgovoriti, temveč bi naredil ponižno prošnjo svojemu sodniku. **16** Če sem klical in mi je odgovoril, vendar ne bi verjel, da je prisluhnil mojemu glasu. **17** Kajti lomi me z viharjem in brez razloga množi moje rane. **18** Ne bo mi pustil, da zajamem sapo, temveč me napolnjuje z grenkobo. **19** Če govorim o moči, glej, on je močan, če pa o sodbi, kdo mi bo določil čas zagovarjanja? **20** Če jaz sebe opravičim, me bodo moja lastna usta obsodila. Če rečem: ›Jaz sem popoln, ‹ se bo izkazalo, da sem sprevržen. **21** Čeprav bi bil popoln, vendar ne bi poznal svoje duše; preziral bi svoje življenje. **22** To je ena stvar, zato sem rekel to: ›On uničuje popolnega in zlobnega.‹ **23** Če nadloga nenadoma ubije, se bo posmehoval ob sojenju nedolžnih. **24** Zemlja je dana v roko zlobnega. On zakriva obličja njenih sodnikov. Če ne, kje in kdo je on? **25** Torej moji dnevi so hitrejši kakor tekač. Odletijo proč, ničesar dobrega ne vidijo. **26** Minili so kakor nagle ladje, kakor orel, ki hiti k plenu. **27** Če rečem: ›Pozabil bom svojo pritožbo, prenehal bom s svojo potrtostjo in se potolažil, ‹ **28** se bojim vseh svojih bridkosti, vem, da me ne boš imel za nedolžnega. **29** Če sem zloben, zakaj se potem trudim zaman? **30** Če se umijem s snežnico in svoje roke naredim čiste kot še nikoli, **31** me boš vendar pahnil v jarek in moja lastna oblačila me bodo prezirala. **32** Kajti on ni človek, kakor sem jaz, da bi mu odgovoril in bi skupaj prišla na sodbo. **33** Niti ni tukaj kakršnegakoli razsodnika med nama, da bi lahko svojo roko položil na naju oba. **34** Naj svojo palico vzame od mene in naj me njegov strah ne straši. **35** Potem bi govoril in se ga ne bi bal, toda z menoj ni tako.

10 Moji duši se gnusi moje življenje. Svojo pritožbo bom pustil nad seboj; govoril bom v grenkobi svoje duše. **2** Bogu bom rekel: ›Ne obsodi me. Razloži mi, zakaj se pričkaš z menoj.‹ **3** Mar ti je dobro, da bi zatiral, da bi preziral delo svojih rok in bi sijal nad nasvetom zlobnega? **4** Imaš mesene oči? Mar vidiš, kakor vidi človek? **5** So tvoji dnevi kakor dnevi človeka? So tvoja leta kakor človeški dnevi, **6** da poizvedueš za mojo krivičnostjo in preiskuješ za mojim grehom? **7** Ti veš, da nisem zloben in nikogar ni, ki lahko osvobodi iz tvoje roke. **8** Tvoje roke so me naredile in me oblikovale skupaj na vsaki strani, vendar si me uničil. **9** Spomni se, rotim te, da si me naredil kakor ilo, ti pa me hočeš ponovno privesti v prah? **10** Mar me nisi iztočil kakor mleko in me strdil kakor sir? **11** Oblekel si me s kožo in mesom in me obdal s kostmi in kitami. **12** Zagotovil si mi življenje in naklonjenost in tvoje obiskovanje je ohranilo mojega duha. **13** Te stvari si skril v svojem srcu, vem, da je to s teboj. **14** Če grešim, potem me zaznamuješ in me ne boš oprostil pred mojo krivičnostjo. **15** Če bi bil zloben, gorje meni. Če bi bil pravičen kljub temu ne bi dvignil svoje glave. Poln zmedenosti sem, zato poglej mojo stisko, **16** kajti ta narašča. Loviš me kakor krut lev in se ponovno kažeš čudovitega nad menoj. **17** Zoper mene obnavljaš svoje pričevanje in nad menoj povečuješ svoje ogorčenje. Spremembe in vojna so zoper mene. **18** Zakaj si me potem privedel ven iz maternice? Oh, da bi izročil duha in me nobeno oko ne bi videlo! **19** Bil bi kakor, če me ne bi bilo, od maternice bi bil odnesen v grob. **20** Mar ni mojih dni malo? Odnehaj torej in me pusti samega, da se malo potolažim, **21** preden grem, od koder se ne bom vrnil, celó v deželo teme in smrtne sence, **22** deželo teme kakor tema sama in smrtne sence, brez kakršnegakoli reda in kjer je svetloba kakor tema.«

11 Potem je odgovoril Cofár Naámčan in rekel: **2** »Mar ne bo množica besed odgovorjena? Mar naj bo mož, poln govora, opravičen? **3** Mar naj tvoje laži naredijo možem, da molčijo? In ko zasmehuješ, ali te noben človek ne bo osramotil? **4** Kajti rekel si: ›Moj nauk je čist in jaz sem čist v tvojih očeh.‹ **5** Toda oh, da bi Bog spregovoril in zoper tebe odprl svoje ustnice **6** in da bi ti pokazal skrivnosti modrosti, da so dvojne temu kar je! Vedi torej, da Bog od tebe terja manj, kakor zasluži tvoja krivičnost. **7** Mar lahko z iskanjem najdeš Boga? Mar lahko do popolnosti spoznaš Vsemogočnega? **8** To je tako visoko kakor nebo. Kaj lahko storiš? Globlje kakor pekel. Kaj lahko spoznaš? **(Sheol h7585)** **9** Njegova mera je daljša kakor zemlja in širša kakor morje. **10** Če odseka in zapre, ali zbere skupaj, kdo ga potem lahko ovira? **11** Kajti pozna praznoglave ljudi. Tudi zlobnost vidi. Mar ne bo potem tega preudaril? **12** Kajti praznoglav človek bi bil moder, čeprav bi bil človek rojen kakor žrebe divjega osla. **13** Če pripraviš svoje srce in svoje roke iztegneš k njemu, **14** če je krivičnost v tvoji roki, jo odloži daleč proč in naj zlobnost ne prebiva v tvojih šotorih. **15** Kajti potem boš povzdignil svoj obraz brez madeža. Da, neomajen boš in se ne boš bal, **16** ker boš pozabil svojo bedo in se je boš spominjal kakor vode, ki tečejo mimo, **17** in tvoja starost bo jasnejša kakor opoldan; svetil boš naprej, ti boš kakor jutro. **18** Ti boš varen, ker je upanje. Da, kopal boš okoli sebe in svoj počitek si boš vzel v varnosti. **19** Tudi ulegel se boš in nihče te ne bo strašil. Da, mnogi te bodo obžalovali. **20** Toda oči zlobnih bodo odpovedale in ne bodo pobegnili in njihovo upanje bo kakor izročitev duha.«

12 Job je odgovoril in rekel: **2** »Brez dvoma ste vi samo ljudje in modrost bo umrla z vami. **3** Toda jaz imam razumevanje prav tako kakor vi. Nisem slabši od vas. Da, kdo ne pozna takšnih stvari, kakor so te? **4** Jaz sem kakor nekdo, zasmehovan od svojega bližnjega, ki kliče k Bogu in ta mu odgovarja. Pravičen človek je zasmehovan do norčevanja. **5** Kdor je pripravljen, da zdrsne s svojimi stopali, je kakor svetilka, prezirana v mislih tistega, ki je ohol. **6** Šotori roparjev uspevajo in tisti, ki izzivajo Boga, so varni; v katerih roko Bog obilno prinaša. **7** Toda vprašaj sedaj živali in te bodo poučile in perjad neba in ti bodo povedale. **8** Ali govori zemlji in te bo poučila in morske ribe ti bodo oznanile. **9** Kdo v vsem tem ne spoznava, da je to naredila Gospodova roka? **10** V čigar roki je duša vsake žive stvari in dih vsega človeštva. **11** Mar uho ne preizkuša besed? In usta ne okusijo njegove hrane? **12** S starcem je modrost, in v dolžini dni razumnost. **13** Z njim je modrost in moč, on ima nasvet in razumevanje. **14** Glej, on poruši in to ne more biti ponovno zgrajeno. On zapre človeka in ne more biti odpiranja. **15** Glej, on zadržuje vode in se posušijo. On jih prav tako pošilja ven in razrijejo zemljo. **16** Z njim je moč in modrost; prevarani in slepar sta njegova. **17** Svetovalce odvede oplenjene in sodnike dela bedake. **18** Kraljem razvezuje vez in njihova ledja opasuje s pasom. **19** Prince odvede oplenjene in podira močne. **20** Odstranja govor zanesljivih in odvzema razumnost ostarelih. **21** Na prince izliva zaničevanje in slabi moč močnih. **22** Odkriva globoke stvari teme in na svetlobo prinaša smrtno senco. **23** Povečuje narode in jih uničuje. Razširja narode in jih ponovno vodi v suženjstvo. **24** Odvzema srce vodjem ljudstva zemlje in jim povzroča, da tavajo v divjini, kjer ni poti. **25** Tipajo v temi brez svetlobe in on jim povzroča, da se opotekajo kakor pijan človek.

13 Glej, moje oko je vse to videlo, moje uho je to slišalo in razumelo. **2** Kar veste vi, isto vem tudi jaz. Nisem slabši od vas. **3** Zagotovo bi govoril Vsemogočnemu in želim si, da bi razpravljal z Bogom. **4** Toda vi ste ponarejevalci laži, vi vsi ste zdravniki brez vrednosti. **5** Oh, da bi vsi skupaj molčali! To bi bila vaša modrost. **6** Poslušajte torej moje zagovarjanje in prisluhnite prošnjam mojih ustnic. **7** Mar boste zlobno govorili za Boga? In varljivo govorili zanj? **8** Mar boste sprejeli njegovo osebo? Mar se boste potegovali za Boga? **9** Ali je dobro, da bi vas on preiskal? Ali kakor en človek zasmehuje drugega ali tako vi zasmehujete njega? **10** Zagotovo vas bo grajal, če naskrivaj sprejemate osebe. **11** Mar vas ne bo njegova odličnost prestrašila? In njegova groza padla na vas? **12** Vaši spomini so podobni pepelu, vaša telesa ilovnatim telesom. **13** Molčite, pustite me samega, da lahko govorim in naj pride name kar hoče. **14** Čemu jemljem svoje meso v svoje zobe in svoje življenje polagam v svojo roko? **15** Čeprav me ubije, bom jaz vendar zaupal vanj; toda svoje lastne poti bom ohranil pred njim. **16** On bo tudi rešitev moje duše, kajti hinavec ne bo prišel predenj. **17** Marljivo prisluhnite mojemu govoru in moji izjavi s svojimi ušesi. **18** Glejte torej, zapovedal sem svojo stvar; vem, da bom opravičen. **19** Kdo je tisti, ki se bo pravdal z menoj? Kajti sedaj, če zadržim svoj jezik, bom izročil duha. **20** Samo ne storite mi dveh stvari, potem se ne bom skril pred teboj. **21** Umakni svojo roko daleč od mene in naj me tvoja groza ne stori prestrašenega. **22** Potem kliči in jaz ti bom odgovoril. Ali naj jaz govorim in ti mi odgovori. **23** Kako številne so moje krivičnosti in grehi? Naredi mi, da spoznam svoj prestopek in svoj greh. **24** Zakaj skrivaš svoj obraz in me šteješ za svojega sovražnika? **25** Hočeš zlomiti list, gnan sem ter tja? Hočeš zasledovati suho strnišče? **26** Kajti zoper mene pišeš grenke stvari in me delaš, da posedujem

krivičnosti svoje mladosti. 27 Moja stopala polagaš v klade in ozko gledaš na vse moje steze. Odtis postavljaš na pete mojih stopal. 28 In on, kakor razpadajoča stvar, požira kakor obleko, ki je pojedena od molja.

14 Človek, ki je rojen iz ženske, je malo-dneven in poln težav, 2 poganja kakor cvet in je odtrgan, odleti tudi kakor senca in ne nadaljuje. 3 Mar odpiraš svoje oči nad takšnim in me s seboj vodiš na sodbo? 4 Kdo lahko privede čisto stvar iz nečiste? Niti en. 5 Ker so njegovi dnevi določeni, je število njegovih mesecev s teboj; ti si določil njegove meje, ki jih ne more prestopiti. 6 Obrni se od njega, da lahko počiva, dokler svojega dneva ne bo dovršil kakor najemnik. 7 Kajti upanje je za drevo, če je posekano, da bo ponovno pognalo in da njegove nežne veje ne bodo odnehale. 8 Čeprav se njegova korenina v zemlji postara in njegov štor umre v zemlji, 9 vendar preko vonja vode vzbrsti in požene veje kakor rastlina. 10 Toda človek umre in obleži. Da, človek izroči duha in kje je? 11 Kakor vode izhlapevajo iz morja in se poplava izsušuje in posuši, 12 tako se človek uleže in ne vstane. Dokler ne bo več neba, se ne bodo prebudili niti ne bodo dvignjeni iz svojega spanja. 13 Oh, da bi me hotel skriti v grob, da bi me varoval na skrivnem, dokler tvoj bes ne mine, da bi mi določil določeni čas in me spomnil! **(Sheol h7585)** 14 Če človek umre, mar bo ponovno živel? Vse dni svojega določenega časa bom čakal, dokler ne pride moja sprememba. 15 Klical boš in jaz ti bom odgovoril; imel boš željo po delu svojih rok. 16 Kajti sedaj šteješ moje korake. Mar ne paziš nad mojim grehom? 17 Moj prestopek je zapečaten v mošnji in ti zašiješ mojo krivičnost. 18 Zagotovo padajoča gora pride v nič in skala je odstranjena iz svojega kraja. 19 Vode brusijo kamne. Ti izpiraš stvari, ki rastejo ven iz zemeljskega prahu in ti uničuješ upanje človeka. 20 Na veke prevladuješ zoper njega in on premine. Spreminjaš njegovo obličje in ga pošiljaš proč. 21 Njegovi sinovi so prišli v čast in on tega ne ve. Ponižani so, toda tega ne zaznava o njih. 22 Toda njegovo meso na njem bo imelo bolečino in njegova duša znotraj njega bo žalovala.«

15 Potem je odgovoril Elifáz Temánec in rekel: 2 »Mar naj moder človek izreka prazno znanje in svoj trebuh napolnjuje z vzhodnikom? 3 Mar naj razpravlja z nekoristnim govorjenjem? Ali z govori, s katerimi ne more storiti ničesar dobrega? 4 Da, ti zametuješ strah in zadržuješ molitev pred Bogom. 5 Kajti tvoja usta izrekajo tvojo krivičnost in ti izbiraš jezik prebrisanega. 6 Tvoja lastna usta te obsojajo in ne jaz. Da, tvoje lastne ustnice pričujejo zoper tebe. 7 Mar si ti prvi človek, ki je bil rojen? Ali si bil narejen pred hribi? 8 Mar si slišal Božjo skrivnost? In ali sebi zadržuješ modrost? 9 Kaj ti veš, kar mi ne vemo? Kaj razumeš, česar ni v nas? 10 Z nami so sivolasi in zelo stari možje, precej starejši od tvojega očeta. 11 Ali so Božje tolažbe zate majhne? Je s teboj kakršnakoli skrita stvar? 12 Zakaj te tvoje srce odnaša? In ob čem tvoje oči mežikajo, 13 da svojega duha obračaš zoper Boga in takšnim besedam dopuščaš iziti iz svojih ust? 14 Kaj je človek, da bi bil čist? In ta, ki je rojen iz ženske, da bi bil pravičen? 15 Glej, zaupanja ne polaga v svoje svete. Da, nebo ni čisto v njegovem pogledu. 16 Kako mnogo bolj gnusen in umazan je človek, ki pije krivičnost kakor vodo? 17 Pokazal ti bom, poslušaj me. To, kar sem videl, bom oznanil. 18 To, kar so modri možje povedali od svojih očetov in tega niso skrili, 19 katerim samim je bila dana zemlja in noben tujec ni šel med njimi. 20 Zloben človek se muči z bolečino vse svoje dni in število let je skrito zatiralcu. 21 Grozen zvok je v njegovih ušesih. V uspevanju bo nadenj prišel uničevalec. 22 Ne verjame, da se bo vrnil iz teme in meč čaka nanj. 23 Naokoli tava za kruhom, rekoč: ›Kje je?‹ Ve, da je ob njegovi roki pripravljen dan teme. 24 Stiska in tesnoba ga bosta preplašili. Prevladali bosta zoper njega kakor kralj, pripravljen na bitko. 25 Kajti svojo roko izteguje zoper Boga in se krepi zoper Vsemogočnega. 26 On steče nadenj, celó na njegov vrat, na debele izbokline njegovih ščitov, 27 ker svoj obraz pokriva s svojo mastnostjo in na svojih ledjih nabira sloje tolšče. 28 Prebiva v zapuščenih mestih in hišah, ki jih noben človek ne naseljuje, ki so pripravljene, da postanejo ruševine. 29 Ne bo bogat, niti se ne bo njegovo imetje nadaljevalo, niti svoje popolnosti na zemlji ne bo podaljšal. 30 Iz teme ne bo odšel. Plamen bo posušil njegove mladike in z dihom svojih ust bo odšel proč. 31 Kdor je zaveden naj ne zaupa v ničnost, kajti ničnost bo njegovo povračilo. 32 Dovršeno bo pred njegovim časom in njegova veja ne bo zelena. 33 Svoje nezrelo grozdje bo otresel kakor trta in svoj cvet bo odvrgel kakor oljka. 34 Kajti skupnost hinavcev bo zapuščena in ogenj bo použil šotore podkupovanja. 35 Spočenjajo vragolijo in rodijo ničnost in njihov trebuh pripravlja prevaro.«

16 Potem je Job odgovoril in rekel: 2 »Slišal sem mnoge takšne stvari. Vi vsi ste bedni tolažniki. 3 Mar bodo besede ničnosti imele konec? Ali kaj te opogumlja, da odgovarjaš? 4 Tudi jaz bi lahko govoril, kakor delate vi. Če bi bila vaša duša namesto moje duše, bi lahko kopičil besede zoper vas in z glavo zmajeval nad vami. 5 Toda jaz bi vas želel okrepiti s svojimi usti in premikanje mojih ustnic bi omililo vašo žalost. 6 Čeprav govorim, moja žalost ni zmanjšana in čeprav potrpim, koliko sem olajšan? 7 Toda

sedaj me je naredil izmučenega. Vso mojo skupino si naredil zapuščeno. 8 Napolnil si me z gubami, ki so priča zoper mene. Moja pustost vstaja v meni in pričuje v moj obraz. 9 Trga me v svojem besu ta, ki me sovraži. Nad menoj škripa s svojimi zobmi. Moj sovražnik svoje oči ostri nad menoj. 10 S svojimi usti so zevali vame. Grajalno so me udarili na lice. Skupaj so se zbrali zoper mene. 11 Bog me je izročil brezbožnim in me predal v roke zlobnih. 12 Bil sem sproščen, toda razlomil me je. Prijel me je tudi za moj vrat in me stresel na koščke in me postavil za svoje znamenje. 13 Njegovi lokostrelci so me obdali naokoli, on mojo notranjost cepi narazen in ne prizanaša; moj žolč izliva na tla. 14 Lomi me z vrzeljo nad vrzeljo, nadme teče kakor velikan. 15 Sešil sem vrečevino na svoji koži in svoj rog omadeževal v prahu. 16 Moj obraz je zapacan od joka in na mojih vekah je smrtna senca, 17 ne zaradi kakršnekoli nepravičnosti na mojih rokah. Tudi moja molitev je čista. 18 Oh zemlja, ne pokrij moje krvi in naj moj jok nima prostora. 19 Tudi sedaj, glej, moja priča je v nebesih in moje pričevanje je na višini. 20 Moji prijatelji me zasmehujejo, toda moje oko izliva solze k Bogu. 21 Oh, da bi se nekdo lahko potegoval za človeka pri Bogu, kakor se človek poteguje za svojega bližnjega! 22 Ko pride nekaj let, potem bom šel pot, od koder se ne bom vrnil.

17 Moj dih je pokvarjen, moji dnevi so izumrli, zame so pripravljeni grobovi. 2 Mar niso tukaj z menoj zasmehovalci? Mar moje oko ne vztraja v njihovem izzivanju? 3 Sedaj se ulezi, postavi me v poroštvo s seboj. Kdo je ta, ki bo udaril roki z menoj? 4 Kajti njihovo srce si skril pred razumevanjem, zato jih ne boš povišal. 5 Kdor svojim prijateljem govori prilizovanja, bodo pešale celo oči njegovih otrok. 6 Naredil me je tudi za tarčo posmeha med ljudstvom in poprej sem bil kakor bobnič. 7 Tudi moje oko je zatemnjeno zaradi bridkosti in vsi moji udi so kakor senca. 8 Pošteni možje bodo osupli ob tem in nedolžni se bo razvnel zoper hinavca. 9 Tudi pravični se bo držal svoje poti, kdor pa ima čiste roke, bo močnejši in močnejši. 10 Toda kar se tiče vas vseh, ali se vrnete in torej greste, kajti med vami ne morem najti enega modrega moža. 11 Moji dnevi so minili, moji nameni so zlomljeni, celó misli mojega srca. 12 Noč spreminjajo v dan, svetloba je kratka zaradi teme. 13 Če čakam, je moja hiša grob; svojo posteljo sem postlal v temi. **(Sheol h7585)** 14 Trohnenju sem rekel: ›Ti si moj oče, ‹ ličinki: › Ti si moja mati in moja sestra.‹ 15 Kje je sedaj moje upanje? Glede mojega upanja, kdo ga bo videl? 16 Šli bodo dol k zapahom jame, ko je naš skupni počitek v prahu.« **(Sheol h7585)**

18 Potem je odgovoril Bildád Suhéjec in rekel: 2 »Kako dolgo bo, preden boste naredili konec besedam? Premislite in potem bomo govorili. 3 Zakaj smo šteti kakor živali in smatrani podle v vašem pogledu? 4 V svoji jezi trga samega sebe. Mar bo zemlja zapuščena zaradi tebe? Mar bo skala odstranjena iz svojega kraja? 5 Da, svetloba zlobnega bo ugasnjena in iskrica njegovega ognja ne bo sijala. 6 Svetloba bo tema v njegovem šotoru in njegova sveča bo ugasnjena z njim. 7 Koraki njegove moči bodo omejeni in njegov lastni nasvet ga bo vrgel dol. 8 Kajti s svojim lastnim stopalom je vržen v mrežo in hodi po zanki. 9 Past ga bo prijela za peto in ropar bo prevladal zoper njega. 10 Zanka je položena zanj na tleh in pasti zanj na poti. 11 Strahote ga bodo prestrašile na vsaki strani in ga pognale k njegovim stopalom. 12 Njegova moč bo oslabljena zaradi lakote in uničenje bo pripravljeno ob njegovi strani. 13 Požrlo bo moč njegove kože. Celó prvorojenec smrti bo požrl njegovo moč. 14 Njegovo zaupanje bo izkoreninjeno iz njegovega šotora in to ga bo privedlo h kralju strahot. 15 Prebivalo bo v njegovem šotoru, ker ta ni njegov. Žveplo bo raztreseno nad njegovim prebivališčem. 16 Njegove korenine bodo posušene spodaj in zgoraj bo njegova veja odsekana. 17 Spomin nanj bo izginil z zemlje in nobenega imena ne bo imel na ulici. 18 Iz svetlobe bo pognan v temo in pregnan bo iz zemeljskega [kroga]. 19 Med svojim ljudstvom ne bo imel niti sina niti nečaka niti nobenega preživelega v svojih prebivališčih. 20 Tisti, ki pridejo za njim, bodo osupli ob njegovem dnevu, kakor so bili zgroženi tisti, ki so šli poprej. 21 Zagotovo, takšna so prebivališča zlobnih in to je kraj tistega, ki ne pozna Boga.«

19 Potem je Job odgovoril in rekel: 2 »Doklej boste mučili mojo dušo in me z besedami lomili na koščke? 3 Teh desetkrat ste me grajali. Ni vas sram, da se mi delate tujce. 4 Če je res to, da sem zašel, moja zmota ostaja z menoj. 5 Če se boste zares povzdigovali zoper mene in zoper mene obsojali moj očitek, 6 vedite torej, da me je Bog zrušil in me obdal s svojo mrežo. 7 Glej, kričim o krivici, toda nisem slišan; na glas vpijem, toda tam ni sodbe. 8 Ogradil je mojo stezo, da ne morem mimo in postavil je temo na moje poti. 9 Oropal me je moje slave in odvzel krono iz moje glave. 10 Uničil me je na vsaki strani in odšel sem. Moje upanje je odstranil kakor drevo. 11 Prav tako je zoper mene vžgal svoj bes in me šteje kakor enega izmed svojih sovražnikov. 12 Njegova krdela so prišla skupaj in dvignila njihovo pot zoper mene in se utaborila naokoli mojega šotora. 13 Moje brate je postavil daleč od mene in moji znanci so se resnično

odtujili od mene. **14** Moja žlahta je odpovedala in moji zaupni
prijatelji so me pozabili. **15** Tisti, ki prebivajo v moji hiši
in moje služabnice me imajo za tujca. Neznanec sem v
njihovih očeh. **16** Poklical sem svojega služabnika, pa mi
ni dal nobenega odgovora. Prosil sem ga s svojimi usti.
17 Moj dih je tuj moji ženi, čeprav sem prosil zaradi otrok
svojega lastnega telesa. **18** Da, mladi otroci so me prezirali.
Vzdignil sem se in oni so govorili zoper mene. **19** Vsem
svojim bližnjim prijateljem sem se gnusil. Tisti, ki sem jih
imel rad, so se obrnili zoper mene. **20** Moje kosti se lepijo
na mojo kožo in na moje meso in pobegnil sem s kožo
med svojimi zobmi. **21** Imejte usmiljenje z menoj, imejte
usmiljenje z menoj, oh vi, moji prijatelji, kajti Božja roka se
me je dotaknila. **22** Čemu me preganjate kakor Bog in niste
nasičeni z mojim mesom? **23** Oh da bi bile moje besede
sedaj zapisane! Oh, da bi bile natisnjene v knjigi! **24** Da bi
bile vgravirane z železnim peresom in svincem v skalo na
veke! **25** Kajti jaz vem, da moj odkupitelj živi in da bo na
zadnji dan stal nad zemljo. **26** Čeprav po moji koži črvi uničijo
to telo, bom vendar v svojem mesu videl Boga, **27** ki ga bom
videl zase in moje oči bodo gledale in ne drug, čeprav je
moja notranjost použita znotraj mene. **28** Toda vi bi morali
reči: ›Zakaj ga preganjamo, ‹ glede na to, da je korenina
zadeve najdena v meni? **29** Bojte se meča, kajti bes prinaša
kaznovanja meča, da boste lahko vedeli, da je sodba.«

20 Potem je odgovoril Cofár Naámčan in rekel: **2** »Zato
mi moje misli povzročajo, da odgovorim in zaradi tega
hitim. **3** Slišal sem preverjanje svoje graje in duh mojega
razumevanja mi povzroča, da odgovorim. **4** Mar ne veš tega
od davnine, odkar je bil človek postavljen na zemljo, **5** da
je zmagoslavje zlobnega kratko, radost hinavca pa le za
trenutek? **6** Čeprav se njegova odličnost vzpenja do neba in
njegova glava sega do oblakov, **7** se bo vendarle pogubil
za vedno, kot njegov lastni iztrebek. Tisti, ki so ga videli,
bodo rekli: ›Kje je?‹ **8** Odletel bo proč kakor sanje in ne
bo ga najti. Da, pregnan bo kakor nočno videnje. **9** Tudi
oko, ki ga je videlo, ga ne bo več videlo niti ga njegov kraj
ne bo več gledal. **10** Njegovi otroci bodo iskali, da ugodijo
revnemu in njegove roke bodo obnovile njihove dobrine.
11 Njegove kosti so polne greha iz njegove mladosti, ki se
bodo ulegle z njim v prah. **12** Čeprav je zlobnost sladka
v njegovih ustih, čeprav to skriva pod svojim jezikom, **13**
čeprav temu prizanaša in tega ne zapusti, temveč to mirno
drži znotraj svojih ust, **14** je vendar njegova hrana v njegovi
notranjosti spremenjena, to je žolč kober znotraj njega. **15**
Pogoltnil je bogastva in ponovno jih bo izbljuval. Bog jih
bo izvrgel iz njegovega trebuha. **16** Sesal bo strup kober,
gadov jezik ga bo ubil. **17** Ne bo videl rek, poplav, potokov iz
meda in masla. **18** To, za kar se je trudil, bo povrnil in tega
ne bo pogoltnil. Glede na njegovo imetje bo povračilo in v
tem se ne bo veselil. **19** Ker je zatiral in zapustil ubogega,
ker je nasilno odvzel hišo, ki je ni zgradil, **20** zagotovo ne
bo čutil spokojnosti v svojem trebuhu, ne bo rešil od tega,
kar si je želel. **21** Ničesar ne bo ostalo od njegove hrane,
zato noben človek ne bo gledal za njegovimi dobrinami.
22 V polnosti svoje zadostnosti bo v stiskah; vsaka roka
zlobnega bo prišla nadenj. **23** Ko si namerava napolniti svoj
trebuh, bo Bog nadenj vrgel razjarjenost svojega besa in ta
bo deževala nadenj, medtem ko jé. **24** Pobegnil bo pred
železnim orožjem in lok iz jekla ga bo prebodel. **25** Ta je
izvlečen in prihaja iz telesa. Da, lesketajoč meč prihaja iz
njegovega žolča; strahote so nad njim. **26** Vsa tema bo
skrita v njegovih skritih krajih. Ogenj, ki se ni razgorel, ga bo
požrl; slabo bo šlo s tistim, ki je ostal v njegovem šotoru. **27**
Nebesa bodo razodela njegovo krivičnost in zemlja se bo
dvignila zoper njega. **28** Donos njegove hiše bo odšel in
njegove dobrine bodo odtekle na dan njegovega besa. **29** To
je delež zlobnemu človeku od Boga in od Boga določena mu
dediščina.«

21 Toda Job je odgovoril in rekel: **2** »Marljivo prisluhnite
mojemu govoru in to naj bodo vaše tolažbe. **3** Pustite
mi, da lahko govorim in potem, ko bom govoril, zasmehujte.
4 Kar se mene tiče ali je moja pritožba proti človeku? In če
bi bilo tako, zakaj naj potem moj duh ne bi bil nemiren? **5**
Poglejte me in bodite osupli in svojo roko položite na svoja
usta. **6** Celo kadar se spomnim, sem prestrašen in trepetanje
se oprijemlje mojega mesa. **7** Zakaj zlobni živijo, postanejo
stari in so mogočni v moči? **8** Njihovo seme je z njimi utrjeno
v njihovem pogledu in njihovo potomstvo pred njihovimi
očmi. **9** Njihove hiše so varne pred strahom niti nad njimi ni
Božje palice. **10** Njihov bik plodi in ne odpove; njihova krava
povrže in ne zavrže svojega teleta. **11** Svoje malčke pošiljajo
kakor trop in njihovi otroci plešejo. **12** Vzamejo tamburin in
harfo in se veselijo ob zvoku piščali. **13** Svoje dni preživijo v
obilju in v trenutku gredo dol v grob. **(Sheol h7585)** **14** Zato
Bogu rečejo: ›Odidi od nas, kajti mi ne želimo spoznanja
tvojih poti. **15** Kaj je Vsemogočni, da bi mu služili? In kakšno
korist bi imeli, če molimo k njemu?‹ **16** Glej, njihovo dobro ni
v njihovi roki; nasvet zlobnega je daleč od mene. **17** Kako
pogosto je sveča zlobnih ugasnjena! In kako pogosto nanje
prihaja njihovo uničenje! Bog v svoji jezi deli bridkosti. **18** So
kakor strnišče pred vetrom in kakor pleve, ki jih vihar odnaša
proč. **19** Bog kopiči njegovo krivičnost za njegove otroke.

Nagrajuje ga in on bo to vedel. **20** Njegove oči bodo videle njegovo uničenje in pil bo od besa Vsemogočnega. **21** Kajti kakšen užitek ima on v njegovi hiši za njim, ko je število njegovih mesecev na sredi prekinjeno? **22** Mar bo kdorkoli Boga učil spoznanja? Ker on sodi tiste, ki so visoko. **23** Nekdo umre v svoji polni moči, v celoti spokojen in tiho. **24** Njegove prsi so polne mleka in njegove kosti so navlažene z mozgom. **25** Drugi pa umira v grenkobi svoje duše in nikoli ne jé z užitkom. **26** Podobno se bodo ulegli v prah in ličinke jih bodo pokrile. **27** Glej, poznam vaše misli in naklepe, ki ste jih krivično domišljali zoper mene. **28** Kajti pravite: »Kje je princeva hiša? Kje so bivališča zlobnih? **29** Mar jih niste prosili, da gredo po poti? Ali poznate njihove simbole, **30** da je zlobni prihranjen za dan uničenja? Privedeni bodo k dnevu besa. **31** Kdo bo njegovo pot oznanil njegovemu obrazu? Kdo mu bo poplačal, kar je storil? **32** Vendar bo priveden h grobu in ostal bo v gomili. **33** Grude iz doline mu bodo sladke in vsak človek bo priveden za njim, kakor so tam brezštevilni pred njim. **34** Kako me potem zaman tolažite, glede na to, da v vaših odgovorih ostaja neresnica?«

22 Potem je Elifáz Temánec odgovoril in rekel: **2** »Je lahko človek koristen Bogu kakor, je tisti, ki je moder, koristen samemu sebi? **3** Mar je kakršenkoli užitek za Vsemogočnega, da si ti pravičen? Ali je to zanj dobiček, da delaš svoje poti popolne? **4** Ali te bo grajal zaradi strahu pred teboj? Ali bo vstopil s teboj na sodbo? **5** Mar ni tvoja zlobnost velika? In tvoje krivičnosti neskončne? **6** Kajti zaman si vzel jamstvo od svojega brata in nagim slekel njihova oblačila. **7** Nisi dal vode izmučenemu, da pije in pred lačnim si zadržal kruh. **8** Toda kar se tiče mogočnega človeka. Imel je deželo in častitljiv človek je prebival v njej. **9** Vdove si odposlal prazne in lakti osirotelih so bili zlomljeni. **10** Zato so zanke naokoli tebe in nenaden strah te nadleguje, **11** ali tema, ki je ne moreš videti in pokriva te obilje vodá. **12** Mar ni Bog na nebeški višavi? Glej višino zvezd, kako visoko so! **13** In ti praviš: ›Kako Bog vé? Mar lahko sodi skozi temen oblak?‹ **14** Debeli oblaki so mu pokrivalo, da ne vidi in on hodi v nebeškem krogu. **15** Si označil staro pot, ki so jo pomendrali zlobneži? **16** Ki so bili posekani izven časa, katerih temelj je bil preplavljen s poplavo; **17** ki so Bogu rekli: ›Odidi od nas.‹ Kaj lahko stori zanje Vsemogočni? **18** Vendar je njihove hiše napolnil z dobrimi stvarmi, toda nasvet zlobnega je daleč od mene. **19** Pravični to vidijo in so veseli in nedolžni se jim smejijo do norčevanja, **20** [rekoč]: »Glej, naše imetje ni uničeno, toda njihov ostanek používa ogenj.« **21** Seznani se torej z njim in bodi miren in tako bo k tebi prišlo dobro. **22** Sprejmi, prosim te, postavo iz njegovih ust in njegove besede položi v svoje srce. **23** Če se vrneš k Vsemogočnemu, boš izgrajen, krivičnost boš odstranil daleč od svojih šotorov. **24** Potem boš kopičil zlato kakor prah in ofírsko zlato kakor kamne iz potokov. **25** Da, Vsemogočni bo tvoja obramba in imel boš obilico srebra. **26** Kajti takrat boš imel svoje zadovoljstvo v Vsemogočnem in svoj obraz boš dvignil k Bogu. **27** Svojo molitev boš naredil k njemu in on te bo slišal in izpolnil boš svoje zaobljube. **28** Ti boš tudi odredil stvar in ta ti bo utrjena in svetloba bo sijala nad tvojimi potmi. **29** Kadar so možje ponižani, potem boš rekel: › Tam je povzdigovanje, ‹ in on bo rešil ponižno osebo. **30** Osvobodil bo otok nedolžnega in ta je osvobojen s čistostjo tvojih rok.«

23 Potem je Job odgovoril in rekel: **2** »Celó do danes je moja pritožba grenka, moj udarec je težji kakor moje stokanje. **3** Oh, da bi vedel, kje ga lahko najdem! Da bi lahko prišel celó k njegovemu sedežu! **4** Svojo zadevo bi razporedil pred njim in svoja usta zapolnil z argumenti. **5** Poznal bi besede, ki bi mi jih odgovoril in razumel kaj bi mi rekel. **6** Mar bo navajal dokaze zoper mene s svojo veliko močjo? Ne, temveč bi vame položil moč. **7** Tam se lahko pravični prereka z njim; tako bi bil na veke osvobojen pred svojim sodnikom. **8** Glej, grem naprej, toda ni ga tam; in nazaj, toda ne morem ga zaznati. **9** Na levico, kjer dela, toda ne morem ga gledati. Skrije se na desnici, da ga ne morem videti. **10** Toda pozna pot, ki se je držim. Ko me preizkuša, bom izšel kakor zlato. **11** Moje stopalo se je držalo njegovih korakov, njegove poti sem se držal in nisem skrenil. **12** Niti nisem odstopil od zapovedi njegovih ustnic. Besede iz njegovih ust sem cenil bolj kakor svojo potrebno hrano. **13** Toda on je enega mišljenja in kdo ga lahko odvrne? In kar njegova duša želi, celo to počne. **14** Kajti opravlja stvar, ki je določena zame in mnogo takšnih stvari je z njim. **15** Zato sem vznemirjen ob njegovi prisotnosti. Ko preudarim, se ga bojim. **16** Kajti Bog mehča moje srce in Vsemogočni me vznemirja, **17** ker nisem bil odsekan pred temo niti ni teme pokril pred mojim obrazom.

24 Zakaj, videč, da časi niso skriti pred Vsemogočnim, tisti, ki ga ne poznajo, vidijo njegove dni? **2** Nekateri odstranjujejo mejnike, na silo odvedejo trope in se hranijo z njimi. **3** Odvedli so osla osirotelemu, vdovinega vola so vzeli za jamstvo. **4** Pomoči potrebnega odvrnejo iz poti. Revni na zemlji se skupaj skrivajo. **5** Glej, kakor divji osli v puščavi gredo naprej k svojemu delu; ob zori se dvigajo za plenom. Divjina zanje in za njihove otroke obrodi hrano. **6** Žanjejo vsak svoje žito na polju, in zbirajo trgatev zlobnih. **7** Nagim

povzročajo, da prenočujejo brez oblačil, da v mrazu nimajo nobenega pokrivala. 8 Mokri so od nalivov z gora in se oklepajo skale v želji po zatočišču. 9 Siroto trgajo od prsi in jemljejo jamstvo revnemu. 10 Povzročajo mu, da hodi nag, brez obleke in jemljejo snop pred lačnim, 11 ki dela olje znotraj njihovih zidov in mendra njihove vinske stiskalnice in trpi žejo. 12 Iz mesta stokajo ljudje in duša ranjenega vpije, vendar Bog nanje ne polaga nespametnosti. 13 Oni so izmed tistih, ki se upirajo svetlobi. Ne poznajo njenih poti niti ne ostajajo na njenih stezah. 14 Morilec vstaja s svetlobo, ubija uboge in pomoči potrebne in v noči je kakor tat. 15 Tudi oko zakonolomca čaka na mrak, rekoč: ›Nobeno oko me ne bo videlo‹ in skriva svoj obraz. 16 V temi kopljejo skozi hiše, ki so si jih označili podnevi; oni ne poznajo svetlobe. 17 Kajti jutro jim je celo kakor senca smrti. Če jih kdo prepozna, so v strahotah smrtne sence. 18 Nagel je kakor vode. Njihov delež je preklet na zemlji. Ne gleda poti v vinograde. 19 Suša in vročina použijeta snežne vode; tako grob tiste, ki so grešili. **(Sheol h7585)** 20 Maternica ga bo pozabila, ličinka se bo medéno hranila na njem. Ne bo se ga več spominjalo in zlobnost bo zlomljena kakor drevo. 21 Z jalovo, ki ne rojeva, postopa hudobno in ne dela dobrega vdovi. 22 S svojo močjo priteguje tudi mogočne. On vstaja in noben človek ni prepričan v življenje. 23 Čeprav mu je dano, da bi bil na varnem, kjer počiva, so vendar njegove oči na njihovih poteh. 24 Povišani so za malo časa, toda izginejo in so ponižani. Vzeti so iz poti kakor vsi drugi in odsekani kakor vrhovi žitnega klasja. 25 Če ne bi bilo to sedaj tako, kdo me bo naredil za lažnivca in moj govor naredil brez vrednosti?«

25 Potem je odgovoril Bildád Suhéjec in rekel: 2 »Gospostvo in strah sta z njim, on dela mir na svojih visokih krajih. 3 Mar obstaja kakršnokoli število njegovih vojsk? Nad kom ne vstaja njegova svetloba? 4 Kako je potem človek lahko opravičen pred Bogom? Ali kako je lahko čist tisti, ki je rojen iz ženske? 5 Poglej celo k luni in ta ne sije. Da, zvezde niso čiste v njegovem pogledu. 6 Kako veliko manj človek, ki je ličinka? In sin človekov, ki je črv?«

26 Toda Job je odgovoril in rekel: 2 »Kako si pomagal tistemu, ki je brez moči? Kako rešuješ laket, ki nima moči? 3 Kako si svetoval tistemu, ki nima modrosti? Kako si obilno oznanil stvar, kakor je ta? 4 Komu si izrekal besede? Čigav duh je prišel od tebe? 5 Mrtve stvari so oblikovane pod vodami in njihovi prebivalci. 6 Pekel je nag pred njim in uničenje nima pokrivala. **(Sheol h7585)** 7 Sever izteguje nad praznim krajem in zemljo obeša na nič. 8 Vode povezuje v svoje debele oblake in pod njimi se oblak ne pretrga. 9 Zadržuje obličje svojega prestola in svoj oblak razprostira nad njim. 10 Vode je obdal z vezmi, dokler dan in noč ne prideta do konca. 11 Stebri nebes trepetajo in so osupli ob njegovem opominu. 12 On s svojo močjo razdeljuje morje in s svojim razumevanjem udarja po ponosnih. 13 S svojim duhom je okrasil nebo; njegova roka je oblikovala sprijeno kačo. 14 Glej! To so delčki njegovih poti. Toda kako majhen delček je slišati o njem? Toda kdo lahko razume grom njegove moči?«

27 Poleg tega je Job nadaljeval svojo prispodobo in rekel: 2 » Kakor Bog živi, ki je odvzel mojo sodbo in Vsemogočni, ki je nadlegoval mojo dušo; 3 ves čas je moj dih v meni in Božji duh je v mojih nosnicah; 4 moje ustnice ne bodo govorile zlobnosti niti moj jezik ne bo izrekel prevare. 5 Bog ne daj, da bi vas opravičil. Dokler ne umrem, svoje neokrnjenosti ne bom odstranil od sebe. 6 Svojo pravičnost trdno držim in je ne bom izpustil. Moje srce me ne bo grajalo, tako dolgo, dokler živim. 7 Naj bo moj sovražnik kakor zlobnež in kdor se dviguje zoper mene kakor nepravičnež. 8 Kajti kaj je upanje hinavca, čeprav on pleni, medtem ko Bog odvzema njegovo dušo? 9 Mar bo Bog slišal njegov jok, ko nadenj pride stiska? 10 Mar se bo razveseljeval v Vsemogočnem? Mar bo vedno klical k Bogu? 11 Učil te bom z Božjo roko. Tega, kar je z Vsemogočnim, ne bom prikrival. 12 Glejte, vi vsi ste to videli, zakaj ste potem vsi skupaj tako prazni? 13 To je delež zlobnega moža z Bogom in dediščina zatiralcev, ki jo bodo prejeli od Vsemogočnega. 14 Če bodo njegovi otroci pomnoženi, je to za meč in njegovo potomstvo ne bo nasičeno s kruhom. 15 Tisti, ki preostanejo od njega, bodo pokopani v smrt in njegove vdove ne bodo jokale. 16 Čeprav kopiči srebra kakor prahu in si pripravlja oblačila kakor iz ila, 17 to lahko pripravlja, toda pravični si bo to nadel in nedolžni bo razdelil srebro. 18 Svojo hišo gradi kakor molj in kakor šotor, ki ga postavlja čuvaj. 19 Bogataš se bo ulegel, toda ne bo zbran, odpira svoje oči in ga ni. 20 Strahote ga zgrabijo kakor vode, vihar ga ukrade v noči. 21 Vzhodnik ga odnaša proč in on odhaja; kakor vihar ga vrže iz njegovega kraja. 22 Kajti Bog bo vrgel nanj in ne bo prizanesel, želel bo pobegniti iz njegove roke. 23 Ljudje bodo s svojimi rokami ploskali nad njim in ga izžvižgali iz njegovega kraja.

28 Zagotovo obstaja žila za srebro in prostor za zlato, kjer ju prečiščujejo. 2 Železo je vzeto iz zemlje in bron je staljen iz kamna. 3 On postavlja konec temi in preiskuje vso popolnost: kamne iz teme in smrtno senco. 4 Poplava izbruhne ven, proč od prebivalca, celo vode, pozabljene od stopala. Posušene so, odtekle so proč od ljudi. 5 Glede

zemlje, iz nje prihaja kruh, in pod njo je obrnjeno, kakor bi bil ogenj. 6 Njeni kamni so mesto za safirje in ta ima zlati prah. 7 Je steza, ki je nobena perjad ne pozna in ki je jastrebovo oko ni videlo. 8 Levji mladiči je niso pomendrali niti krut lev ni šel mimo nje. 9 Svojo roko izteguje nad skalo, gore prevrača pri koreninah. 10 Reke vrezuje med skalami in njegovo oko vidi vsako dragoceno stvar. 11 Poplave zvezuje pred poplavljanjem in stvar, ki je skrita, prinaša na svetlobo. 12 Toda kje se bo našla modrost? In kje je kraj razumevanja? 13 Človek ne ve za njeno vrednost niti je ni najti v deželi živih. 14 Globina pravi: ›V meni je ni.‹ Morje pravi: ›Ta ni z menoj.‹ 15 Ni je moč dobiti za zlato niti ne bo srebro odtehtano za njeno vrednost. 16 Ta ne more biti primerjana z zlatom iz Ofírja, z dragocenim oniksom ali safirjem. 17 Zlato in kristal ji ne moreta biti enaka in njena zamenjava ne bo za dragocenosti iz čistega zlata. 18 Nobene omembe ne bo narejene o koralah ali o biserih, kajti cena modrosti je nad rubini. 19 Topaz iz Etiopije ji ne bo enak niti ne bo ovrednotena s čistim zlatom. 20 Od kod potem prihaja modrost? In kje je kraj razumnosti? 21 Videti je, da je skrita pred očmi vseh živih in prikrita pred zračno perjadjo. 22 Uničenje in smrt pravita: ›O njeni slavi sva slišala s svojimi ušesi.‹ 23 Bog razume njeno pot in on pozna njen kraj. 24 Kajti gleda do koncev zemlje in vidi pod celotnim nebom, 25 ko naredi težo za vetrove in vode odmerja z mero. 26 Ko je naredil odlok za dež in pot za bliskanje groma, 27 potem jo je videl in jo oznanja. Pripravlja jo, da, in razpoznava. 28 Človeku pa pravi: ›Glej, strah Gospodov, to je modrost; in oditi od zla je razumevanje.‹«

29 Poleg tega je Job nadaljeval svojo prispodobo in rekel: 2 »Oh, da bi bil kakor v preteklih mesecih, kakor v dneh, ko me je Bog varoval, 3 ko je njegova sveča svetila nad mojo glavo in ko sem z njegovo svetlobo hodil skozi temo, 4 kakor sem bil v dneh svoje mladosti, ko je bila Božja skrivnost na mojem šotoru, 5 ko je bil Vsemogočni še z menoj, ko so bili moji otroci okoli mene, 6 ko sem svoje korake umival z maslom in mi je skala izlivala reke olja, 7 ko sem šel ven k velikim vratom skozi mesto, ko sem svoj sedež pripravil na ulici! 8 Mladeniči so me videli in se skrili in ostareli so se vzdignili in stali. 9 Princi so zadržali govorjenje in na svoja usta položili svojo roko. 10 Plemiči so molčali in njihov jezik se je prilepil na nebo njihovih ust. 11 Ko me je uho zaslišalo, potem me je blagoslovilo in ko me je oko zagledalo, mi je dalo pričevanje, 12 ker sem osvobodil reveža, ki je jokal in osirotelega in tistega, ki ni imel nikogar, da mu pomaga. 13 Blagoslov tistega, ki je bil pripravljen, da umre, je prišel nadme. Vdovinemu srcu sem storil, da prepeva od radosti. 14 Nadel sem si pravičnost in ta me je oblekla. Moja sodba je bila kakor svečano oblačilo in diadem. 15 Bil sem oči slepemu in stopala hromemu. 16 Bil sem oče revnemu in zadevo, ki je nisem poznal, sem preiskal. 17 Zlomil sem čeljusti zlobnemu in izpulil plen iz njegovih zob. 18 Potem sem rekel: ›Umrl bom v svojem gnezdu in svoje dneve bom pomnožil kakor pesek.‹ 19 Moja korenina je bila razprostrta pri vodah in rosa je vso noč ležala na moji mladiki. 20 Moja slava je bila sveža v meni in moj lok je bil obnovljen v moji roki. 21 Možje so mi prisluhnili, čakali in molčali ob mojem nasvetu. 22 Po mojih besedah niso ponovno spregovorili in moj govor je rosil nanje. 23 Name so čakali kakor na dež in svoja usta so široko odprli kakor za pozni dež. 24 Če sem se jim smejal, temu niso verjeli. Svetlobe mojega obličja niso zavrgli. 25 Izbral sem njihovo pot in sedel [kot] vodja in prebival kakor kralj v vojski, kakor nekdo, ki tolaži žalovalce.

30 Toda sedaj me imajo tisti, ki so mlajši od mene, v posmeh, katerih očete bi preziral, da jih postavim s psi svojega tropa. 2 Da, kako naj mi moč njihovih rok koristi, zrelost je odšla od njih? 3 Zaradi potrebe in lakote so bili osamljeni. Bežijo v divjino, v prejšnjem času zapuščeno in opustošeno. 4 Ki sekajo egiptovsko špinačo pri grmih in brinove korenine so njihova hrana. 5 Pregnani so bili izmed ljudi (za njimi so vpili kakor za tatom), 6 da prebivajo v pečinah dolin, v zemeljskih votlinah in v skalah. 7 Med grmovjem so rigali, pod koprivami so bili zbrani skupaj. 8 Bili so otroci bedakov, da, otroci nizkotnih mož, bili so zlobnejši kakor zemlja. 9 Sedaj sem njihova pesem, da, jaz sem njihova tarča posmeha. 10 Prezirajo me, bežijo daleč od mene in ne prizanašajo mi pljunka v moj obraz. 11 Ker je odvezal mojo vrvico in me prizadel, so tudi oni popustili uzdo pred menoj. 12 Na moji desni roki vstaja mladina. Moja stopala odrivajo in zoper mene so dvignili poti svojega uničenja. 13 Škodujejo moji stezi, postavili so mojo katastrofo, nobenega pomočnika nimajo. 14 Prišli so nadme kakor [skozi] široko vrzel vodá. V opustošenju so se zgrnili nadme. 15 Strahote so se zgrnile nadme. Mojo dušo zasledujejo kakor veter in moja blaginja mineva kakor oblak. 16 Sedaj je moja duša izlita nadme, polastili so se me dnevi stiske. 17 Moje kosti so prebodene v meni v nočnem obdobju in moje kite nimajo počitka. 18 Z veliko silo moje bolezni je moja obleka spremenjena; naokoli me veže kakor ovratnik mojega plašča. 19 Vrgel me je v blato in postal sem podoben prahu in pepelu. 20 Kličem k tebi, ti pa me ne slišiš. Vstanem, ti pa se ne oziraš name. 21 Do mene si postal

krut; s svojo močno roko se nastrojuješ zoper mene. 22 Vzdiguješ me k vetru, povzročaš mi, da jaham na njem in raztapljaš moje imetje. 23 Kajti vem, da me boš privedel k smrti in k hiši, določeni za vse živeče. 24 Vendar svoje roke ne bo iztegnil h grobu, čeprav v svojem uničenju kričijo. 25 Mar nisem jokal zaradi tistega, ki je bil v stiski? Mar ni moja duša žalovala za ubogim? 26 Ko sem gledal za dobrim, potem je prišlo k meni zlo. Ko pa sem pričakoval svetlobo, je prišla tema. 27 Moja notranjost vre in ne počiva. Dnevi stiske so me ovirali. 28 Odšel sem žalujoč brez sonca. Vstal sem in klical v skupnosti. 29 Brat sem zmajem in družabnik sovam. 30 Moja koža na meni je črna in moje kosti gorijo zaradi vročine. 31 Tudi moja harfa je obrnjena v žalovanje in moja piščal v glas tistih, ki jokajo.

31 Sklenil sem zavezo s svojimi očmi. Zakaj naj bi potem mislil na devico? 2 Kajti kakšen delež od Boga je od zgoraj? In kakšna dediščina od Vsemogočnega od zgoraj? 3 Mar ni uničenje za zlobne? In posebna kazen za delavce krivičnosti? 4 Mar on ne vidi mojih poti in šteje vse moje korake? 5 Če sem hodil z ničnostjo ali če je moje stopalo hitelo k prevari, 6 naj bom stehtan na pravilni tehtnici, da Bog lahko spozna mojo neokrnjenost. 7 Če se je moj korak obrnil iz poti in je moje srce hodilo za mojimi očmi in če se je kakršenkoli madež prilepil na moje roke, 8 potem naj jaz sejem in naj drug jé. Da, naj bo moje potomstvo izkoreninjeno. 9 Če je bilo moje srce zavedeno z žensko, ali če sem prežal pri vratih svojega soseda, 10 potem naj moja žena melje drugemu in naj se drugi sklanjajo nadnjo. 11 Kajti to je grozoten zločin. Da, to je krivičnost, ki naj se kaznuje s sodniki. 12 Kajti to je ogenj, ki použiva v uničenje in bi izkoreninil ves moj donos. 13 Če sem preziral zadevo svojega sluga ali svoje dekle, ko so se pričkali z menoj, 14 kaj bom potem storil, ko se dvigne Bog? In ko on obiskuje, kaj naj mu odgovorim? 15 Mar ni on, ki me je naredil v maternici, naredil njega? Ali naju ni eden oblikoval v maternici? 16 Če sem uboge zadržal pred njihovo željo, ali očem vdove storil, da opešajo, 17 ali sem sam pojedel svoj grižljaj in osiroteli ni jedel od njega 18 (kajti od moje mladosti je bil vzgajan z menoj kakor z očetom in usmerjal sem jo od maternice svoje matere), 19 če sem gledal kogarkoli giniti zaradi pomanjkanja obleke ali kateregakoli revnega brez pokrivala, 20 če me njegova ledja niso blagoslovila in če ni bil ogret z runom moje ovce; 21 če sem povzdignil svojo roko zoper osirotelega, ko sem videl svojo pomoč v velikih vratih, 22 potem naj moj laket pade od moje lopatice in moj laket [naj] bo odlomljen od kosti. 23 Kajti uničenje od Boga mi je bilo strahota in zaradi razloga njegovega visočanstva ne bi mogel zdržati. 24 Če sem zlato naredil za svoje upanje ali sem čistemu zlatu rekel: › Ti si moje zaupanje, ‹ 25 če sem se veselil, ker je bilo moje premoženje veliko in ker je moja roka veliko pridobila, 26 če sem pogledal sonce, ko je sijalo ali luno hoditi v sijaju 27 in je bilo moje srce skrivno premamljeno, oziroma so moja usta poljubila mojo roko? 28 Tudi to bi bila krivičnost, da bi bil kaznovan od sodnika, kajti jaz bi zanikal Boga, ki je zgoraj. 29 Če sem se veselil ob uničenju tistega, ki me je sovražil ali sem se povzdignil, ko ga je našlo zlo, 30 niti svojim ustom nisem dopustil, da grešijo z želenjem prekletstva njegovi duši. 31 Če možje mojega šotora niso rekli: ›Oh, da bi imeli njegovo meso! Ne moremo biti zadovoljni.‹ 32 Tujec ni prenočeval na ulici, temveč sem svoja vrata odprl popotniku. 33 Če sem svoje prestopke pokril kakor Adam, s skrivanjem svoje krivičnosti v svojem naročju, 34 ali sem se bal velike množice, ali me straši zaničevanje družin, da sem molčal in nisem šel izpred vrat? 35 Oh, da bi me nekdo poslušal! Glej, moja želja je, da bi mi Vsemogočni odgovoril in da bi moj nasprotnik napisal knjigo. 36 Zagotovo bi to vzel na svojo ramo in si to privezal kot krono. 37 Prikazal bi mu število mojih korakov. Kakor princ bi šel blizu k njemu. 38 Če moja dežela joka zoper mene ali da se njene brazde podobno pritožujejo, 39 če sem brez denarja pojedel njene sadove ali sem njenim lastnikom povzročil, da izgubijo svoje življenje, 40 naj osat raste namesto pšenice in smrdljiv plevel namesto ječmena.« Jobove besede so končane.

32 Tako so ti trije možje prenehali odgovarjati Jobu, ker je bil pravičen v svojih lastnih očeh. 2 Potem je bil vžgan bes Elihúja, Barahélovega sina, Buzéjca iz Rámovega rodu. Njegov bes je bil vžgan zoper Joba, ker je sebe bolj opravičeval kakor Boga. 3 Tudi zoper njegove tri prijatelje je bil vžgan njegov bes, ker niso našli nobenega odgovora, pa so vendar obsodili Joba. 4 Torej Elihú je čakal, dokler Job ni spregovoril, ker so bili starejši kakor on. 5 Ko je Elihú videl, da ni bilo nobenega odgovora v ustih teh treh mož, je bil potem vžgan njegov bes. 6 Elihú, Barahélov sin, Buzéjec, je odgovoril in rekel: »Jaz sem mlad, vi pa ste zelo stari, zato sem bil prestrašen in se vam nisem drznil pokazati svojega mnenja. 7 Rekel sem: ›Dnevi naj bi spregovorili in množica let naj bi učila modrost.‹ 8 Toda v človeku je duh. Navdih Vsemogočnega jim daje razumevanje. 9 Veliki možje niso vedno modri niti ostareli ne razumejo sodbe. 10 Zato sem rekel: ›Prisluhnite mi. Tudi jaz bom pokazal svoje mnenje. 11 Glejte, čakal sem na vaše besede, prisluhnil sem vašim razlogom, medtem ko ste iskali, kaj bi rekli. 12 Da, prisluhnil sem vam in glejte nikogar izmed vas ni bilo, da prepriča

Joba ali da odgovori njegovim besedam, 13 da ne bi rekli:
›Pridobili smo modrost. Bog ga suva dol, ne človek.‹ 14 Torej
svojih besed ni usmeril zoper mene niti mu ne bom odgovoril
z vašimi govori.« 15 Bili so osupli, niso več odgovarjali.
Prenehali so govoriti. 16 Ko sem čakal (kajti niso govorili,
temveč mirno stali in niso več odgovarjali), 17 sem rekel:
»Tudi jaz bom odgovoril svoj del, tudi jaz bom pokazal svoje
mišljenje. 18 Kajti poln sem stvari, duh znotraj mene me
sili. 19 Glejte, moj trebuh je kakor vino, ki nima oddušnika.
Pripravljeno je, da poči kakor novi mehovi. 20 Govoril bom,
da bom lahko osvežen. Odprl bom svoje ustnice in odgovoril.
21 Ne pustite mi, prosim vas, sprejeti obličja kateregakoli
moža niti mi ne pustite, da dajem laskave nazive človeku. 22
Kajti ne znam dajati laskavih nazivov. Če bi tako počel, bi
me moj stvarnik hitro odvedel.

33 Zatorej Job, prosim te, prisluhni mojim govorom in
prisluhni vsem mojim besedam. 2 Glej, sedaj sem
odprl svoja usta, moj jezik je spregovoril v mojih ustih. 3 Moje
besede bodo iz iskrenosti mojega srca in moje ustnice bodo
jasno izgovarjale spoznanje. 4 Božji Duh me je naredil in dih
Vsemogočnega mi je dal življenje. 5 Če mi lahko odgovoriš,
uredi svoje besede pred menoj. Vstani. 6 Glej, jaz sem glede
na tvojo željo namesto Boga. Tudi jaz sem oblikovan iz ila. 7
Glej, moja strahota te ne bo prestrašila niti ne bo moja roka
težka na tebi. 8 Zagotovo si govoril v mojem slišanju in slišal
sem glas tvojih besed, rekoč: 9 ›Čist sem, brez prestopka,
nedolžen sem niti v meni ni krivičnosti. 10 Glej, zoper mene
najde priložnosti, šteje me za svojega sovražnika, 11 moja
stopala polaga v klade, zaznamuje vse moje steze.‹ 12 Glej,
v tem nisi pravičen. Odgovoril ti bom, da je Bog večji kakor
človek. 13 Zakaj se prepiraš zoper njega? Kajti on ne daje
računa o katerikoli izmed svojih zadev. 14 Kajti Bog govori
enkrat, da, dvakrat, vendar človek tega na zazna. 15 V
sanjah in v videnju ponoči, ko na ljudi pade globoko spanje,
v dremanjih na postelji. 16 Takrat on odpira ljudem ušesa in
pečati njihovo poučevanje, 17 da bi lahko odvrnil človeka od
njegovega namena in pred človekom skril ponos. 18 Njegovo
dušo zadržuje pred jamo in njegovo življenje pred pogubo
z mečem. 19 Okaran je tudi z bolečino na svoji postelji in
množica njegovih kosti z močno bolečino, 20 tako da
njegovo življenje prezira kruh in njegova duša okusno hrano.
21 Njegovo meso je použito, da ga ni moč videti in njegove
kosti, ki jih ni bilo videti, štrlijo ven. 22 Da, njegova duša se
približuje grobu in njegovo življenje k uničevalcem. 23 Če
bo z njim poslanec, tolmač, eden med tisočimi, da pokaže
človeku njegovo poštenost, 24 potem mu je on milostljiv in
pravi: ›Osvobodi ga pred pogrezanjem dol k jami. Našel
sem odkupnino.‹ 25 Njegovo meso bo mladostnejše kakor
otrokovo. Vrnil se bo k dnem svoje mladosti. 26 Molil bo k
Bogu in mu bo naklonjen in z radostjo bo videl njegov obraz,
kajti človeku bo povrnil njegovo pravičnost. 27 On pogleda
na ljudi in če kdorkoli reče: ›Grešil sem in izkrivljal to, kar
je bilo pravilno, pa mi to ni koristilo, 28 bo njegovo dušo
osvobodil pred pogrezanjem v jamo in njegovo življenje bo
videlo svetlobo.‹ 29 Glej, vse te stvari Bog pogosto dela s
človekom, 30 da njegovo dušo privede nazaj iz jame, da
bi bil razsvetljen s svetlobo živih. 31 Dobro pazi, oh Job,
prisluhni mi. Umolkni in jaz bom govoril. 32 Če mi imaš
karkoli reči, mi odgovori. Govori, kajti želim te opravičiti. 33
Če ne, mi prisluhni. Umolkni in učil te bom modrosti.«

34 Nadalje je Elihú odgovoril in rekel: 2 »Poslušajte moje
besede, oh vi modri možje. Pazljivo mi prisluhnite
vi, ki imate spoznanje. 3 Kajti uho preizkuša besede,
kakor usta okušajo hrano. 4 Izberimo si sodbo. Naj med
seboj spoznamo, kaj je dobro. 5 Kajti Job je rekel: ›Jaz
sem pravičen in Bog je odvzel mojo sodbo. 6 Mar naj bi
lagal zoper svojo pravico? Moja rana je nezaceljiva, brez
prestopka.‹ 7 Kateri človek je podoben Jobu, ki norčevanje
pije kakor vodo? 8 Ki gre v družbo z delavci krivičnosti in
hodi z zlobneži? 9 Kajti rekel je: ›Nič ne koristi človeku, da bi
se razveseljeval z Bogom.‹ 10 Zato mi prisluhnite vi, možje
razumevanja. Daleč naj bo od Boga, da bi počel zlobnost in
od Vsemogočnega, da bi zagrešil krivičnost. 11 Kajti delo
človeka bo povrnil k sebi in vsakemu človeku povzroči, da
najde glede na njegove poti. 12 Da, Bog zagotovo ne bo
počel zlobno niti Vsemogočni ne bo izkrivil sodbe. 13 Kdo
mu je dal zadolžitev nad zemljo? Ali kdo je postavil celoten
zemeljski [krog]? 14 Če svoje srce naravna na človeka, če k
sebi zbere njegovega duha in njegov dih, 15 bo vse meso
skupaj umrlo in človek se bo ponovno vrnil v prah. 16 Če
imaš sedaj razumevanje, poslušaj to, prisluhni glasu mojih
besed. 17 Mar bo torej vladal tisti, ki sovraži pravico? Boš
obsodil tistega, ki je najbolj pravičen? 18 Mar je primerno
kralju reči: › Ti si zloben?‹ In princem: › Vi ste brezbožni?‹ 19
Kako veliko manj tistemu, ki ne sprejema oseb od princev
niti se ne ozira na bogatega bolj kakor na ubogega? Kajti vsi
ti so delo njegovih rok. 20 V trenutku bodo umrli in ljudstvo
bo zaskrbljeno ob polnoči in preminilo. Mogočen bo odvzet
brez roke. 21 Kajti njegove oči so na človekovih poteh in vidi
vsa njegova ravnanja. 22 Ni teme niti smrtne sence, kjer bi
se lahko skrili delavci krivičnosti. 23 Kajti na človeka ne bo
položil več kakor pravico, da bi ta vstopil na sodbo z Bogom.
24 Na koščke bo razbil mogočne može brez števila in druge
postavil namesto njih. 25 Torej pozna njihova dela in jih

prevrača v noči, tako da so uničena. 26 Udarja jih kakor
zlobneže v odprtem pogledu drugih, 27 ker so se obrnili proč
od njega in niso hoteli preudariti nobene izmed njegovih poti,
28 tako da so vpitju ubogega povzročili, da pride k njemu
in on sliši vpitje prizadetega. 29 Ko daje spokojnost, kdo
potem lahko dela težavo? In ko skrije svoj obraz, kdo ga
potem lahko gleda? Bodisi je to storjeno zoper narod ali
samo zoper človeka, 30 da hinavec ne kraljuje, da ne bi
bilo ljudstvo ujeto v zanko. 31 Zagotovo je primerno, da
bi bilo Bogu rečeno: ›Nosil sem kaznovanje, ne bom več
napačno počel. 32 Tega, česar ne vidim, me uči. Če sem
storil krivičnost, je ne bom več počel. 33 Mar bo to glede na
tvoj um? On bo to poplačal, bodisi ali odkloniš ali izbereš, in
ne jaz. Zato govori, kar veš. 34 Naj mi možje razumevanja
povedo in naj mi moder mož prisluhne.‹ 35 Job je govoril
brez spoznanja in njegove besede so bile brez modrosti. 36
Moja želja je, da bi bil Job lahko preizkušen do konca zaradi
svojih odgovorov zlobnežem. 37 Kajti svojemu grehu dodaja
upor, s svojimi rokami ploska med nami in svoje besede
pomnožuje zoper Boga.«

35 Elihú je poleg tega spregovoril in rekel: 2 »Mar misliš,
da je to pravilno, da govoriš: ›Moja pravičnost je večja
kakor Božja?‹ 3 Kajti praviš: ›Kakšna prednost ti bo to?‹
in ›Kakšno korist bom imel, če bom očiščen pred svojim
grehom?‹ 4 Odgovoril ti bom in tvojim družabnikom s teboj.
5 Poglej v nebo in glej. Ogleduj oblake, ki so višje kakor ti. 6
Če grešiš, kaj delaš zoper njega? Ali če so tvoji prestopki
pomnoženi, kaj mu delaš? 7 Če si pravičen, kaj mu daješ?
Ali kaj on prejema iz tvoje roke? 8 Tvoja zlobnost lahko
prizadene človeka, kakor si ti in tvoja pravičnost lahko koristi
človeškemu sinu. 9 Zaradi množice zatiranj povzročajo
zatiranim, da kričijo. Vpijejo zaradi lakta mogočnega. 10
Toda nihče ne pravi: ›Kje je Bog, moj stvarnik, ki daje pesmi
ponoči, 11 ki nas uči več kakor zemeljske živali in nas dela
modrejše kakor perjad neba?‹ 12 Tam vpijejo, toda nihče ne
daje odgovora zaradi ponosa zlobnežev. 13 Bog zagotovo
ne bo slišal prazne reči niti se Vsemogočni na to ne bo
oziral. 14 Čeprav praviš, da ga ne boš videl, je vendar sodba
pred njim, zato zaupaj vanj. 15 Toda sedaj, ker to ni tako,
je obiskal v svoji jezi, vendar on tega v veliki skrajnosti ne
pozna. 16 Job zato svoja usta zaman odpira. Besede množi
brez spoznanja.«

36 Elihú je tudi nadaljeval in rekel: 2 »Dovoli mi malo
in pokazal ti bom, da bom še govoril za Boga. 3
Svoje spoznanje bom prinesel od daleč in pravičnost pripisal
svojemu Stvarniku. 4 Kajti zares moje besede ne bodo
napačne. On, ki je popoln v spoznanju, je s teboj. 5 Glej,
Bog je mogočen in ne prezira nikogar. Mogočen je v moči in
modrosti. 6 Ne varuje življenja zlobnih, temveč daje pravico
ubogim. 7 Svojih oči ne umakne od pravičnih, temveč so oni
s kralji na prestolu. Da, utrjuje jih na veke in so povišani. 8 In
če bodo zvezani v okove in držani v vrveh stiske, 9 tedaj jim
kaže njihovo delo in njihove prestopke, ki so jih presegli. 10
Tudi njihovo uho odpira k disciplini in zapoveduje, da se
vrnejo od krivičnosti. 11 Če ga ubogajo in mu služijo, bodo
svoje dni preživeli v uspevanju in svoja leta v užitkih. 12
Toda če ne ubogajo, se bodo pogubili pod mečem in umrli
bodo brez spoznanja. 13 Toda hinavci v srcu kopičijo bes.
Ne vpijejo, ko jih zvezuje. 14 Umrejo v mladosti in njihovo
življenje je med nečistimi. 15 Revnega osvobaja v njegovi
stiski in njihova ušesa odpira v zatiranju. 16 Celo tako bi te
odstranil iz tesnega na prostran kraj, kjer ni omejenosti in to,
kar naj bi bilo postavljeno na tvojo mizo, bi bilo polno tolšče.
17 Toda izpolnil si sodbo zlobnega. Sodba in pravica te bosta
zgrabili. 18 Ker je bes, pazi, da te ne bi odvzel s svojim
udarcem. Potem te velika odkupnina ne more osvoboditi. 19
Bo cenil tvoja bogastva? Ne niti zlata niti vseh sil moči. 20 Ne
želi si noči, ko so ljudje iztrebljeni iz svojega kraja. 21 Pazi,
ne oziraj se na krivičnost, kajti to si izbral raje kakor stisko.
22 Glej, Bog s svojo močjo povišuje. Kdo poučuje kakor
on? 23 Kdo se mu je pridružil na njegovi poti? Ali kdo lahko
reče: ›Počel si krivičnost?‹ 24 Spomni se, da poveličuješ
njegovo delo, ki ga ljudje gledajo. 25 Vsak človek ga lahko
vidi. Človek ga lahko gleda od daleč. 26 Glej, Bog je velik
in mi ga ne poznamo niti število njegovih let ne more biti
preiskano. 27 Kajti kapljice vode dela majhne. Dež izliva
glede na njegovo meglico, 28 katero oblaki kapljajo in obilno
rosijo na človeka. 29 Mar prav tako lahko kdorkoli razume
razširjanje oblakov ali zvok njegovega šotora? 30 Glej, svojo
svetlobo razširja nanje in pokriva dna morja. 31 Kajti z njimi
sodi ljudstvu, hrano daje v obilju. 32 Z oblaki pokriva svetlobo
in ji zapoveduje, naj ne sveti z oblakom, ki prihaja vmes. 33
Njegov hrup govori o tem, tudi živina glede meglice.

37 Tudi ob tem moje srce trepeta in je premaknjeno iz
svojega mesta. 2 Pozorno prisluhnite hrupu njegovega
glasu in zvoku, ki gre iz njegovih ust. 3 Tega usmerja pod
celotnim nebom in svoje bliskanje do koncev zemlje. 4 Za
tem rjovi glas. Grmi z glasom svoje odličnosti in ne bo jih
zadržal, ko se zasliši njegov glas. 5 Bog s svojim glasom
čudovito grmi. Dela velike stvari, ki jih ne moremo doumeti.
6 Kajti snegu pravi: ›Bodi na zemlji, ‹ podobno majhnemu
dežju in velikemu dežju njegove moči. 7 Pečati roko vsakega
človeka, da bi vsi ljudje lahko poznali njegovo delo. 8 Potem

gredo živali v brloge in ostanejo na svojih mestih. 9 Iz juga
prihaja vrtinčast veter in mraz iz severa. 10 Z dihom Boga je
dana zmrzal in širina vodá je omejena. 11 Tudi z namakanjem
obtežuje debel oblak. Razpršuje svoj svetli oblak. 12 Ta je
obrnjen ob njegovih nasvetih, da lahko naredijo karkoli jim
zapoveduje na obličju zemeljskega [kroga] na zemlji. 13
Povzroča mu, da pride, bodisi za grajanje ali za njegovo
deželo ali za usmiljenje. 14 Prisluhni temu, oh Job. Stoj
mirno in preudari čudovita Božja dela. 15 Ali veš, kdaj jih je
Bog razporedil in svetlobi svojega oblaka velel, da zasije? 16
Mar poznaš izravnavanja oblakov, čudovita dela njega, ki
je popoln v spoznanju? 17 Kako so tvoje obleke tople, ko
z južnim vetrom umiri zemljo? 18 Ali si ti z njim razprostrl
nebo, ki je močno in kakor staljeno zrcalo? 19 Pouči nas,
kaj mu bomo rekli, kajti svojega govora ne moremo urediti
zaradi teme. 20 Mar mu bo povedano, da jaz govorim?
Če človek govori, bo zagotovo požrt. 21 Sedaj ljudje ne
vidimo svetle svetlobe, ki je v oblakih, toda veter gre mimo
in jih očisti. 22 Lepo vreme prihaja iz severa. Z Bogom je
strašno veličanstvo. 23 Glede Vsemogočnega, ne moremo
ga srečati. Odličen je v moči, v sodbi in v obilici pravice.
Ne bo prizadel. 24 Ljudje se ga zato bojijo. Ne ozira se na
nobenega od tistih, ki so modrega srca.«

38 Potem je Gospod Jobu odgovoril iz vrtinčastega vetra
in rekel: 2 »Kdo je ta, ki zatemnjuje nasvet z besedami
brez spoznanja? 3 Opaši sedaj svoja ledja kakor mož, kajti
od tebe bom zahteval in ti mi odgovori. 4 Kje si bil, ko sem
položil temelje zemlji? Razglasi, če imaš razumevanje. 5 Kdo
je položil njene mere, če veš? Ali kdo je na njej razprostrl
[merilno] vrvico. 6 Na čem so njeni temelji pritrjeni? Ali kdo
je položil njen vogalni kamen, 7 ko so jutranje zvezde skupaj
prepevale in so vsi Božji sinovi vriskali od radosti. 8 Ali kdo
je morje zaprl z vrati, ko je to izbruhnilo, kakor če bi to izšlo
iz maternice? 9 Ko sem oblak naredil [za] njegovo oblačilo
in gosto temo kot plenice zanj 10 in sem zanj zdrobil svoj
določen kraj ter postavil zapahe in vrata 11 in rekel: ›Do sem
boš šel in nič dlje. Tukaj bodo tvoji ponosni valovi ustavljeni.‹
12 Ali si zapovedal jutru, odkar so tvoji dnevi in svitanju storil,
da pozna svoje mesto, 13 da bi lahko zgrabil konce zemlje,
da bi bili zlobni lahko streseni iz nje? 14 Ta je spremenjena
kakor ilo pod pečatom, in oni stojijo kakor oblačilo. 15 Pred
zlobnimi je njihova svetloba zadržana in visok laket bo
zlomljen. 16 Si vstopil v morske izvire? Ali si hodil v iskanju
globin? 17 So ti bila odprta velika vrata smrti? Ali si videl
vrata smrtne sence? 18 Si zaznal širino zemlje? Razglasi, če
veš vse to. 19 Kje je pot, kjer prebiva svetloba? In glede
teme, kje je njen kraj, 20 da bi jo odvedel do njene meje in
da bi spoznal steze k njeni hiši? 21 Mar veš to, ker si bil
takrat rojen? Ali ker je število tvojih dni veliko? 22 Si vstopil v
zakladnice snega? Si mar videl zakladnice toče, 23 ki sem
jih prihranil za čas stiske, za dan bitke in vojne? 24 Po kateri
poti je svetloba razdeljena, ki vzhodnik razkropi po zemlji?
25 Kdo je razdelil vodni tok za poplavljanje voda ali pot za
bliskanje groma, 26 da mu povzroči, da dežuje na zemljo,
kjer ni nobenega moža, na divjino, kjer ni nobenega človeka,
27 da zadovolji zapuščena in opustošena tla in povzroči, da
brsti nežnega zelišča vzbrstijo? 28 Ima dež očeta? Ali kdo je
zaplodil rosne kaplje? 29 Iz čigave maternice je prišel led? In
slana z neba, kdo jo je zaplodil? 30 Vode so skrite kakor s
kamnom in obličje globine je zamrznjeno. 31 Lahko združiš
prijetne vplive Gostosevcev ali razvežeš čete Oriona? 32
Lahko privedeš ozvezdje v svojem obdobju? Lahko usmerjaš
Arkturja z njegovimi sinovi? 33 Ali poznaš odredbe neba?
Lahko vzpostaviš njihovo gospostvo na zemlji? 34 Mar lahko
dvigneš svoj glas k oblakom, da te lahko pokrije obilje voda?
35 Mar lahko pošlješ bliske, da lahko gredo in ti rečejo:
»Tukaj smo?« 36 Kdo je v notranje dele položil modrost?
Ali kdo je dal srcu razumevanje? 37 Kdo lahko v modrosti
prešteje oblake? Ali kdo lahko zadržuje mehove neba, 38 ko
se prah strjuje in se grude trdno sprimejo skupaj? 39 Mar boš
lovil plen za leva? Ali tešil apetit mladim levom, 40 ko ležijo v
svojih brlogih in ostajajo v skrivališču, da prežijo v zasedi?
41 Kdo krokarju pripravlja njegovo hrano? Ko njegovi mladiči
kličejo k Bogu, se potikajo zaradi pomanjkanja hrane.

39 Poznaš čas, ko divje skalne koze kotijo? Mar lahko
zaznamuješ kdaj košute povržejo? 2 Mar lahko šteješ
mesece, ki so jih dopolnile? Ali poznaš čas, ko kotijo? 3
Sklonijo se in skotijo svoje mlade, odvržejo svoje bridkosti.
4 Njihovi mladiči so v dobri naklonjenosti, rastejo z žitom,
gredo naprej in se ne vrnejo k njim. 5 Kdo je divjega osla
izpustil na prostost? Ali kdo je odvezal vezi divjega osla?
6 Čigar hišo sem naredil divjino in jalovo deželo njegova
prebivališča? 7 Zasmehuje mestno množico niti se ne
ozira na vpitje voznika. 8 Razpon gora je njegov pašnik
in preiskuje za vsako zeleno stvarjo. 9 Mar ti bo samorog
voljan služiti, ali ostane pri tvojih jaslih? 10 Ali lahko s svojim
jermenom zvežeš samoroga v brazdo? Ali bo za teboj branal
doline? 11 Mu boš zaupal, ker je njegova moč velika? Ali
boš svoje trdo delo prepustil njemu? 12 Mu boš verjel, da bo
tvoje seme pripeljal domov in ga zbral v tvoj skedenj? 13
Daješ pavom čedne peruti? Ali peruti in peresa noju? 14
Ki zapušča svoja jajca na zemlji in jih ogreva v prahu 15
in pozablja, da jih stopalo lahko zdrobi ali da jih divja žival
lahko stre. 16 Trda je do svojih malih, kakor da ne bi bili

njeni. Brez strahu je, da je njeno trdo delo zaman, **17** ker ji je Bog odrekel modrost niti ji ni podelil razumnosti. **18** Ko se dvigne visoko, zasmehuje konja in njegovega jezdeca. **19** Si ti dal konju moč? Si ti njegov vrat oblekel z grivo? **20** Ga lahko narediš prestrašenega kakor kobilico? Slava njegovih nosnic je strašna. **21** Grebe v dolini in se veseli v svoji moči. Gre naprej, da sreča oborožene ljudi. **22** Zasmehuje strah in ni zgrožen niti se pred mečem ne obrača nazaj. **23** Tul za puščice rožlja ob njem, lesketajoča sulica in ščit. **24** Tla požira z okrutnostjo in besom. Niti ne verjame, da je to zvok šofarja. **25** Med šofarji hrže: ›Hi, hi‹ in od daleč voha bitko, grmenje poveljnikov in bojni krik. **26** Mar sokol leti po svoji modrosti in svoje peruti razpenja proti jugu? **27** Mar se orlica vzpenja ob tvoji zapovedi in svoje gnezdo dela na višini? **28** Prebiva in ostaja na skali, na skalni pečini in trdnem kraju. **29** Od tam si išče plen in njene oči zrejo daleč proč. **30** Tudi njeni mladiči srkajo kri. In kjer so umorjeni, tam je ona.«

40 Poleg tega je Gospod odgovoril Jobu in rekel: **2** »Mar ga bo tisti, ki se prička z Vsemogočnim, poučeval? Kdor graja Boga, naj mu to odgovori.« **3** Potem je Job odgovoril Gospodu in rekel: **4** »Glej, nepomemben sem, kaj naj ti odgovorim? Svojo roko bom položil na svoja usta. **5** Enkrat sem govoril, toda ne bom odgovoril. Da, dvakrat, vendar ne bom nadaljeval.« **6** Potem je Gospod iz vrtinčastega vetra odgovoril Jobu in rekel: **7** »Opaši sedaj svoja ledja kakor mož. Zahteval bom od tebe in ti mi razglasi. **8** Hočeš tudi mojo sodbo razveljaviti? Me hočeš obsoditi, da bi bil ti lahko pravičen? **9** Ali imaš laket kakor Bog? Ali lahko zagrmiš z glasom kakor on? **10** Odeni se sedaj z veličanstvom in odličnostjo in odeni se s slavo in lepoto. **11** Izlij bes svoje jeze. Glej vsakogar, ki je ponosen in ga ponižaj. **12** Poglej na vsakogar, ki je ponosen in ga ponižaj in zlobne pomendraj na njihovem kraju. **13** Skupaj jih skrij v prah in njihove obraze obveži na skrivnem. **14** Potem ti bom tudi jaz priznal, da te tvoja lastna desnica lahko reši. **15** Glej torej behemota, ki sem ga naredil s teboj; muli travo kakor vol. **16** Glej torej, njegova moč je v njegovih ledjih in njegova sila je v kiti njegovega trebuha. **17** Svoj rep premika kakor cedra. Kite njegovih kamnov so ovite skupaj. **18** Njegove kosti so kakor trdi koščki iz brona, njegove kosti so podobne železnim zapahom. **19** Ta je vodja Božjih poti. Kdor ga je naredil lahko stori, da se mu približa njegov meč. **20** Zagotovo mu gore prinašajo hrano, kjer se igrajo vse poljske živali. **21** Leži pod senčnimi drevesi, v skrivališču trstja in močvirij. **22** Senčna drevesa ga pokrivajo s svojo senco, naokoli ga obdajajo potočne vrbe. **23** Glej, pije reko in ne hiti; zaupa, da lahko Jordan posrka v svoja usta. **24** Ujame ga s svojimi očmi. Njegov nos prebada skozi zanke.

41 Zmoreš s kavljem izvleči leviatána? Ali njegov jezik z vrvico, ki jo spuščaš dol? **2** Ali lahko zatakneš kavelj v njegov nos? Ali njegovo čeljust prebodeš z [ribiško] ostjo. **3** Mar ti bo delal mnoge ponižne prošnje? Ti bo govoril nežne besede? **4** Bo sklenil zavezo s teboj? Ga boš vzel za služabnika na veke? **5** Se boš igral z njim kakor s ptico? Ali ga hočeš zvezati za svoje dekle? **6** Ali bodo družabniki iz njega naredili gostijo? Ga bodo razdelili med trgovce? **7** Lahko njegovo kožo napolniš z bodečimi žicami? Ali njegovo glavo z ribjimi sulicami? **8** Svojo roko položi nanj, spomni se bitke, ne stori tega ponovno. **9** Glej, njegovo upanje je zaman. Ali ne bo nekdo vržen dol, celo ko ga zagleda? **10** Nihče ni tako pogumen, da bi si ga drznil razvneti. Kdo je potem zmožen stati pred menoj? **11** Kdo mi je preprečil, da bi mu poplačal? Karkoli je pod celotnim nebom, je moje. **12** Ne bom prikril njegovih delov, niti njegove moči, niti njegovega lepega razmerja. **13** Kdo lahko odkrije obraz njegove obleke? Ali kdo lahko pride k njemu, s svojo dvojno uzdo? **14** Kdo lahko odpre vrata njegovega obraza? Njegovi zobje na vsaki strani so strašni. **15** Njegove luske so njegov ponos, skupaj spete kakor z ozkim pečatom. **16** Ena je blizu druge, da zrak ne more priti mednju. **17** Združene so druga z drugo, držijo se skupaj, da ne morejo biti ločene. **18** Ob njegovem kihanju sije svetloba in njegove oči so podobne jutranjim vekam. **19** Iz njegovih ust izhajajo plameni in iskre se sipljejo ven. **20** Iz njegovih nosnic gre dim kakor iz vrelega lonca ali kotla. **21** Njegov dih prižge ogorke in plamen izhaja iz njegovih ust. **22** V njegovem vratu ostaja moč in bridkost je pred njim spremenjena v radost. **23** Luskine njegovega mesa so združene skupaj. V sebi so trdne, ne morejo se omajati. **24** Njegovo srce je čvrsto kakor kamen. Da, tako trdo kakor košček spodnjega mlinskega kamna. **25** Ko se vzdiguje, so mogočni prestrašeni. Zaradi zlomov se očiščujejo. **26** Meč tistega, ki seže proti njemu, ne more obstati, niti sulica, niti puščica, niti brezrokavna verižna srajca. **27** Železo ceni kakor slamo in bron kakor trohnel les. **28** Puščica ga ne more spraviti v beg. Kamni iz prače so mu spremenjeni v strnišče. **29** Puščice so štete kakor strnišče. Smeji se ob tresenju sulice. **30** Ostro kamenje je pod njim. Po blatu razširja ostre koničaste stvari. **31** Globinam napravlja, da vrejo kakor lonec. Morje dela podobno loncu mazila. **32** On dela stezo, da sije za njim. Nekdo bi mislil, da bo globina osivela. **33** Na zemlji ni njemu podobnega, ki je narejen brez strahu. **34** Gleda vse visoke stvari. Kralj je nad vsemi ponosnimi otroki.«

42 Potem je Job odgovoril Gospodu in rekel: **2** »Vem, da
lahko narediš vsako stvar in da nobena misel ne more
biti zadržana pred teboj. **3** Kdo je tisti, ki skriva nasvet brez
spoznanja? Torej sem rekel, da ne razumem. Stvari zame
prečudovite, ki jih nisem poznal. **4** Prisluhni, rotim te in bom
govoril. Zahteval bom od tebe in oznani mi. **5** Slišal sem o
tebi po poslušanju svojega ušesa. Toda sedaj te vidi moje
oko. **6** Torej preziram samega sebe in se kesam v prahu in
pepelu.« **7** To je bilo tako, da je potem, ko je Gospod te
besede govoril Jobu, Gospod rekel Elifázu Temáncu: »Moj
bes je vnet zoper tebe in zoper tvoja dva prijatelja, kajti o
meni niste govorili stvari, ki je pravilna, kakor je [govoril] moj
služabnik Job. **8** Zatorej si vzemite k sebi sedem bikcev in
sedem ovnov in pojdite k mojemu služabniku Jobu in zase
darujte žgalno daritev, moj služabnik Job pa bo molil za
vas, kajti njega bom sprejel, da ne bom z vami postopal
po vaši neumnosti, v tem, da niste govorili o meni besede,
ki je pravilna, kakor moj služabnik Job.« **9** Tako so Elifáz
Temánec, Bildád Suhéjec in Cofár Naámčan odšli in storili
glede na to, kakor jim je Gospod zapovedal, Gospod pa je
sprejel Joba. **10** Gospod je obrnil Jobovo ujetništvo, ko je
molil za svoje prijatelje. Gospod je dal Jobu tudi dvakrat
toliko, kot je imel poprej. **11** Potem so prišli k njemu vsi
njegovi bratje in vse njegove sestre in vsi, ki so bili poprej
izmed njegovih znancev in so v njegovi hiši z njim jedli
kruh. Sočustvovali so in ga tolažili glede vsega zla, ki ga je
Gospod privedel nadenj. Prav tako mu je vsak človek dal
kos denarja in vsakdo uhan iz zlata. **12** Tako je Gospod bolj
blagoslovil Jobov poznejši konec kakor njegov začetek, kajti
imel je štirinajst tisoč ovc, šest tisoč kamel, tisoč jarmov
volov in tisoč oslic. **13** Imel je tudi sedem sinov in tri hčere.
14 Ime prve je imenoval Golobica, ime druge Dišavka in ime
tretje Lepotica. **15** Po vsej deželi ni bilo najti tako lepih žensk
kakor Jobove hčere in njihov oče jim je dal dediščino med
njihovimi brati. **16** Potem je Job živel sto štirideset let in videl
svoje sinove in svojih sinov sinove, celó štiri rodove. **17** Tako
je Job umrl, star in izpolnjen z dnevi.

Psalmi

1 Blagoslovljen je človek, ki ne hodi po nasvetu brezbožnih
niti ne stoji na poti grešnikov niti ne poseda na sedežu
posmehljivcev. **2** Temveč je njegovo veselje v Gospodovi
postavi in o njegovi postavi premišljuje podnevi in ponoči. **3**
On bo kakor drevo, posajeno ob rekah vodá, ki prinaša svoj
sad ob svojem času. Prav tako njegovo listje ne bo ovenelo
in karkoli dela, bo uspelo. **4** Brezbožni niso takšni, temveč
so kakor pleve, ki jih veter odnaša. **5** Zato brezbožni ne
bodo obstali na sodbi niti grešniki v skupnosti pravičnih. **6**
Kajti Gospod pozna pot pravičnih, toda pot brezbožnih bo
izginila.

2 Zakaj besnijo pogani in ljudstvo domišlja prazno stvar?
2 Kralji zemlje so se usmerili in vladarji se skupaj
posvetujejo zoper Gospoda in zoper njegovega maziljenca,
rekoč: **3** »Pretrgajmo njihove vezi in odvrzimo njihove vrvi od
sebe.« **4** Tisti, ki sedi v nebesih, se bo smejal. Gospod jih bo
imel v posmeh. **5** Potem jim bo govoril v svojem besu in jih
nadlegoval v svojem bridkem nezadovoljstvu. **6** »Vendarle
sem jaz postavil svojega kralja na svoji sveti gori Sion.« **7**
Oznanil bom odlok. Gospod mi je rekel: »Ti si moj Sin. Ta
dan sem te rodil. **8** Zahtevaj od mene in dal ti bom pogane
za tvojo dediščino in najbolj oddaljene kraje zemlje za tvojo
posest. **9** Zdrobil jih boš z železno palico, raztreščil jih boš
na koščke kakor lončarjevo posodo.« **10** Zatorej bodite sedaj
modri, oh vi kralji. Dajte se poučiti, vi sodniki zemlje. **11**
Gospodu služite s strahom in veselite se s trepetanjem. **12**
Poljubite Sina, da ne bi bil jezen in ne izginete iz poti, ko je
njegov bes le malo razvnet. Blagoslovljeni so vsi, ki svoje
upanje položijo vanj.

3 Gospod, kako so se okrepili ti, ki me vznemirjajo! Številni
so tisti, ki se vzdigujejo zoper mene. **2** Mnogo jih je, ki
pravijo o moji duši: »Zanj ni pomoči pri Bogu.« (Sela) **3** Toda
ti, oh Gospod, si zame ščit, moja slava in tisti, ki mi dviguje
mojo glavo. **4** S svojim glasom sem jokal h Gospodu in slišal
me je iz svoje svete gore. (Sela) **5** Zleknil sem se in spal,
prebudil sem se, kajti Gospod me je podpiral. **6** Ne bom
se bal deset tisočev ljudi, ki so se okrog in okrog usmerili
zoper mene. **7** Vstani, oh Gospod, reši me, oh moj Bog.
Kajti vse moje sovražnike si udaril po čeljusti, razbil si zobe
brezbožnih. **8** Rešitev duše pripada Gospodu. Nad tvojim
ljudstvom je tvoj blagoslov. (Sela)

4 Poslušaj me, kadar kličem, oh Bog moje pravičnosti.
Osvobodil si me, ko sem bil v stiski, usmili se me in usliši
mojo molitev. **2** Oh vi človeški sinovi, doklej boste mojo slavo
spreminjali v sramoto? Kako dolgo boste ljubili prazne reči in
iskali laž? (Sela) **3** Toda vedite, da je Gospod zase oddvojil
tistega, ki je bogaboječ. Gospod bo slišal, kadar kličem
k njemu. **4** Stoj v strahospoštovanju in ne greši. Na svoji
postelji se posvetuj s svojim lastnim srcem in miruj. (Sela) **5**
Daruj klavne daritve pravičnosti in svoje trdno upanje položi
v Gospoda. **6** Mnogi so, ki pravijo: »Kdo nam bo pokazal
karkoli dobrega?« Gospod, dvigni nad nami svetlobo svojega
obličja. **7** V moje srce si položil veselje, več kot v času, ko je
naraslo njihovo žito in njihovo vino. **8** V miru se bom ulegel
in spal. Kajti samo ti, Gospod, mi daješ prebivati na varnem.

5 Pazljivo prisluhni mojim besedam, oh Gospod, preudari
moje premišljevanje. **2** Prisluhni glasu mojega klica, moj
Kralj in moj Bog. Kajti k tebi bom molil. **3** Zjutraj boš slišal
moj glas, oh Gospod, zjutraj bom svojo molitev usmeril k tebi
in pogledal bom kvišku. **4** Kajti ti nisi Bog, ki ima veselje v
zlobnosti. Niti zlo ne bo prebivalo s teboj. **5** Nespametni
ne bo obstal v tvojem pogledu. Ti sovražiš vse delavce
krivičnosti. **6** Uničil boš te, ki govorijo laž. Gospodu se bodo
gnusili krvoločni in varljivi ljudje. **7** Toda kar se mene tiče,
bom prišel v tvojo hišo v mnoštvu tvojega usmiljenja. In v
tvojem strahu bom oboževal k tvojemu svetemu templju.
8 Vodi me, oh Gospod, v svoji pravičnosti, zaradi mojih
sovražnikov, svojo pot izravnaj pred mojim obrazom. **9** Kajti
v njihovih ustih ni zvestobe, njihov notranji del je sama
zlobnost, njihovo grlo je odprt mavzolej, laskajo s svojim
jezikom. **10** Uniči jih, oh Bog, naj padejo po svojih lastnih
nasvetih, izženi jih v množico njihovih prestopkov, kajti uprli
so se zoper tebe. **11** Vendar pa naj se veselijo vsi tisti,
ki svoje trdno upanje polagajo vate. Naj vedno vzklikajo
od veselja, ker jih ti braniš. Naj se tudi tisti, ki ljubijo tvoje
ime, radostijo v tebi. **12** Kajti ti, Gospod, boš blagoslovil
pravičnega, kakor s ščitom ga hočeš obdati z naklonjenostjo.

6 Oh Gospod, ne oštevaj me v svoji jezi niti me ne karaj
v svojem silnem nezadovoljstvu. **2** Usmili se me, oh
Gospod, kajti slaboten sem. Oh Gospod, ozdravi me, kajti
moje kosti so nadlegovane. **3** Moja duša je prav tako boleče
nadlegovana. Toda ti, oh Gospod, doklej? **4** Vrni se, oh
Gospod, osvobodi mojo dušo. Oh reši me zaradi svojega
usmiljenja. **5** Kajti v smrti ni spomina nate. Kdo se ti bo
zahvaljeval v grobu? **(Sheol h7585)** **6** Izmučen sem zaradi
svojega stokanja, vso noč močim svojo posteljo, svoje ležišče
zalivam s svojimi solzami. **7** Moje oko je iztrošeno zaradi
žalosti, ostareva zaradi vseh mojih sovražnikov. **8** Ločite se
od mene, vsi vi delavci krivičnosti, kajti Gospod je slišal glas

mojega jokanja. 9 Gospod je uslišal mojo ponižno prošnjo,
Gospod bo sprejel mojo molitev. 10 Naj bodo osramočeni vsi
moji sovražniki in boleče nadlegovani. Naj se vrnejo in naj
bodo nenadoma osramočeni.

7 Oh Gospod, moj Bog, vate polagam svoje trdno upanje.
Reši me pred vsemi temi, ki me preganjajo in me
osvobodi. 2 Da ne bi moje duše razkosali kakor lev, ki jo
raztrga na koščke, medtem ko ni nobenega, da osvobodi. 3
Oh Gospod, moj Bog, če sem to storil, če je krivičnost v
mojih rokah, 4 če sem z zlom nagradil tistega, ki je bil z
menoj v miru (da, osvobodil sem tistega, ki je brez vzroka
moj sovražnik), 5 naj sovražnik preganja mojo dušo in jo
vzame; da, naj moje življenje pomendra na zemlji in mojo
čast položi v prah. (Sela) 6 Vstani, oh Gospod, v svoji jezi,
vzdigni se zaradi besa mojih sovražnikov. Prebudi se zame k
sodbi, ki si jo zapovedal. 7 Tako te bo obdajala skupnost
ljudstva. Zaradi njih se torej vrni na višavo. 8 Gospod bo
sodil ljudstvo. Sodi me, oh Gospod, glede na mojo pravičnost
in glede na mojo neokrnjenost, ki je v meni. 9 O naj zlobnost
zlobnih pride h koncu; toda utrdi pravičnega. Kajti pravičnim
Bog preizkuša srca in notranjosti. 10 Moja obramba je od
Boga, ki rešuje iskrene v srcu. 11 Bog sodi pravičnega in Bog
je vsak dan jezen na zlobnega. 12 Če se ta ne spreobrne, bo
nabrusil svoj meč, upognil je svoj lok in ga pripravil. 13 Prav
tako je zanj pripravil orodja smrti, svoje puščice je določil
zoper preganjalce. 14 Glej, muči se s krivičnostjo in spočel je
vragolijo in obrodil neresnico. 15 Naredil je jamo in jo izkopal
in padel v jarek, ki ga je naredil. 16 Njegova vragolija se bo
vrnila na njegovo lastno glavo in njegovo nasilno delovanje
bo prišlo na njegovo lastno tême. 17 Hvalil bom Gospoda
glede na njegovo pravičnost. Prepeval bom hvalo imenu
Gospoda najvišjega.

8 Oh Gospod, naš Gospod, kako odlično je tvoje ime na
vsej zemlji! Ki si svojo slavo postavil nad nebo. 2 Iz ust
otročičev in dojenčkov si zaradi svojih sovražnikov odredil
moč, da bi lahko utišal sovražnika in maščevalca. 3 Ko
opazujem tvoje nebo, delo tvojih prstov, luno in zvezde, ki si
jih odredil; 4 kaj je človek, da misliš nanj? In človeški sin, da
ga obiskuješ? 5 Kajti naredil si ga malo nižjega kot angele in
ga okronal s slavo in častjo. 6 Naredil si, da ima gospostvo
nad deli tvojih rok; vse stvari si položil pod njegova stopala.
7 Vse ovce in vole, da in poljske živali, 8 zračno perjad in ribe
morja in karkoli se giblje skozi morske steze. 9 Oh Gospod,
naš Gospod, kako odlično je tvoje ime na vsej zemlji!

9 Hvalil te bom, oh Gospod, z vsem svojim srcem, naznanil
bom vsa tvoja čudovita dela. 2 Vesel bom in se radoval v
tebi. Prepeval bom hvalo tvojemu imenu, oh ti Najvišji. 3 Ko
so moji sovražniki odbiti, bodo ob tvoji prisotnosti padli in se
pogubili. 4 Kajti ohranjal si mojo pravico in mojo pravdo,
posedèn si na prestolu, pravično razsojaš. 5 Oštel si pogane,
uničil zlobne, njihovo ime si iztrebil na veke vekov. 6 Oh
ti sovražnik, uničenja so prišla k večnemu koncu. Uničil
si mesta, njihov spomin je bil z njimi pogubljen. 7 Toda
Gospod bo ostal na veke. Svoj prestol je pripravil za sodbo.
8 Zemeljski [krog] bo sodil v pravičnosti, ljudstvu bo razsojal
sodbo v poštenju. 9 Gospod bo prav tako zatočišče za
zatirane, zatočišče v časih stiske. 10 Tisti, ki poznajo tvoje
ime, bodo svoje trdno upanje položili vate, kajti ti, Gospod,
nisi zapustil teh, ki te iščejo. 11 Prepevajte hvalnice Gospodu,
ki prebiva na Sionu. Med ljudstvom oznanjajte njegova dela.
12 Spominja se jih, ko zaslišuje zaradi krvi. Ne pozablja klica
ponižnih. 13 Usmili se me, oh Gospod, preudari mojo stisko,
ki jo trpim od tistih, ki me sovražijo, ti, ki me povzdigueš
izpred velikih vrat smrti, 14 da bom pri velikih vratih hčere
sionske lahko naznanjal vso tvojo hvalo. Veselil se bom v
tvoji rešitvi duše. 15 Pogani so se pogreznili v jamo, ki so
jo naredili. V mrežo, ki so jo skrili, je ujeto njihovo lastno
stopalo. 16 Gospod je znan po sodbi, ki jo izvršuje. Zlobni je
ujet v dela svojih lastnih rok. Higajon. (Sela) 17 Zlobni bodo
napoteni v pekel in vsi narodi, ki pozabljajo Boga. (Sheol
h7585) 18 Kajti pomoči potreben ne bo vedno pozabljen.
Pričakovanje ubogega na veke ne bo izginilo. 19 Vstani, oh
Gospod, naj ne prevlada človek. Naj bodo pogani sojeni v
tvojem pogledu. 20 Postavi jih v strah, oh Gospod, da bodo
narodi lahko spoznali, da so sami zgolj ljudje. (Sela)

10 Zakaj stojiš daleč stran, oh Gospod? Zakaj se skrivaš
v časih stiske? 2 Zlobni v svojem ponosu preganjajo
revnega. Naj se ujamejo v naklepe, ki so si jih domislili.
3 Kajti zlobni se baha z željo svojega srca in blagoslavlja
pohlepnega, ki ga Gospod prezira. 4 Zlobni zaradi ponosa
svojega obličja ne bo povpraševal po Bogu. V vseh njegovih
mislih ni Boga. 5 Njegove poti so vedno boleče, tvoje sodbe
so daleč zgoraj izven njegovega pogleda. Glede na vse
njegove sovražnike on puha nanje. 6 V svojem srcu je rekel:
»Ne bom omajan, kajti nikoli ne bom v nadlogi.« 7 Njegova
usta so polna preklinjanj, prevare in sleparstva. Pod njegovim
jezikom je vragolija in prazne reči. 8 Sedi v skrivališčih
vasi. Na skrivnih krajih mori nedolžnega. Njegove oči so
na skrivaj naravnane zoper revnega. 9 Na skrivnem preži
kakor lev v svojem brlogu. Leži na preži, da ujame revnega.
Revnega ujame, ko ga vleče v svojo mrežo. 10 Klečeplazi in
se ponižuje, da lahko revni pade po njegovih močnih. 11 V
svojem srcu je rekel: »Bog je pozabil. Skriva svoj obraz, tega

nikoli ne bo videl.« 12 Vstani, oh Gospod, oh Bog, dvigni svojo roko. Ne pozabi ponižnega. 13 Zakaj zlobni zaničuje Boga? V svojem srcu je rekel: »Ti tega ne boš zahteval.« 14 To si videl, kajti gledaš vragolijo in zlobnost, da to poplačaš s svojo roko. Revni se ti izroča, pomočnik si osirotelemu. 15 Zlomi laket zlobnemu in zlemu človeku. Preiskuj njegovo zlobnost, dokler je ne najdeš več. 16 Gospod je Kralj na veke vekov. Pogani so izginili iz njegove dežele. 17 Gospod, slišal si hrepenenje ponižnih. Pripravil boš njihovo srce, svojemu ušesu boš povzročil, da sliši, 18 da razsodiš osirotelega in zatiranega, da človek iz zemlje ne more več zatirati.

11 Svoje trdno upanje polagam v Gospoda. Kako pravite moji duši: »Béži kakor ptica k svoji gori?« 2 Kajti glej, zlobni upogibajo svoj lok, svojo puščico pripravljajo na tetivo, da bi lahko na skrivaj streljali na iskrenega v srcu. 3 Če so temelji razrušeni, kaj lahko stori pravični? 4 Gospod je v svojem svetem templju, Gospodov prestol je na nebu. Njegove oči gledajo, njegove veke preizkušajo človeške otroke. 5 Gospod preizkuša pravičnega. Toda zlobnega in tistega, ki ljubi nasilje, sovraži njegova duša. 6 Na zlobne bo deževal pasti, ogenj, žveplo in strašen vihar. To bo delež njihove skodelice. 7 Kajti pravičen Gospod ljubi pravičnost, njegovo obličje gleda iskrenega.

12 Pomagaj, Gospod, kajti bogaboječi človek izginja, kajti zvesti izmed človeških otrok slabi. 2 Prazne reči govorijo vsak s svojim bližnjim. Govorijo z laskavimi ustnicami in dvoličnim srcem. 3 Gospod bo iztrebil vse laskave ustnice in jezik, ki govori ponosne stvari, 4 ki so rekli: »S svojim jezikom bomo prevladali, naše ustnice so naša last. Kdo je gospodar nad nami?« 5 »Zaradi zatiranja siromašnega, zaradi vzdihovanja pomoči potrebnega se bom sedaj vzdignil, « govori Gospod, »postavil ga bom na varno pred tistim, ki se napihuje nad njim.« 6 Gospodove besede so čiste besede; kakor srebro, preizkušeno v zemljini talilni peči, sedemkrat prečiščeno. 7 Ti jih boš varoval, oh Gospod, pred tem rodom jih boš ohranil na veke. 8 Zlobni hodijo na vsaki strani, ko so najnizkotnejši ljudje povišani.

13 Doklej me boš pozabljal, oh Gospod? Na veke? Doklej boš svoj obraz skrival pred menoj? 2 Doklej se bom posvetoval v svoji duši, imel vsak dan bridkost v svojem srcu? Doklej se bo moj sovražnik poviševal nad menoj? 3 Preudari in poslušaj me, oh Gospod, moj Bog. Razsvetli moje oči, da ne zaspim spanja smrti, 4 da ne bi moj sovražnik rekel: »Prevladal sem proti njemu« in da se tisti, ki me mučijo, ne veselijo, ko sem omajan. 5 Toda jaz sem zaupal v tvoje usmiljenje; moje srce se bo veselilo v tvoji rešitvi duše. 6 Prepeval bom Gospodu, ker je radodarno ravnal z menoj.

14 Bedak je rekel v svojem srcu: »Ni Boga.« Izprijeni so, počeli so gnusna dela, nikogar ni, ki dela dobro. 2 Gospod je pogledal dol z neba na človeške otroke, da vidi, ali obstaja kdorkoli, ki je razumel in išče Boga. 3 Vsi so odšli vstran, vsi skupaj so postali pokvarjeni. Nikogar ni, ki dela dobro, ne, niti enega ni. 4 Mar vsi delavci krivičnosti nimajo spoznanja? Ki žro moje ljudstvo, kakor jedo kruh, pa ne kličejo h Gospodu? 5 Bili so v velikem strahu, kajti Bog je z rodom pravičnih. 6 Sramotili ste nasvet siromašnega, zato ker je Gospod njegovo pribežališče. 7 Oh, da bi Izraelova rešitev duš prišla iz Siona! Ko Gospod privede nazaj ujete svojega ljudstva, se bo Jakob veselil in Izrael bo vesel.

15 Gospod, kdo bo prebival v tvojem šotorskem svetišču? Kdo bo prebival na tvoji sveti gori? 2 Kdor živi pošteno in dela pravično in v svojem srcu govori resnico. 3 Kdor ne opravlja s svojim jezikom niti ne dela zla svojemu bližnjemu niti ne sprejema graje zoper svojega bližnjega. 4 V čigar očeh je podla oseba zaničevana, toda počasti tiste, ki se bojijo Gospoda. Ki prisega v svojo lastno škodo in se ne premisli. 5 Kdor ne izdaja svojega denarja za obresti niti ne sprejema nagrade zoper nedolžnega. Kdor dela te stvari, nikoli ne bo omajan.

16 Varuj me, oh Bog, kajti vate polagam svoje trdno upanje. 2 O moja duša, Gospodu si rekla: »Ti si moj Gospod. Moja dobrota se ne razteza do tebe, 3 temveč k svetim, ki so na zemlji in k odličnim, v katerih je vse moje zadovoljstvo.« 4 Njihove bridkosti se bodo pomnožile, ki hitijo za drugim bogom. Njihovih krvavih pitnih daritev ne bom daroval niti njihovih imen ne bom jemal na svoje ustnice. 5 Gospod je delež moje dediščine in moje skodelice. Ti ohranjaš mojo usodo. 6 Vrvice so mi padle na prijetnih krajih; da, lepo dediščino imam. 7 Blagoslavljal bom Gospoda, ki mi je dal nasvet. Moja notranjost me prav tako poučuje v nočnih obdobjih. 8 Vedno sem pred seboj postavljal Gospoda; ker je pri moji desnici, ne bom omajan. 9 Zato je moje srce veselo in moja slava se razveseljuje; tudi moje meso bo počivalo v upanju. 10 Kajti moje duše ne boš pustil v peklu niti ne boš trpel, da bi tvoj Sveti videl trohnobo. **(Sheol h7585)** 11 Pokazal mi boš stezo življenja. V tvoji prisotnosti je polnost radosti, pri tvoji desnici so zadovoljstva na vékomaj.

17 Usliši iskrenega, oh Gospod, bodi pozoren na moj klic, pazljivo prisluhni moji molitvi, ki ne prihaja iz hlinjenih ustnic. 2 Naj moja razsodba pride iz tvoje prisotnosti, naj

tvoje oči gledajo stvari, ki so pravične. 3 Preizkusil si moje
srce, obiskal si me ponoči, preizkusil si me, pa ničesar nisi
našel; odločen sem, da moja usta ne bodo grešila. 4 Kar se
tiče človeških del, sem se po besedi tvojih ustnic varoval
pred stezami uničevalca. 5 Podpiraj mojo smer življenja po
tvojih stezah, da moje stopinje ne zdrsnejo. 6 Klical sem
k tebi, kajti uslišal me boš, oh Bog. Nagni k meni svoje
uho in usliši moj govor. 7 Pokaži svojo čudovito ljubečo
skrbnost, oh ti, ki s svojo desnico rešuješ tiste, ki svoje trdno
upanje polagajo vate pred tistimi, ki se vzdigujejo proti njim.
8 Varuj me kakor zenico očesa, skrij me pod senco svojih
peruti, 9 pred zlobnimi, ki me zatirajo, pred mojimi smrtnimi
sovražniki, ki me obdajajo naokrog. 10 Zajeti so v svojo
lastno maščobo. S svojimi usti govorijo ponosno. 11 Sedaj
so nas obdali na naših korakih. Svoje oči so naravnali in
pripognili k zemlji, 12 kakor lev, ki je pohlepen po svojem
plenu in kakor bi bil mlad lev, ki preži na skrivnih krajih. 13
Vzdigni se, oh Gospod, razočaraj ga, vrzi ga dol. Osvobodi
mojo dušo pred zlobnim, kar je tvoj meč, 14 pred ljudmi, ki
so tvoja roka, oh Gospod, pred ljudmi sveta, ki imajo svoj
delež v tem življenju in katerih trebuh napolnjuješ s svojim
skritim zakladom. Polni so otrok in preostanek svojega imetja
zapustijo svojim otročičem. 15 Kar se mene tiče, bom v
pravičnosti gledal tvoj obraz. Ko se zbudim, bom nasičen s
tvojo podobnostjo.

18 Ljubil te bom, oh Gospod, moja moč. 2 Gospod je moja
skala, moja trdnjava in moj osvoboditelj, moj Bog, moja
moč, v katero bom zaupal, moj ščit in rog rešitve moje duše
in moj visoki stolp. 3 Klical bom h Gospodu, ki je vreden,
da je hvaljen. Tako bom rešen pred svojimi sovražniki. 4
Obdale so me bridkosti smrti in poplave brezbožnih ljudi so
me prestrašile. 5 Obkrožile so me bridkosti pekla. Zanke
smrti so me ovirale. (Sheol h7585) 6 V svoji stiski sem klical h
Gospodu in jokal k svojemu Bogu. Iz svojega templja je slišal
moj glas in moj jok je prišel predenj, celó v njegova ušesa. 7
Potem se je zemlja stresla in zatrepetala, tudi temelji gora so
se premaknili in bili streseni, ker je bil ogorčen. 8 Iz njegovih
nosnic je izšel dim in ogenj iz njegovih ust je požiral. Ogorki
so bili prižgani z njim. 9 Uklonil je tudi nebo in prišel dol.
Tema je bila pod njegovimi stopali. 10 Jezdil je na kerubu in
letel. Da, letel je na perutih vetra. 11 Temo je naredil [za] svoj
skriti kraj, njegov paviljon okoli njega so bile temne vode
in gosti oblaki neba. 12 Ob sijaju, ki je bil pred njim, so šli
mimo njegovi gosti oblaki, zrna toče in ognjeno oglje. 13
Gospod je tudi zagrmel v nebesih in Najvišji je dal svoj glas,
zrna toče in ognjeno oglje. 14 Da, poslal je svoje puščice
in jih razkropil in izstrelil bliske ter jih porazil. 15 Potem so
bila vidna rečna korita in temelji zemeljskega [kroga] so
bili odkriti ob tvojem oštevanju, oh Gospod, ob pišu diha iz
tvojih nosnic. 16 Poslal je od zgoraj, me vzel, me potegnil
iz mnogih voda. 17 Osvobodil me je pred mojim močnim
sovražnikom in pred temi, ki so me sovražili, kajti zame
so bili premočni. 18 Ovirali so me na dan moje katastrofe.
Toda Gospod je bil moja opora. 19 Privedel me je tudi na
velik kraj, osvobodil me je, ker se je razveseljeval v meni.
20 Gospod me je nagradil glede na mojo pravičnost, glede
na čistost mojih rok mi je poplačal. 21 Kajti obdržal sem
Gospodove poti in se nisem zlobno oddvojil od svojega
Boga. 22 Kajti vse njegove sodbe so bile pred menoj in
njegovih zakonov nisem odvrnil od sebe. 23 Pred njim sem
bil tudi pošten in se varoval pred svojo krivičnostjo. 24 Zaradi
tega mi je Gospod poplačal glede na mojo pravičnost, glede
na čistost mojih rok v svojem pogledu. 25 Z usmiljenim
se boš pokazal usmiljenega, s poštenim človekom se boš
pokazal poštenega, 26 s čistim se boš pokazal čistega in s
kljubovalnim se boš pokazal kljubovalnega. 27 Kajti rešil boš
stiskano ljudstvo, toda ponižal boš vzvišene poglede. 28
Kajti prižgal boš mojo svečo. Gospod, moj Bog, bo razsvetlil
mojo temo. 29 Kajti s teboj sem tekel skozi krdelo in s svojim
Bogom sem preskočil zid. 30 Glede Boga, njegova pot je
popolna. Gospodova beseda je preizkušena; on je ščit vsem,
ki zaupajo vanj. 31 Kajti kdo je Bog, razen Gospoda? Ali kdo
je skala, razen našega Boga? 32 Bog je ta, ki me opasuje
z močjo in moje poti dela popolne. 33 Moja stopala dela
podobna stopalom košute in me postavlja na moja visoka
mesta. 34 Úči moje roke za vojno, tako da je jeklen lok
zlomljen z mojimi lakti. 35 Dal si mi tudi ščit tvoje rešitve
duše in tvoja desnica me podpira in tvoja blagost me je
naredila velikega. 36 Pod menoj si razširil moje korake,
da moja stopala niso zdrsnila. 37 Zasledoval sem svoje
sovražnike in jih dohitevam. Niti se nisem ponovno obrnil,
dokler niso bili uničeni. 38 Ranil sem jih, da niso mogli vstati.
Padli so pod moja stopala. 39 Kajti opasal si me z močjo za
boj. Podjarmil si mi tiste, ki vstajajo zoper mene. 40 Prav
tako si mi dal vratove mojih sovražnikov, da lahko uničim
te, ki me sovražijo. 41 Vpili so, toda nikogar ni bilo, da jih
reši, celó h Gospodu, toda ni jim odgovoril. 42 Potem sem
jih mlatil, majhne kakor prah pred vetrom. Spodil sem jih
kakor nesnago na ulicah. 43 Osvobodil si me pred človeškimi
prepiri in me naredil za poglavarja poganom. Ljudstvo, ki
ga nisem poznal, mi bo služilo. 44 Takoj, ko bodo zaslišali
o meni, me bodo ubogali. Tujci se mi bodo podredili. 45
Tujci bodo bledeli in prestrašeni bodo iz svojih ograjenih

prostorov. 46 Gospod živi in blagoslovljena bodi moja skala
in vzvišen naj bo Bog rešitve moje duše. 47 To je Bog, ki
me maščuje in ljudstva podjarmlja pod menoj. 48 Osvobaja
me pred mojimi sovražniki. Da, dvigueš me nad tiste, ki se
dvigujejo zoper mene. Osvobodil si me pred nasilnežem. 49
Zatorej se ti bom zahvaljeval med pogani, oh Gospod in
prepeval hvalnice tvojemu imenu. 50 Svojemu kralju on daje
veliko osvoboditev in izkazuje usmiljenje svojemu maziljencu
Davidu in njegovemu semenu na vékomaj.

19 Nebo oznanja Božjo slavo in nebesni svod prikazuje
delo njegovih rok. 2 Dan dnevu izreka govor in noč
noči prikazuje znanje. 3 Ni ne govora, ne jezika, kjer ni
slišati njihovega glasu. 4 Njihov stih gre po vsej zemlji in
njihove besede do konca zemeljskega [kroga]. Vanje je
postavil šotorsko svetišče za sonce, 5 ki je kakor ženin,
ki prihaja iz svoje sobe in se razveseljuje kakor močan
mož, da teče tek. 6 Njegovo prihajanje je od konca neba in
njegov obhod do njegovih koncev. Nič ni skrito pred njegovo
vročino. 7 Gospodova postava je popolna, spreobrača
dušo. Gospodovo pričevanje je zanesljivo, preprostega dela
modrega. 8 Gospodova pravila so pravilna, razveseljujejo
srce. Gospodova zapoved je čista in razsvetljuje oči. 9
Gospodov strah je čist, ostaja na veke. Gospodove sodbe so
resnične in vse skupaj pravične. 10 Bolj si jih je želeti kakor
zlata, da, kakor mnogo čistega zlata. Slajše so tudi kakor med
in satovje. 11 Poleg tega je tvoj služabnik posvarjen po njih.
In v njihovem izpolnjevanju je velika nagrada. 12 Kdo lahko
razume njegove zmote? Očisti me pred skrivnimi krivdami.
13 Svojega služabnika zadrži tudi pred prevzetnimi grehi; naj
nimajo gospostva nad menoj. Potem bom lahko pošten in
bom nedolžen pred velikim prestopkom. 14 Naj bodo besede
mojih ust in premišljevanje mojega srca sprejemljive v tvojem
pogledu, oh Gospod, moja moč in moj odkupitelj.

20 Gospod te sliši na dan stiske, ime Jakobovega Boga te
brani, 2 pošlje ti pomoč iz svetišča in te okrepi s Siona,
3 spominja se vseh tvojih daritev in sprejema tvojo žgalno
daritev. (Sela) 4 Usliši te glede na tvoje lastno srce in izpolni
vso tvojo namero. 5 Veselili se bomo v tvoji rešitvi duše in
svoje prapore bomo postavili v imenu svojega Boga. Gospod
izpolnjuje vse tvoje prošnje. 6 Sedaj vem, da Gospod rešuje
svojega maziljenca; iz svojih svetih nebes ga bo uslišal z
rešujočo močjo svoje desnice. 7 Nekateri zaupajo v bojne
vozove, nekateri pa v konje, toda mi se bomo spominjali
imena Gospoda, svojega Boga. 8 Oni so ponižani in padli,
toda mi vstanemo in stojimo pokončno. 9 Reši, Gospod. Naj
nas sliši kralj, ko kličemo.

21 Kralj se bo veselil v tvoji moči, oh Gospod in kako
silno se bo radoval v tvoji rešitvi duše! 2 Dal si mu
željo njegovega srca in nisi zadržal prošnje njegovih ustnic.
(Sela) 3 Kajti vodiš ga z blagoslovi dobrote. Na njegovo
glavo postavljaš krono iz čistega zlata. 4 Prosil te je življenja
in ti mu ga daješ, celó dolžino dni na veke vekov. 5 Njegova
slava v tvoji rešitvi duše je velika. Čast in veličanstvo si
položil nanj. 6 Kajti naredil si ga najbolj blagoslovljenega na
veke. S svojim obličjem si ga storil silno veselega. 7 Kajti
kralj zaupa v Gospoda in zaradi usmiljenja Najvišjega ne bo
omajan. 8 Tvoja roka bo zalotila vse tvoje sovražnike. Tvoja
desnica bo zalotila tiste, ki te sovražijo. 9 V času svoje jeze
jih boš naredil kakor ognjeno peč. Gospod jih bo v svoji jezi
pogoltnil in ogenj jih bo požrl. 10 Njihov sad boš uničil z
zemlje in njihovo seme izmed človeških otrok. 11 Kajti zoper
tebe so načrtovali zlo. Domislili so si poguben naklep, ki ga
niso mogli izpolniti. 12 Zato boš storil, da bodo obrnili svoj
hrbet, ko boš pripravil svoje puščice na tetive proti njihovim
obrazom. 13 Bodi vzvišen, Gospod, v svoji lastni moči. Tako
bomo opevali in hvalili tvojo moč.

22 Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil? Zakaj si
tako daleč proč od pomoči meni in od besed mojega
vpitja? 2 Oh moj Bog, jokam podnevi, toda ti me ne uslišiš
in v nočnem času in nisem tiho. 3 Toda ti si svet, oh ti, ki
naseljuješ Izraelove hvalnice. 4 Naši očetje so zaupali vate.
Zaupali so in si jih osvobodil. 5 Klicali so k tebi in so bili
osvobojeni. Zaupali so vate in niso bili zbegani. 6 Toda jaz
sem [škrlatni] črv in ne mož; graja ljudem in preziran od
ljudstva. 7 Vsi, ki me vidijo, se mi smejijo do norčevanja.
Namrdnejo ustnico [in] zmajujejo z glavo, rekoč: 8 »Zaupal
je v Gospoda, da ga bo osvobodil. Naj ga reši, glede na
to, da se je razveseljeval v njem.« 9 Toda ti si ta, ki me je
potegnil iz maternice. Oblikoval si mi zaupanje, ko sem bil
na prsih svoje matere. 10 Iz maternice sem bil vržen nate. Ti
si moj Bog od trebuha moje matere. 11 Ne bodi daleč od
mene, kajti stiska je blizu, kajti nikogar ni, da pomaga. 12
Obdalo me je mnogo bikov. Močni bašánski biki so me obdali
naokoli. 13 S svojimi gobci so zevali vame, kakor ropa željan
in rjoveč lev. 14 Izlit sem kakor voda in vse moje kosti so
izpahnjene. Moje srce je podobno vosku, stopljeno je v sredi
moje notranjosti. 15 Moja moč je izsušena kakor črepinja
in moj jezik se lepi k mojim čeljustim in ti si me privedel
v smrtni prah. 16 Kajti psi so me obdali. Zajel me je zbor
zlobnih. Prebodli so moje roke in moja stopala. 17 Vse svoje
kosti lahko razločim. Oni pa gledajo in strmijo vame. 18 Moje
obleke si razdeljujejo med seboj in za mojo suknjo so metali
žrebe. 19 Toda ti, oh Gospod, ne bodi daleč od mene. Oh

moja moč, hiti, da mi pomagaš. **20** Osvobodi mojo dušo pred mečem, mojo ljubljeno pred močjo psa. **21** Reši me pred levjimi usti, kajti uslišal si me pred rogovi samorogov. **22** Tvoje ime bom oznanjal svojim bratom. Na sredi skupnosti te bom hvalil. **23** Vi, ki se bojite Gospoda, hvalite ga, vsi vi, seme Jakobovo, proslavite ga, in bojte se ga, vsi vi, seme Izraelovo. **24** Kajti ni zaničeval niti preziral stiske stiskanih niti svojega obraza ni skrival pred njim; toda ko je klical k njemu, je slišal. **25** Moja hvala v veliki skupnosti bo o tebi. Svoje zaobljube bom izpolnil pred tistimi, ki se ga bojijo. **26** Krotki bodo jedli in bodo nasičeni. Hvalili bodo Gospoda [tisti], ki ga iščejo. Vaše srce bo živelo na veke. **27** Vsi konci zemlje se bodo spomnili in obrnili h Gospodu in vsa sorodstva narodov bodo oboževala pred teboj. **28** Kajti kraljestvo je Gospodovo in on je voditelj med narodi. **29** Vsi tisti, ki so na zemlji obilni, bodo jedli in oboževali. Vsi tisti, ki gredo dol v prah, se bodo poklonili pred njim, svoje lastne duše pa nihče ne more ohraniti žive. **30** Seme mu bo služilo; to bo šteto h Gospodu za rod. **31** Prišli bodo in oznanjali bodo njegovo pravičnost ljudem, ki bodo rojeni, da je on to storil.

23 Gospod je moj pastir, ne bom trpel pomanjkanja. **2** Napravlja mi, da se zleknem na zelenih pašnikih. Vodi me ob mirnih vodah. **3** Mojo dušo obnavlja. Zaradi svojega imena me vodi po stezah pravičnosti. **4** Da, čeprav hodim skozi dolino smrtne sence, se ne bom bal nobenega zla, kajti ti si z menoj; tvoja šiba in tvoja opora me tolažita. **5** Pred menoj pripravljaš mizo, v prisotnosti mojih sovražnikov. Mojo glavo maziliš z oljem, moja čaša prekipeva. **6** Zagotovo me bosta dobrota in usmiljenje spremljali vse dni mojega življenja, in v Gospodovi hiši bom prebival na veke.

24 Zemlja je Gospodova in njena polnost, zemeljski [krog] in tisti, ki prebivajo na njem. **2** Kajti utemeljil ga je na morjih in ga osnoval na tokovih. **3** Kdo se bo povzpel na Gospodovo goro? Ali kdo bo stal na njegovem svetem prostoru? **4** Kdor ima čiste roke in nedolžno srce, kdor svoje duše ni povzdignil k praznim rečem niti ni varljivo prisegel. **5** Prejel bo blagoslov od Gospoda in pravičnost od Boga rešitve svoje duše. **6** To je rod tistih, ki ga iščejo, ki iščejo tvoje obličje, oh Jakob. (Sela) **7** Vzdignite svoje glave, oh ve velika vrata in bodite dvignjene, ve večna vrata, in vstopil bo Kralj slave. **8** Kdo je to, Kralj slave? Gospod, močan in mogočen, Gospod, mogočen v bitki. **9** Vzdignite svoje glave, oh ve velika vrata, celó dvignite jih, ve večna vrata in vstopil bo Kralj slave. **10** Kdo je ta Kralj slave? Gospod nad bojevniki, on je Kralj slave. (Sela)

25 K tebi, oh Gospod, vzdigujem svojo dušo. **2** Oh moj Bog, jaz zaupam vate. Naj ne bom osramočen, naj moji sovražniki ne slavijo zmage nad menoj. **3** Da, naj ne bo osramočen nihče, ki čaka nate. Naj bodo osramočeni, ki se pregrešijo brez razloga. **4** Pokaži mi svoje poti, oh Gospod, úči me svojih stezá. **5** Vodi me v svoji resnici in me úči, kajti ti si Bog rešitve moje duše, nate čakam ves dan. **6** Spomni se, oh Gospod, svojih nežnih usmiljenj in svojih ljubečih skrbnosti, kajti bile so vedno, od davnine. **7** Ne spominjaj se grehov moje mladosti niti mojih prestopkov. Glede na svoje usmiljenje se me spominjaj zaradi svoje dobrote, oh Gospod. **8** Dober in pošten je Gospod, zato bo grešnike učil na poti. **9** Krotke bo usmerjal na sodbo in krotke bo učil svojo pot. **10** Vse Gospodove steze so usmiljenje in resnica do teh, ki se držijo njegove zaveze in njegovih pričevanj. **11** Zaradi svojega imena, oh Gospod, odpusti mojo krivičnost, kajti ta je velika. **12** Kakšen človek je ta, ki se boji Gospoda? Njega bo on učil na poti, ki jo bo on izbral. **13** Njegova duša bo prebivala sproščeno in njegovo seme bo podedovalo zemljo. **14** Gospodova skrivnost je s tistimi, ki se ga bojijo in pokazal jim bo svojo zavezo. **15** Moje oči so vedno v smeri Gospoda, kajti moja stopala bo on potegnil iz mreže. **16** Obrni se k meni in se me usmili, kajti zapuščen sem in prizadet. **17** Težave mojega srca so se povečale. O, osvobodi me iz moje stiske. **18** Poglej na mojo žalost in mojo bolečino in odpusti vse moje grehe. **19** Preudari moje sovražnike, kajti mnogo jih je in sovražijo me s krutim sovraštvom. **20** Oh varuj mojo dušo in me osvobodi. Naj ne bom osramočen, kajti svoje zaupanje polagam vate. **21** Naj me ohranjata neokrnjenost in poštenost, kajti jaz čakam nate. **22** Odkupi Izraela, oh Bog, iz vseh njegovih težav.

26 Sodi me, oh Gospod, kajti hodil sem v svoji neokrnjenosti. Zaupal sem tudi v Gospoda, zato ne bom zdrsnil. **2** Preišči me, oh Gospod in preizkusi me; preizkusi mojo notranjost in moje srce. **3** Kajti tvoja ljubeča skrbnost je pred mojimi očmi in hodil sem v tvoji resnici. **4** Nisem se usedal z domišljavimi osebami niti ne bom vstopal s hinavci. **5** Sovražil sem skupnost hudodelcev in z zlobnimi ne bom sedel. **6** V nedolžnosti si bom umival roke; tako bom hodil okoli tvojega oltarja, oh Gospod, **7** da bom lahko razglašal z glasom zahvaljevanja in pripovedoval o vseh tvojih čudovitih delih. **8** Gospod, ljubil sem prebivališče tvoje hiše in kraj, kjer prebiva tvoja čast. **9** Ne zbiraj moje duše z grešniki niti mojega življenja s krvoločnimi ljudmi. **10** V čigar rokah je vragolija, njihova desnica pa je polna podkupnin. **11** Toda kar se mene tiče, jaz bom hodil v svoji neokrnjenosti.

Odkupi me in bodi mi usmiljen. 12 Moje stopalo stoji na ravnem kraju. V skupnostih bom blagoslavljal Gospoda.

27 Gospod je moja svetloba in rešitev moje duše, koga bi se bal? Gospod je moč mojega življenja; pred kom bom prestrašen? 2 Kadar so prišli nadme zlobni, celó moji sovražniki in moji nasprotniki, da požro moje meso, so se spotaknili in padli. 3 Čeprav bi se zoper mene utaborila vojska, se moje srce ne bo balo. Četudi bi se zoper mene dvignila vojna, bom jaz pri tem zaupljiv. 4 Eno stvar sem želel od Gospoda, to hočem doseči, da bom lahko prebival v Gospodovi hiši vse dni svojega življenja, da zrem Gospodovo lepoto in da poizvedujem v njegovem templju. 5 Kajti v času stiske me bo skril v svojem paviljonu. Skril me bo v skrivnosti svojega šotorskega svetišča, postavil me bo na skalo. 6 Sedaj bo moja glava povzdignjena nad moje sovražnike okoli mene, zato bom v njegovem šotorskem svetišču daroval žrtvovanje radosti; pel bom, da, prepeval bom hvalnice Gospodu. 7 Poslušaj, oh Gospod, ko kličem s svojim glasom. Tudi nad menoj imej usmiljenje in mi odgovori. 8 Ko praviš: »Iščite moje obličje, « ti je moje srce reklo: »Tvoje obličje, Gospod, bom iskal.« 9 Ne skrivaj svojega obličja daleč od mene, svojega služabnika ne odslovi v jezi. Bil si moja pomoč; ne zapusti me niti se me ne odpovej, oh Bog rešitve moje duše. 10 Ko me moj oče in moja mati zapustita, potem me bo Gospod pobral. 11 Úči me svoje poti, oh Gospod in vodi me po ravni stezi, zaradi mojih sovražnikov. 12 Ne izroči me volji mojih sovražnikov, kajti krive priče so vstale zoper mene in takšni, ki izdihujejo krutost. 13 Oslabel sem, razen če sem veroval, da vidim Gospodovo dobroto v deželi živih. 14 Čakaj na Gospoda, bodi odločnega poguma in okrepil bo tvoje srce. Čakaj, pravim, na Gospoda.

28 K tebi hočem klicati, oh Gospod, moja skala, ne bodi molčeč do mene, da ne bi, če boš do mene molčeč, postal podoben tem, ki gredo dol v jamo. 2 Prisluhni glasu mojih ponižnih prošenj, ko kličem k tebi, ko svoje roke dvigujem k tvojemu svetemu oraklju. 3 Ne odtegni me proč z zlobnimi in z delavci krivičnosti, ki svojim bližnjim govorijo mir, toda v njihovih srcih je vragolija. 4 Daj jim glede na njihova dejanja in glede na zlobnost njihovih prizadevanj. Daj jim po delu njihovih rok, povrni jim njihovo plačilo. 5 Ker ne upoštevajo Gospodovih del niti delovanja njegovih rok, jih bo uničil in jih ne bo zgradil. 6 Blagoslovljen bodi Gospod, ker je uslišal glas mojih ponižnih prošenj. 7 Gospod je moja moč in moj ščit, moje srce je zaupalo vanj in pomagano mi je. Zato se moje srce silno razveseljuje in s svojo pesmijo ga bom hvalil. 8 Gospod je njihova moč in on je rešilna moč svojemu maziljencu. 9 Reši svoje ljudstvo in blagoslavljaj svojo dediščino, tudi pasi jih in dvigni jih na veke.

29 Dajajte Gospodu, oh vi mogočni, dajajte Gospodu slavo in moč. 2 Dajajte Gospodu slavo, primerno njegovemu imenu, obožujte Gospoda v lepoti svetosti. 3 Glas Gospodov je nad vodami. Bog slave grmi. Gospod je nad mnogimi vodami. 4 Glas Gospodov je močan, glas Gospodov je poln veličanstva. 5 Glas Gospodov lomi cedre, da, Gospod lomi libanonske cedre. 6 Dela jih tudi, da poskakujejo kakor tele, Libanon in Sirjón kakor mlad samorog. 7 Glas Gospodov razdeljuje plamene ognja. 8 Glas Gospodov trese divjino, Gospod trese kadéško divjino. 9 Glas Gospodov dela košutam, da povržejo in odkriva gozdove. V njegovem templju vsakdo govori o njegovi slavi. 10 Gospod sedi na potopu, da, Gospod sedi, Kralj na veke. 11 Gospod bo dal svojemu ljudstvu moč, Gospod bo svoje ljudstvo blagoslovil z mirom.

30 Povzdigoval te bom, oh Gospod, kajti dvignil si me in nisi storil, da se moji nasprotniki veselijo nad menoj. 2 Oh Gospod, moj Bog, klical sem k tebi in ti si me ozdravil. 3 Oh Gospod, mojo dušo si privedel iz groba. Ohranil si me živega, da ne bi šel dol v jamo. **(Sheol h7585)** 4 Prepevajte Gospodu, oh vi njegovi sveti in zahvaljujte se ob spominu njegove svetosti. 5 Kajti njegova jeza ostaja samo trenutek, v njegovi naklonjenosti je življenje. Jokanje lahko vztraja za [eno] noč, toda radost prihaja zjutraj. 6 V svojem uspevanju sem rekel: »Nikoli ne bom omajan.« 7 Gospod, po svoji naklonjenosti si storil, da moja gora trdno stoji. Skril si svoje obličje in sem bil zaskrbljen. 8 K tebi sem klical, oh Gospod in h Gospodu sem naredil ponižno prošnjo. 9 »Kakšna korist je v moji krvi, ko pojdem dol v jamo? Mar te bo hvalil prah? Bo ta oznanjal tvojo resnico? 10 Prisluhni, oh Gospod in usmili se me. Gospod, bodi moj pomočnik.« 11 Ti si zame obrnil moje žalovanje v ples. Odložil si mojo vrečevino in me opasal z veseljem, 12 z namenom, da lahko moja slava tebi poje hvalnico in ne bo molčeča. Oh Gospod, moj Bog, zahvaljeval se ti bom na veke.

31 Vate, oh Gospod, polagam svoje trdno upanje; naj ne bom nikoli osramočen, osvobodi me v svoji pravičnosti. 2 Nagni k meni svoje uho, naglo me osvobodi. Bodi moja čvrsta skala, za hišo obrambe, da me rešiš. 3 Kajti ti si moja skala in moja trdnjava, zato me vôdi zaradi svojega imena in me usmerjaj. 4 Potegni me iz mreže, ki so jo na skrivnem položili zame, kajti ti si moja moč. 5 V tvojo roko izročam svojega duha. Odkupil si me, oh Gospod, Bog resnice. 6 Sovražil sem tiste, ki se ozirajo za lažnivimi ničevostmi, toda

jaz zaupam v Gospoda. 7 Vesel bom in se radoval v tvojem usmiljenju, kajti preudaril si mojo težavo, v stiskah si spoznal mojo dušo 8 in me nisi zaprl v roko mojega sovražnika. Moja stopala si postavil na velik prostor. 9 Usmili se me, oh Gospod, kajti v stiski sem. Moje oko je použito z žalostjo, da, moja duša in moj trebuh. 10 Kajti moje življenje je iztrošeno z žalostjo in moja leta z vzdihovanjem. Moja moč slabi zaradi moje krivičnosti in moje kosti so použite. 11 Bil sem graja med vsemi svojimi sovražniki, toda še posebej med svojimi bližnjimi in strah svojim znancem. Tisti, ki so me videli zunaj, so pobegnili pred menoj. 12 Pozabljen sem, kakor je mrtev človek hitro pozabljen iz uma. Podoben sem razbiti posodi. 13 Kajti slišal sem obrekovanje mnogih. Strah je bil na vsaki strani. Medtem ko so se skupaj posvetovali zoper mene, so snovali, da vzamejo moje življenje. 14 Toda jaz sem zaupal vate, oh Gospod. Rekel sem: »Ti si moj Bog.« 15 Moji časi so v tvoji roki. Osvobodi me pred roko mojih sovražnikov in pred tistimi, ki me preganjajo. 16 Stôri, da tvoj obraz zasije nad tvojim služabnikom. Reši me zaradi svojega usmiljenja. 17 Naj ne bom osramočen, oh Gospod, kajti klical sem k tebi. Naj bodo zlobni osramočeni in naj bodo molče v grobu. (Sheol h7585) 18 Naj bodo utišane lažnive ustnice, ki ponosno in zaničljivo govorijo boleče stvari zoper pravičnega. 19 O, kako velika je tvoja dobrota, ki si jo prihranil za tiste, ki se te bojijo, ki si jo izvršil tistim, ki zaupajo vate pred človeškimi sinovi! 20 Pred ponosom ljudi jih boš skril v zatišju svoje prisotnosti. Pred prepirom jezikov jih boš skrivaj varoval v paviljonu. 21 Blagoslovljen bodi Gospod, kajti pokazal mi je svojo čudovito prijaznost v utrjenem mestu. 22 Kajti v svoji naglici sem rekel: »Iztrebljen sem izpred tvojih oči.« Vendar si slišal glas mojih ponižnih prošenj, ko sem klical k tebi. 23 Oh ljubite Gospoda, vsi vi njegovi sveti, kajti Gospod ohranja zveste in obilno nagrajuje tistega, ki ravna ponosno. 24 Bodite odločnega poguma in vaša srca bo okrepil vsem vam, ki upate v Gospoda.

32 Blagoslovljen je tisti, čigar prestopek je oproščen, čigar greh je pokrit. 2 Blagoslovljen je človek, ki mu Gospod ne pripisuje krivičnosti in v čigar duhu ni zvijače. 3 Ko sem molčal, so se moje kosti postarale zaradi mojega kričanja ves dan. 4 Kajti dan in noč je bila tvoja roka težka nad menoj. Moja vlažnost je obrnjena v poletno sušo. (Sela) 5 Priznal sem ti svoj greh in svoje krivičnosti nisem prikrival. Rekel sem: »Svoje prestopke bom priznal Gospodu, « in ti odpuščaš krivičnost mojega greha. (Sela) 6 Kajti tako bo k tebi molil vsak, kdor je bogaboječ, v času, ko se daješ najti. Zagotovo mu v poplavah velikih vodá oni ne bodo prišli blizu. 7 Ti si moje skrivališče, ohranil me boš pred stisko, naokoli me boš obdal s pesmimi osvoboditve. (Sela) 8 Poučil te bom in te učil na poti, po kateri boš šel. Usmerjal te bom s svojim očesom. 9 Ne bodite kakor konj ali kakor mula, ki nimata razumevanja, čigar gobca se mora držati z žvalo in uzdo, da se ti ne približata. 10 Mnoge bridkosti bodo zlobnemu, toda kdor zaupa v Gospoda, ga bo obdajalo usmiljenje. 11 Bodite veseli v Gospodu in veselite se, vi pravični. Vzklikajte od veselja vsi vi, ki ste iskreni v srcu.

33 Veselite se v Gospodu, oh vi pravični, kajti hvala je ljubka iskrenim. 2 Hvalite Gospoda s harfo, prepevajte mu s plunko in glasbilom desetih strun. 3 Prepevajte mu novo pesem, igrajte vešče z glasnim zvokom. 4 Kajti Gospodova beseda je pravilna in vsa njegova dela so narejena v resnici. 5 On ljubi pravičnost in sodbo. Zemlja je polna Gospodove dobrote. 6 Nebo je bilo narejeno z Gospodovo besedo in vsa njegova vojska z dihom njegovih ust. 7 Morske vode zbira skupaj kakor kup, globine shranjuje v skladiščih. 8 Naj se vsa zemlja boji Gospoda. Naj vsi prebivalci zemeljskega [kroga] stojijo v strahospoštovanju pred njim. 9 Kajti spregovoril je in bilo je narejeno, zapovedal je in je trdno stalo. 10 Gospod uničuje namere poganov. Načrte ljudstva dela brez učinka. 11 Gospodove namere ostanejo večno, misli njegovega srca vsem rodovom. 12 Blagoslovljen je narod, čigar Bog je Gospod in ljudstvo, ki ga je izbral za svojo lastno dediščino. 13 Gospod gleda z neba, ogleduje vse človeške sinove. 14 Iz kraja svojega prebivališča gleda na vse prebivalce zemlje. 15 Prav tako oblikuje njihova srca, preudarja vsa njihova dela. 16 Noben kralj ni rešen z množičnostjo vojske, mogočen človek ni osvobojen z veliko močjo. 17 Konj je jalova stvar za varnost niti s svojo veliko močjo ne bo nikogar osvobodil. 18 Glej, Gospodovo oko je nad temi, ki se ga bojijo, nad temi, ki upajo v njegovo usmiljenje, 19 da njihovo dušo osvobodi pred smrtjo in da jih v lakoti ohrani žive. 20 Naša duša čaka na Gospoda, on je naša pomoč in naš ščit. 21 Kajti naše srce se bo veselilo v njem, ker smo zaupali v njegovo sveto ime. 22 Naj bo tvoje usmiljenje na nas, oh Gospod, prav tako kakor mi zaupamo vate.

34 Ob vseh časih bom blagoslavljal Gospoda, njegova hvala bo nenehno na mojih ustih. 2 Moja duša bo storila svoje bahanje v Gospodu. Ponižni bodo o tem slišali in bodo veseli. 3 Oh poveličujte z menoj Gospoda in skupaj poveličujmo njegovo ime. 4 Iskal sem Gospoda in me je uslišal ter me osvobodil pred vsemi mojimi strahovi. 5 Pogledali so k njemu in bili ožarjeni in njihovi obrazi niso bili osramočeni. 6 Ta revež je zajokal in Gospod ga je uslišal ter

ga rešil pred vsemi njegovimi težavami. 7 Gospodov angel tabori okoli teh, ki se ga bojijo in jih osvobaja. 8 Oh okusite in vidite, da je Gospod dober. Blagoslovljen je človek, ki zaupa vanj. 9 Oh bojte se Gospoda, vi njegovi sveti, kajti nič ne manjka tem, ki se ga bojijo. 10 Mladim levom primanjkuje in trpijo lakoto, toda tistim, ki iščejo Gospoda, ne bo manjkala nobena dobra stvar. 11 Pridite, otroci, prisluhnite mi. Strahu Gospodovega vas bom učil. 12 Kakšen človek je tisti, ki želi življenje in ljubi mnoge dneve, da bi lahko videl dobro? 13 Zadržuj svoj jezik pred zlom in svoje ustnice od govorjenja zvijače. 14 Odidi od zla in delaj dobro, išči mir in ga zasleduj. 15 Gospodove oči so na pravičnih in njegova ušesa so odprta k njihovemu klicanju. 16 Gospodovo obličje je zoper te, ki delajo zlo, da z zemlje iztrebi spomin na njih. 17 Pravični kličejo in Gospod uslišuje ter jih osvobaja iz vseh njihovih stisk. 18 Gospod je blizu tem, ki so zlomljenega srca in rešuje takšne, ki so skesanega duha. 19 Mnoge so stiske pravičnega, toda Gospod ga osvobaja iz njih vseh. 20 Varuje vse njegove kosti niti ena izmed njih ni zlomljena. 21 Zlo bo pokončalo zlobnega in tisti, ki sovražijo pravične, bodo zapuščeni. 22 Gospod odkupuje dušo svojih služabnikov in nobeden od teh, ki zaupajo vanj, ne bo zapuščen.

35 Zagovarjaj mojo pravdo, oh Gospod, s temi, ki se prepirajo z menoj. Bori se zoper te, ki se borijo zoper mene. 2 Zgrabi za ščit in majhen ščit ter se dvigni v mojo pomoč. 3 Izvleci tudi sulico in zapri pot zoper tiste, ki me preganjajo. Moji duši reci: »Jaz sem rešitev tvoje duše.« 4 Naj bodo zbegani in osramočeni tisti, ki strežejo po moji duši. Naj bodo obrnjeni nazaj in privedeni v zmedenost tisti, ki snujejo mojo bolečino. 5 Naj bodo kakor pleve pred vetrom. Naj jih preganja Gospodov angel. 6 Naj bo njihova pot temna in spolzka in naj jih preganja Gospodov angel. 7 Kajti brez razloga so svojo mrežo skrili zame v jamo, ki so jo brez razloga izkopali za mojo dušo. 8 Naj nadenj nenadoma pride uničenje in naj ga ujame njegova mreža, ki jo je nastavil, naj pade v točno takšno uničenje. 9 Moja duša pa bo radostna v Gospodu, veselila se bo v njegovi rešitvi duše. 10 Vse moje kosti bodo rekle: » Gospod, kdo je podoben tebi, ki osvobajaš reveža pred tistim, ki je zanj premočan, da, reveža in pomoči potrebnega pred tistim, ki ga pleni?« 11 Vstale so krive priče, k moji obtožnici so položili stvari, ki jih nisem poznal. 12 Nagradili so me [z] zlom za dobro, do plenjenja moje duše. 13 Toda kar se mene tiče, ko so bili bolni, so bila moja oblačila vrečevina. Svojo dušo sem ponižal s postom in moja molitev se je vrnila v mojo lastno notranjost. 14 Vêdel sem se, kakor da je bil on moj prijatelj ali brat. Močno sem se sklonil kakor nekdo, ki žaluje za svojo materjo. 15 Toda v moji nadlogi so se veselili in se zbirali skupaj. Da, podleži so se zbirali zoper mene, pa tega nisem vedel, trgali so me in niso odnehali, 16 s hinavskimi zasmehovalci so na pojedinah s svojimi zobmi škripali nad menoj. 17 Gospod, doklej boš gledal? Mojo dušo reši pred njihovimi uničenji, mojo ljubljeno pred levi. 18 Zahvaljeval se ti bom v veliki skupnosti. Hvalil te bom med mnogimi ljudmi. 19 Naj se tisti, ki so moji sovražniki, ne veselijo krivično nad menoj niti naj ne mežikajo z očesom tisti, ki me sovražijo brez razloga. 20 Kajti ne govorijo miru, temveč snujejo varljive zadeve zoper tiste, ki so v deželi mirni. 21 Da, svoja usta so široko odprli proti meni in rekli: »Aha, aha, naše oko je to videlo.« 22 To si videl, oh Gospod. Ne molči. Oh Gospod, ne bodi daleč od mene. 23 Razvnemi se in prebudi se na mojo sodbo, celó za mojo zadevo, moj Bog in moj Gospod. 24 Sodi me, oh Gospod, moj Bog, glede na tvojo pravičnost in naj se ne veselijo nad menoj. 25 Naj ne pravijo v svojih srcih: »Ah, tako smo to želeli.« Naj ne pravijo: »Požrli smo ga.« 26 Naj bodo osramočeni in skupaj privedeni v zmedenost tisti, ki se veselijo ob moji bolečini. Naj bodo tisti, ki se poveličujejo zoper mene, oblečeni z nečastjo in sramoto. 27 Naj tisti, ki podpirajo mojo pravično zadevo, vzklikajo od veselja in bodo veseli. Da, naj nenehno govorijo: »Naj bo poveličan Gospod, ki ima veselje v uspevanju svojega služabnika.« 28 Moj jezik pa bo ves dan govoril o tvoji pravičnosti in o tvoji hvali.

36 Prestopek zlobnega znotraj mojega srca pravi, da pred njegovimi očmi ni Božjega strahu. 2 Kajti v svojih lastnih očeh si laska, dokler se ne najde njegova krivičnost, da je vreden sovraštva. 3 Besede iz njegovih ust so krivičnost in prevara. Prenehal je biti moder in delati dobro. 4 Na svoji postelji snuje vragolijo, postavlja se na pot, ki ni dobra, zla ne prezira. 5 Tvoje usmiljenje, oh Gospod, je v nebesih; in tvoja zvestoba sega do oblakov. 6 Tvoja pravičnost je podobna velikim goram, tvoje sodbe so zelo globokoumne. Oh Gospod, ti ohranjaš človeka in žival. 7 Kako odlična je tvoja ljubeča skrbnost, oh Bog! Zato človeški otroci svoje trdno upanje polagajo pod senco tvojih peruti. 8 Obilno bodo nasičeni z obiljem tvoje hiše in primoral jih boš piti iz reke svojih radosti. 9 Kajti s teboj je studenec življenja, v tvoji svetlobi bomo videli svetlobo. 10 Oh nadaljuj svoje ljubeče skrbnosti tem, ki te poznajo, in svojo pravičnost do iskrenih v srcu. 11 Naj proti meni ne pride stopalo ponosnega in naj me roka zlobnega ne odstrani. 12 Tam so padli delavci krivičnosti. Podrti so in ne bodo mogli vstati.

37 Ne razburjaj se zaradi hudodelnikov niti ne bodi nevoščljiv proti delavcem krivičnosti. 2 Kajti hitro bodo

posekani kakor trava in ovenijo kakor zeleno zelišče. 3 Zaupaj v Gospoda in delaj dobro, tako boš prebival v deželi in boš resnično nahranjen. 4 V Gospodu se tudi razveseljuj in dal ti bo želje tvojega srca. 5 Svojo pot izroči Gospodu, vanj tudi zaupaj in bo to napravil. 6 In tvojo pravičnost bo razjasnil kakor svetlobo in tvojo sodbo kakor poldan. 7 Počivaj v Gospodu in potrpežljivo čakaj nanj. Ne razburjaj se zaradi tistega, ki na svoji poti uspeva, zaradi človeka, ki povzroči, da se zgodijo zlobni naklepi. 8 Odnehaj z jezo in zapusti bes. Ne razburjaj se na kakršenkoli način, da bi delal zlo. 9 Kajti hudodelci bodo iztrebljeni, toda tisti, ki čakajo na Gospoda, bodo podedovali zemljo. 10 Kajti še kratek čas in zlobnega ne bo. Da, marljivo boš preudaril njegov kraj in ga ne bo. 11 Toda krotki bodo podedovali zemljo in razveseljevali se bodo v obilju miru. 12 Zlobni spletkari zoper pravičnega in proti njemu škripa s svojimi zobmi. 13 Gospod se mu bo posmehoval, kajti vidi, da prihaja njegov dan. 14 Zlobni so izvlekli meč in napeli svoj lok, da podrejo revnega in pomoči potrebnega in da pobijejo tiste, ki so iskrenega vedênja. 15 Njihov meč bo predrl njihovo lastno srce in njihovi loki bodo zlomljeni. 16 Nekaj, kar ima pravičen človek, je bolje kakor bogastva mnogih zlobnih. 17 Kajti lakti zlobnih bodo zlomljeni, toda Gospod podpira pravičnega. 18 Gospod pozna dneve iskrenih in njihova dediščina bo na veke. 19 V hudem času ne bodo osramočeni in v dneh lakote bodo nasičeni. 20 Toda zlobni bodo propadli in Gospodovi sovražniki bodo kakor tolšča jagnjet. Použiti bodo, použiti bodo v dimu. 21 Zlobni si izposoja, pa ne vrača, toda pravični izkazuje usmiljenje in daje. 22 Kajti tisti, ki bodo od njega blagoslovljeni, bodo podedovali zemljo. Tisti, ki bodo od njega prekleti, pa bodo iztrebljeni. 23 Koraki dobrega moža so odrejeni po Gospodu in on se razveseljuje v njegovi poti. 24 Čeprav pade, ne bo popolnoma podrt, kajti Gospod ga podpira s svojo roko. 25 Bil sem mlad, sedaj pa sem star, vendar nisem videl pravičnega zapuščenega niti njegove potomce prosjačiti kruha. 26 Vedno je usmiljen in posoja in njegovo seme je blagoslovljeno. 27 Odidi od zla in delaj dobro in prebivaj na vékomaj. 28 Kajti Gospod ljubi sodbo in ne zapušča svojih svetih; ohranjeni so za vedno, toda seme hudobnega bo iztrebljeno. 29 Pravični bo podedoval deželo in za vedno prebival v njej. 30 Usta pravičnega govorijo modrost in njegov jezik govori o sodbi. 31 Postava njegovega Boga je v njegovem srcu niti eden izmed njegovih korakov ne bo zdrsnil. 32 Zlobni opazuje pravičnega in išče, da ga pokonča. 33 Gospod ga ne bo prepustil v njegovo roko niti ga ne bo obsodil, ko je sojen. 34 Čakaj na Gospoda, drži se njegove poti in povišal te bo, da podeduješ deželo. Ko so zlobni iztrebljeni, boš ti to videl. 35 Videl sem zlobnega v veliki moči in razprostirati se kakor zeleno lovorjevo drevo. 36 Vendar je preminil in glej, ni ga bilo. Da, iskal sem ga, toda ni ga bilo najti. 37 Zapomni si popolnega človeka in glej iskrenega, kajti konec tega človeka je mir. 38 Toda prestopniki bodo skupaj uničeni in konec zlobnih bo iztrebljen. 39 Toda rešitev duš pravičnih je od Gospoda, on je njihova moč v času stiske. 40 Gospod jim bo pomagal in jih osvobodil. Osvobodil jih bo pred zlobnim in jih rešil, ker oni zaupajo vanj.

38 Oh Gospod, ne oštevaj me v svojem besu niti me ne karaj v svojem silnem nezadovoljstvu. 2 Kajti tvoje puščice trdno tičijo v meni in tvoja roka me boleče pritiska. 3 Zaradi tvoje jeze na mojem mesu ni zdravja niti ni v mojih kosteh zaradi mojega greha nobenega počitka. 4 Kajti moje krivičnosti so presegle mojo glavo, kakor težko breme so zame pretežke. 5 Moje rane zaudarjajo in so okužene zaradi moje nespametnosti. 6 Zaskrbljen sem, silno sem sklonjen, ves dan hodim in žalujem. 7 Kajti moja ledja so napolnjena z gnusno boleznijo in zdravja ni na mojem mesu. 8 Slaboten sem in boleče zlomljen, vpil sem zaradi nemira v svojem srcu. 9 Gospod, pred teboj je vse moje hrepenenje in moje stokanje ni skrito pred teboj. 10 Moje srce trepeta, moja moč me zapušča. Glede svetlobe mojih oči, je tudi ta odšla od mene. 11 Moji ljubi in moji prijatelji stojijo daleč stran od moje rane in moji sorodniki stojijo daleč stran. 12 Tudi tisti, ki mi strežejo po življenju, zame postavljajo zanke in tisti, ki iščejo mojo bolečino, govorijo pogubne stvari in si ves dan domišljajo prevare. 13 Toda jaz, kakor gluh človek, nisem slišal in bil sem nem človek, ki ne odpira svojih ust. 14 Tako sem bil človek, ki ne sliši in v čigar ustih ni opominov. 15 Kajti vate zaupam, oh Gospod, ti boš uslišal, oh Gospod, moj Bog. 16 Kajti rekel sem: » Usliši me, da se ne bi sicer veselili nad menoj. Ko moje stopalo zdrsuje, se poveličujejo proti meni.« 17 Kajti pripravljen sem, da se zaustavim in moja bridkost je nenehno pred menoj. 18 Kajti oznanil bom svojo krivičnost, žalosten bom zaradi svojega greha. 19 Toda moji sovražniki so živi in oni so močni, in tisti, ki me krivično sovražijo, so pomnoženi. 20 Tudi tisti, ki vračajo zlo za dobro, so moji nasprotniki, ker sledim stvari, ki je dobra. 21 Ne zapusti me, oh Gospod. Oh moj Bog, ne bodi daleč od mene. 22 Podvizaj se, da mi pomagaš, oh Gospod, rešitev moje duše.

39 Rekel sem: »Pazil bom na svoje poti, da ne bom grešil s svojim jezikom. Ko bo zlobni pred menoj, bom svoja usta držal z uzdo.« 2 Bil sem nem s tišino, molčal sem, celó

pred dobrim in moja bridkost je bila razvneta. 3 Moje srce je bilo vroče znotraj mene, medtem ko sem razglabljal, je zagorel ogenj, potem sem spregovoril s svojim jezikom: 4 » Gospod, daj mi spoznati moj konec in mero mojih dni, kolikšna je, da lahko spoznam, kako slaboten sem. 5 Glej, moje dneve si naredil kakor dlan in moja starost je kakor nič pred teboj. Resnično, vsak človek v svojem najboljšem stanju je povsem ničevost.« (Sela) 6 Zagotovo vsak človek hodi v prazni podobi, zagotovo so zaman vznemirjeni. Kopiči bogastva, pa ne ve, kdo jih bo pobral. 7 In sedaj, Gospod, kaj [naj] pričakujem? Moje upanje je v tebi. 8 Osvobodi me pred vsemi mojimi prestopki. Ne naredi me [za] grajo nespametnim. 9 Bil sem nem, svojih ust nisem odprl, ker si ti to storil. 10 Umakni svoj udarec proč od mene. Použit sem z zamahom tvoje roke. 11 Kadar za krivičnost z grajanjem korigiraš človeka, storiš, da njegova lepota shira kakor molj. Zagotovo je vsak človek ničevost. (Sela) 12 Usliši mojo molitev, oh Gospod in pazljivo prisluhni mojemu vpitju; ob mojih solzah ne molči. Kajti jaz sem tujec s teboj in začasni prebivalec, kakor so bili vsi moji očetje. 13 Oh prizanesi mi, da lahko obnovim moč, preden grem naprej in ne bom več.

40 Potrpežljivo sem čakal na Gospoda in on se je nagnil k meni ter slišal moj klic. 2 Privedel me je tudi iz strašne jame, ven iz blatnega ila in moja stopala je postavil na skalo in utrdil moje korake. 3 V moja usta je položil novo pesem, celó hvalo našemu Bogu. Mnogi bodo to videli ter se bali in bodo zaupali v Gospoda. 4 Blagoslovljen je tisti človek, ki svoje trdno upanje postavlja [v] Gospoda in ne spoštuje ponosnega niti takšnega, ki odvrača k lažem. 5 Mnoga, oh Gospod, moj Bog, so tvoja čudovita dela, ki si jih storil in tvoje misli, ki so do nas, ne morejo biti po vrsti izračunane k tebi. Če želim oznaniti in govoriti o njih, jih je več, kakor jih je mogoče prešteti. 6 Klavne daritve in darovanja si nisi zaželel, odprl si mi ušesa. Žgalne daritve in daritve za greh nisi zahteval. 7 Potem sem rekel: »Glej! Prihajam. V zvezku knjige je zapisano o meni, 8 veselim se, da izpolnim tvojo voljo, oh moj Bog. Da, tvoja postava je znotraj mojega srca. 9 Oznanjal sem pravičnost v veliki skupnosti. Glej, svojih ustnic nisem zadrževal, oh Gospod, ti veš. 10 Tvoje pravičnosti nisem skrival v svojem srcu; oznanjal sem tvojo zvestobo in tvojo rešitev duše. Tvoje ljubeče skrbnosti in tvoje resnice nisem prikrival pred veliko skupnostjo. 11 Svojih nežnih usmiljenj ne zadržuj pred menoj, oh Gospod. Naj me nenehno varujeta tvoja ljubeča skrbnost in tvoja resnica. 12 Kajti obkrožila so me brezštevilna zla, polastile so se me moje krivičnosti, tako da nisem zmožen pogledati kvišku. Več jih je kakor las moje glave, zato mi peša srce. 13 Bodi vesel, oh Gospod, da me osvobodiš. Oh Gospod, podvizaj se, da mi pomagaš. 14 Naj bodo hkrati osramočeni in zbegani, ki strežejo po moji duši, da jo uničijo. Naj bodo odgnani nazaj in osramočeni tisti, ki mi želijo zlo. 15 Naj bodo zapuščeni, za nagrado njihove sramote, ki mi pravijo: ›Aha, aha.‹ 16 Naj se vsi tisti, ki te iščejo, razveselijo in bodo veseli v tebi. Naj tisti, ki ljubijo tvojo rešitev duše, nenehno govorijo: ›Poveličan bodi, Gospod.‹ 17 Toda jaz sem ubog in pomoči potreben, vendarle Gospod misli name. Ti si moja pomoč in moj osvoboditelj; ne mudi se, oh moj Bog.«

41 Blagoslovljen je, kdor misli na ubogega. Gospod ga bo osvobodil v času stiske. 2 Gospod ga bo varoval in ga ohranil živega in blagoslovljen bo na zemlji in ti ga nočeš izročiti volji njegovih sovražnikov. 3 Gospod ga bo okrepil na postelji slabljenja. Zamenjal boš vso njegovo posteljo v njegovi bolezni. 4 Rekel sem: » Gospod, bodi mi usmiljen. Ozdravi mojo dušo, kajti grešil sem zoper tebe.« 5 Moji sovražniki zlobno govorijo o meni: »Kdaj bo umrl in njegovo ime izgine?« 6 Če pride, da me vidi, govori prazne reči. Njegovo srce k sebi zbira krivičnost; ko hodi proč od bivališča, to pripoveduje. 7 Vsi, ki me sovražijo, skupaj šepetajo zoper mene, zoper mene snujejo mojo bolečino. 8 Zla bolezen, pravijo, se ga trdno drži, in sedaj, ko leži, ne bo več vstal. 9 Da, moj lastni zaupni prijatelj, v katerega sem zaupal, ki je jedel od mojega kruha, je dvignil svojo peto zoper mene. 10 Toda ti, oh Gospod, mi bodi usmiljen in me dvigni, da jim lahko poplačam. 11 Po tem spoznam, da me ti podpiraš, ker moj sovražnik ne slavi zmage nad menoj. 12 Kar se mene tiče, me podpiraš v moji neokrnjenosti in me postavljaš pred svoje obličje na veke. 13 Blagoslovljen bodi Gospod, Izraelov Bog, od večnosti in do večnosti. Amen in Amen.

42 Kakor jelen hlepi za vodnimi potoki, tako moja duša hrepeni po tebi oh Bog. 2 Mojo dušo žeja po Bogu, po živem Bogu. Kdaj bom prišel in se pojavil pred Bogom? 3 Moje solze so mi bile hrana dan in noč, medtem ko mi nenehno pravijo: »Kje je tvoj Bog?« 4 Ko se spominjam teh besed, v sebi izlivam svojo dušo, kajti odšel sem z množico, z njimi sem šel k Božji hiši, z glasom radosti in hvale, z množico, ki je praznovala sveti dan. 5 Zakaj si potrta, oh moja duša? In zakaj si vznemirjena v meni? Upaj v Boga, kajti še ga bom hvalil zaradi pomoči njegovega obličja. 6 Oh moj Bog, moja duša je v meni potrta, zatorej se te spominjam iz jordanske in hermonske dežele, s hriba Micár. 7 Brezno kliče breznu ob zvoku tvojih vodnih tornadov.

Vsi tvoji valovi in tvoji veliki valovi so šli čezme. 8 Vendar bo Gospod podnevi zapovedal svoji ljubeči skrbnosti in ponoči bo njegova pesem z menoj in moja molitev k Bogu mojega življenja. 9 Rekel bom Bogu, svoji skali: »Zakaj si me pozabil? Zakaj hodim in žalujem zaradi sovražnikovega zatiranja?« 10 Kakor z mečem v moje kosti me grajajo moji sovražniki, medtem ko mi vsak dan pravijo: »Kje je tvoj Bog?« 11 Zakaj si potrta, oh moja duša? In zakaj si vznemirjena znotraj mene? Upaj v Boga, kajti še bom hvalil njega, ki je zdravje mojega obličja in moj Bog.

43 Sodi me, oh Bog in zagovarjaj mojo pravdo proti brezbožnemu narodu. Oh osvobodi me pred varljivim in nepravičnim človekom. 2 Kajti ti si Bog moje moči. Zakaj me zavračaš? Zakaj hodim in žalujem zaradi sovražnikovega zatiranja? 3 Oh pošlji svojo svetlobo in svojo resnico, naj me vodita; naj me privedeta k tvoji sveti gori in k tvojim šotorskim svetiščem. 4 Potem bom stopil k Božjemu oltarju, k Bogu moje silne radosti; da, na harfo te bom hvalil, oh Bog, moj Bog. 5 Zakaj si potrta, oh moja duša? In zakaj si vznemirjena znotraj mene? Upaj v Boga, kajti še bom hvalil njega, ki je zdravje mojega obličja in moj Bog.

44 S svojimi ušesi smo slišali, oh Bog, naši očetje so nam povedali, kakšno delo si storil v njihovih dneh, v davnih časih. 2 Kako si s svojo roko napodil pogane in naselil njih; kako si prizadel ljudstvo in jih pregnal. 3 Kajti dežele niso prejeli v posest s svojim lastnim mečem niti jih ni rešil njihov lastni laket, temveč tvoja desnica in tvoj laket in svetloba tvojega obličja, ker imaš do njih naklonjenost. 4 Ti si moj Kralj, oh Bog, zapovej osvoboditve za Jakoba. 5 S teboj bomo podrli svoje sovražnike. S tvojim imenom bomo pomendrali te, ki se dvigujejo zoper nas. 6 Kajti ne bom zaupal v svoj lok niti me ne bo rešil moj meč. 7 Toda ti si nas rešil pred našimi sovražniki in osramotil tiste, ki so nas sovražili. 8 Z Bogom se bahamo ves dan in tvoje ime hvalimo na veke. (Sela) 9 Toda ti si nas zavrgel in nas izročil v sramoto, in z našimi vojskami ne greš naprej. 10 Delaš nas, da se pred sovražnikom obračamo nazaj, in tisti, ki nas sovražijo, plenijo zase. 11 Izročil si nas kakor ovce, določene za hrano in razkropil si nas med pogane. 12 Zastonj prodajaš svoje ljudstvo in svojega bogastva ne povečuješ z njihovo ceno. 13 Delaš nas [za] grajo našim sosedom, norčevanje in posmeh tem, ki so okoli nas. 14 Delaš nas [za] tarčo posmeha med pogani, zmajevanje z glavo med ljudstvom. 15 Moja zmedenost je nenehno pred menoj in pokrila me je sramota mojega obraza 16 zaradi glasu tistega, ki me graja in preklinja zaradi sovražnika in maščevalca. 17 Vse to je prišlo nad nas, vendar te nismo pozabili niti s tvojo zavezo nismo ravnali napačno. 18 Naše srce se ni obrnilo niti se naši koraki niso nagnili s tvoje poti, 19 čeprav si nas boleče zlomil na kraju zmajev in nas pokril s smrtno senco. 20 Če smo pozabili ime svojega Boga ali iztegnili roke k tujemu bogu, 21 mar Bog tega ne bo razpoznal? Kajti on pozna skrivnosti srca. 22 Da, zaradi tebe smo pobijani ves dan, imajo nas kakor ovce za zakol. 23 Zbudi se, zakaj spiš, oh Gospod? Vstani, ne zavrzi nas za vedno. 24 Zakaj skrivaš svoj obraz in pozabljaš našo stisko in naše zatiranje? 25 Kajti naša duša je sklonjena v prah, naš trebuh se lepi na zemljo. 26 Vstani za našo pomoč in nas odkupi zaradi svojih usmiljenj.

45 Moje srce narekuje dobro stvar, govorim o zadevah, ki sem jih storil glede kralja, moj jezik je pero veščega pisca. 2 Pravičnejši si od človeških otrok, na tvoje ustnice je izlita milost, zato te je Bog blagoslovil na veke. 3 Ob svoje stegno opaši svoj meč, oh najbolj mogočni, s svojo slavo in svojim veličanstvom. 4 V svojem veličanstvu uspešno jahaj zaradi resnice, krotkosti in pravičnosti, in tvoja desnica te bo učila strašnih stvari. 5 Tvoje puščice so ostre v srcu kraljevih sovražnikov, s čimer ljudstvo pade pod teboj. 6 Tvoj prestol, oh Bog, je na veke vekov, žezlo tvojega kraljestva je žezlo pravičnosti. 7 Ljubiš pravičnost in sovražiš zlobnost, zato te je Bog, tvoj Bog, mazilil z oljem veselja nad tvojimi tovariši. 8 Vse tvoje obleke dišijo po miri in aloji ter kasiji iz slonokoščenih palač, s čimer so te storili veselega. 9 Kraljeve hčere so bile med tvojimi častitljivimi ženskami. Na tvoji desnici je stala kraljica v zlatu iz Ofírja. 10 Prisluhni, oh hči in preudari ter nagni svoje uho, pozabi tudi svoje lastno ljudstvo in hišo svojega očeta, 11 tako bo kralj silno hrepenel [po] tvoji lepoti, kajti on je tvoj Gospod in obožuj ga. 12 Tirska hči bo tam z darilom; celó bogati izmed ljudstva bodo milo prosili tvoje naklonjenosti. 13 Kraljeva hči je vsa veličastna v notranjosti. Njeno oblačilo je iz vézenega zlata. 14 H kralju bo privedena v oblačilu iz vezenine. Device, njene družabnice, ki ji sledijo, bodo privedene k tebi. 15 Privedene bodo z veseljem in radovanjem, vstopile bodo v kraljevo palačo. 16 Namesto tvojih očetov bodo tvoji otroci, ki jih lahko storiš [za] prince po vsej zemlji. 17 Tvojemu imenu bom storil, da se [ga] bo spominjalo v vseh rodovih, zato te bo ljudstvo hvalilo na veke vekov.

46 Bog je naše zatočišče in moč, v stiski zelo navzoča pomoč. 2 Zato se ne bomo bali, četudi se bo zemlja odstranila in četudi bodo gore odnesene v sredo morja. 3 Četudi njegove vode bučijo in so vzburkane, četudi se z naraščanjem le-teh tresejo gore. (Sela) 4 Tam je reka,

katere vodni tokovi bodo razveselili Božje mesto, sveti kraj šotorskih svetišč Najvišjega. 5 Bog je v njegovi sredi, le-to ne bo omajano. Bog mu bo pomagal in to prav zgodaj. 6 Pogani so besneli, kraljestva so bila premaknjena. Izustil je svoj glas, zemlja se je stopila. 7 Gospod nad bojevniki je z nami, Bog Jakobov je naše zatočišče. (Sela) 8 Pridite, glejte Gospodova dela, kakšna opustošenja je storil na zemlji. 9 Vojnam dela, da se končajo do konca zemlje, lomi lok in sulico preseka na dvoje, bojni voz zažiga v ognju. 10 Bodite mirni in védite, da sem jaz Bog. Povišan bom med pogani, povišan bom na zemlji. 11 Gospod nad bojevniki je z nami, Bog Jakobov je naše zatočišče. (Sela)

47 Oh ploskajte [s] svojimi rokami, vsa ljudstva, vzklikajte Bogu z glasom zmagoslavja. 2 Kajti Gospod, najvišji, je strašen, on je veliki Kralj nad vso zemljo. 3 Ljudstva bo podjarmil pod nas in narode pod naša stopala. 4 Izbral nam bo našo dediščino, odličnost Jakoba, ki ga je ljubil. (Sela) 5 Bog se je dvignil z vzklikom, Gospod z zvokom šofarja. 6 Prepevajte hvalnice Bogu, prepevajte hvalnice. Prepevajte hvalnice našemu Kralju, prepevajte hvalnice. 7 Kajti Bog je Kralj vse zemlje. Prepevajte hvalnice z razumevanjem. 8 Bog kraljuje nad pogani. Bog sedi na prestolu svoje svetosti. 9 Princi ljudstva so se zbrali skupaj, celó ljudstvo Abrahamovega Boga, kajti ščiti zemlje pripadajo Bogu, on je silno vzvišen.

48 Velik je Gospod in silno bodi hvaljen v mestu našega Boga, na gori njegove svetosti. 2 Lepa zaradi lege, radost celotne zemlje, je gora Sion na straneh severa, mesto vélikega Kralja. 3 Bog je v njenih palačah razpoznan za zatočišče. 4 Kajti, glej, kralji so bili zbrani, skupaj so šli mimo. 5 Videli so to in tako so se čudili; bili so vznemirjeni in odhiteli. 6 Tam sta jih prevzela strah in bolečina kakor žensko v porodnih mukah. 7 Z vzhodnikom lomiš ladje iz Taršíša. 8 Kakor smo slišali, tako smo videli v mestu Gospoda nad bojevniki, v mestu svojega Boga. Bog ga bo utrdil na veke. (Sela) 9 Premišljevali smo o tvoji ljubeči skrbnosti, oh Bog, v sredi tvojega templja. 10 Glede na tvoje ime, oh Bog, taka je tvoja hvala do koncev zemlje. Tvoja desnica je polna pravičnosti. 11 Naj se gora Sion veseli, naj bodo Judove hčere radostne zaradi tvojih sodb. 12 Hodite okoli Siona in ga obhodite, štejte njegove stolpe. 13 Dobro označite njegove branike, opazujte njegove palače, da boste to lahko pripovedovali naslednjemu rodu. 14 Kajti ta Bog je naš Bog na veke vekov. On bo naš vodnik celó do smrti.

49 Poslušajte to, vsa ve ljudstva, pazljivo prisluhnite, vsi vi prebivalci sveta, 2 tako nizki kakor visoki, bogati in revni skupaj. 3 Moja usta bodo govorila o modrosti in premišljevanje mojega srca bo o spoznanju. 4 Svoje uho bom nagnil k prispodobi. Svoje mračne izjave bom razkrival na harfi. 5 Zakaj naj bi se bal v dneh zla, ko me bo obdala krivičnost mojih petá? 6 Tisti, ki zaupajo v svoje premoženje in se bahajo z množino svojih bogastev, 7 nihče izmed njih ne more odkupiti svojega brata na kakršenkoli način niti Bogu dati odkupnine zanj 8 (kajti odkupitev njihove duše je dragocena in primanjkuje na veke), 9 da naj bi mirno živel na veke in ne videl trohnobe. 10 Kajti vidi, da modri možje umrejo, prav tako se pogubita bedak in brutalna oseba in svoje premoženje zapustita drugim. 11 Njihova notranja misel je, da bodo svoje hiše ohranili na veke in svoja bivališča za vse rodove; svoja zemljišča imenujejo po svojih imenih. 12 Kljub temu človek, ki je v časti, ne ostane; podoben je živalim, ki poginejo. 13 Ta njihova pot je njihova neumnost, vendar njihovo potomstvo odobrava njihove izjave. (Sela) 14 Kakor ovce so položeni v grob; z njimi se bo hranila smrt in iskreni bodo zjutraj imeli nad njimi oblast in njihova lepota bo požrta v grobu, proč od njihovega bivanja. **(Sheol h7585)** 15 Toda Bog bo mojo dušo odkupil iz oblasti groba, kajti sprejel me bo. (Sela) **(Sheol h7585)** 16 Ne boj se, kadar nekdo bogatí, ko se slava njegove hiše množí, 17 kajti ko umre, ne bo ničesar odnesel. Njegova slava se ne bo spustila za njim. 18 Čeprav je, medtem ko je živel, blagoslavljal svojo dušo – ljudje te bodo hvalili, ko delaš dobro sebi. 19 Šel bo k rodu svojih očetov; oni nikoli ne bodo videli svetlobe. 20 Človek, ki je v časti, pa ne spoznava, je podoben živalim, ki poginejo.

50 Mogočen Bog, celó Gospod, je spregovoril in poklical zemljo od sončnega vzhoda do njegovega zahoda. 2 S Siona, popolne lepote, je zasijal Bog. 3 Naš Bog bo prišel in ne bo molčal. Ogenj bo požiral pred njim in okoli njega bo zelo viharno. 4 Klical bo k nebesom od zgoraj in k zemlji, da bo lahko sodil svoje ljudstvo. 5 »Zberite k meni moje svete, tiste, ki so z žrtvijo sklenili zavezo z menoj.« 6 Nebesa bodo oznanjala njegovo pravičnost, kajti sam Bog je sodnik. (Sela) 7 »Poslušaj, oh moje ljudstvo in govoril bom, oh Izrael in pričeval bom zoper tebe. Jaz sem Bog, celó tvoj Bog. 8 Ne bom te grajal zaradi tvojih klavnih daritev ali tvojih žgalnih daritev, da so bile nenehno pred menoj. 9 Iz tvoje hiše ne bom vzel nobenega bikca niti kozlov iz tvojih staj. 10 Kajti vsaka gozdna žival je moja in živina na tisočêrih hribih. 11 Poznam vso gorsko perjad in divje poljske živali so moje. 12 Če bi bil lačen, ti ne bi povedal, kajti zemeljski [krog] je moj in njegova polnost. 13 Mar bom jedel meso bikov ali pil kri koz? 14 Bogu daruj zahvaljevanje in svoje zaobljube izpolni Najvišjemu. 15 Obrni se k meni v dnevu stiske, osvobodil te

bom in ti me boš proslavil.« 16 Toda zlobnemu Bog govori:
»Kaj delaš, da oznanjaš moje zakone ali da v svoja usta
jemlješ mojo zavezo? 17 Ker sovražiš poučevanje in moje
besede zavračaš za seboj. 18 Ko vidiš tatu, se strinjaš z
njim in si postal soudeleženec z zakonolomci. 19 Svoja usta
izročaš v zlo in tvoj jezik snuje prevaro. 20 Sediš in govoriš
zoper svojega brata, obrekuješ sina svoje matere. 21 Te
stvari si storil, jaz pa sem molčal. Mislil si, da sem bil povsem
takšen kakor ti. Toda grajal te bom in jih v vrsti postavil pred
tvoje oči. 22 Torej preudarite to, vi, ki pozabljate Boga, da vas
ne bom raztrgal na koščke in nikogar ne bo, da osvobodi. 23
Kdorkoli daruje hvalo, me poveličuje in tistemu, ki pravilno
ureja svoje vedênje, bom pokazal Božjo rešitev duše.«

51 Usmili se me, oh Bog, glede na svojo ljubečo skrbnost,
glede na množino svojih nežnih usmiljenj izbriši moje
prestopke. 2 Temeljito me operi moje krivičnosti in me očisti
mojega greha. 3 Kajti priznavam svoje prestopke in moj greh
je vedno pred menoj. 4 Zoper tebe, tebe samega, sem grešil
in storil to zlo v tvojem pogledu, da bi bil ti lahko opravičen,
kadar spregovoriš in bil čist, kadar sodiš. 5 Glej, oblikovan
sem bil v krivičnosti in v grehu me je spočela moja mati. 6
Glej, želiš resnico v notranjih delih in na skritem delu mi
boš storil, da spoznam modrost. 7 Očisti me z izopom in
bom čist. Umij me in bom bolj bel kakor sneg. 8 Daj mi
slišati radost in veselje, da se kosti, ki si jih zlomil, lahko
veselijo. 9 Svoj obraz skrij pred mojimi grehi in izbriši vse
moje krivičnosti. 10 Ustvari v meni čisto srce, oh Bog, in
prenovi pravega duha v meni. 11 Ne zavrzi me izpred svoje
prisotnosti in svojega svetega duha ne vzemi od mene. 12
Obnovi mi radost svoje rešitve duše in s svojim voljnim
duhom me podpiraj. 13 Potem bom prestopnike učil tvojih
poti in grešniki bodo spreobrnjeni k tebi. 14 Osvobodi me
pred krivdo prelitja krvi, oh Bog, ti Bog rešitve moje duše
in moj jezik bo na glas prepeval o tvoji pravičnosti. 15 Oh
Gospod, odpri moje ustnice in moja usta bodo naznanila
tvojo hvalo. 16 Kajti ne želiš si klavne daritve, sicer bi ti jo dal.
Ne razveseljuješ se v žgalni daritvi. 17 Božje klavne daritve
so zlomljen duh. Zlomljenega in skesanega srca, oh Bog, ne
boš preziral. 18 Po svoji dobri volji stôri dobro Sionu, pozidaj
jeruzalemske zidove. 19 Potem boš zadovoljen s klavnimi
daritvami pravičnosti, z žgalno daritvijo in popolno žgalno
daritvijo. Potem bodo na tvojem oltarju darovali bikce.

52 Zakaj se bahaš z vragolijo, oh mogočen človek? Božja
dobrota vztraja nenehno. 2 Tvoj jezik snuje vragolije,
kakor ostra britev, ki dela varljivo. 3 Bolj ljubiš zlo kakor
dobro in laganje bolj kakor govoriti pravičnost. (Sela) 4
Ljubiš vse lakomne besede, oh ti varljiv jezik. 5 Bog te bo
prav tako uničil za vedno, odvedel te bo stran in izpulil iz
tvojega prebivališča in izkoreninil iz dežele živih. (Sela) 6
Tudi pravični bodo videli in se bali ter se mu posmehovali: 7
»Glej! To je človek, ki ni storil Boga [za] svojo moč, temveč
je zaupal v obilje svojega bogastva in se okrepil v svoji
zlobnosti.« 8 Toda jaz sem podoben zeleni oljki v Božji hiši.
V Božje usmiljenje zaupam na veke vekov. 9 Hvalil te bom
na veke, ker si ti to storil in čakal bom na tvoje ime, kajti to je
dobro pred tvojimi svetimi.

53 Bedak je rekel v svojem srcu: »Ni Boga.« Izprijeni so
in storili so gnusno krivičnost, nikogar ni, ki dela dobro.
2 Bog je pogledal z neba na človeške otroke, da vidi, če so
bili katerikoli, ki so razumeli, ki so iskali Boga. 3 Vsak izmed
njih se je vrnil. Vsi skupaj so postali umazani; nikogar ni, ki
dela dobro, ne, niti enega ni. 4 Mar delavci krivičnosti nimajo
spoznanja? Kdo požira moje ljudstvo, kakor jedo kruh, niso
[pa] klicali k Bogu. 5 V velikem strahu so bili tam, kjer ni bilo
strahu, kajti Bog je razkropil kosti tistega, ki tabori zoper
tebe; položil si jih v sramoto, ker jih je Bog preziral. 6 Oh, da
bi prišla iz Siona Izraelova rešitev duš! Ko Bog privede nazaj
ujetništvo svojega ljudstva, se bo Jakob veselil in Izrael bo
vesel.

54 Reši me, oh Bog, po svojem imenu in sodi me s svojo
močjo. 2 Usliši mojo molitev, oh Bog, pazljivo prisluhni
besedam mojih ust. 3 Kajti zoper mene so vstali tujci in
zatiralci strežejo po moji duši; pred seboj si niso postavili
Boga. (Sela) 4 Glej, Bog je moj pomočnik. Gospod je s
tistimi, ki podpirajo mojo dušo. 5 Mojim sovražnikom bo
povrnil zlo, odreži jih v svoji resnici. 6 Velikodušno ti bom
daroval, hvalil bom tvoje ime, oh Gospod, kajti to je dobro. 7
Kajti osvobodil me je iz vseh težav in moje oko je videlo
njegovo željo na mojih sovražnikih.

55 Pazljivo prisluhni moji molitvi, oh Bog in ne skrij se
pred mojo ponižno prošnjo. 2 Prisluhni mi in me usliši.
V svoji pritožbi žalujem in zganjam hrup 3 zaradi glasu
sovražnika, zaradi zatiranja zlobnega, kajti name mečejo
krivičnost in z besom me sovražijo. 4 Moje srce znotraj mene
je boleče zaskrbljeno in strahote smrti so padle name. 5
Strah in trepet sta prišla name in groza me je preplavila.
6 Rekel sem: »Oh da bi imel peruti kakor golobica! Kajti
potem bi odletel proč in bi bil miren. 7 Glej, potem bi odtaval
daleč proč in ostal v divjini. (Sela) 8 Pospešil bi svoj pobeg
pred vetrovnim viharjem in neurjem.« 9 Uniči, oh Gospod
in razdeli njihove jezike, kajti videl sem nasilje in prepir v
mestu. 10 Dan in noč hodijo okrog po njegovih zidovih. Tudi

vragolija in bridkost sta v njegovi sredi. 11 Zlobnost je v njegovi sredi. Prevara in zvijača ne odideta iz njegovih ulic. 12 Kajti ni bil sovražnik, ki me je grajal, potem bi to lahko prenesel. Niti ni bil, kdor me je sovražil, ki se je poveličal zoper mene, potem bi se skril pred njim. 13 Toda bil si ti, človek, moj vrstnik, moj vodnik in moj znanec. 14 Skupaj sva imela prijetno namero in družno hodila v Božjo hišo. 15 Naj se jih polasti smrt in naj hitro gredo dol v pekel, kajti zlobnost je v njihovih bivališčih in med njimi. **(Sheol h7585)** 16 Kar se mene tiče, bom klical k Bogu in Gospod me bo rešil. 17 Zvečer, zjutraj in opoldan bom molil in glasno vpil. Slišal bo moj glas. 18 V miru je osvobodil mojo dušo pred bitko, ki je bila zoper mene, kajti mnogo jih je bilo z menoj. 19 Bog bo slišal in jih prizadel, celó on, ki ostaja od davnine. (Sela) Ker nimajo sprememb, zato se ne bojijo Boga. 20 Svoje roke je iztegnil zoper tiste, ki so v miru z njim; prelomil je svojo zavezo. 21 Besede iz njegovih ust so bile bolj gladke kakor maslo, toda v njegovem srcu je bila vojna. Njegove besede so bile mehkejše kakor olje, čeprav so bile izvlečeni meči. 22 Svoje breme vrzi na Gospoda in on te bo podpiral. Nikoli ne bo dopustil, da bi bil pravični omajan. 23 Toda ti, oh Bog, jih boš zrušil v jamo uničenja. Krvoločni in varljivi ljudje ne bodo preživeli polovice svojih dni, jaz pa bom zaupal vate.

56 Bodi mi usmiljen, oh Bog, kajti človek me hoče požreti, borben je, dnevno me zatira. 2 Moji sovražniki me hočejo vsak dan požreti, kajti mnogo jih je, ki se borijo zoper mene, oh ti Najvišji. 3 Kadar sem prestrašen, bom zaupal vate. 4 V Bogu bom hvalil njegovo besedo, v Boga sem položil svoje trdno upanje; ne bom se bal, kaj mi more storiti meso. 5 Vsak dan pačijo moje besede. Vse njihove misli so zoper mene za zlo. 6 Zbirajo se skupaj, skrivajo se, gledajo moje korake, ko čakajo na mojo dušo. 7 Ali bodo pobegnili s krivičnostjo? V svoji jezi potri ljudstva, oh Bog. 8 Ti pripoveduješ o mojih tavanjih. Moje solze si polagaš v svoj meh. Mar niso v tvoji knjigi? 9 Ko kličem k tebi, potem se bodo moji sovražniki obrnili proč. To vem, kajti Bog je zame. 10 V Bogu bom hvalil njegovo besedo. V Gospodu bom hvalil njegovo besedo. 11 V Boga sem položil svoje trdno upanje; ne bom se bal, kaj mi lahko stori človek. 12 Tvoje zaobljube so nad menoj, oh Bog, povrnil ti bom hvalnice. 13 Kajti mojo dušo si osvobodil pred smrtjo. Mar mojih stopal ne boš osvobodil pred padcem, da lahko hodim pred Bogom v svetlobi živih?

57 Bodi mi usmiljen, oh Bog, bodi mi usmiljen, kajti moja duša zaupa vate. Da, v senci tvojih peruti si bom pripravil svoje zatočišče, dokler te katastrofe ne bodo minile. 2 Klical bom k Bogu najvišjemu, k Bogu, ki zame opravlja vse stvari. 3 Poslal bo z neba in me rešil pred grajo tistega, ki me hoče požreti. (Sela) Bog bo poslal svoje usmiljenje in svojo resnico. 4 Moja duša je med levi in ležim celó med tistimi, ki so vneti z ognjem, celó človeškimi sinovi, katerih zobje so sulice in puščice ter njihov jezik oster meč. 5 Bodi povišan, oh Bog, nad nebo, naj bo tvoja slava nad vso zemljo. 6 Pripravili so mrežo za moje korake, moja duša je sklonjena. Zame so pred menoj izkopali jamo in v katere sredo so sami padli. (Sela) 7 Moje srce je trdno, oh Bog, moje srce je trdno. Prepeval bom in dajal hvalo. 8 Zbudi se kvišku, moja slava, zbudita se plunka in harfa. Jaz sam se bom prebudil zgodaj. 9 Hvalil te bom, oh Gospod, med ljudstvom, prepeval ti bom med narodi. 10 Kajti tvoje usmiljenje je veliko do neba in tvoja resnica do oblakov. 11 Bodi povišan, oh Bog, nad nebo. Naj bo tvoja slava nad vso zemljo.

58 Ali zares govorite pravičnost, oh skupnost? Ali sodite iskreno, oh vi človeški sinovi? 2 Da, v srcu počnete zlobnost, na zemlji presojate nasilje svojih rok. 3 Zlobni so odtujeni od maternice. Proč odidejo takoj, ko so rojeni, govoreč laži. 4 Njihov strup je podoben kačjemu strupu. Podobni so gluhemu gadu, ki si maši svoje uho, 5 ki ne bo prisluhnil glasu krotilcev, ki nikoli ne kroti tako oprezno. 6 Oh Bog, polomi jim njihove zobe v njihovih ustih. Mladim levom izruj velik zob, oh Gospod. 7 Naj se stopijo kakor vode, ki nenehno tečejo. Ko on napenja svoj lok, da izstreli svoje puščice, naj bodo kakor razrezani na koščke. 8 Kakor polž, ki se stopi, naj premine vsak izmed njih. Kakor preran porod ženske, da oni ne morejo videti sonca. 9 Preden lahko vaši lonci začutijo trnje, jih bo odvedel proč kakor z vrtinčastim vetrom, tako žive kakor v svojem besu. 10 Pravični se bo veselil, ko vidi maščevanje. Svoja stopala si bo umil v krvi zlobnega. 11 Tako da bo človek rekel: »Resnično je nagrada za pravičnega. Resnično, on je Bog, ki sodi na zemlji.«

59 Osvobodi me pred mojimi sovražniki, oh moj Bog. Brani me pred tistimi, ki se dvigujejo zoper mene. 2 Osvobodi me pred delavci krivičnosti in reši me pred krvoločnimi ljudmi. 3 Kajti, glej, za mojo dušo prežijo v zasedi, mogočni so se zbrali zoper mene; ne zaradi mojega prestopka niti ne zaradi mojega greha, oh Gospod. 4 Brez moje krivde tečejo in se pripravljajo. Zbudi se, da mi pomagaš in glej. 5 Ti torej, oh Gospod Bog nad bojevniki, Izraelov Bog, zbudi se, da obiščeš vse pogane. Z nobenim zlobnim prestopnikom ne bodi usmiljen. (Sela) 6 Vračajo se zvečer, zganjajo hrup kakor pes in krožijo po mestu. 7 Glej, s svojimi usti bruhajo, meči so na njihovih ustnicah, kajti pravijo: »Kdo sliši?« 8

Toda ti, oh Gospod, se jim boš posmehoval, vse pogane boš imel v posmeh. 9 Zaradi njegove moči bom čakal nate, kajti Bog je moja obramba. 10 Bog mojega usmiljenja me bo vodil. Bog mi bo dal videti mojo željo na mojih sovražnikih. 11 Ne ubij jih, da ne bi moje ljudstvo pozabilo. Razkropi jih s svojo močjo in zlomi jih, oh Gospod, naš ščit. 12 Zaradi greha njihovih ust in besed njihovih ustnic naj bodo celó prijeti v svojem ponosu in za preklinjanje in laži, katere govorijo. 13 Použij jih v besu, použij jih, da jih ne bo in naj spoznajo, da Bog vlada v Jakobu do koncev zemlje. (Sela) 14 Zvečer naj se vrnejo in naj zganjajo hrup kakor pes ter krožijo po mestu. 15 Naj se potikajo gor in dol za hrano in godrnjajo, če ne bodo nasičeni. 16 Toda jaz bom prepeval o tvoji moči, da, zjutraj bom na glas prepeval o tvojem usmiljenju, kajti ti si bil moja obramba in zatočišče na dan moje stiske. 17 Tebi, oh moja moč, bom prepeval, kajti Bog je moja obramba in Bog mojega usmiljenja.

60 Oh Bog, zavrgel si nas, razkropil si nas, razžaljen si bil; oh, ponovno se obrni k nam. 2 Storil si, da zemlja trepeta, zlomil si jo; zaceli njene vrzeli, kajti trese se. 3 Svojemu ljudstvu si pokazal težke stvari. Storil si nam, da pijemo vino osuplosti. 4 Tem, ki se te bojijo, si dal prapor, da bi bil ta lahko dvignjen zaradi resnice. (Sela) 5 Da bodo tvoji ljubljeni lahko osvobojeni, reši s svojo desnico in me usliši. 6 Bog je spregovoril v svoji svetosti: »Veselil se bom, razdelil bom Sihem in odmeril Sukótsko dolino. 7 Gileád je moj in Manáse je moj; tudi Efrájim je moč moje glave, Juda je moj postavodajalec, 8 Moáb je moj lonec za pranje, nad Edóm bom vrgel svoj čevelj; Filisteja zmaguj zaradi mene.« 9 Kdo me bo privedel v utrjeno mesto? Kdo me bo vodil v Edóm? 10 Mar ne ti, oh Bog, ki si nas zavrgel? In ti, oh Bog, ki nisi odšel z našimi vojskami? 11 Daj nam pomoč iz stiske, kajti prazna je človeška pomoč. 12 Zaradi Boga bomo delali hrabro, kajti on je ta, ki bo pomendral naše sovražnike.

61 Sliši moj klic, oh Bog, prisluhni moji molitvi. 2 Od konca zemlje bom klical k tebi, ko je moje srce preplavljeno. Vôdi me k skali, ki je višja kakor jaz. 3 Kajti zame si bil zatočišče in močna trdnjava pred sovražnikom. 4 V tvojem šotorskem svetišču bom ostal na veke. Zaupal bom v skrivališče tvojih peruti. (Sela) 5 Kajti ti, oh Bog, si uslišal moje zaobljube; dal si mi dediščino tistih, ki se bojijo tvojega imena. 6 Kralju boš podaljšal življenje in njegova leta kakor mnoge rodove. 7 Pred Bogom bo on ostal na veke. O pripravi usmiljenje in resnico, ki ga lahko varuje. 8 Tako bom na veke prepeval hvalo tvojemu imenu, da bom lahko dnevno opravljal svoje zaobljube.

62 Resnično, moja duša čaka na Boga, od njega prihaja rešitev moje duše. 2 Samo on je moja skala in rešitev moje duše, on je moja obramba, ne bom silno omajan. 3 Doklej boste zoper človeka domišljali vragolijo? Vsi izmed vas boste umorjeni, kakor usločen zid boste in kakor majajoča se ograja. 4 Samo posvetujejo se, da ga vržejo dol od njegove odličnosti, veselijo se v lažeh, blagoslavljajo s svojimi usti, toda navznoter preklinjajo. (Sela) 5 Moja duša, čakaj samo na Boga, kajti moje pričakovanje je od njega. 6 Samo on je moja skala in rešitev moje duše. On je moja obramba, ne bom omajan. 7 V Bogu je rešitev moje duše in moja slava. Skala moje moči in moje zatočišče je v Bogu. 8 Ob vseh časih zaupajte vanj, ve ljudstva, svoje srce izlijte pred njim. Bog je za nas zatočišče. (Sela) 9 Ljudje nizkega položaja so zagotovo ničevost in ljudje visokega položaja so laž. Položeni na tehtnico so vsi skupaj lažji kakor ničevost. 10 Ne zaupaj v zatiranje in ne postani prazen v ropu. Če bogastva narastejo, svojega srca ne naveži nanje. 11 Bog je spregovoril enkrat, to sem slišal dvakrat, da oblast pripada Bogu. 12 Tudi tebi, oh Gospod, pripada usmiljenje, kajti vsakemu človeku povračaš glede na njegovo delo.

63 Oh Bog, ti si moj Bog, zgodaj te bom iskal. Mojo dušo žeja po tebi, moje meso hrepeni po tebi v suhi in žejni deželi, kjer ni vode, 2 da bi videl tvojo oblast in tvojo slavo, tako kot sem te videl v svetišču. 3 Ker je tvoja ljubeča skrbnost boljša kot življenje, te bodo moje ustnice hvalile. 4 Tako te bom blagoslavljal, medtem ko živim, svoje roke bom vzdigoval v tvojem imenu. 5 Moja duša bo nasičena kakor z mozgom in tolščo in moja usta te bodo hvalila z radostnimi ustnicami, 6 ko se te spominjam na svoji postelji in o tebi premišljujem v nočnih stražah. 7 Ker si bil ti moja pomoč, zato se bom veselil v senci tvojih peruti. 8 Moja duša trdno sledi tebi; tvoja desnica me podpira. 9 Toda tisti, ki iščejo mojo dušo, da bi jo uničili, bodo šli v globočine zemlje. 10 Padli bodo pod mečem; delež bodo za lisice. 11 Toda kralj se bo veselil v Bogu, vsak, kdor prisega z njim, bo v tem užival, toda usta teh, ki govorijo laži, bodo zamašena.

64 Poslušaj moj glas, oh Bog, v moji molitvi, varuj moje življenje strahu pred sovražnikom. 2 Skrij me pred skrivnim načrtom hudobnih, pred vstajo delavcev krivičnosti, 3 ki brusijo svoj jezik kakor meč in upogibajo svoje loke, da bi streljali svoje puščice, celó grenke besede, 4 da bi lahko na skrivnem streljali na popolnega. Nenadoma streljajo nanj in se ne bojijo. 5 Med seboj se hrabrijo v zli zadevi. Na skrivaj se posvetujejo o nastavljanju zank; pravijo: »Kdo jih bo videl?« 6 Preiskujejo krivičnosti, dovršijo marljivo iskanje.

Notranja misel vsakogar izmed njih in srce, oboje je globoko. 7 Toda Bog bo nanje streljal s puščico, nenadoma bodo ranjeni. 8 Tako bodo dosegli, da bo njihov lastni jezik padel nanje. Vsi, ki jih vidijo, bodo zbežali stran. 9 Vsi ljudje se bodo bali in bodo oznanjali Božje delo, kajti o njegovem dejanju bodo modro preudarjali. 10 Pravični bodo veseli v Gospodu in bodo zaupali vanj in vsi iskreni v srcu bodo ponosni.

65 Hvala čaka nate, oh Bog, na Sionu. Tebi bo opravljena zaobljuba. 2 Oh ti, ki slišiš molitev, k tebi bo prišlo vse meso. 3 Krivičnosti so prevladale zoper mene. Glede naših prestopkov, jih boš ti očistil. 4 Blagoslovljen je človek, ki ga ti izbereš in povzročaš, da se približa k tebi, da bi lahko prebival v tvojih dvorih. Nasičeni bomo z dobroto tvoje hiše, celó tvojega svetega templja. 5 S strašnimi stvarmi nam boš odgovoril v pravičnosti, oh Bog, rešitev naših duš, ki si zaupanje vseh koncev zemlje in tistih, ki so daleč stran na morju, 6 ki s svojo močjo trdno postavljaš gore, opasan si z močjo, 7 ki umirjaš šumenje morij, šumenje njih valov in hrup ljudstva. 8 Tudi tisti, ki prebivajo v najbolj oddaljenih delih, se bojijo ob tvojih simbolih. Izhajanju jutra in večera povzročaš, da se veselita. 9 Obiskuješ zemljo in jo namakaš. Z Božjo reko, ki je polna vode, jo silno bogatiš. Potem ko si zanjo tako poskrbel, jim pripravljaš žito. 10 Obilno namakaš njene gorske grebene, poravnavaš njene brazde, z nalivi jo mehčaš, blagoslavljaš njeno brstenje. 11 Leto kronaš s svojo dobroto in tvoje steze kapljajo maščobo. 12 Kapljajo na pašnike divjine in majhni hribi se veselijo na vsaki strani. 13 Pašniki so oblečeni s tropi, tudi doline so pokrite z žitom, vzklikajo od veselja, tudi prepevajo.

66 Naredite radosten glas Bogu, vse ve dežele, 2 pojte čast njegovemu imenu, njegovo hvalo naredite veličastno. 3 Recite Bogu: »Kako strašen si v svojih delih! Zaradi veličine tvoje moči se ti bodo podredili tvoji sovražniki. 4 Vsa zemlja te bo oboževala in ti prepevala, prepevali bodo k tvojemu imenu.« (Sela) 5 Pridite in glejte dela Boga. Strašen je v svojem delovanju do človeških otrok. 6 Morje je spremenil v kopno zemljo. Skozi rečni tok so šli peš, tam smo se veselili v njem. 7 S svojo močjo vlada na veke, njegove oči opazujejo narode; naj se uporni ne povišujejo. (Sela) 8 Oh blagoslavljajte našega Boga, ve ljudstva in storite, da se sliši glas njegove hvale, 9 ki našo dušo drži pri življenju in ne pusti, da bi bila naša stopala premaknjena. 10 Kajti ti, oh Bog, si nas potrdil, preizkusil si nas, kakor je preizkušeno srebro. 11 Privedel si nas v mrežo, na naša ledja polagaš stisko. 12 Ljudem si storil, da jahajo nad našimi glavami. Šli smo skozi ogenj in skozi vodo, toda ti si nas privedel v premožen kraj. 13 V tvojo hišo bom šel z žgalnimi daritvami, izpolnil ti bom svoje zaobljube, 14 ki so jih izrekle moje ustnice in spregovorila moja usta, ko sem bil v stiski. 15 Daroval ti bom žgalne daritve pitancev s kadilom ovnov, daroval ti bom bikce s kozli. (Sela) 16 Pridite in prisluhnite vsi vi, ki se bojite Boga in oznanil vam bom, kaj je storil za mojo dušo. 17 K njemu sem klical s svojimi usti in povzdignjen je bil z mojim jezikom. 18 Če v svojem srcu upoštevam krivičnost, me Gospod ne bo uslišal, 19 toda Bog me je resnično uslišal, prisluhnil je glasu moje molitve. 20 Blagoslovljen bodi Bog, ki ni odklonil moje molitve niti svojega usmiljenja od mene.

67 Bog nam bodi usmiljen in nas blagoslovi in pripravi svoj obraz, da sveti na nas. (Sela) 2 Da se tvoja pot lahko spozna na zemlji, tvoje rešilno zdravje med vsemi narodi. 3 Naj te hvali ljudstvo, oh Bog, naj te hvalijo vsa ljudstva. 4 Oh naj bodo narodi veseli in prepevajo zaradi veselja, kajti pravično boš sodil ljudstvo in upravljal narode na zemlji. (Sela) 5 Naj te hvali ljudstvo, oh Bog, naj te hvalijo vsa ljudstva. 6 Potem bo zemlja obrodila svoj donos in Bog, celó naš lastni Bog, nas bo blagoslovil. 7 Bog nas bo blagoslovil in bali se ga bodo vsi konci zemlje.

68 Naj vstane Bog, naj bodo njegovi sovražniki razkropljeni. Naj tudi tisti, ki ga sovražijo, bežijo pred njim. 2 Kakor je pregnan dim, tako jih preženi. Kakor se vosek stopi pred ognjem, tako naj bodo zlobni pogubljeni pred prisotnostjo Boga. 3 Toda pravični naj bodo veseli, naj se veselijo pred Bogom. Da, naj se silno veselijo. 4 Prepevajte Bogu, prepevajte hvalnice njegovemu imenu. Povzdigujte njega, ki jaha po nebesih s svojim imenom Jah in se veselite pred njim. 5 Oče osirotelim in sodnik vdovam je Bog v svojem svetem prebivališču. 6 Bog osamljene postavlja v družine, osvobaja tiste, ki so zvezani z verigami, toda uporni prebivajo v suhi deželi. 7 Oh Bog, ko si šel naprej pred svojim ljudstvom, ko si korakal skozi divjino, (Sela) 8 se je zemlja tresla, tudi nebo je kapljalo ob prisotnosti Boga. Celó sam Sinaj je bil premaknjen ob prisotnosti Boga, Izraelovega Boga. 9 Ti, oh Bog, si poslal obilen dež, s čimer si potrdil svojo dediščino, ko je bila izmučena. 10 Tvoja skupnost je prebivala tam. Ti, oh Bog, si od svoje dobrote pripravil za uboge. 11 Gospod je dal besedo. Velika je bila skupina teh, ki so jo razglašali. 12 Kralji vojská so naglo zbežali; tista pa, ki je ostala doma, je razdelila plen. 13 Čeprav si ležala med lonci, boš vendar kakor peruti golobice, [ki sta] pokriti s srebrom in njena peresa z rumenim zlatom. 14 Ko je Vsemogočni v njej razkropil kralje, je bilo belo kakor sneg na

Calmónu. 15 Božja gora je kakor bašánska gora, visoka gora
kakor bašánska gora. 16 Zakaj poskakujete, ve visoke gore?
To je gora, na kateri želi prebivati Bog; da, Gospod bo na
njej prebival na veke. 17 Božjih bojnih vozov je dvajset tisoč,
celó tisoči angelov. Gospod je med njimi kakor na Sinaju, na
svetem kraju. 18 Ti si se dvignil na visoko, vodil si ujeto
ujetništvo. Prejel si darila za ljudi, da, tudi za uporne, da bi
med njimi lahko prebival Gospod Bog. 19 Blagoslovljen bodi
Gospod, ki nas dnevno zalaga s koristmi, celó Bog rešitve
naše duše. (Sela) 20 Kdor je naš Bog, je Bog rešitve duše
in Bogu, Gospodu, pripadajo izhodi pred smrtjo. 21 Toda
Bog bo ranil glavo svojih sovražnikov in lasato tême tistega,
ki nenehno hodi v svojih prekrških. 22 Gospod je rekel:
»Ponovno bom privedel iz Bašána, ponovno bom svoje
ljudstvo privedel iz morskih globin, 23 da bo tvoje stopalo
lahko pomočeno v krvi tvojih sovražnikov in jezik tvojih psov
v istem.« 24 Videli so tvoje sprevode, oh Bog, celó sprevode
mojega Boga, mojega Kralja, v svetišču. 25 Pevci so šli
spredaj, igralci na glasbila so sledili zadaj, med njimi so bile
gospodične, ki so igrale s tamburini. 26 Blagoslavljajte Boga
v skupnostih, celó Gospoda, iz Izraelovega studenca. 27
Tam je majhen Benjamin z njihovim vladarjem, Judovi princi
in njihov zbor, Zábulonovi princi in Neftálijevi princi. 28 Tvoj
Bog je zapovedal tvojo moč. Ojačaj, oh Bog, to, kar si izvršil
za nas. 29 Zaradi tvojega templja pri Jeruzalemu ti bodo kralji
prinašali darila. 30 Oštej skupino suličarjev, množico bikov
s teleti ljudstva, dokler vsakdo sebe ne podredi s koščki
srebra. Razkropi ljudstvo, ki se razveseljuje v vojni. 31 Princi
bodo prišli iz Egipta, Etiopija bo svoje roke kmalu iztegnila
k Bogu. 32 Prepevajte Bogu, ve, zemeljska kraljestva, oh
prepevajte hvalnice Gospodu, (Sela) 33 Njemu, ki jaha po
nebes nebesih, ki so bila od davnine; glej, poslal je svoj glas
in to mogočen glas. 34 Moč pripišite Bogu. Njegova odličnost
je nad Izraelom in njegova moč je v oblakih. 35 Oh Bog, ti si
strašen iz svojih svetih prostorov. Izraelov Bog je ta, ki daje
svojemu ljudstvu moč in oblast. Blagoslovljen bodi Bog.

69 Reši me, oh Bog, kajti vode vstopajo v mojo dušo. 2
Tonem v globoko blato, kjer ni stojišča. Prišel sem v
globoke vode, kjer me preplavljajo poplave. 3 Naveličan sem
svojega joka, moje grlo je suho, moje oči pešajo, ko čakam
na svojega Boga. 4 Tistih, ki me sovražijo brez razloga,
je več kakor las moje glave. Tisti, ki me hočejo uničiti, so
moji krivični sovražniki, mogočni so. Potem sem povrnil to,
česar nisem vzel. 5 Oh Bog, ti poznaš mojo nespametnost
in moji grehi niso skriti pred teboj. 6 Naj tisti, ki čakajo nate,
oh Gospod Bog nad bojevniki, ne bodo osramočeni zaradi
mene. Naj tisti, ki te iščejo, ne bodo zbegani zaradi mene,
oh Izraelov Bog. 7 Ker zaradi tebe prenašam grajo, je moj
obraz pokrila sramota. 8 Postal sem tujec svojim bratom
in neznanec otrokom svoje matere. 9 Kajti gorečnost za
tvojo hišo me je použila in graje teh, ki so te grajali, so
padle name. 10 Ko sem jokal in svojo dušo karal s postom,
je bilo to za mojo grajo. 11 Tudi vrečevino sem si naredil
za svojo obleko in postal sem jim v pregovor. 12 Tisti, ki
sedijo v velikih vratih, govorijo zoper mene in bil sem pesem
pijancem. 13 Toda, kar se mene tiče, je moja molitev k tebi,
oh Gospod, ob sprejemljivem času. Oh Bog, v množici svojih
usmiljenj me usliši, v resnici tvoje rešitve duše. 14 Osvobodi
me iz blata in ne pusti me utoniti. Naj bom osvobojen pred
temi, ki me sovražijo in ven iz velikih vodá. 15 Naj me ne
preplavi voda niti naj me ne požre globina in jama naj ne
zapre svojih ust nad menoj. 16 Usliši me, oh Gospod, kajti
tvoja ljubeča skrbnost je dobra. Obrni se k meni glede na
množino svojih nežnih usmiljenj. 17 Svojega obraza ne skrij
pred svojim služabnikom, kajti v stiski sem. Naglo me usliši.
18 Približaj se moji duši in odkupi jo. Osvobodi me zaradi
mojih sovražnikov. 19 Spoznal si mojo grajo in mojo sramoto
ter mojo nečast. Moji nasprotniki so vsi pred teboj. 20 Graja
je zlomila moje srce in poln sem potrtosti. Pričakoval sem
kakega, da se usmili, toda ni bilo nobenega; in tolažnikov,
toda nisem našel nobenega. 21 Za jed so mi dali tudi žolč in
v moji žeji so mi dali piti kis. 22 Njihova miza naj pred njimi
postane zanka, in to, kar naj bi bilo za njihovo blaginjo, naj
postane past. 23 Naj njihove oči otemnijo, da ne vidijo in
njihovim ledjem stôri, da se nenehno tresejo. 24 Nanje izlij
svoje ogorčenje in naj jih zgrabi tvoja srdita jeza. 25 Naj bo
njihovo prebivališče zapuščeno in naj nihče ne prebiva v
njihovih šotorih. 26 Kajti preganjajo tistega, ki si ga ti udaril
in govorijo v žalost tistih, ki si jih ranil. 27 Njihovi krivičnosti
dodaj krivičnost, in naj ne pridejo v tvojo pravičnost. 28
Naj bodo izbrisani iz knjige življenja in ne bodo zapisani s
pravičnimi. 29 Toda jaz sem ubog in žalosten. Naj me tvoja
rešitev duše, oh Bog, postavi visoko gor. 30 S pesmijo bom
hvalil Božje ime in ga poveličeval z zahvaljevanjem. 31 To bo
tudi bolj ugajalo Gospodu kakor vol ali bikec, ki ima roge
in kopita. 32 Ponižni bo to videl in bil vesel in vaše srce,
ki išče Boga, bo živelo. 33 Kajti Gospod posluša uboge in
ne prezira svojih jetnikov. 34 Naj ga hvalita nebo in zemlja,
morja in vsaka stvar, ki se giblje v njih. 35 Kajti Bog bo rešil
Sion in pozidal Judova mesta, da bodo lahko tam prebivali in
to imeli v posesti. 36 Tudi seme njegovih služabnikov bo to
podedovalo in tisti, ki ljubijo njegovo ime, bodo prebivali v
njih.

70 Podvizaj se, oh Bog, da me osvobodiš; podvizaj se,
da mi pomagaš, oh Gospod. **2** Naj bodo osramočeni in
zbegani [tisti], ki strežejo po moji duši. Naj bodo obrnjeni
nazaj in postavljeni v zmedenost, ki želijo mojo bolečino. **3**
Naj bodo za nagrado svojega sramotenja obrnjeni nazaj, ki
pravijo: »Aha, aha.« **4** Naj se vsi tisti, ki te iščejo, veselijo
in bodo veseli v tebi. Naj tisti, ki ljubijo tvojo rešitev duše,
nenehno govorijo: »Naj bo Bog poveličan.« **5** Toda jaz sem
ubog in pomoči potreben. Podvizaj se k meni, oh Bog. Ti si
moja pomoč in moj osvoboditelj; oh Gospod, ne mudi se.

71 Vate, oh Gospod, polagam svoje trdno upanje. Naj
ne bom nikoli postavljen v zadrego. **2** Osvobodi me
v svoji pravičnosti in mi povzroči, da pobegnem. Nagni k
meni svoje uho in me reši. **3** Bodi moje močno prebivališče,
kamor se bom lahko nenehno zatekal. Dal si zapoved, da
me rešiš, kajti ti si moja skala in moja trdnjava. **4** Osvobodi
me, oh moj Bog, iz roke zlobnega, iz roke nepravičnega in
krutega človeka. **5** Kajti ti si moje upanje, oh Gospod Bog, ti
si moje trdno zaupanje od moje mladosti. **6** S teboj sem bil
podpiran od maternice. Ti si tisti, ki me je vzel iz notranjosti
moje matere. O tebi bo nenehno moja hvala. **7** Mnogim sem
kakor čudež, toda ti si moje močno zatočišče. **8** Naj bodo
moja usta napolnjena s tvojo hvalo in s tvojo častjo ves dan.
9 Ne zavrzi me v času visoke starosti, ne zapusti me, ko
oslabi moja moč. **10** Kajti moji sovražniki govorijo zoper
mene in tisti, ki prežijo na mojo dušo, se skupaj posvetujejo,
11 rekoč: »Bog ga je zapustil. Preganjajte in zgrabite ga, kajti
nikogar ni, da ga osvobodi.« **12** Oh Bog, ne bodi daleč od
mene. O moj Bog, podvizaj se zaradi moje pomoči. **13** Naj
bodo zbegani in uničeni tisti, ki so nasprotniki moji duši; naj
bodo pokriti z grajo in nečastjo tisti, ki iščejo mojo bolečino.
14 Toda jaz bom nenehno upal in še bolj in bolj te bom hvalil.
15 Moja usta bodo naznanjala tvojo pravičnost in tvojo rešitev
duše ves dan, kajti ne poznam njihovih števil. **16** Šel bom v
moči Gospoda Boga. Omenjal bom tvojo pravičnost, namreč
samo tvojo. **17** Oh Bog, učil si me od moje mladosti in doslej
sem oznanjal tvoja čudovita dela. **18** Tudi sedaj, ko sem star
in sivolas, oh Bog, me ne zapusti, dokler ne pokažem tvoje
moči temu rodu in tvojo oblast vsakemu, ki bo prišel. **19** Tudi
tvoja pravičnost, oh Bog, je zelo visoka, ki si storil velike
stvari. Oh Bog, kdo ti je podoben! **20** Ti, ki si mi pokazal
velike in boleče stiske, me boš ponovno oživil in ponovno
privedel gor iz globin zemlje. **21** Povečal boš mojo veličino
in me tolažil na vsaki strani. **22** Prav tako te bom hvalil s
plunko, celó tvojo resnico, oh moj Bog. Tebi bom prepeval s
harfo, oh ti, Sveti Izraelov. **23** Moje ustnice se bodo silno
veselile, kadar ti prepevam in moja duša, ki si jo odkupil. **24**
Tudi moj jezik bo ves dan govoril o tvoji pravičnosti, kajti
zbegani so, ker so privedeni v sramoto [tisti], ki iščejo mojo
bolečino.

72 Daj kralju svoje sodbe, oh Bog in svojo pravičnost
kraljevemu sinu. **2** Tvoje ljudstvo bo sodil s pravičnostjo
in tvoje uboge s sodbo. **3** Gore bodo ljudstvu prinesle mir in
majhni hribi po pravičnosti. **4** Sodil bo uboge izmed ljudstva,
rešil bo otroke pomoči potrebnih, zatiralca pa bo razbil na
koščke. **5** Bali se te bodo, dokler ostajata sonce in luna,
skozi vse rodove. **6** Prišel bo dol kakor dež na pokošeno
travo, kakor nalivi, ki namakajo zemljo. **7** V njegovih dneh bo
pravični cvetel in obilje miru tako dolgo, kot ostaja luna. **8**
Imel bo tudi gospostvo od morja do morja in od reke do
koncev zemlje. **9** Tisti, ki prebivajo v divjini, se bodo poklonili
pred njim, njegovi sovražniki pa bodo lizali prah. **10** Kralji
iz Taršíša in z otokov bodo prinašali darila. Kralji iz Sabe
in Sebe bodo ponujali darove. **11** Da, vsi kralji bodo padli
dol pred njim. Služili mu bodo vsi narodi. **12** Kajti osvobodil
bo pomoči potrebnega, ko vpije; tudi ubogega in tistega,
ki nima pomočnika. **13** Prizanesel bo ubogemu in pomoči
potrebnemu in rešil duše pomoči potrebnih. **14** Njihove
duše bo odkupil pred prevaro in nasiljem, in njihova kri bo
dragocena v njegovem pogledu. **15** Živel bo in njemu bo
dano od zlata iz Sabe. Zanj bo narejena tudi nenehna molitev
in dnevno bo hvaljen. **16** Prgišče žita bo na zemlji do vrhov
gorá. Njen sad se bo tresel kakor Libanon in tisti iz mesta
bodo cveteli kakor zemeljska trava. **17** Njegovo ime bo ostalo
na veke. Njegovo ime se bo razširjalo, dokler [bo] sonce
in ljudje bodo blagoslovljeni v njem. Vsi narodi ga bodo
imenovali blagoslovljen. **18** Blagoslovljen bodi Gospod Bog,
Izraelov Bog, ki edini dela čudovite stvari. **19** Blagoslovljeno
bodi njegovo veličastno ime na veke in vsa zemlja naj bo
napolnjena z njegovo slavo. Amen in Amen. **20** Molitve
Davida, Jesejevega sina, so končane.

73 Resnično, Bog je dober do Izraela, torej tistim, ki
so čistega srca. **2** Toda kar se mene tiče, so moja
stopala skoraj odšla, moji koraki so malodane spodrsnili.
3 Kajti bil sem nevoščljiv nad nespametnimi, ko sem videl
uspevanje zlobnih. **4** Kajti v njihovi smrti ni vezi, vendar je
njihova moč trdna. **5** Niso v stiski, kakor drugi ljudje niti
niso trpinčeni kakor drugi ljudje. **6** Zato jih ošabnost obdaja
naokoli kakor veriga, nasilje jih pokriva kakor obleka. **7**
Njihove oči izstopajo z mastnostjo. Imajo več, kot si lahko
želi srce. **8** Izprijeni so in glede zatiranja govorijo zlobno,
govorijo vzvišeno. **9** Svoja usta postavljajo zoper nebesa
in njihov jezik hodi po zemlji. **10** Zato se njegovo ljudstvo

vrača sèm in iztisnjene so jim polne čaše vode. 11 Pravijo:
»Kako Bog ve? In ali je znanje v Najvišjem?« 12 Glej, to so
brezbožni, ki uspevajo v svetu, povečujejo se v bogastvih.
13 Resnično sem zaman očistil svoje srce in svoje roke umil
v nedolžnosti. 14 Kajti ves dan sem bil trpinčen in kaznovan
vsako jutro. 15 Če rečem: »Govoril bom na ta način, « glej,
bi se pregrešil zoper rod tvojih otrok. 16 Ko sem premišljeval,
da to spoznam, je bilo zame preveč boleče, 17 dokler nisem
odšel v Božje svetišče, potem sem razumel njihov konec.
18 Zagotovo si jih postavil na spolzke kraje, podiraš jih
v uničenje. 19 Kako so v hipu privedeni v opustošenje!
Popolnoma so použiti s strahotami. 20 Kakor sanje, ko se
nekdo zbudi; tako boš, oh Gospod, ko se zbudiš, preziral
njihovo podobo. 21 Tako je bilo moje srce užaloščeno in
v svoji notranjosti sem bil zboden. 22 Tako nespameten
sem bil in neveden. Pred teboj sem bil kakor živaL. 23 Kljub
temu sem nenehno s teboj. Prijel si me za mojo desnico. 24
Usmerjal me boš s svojim nasvetom in potem me sprejmi v
slavo. 25 Koga imam v nebesih razen tebe? In nikogar ni na
zemlji, ki si ga želim poleg tebe. 26 Moje meso in moje srce
odpovedujeta, toda Bog je moč mojega srca in moj delež na
veke. 27 Kajti glej, tisti, ki so daleč od tebe, se bodo pogubili.
Uničil si vse tiste, ki z vlačuganjem gredo od tebe. 28 Toda
zame je dobro, da se približam Bogu. Svoje trdno upanje
sem položil v Gospoda Boga, da bom lahko oznanjal vsa
tvoja dela.

74 Oh Bog, zakaj nas zavračaš za vedno? Zakaj se tvoja
jeza kadi proti ovcam tvoje paše? 2 Spomni se svoje
skupnosti, ki si jo odkupil od davnine, palico svoje dediščine,
ki si jo odkupil, to goro Sion, kjer prebivaš. 3 Dvigni svoja
stopala k neprestanim opustošenjem, celó vsemu kar je
sovražnik zlobnega storil v svetišču. 4 Tvoji sovražniki
rjovijo v sredi tvojih skupnosti, svoje zastave so postavili za
znamenja. 5 Človek je bil slaven, če je nad debela drevesa
dvigoval sekire. 6 Toda sedaj so s sekirami in kladivi takoj
zlomili rezljano delo le-tega. 7 Ogenj so vrgli v tvoje svetišče,
s podrtjem do tal so omadeževali bivališče tvojega imena. 8
V svojih srcih so rekli: »Skupaj jih uničimo.« V deželi so
požgali vse Božje sinagoge. 9 Ne vidimo svojih znamenj.
Nobenega preroka ni več niti tukaj med nami ni nobenega,
ki ve doklej. 10 Oh Bog, doklej bo nasprotnik grajal? Mar
bo sovražnik na veke preklinjal tvoje ime? 11 Zakaj umikaš
svojo roko, celó svojo desnico? Iztrgaj jo iz svojega naročja.
12 Kajti Bog je moj Kralj od davnine, ki dela rešitev duš v
sredi zemlje. 13 S svojo močjo si razdelil morje. Razbijaš
glave zmajem v vodah. 14 Razbijaš glave leviatána na
koščke in ga daješ, da postane hrana ljudstvu, ki prebiva v
divjini. 15 Združil si studenec in morje, osušuješ mogočne
reke. 16 Dan je tvoj, tudi noč je tvoja, pripravil si svetlobo in
sonce. 17 Določil si vse meje zemlje. Naredil si poletje in
zimo. 18 Spomni se, da je sovražnik grajal, oh Gospod in da
je nespametno ljudstvo izrekalo bogokletje proti tvojemu
imenu. 19 Oh ne izročaj duše svoje grlice množici zlobnih.
Ne pozabi skupnosti svojih ubogih na veke. 20 Ozri se k
zavezi, kajti temni kraji zemlje so polni prebivališč krutosti.
21 Oh naj se zatirani ne vrne osramočen. Naj ubog in pomoči
potreben hvalita tvoje ime. 22 Vstani, oh Bog, zagovarjaj
svojo lastno pravdo. Spomni se, kako te nespameten človek
dnevno graja. 23 Ne pozabi glasu svojih sovražnikov. Hrup
teh, ki vstajajo zoper tebe, se nenehno povečuje.

75 Tebi, oh Bog, dajemo zahvaljevanje, tebi dajemo
zahvaljevanje, kajti tvoja čudovita dela oznanjajo, da
je tvoje ime blizu. 2 Ko bom sprejel skupnost, bom sodil
iskreno. 3 Zemlja in vsi njeni prebivalci se raztapljajo, jaz
podpiram njene stebre. (Sela) 4 Bedakom sem rekel: »Ne
ravnajte nespametno« in zlobnim: »Ne dvigajte roga. 5
Svojega roga ne dvigajte visoko gor. Ne govorite s trdim
vratom.« 6 Kajti povišanje ne prihaja niti od vzhoda niti od
zahoda niti od juga. 7 Toda Bog je sodnik, odstavlja enega
in postavlja drugega. 8 Kajti v Gospodovi roki je čaša in
vino je rdeče, polno mešanice; in izliva iz istega, toda te
droži bodo vsi zlobneži zemlje izžeLi in jih popili. 9 Toda jaz
bom razglašal na veke, prepeval bom hvalnice Jakobovemu
Bogu. 10 Tudi vse rogove zlobnih bom odrezal; toda rogovi
pravičnih bodo povišani.

76 V Judu je Bog poznan. Njegovo ime v Izraelu je veliko.
2 Tudi v Salemu je njegovo šotorsko svetišče in njegovo
bivališče na Sionu. 3 Tam je prelomil puščice loka, ščit,
meč in bitko. (Sela) 4 Ti si veličastnejši in odličnejši kakor
gore plena. 5 Arogantni so oplenjeni, spali so svoje spanje.
Nihče izmed mogočnih mož ni našel svojih rok. 6 Ob tvojem
oštevanju, Bog Jakobov, sta tako bojni voz, kakor konj
vržena v smrtno spanje. 7 Ti, celó tebe se je bati in kdo
lahko stoji v tvojem pogledu, kadar si jezen? 8 Povzročil si,
da se z neba sliši sodba; zemlja se je zbala in postala tiha,
9 ko je k sodbi vstal Bog, da reši vse krotke na zemlji. (Sela)
10 Zagotovo te bo hvalil človeški bes. Ostanek besa boš ti
obrzdal. 11 Zaobljubi se in plačaj Gospodu, svojemu Bogu.
Naj vsi tisti, ki so okoli njega, prinesejo darila tistemu, ki bi
se ga morali bati. 12 Odrezal bo duha princev. Strašen je do
zemeljskih kraljev.

77 S svojim glasom sem klical k Bogu, celó s svojim glasom k Bogu in mi je prisluhnil. **2** Na dan svoje stiske sem iskal Gospoda. Moja vnetja so se gnojila ponoči in niso odnehala. Moja duša je odklanjala, da bi bila potolažena. **3** Spomnil sem se Boga in bil vznemirjen. Pritoževal sem se in moj duh je bil nadvladan. (Sela) **4** Moje oči držiš budne. Tako sem vznemirjen, da ne morem govoriti. **5** Preudarjal sem [o] dneh iz davnine, letih starodavnih časov. **6** Spominjam se svoje pesmi ponoči. Posvetujem se s svojim lastnim srcem in moj duh je storil marljivo preiskavo. **7** ›Ali bo Gospod za vedno zavračal ali ne bo več naklonjen? **8** Je njegovo usmiljenje popolnoma odšlo za vedno? Ali njegova obljuba odpove na vékomaj? **9** Je Bog pozabil biti milostljiv? Ali je v jezi zaprl svoja nežna usmiljenja?‹ (Sela) **10** Rekel sem: »To je moja šibkost, toda spominjal se bom let desnice Najvišjega.« **11** Spominjal se bom Gospodovih del. Zagotovo se bom spominjal tvojih čudežev od davnine. **12** Premišljeval bom tudi o vsem tvojem delu in govoril o tvojih dejanjih. **13** Tvoja pot, oh Bog, je v svetišču. Kdo je tako velik Bog kakor naš Bog? **14** Ti si Bog, ki dela čudeže. Med ljudstvom si oznanil svojo moč. **15** S svojim laktom si odkupil svoje ljudstvo, Jakobove in Jožefove sinove. (Sela) **16** Vode so te videle, oh Bog, vode so te videle, bile so prestrašene. Tudi globine so bile vznemirjene. **17** Oblaki so izlivali vodo, nebo je pošiljalo zvok, tudi tvoje puščice so šle daleč. **18** Zvok tvojega groma je bil na nebu, bliski so razsvetljevali zemeljski [krog], zemlja je trepetala in se tresla. **19** Tvoja pot je na morju in tvoja steza v velikih vodah in tvoje stopinje niso znane. **20** Svoje ljudstvo vodiš kakor trop z Mojzesovo in Aronovo roko.

78 Pazljivo prisluhni, oh moje ljudstvo, k moji postavi, nagni svoja ušesa k besedam iz mojih ust. **2** Svoja usta bom odprl v prispodobi, izrekel bom temne govore od davnine, **3** ki smo jih slišali in poznali in so nam jih naši očetje povedali. **4** Ne bomo jih skrili pred njihovimi otroki, prikazujoč prihajajočemu rodu Gospodove hvalnice in njegovo moč ter njegova čudovita dela, ki jih je storil. **5** Kajti osnoval je pričevanje v Jakobu in določil postavo v Izraelu, ki jo je zapovedal našim očetom, da bi jo lahko naredili znano svojim otrokom, **6** da bi jih prihajajoči rod lahko spoznal, celó otroci, ki naj bi bili rojeni, ki naj bi vstali in jih oznanili svojim otrokom, **7** da bi svoje upanje lahko usmerili v Boga in ne bi pozabili Božjih del, temveč bi se držali njegovih zapovedi **8** in bi ne bili kakor njihovi očetje, trmoglav in uporen rod, rod, ki svojega srca ni pravilno postavil in čigar duh z Bogom ni bil neomajen. **9** Efrájimovi otroci, ki so bili oboroženi in nosili loke, so se na dan bitke obrnili nazaj. **10** Niso ohranjali Božje zaveze in odklanjali so se ravnati po njegovi postavi **11** in pozabili so njegova dela in njegove čudeže, ki jim jih je pokazal. **12** Čudovite stvari je storil v očeh njihovih očetov v egiptovski deželi, na polju Coana. **13** Razdelil je morje, jih pripravil, da so prešli skozenj in storil je, da so vode stale kakor kup. **14** Tudi podnevi jih je vodil z oblakom in vso noč z ognjeno svetlobo. **15** Razklal je skale v divjini in jim dal piti kakor iz velikih globin. **16** Tudi vodne tokove je privedel iz skale in storil, da so vode tekle kakor reke. **17** V divjini pa so še bolj grešili zoper njega z izzivanjem Najvišjega. **18** V svojem srcu so skušali Boga z zahtevanjem jedi za svoje poželenje. **19** Da, govorili so zoper Boga; rekli so: »Ali Bog lahko oskrbi mizo v divjini?« **20** Glej, udaril je skalo, da so pridrle vode in vodotoki so preplavili, ali lahko da tudi kruh? Ali za svoje ljudstvo lahko priskrbi meso? **21** Torej Gospod je to slišal in je bil ogorčen, tako je bil zoper Jakoba vžgan ogenj in tudi jeza je prišla zoper Izrael, **22** ker niso verovali v Boga in niso zaupali v njegovo rešitev duš, **23** čeprav je zapovedal oblakom od zgoraj in odprl vrata nebes **24** in je nanje deževal mano za jed ter jim dajal od nebeškega žita. **25** Človek je jedel hrano angelov. Poslal jim je mesa do sitosti. **26** Vzhodniku je velel, da zapiha na nebu in s svojo močjo je privedel južni veter. **27** Prav tako je nanje deževal meso kakor prah in operjeno perjad podobno kakor morski pesek. **28** Dopustil jim je pasti v sredo njihovega tabora, okoli njihovih prebivališč. **29** Tako so jedli in bili popolnoma nasičeni, kajti izročil jim je njihovo lastno željo; **30** niso bili odvrnjeni od svoje želje. Vendar ko je bila njihova jed še v njihovih ustih, **31** je nadnje prišel Božji bes in pokončal najdebelejše izmed njih in z udarcem zrušil izbrane Izraelove ljudi. **32** Kajti vsi ti so še vedno grešili in niso verovali zaradi njegovih čudovitih del. **33** Zato je njihove dneve použil v ničevosti in njihova leta v muki. **34** Ko jih je ubijal, potem so ga iskali in vrnili so se ter zgodaj poizvedovali za Bogom. **35** Spomnili so se, da je bil Bog njihova skala in vzvišeni Bog njihov odkupitelj. **36** Kljub temu so se mu prilizovali s svojimi usti in mu lagali s svojimi jeziki. **37** Kajti njihovo srce ni bilo popolnoma z njim niti niso bili neomajni v njegovi zavezi. **38** Toda on, ki je poln sočutja, je odpustil njihovo krivičnost in jih ni uničil. Da, svojo jezo je pogosto obrnil proč in ni razvnel vsega svojega besa. **39** Kajti spomnil se je, da so bili samo meso, veter, ki premine in ne prihaja ponovno. **40** Kako pogosto so ga dražili v divjini in ga žalostili v puščavi! **41** Da, obrnili so se nazaj in skušali Boga in omejevali Svetega Izraelovega. **42** Niso se spomnili njegove roke niti dneva, ko jih je osvobodil pred sovražnikom. **43** Kako je v Egiptu

izvršil svoja znamenja in svoje čudeže na polju Coana **44** in njihove reke spremenil v kri in njihove potoke, da niso mogli piti. **45** Mednje je poslal številne vrste muh, ki so jih požirale in žabe, ki so jih uničevale. **46** Tudi njihov prirastek je dal gosenici in njihov trud leteči kobilici. **47** Njihove trte je uničil s točo in njihove egiptovske smokve z zmrzaljo. **48** Tudi njihovo živino je predal toči in njihove trope vročim strelam. **49** S pošiljanjem zlih angelov mednje je nanje vrgel okrutnost svoje jeze, bes, ogorčenost in stisko. **50** Pripravil je pot svoji jezi, njihovi duši ni prizanesel pred smrtjo, temveč je njihovo življenje odstopil kužni bolezni **51** in udaril vsakega prvorojenca v Egiptu, njihovo glavno moč v Hamovih šotorih. **52** Toda svojemu lastnemu ljudstvu je storil, da gredo naprej kakor ovce in po divjini jih je usmerjal kakor trop. **53** Vodil jih je varno, tako da se niso bali, toda njihove sovražnike je preplavilo morje. **54** Privedel jih je do meje svojega svetišča, celo k tej gori, ki jo je pridobila njegova desnica. **55** Pred njimi je spodil tudi pogane in jim z mejno črto razdelil dediščino in Izraelovim rodovom storil, da prebivajo v svojih šotorih. **56** Kljub temu so skušali in dražili najvišjega Boga in se niso držali njegovih pričevanj, **57** temveč so se obrnili nazaj in postopali nezvesto kakor njihovi očetje. Obrnjeni so bili na stran kakor varljiv lok. **58** Kajti s svojimi visokimi mesti so ga dražili do jeze in s svojimi rezanimi podobami so ga pripravili do ljubosumnosti. **59** Ko je Bog to slišal, je bil ogorčen in silno preziral Izraela, **60** tako da je zapustil bivališče v Šilu, šotorsko svetišče, ki ga je postavil med ljudmi **61** in svojo moč izročil v ujetništvo in svojo slavo v sovražnikovo roko. **62** Svoje ljudstvo je izročil meču in ogorčen je bil nad svojo dediščino. **63** Ogenj je použil njihove mladeniče in njihove mladenke niso bile omožene. **64** Njihovi duhovniki so padli pod mečem in njihove vdove niso pripravile objokovanja. **65** Potem se je Gospod prebudil kakor iz spanja in kakor mogočen človek, ki vzklika zaradi vina. **66** Svoje sovražnike je udaril v njihove zadnje dele. Postavil jih je v neprestano grajo. **67** Poleg tega je odklonil Jožefovo šotorsko svetišče in ni izbral Efrájimovega rodu, **68** temveč je izbral Judov rod, goro Sion, ki jo je ljubil. **69** Svoje svetišče je zgradil kakor visoke palače, kakor zemljo, ki jo je utrdil na veke. **70** Poleg tega je izbral svojega služabnika Davida in ga vzel od ovčjih staj. **71** Od sledenja brejim ovcam z mladiči ga je privedel, da pase Jakoba, njegovo ljudstvo in Izraela, njegovo dediščino. **72** Tako jih je hranil glede na neokrnjenost svojega srca in jih usmerjal s spretnostjo svojih rok.

79 Oh Bog, pogani so prišli v tvojo dediščino, omadeževali so tvoj sveti tempelj, Jeruzalem so razbili na kupe. **2** Trupla tvojih služabnikov so izročili, da so hrana perjadi neba, meso tvojih svetih za zemeljske živali. **3** Njihovo kri so kakor vodo prelivali naokoli Jeruzalema, in nikogar ni bilo, da jih pokoplje. **4** Postali smo graja našim sosedom, norčevanje in posmeh tem, ki so okoli nas. **5** Doklej, Gospod? Hočeš biti jezen na veke? Ali bo tvoja ljubosumnost gorela kakor ogenj? **6** Svoj bes izlij nad pogane, ki te ne spoznavajo in nad kraljestva, ki ne kličejo tvojega imena. **7** Kajti požrli so Jakoba in opustošili njegovo prebivališče. **8** O ne spominjaj se zoper nas prejšnjih krivičnosti. Naj nas tvoja nežna usmiljenja naglo vodijo, kajti mi smo zelo ponižani. **9** Pomagaj nam, oh Bog rešitve naše duše, zaradi slave svojega imena in osvobodi nas in naše grehe očisti proč zaradi svojega imena. **10** Zakaj bi pogani rekli: »Kje je njihov Bog?« Naj bo z maščevanjem krvi tvojih služabnikov, ki je prelita, on spoznan med pogani v našem pogledu. **11** Naj pride predte jetnikovo vzdihovanje; glede na veličino svoje moči ohrani tiste, ki so določeni, da umro **12** in povrni našim sosedom njihovo grajo sedemkratno v njihovo naročje, s katero so te grajali, oh Gospod. **13** Tako ti bomo mi, tvoje ljudstvo in ovce tvojega pašnika, dajali zahvalo na veke. Tvojo hvalo bomo naznanjali vsem rodovom.

80 Pazljivo prisluhni, Pastir Izraela, ti, ki vodiš Jožefa kakor trop, ti, ki prebivaš med keruboma, zasij. **2** Pred Efrájimom, Benjaminom in Manásejem razvnemi svojo moč ter pridi in nas reši. **3** Ponovno nas spreobrni, oh Bog in svojemu obrazu povzroči, da zasije in mi bomo rešeni. **4** Oh Gospod, Bog nad bojevniki, doklej boš jezen proti molitvi svojega ljudstva? **5** Hraniš jih s kruhom solza in jim daješ, da v veliki meri pijejo solze. **6** Delaš nas prepir našim sosedom in naši sovražniki se smejijo med seboj. **7** Ponovno nas spreobrni, oh Bog nad bojevniki in svojemu obrazu povzroči, da zasije in mi bomo rešeni. **8** Iz Egipta si privedel trto, spodil si pogane in jo zasadil. **9** Pred njo si pripravil prostor in ji povzročil, da je napravila globoko korenino in napolnila zemljo. **10** Hribi so bili pokriti z njeno senco in njene veje so bile podobne čednim cedram. **11** Njene veje je poslala v morje in njene mladike v reko. **12** Zakaj si ti potem podrl njene ograje, tako da jo smukajo vsi, ki gredo mimo po poti? **13** Merjasec iz gozda jo pustoši in poljska žival jo požira. **14** Vrni se, rotimo te, oh Bog nad bojevniki, poglej dol z neba in glej in obišči to trto **15** in vinograd, ki ga je zasadila tvoja desnica in mladiko, ki si jo zaradi sebe naredil močno. **16** Požgana je z ognjem, posekana je. Oni se pogubljajo ob graji tvojega obličja. **17** Naj bo tvoja roka nad človekom tvoje desnice, nad sinom človekovim, ki si ga storil močnega zase. **18** Tako od tebe ne bomo odšli nazaj. Oživi nas in

mi bomo klicali tvoje ime. 19 Ponovno nas spreobrni, oh Gospod Bog nad bojevniki, svojemu obrazu povzroči, da zasije in mi bomo rešeni.

81 Glasno prepevajte Bogu, naši môči, naredite radosten glas Jakobovemu Bogu. 2 Vzemite psalm in prinesite sèm tamburin, prijetno harfo s plunko. 3 Trobite na šofar ob mlaju, ob določenem času na naš slovesni praznični dan. 4 Kajti to je bil zakon za Izraela in postava Jakobovega Boga. 5 To je odredil v Jožefu za pričevanje, ko je šel ven skozi egiptovsko deželo, kjer sem slišal jezik, ki ga nisem razumel: 6 »Njegovo ramo sem odstranil od bremena, njegove roke so bile osvobojene pred lonci. 7 Ti kličeš v stiski in jaz sem te osvobodil, odgovoril sem ti na skrivnem kraju groma. Jaz sem te preizkusil pri vodah Meríbe. (Sela) 8 Poslušaj, oh moje ljudstvo, pričeval ti bom, oh Izrael, če bi mi hotel prisluhniti. 9 V tebi naj ne bo tujega boga niti ne boš oboževal nobenega tujega boga. 10 Jaz sem Gospod, tvoj Bog, ki te je privedel iz egiptovske dežele. Široko odpri svoja usta in napolnil jih bom. 11 Toda moje ljudstvo noče prisluhniti mojemu glasu in Izrael noče ničesar od mene. 12 Tako sem jih izročil njihovim lastnim srčnim željam in živeli so po svojih lastnih nasvetih. 13 Oh, da bi mi moje ljudstvo prisluhnilo in bi Izrael hodil po mojih poteh! 14 Kmalu bi podjarmil njihove sovražnike in svojo roko obrnil zoper njihove nasprotnike. 15 Gospodovi sovražniki bi se morali podvreči pod njega, pa bi se njihov čas ohranil na veke. 16 Hranil bi jih tudi z najodličnejšo pšenico in z medom iz skale bi te nasitil.«

82 Bog stoji v skupnosti mogočnih, sodi med bogovi. 2 »Doklej boste nepravično sodili in sprejemali zunanjost zlobnih? (Sela) 3 Branite revne in osirotele, ravnajte pravično prizadetim in pomoči potrebnim. 4 Osvobodite uboge in pomoči potrebne, odstranite jih iz roke zlobnih.« 5 Ne vedo niti ne bodo razumeli, hodijo v temi. Vsi temelji zemlje so izven naravnega reda. 6 Rekel sem: »Vi ste bogovi in vsi izmed vas ste otroci Najvišjega. 7 Vendar boste umrli kakor ljudje in padli kakor kdo izmed princev.« 8 Vstani, oh Bog, sodi zemljo, kajti ti boš podedoval vse narode.

83 Ne bodi tiho, oh Bog. Ne molči in ne bodi molčeč, oh Bog. 2 Kajti glej, tvoji sovražniki pripravljajo upor in tisti, ki te sovražijo, so povzdignili glavo. 3 Zoper tvoje ljudstvo so sprejeli prebrisan nasvet in se posvetovali zoper tvoje skrite. 4 Rekli so: »Pridimo in odrežimo jih od tega, da so narod, da Izraelovo ime ne bo več v spominu.« 5 Kajti skupaj so se soglasno posvetovali, združeni so zoper tebe: 6 Edómova šotorska svetišča in Izmaelci; Moábovci in Hagárovci; 7 Gebál, Amón in Amálek; Filistejci s prebivalci Tira; 8 pridružen jim je tudi Asúr. Pomagali so Lotovim sinovom. (Sela) 9 Stôri jim kakor Midjáncem, kakor Siseráju, kakor Jabínu pri potoku Kišón, 10 ki so bili pokončani pri En Doru. Postali so kakor gnoj za zemljo. 11 Naredite njihove plemiče kakor Oréba in kakor Zeéba. Da, vse njihove prince kot Zebaha in kot Calmunája, 12 ki so rekli: »Vzemimo si Božje hiše v posest.« 13 Oh moj Bog, naredi jih kot pleve, kakor strnišče pred vetrom. 14 Kakor ogenj požiga gozd in kakor plamen zažiga gore, 15 tako jih preganjaj s svojim neurjem in s svojim viharjem jih naredi prestrašene. 16 Njihove obraze napolni s sramoto, da bodo lahko iskali tvoje ime, oh Gospod. 17 Naj bodo zasramovani in zbegani na veke; da, naj bodo osramočeni in [naj] se pogubijo, 18 da bodo ljudje lahko vedeli, da si ti, čigar ime samó je Jahve, najvišji nad vso zemljo.

84 Kako ljubka so tvoja šotorska svetišča, oh Gospod nad bojevniki! 2 Moja duša hrepeni, da, celó slabi zaradi Gospodovih dvorov. Moje srce in moje meso vpijeta za živim Bogom. 3 Da, vrabec najde dom in lastovka gnezdo zase, kjer lahko položi svoje mladiče, celó tvoje oltarje, oh Gospod nad bojevniki, moj Kralj in moj Bog. 4 Blagoslovljeni so tisti, ki prebivajo v tvoji hiši. Oni te bodo nenehno slavili. (Sela) 5 Blagoslovljen je človek, čigar moč je v tebi, v čigar srcu so njihove poti. 6 Kateri hodijo skozi dolino Baka jo oblikujejo [v] studenec; tudi dež napolnjuje tolmune. 7 Hodijo iz moči v moč, vsak izmed njih se na Sionu prikaže pred Bogom. 8 Oh Gospod Bog nad bojevniki, usliši mojo molitev, pazljivo prisluhni, oh Bog Jakobov. (Sela) 9 Glej, oh Bog, naš ščit in poglej na obraz svojega maziljenca. 10 Kajti en dan v tvojih dvorih je boljši kakor tisoč. Raje bi bil vratar v hiši svojega Boga, kakor da bi prebival v šotorih zlobnosti. 11 Kajti Gospod Bog je sonce in ščit. Gospod bo dal milost in slavo. Nobene dobre stvari ne bo zadržal pred tistimi, ki hodijo iskreno. 12 Oh Gospod nad bojevniki, blagoslovljen je mož, ki zaupa vate.

85 Gospod, naklonjen si bil svoji deželi, nazaj si privedel Jakobovo ujetništvo. 2 Odpustil si krivičnost svojega ljudstva, pokril si vse njihove grehe. (Sela) 3 Odstranil si ves svoj bes. Sebe si odvrnil od okrutnosti svoje jeze. 4 Spreobrni nas, oh Bog rešitve naše duše in svoji jezi do nas povzroči, da preneha. 5 Hočeš biti večno jezen na nas? Hočeš svojo jezo raztegniti na vse rodove? 6 Ali nas ne boš ponovno oživil, da se tvoje ljudstvo lahko veseli v tebi? 7 Pokaži nam svoje usmiljenje, oh Gospod in zagotovi nam svojo rešitev duše. 8 Slišal bom kaj bo Bog, Gospod, govoril, kajti svojemu ljudstvu in svojim svetim bo govoril mir, toda

oni naj se ne obrnejo ponovno k neumnosti. 9 Zagotovo je njegova rešitev duš blizu tistim, ki se ga bojijo, da bo v naši deželi lahko prebivala slava. 10 Usmiljenje in resnica sta se skupaj srečala, pravičnost in mir sta poljubila drug drugega. 11 Resnica bo izvirala iz zemlje in pravičnost bo gledala dol z neba. 12 Da, Gospod bo dal to, kar je dobro in naša dežela bo obrodila svoj donos. 13 Pravičnost bo hodila pred njim in nas postavila na pot njegovih korakov.

86 Nagni svoje uho, oh Gospod, prisluhni mi, ker sem ubog in pomoči potreben. 2 Varuj mojo dušo, ker sem svet. Oh ti moj Bog, reši svojega služabnika, ki zaupa vate. 3 Bodi mi usmiljen, oh Gospod, kajti vsak dan kličem k tebi. 4 Razveseli dušo svojega služabnika, kajti k tebi, oh Gospod, dvigujem svojo dušo. 5 Kajti ti, Gospod, si dober in pripravljen odpustiti in obilen v usmiljenju k vsem tem, ki kličejo k tebi. 6 Pazljivo prisluhni, oh Gospod, moji molitvi in pazi na glas mojih ponižnih prošenj. 7 Na dan svoje stiske bom klical k tebi, kajti ti mi boš odgovoril. 8 Med bogovi ni nikogar podobnega tebi, oh Gospod; niti ni nobenih del, podobnih tvojim delom. 9 Vsi narodi, ki si jih naredil, bodo prišli in oboževali pred teboj, oh Gospod in proslavili bodo tvoje ime. 10 Kajti ti si velik in delaš čudovite stvari. Samo ti si Bog. 11 Úči me svojo pot, oh Gospod, hodil bom v tvoji resnici; zedini moje srce, da se bo balo tvojega imena. 12 Hvalil te bom, oh Gospod, moj Bog, z vsem svojim srcem in tvoje ime bom proslavljal na vékomaj. 13 Kajti veliko je tvoje usmiljenje do mene in mojo dušo si osvobodil pred najglobljim peklom. **(Sheol h7585)** 14 Oh Bog, ponosni so vstali zoper mene in zbori nasilnih ljudi so stregli po moji duši, niso pa tebe postavili pred sebe. 15 Toda ti, oh Gospod, si Bog, poln sočutja in milostljiv, potrpežljiv in obilen v milosti in resnici. 16 Oh obrni se k meni in se me usmili, daj svojo moč svojemu služabniku in reši sina svoje pomočnice. 17 Pokaži mi znamenje za dobro, da bodo tisti, ki me sovražijo, lahko to videli in bili osramočeni, ker si mi ti, Gospod, pomagal in me tolažil.

87 Njegov temelj je na svetih gorah. 2 Gospod bolj ljubi sionska velika vrata kakor vsa Jakobova prebivališča. 3 Veličastne stvari se govorijo o tebi, oh Božje mesto. (Sela) 4 Tistim, ki me poznajo, bom omenjal Rahab in Babilon; glej Filisteja in Tir z Etiopijo; ta človek je bil rojen tam. 5 In o Sionu bo rečeno: »Ta in ta človek je bil rojen v njem in sam najvišji ga bo utrdil.« 6 Ko vpisuje ljudstvo, bo Gospod štel, da je bil ta človek rojen tam. (Sela) 7 Prav tako bodo tam tako pevci kakor igralci na glasbila. Vsi moji izviri so v tebi.

88 Oh Gospod Bog, rešitev moje duše, pred teboj sem klical dan in noč. 2 Naj moja molitev pride predte, svoje uho nagni k mojemu klicu, 3 kajti moja duša je polna stisk in moje življenje se bliža grobu. **(Sheol h7585)** 4 Prištet sem s tistimi, ki gredo dol v jamo. Sem kakor človek, ki nima moči. 5 Svoboden med mrtvimi, kakor umorjeni, ki ležijo v grobu, ki se jih ne spominjaš več in so iztrebljeni iz tvoje roke. 6 Položil si me v najglobljo jamo, v temo, v globine. 7 Tvoj bes trdno leži na meni in prizadel si me z vsemi svojimi valovi. (Sela) 8 Mojega znanca si postavil daleč od mene, njim si me naredil [za] ogabnost; zaprt sem in ne morem priti ven. 9 Moje oko žaluje zaradi stiske; Gospod, vsak dan sem klical k tebi, svoje roke sem iztegoval k tebi. 10 Hočeš mrtvim pokazati čudeže? Mar bodo mrtvi vstali in te hvalili? (Sela) 11 Bo tvoja ljubeča skrbnost oznanjena v grobu? Ali tvoja zvestoba v propadu? 12 Bodo tvoji čudeži spoznani v temi? In tvoja pravičnost v deželi pozabljivosti? 13 Toda jaz sem klical k tebi, oh Gospod in zjutraj te bo moja molitev prestregla. 14 Gospod, zakaj zavračaš mojo dušo? Zakaj skrivaš svoj obraz pred menoj? 15 Prizadet sem in od svoje mladosti pripravljen umreti; medtem ko trpim tvoje strahote, sem raztresen. 16 Tvoj kruti bes gre prek mene, tvoje strahote so me uničile. 17 Vsak dan so prišli okoli mene kakor voda, skupaj so me obkrožali. 18 Ljubega in prijatelja si postavil daleč od mene in mojega znanca v temo.

89 O Gospodovih milostih bom prepeval na veke, s svojimi usti bom vsem rodovom razglašal tvojo zvestobo. 2 Kajti rekel sem: »Usmiljenje bo zgrajeno na veke, svojo zvestobo boš utrdil v samih nebesih.« 3 S svojim izbranim sem sklenil zavezo, prisegel sem Davidu, svojemu služabniku: 4 »Tvoje seme bom utrdil na veke in tvoj prestol zgradil za vse rodove.« (Sela) 5 Nebesa bodo hvalila tvoje čudeže, oh Gospod, tudi tvojo zvestobo v skupnosti svetih. 6 Kajti kdo na nebu bi bil lahko primerjan z Gospodom? Kdo izmed sinov mogočnega bi bil lahko podoben Gospodu? 7 Boga se je silno bati v zboru svetih in spoštujejo ga vsi tisti, ki so okoli njega. 8 Oh Gospod Bog nad bojevniki, kdo je močan Gospod, podoben tebi ali tvoji zvestobi naokoli tebe? 9 Ti vladaš besnenju morja; ko njegovi valovi vstanejo, jih ti umirjaš. 10 Zlomil si Rahaba na koščke, kakor nekoga, ki je umorjen, s svojim močnim laktom si razkropil svoje sovražnike. 11 Nebo je tvoje, tudi zemlja je tvoja; kar se tiče zemeljskega [kroga] in njegove polnosti, si jih ti utemeljil. 12 Sever in jug, ti si ju ustvaril; Tabor in Hermon se bosta veselila v tvojem imenu. 13 Ti imaš mogočen laket, močna je tvoja roka in visoka je tvoja desnica. 14 Pravičnost in sodba

sta prebivališče tvojega prestola, usmiljenje in resnica bosta šla pred tvojim obličjem. **15** Blagoslovljeno je ljudstvo, ki pozna radosten zvok. Hodili bodo, oh Gospod, v svetlobi tvojega obličja. **16** V tvojem imenu se bodo veselili ves dan in v tvoji pravičnosti bodo povišani. **17** Kajti ti si slava njihove moči in v tvoji naklonjenosti bo naš rog povišan. **18** Kajti Gospod je naša obramba in Sveti Izraelov je naš kralj. **19** Potem svojemu svetemu spregovoriš v videnju in rečeš: »Položil sem pomoč na nekoga, ki je mogočen, povišal sem enega izbranega izmed ljudstva. **20** Našel sem Davida, svojega služabnika; s svojim svetim oljem sem ga mazilil. **21** Z njim bo moja roka utrjena; tudi moj laket ga bo krepil. **22** Sovražnik se ne bo maščeval nad njim niti ga sin zlobnosti [ne bo] prizadel. **23** Njegove sovražnike bom premagal pred njegovim obrazom in nadlegoval tiste, ki ga sovražijo. **24** Toda z njim bosta moja zvestoba in moje usmiljenje in v mojem imenu bo povišan njegov rog. **25** Njegovo roko bom postavil tudi na morje in njegovo desnico na reke. **26** Klical bo k meni: ›Ti si moj oče, moj Bog in skala rešitve moje duše.‹ **27** Prav tako mu bom dal svojega prvorojenca, višje kakor kralje zemlje. **28** Svoje usmiljenje bom zanj ohranil na vékomaj in moja zaveza bo trdno stala z njim. **29** Tudi njegovemu semenu bom storil, da ostane na veke in njegov prestol kakor nebeški dnevi. **30** Če njegovi otroci zapustijo mojo postavo in ne hodijo po mojih sodbah, **31** če prelomijo moje zakone in se ne držijo mojih zapovedi, **32** potem bom s palico obiskal njihov prestopek in njihovo krivičnost z bičanjem. **33** Vendar pa svoje ljubeče skrbnosti ne bom popolnoma odvzel od njega niti svoji zvestobi [ne bom] pustil, da se izneveri. **34** Svoje zaveze ne bom prelomil niti predrugačil stvari, ki je odšla iz mojih ustnic. **35** Enkrat sem prisegel pri svoji svetosti, da Davidu ne bom lagal. **36** Njegovo seme bo ostalo na veke in njegov prestol kakor sonce pred menoj. **37** Kakor luna bo utrjen na veke in kakor zvesta priča na nebu.« (Sela) **38** Toda ti si zavrgel in prezrl, ogorčen si bil s svojim maziljencem. **39** Razveljavil si zavezo svojega služabnika. Njegovo krono si oskrunil in jo vrgel na tla. **40** Porušil si vse njegove ograje; njegova oporišča si privedel do propada. **41** Vsi mimoidoči ga plenijo. Graja je svojim sosedom. **42** Dvignil si desnico njegovih nasprotnikov; vsem njegovim sovražnikom si storil, da se veselijo. **43** Obrnil si tudi ostrino njegovega meča in ga nisi naredil, da se zoperstavi v bitki. **44** Njegovi slavi si storil, da preneha in njegov prestol si vrgel na tla. **45** Dneve njegove mladosti si skrajšal. Pokril si ga s sramoto. (Sela) **46** Doklej, Gospod? Se hočeš skrivati na veke? Bo tvoj bes gorel kakor ogenj? **47** Spomni se, kako kratek je moj čas. Zakaj si vse ljudi naredil zaman? **48** Kateri človek je, kdor živi in ne bo videl smrti? Ali bo svojo dušo osvobodil pred roko groba? (Sela) **(Sheol h7585)** **49** Gospod, kje so tvoje prejšnje ljubeče skrbnosti, katere v svoji resnici prisegaš Davidu? **50** Spomni se, Gospod, graje svojih služabnikov; kako v svojih prsih nosim grajo vseh mogočnih ljudi, **51** s čimer so grajali tvoji sovražniki, oh Gospod, s čimer so grajali stopinje tvojega maziljenca. **52** Blagoslovljen bodi Gospod na vékomaj. Amen in Amen.

90 Gospod, ti si bil naše bivališče za vse rodove. **2** Preden so bile rojene gore, oziroma kadarkoli si oblikoval zemljo in zemeljski [krog], celo od večnosti do večnosti, si ti Bog. **3** Človeka obračaš k uničenju in praviš: »Vrnite se, vi človeški otroci.« **4** Kajti tisoč let v tvojem pogledu je samo kakor včerajšnji dan, ki je minil in kakor straža v noči. **5** Odnašaš jih proč kakor s poplavo; oni so kakor spanec. Zjutraj so podobni travi, ki raste. **6** Zjutraj cveti in raste, zvečer je odrezana in ovene. **7** Kajti použiti smo s tvojo jezo in s tvojim besom smo zbegani. **8** Predse si postavil naše krivičnosti, naše skrite grehe v svetlobo svojega obličja. **9** Kajti vsi naši dnevi so minili v tvojem besu. Svoja leta smo preživeli kakor zgodbo, ki je povedana. **10** Dni naših let je sedemdeset let in če jih je zaradi razloga moči osemdeset let, je vendarle njihova moč trud in bridkost, kajti to je kmalu odrezano in mi odletimo. **11** Kdo pozna moč tvoje jeze? Celó glede na tvoj strah, tak je tvoj bes. **12** Zaradi tega nas uči šteti naše dneve, da bomo svoja srca lahko posvetili modrosti. **13** Vrni se, oh Gospod, doklej? To naj te pokesa glede tvojih služabnikov. **14** Oh zgodaj nas nasiti s svojim usmiljenjem, da se bomo lahko veselili in bomo veseli vse naše dni. **15** Stôri nas vesele glede na dneve, v katerih si nas prizadel in leta, v katerih smo videli zlo. **16** Naj se tvoje delo pokaže tvojim služabnikom in tvoja slava njihovim otrokom. **17** Nad nami pa naj bo lepota Gospoda, našega Boga. Utrdi delo naših rok nad nami; da, delo naših rok, utrdi ga.

91 Kdor prebiva na skrivnem kraju Najvišjega, bo ostal pod senco Vsemogočnega. **2** Rekel bom o Gospodu: » On je moje zatočišče in moja trdnjava; moj Bog, vanj bom zaupal.« **3** Zagotovo te bo osvobodil pred ptičarjevo zanko in pred ogabno kužno boleznijo. **4** Pokril te bo s svojim perjem in pod njegovimi perutmi boš zaupal. Njegova resnica bo tvoj ščit in oklep. **5** Ne boš se bal zaradi strahote ponoči niti zaradi puščice, ki leti podnevi, **6** niti zaradi kužne bolezni, ki hodi v temi niti zaradi uničenja, ki pustoši opoldan. **7** Tisoč jih bo padlo na tvoji strani in deset tisoč na tvoji desnici, toda tebi se to ne bo približalo. **8** Samo s svojimi očmi boš gledal in videl nagrado zlobnih. **9** Ker si naredil Gospoda, ki je

moje zatočišče, celó Najvišjega, [za] svoje prebivališče, 10 te nobeno zlo ne zadene niti nobena nadloga ne bo prišla blizu tvojega prebivališča. 11 Kajti svojim angelom bo zapovedal nad teboj, da te varujejo na vseh tvojih poteh. 12 Nosili te bodo na svojih rokah, da ne bi svojega stopala treščil ob kamen. 13 Stopal boš na leva in gada; mladega leva in zmaja boš pomendral pod stopali. 14 Ker je svojo ljubezen naravnal name, zato ga bom osvobodil. Postavil ga bom visoko, ker je spoznal moje ime. 15 Klical bo k meni in odgovoril mu bom. Z njim bom v stiski, osvobodil ga bom in mu izkazal čast. 16 Zadovoljil ga bom z dolgim življenjem in mu pokazal svojo rešitev duše.

92 Dobra stvar se je zahvaljevati Gospodu in prepevati hvalnice tvojemu imenu, oh Najvišji; 2 zjutraj naznanjati tvojo ljubečo skrbnost in tvojo zvestobo vsako noč, 3 na glasbilo desetih strun in na plunko, na harfo s slovesnim zvokom. 4 Kajti ti, Gospod, si me zaradi svojega delovanja naredil veselega; v delih tvojih rok bom slavil zmago. 5 Oh Gospod, kako velika so tvoja dela! In tvoje misli so zelo globoke. 6 Brutalnež ne spozna niti tega ne razume bedak. 7 Ko zlobni poganja kakor trava in ko vsi delavci krivičnosti uspevajo, je to, da bodo uničeni na veke. 8 Toda ti, Gospod, si najvišji na vékomaj. 9 Kajti glej, tvoji sovražniki, oh Gospod, kajti glej, tvoji sovražniki bodo izginili; vsi delavci krivičnosti bodo razkropljeni. 10 Toda moj rog boš povišal kakor samorogov rog; maziljen bom s svežim oljem. 11 Tudi moje oko bo videlo mojo željo na mojih sovražnikih in moja ušesa bodo slišala mojo željo glede zlobnih, ki vstajajo zoper mene. 12 Pravični bo uspeval kakor palmovo drevo, rasel bo kakor cedra na Libanonu. 13 Tisti, ki bodo vsajeni v Gospodovi hiši, bodo cveteli na Božjih dvorih. 14 Še v visoki starosti bodo prinašali sad; obilni bodo in uspešni, 15 da pokažejo, da je Gospod pošten. On je moja skala in nepravičnosti ni v njem.

93 Gospod kraljuje, oblečen je z veličanstvom; Gospod je oblečen z močjo, s katero se je opasal. Tudi zemeljski [krog] je utrdil, da ne more biti omajan. 2 Tvoj prestol je utrjen od davnine. Ti si od večnosti. 3 Reke so se dvignile, oh Gospod, reke so povzdignile svoj glas, reke so dvignile svoje valove. 4 Gospod na višavi je mogočnejši kakor glas mnogih vodá, da, kakor mogočni valovi morja. 5 Tvoja pričevanja so zelo zanesljiva. Svetost se spodobi tvoji hiši, oh Gospod, na veke.

94 Oh Gospod Bog, ki mu pripada maščevanje, oh Bog, ki mu pripada maščevanje, pokaži se. 2 Dvigni se, ti sodnik zemlje; povrni nagrado ponosnim. 3 Gospod, doklej bodo zlobni, doklej bodo zlobni slavili zmago? 4 Kako dolgo bodo izgovarjali in govorili trde stvari in se bahali vsi delavci krivičnosti? 5 Tvoje ljudstvo razbijajo na koščke, oh Gospod in prizadevajo tvojo dediščino. 6 Ubijajo vdovo in tujca in morijo osirotele. 7 Vendar pravijo: » Gospod nas ne bo videl niti Bog Jakobov tega ne bo upošteval.« 8 Razumite, vi brutalni izmed ljudstva, in vi bedaki, kdaj boste modri? 9 Kdor je zasadil uho, da ne bi slišal? Kdor je oblikoval oko, da ne bi videl? 10 Kdor kaznuje pogane, da ne bi grajal? Kdor uči človeka spoznanja, da ne bi vedel? 11 Gospod pozna človekove misli, da so le-te ničevost. 12 Blagoslovljen je človek, ki ga karaš, oh Gospod in ga učiš iz svoje postave, 13 da mu lahko daš počitek od dni nadloge, dokler ni izkopana jama za zlobnega. 14 Kajti Gospod ne bo zavrgel svojega ljudstva niti ne bo zapustil svoje dediščine. 15 Toda sodba se bo vrnila k pravičnosti in vsi iskreni v srcu ji bodo sledili. 16 Kdo se bo zame dvignil zoper hudodelce? Ali kdo bo zame vstal zoper delavce krivičnosti? 17 Če Gospod ne bi bil moja pomoč, bi moja duša skoraj prebivala v tišini. 18 Ko sem rekel: »Moje stopalo zdrsuje, me je podpiralo tvoje usmiljenje, oh Gospod. 19 V množici mojih misli znotraj mene tvoje tolažbe razveseljujejo mojo dušo. 20 Mar bo prestol krivičnosti, ki z uzakonitvijo snuje vragolijo, imel družbo s teboj? 21 Skupaj se zbirajo zoper dušo pravičnega in obsojajo nedolžno kri. 22 Toda Gospod je moja obramba in moj Bog je skala mojega zatočišča. 23 Nadnje bo privedel njihovo lastno krivičnost in odsekal jih bo v njihovi lastni zlobnosti; da, Gospod, naš Bog, jih bo odsekal.

95 Oh pridite, zapojmo Gospodu. Naredimo radosten glas skali rešitve naše duše. 2 Pridimo pred njegovo prisotnost z zahvaljevanjem in s psalmi mu naredimo radosten zvok. 3 Kajti Gospod je velik Bog in velik Kralj nad vsemi bogovi. 4 V njegovi roki so globoki kraji zemlje; tudi moč hribov je njegova. 5 Morje je njegovo in on ga je naredil in njegove roke so oblikovale kopno zemljo. 6 Oh pridite, naj obožujemo in se priklonimo; pokleknimo pred Gospodom, našim stvarnikom. 7 Kajti on je naš Bog in mi smo ljudstvo njegovega pašnika in ovce njegove roke. Če boste danes zaslišali njegov glas, 8 ne zakrknite svojega srca kakor z izzivanjem in kakor na dan preizkušnje v divjini, 9 ko so me vaši očetje skušali, me preizkušali in gledali moje delo. 10 Dolgih štirideset let sem s tem rodom skupaj žaloval in rekel: »To je ljudstvo, ki se moti v svojem srcu in niso spoznali mojih poti, « 11 ki sem jim v svojem besu prisegel, da ne bodo vstopili v moj počitek.

96 Oh pojte Gospodu novo pesem, pojte Gospodu, vsa zemlja. **2** Prepevajte Gospodu, blagoslavljajte njegovo ime; iz dneva v dan naznanjajte njegovo rešitev duš. **3** Oznanjajte njegovo slavo med pogani, njegove čudeže med vsemi ljudstvi. **4** Kajti Gospod je velik in silno bodi hvaljen; njega se je treba bati nad vsemi bogovi. **5** Kajti vsi bogovi narodov so maliki, toda Gospod je naredil nebo. **6** Čast in veličanstvo sta pred njim; moč in lepota sta v njegovem svetišču. **7** Dajajte Gospodu, oh sorodstva ljudstev, dajajte Gospodu slavo in moč. **8** Dajajte Gospodu slavo, primerno njegovemu imenu; prinesite daritev in pridite v njegove dvore. **9** Oh obožujte Gospoda v lepoti svetosti. Trepetaj pred njim, vsa zemlja! **10** Govorite med pogani, da Gospod kraljuje. Tudi zemeljski [krog] bo utrjen, da ne bo omajan. Ljudstva bo sodil pravično. **11** Naj se nebo veseli in naj bo zemlja vesela; naj morje buči in njegova polnost. **12** Naj bo polje radostno in vse, kar je tam. Potem se bodo vsa gozdna drevesa veselila **13** pred Gospodom, kajti on prihaja, kajti on prihaja, da sodi zemljo. S pravičnostjo bo sodil zemeljski [krog] in ljudstva s svojo resnico.

97 Gospod kraljuje, naj se zemlja veseli, naj bo množica otokov vesela le-tega. **2** Oblaki in tema so okoli njega. Pravičnost in sodba sta prebivališče njegovega prestola. **3** Ogenj gre pred njim in naokrog požiga njegove sovražnike. **4** Njegovi bliski so razsvetlili zemeljski [krog]; zemlja je videla in trepetala. **5** Hribi so se ob Gospodovi prisotnosti topili kakor vosek, ob prisotnosti Gospoda celotne zemlje. **6** Nebesa oznanjujejo njegovo pravičnost in vsa ljudstva vidijo njegovo slavo. **7** Zbegani so vsi tisti, ki služijo rezanim podobam, ki se bahajo z maliki; obožujte ga, vsi vi bogovi. **8** Sion je slišal in je bil vesel in judovske hčere so se veselile zaradi tvojih sodb, oh Gospod. **9** Kajti ti, Gospod, si dvignjen nad vso zemljo. Zelo si vzvišen nad vsemi bogovi. **10** Vi, ki ljubite Gospoda, sovražite zlo. On varuje duše svojih svetih; osvobaja jih iz roke zlobnega. **11** Svetloba je posejana za pravičnega in veselje za iskrenega v srcu. **12** Veselite se v Gospodu, vi pravični in zahvaljujte se pri spominjanju njegove svetosti.

98 Oh zapojte Gospodu novo pesem, kajti storil je čudovite stvari. Njegova desnica in njegov sveti laket sta mu pridobila zmago. **2** Gospod je razglasil svojo rešitev duš; svojo pravičnost je javno pokazal v očeh poganov. **3** Spomnil se je svojega usmiljenja in svoje resnice do Izraelove hiše. Vsi konci zemlje so videli rešitev duš našega Boga. **4** Naredite radosten glas Gospodu, vsa zemlja. Naredite glasen zvok in veselite se in pojte hvalo. **5** Prepevajte Gospodu s harfo; s harfo in glasom psalma. **6** S trobentami in zvokom kornéta naredite radosten glas pred Gospodom, Kraljem. **7** Naj buči morje in njegova polnost, zemeljski [krog] in tisti, ki prebivajo na njem. **8** Naj reke ploskajo [z] rokami; hkrati naj bodo hribi radostni **9** pred Gospodom, kajti on prihaja, da sodi zemljo. S pravičnostjo bo sodil zemeljski [krog] in ljudstva z nepristranskostjo.

99 Gospod kraljuje; naj ljudstva trepetajo. On sedi med kerubi; naj bo zemlja omajana. **2** Gospod je velik na Sionu; visoko je nad vsemi ljudstvi. **3** Naj hvalijo tvoje veliko in strašno ime, kajti sveto je. **4** Kraljeva moč ljubi tudi sodbo. Ti utrjuješ nepristranskost, izvršuješ sodbo in pravičnost v Jakobu. **5** Povišujte Gospoda, našega Boga in obožujte pri njegovi pručki, kajti on je svet. **6** Mojzes in Aron med njegovimi duhovniki in Samuel med tistimi, ki kličejo njegovo ime; klicali so Gospoda in jim je odgovoril. **7** Govoril jim je v oblačnem stebru; držali so se njegovih pričevanj in odredbe, ki jim jo je dal. **8** Ti jim odgovarjaš, oh Gospod, naš Bog. Bil si jim Bog, ki odpušča, čeprav se maščuješ njihovim domiselnostim. **9** Povišujte Gospoda, našega Boga in obožujte ga pri njegovi sveti gori, kajti Gospod, naš Bog, je svet.

100 Naredite radosten glas Gospodu, vse ve dežele. **2** Služite Gospodu z veseljem. Pred njegovo prisotnost pridite s petjem. **3** Védite, da Gospod je Bog. On je tisti, ki nas je ustvaril in ne mi sami; mi smo njegovo ljudstvo in ovce njegovega pašnika. **4** Vstopite v njegova velika vrata z zahvaljevanjem in v njegove dvore s hvalo. Bodite mu hvaležni in blagoslavljate njegovo ime. **5** Kajti Gospod je dober, njegovo usmiljenje je večno in njegova resnica traja vsem rodovom.

101 Pel bom o usmiljenju in sodbi; tebi, oh Gospod, bom pel. **2** Vêdel se bom modro na popolni poti. O kdaj boš prišel k meni? Znotraj svoje hiše bom hodil s popolnim srcem. **3** Pred svoje oči ne bom postavil nobene zlobne stvari. Sovražim delo tistih, ki se odvračajo; to se me ne bo držalo. **4** Kljubovalno srce bo odšlo od mene; ne bom poznal zlobne osebe. **5** Kdorkoli tajno obrekuje svojega bližnjega, tistega bom iztrebil. Tistega, ki ima vzvišen pogled in ponosno srce, ne bom trpel. **6** Moje oči bodo na zvestih v deželi, da bodo lahko prebivali z menoj. Kdor hodi po popolni poti, ta mi bo služil. **7** Kdor dela prevaro, ne bo prebival znotraj moje hiše. Kdor govori laži, se ne bo zadrževal v mojem pogledu. **8** Vse zlobne v deželi bom zgodaj uničil, da bom lahko iz Gospodovega mesta iztrebil vse zlobne storilce.

102 Usliši mojo molitev, oh Gospod in moje vpitje naj
pride do tebe. **2** Svojega obraza ne skrivaj pred
menoj na dan, ko sem v stiski; nagni k meni svoje uho. Na
dan, ko kličem, mi naglo odgovori. **3** Kajti moji dnevi so
použiti kakor dim in moje kosti so sežgane kakor ognjišče.
4 Moje srce je prizadeto in ovenelo kakor trava, tako da
pozabljam jesti svoj kruh. **5** Zaradi glasu mojega stokanja se
moje kosti lepijo na mojo kožo. **6** Podoben sem pelikanu iz
divjine; podoben sem sovi v puščavi. **7** Bedim in sem kakor
vrabec sam na strehi. **8** Moji sovražniki me ves dan grajajo
in tisti, ki so besni name, prisegajo zoper mene. **9** Kajti pepel
sem jedel kakor kruh in svojo pijačo sem mešal z jokom, **10**
zaradi tvojega ogorčenja in tvojega besa, kajti vzdignil si me
in me vrgel dol. **11** Moji dnevi so kakor senca, ki se zmanjšuje
in izsušen sem kakor trava. **12** Toda ti, oh Gospod, boš ostal
na veke in tvoj spomin vsem rodovom. **13** Vstal boš in imel
usmiljenje do Siona, kajti čas, da mu [izkažeš] naklonjenost,
da, določeni čas je prišel. **14** Kajti tvoji služabniki uživajo v
njegovih kamnih in so naklonjeni njegovemu prahu. **15** Tako
se bodo pogani bali Gospodovega imena in vsi kralji zemlje
tvoje slave. **16** Ko bo Gospod zgradil Sion, se bo prikazal v
svoji slavi. **17** Upošteval bo molitev revežev in ne bo preziral
njihove molitve. **18** To bo zapisano za prihajajoči rod; in
ljudstvo, ki bo ustvarjeno, bo hvalilo Gospoda. **19** Kajti on je
pogledal dol iz višine svojega svetišča, z nebes je Gospod
pogledal zemljo, **20** da usliši stokanje jetnika, da osvobodi
tiste, ki so določeni za smrt, **21** da oznani Gospodovo ime
na Sionu in njegovo hvalo v Jeruzalemu, **22** ko se zberejo
skupaj ljudstva in kraljestva, da služijo Gospodu. **23** Oslabil
je mojo moč na poti, skrajšal je moje dneve. **24** Rekel sem:
»Oh moj Bog, ne odstrani me v sredi mojih dni; tvoja leta so
skozi vse rodove.« **25** Od davnine si položil temelj zemlji in
nebo je delo tvojih rok. **26** Ta [dva] bosta izginila, toda ti boš
ostal. Da, vsa se bosta postarala kakor obleka; zamenjal ju
boš kakor suknjo in bosta zamenjani, **27** toda ti si isti in tvoja
leta ne bodo imela konca. **28** Otroci tvojih služabnikov bodo
nadaljevali in njihovo seme bo utrjeno pred teboj.

103 Blagoslavljaj Gospoda, oh moja duša, in vse, kar
je znotraj mene, blagoslavljaj njegovo sveto ime. **2**
Blagoslavljaj Gospoda, oh moja duša in ne pozabi vseh dejanj
njega, **3** ki odpušča vse tvoje krivičnosti, ki ozdravlja vse
tvoje bolezni, **4** ki odkupuje tvoje življenje pred uničenjem, ki
te krona z ljubečo skrbnostjo in nežnimi usmiljenji, **5** ki tvoja
usta nasičuje z dobrimi stvarmi, tako da se tvoja mladost
obnavlja kakor orlova. **6** Gospod izvršuje pravičnost in sodbo
za vse, ki so zatirani. **7** Svoje poti je dal spoznati Mojzesu,
svoja dela Izraelovim otrokom. **8** Gospod je usmiljen in
milostljiv, počasen za jezo in obilen v usmiljenju. **9** Ne bo
se vedno pričkal niti svoje jeze ne bo držal na veke. **10** Z
nami ni ravnal po naših grehih niti nas ni nagrajeval glede na
naše krivičnosti. **11** Kajti kakor je nebo visoko nad zemljo,
tako veliko je njegovo usmiljenje do tistih, ki se ga bojijo. **12**
Kolikor daleč je vzhod od zahoda, tako daleč odstranja naše
prestopke od nas. **13** Kakor se oče usmili svojih otrok, tako se
Gospod usmili teh, ki se ga bojijo. **14** Kajti pozna naš sestav;
spominja se, da smo prah. **15** Glede človeka, so njegovi
dnevi kakor trava; kakor cvetica polja, tako cveti. **16** Kajti
čeznjo gre veter in izgine in njen kraj je ne bo več poznal. **17**
Toda Gospodovo usmiljenje je od večnosti do večnosti na
tistih, ki se ga bojijo in njegova pravičnost do otrok otrok, **18**
tistim, ki se držijo njegove zaveze in tistim, ki se spominjajo
njegovih zapovedi, da jih izpolnjujejo. **19** Gospod je pripravil
svoj prestol v nebesih in njegovo kraljestvo vlada nad vsemi.
20 Blagoslavljajte Gospoda, vi njegovi angeli, ki se odlikujete
v moči, ki izpolnjujete njegove zapovedi s poslušanjem glasu
njegove besede. **21** Blagoslavljajte Gospoda, vse ve njegove
vojske, vi njegovi služabniki, ki izpolnjujete njegovo željo. **22**
Blagoslavljajte Gospoda, vsa njegova dela na vseh krajih
njegovega gospostva. Blagoslavljaj Gospoda, oh moja duša.

104 Blagoslavljaj Gospoda, oh moja duša. Oh Gospod,
moj Bog, ti si tako velik, oblečen si s častjo in
veličanstvom. **2** Ki se pokrivaš s svetlobo kakor z obleko, ki
razteguješ nebo kakor zaveso. **3** Ki polagaš bruna svojih
sob v vodah, ki delaš oblake [za] svoj bojni voz, ki hodiš
na perutih vetra. **4** Ki svoje angele delaš za duhove, svoje
služabnike za goreč ogenj. **5** Ki polagaš temelje zemlji, da
na veke ne bo odstranjena. **6** Pokrivaš jo z globinami kakor
z obleko; vode stojijo nad gorami. **7** Ob tvojem oštevanju so
zbežale, ob glasu tvojega groma so odhitele. **8** Gredo gor
po gorah, gredo dol po dolinah, na kraj, ki si ga ti osnoval
zanje. **9** Postavil si mejo, da je ne morejo prečkati, da se
ponovno ne obrnejo in ne pokrijejo zemlje. **10** On izvire
pošilja v doline, ki tečejo med hribi. **11** Dajejo piti vsaki
poljski živali, divji osli si gasijo žejo. **12** Poleg njih bo perjad
neba, ki žvrgoli med mladikami, imela svoje prebivališče. **13**
Iz svojih sob namaka hribe; zemlja je nasičena s sadom
tvojih del. **14** Travi povzroča, da raste za živino in zelišče
za služenje človeku, da lahko obrodi hrano iz zemlje **15** in
vino, da razveseljuje človekovo srce in olje, da njegovemu
obrazu stori, da zasveti in kruh, ki utrjuje človekovo srce. **16**
Gospodova drevesa so polna soka, libanonske cedre, ki
jih je posadil, **17** kjer si ptice pletejo svoja gnezda; glede
štorklje, so ciprese njena hiša. **18** Visoki hribi so zatočišče za
divje koze in skale za kunce. **19** Luno je določil za obdobja,

sonce pozna svoje zahajanje. 20 Delaš temo in je noč, ko
vse gozdne živali lazijo naprej. 21 Mladi levi rjovejo za svojim
plenom in iščejo svojo hrano od Boga. 22 Sonce vzhaja,
zberejo se skupaj in se zleknejo v svoje brloge. 23 Človek
hodi naprej k svojemu delu in k svojemu trudu do večera. 24
Oh Gospod, kako mnogotera so tvoja dela! V modrosti si jih
vsa naredil; zemlja je polna tvojih bogastev. 25 Tako je to
veliko in široko morje, v katerem so brezštevilne plazeče
stvari, tako majhne kakor velike živali. 26 Tam se vozijo ladje,
tam je ta leviatán, ki si ga naredil, da se igra v njem. 27 Vsi ti
čakajo nate, da jim lahko daš njihovo hrano v pravšnjem
obdobju. 28 To jim daješ, pobirajo; odpiraš svojo roko,
nasičujejo se z dobrim. 29 Skrivaš svoj obraz, preplašijo se;
jemlješ njihov dih, poginejo in se vrnejo k svojemu prahu. 30
Svojega duha pošiljaš naprej, ustvarjeni so; in obnavljaš
obličje zemlje. 31 Gospodova slava bo vztrajala na veke.
Gospod se bo veselil v svojih delih. 32 Gleda na zemljo in ta
se trese; dotika se hribov in se kadijo. 33 Dokler živim, bom
prepeval Gospodu; dokler imam svoj obstoj, bom prepeval
hvalo svojemu Bogu. 34 Moje premišljevanje o njem bo
prijetno; veselil se bom v Gospodu. 35 Naj bodo grešniki
použiti z zemlje in naj zlobnega ne bo več. Blagoslavljaj
Gospoda, oh moja duša. Hvalite Gospoda.

105 Oh zahvaljujte se Gospodu, kličite njegovo ime; med
ljudstvom razglašajte njegova dela. 2 Prepevajte mu,
prepevajte mu psalme, govorite o vseh njegovih čudovitih
delih. 3 Ponašajte se z njegovim svetim imenom; naj se
razveseljuje srce tistih, ki iščejo Gospoda. 4 Iščite Gospoda
in njegovo moč; vselej iščite njegov obraz. 5 Spominjajte
se njegovih čudovitih del, ki jih je storil, njegovih čudežev
in sodb njegovih ust, 6 oh, vi seme Abrahama, njegovega
služabnika, vi otroci Jakoba, njegovega izbranca. 7 On je
Gospod, naš Bog; njegove sodbe so po vsej zemlji. 8 Na
veke se spominja svoje zaveze, besede, ki jo je zapovedal
tisočêrim rodovom. 9 Katero zavezo je sklenil z Abrahamom
in svojo prisego Izaku 10 in isto potrdil Jakobu za zakon in
Izraelu za večno zavezo, 11 rekoč: »Tebi bom dal kánaansko
deželo, žreb vaše dediščine, « 12 ko jih je bilo po številu le
malo ljudi, da, zelo malo in tujci v njej. 13 Ko so hodili od
enega naroda k drugemu, od enega kraljestva k drugemu
ljudstvu 14 nobenemu človeku ni pustil, da jim stori krivico;
da, zaradi njih je grajal kralje, 15 rekoč: »Ne dotikajte se mojih
maziljencev in mojim prerokom ne delajte hudega.« 16 Poleg
tega je nad deželo poklical lakoto; zlomil je celotno oporo
kruha. 17 Pred njimi je poslal človeka, celó Jožefa, ki je bil
prodan za služabnika, 18 katerega stopala so poškodovali z
okovi, položen je bil v železo 19 do časa, ko je prišla njegova
beseda; Gospodova beseda ga je prečistila. 20 Kralj je poslal
in ga izpustil, celó vladar ljudstva in ga osvobodil. 21 Postavil
ga je [za] gospodarja svoje hiše in vladarja vsega svojega
imetja, 22 da po svoji mili volji zveže njegove prince in
njegove senatorje uči modrosti. 23 Tudi Izrael je prišel v Egipt
in Jakob je začasno prebival v Hamovi deželi. 24 Silno je
pomnožil svoje ljudstvo in jih naredil močnejše kakor njihove
sovražnike. 25 Njihovo srce je obrnil, da sovraži njegovo
ljudstvo, da premeteno postopa z njegovimi služabniki. 26
Poslal je svojega služabnika Mojzesa in Arona, ki ga je
izbral. 27 Prikazovala sta njegova znamenja med njimi in
čudeže v Hamovi deželi. 28 Poslal je temo in jo naredil
temačno in nista se uprla zoper njegovo besedo. 29 Njihove
vode je spremenil v kri in njihove ribe usmrtil. 30 Njihova
dežela je po sobah njihovih kraljev porodila žab v obilju. 31
Rekel je in prišle so različne vrste muh in uši po vseh njihovih
krajih. 32 Dal jim je točo za dež in ognjen ogenj po njihovi
deželi. 33 Udaril je tudi njihove trte in njihova figova drevesa
in zlomil drevesa njihovih krajev. 34 Spregovoril je in prišle
so leteče kobilice in gosenice in to brez števila, 35 pojedle
so vsa njihova zelišča po celotni deželi in požrle sad njihovih
tal. 36 Udaril je tudi vse prvorojence v njihovi deželi, vodilne
izmed vse njihove moči. 37 Izpeljal jih je tudi s srebrom
in zlatom, in med njihovimi rodovi ni bilo niti ene slabotne
osebe. 38 Egipt je bil vesel, ko so odšli, kajti strah pred njimi
je padel nanje. 39 Razprostrl je oblak za pokrivalo in ogenj,
da daje svetlobo v noči. 40 Ljudje so prosili in privedel je
prepelice ter jih nasičeval z nebeškim kruhom. 41 Odprl
je skalo in pridrle so vode, po suhih krajih so tekle kakor
reka. 42 Kajti spomnil se je svoje svete obljube in Abrahama,
svojega služabnika. 43 Svoje ljudstvo je izpeljal z radostjo in
svoje izvoljene z veseljem 44 in jim dal dežele poganov in
podedovali so trud ljudstev, 45 da bi se lahko držali njegovih
zakonov in obeleževali njegove postave. Hvalite Gospoda.

106 Hvalite Gospoda. O zahvaljujte se Gospodu, ker
je dober, kajti njegovo usmiljenje traja večno. 2 Kdo
lahko izreče mogočna Gospodova dela? Kdo lahko naznanja
vso njegovo hvalo? 3 Blagoslovljeni so tisti, ki se držijo
sodbe in tisti, ki ob vseh časih ravna pravično. 4 Spomni se
me, oh Gospod, z naklonjenostjo, ki jo prinašaš svojemu
ljudstvu. Oh obišči me s svojo rešitvijo duše, 5 da lahko
vidim dobro tvojega izbranca, da se lahko veselim v veselju
tvojega naroda, da se lahko ponašam s tvojo dediščino. 6
Grešili smo s svojimi očeti, zagrešili smo krivičnost, ravnali
smo zlobno. 7 Naši očetje v Egiptu niso razumeli tvojih
čudežev, niso se spominjali množice tvojih milosti, temveč

so ga dražili pri morju, celó pri Rdečem morju. 8 Pa vendar jih je rešil zaradi svojega imena, da je lahko storil, da se spozna njegova mogočna moč. 9 Oštel je tudi Rdeče morje in le-to se je posušilo, tako jih je vodil skozi globine kakor skozi divjino. 10 Rešil jih je iz roke tistega, ki jih je sovražil in jih odkupil iz sovražnikove roke. 11 Vode so pokrile njihove sovražnike; niti eden izmed njih ni preostal. 12 Potem so verjeli njegovim besedam; peli so njegovo hvalo. 13 Kmalu so pozabili njegova dela, niso čakali na njegov nasvet, 14 temveč so silno hrepeneli v divjini in skušali Boga v puščavi. 15 Dal jim je njihovo zahtevo, toda poslal je pustost v njihove duše. 16 Zavidali so tudi Mojzesu v taboru in Aronu, Gospodovemu svetemu. 17 Zemlja se je odprla in požrla Datána in pokrila Abirámovo druščino. 18 V njuni druščini pa je bil vžgan ogenj, plamen je požgal zlobne. 19 Naredili so tele na Horebu in oboževali ulito podobo. 20 Tako so svojo slavo zamenjali v podobnost vola, ki jé travo. 21 Pozabili so Boga, svojega rešitelja, ki je v Egiptu storil velike stvari, 22 čudovita dela v Hamovi deželi in strašne stvari pri Rdečem morju. 23 Zato je rekel, da jih bo uničil, če ne bi njegov izbranec Mojzes stal pred njim v vrzeli, da odvrne njegov bes, da jih ne bi uničil. 24 Da, prezirali so prijetno deželo, niso verovali njegovi besedi, 25 temveč so godrnjali v svojih šotorih in niso prisluhnili Gospodovemu glasu. 26 Zato je dvignil svojo roko zoper njih, da jih zruši v divjini, 27 da uniči njihovo seme tudi med narodi in da jih razkropi po deželah. 28 Pridružili so se tudi k Báal Peórju in jedli žrtvovanje mrtvim. 29 Tako so ga s svojimi domiselnostmi dražili do jeze, in mednje je vdrla nadloga. 30 Potem se je dvignil Pinhás in izvršil sodbo in tako se je nadloga zaustavila. 31 To mu je bilo šteto v pravičnost, vsem rodovom na vékomaj. 32 Jezili so ga tudi pri vodah prepira, tako da se je zaradi njih za Mojzesa slabo izteklo, 33 ker so dražili njegovega duha, tako da je s svojimi ustnicami nepremišljeno govoril. 34 Niso pokončali narodov, glede katerih jim je Gospod zapovedal, 35 temveč so bili pomešani med pogane in se naučili njihovih del. 36 Služili so svojim malikom, ki so bili zanje past. 37 Da, svoje sinove in svoje hčere so žrtvovali hudičem 38 in prelivali nedolžno kri, celó kri svojih sinov in svojih hčera, ki so jih žrtvovali kánaanskim malikom, in dežela je bila oskrunjena s krvjo. 39 Tako so bili omadeževani s svojimi lastnimi deli in se šli vlačuganje s svojo lastno domiselnostjo. 40 Zato je bil zoper njegovo ljudstvo vžgan Gospodov bes, do take mere, da je preziral svojo lastno dediščino. 41 Izročil jih je v roko poganov in tisti, ki so jih sovražili, so vladali nad njimi. 42 Tudi njihovi sovražniki so jih zatirali in privedeni so bili v podjarmljenje, pod njihovo roko. 43 Mnogokrat jih je osvobodil, toda dražili so ga s svojo namero in bili so ponižani zaradi svoje krivičnosti. 44 Vendar ko je slišal njihovo vpitje, se je ozrl na njihovo stisko 45 in zanje se je spomnil svoje zaveze in se pokesal glede na množico svojih usmiljenj. 46 Pripravil jim je tudi usmiljenje pred vsemi tistimi, ki so jih odvedli ujete. 47 Reši nas, oh Gospod, naš Bog in zberi nas izmed poganov, da se zahvaljujemo tvojemu svetemu imenu in da zmagujemo v tvojem hvaljenju. 48 Blagoslovljen bodi Gospod, Izraelov Bog, od večnosti do večnosti in vse ljudstvo naj reče: »Amen. Hvalite Gospoda.«

107 Oh zahvaljujte se Gospodu, ker je dober, kajti njegovo usmiljenje traja večno. 2 Tako naj govorijo Gospodovi odkupljenci, ki jih je odkupil iz sovražnikove roke 3 in jih zbral iz dežel, od vzhoda in od zahoda, od severa in od juga. 4 Tavali so po divjini, po osamljeni poti; nobenega mesta niso našli, da prebivajo v njem. 5 Lačni in žejni, njihova duša je oslabela v njih. 6 Potem so v svoji stiski klicali h Gospodu in jih je osvobodil iz njihovih tegob. 7 Vodil jih je naprej po pravi poti, da lahko gredo v mesto prebivanja. 8 Oh, da bi ljudje hvalili Gospoda zaradi njegove dobrote in zaradi njegovih čudovitih del človeškim otrokom! 9 Kajti on nasičuje hrepenečo dušo in lačno dušo napolnjuje z dobroto. 10 Tem, ki so sedeli v temi in smrtni senci in bili zvezani v stiski in železu, 11 ker so se uprli zoper Božjo besedo in zaničevali namero Najvišjega, 12 je zato njihovo srce ponižal s trudom; padli so dol in nikogar ni bilo, da pomaga. 13 Potem so v svoji stiski klicali h Gospodu in rešil jih je iz njihovih tegob. 14 Privedel jih je iz teme in smrtne sence in pretrgal njihove vezi. 15 Oh, da bi ljudje hvalili Gospoda zaradi njegove dobrote in zaradi njegovih čudovitih del človeškim otrokom! 16 Kajti zlomil je velika vrata iz brona in presekal železne zapahe. 17 Bedaki, zaradi svojega prestopka in zaradi svojih krivičnosti so prizadeti. 18 Njihova duša prezira vse vrste hrane in približujejo se velikim vratom smrti. 19 Potem v svoji stiski kličejo h Gospodu in on jih rešuje iz njihovih tegob. 20 Poslal je svojo besedo, jih ozdravil in jih osvobodil pred njihovimi uničenji. 21 Oh, da bi ljudje hvalili Gospoda za njegovo dobroto in za njegova čudovita dela človeškim otrokom! 22 Naj žrtvujejo klavne daritve zahvaljevanja in z veseljem oznanjajo njegova dela. 23 Tisti, ki gredo dol k morju na ladjah, da trgujejo po velikih vodah, 24 tisti vidijo Gospodova dela in njegove čudeže v globini. 25 Kajti on ukazuje in vzdiguje viharni veter, ki dviguje valove. 26 Le-ti se vzpenjajo k nebu, ponovno gredo dol h globinam. Njihova duša je zmehčana zaradi stiske. 27 Opotekajo se sem ter tja in omahujejo kakor pijan človek in ne vedo več kaj storiti. 28 Potem v svoji stiski kličejo h

Gospodu in jih izpeljuje iz njihovih tegob. 29 Vihar spreminja v tišino, tako da so njegovi valovi mirni. 30 Potem so veseli, ker so mirni; tako jih privede v njihovo želeno pristanišče. 31 Oh, da bi ljudje hvalili Gospoda za njegovo dobroto in za njegova čudovita dela človeškim otrokom! 32 Naj ga povišujejo tudi v skupnosti ljudstva in ga hvalijo v zboru starešin. 33 Reke spreminja v divjino in vodne izvire v suha tla, 34 rodovitno deželo v jalovost zaradi zlobnosti tistih, ki prebivajo v njej. 35 Divjino spreminja v stoječo vodo in suha tla v vodne izvire. 36 Tam daje lačnim, da prebivajo, da lahko postavijo mesto za prebivališče, 37 posejejo polja in zasadijo vinograde, ki lahko obrodijo sadove rasti. 38 Tudi blagoslavlja jih, tako da so silno pomnoženi in ne prenaša, [da] se njihova živina zmanjšuje. 39 Ponovno, pomanjšani so in ponižani zaradi zatiranja, stiske in bridkosti. 40 Zaničevanje izliva na prince in jim povzroča, da se klatijo po divjini, kjer ni poti. 41 Vendar ubogega postavlja na visoko pred stisko in mu pripravlja družine kakor trop. 42 Pravični bo to videl in se veselil; vsa krivičnost pa bo ustavila svoja usta. 43 Kdorkoli je moder in bo obeleževal te stvari, celó oni bodo razumeli Gospodovo ljubečo skrbnost.

108 Oh Bog, moje srce je trdno; prepeval bom in dajal hvalo, celó s svojo slavo. 2 Zbudita se, plunka in harfa; jaz sam se bom zgodaj prebudil. 3 Hvalil te bom, oh Gospod, med ljudstvi in prepeval ti bom hvale med narodi. 4 Kajti tvoje usmiljenje je veliko nad nebom in tvoja resnica sega do oblakov. 5 Bodi povišan, oh Bog, nad nebo in tvoja slava nad vso zemljo, 6 da so tvoji ljubljeni lahko osvobojeni; reši s svojo desnico in mi odgovori. 7 Bog je spregovoril v svoji svetosti: »Veselil se bom in razdelil bom Sihem in odmeril Sukótsko dolino. 8 Gileád je moj, Manáse je moj, tudi Efrájim je moč moje glave, Juda je moj postavodajalec. 9 Moáb je moj lonec za pranje, nad Edóm bom vrgel svoj čevelj, nad Filistejo bom slavil zmago.« 10 Kdo me bo privedel v utrjeno mesto? Kdo me bo vodil v Edóm? 11 Mar ne boš ti, oh Bog, ki si nas zavrgel? Ali ne boš ti, oh Bog, šel naprej z našimi vojskami? 12 Daj nam pomoč iz stiske, kajti zaman je človeška pomoč. 13 Z Bogom bomo delali hrabro, kajti on je ta, ki bo pomendral naše sovražnike.

109 Ne molči, oh Bog moje hvale, 2 kajti usta zlobnih in usta varljivcev so odprta proti meni; zoper mene so govorili z lažnivim jezikom. 3 Obkrožili so me tudi z besedami sovraštva in brez razloga so se borili zoper mene. 4 Zaradi moje ljubezni so moji nasprotniki, toda sebe izročam molitvi. 5 Nagradili so me [z] zlom za dobro in sovražijo me zaradi moje ljubezni. 6 Nad njim postavi zlobnega človeka in naj Satan stoji na njegovi desnici. 7 Ko bo sojen, naj bo obsojen in njegova molitev naj postane greh. 8 Njegovih dni naj bo malo; in drug naj prevzame njegovo službo. 9 Naj bodo njegovi otroci brez očeta in njegova žena vdova. 10 Naj bodo njegovi otroci nenehno potepuhi in [naj] beračijo. Svoj kruh naj iščejo tudi izven svojih zapuščenih krajev. 11 Naj izsiljevalec zgrabi vse, kar ima in tujci naj oplenijo njegov trud. 12 Naj ne bo nikogar, da mu nakloni usmiljenje; niti naj ne bo nikogar, da podpre njegove osirotele otroke. 13 Njegovo potomstvo naj bo iztrebljeno, in v naslednjem rodu naj bo njihovo ime izbrisano. 14 Naj krivičnost njegovih očetov ne bo pozabljena pri Gospodu in greh njegove matere naj ne bo izbrisan. 15 Naj bodo nenehno pred Gospodom, da bi spomin nanje lahko odrezal z zemlje. 16 Zato ker se ni spomnil, da pokaže usmiljenje, temveč je preganjal ubogega in pomoči potrebnega moža, da mogoče celó ubije potrtega v srcu. 17 Kakor je ljubil prekletstvo, tako naj le-to pride nadenj. Kakor se ni razveseljeval v blagoslavljanju, tako naj bo le-to daleč od njega. 18 Kakor se je oblačil s prekletstvom, podobno kakor s svojo obleko, tako naj le-to pride v njegovo notranjost kakor voda in kakor olje v njegove kosti. 19 Naj bo to kakor obleka, ki ga pokriva in namesto pasu, s katerim je nenehno opasan. 20 Naj bo to nagrada mojim nasprotnikom od Gospoda in tistim, ki govorijo zlo zoper mojo dušo. 21 Toda ti delaj zame, oh Bog, Gospod, zaradi svojega imena; osvobodi me, ker je tvoje usmiljenje dobro. 22 Kajti jaz sem ubog in pomoči potreben in moje srce je ranjeno znotraj mene. 23 Odhajal sem kakor senca, ko se ta zmanjšuje; kakor leteča kobilica sem premetavan sem ter tja. 24 Moja kolena so šibka zaradi posta in mojemu mesu manjka mastnosti. 25 Postal sem jim tudi graja; ko so pogledali name, so stresali svoje glave. 26 Pomagaj mi, oh Gospod, moj Bog, oh reši me glede na svoje usmiljenje, 27 da bodo lahko vedeli, da je to tvoja roka, da si ti, Gospod, to storil. 28 Naj preklinjajo, toda ti blagoslavljaj. Ko vstanejo, naj bodo osramočeni, toda tvoj služabnik naj se veseli. 29 Naj bodo moji nasprotniki oblečeni s sramoto in naj se kakor z ogrinjalom pokrijejo s svojo lastno zmedenostjo. 30 S svojimi usti bom silno hvalil Gospoda; da, hvalil ga bom med množico. 31 Kajti stal bo ob desnici ubogega, da ga reši pred tistimi, ki obsojajo njegovo dušo.

110 Gospod je rekel mojemu Gospodu: »Sédi na mojo desnico, dokler ne naredim tvojih sovražnikov [za] tvojo pručko.« 2 Gospod bo s Siona poslal palico tvoje moči; vladaj v sredi svojih sovražnikov. 3 Tvoje ljudstvo bo voljno na dan tvoje moči, v krasotah svetosti od maternice jutra; ti imaš roso svoje mladosti. 4 Gospod je prisegel in se ne bo

kesal: »Ti si duhovnik na veke po Melkízedekovem redu.« 5 Gospod na tvoji desnici bo na dan svojega besa udaril čez kralje. 6 Sodil bo med pogani, kraje bo napolnil s trupli, ranil bo glave nad mnogimi deželami. 7 Na poti bo pil iz potoka, zato bo dvignil glavo.

111 Hvalíte Gospoda. Hvalil bom Gospoda z vsem svojim celotnim srcem, v zboru poštenih in v skupnosti. 2 Gospodova dela so velika, preiskovana od vseh tistih, ki imajo veselje v tem. 3 Njegovo delo je častitljivo in veličastno, in njegova pravičnost traja večno. 4 Storil je svoja čudovita dela, da se ne pozabijo. Gospod je milostljiv in poln sočutja. 5 Dal je hrano tistim, ki se ga bojijo; vedno se bo zavedal svoje zaveze. 6 Svojemu ljudstvu je pokazal moč svojih del, da jim lahko da dediščino poganov. 7 Dela njegovih rok so resnica in sodba; vse njegove zapovedi so zanesljive. 8 Trdno stojijo na veke vekov, narejene so v resnici in poštenosti. 9 Svojemu ljudstvu je poslal odkupitev, na veke je zapovedal svojo zavezo. Sveto in spoštovano je njegovo ime. 10 Strah Gospodov je začetek modrosti. Dobro razumevanje imajo vsi tisti, ki izpolnjujejo njegove zapovedi. Njegova hvala traja večno.

112 Hvalite Gospoda. Blagoslovljen je človek, ki se boji Gospoda, ki se silno razveseljuje v njegovih zapovedih. 2 Njegovo seme na zemlji bo mogočno; rod iskrenih bo blagoslovljen. 3 Premoženje in bogastva bodo v njegovi hiši in njegova pravičnost traja za vedno. 4 Iskrenemu v temi vstaja svetloba; milostljiv je, poln sočutja in pravičen. 5 Dober človek kaže naklonjenost in posoja; svoje zadeve bo usmerjal s preudarnostjo. 6 Zagotovo ne bo omajan na veke, pravični bo v večnem spominu. 7 Ne bo se bal zlih sporočil; njegovo srce je trdno, zaupa v Gospoda. 8 Njegovo srce je utrjeno, ne bo se bal, dokler ne opazi svoje želje na svojih sovražnikih. 9 Razdelil je, dal je ubogim; njegova pravičnost traja za vedno; njegov rog bo povišan s častjo. 10 Zlobni bo to videl in bo užaloščen, škripal bo s svojimi zobmi in pešal. Želja zlobnega bo izginila.

113 Hvalite Gospoda. Hvalite, oh vi Gospodovi služabniki, hvalite Gospodovo ime. 2 Blagoslovljeno bodi Gospodovo ime od tega časa dalje in na vékomaj. 3 Od sončnega vzhoda do zahajanja istega naj se hvali Gospodovo ime. 4 Gospod je visoko nad vsemi narodi in njegova slava nad nebom. 5 Kdo je podoben Gospodu, našemu Bogu, ki prebiva na višavi, 6 ki sebe ponižuje, da gleda stvari, ki so na nebu in na zemlji! 7 Iz prahu dviguje ubogega in iz gnojišča vzdiguje pomoči potrebnega, 8 da ga lahko postavi s princi, celó s princi svojega ljudstva. 9 Jalovi ženski daje, da varuje hišo in da je radostna mati otrok. Hvalite Gospoda.

114 Ko je Izrael odšel iz Egipta, hiša Jakobova od ljudi tujega jezika, 2 je bil Juda njegovo svetišče in Izrael njegovo gospostvo. 3 Morje je to videlo in pobegnilo; Jordan je bil gnan nazaj. 4 Gore so poskakovale kakor ovni in majhni hribi kakor jagnjeta. 5 Kaj ti je bilo, oh ti morje, da bežiš? Ti Jordan, da si bil gnan nazaj? 6 Ve gore, da ste poskakovale kakor ovni in vi majhni hribi kakor jagnjeta? 7 Trepetaj, ti zemlja, ob Gospodovi prisotnosti, ob prisotnosti Jakobovega Boga, 8 ki je skalo spremenil v stoječo vodo, kremen v studenec vodá.

115 Ne nam, oh Gospod, ne nam, temveč daj slavo svojemu imenu zaradi svojega usmiljenja in zaradi svoje resnice. 2 Zakaj bi pogani govorili: »Kje je sedaj njihov Bog?« 3 Toda naš Bog je v nebesih; storil je, karkoli mu ugaja. 4 Njihovi maliki so srebro in zlato, delo človeških rok. 5 Imajo usta, toda ne govorijo; imajo oči, toda ne vidijo; 6 imajo ušesa, toda ne slišijo; imajo nosove, toda ne duhajo, 7 imajo roke, toda ne prijemajo; imajo stopala, toda ne hodijo niti ne govorijo skozi svoje grlo. 8 Tisti, ki jih delajo, so jim podobni, tako je vsak, kdor zaupa vanje. 9 Oh Izrael, zaupaj v Gospoda; on je njihova pomoč in njihov ščit. 10 Oh hiša Aronova, zaupaj v Gospoda; on je njihova pomoč in njihov ščit. 11 Vi, ki se bojite Gospoda, zaupajte v Gospoda; on je njihova pomoč in njihov ščit. 12 Gospod se nas zaveda; on nas bo blagoslovil, blagoslovil bo Izraelovo hišo, blagoslovil bo Aronovo hišo. 13 Blagoslovil bo tiste, ki se bojijo Gospoda, tako male kakor velike. 14 Gospod vas bo bolj in bolj povečeval, vas in vaše otroke. 15 Vi ste blagoslovljeni od Gospoda, ki je naredil nebo in zemljo. 16 Nebesa, celó nebesa so Gospodova, toda zemljo je dal človeškim otrokom. 17 Mrtvi ne hvalijo Gospoda niti kdorkoli, ki gre dol v tišino. 18 Toda mi bomo blagoslavljali Gospoda od tega časa dalje in na vékomaj. Hvalíte Gospoda.

116 Ljubim Gospoda, ker je slišal moj glas in moje ponižne prošnje. 2 Ker je k meni nagnil svoje uho, zato bom klical k njemu, dokler živim. 3 Obdale so me bridkosti smrti in bolečine pekla so me prijele; spoznal sem stisko in bridkost. **(Sheol h7585)** 4 Potem sem klical h Gospodovemu imenu: »Oh Gospod, rotim te, osvobodi mojo dušo.« 5 Milostljiv je Gospod in pravičen; da, naš Bog je usmiljen. 6 Gospod varuje preprostega; ponižan sem bil in pomagal mi je. 7 Vrni se k svojemu počitku, oh moja duša, kajti Gospod radodarno postopa s teboj. 8 Kajti mojo dušo si osvobodil pred smrtjo, moje oči pred solzami in moja stopala

pred padcem. 9 Hodil bom pred Gospodom v deželi živih. 10 Verujem, zato sem rekel: »Bil sem silno prizadet.« 11 V svoji naglici sem rekel: »Vsi ljudje so lažnivci.« 12 Kaj naj bi vrnil Gospodu za vse njegove koristi do mene? 13 Vzel bom čašo rešitve duše in klical h Gospodovemu imenu. 14 Svoje zaobljube bom izpolnil Gospodu sedaj, v prisotnosti vsega njegovega ljudstva. 15 Dragocena je v Gospodovih očeh smrt njegovih svetih. 16 Oh Gospod, zares sem tvoj služabnik; tvoj služabnik sem in sin tvoje pomočnice; ti si odvezal moje vezi. 17 Daroval ti bom žrtev zahvaljevanja in klical bom h Gospodovemu imenu. 18 Svoje zaobljube bom izpolnil Gospodu sedaj, v prisotnosti vsega njegovega ljudstva, 19 na dvorih Gospodove hiše, v tvoji sredi, oh Jeruzalem. Hvalite Gospoda.

117 Oh hvalite Gospoda, vsi vi narodi, hvalite ga, vsa ve ljudstva. 2 Kajti velika je njegova usmiljena prijaznost do nas in Gospodova resnica traja večno. Hvalite Gospoda.

118 Oh zahvaljujte se Gospodu, ker je dober, ker njegovo usmiljenje traja večno. 2 Naj sedaj reče Izrael, da njegovo usmiljenje traja večno. 3 Naj sedaj reče Aronova hiša, da njegovo usmiljenje traja večno. 4 Naj sedaj rečejo tisti, ki se bojijo Gospoda, da njegovo usmiljenje traja večno. 5 V tegobi sem klical h Gospodu; Gospod mi je odgovoril in me postavil na velik kraj. 6 Gospod je na moji strani; ne bom se bal, kaj mi more storiti človek? 7 Gospod jemlje moj delež s tistimi, ki mi pomagajo, zato bom videl svojo željo na tistih, ki me sovražijo. 8 Bolje je zaupati v Gospoda, kakor zaupanje polagati v človeka. 9 Bolje je zaupati v Gospoda, kakor zaupanje polagati v prince. 10 Vsi narodi so me obkrožili, toda uničil jih bom v Gospodovem imenu. 11 Obkrožili so me; da, obkrožili so me, toda uničil jih bom v Gospodovem imenu. 12 Obkrožili so me kakor čebele; pogašeni so kakor ogenj iz trnja, kajti uničil jih bom v Gospodovem imenu. 13 Kruto si me sunil, da bi lahko padel, toda Gospod mi je pomagal. 14 Gospod je moja moč in pesem in postal je rešitev moje duše. 15 Glas veselja in rešitve duš je v šotorskih svetiščih pravičnih; Gospodova desnica dela hrabro. 16 Gospodova desnica je vzvišena, Gospodova desnica dela hrabro. 17 Ne bom umrl, temveč živel in oznanjal Gospodova dela. 18 Gospod me je boleče okaral, toda ni me izročil smrti. 19 Odprite mi velika vrata pravičnosti; šel bom vanje in bom hvalil Gospoda, 20 ta Gospodova velika vrata, v katera bodo vstopali pravični. 21 Hvalil te bom, kajti slišal si me in postal si rešitev moje duše. 22 Kamen, ki so ga graditelji odklonili, je postal glava vogalnemu kamnu. 23 To je Gospodovo delo, to je čudovito v naših očeh. 24 To je dan, ki ga je naredil Gospod; veselili se bomo in bili veseli v njem. 25 Reši sedaj, rotim te, oh Gospod. Oh Gospod, rotim te, pošlji uspevanje sedaj. 26 Blagoslovljen bodi, kdor prihaja v Gospodovem imenu. Blagoslavljamo vas iz Gospodove hiše. 27 Bog je Gospod, ki nam je pokazal svetlobo. Žrtev povežite z vrvmi, celó k oltarnim rogovom. 28 Ti si moj Bog in tebe bom hvalil; ti si moj Bog, poviševal te bom. 29 Oh zahvaljujte se Gospodu, ker je dober, kajti njegovo usmiljenje traja večno.

119 ALEF Blagoslovljeni so neomadeževani na poti, ki hodijo v Gospodovi postavi. 2 Blagoslovljeni so tisti, ki ohranjajo njegova pričevanja in ki ga iščejo z vsem srcem. 3 Tudi ne počno krivičnosti; hodijo po njegovih poteh. 4 Ti si nam ukazal, da se marljivo držimo tvojih predpisov. 5 Oh, da bi bile moje poti usmerjene, da se držim tvojih zakonov! 6 Potem ne bom osramočen, ko se oziram k vsem tvojim zapovedim. 7 Hvalil te bom z iskrenostjo srca, ko se bom učil tvojih pravičnih sodb. 8 Držal se bom tvojih zakonov; o ne zapusti me popolnoma. 9 BET S čim naj mladenič očisti svojo pot? S tem, da je pozoren nanjo, glede na tvojo besedo. 10 S svojim celotnim srcem te iščem; o ne pusti me oddaljiti se od tvojih zapovedi. 11 Tvojo besedo sem skril v svoje srce, da ne bi grešil zoper tebe. 12 Blagoslovljen si ti, oh Gospod; úči me svojih zakonov. 13 S svojimi ustnicami sem oznanjal vse sodbe tvojih ust. 14 Veselil sem se na poti tvojih pričevanj, toliko kakor v vseh tvojih bogastvih. 15 Premišljeval bom o tvojih predpisih in se oziral k tvojim potem. 16 Razveseljeval se bom v tvojih zakonih. Ne bom pozabil tvoje besede. 17 GIMEL Radodarno ravnaj s svojim služabnikom, da bom lahko živel in se držal tvoje besede. 18 Odpri moje oči, da bom lahko gledal čudovite besede iz tvoje postave. 19 Jaz sem tujec na zemlji; svojih zapovedi ne skrivaj pred menoj. 20 Moja duša slabi zaradi hrepenenja, ki ga ima ob vseh časih do tvojih sodb. 21 Oštel si ponosne, ki so prekleti, ki zaidejo od tvojih zapovedi. 22 Odstrani od mene grajo in zaničevanje, kajti držal sem se tvojih pričevanj. 23 Tudi princi so sedeli in govorili zoper mene, toda tvoj služabnik je premišljeval o tvojih zakonih. 24 Tvoja pričevanja so tudi moje veselje in moji svetovalci. 25 DALET Moja duša se lepi na prah, oživi me glede na svojo besedo. 26 Oznanil sem svoje poti in ti si me slišal; úči me svojih zakonov. 27 Daj mi razumeti pot tvojih predpisov; tako bom govoril o tvojih čudovitih delih. 28 Moja duša se topi zaradi potrtosti; okrepi me glede na svojo besedo. 29 Od mene odstrani lažnivo pot in mi milostno podéli svojo postavo. 30 Izbral sem pot resnice, tvoje sodbe sem položil pred seboj. 31 Prijel sem se tvojih pričevanj, oh Gospod; ne izroči me v sramoto. 32

Tekel bom pot tvojih zapovedi, ko boš razširil moje srce. **33** HE Úči me, oh Gospod, pot tvojih zakonov in tega se bom držal do konca. **34** Daj mi razumevanje in bom čuval tvojo postavo; da, obeleževal jo bom s svojim celotnim srcem. **35** Stôri mi, da grem po stezi tvojih zapovedi, kajti v tem se razveseljujem. **36** Nagni moje srce k tvojim pričevanjem, ne pa k pohlepnosti. **37** Odvrni moje oči od gledanja praznih reči in oživi me na svoji poti. **38** Utrdi svojo besedo svojemu služabniku, ki je vdan tvojemu strahu. **39** Odvrni mojo grajo, ki se je bojim, kajti tvoje sodbe so dobre. **40** Glej, hrepenel sem za tvojimi predpisi. Oživi me v svoji pravičnosti. **41** VAV Naj tvoja usmiljenja pridejo tudi k meni, oh Gospod, celó tvoja rešitev duše, glede na tvojo besedo. **42** Tako bom imel kaj odgovoriti tistemu, ki me graja, kajti zaupam v tvojo besedo. **43** Besede resnice pa ne vzemi popolnoma iz mojih ust, kajti [potrpežljivo] sem upal v tvoje sodbe. **44** Tako se bom nenehno držal tvoje postave, na veke vekov. **45** Hodil bom na prostosti, kajti iščem tvoje predpise. **46** Tudi pred kralji bom govoril o tvojih pričevanjih in ne bom osramočen. **47** Razveseljeval se bom v tvojih zapovedih, ki sem jih vzljubil. **48** Tudi svoje roke bom dvignil k tvojim zapovedim, ki sem jih vzljubil in premišljeval bom o tvojih zakonih. **49** ZAJIN Spomni se besede svojemu služabniku, na osnovi katere si mi storil, da upam. **50** To je moja tolažba v moji stiski, kajti tvoja beseda me je oživila. **51** Ponosni so me imeli silno v posmeh, vendar se nisem nagnil od tvoje postave. **52** Spomnil sem se tvojih sodb od davnine, oh Gospod in se potolažil. **53** Polastila se me je groza zaradi zlobnih, ki zapuščajo tvojo postavo. **54** Tvoji zakoni so bili moje pesmi v hiši mojega popotovanja. **55** Ponoči sem se spominjal tvojega imena, oh Gospod in se držal tvoje postave. **56** To sem imel, ker sem se držal tvojih predpisov. **57** HET »Ti si moj delež, oh Gospod.« Rekel sem, da bom ohranjal tvoje besede. **58** S svojim celotnim srcem sem milo prosil tvojo naklonjenost; bodi mi usmiljen glede na svojo besedo. **59** Mislil sem na svoje poti in svoja stopala sem obrnil k tvojim pričevanjem. **60** Podvizal sem se in nisem odlašal, da se držim tvojih zapovedi. **61** Vezi zlobnih so me oropale, toda nisem pozabil tvoje postave. **62** Opolnoči bom vstajal, da se ti zahvaljujem zaradi tvojih pravičnih sodb. **63** Jaz sem družabnik vseh teh, ki se te bojijo in teh, ki se držijo tvojih predpisov. **64** Zemlja, oh Gospod, je polna tvojega usmiljenja; úči me svojih zakonov. **65** TET Dobro si storil s svojim služabnikom, oh Gospod, glede na svojo besedo. **66** Úči me dobre sodbe in spoznanja, kajti veroval sem tvojim zapovedim. **67** Preden sem bil užaloščen, sem zašel, toda sedaj sem se držal tvoje besede. **68** Ti si dober in delaš dobro; úči me svojih zakonov. **69** Ponosni so zoper mene kovali laž, toda tvojih predpisov se bom držal s svojim celotnim srcem. **70** Njihovo srce je tako rejeno kakor mast, toda jaz se razveseljujem v tvoji postavi. **71** Dobro je zame, da sem bil užaloščen, da se lahko učim tvojih zakonov. **72** Postava tvojih ust mi je boljša kakor tisoči zlata in srebra. **73** JOD Tvoje roke so me naredile in me oblikovale; daj mi razumevanje, da se lahko učim tvojih zapovedi. **74** Tisti, ki se te bojijo, bodo veseli, ko me vidijo, kajti upal sem v tvojo besedo. **75** Vem, oh Gospod, da so tvoje sodbe pravične in da si me ti v zvestobi užalostil. **76** Prosim te, naj bo tvoja usmiljena prijaznost za mojo tolažbo, glede na svojo besedo svojemu služabniku. **77** Naj tvoja nežna usmiljenja pridejo k meni, da bom lahko živel, kajti tvoja postava je moja naslada. **78** Naj bodo ponosni osramočeni, kajti brez razloga so sprevrženo ravnali z menoj, toda jaz bom premišljeval o tvojih predpisih. **79** Naj se tisti, ki se te bojijo, obrnejo k meni in tisti, ki so spoznali tvoja pričevanja. **80** Naj bo moje srce brez graje v tvojih zakonih, da ne bom osramočen. **81** KAF Moja duša slabi zaradi tvoje rešitve duše, toda jaz upam v tvojo besedo. **82** Moje oči pešajo zaradi tvoje besede, rekoč: »Kdaj me boš potolažil?« **83** Kajti postal sem podoben mehu v dimu, vendar ne pozabljam tvojih zakonov. **84** Koliko je dni tvojega služabnika? Kdaj boš izvršil sodbo na tistih, ki me preganjajo? **85** Ponosni, ki niso po tvoji postavi, so zame kopáli jame. **86** Vse tvoje zapovedi so zanesljive; po krivem me preganjajo, pomagaj mi. **87** Na zemlji so me skoraj požrli, toda jaz nisem zapustil tvojih predpisov. **88** Oživi me po svoji ljubeči skrbnosti, tako se bom držal pričevanja tvojih ust. **89** LAMED Na veke, oh Gospod, je tvoja beseda utrjena na nebu. **90** Tvoja zvestoba je za vse rodove; utrdil si zemljo in ta ostaja. **91** Danes nadaljujejo glede na tvoje odredbe, kajti vsi so tvoji služabniki. **92** Če ne bi bila tvoja postava moje naslade, potem bi v svoji stiski propadel. **93** Nikoli ne bom pozabil tvojih predpisov, kajti oživil si me. **94** Jaz sem tvoj, reši me, kajti iskal sem tvoje predpise. **95** Zlobni so čakali name, da me uničijo, toda jaz bom preudarjal tvoja pričevanja. **96** Videl sem konec vse popolnosti, toda tvoja zapoved je silno široka. **97** MEM Oh kako ljubim tvojo postavo! Ona je ves dan moje premišljevanje. **98** Zaradi svojih zapovedi si me naredil modrejšega od mojih sovražnikov, kajti one so vedno z menoj. **99** Imam več razumevanja kakor vsi moji učitelji, kajti tvoja pričevanja so moje premišljevanje. **100** Razumem več kakor starci, ker se držim tvojih predpisov. **101** Svoja stopala sem zadržal pred vsako zlo potjo, da bi lahko obdržal tvojo besedo. **102** Nisem odšel od tvojih sodb, kajti ti si me

učil. 103 Kako sladke so tvoje besede mojemu okusu! Da, slajše kakor med mojim ustom. 104 Skozi tvoje predpise prejemam razumevanje, zato sovražim vsako napačno pot. 105 NUN Tvoja beseda je svetilka mojim stopalom in svetloba moji stezi. 106 Prisegel sem in to bom opravil, da se bom držal tvojih pravičnih sodb. 107 Zelo sem užaloščen. Oživi me, oh Gospod, glede na svojo besedo. 108 Rotim te, sprejmi prostovoljne daritve mojih ust, oh Gospod in uči me svojih sodb. 109 Moja duša je nenehno v moji roki, vendar ne pozabljam tvoje postave. 110 Zlobni so zame položili zanko, vendar nisem zašel od tvojih predpisov. 111 Tvoja pričevanja sem vzel kot dediščino na veke, kajti ta so veselje mojega srca. 112 Svoje srce sem nagnil, da vedno izpolnjujem tvoje zakone, celo do konca. 113 SAMEH Sovražim prazne misli, toda ljubim tvojo postavo. 114 Ti si moje skrivališče in moj ščit; upam v tvojo besedo. 115 Odidite od mene, vi hudodelci, kajti držal se bom zapovedi svojega Boga. 116 Podpiraj me glede na svojo besedo, da bom lahko živel in zaradi svojega upanja naj ne bom osramočen. 117 Dvigni me in bom varen in nenehno se bom oziral k tvojim zakonom. 118 Pomendral si vse tiste, ki so zašli od tvojih zakonov, kajti njihova prevara je neresnica. 119 Vse zlobneže zemlje daješ na stran kakor žlindro, zato ljubim tvoja pričevanja. 120 Moje meso trepeta zaradi strahu pred teboj in bojim se tvojih sodb. 121 AJIN Storil sem sodbo in pravico; ne prepusti me mojim zatiralcem. 122 Bodi pôrok za svojega služabnika v dobro; naj me ponosni ne zatirajo. 123 Moje oči pešajo zaradi tvoje rešitve duše in zaradi besede tvoje pravičnosti. 124 S svojim služabnikom postopaj glede na svoje usmiljenje in uči me svojih zakonov. 125 Jaz sem tvoj služabnik; daj mi razumevanje, da bom lahko spoznal tvoja pričevanja. 126 Čas je zate, Gospod, da delaš, kajti razveljavili so tvojo postavo. 127 Zato ljubim tvoje zapovedi bolj kakor zlato, da, bolj kakor čisto zlato. 128 Zatorej spoštujem vse tvoje predpise glede vseh stvari, da so pravilni; in sovražim vsako napačno pot. 129 PE Tvoja pričevanja so čudovita, zatorej se jih moja duša drži. 130 Vstop tvojih besed daje svetlobo, to daje razumevanje preprostemu. 131 Odprl sem svoja usta in trepetal, kajti hrepenel sem za tvojimi zapovedmi. 132 Poglej name in bodi mi usmiljen, kakor ravnaš s tistimi, ki ljubijo tvoje ime. 133 Odredi moje korake po svoji besedi in nobena krivičnost naj nima gospostva nad menoj. 134 Osvobodi me pred človeškim zatiranjem; tako se bom držal tvojih predpisov. 135 Stôri, da tvoj obraz sveti nad tvojim služabnikom in úči me svojih zakonov. 136 Reke vodá iztekajo [iz] mojih oči, ker se ne držijo tvoje postave. 137 TSADE Pravičen si ti, oh Gospod in tvoje sodbe so iskrene. 138 Tvoja pričevanja, ki si jih zapovedal, so iskrena in zelo zanesljiva. 139 Moja gorečnost me je použila, ker so moji sovražniki pozabili tvoje besede. 140 Tvoja beseda je zelo čista, zato jo tvoj služabnik ljubi. 141 Majhen sem in preziran, vendar ne pozabljam tvojih predpisov. 142 Tvoja pravičnost je večna pravičnost in tvoja postava je resnica. 143 Stiska in tesnoba sta se me polastili, vendar so tvoje zapovedi moje naslade. 144 Pravičnost tvojih pričevanj je večna; daje mi razumevanje in jaz bom živel. 145 KOF Klical sem z vsem svojim celotnim srcem; usliši me, oh Gospod, držal se bom tvojih zakonov. 146 Klical sem k tebi; reši me in držal se bom tvojih pričevanj. 147 Slutil sem svitanje jutra in klical; upal sem v tvojo besedo. 148 Moje oči so slutile nočne straže, da bi lahko premišljeval v tvoji besedi. 149 Prisluhni mojemu glasu glede na svojo ljubečo skrbnost, oh Gospod; oživi me glede na svojo sodbo. 150 Približali so se tisti, ki sledijo vragoliji; daleč so od tvoje postave. 151 Ti si blizu, oh Gospod, in vse tvoje zapovedi so resnica. 152 Glede tvojih pričevanj sem spoznal od davnine, da si jih ti utemeljil na veke. 153 REŠ Preudari mojo stisko in me osvobodi, kajti jaz ne pozabljam tvoje postave. 154 Zagovarjaj mojo pravdo in me osvobodi; oživi me glede na svojo besedo. 155 Rešitev duš je daleč od zlobnih, kajti oni ne iščejo tvojih zakonov. 156 Velika so tvoja nežna usmiljenja, oh Gospod; oživi me glede na tvoje sodbe. 157 Mnogo je mojih preganjalcev in mojih sovražnikov, vendar se ne nagnem od tvojih pričevanj. 158 Zagledal sem prestopnike in bil užaloščen, ker se niso držali tvoje besede. 159 Preudari kako ljubim tvoje predpise; oživi me, oh Gospod, glede na svojo ljubečo skrbnost. 160 Tvoja beseda je resnična od začetka in vsaka od tvojih pravičnih sodb traja večno. 161 ŠIN Princi so me preganjali brez vzroka, toda moje srce stoji v strahospoštovanju pred tvojo besedo. 162 Veselim se ob tvoji besedi kakor nekdo, ki najde velik plen. 163 Sovražim in preziram lažnivost, toda ljubim tvojo postavo. 164 Sedemkrat dnevno te hvalim zaradi tvojih pravičnih sodb. 165 Velik mir imajo tisti, ki ljubijo tvojo postavo in nič jih ne bo prizadelo. 166 Gospod, upal sem na tvojo rešitev duše in storil tvoje zapovedi. 167 Moja duša je obdržala tvoja pričevanja in silno jih ljubim. 168 Držal sem se tvojih predpisov in tvojih pričevanj, kajti vse moje poti so pred teboj. 169 TAV Naj moj klic pride blizu predte, oh Gospod; daj mi razumevanje glede na svojo besedo. 170 Naj moja ponižna prošnja pride predte; osvobodi me glede na svojo besedo. 171 Moje ustnice bodo izgovarjale hvalo, ko si me učil svojih zakonov. 172 Moj jezik bo govoril o tvoji besedi, kajti vse tvoje zapovedi so pravičnost. 173 Tvoja roka naj mi pomaga, kajti izbral sem tvoje predpise. 174 Hrepenel sem

za tvojo rešitvijo duše, oh Gospod in tvoja postava je moja naslada. **175** Naj moja duša živi in te bo hvalila in naj mi tvoje sodbe pomagajo. **176** Zašel sem kakor izgubljena ovca; išči svojega služabnika, kajti jaz ne pozabljam tvojih zapovedi.

120 V svoji tegobi sem klical h Gospodu in me je slišal. **2** Osvobodi mojo dušo, oh Gospod, pred lažnivimi ustnicami in pred varljivim jezikom. **3** Kaj ti bo dano? Ali kaj ti bo storjeno, ti varljiv jezik? **4** Ostre puščice mogočnega z brinovo žerjavico. **5** Gorje meni, da se mudim v Mešehu, da prebivam v kedárskih šotorih! **6** Moja duša je dolgo prebivala s tistim, ki sovraži mir. **7** Jaz sem za mir, toda ko govorim, so oni za vojno.

121 Svoje oči bom povzdignil h goram, od koder prihaja moja pomoč. **2** Moja pomoč prihaja od Gospoda, ki je naredil nebo in zemljo. **3** Ne bo trpel, da bi bilo tvoje stopalo premaknjeno. On, ki te varuje, ne bo dremal. **4** Glej, kdor varuje Izraela, ne bo niti dremal niti spal. **5** Gospod je tvoj čuvaj; Gospod je tvoja senca na tvoji desnici. **6** Sonce te ne bo udarilo podnevi niti luna ponoči. **7** Gospod te bo varoval pred vsem zlom; varoval bo tvojo dušo. **8** Gospod bo ohranil tvoje odhajanje in tvoje prihajanje od tega časa dalje in na vékomaj.

122 Bil sem vesel, ko so mi rekli: »Pojdimo v Gospodovo hišo.« **2** Naša stopala bodo stala znotraj tvojih velikih vrat, oh Jeruzalem. **3** Jeruzalem je zgrajen kakor mesto, ki je stisnjeno skupaj, **4** kamor se vzpenjajo rodovi, Gospodovi rodovi, v pričevanje Izraelu, da dajejo zahvalo Gospodovemu imenu. **5** Kajti tam so postavljeni sodni prestoli, prestoli Davidove hiše. **6** Mólite za mir v Jeruzalemu. Tisti, ki te ljubijo, bodo uspevali. **7** Mir bodi znotraj tvojih zidov in uspevanje v tvojih palačah. **8** Zaradi mojih bratov in zaradi družabnikov bom torej rekel: »Mir bodi znotraj tebe.« **9** Zaradi hiše Gospoda, našega Boga, bom iskal tvoje dobro.

123 K tebi povzdigujem svoje oči, oh ti, ki prebivaš v nebesih. **2** Glej, kakor oči služabnikov gledajo k roki svojih gospodarjev in kakor oči dekle k roki svoje gospodarice, tako naše oči čakajo na Gospoda, našega Boga, dokler se nas ne usmili. **3** Usmili se nas, oh Gospod, usmili se nas, kajti silno smo nasičeni z zaničevanjem. **4** Naša duša je silno nasičena s preziranjem tistih, ki so ošabni in z zaničevanjem ponosnih.

124 Če ne bi bil Gospod, ki je bil na naši strani, lahko sedaj reče Izrael, **2** če ne bi bil Gospod, ki je bil na naši strani, ko so ljudje vstali zoper nas, **3** tedaj [bi] nas žive požrli, ko je bil njihov bes vžgan zoper nas, **4** tedaj [bi] nas vode preplavile, vodni tok [bi] tekel preko naše duše, **5** tedaj [bi] vode ponosa tekle preko naše duše. **6** Blagoslovljen [bodi] Gospod, ki nas ni izročil njihovim zobem kakor plen. **7** Naša duša je kakor ptica ušla iz zanke ptičarjev; zanka je pretrgana in mi smo ušli. **8** Naša pomoč je v imenu Gospodovem, ki je naredil nebo in zemljo.

125 Tisti, ki zaupajo v Gospoda, bodo kakor gora Sion, ki ne more biti odstranjena, temveč ostaja na veke. **2** Kakor so gore naokoli Jeruzalema, tako je Gospod naokoli svojega ljudstva od tega časa naprej, celo za vedno. **3** Kajti palica zlobnih ne bo počivala na deležu pravičnih, da ne bi pravični svojih rok iztegnili h krivičnosti. **4** Delaj dobro, oh Gospod, tistim, ki so dobri in tistim, ki so iskreni v svojih srcih. **5** Glede takšnih, ki zavijajo na svoje sprijene poti, jih bo Gospod odvedel z delavci krivičnosti, toda nad Izraelom bo mir.

126 Ko je Gospod ponovno obrnil ujetništvo Siona, smo bili podobni tem, ki sanjajo. **2** Tedaj so bila naša usta napolnjena s smehom in naš jezik s petjem. Tedaj so med pogani govorili: » Gospod je zanje storil velike stvari.« **3** Gospod je za nas storil velike stvari, česar smo veseli. **4** Ponovno obrni naše ujetništvo, oh Gospod, kakor vodotoke na jugu. **5** Tisti, ki sejejo s solzami, bodo želi z veseljem. **6** Kdor hodi naprej in joka in prinaša dragoceno seme, bo brez dvoma ponovno prišel z veseljem, nesoč svoje snope s seboj.

127 Razen če Gospod ne zida hiše, se zaman trudijo, ki jo gradijo. Razen če Gospod ne varuje mesta, stražar le zaman bedi. **2** Zaman je zate, da vstajaš zgodaj, da hodiš pozno spat, da ješ kruh bridkosti, kajti tako on svojim ljubljenim daje spanje. **3** Glej! Otroci so dediščina od Gospoda in sad maternice je njegova nagrada. **4** Kakor so puščice v roki mogočnega človeka, tako so otroci mladosti. **5** Srečen je človek, ki jih ima poln tul; ne bodo osramočeni, temveč bodo govorili s sovražniki pri velikih vratih.

128 Blagoslovljen je vsak, kdor se boji Gospoda, ki hodi po njegovih poteh. **2** Kajti jedel boš trud svojih rok, srečen boš in s teboj bo dobro. **3** Tvoja žena bo kakor rodovitna trta ob straneh tvoje hiše; tvoji otroci kakor oljčne sadike naokrog tvoje mize. **4** Glej, tako bo blagoslovljen mož, ki se boji Gospoda. **5** Gospod naj te blagoslovi iz Siona in gledal boš dobro Jeruzalema vse dni svojega življenja. **6** Da, videl boš svojih otrok otroke in mir nad Izraelom.

129 Pogosto so me prizadeli od moje mladosti, naj sedaj reče Izrael, **2** pogosto so me prizadeli od moje mladosti, vendar niso prevladali zoper mene. **3** Orači so orali na mojem hrbtu; svoje brazde so naredili dolge. **4** Gospod je pravičen; razsekal je vrvi zlobnih. **5** Naj bodo zbegani in obrnjeni nazaj vsi, ki sovražijo Sion. **6** Naj bodo kakor trava na hišnih strehah, ki ovene preden zraste, **7** s čimer kosec ne napolni svoje roke niti kdor veže snope svojega naročja. **8** [Naj] niti tisti, ki gredo mimo, ne rečejo: »Nad vami naj bo Gospodov blagoslov. Blagoslavljamo vas v Gospodovem imenu.«

130 Iz globin sem klical k tebi, oh Gospod. **2** Gospod, usliši moj glas. Naj bodo tvoja ušesa pozorna na glas mojih ponižnih prošenj. **3** Če si boš ti, Gospod, zaznamoval krivičnosti, oh Gospod, kdo bo vzdržal? **4** Toda s teboj je odpuščanje, da bi se te lahko bali. **5** Čakam na Gospoda, moja duša čaka in v njegovo besedo zaupam. **6** Moja duša čaka na Gospoda bolj kakor tisti, ki stražijo na jutro, pravim, bolj kakor tisti, ki stražijo na jutro. **7** Naj Izrael upa v Gospoda, kajti z Gospodom je usmiljenje in z njim je obilna odkupitev. **8** On bo Izraela odkupil pred vsemi njegovimi krivičnostmi.

131 Gospod, moje srce ni ošabno niti moje oči vzvišene niti se ne ukvarjam z velikimi zadevami ali s stvarmi zame previsokimi. **2** Zagotovo sem se lepo obnašal in se umiril, kakor otrok, ki je odstavljen od svoje matere; moja duša je celo kakor odstavljen otrok. **3** Naj Izrael upa v Gospoda od tega časa naprej in na veke.

132 Gospod, spomni se Davida in vseh njegovih stisk, **2** kako je prisegel Gospodu in se zaobljubil mogočnemu Jakobovemu Bogu: **3** »Zagotovo ne bom prišel v šotorsko svetišče svoje hiše niti šel gor v svojo posteljo, **4** svojim očem ne bom dal spanja ali dremanja svojim vekam, **5** dokler ne najdem kraja za Gospoda, prebivališča za mogočnega Jakobovega Boga.« **6** Glej, slišali smo o tem v Efráti, našli smo to na gozdnih poljih. **7** Šli bomo v njegova šotorska svetišča, oboževali bomo ob njegovi pručki. **8** Vstani, oh Gospod, v svoj počitek, ti in skrinja tvoje moči. **9** Naj bodo tvoji duhovniki oblečeni s pravičnostjo in tvoji sveti naj vzklikajo od veselja. **10** Zaradi svojega služabnika Davida ne obrni obličja proč od svojega maziljenca. **11** Gospod je Davidu prisegel z resnico; ne bo se odvrnil od nje: »Od sadu tvojega telesa bom postavil na tvoj prestol. **12** Če se bodo tvoji otroci držali moje zaveze in mojega pričevanja, ki jih ga bom jaz učil, bodo tudi njihovi otroci sedeli na tvojem prestolu na vékomaj.« **13** Kajti Gospod je izbral Sion; zaželel si ga je za svoje prebivališče. **14** »To je moj počitek na veke; tu bom prebival, ker sem si ga zaželel. **15** Obilno bom blagoslavljal njegovo preskrbo, njegove uboge bom nasičeval s kruhom. **16** Prav tako bom njegove duhovnike oblekel z rešitvijo duš in njegovi sveti bodo glasno vzklikali od veselja. **17** Tam bom storil Davidovemu rogu, da vzbrsti; odredil sem svetilko za svojega maziljenca. **18** Njegove sovražnike bom oblekel s sramoto, toda na njem samem bo cvetela njegova krona.«

133 Glej, kako dobro in kako prijetno je za brate, da prebivajo skupaj v slogi! **2** To je podobno dragocenemu mazilu na glavi, ki teče navzdol na brado, celó Aronovo brado, ki gre dol h krajcem njegovih oblek; **3** kakor rosa iz Hermona in kakor rosa, ki se je spustila na goro Sion; kajti tam je Gospod zapovedal blagoslov, celó življenje na vékomaj.

134 Glejte, blagoslavljajte Gospoda, vsi vi Gospodovi služabniki, ki ponoči stojite v hiši Gospodovi. **2** Dvignite svoje roke v svetišču in blagoslavljajte Gospoda. **3** Gospod, ki je naredil nebo in zemljo, [naj] te blagoslovi iz Siona.

135 Hvalite Gospoda. Hvalite Gospodovo ime, hvalite ga, oh vi Gospodovi služabniki. **2** Vi, ki stojite v hiši Gospodovi, na dvorih hiše našega Boga, **3** hvalite Gospoda, kajti Gospod je dober; prepevajte hvalnice njegovemu imenu, kajti to je prijetno. **4** Kajti Gospod si je izbral Jakoba in Izraela za svoj izvoljeni zaklad. **5** Kajti jaz vem, da je Gospod velik in da je naš Gospod nad vsemi bogovi. **6** Karkoli je Gospodu ugajalo, to je storil v nebesih, na zemlji, v morjih in vseh globokih krajih. **7** Meglicam povzroča, da se dvigujejo od koncev zemlje, bliske dela za dež, veter prinaša iz svojih zakladnic. **8** Ki je udaril egiptovske prvorojence, tako od človeka kakor [od] živali. **9** Ki je poslal simbole in čudeže v tvojo sredo, oh Egipt, na faraona in na vse njegove služabnike. **10** Ki je udaril velike narode in usmrtil mogočne kralje, **11** amoréjskega kralja Sihóna, bašánskega kralja Oga in vsa kánaanska kraljestva **12** in njihovo deželo dal za dediščino, dediščino Izraelu, svojemu ljudstvu. **13** Tvoje ime, oh Gospod, traja večno in tvoj spomin, oh Gospod, skozi vse rodove. **14** Kajti Gospod bo sodil svoje ljudstvo in se bo pokesal glede svojih služabnikov. **15** Maliki poganov so srebro in zlato, delo človeških rok. **16** Imajo usta, toda ne govorijo, imajo oči, toda ne vidijo, **17** imajo ušesa, toda ne slišijo niti v njihovih ustih ni kakršnegakoli diha. **18** Tisti, ki so jih naredili, so jim podobni; tako je vsak, kdor zaupa vanje. **19** Blagoslavljajte Gospoda, oh hiša Izraelova. Blagoslavljajte

Gospoda, oh hiša Aronova, **20** blagoslavljajte Gospoda, oh hiša Lévijeva. Vi, ki se bojite Gospoda, blagoslavljajte Gospoda. **21** Blagoslovljen bodi Gospod s Siona, ki prebiva v Jeruzalemu. Hvalite Gospoda.

136 Oh zahvaljujte se Gospodu, ker je dober, kajti njegovo usmiljenje traja večno. **2** Oh zahvaljujte se Bogu bogov, kajti njegovo usmiljenje traja večno. **3** Oh zahvaljujte se Gospodu gospodov, kajti njegovo usmiljenje traja večno. **4** Njemu, ki sam dela velike čudeže, kajti njegovo usmiljenje traja večno. **5** Njemu, ki je z modrostjo ustvaril nebo, kajti njegovo usmiljenje traja večno. **6** Njemu, ki je zemljo razpel nad vodami, kajti njegovo usmiljenje traja večno. **7** Njemu, ki je naredil velike luči, kajti njegovo usmiljenje traja večno; **8** sonce, da vlada podnevi, kajti njegovo usmiljenje traja večno; **9** luno in zvezde, da vladajo ponoči, kajti njegovo usmiljenje traja večno. **10** Njemu, ki je udaril Egipt na njegovih prvorojencih, kajti njegovo usmiljenje traja večno; **11** in Izraela izpeljal izmed njih, kajti njegovo usmiljenje traja večno; **12** z močno roko in z iztegnjenim laktom, kajti njegovo usmiljenje traja večno. **13** Njemu, ki je razdelil Rdeče morje na [dva] dela, kajti njegovo usmiljenje traja večno; **14** in naredil Izraelu, da gre skozi njegovo sredo, kajti njegovo usmiljenje traja večno; **15** toda porazil faraona in njegovo vojsko v Rdeče morje, kajti njegovo usmiljenje traja večno. **16** Njemu, ki je vodil svoje ljudstvo skozi divjino, kajti njegovo usmiljenje traja večno. **17** Njemu, ki je udaril velike kralje, kajti njegovo usmiljenje traja večno; **18** in usmrtil slavne kralje, kajti njegovo usmiljenje traja večno; **19** amoréjskega kralja Sihóna, kajti njegovo usmiljenje traja večno; **20** in bašánskega kralja Oga, kajti njegovo usmiljenje traja večno; **21** in njihovo deželo dal za dediščino, kajti njegovo usmiljenje traja večno; **22** celó dediščino Izraelu, njegovemu služabniku, kajti njegovo usmiljenje traja večno. **23** Ki se nas je spomnil v našem nizkem stanu, kajti njegovo usmiljenje traja večno; **24** in nas odkupil pred našimi sovražniki, kajti njegovo usmiljenje traja večno. **25** Ki daje hrano vsemu mesu, kajti njegovo usmiljenje traja večno. **26** Oh zahvaljujte se Bogu nebes, kajti njegovo usmiljenje traja večno.

137 Ob babilonskih rekah, tam smo se usedli; da, jokali smo, ko smo se spominjali Siona. **2** Svoje harfe smo obesili na vrbe v njegovi sredi. **3** Kajti tam so tisti, ki so nas odvedli proč ujete, od nas zahtevali pesem in tisti, ki so nas opustošili, so od nas zahtevali veselje, rekoč: »Zapojte nam eno izmed sionskih pesmi.« **4** Kako naj bi v tuji deželi peli Gospodovo pesem? **5** Če jaz pozabim tebe, oh Jeruzalem, naj moja desnica pozabi svojo spretnost. **6** Če se te jaz ne spomnim, naj se moj jezik prilepi k nebu mojih ust, če ne povišam Jeruzalema nad svojo glavno radost. **7** Spomni se, oh Gospod, na Jeruzalemov dan otrok Edóma, ki so rekli: »Izbrišite ga, izbrišite ga, celo do njegovih temeljev.« **8** Oh hči babilonska, ki boš uničena, srečen bo tisti, ki te poplača, kakor si nam ti služila. **9** Srečen bo tisti, ki zgrabi in trešči tvoje malčke ob kamne.

138 Hvalil te bom s svojim celotnim srcem; pred bogovi ti bom prepeval hvalnico. **2** Oboževal te bom pred tvojim svetim templjem in tvoje ime hvalil zaradi tvoje ljubeče skrbnosti in zaradi tvoje resnice, kajti svojo besedo si poveličal nad vse svoje ime. **3** Na dan, ko sem klical, mi odgovarjaš in me v moji duši krepiš z močjo. **4** Vsi kralji zemlje te bodo hvalili, oh Gospod, ko slišijo besede iz tvojih ust. **5** Da, prepevali bodo na Gospodovih poteh, kajti velika je Gospodova slava. **6** Čeprav je Gospod vzvišen, vendar ima spoštovanje do nizkega, toda ponosnega spozna od daleč. **7** Čeprav hodim sredi stiske, me boš ti poživil. Zoper bes mojih sovražnikov boš iztegnil svojo roko in tvoja desnica me bo rešila. **8** Gospod bo dovršil to, kar zadeva mene. Tvoje usmiljenje, oh Gospod, vztraja večno; ne zapusti del svojih lastnih rok.

139 Oh Gospod, preiskal si me in me spoznal. **2** Poznaš moje sedanje in moje vstajanje, moje misli razumeš daleč stran. **3** Obdajaš mojo pot in moje leganje in seznanjen si z vsemi mojimi potmi. **4** Kajti besede ni na mojem jeziku, toda, glej, oh Gospod, ti jo popolnoma poznaš. **5** Obdajaš me zadaj in spredaj in name polagaš svojo roko. **6** Takšno spoznanje je prečudovito zame, visoko je, ne morem ga doseči. **7** Kam naj grem pred tvojim duhom? Ali kam naj pobegnem pred tvojo prisotnostjo? **8** Če se povzpnem v nebesa, si tam; če si svojo posteljo pripravim v peklu, glej, si tam. **(Sheol h7585)** **9** Če vzamem peruti jutra in prebivam v najbolj oddaljenih krajih morja, **10** celo tam me bo tvoja roka vodila in tvoja desnica me bo držala. **11** Če rečem: »Zagotovo me bo pokrila tema, celo noč bo svetloba okoli mene.« **12** Da, tema se ne skriva pred teboj, toda noč sije kakor dan; tema in svetloba, obe sta ti podobni. **13** Kajti v last si si vzel mojo notranjost, pokril si me v maternici moje matere. **14** Hvalil te bom, kajti jaz sem strašljivo in izvrstno narejen. Čudovita so tvoja dela in to moja duša resnično dobro ve. **15** Moja snov ni bila skrita pred teboj, ko sem bil narejen na skrivnem in nenavadno izdelan v najnižjih delih zemlje. **16** Tvoje oči so videle mojo snov, čeprav je bila nepopolna in v tvoji knjigi so bili zapisani vsi moji udje, ki so

bili oblikovani v vztrajanju, medtem ko ni bilo še nobenega izmed njih. 17 Kako dragocene so mi tudi tvoje misli, oh Bog! Kako velik je njihov seštevek! 18 Če bi jih preštel, jih je po številu več kakor peska. Ko se zbudim, sem še vedno s teboj. 19 Zagotovo boš ubil zlobnega, oh Bog, zato odidite od mene, vi krvoločni ljudje. 20 Kajti zlobno govorijo zoper tebe in tvoji sovražniki zaman jemljejo tvoje ime. 21 Ali ne sovražim tistih, oh Gospod, ki sovražijo tebe? Mar nisem užaloščen s tistimi, ki se dvigujejo zoper tebe? 22 Sovražim jih s popolnim sovraštvom, štejem jih [za] svoje sovražnike. 23 Preišči me, oh Bog in spoznaj moje srce; preizkusi me in spoznaj moje misli. 24 Poglej ali je v meni kakršnakoli zlobna pot in vodi me po večni poti.

140 Osvobodi me, oh Gospod, pred zlobnežem, varuj me pred nasilnežem, 2 ki si v svojem srcu domišljajo vragolije; nenehno so zbrani skupaj za vojno. 3 Svoje jezike so naostrili kakor kača, gadji strup je pod njihovimi ustnicami. (Sela) 4 Varuj me, oh Gospod, pred rokami zlobnih, ohrani me pred nasilnežem, ki se je namenil, da zruši moja ravnanja. 5 Ponosni so zame prikrili zanko in vrvi, ob poti so razprostrli mrežo, zame so nastavili pasti. (Sela) 6 Gospodu sem rekel: »Ti si moj Bog, usliši glas mojih ponižnih prošenj, oh Gospod. 7 Oh Bog, Gospod, moč rešitve moje duše, mojo glavo si pokril na dan bitke. 8 Ne usliši, oh Gospod, želja zlobnih, nadalje ne njihovega zlobnega naklepa, da se ne bi poviševali.« (Sela) 9 Glede glave tistih, ki me obdajajo, naj jih pokrije vragolija njihovih lastnih ustnic. 10 Naj nanje padajo goreči ogorki, naj bodo vrženi v ogenj, v globoke jame, da ne vstanejo ponovno. 11 Naj obrekovalec ne bo utrjen na zemlji, zlo naj lovi nasilneža, da ga premaga. 12 Vem, da bo Gospod podpiral zadevo prizadetega in pravico ubogega. 13 Zagotovo se bodo pravični zahvaljevali tvojemu imenu; iskreni bodo prebivali v tvoji prisotnosti.

141 Gospod, k tebi kličem, pohiti k meni; pazljivo prisluhni mojemu glasu, ko kličem k tebi. 2 Naj bo moja molitev postavljena pred teboj kakor kadilo in dvigovanje mojih rok kakor večerno žrtvovanje. 3 Postavi stražo, oh Gospod, pred moja usta; čuvaj vrata mojih ustnic. 4 Mojega srca ne nagni h kakršnikoli zli stvari, da izvajam dela z ljudmi, ki počnejo krivičnost; in naj ne jem od njihovih slaščic. 5 Naj me pravični udari, to bo prijaznost in naj me graja; to bo odlično olje, ki ne bo zlomilo moje glave, ker bo vendar v njihovih katastrofah tudi moja molitev. 6 Kadar so njihovi sodniki premagani na kamnitih krajih, bodo slišali moje besede, kajti prijetne so. 7 Naše kosti so razkropljene ob ustih groba, kakor kadar nekdo seka in cepi les na zemlji. (Sheol h7585) 8 Toda moje oči so k tebi, oh Bog, Gospod; v tebi je moje trdno upanje, moje duše ne pusti zapuščene. 9 Varuj me pred zankami, ki so jih položili zame in [pred] pastmi delavcev krivičnosti. 10 Naj zlobni padejo v svoje lastne mreže, medtem ko jaz istočasno pobegnem.

142 S svojim glasom sem klical h Gospodu, s svojim glasom sem storil svojo ponižno prošnjo h Gospodu. 2 Svojo pritožbo sem izlil pred njim, pred njim sem pokazal svojo stisko. 3 Ko je bil moj duh znotraj mene nadvladan, tedaj ti poznaš mojo pot. Na stezi, po kateri sem hodil, so zame na skrivnem postavili zanko. 4 Pogledal sem na svojo desnico in zagledal, toda ni bilo človeka, ki bi me poznal. Zatočišče se mi je izneverilo, noben človek ni skrbel za mojo dušo. 5 Klical sem k tebi, oh Gospod. Rekel sem: »Ti si moje zatočišče in moj delež v deželi živih.« 6 Prisluhni mojemu joku, kajti zelo sem ponižan. Osvobodi me pred mojimi preganjalci, kajti močnejši so od mene. 7 Privedi mojo dušo iz ječe, da bom lahko hvalil tvoje ime. Pravični me bodo obdali, kajti radodarno boš postopal z menoj.

143 Usliši mojo molitev, oh Gospod, pazljivo prisluhni mojim ponižnim prošnjam; odgovori mi v svoji zvestobi in v svoji pravičnosti. 2 Ne vstopi na sodbo s svojim služabnikom, kajti v tvojem pogledu noben živeč človek ne bo opravičen. 3 Kajti sovražnik je preganjal mojo dušo, moje življenje je z udarcem zrušil k tlom; pripravil me je, da prebivam v temi, kakor tisti, ki so bili dolgo mrtvi. 4 Zato je moj duh nadvladan znotraj mene, moje srce znotraj mene je zapuščeno. 5 Spominjam se dni iz davnine, premišljujem o vseh tvojih delih, razglabljam o delu tvojih rok. 6 Svoje roke iztegujem k tebi; mojo dušo žeja po tebi kakor žejno deželo. (Sela) 7 Naglo me usliši, oh Gospod, moj duh slabi. Svojega obraza ne skrivaj pred menoj, da ne bi bil podoben tem, ki gredo dol v jamo. 8 Povzroči mi, da zjutraj slišim tvojo ljubečo skrbnost, kajti vate zaupam. Povzroči mi, da spoznam pot, po kateri naj hodim, kajti svojo dušo dvigujem k tebi. 9 Osvobodi me, oh Gospod, pred mojimi sovražniki. K tebi zbežim, da me skriješ. 10 Úči me izpolnjevati tvojo voljo, kajti ti si moj Bog. Tvoj duh je dober, vodi me v deželo iskrenosti. 11 Oživi me, oh Gospod, zaradi svojega imena; zaradi svoje pravičnosti mojo dušo privedi iz stiske. 12 Zaradi svojega usmiljenja iztrebi moje sovražnike in uniči vse tiste, ki prizadevajo mojo dušo, kajti jaz sem tvoj služabnik.

144 Blagoslovljen bodi Gospod, moja moč, ki uči moje roke za vojno in moje prste za boj, 2 moja dobrota in moja trdnjava, moj visoki stolp in moj osvoboditelj, moj ščit in tisti, v katerega zaupam, ki moje ljudstvo podjarmlja pod

mene. 3 Gospod, kaj je človek, da ti jemlješ spoznanje o njem! Ali človeški sin, da delaš obračun o njem! 4 Človek je podoben ničevosti, njegovi dnevi so kakor senca, ki mineva. 5 Upogni svoje nebo, oh Gospod in pridi dol, dotakni se gora in se bodo kadile. 6 Vrzi bliskanje in jih razkropi; izstreli svoje puščice in jih uniči. 7 Pošlji svojo roko od zgoraj, odstrani me in osvobodi me iz velikih vodá, pred roko tujih otrok, 8 čigar usta govorijo prazne reči in je njihova desnica desnica neresnice. 9 Zapel ti bom novo pesem, oh Bog, na plunko in glasbilo desetih strun ti bom prepeval hvalnice. 10 On je, ki kraljem daje rešitev duš, ki osvobaja Davida, svojega služabnika, pred škodljivim mečem. 11 Reši me in osvobodi me pred roko tujih otrok, katerih usta govorijo prazne reči in je njihova desnica desnica neresnice, 12 da bodo naši sinovi lahko kakor sadike odrasle v svoji mladosti, da bodo naše hčere kakor vogalni kamni, pološčeni po podobnosti palače, 13 da bodo naše kašče lahko polne, nudeč vse vrste zalog, da lahko naše ovce na naših ulicah skotijo tisoče in deset tisoče, 14 da bodo naši voli lahko močni za delo, da ne bo vloma niti izginjanja, da na naših ulicah ne bo pritoževanja. 15 Srečno je tisto ljudstvo, ki je v takšni zadevi, da, srečno je tisto ljudstvo, čigar Bog je Gospod.

145 Povzdigoval te bom, moj Bog, oh kralj in tvoje ime bom blagoslavljal na veke vekov. 2 Vsak dan te bom blagoslavljal in tvoje ime bom hvalil na veke vekov. 3 Velik je Gospod in silno bodi hvaljen in njegova veličina je nedoumljiva. 4 En rod bo hvalil tvoja dela drugemu in bo oznanjal tvoja mogočna dela. 5 Govoril bom o veličastni časti tvojega veličanstva in o tvojih čudovitih delih. 6 Ljudje bodo govorili o moči tvojih strašnih dejanj; in jaz bom oznanjal tvojo veličino. 7 Obilno bodo izrekli spomin o tvoji veliki dobroti in prepevali bodo o tvoji pravičnosti. 8 Gospod je milostljiv in poln sočutja, počasen za jezo in zelo usmiljen. 9 Gospod je dober do vseh in njegova nežna usmiljenja so nad vsemi njegovimi deli. 10 Hvalila te bodo vsa tvoja dela, oh Gospod in tvoji sveti te bodo blagoslavljali. 11 Pogovarjali se bodo o slavi tvojega kraljestva in govorili o tvoji moči, 12 da razglašajo njegova mogočna dela človeškim sinovom in slavno veličanstvo njegovega kraljestva. 13 Tvoje kraljestvo je večno kraljestvo in tvoje gospostvo traja skozi vse rodove. 14 Gospod podpira vse, ki padejo in dviguje vse tiste, ki so sklonjeni. 15 Oči vseh čakajo nate in ti jim daješ njihovo hrano v pravšnjem obdobju. 16 Odpiraš svojo roko in zadovoljuješ željo vsake žive stvari. 17 Gospod je pravičen na vseh svojih poteh in svet v vseh svojih delih. 18 Gospod je blizu vsem tem, ki kličejo k njemu, vsem, ki k njemu kličejo v resnici. 19 Izpolnil bo željo tistih, ki se ga bojijo. Slišal bo tudi njihov jok in jih bo rešil. 20 Gospod varuje vse tiste, ki ga ljubijo, toda vse zlobne bo uničil. 21 Moja usta bodo govorila Gospodovo hvalo in vse meso naj blagoslavlja njegovo sveto ime na veke vekov.

146 Hvalite Gospoda. Hvali Gospoda, oh moja duša. 2 Medtem ko živim, bom hvalil Gospoda; medtem ko imam kakršen koli obstoj, bom prepeval hvalnice svojemu Bogu. 3 Svojega trdnega upanja ne polagaj v prince niti v človeškega sina, v katerem ni pomoči. 4 Njegov dih gre dalje, vrača se k svoji zemlji; na ta isti dan propadejo njegove misli. 5 Srečen je tisti, ki ima za svojo pomoč Jakobovega Boga, katerega upanje je v Gospodu, njegovemu Bogu, 6 ki je naredil nebo in zemljo, morje in vse, kar je tam notri, ki na veke ohranja resnico, 7 ki izvršuje sodbo za zatiranega, ki daje hrano lačnemu. Gospod osvobaja jetnike, 8 Gospod slepim odpira oči, Gospod dviguje tiste, ki so sklonjeni, Gospod ljubi pravične, 9 Gospod varuje tujce in podpira osirotelega in vdovo, toda pot zlobnih postavlja na glavo. 10 Gospod bo kraljeval na veke, celó tvoj Bog, oh Sion, vsem rodovom. Hvalite Gospoda.

147 Hvalite Gospoda, kajti dobro je peti hvalnice našemu Bogu, kajti to je prijetno in hvala je ljubka. 2 Gospod je zgradil Jeruzalem; skupaj zbira Izraelove pregnance. 3 Ozdravlja potrte v srcu in povezuje njihove rane. 4 Šteje število zvezd, vse jih kliče po njihovih imenih. 5 Velik je naš Gospod in zelo močan, njegovo razumevanje je neskončno. 6 Gospod dviguje krotke; zlobne podira k tlom. 7 Pojte Gospodu z zahvaljevanjem, našemu Bogu pojte hvalo na harfo, 8 ki nebo pokriva z oblaki, ki za zemljo pripravlja dež, ki daje travi, da raste po gorah. 9 On daje živali njeno hrano in mladim krokarjem, ki kličejo. 10 Ne razveseljuje se v moči konja. Ne veseli se človeških nog. 11 Gospod se veseli tistih, ki se ga bojijo, tistih, ki upajo v njegovo usmiljenje. 12 Hvali Gospoda, oh Jeruzalem, hvali svojega Boga, oh Sion. 13 Kajti utrjuje zapahe tvojih velikih vrat, tvoje otroke je blagoslovil znotraj tebe. 14 Na tvojih mejah daje mir in te nasičuje z najodličnejšo pšenico. 15 Svojo zapoved pošilja na zemljo; njegova beseda teče zelo naglo. 16 Sneg daje kakor volno, slano razsiplje kakor pepel. 17 Svoj led meče kakor koščke; kdo lahko obstane pred njegovim mrazom? 18 Razpošilja svojo besedo in jih topi; svojemu vetru povzroča, da piha in vodam, [da] tečejo. 19 Svojo besedo kaže Jakobu, svoje zakone in svoje sodbe Izraelu. 20 Z nobenim narodom ni tako postopal in glede njegovih sodb, jih oni niso spoznali. Hvalite Gospoda.

148 Hvalite Gospoda. Hvalite Gospoda iz nebes, hvalite
ga na višavah. **2** Hvalite ga, vsi njegovi angeli,
hvalite ga, vse njegove vojske. **3** Hvalita ga, sonce in luna,
hvalite ga vse ve zvezdne luči. **4** Hvalite ga, ve nebes nebesa
in ve vode, ki ste nad nebom. **5** Naj hvalijo Gospodovo
ime, kajti ukazal je in bili so ustvarjeni. **6** Tudi njih je utrdil
na veke vekov; naredil je odlok, ki ne bo minil. **7** Hvalite
Gospoda z zemlje, vi zmaji in vse globine, **8** ogenj in toča,
sneg in meglica, viharni veter, izpolnjujoč njegovo besedo, **9**
gore in vsi hribi, rodovitna drevesa in vse cedre, **10** živali in
vsa živina, plazeče stvari in leteča perjad, **11** kralji zemlje in
vsi ljudje, princi in vsi zemeljski sodniki, **12** tako mladeniči
kakor mladenke, starci in otroci; **13** naj hvalijo Gospodovo
ime, kajti njegovo ime samó je odlično; njegova slava je nad
zemljo in nebom. **14** Povišuje tudi rog svojega ljudstva, hvalo
vseh njegovih svetih, celó Izraelovih otrok, ljudstva blizu
njemu. Hvalite Gospoda.

149 Hvalite Gospoda. Zapojte Gospodu novo pesem in
njegovo hvalo v skupnosti svetih. **2** Naj se Izrael
veseli v njem, ki ga je naredil, naj bodo sionski otroci
radostni v svojem Kralju. **3** Naj s plesom hvalijo njegovo
ime; naj mu prepevajo hvalnice s tamburinom in harfo. **4**
Kajti Gospod se veseli v svojem ljudstvu; krotke bo okrasil z
rešitvijo duše. **5** Naj bodo sveti radostni v slavi, naj na glas
prepevajo na svojih posteljah. **6** Naj bodo na njihovih ustih
visoke Božje hvalnice in v njihovi roki dvorezen meč, **7** da
izvršijo maščevanje nad pogani in kaznovanja nad ljudstvi, **8**
da njihove kralje zvežejo z verigami in njihove plemiče z
železnimi okovi, **9** da nad njimi izvršijo napisano sodbo. To
čast imajo vsi sveti. Hvalite Gospoda.

150 Hvalite Gospoda, hvalite Boga v njegovem svetišču,
hvalite ga na nebesnem svodu njegove moči. **2**
Hvalite ga za njegova mogočna dela, hvalite ga glede na
njegovo odlično veličino. **3** Hvalite ga z zvokom šofarja,
hvalite ga s plunko in harfo. **4** Hvalite ga s tamburinom in
plesom, hvalite ga z glasbili na strune in piščali. **5** Hvalite ga
na glasne cimbale, hvalite ga na visoko zveneče cimbale. **6**
Naj vsaka stvar, ki diha, hvali Gospoda. Hvalite Gospoda.

Pregovori

1 Pregovori Salomona, Davidovega sina, Izraelovega kralja,
2 da bi spoznali modrost in poučevanje, da bi zaznali
besede razumevanja, **3** da bi sprejeli poučevanje modrosti,
pravice, sodbe in nepristranskost; **4** da bi dali premetenost
preprostemu, mladeniču spoznanje in preudarnost. **5** Moder
človek bo slišal in bo povečal učenje in razumen človek se
bo dokopal k modrim nasvetom, **6** da bo razumel pregovor
in razlago, besede modrih in njihove temne izreke. **7** Strah
Gospodov je začetek spoznanja, toda bedaki prezirajo
modrost in poučevanje. **8** Moj sin, prisluhni poučevanju
svojega očeta in ne zapusti postave svoje matere, **9** kajti
ona bosta ornament milosti tvoji glavi in verižici okoli tvojega
vratu. **10** Moj sin, če te grešniki privabljajo, ne privoli. **11**
Če rečejo: »Pridi z nami, v zasedi prežimo na kri, brez
razloga se tajno pritajimo za nedolžnega, **12** požrimo jih žive
kakor grob in cele, kakor tiste, ki gredo dol v jamo. **(Sheol
h7585)** **13** Našli bomo vse dragoceno imetje, svoje hiše bomo
napolnili z ukradenim blagom. **14** Svoj žreb vrzi med nas,
vsi imejmo eno mošnjo.« **15** Moj sin, ne hodi z njimi na
pot, svoje stopalo zadrži pred njihovo stezo, **16** kajti njihova
stopala tečejo k zlu in hitijo, da prelijejo kri. **17** Zagotovo je
zaman razprostrta mreža v očeh katerekoli ptice. **18** In oni
prežijo v zasedi na svojo lastno kri, tajno se pritajijo za svoja
lastna življenja. **19** Takšne so poti vsakega, ki je pohlepen
dobička, ki odvzema življenje svojim lastnikom. **20** Modrost
kliče zunaj, svoj glas izreka na ulicah, **21** kliče na glavnem
kraju vrveža, v odprtinah velikih vrat, v mestu izreka svoje
besede, rekoč: **22** »Doklej boste, vi topi, ljubili topost? In
se posmehljivci razveseljevali v svojem posmehovanju in
bedaki sovražili spoznanje? **23** Obrnite se na moj opomin.
Glejte, na vas bom izlila svojega duha, razglašala vam bom
svoje besede. **24** Ker sem klicala, pa ste odklonili, iztegovala
sem svojo roko, pa noben človek ni upošteval, **25** temveč
ste zaničevali vse moje svetovanje in niste hoteli mojega
opomina, **26** se bom tudi jaz smejala ob vaši katastrofi,
zasmehovala bom, ko pride vaš strah, **27** ko prihaja vaš strah
kakor opustošenje in vaše uničenje kakor vrtinčast veter,
ko nad vas prihajata tegoba in tesnoba. **28** Tedaj se bodo
obračali name, toda ne bom jim odgovorila, iskali me bodo
zgodaj, toda ne bodo me našli, **29** ker so sovražili spoznanje
in niso izbrali strahu Gospodovega. **30** Ničesar niso hoteli od
mojega nasveta. Prezirali so vsak moj opomin. **31** Zato bodo
jedli od sadu svoje lastne poti in napolnjeni bodo s svojimi
lastnimi naklepi. **32** Kajti odvračanje od preprostosti jih bo
ubilo in uspevanje bedakov jih bo uničilo. **33** Toda kdorkoli
me posluša, bo varno prebival in bo miren pred strahom
zla.«

2 Moj sin, če boš sprejel moje besede in moje zapovedi
skril s seboj, **2** tako da boš svoje uho nagnil k modrosti
in svoje srce usmeril k razumevanju; **3** da, če kličeš za
spoznanjem in svoj glas dvigaš za razumevanjem, **4** če jo
iščeš kakor srebro in preiskuješ za njo kakor za skritimi
zakladi, **5** potem boš razumel Gospodov strah in našel
spoznanje Boga. **6** Kajti Gospod daje modrost. Iz njegovih
ust prihajata spoznanje in razumevanje. **7** Zdravo modrost
shranjuje za pravičnega, on je majhen ščit tem, ki hodijo
pošteno. **8** Čuva steze sodbe in varuje pot svojih svetih. **9**
Potem boš razumel pravičnost, sodbo in nepristranskost, da,
vsako dobro stezo. **10** Kadar v tvoje srce vstopa modrost in je
spoznanje prijetno tvoji duši, **11** te bo varovala preudarnost,
razumevanje te bo ohranilo, **12** da te osvobodi pred potjo
zlega človeka. Pred človekom, ki govori kljubovalne stvari,
13 ki zapušča steze poštenosti, da hodi po poteh teme, **14** ki
se veseli, da počne zlo in se razveseljuje v kljubovalnosti
zlobnih, **15** katerega poti so sprijene, oni pa kljubujejo na
svojih stezah. **16** Da te osvobodi pred tujo žensko, celó
pred tujko, ki laska s svojimi besedami, **17** ki se odpoveduje
vodniku svoje mladosti in pozablja zavezo svojega Boga. **18**
Kajti njena hiša se nagiba k smrti in njene steze k mrtvim. **19**
Nihče, ki gre k njej, se ne vrne ponovno niti se ne oprime
stezá življenja. **20** Da boš lahko hodil po poti dobrih ljudi in
se držal stezá pravičnih. **21** Kajti iskreni bodo prebivali v
deželi in popolni bodo preostali v njej. **22** Toda zlobni bodo
iztrebljeni z zemlje in prestopniki bodo izkoreninjeni iz nje.

3 Moj sin, ne pozabi moje postave, temveč naj tvoje srce
ohrani moje zapovedi, **2** kajti dolžino dni in dolgo življenje
in mir bodo dodale k tebi. **3** Usmiljenje in resnica naj te
ne zapustita; priveži si ju okoli svojega vratu, zapiši si ju
na tablico svojega srca, **4** tako boš našel naklonjenost in
dobro razumevanje v očeh Boga in človeka. **5** Zaupaj v
Gospoda z vsem svojim srcem in ne zanašaj se na svoje
lastno razumevanje. **6** Na vseh svojih poteh ga priznavaj in
usmerjal bo tvoje steze. **7** Ne bodi moder v svojih lastnih
očeh. Boj se Gospoda in odidi od zla. **8** To bo zdravje tvojemu
popku in mozeg tvojim kostem. **9** Časti Gospoda s svojim
imetjem in s prvimi sadovi vsega svojega donosa, **10** tako
bodo tvoji skednji napolnjeni z obiljem in tvoje stiskalnice
bodo izbruhnile z novim vinom. **11** Moj sin, ne preziraj
Gospodovega karanja niti ne bodi naveličan njegovega
grajanja. **12** Kajti katerega Gospod ljubi, on graja, celo kakor
oče sina, v katerem se razveseljuje. **13** Srečen je človek, ki

odkriva modrost in človek, ki pridobiva razumevanje. 14 Kajti
njeno trgovsko blago je boljše kakor trgovsko blago iz srebra
in njen dobiček boljši od čistega zlata. 15 Dragocenejša je
od rubinov, in vse stvari, ki si jih lahko želiš, se ne morejo
primerjati z njo. 16 Dolžina dni je v njeni desnici in v njeni
levici bogastva in čast. 17 Njene poti so poti prijetnosti in
vse njene steze so mir. 18 Je drevo življenja tistim, ki se je
oprimejo in srečen je vsak, ki jo ohranja. 19 Gospod je z
modrostjo utemeljil zemljo, z razumevanjem je utrdil nebo.
20 Z njegovim spoznanjem so izbruhnile globine in oblaki
kapljajo roso. 21 Moj sin, naj ti dve ne odideta od tvojih
oči; ohrani zdravo modrost in preudarnost, 22 tako bosta
življenje tvoji duši in milost tvojemu vratu. 23 Potem boš na
svoji stezi hodil varno in tvoje stopalo se ne bo spotikalo.
24 Ko se uležeš, ne boš prestrašen; da, ulegel se boš in
tvoje spanje bo sladko. 25 Ne bodi prestrašen od nenadnega
strahu niti od opustošenja zlobnih, kadar to prihaja. 26 Kajti
Gospod bo tvoje zaupanje in tvoja stopala bo varoval pred
odvzemom. 27 Ne zadržuj dobrega pred tistimi, ki jim je to
primerno, kadar je v moči tvoje roke, da to storiš. 28 Ne reci
svojemu bližnjemu: »Pojdi, ponovno pridi in jutri ti bom dal, «
če imaš to pri sebi. 29 Ne snuj zla zoper svojega soseda,
glede na to, da varno prebiva poleg tebe. 30 Ne prepiraj se
brez razloga s človekom, če ti ni ničesar hudega storil. 31 Ne
zavidaj zatiralcu in ne izberi nobenih njegovih poti. 32 Kajti
kljubovalnež je ogabnost Gospodu, toda njegova skrivnost je
s pravičnimi. 33 Gospodovo prekletstvo je v hiši zlobnega,
toda blagoslavlja prebivališče pravičnega. 34 Zagotovo
zasmehuje posmehljivce, toda milost daje ponižnim. 35
Modri bo podedoval slavo, toda napredovanje bedakov bo
sramota.

4 Prisluhnite, vi otroci, poučevanju očeta in pazite, da
spoznate razumevanje. 2 Kajti dajem vam dober nauk,
ne zapustite moje postave. 3 Kajti jaz sem bil sin svojega
očeta, nežen in edini ljubljen v očeh svoje matere. 4 Tudi učil
me je in mi rekel: »Tvoje srce naj ohrani moje besede. Drži
se mojih zapovedi in živi. 5 Pridobivaj modrost, pridobivaj
razumevanje, tega ne pozabi niti se ne nagni od besed iz
mojih ust. 6 Ne zapusti je, pa te bo varovala; ljubi jo, pa
te bo čuvala. 7 Modrost je glavna stvar, zato pridobivaj
modrost in z vsem svojim dobičkom pridobivaj razumevanje.
8 Poveličuj jo, pa te bo povišala, prinesla ti bo čast, ko jo boš
objemal. 9 Tvoji glavi bo dala ornament milosti, izročila ti
bo krono slave.« 10 Prisluhni, oh moj sin in sprejmi moje
izreke in mnogo bo let tvojega življenja. 11 Učil sem te na
poti modrosti, vodil sem te po pravih poteh. 12 Kadar greš,
tvoje stopinje ne bodo utesnjene in kadar tečeš, se ne boš
spotaknil. 13 Trdno se oprimi poučevanja, naj ona ne odide.
Obdrži jo, kajti ona je tvoje življenje. 14 Ne stopaj na pot
zlobnih in ne hodi po stezi zlobnih ljudi. 15 Izogibaj se je,
ne hodi mimo nje in obrni se od nje ter pojdi proč. 16 Kajti
oni ne spijo, razen če niso storili vragolije in njihovo spanje
je odvzeto, razen če nekomu ne povzročijo, da pade. 17
Kajti jedo kruh zlobnosti in pijejo vino nasilja. 18 Toda steza
pravičnih je kakor svetlikajoča svetloba, ki bolj in bolj sije do
popolnega dne. 19 Pot zlobnih je kakor tema; ne vedo ob
kaj se spotaknejo. 20 Moj sin, prisluhni mojim besedam,
svoje uho nagni k mojim izrekom. 21 Naj le-ti ne odidejo od
tvojih oči, obdrži jih v sredi svojega srca. 22 Kajti življenje so
tistim, ki jih najdejo in zdravje vsemu njihovemu mesu. 23
Svoje srce varuj z vso marljivostjo, kajti iz njega so zadeve
življenja. 24 Kljubovalna usta daj od sebe in sprevržene
ustnice odloži daleč stran od sebe. 25 Tvoje oči naj gledajo
naravnost in tvoje veke naj gledajo neposredno pred teboj.
26 Preudari stezo svojih stopal in vse tvoje poti naj bodo
utrjene. 27 Ne obrni se ne k desni roki niti ne k levi, svoje
stopalo odstrani od zla.

5 Moj sin, prisluhni moji modrosti in svoje uho pripogni
k mojemu razumevanju, 2 da boš lahko upošteval
preudarnost in da bodo tvoje ustnice lahko obvarovale
spoznanje. 3 Kajti ustnice tuje ženske kapljajo kakor satovje
in njena usta so bolj prilizljiva kakor olje, 4 toda njen konec
je grenek kakor pelin, oster kakor dvorezen meč. 5 Njena
stopala gredo dol k smrti, njeni koraki se prijemljejo pekla.
(Sheol h7585) 6 Da ne bi preudarjal steze življenja, njene poti
so premične, da jih ti ne moreš spoznati. 7 Zato mi torej
prisluhnite, oh vi otroci in ne odidite od besed mojih ust. 8
Svojo pot odstrani daleč od nje in ne pridi blizu vrat njene
hiše, 9 da ne bi svoje časti dal drugim in svojih let krutemu,
10 da ne bi bili tujci nasičeni s tvojim premoženjem in bi bili
tvoji napori v hiši tujca 11 in boš končno žaloval, ko bo tvoje
meso in tvoje telo iztrošeno 12 in rečeš: »Kako sem sovražil
poučevanje in je moje srce preziralo opomin 13 in nisem
ubogal glasu svojih učiteljev niti svojega ušesa nagnil k tem,
ki so me poučevali! 14 Bil sem skoraj v vsem zlu v sredi
skupnosti in zbora.« 15 Pij vode iz svojega lastnega vodnega
zbiralnika in tekoče vode iz svojega lastnega izvira. 16 Naj
bodo tvoji studenci razpršeni naokoli in reke vodá po ulicah.
17 Naj bodo samo tvoji lastni in ne s teboj [tudi] tujčevi. 18 Naj
bo tvoj studenec blagoslovljen in razveseljuj se z ženo svoje
mladosti. 19 Ona naj bo kakor ljubeča košuta in prijetna
srna. Naj te njene prsi zadovoljijo ob vseh časih in vedno
bodi očaran z njeno ljubeznijo. 20 Zakaj hočeš biti ti, moj
sin, očaran s tujo žensko in objemati naročje tujke? 21 Kajti

človekove poti so pred Gospodovimi očmi in on preudarja vsa njegova ravnanja. 22 Njegove lastne krivičnosti bodo zlobnega vzele k sebi in držan bo z vrvmi svojih grehov. 23 Umrl bo brez poučevanja in v veličini svoje neumnosti bo zašel na stranpot.

6 Moj sin, če si pôrok za svojega prijatelja, če si udaril svojo roko s tujcem, 2 si ulovljen z besedami svojih ust, si vzet z besedami svojih ust. 3 Sedaj stôri to, moj sin in se osvobodi, ko si prišel v roko svojega prijatelja. Pojdi, ponižaj se in prepričaj svojega prijatelja. 4 Ne daj spanja svojim očem niti dremanja svojim vekam. 5 Osvobodi se kakor srna pred lovčevo roko in kakor ptica pred ptičarjevo roko. 6 Pojdi k mravlji, ti lenuh, preudari njene poti in bodi moder, 7 ki nima ne vodnika, ne nadzornika ali ne vladarja, 8 svojo hrano si pripravlja poleti in svojo hrano zbira na žetvi. 9 Doklej boš spal, oh lenuh? Kdaj boš vstal iz svojega spanja? 10 Še malo spanja, malo dremanja, malo prekrižanih rok za spanje, 11 tako bo tvoja revščina prišla kakor nekdo, ki se klati in tvoje pomanjkanje kakor oborožen človek. 12 Nespodobna oseba, zloben človek, ki hodi s kljubovalnimi usti, 13 mežika s svojimi očmi, govori s svojimi stopali, uči s svojimi prsti. 14 Kljubovalnost je v njegovem srcu, nenehno snuje vragolijo, seje neenotnost. 15 Zato bo njegova katastrofa prišla nenadoma, nenadoma bo zlomljen brez zdravila. 16 Teh šest stvari sovraži Gospod; da, sedem mu jih je ogabnost: 17 ponosen pogled, lažniv jezik in roke, ki prelijejo nedolžno kri, 18 srce, ki snuje zlobne zamisli, stopala, ki so nagla v teku k vragoliji, 19 kriva priča, ki govori laži in kdor seje neenotnost med brati. 20 Moj sin, drži se zapovedi svojega očeta in ne zapusti postave svoje matere. 21 Nenehno si ju privezuj na svoje srce in zavezuj si ju okoli svojega vratu. 22 Kadar greš, te bo vodila, kadar spiš, te bo obvarovala in kadar se zbudiš, se bo pogovarjala s teboj. 23 Kajti zapoved je svetilka; in postava je svetloba in graje poučevanja so pot življenja, 24 da te obvarujejo pred zlo žensko, pred priliznjenim jezikom tuje ženske. 25 V svojem srcu si ne požêli njene lepote niti naj te ona ne ujame s svojimi vekami. 26 Kajti s pomočjo vlačugarske ženske je mož priveden do koščka kruha in zakonolomka bo lovila dragoceno življenje. 27 Mar lahko človek vzame ogenj v svoje naročje in njegova oblačila ne bodo ožgana? 28 Mar lahko kdo hodi po žerjavici in njegova stopala ne bodo opečena? 29 Tako kdor hodi k ženi svojega soseda, kdorkoli se je dotika, ne bo nedolžen. 30 Ljudje ne prezirajo tatu, če krade, da zadovolji svojo dušo, kadar je lačen, 31 toda če je najden, naj povrne sedemkratno; izročil bo vse imetje svoje hiše. 32 Toda kdorkoli z žensko zagreši zakonolomstvo, nima razumevanja. Tisti, ki to počne, uničuje svojo lastno dušo. 33 Prejel bo rano in nečast in njegova graja ne bo izbrisana. 34 Kajti ljubosumje je bes moškega, zato ne bo prizanesel na dan maščevanja. 35 Ne bo se ozrl na kakršnokoli odkupnino niti ne bo zadovoljen počival, čeprav mu daješ mnogo daril.

7 Moj sin, drži se mojih besed in moje zapovedi shrani s seboj. 2 Ohranjaj moje zapovedi in živi in mojo postavo [ohranjaj] kakor punčico svojega očesa. 3 Priveži si jih na svoje prste, zapiši jih na tablo svojega srca. 4 Modrosti reci: »Ti si moja sestra« in razumevanje imenuj svojo sorodnico, 5 da te lahko obvarujejo pred tujo žensko, pred tujko, ki laska s svojimi besedami. 6 Kajti pri oknu svoje hiše sem pogledal skozi oknico 7 in zagledal med preprostimi, razpoznal sem med mladostniki mladeniča brez razumevanja, 8 ki gre po ulici v bližini njenega vogala in šel je [na] pot k njeni hiši, 9 v poltemi, zvečer, v črnini temne noči 10 in glej, tam ga je srečala ženska z okrasom pocestnice in premetenega srca. 11 (Ona je glasna in trmoglava, njena stopala ne ostanejo v njeni hiši, 12 sedaj je zunaj, sedaj na ulicah in preži na vsakem vogalu.) 13 Tako ga je ujela in poljubila in mu s predrznim obrazom rekla: 14 »S seboj imam mirovne daritve, danes sem izpolnila svoje zaobljube. 15 Zato sem prišla, da se srečam s teboj, da marljivo iščem tvoj obraz in sem te našla. 16 Svojo posteljo sem odela s pokrivali iz tapiserije, z rezbarskimi deli, s tankim lanenim platnom iz Egipta. 17 Svojo posteljo sem odišavila z miro, alojo in cimetom. 18 Pridi, vzemiva si najino nasičevanje ljubezni do jutra, tolaživa se z ljubeznimi. 19 Kajti moža ni doma, odšel je [na] dolgo potovanje. 20 S seboj je vzel torbo denarja in domov bo prišel na določen dan.« 21 Z mnogo njenega vljudnega govorjenja je storila, da je popustil, z laskanjem svojih ustnic ga je prisilila. 22 Nemudoma gre za njo, kakor gre vol v klanje ali kakor bedak h grajanju živine, 23 dokler puščica ne prodre skozi njegova jetra, kakor ptica hiti k zanki in ne spozna, da je to za njegovo življenje. 24 Zato mi sedaj prisluhnite, oh vi otroci in bodite pozorni na besede iz mojih ust. 25 Naj se tvoje srce na nagne k njenim potem, ne zaidi na njene steze. 26 Kajti ona je vrgla dol mnogo ranjenih, da, mnogo močnih mož je bilo umorjenih po njej. 27 Njena hiša je pot v pekel, spuščajoča se k celicam smrti.... **(Sheol h7585)**

8 Mar ne kliče modrost? In razumevanje [ne] dviguje svojega glasu? 2 Stoji na vrhu visokih krajev, ob poti, na krajih steza. 3 Kliče pri velikih vratih, pri mestnem vhodu, pri vstopanju, pri vratih. 4 Vam, oh možje, kličem in moj glas je k človeškim sinovom. 5 Oh vi preprosti, razumite modrost, in vi bedaki, bodite razumevajočega

srca. 6 Poslušajte, kajti govorila bom o odličnih stvareh
in odpiranje mojih ustnic bodo prave stvari. 7 Kajti moja
usta bodo govorila resnico, zlobnost pa je mojim ustnicam
ogabnost. 8 Vse besede mojih ust so v pravičnosti, v njih ni
ničesar kljubovalnega ali sprevrženega. 9 So čisto preproste
tistemu, ki razume in pravilne tem, ki najdejo spoznanje. 10
Sprejmite moje poučevanje in ne srebra in spoznanje raje
kakor izbrano zlato. 11 Kajti modrost je boljša kakor rubini
in vse stvari, ki se lahko želijo, se ne morejo primerjati k
njej. 12 Jaz, modrost, prebivam z razumnostjo, odkrivam
spoznanje razumnih domiselnosti. 13 Gospodov strah je
sovražiti zlo. Ponos, aroganco, zlobno pot in kljubovalna
usta sovražim. 14 Nasvet je moj in zdrava modrost. Jaz sem
razumevanje, jaz imam moč. 15 Po meni kraljujejo kralji in
princi odrejajo pravico. 16 Po meni vladajo princi in plemiči,
celó vsi zemeljski sodniki. 17 Ljubim tiste, ki me ljubijo in
tisti, ki me iščejo zgodaj, me bodo našli. 18 Bogastva in čast
sta z menoj; da, trajna bogastva in pravičnost. 19 Moj sad
je boljši kakor zlato; da, kakor čisto zlato in moje poplačilo
kakor izbrano srebro. 20 Vodim po poti pravičnosti, po sredi
stezá sodbe, 21 da lahko povzročim tistim, ki me ljubijo, da
podedujejo imetje in jaz bom napolnila njihove zaklade. 22
Gospod me je imel v lasti od začetka svoje poti, pred svojimi
deli od davnine. 23 Bila sem postavljena od večnosti, od
začetka ali preden je bila zemlja. 24 Ko tam ni bilo globin,
sem bila rojena, ko tam ni bilo studencev, obilnih z vodo. 25
Preden so bile gore nameščene, pred hribi sem bila rojena,
26 medtem ko še ni naredil zemlje niti polj niti najvišjega dela
iz prahu sveta. 27 Ko je pripravljal nebo, sem bila tam, ko je
postavil obod na obličju globine, 28 ko je zgoraj osnoval
oblake, ko je utrdil studence globin, 29 ko je morju dal svoj
odlok, da vode ne bodo prekoračile njegove zapovedi, ko
je določil temelje zemlje, 30 tedaj sem bila poleg njega,
kakor nekdo vzgojen z njim in dnevno sem bila njegovo
veselje, vedno radostna pred njim, 31 radostna na naseljivem
delu njegovega zemeljskega [kroga] in moja veselja so
bila s človeškimi sinovi. 32 Zdaj mi torej prisluhnite, oh vi
otroci, kajti blagoslovljeni so tisti, ki se drže mojih poti. 33
Poslušajte poučevanje, bodite modri in tega ne zavrnite. 34
Blagoslovljen je človek, ki me posluša, ki dnevno bedi pri
mojih velikih vratih, ki čaka pri podbojih mojih vrat. 35 Kajti
kdor me najde, najde življenje in dosegel bo naklonjenost od
Gospoda. 36 Toda kdor zoper mene greši, škodi svoji lastni
duši. Vsi tisti, ki me sovražijo, ljubijo smrt.

9 Modrost je zgradila svojo hišo, izklesala je svojih sedem
stebrov, 2 pobila je svoje živali, zmešala je svoje vino,
prav tako je pripravila svojo mizo. 3 Poslala je svoje dekle. Na
najvišjih krajih mesta kliče: 4 »Kdorkoli je preprost, naj vstopi
sèm.« Glede tistega, ki hoče razumevanje, mu reče: 5 »Pridi,
jej od mojega kruha in pij od vina, ki sem ga namešala.« 6
Zapusti nespametne in živi in pojdi po poti razumevanja. 7
Kdor graja posmehljivca, samemu sebi pridobiva sramoto
in kdor ošteje zlobnega človeka, sebi pridobiva madež. 8
Ne grajaj posmehljivca, da te ne zasovraži. Oštej modrega
človeka, in te bo ljubil. 9 Daj poučevanje modremu človeku
in bo še modrejši, pouči pravičnega človeka in pomnožil
se bo v znanju. 10 Strah Gospodov je začetek modrosti, in
spoznanje svetega je razumevanje. 11 Kajti po meni bodo
tvoji dnevi pomnoženi in leta tvojega življenja ti bodo narasla.
12 Če si moder, boš moder zase, toda če se posmehuješ,
boš to sam trpel. 13 Nespametna ženska je kričava. Naivna
je in ničesar ne ve. 14 Kajti sedi pri vratih svoje hiše, na
sedežu, na visokih krajih mesta, 15 da kliče mimoidoče, ki
gredo naravnost na svojih poteh: 16 »Kdorkoli je preprost,
naj vstopi sèm.« Glede tistega, ki hoče razumevanje, mu
pravi: 17 »Ukradene vode so sladke in kruh, pojeden na
skrivnem, je prijeten.« 18 Toda ta ne spozna, da so tam
mrtvi in da so njeni gostje v globinah pekla. **(Sheol h7585)**

10 Salomonovi pregovori. Moder sin dela očeta srečnega,
toda nespameten sin je potrtost svoji materi. 2 Zakladi
zlobnosti nič ne koristijo, toda pravičnost osvobaja pred
smrtjo. 3 Gospod ne bo trpel, da duša pravičnega izstrada,
toda odvrže imetje zlobnega. 4 Reven postaja tisti, ki ravna
s počasno roko, toda roka marljivega dela bogastvo. 5 Kdor
zbira poleti, je moder sin, toda kdor ob žetvi spi, je sin, ki
povzroča sramoto. 6 Blagoslovi so na glavi pravičnega, toda
nasilje pokriva usta zlobnega. 7 Spomin na pravičnega je
blagoslovljen, toda ime zlobnega bo strohnelo. 8 Moder v
srcu bo sprejel zapovedi, toda žlobudrav bedak bo padel. 9
Kdor hodi pošteno, hodi varno; toda kdor svoje poti izkrivlja,
bo razpoznan. 10 Kdor zavija z očesom, povzroča bridkost,
toda žlobudrav bedak bo padel. 11 Usta pravičnega človeka
so izvir življenja, toda nasilje pokriva usta zlobnega. 12
Sovraštvo razvnema prepire, toda ljubezen pokriva vse
grehe. 13 Na ustnicah tistega, ki ima razumevanje, je
najti modrost, toda palica je za hrbet tistega, ki je brez
razumevanja. 14 Modri ljudje kopičijo spoznanje, toda usta
nespametnega so blizu uničenja. 15 Bogataševo premoženje
je njegovo močno mesto. Uničenje revnih je njihova revščina.
16 Trud pravičnega se nagiba k življenju, sad zlobnega h
grehu. 17 Tisti, ki se drži poučevanja, je na poti življenja,
toda kdor odklanja opomin, se moti. 18 Kdor z lažnivimi
ustnicami skriva sovraštvo in kdor izreka obrekovanje, je

bedak. 19 V množici besed ne manjka greha, toda kdor zadržuje svoje ustnice, je moder. 20 Jezik pravičnega je kakor izbrano srebro, srce zlobnega je malo vredno. 21 Ustnice pravičnega hranijo mnoge, toda bedaki umrejo zaradi pomanjkanja modrosti. 22 Gospodov blagoslov, ta bogatí in s tem on ne dodaja nobene bridkosti. 23 To je kakor zabava bedaku, da počne vragolijo, toda razumevajoč človek ima modrost. 24 Strah zlobnega bo prišel nanj, toda želja pravičnega bo zagotovljena. 25 Kakor mine vrtinčast veter, tako zlobnega ni več, toda pravični je večen temelj. 26 Kakor kis zobem in kakor dim očem, tako je lenuh tistim, ki ga pošljejo. 27 Strah Gospodov podaljšuje dneve, toda leta zlobnega bodo skrajšana. 28 Upanje pravičnega bo veselje, toda pričakovanje zlobnega bo propadlo. 29 Gospodova pot je moč iskrenemu, toda uničenje bo za delavce krivičnosti. 30 Pravični ne bo nikoli odstranjen, toda zloben ne bo poselil zemlje. 31 Usta pravičnega prinašajo modrost, toda kljubovalen jezik bo odrezan. 32 Ustnice pravičnega vedo, kaj je sprejemljivo, toda usta zlobnega govorijo kljubovalnost.

11 Netočna tehtnica je ogabnost Gospodu, toda pravično tehtanje je njegovo veselje. 2 Ko prihaja ponos, zatem prihaja sramota, toda s ponižnim je modrost. 3 Neokrnjenost iskrenih jih bo usmerjala, toda perverznost prestopnikov jih bo uničila. 4 Bogastva ne koristijo na dan besa, toda pravičnost osvobaja pred smrtjo. 5 Pravičnost popolnega bo vodila njegovo pot, toda zlobni bo padel po svoji lastni zlobnosti. 6 Pravičnost iskrenega jih bo osvobodila, toda prestopniki bodo prevarani v svoji lastni porednosti. 7 Kadar zloben človek umre, bo njegovo pričakovanje propadlo, in upanje nepravičnih ljudi propada. 8 Pravični je osvobojen iz stiske, zlobni pa prihaja namesto njega. 9 Hinavec s svojimi usti uničuje svojega bližnjega, toda zaradi spoznanja bo pravični osvobojen. 10 Kadar gre dobro pravičnim, se mesto razveseljuje; kadar zlobni propadajo, pa je vriskanje. 11 Z blagoslovom iskrenega je mesto povišano, toda premagano je z usti zlobnega. 12 Kdor je brez modrosti, prezira svojega bližnjega, toda razumevajoč človek ohranja svoj mir. 13 Tožljivec razodeva skrivnosti, toda kdor je zvestega duha, prikriva zadevo. 14 Kjer ni nasveta, ljudstvo pada, toda v množici svetovalcev je varnost. 15 Kdor je pôrok za tujca, se bo kesal za to in kdor sovraži poroštvo, je zanesljiv. 16 Milostljiva ženska ohranja čast, močni ljudje ohranjajo bogastva. 17 Usmiljen človek dela dobro svoji lastni duši, toda kdor je krut, nadleguje svoje lastno meso. 18 Zlobnež počne varljivo delo, toda tistemu, ki seje pravičnost, bo plačilo zanesljivo. 19 Kakor se pravičnost nagiba k življenju, tako kdor zasleduje zlo, to zasleduje do svoje lastne smrti. 20 Tisti, ki so kljubovalnega srca, so ogabnost Gospodu, toda tisti, ki so na svoji poti iskreni, so njegovo veselje. 21 Čeprav se roka rokuje z roko, zlobni ne bodo nekaznovani, toda seme pravičnih bo osvobojeno. 22 Kakor dragocenost iz zlata v svinjskem rilcu, tako je lepa ženska brez preudarnosti. 23 Želja pravičnega je samo dobro, toda pričakovanje zlobnega je bes. 24 Tam je, ki razsipa in še povečuje in tam je, ki zadržuje več, kot je primerno, toda to nagiba k revščini. 25 Velikodušna duša bo postala premožna in kdor napaja, bo tudi sam napojen. 26 Kdor zadržuje žito, ga bo ljudstvo preklelo, toda blagoslov bo na glavi tistega, ki ga prodaja. 27 Kdor marljivo išče dobro, dosega naklonjenost, toda kdor išče vragolijo, bo ta prišla k njemu. 28 Kdor zaupa v svoja bogastva, bo padel, toda pravični bo cvetel kakor mladika. 29 Kdor nadleguje svojo lastno hišo, bo podedoval veter in bedak bo služabnik modremu v srcu. 30 Sad pravičnega je drevo življenja in kdor pridobiva duše, je moder. 31 Glej, pravični bo poplačan v zemlji, koliko bolj zlobni in grešnik.

12 Kdorkoli ljubi poučevanje, ljubi spoznanje, toda kdor sovraži opomin, je brutalen. 2 Dober človek doseže naklonjenost od Gospoda, toda človek zlobnih naklepov bo obsojen. 3 Človek ne bo uveljavljen z zlobnostjo, toda korenina pravičnih ne bo omajana. 4 Vrla ženska je krona svojemu soprogu, toda tista, ki sramoti, je gniloba v njegovih kosteh. 5 Misli pravičnih so pravilne, toda nasveti zlobnih so prevara. 6 Besede zlobnih so prežanje v zasedi na kri, toda usta iskrenih jih bodo osvobodila. 7 Zlobni so premagani in jih ni, toda hiša pravičnega bo stala. 8 Človek bo priporočen glede na svojo modrost, toda kdor je sprevrženega srca, bo preziran. 9 Kdor je preziran, pa ima služabnika, je boljši kakor tisti, ki časti samega sebe, pa nima kruha. 10 Pravičen človek se ozira na življenje svoje živali, toda nežna usmiljenja zlobnih so kruta. 11 Kdor obdeluje svojo zemljo, bo nasičen s kruhom, toda kdor sledi praznim osebam, je brez razumevanja. 12 Zlobni želi mrežo zlobnih ljudi, toda korenina pravičnih rojeva sad. 13 Zlobni je ujet s prestopkom svojih ustnic, toda pravični bo prišel iz stiske. 14 Človek bo nasičen z dobrim po sadu svojih ust in poplačilo človeških rok mu bo vrnjeno. 15 Bedakova pot je v njegovih lastnih očeh pravilna, toda kdor prisluhne nasvetu, je moder. 16 Bedakov bes je takoj znan, toda razsoden človek prikriva sramoto. 17 Kdor govori resnico, naznanja pravičnost, toda kriva priča prevaro. 18 Tam je, ki govori kakor prebadanje z mečem, toda jezik modrega je zdravje. 19 Ustnica resnice bo utrjena za vedno, toda lažniv jezik je samo za trenutek. 20 Prevara je v srcu tistih, ki si domišljajo zlo, toda svetovalcem miru je radost. 21 Nobeno zlo se ne bo zgodilo pravičnemu,

toda zlobni bodo napolnjeni z vragolijo. 22 Lažnive ustnice so ogabnost Gospodu, toda tisti, ki se vedejo odkrito, so njegovo veselje. 23 Razsoden človek prikriva spoznanje, toda srce bedakov razglaša nespametnost. 24 Roka marljivega bo vladala, toda leni bo podvržen plačevanju davka. 25 Potrtost v človekovem srcu ga dela sklonjenega, toda dobra beseda ga dela veselega. 26 Pravični je odličnejši od svojega soseda, toda pot zlobnih jih zapeljuje. 27 Len človek ne peče tega, kar je ujel na lovu, toda imetje marljivega človeka je dragoceno. 28 Na poti pravičnosti je življenje in na tej poti ni smrti.

13 Moder sin posluša poučevanje svojega očeta, toda posmehljivec ne posluša oštevanja. 2 Človek bo jedel dobro po sadu svojih ust, toda duša prestopnikov bo jedla nasilje. 3 Kdor varuje svoja usta, varuje svoje življenje, toda kdor široko odpira svoje ustnice, bo imel uničenje. 4 Lenuhova duša želi, pa nima ničesar, toda duša marljivega bo postala obilna. 5 Pravičen človek sovraži laganje, toda zloben človek je gnusen in prihaja v sramoto. 6 Pravičnost varuje tistega, ki je na poti iskren, toda zlobnost ruši grešnika. 7 Tam je, ki se dela bogatega, vendar nima ničesar, tam je, ki se dela ubogega, vendar ima velika bogastva. 8 Odkupnina človekovega življenja so njegova bogastva, toda ubogi ne sliši oštevanja. 9 Svetloba pravičnega razveseljuje, toda svetilka zlobnega bo ugasnjena. 10 Samo s ponosom pride spor, toda z dobrim svetovanjem je modrost. 11 Premoženje, pridobljeno z ničevostjo, bo zmanjšano, toda kdor zbira s trudom, ga bo povečal. 12 Upanje, ki se prelaga, dela srce bolno, toda ko prihaja želja, je to drevo življenja. 13 Kdorkoli prezira besedo, bo uničen, toda kdor se boji zapovedi, bo nagrajen. 14 Postava modrega je studenec življenja, da odide od zank smrti. 15 Dobro razumevanje daje naklonjenost, toda pot prestopnikov je težka. 16 Vsak razsodni človek se ukvarja s spoznanjem, toda bedak izpostavlja svojo neumnost. 17 Zloben poslanec pada v vragolijo, toda zvest predstavnik je zdravje. 18 Revščina in sramota bosta tistemu, ki odklanja poučevanje, toda kdor upošteva opomin, bo spoštovan. 19 Izpolnjena želja je duši sladka, toda bedakom je to ogabnost, da odidejo od zla. 20 Kdor hodi z modrimi ljudmi, bo moder, toda skupina bedakov bo uničena. 21 Zlo preganja grešnike, toda dobro bo pravičnim poplačano. 22 Dober človek zapušča dediščino otrokom svojih otrok, premoženje grešnika pa je prihranjeno za pravičnega. 23 Mnogo hrane je v oranju zemlje ubogih, toda tam je, kar je uničeno zaradi pomanjkanja sodbe. 24 Kdor prizanaša svoji šibi, sovraži svojega sina, toda kdor ga ljubi, ga zgodaj kara. 25 Pravični jé do zadovoljitve svoje duše, toda trebuh zlobnega bo čutil pomanjkanje.

14 Vsaka modra ženska gradi svojo hišo, toda nespametna jo ruši s svojimi rokami. 2 Kdor hodi v svoji poštenosti, se boji Gospoda, toda kdor je sprevržen na svojih poteh, ga prezira. 3 V ustih nespametnih je šiba ponosa, toda ustnice modrih jih bodo varovale. 4 Kjer ni volov, so jasli čiste, toda mnogo povečanje je z volovsko močjo. 5 Zvesta priča ne bo lagala, toda kriva priča bo izrekala laži. 6 Posmehljivec išče modrost, pa je ne najde, toda spoznanje je lahko tistemu, ki razume. 7 Pojdi izpred prisotnosti nespametnega človeka, kadar v njem ne zaznavaš ustnic spoznanja. 8 Modrost razsodnega je razumeti svojo pot, toda neumnost bedakov je prevara. 9 Bedaki se posmehujejo ob grehu, toda med pravičnimi je naklonjenost. 10 Srce pozna svojo lastno grenkobo in tujec se ne vmešava s svojo radostjo. 11 Hiša zlobnega bo zrušena, toda šotor iskrenega bo cvetel. 12 Obstaja pot, ki se zdi človeku prava, toda njen konec so poti smrti. 13 Celo v smehu je srce žalostno in konec tega veselja je potrtost. 14 Odpadnik v srcu bo nasičen s svojimi lastnimi potmi, dober človek pa bo zadovoljen sam od sebe. 15 Naivnež verjame vsaki besedi, toda razsoden človek dobro pazi na svojo hojo. 16 Moder človek se boji in se oddaljuje od zla, toda bedak besni in je samozavesten. 17 Kdor je hitro jezen, se vede nespametno, človek zlobnih naklepov pa je osovražen. 18 Naivneži podedujejo neumnost, toda razsodni so kronani s spoznanjem. 19 Zlobni se priklanjajo pred dobrimi in zlobni pri velikih vratih pravičnih. 20 Ubogi je osovražen celo od svojega lastnega soseda, toda bogati ima mnogo prijateljev. 21 Kdor prezira svojega soseda, greši, toda kdor ima usmiljenje do ubogega, je srečen. 22 Mar se ne motijo tisti, ki snujejo zlo? Toda usmiljenje in resnica bosta tem, ki snujejo dobro. 23 V vsem trudu je korist, toda govorjenje ustnic se nagiba samo k ubožnosti. 24 Krona modrih so njihova bogastva, toda nespametnost bedakov je neumnost. 25 Poštena priča osvobaja duše, toda varljiva priča govori laži. 26 V strahu Gospodovem je močno zaupanje in njegovi otroci bodo imeli kraj zatočišča. 27 Strah Gospodov je studenec življenja, da se odide od zank smrti. 28 V množici ljudstva je kraljeva čast, toda v pomanjkanju ljudstva je uničenje princa. 29 Kdor je počasen za bes, ima veliko razumevanja, toda kdor je naglega duha, povišuje neumnost. 30 Zdravo srce je življenje mesu, toda zavist gniloba kostem. 31 Kdor zatira ubogega, graja njegovega Stvarnika, toda kdor ga časti, ima usmiljenje do ubogih. 32 Zlobni je v svoji zlobnosti odpeljan proč, toda pravični ima upanje v svoji smrti. 33 Modrost počiva v srcu tistega, ki ima

razumevanje, toda tisti, ki je v sredi bedakov, je spoznan. **34** Pravičnost povišuje narod, toda greh je očitek kateremukoli ljudstvu. **35** Kraljeva naklonjenost je k modremu služabniku, toda njegov bes je zoper tistega, ki povzroča sramoto.

15 Mil odgovor bes obrača stran, toda boleče besede razvnamejo jezo. **2** Jezik modrega pravilno uporablja spoznanje, toda usta bedakov izlivajo nespametnost. **3** Gospodove oči so na vsakem kraju, opazujejo zlo in dobro. **4** Zdrav jezik je drevo življenja, toda perverznost v njem je vrzel v duhu. **5** Bedak prezira poučevanje svojega očeta, toda kdor upošteva opomin, je razsoden. **6** V hiši pravičnega je velik zaklad, toda v poplačilih zlobnega je težava. **7** Ustnice modrega razpršujejo znanje, toda srce nespametnega ne dela tako. **8** Klavna daritev zlobnega je Gospodu ogabnost, toda molitev iskrenega je njegovo veselje. **9** Pot zlobnega je Gospodu ogabnost, toda ljubi tistega, ki sledi pravičnosti. **10** Grajanje je nadležno tistemu, ki zapušča pot, in kdor sovraži opomin, bo umrl. **11** Pekel in uničenje sta pred Gospodom, koliko bolj potem srca človeških otrok? **(Sheol h7585)** **12** Posmehljivec nima rad tistega, ki ga graja niti ne bo šel k modremu. **13** Veselo srce dela vedro obličje, toda s srčno bridkostjo je duh zlomljen. **14** Srce tistega, ki ima razumevanje, išče spoznanje, toda usta bedakov se hranijo na nespametnosti. **15** Vsi dnevi prizadetega so zli, toda kdor je veselega srca ima nenehno praznovanje. **16** Bolje je malo s strahom Gospodovim, kakor velik zaklad in težave s tem. **17** Boljša je zelenjavna večerja, kjer je ljubezen, kakor tolst vol in s tem sovraštvo. **18** Srdit človek razvnema prepir, toda kdor je počasen za jezo, pomirja prepir. **19** Pot lenega človeka je kakor trnova ograja, toda pot pravičnega je narejena preprosto. **20** Moder sin razveseljuje očeta, toda nespameten človek prezira svojo mater. **21** Neumnost je radost tistemu, ki je oropan modrosti, toda razumevajoč človek živi pošteno. **22** Brez nasveta so nameni razočarani, toda v množici svetovalcev so uveljavljeni. **23** Človek ima radost z odgovorom svojih ust in beseda, izgovorjena v pravšnjem obdobju, kako dobro je to! **24** Pot življenja je modremu zgoraj, da lahko odide od pekla spodaj. **(Sheol h7585)** **25** Gospod bo uničil hišo ponosnega, toda uveljavil bo vdovino mejo. **26** Misli zlobnega so Gospodu ogabnost, toda besede čistega so prijetne besede. **27** Kdor je pohlepen dobička, nadleguje svojo lastno hišo, toda kdor sovraži darila, bo živel. **28** Srce pravičnega razmišlja, da odgovori, toda usta zlobnega izlivajo zle stvari. **29** Gospod je daleč od zlobnega, toda sliši molitev pravičnega. **30** Svetloba oči razveseljuje srce in dober glas dela kosti debele. **31** Uho, ki posluša opomin življenja, ostaja med modrimi. **32** Kdor odklanja poučevanje, prezira svojo lastno dušo, toda kdor posluša opomin, pridobiva razumevanje. **33** Strah Gospodov je poučevanje modrosti in pred častjo je ponižnost.

16 Priprave srca v človeku in odgovor z jezika sta od Gospoda. **2** Vse človekove poti so čiste v njegovih lastnih očeh, toda Gospod tehta duhove. **3** Svoja dela izroči Gospodu in tvoje misli bodo uspele. **4** Gospod je vse stvari naredil zase, da, celo zlobne za dan zla. **5** Kdorkoli, ki je v srcu ponosen, je ogabnost Gospodu. Čeprav se roka rokuje z roko, on ne bo nekaznovan. **6** Z usmiljenjem in resnico je krivičnost očiščena in s strahom pred Gospodom ljudje odidejo od zla. **7** Kadar človekove poti ugajajo Gospodu, on celo njegove sovražnike pripravi, da so v miru z njim. **8** Boljše je malo s pravičnostjo, kakor velika poplačila brez pravice. **9** Človekovo srce snuje svojo pot, toda Gospod usmerja njegove korake. **10** Božanska razsodba je na kraljevih ustnicah, njegova usta ne grešijo na sodbi. **11** Pravična utež in tehtnica sta Gospodovi, vse uteži iz torbe so njegovo delo. **12** Zagrešiti zlobnost je kraljem ogabnost, kajti prestol je utrjen s pravičnostjo. **13** Pravične ustnice so kraljem veselje in ljubijo tistega, ki govori resnico. **14** Kraljev bes je kakor poslanci smrti, toda moder človek ga bo pomiril. **15** V svetlobi kraljevega obličja je življenje in njegova naklonjenost je kakor oblak poznega dežja. **16** Kako mnogo bolje je pridobiti modrost kakor zlato! In toliko bolje izbrati pridobivanje razumevanja kakor srebro! **17** Glavna cesta iskrenega je, da odide od zla, kdor varuje svojo pot, ohranja svojo dušo. **18** Ponos gre pred uničenjem in ošaben duh pred padcem. **19** Bolje je biti ponižnega duha s ponižnimi, kakor deliti plen s ponosnimi. **20** Kdor modro ravna z zadevo, bo našel dobro in kdorkoli zaupa v Gospoda, je srečen. **21** Moder v srcu bo imenovan razsoden in ljubkost ustnic povečuje znanje. **22** Razumevanje je vrelec življenja tistemu, ki ga ima, toda poučevanje bedakov je neumnost. **23** Srce modrega poučuje njegova usta in dodaja učenje njegovim ustnicam. **24** Prijetne besede so kakor satovje, sladke duši in zdravje kostem. **25** Je pot, ki se zdi človeku pravilna, toda njen konec so poti smrti. **26** Kdor se trudi, se trudi zase, kajti njegova usta to od njega nujno potrebujejo. **27** Brezbožen človek koplje zlo in na njegovih ustnicah je kakor goreč ogenj. **28** Kljubovalen človek seje prepir in opravljivec razdvaja glavne prijatelje. **29** Nasilnež privablja svojega soseda in ga vodi na pot, ki ni dobra. **30** Zapira svoje oči, da si izmišlja kljubovalne reči, premikanje njegovih ustnic prinaša zlo. **31** Osivela glava je krona slave, če je ta najdena na poti pravičnosti. **32** Kdor je počasen za jezo, je boljši

kakor mogočen in kdor vlada svojemu duhu kakor tisti, ki zavzema mesto. 33 Žreb je vržen v naročje, toda njegova celotna razporeditev je od Gospoda.

17 Boljši je suh košček in z njim spokojnost, kakor hiša polna klavnih daritev s prepirom. 2 Moder služabnik bo imel vladarstvo nad sinom, ki povzroča sramoto in bo imel delež dediščine med brati. 3 Talilni lonec je za srebro in talilna peč za zlato, toda Gospod preizkuša srca. 4 Zloben storilec daje prednost nepravim ustnicam in lažnivec pazljivo prisluhne nespodobnemu jeziku. 5 Kdorkoli zasmehuje ubogega, graja njegovega Stvarnika in kdor je ob katastrofah vesel, ne bo nekaznovan. 6 Otrok otroci so krona starcem in slava otrok so njihovi očetje. 7 Odličen govor se ne spodobi bedaku, veliko manj lažnive ustnice princu. 8 Darilo je kakor dragocen kamen v očeh tistega, ki ga ima, kamor ga obrača, to uspeva. 9 Kdor taji prestopek, išče ljubezni, toda kdor ponavlja zadevo, ločuje prave prijatelje. 10 Opomin bolj prodira v modrega kakor sto udarcev z bičem v bedaka. 11 Hudoben človek išče samo upor, zato bo zoper njega poslan krut poslanec. 12 Naj medvedka, oropana svojih mladičev, sreča človeka, raje kakor bedak v svoji neumnosti. 13 Kdorkoli nagrajuje zlo za dobro, se zlo ne bo ločilo od njegove hiše. 14 Začetek prepira je kakor kadar nekdo izpušča vodo, zato prenehaj s sporom, preden se vmešaš vanj. 15 Kdor opravičuje zlobnega in kdor obsoja pravičnega, celo oba sta Gospodu ogabnost. 16 Zakaj je denarna vsota v bedakovi roki, da pridobi modrost, glede na to, da on nima srca za to? 17 Prijatelj ljubi ob vseh časih in brat je rojen za stisko. 18 Človek brez razumevanja udarja v roke in postaja pôrok v prisotnosti svojega prijatelja. 19 Kdor ljubi prestopek, ta ljubi prepir in kdor povišuje svoja velika vrata, išče uničenje. 20 Kdor ima kljubovalno srce, ne najde dobrega in kdor ima sprevržen jezik, pada v vragolijo. 21 Kdor zaplodi bedaka, to počne v svojo bridkost in oče bedaka nima radosti. 22 Veselo srce dela dobro, podobno kot zdravilo, toda zlomljen duh suši kosti. 23 Zloben človek iz naročja izvleče darilo, da izkrivlja poti sodbe. 24 Modrost je pred tistim, ki ima razumevanje, toda oči bedaka so na koncih zemlje. 25 Nespameten sin je žalost svojemu očetu in grenkoba njej, ki ga je rodila. 26 Tudi kaznovati pravičnega ni dobro niti udariti prince zaradi nepristranskosti. 27 Kdor ima spoznanje, prizanaša svojim besedam in razumevajoč človek je iz odličnega duha. 28 Celo bedak, ko molči, velja kot moder in kdor zapira svoje ustnice, je cenjen kot razumevajoč človek.

18 Preko želje človek, ki je samega sebe oddvojil, išče in se vmešava z vso modrostjo. 2 Bedak nima veselja v razumevanju, temveč da njegovo srce lahko odkrije samo sebe. 3 Kadar prihaja zlobni, potem prihaja tudi zaničevanje in s sramoto graja. 4 Besede iz človekovih ust so kakor globoke vode in vrelec modrosti kakor tekoč potok. 5 Ni dobro sprejeti osebo zlobnega, da pravičnega zruši na sodbi. 6 Bedakove ustnice vstopajo v spor in njegova usta kličejo za udarci. 7 Bedakova usta so njegovo uničenje in njegove ustnice so zanka njegovi duši. 8 Besede tožljivca so kakor rane in gredo navzdol v najnotranjejše dele trebuha. 9 Tudi tisti, ki je len v svojem delu, je brat tistemu, ki je velik kvarilec. 10 Gospodovo ime je močan stolp, pravični priteče vanj in je varen. 11 Bogataševo premoženje je njegovo močno mesto in kakor visoko obzidje v njegovi lastni domišljavosti. 12 Pred uničenjem je človekovo srce ošabno in pred častjo je ponižnost. 13 Kdor odgovarja zadevo, preden jo sliši, mu je to neumnost in sramota. 14 Človekov duh bo podpiral njegovo šibkost, toda kdo lahko prenaša ranjenega duha? 15 Srce razsodnega pridobiva spoznanje, uho modrega pa išče spoznanje. 16 Človekovo darilo zanj pripravlja prostor in ga prinaša pred velike ljudi. 17 Kdor je prvi v svoji lastni zadevi, je videti pravičen, toda prihaja njegov sosed in ga preiskuje. 18 Žreb povzroča sporom, da se ustavijo in razdeljuje med mogočnimi. 19 Užaljenega brata je težje pridobiti kakor močno mesto in njihovi spori so podobni grajskim zapahom. 20 Človekov trebuh bo potešen s sadom svojih ust in nasičen bo z donosom svojih ustnic. 21 Smrt in življenje sta v oblasti jezika in tisti, ki ga ljubijo, bodo jedli od njegovega sadu. 22 Kdorkoli najde ženo, najde dobro stvar in dosega naklonjenost od Gospoda. 23 Ubogi uporablja rotenja, toda bogataš odgovarja surovo. 24 Človek, ki ima prijatelje, se mora kazati prijatelja in obstaja prijatelj, ki se drži bližje kakor brat.

19 Boljši je ubogi, ki hodi v svoji neokrnjenosti, kakor kdor je sprevržen v svojih ustnicah in je bedak. 2 Tudi, da bi bila duša brez spoznanja, to ni dobro in kdor hiti s svojimi stopali, greši. 3 Človekova nespametnost izkrivlja njegovo pot in njegovo srce se razburja zoper Gospoda. 4 Premoženje dela mnoge prijatelje, toda reven je ločen od svojega soseda. 5 Kriva priča ne bo nekaznovana in kdor govori laži, ne bo pobegnil. 6 Mnogi bodo milo prosili naklonjenosti od princev in vsak človek je prijatelj tistemu, ki daje darila. 7 Ubogega sovražijo vsi njegovi bratje, koliko bolj gredo njegovi prijatelji daleč od njega? Zasleduje jih z besedami, vendar mu manjkajo. 8 Kdor pridobiva modrost,

ljubi svojo lastno dušo, kdor ohranja razumevanje, bo našel dobro. 9 Kriva priča ne bo nekaznovana in kdor govori laži, bo propadel. 10 Veselje ni spodobno za bedaka, veliko manj za služabnika, da vlada nad princi. 11 Človekova preudarnost odlaša njegovo jezo in to je njegova slava, da gre čez prestopek. 12 Kraljev bes je kakor rjovenje leva, toda njegova naklonjenost je kakor rosa na travo. 13 Nespameten sin je katastrofa svojega očeta in ženini spori so nenehno kapljanje. 14 Hiša in bogastva so dediščina od očetov, razsodna žena pa je od Gospoda. 15 Lenoba meče v globoko spanje, brezdelna duša pa bo trpela lakoto. 16 Kdor varuje zapoved, varuje svojo lastno dušo, toda kdor prezira njegove poti, bo umrl. 17 Kdor ima do revnega sočutje, posoja Gospodu in kar je dal, mu bo on poplačal. 18 Karaj svojega sina, dokler je upanje in naj tvoja duša ne prizanaša zaradi njegovega joka. 19 Človek velikega besa bo trpel kaznovanje, kajti če ga osvobodiš, boš vendarle moral to ponovno storiti. 20 Prisluhni nasvetu in sprejmi poučevanje, da boš lahko moder v svojem zadnjem koncu. 21 Mnogo naklepov je v človekovem srcu, vendarle [je] Gospodova namera, ki bo obstala. 22 Človekova želja je njegova prijaznost in reven človek je boljši kakor lažnivec. 23 Strah Gospodov se nagiba k življenju in kdor ga ima, bo ostal nasičen, ne bo obiskan z zlom. 24 Len človek skriva svojo roko v svojem naročju in jo bo komaj ponovno ponesel k svojim ustom. 25 Udari posmehljivca in preprosti se bo čuval in grajaj nekoga, ki ima razumevanje in bo razumel spoznanje. 26 Kdor slabi svojega očeta in preganja svojo mater, je sin, ki povzroča sramoto in prinaša grajo. 27 Nehaj, moj sin, poslušati pouk, ki povzroča, da zaideš od besed spoznanja. 28 Brezbožna priča zasmehuje sodbo in usta zlobnega požirajo krivičnost. 29 Sodbe so pripravljene za posmehljivce in udarci z bičem za hrbte bedakov.

20 Vino je zasmehovalec, močna pijača je huda in kdorkoli je s tem zaveden, ni moder. 2 Kraljev strah je kakor rjovenje leva; kdorkoli ga draži do jeze, greši zoper svojo lastno dušo. 3 Za človeka je čast, da odneha od prepira, toda vsak bedak se bo vmešaval. 4 Lenuh ne bo oral zaradi razloga mraza, zatorej bo prosil v času žetve in ničesar ne bo imel. 5 Nasvet v človekovem srcu je podoben globoki vodi, toda razumevajoč človek ga bo izvlekel. 6 Večina ljudi bo vsakemu razglašala svojo lastno dobroto, toda kdo lahko najde zvestega človeka? 7 Pravičen človek hodi v svoji neokrnjenosti, njegovi otroci so blagoslovljeni za njim. 8 Kralj, ki sedi na sodnem prestolu, s svojimi očmi vse zlo razkropi proč. 9 Kdo lahko reče: »Svoje srce sem očistil, čist sem pred svojim grehom?« 10 Neenake uteži in neenake mere, oboji so Gospodu podobna ogabnost. 11 Celo otrok je spoznan po svojih dejanjih, če so njegova dela čista in če so ta pravilna. 12 Uho, ki sliši in oko, ki vidi, celo oboje je naredil Gospod. 13 Ne ljubi spanja, da ne bi prišel v revščino, odpri svoje oči in nasičen boš s kruhom. 14 » To je ničvredno, to je ničvredno, « pravi kupec, toda ko je odšel svojo pot, potem se baha. 15 Je zlato in množica rubinov, toda ustnice spoznanja so dragocen dragulj. 16 Vzemi obleko tistega, ki je pôrok za tujca in vzemi jamstvo od njega za tujo žensko. 17 Kruh prevare je sladek človeku, toda njegova usta bodo potem napolnjena z gramozom. 18 Vsak namen je utrjen s posvetovanjem in vojskuješ se z dobrim nasvetom. 19 Kdor gre naokrog kakor tožljivec, razodeva skrivnosti, zato se ne vmešavaj s tistim, ki laska s svojimi ustnicami. 20 Kdorkoli preklinja svojega očeta ali svojo mater, bo njegova svetilka ugasnjena v zatemnjeno temo. 21 Dediščina je lahko v začetku naglo pridobljena, toda njen konec ne bo blagoslovljen. 22 Ne reci: »Jaz bom poplačal zlo, « temveč čakaj na Gospoda in rešil te bo. 23 Različne uteži so ogabnost Gospodu in varljiva tehtnica ni dobra. 24 Človekovi opravki so od Gospoda, kako lahko potem človek razume svojo lastno pot? 25 Zanka je človeku, ki požira to, kar je sveto in da po zaobljubah dela poizvedovanje. 26 Moder kralj razkropi zlobne in nadnje prinaša kolo. 27 Človeški duh je Gospodova sveča, ki preiskuje vse notranje dele trebuha. 28 Usmiljenje in resnica ohranjata kralja in njegov prestol drži pokonci usmiljenje. 29 Slava mladeničev je njihova moč, lepota starcev pa je siva glava. 30 Modrica od rane očiščuje zlo, tako storijo udarci biča notranjim delom trebuha.

21 Kraljevo srce je v Gospodovi roki, kakor vodne reke, obrača ga kamor hoče. 2 Vsaka človekova pot je pravilna v njegovih lastnih očeh, toda Gospod preudarja srca. 3 Izvajati pravičnost in sodbo je Gospodu bolj sprejemljivo kakor klavna daritev. 4 Vzvišen pogled in ponosno srce in oranje zlobnih je greh. 5 Misli marljivega se nagibajo samo k obilju, toda od vsakega, ki je nagel, samo za pomanjkanje. 6 Pridobivanje zakladov z lažnivim jezikom je ničevost, premetavana sem ter tja, od tistih, ki iščejo smrt. 7 Ropanje zlobnih jih bo uničilo, ker so odklonili izvrševati sodbo. 8 Človekova pot je kljubovalna in nenavadna, toda glede čistega, njegovo delo je pravilno. 9 Bolje je prebivati v kotu hišne strehe kakor s prepirljivo žensko v prostrani hiši. 10 Duša zlobnega želi zlo; njegov sosed v njegovih očeh ne najde naklonjenosti. 11 Kadar je posmehljivec kaznovan, preprosti postane moder in kadar je moder poučen, prejema znanje. 12 Pravičen človek modro preudarja hišo zlobnega, toda Bog ruši zlobne zaradi njihove zlobnosti. 13 Kdorkoli

maši svoja ušesa ob joku ubogega, bo tudi sam jokal, toda ne bo uslišan. 14 Darilo na skrivnem pomirja jezo, nagrada v naročje pa močan bes. 15 Pravičnim je veselje izvrševati sodbo, toda uničenje bo za delavce krivičnosti. 16 Človek, ki tava izven poti razumevanja, bo ostal v skupnosti mrtvih. 17 Kdor ljubi užitek, bo revež, kdor ljubi vino in olje, ne bo bogat. 18 Zlobni bo odkupnina za pravičnega in prestopnik za poštenega. 19 Bolje je prebivati v divjini kakor s prepirljivo in jezno žensko. 20 Je zaželen zaklad in olje v prebivališču modrega, toda nespameten človek ga zapravlja. 21 Kdor si prizadeva za pravičnostjo in usmiljenjem, najde življenje, pravičnost in čast. 22 Moder človek zmanjšuje mesto mogočnega in podira moč zaupanja iz tega. 23 Kdorkoli zadržuje svoja usta in svoj jezik, svojo dušo zadržuje pred težavami. 24 Ponosen in ošaben posmehljivec je njegovo ime, kdor ravna v ponosnem besu. 25 Želja lenega, ga ubija, kajti njegove roke odklanjajo delati. 26 On lakomno hlepi čez ves dan, toda pravični daje in ne skopari. 27 Klavna daritev zlobnega je ogabnost, koliko bolj, ko to prinaša z zlobnim umom? 28 Kriva priča bo propadla, toda človek, ki posluša, nenehno govori. 29 Zloben človek otrdi svoj obraz, toda kar se tiče poštenega, on uravnava svojo pot. 30 Ne obstaja niti modrost niti razumevanje niti namera zoper Gospoda. 31 Konj je pripravljen za dan bitke, toda rešitev je od Gospoda.

22 Dobro ime je bolje izbrati kakor velika bogastva in ljubečo naklonjenost raje kakor srebro in zlato. 2 Bogati in revni se srečajo skupaj; Gospod je stvarnik njih vseh. 3 Razsoden človek sluti zlo in se skrije, toda naivneži gredo dalje in so kaznovani. 4 S ponižnostjo in strahom Gospodovim so bogastva, čast in življenje. 5 Trnje in zanke so na poti kljubovalnega; kdor varuje svojo dušo, bo daleč od njih. 6 Vzgajaj otroka na poti, po kateri bi moral iti, in ko je star, z nje ne bo zašel. 7 Bogati vlada nad revnim in dolžnik je služabnik upniku. 8 Kdor seje krivičnost, bo žel prazne reči in šiba njegove jeze bo prenehala. 9 Kdor ima radodarno oko, bo blagoslovljen, kajti od svojega kruha daje revnim. 10 Spôdi posmehljivca in spor bo šel ven, da, spor in graja se bosta končala. 11 Kdor ljubi neoporečnost srca, bo zaradi milosti njegovih ustnic kralj njegov prijatelj. 12 Gospodove oči varujejo spoznanje in on ruši besede prestopnika. 13 Len človek pravi: »Zunaj je lev, umorjen bom na ulicah.« 14 Usta tujih žensk so globoka jama, kdor je preziran od Gospoda, bo padel vanjo. 15 Nespametnost je vezana na otrokovo srce, toda svarilna šiba jo bo odgnala daleč od njega. 16 Kdor stiska ubogega, da narastejo njegova bogastva in kdor daje bogatim, bosta zagotovo prišla v potrebo. 17 Nagni svoje uho in prisluhni besedam modrega in svoje srce usmeri k mojemu spoznanju. 18 Kajti to je prijetna stvar, če jih varuješ znotraj sebe, poleg tega bodo pristojale na tvoje ustnice. 19 Da bo tvoje trdno upanje lahko v Gospodu, sem ti to dal spoznati ta dan, celo tebi. 20 Mar ti nisem napisal odličnih stvari v nasvetih in spoznanju, 21 da ti lahko dam spoznati zagotovost besed resnice, da boš lahko odgovoril besede resnice tistim, ki so poslani k tebi? 22 Ne ropaj revnega, ker je reven, niti ne stiskaj prizadetega v velikih vratih. 23 Kajti Gospod bo zagovarjal njihovo pravdo in oplenil duše tistih, ki jih plenijo. 24 Ne sklepaj prijateljstva z jeznim človekom in z besnim človekom naj ne bi šel, 25 da se ne bi naučil njegovih poti in svoji duši pridobil zanko. 26 Ne bodi nekdo izmed tistih, ki udarijo v roko ali izmed tistih, ki so pôroki za dolgove. 27 Če nimaš ničesar za plačati, zakaj bi izpod tebe vzel tvojo posteljo? 28 Ne odstranjuj starodavnega mejnika, ki so ga postavili tvoji očetje. 29 Vidiš marljivega človeka v svojem poklicu? Stal bo pred kralji, ne bo stal pred navadnimi ljudmi.

23 Kadar sedeš, da ješ z vladarjem, marljivo preudari, kaj je pred teboj 2 in si nastavi nož na vrat, če si požrešen človek. 3 Ne bodi željan njegovih slaščic, kajti le-te so varljiva hrana. 4 Ne trudi se biti bogat, odnehaj od svoje lastne modrosti. 5 Hočeš postaviti svoje oči na tisto, česar ni? Kajti bogastva sebi zagotovo delajo peruti; odletijo proč kakor orel proti nebu. 6 Ne jej kruha tistega, ki ima zlobno oko niti si ne želi njegovih okusnih jedi, 7 kajti kakor misli v svojem srcu, takšen je: »Jej in pij, « ti pravi, toda njegovo srce ni s teboj. 8 Košček, ki si ga pojedel, boš izbljuval in izgubil svoje sladke besede. 9 Ne govori v ušesa bedaka, kajti preziral bo modrost tvojih besed. 10 Ne odstrani starega mejnika in ne vstopaj na polja osirotelih, 11 kajti njihov odkupitelj je mogočen, zoper tebe bo zagovarjal njihovo pravdo. 12 Svoje srce usmeri k poučevanju in svoja ušesa k besedam spoznanja. 13 Ne zadržuj grajanja pred otrokom, kajti če ga udariš s šibo, ne bo umrl. 14 Udaril ga boš s šibo, njegovo dušo pa boš rešil pred peklom. **(Sheol h7585)** 15 Moj sin, če bo tvoje srce modro, se bo moje srce veselilo, celo moje. 16 Da, moja notranjost se bo veselila, ko tvoje ustnice govorijo prave besede. 17 Naj tvoje srce ne zavida grešnikom, temveč sam bodi ves dan v strahu Gospodovem. 18 Kajti zagotovo je konec, in tvoje pričakovanje ne bo odrezano. 19 Prisluhni, ti, moj sin in bodi moder in svoje srce usmerjaj na poti. 20 Ne bodi med vinskimi bratci, med upornimi jedci mesa, 21 kajti pijanec in požeruh bosta prišla k revščini, in zaspanost bo človeka oblekla s cunjami. 22 Prisluhni svojemu očetu, ki

te je zaplodil in ne preziraj svoje matere, ko je stara. 23 Kupi resnico in je ne prodaj, tudi modrost, poučevanje in razumevanje. 24 Oče pravičnega se bo silno veselil in kdor je zaplodil modrega otroka, bo zaradi njega imel veselje. 25 Tvoj oče in tvoja mati bosta vesela in tista, ki te je nosila, se bo veselila. 26 Moj sin, daj mi svoje srce in naj tvoje oči opazujejo moje poti. 27 Kajti vlačuga je globok jarek; in tuja ženska je tesna jama. 28 Prav tako preži, kakor za plenom in povečuje prestopnike med možmi. 29 Kdo ima gorje? Kdo ima bridkost? Kdo ima spore? Kdo ima blebetanje? Kdo ima rane brez razloga? Kdo ima rdečino oči? 30 Tisti, ki se dolgo zadržujejo pri vinu; gredo, da iščejo mešano vino. 31 Ne glej na vino, kadar je rdeče, kadar daje svojo barvo v čaši, ko jo pravilno primakneš k sebi. 32 Nazadnje udari kakor kača in piči kakor gad. 33 Tvoje oči bodo zagledale tujo žensko in tvoje srce bo izreklo sprevržene stvari. 34 Da, ti boš kakor tisti, ki se uleže na sredo morja ali kakor kdor leži na vrhu jambora. 35 »Udarili so me, « boš rekel in »nisem bil bolan, pretepli so me, pa tega nisem čutil, kdaj se bom prebudil? Ponovno ga bom poiskal.«

24 Ne bodi nevoščljiv zlobnim niti si ne želi biti z njimi. 2 Kajti njihovo srce razmišlja uničenje in njihove ustnice govorijo o vragoliji. 3 Z modrostjo je hiša zgrajena in z razumevanjem je utrjena 4 in po spoznanju bodo sobe napolnjene z vsemi dragocenimi in prijetnimi bogastvi. 5 Moder človek je močan, da, človek spoznanja povečuje moč. 6 Kajti po modrem nasvetu boš vojskoval svojo vojno, in v množici svetovalcev je varnost. 7 Modrost je za bedaka previsoka, on svojih ust ne odpira v velikih vratih. 8 Kdor snuje delati zlo, bo imenovan [za] pogubno osebo. 9 Misel nespametnosti je greh in posmehljivec je ogabnost ljudem. 10 Če na dan nadloge slabiš, je tvoja moč majhna. 11 Če opustiš osvoboditi tiste, ki so potegnjeni v smrt in tiste, ki so pripravljeni, da bodo umorjeni, 12 če rečeš: »Glej, tega nismo vedeli, « mar ne bo tisti, ki preudarja srce, to premislil? In tisti, ki varuje tvojo dušo, mar tega ne ve? Mar ne bo vsakemu človeku povrnil glede na njegova dela? 13 Moj sin, jej med, ker je dober in satovje, ki je sladko tvojemu okusu. 14 Takšno bo spoznanje modrosti tvoji duši, ko jo najdeš, potem bo nagrada in tvoje pričakovanje ne bo prekinjeno. 15 Ne preži v zasedi, oh zlobni človek, zoper prebivanje pravičnega, ne pokvari njegovega počivališča, 16 kajti pravičen človek pade sedemkrat in ponovno vstane, toda zlobni bo padel v vragolijo. 17 Ne veseli se, kadar tvoj sovražnik pada in naj tvoje srce ne bo veselo, ko se spotika, 18 da ne bi tega videl Gospod in ga to razžali in svoj bes odvrne od njega. 19 Ne razburjaj se zaradi hudobnih ljudi niti ne bodi nevoščljiv na zlobne, 20 kajti nobene nagrade ne bo za hudobnega človeka, sveča zlobnih bo ugasnjena. 21 Moj sin, boj se Gospoda in kralja in nič ne imej s tistimi, ki so nagnjeni k spremembi, 22 kajti njihova katastrofa bo nenadoma vstala in kdo pozna njihov propad? 23 Tudi te stvari pripadajo modremu. Ni se dobro ozirati na osebe na sodbi. 24 Kdor zlobnemu pravi: »Ti si pravičen, « njega bo ljudstvo preklinjalo, narodi ga bodo prezirali, 25 toda tistim, ki ga oštevajo, bo veselje in nadnje bo prišel dober blagoslov. 26 Vsak človek bo poljubil ustnice tistega, ki daje pravilen odgovor. 27 Pripravi svoje delo zunaj in pripravi, [da] ti ustreza na polju in potem zgradi svojo hišo. 28 Ne bodi brez razloga priča zoper svojega bližnjega in s svojimi ustnicami ne zavajaj. 29 Ne reci: »Tako mu bom storil, kakor je on storil meni. Človeku bom povrnil glede na njegovo delo.« 30 Šel sem mimo polja lenega in mimo vinograda človeka brez razumevanja 31 in glej, vse je bilo preraslo s trnjem in koprive so pokrile njegovo obličje in njegov kamniti zid je bil porušen. 32 Potem sem videl in to dobro preudaril, pogledal sem na to in prejel poučevanje. 33 Še malo spanja, malo dremanja, malo prekrižanih rok za spanje, 34 tako bo tvoja revščina prišla kakor nekdo, ki se klati in tvoja potreba kakor oborožen človek.

25 Tudi to so Salomonovi pregovori, ki so jih na čisto prepisali možje Ezekíja, Judovega kralja. 2 Prikrivati stvar je Bogu slava, toda kraljeva čast je, da zadevo preišče. 3 Nebes v višino in zemlje v globino in srce kraljev se ne da raziskati. 4 Odstrani žlindro od srebra in izšla bo posoda za zlatarja. 5 Odstrani zlobnega izpred kralja, pa bo njegov prestol utrjen v pravičnosti. 6 Ne postavi se v prisotnost kralja in ne stoj na kraju vélikih ljudi, 7 kajti bolje je, da ti je rečeno: »Pridi sèm gor, « kakor, da boš postavljen nižje v prisotnosti princa, ki so ga tvoje oči videle. 8 Ne pojdi naglo naprej, da se pričkaš, sicer ne bi vedel kaj storiti na koncu letega, ko te tvoj sosed osramoti. 9 Svojo zadevo razpravljaj s svojim sosedom in skrivnosti ne razkrij drugemu, 10 da te ne bi, kdor to sliši, osramotil in se tvoja razvpitost ne odvrne proč. 11 Beseda, primerno izgovorjena, je podobna jabolkom iz zlata na slikah iz srebra. 12 Kakor uhan iz zlata in ornament iz čistega zlata, takšen je moder grajavec nad poslušnim ušesom. 13 Kakor hlad snega v času žetve, tako je zvest poslanec tistim, ki so ga poslali, kajti osvežuje dušo svojih gospodarjev. 14 Kdorkoli se baha z lažnim darom, je podoben oblakom in vetru brez dežja. 15 Z dolgotrajnim prizanašanjem je princ pregovorjen in blag jezik lomi kost. 16 Si našel med? Jej [ga] toliko, kolikor ti je potrebno, da ne bi bil nasičen z njim in ga izbljuval. 17 Svoje stopalo

umakni od hiše svojega soseda, da se te ne bi naveličal in te tako zasovražil. **18** Človek, ki prinaša krivo pričevanje zoper svojega soseda, je macola, meč in ostra puščica. **19** Zaupanje v nezvestega človeka v času stiske je podobno zlomljenemu zobu in izpahnjenemu stopalu. **20** Kakor kdor odvzema obleko v hladnem vremenu in kakor kis na soliter, tak je kdor prepeva pesmi potrtemu srcu. **21** Če je tvoj sovražnik lačen, mu daj jesti kruha in če je žejen, mu daj piti vode, **22** kajti kopičil boš ognjeno oglje na njegovo glavo in Gospod te bo nagradil. **23** Severni veter odnaša dež; tako jezno obličje počne obrekljivemu jeziku. **24** Bolje je prebivati v kotu hišne strehe, kakor s prepirljivo žensko in v prostrani hiši. **25** Kakor hladne vode žejni duši, takšne so dobre novice iz daljne dežele. **26** Pravičen človek, padajoč pred zlobnim, je kakor skaljen studenec in pokvarjen izvir. **27** Ni dobro jesti veliko medu. Tako za ljudi to ni slava, da iščejo svojo lastno slavo. **28** Kdor nima prevlade nad svojim lastnim duhom je podoben mestu, ki je porušeno in brez zidov.

26 Kakor sneg poleti in kakor dež ob času žetve, tako se čast ne poda bedaku. **2** Kakor ptica s potepanjem, kakor lastovka z letenjem, tako prekletstvo brez razloga ne bo prišlo. **3** Bič za konja, uzda za osla in palica za hrbet bedaka. **4** Bedaku ne odgovori glede na njegovo neumnost, da ne bi bil tudi ti podoben njemu. **5** Odgovori bedaku glede na njegovo neumnost, da on ne bi bil moder v svoji lastni domišljavosti. **6** Kdor pošilja sporočilo po roki bedaka, si odseka stopala in pije škodo. **7** Nogi hromega nista enaki; takšna je prispodoba v ustih bedakov. **8** Kakor kdor poveže kamen v pračo, tak je, kdor daje čast bedaku. **9** Kakor gre trn v roko pijanca, taka je prispodoba v ustih bedakov. **10** Velik Bog, ki je ustvaril vse stvari, nagrajuje tako bedaka kakor prestopnike. **11** Kakor se pes vrača k svojemu izbljuvku, tako se bedak vrača k svoji neumnosti. **12** Ali vidiš modrega človeka v njegovi lastni domišljavosti? Več upanja je za bedaka kakor zanj. **13** Len človek pravi: » Tam je lev na poti, lev je na ulicah.« **14** Kakor se vrata obračajo na svojih tečajih, tako se leni na svoji postelji. **15** Leni skriva svojo roko v svojem naročju, žalosti ga, da jo ponovno prinese k svojim ustom. **16** Lenuh je modrejši v svoji lastni domišljavosti, kakor sedem mož, ki lahko izkažejo razlog. **17** Kdor gre mimo in se vmešava v prepir, ki mu ne pripada, je podoben tistemu, ki psa zgrabi za ušesa. **18** Kakor zmešan človek, ki meče kose tlečega lesa, puščice in smrt, **19** tak je človek, ki zavaja svojega bližnjega in pravi: »Ali nisem na zabavi?« **20** Kjer ni nobenega lesa, tam ogenj poide. Tako, kjer ni tožljivca, prepir preneha. **21** Kakor je oglje za vročo žerjavico in drva za ogenj, tako je prepirljiv človek za podžiganje prepira. **22** Besede tožljivca so kakor rane in gredo navzdol v najnotranjejše dele trebuha. **23** Goreče ustnice in zlobno srce sta podobna črepinji, pokriti s srebrovo žlindro. **24** Kdor sovraži, prikriva s svojimi ustnicami in znotraj sebe shranjuje prevaro; **25** kadar govori lepo, mu ne verjemi, kajti sedem ogabnosti je v njegovem srcu. **26** Čigar sovraštvo je pokrito s prevaro, bo njegova zlobnost razkazana pred celotno skupnostjo. **27** Kdorkoli koplje jamo, bo padel vanjo, in kdor vali kamen, se bo le-ta vrnil nadenj. **28** Lažniv jezik sovraži tiste, ki so prizadeti z njim in prilizovanje ust dela propad.

27 Ne bahaj se z naslednjim dnem; kajti ne veš, kakšen dan se lahko rodi. **2** Naj te hvali drug človek in ne tvoja lastna usta, tujec in ne tvoje lastne ustnice. **3** Kamen je težak in pesek ima težo, toda bedakov bes je težji kakor oba skupaj. **4** Bes je krut in jeza je nezaslišana, toda kdo je zmožen obstati pred zavistjo? **5** Odprto oštevanje je boljše kakor skrita ljubezen. **6** Zveste so rane od prijatelja, toda poljubi sovražnika so varljivi. **7** Siti duši se satovje gabi, toda lačni duši je vsaka grenka stvar sladka. **8** Kakor ptica, ki se oddaljuje od svojega gnezda, tako je človek, ki se oddaljuje od svojega kraja. **9** Mazilo in dišava razveseljujeta srce, tako počne sladkost človekovega prijatelja s srčnim nasvetom. **10** Svojega lastnega prijatelja in prijatelja svojega očeta ne zapusti niti na dan svoje katastrofe ne pojdi v hišo svojega brata, kajti boljši je sosed, ki je blizu, kakor brat daleč proč. **11** Moj sin, bodi moder in razveseli moje srce, da lahko odgovorim tistemu, ki me graja. **12** Razsoden človek sluti zlo in se skrije, toda naivneži gredo dalje in so kaznovani. **13** Vzemi obleko tistega, ki je pôrok za tujca in vzemi njegovo jamstvo za tujo žensko. **14** Kdor z močnim glasom blagoslavlja svojega prijatelja, vzdigujoč ga zgodaj zjutraj, se mu bo to štelo [v] prekletstvo. **15** Nenehno kapljanje na zelo deževen dan in prepirljiva ženska sta si podobna. **16** Kdorkoli jo skriva, skriva veter in mazilo svoje desnice, ki izdaja samo sebe. **17** Železo ostri železo; tako človek ostri obličje svojega prijatelja. **18** Kdorkoli varuje figovo drevo, bo jedel njegov sad, tako bo spoštovan, kdor čaka na svojega gospodarja. **19** Kakor v vodi obraz odzdravlja obrazu, tako srce človeka k človeku. **20** Pekel in uničenje nikdar nista polna, tako človekove oči nikoli niso nasičene. **(Sheol h7585)** **21** Kakor je talilni lonec za srebro in talilna peč za zlato, tak je človek do svoje hvale. **22** Čeprav bi bedaka s tolkačem stolkel v stopi med pšenico, vendarle njegova nespametnost ne bo odšla od njega. **23** Bodi marljiv, da spoznaš stanje svojih tropov in dobro glej k svojim čredam. **24** Kajti bogastva niso na veke in mar se krona prenaša vsakemu rodu? **25** Seno je odneseno, prikaže se nežna trava in gorska zelišča se

zberejo. **26** Jagnjeta so za tvoje oblačilo in kozli so nagrada polja. **27** Imel boš dovolj kozjega mleka za svojo hrano, za hrano svoje družine in za vzdrževanje svojih dekel.

28 Zlobni zbežijo, kadar jih noben človek ne preganja, toda pravični so pogumni kakor lev. **2** Zaradi prestopka dežele so številni njeni princi, toda s človekom razumevanja in spoznanja bo njihova država podaljšana. **3** Revež, ki zatira ubogega, je podoben pometajočemu dežju, ki ne zapušča nobene hrane. **4** Tisti, ki zapuščajo postavo, hvalijo zlobne, toda tisti, ki se držijo postave, se z njimi pričkajo. **5** Hudobneži ne razumejo sodbe, toda tisti, ki iščejo Gospoda, razumejo vse stvari. **6** Boljši je ubogi, ki hodi v svoji poštenosti, kakor kdor je sprevržen na svojih poteh, četudi je bogat. **7** Kdorkoli ohranja postavo, je moder sin, toda kdor je družabnik upornih ljudi, svojega očeta spravlja v sramoto. **8** Kdor z obrestmi in nepravičnim zaslužkom povečuje svoje imetje, ga bo zbiral za tistega, ki bo pomiloval ubogega. **9** Kdor svoje uho obrača stran od poslušanja postave, bo celo njegova molitev ogabnost. **10** Kdorkoli pravičnemu povzroči, da zaide na zlo pot, bo tudi sam padel v svojo lastno jamo, toda pošteni bodo imeli v posesti dobre stvari. **11** Bogataš je moder v svoji lastni domišljavosti, toda revni, ki ima razumevanje, ga preiskuje. **12** Kadar se pravični ljudje razveseljujejo, je velika slava, toda kadar vstanejo zlobni, je človek skrit. **13** Kdor prikriva svoje grehe, ne bo uspešen, toda kdorkoli jih priznava in se jim odreka, bo imel usmiljenje. **14** Srečen je človek, ki se vedno boji, toda kdor svoje srce zakrkne, bo padel v vragolijo. **15** Kakor rjoveč lev in pohajkujoč medved, tak je zloben vladar nad ubogim ljudstvom. **16** Princ, ki mu manjka razumevanja, je prav tako velik zatiralec, toda kdor sovraži pohlepnost, bo podaljšal svoje dni. **17** Človek, ki počne nasilje krvi kateregakoli človeka, bo zbežal v jamo; naj ga noben človek ne zadržuje. **18** Kdorkoli živi pošteno, bo rešen, toda kdor je na svojih poteh sprevržen, bo naenkrat padel. **19** Kdor obdeluje svojo zemljo, bo imel obilo kruha, toda kdor sledi ničevim osebam, bo imel dosti revščine. **20** Zvest človek bo obilen z blagoslovi, toda kdor hiti biti bogat, ne bo nedolžen. **21** Ozirati se na osebe ni dobro, kajti za košček kruha se bo ta človek pregrešil. **22** Kdor hiti biti bogat, ima hudobno oko in ne upošteva, da bo nadenj prišla revščina. **23** Kdor graja človeka, bo kasneje našel večjo naklonjenost, kakor kdor laska z jezikom. **24** Kdorkoli krade svojemu očetu ali svoji materi in pravi: » To ni prestopek, « isti je družabnik uničevalcu. **25** Kdor je ponosnega srca, razvnema prepir, toda kdor svoje trdno upanje polaga v Gospoda, bo narastel. **26** Kdor zaupa v svoje lastno srce, je bedak, toda kdorkoli hodi modro, bo osvobojen. **27** Kdor daje ubogemu, ne bo trpel pomanjkanja, toda kdor zagrinja svoje oči, bo mnogim [v] kletev. **28** Kadar zlobni vstajajo, se ljudje skrivajo, toda kadar oni izginejo, pravični narastejo.

29 Tisti, ki je pogosto grajan, otrjuje svoj vrat; nenadoma bo uničen in to brez rešitve. **2** Kadar so pravični na oblasti, se ljudstvo veseli, toda kadar zlobni rojevajo pravila, ljudstvo žaluje. **3** Kdorkoli ljubi modrost, razveseljuje svojega očeta, toda kdor se zadržuje s pocestnicami, zapravlja svoje imetje. **4** Kralj s sodbo vzpostavlja deželo, toda kdor sprejema darila, jo prevrača. **5** Človek, ki laska svojemu bližnjemu, razpenja mrežo za njegova stopala. **6** V prestopku hudobneža je zanka, toda pravični prepeva in se veseli. **7** Pravični preudarja stvar ubogega, toda zlobni se na to ne ozira. **8** Posmehljivci mesto privedejo v zanko, toda modri možje odvrnejo bes. **9** Če se moder človek pričkа z nespametnim človekom, bodisi besni ali se smeje, tam ni počitka. **10** Krvoločnež sovraži poštenega, toda pravični išče njegovo dušo. **11** Bedak izreka vse svoje mišljenje, toda moder človek ga zadrži za pozneje. **12** Če vladar prisluhne lažem, so vsi njegovi služabniki zlobni. **13** Ubog in varljiv človek se skupaj srečata; Gospod razsvetljuje oči obeh. **14** Kralju, ki zvesto sodi ubogega, bo njegov prestol utrjen na veke. **15** Palica in opomin dajeta modrost, toda otrok, prepuščen samemu sebi, svoji materi prinaša sramoto. **16** Kadar so zlobni pomnoženi, narašča prestopek, toda pravični bodo videli njihov padec. **17** Grajaj svojega sina in dal ti bo počitek; da, tvoji duši bo dal veselje. **18** Kjer ni videnja ljudstvo propada, toda kdor se drži postave, je srečen. **19** Služabnik ne bo grajan z besedami; kajti čeprav razume, ne bo odgovoril. **20** Vidiš človeka, ki je nagel v svojih besedah? Več upanja je za bedaka kakor zanj. **21** Kdor svojega služabnika od otroških let prefinjeno vzgaja, mu bo končno postal njegov sin. **22** Jezen človek razvnema prepir, besen človek pa je obilen v prestopku. **23** Človekov ponos ga bo ponižal, toda spoštovanje bo podpiralo ponižnega v duhu. **24** Kdorkoli je družabnik s tatom, sovraži svojo lastno dušo; sliši preklinjanje, pa tega ne razkriva. **25** Strah pred človekom prinaša zanko, toda kdorkoli svoje trdno upanje polaga v Gospoda, bo varen. **26** Mnogi iščejo vladarjevo naklonjenost, toda sodba vsakega človeka prihaja od Gospoda. **27** Nepravičen človek je ogabnost pravičnemu in kdor je na svoji poti pošten, je ogabnost zlobnemu.

30 Besede Jakéjevega sina Agúrja, celó prerokba. Človek je govoril Itiélu, celo Itiélu in Ukálu. **2** Zagotovo sem bolj brutalen kakor katerikoli človek in nimam človeškega

razumevanja. 3 Niti se nisem učil modrosti niti imel spoznanja o svetih. 4 Kdo se je povzpel v nebo ali se spustil? Kdo je zbral veter v svoje pesti? Kdo je vode omejil v obleko? Kdo je utrdil vse konce zemlje? Kakšno je njegovo ime in kakšno je ime njegovega sina, če lahko poveš? 5 Vsaka Božja beseda je čista, on je ščit vsem tem, ki svoje trdno upanje polagajo vanj. 6 Ne dodajaj njegovim besedam, da te ne graja in bi bil spoznan za lažnivca. 7 Dve stvari sem zahteval od tebe, ne odrekaj mi ju, preden umrem: 8 ničnost in laži odstrani daleč od mene, ne dajaj mi niti revščine niti bogastev, hrani me s hrano zame primerno, 9 da ne bi bil sit in te utajil in rekel: »Kdo je Gospod?« Ali, da ne bi bil reven in kradel in zaman vzel imena svojega Boga. 10 Služabnika ne zatoži njegovemu gospodarju, da te ne bi ta preklel in bi bil ti spoznan [za] krivega. 11 Je rod, ki preklinja svojega očeta in ne blagoslavlja svoje matere. 12 Je rod, ki je čist v svojih lastnih očeh, vendar ni umit pred svojimi umazanostmi. 13 Je rod, oh kako vzvišene so njihove oči! In njihove veke povzdignjene. 14 Je rod, katerih zobje so kakor meči in zobje njihove čeljusti kakor noži, da požro uboge z zemlje in pomoči potrebne izmed ljudi. 15 Pijavka ima dve hčeri, kričeč: »Daj, daj.« So tri stvari, ki niso nikoli nasičene, da, štiri stvari ne rečejo: »Dovolj je «: 16 grob in jalova maternica; zemlja, ki ni nasičena z vodo; in ogenj, ki ne govori: »Dovolj je.« **(Sheol h7585)** 17 Oko, ki zasmehuje svojega očeta in prezira pokoravanje svoji materi, bodo izkljuvali dolinski krokarji in mladi orli ga bodo pojedli. 18 Tri stvari so, ki so mi prečudovite, da, štiri, ki jih ne poznam: 19 pot orla na nebu; pot kače na skali; pot ladje na sredini morja; in pot človeka z dekletom. 20 Podobna je pot zakonolomne ženske; jé in si obriše svoja usta ter reče: »Nobene zlobnosti nisem storila.« 21 Zaradi treh stvari je zemlja vznemirjena in zaradi štirih kar ne more prenesti: 22 zaradi služabnika, kadar kraljuje; in bedaka, kadar je nasičen s hrano; 23 zaradi zoprne ženske, kadar je poročena; in pomočnice, ki je dedinja svoje gospodarice. 24 Štiri stvari so, ki so majhne na zemlji, toda le-te so silno modre: 25 mravlje niso močno ljudstvo, vendar svojo hrano pripravljajo poleti; 26 kunci so samo slaboten narod, vendar si svoje hiše naredijo v skalah; 27 leteče kobilice nimajo kralja, pa vendar gredo vse izmed njih s trumami; 28 pajkovka grabi s svojimi rokami in je v kraljevih palačah. 29 Tri stvari so, ki dobro hodijo, da, štiri so ljubke v hoji: 30 lev, ki je najmočnejši med zvermi in se ne obrača proč zaradi kogarkoli; 31 hrt; in tudi kozel; in kralj, zoper katerega ni vstaje. 32 Če si nespametno storil s povzdigovanjem samega sebe, ali če snuješ zlo, položi svojo roko na svoja usta. 33 Zagotovo stepanje mleka prinaša maslo in močno stiskanje nosu prinaša kri, tako pospeševanje besa prinaša prepir.

31 Besede kralja Lemuéla, prerokba, katero ga je učila njegova mati. 2 Kaj, moj sin? In kaj, sin moje maternice? In kaj, sin mojih zaobljub? 3 Svoje moči ne daj ženski niti svojih poti tistim, ki uničujejo kralje. 4 To ni za kralje, oh Lemuél, to ni za kralje, da pijejo vino niti za prince močna pijača, 5 da ne bi pili in pozabili postave in izkrivili sodbo kateregakoli izmed prizadetih. 6 Močno pijačo daj tistemu, ki je pripravljen, da propade in vino tistim, ki so potrtih src. 7 Naj pije in pozabi svojo revščino in se nič več ne spominja svoje bede. 8 Odpri svoja usta za nemega v imenu vseh takšnih, ki so določeni k uničenju. 9 Odpri svoja usta, sodi pravično in zagovarjaj pravdo ubogega in pomoči potrebnega. 10 Kdo lahko najde vrlo žensko? Kajti njena vrednost je daleč nad rubini. 11 Srce njenega soproga varno zaupa vanjo, tako da ne bo imel nobene potrebe po plenu. 12 Delala mu bo dobro in ne zla vse dni svojega življenja. 13 Išče volno in lan in voljno dela s svojimi rokami. 14 Podobna je trgovčevim ladjam, svojo hrano prinaša od daleč. 15 Tudi vstaja, ko je še noč in daje hrano svoji družini ter obrok svojim deklam. 16 Prouči polje in ga kupuje; s sadom svojih rok zasadi vinograd. 17 Svoja ledja opasuje z močjo in utrjuje svoje lakte. 18 Zaznava, da je njeno trgovanje dobro, njena sveča ponoči ne ugasne. 19 Svoje roke polaga k vretenu in njene roke držijo preslico. 20 Svojo roko izteguje k ubogemu; da, svoji roki izteguje pomoči potrebnemu. 21 Ne boji se snega za svojo družino, kajti vsa njena družina je oblečena s škrlatom. 22 Sama izdeluje pokrivala iz tapiserije, njeno oblačilo sta svila in škrlat. 23 Njen soprog je poznan v velikih vratih, ko sedi med starešinami dežele. 24 Ona izdeluje tanko laneno platno in ga prodaja in pasove dostavlja trgovcu. 25 Moč in spoštovanje sta njeno oblačilo in veselila se bo v času, ki pride. 26 Svoja usta odpira z modrostjo in na njenem jeziku je postava prijaznosti. 27 Dobro gleda na poti svoje družine in ne jé kruha brezdelja. 28 Njeni otroci vstanejo in jo kličejo blagoslovljena, tudi njen soprog in jo hvali. 29 Mnoge hčere so storile krepostno, toda ti jih prekašaš vse. 30 Naklonjenost je varljiva in lepota je prazna, toda ženska, ki se boji Gospoda, bo hvaljena. 31 Dajte ji od sadu njenih rok in naj jo njena lastna dela hvalijo v velikih vratih.

Pridigar

1 Besede Pridigarja, Davidovega sina, kralja v Jeruzalemu.
2 »Ničevost ničevosti, « pravi Pridigar, »ničevost ničevosti;
vse je ničevost.« **3** Kakšno korist ima človek od vsega
svojega truda, ki se ga loteva pod soncem? **4** En rod mineva
in drug rod prihaja, toda zemlja ostaja na veke. **5** Tudi sonce
vzhaja in sonce gre dol in hiti k svojemu kraju, kjer vstaja. **6**
Veter gre proti jugu in se obrača k severu, nenehno se vrti
naokoli in veter se ponovno vrača, glede na svoje kroge. **7**
Vse reke tečejo v morje, vendar morje ni polno; na kraj, od
koder reke prihajajo, tja se ponovno vrnejo. **8** Vse stvari so
polne truda, človek tega ne more izreči. Oko ni nasičeno z
gledanjem niti uho nasičeno s poslušanjem. **9** Stvar, ki je bila,
to je ta, ki bo in to, kar je storjeno, je to, kar bo storjeno, in
pod soncem ni nobene nove stvari. **10** Ali je katerakoli stvar,
o čemer bi bilo lahko rečeno: »Glej, to je novo? To je bilo že
od starih časov, ki so bili pred nami.« **11** Ni spominjanja
o prejšnjih stvareh niti ne bo kakršnegakoli spominjanja o
stvareh, ki pridejo s tistimi, ki bodo prišle potem. **12** Jaz,
Pridigar, sem bil kralj nad Izraelom v Jeruzalemu. **13** Izročil
sem svoje srce, da išče in preiskuje z modrostjo glede vseh
stvari, ki so storjene pod nebom. To bolečo muko je Bog
izročil človeškim sinovom, da bi bili vežbani s tem. **14** Videl
sem vsa dela, ki so storjena pod soncem in glej, vse je
ničevost in draženje duha. **15** To, kar je skrivljeno, ne more
biti izravnano; in to, kar je pomanjkljivo, ne more biti prešteto.
16 Posvetoval sem se s svojim lastnim srcem, rekoč: »Glej!
Prišel sem k velikemu premoženju in prejel sem več modrosti
kakor vsi tisti, ki so bili pred menoj v Jeruzalemu. Da, moje
srce je imelo sijajno izkušnjo modrosti in spoznanja. **17**
Izročil sem svoje srce, da spoznam modrost in da spoznam
norost in neumnost. Zaznal sem, da je tudi to draženje duha.
18 Kajti v mnogi modrosti je mnogo žalosti in kdor povečuje
spoznanje, povečuje bridkost.«

2 V svojem srcu sem rekel: »Pojdi sedaj, preizkusil te
bom z veseljem, zato uživaj zadovoljstvo.« Glej, tudi to
je ničevost. **2** O smehu sem rekel: » To je zmešano.« O
veselju: »Kaj to počne?« **3** V svojem srcu sem iskal, da se
izročim vinu in vendar sem seznanjal svoje srce z modrostjo
in se poprijel neumnosti, dokler ne bi videl, kaj je bilo to
dobro za človeške sinove, kar naj bi storili pod nebom vse
dni svojega življenja. **4** Naredil sem si velika dela. Zgradil
sem si hiše, si zasadil vinograde, **5** naredil sem si vrtove in
sadovnjake in vanje sem zasadil vse vrste sadnih dreves. **6**
Naredil sem si vodne tolmune, da z njimi namakam gozd,
ki rojeva drevesa. **7** Pridobil sem si služabnike in dekle in
imel služabnike rojene v moji hiši. Prav tako sem imel veliko
posesti z veliko in malo živine, povrh vsega kar je bilo v
Jeruzalemu pred menoj. **8** Zbral sem si tudi srebro in zlato in
izvoljen zaklad od kraljev in od provinc. Dobil sem si pevce in
pevke in radosti človeških sinov, kakor glasbene instrumente
in to od vseh vrst. **9** Tako sem bil velik in narasel bolj kakor
vsi, ki so bili pred menoj v Jeruzalemu. Tudi moja modrost je
ostala z menoj. **10** Karkoli so si moje oči želele, jim tega
nisem preprečil, svojega srca nisem zadržal pred nobeno
radostjo, kajti moje srce se je veselilo v vsem mojem trudu
in to je bil moj delež vsega mojega truda. **11** Potem sem
pogledal na vsa dela, ki sta jih moji roki izvršili in na trud, ki
sem se ga trudil delati. Glej, vse je bilo ničevost in draženje
duha in ni bilo koristi pod soncem. **12** Obrnil sem se, da
bi gledal modrost, norost in neumnost, kajti kaj lahko stori
človek, ki prihaja za kraljem? Celó to, kar je bilo že narejeno.
13 Potem sem videl, da modrost prekaša neumnost, kolikor
svetloba prekaša temo. **14** Oči modrega človeka so v njegovi
glavi, toda bedak hodi v temi. Zaznal pa sem tudi, da se
vsem tem dogaja en dogodek. **15** Potem sem v svojem srcu
rekel: »Kakor se dogaja bedaku, tako se dogaja celo meni in
zakaj sem bil potem modrejši?« Nato sem rekel v svojem
srcu, da je tudi to ničevost. **16** Kajti na veke ni spomina
na modrega bolj kakor na bedaka. Glede na to, da kar je
sedaj, bo v dneh, ki bodo prišli, vse pozabljeno. In kako
umira moder človek? Kakor bedak. **17** Zato sem zasovražil
življenje, ker mi je delo, ki je opravljeno pod soncem, mučno,
kajti vse je ničevost in draženje duha. **18** Da, zasovražil sem
ves svoj trud, ki sem se ga lotil pod soncem, ker naj bi ga
zapustil človeku, ki bo za menoj. **19** Kdo ve, ali bo moder
človek ali bedak? Vendar bo imel oblast nad vsem mojim
trudom, v čemer sem se trudil in v čemer sem se pokazal
modrega pod soncem. Tudi to je ničevost. **20** Zato sem odšel
naokrog, da svojemu srcu povzročim, da obupuje od vsega
truda, ki sem ga prijel pod soncem. **21** Kajti je človek, čigar
trud je v modrosti, v spoznanju in v nepristranskosti, vendar
bo človeku, ki se ni trudil s tem, to zapustil za njegov delež.
Tudi to je ničevost in veliko zlo. **22** Kajti kaj ima človek od
vsega svojega truda in od draženja svojega srca, v čemer se
je trudil pod soncem? **23** Kajti vsi njegovi dnevi so bridkosti
in njegova muka žalost, da, njegovo srce si ponoči ne vzame
počitka. Tudi to je ničevost. **24** Nič ni boljšega za človeka,
kakor da naj bi jedel in pil ter da naj bi svojo dušo pripravil
uživati dobro v svojem trudu. Tudi to sem videl, da je bilo to iz
Božje roke. **25** Kajti kdo lahko jé ali kdo lahko hiti k temu bolj
kakor jaz? **26** Kajti Bog daje človeku, ki je dober v njegovem

pogledu, modrost, spoznanje in radost, toda grešniku daje muko, da zbira in kopiči, da bi lahko dal tistemu, ki je dober pred Bogom. Tudi to je ničevost in draženje duha.

3 Za vsako stvar je obdobje in čas za vsak namen pod nebom: **2** čas, da si rojen in čas za smrt, čas za sajenje in čas za ruvanje tega, kar je vsajeno, **3** čas za ubijanje in čas za zdravljenje, čas za rušenje in čas za gradnjo, **4** čas za jokanje in čas za smejanje, čas za žalovanje in čas za ples, **5** čas za odmetavanje kamnov in čas za zbiranje kamnov, čas za objemanje in čas za zadržanje pred objemanjem, **6** čas za pridobivanje in čas za izgubljanje, in čas za hranjenje in čas za odmetavanje, **7** čas za paranje in čas za šivanje, čas za molčanje in čas za govorjenje, **8** čas za ljubezen in čas za sovraštvo, čas vojne in čas miru. **9** Kakšno korist ima kdor dela v tem, v čemer se trudi? **10** Videl sem muko, ki jo Bog daje človeškim sinovom, da bi bili vežbani v tem. **11** Vsako stvar je naredil krasno ob svojem času. Prav tako je v njihovo srce postavil svet, tako da noben človek ne more spoznati dela, ki ga Bog dela od začetka do konca. **12** Vem, da ni dobrega v njih, temveč za človeka, da se veseli in da v svojem življenju dela dobro. **13** Prav tako, da naj bi vsak človek jedel, pil in užival dobro od vsega svojega truda, to je darilo od Boga. **14** Vem, da karkoli Bog dela, bo to za vedno. Nič ne more biti k temu dodano niti karkoli od tega odvzeto. Bog to dela, da naj bi se ljudje bali pred njim. **15** To, kar je bilo, je sedaj in to, kar naj bi bilo, je že bilo in Bog zahteva to, kar je minilo. **16** Poleg tega sem pod soncem videl kraj sodbe, da je bila tam zlobnost in kraj pravičnosti, da je bila tam krivičnost. **17** V svojem srcu sem rekel: ›Bog bo sodil pravičnega in zlobnega, kajti tam je čas za vsak namen in za vsako delo.‹ **18** V svojem srcu sem rekel glede stanja človeških sinov, da bi se jim Bog lahko pokazal in da bi lahko videli, da so oni sami živali. **19** Kajti to, kar zadene človeške sinove, zadene živali, celo ena stvar jih zadene; kakor umre eden, tako umre drugi, da, vsi imajo en dih, tako da človek nima nobene premoči nad živaljo, kajti vse je ničevost. **20** Vsi gredo k enemu kraju, vsi so iz prahu in vsi se ponovno spremenijo v prah. **21** Kdo pozna človekovega duha, ki gre navzgor in duha živali, ki gre navzdol k zemlji? **22** Zatorej zaznavam, da ni ničesar boljšega, kakor da naj bi se človek veselil v svojih lastnih delih, kajti to je njegov delež, kajti kdo ga bo privedel, da vidi kaj bo za njim?

4 Tako sem se vrnil in preudaril vsa zatiranja, ki so storjena pod soncem in gledal solze tistih, ki so bili zatirani in niso imeli tolažnika in je bila moč na strani njihovih zatiralcev, toda niso imeli nobenega tolažnika. **2** Zatorej sem bolj hvalil mrtve, ki so že mrtvi, kakor živeče, ki so še živi. **3** Da, kakor oni oboji je boljši tisti, ki še ni bil, ki še ni videl zlobnega dela, ki je storjeno pod soncem. **4** Ponovno, preudaril sem vso muko in vsako pravilno delo, da zaradi tega človeku zavidajo njegovi sosedi. Tudi to je ničevost in draženje duha. **5** Bedak drži prekrižane roke in jé svoje lastno meso. **6** Boljše je prgišče s spokojnostjo, kakor obe roki napolnjeni z muko in draženjem duha. **7** Potem sem se vrnil in videl ničevost pod soncem. **8** Tam je nekdo sam in ni drugega, da, nima niti otroka niti brata, vendar ni konca vsemu njegovemu trudu, niti njegovo oko ni nasičeno z bogastvi, niti ne pravi: »Za koga se trudim in svoji duši kratim dobro?« Tudi to je ničevost, da, to je boleča muka. **9** Dva sta boljša kakor eden, zato ker imata dobro nagrado za svoj trud. **10** Kajti če padeta, bo vsak dvignil svojega tovariša; toda gorje tistemu, ki je sam, ko pade, kajti nima drugega, da mu pomaga pokonci. **11** Ponovno, če dva ležita skupaj, potem imata toploto, toda kako se lahko nekdo ogreje sam? **12** In če eden zoper njega prevlada, se mu bosta zoperstavila dva in trojna vrvica ni hitro pretrgana. **13** Boljši je ubog in moder otrok, kakor star in nespameten kralj, ki noče biti več opomnjen. **14** Kajti on prihaja iz ječe, da vlada, medtem ko tisti, ki je prav tako rojen v njegovem kraljestvu, postaja ubog. **15** Preudaril sem vse živeče, ki hodijo pod soncem, z drugim otrokom, ki bo vstal namesto njega. **16** Ni konca vsemu ljudstvu, celó vseh, ki so bili pred njimi. Tudi tisti, ki pridejo potem, se ne bodo veselili v njem. Zagotovo je tudi to ničevost in draženje duha.

5 Varuj svoje stopalo, ko greš k Božji hiši in bodi bolj pripravljen prisluhniti kakor izročiti klavno daritev bedakov, kajti ne preudarjajo, da počnejo zlo. **2** Ne bodi prenagljen s svojimi usti in tvoje srce naj ne bo hitro, da izreče katerokoli stvar pred Bogom, kajti Bog je v nebesih, ti pa na zemlji, zato naj bo tvojih besed malo. **3** Kajti sanje prihajajo po množici zadev in bedakov glas je razpoznan z množico besed. **4** Kadar prisegaš zaobljubo Bogu, ne odlašaj, da jo izpolniš, kajti on nima zadovoljstva v bedakih. Izpolni to, kar si se zaobljubil. **5** Bolje je to, da ne prisežeš, kakor da prisežeš zaobljubo, pa ne izpolniš. **6** Ne dopusti svojim ustom, da bi tvojemu mesu povzročila, da greši niti pred angelom ne povej, da je bila pomota. Zakaj bi bil Bog ob tvojem glasu jezen in bi uničil delo tvojih rok? **7** Kajti v množici sanj in mnogih besedah so tudi številne ničevosti, toda boj se Boga. **8** Če vidiš v provinci zatirati ubogega in nasilne prevračati sodbo in pravico, se ne čudi ob zadevi, kajti kdor je višji kakor najvišji, upošteva; in obstaja višji kakor oni. **9** Poleg tega je donos zemlje za vse; sam kralj je postrežen s poljem. **10** Kdor ljubi srebro, ne bo potešen s srebrom niti kdor ljubi

obilje, z donosom; tudi to je ničevost. 11 Kadar se dobrine povečujejo, so povečane, da se pojejo; kakšno dobro je njegovim lastnikom, razen da jih gledajo s svojimi očmi? 12 Spanje delovnega človeka je sladko, bodisi jé malo ali veliko, toda obilje bogastva mu ne bo pustilo spati. 13 Je boleče zlo, ki sem ga videl pod soncem, namreč bogastva, varovana za njihove lastnike v njihovo škodo. 14 Toda ta bogastva izginejo po zli zadevi. Zaplodil je sina, pa v njegovi roki ni ničesar. 15 Kakor je nag prišel iz maternice svoje matere, se bo vrnil kakor je prišel in ničesar ne bo vzel od svojega truda, kar bi v svoji roki lahko odnesel. 16 Tudi to je boleče zlo, da v vseh točkah, kakor je prišel, bo tako odšel; in kakšno korist ima tisti, ki se je trudil za veter? 17 Prav tako vse svoje dni jé v temi in ima mnogo bridkosti in besa s svojo slabostjo. 18 Glej to, kar sem videl. Dobro in ljubko je za nekoga jesti, piti in uživati dobro od vsega svojega truda, ki se ga loteva pod soncem vse dni svojega življenja, ki mu jih daje Bog, kajti to je njegov delež. 19 Tudi vsakemu človeku, ki mu Bog daje bogastva in premoženje, mu daje moč, da od tega jé in da vzame svoj delež in se veseli v svojem trudu; to je darilo od Boga. 20 Kajti dni svojega življenja se ne bo dosti spominjal, ker mu Bog odgovarja v radosti njegovega srca.

6 Je zlo, ki sem ga videl pod soncem in to je pogosto med ljudmi. 2 Človek, ki mu je Bog dal bogastva, premoženje in čast, tako da za svojo dušo ne potrebuje ničesar od vsega, kar si želi, pa mu vendar Bog ne daje moči, da od tega jé, temveč to jé tujec. To je ničevost in to je zla bolezen. 3 Če človek zaplodi sto otrok in živi mnogo let, tako da je dni njegovih let mnogo in njegova duša ne bo nasičena z dobrinami in tudi da nima pogreba, pravim, da je prezgodaj rojeni boljši kakor on. 4 Kajti vstopa z ničevostjo in odhaja v temi in njegovo ime bo prekrito s temo. 5 Poleg tega ni videl sonca niti ni poznal nobene stvari; ta ima več počitka kakor drugi. 6 Da, čeprav je bilo rečeno, da živi dvakrat tisoč let, vendar ni videl dobrega; mar ne gredo vsi na en kraj? 7 Vse človekovo delo je za njegova usta, pa vendar apetit ni potešen. 8 Kajti kaj ima modri več kakor bedak? Kaj ima ubogi, da zna hoditi pred živečimi? 9 Boljši je pogled oči kakor tavanje poželenja. Tudi to je ničevost in draženje duha. 10 To, kar je bilo, je že imenovano in je znano, da je to človek; niti se ne more pričkati s tistim, ki je mogočnejši kakor on. 11 Ker je tukaj mnogo stvari, ki povečujejo ničevost, kaj je človek boljši? 12 Kajti kdo ve kaj je boljše za človeka v tem življenju, vse dni njegovega praznega življenja, ki jih preživlja kakor senca? Kajti kdo lahko človeku pove kaj bo za njim pod soncem?

7 Dobro ime je boljše kakor dragoceno mazilo in dan smrti [je boljši] kakor dan rojstva nekoga. 2 Bolje je iti v hišo žalujočega, kakor iti v hišo pojedine, kajti to je konec vseh ljudi; in živi si bodo to položili k srcu. 3 Bridkost je boljša kot smeh, kajti z žalostjo obličja je srce postalo boljše. 4 Srce modrega je v hiši žalovanja, toda srce bedakov je v hiši veselja. 5 Bolje je poslušati oštevanje modrega, kakor za človeka poslušati pesem bedakov. 6 Kajti kakor je prasketanje trnja pod loncem, tak je smeh bedaka. Tudi to je ničevost. 7 Zatiranje modrega zagotovo dela besnega in podkupnina uničuje srce. 8 Boljši je konec stvari kakor njen začetek, in potrpežljivi v duhu je boljši kakor ponosni v duhu. 9 V svojem duhu ne bodi nagel, da bi bil jezen, kajti jeza počiva v naročju bedakov. 10 Ne reci: »Kaj je razlog, da so bili prejšnji dnevi boljši kakor tile?« Kajti glede tega nisi modro poizvedel. 11 Modrost je dobra z dediščino; in z njo je korist tistim, ki gledajo sonce. 12 Kajti modrost je obramba in denar je obramba, toda odličnost spoznanja je, da modrost daje življenje tem, ki jo imajo. 13 Preudari Gospodovo delo, kajti kdo lahko izravna to, kar je on skrivil? 14 Na dan uspevanja bodi radosten, toda na dan nadloge preudari; tudi Bog je postavil enega nasproti drugemu, z namenom, da človek ne bi ničesar našel za njim. 15 Vse stvari sem videl v dneh svoje ničevosti. Je pravičen človek, ki propada v svoji pravičnosti in je zloben človek, ki v svoji zlobnosti podaljšuje svoje življenje. 16 Ne bodi preko mere pravičen niti se ne delaj preveč modrega. Zakaj bi samega sebe uničil? 17 Ne bodi preveč zloben niti ne bodi nespameten. Zakaj bi umrl pred svojim časom? 18 Dobro je, da bi to zgrabil, da, tudi pred tem ne umikaj svoje roke, kajti kdor se boji Boga, bo izmed vseh prišel naprej. 19 Modrost krepi modrega bolj kakor deset silnih mož, ki so v mestu. 20 Kajti na zemlji ni pravičnega človeka, ki dela dobro in ne greši. 21 Prav tako se ne oziraj na vse besede, ki so izgovorjene, da ne bi slišal svojega služabnika [kako] te preklinja, 22 kajti pogosto tudi tvoje lastno srce ve, da si ti sam podobno preklinjal druge. 23 Vse to sem preizkusil z modrostjo. Rekel sem: »Moder bom, « toda to je bilo daleč od mene. 24 To, kar je daleč proč in presegajoče globoko, kdo to lahko spozna? 25 Svoje srce sem posvetil védenju in preiskovanju in iskanju modrosti in razlogu za stvari in da spoznam zlobnost neumnosti, celo nespametnost in norost. 26 Našel sem grenkejše kakor smrt, žensko, čigar srce so pasti in mreže in njene roke kakor trakovi. Kdorkoli ugaja Bogu, bo zbežal pred njo, toda grešnik bo vzet po njej. 27 »Glej, to sem našel, « pravi pridigar, naštevajoč enega za drugim, da spozna razlog. 28 Kar vendar moja duša išče, toda ne najdem. Našel sem

enega med tisočimi, toda ženske med vsemi tistimi nisem našel. 29 Glej, samo to sem našel, da je Bog človeka naredil poštenega, toda oni so iskali mnoge domiselnosti.

8 Kdo je kakor moder človek? In kdo pozna pomen stvari? Človekova modrost pripravi njegov obraz, da zasveti in srčnost njegovega obraza bo spremenjena. 2 Svetujem ti, da obdržiš kraljevo zapoved in da upoštevaš Božjo prisego. 3 Ne bodi nagel, da greš izven njegovega pogleda. Ne stoj v zli stvari, kajti on počne karkoli mu ugaja. 4 Kjer je kraljeva beseda, tam je moč, in kdo mu lahko reče: »Kaj počneš?« 5 Kdorkoli se drži zapovedi, ne bo čutil nobene zle stvari in srce modrega človeka razlikuje tako čas kakor sodbo. 6 Ker za vsak namen je čas in sodba, zato je človeška beda velika nad njim. 7 Kajti on ne ve, tega kar bo, kajti kdo mu lahko pove kdaj bo to? 8 Nobenega človeka ni, da ima moč nad duhom, da obdrži duha niti nima moči na dan smrti in v tej vojni ni nobene poravnave niti zlobnost ne bo osvobodila tistih, ki so ji izročeni. 9 Vse to sem videl in svoje srce posvetil vsakemu delu, ki je storjeno pod soncem. Je čas, v katerem en človek vlada nad drugim v svojo lastno škodo. 10 Tako sem videl zlobne pokopane, ki so prišli in odšli iz kraja svetih in so bili pozabljeni v mestu, kjer so tako počeli. Tudi to je ničevost. 11 Ker obsodba zoper zlo delo ni izvršena naglo, zato je srce človeških sinov v njih popolnoma naravnano, da počno zlo. 12 Čeprav grešnik tisočkrat stori zlo in bodo njegovi dnevi podaljšani, vendar zagotovo vem, da bo dobro s tistimi, ki se bojijo Boga, ki se bojijo pred njim, 13 toda z zlobnim ne bo dobro niti ne bo podaljšal svojih dni, ki so kakor senca, ker se pred Bogom ne boji. 14 Je ničevost, ki je storjena na zemlji; da so pravični ljudje, ki se jim dogaja glede na delo zlobnih; ponovno, so zlobni ljudje, ki se jim dogaja glede na delo pravičnih. Rekel sem, da je tudi to ničevost. 15 Potem sem priporočal veselje, ker človek pod soncem nima boljše stvari, kot da jé in da pije in da je vesel, kajti to bo ostalo z njim od njegovega truda [vse] dni njegovega življenja, ki mu ga Bog daje pod soncem. 16 Ko sem usmeril svoje srce, da spoznam modrost in da vidim opravilo, ki je storjeno na zemlji (kajti tam je ta, ki niti podnevi niti ponoči s svojimi očmi ne vidi spanja), 17 sem potem zagledal vsa Božja dela, da človek ne more spoznati dela, ki je storjeno pod soncem. Ker čeprav se človek trudi to spoznati, vendar tega ne bo našel. Da, nadalje, čeprav moder človek misli, da to pozna, vendar tega ne bo zmožen najti.

9 Kajti vse to sem preudaril v svojem srcu, celo da vse to oznanim, da so pravični in modri in njihova dela v roki Boga. Noben človek ne spozna bodisi ljubezni ali sovraštva po vsem, kar je pred njimi. 2 Vse stvari pridejo podobno k vsem: je en dogodek pravičnemu in zlobnemu; dobremu, čistemu in nečistemu; tistemu, ki daruje in tistemu, ki ne daruje; kakor je dobri, tako je grešnik; in kdor prisega, kakor tisti, ki se prisege boji. 3 To je zlo med vsemi stvarmi, ki so storjene pod soncem, da je en dogodek za vse. Da, tudi srce človeških sinov je polno zla in dokler živijo je v njihovih srcih norost, potem pa gredo k smrti. 4 Kajti za tistega, ki je pridružen k vsem živim, je upanje, kajti živ pes je boljši kakor mrtev lev. 5 Kajti živi vedo, da bodo umrli, toda mrtvi ne vedo ničesar niti nimajo več nobene nagrade, kajti spomin nanje je pozabljen. 6 Prav tako je njihova ljubezen, njihovo sovraštvo in njihova zavist sedaj izginila niti nimajo več deleža na veke v katerikoli stvari, ki je storjena pod soncem. 7 Pojdi svojo pot, svoj kruh jej z radostjo in svoje vino pij z veselim srcem, kajti Bog sedaj sprejema tvoja dela. 8 Naj bodo tvoje obleke vedno bele in tvoji glavi naj ne manjka mazila. 9 Živi radostno, z ženo, ki jo ljubiš, vse dni življenja svoje ničevosti, ki ti je dana pod soncem vse dni tvoje ničevosti, kajti to je tvoj delež v tem življenju in v tvojem trudu, ki se ga lotevaš pod soncem. 10 Karkoli tvoja roka najde, da stori, to stôri z vso svojo močjo, kajti v grobu, kamor greš, ni dela, niti naklepa, niti spoznanja, niti modrosti. (Sheol h7585) 11 Vrnil sem se in videl pod soncem, da tek ni za nagle, niti bitka za močne, niti kruh za modre, niti bogastva za ljudi spoznanja, niti celo naklonjenost veščim ljudem, temveč se čas in priložnost dogajata njim vsem. 12 Kajti tudi človek ne pozna svojega časa. Kakor ribe, ki so ujete v zlo mrežo in kakor ptice, ki so ujete v zanko, tako so človeški sinovi ujeti v zlobnem času, ko le-ta nenadoma pade nanje. 13 Tudi to modrost sem videl pod soncem in ta se mi je zdela velika: 14 bilo je majhno mesto in znotraj njega malo ljudi in zoper njega je prišel velik kralj, ga oblegal in zoper njega zgradil velike branike. 15 Torej v njem je bil najden reven, moder človek in on je s svojo modrostjo osvobodil mesto, vendar se noben človek ni spominjal tega ubogega moža. 16 Potem sem rekel: »Modrost je boljša kakor moč; kljub temu je modrost revnega moža prezirana in njegove besede niso slišane.« 17 Besede modrih ljudi se bolj slišijo v tišini kakor vpitje tistega, ki vlada med bedaki. 18 Modrost je boljša kakor bojna orožja, toda en grešnik uničuje mnogo dobrega.

10 Mrtve muhe lekarnarjevemu mazilu povzročijo, da od sebe širi smrdljiv vonj; tako je majhna neumnost tistemu, ki ima sloves zaradi modrosti in časti. 2 Srce modrega človeka je pri njegovi desnici, toda bedakovo srce pri njegovi levici. 3 Da, tudi kadar kdor je bedak, hodi po

poti, ga njegova modrost izneverja in vsakemu govori, da je bedak. 4 Če vladarjev duh vstane zoper tebe, ne zapusti svojega mesta, kajti ustrežljivost pomirja velike prestopke. 5 Je zlo, ki sem ga videl pod soncem, kakor pomota, ki izvira od vladarja: 6 neumnost je postavljena na visoko dostojanstvo, bogati pa sedijo na nizkem kraju. 7 Videl sem služabnike na konjih, prince pa hoditi kakor služabniki po tleh. 8 Kdor koplje jamo, bo padel vanjo, kdorkoli pa lomi ograjo, ga bo pičila kača. 9 Kdorkoli odstranja kamne, bo z njimi poškodovan in kdor cepi drva, bo s tem izpostavljen nevarnosti. 10 Če je železo topo in ne nabrusi ostrine, potem mora vložiti več moči; toda modrost je koristna, da usmerja. 11 Zagotovo bo kača pičila brez izrekanja uroka in blebetavec ni boljši. 12 Besede iz ust modrega moža so milostljive, toda ustnice bedaka bodo samega sebe pogoltnile. 13 Začetek besed iz njegovih ust je nespametnost, konec njegovega govora pa je pogubna norost. 14 Tudi bedak je poln besed. Človek ne more povedati kaj bo, in kaj bo za njim, kdo mu lahko pove? 15 Trud nespametnih izčrpava vsakogar izmed njih, ker ne ve kako iti do mesta. 16 Gorje tebi, oh dežela, kadar je tvoj kralj otrok in tvoji princi jedo zjutraj! 17 Blagoslovljena si ti, oh dežela, kadar je tvoj kralj sin plemičev in tvoji princi jedo v pravšnjem obdobju, za moč in ne za pijanost! 18 Z veliko lenobe zgradba propada in zaradi brezdelja rok kaplja skozi hišo. 19 Praznovanje je narejeno za smeh in vino dela vesele, toda denar odgovarja vsem stvarem. 20 Ne preklinjaj kralja niti v svojih mislih in ne preklinjaj bogatega v svoji spalnici, kajti zračna ptica bo odnesla glas in kar ima peruti, bo povedalo zadevo.

11 Svoj kruh vrzi na vode, kajti našel ga boš po mnogih dneh. 2 Daj delež sedmim in tudi osmemu, kajti ne veš kakšno zlo bo na zemlji. 3 Če so oblaki polni dežja, se izlijejo na zemljo, in če drevo pade proti jugu ali proti severu, na kraj, kamor drevo pade, tam bo. 4 Kdor opazuje veter, ne bo sejal in kdor se ozira na oblake, ne bo žel. 5 Kakor ne veš kakšna je pot duha niti kako rastejo kosti v maternici tiste, ki je z otrokom; tako ne poznaš del Boga, ki dela vse. 6 Zjutraj sej svoje seme in zvečer ne zadržuj svoje roke, kajti ne veš, ali bo uspevalo to ali ono, ali pa bosta oba enako dobra. 7 Resnično, svetloba je prijazna in prijetna stvar je za oči, da gledajo sonce, 8 toda če človek živi mnogo let in se veseli v njih vseh, naj se vendar spomni dni teme, kajti mnogo jih bo. Vse, kar prihaja, je ničevost. 9 Razveseli se, oh mladenič, v svoji mladosti in naj te tvoje srce spodbuja v dneh tvoje mladosti in hodi po poteh svojega srca in za pogledom svojih oči; toda vedi, da te bo Bog zaradi vseh teh stvari privedel v obsodbo. 10 Zatorej od svojega srca odstrani bridkost in odloži zlo od svojega mesa, kajti otroštvo in mladost sta ničevost.

12 Spomni se torej svojega Stvarnika v dneh svoje mladosti, ko niso prišli zli dnevi niti se niso približala leta, ko boš rekel: »V njih nimam veselja, « 2 dokler sonce ali svetloba ali luna ali zvezde ne bodo otemnele niti se oblaki vrnili za dežjem, 3 na dan, ko bodo čuvaji hiše trepetali in se bodo močni možje sklonili in mlinarji odnehajo, ker jih je malo in tisti, ki gledajo skozi okna, postanejo zatemnjeni 4 in bodo vrata po ulicah zaprta, ko je glas mletja nizek in bo vstal ob ptičjem glasu in bodo ponižane vse hčere petja; 5 tudi ko jih bo strah tega, kar je visoko in bodo strahovi na poti in bo mandljevec cvetel in bo kobilica breme in bo hrepenenje izneverilo; ker človek odhaja k svojemu dolgemu domu in žalovalci gredo po ulicah, 6 ali preden se srebrna vrvica odveže ali zlomi zlata skledica ali lončen vrč razbije ob studencu ali zlomi kolo pri vodnem zbiralniku. 7 Potem se bo prah vrnil k zemlji, kakor je bil; in duh se bo vrnil k Bogu, ki ga je dal. 8 »Ničevost ničevosti, « pravi pridigar, »vse je ničevost.« 9 In poleg tega, ker je bil pridigar moder, še vedno uči ljudstvo spoznanja. Da, pazil je, poiskal in uredil mnogo pregovorov. 10 Pridigar je iskal, da odkrije sprejemljive besede in to, kar je bilo napisano, je bilo iskreno, celó besede resnice. 11 Besede modrih so kakor palice z bodicami in kakor žeblji, pritrjeni s pomočjo gospodarjev zborov, ki so izročeni od enega pastirja. 12 Nadalje, moj sin, bodi opomnjen s temi. Pisanju mnogih knjig ni konca in mnogo učenja je utrujenost telesu. 13 Prisluhnimo zaključku celotne zadeve: »Boj se Boga in se drži njegovih zapovedi, kajti to je vsa človekova dolžnost. 14 Kajti Bog bo vsako delo privedel na sodbo, z vsako skrivno stvarjo, bodisi je ta dobra, bodisi je ta slaba.«

Visoka pesem

1 Pesem pesmi, ki je Salomonova. **2** Naj me poljublja s
poljubi svojih ust, kajti tvoja ljubezen je boljša kakor vino.
3 Zaradi vonja tvojih dobrih mazil je tvoje ime kakor izlito
mazilo, zato te ljubijo device. **4** Povleci me, me bomo tekle
za teboj. Kralj me je privedel v svoje sobe; me bomo vesele
in se veselile v tebi, me se bomo spominjale tvoje ljubezni
bolj kakor vina. Poštene te ljubijo. **5** Črna sem, toda ljubka,
oh ve hčere jeruzalemske, kakor kedárski šotori, kakor
Salomonove zavese. **6** Ne glejte name, ker sem počrnela,
ker je name pogledalo sonce. Otroci moje matere so bili
jezni name, postavili so me za varuhinjo vinogradov, toda
svojega lastnega vinograda nisem varovala. **7** Povej mi,
oh ti, ki ga ljubi moja duša, kje paseš, kje daješ svojemu
tropu, da počiva opoldan; kajti zakaj bi bila jaz kakor nekdo,
ki se obrača vstran ob tropih tvojih družabnikov? **8** Če
ne veš, oh najlepša med ženami, pojdi svojo pot naprej
ob stopinjah tropa in pasi svoje kozličke poleg pastirskih
šotorov. **9** Primerjal sem te, oh moja ljubezen, s skupino konj
v faraonovih bojnih vozovih. **10** Tvoja lica so ljubka z nizi
draguljev, tvoj vrat z verižicami iz zlata. **11** Naredile ti bomo
zlate robove s srebrnimi kroglicami. **12** Medtem ko kralj sedi
pri svoji mizi, moja narda oddaja svoj vonj. **13** Moj srčno
ljubljeni mi je sveženj mire, vso noč bo ležal med mojimi
prsmi. **14** Moj ljubljeni mi je kakor skupina kan v engedijskih
vinogradih. **15** Glej, lepa si, moja ljubezen, glej, lepa si, imaš
oči golobice. **16** Glej, lep si, moj ljubljeni, da, prijeten. Tudi
najina postelja je zelena. **17** Bruna najine hiše so cedre in
najini trami v ostrešju iz cipresovine.

2 Jaz sem vrtnica Šaróna in dolinska lilija. **2** Kakor lilija
med trnjem, tako je moja ljubezen med hčerami. **3** Kakor
jablana med gozdnimi drevesi, tak je moj ljubljeni med
sinovi. Z velikim veseljem sem se usedla pod njeno senco in
njen sad je bil sladek mojemu okusu. **4** Privedel me je v
hišo gostije in njegov prapor nad menoj je bila ljubezen. **5**
Potešite me s flaškoni, tolažite me z jabolki, kajti jaz sem
bolna od ljubezni. **6** Njegova leva roka je pod mojo glavo
in njegova desnica me objema. **7** Naročam vam, oh ve
hčere jeruzalemske, pri srnah in pri poljskih košutah, da
ne razvnamete niti ne zbudite moje ljubezni, dokler njemu
ugaja. **8** Glas mojega ljubljenega! Glej, prihaja, skače na
gorah, poskakuje po hribih. **9** Moj ljubljeni je podoben srni ali
mlademu jelenu. Glej, stoji za našim zidom, gleda pri oknih,
kaže se skozi mrežo. **10** Moj ljubljeni je spregovoril in mi
rekel: »Vstani, moja ljubezen, moja lepotica in odleti. **11** Kajti
glej, zima je minila, dež je mimo in je izginil. **12** Cvetlice se
pojavljajo na zemlji, prišel je čas petja ptic in glas grlice se
sliši v naši deželi, **13** figovo drevo poganja svoje zelene fige
in trte z nežnim grozdjem dajejo dober vonj. Vstani, moja
ljubezen, moja lepotica in odleti. **14** Oh moja golobica, ki
si v skalnih razpokah, na skrivnih krajih stopnic, naj vidim
tvoje obličje, naj slišim tvoj glas, kajti tvoj glas je prijeten in
tvoje obličje je ljubko.« **15** Ujemite nama lisice, majhne lisice,
ki plenijo trte, kajti najine trte imajo nežno grozdje. **16** Moj
ljubljeni je moj in jaz sem njegova, on pase med lilijami.
17 Dokler se ne zdani in sence [ne] odletijo, se obrni, moj
ljubljeni in bodi podoben srni ali mlademu jelenu na gorah
Beterja.

3 Ponoči sem na svoji postelji iskala njega, ki ga ljubi moja
duša; iskala sem ga, toda nisem ga našla. **2** Sedaj se
bom dvignila in šla okoli mesta, po ulicah in po širokih poteh
bom iskala njega, ki ga ljubi moja duša. Iskala sem ga,
toda nisem ga našla. **3** Stražarji, ki hodijo po mestu, so me
našli, ki sem jim rekla: »Ali ste videli njega, ki ga ljubi moja
duša?« **4** Ni bilo dolgo, ko sem odšla od njih, vendar sem
našla tistega, ki ga ljubi moja duša. Prijela sem ga in ga
nisem hotela izpustiti, dokler ga nisem privedla v hišo svoje
matere in v sobo nje, ki me je spočela. **5** Naročam vam, oh
hčere jeruzalemske, pri srnah in pri poljskih košutah, da ne
razvnamete niti ne zbudite moje ljubezni, dokler njemu ugaja.
6 Kdo je ta, ki prihaja iz divjine, podobna stebrom dima,
odišavljena z miro in kadilom, z vsemi trgovčevimi praški? **7**
Poglej njegovo posteljo, ki je Salomonova. Šestdeset hrabrih
mož je okoli nje, izmed Izraelovih hrabrih. **8** Vsi držijo meče,
izkušeni so v vojni; vsak človek ima svoj meč na svojem
stegnu zaradi strahu ponoči. **9** Kralj Salomon si je naredil
bojni voz iz libanonskega lesa. **10** Njegove stebre je naredil
iz srebra, njegovo dno iz zlata, njegovo pokrivalo iz škrlata,
njegova sreda je bila tlakovana z ljubeznijo do jeruzalemskih
hčera. **11** Pojdite ven, oh hčere sionske in glejte kralja
Salomona s krono, s katero ga je na dan njegovih zarok
kronala njegova mati in na dan veselja njegovega srca.

4 Glej lepotica si, moja ljubezen, glej, lepotica si. Znotraj
svojih pramenov imaš oči golobice. Tvoji lasje so kakor
trop koz, ki se pojavljajo z gore Gileád. **2** Tvoji zobje so
podobni tropu ovc, ki so gladko ostriženе, ki so prišle gor iz
kopanja, od katerih vsaka rodi dvojčke in med njimi ni nobene
jalove. **3** Tvoje ustnice so podobne škrlatnemu sukancu
in tvoj govor je ljubek. Tvoja sènca so podobna koščku
granatnega jabolka znotraj tvojih pramenov. **4** Tvoj vrat je
podoben Davidovemu stolpu, zgrajenemu za orožarno, na

katerem visi tisoč majhnih ščitov, vsi ščiti mogočnih ljudi. 5 Tvoji dve dojki sta podobni dvema mladima srnama, ki sta dvojčici, ki se paseta med lilijami. 6 Dokler se ne zdani in sence ne odletijo, se bom spravila do gore mire in k hribu kadila. 7 Popolnoma si lepotica, moja ljubezen, madeža ni na tebi. 8 Pridi z menoj iz Libanona, moja nevesta, z menoj iz Libanona. Poglej iz vrha Amána, iz vrha Senírja in Hermona, iz levjih brlogov, z gora leopardov. 9 Očarala si moje srce, moja sestra, moja nevesta; z enim izmed svojih očes si očarala moje srce, z eno verižico svojega vratu. 10 Kako poštena je tvoja ljubezen, moja sestra, moja nevesta! Kako mnogo boljša je tvoja ljubezen kakor vino! In vonj tvojih mazil kakor vse dišave. 11 Tvoje ustnice, oh moja nevesta, kapljajo kakor satovje. Med in mleko sta pod tvojim jezikom in vonj tvojih oblek je podoben vonju Libanona. 12 Obdan vrt je moja sestra, moja nevesta, zaprt izvir, zapečaten studenec. 13 Tvoje rastline so sadovnjak granatnih jabolk s prijetnimi sadovi; kana z nardo; 14 narda in žafran; kolmež in cimet, z vsemi kadilnimi drevesi; mira in aloja z vsemi vodilnimi dišavami; 15 vrtni studenec, vodnjak živih vodá in vodotoki iz Libanona. 16 Zbudi se, oh severni veter in pridi jug. Pihaj na moj vrt, da bodo njegove dišave lahko iztekale. Naj moj ljubljeni pride v svoj vrt in jé svoje prijetno sadje.

5 Prišel sem v svoj vrt, moja sestra, moja nevesta. Nabral sem svojo miro s svojo dišavo, pojedel sem svoje satovje s svojim medom, popil sem svoje vino s svojim mlekom. Jejta, oh prijatelja, pijta, da, obilno pijta, oh ljubljena. 2 Spim, toda moje srce bedi. To je glas mojega ljubljenega, ki trka, rekoč: »Odpri mi, moja sestra, moja ljubezen, moja golobica, moja neomadeževana, kajti moja glava je napolnjena z roso in moji prameni z nočnimi kapljami.« 3 Slekla sem svoj plašč, kako naj ga oblečem? Umila sem svoja stopala, kako naj jih omadežujem? 4 Moj ljubljeni je svojo roko položil pri lini od vrat in moja notranjost je bila spodbujena zanj. 5 Vstala sem, da odprem svojemu ljubljenemu in moje roke so kapljale z miro in moji prsti s sladko dišečo miro na ročaje zapaha. 6 Odprla sem svojemu ljubljenemu, toda moj ljubljeni se je umaknil in izginil. Moji duši ni zadostovalo, ko je govoril. Iskala sem ga, toda nisem ga mogla najti; klicala sem ga, toda ni mi dal odgovora. 7 Stražarji, ki so šli okoli mesta, so me našli, udarili so me, ranili so me. Čuvaji obzidja so mi odvzeli moje zagrinjalo. 8 Naročam vam, oh hčere jeruzalemske, če najdete mojega ljubljenega, da mu poveste, da sem bolna od ljubezni. 9 Kaj je tvoj ljubljeni več kakor drug ljubljeni, oh najlepša med ženami? Kaj je tvoj ljubljeni več kakor drug ljubljeni, da nas ti tako bremeniš? 10 Moj ljubljeni je bel in rdečkast, vodilen med deset tisoči. 11 Njegova glava je kakor najbolj čisto zlato, njegovi prameni so košati in črni kakor krokar. 12 Njegove oči so kakor oči golobice pri rekah vodá, umite z mlekom in primerno postavljene. 13 Njegova lica so kakor postelja iz dišav, kakor dišeče cvetlice. Njegove ustnice [so] podobne lilijam, ki kapljajo sladko dišečo miro. 14 Njegove roke so kakor niz zlatih prstanov napolnjene z berilom. Njegov trebuh je kakor svetla slonovina, prevlečena s safirji. 15 Njegove noge so kakor marmorni stebri, postavljeni na podstavke iz čistega zlata. Njegovo obličje je kakor Libanon, odlično kakor cedre. 16 Njegova usta so najbolj sladka. Da, on je povsem očarljiv. To je moj ljubljeni in to je moj prijatelj. Oh hčere jeruzalemske.

6 Kam je odšel tvoj ljubljeni, oh najlepša med ženami? Kam se je tvoj ljubljeni obrnil? Da ga bomo lahko iskale s teboj. 2 Moj ljubljeni je odšel dol v svoj vrt, k posteljam iz dišav, da pase na vrtovih in da nabira lilije. 3 Jaz sem svojega ljubljenega in moj ljubljeni je moj; med lilijami pase. 4 Krasna si, oh moja ljubezen, kakor Tirca, ljubka kakor Jeruzalem, strašna kakor vojska s prapori. 5 Svoje oči odvrni od mene, kajti prevzele so me. Tvoji lasje so kakor trop koz, ki se pojavljajo iz Gileáda. 6 Tvoji zobje so kakor trop ovc, ki gredo gor s kopanja, od katerih vsaka rojeva dvojčke in med njimi ni niti ene jalove. 7 Kakor košček granatnega jabolka so tvoja sènca znotraj tvojih pramenov. 8 Šestdeset je kraljic in osemdeset priležnic in devic brez števila. 9 Moja golobica, moja neomadeževana je le ena, je samo ena od svoje matere, je izbranka nje, ki jo je rodila. Hčere so jo videle in jo blagoslovile, da, kraljice in priležnice in so jo hvalile. 10 Kdo je tista, ki gleda kakor jutro, lepa kakor luna, čista kakor sonce in strašna kakor vojska s prapori? 11 Odšla sem dol v orehov vrt, da vidim sadove doline in da vidim, če trta cveti in granatna jabolka brste. 12 Preden sem se zavedla, me je moja duša naredila podobno Aminadábovim bojnim vozovom. 13 Vrni se, vrni se, oh Šulámka, vrni se, vrni se, da te lahko pogledamo. Kaj boste videli na Šulámki? Kot bi bila to skupina dveh vojsk.

7 Kako krasna so tvoja stopala s čevlji, oh princeva hči! Sklepi tvojih stegen so podobni draguljem, delo rok spretnega delavca. 2 Tvoj popek je podoben okrogli čašici, ki noče žgane pijače. Tvoj trebuh je podoben kupu pšenice, obsutemu z lilijami. 3 Tvoji dve dojki sta podobni dvema mladima srnama, ki sta dvojčici. 4 Tvoj vrat je kakor stolp iz slonovine, tvoje oči [so] podobne ribnikom v Hešbónu, pri Batrabímskih velikih vratih. Tvoj nos je kakor libanonski stolp, ki gleda proti Damasku. 5 Tvoja glava na tebi je

podobna Karmelu in lasje tvoje glave [so] podobni škrlatu; kralj je zadržan v galerijah. **6** Kako lepa in kako prijetna si ti, oh ljubezen, za naslade! **7** Ta tvoja postava je podobna palmovemu drevesu in tvoje prsi grozdom grozdja. **8** Rekel sem: »Šel bom gor k palmovemu drevesu, zgrabil bom njegove veje. Sedaj bodo tudi tvoje prsi kakor grozdi vinske trte in vonj tvojega nosu podoben jabolkom **9** in nebo tvojih ust podobno najboljšemu vinu za mojega ljubljenega, ki gre medéno dol, povzročujoč ustnicam tistih, ki spijo, da spregovorijo.« **10** Jaz sem svojega ljubljenega in njegovo hrepenenje je po meni. **11** Pridi, moj ljubljeni, pojdiva na polje, prenočujva v vaseh. **12** Vstaniva zgodaj k vinogradom, poglejva, ali trta cveti, ali se pojavlja nežno grozdje in granatna jabolka brste. Tam ti bom dala svoje ljubezni. **13** Nadliščki dajejo vonj in pri naših velikih vratih so vse vrste prijetnih sadov, novi in stari, ki sem jih oskrbela zate, oh moj ljubljeni.

8 Oh, da bi bil kakor moj brat, ki je sesal prsi moje matere! Ko bi te našla zunaj, bi te poljubila, da, ne bi bila prezirana. **2** Vodila bi te in te privedla v hišo svoje matere, ki bi me poučila. Povzročila bi ti, da piješ dišeč vinski sok mojih granatnih jabolk. **3** Njegova leva roka bi bila pod mojo glavo in njegova desnica bi me objela. **4** Naročam vam, oh hčere jeruzalemske, da ne razvnamete niti ne zbudite moje ljubezni, dokler njemu ugaja. **5** Kdo je ta, ki prihaja iz divjine, naslonjena na svojega ljubljenega? Dvignil sem te pod jablano; tam te je rodila tvoja mati, tam te je rodila, ki te je nosila. **6** Postavi me kakor pečat na svoje srce, kakor pečat na svoj laket, kajti ljubezen je močna kakor smrt, ljubosumje je kruto kakor grob. Njegovi ogorki so ognjeno oglje, ki ima najbolj silovit plamen. **(Sheol h7585)** **7** Mnogo vodá ne more pogasiti ljubezni niti je poplave ne morejo potopiti. Če bi človek vse imetje svoje hiše dal za ljubezen, bi bil popolnoma zaničevan. **8** Imamo majhno sestro in ona nima prsi. Kaj bomo storili za svojo sestro na dan, ko jo bodo snubili? **9** Če bo zid, bomo na njej zgradili srebrno palačo in če bo vrata, jo bomo obdali s cedrovimi deskami. **10** Jaz sem zid in moje prsi kakor stolpa. Potem sem bila v njegovih očeh kakor nekdo, ki je našel naklonjenost. **11** Salomon je imel vinograd v Báal Hamónu; vinograd je dal v najem čuvajem. Vsak naj bi za njegov sad prinesel tisoč koščkov srebra. **12** Moj vinograd, ki je moj, je pred menoj. Ti, oh Salomon, moraš imeti tisoč, tisti, ki varujejo sad od njega, pa dvesto. **13** Ti, ki prebivaš v vrtovih, družabniki prisluhnejo tvojemu glasu; pripravi me, da ga slišim. **14** Podvizaj se, moj ljubljeni in bodi podoben srni ali mlademu jelenu na gorah dišav.

Izaija

1 Videnje Amócovega sina Izaija, ki ga je videl glede
Juda in Jeruzalema v dneh Uzíjaha, Jotáma, Aháza in
Ezekíja, Judovih kraljev. **2** Prisluhnite, oh nebesa in pazljivo
prisluhni, oh zemlja, kajti Gospod je spregovoril: »Hranil in
vzgojil sem otroke, oni pa so se uprli zoper mene. **3** Vol
pozna svojega lastnika in osel jasli svojega gospodarja, toda
Izrael ne pozna, moje ljudstvo ne preudari. **4** Ah, grešen
narod, ljudstvo, obloženo s krivičnostjo, seme hudodelcev,
otroci, ki so izprijenci. Zapustili so Gospoda, izzivali so
Svetega Izraelovega k jezi, odvrnili so se nazaj. **5** Zakaj naj
bi bili še udarjani? Spuntali se boste bolj in bolj. Celotna
glava je bolna in celotno srce slabi. **6** Od podplata stopala
celo do glave ni zdravja na njem, temveč rane, modrice in
gnojne rane; te niso bile zaprte niti obvezane niti ublažene
z mazilom. **7** Vaša dežela je zapuščena, vaša mesta so
požgana z ognjem. Vaša dežela, tujci jo požirajo v vaši
prisotnosti in ta je zapuščena, kakor premagana s tujci. **8**
Hči sionska je ostala kakor koča v vinogradu, kakor lopa
na kumaričnem vrtu, kakor oblegano mesto.« **9** Razen,
če nam Gospod nad bojevniki ne bi pustil zelo majhnega
ostanka, bi bili kakor Sódoma in podobni bi bili Gomóri. **10**
Poslušajte Gospodovo besedo, vi sódomski vladarji, pazljivo
prisluhnite postavi našega Boga, ljudstvo gomórsko. **11**
»Za kakšen namen mi je množica vaših klavnih daritev?«
govori Gospod: »Sit sem žgalnih daritev ovnov in tolšče
pitanih živali in ne razveseljujem se v krvi bikcev ali jagnjet
ali kozlov. **12** Ko prihajate, da se pojavite pred menoj, kdo
je to zahteval iz vaše roke, da teptate moje dvore? **13**
Ne prinašajte več praznih daritev; kadilo mi je ogabnost.
Mlajev in šabat, sklicevanja zborov ne morem prenašati;
to je krivičnost, celo slovesno srečanje. **14** Vaše mlaje in
vaše določene praznike sovraži moja duša. Le-ti so mi
obremenitev, naveličal sem se jih prenašati. **15** Ko svoje
roke iztezate naprej, bom pred vami skril svoje oči. Da, ko
opravljate številne molitve, ne bom poslušal. Vaše roke so
polne krvi. **16** Umijte se, očistite se. Odstranite zlo svojih
dejanj izpred mojih oči, prenehajte početi zlo. **17** Naučite se
delati dobro, iščite sodbo, olajšajte zatirane, sodite osirotele,
potegujte se za vdovo. **18** Pridite torej in skupaj preudarimo,
« govori Gospod, »čeprav bi bili vaši grehi kakor škrlat, bodo
tako beli kakor sneg; čeprav bi bili rdeči, podobni škrlatnemu
[črvu], bodo kakor volna. **19** Če boste voljni in poslušni,
boste jedli dobro od dežele. **20** Toda če odklonite in se
uprete, boste požrti z mečem, kajti Gospodova usta so to
govorila. **21** Kako je zvesto mesto postalo pocestnica! Bila
je polna sodbe, pravičnost je bila nastanjena v njej, toda
sedaj morilci. **22** Tvoje srebro je postalo žlindra, tvoje vino
pomešano z vodo, **23** tvoji princi so uporni in družabniki
tatov. Vsakdo izmed njih ljubi darila in sledi podkupninam.
Osirotelega ne branijo niti pravda vdov ne pride k njim.«
24 Zato govori Gospod, Gospod nad bojevniki, Mogočni
Izraelov: »Ah, žal mi bo mojih nasprotnikov in maščeval se
bom nad svojimi sovražniki **25** in svojo roko bom obrnil nadte
in z lugom temeljito očistil proč tvojo žlindro in odvzel ves
tvoj kositer **26** in povrnil bom tvoje sodnike kakor poprej in
tvoje svetovalce, kakor na začetku. Potem boš imenovana:
›Mesto pravičnosti, zvesto mesto.‹ **27** Sion bo odkupljen s
sodbo in njegovi spreobrnjenci s pravičnostjo. **28** Uničenje
prestopnikov in grešnikov bo hkratno in tisti, ki zapustijo
Gospoda, bodo použiti. **29** Kajti sramovali se bodo hrastov, ki
ste jih želeli in zbegani boste zaradi vrtov, ki ste jih izbrali. **30**
Kajti vi boste kakor hrast, čigar list oveni in kakor vrt, ki nima
vode. **31** Močni bo kakor predivo in njegov izdelovalec kakor
iskra in skupaj bosta sežgana in nihče ju ne bo pogasil.«

2 Beseda, ki jo je Izaija, Amócov sin, videl glede Juda in
Jeruzalema. **2** Zgodilo se bo v poslednjih dneh, da bo
gora Gospodove hiše osnovana na vrhu gora in povišana
bo nad hribe. In vsi narodi se bodo stekali k njej. **3** Mnogo
ljudstva bo šlo in reklo: »Pridite in pojdimo gor na Gospodovo
goro, k hiši Jakobovega Boga. Učil nas bo svojih poti in hodili
bomo po njegovih stezah, kajti iz Siona bo izšla postava
in Gospodova beseda iz Jeruzalema.« **4** Sodil bo med
narodi, oštel bo mnoga ljudstva. Svoje meče bodo prekovali
v lemeže in svoje sulice v obrezovalne kavlje. Narod ne bo
vzdignil meča zoper narod niti se ne bodo več učili bojevanja.
5 Oh Jakobova hiša, pridite in hodímo v Gospodovi svetlobi.
6 Zatorej si zapustil svoje ljudstvo, Jakobovo hišo, ker so
bili izpolnjeni od vzhoda in so napovedovalci usode kakor
Filistejci in sebi ugajajo v otrocih tujcev. **7** Njihova dežela je
polna srebra in zlata niti tam ni konca njihovih zakladov.
Njihova dežela je polna konj niti tam ni konca njihovih
bojnih voz. **8** Njihova dežela je polna malikov, obožujejo
delo svojih lastnih rok, to, kar so naredili njihovi lastni prsti.
9 Zloben človek se priklanja in velik človek se ponižuje,
zato jim ne odpusti. **10** Vstopi v skalo in se skrij v prahu
zaradi strahu pred Gospodom in zaradi slave njegovega
veličanstva. **11** Človekovi vzvišeni pogledi bodo ponižani in
oholost ljudi bo upognjena in sam Gospod bo na ta dan
povišan. **12** Kajti dan Gospoda nad bojevniki bo nad vsakim,
ki je ponosen in vzvišen in nad vsakim, ki je povzdignjen,
in ta bo ponižan; **13** in nad vsemi libanonskimi cedrami, ki
so visoke in povzdignjene in nad vsemi bašánskimi hrasti

14 in nad vsemi visokimi gorami in nad vsemi hribi, ki so
povzdignjeni, 15 in nad vsakim visokim stolpom in nad
vsakim utrjenim zidom, 16 in na vseh ladjah iz Taršíša in na
vseh prijetnih slikah. 17 Nadutost človeka bo upognjena in
oholost ljudi bo ponižana. Samo Gospod bo povišan na ta
dan. 18 Malike bo popolnoma odpravil. 19 Šli bodo v skalne
luknje in v zemeljske votline zaradi strahu pred Gospodom
in zaradi slave njegovega veličanstva, ko se on vzdiguje, da
strašno strese zemljo. 20 Na tisti dan bo človek vrgel svoje
malike iz srebra in svoje malike iz zlata, ki so si jih naredili,
vsakdo za obo ževanje, krtom in netopirjem, 21 da bo šel v
skalne razpoke in na vrhove razdrapanih skal, zaradi strahu
pred Gospodom in zaradi slave njegovega veličanstva, ko se
bo vzdigoval, da strašno strese zemljo. 22 Odvrnite se od
človeka, katerega dih je v njegovih nosnicah, kajti v čem je
ta cenjen?

3 Kajti glej, Gospod, Gospod nad bojevniki, jemlje proč
od Jeruzalema in od Juda, podporo in palico, celotno
podporo kruha in celotno podporo vode, 2 mogočnega
človeka in bojevnika, sodnika in preroka, razsodnega in
starca, 3 petdesetnika, častitljivega človeka, svetovalca,
spretnega rokodelca in zgovornega govornika. 4 Otroke
jim bom dal za prince in otročiči bodo vladali nad njimi. 5
Ljudstvo bo zatirano, eden od drugega in vsakdo od svojega
soseda; otrok se bo ponosno vedel zoper starca in nizek
zoper častitljivega. 6 Ko bo človek zgrabil svojega brata iz
hiše svojega očeta, rekoč: »Oblačilo imaš, bodi naš vladar
in naj bo ta razvalina pod tvojo roko, « 7 na tisti dan bo
ta prisegel, rekoč: »Ne bom ranocelnik, kajti v moji hiši
ni niti kruha niti obleke. Ne postavljajte me za vladarja
ljudstvu.« 8 Kajti Jeruzalem je razrušen in Juda je padel,
ker so njihov jezik in njihova početja zoper Gospoda, da
izzivajo oči njegove slave. 9 Prikaz njihovega obličja pričuje
zoper njih, ne skrivajo svojega greha, razglašajo ga kakor
Sódoma. Gorje njihovi duši! Kajti nagradili so se z zlom.
10 Recite pravičnemu, da bo dobro z njim; kajti jedli bodo
sad svojih dejanj. 11 Gorje zlobnemu! Z njim bo slabo, kajti
dana mu bo nagrada njegovih rok. 12 Kar se tiče mojega
ljudstva, so njihovi zatiralci otroci, vladajo pa jim ženske. Oh
moje ljudstvo, tisti, ki te vodijo, ti povzročajo, da se motiš
in uničujejo pot tvojih steza. 13 Gospod vstaja, da bi se
pravdal in stoji, da bi sodil ljudstvu. 14 Gospod bo stopil
na sodbo s starci svojega ljudstva in njegovimi princi, kajti
požrli ste vinograd; plen ubogih je v vaših hišah. 15 ›Kaj
nameravate, da lomite moje ljudstvo na koščke in meljete
obraze revnih?‹ govori Gospod Bog nad vojskami. 16 Poleg
tega Gospod govori: ›Ker so hčere sionske ošabne in hodijo z
vratovi, iztegnjenimi naprej in poltenimi očmi, hodijo in drobijo
medtem ko gredo in zvončkljajo s svojimi stopali, 17 zato bo
Gospod s krasto udaril tême sionskih hčera in Gospod bo
odkril njihove skrite dele. 18 Na tisti dan bo Gospod odvzel
pogumnost njihovih zvončkljajočih ornamentov okoli njihovih
stopal in njihove čepice in njihove okrogle rute, podobne
luni, 19 verižice, zapestnice, šale, 20 klobučke, ornamente
nog, naglavne trakove, ogrlice, uhane, 21 prstane, nosne
dragocenosti, 22 zamenljive ogrinjalne kostime, plašče,
plete, torbice, 23 zrcala, tanko laneno platno, kapuce in
zagrinjala. 24 Zgodilo se bo, da bo namesto prijetnega
vonja tam zaudarjanje, namesto pasu vrv, namesto pričeske
plešavost, namesto živo tca opasovanje vrečevine in opeklina
namesto lepote. 25 Tvoji možje bodo padli pod mečem in
tvoji mogočni v vojni. 26 Njena velika vrata bodo žalovala in
tulila in ona bo zapuščena sedela na tleh.

4 Na ta dan bo sedem žensk prijelo enega moškega, rekoč:
»Jedle bomo svoj kruh in nosile svoje obleke; samo
dovoli nam biti klicane po tvojem imenu, da odvzameš našo
grajo.« 2 Na tisti dan bo Gospodova mladika krasna in
veličastna in sad zemlje bo odličen in ljubek za tiste, ki
so pobegnili iz Izraela. 3 Zgodilo se bo, da bo tisti, ki je
ostal na Sionu in ki ostaja v Jeruzalemu, imenovan svet,
celó vsak, kdor je zapisan med živimi v Jeruzalemu, 4
ko bo Gospod izmil umazanijo sionskih hčera in očistil kri
[prestolnice] Jeruzalem iz njene srede, z duhom sodbe in z
duhom gorenja. 5 In Gospod bo nad vsakim prebivališčem
gore Sion in nad njenimi zbori ustvaril oblak in dim podnevi
in svetlikanje plamenečega ognja ponoči, kajti nad vso slavo
bo obramba. 6 Tam bo šotorsko svetišče za senco podnevi
pred vročino, za prostor zatočišča in za skrivališče pred
viharjem in dežjem.

5 Torej bom svojemu srčno ljubljenemu zapel pesem o
mojem ljubljenem, glede njegovega vinograda. Moj srčno
ljubljeni ima vinograd na zelo plodnem hribu 2 in ogradil
ga je in pobral ven njegove kamne, ga zasadil z izbrano
trto, v njegovi sredi zgradil stolp in v njem naredil tudi
vinsko stiskalnico in gledal, da bi ta obrodil grozdje, pa je
obrodil divje grozdje. 3 In sedaj, oh prebivalci Jeruzalema
in možje iz Juda, sodite, prosim vas, med menoj in mojim
vinogradom. 4 Kaj bi bilo lahko več storjeno za moj vinograd,
česar nisem storil v njem? Čemu je ta, ko sem gledal, da bi
obrodil grozdje, obrodil divje grozdje? 5 Sedaj pojdi, povedal
ti bom, kaj bom storil svojemu vinogradu. Odstranil bom
njegovo ograjo in ta bo požrt in porušil bom njegovo obzidje

in ta bo pomendran. 6 Opustošil ga bom. Ne bo obrezan
niti prekopan, temveč bosta tam rasla osat in trnje. Tudi
oblakom bom zapovedal, da nanj ne dežujejo več dežja.
7 Kajti vinograd Gospoda nad bojevniki je Izraelova hiša
in Judovi možje so njegov prijetni nasad. Iskal je sodbo,
toda glej, zatiranje, za pravičnostjo, toda glej, jok. 8 Gorje
tistim, ki priključujejo hišo k hiši, ki postavljajo polje k polju,
dokler ni več prostora, da bi bili lahko oni sami nameščeni
na sredi zemlje! 9 V moja ušesa je Gospod nad bojevniki
rekel: »Resnično, mnogo hiš bo zapuščenih, celó velike in
lepe, brez prebivalca.« 10 Da, deset oralov vinograda bo
obrodilo en čeber in seme enega tovora bo obrodilo škaf. 11
Gorje tistim, ki vstajajo zgodaj zjutraj, da lahko sledijo močni
pijači; to nadaljujejo do večera, dokler jih vino ne vname! 12
Harfa, lira, bobnič, piščal in vino so na njihovih praznovanjih;
toda ne ozirajo se na Gospodovo delo niti ne preudarijo
delovanja njegovih rok. 13 Zato je moje ljudstvo odšlo v
ujetništvo, ker nimajo spoznanja. Njihovi častitljivi možje so
izstradani in njihova množica izsušena z žejo. 14 Zato se bo
pekel povečal in svoja usta odprl brez mere. Njihova slava,
njihova množica, njihov pomp in kdor se razveseljuje, se bo
pogreznil vanj. (Sheol h7585) 15 Zloben človek bo priveden dol,
mogočen človek bo ponižan in oči vzvišenih bodo ponižane,
16 toda Gospod nad bojevniki bo povišan na sodbi in Bog,
ki je svet, bo posvečen v pravičnosti. 17 Potem se bodo
jagnjeta pasla po svoji navadi in opustošene kraje debelih
bodo pojedli tujci. 18 Gorje tistim, ki krivičnost vlečejo z vrvmi
ničnosti in greh vlečejo, kakor bi bilo z garami; 19 ki pravijo:
›Naj pohiti in pospeši svoje delo, da bomo to lahko videli in
naj se nasvet Svetega Izraelovega približa in pride, da bomo
to lahko vedeli! 20 Gorje tistim, ki imenujejo zlo dobro in
dobro zlo, ki postavljajo temo za svetlobo in svetlobo za
temo, ki postavljajo grenko za sladko in sladko za grenko!
21 Gorje tistim, ki so modri v svojih lastnih očeh in razsodni v
svojem lastnem pogledu! 22 Gorje tistim, ki so mogočni,
da pijejo vino in možje moči, da mešajo močno pijačo, 23
ki za nagrado opravičijo zlobne in pravičnost pravičnega
odvzamejo od njega! 24 Zatorej kakor ogenj požira strnišče
in plamen použiva pleve, tako bo njihova korenina kakor
gniloba in njihov cvet se bo dvigal gor kakor prah, ker so
odvrgli postavo Gospoda nad bojevniki in prezirali besedo
Svetega Izraelovega. 25 Zato je Gospodova jeza vžgana
zoper njegovo ljudstvo in svojo roko je iztegnil zoper njih in
jih udaril in hribi so trepetali in njihova trupla so bila raztrgana
na sredi ulic. Zaradi vsega tega njegova jeza ni odvrnjena,
temveč je njegova roka še vedno iztegnjena. 26 Dvignil bo
zastavo narodom iz daljave in požvižgal jim bo od konca
zemlje. Glej, naglo bodo prišli s hitrostjo. 27 Nihče izmed njih
ne bo izmučen niti se ne bo spotaknil; nihče ne bo dremal,
niti spal, niti pas njihovih ledij ne bo popuščen, niti jermen
njihovih čevljev pretrgan. 28 Katerih puščice so ostre in vsi
njihovi loki napeti, kopita njihovih konj bodo šteta kakor
kremen in njihova kolesa kakor vrtinčast veter. 29 Njihovo
rjovenje bo podobno levu, rjoveli bodo kakor mladi levi. Da,
rjoveli bodo, zgrabili plen in ga varno odnesli proč in nihče
ga ne bo osvobodil. 30 Na ta dan bodo besneli zoper njih,
kakor besni morje in če nekdo pogleda na deželo, zagleda
temo in bridkost in svetloba otemni v njegovem nebu.

6 V letu, ko je kralj Uzíjah umrl, sem videl tudi Gospoda
sedeti na prestolu, visokega in dvignjenega in njegova
vlečka je napolnila tempelj. 2 Nad njim so stali serafi.
Vsak je imel šest peruti. Z dvema je pokril svoj obraz in z
dvema je pokril svoja stopala in z dvema je letel. 3 Eden
je vzklikal drugemu in govoril: »Svet, svet, svet je Gospod
nad bojevniki. Celotna zemlja je polna njegove slave.« 4
Podboji vrat so se premaknili ob glasu tistega, ki je vpil in
hiša je bila napolnjena z dimom. 5 Potem sem rekel: »Gorje
meni! Kajti onemel sem, ker sem človek nečistih ustnic in
prebivam v sredi ljudstva nečistih ustnic, kajti moje oči so
videle kralja, Gospoda nad bojevniki.« 6 Potem je priletel k
meni eden izmed serafov, ki je imel v svoji roki žerjavico, ki
jo je s kleščami vzel od oltarja. 7 To je položil na moja usta in
rekel: »Glej, to se je dotaknilo tvojih ustnic in tvoja krivičnost
je odvzeta proč in tvoj greh je očiščen.« 8 Slišal sem tudi
glas od Gospoda, rekoč: »Koga naj pošljem in kdo bo šel za
nas?« Potem sem rekel: »Tukaj sem, pošlji mene.« 9 Rekel
je: »Pojdi in povej temu ljudstvu: ›Resnično, poslušajte, toda
ne razumite in resnično glejte, pa ne zaznajte. 10 Naredi srce
tega ljudstva debelo in njihova ušesa naredi težka in zapri
njihove oči, da ne bi videli s svojimi očmi in [ne bi] slišali s
svojimi ušesi in [ne bi] razumeli s svojim srcem in ne bi bili
spreobrnjeni in ne bi bili ozdravljeni.‹« 11 Tedaj sem rekel:
»Gospod, doklej?« Odgovoril je: »Dokler ne bodo mesta
opustošena, brez prebivalca in hiše brez človeka in ne bo
dežela popolnoma zapuščena 12 in Gospod je ljudi odstranil
daleč proč in tam bo veliko zapuščanja v sredi dežele. 13
Toda vendar bo v njej desetina in ta se bo vrnila in bo požrta;
kakor terebinta in kakor hrast, katerega snov je v njiju, ko
odvržeta svoje listje, tako bo sveto seme snov le-tega.«

7 Pripetilo se je v dneh Aháza, Jotámovega sina,
Uzíjahovega sina, Judovega kralja, da sta Recín, sirski
kralj in Pékah, Remaljájev sin, Izraelov kralj, odšla gor proti
Jeruzalemu, da se bojujeta zoper njega, toda nista mogla

prevladati zoper njega. 2 Davidovi hiši je bilo povedano, rekoč: »Sirija je združena z Efrájimom.« Njegovo srce je vztrepetalo in srce njegovega ljudstva, kakor gozdna drevesa trepetajo v vetru. 3 Potem je Gospod rekel Izaiju: »Pojdi sedaj naprej, da srečaš Aháza, ti in tvoj sin Šeár Jašúb, pri koncu kanala zgornjega ribnika, na glavni cesti pralčevega polja 4 in mu reci: ›Pazi se in bodi tiho. Ne boj se niti naj ti srce ne peša zaradi dveh repov teh kadečih kosov tlečega lesa, zaradi krute Recínove jeze s Sirijo in [zaradi] Remaljájevega sina. 5 Ker so Sirija, Efrájim in Remaljájev sin sprejeli hudoben nasvet zoper tebe, rekoč: 6 ›Pojdimo gor zoper Juda in ga razjezimo in si v njem naredimo vrzel zase in v njegovi sredi postavimo kralja, celó Tabeálovega sina, ‹ 7 tako govori Gospod Bog: ›To ne bo obstalo niti se to ne bo zgodilo. 8 Kajti glava Sirije je Damask in glava Damaska je Recín. V petinšestdesetih letih bo Efrájim zlomljen, da ne bo ljudstvo. 9 Glava Efrájima je Samarija in glava Samarije je Remaljájev sin. Če ne boste verjeli, zagotovo ne boste utrjeni.‹« 10 Poleg tega je Gospod ponovno spregovoril Aházu, rekoč: 11 »Izprosi si znamenje od Gospoda, svojega Boga, prosi ga ali v globini ali na višini zgoraj.« **(Sheol h7585)** 12 Toda Aház je rekel: »Ne bom prosil niti ne bom skušal Gospoda.« 13 In ta je rekel: »Poslušajte sedaj, oh Davidova hiša: › Ali je za vas malenkost, da izmučite ljudi, toda ali hočete izmučiti tudi mojega Boga?‹ 14 Zato vam bo sam Gospod dal znamenje: ›Glejte, devica bo spočela, rodila sina in njegovo ime bo klicala Emanuel. 15 Maslo in med bo jedel, da bo znal odkloniti zlo in izbrati dobro. 16 Kajti preden bo otrok znal odkloniti zlo in izbrati dobro, bo dežela, ki jo preziraš, postala zapuščena od obeh njunih kraljev.‹ 17 Gospod bo nadte in nad tvoje ljudstvo in nad hišo tvojega očeta privedel dneve, ki niso prišli od dni, ko je Efrájim odšel od Juda, celó asirskega kralja.« 18 Na tisti dan se bo zgodilo, da bo Gospod požvižgal muhi, ki je na najbolj oddaljenem delu egiptovskih rek in čebeli, ki je v asirski deželi. 19 Prišle bodo in vse izmed njih bodo počivale po zapuščenih dolinah, v skalnih jamah, na vsem trnju in po vsem grmovju. 20 Na isti dan bo Gospod obril z britvico, ki je najeta, namreč, s tistimi preko reke, z asirskim kraljem, glavo in dlake stopal in ta bo použila tudi brado. 21 Na tisti dan se bo zgodilo, da bo človek redil mlado kravo in dve ovci 22 in zgodilo se bo zaradi oblice mleka, ki ga bodo dajale, da bo jedel maslo. Kajti maslo in med bo jedel vsakdo, ki je ostal v deželi. 23 Na tisti dan se bo zgodilo, da bo vsak kraj, kjer je bilo tisoč trt kakor tisoč malih srebrnih kovancev, ta celó za osat in trnje. 24 S puščicami in loki bodo tja prišli možje, ker bo vsa dežela postala osat in trnje. 25 Po vseh hribih, ki bodo okopani z motiko, nanje ne bo prišel strah pred osatom in trnjem, temveč bo to za odpošiljanje volov in za teptanje manjše živine.

8 Poleg tega mi je Gospod rekel: »Vzemi si velik zvitek in vanj zapiši s človeškim pisalom glede Mahér Šalál Haš Baza.« 2 K sebi sem vzel zvesti priči, da zabeležita: duhovnika Urijá in Jeberehjájevega sina Zeharjá. 3 Odšel sem k prerokinji in spočela je ter rodila sina. Potem mi je Gospod rekel: »Njegovo ime kliči Mahér Šalál Haš Baz. 4 Kajti preden bo imel otrok spoznanje, da kliče: ›Moj oče in moja mati, ‹ bodo bogastva Damaska in plen Samarije odvzeti pred asirskim kraljem.« 5 Gospod mi je prav tako ponovno spregovoril, rekoč: 6 »Ker kakor to ljudstvo odklanja síloaške vode, ki mirno tečejo in se veselijo v Recínu in Remaljájevemu sinu, 7 zdaj torej, glej, Gospod prinaša nadnje vode iz reke, močne in številne, celó asirskega kralja in vso njegovo slavo in prestopil bo vse njegove kanale in prestopil vse njegove bregove 8 in šel bo skozi Juda, preplavil bo in šel preko, segel bo celó do vratu in razprostirajoč svoje peruti bo napolnil širino tvoje dežele, oh Emanuel.« 9 Povežite se med seboj, oh ve ljudstva in razbiti boste na koščke in pazljivo prisluhnite, vsi vi iz daljnih dežel, opašite se in zlomljeni boste na koščke, opašite se in zlomljeni boste na koščke. 10 Skupaj se posvetujte in to se bo izjalovilo, govorite besedo, pa ta ne bo obstala, kajti Bog je z nami. 11 Kajti Gospod mi je tako govoril z močno roko in me učil, da naj ne hodim po poti tega ljudstva, rekoč: 12 »Ne reci: ›Zarota, ‹ vsem tistim, ki jim bo to ljudstvo reklo: ›Zarota, ‹ niti se ne bojte njihovega strahu niti ne bodi prestrašeni. 13 Posvečujte Gospoda nad bojevniki samega in naj bo on vaš strah in naj bo on vaša groza. 14 On vam bo svetišče, toda za kamen spotike in za skalo pohujšanja obema Izraelovima hišama, za past in za zanko prebivalcem Jeruzalema. 15 Številni izmed njih se bodo spotaknili, padli, zlomljeni bodo, ujeti v zanko in zajeti. 16 Poveži pričevanje, zapečati postavo med mojimi učenci. 17 Čakal bom na Gospoda, ki svoj obraz skriva pred Jakobovo hišo in iskal ga bom. 18 Glejte, jaz in otroci, ki mi jih je dal Gospod, smo za znamenja in za čudeže v Izraelu od Gospoda nad bojevniki, ki prebiva na gori Sion. 19 Ko ti bodo rekli: »Obrni se k tem, ki imajo osebne duhove in k čarovnikom, ki čivkajo in ki mrmrajo. Mar naj ne bi ljudstvo iskalo svojega Boga? Za žive k mrtvim?« 20 K postavi in k pričevanju. Če ne govorijo glede na to besedo, je to zato, ker v njih ni svetlobe. 21 Šli bodo skozi to, silno ogorčeni in lačni. In zgodilo se bo, da ko bodo lačni, da se bodo v jezi razburili in preklinjali svojega kralja, svojega

Boga in gledali navzgor. 22 Pogledali bodo na zemljo in glej stiska in tema, temačnost tesnobe in gnani bodo v temo.

9 Kljub temu temačnost ne bo takšna, kot je bila v njenem draženju, ko je najprej blago stiskal deželo Zábulon in deželo Neftáli in jo je potem bolj boleče stiskal ob poti morja, onkraj Jordana, v poganski Galileji. 2 Ljudstvo, ki je hodilo v temi, je zagledalo veliko svetlobo. Na tiste, ki prebivajo v deželi smrtne sence, je posvetila svetloba. 3 Pomnožil si narod in nisi povečal radosti. Radostijo se pred teboj, v skladu z radostjo ob žetvi in kakor se ljudje veselijo, ko delijo plen. 4 Kajti zlomil si jarem njegovega bremena in palico njegovega ramena, palico njegovega zatiralca, kakor na dan Midjána. 5 Kajti vsaka bitka bojevnika je z zmedenim hrupom in oblekami, povaljanimi v krvi, toda ta bo z gorenjem in gorivom ognju. 6 Kajti nam je rojen otrok, nam je dan sin in oblast bo na njegovem ramenu in njegovo ime bo imenovano Čudoviti, Svetovalec, Mogočni Bog, Večni Oče, Princ miru. 7 Povečanju njegovega vladarstva in miru ne bo konca nad Davidovem prestolom in nad njegovim kraljestvom, da to odredi in da to osnuje s sodbo in s pravico od tega časa naprej, celo na veke. Gorečnost Gospoda nad bojevniki bo to izvršila. 8 Gospod je poslal besedo Jakobu in jo vžgal nad Izraelom. 9 Vse ljudstvo bo vedelo, celó Efrájim in prebivalec Samarije, ki v ponosu in arogantnosti srca govorijo: 10 »Opeke so padle, toda mi bomo gradili s klesanimi kamni. Egiptovske smokve so posekane, toda mi jih bomo zamenjali s cedrami.« 11 Zato bo Gospod zoper njega postavil Recínove nasprotnike in skupaj združil njegove sovražnike, 12 spredaj Sirce in zadaj Filistejce in Izrael bodo požrli z odprtimi usti. Zaradi vsega tega njegova jeza ni odvrnjena, temveč je njegova roka še vedno iztegnjena. 13 Kajti ljudstvo se ne obrača k tistemu, ki jih udarja niti ne iščejo Gospoda nad bojevniki. 14 Zato bo Gospod v enem dnevu iz Izraela iztrebil glavo in rep, palmovo vejo in ločje. 15 Starec in častitljiv, ta je glava, prerok pa, ki uči laži, ta je rep. 16 Kajti voditelji tega ljudstva jim povzročajo, da se motijo in tisti, ki so vodeni od njih, so uničeni. 17 Zato Gospod ne bo imel nobene radosti v njihovih mladeničih niti ne bo imel usmiljenja do njihovih sirot in vdov, kajti vsakdo je hinavec in hudodelec in vsaka usta govorijo neumnost. Zaradi vsega tega njegova jeza ni odvrnjena, temveč je njegova roka še vedno iztegnjena. 18 Kajti zlobnost gori kakor ogenj. Ta bo požrl osat in trnje in vnel gozdne goščave in vzdignili se bodo kakor vzdigovanje dima. 19 Preko besa Gospoda nad bojevniki je dežela zatemnjena in ljudstvo bo kakor gorivo ognju. Noben človek ne bo prizanesel svojemu bratu. 20 Hlastal bo na desnici in bo lačen, jedel bo na levici, pa ne bodo nasičeni. Vsak človek bo jedel meso svojega lastnega lakta: 21 Manáse Efrájima in Efrájim Manáseja in skupaj bosta zoper Juda. Zaradi vsega tega njegova jeza ni odvrnjena, temveč je njegova roka še vedno iztegnjena.

10 Gorje tistim, ki razglašajo krivične odloke in ki pišejo muko, ki so jo predpisali, 2 da odvrnejo pomoči potrebnega stran od sodbe in da odvzamejo pravico od revnega izmed mojega ljudstva, da bi bile lahko vdove njihov plen in da lahko oropajo osirotelega! 3 Kaj boste storili na dan obiskanja in v opustošenju, ki bo prišlo od daleč? H komu boste pobegnili po pomoč? In kje boste pustili svojo slavo? 4 Brez mene se bodo sklonili pod ujetniki in padli bodo pod umorjenimi. Zaradi vsega tega njegova jeza ni odvrnjena, temveč je njegova roka še vedno iztegnjena. 5 Oh Asirec, šiba moje jeze in palica v njihovi roki je moje ogorčenje. 6 Poslal ga bom zoper hinavski narod in zoper ljudstvo mojega besa mu bom dal zadolžitev, da vzame ukradeno blago, da vzame plen in da jih potepta kakor uličnо blato. 7 Vendar on ne meni tako niti njegovo srce ne misli tako, temveč je na njegovem srcu to, da uniči in iztrebi ne malo narodov. 8 Kajti on pravi: » Mar niso moji princi vsi skupaj kralji? 9 Mar ni Kalne kakor Kárkemiš? Mar ni Hamát kakor Arpád? Mar ni Samarija kakor Damask? 10 Kakor je moja roka našla kraljestva malikov in katerih rezane podobe so nadkriljevale te iz Jeruzalema in iz Samarije, 11 mar ne bom, kakor sem storil Samariji in njenim malikom, tako storil Jeruzalemu in njegovim malikom? 12 Kjerkoli se bo to pripetilo, da ko Gospod opravi svoje celotno delo na gori Sion in v Jeruzalemu, bom kaznoval sad arogantnega srca asirskega kralja in slavo njegovih vzvišenih pogledov. 13 Ker pravi: › To sem storil z močjo svoje dlani in s svojo modrostjo, ker sem razsoden. Ljudstvu sem odstranil meje in oropal njihove zaklade in kakor hraber človek ponižal prebivalce 14 in moja roka je našla kakor gnezdo bogastva ljudstev; in kakor nekdo zbira jajca, ki so ostala, sem jaz zbral vso zemljo in nikogar ni bilo, ki bi zganil perut ali odprl usta ali začivkal. 15 Mar se bo sekira bahala pred tistim, ki z njo seka? Mar se bo žaga poveličevala pred tistim, ki jo vleče? Kakor če bi se palica tresla pred tistim, ki jo vzdiguje, ali kakor če bi se palica sama vzdigovala, kakor če ne bi bila les. 16 Zato bo Gospod, Gospod nad bojevniki, med njegove rejene poslal pustost in pod njegovo slavo bo vžgal gorenje, podobno gorenju ognja. 17 Izraelova svetloba bo za ogenj in njegov Sveti za plamen in ta bo gorel in v enem dnevu bo pogoltnil njegovo trnje in njegove osate 18 in použil bo slavo njegovega gozda in njegovega rodovitnega polja, tako dušo kakor telo in oni bodo kakor kadar nosilec prapora

slabi. 19 Preostanka dreves njegovega gozda bo malo, da
jih lahko otrok zapiše. 20 Na tisti dan se bo zgodilo, da se
Izraelov ostanek in tisti, ki so pobegnili od Jakobove hiše, ne
bodo več ponovno naslanjali nanj, ki jih je udaril, temveč se
bodo v resnici naslanjali na Gospoda, Svetega Izraelovega.
21 Preostanek se bo vrnil, celó Jakobov preostanek, k
mogočnemu Bogu. 22 Kajti čeprav bo tvojega ljudstva Izraela
kakor morskega peska, se bo vendar ostanek izmed njih
vrnil. Odrejeno uničenje bo preplavljeno s pravičnostjo. 23
Kajti Gospod Bog nad bojevniki bo naredil uničenje, celo
določeno, v sredi vse dežele. 24 Zato tako govori Gospod
Bog nad bojevniki: ›Oh moje ljudstvo, ki prebivaš na Sionu,
ne boj se Asirca. Udaril te bo s palico in svojo palico bo
vzdignil zoper tebe po načinu Egipta. 25 Kajti še zelo kratek
čas in ogorčenje bo prenehalo in moja jeza v njihovem
uničenju. 26 Gospod nad bojevniki bo zanj razvnel bič, glede
na pokol Midjána, pri Orébovi skali in kakor je bila njegova
palica nad morjem, tako jo bo vzdignil po načinu Egipta.
27 Na tisti dan se bo zgodilo, da bo njegovo breme vzeto
iz tvoje rame in njegov jarem iz tvojega vratu in jarem bo
uničen zaradi maziljenja. 28 Prišel je v Ajo, prešel je do
Migróna, pri Mihmášu je shranil svoje vozove. 29 Šli so
preko prelaza. Pri Gebi so se nastanili, Rama je prestrašena,
Savlova Gíbea je zbežala. 30 Povzdigni svoj glas, oh hči
galímska. Povzroči mu, da bo ta slišan do Láješa, oh ubogi
Anatót. 31 Madménah je odstranjen, prebivalci Gebíma so
se zbrali skupaj, da pobegnejo. 32 Ta dan bo ostal pri Nobu.
Svojo roko bo stresel zoper goro hčere sionske, jeruzalemski
hrib. 33 Glej, Gospod, Gospod nad bojevniki, bo vejo obrezal
s strahoto in tisti z visoko postavo bodo posekani in ošabni
bodo ponižani. 34 Z železom bo posekal gozdne goščave in
Libanon bo padel po mogočnem.

11 Palica bo pognala iz Jesejevega debla in Poganjek
bo zrastel iz njegovih korenin 2 in Gospodov duh bo
počival nad njim, duh modrosti in razumevanja, duh nasveta
in moči, duh spoznanja in strahu Gospodovega. 3 Naredil
ga bo hitrega razumevanja v strahu Gospodovem in ne
bo sodil po pogledu svojih oči niti grajal po slišanju svojih
ušes, 4 temveč bo s pravičnostjo sodil revne in odločal z
nepristranskostjo krotkim na zemlji in zemljo bo udaril s palico
svojih ust in z dihom svojih ustnic bo pokončal zlobnega. 5
Pravičnost bo pas njegovih ledij in zvestoba pas njegovih
notranjosti. 6 Tudi volk bo prebival z jagnjetom in leopard se
bo zleknil z otrokom. Tele, mlad lev in pitanček skupaj in vodil
jih bo majhen otrok. 7 Krava in medvedka se bosta pasli,
njuni mladiči se bodo skupaj ulegli in lev bo jedel slamo kakor
vol. 8 Doječ otrok se bo igral na kobrini luknji in odstavljen
otrok bo svojo roko položil na brlog strupene kače. 9 Ne bodo
ne škodovali, ne uničevali na vsej moji sveti gori, kajti zemlja
bo polna Gospodovega spoznanja, kakor vode pokrivajo
morje. 10 Na ta dan bo Jesejeva korenina, ki bo stala kakor
zastava ljudstvu; njo bodo pogani iskali in njegov počitek
bo veličasten. 11 Na tisti dan se bo zgodilo, da bo Gospod
ponovno, drugič, naravnal svojo roko, da obnovi preostanek
svojega ljudstva, ki bo preostal od Asirije, od Egipta, od
Patrósa, od Kuša, od Eláma, od Šinárja, od Hamáta in od
morskih otokov. 12 Postavil bo zastavo za narode in zbral
Izraelove pregnance in skupaj bo zbral razkropljene od
Juda iz štirih koncev zemlje. 13 Tudi Efrájimova zavist bo
odšla in Judovi nasprotniki bodo iztrebljeni. Efrájim ne bo
zavidal Judu in Juda ne bo nadlegoval Efrájima. 14 Temveč
bodo leteli na ramenih Filistejcev proti zahodu. Skupaj bodo
oplenili tiste iz vzhoda, svojo roko bodo položili na Edóm
in Moáb in Amónovi otroci jih bodo ubogali. 15 Gospod
bo popolnoma uničil jezik egiptovskega morja in s svojim
mogočnim vetrom bo stresel svojo roko nad reko in udaril
jo bo v sedem vodotokov in ljudem omogočil, da jih bodo
prešli v sandalih. 16 Tam bo glavna cesta za preostanek
njegovega ljudstva, ki bo preostalo od Asirije, kakor je bila
za Izrael na dan, ko je prišel gor iz egiptovske dežele.

12 Na ta dan boš rekel: »Oh Gospod, hvalil te bom.
Čeprav si bil jezen name, je tvoja jeza odvrnjena in me
ti tolažiš.« 2 Glej, Bog je rešitev moje duše. Zaupal bom
in ne bom prestrašen, kajti Gospod Jahve je moja moč in
moja pesem; prav tako je postal rešitev moje duše. 3 Zatorej
boste z radostjo zajemali vodo iz vodnjakov rešitve duš. 4
Na ta dan boste rekli: »Hvalimo Gospoda, kličimo njegovo
ime, med ljudstvom razglašajmo njegova dela, omenjajmo,
da je njegovo ime povišano.« 5 Prepevajmo Gospodu, kajti
storil je odlične stvari. To je znano po vsej zemlji. 6 Zavriskaj
in zavpij, ti prebivalec Siona, kajti velik je Sveti Izraelov v
tvoji sredi.

13 Breme Babilona, ki ga je videl Izaija, Amócov sin. 2
Dvignite prapor na visoki gori, povzdignite jim glas,
mahajte z roko, da lahko vstopijo v velika vrata plemičev. 3
Svojim posvečenim sem zapovedal, zaradi moje jeze sem
poklical tudi moje mogočne, celó tiste, ki se razveseljujejo
v mojem visočanstvu. 4 Hrup množice po gorah kakor od
številnega ljudstva, bučen hrup kraljestev narodov, zbranih
skupaj. Gospod nad bojevniki pregleduje vojsko za bitko.
5 Prihajajo iz daljne dežele, od konca neba, celó Gospod
in orožja njegovega ogorčenja, da uničijo celotno deželo.
6 Tulite, kajti Gospodov dan je pri roki, ta bo prišel kakor

uničenje od Vsemogočnega. 7 Zato bodo vse roke oslabele
in srce vsakega človeka se bo stopilo 8 in bali se bodo. Ostre
bolečine in bridkosti se jih bodo polastile. V bolečinah bodo
kakor ženska, ki je v porodnih mukah. Osupli bodo drug nad
drugim, njihovi obrazi bodo kakor plameni. 9 Glej, prihaja
Gospodov dan, krut, z besom in silovito jezo, da naredi
deželo opustošeno in njene grešnike bo pokončal iz nje. 10
Kajti zvezde neba in njegova ozvezdja ne bodo dajala svoje
svetlobe. Sonce bo otemnelo v svojem vzhajanju in luna
svoji svetlobi ne bo povzročila, da sveti. 11 Zemeljski [krog]
bom kaznoval zaradi njihovega zla in zlobne zaradi njihove
krivičnosti in povzročil bom, da se aroganca ponosnih konča
in ponižal bom oholost strašnih. 12 Človeka bom naredil
dragocenejšega kakor čisto zlato, celo človeka kakor zlat
klin iz Ofírja. 13 Zato bom stresel nebo in zemlja se bo
odmaknila iz svojega mesta, v besu Gospoda nad bojevniki
in na dan njegove krute jeze. 14 In bo kakor preganjana
srna in kakor ovca, ki je nihče ne ujame. Obrnili se bodo
vsak človek k svojemu lastnemu ljudstvu in vsak bo bežal v
svojo lastno deželo. 15 Vsak, kdor je najden, bo preboden in
vsak, kdor jim je pridružen, bo padel pod mečem. 16 Tudi
njihovi otroci bodo razbiti na koščke pred njihovimi očmi,
njihove hiše bodo oplenjene in njihove žene posiljene. 17
Glej, zoper njih bom razvnel Medijce, ki se ne bodo ozirali
na srebro in glede zlata, v njem se ne bodo razveseljevali.
18 Tudi njihovi loki bodo mladeniče raztreščili na koščke in
ne bodo imeli usmiljenja do sadu maternice; njihovo oko ne
bo prizaneslo otrokom. 19 Babilon, slava kraljestev, lepota
kaldejske odličnosti, bo kakor, ko je Bog razdejal Sódomo in
Gomóro. 20 Ta ne bo nikoli naseljen niti se ne bo prebivalo v
njem od roda do roda, niti tam Arabec ne bo postavil šotora,
niti tam pastirji ne bodo postavljali svojih staj. 21 Temveč
bodo tam ležale divje puščavske živali in njihove hiše bodo
polne otožnih živih ustvarjenih bitij in sove bodo prebivale
tam in kozjenogi bodo tam plesali. 22 Divje živali z otokov
bodo klicale v njihovih zapuščenih hišah in zmaji v njihovih
prijetnih palačah in njen čas je blizu, da pride in njeni dnevi
ne bodo podaljšani.

14 Kajti Gospod bo imel usmiljenje do Jakoba in bo še
izbral Izrael in jih postavil v njihovo lastno deželo,
in tujci bodo združeni z njimi in se bodo trdno pridružili
Jakobovi hiši. 2 Ljudstvo jih bo vzelo in jih privedlo na njihov
kraj. Izraelova hiša jih bo vzela v last v Gospodovi deželi
za služabnice in pomočnice. Odvedli jih bodo ujete tisti,
katerih ujetniki so bili in vladali bodo nad svojimi zatiralci.
3 Na ta dan se bo zgodilo, ko ti bo Gospod dal počitek
pred tvojo bridkostjo, pred tvojim strahom in pred trdim
suženjstvom, s čimer si bil primoran, da služiš, 4 da boš vzel
ta pregovor zoper babilonskega kralja in rekel: »Kako je
zatiralec končal! Zlato mesto je končalo! 5 Gospod je zlomil
palico zlobnih in žezlo vladarjev. 6 Tisti, ki je v besu udaril
ljudstvo z nenehnim udarcem, tisti, ki je narodom vladal v
jezi, je preganjan in nihče ne zadržuje. 7 Celotna zemlja je
pri počitku in mirna. Oni izbruhnejo v petje. 8 Da, ciprese se
razveseljujejo ob tebi in libanonske cedre, rekoč: ›Odkar si
položen dol, noben sekalec ni prišel zoper nas.‹ 9 Pekel
od spodaj vztrepetava zaradi tebe, da te sreča ob tvojem
prihodu. Zaradi tebe razvnema mrtve, celó vse zemeljske
vodje, iz njihovih prestolov je dvignil vse kralje narodov.
(Sheol h7585) 10 Vsi ti bodo govorili in ti rekli: ›Si tudi ti postal
slaboten kakor mi? Si postal podoben nam?‹ 11 Tvoj pomp
je priveden dol h grobu in zvok tvojih lir. Ličinka se razteguje
pod teboj in ličinke te pokrivajo. (Sheol h7585) 12 Kako si padel
z neba, oh Lucifer, sin jutra! Kako si posekan na tla, ki si
narode slabil! 13 Ker si rekel v svojem srcu: ›Vzpel se bom v
nebesa, svoj prestol bom povzdignil nad Božje zvezde. Tudi
na gori skupnosti bom sedel, na obronkih severa, 14 nad
višine oblakov se bom dvignil, podoben bom Najvišjemu.‹ 15
Vendar boš priveden dol v pekel, na obronke jame. (Sheol
h7585) 16 Tisti, ki te vidijo, te bodo natančno ogledovali in
preudarjali, rekoč: ›Mar je to mož, ki je počel, da je zemlja
trepetala, ki je pretresal kraljestva, 17 ki je naredil zemeljski
[krog] kakor divjino in uničil njegova mesta, ki ni odprl hiše
svojih ujetnikov?‹ 18 Vsi kralji narodov, celó vsi izmed njih,
ležijo v slavi, vsak v svoji lastni hiši. 19 Ti pa si izvržen
iz svojega groba, kakor gnusna mladika in kakor oblačilo
tistih, ki so umorjeni, prebodeni z mečem, ki gredo dol k
jamskim kamnom, kakor truplo, pomendrano pod stopali.
20 Ne boš pridružen z njimi pri pokopu, ker si uničil svojo
deželo in umoril svoje ljudstvo. Seme hudodelcev nikoli ne
bo ugledno. 21 Pripravite pokol za njegove otroke zaradi
krivičnosti njihovih očetov, da ne vstanejo niti ne vzamejo v
last dežele niti ne napolnijo obličja zemeljskega [kroga] z
mesti. 22 Kajti dvignil se bom proti njim, ‹ govori Gospod
nad bojevniki ›in iztrebil iz Babilona ime in ostanek, sina
in nečaka, ‹ govori Gospod. 23 ›Prav tako ga bom naredil
posest za bobnarico in vodne tolmune in pometel ga bom z
metlo uničenja, ‹ govori Gospod nad bojevniki. 24 Gospod
nad bojevniki je prisegel, rekoč: ›Zagotovo, kakor sem si
zamislil, tako se bo zgodilo in kakor sem se namenil, tako bo
ostalo, 25 da bom v svoji deželi zlomil Asirca in na svojih
gorah ga bom pomendral pod stopalom. Potem bo njegov
jarem odšel od njih in njegovo breme bo odšlo iz njihovih
ramen.‹« 26 To je namen, ki je namenjen nad celotno zemljo,

in to je roka, ki je iztegnjena nad vsemi narodi. 27 Kajti Gospod nad bojevniki se je namenil in kdo bo to razveljavil? Njegova roka je iztegnjena in kdo jo bo zavrnil? 28 To breme je bilo v letu, ko je kralj Aház umrl. 29 Ne razveseli se ti, celotna Filisteja, ker je palica tistega, ki te je udaril, zlomljena, kajti iz kačje korenine bo prišla strupena kača in njen sad bo ognjena leteča kača. 30 Prvorojenec revnega bo nahranjen in pomoči potreben se bo ulegel v varnosti in z lakoto bom ubil tvojo korenino, on pa bo pokončal tvoj preostanek. 31 Tulite, oh velika vrata, jokaj, oh mesto, ti, celotna Palestina si raztopljena, kajti iz severa bo prišel dim in nihče ne bo sam v svojih določenih časih. 32 Kaj bo nekdo potem odgovoril poslancem naroda? Da je Gospod ustanovil Sion in revni izmed njegovega ljudstva bodo zaupali vanj.

15 Breme Moába. Ker je ponoči Ar Moáb opustošen in priveden v tišino, ker je ponoči Kir Moáb opustošen in priveden v tišino; 2 odšel je gor do Bajita in do Dibóna, visoka kraja, da bi jokal. Moáb bo tulil nad Nebójem in nad Médebo, na vseh njihovih glavah bo plešavost in vsaka brada bo odrezana. 3 Na njihovih ulicah se bodo opasovali z vrečevino, na vrhovih njihovih hiš in na njihovih ulicah bo vsakdo tulil, obilno jokajoč. 4 Hešbón bo vpil in Elalé. Njun glas bo slišati celó do Jahaca, zato bodo oboroženi moábski vojaki zavpili, njegovo življenje mu bo mučno. 5 Moje srce bo vpilo zaradi Moába, njegovi ubežniki bodo bežali do Coarja, telica starosti treh let, kajti ob vzpenjanju Luhíta bodo jokajoč šli gor, kajti na poti Horonájima bodo vzdignili krik pogube. 6 Kajti vode Nimríma bodo zapuščene, kajti seno je propadlo, trava je posušena, tam ni nobene zelene stvari. 7 Zato bodo obilje, ki so ga dobili in to, kar so nakopičili, odnesli proč k vrbovemu potoku. 8 Kajti vpitje je šlo naokoli Moábovih mej, njihovo tuljenje do Eglájima in njihovo tuljenje do Beêr Elíma. 9 Kajti vode Dimóna bodo polne krvi, kajti privedel bom več nad Dimón, leve nad tiste, ki pobegnejo iz Moába in nad preostanek dežele.

16 Pošljite jagnje k vladarju dežele iz Sele k divjini, h gori hčere sionske. 2 Kajti zgodilo se bo, da kakor je tavajoč ptič vržen iz gnezda, tako bodo moábske hčere pri prehodih Arnóna. 3 Posvetuj se, izvrši sodbo, svojo senco naredi kakor noč v sredi opoldneva, skrij pregnance, ne izdaj tistega, ki tava. 4 Naj moji pregnanci prebivajo s teboj, Moáb. Bodi jim skrivališče pred obličjem plenilca. Izsiljevalec je pri koncu, plenilec pojenjuje, kajti zatiralci so použiti iz dežele. 5 V usmiljenju bo prestol postavljen in sedel bo na njem v resnici, v Davidovem šotorskem svetišču, sodeč, iščoč sodbe in pospešujoč pravičnost. 6 Slišali smo o Moábovem ponosu; zelo je ponosen, celó o njegovi oholosti in njegovem ponosu in njegovem besu, toda njegove laži ne bodo takšne. 7 Zato bo Moáb tulil za Moábom, vsi bodo tulili, kajti temelji Kir Heresa bodo žalovali; zagotovo so udarjeni. 8 Kajti hešbónska polja pešajo in vino iz Sibme. Gospodarji poganov so zlomili njegove glavne sadike, prišli so celó do Jazêrja, tavali so skozi divjino. Njegovi poganjki se iztezajo, odšli so preko morja. 9 Zato bom z jokom objokoval sibmansko trto iz Jazêrja. Namakal te bom s svojimi solzami, oh Hešbón in Elaléja, zaradi vpitja za tvojimi poletnimi sadovi in ker je tvoja žetev propadla. 10 Veselje je odvzeto in radost iz obilnega polja in v vinogradih ne bo prepevanja niti ne bo vriskanja niti tam ne bo vpitja. Tlačitelji ne bodo tlačili nobenega vina v svojih stiskalnicah; njihovemu vriskanju ob trgatvi sem naredil, da odneha. 11 Zato bo moja notranjost zvenela kakor harfa za Moábom in moji notranji deli za Kir Heresom. 12 In zgodilo se bo, ko bo videno, da je Moáb izmučen na visokih krajih, da bo prišel k svojemu svetišču, da moli, toda ne bo prevladal. 13 To je beseda, ki jo je od tistega časa Gospod govoril glede Moába. 14 Toda sedaj je Gospod govoril, rekoč: »Znotraj treh let, kakor so najemnikova leta in Moábova slava bo zaničevana z vso tisto veliko množico in preostanek bo zelo majhen in slaboten.«

17 Breme Damaska: »Glej, Damask je odvzet od tega, da je mesto in bo kup razvalin. 2 Mesta Aroêrja so zapuščena. Ta bodo za trope, ki bodo legli in nihče jih ne bo strašil. 3 Trdnjava bo prav tako prenehala od Efrájima in kraljestvo od Damaska in preostanek iz Sirije. Oni bodo kakor slava Izraelovih otrok, « govori Gospod nad bojevniki. 4 »Na tisti dan se bo zgodilo, da se bo Jakobova slava stanjšala in mastnost njegovega mesa bo shujšala. 5 To bo kakor ko žanjec zbira žito in s svojim laktom žanje klasje, in to bo kakor tisti, ki zbira klasje v dolini Rafájim. 6 Vendar bodo v njem ostali paberkovalni grozdi, kakor tresenje oljke, dve ali tri jagode na vrhu najvišje veje, štiri ali pet na njenih zunanjih rodovitnih mladikah, « govori Gospod, Izraelov Bog. 7 Na tisti dan bo človek gledal k svojemu Stvarniku in njegove oči bodo imele spoštovanje do Svetega Izraelovega. 8 Ne bo gledal k oltarjem, delu svojih rok niti ne bo spoštoval tega, kar so naredili njegovi prsti ali ašer ali podob. 9 Na tisti dan bodo njegova utrjena mesta kakor zapuščena veja in najvišja mladika, ki so jo pustili zaradi Izraelovih otrok in tam bo opustošenje. 10 Ker si pozabil Boga rešitve svoje duše in se nisi spominjal skale svoje moči, zato boš sadil prijetne rastline in jih cepil s tujimi cepljenci. 11 Podnevi boš svoji rastlini naredil, da zraste in zjutraj boš svojemu semenu

naredil, da cveti, toda žetev bo kup na dan žalosti in obupne bridkosti. 12 Gorje množici številnih ljudi, ki zganjajo hrup, podoben hrupu morij in vrvežu narodov, ki delajo vrvež, podoben vrvežu mogočnih vodá! 13 Narodi bodo hiteli kakor besnenje mnogih vodá, toda Bog jih bo ukoril in pobegnili bodo daleč proč in pregnani bodo kakor pleve gora pred vetrom in kakor kotaleča se stvar pred vrtinčastim vetrom. 14 Glej, ob večernem času stiska in pred jutrom ga ni. To je delež tistih, ki nas plenijo in žreb tistih, ki nas ropajo.

18 Gorje deželi, zasenčeni s perutmi, ki je onkraj etiopskih rek, 2 ki pošilja predstavnike po morju, celo v posodah iz ločja na vodah, rekoč: »Pojdite, vi nagli poslanci, k narodu, razkropljenemu in razgaljenemu, k ljudstvu, strašnemu od njihovega začetka do zdaj; narodu razdeljenemu in pomendranemu, katerega deželo so oplenile reke! 3 Vsi vi naseljenci zemeljskega [kroga] in prebivalci na zemlji, glejte, ko dviguje zastavo na gorah in ko zatrobi na šofar, prisluhnite. 4 Kajti tako mi je rekel Gospod: ›Vzel si bom počitek in preudaril bom v svojem bivališču, kakor sončna vročina na rastlinah in kakor oblak rose v vročini žetve. 5 Kajti pred žetvijo, ko je brst popoln in kislo grozdje dozoreva v cvetu, bo z obdelovalnimi kavlji odrezal tako poganjke, kakor odvzel in odrezal mladike. 6 Skupaj bodo prepuščeni perjadi gora in zemeljskim živalim, in perjad bo na njih preživela čas žetve in vse zemeljske živali bodo prezimovale na njih. 7 V tistem času bo prineseno darilo Gospodu nad bojevniki, od ljudstva, razkropljenega in razgaljenega in od ljudstva, ki je strašno od svojega začetka do sedaj, naroda, ki je razdeljen in pomendran pod stopalom, katerega deželo so oplenile reke, do kraja imena Gospoda nad bojevniki, gore Sion.‹«

19 Breme Egipta. Glej, Gospod jaha na naglem oblaku in prišel bo v Egipt in egiptovski maliki bodo drhteli ob njegovi prisotnosti in srce Egipta se bo stopilo v njegovi sredi. 2 »Egipčane bom naravnal zoper Egipčane in bojevali se bodo vsak zoper svojega brata in vsak zoper svojega soseda, mesto zoper mesto in kraljestvo zoper kraljestvo. 3 Egiptovski duh bo odpovedal v njihovi sredi in uničil bom njihov nasvet in iskali bodo k malikom in h krotilcem in k tistim, ki imajo osebne duhove in k čarovnikom. 4 Egipčane bom predal v roko krutega gospodarja in silovit kralj bo vladal nad njimi, « govori Gospod, Gospod nad bojevniki. 5 Vode iz morja se bodo posušile in reke bodo zapuščene in posušene. 6 Reke bodo obrnili daleč proč in obrambni jarki bodo izpraznjeni ter posušeni. Trstje in rogoz bo ovenelo. 7 Papirno trstje pri potokih, pri ustju potokov in vsaka posejana stvar ob potokih bo ovenela, bo odgnana in ne bo je več. 8 Tudi ribiči bodo žalovali in vsi tisti, ki mečejo trnek v potoke, bodo žalovali in tisti, ki razširjajo mreže nad vodami, bodo pešali. 9 Poleg tega bodo zbegani tisti, ki delajo s tankim lanom in tisti, ki tkejo mreže. 10 Zlomljeni bodo v svojih namenih vsi, ki delajo zapornice in ribnike za ribe. 11 Zagotovo so princi Coana bedaki, nasvet modrih faraonovih svetovalcev je postal brutalen. Kako pravite faraonu: »Jaz sem sin modrega, sin starodavnih kraljev?« 12 Kje so tisti? Kje so tvoji modri možje? In naj ti sedaj povedo in naj vedo kaj je Gospod nad bojevniki namenil nad Egiptom. 13 Princi Coana so postali bedaki, princi Nofa so zavedeni, zapeljali so tudi Egipt, celó tiste, ki so opora njegovih rodov. 14 Gospod je v njihovo sredo pomešal sprevrženega duha in Egiptu so storili, da se moti v vsakem svojem delu, kakor se pijan mož opoteka v svojem bruhanju. 15 Niti tam ne bo nobenega dela za Egipt, ki bi ga glava ali rep, palmova veja ali ločje lahko opravili. 16 Na tisti dan bo Egipt podoben ženski in bo prestrašen in bal se bo zaradi tresenja roke Gospoda nad bojevniki, ki jo trese nad njim. 17 Judova dežela bo strahota Egiptu. Vsak, kdor jo omenja, bo v sebi prestrašen zaradi namena Gospoda nad bojevniki, ki ga je določil zoper njega. 18 Na tisti dan bo pet mest v egiptovski deželi govorilo kánaanski jezik in prisegalo pri Gospodu nad bojevniki; eno bo imenovano Mesto uničenja. 19 Na tisti dan bo tam oltar Gospodu v sredi egiptovske dežele in steber Gospodu pri njegovi meji. 20 Ta bo za znamenje in za pričevanje Gospodu nad bojevniki v egiptovski deželi, kajti klicali bodo h Gospodu zaradi zatiralcev in poslal jim bo rešitelja in mogočnega in ta jih bo osvobodil. 21 Gospod bo znan Egiptu in Egipčani bodo na tisti dan poznali Gospoda in opravljali klavno daritev in darovanje. Da, prisegali bodo prisego h Gospodu in jo izvedli. 22 Gospod bo udaril Egipt. Udaril ga bo in ozdravil in vrnili se bodo celó h Gospodu in izprošen bo od njih in jih bo ozdravil. 23 Na tisti dan bo tam glavna cesta iz Egipta v Asirijo in Asirec bo prišel v Egipt in Egipčan v Asirijo in Egipčani bodo služili z Asirci. 24 Na tisti dan bo Izrael tretji z Egiptom in Asirijo, celó blagoslov v sredi dežele, 25 ki ga bo Gospod nad bojevniki blagoslovil, rekoč: »Blagoslovljen bodi Egipt, moje ljudstvo in Asirija, delo mojih rok in Izrael, moja dediščina.«

20 V letu, ko je Tartan prišel v Ašdód (ko ga je asirski kralj Sargon poslal) in se boril zoper Ašdód in ga zavzel, 2 ob istem času je spregovoril Gospod po Izaiju, Amócovemu sinu, rekoč: »Pojdi in odveži vrečevino s svojih ledij in sezuj si čevelj s svojega stopala.« In storil je tako, hodeč nag in bos. 3 Gospod je rekel: »Podobno kot moj

služabnik Izaija tri leta hodi nag in bos za znamenje in čudo nad Egiptom in nad Etiopijo, **4** tako bo asirski kralj odvedel Egipčane ujetnike in Etiopijce ujetnike, mlade in stare, nage in bose, celo z njihovimi nepokritimi zadnjicami, v egiptovsko sramoto. **5** Bali se bodo in osramočeni bodo od Etiopije, njihovega pričakovanja in od Egipta, njihove slave. **6** Prebivalec tega otoka bo na tisti dan rekel: ›Glej, takšno je naše pričakovanje, kamor smo pobegnili po pomoč, da bi bili osvobojeni pred asirskim kraljem in kako bomo pobegnili?‹«

21 Breme puščave morja. Kakor gredo skozi vrtinčasti vetrovi na jugu, tako ta prihaja iz puščave, iz strašne dežele. **2** Mučno videnje mi je naznanjeno, zahrbtnež postopa zahrbtno in plenilec pleni. Pojdi gor, oh Elám. Oblegaj, oh Medija. Vsemu njihovemu vzdihovanju sem storil, da preneha. **3** Zato so moja ledja napolnjena z bolečino. Polastile so se me ostre bolečine kakor ostre bolečine ženske, ki je v porodnih mukah. Sklonjen sem bil ob poslušanju tega, ob gledanju tega sem bil zaprepaden. **4** Moje srce trepeta, grozljivost me je preplašila. Noč mojega užitka mi je obrnil v strah. **5** Pripravite mizo, stražite v stražnem stolpu, jejte, pijte. Vstanite, vi princi in pomazilite ščit. **6** Kajti tako mi je rekel Gospod: »Pojdi, postavi stražarja, naj razglasi, kar vidi.« **7** Ta je zagledal bojni voz z nekaj konjeniki, voz z osli in voz s kamelami in marljivo prisluhnil z mnogo pozornosti **8** ter zavpil: »Lev. ›Moj Gospod, nenehno stojim na stražnem stolpu podnevi in na svojo stražo sem postavljen cele noči **9** in glej, sem prihaja bojni voz z možmi, z nekaj konjeniki.‹« Odgovoril je in rekel: »Babilon je padel, padel je in vse rezane podobe njegovih bogov je zdrobil na tla.« **10** Oh moja mlatev in žito mojih tal. To, kar sem slišal od Gospoda nad bojevniki, Izraelovega Boga, sem vam naznanil. **11** Breme o Dumi. Kliče me iz Seírja: »Stražar, kaj je glede noči? Stražar, kaj je glede noči?« **12** Stražar je rekel: »Prihaja jutro in tudi noč. Če hočete poizvedeti, poizvejte. Vrnite se, pridite.« **13** Breme nad Arabijo. V arabskem gozdu boste prenočevale, oh ve, potujoče skupine Dedánovcev. **14** Prebivalci dežele Temá so prinesli vodo tistemu, ki je bil žejen. Tistega, ki je bežal, so prestregli s svojim kruhom. **15** Kajti pobegnili so pred meči, pred izvlečenim mečem, pred napetim lokom in pred bolečino vojne. **16** Kajti tako mi je rekel Gospod: »Znotraj leta, glede na najemnikova leta in vsa slava Kedárja bo padla. **17** Preostanek izmed števila lokostrelcev, močni možje izmed kedárskih otrok, bodo zmanjšani, « kajti Gospod, Izraelov Bog, je to govoril.

22 Breme doline videnj. Kaj te sedaj pesti, da si v celoti odšel gor k hišnim streham? **2** Ti, ki si poln razgrajanja, hrupno mesto, radostno mesto. Tvoji umorjeni možje niso umorjeni z mečem niti niso umrli v bitki. **3** Vsi tvoji vladarji so skupaj pobegnili. Zvezani so z lokostrelci. Vsi, ki so najdeni v tebi, so zvezani skupaj, ki so pobegnili od daleč. **4** Zatorej sem rekel: »Poglejte proč od mene, grenko bom jokal, ne trudite se, da bi me potolažili zaradi plenjenja hčere mojega ljudstva. **5** Kajti to je dan stiske, mendranja in zmedenosti od Gospoda Boga nad bojevniki v dolini videnja, podiranja zidov in vpitja h goram. **6** Elám je nosil tul z bojnimi vozovi mož in konjeniki in Kir je odkril ščit. **7** In zgodilo se bo, da bodo tvoje izbrane doline polne vozov in konjeniki se bodo postrojili pri velikih vratih. **8** Odkril je Judovo pokrivalo in na tisti dan si pogledal k bojni opremi gozdne hiše. **9** Videli ste tudi vrzeli Davidovega mesta, da jih je mnogo in zbrali ste skupaj vode spodnjega ribnika. **10** Prešteli ste jeruzalemske hiše in porušili hiše, da utrdite obzidje. **11** Naredili ste tudi jarek med dvema zidovoma za vodo iz starega ribnika, toda niste pogledali k njegovemu izdelovalcu niti niste imeli spoštovanja do tistega, ki ga je dolgo nazaj oblikoval. **12** Na tisti dan je Gospod Bog nad bojevniki klical k jokanju, žalovanju, k plešavosti in k opasovanju z vrečevino **13** in glej, radost in veselje, klanje volov in ubijanje ovc, žrtje mesa in pitja vina. Jejmo in pijmo, kajti jutri bomo umrli. **14** To je bilo razodeto v moja ušesa po Gospodu nad bojevniki: »Zagotovo ta krivičnost ne bo očiščena od vas, dokler ne umrete, « govori Gospod Bog nad bojevniki. **15** Tako govori Gospod Bog nad bojevniki: »Pojdi, stopi k temu zakladniku, celó k Šebnáju, ki je nad hišo in reci: **16** ›Kaj imaš tukaj? In koga imaš tukaj, da si si tukaj izklesal mavzolej kakor kdor si kleše mavzolej na višavi in ki zase vrezuje prebivališče v skali? **17** Glej, Gospod te bo odvedel proč z mogočnim ujetništvom in zagotovo te bo pokril. **18** Zagotovo se bo nasilno obrnil in te zalučal kakor žogo v veliko deželo. Tam boš umrl in tam bodo vozovi tvoje slave sramota hiši tvojega gospoda. **19** »Odgnal te bom iz tvojega položaja in iz tvojega mesta te bo zvrnil. **20** Na tisti dan se bo zgodilo, da bom poklical svojega služabnika Eljakíma, Hilkijájevega sina. **21** Oblekel ga bom s tvojim svečanim oblačilom, ga ojačal s tvojim pasom in tvojo vlado bom izročil v njegovo roko in on bo oče jeruzalemskim prebivalcem in Judovi hiši. **22** Ključ Davidove hiše bom položil na njegovo ramo; tako bo odprl in nihče ne bo zaprl; in zaprl bo in nihče ne bo odprl. **23** Pritrdil ga bom kakor žebelj na zanesljivo mesto in on bo za veličasten prestol hiši svojega očeta. **24** Nanj bodo obesili vso slavo hiše njegovega očeta, potomstvo in pregnance, vse posode majhne količine, od čašastih posod, celo do vseh posod iz usnja. **25** Na ta dan, « govori Gospod nad

bojevniki, »bo žebelj, ki je bil pritrjen na zanesljivem kraju, odstranjen, posekan in pade; in breme, ki je bilo na njem, bo odsekano, « kajti Gospod je to govoril.

23 Breme [naselbine] Tir. Tulite, ve ladje iz Taršíša, kajti ta je opustošena, tako da tam ni nobene hiše niti vhoda vanjo; od dežele Kitéjcev jim je razodeto. **2** Bodite mirni, vi prebivalci otoka, vi, ki so jih sidónski trgovci, ki prečkajo morje, na novo napolnili. **3** Ob velikih vodah je seme Šihórja, žetev reke, njeno poplačilo in ona je dobiček narodom. **4** Bodi osramočen, oh Sidón, kajti morje je spregovorilo, celó moč morja, rekoč: »Ne mučim se, niti ne rojevam otrok, niti ne negujem mladeničev, niti ne vzgajam devic. **5** Kakor ob poročilu glede Egipta, tako bodo boleče zaskrbljeni ob poročilu iz [naselbine] Tir. **6** Prepeljite se v Taršíš; tulite, vi prebivalci otoka. **7** Ali je to vaše radostno mesto, katerega starodavnost je od starodavnih dni? Njegova lastna stopala ga bodo odnesla daleč, da začasno biva. **8** Kdo je sprejel ta nasvet zoper [naselbino] Tir, obkrožujoče mesto, čigar trgovci so princi, čigar preprodajalci so častitljivi [ljudje] zemlje? **9** Gospod nad bojevniki je to namenil, da omadežuje ponos vse slave in da privede v zaničevanje vse častitljive [ljudi] zemlje. **10** Prečkaj skozi svojo deželo kakor reka, oh taršíška hči. Tam ni več nobene moči. **11** Svojo roko je iztegnil nad morje, stresel je kraljestva. Gospod je izdal zapoved zoper trgovsko mesto, da uniči njegova močna oporišča. **12** Rekel je: »Ne boš se več razveseljevala, oh ti zatirana devica, hči sidónska. Vstani, prečkaj h Kitéjcem; tudi tam ne boš imela počitka. **13** Glej, dežela Kaldejcev; tega ljudstva ni bilo, dokler ga ni Asirec osnoval za tiste, ki prebivajo v divjini. Postavili so njegove stolpe, vzdignili so njegove palače; in privedel ga je do ruševin. **14** Tulite ve ladje iz Taršíša, kajti vaša moč je opustošena. **15** Na tisti dan se bo zgodilo, da bo [naselbina] Tir pozabljena sedemdeset let, glede na dneve enega kralja. Po koncu sedemdesetih let bo [naselbina] Tir pela kakor pocestnica. **16** Vzemi harfo, pojdi okoli mesta, ti pocestnica, ki si bila pozabljena; naredi prijetno melodijo, poj mnoge pesmi, da se te bodo lahko spomnili. **17** Po koncu sedemdesetih let se bo zgodilo, da bo Gospod obiskal [naselbino] Tir in se obrnil k njenemu plačilu in zagrešila bo prešuštvovanje, z vsemi kraljestvi sveta, na obličju zemlje. **18** Njeno trgovsko blago in njena nagrada bosta sveta Gospodu. To ne bo več shranjeno niti kopičeno, kajti njen trgovski dobiček bo za tiste, ki prebivajo pred Gospodom, da bodo zadostno jedli in za trpežno oblačilo.

24 Glej, Gospod prazni zemljo in jo pustoši in jo prevrača in razpršuje njene prebivalce. **2** Zgodilo se bo, kakor z ljudstvom, tako z duhovnikom; kakor s služabnikom, tako z njegovim gospodarjem; kakor s služabnico, tako z njeno gospodarico; kakor s kupcem, tako s prodajalcem; kakor s tistim, ki posoja, tako z izposojevalcem; kakor z jemalcem obresti, tako s tistim, ki mu daje obresti. **3** Dežela bo popolnoma izpraznjena in popolnoma oplenjena, kajti Gospod je spregovoril to besedo. **4** Zemlja žaluje in bledi, zemeljski [krog] peša in bledi, ošabno ljudstvo zemlje peša. **5** Tudi zemlja je omadeževana pod njenimi prebivalci, ker so prekršili postave, spremenili odredbo, prelomili večno zavezo. **6** Zato je prekletstvo požrlo zemljo in tisti, ki prebivajo na njej, so zapuščeni. Zato so prebivalci zemlje požgani in ostalo je le malo mož. **7** Novo vino žaluje, trta peša, vsi veselo–srčni vzdihujejo. **8** Veselje bobničev pojenjuje, hrup tistih, ki se veselijo, se končuje, radost harfe pojenjuje. **9** Vina ne bodo pili s pesmijo; močna pijača bo grenka tistim, ki jo pijejo. **10** Mesto zmešnjave je zlomljeno. Vsaka hiša je zaprta, da noben človek ne more vstopiti. **11** Tam je na ulicah jokanje zaradi vina; vsa radost je otemnela, veselje dežele je odšlo. **12** V mestu je ostalo opustošenje in velika vrata so udarjena z uničenjem. **13** Ko bo tako v sredi dežele med ljudstvom, bo tam kakor otresanje oljke in kakor paberkovanje grozdov, ko je trgatev končana. **14** Povzdignili bodo svoj glas, peli bodo zaradi Gospodovega veličanstva, glasno bodo klicali od morja. **15** Zatorej proslavljajte Gospoda v ognjih, celó ime Gospoda, Izraelovega Boga, na morskih otokih. **16** Od skrajnih delov zemlje smo slišali pesmi, celó slavo k pravičnemu. Toda rekel sem: »Moja pustost, moja pustost, gorje meni! Zahrbtneži so postopali zahrbtno; da, zahrbtneži so postopali zelo zahrbtno.« **17** Strah, jama in zanka so nad teboj, oh prebivalec zemlje. **18** Zgodilo se bo, da kdor pobegne pred hrupom strahu, bo padel v jamo; in kdor prihaja gor iz srede jame, bo ujet v zanko, kajti okna od zgoraj so odprta in temelji zemlje se tresejo. **19** Zemlja je popolnoma razrušena, zemlja je čisto raztopljena, zemlja je silno premaknjena. **20** Zemlja se bo opotekala sem ter tja kakor pijanec in odstranjena bo kakor koča in njen prestopek bo težak nad njo in ta bo padla in ne bo ponovno vstala. **21** Na tisti dan se bo zgodilo, da bo Gospod kaznoval vojsko vzvišenih, ki so na višavi in zemeljske kralje na zemlji. **22** Zbrani bodo skupaj, kakor so jetniki zbrani v jami in zaprti bodo v ječi in po mnogih dneh bodo obiskani. **23** Potem bo luna zbegana in sonce osramočeno, ko bo Gospod nad bojevniki veličastno kraljeval na gori Sion in v Jeruzalemu in pred njegovimi starci.

25 Oh Gospod, ti si moj Bog; poviševal te bom, hvalil bom tvoje ime, kajti storil si čudovite stvari; tvoji nasveti od

davnine so zvestoba in resnica. 2 Kajti iz mesta si naredil kup; iz obrambnega mesta razvalino, da palača tujcev ni več mesto; ta ne bo nikoli zgrajena. 3 Zato te bo močno ljudstvo proslavljalo in mesto strašnih narodov se te bo balo. 4 Kajti bil si moč revnim, moč pomoči potrebnim v njihovi tegobi, zatočišče pred viharjem, senca pred vročino, ko je udar strahovitežev kakor vihar proti zidu. 5 Hrup tujcev boš ponižal kakor vročino na suhem kraju, celó vročino s senco oblaka; mladika strahovitežev bo ponižana. 6 Na tej gori bo Gospod nad bojevniki vsem ljudstvom pripravil praznovanje mastnih stvari, praznovanje vin na drožeh, mastnih stvari, polnih mozga, dobro prečiščenih, dolgo hranjenih vin. 7 Na tej gori bo uničil obličje zagrinjala, vrženega nad vsa ljudstva in zagrinjalo, ki je razprostrto nad vsemi narodi. 8 V zmagi bo pogoltnil smrt. Gospod Bog bo obrisal solze iz vseh obrazov in sramoto svojega ljudstva bo vzel proč iz vse zemlje, kajti Gospod je to govoril. 9 Na ta dan bo rečeno: »Glejte! To je naš Bog; čakali smo nanj in on nas bo rešil. To je Gospod; čakali smo nanj, veseli bomo in se razveseljevali v njegovi rešitvi duše.« 10 Kajti na tej gori bo počivala Gospodova roka in Moáb bo pomendran pod njim, celo kakor je slama pomendrana za gnojišče. 11 Svoje roke bo razširil v njihovi sredi, kakor kdor plava razširja svoje roke za plavanje. Njihov ponos bo ponižal skupaj s pleni njihovih rok. 12 Trdnjavo visoke utrdbe tvojega obzidja bo ponižal, nizko položil in privedel k tlom, celó k prahu.

26 Na tisti dan bo ta pesem prepevana v Judovi deželi: »Imamo močno mesto; rešitev duše bo Bog določil za zidove in branike. 2 Odprite velika vrata, da bo pravičen narod, ki varuje resnico, lahko vstopil. 3 Ohranil ga boš v popolnem miru, čigar um se zadržuje na tebi, ker on zaupa vate. 4 Zaupajte v Gospoda na veke, kajti v Gospodu Jahveju je večna moč. 5 Kajti on poniža tiste, ki prebivajo na višavi; vzvišeno mesto, polaga ga nizko, polaga ga nizko, celó k tlom; prinaša ga celo k prahu. 6 Stopalo ga bo pomendralo, celó stopalo revnega in koraki pomoči potrebnih.« 7 Pot pravičnih je poštenost. Ti, najpokončnejši, tehtaš stezo pravičnih. 8 Da, na poti tvojih sodb, oh Gospod, smo čakali nate; hrepenenje naše duše je k tvojemu imenu in k spominu nate. 9 S svojo dušo sem te želel ponoči; da, s svojim duhom znotraj sebe te bom iskal zgodaj, kajti ko so tvoje sodbe na zemlji, se bodo prebivalci zemeljskega [kroga] učili pravičnosti. 10 Naj bo naklonjenost pokazana zlobnemu, vendar se ne bo naučil pravičnosti. V deželi poštenosti bo ravnal nepravično in ne bo gledal Gospodovega veličanstva. 11 Gospod, kadar je tvoja roka dvignjena, ne bodo videli. Toda videli bodo in bodo osramočeni zaradi svoje zavisti nad ljudstvom; da, požrl jih bo ogenj tvojih sovražnikov. 12 Gospod, ti nam hočeš določiti mir, kajti naredil si tudi vsa naša dela v nas. 13 Oh Gospod, naš Bog, drugi gospodarji poleg tebe so imeli gospostvo nad nami, toda samo po tebi bomo naredili omembo tvojega imena. 14 Mrtvi so, ne bodo živeli; preminuli so, ne bodo vstali. Zato si jih obiskal, uničil in storil, da ves spomin nanje izgine. 15 Povečal si narod, oh Gospod, ti si povečal narod. Proslavljen si. Odstranil si ga daleč, k vsem koncem zemlje. 16 Gospod, v stiski so te obiskali, izlili so molitev, ko je bilo nad njimi tvoje karanje. 17 Kakor je nosečnica, ko se približuje čas njenega poroda, v bolečini in vpije v svojih ostrih bolečinah, tako smo bili mi v tvojem pogledu, oh Gospod. 18 Bili smo z otrokom, bili smo v bolečini, tako smo, kakor bi rodili veter; na zemlji nismo dosegli nobene osvoboditve; niti prebivalci zemeljskega [kroga] niso padli. 19 Tvoji mrtvi možje bodo živeli, skupaj z mojim truplom bodo vstali. Zbudite se in pojte, vi, ki prebivate v prahu, kajti tvoja rosa je kakor rosa zelišč in zemlja bo izvrgla mrtve. 20 Pridite, moje ljudstvo, vstopite v svoje sobe in zaprite svoja vrata naokoli sebe. Skrijte se, kakor bi bilo za kratek trenutek, dokler ne bo ogorčenje minilo. 21 Kajti, glejte, Gospod prihaja iz svojega kraja, da kaznuje prebivalce zemlje zaradi njihove krivičnosti. Tudi zemlja bo razkrila svojo kri in ne bo več pokrivala svojih umorjenih.

27 Na tisti dan bo Gospod s svojim bridkim, velikim in močnim mečem kaznoval leviatána in ostro kačo, celó leviatána, to sprijeno kačo in pokončal bo zmaja, ki je v morju. 2 Na tisti dan ji pojte: »Vinograd rdečega vina.« 3 Jaz, Gospod, ga varujem; vsak trenutek ga bom zalival. Da ga ne bi kdorkoli poškodoval, ga bom varoval noč in dan. 4 Razjarjenosti ni v meni. Kdo bi zoper mene v bitki postavil osat in trnje? Šel bi skoznje, skupaj bi jih požgal. 5 Ali pa naj se oprime moje moči, da lahko sklene mir z menoj in sklenil bo mir z menoj. 6 Tistim, ki pridejo iz Jakoba, bo povzročil, da se ukoreninijo. Izrael bo cvetel, brstel in obličje zemeljskega [kroga] bo napolnil s sadom. 7 Mar ga je udaril, kakor je on udaril tiste, ki so ga udarili? Mar je umorjen glede na pokol tistih, ki so umorjeni po njem? 8 Po meri, ko ta poganja naprej, boš razpravljal z njim. On ustavlja njegov oster veter na dan vzhodnika. 9 Torej s tem bo Jakobova krivičnost očiščena in to je ves sad, da odvzame njegov greh, ko vse oltarne kamne naredi kakor apnenčaste kamne, ki so raztreščeni narazen; ašere in podobe ne bodo obstale. 10 Vendar bo obrambno mesto opustelo in prebivališče zapuščeno in opuščeno kakor divjina. Tam se bo paslo

tele in tam se bo uleglo in použilo njegove mladike. 11 Ko njegove veje ovenijo, bodo odlomljene. Prišle bodo ženske in jih zažgale. Kajti to je ljudstvo brez razumevanja, zato tisti, ki jih je naredil, ne bo imel usmiljenja do njih in kdor jih je oblikoval, jim ne bo izkazal nobene naklonjenosti. 12 Na tisti dan se bo zgodilo, da bo Gospod otepal od rečnega kanala do egiptovskega vodotoka in zbrani boste drug za drugim, oh vi, Izraelovi otroci. 13 Na tisti dan se bo zgodilo, da bo zatrobljeno na velik šofar in prišli bodo, ki so bili pripravljeni, da se pogubijo v asirski deželi in [ki so bili] pregnanci v egiptovski deželi in oboževali bodo Gospoda na sveti gori pri Jeruzalemu.

28 Gorje kroni ponosa, efrájimskim pijancem, katerih veličastna lepota je odcvetena roža, ki je na čelu obilnih dolin tistih, ki so premagani z vinom. 2 Glej, Gospod ima mogočnega in močnega, ki bo kakor neurje s točo in uničujoč vihar, kakor poplava mogočnih vodá, ki preplavljajo, z roko vrgel dol k zemlji. 3 Krona ponosa, efrájimski pijanci, bodo pomendrani pod stopali. 4 Veličastna lepota, ki je na čelu obilne doline, bo veneča roža in kakor zgodnji sad pred poletjem; ko ga tisti, ki pogleda nanj, vidi, ga pojé, medtem ko je še v njegovi roki. 5 Na tisti dan bo Gospod nad bojevniki za krono slave in za diadem lepote preostanku svojega ljudstva 6 in za duha sodbe tistemu, ki sedi na sodbi in za moč tistim, ki bitko odvračajo k velikim vratom. 7 Vendar so tudi oni zašli zaradi vina in zaradi močne pijače so omahnili iz poti; duhovnik in prerok sta zašla zaradi močne pijače, pogoltnjena sta od vina, zaradi močne pijače sta omahnila iz poti; motita se v videnju, spotikata se v sodbi. 8 Kajti vse mize so polne izbljuvkov in umazanosti, tako da tam ni čistega prostora. 9 Koga bo učil spoznanja? In koga bo pripravil, da razume nauk? Tiste, ki so odstavljeni od mleka in odtegnjeni od prsi. 10 Kajti predpis mora biti na predpis, predpis na predpis; ukaz na ukaz, ukaz na ukaz; malo tukaj in malo tam, 11 kajti z jecljajočimi ustnicami in drugim jezikom bo govoril temu ljudstvu. 12 Katerim je rekel: »To je počitek, s katerim lahko izmučenemu storite, da počiva in to je osvežitev.« Vendar niso hoteli poslušati. 13 Toda Gospodova beseda jim je bila predpis na predpis, predpis na predpis; ukaz na ukaz, ukaz na ukaz; malo tukaj in malo tam; da lahko gredo, padejo vznak, se zlomijo, se ulovijo in ujamejo. 14 Zato poslušajte Gospodovo besedo, vi posmehljivci, ki vladate temu ljudstvu, ki je v Jeruzalemu. 15 Ker ste rekli: »Sklenili smo zavezo s smrtjo in s peklom smo v dogovoru. Ko bo šel skozi poplavljajoč bič, ta ne bo prišel k nam, kajti laži smo naredili za svoje zatočišče in pod neresnico smo se skrili.« (Sheol h7585) 16 Zato tako govori Gospod Bog: »Glej, na Sionu polagam za temelj kamen, preizkušen kamen, dragocen vogalni kamen, postavljen temelj. Kdor veruje, ne bo vznemirjeno hitel. 17 Tudi sodbo bom položil k merilu in pravičnost h grezilu in toča bo pomedla zatočišče laži in vode bodo preplavile skrivališče. 18 Vaša zaveza s smrtjo bo razveljavljena in vaš dogovor s peklom ne bo obstal; ko bo skozi šel preplavljajoč bič, potem boste z njim pomendrani. (Sheol h7585) 19 Od časa, ko gre ta naprej, vas bo zgrabil, kajti jutro za jutrom bo ta prehajal, podnevi in ponoči. To bo samo draženje, da razume poročilo. 20 Kajti postelja je krajša, kakor se človek lahko iztegne na njej in pokrivalo ožje, kakor se lahko zavije vanj. 21 Kajti Gospod se bo dvignil kakor na gori Peracím, ogorčen bo kakor v dolini Gibeón, da lahko opravi svoje delo, svoje čudno delo in privede, da se njegovo dejanje zgodi, njegovo čudno dejanje. 22 Zdaj torej ne bodite zasmehovalci, da ne bi vaše vezi postale močne, kajti od Gospoda Boga nad bojevniki sem slišal uničenje, celo določeno nad celotno zemljo. 23 Pazljivo prisluhnite in poslušajte moj glas, prisluhnite in poslušajte moj govor. 24 Mar orač orje ves dan, da bi sejal? Ali odpira in brana svojo zemljo? 25 Ko je njeno površino izravnal, mar ne meče naokoli pire, raztrosi kumino in meče noter glavno pšenico in določen ječmen in piriko na njihov prostor? 26 Kajti njegov Bog ga navaja k preudarnosti in ga uči. 27 Kajti pira ni mlatena z mlatilno pripravo niti kolo voza obračano nad kumino, temveč je pira otepana s palico in kumina s šibo. 28 Krušno žito je zmleto, ker ga nikoli ne bo mlatil niti lomil s kolesom svojega voza niti ga poškodoval s konjeniki. 29 Tudi to prihaja od Gospoda nad bojevniki, ki je čudovit v nasvetu in odličen v delu.

29 Gorje Ariélu, Ariélu, mestu, kjer je prebival David! Dodajte letu leto; naj ubijejo žrtve. 2 Vendar bom Ariél spravil v tegobo in tam bo potrtost in bridkost in ta mi bo kakor Ariél. 3 Utaboril se bom naokoli zoper tebe in zoper tebe bom položil obleganje z nasipom in zoper tebe bom dvignil utrdbe. 4 Ponižan boš in govoril boš iz zemlje in tvoj govor iz prahu bo znižan in tvoj glas bo kakor od nekoga, ki ima osebnega duha iz zemlje in tvoj govor bo šepetal iz prahu. 5 Poleg tega bo množica tvojih tujcev podobna drobnemu prahu in množica strahoviteżev bo kakor pleve, ki mineva. Da, to bo v trenutku, nenadoma. 6 Od Gospoda nad bojevniki boš obiskan z gromom in s potresom in z velikim hrupom, z viharjem, neurjem in plamenom požirajočega ognja. 7 Množica vseh narodov, ki se bori zoper Ariél, celo vsi, ki se borijo proti njemu in njegovemu oporišču in ki ga stiskajo, bodo kakor sanje nočnega videnja. 8 To bo torej

kakor kadar lačen človek sanja in glej, on jé; toda zbuja se, njegova duša pa je prazna. Ali kakor kadar žejen človek sanja in glej pije; toda zbudi se in glej, je oslabel, njegova duša pa ima apetit. Takšna bo množica vseh narodov, ki se borijo zoper goro Sion. **9** Ustavite se in se čudite, strmite in glejte. Pijani so, toda ne zaradi vina; omahujejo, toda ne zaradi močne pijače. **10** Kajti Gospod je na vas izlil duha globokega spanja in zaprl vaše oči. Preroke in vaše vladarje, vidce je pokril. **11** Videnje vsega vam je postalo kakor besede knjige, ki je zapečatena, ki jo ljudje izročijo nekomu, ki je učen, rekoč: ›Beri to, prosim te.‹ Ta pa pravi: ›Ne morem, kajti zapečatena je.‹ **12** In knjiga je izročena tistemu, ki ni učen, rekoč: ›Beri to, prosim te.‹ In ta pravi: ›Nisem učen.‹ **13** Zato je Gospod rekel: »Ker se mi to ljudstvo približuje s svojimi usti in me časti s svojimi ustnicami, toda svoje srce so odstranili daleč proč od mene in je njihov strah proti meni naučen s človeškimi predpisi, **14** zato, glej, nadaljeval bom, da storim čudovito delo med tem ljudstvom, celó čudovito delo in čudo, kajti modrost njihovih modrih mož bo izginila in razumevanje njihovih preudarnih mož bo skrito. **15** Gorje tistim, ki globoko iščejo, da skrijejo svoj naklep pred Gospodom in so njihova dela v temi in govorijo: »Kdo nas vidi? In kdo nas pozna?« **16** Zagotovo bo vaše sprevračanje stvari na glavo veljalo kakor lončarjevo ilo. Mar bo delo reklo o tistem, ki ga je naredil: »Ta me ni naredil?« Mar bo oblikovana stvar rekla o tistem, ki jo je oblikoval: »Ta nima razumevanja?« **17** Mar ni le še malo in Libanon bo spremenjen v rodovitno polje in rodovitno polje bo veljalo kakor gozd? **18** Na ta dan bodo gluhi slišali besede iz knjige in oči slepega bodo videle iz nejasnosti in iz teme. **19** Tudi krotki bodo povečali svojo radost v Gospodu in revni med možmi se bodo razveseljevali v Svetem Izraelovem. **20** Kajti strahovitež je priveden v nič in posmehljivec je použit in vsi tisti, ki so pozorni na krivičnost, so iztrebljeni; **21** ki človeka delajo za prestopnika zaradi besede in polagajo zanko za tistega, ki graja pri velikih vratih in pravičnega odvračajo zaradi ničnosti. **22** Zato tako govori Gospod, ki je odkupil Abrahama, glede Jakobove hiše: »Jakob sedaj ne bo osramočen niti njegov obraz sedaj ne bo obledel. **23** Temveč ko vidi svoje otroke, delo mojih rok v svoji sredi, bodo posvetili moje ime in posvetili Svetega Jakobovega in se bodo bali Izraelovega Boga. **24** Tudi tisti, ki so se motili v duhu, bodo prišli k razumevanju in tisti, ki so godrnjali, se bodo naučili nauka.

30 »Gorje upornim otrokom, « govori Gospod, »ki jemljejo nasvet, toda ne od mene in ki se pokrivajo s pokrivalom, toda ne od mojega duha, da lahko grehu dodajo greh, **2** ki hodijo, da bi šli dol v Egipt, pa niso vprašali pri mojih ustih, da se ojačajo v faraonovi moči in da zaupajo v egiptovsko senco! **3** Zato bo faraonova moč vaša sramota in zaupanje v egiptovsko senco vaša zmeda. **4** Kajti njegovi princi so bili pri Coanu in njegovi predstavniki so prišli do Hanésa. **5** Vsi so bili osramočeni od ljudstva, ki jim ni moglo koristiti niti jim biti v pomoč niti dobiček, temveč sramota in tudi graja. **6** Breme živali juga. V deželo stiske in tesnobe, od koder je prišel mlad in star lev, gad in strupena leteča kača, bodo svoja bogastva odnesli na ramenih mladih oslov in svoje zaklade na kameljih grbah k ljudstvu, ki jim ne bo koristilo. **7** Kajti Egipčani bodo pomagali v prazno in zaman, zato sem glede tega klical: ›Njihova moč mora prenehati.‹ **8** Torej pojdite, zapišite to pred njimi na tablo in zabeležite v knjigo, da bo lahko za čas, ki pride na veke vekov, **9** da je to uporno ljudstvo, lažnivi otroci, otroci, ki nočejo poslušati Gospodove postave, **10** ki vidcem pravijo: ›Ne vidite‹ in prerokom: ›Ne prerokujte nam pravilnih stvari, govorite nam laskave stvari, prerokujte prevare. **11** Spravite se iz poti, odvrnite se iz steze, Svetemu Izraelovemu naredite, da odide izpred nas.‹« **12** Zatorej tako govori Sveti Izraelov: »Ker prezirate to besedo in zaupate v zatiranje in perverznost in ostajate na njej, **13** zato vam bo ta krivičnost kakor vrzel, pripravljena, da pade, naraščajoča iz visokega obzidja, katerega zlom pride nenadoma, v trenutku. **14** Zlomil ga bo kakor lomljenje lončarjeve posode, ki je zdrobljena na koščke. Ne bo prizanesel, tako da tam, v lomljenju le-tega, ne bo najti črepinje, da bi vzel ogenj iz ognjišča ali da bi s tem zajel vodo iz vrča. **15** Kajti tako govori Gospod Bog, Sveti Izraelov: »›V vračanju in počivanju boste rešeni; v spokojnosti in zaupanju bo vaša moč, ‹ pa niste hoteli. **16** Temveč ste rekli: ›Ne, kajti bežali bomo na konjih; ‹ zatorej boste bežali. ›Jahali bomo na naglih; ‹ zato bodo tisti, ki vas preganjajo, nagli. **17** Tisoč jih bo bežalo ob graji enega; ob graji petih boste bežali, dokler ne boste ostali kakor drog na vrhu gore in kakor zastava na hribu.« **18** Zato bo Gospod čakal, da vam bo lahko milostljiv in zato bo povzdignjen, da bo lahko imel usmiljenje do vas, kajti Gospod je Bog sodbe. Blagoslovljeni so vsi tisti, ki čakajo nanj. **19** Kajti ljudstvo bo prebivalo na Sionu, pri Jeruzalemu. Ne boš več jokal. Zelo ti bo milostljiv ob glasu tvojega klica; ko ga bo zaslišal, ti bo odgovoril. **20** Čeprav ti Gospod daje kruh nadloge in vodo stiske, vendar tvoji učitelji ne bodo več odstranjeni v kot, temveč bodo tvoje oči videle tvoje učitelje **21** in tvoja ušesa bodo slišala za teboj besedo, rekoč: »To je pot, po njej hodite, « ko se obrnete k desnici in ko se obrnete k levici. **22** Omadeževali boste tudi pokrivalo svojih

rezanih podob iz srebra in ornament svojih ulitih podob iz zlata. Vrgel jih boš proč kakor menstrualno krpo; temu boš rekel: »Pojdi ven.« 23 Potem bo dal dež tvojemu semenu, da boš z njim posejal tla in kruh od donosa zemlje in to bo debelo in obilno. Na ta dan se bo tvoja živina pasla na velikih pašnikih. 24 Prav tako bodo voli in mladi osli, ki obdelujejo zemljišče, jedli čisto krmo, ki je bila prevejana z lopato in z vejálnikom. 25 Tam bodo na vsaki visoki gori in na vsakem visokem hribu reke in potoki vodá, na dan velikega pokola, ko bodo padli stolpi. 26 Poleg tega bo svetloba lune kakor svetloba sonca in svetloba sonca bo sedemkratna, kakor svetloba sedmih dni, na dan, ko Gospod obveže vrzel svojega ljudstva in ozdravi udarec njihove rane. 27 Glej, ime Gospoda prihaja od daleč, goreč z njegovo jezo in njegovo breme je težko. Njegove ustnice so polne ogorčenja in njegov jezik kakor požirajoč ogenj. 28 Njegov dih bo kakor preplavljajoč vodotok segel do sredine vratu, da narode preseje s sitom ničnosti in tam bo brzda v čeljustih ljudstva, ki jim bo povzročala, da se opotekajo. 29 Imeli boste pesem, kakor v noči, ko se praznuje sveta slovesnost; in veselje srca, kakor ko gre nekdo s piščaljo, da pride na Gospodovo goro, k Mogočnemu Izraelovemu. 30 Gospod bo svojemu veličastnemu glasu povzročil, da bo slišan in pokazal bo spuščanje svojega lakta, z ogorčenjem svoje jeze in s plamenom požirajočega ognja, z razprševanjem, neurjem in zrni toče. 31 Kajti preko Gospodovega glasu bo Asirec, ki je udaril s palico, potolčen. 32 Na vsakem kraju, kjer bo prešla osnovana palica, ki jo bo Gospod položil nanj, bo to z bobniči in harfami, in v bitkah vihtenja se bo boril z njo. 33 Kajti Tofet je odrejen od davnine; da, za kralja je pripravljen; naredil ga je globokega in velikega. Njegova grmada je ogenj in veliko lesa. Gospodov dih ga vname kakor tok žvepla.

31 Gorje tistim, ki gredo dol v Egipt po pomoč in se zanašajo na konje in zaupajo v bojne vozove, zato ker so številni in na konjenike, ker so zelo močni, toda ne gledajo k Svetemu Izraelovemu niti ne iščejo Gospoda! 2 Vendar je on tudi moder in privedel bo zlo in svojih besed ne bo poklical nazaj, temveč se bo vzdignil zoper hišo hudodelcev in zoper pomoč tistih, ki počno krivičnost. 3 Torej Egipčani so ljudje in ne Bog in njihovi konji meso in ne duh. Ko bo Gospod iztegnil svojo roko, bosta padla oba, tako tisti, ki pomaga in komur je pomagano, padla bosta in vsem skupaj bo spodletelo. 4 Kajti tako mi je govoril Gospod: »Podobno kakor lev in mlad lev rjoveta na svoj plen, ko je zoper njega sklicana množica pastirjev, se on ne bo bal njihovega glasu niti se Gospod nad bojevniki ne bo ponižal zaradi njihovega hrupa. Tako bo Gospod nad bojevniki prišel dol, da se bori za goro Sion in za njen hrib. 5 Kakor leteče ptice, tako bo Gospod nad bojevniki branil [prestolnico] Jeruzalem; z obrambo jo bo tudi osvobodil in s prehajanjem čeznjo jo bo ohranil. 6 Obrnite se k njemu, od katerega so se Izraelovi otroci globoko spuntali. 7 Kajti na ta dan bo vsak človek zavrgel svoje malike iz srebra in svoje malike iz zlata, ki so vam jih v greh naredile vaše lastne roke. 8 Takrat bo Asirec padel pod mečem, ne od mogočnega človeka; in meč, ne od zlobnega človeka, ga bo požiral. Toda pobegnil bo pred mečem in njegovi mladeniči bodo poraženi. 9 Zaradi strahu bo prešel k svojemu oporišču in njegovi princi se bodo bali zastave, « govori Gospod, čigar ogenj je na Sionu in njegova talilna peč v Jeruzalemu.

32 Glej, kralj bo kraljeval v pravičnosti in princi bodo vladali na sodbi. 2 Človek bo kakor skrivališče pred vetrom in zatočišče pred neurjem, kakor reke vodá na suhem kraju, kakor senca velike skale na izmučeni zemlji. 3 Oči tistih, ki vidijo, ne bodo zatemnjene in ušesa tistih, ki slišijo, bodo prisluhnila. 4 Tudi srce prenagljenega bo razumelo spoznanje in jezik jecljavih bo pripravljen razločno govoriti. 5 Podla oseba se ne bo več imenovala velikodušna niti [za] skopuha ne bo rečeno, da je radodaren. 6 Kajti podla oseba bo govorila podlost in srce le-te hoče početi krivičnost, da izvaja hinavščino in da izreka napačno zoper Gospoda, da izprazni dušo lačnega in pijači žejnega povzroči, da odpove. 7 Tudi orodja skopušnega so zla. On snuje zlobne naklepe, da ubogega uniči z lažnivimi besedami, celo ko pomoči potreben pravilno govori. 8 Toda velikodušen snuje velikodušne stvari in z velikodušnimi stvarmi bo obstal. 9 Vstanite, ve ženske, ki ste ošabne, prisluhnite mojemu glasu. Ve brezskrbne hčere, pazljivo prisluhnite mojemu govoru. 10 Mnogo dni in let boste zaskrbljene, ve brezskrbne ženske, kajti trgatev se bo izjalovila, obiranje ne bo prišlo. 11 Trepetajte, ve ženske, ki ste ošabne; bodite zaskrbljene, ve brezskrbne. Slecite se in se razgalite in opašite si vrečevino na svoja ledja. 12 Žalovale bodo zaradi seskov, zaradi prijetnih polj, zaradi rodovitne trte. 13 Nad deželo mojega ljudstva bo prišlo trnje in osat, da, nad vse hiše radosti v radostnem mestu, 14 ker bodo palače zapuščene, množica mesta bo opuščena, utrdbe in stolpi bodo za brloge na veke, radost divjih oslov, pašnik tropov, 15 dokler nad nas ne bo izlit duh iz višave in bo divjina rodovitno polje in rodovitno polje bo šteto za gozd. 16 Potem bo sodba prebivala v divjini in pravičnost ostane na rodovitnem polju. 17 Delo pravičnosti bo mir in učinek pravičnosti spokojnost in gotovost na veke. 18 Moje ljudstvo bo prebivalo v mirnem okolju in v zanesljivih

prebivališčih in v tihih počivališčih, 19 ko se bo usula toča, prihajajoča na gozd in bo mesto nizko, na nizkem kraju. 20 Blagoslovljeni ste vi, ki sejete poleg vseh vodá, ki tja pošiljate kopita vola in osla.

33 Gorje tebi, ki pleniš, pa nisi bil oplenjen in postopaš zahrbtno, oni pa niso zahrbtno postopali s teboj! Ko boš prenehal pleniti, potem boš oplenjen in ko boš naredil konec zahrbtnemu postopanju, potem bodo zahrbtno postopali s teboj. 2 Oh Gospod, bodi nam milostljiv, pričakovali smo te. Vsako jutro bodi njihov laket, tudi naša rešitev duše v času stiske. 3 Ob hrupu upora je ljudstvo pobegnilo, ob tvojem vzdigovanju so bili narodi razkropljeni. 4 Vaš plen bo zbran kakor zbiranje gosenice, kakor tekanje leteče kobilice sem ter tja bo on tekel nad njimi. 5 Gospod je povišan, kajti prebiva na višavi. Sion je napolnil s sodbo in pravičnostjo. 6 Modrost in spoznanje bosta stabilnost tvojih časov in moč rešitve duše. Gospodov strah je njegov zaklad. 7 Glej, njihovi hrabri bodo zunaj vreščali. Predstavniki miru bodo grenko jokali. 8 Glavne ceste ležijo zapuščene, popotnik peša. Prelomil je zavezo, preziral mesta, ne ozira se na nobenega človeka. 9 Zemlja žaluje in peša. Libanon je osramočen in posekan. Šarón je podoben divjini in Bašán ter Karmel otresata svoje sadove. 10 »Sedaj bom vstal, « govori Gospod, »sedaj bom povišan, sedaj se bom dvignil. 11 Spočeli boste pleve, rodili boste strnišče. Vaš dih vas bo pogoltnil kakor ogenj. 12 Ljudstvo bo kakor gorenje žganega apna, kakor posekano trnje bodo sežgani v ognju. 13 Prisluhnite vi, ki ste daleč proč, kaj sem storil in vi, ki ste blizu, priznajte mojo moč. 14 Grešniki na Sionu so prestrašeni, grozljivost je presenetila hinavce. Kdo izmed nas bo bival s požirajočim ognjem? Kdo izmed nas bo bival z večnimi gorenji? 15 Kdor hodi pravično in govori iskreno, kdor prezira dobiček zatiranj, ki otresa svoji roki pred tem, da bi držal podkupnine, ki si ušesa zatiska pred poslušanjem o krvi in zatiska svoje oči pred gledanjem zla; 16 ta bo prebival na višavi. Njegov prostor obrambe bodo skalna oporišča. Dan mu bo kruh, njegove vode bodo zanesljive. 17 Tvoje oči bodo videle kralja v njegovi lepoti. Gledale bodo deželo, ki je zelo daleč proč. 18 Tvoje srce bo premišljevalo strahoto. Kje je pisar? Kje je prejemnik? Kje je tisti, ki je štel stolpe? 19 Ne boš videl krutega ljudstva, ljudstva globljega govora, kakor ga lahko zaznaš, jecljajočega jezika, ki ga ne moreš razumeti. 20 Poglej na Sion, mesto naših slovesnosti. Tvoje oči bodo videle Jeruzalem, tiho prebivališče, šotor, ki ne bo porušen; niti eden izmed njegovih klinov ne bo nikoli odstranjen niti nobena izmed njegovih vrvi pretrgana. 21 Toda tam nam bo veličasten Gospod kraj širokih rek in vodotokov, kamor ne bo plula galeja z vesli niti čedna ladja ne bo plula mimo. 22 Kajti Gospod je naš sodnik, Gospod je naš zakonodajalec, Gospod je naš kralj, on nas bo rešil. 23 Tvoja ladijska oprema je odvezana; ne morejo dobro ojačati jambora, ne morejo razpeti jadra. Potem je plen velikega ukradenega blaga razdeljen; hromi pobira plen. 24 Prebivalec ne bo rekel: »Bolan sem.« Ljudstvu, ki tam prebiva, bo odpuščena njihova krivičnost.

34 Pridite bliže, vi narodi, da slišite in prisluhnite ve ljudstva. Naj zemlja sliši in vsi, ki so na njej, zemeljski [krog] in vse stvari, ki pridejo iz njega. 2 Kajti ogorčenje od Gospoda je nad vsemi narodi in njegova razjarjenost nad vsemi njihovimi vojskami. Popolnoma jih je uničil, izročil jih je v klanje. 3 Tudi njihovi umorjeni bodo vrženi ven in njihov smrad bo prišel iz njihovih trupel in gore bodo stopljene z njihovo krvjo. 4 Vse vojske neba bodo razpadle in nebo bo zvito skupaj kakor zvitek pergamenta. Vse njihove vojske bodo padle, kakor list pade s trte in kakor figa pade iz figovega drevesa. 5 Kajti moj meč bo potešen na nebu. Glejte, ta bo prišel dol nad Edóm in nad ljudstvo mojega prekletstva, k sodbi. 6 Gospodov meč je poln krvi, zamaščen s tolščo in s krvjo jagnjet in koz, s tolščo ledvic ovnov, kajti Gospod ima klavno daritev v Bocri in velik pokol v edómski deželi. 7 Samorogi bodo z njimi prišli dol in bikci z biki in njihova dežela bo namočena s krvjo in njihov prah zamaščen z mastnostjo. 8 Kajti to je dan Gospodovega maščevanja in leto povračil zaradi Sionove pravde. 9 Njegovi vodotoki bodo spremenjeni v smolo, njegov prah v žveplo in njegova dežela bo postala goreča smola. 10 Ta ne bo pogašena ne ponoči ne podnevi; njen dim se bo dvigoval na veke. Od roda do roda bo ležala opustošena; nihče ne bo šel skoznjo na veke vekov. 11 Toda kormoran in bobnarica jo bosta vzela v last; tudi sova in krokar bosta v njej prebivala. Nadnjo bo razširil vrvico zmede in kamne praznine. 12 Njene plemenite bodo poklicali h kraljestvu, toda tam ne bo nikogar in vsi njeni princi bodo nič. 13 Trnje bo pognalo v njenih palačah, koprive in trnovo grmovje v njenih trdnjavah, in ta bo prebivališče zmajem in dvor za sove. 14 Divje živali iz puščave se bodo prav tako srečale z divjimi živalmi z otoka in kozjenog bo klical svojemu tovarišu; tudi skovir bo tam počival in zase našel mesto počitka. 15 Tam si bo velika sova naredila svoje gnezdo, polegla, izvalila in [jih] zbrala pod svojo senco. Tam bodo zbrani tudi jastrebi, vsak s svojo družico. 16 Poiščite si iz Gospodove knjige in berite. Nobeden izmed teh ne bo manjkal, nobeden ne bo pogrešal svoje družice, kajti moja usta so to zapovedala in njegov duh jih je zbral. 17 Zanje je

vrgel žreb in njegova roka jim je to razdelila po vrvici. Vzeli jo bodo v last na veke, od roda do roda bodo prebivali v njej.

35 Divjina in samoten kraj bosta vesela zaradi njih in puščava se bo razveseljevala in cvetela kakor vrtnica. **2** Ta bo obilno cvetela in se razveseljevala, celo z radostjo in petjem. Dana ji bo slava Libanona, odličnost Karmela in Šaróna. Gledali bodo Gospodovo slavo in odličnost našega Boga. **3** Ojačajte šibke roke in okrepite slabotna kolena. **4** Recite tistim, ki so boječega srca: »Bodite močni, ne bojte se. Glejte, vaš Bog bo prišel z maščevanjem, celó Bog s povračilom; prišel bo in vas rešil. **5** Potem bodo oči slepega odprte in ušesa gluhega bodo odmašena. **6** Potem bo hromi človek poskakoval kakor jelen in jezik nemega bo pel, kajti v divjini bodo izbruhnile vode in vodotoki v puščavi. **7** Izsušena tla bodo postala ribnik in žejna dežela izviri vodá. V prebivališču zmajev, kjer vsak leži, bo trava s trstjem in ločjem. **8** Tam bo glavna cesta in pot in ta bo imenovana ›Pot svetosti; ‹ nečisti ne bo šel preko nje, temveč bo ta zanje same. Popotniki, čeprav bedaki, ne bodo zgrešili na njej. **9** Tam ne bo nobenega leva niti katerakoli sestradana zver ne bo šla nanjo, tam je ne bo najti; temveč bodo tam hodili odkupljeni. **10** Vrnili se bodo Gospodovi odkupljenci in prišli k Sionu s pesmimi in večno radostjo na svojih glavah. Dosegli bodo radost in veselje, bridkost in vzdihovanje pa bosta zbežala proč.

36 Pripetilo se je torej v štirinajstem letu kralja Ezekíja, da je asirski kralj Senaherib prišel gor zoper vsa obrambna Judova mesta in jih zavzel. **2** Asirski kralj je poslal Rabšakéja iz Lahíša v Jeruzalem h kralju Ezekíju z veliko vojsko. In ta se je ustavil pri kanalu gornjega ribnika, na glavni cesti pralčevega polja. **3** Potem so prišli k njemu Hilkijájev sin Eljakím, ki je bil nad hišo, pisar Šebná in Asáfov sin Joáh, letopisec. **4** Rabšaké jim je rekel: »Povejte torej Ezekíju: ›Tako govori veliki kralj, kralj Asirije: ›Kakšno zaupanje je to, v katero zaupaš?‹ **5** Jaz pravim, ti govoriš (toda to so samo prazne besede) imam nasvet in moč za vojno. Torej komu zaupaš, da si se uprl zoper mene? **6** Glej, zanašaš se na palico tega zlomljenega trsta, na Egipt, na katerega, če se človek naslanja, se bo zadrl v njegovo roko in jo prebodel. Tako je faraon, egiptovski kralj, vsem, ki zaupajo vanj. **7** Toda če mi rečeš: ›Mi zaupamo v Gospoda, svojega Boga.‹ Mar ni to tisti, katerega visoke kraje in katerega oltarje je Ezekíja odvzel ter Judu in Jeruzalemu rekel: ›Obožévali boste pred tem oltarjem?‹ **8** Zdaj torej daj jamstva, prosim te, mojemu gospodarju, asirskemu kralju, jaz pa ti bom dal dva tisoč konjev, če boš na svoji strani nanje zmožen postaviti jezdece. **9** Kako boš potem odvrnil obličje enega poveljnika, izmed najmanjših služabnikov mojega gospodarja in svoje upanje položil v Egipt zaradi bojnih vozov in konjenikov? **10** Sem mar sedaj brez Gospoda prišel gor zoper to deželo, da jo uničim? Gospod mi je rekel: ›Pojdi gor zoper to deželo in jo uniči.‹« **11** Nato so Eljakím, Šebná in Joáh rekli Rabšakéju: »Govori, prosimo te, svojim služabnikom v sirskem jeziku, kajti razumemo ga in ne govori nam v judovskem jeziku v ušesa ljudstva, ki je na obzidju.« **12** Toda Rabšaké je rekel: »Me je mar moj gospodar poslal k tvojemu gospodarju in k tebi, da ti govorim te besede? Mar me ni poslal k možem, ki sedijo na obzidju, da bodo lahko jedli svoj lastni iztrebek in z vami pili svoj lastni seč?« **13** Potem se je Rabšaké ustopil in z močnim glasom zaklical v judovskem jeziku in rekel: »Poslušajte besede velikega kralja, asirskega kralja. **14** Tako govori kralj: ›Ne dopustite, da vas Ezekíja zavede, kajti ne bo vas mogel osvoboditi. **15** Niti naj vas Ezekíja ne primora zaupati v Gospoda, rekoč: › Gospod nas bo zagotovo osvobodil, to mesto ne bo izročeno v roko asirskega kralja.‹ **16** Ne prisluhnite Ezekíju, kajti tako govori kralj Asirije: › Z darilom sklenite dogovor z menoj in pridite ven k meni in jejte vsak od svoje trte in vsak od svojega figovega drevesa in pijte vode, vsak iz svojega lastnega vodnega zbiralnika, **17** dokler ne pridem in vas ne vzamem proč v deželo, podobno vaši lastni deželi, deželo žita in vina, deželo kruha in vinogradov. **18** Pazite, da vas Ezekíja ne prepriča, rekoč: › Gospod nas bo osvobodil.‹ Mar je katerikoli izmed bogov narodov svojo deželo osvobodil iz roke asirskega kralja? **19** Kje so bogovi Hamáta in Arpáda? Kje so bogovi Sefarvájima? Mar so le-ti Samarijo osvobodili iz moje roke? **20** Kdo so tisti izmed vseh bogov teh dežel, ki so svojo deželo osvobodili iz moje roke, da bi Gospod Jeruzalem osvobodil iz moje roke?« **21** Toda molčali so in mu niso odgovorili niti besede, kajti kraljeva zapoved je bila, rekoč: »Ne odgovarjajte mu.« **22** Potem so prišli Hilkijájev sin Eljakím, ki je bil nad družino, pisar Šebná in Asáfov sin Joáh, letopisec, k Ezekíju s svojimi pretrganimi oblačili in mu povedali Rabšakéjeve besede.

37 Pripetilo se je, ko je kralj Ezekíja to slišal, da je pretrgal svoja oblačila, se pokril z vrečevino in odšel v Gospodovo hišo. **2** Poslal je Eljakíma, ki je bil nad družino, pisarja Šebná in starešine duhovnikov, pokrite z vrečevino, k preroku Izaiju, Amócovemu sinu. **3** Rekli so mu: »Tako govori Ezekíja: ›Ta dan je dan stiske, graje in bogokletja, kajti otroci so prišli do rojstva in tam ni moči za porod. **4** Morda bo Gospod, tvoj Bog, slišal besede Rabšakéja, ki ga je poslal asirski kralj, njegov gospodar, da kara živega

Boga in bo pograjal besede, ki jih je slišal Gospod, tvoj Bog. Zatorej dvigni svojo molitev za ostanek, ki je ostal.« **5** Tako so služabniki kralja Ezekíja prišli k Izaiju. **6** Izaija jim je rekel: »Tako boste rekli svojemu gospodarju: ›Tako govori Gospod: ›Ne boj se besed, ki si jih slišal, s katerimi so služabniki asirskega kralja proti meni izrekali bogokletje. **7** Glej, nanj bom poslal sunek [duha] in slišal bo govorico in se vrnil v svojo lastno deželo in povzročil mu bom, da v svoji lastni deželi pade pod mečem.‹« **8** Tako se je Rabšaké vrnil in našel asirskega kralja, vojskujočega se zoper Libno, kajti slišal je, da je odpotoval iz Lahíša. **9** Slišal je reči glede Tirháka, kralja Etiopije: »Prišel je naprej, da se vojskuje s teboj.« In ko je ta to slišal, je poslal poslance k Ezekíju, rekoč: **10** »Tako govorite Judovemu kralju Ezekíju, rekoč: ›Ne dopusti, da te tvoj Bog, v katerega zaupaš, zavede, rekoč: ›Jeruzalem ne bo izročen v roko asirskega kralja.‹ **11** Glej, slišal si, kaj so asirski kralji storili vsem deželam z njihovim popolnim uničenjem, pa boš ti osvobojen? **12** Mar so bogovi narodov osvobodili tiste, ki so jih moji očetje uničili, kakor Gozána, Harána, Recefa in otroke Edena, ki so bili v Telasárju? **13** Kje je kralj Hamáta, kralj Arpáda in kralj mesta Sefarvájima, Hene in Avája?‹« **14** Ezekíja je prejel pismo iz roke poslancev ter ga prebral in Ezekíja je odšel gor v Gospodovo hišo in ga razprostrl pred Gospodom. **15** In Ezekíja je molil h Gospodu, rekoč: **16** »Oh Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog, ki prebivaš med kerubi, ti si Bog, celó ti sam, izmed vseh kraljestev zemlje. Ti si naredil nebo in zemljo. **17** Nagni svoje uho, oh Gospod in prisluhni; odpri svoje oči, oh Gospod in glej in poslušaj vse besede Senaheriba, ki jih je poslal, da graja živega Boga. **18** Resnično, Gospod, asirski kralji so opustošili vse narode in njihove dežele **19** in njihove bogove vrgli v ogenj, kajti to niso bili bogovi, temveč delo človeških rok, les in kamen, zato so jih uničili. **20** Zdaj torej, oh Gospod, naš Bog, reši nas pred njegovo roko, da bodo vsa kraljestva zemlje lahko vedela, da si ti Gospod, celó samo ti.« **21** Potem je Izaija, Amócov sin, poslal k Ezekíju, rekoč: »Tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›Kakor si molil k meni zoper asirskega kralja Senaheriba; **22** to je beseda, ki jo je Gospod spregovoril glede njega: ›Devica, sionska hči, te je prezirala in se ti smejala do zaničevanja, jeruzalemska hči je nad teboj zmajevala z glavo. **23** Koga si grajal in proti komu si izrekal bogokletje? Zoper koga si povišal svoj glas in svoje oči povzdignil na višavo? Celó zoper Svetega Izraelovega. **24** S svojimi služabniki si grajal Gospoda in rekel: ›Z množico svojih bojnih vozov sem prišel gor do višin gora, k pobočjem Libanona in posekal bom njegove visoke cedre in izbrane ciprese in vstopil bom v višino njegove meje in gozd njegovega Karmela. **25** Kopál sem in pil vodo in s podplatom svojega stopala sem posušil vse reke obleganih krajev. **26** Mar nisi že dolgo nazaj slišal, kako sem to storil in od starodavnih časov, da sem to oblikoval? Sedaj sem privedel, da se je to zgodilo, da bi moral položiti opustela obrambna mesta v kupe ruševin. **27** Zato so bili njihovi prebivalci majhne moči, bili so zaprepadeni in zbegani. Bili so kakor trava polja in kakor zeleno zelišče, kakor trava na hišnih strehah in kakor ožgano žito, preden zraste. **28** Toda jaz poznam tvoje prebivališče, tvoje odhajanje, tvoje prihajanje in tvoj bes zoper mene. **29** Ker je tvoj bes zoper mene in je tvoj hrup prišel gor v moja ušesa, zato bom zataknil svoj kavelj v tvoj nos in svojo brzdo med tvoje ustnice in te obrnil nazaj po poti, po kateri si prišel. **30** To ti bo znamenje: › To leto boste jedli kar zraste samo od sebe in drugo leto to, kar požene od istega, v tretjem letu pa sejte, žanjite, sadite vinograde in jejte od njihovega sadu. **31** Preostanek od Judove hiše, ki je pobegnil, se bo ponovno ukoreninil navzdol in navzgor obrodil sad. **32** Kajti iz Jeruzalema bo izšel preostanek in tisti, ki pobegnejo z gore Sion. Gorečnost Gospoda nad bojevniki bo to storila.‹ **33** Zato tako govori Gospod glede asirskega kralja: ›Ta ne bo prišel v to mesto, niti tja ne bo izstrelil puščice, niti predenj ne bo prišel s ščiti, niti zoper njega ne bo nasul okopa. **34** Po poti, po kateri je prišel, po isti se bo vrnil in ne bo prišel v to mesto, ‹ govori Gospod. **35** ›Kajti jaz bom branil to mesto, da ga rešim zaradi sebe in zaradi svojega služabnika Davida.‹« **36** Potem je odšel naprej Gospodov angel in jih v taboru Asircev udaril sto petinosemdeset tisoč. Ko so zgodaj zjutraj vstali, glej, oni vsi so bili mrtva trupla. **37** Tako je asirski kralj Senaherib odpotoval, odšel, se vrnil in prebival v Ninivah. **38** Pripetilo se je, ko je oboževal v hiši svojega boga Nisróha, da sta ga njegova sinova Adraméleh in Sarécer udarila z mečem in pobegnila v deželo Armenijo in namesto njega je zakraljeval njegov sin Asarhadón.

38 V tistih dneh je bil Ezekíja na smrt bolan. Amócov sin, prerok Izaija, je prišel k njemu ter mu rekel: »Tako govori Gospod: ›Postavi svojo hišo v red, kajti umrl boš in ne živel.‹« **2** Potem je Ezekíja svoj obraz obrnil k steni, molil h Gospodu **3** in rekel: »Spomni se sedaj, oh Gospod, rotim te, kako sem hodil pred teboj v resnici in s popolnim srcem in delal to, kar je dobro v tvojem pogledu.« In Ezekíja je bridko zajokal. **4** Potem je prišla Gospodova beseda k Izaiju, rekoč: **5** »Pojdi in povej Ezekíju: ›Tako govori Gospod, Bog tvojega očeta Davida: ›Slišal sem tvojo molitev, videl sem tvoje solze. Glej, tvojim dnevom bom dodal petnajst let. **6** Tebe in

to mesto bom osvobodil iz roke asirskega kralja in jaz bom branil to mesto. 7 To ti bo znamenje od Gospoda, da bo Gospod storil to stvar, ki jo je govoril: 8 ›Glej, senco stopinj, ki se je na Aházovi sončni uri spustila, bom ponovno privedel deset stopinj nazaj.‹« Tako se je sonce vrnilo [za] deset stopinj, po stopinjah, po katerih se je spustilo. 9 Pisanje Judovega kralja Ezekíja, ko je bil bolan in je okreval od svoje bolezni: 10 »Rekel sem o preostanku svojih dni: ›Šel bom do velikih vrat groba. Prikrajšan sem preostanka svojih let.‹ (Sheol h7585) 11 Rekel sem: ›Ne bom videl Gospoda, celó Gospoda, v deželi živih. Ne bom več gledal človeka s prebivalci sveta. 12 Moja starost je odšla in od mene je odstranjena kakor pastirski šotor. Kakor tkalec sem odrezal svoje življenje. Odrezal me bo z mučno boleznijo. Od dneva, celo do noči boš naredil moj konec. 13 Štel sem do jutra, da bo, tako kakor lev, zlomil vse moje kosti. Od dneva, celó do noči boš iz mene naredil konec. 14 Kakor žerjav ali lastovka, tako sem žvrgolel. Žaloval sem kakor golobica. Moje oči pešajo z gledanjem navzgor. Oh Gospod, zatiran sem, zavzemi se zame. 15 Kaj naj rečem? On mi je tako govoril in sam je to storil. Vsa svoja leta bom mirno hodil v grenkobi svoje duše. 16 Oh Gospod, po teh stvareh ljudje živijo in v vseh teh stvareh je življenje mojega duha. Tako me boš obnovil in me pripravil, da živim. 17 Glej, za mir sem imel veliko grenkobo, toda ti si v ljubezni do moje duše le-to osvobodil iz jame izprijenosti, kajti vse moje grehe si vrgel za svoj hrbet. 18 Kajti grob te ne more hvaliti, smrt te ne more proslavljati. Tisti, ki gredo dol v jamo, ne morejo upati na tvojo resnico. (Sheol h7585) 19 Živeči, živeči, ta te bo hvalil, kakor danes počnem jaz. Oče bo otrokom dal spoznati tvojo resnico. 20 Gospod je bil pripravljen, da me reši. Zato bomo peli moje pesmi, na glasbila na strune, vse dni našega življenja v hiši Gospodovi.‹« 21 Kajti Izaija je rekel: »Naj vzamejo kepo fig in jo položijo za pomirjevalo na vnetje in okreval bo.« 22 Ezekíja je tudi rekel: »Kaj je znamenje, da bom šel gor, h Gospodovi hiši?«

39 Ob tistem času je babilonski kralj Merodáh Baladán poslal Ezekíju pisma in darilo, kajti slišal je, da je bil bolan in je okreval. 2 Ezekíja jih je bil vesel in jim razkazal hišo svojih dragocenih stvari: srebro, zlato, dišave, dragoceno mazilo in vso hišo svoje orožarne in vsega, kar se je našlo v njegovih zakladnicah. Ničesar ni bilo v njegovi hiši niti v vsem njegovem gospostvu, česar jim Ezekíja ni razkazal. 3 Potem je prerok Izaija prišel h kralju Ezekíju in mu rekel: »Kaj so rekli ti možje? In od kod so prišli k tebi?« Ezekíja je rekel: »K meni so prišli iz daljne dežele, celó iz Babilona.« 4 Potem je rekel: »Kaj so videli v tvoji hiši?« Ezekíja je odgovoril: »Videli so vse, kar je v moji hiši. Ničesar ni med mojimi zakladi, česar jim ne bi pokazal.« 5 Potem Izaija reče Ezekíju: »Poslušaj besedo Gospoda nad bojevniki: 6 ›Glej, prihajajo dnevi, da bo vse, kar je v tvoji hiši in to, kar so tvoji očetje prihranili v shrambi do tega dne, odneseno v Babilon. Nič ne bo ostalo, ‹ govori Gospod. 7 ›In izmed tvojih sinov, ki bodo izšli iz tebe, ki jih boš zaplodil, jih bodo odvedli proč in bodo evnuhi v palači babilonskega kralja.‹« 8 Potem je Ezekíja rekel Izaiju: »Dobra je Gospodova beseda, ki si jo povedal.« Poleg tega je rekel: »Kajti mir in resnica bosta v mojih dneh.«

40 »Tolažite, tolažite moje ljudstvo, « govori vaš Bog. 2 »Govorite tolažilno [prestolnici] Jeruzalem in kličite k njej, da je njeno bojevanje dovršeno, da je njena krivičnost odpuščena, kajti iz Gospodove roke je prejela dvojno za vse svoje grehe.« 3 Glas tistega, ki vpije v divjini: »Pripravite Gospodovo pot, v puščavi izravnajte glavno cesto za našega Boga. 4 Vsaka dolina naj bo povišana in vsaka gora in hrib naj bosta znižana in skrivljeno naj bo izravnano in gorski grebeni ravnina 5 in Gospodova slava se bo razodela in vse meso jo bo hkrati videlo, kajti Gospodova usta so to govorila.« 6 Glas je rekel: »Vpij.« Rekel je: »Kaj naj vpijem?« »Vse meso je trava in vsa njegova ljubkost je kakor cvetica polja. 7 Trava se suši, cvet veni, ker nanjo piha Gospodov duh. Zagotovo je ljudstvo trava. 8 Trava se suši, cvet veni, toda beseda našega Boga bo obstala na veke.« 9 Oh Sion, ki prinašaš dobre novice, pojdi gor na visoko goro. Oh Jeruzalem, ki prinašaš dobre novice, povzdigni svoj glas z močjo. Povzdigni ga, ne boj se, govóri Judovim mestom: »Glejte, vaš Bog!« 10 Glejte, Gospod Bog bo prišel z močno roko in njegov laket bo vladal zanj. Glejte, njegova nagrada je z njim in njegovo delo pred njim. 11 Svoj trop bo pasel kakor pastir. Jagnjeta bo zbral s svojim laktom in jih nosil v svojem naročju in nežno vodil tiste, ki so z mladiči. 12 Kdo je izmeril vode z dlanjo svoje roke, s pednjem premeril nebo, doumel prah zemlje po meri in odtehtal gore na vagah in hribe na tehtnici? 13 Kdo je usmerjal Gospodovega Duha ali je bil njegov svetovalec in ga učil? 14 S kom se je posvetoval in kdo ga je poučeval in ga učil na stezi sodbe in ga učil spoznanja in mu pokazal pot razumevanja? 15 Glej, narodi so kakor kapljica iz vedra in šteti so kakor majhen prah na tehtnici. Glej, otoke dviguje kakor zelo majhno stvar. 16 Libanon ni zadosten za gorenje niti njegove živali ne zadoščajo za žgalno daritev. 17 Vsi narodi pred njim so kakor nič in zanj so vsi šteti manj kot nič in ničnost. 18 Komu hočete potem primerjati Boga? Ali kakšno podobnost hočete primerjati k njemu? 19 Delavec tali rezano podobo, zlatar jo

prevleče z zlatom in uliva srebrne verižice. 20 Kdor je tako obubožan, da nima daritve, izbira drevo, ki ne bo trohnelo, zanj išče spretnega delavca, da pripravi rezano podobo, ki ne bo omajana. 21 Mar niste vedeli? Mar niste slišali? Mar vam ni bilo to povedano od začetka? Mar niste razumeli od temeljev zemlje? 22 On je, ki sedi nad zemeljskim krogom, njegovi prebivalci pa so kakor kobilice, ki razprostira nebesa kakor zaveso in jih razširja kakor šotor za prebivanje v njem, 23 ki prince daje v nič, sodnike zemlje dela kakor ničnost. 24 Da, ne bodo posajeni, da, ne bodo posejani. Da, njihova klada se ne bo zakoreninila v zemlji in nanje bo tudi pihal in se bodo izsušili in vrtinčast veter jih bo odnesel kakor slamo. 25 »H komu me boste potem primerjali ali [komu] bom enak?« govori Sveti. 26 Povzdignite svoje oči na visoko in glejte, kdo je ustvaril te stvari, ki njihovo vojsko vodi ven po številu. Vse jih kliče po imenih z veličino svoje moči, ker je močan v moči; niti ena ne manjka. 27 Zakaj praviš, oh Jakob in govoriš, oh Izrael: »Moja pot je skrita pred Gospodom in moja sodba je šla mimo mojega Boga? 28 Mar nisi spoznal? Mar nisi slišal, da večen Bog, Gospod, Stvarnik koncev zemlje, ne slabi niti ni izmučen? Njegovega razumevanja ni možno preiskati. 29 Silo daje slabotnim in tistim, ki nimajo moči, povečuje moč. 30 Celo mladostniki bodo oslabeli in bodo izmučeni in mladeniči bodo popolnoma padli, 31 toda tisti, ki čakajo na Gospoda, bodo obnavljali svojo moč, vzpenjali se bodo s perutmi kakor orli, tekli bodo in ne bodo izmučeni in hodili bodo in ne oslabeli.

41 Molčite pred menoj, oh otoki in naj ljudstvo obnavlja svojo moč. Naj pridejo bliže, potem jim pustite govoriti. Pridimo blizu skupaj k sodbi. 2 Kdo je dvignil pravičnega človeka od vzhoda in ga poklical k svojemu stopalu, dal predenj narode in ga naredil, [da] vlada nad kralji? Izročil jih je kakor prah njegovemu meču in kakor slamo gnano k njegovemu loku. 3 Zasledoval jih je in varno prešel; celó po poti, [po] kateri [še] ni šel s svojimi stopali. 4 Kdo je delal in to storil, kličoč rodove od začetka? Jaz, Gospod, prvi in s poslednjimi; jaz sem ta. 5 Otoki so to videli in se bali; konci zemlje so bili prestrašeni, se približali in prišli. 6 Pomagali so vsak svojemu sosedu in vsak je svojemu bratu rekel: »Bodi odločnega poguma.« 7 Tako je tesar hrabril zlatarja in kdor gladi s kladivom, tistega, ki udarja nakovalo, rekoč: »Ta je pripravljen za spajanje« in ga pritrdil z žeblji, da ta ne bi bil premaknjen. 8 Toda ti, Izrael, si moj služabnik, Jakob, ki sem ga izbral, seme Abrahama, mojega prijatelja. 9 Ti, ki sem te vzel od koncev zemlje in te poklical od njihovih glavnih mož in ti rekel: »Ti si moj služabnik, izbral sem te in te nisem zavrgel. 10 Ne boj se, kajti jaz sem s teboj. Ne bodi potrt, kajti jaz sem tvoj Bog. Okrepil te bom, da, jaz ti bom pomagal, da, podpiral te bom z desnico svoje pravičnosti. 11 Glej, vsi tisti, ki so bili ogorčeni zoper tebe, bodo osramočeni in zbegani. Oni bodo kakor nič in tisti, ki se prepirajo s teboj, bodo propadli. 12 Iskal jih boš in jih ne boš našel, celó tiste, ki so se pričkali s teboj. Tisti, ki se vojskujejo zoper tebe, bodo kakor nič in kakor stvar ničnosti. 13 Kajti jaz, Gospod, tvoj Bog, bom držal tvojo desnico, rekoč ti: »Ne boj se, jaz ti bom pomagal.« 14 Ne boj se, ti ličinka Jakob in vi, Izraelovi možje, pomagal ti bom, govori Gospod in tvoj odkupitelj, Sveti Izraelov. 15 Glej, naredil te bom [za] novo ostro mlatilno pripravo z zobmi. Mlatil boš gore, jih razdrobil in hribe boš naredil kakor pleve. 16 Vejál jih boš in veter jih bo odnesel proč in vrtinčast veter jih bo razkropil, ti pa se boš razveseljeval v Gospodu in slavil boš v Svetem Izraelovem. 17 Kadar ubogi in pomoči potrebni iščejo vode in je tam ni in njihov jezik odpoveduje zaradi žeje, jih bom jaz, Gospod, uslišal in jaz, Izraelov Bog, jih ne bom zapustil. 18 Odprl bom reke na visokih krajih in studence v sredi dolin. Divjino bom spremenil [v] vodni ribnik in suho deželo [v] izvire voda. 19 V divjini bom zasadil cedro, akacijevo drevo, mirto in olivno drevo; v puščavi bom skupaj posadil cipreso, bor in pušpan, 20 da bodo lahko videli, spoznali, preudarili in skupaj razumeli, da je to storila Gospodova roka in Sveti Izraelov je to ustvaril. 21 Prinesite svojo pravdo, ‹ govori Gospod; ›prinesite naprej svoje močne razloge, govori Kralj Jakobov. 22 Naj jih prinesejo naprej in nam pokažejo kaj se bo zgodilo. Naj nam pokažejo prejšnje stvari, kakršne so, da jih lahko preudarimo in spoznamo njihov zadnji konec; ali nam oznanite stvari, ki pridejo. 23 Pokažite stvari, ki bodo odslej, da bomo lahko vedeli, da ste vi bogovi. Da, delajte dobro ali delajte zlo, da bomo lahko zaprepadeni in to skupaj gledali. 24 Glejte, vi ste od ničnosti in vaše delo je ničevo; ogabnost je, kdor vas izbere. 25 Dvignil sem nekoga iz severa in bo prišel. Od sončnega vzhoda bo klical moje ime in prišel bo nad prince kakor nad malto in kakor lončar gnete ilo. 26 Kdo je razglasil od začetka, da bi mi lahko vedeli? In poprej, da bi lahko rekli: » On je pravičen?« Da, tam ni nikogar, ki kaže; da, tam ni nikogar, ki razglaša; da, tam ni nikogar, ki sliši vaše besede. 27 Prvi bo rekel Sionu: »Poglej, poglej jih.« In Jeruzalemu bom dal nekoga, ki prinaša dobre novice. 28 Kajti gledal sem in tam ni bilo človeka, celo med njimi in tam ni bilo svetovalca, da bi lahko, ko sem jih povprašal, odgovoril besedo. 29 Glej, vsi so ničnost, njihova dela so nič. Njihove ulite podobe so veter in zmešnjava.

42 Glej, moj služabnik, ki ga podpiram; moj izvoljeni, v katerem se moja duša razveseljuje; svojega duha sem

položil nanj. Oznanil bo sodbo poganom. 2 Ne bo vpil, niti povzdignil [glasu], niti svojemu glasu ne bo povzročil, da bi bil slišan na ulici. 3 Poškodovanega trsta ne bo zlomil in kadečega stenja ne bo ugasnil. Sodbo bo privedel k resnici. 4 Ne bo opešal niti ne bo izgubil poguma, dokler ne postavi sodbe na zemlji in otoki bodo čakali na njegovo postavo. 5 Tako govori Gospod Bog, ki je ustvaril nebesa in jih razpel; ki je razprostrl zemljo in to, kar prihaja iz nje; on, ki daje dih ljudstvu na njej in duha tem, ki hodijo po njej: 6 »Jaz, Gospod, sem te poklical v pravičnosti in držal bom tvojo roko in te varoval in dam te za zavezo ljudstvu, za svetlobo poganom, 7 da odpreš slepe oči, da privedeš jetnike iz ječe in te, ki sedijo v temi, ven iz jetnišnice. 8 Jaz sem Gospod. To je moje ime in svoje slave ne bom dal drugemu niti svoje hvale rezanim podobam. 9 Glej, prejšnje stvari so se zgodile in razglašam nove stvari. Preden vzbrstijo ti povem o njih.« 10 Zapojte Gospodu novo pesem in njegovo hvalo s konca zemlje, vi, ki greste dol do morja in vse, kar je v njem, otoki in njegovi prebivalci. 11 Naj divjina in njena mesta dvignejo svoj glas, vasi, ki jih naseljuje Kedár. Naj skalni prebivalci pojejo, naj zavpijejo z vrhov gora. 12 Naj dajo slavo Gospodu in razglašajo njegovo hvalo na otokih. 13 Gospod bo šel naprej kakor mogočen mož, ljubosumnost bo razvnel kakor bojevnik. Vpil bo, da, rjovel, prevladal bo zoper svoje sovražnike. 14 »Dolgo časa sem zadrževal svoj mir, bil sem tiho in se zadrževal. Sedaj [pa] bom vpil kakor ženska v porodnih mukah; hkrati bom uničil in požrl. 15 Opustošil bom gore in hribe in posušil vsa njihova zelišča in reke bom naredil otoke in posušil bom ribnike. 16 Privedel bom slepe po poti, ki je niso poznali, vodil jih bom po stezah, ki jih niso poznali. Temo pred njimi bom naredil svetlobo in skrivljene stvari ravne. Te stvari jim bom storil in ne bom jih zapustil. 17 Obrnjeni bodo nazaj, silno bodo osramočeni tisti, ki zaupajo v rezane podobe, ki ulitim podobam pravijo: ›Vi ste naši bogovi.‹ 18 Poslušajte, vi gluhi, in glejte, vi slepi, da boste lahko videli. 19 Kdo je slep, razen mojega služabnika? Ali gluh kakor moj poslanec, ki sem ga poslal? Kdo je slep, kakor kdor je popoln in slep kakor Gospodov služabnik? 20 Gleda mnoge stvari, toda ti jih ne obeležuješ; odpira ušesa, toda on ne sliši. 21 Gospod je zelo zadovoljen zaradi svoje pravičnosti; poveličeval bo postavo in jo naredil častitljivo. 22 Toda to je ljudstvo, oropano in oplenjeno; vsi izmed njih so ujeti v luknje in skriti v jetnišnicah. Za plen so in nihče ne osvobaja; za ukradeno blago in nihče ne reče: ›Povrni.‹ 23 Kdo izmed vas bo temu pazljivo prisluhnil? Kdo bo prisluhnil in slišal za čas, ki pride? 24 Kdo je Jakoba izročil v plen in Izraela roparjem? Mar ne Gospod, on, zoper katerega smo grešili? Kajti niso želeli hoditi po njegovih poteh niti niso bili poslušni njegovi postavi. 25 Zato je nanj izlil razjarjenost svoje jeze in moč bitke. To ga je vžgalo vsenaokoli, vendar ni vedel. To ga je žgalo, vendar si tega ni vzel k srcu.«

43 Toda sedaj tako govori Gospod, ki te je ustvaril, oh Jakob in tisti, ki te je oblikoval, oh Izrael: »Ne boj se, kajti odkupil sem te, poklical sem te s tvojim imenom, moj si. 2 Ko hodiš skozi vode, bom s teboj in skozi reke, te ne bodo preplavile. Ko hodiš skozi ogenj, ne boš ožgan niti se plamen ne bo vnel na tebi. 3 Kajti jaz sem Gospod, tvoj Bog, Sveti Izraelov, tvoj Odrešenik. Egipt sem dal za tvojo odkupnino, Etiopijo in Sebo zate. 4 Ker si bil dragocen v mojem pogledu, bil si častitljiv in jaz sem te ljubil. Zato bom zate dal ljudi in ljudstva za tvoje življenje. 5 Ne boj se, kajti jaz sem s teboj. Tvoje seme bom privedel od vzhoda in te zbral od zahoda. 6 Severu bom rekel: ›Izroči‹ in jugu: ›Ne zadržuj.‹ Moje sinove privedi od daleč in moje hčere od koncev zemlje, 7 celó vsakega, ki je klican z mojim imenom, kajti jaz sem ga ustvaril za svojo slavo, jaz sem ga oblikoval; da, jaz sem ga naredil. 8 Privedi slepo ljudstvo, ki ima oči in gluhe, ki imajo ušesa. 9 Naj bodo vsi narodi zbrani skupaj in naj bo ljudstvo zbrano. Kdo izmed njih lahko to razglasi in nam pokaže prejšnje stvari? Naj privedejo naprej svoje priče, da bodo lahko opravičeni. Ali naj slišijo in rečejo: › To je resnica.‹ 10 Vi ste moje priče, ‹ govori Gospod in moj služabnik, ki sem ga izbral, da me boste lahko poznali in mi verjeli in razumeli, da jaz sem ta. Pred menoj ni bil oblikovan noben Bog niti ne bo za menoj. 11 Jaz, celó jaz sem Gospod in poleg mene ni rešitelja. 12 Razglasil sem, rešil in pokazal, ko med vami ni bilo nobenega tujega boga. Zato ste vi moje priče, ‹ govori Gospod, ›da jaz sem Bog. 13 Da, preden je bil dan, jaz sem in nobenega ni, ki lahko osvobodi iz moje roke. Delal bom in kdo bo to dopustil?‹ 14 Tako govori Gospod, vaš odkupitelj, Sveti Izraelov: ›Zaradi vas sem poslal v Babilon in ponižal vse njihove plemiče in Kaldejce, katerih vpitje je na ladjah. 15 Jaz sem Gospod, vaš Sveti, stvarnik Izraela, vaš Kralj.‹ 16 Tako govori Gospod, ki dela pot v morju in stezo v mogočnih vodah, 17 ki privede naprej bojni voz in konja, vojsko in moč; skupaj se bodo ulegli, ne bodo vstali. Izumrli so, pogašeni so kakor predivo. 18 Ne spominjajte se prejšnjih stvari niti ne preudarjajte stvari od davnine. 19 Glejte, storil bom novo stvar. Sedaj bo ta vzbrstela; mar tega ne boste spoznali? Naredil bom celo pot v divjini in reke v puščavi. 20 Divja žival polja me bo spoštovala, zmaji in sove, ker dam vode v divjino in reke v puščavo, da dam piti svojemu ljudstvu, svojim izbranim. 21 To ljudstvo sem oblikoval zase, naznanjali bodo mojo hvalo. 22 Toda ti nisi klical k meni, oh Jakob, temveč

si se me naveličal, oh Izrael. 23 Nisi mi privedel majhne živine od svojih žgalnih daritev niti me nisi častil s svojimi klavnimi daritvami. Nisem ti storil, da služiš z daritvijo niti te nisem mučil s kadilom. 24 Z denarjem mi nisi kupil nobenega sladkornega trsta niti me nisi nasičeval s tolščo svojih klavnih daritev, temveč si me s svojimi grehi primoral, da služim; izmučil si me s svojimi krivičnostmi. 25 Jaz, celó jaz, sem tisti, ki zaradi sebe izbrisujem tvoje prestopke in se ne bom spominjal tvojih grehov. 26 Spomni me, skupaj se pravdajva. Ti razglasi, da boš lahko opravičen. 27 Tvoj prvi oče je grešil in tvoji učitelji so se pregrešili zoper mene. 28 Zato sem oskrunil prince svetišča in dal Jakoba v prekletstvo in Izraela v graje.

44 Vendar sedaj poslušaj, oh Jakob, moj služabnik in Izrael, ki sem ga izbral: 2 »Tako govori Gospod, ki te je naredil in te oblikoval iz maternice, ki ti bo pomagal: ›Ne boj se, oh Jakob, moj služabnik in ti Ješurún, ki sem ga izbral. 3 Kajti vodo bom izlil na tistega, ki je žejen in poplave na suha tla. Svojega duha bom izlil na tvoje seme in svoj blagoslov na tvoje potomstvo. 4 Pognali bodo kakor med travo, kakor vrbe ob vodnih tokovih. 5 Nekdo bo rekel: ›Jaz sem Gospodov, ‹ drugi se bo imenoval po Jakobovem imenu, drugi se bo s svojo roko podpisal Gospodu in se poimenoval po imenu Izrael. 6 Tako govori Gospod, Izraelov Kralj in njegov odkupitelj, Gospod nad bojevniki: ›Jaz sem prvi in jaz sem zadnji in poleg mene ni Boga. 7 Kdo bo klical kakor jaz in bo to razglasil in bo to uredil zame, odkar sem določil starodavno ljudstvo? Stvari, ki prihajajo in bodo prišle, naj jim jih oni pokažejo. 8 Ne bojte se niti ne bodite prestrašeni. Mar ti nisem povedal od tistega časa in ti to razglasil? Vi ste celo moje priče. Mar je Bog razen mene? Da, tam ni Boga, jaz ne poznam nobenega. 9 Tisti, ki delajo rezano podobo, so vsi izmed njih ničnost in njihove izvrstne stvari ne bodo koristile in oni so svoje lastne priče; ne vidijo niti ne vedo, da bi jih bilo sram. 10 Kdo je oblikoval boga ali ulil rezano podobo, ki ni koristna za nič? 11 Glej, vsi njegovi tovariši bodo osramočeni in delavci, oni so izmed ljudi. Naj bodo vsi zbrani skupaj, naj vstanejo; vendar se bodo bali in skupaj bodo osramočeni. 12 Kovač s kleščami dela tako v oglju, kakor ga oblikuje s kladivi in ga izdeluje z močjo svojih laktov. Da, lačen je in njegova moč peša. Ne pije vode in je slaboten. 13 Lesorezec izteza svoje merilo, označuje s črtalom, oblikuje z dleti in ga začrtuje s šestilom in ga dela po podobi človeka, glede na človeško lepoto, da bi ta lahko ostal v hiši. 14 Poseka si cedre in jemlje cipreso in hrast, ki si jih je okrepil med gozdnimi drevesi, zasadi veliki jesen in dež ga neguje. 15 Potem bo to za človeka, da zakuri, kajti vzel bo od tega in se ogrel; da, to vžge in speče kruh; da, naredi boga in ga obožuje; izdela rezano podobo in pada dol k njej. 16 Del od tega zakuri v ognju, z delom od tega jé meso, speče pečenko in je nasičen. Da, ogreje se in reče: ›Aha, topel sem, videl sem ogenj.‹ 17 Od preostanka pa si izdela boga, celó svojo rezano podobo, pada dol k njej in jo obožuje in moli k njej ter pravi: ›Osvobodi me, kajti ti si moj bog.‹ 18 Niso spoznali niti razumeli, kajti zaprl je njihove oči, da ne morejo videti in njihova srca, da ne morejo razumeti. 19 In nihče ne preudari v svojem srcu niti tam ni spoznanja niti razumevanja, da reče: ›Del tega sem spekel v ognju; da, na njegovi žerjavici sem spekel tudi kruh, spekel sem meso in ga pojedel in njegov preostanek bom naredil [za] ogabnost? Ali bom padal dol k štoru? 20 Hrani se s pepelom, zavedeno srce ga je obrnilo vstran, da ne more osvoboditi svoje duše niti reči: › Mar ni laž v moji desnici?‹ 21 Spomni se tega, oh Jakob in Izrael, kajti ti si moj služabnik. Jaz sem te oblikoval, ti si moj služabnik. Oh Izrael, ne bom te pozabil. 22 Tvoje prestopke sem izbrisal kakor gost oblak in kakor oblak tvoje grehe. Vrni se k meni, kajti jaz sem te odkupil. 23 Pojte, oh ve nebesa, kajti Gospod je to storil. Vpijte globočine zemlje. Izbruhnite v petje, ve gore, oh gozd in vsako drevo v njem, kajti Gospod je odkupil Jakoba in se proslavil v Izraelu. 24 Tako govori Gospod, tvoj odkupitelj in on, ki te je oblikoval iz maternice, jaz sem Gospod, ki delam vse stvari, ki sam razprostiram nebo, ki sam na široko razširjam zemljo; 25 ki onemogočam simbole lažnivcev in vedeževalce delam besne; ki modre može obračam nazaj in njihovo znanje delam nespametno; 26 ki potrjujem besedo svojega služabnika in izvajam nasvet svojih poslancev; ki [prestolnici] Jeruzalemu pravim: ›Naseljena boš‹ in Judovim mestom: ›Zgrajena boste‹ in jaz bom vzdignil njihove razpadle kraje. 27 Ki pravim globini: ›Bodi suha‹ in posušil bom tvoje reke; 28 ki pravim o Kiru: › On je moj pastir‹ in izvršil bo vse moje zadovoljstvo. Celo Jeruzalemu govorim: ›Zgrajen boš; ‹ in templju: ›Tvoj temelj bo položen.‹«

45 Tako govori Gospod svojemu maziljencu Kiru, čigar desnico sem prijel, da bi pred njim podjarmil narode in odpasal bom ledja kraljev, da pred njim odprem dvoje opuščenih velikih vrat in velika vrata ne bodo zaprta: 2 »Jaz bom šel pred teboj in naredil skrivljene kraje ravne, bronasta velika vrata bom razbil na koščke in železne zapahe presekal na dvoje. 3 Dal ti bom zaklade teme in skrita bogastva skrivnih krajev, da boš lahko vedel, da sem jaz, Gospod, ki te kličem s tvojim imenom, Izraelov Bog. 4 Zaradi Jakoba, mojega služabnika in Izraela, mojega izvoljenega, sem te celó poklical po tvojem imenu. Imenoval sem te, čeprav

me nisi poznal. 5 Jaz sem Gospod in nobenega drugega ni, ni Boga poleg mene. Opasal sem te, čeprav me nisi poznal, 6 da bi lahko vedeli od sončnega vzhoda in od zahoda, da ni nikogar poleg mene. Jaz sem Gospod in nobenega drugega ni. 7 Jaz oblikujem svetlobo in ustvarjam temo, sklepam mir in ustvarjam zlo. Jaz, Gospod, delam vse te stvari. 8 Kapljajte, ve nebesa od zgoraj in naj nebo izlije pravičnost. Naj se zemlja odpre in naj rodi rešitev duš in naj skupaj požene pravičnost; jaz, Gospod, sem to ustvaril. 9 Gorje tistemu, ki se prepira s svojim Stvarnikom! Naj se črepinja prička s črepinjami zemlje. Mar bo ilo reklo tistemu, ki ga oblikuje: »Kaj delaš?« Ali tvoje delo: »On nima rok?« 10 Gorje tistemu, ki pravi svojemu očetu: »Čemu si zaplodil?« Ali ženski: »Kaj si rodila?« 11 Tako govori Gospod, Sveti Izraelov in njegov Stvarnik: »Vprašajte me o stvareh, ki pridejo, glede mojih sinov in glede dela mojih rok mi zapovejte. 12 Naredil sem zemljo in na njej ustvaril človeka. Jaz, celó moje roke so razprostrle nebo in zapovedal sem vsej njegovi vojski. 13 Dvignil sem ga v pravičnosti in jaz bom usmerjal vse njegove poti. Zgradil bo moje mesto in izpustil bo moje ujetnike, ne za ceno niti [ne za] nagrado, « govori Gospod nad bojevniki. 14 Tako govori Gospod: »Trud Egipta in trgovanje Etiopije in Sabejcev, postavnih mož, bo prišlo k tebi in oni bodo tvoji. Prišli bodo za teboj, v verigah bodo prišli in padli dol k tebi, ponižno te bodo prosili, rekoč: ›Zagotovo je Bog v tebi in tam ni nikogar drugega, tam ni Boga.‹ 15 Resnično, ti si Bog, ki samega sebe skrivaš, oh Izraelov Bog, Odrešenik. 16 Osramočeni bodo in tudi zbegani, vsi izmed njih. Skupaj bodo šli v zmešnjavo, ki so izdelovalci malikov. 17 Toda Izrael bo rešen v Gospodu z večno rešitvijo duš. Ne boste osramočeni niti zbegani, od veka do veka. 18 Kajti tako govori Gospod, ki je ustvaril nebo; sam Bog, ki je oblikoval zemljo in jo naredil, osnoval jo je, ni je ustvaril zaman, oblikoval jo je, da bi bila naseljena. Jaz sem Gospod in nobenega drugega ni. 19 Nisem govoril na skrivnem, na temnem kraju zemlje. Jakobovemu semenu nisem rekel: ›Zaman me iščite.‹ Jaz, Gospod, govorim pravičnost, razglašam stvari, ki so pravilne. 20 Zberite se in pridite, približajte se skupaj, vi, ki ste pobegnili narodom. Nimajo spoznanja, ki postavljajo les svojih rezanih podob in molijo k bogu, ki ne more rešiti. 21 Povejte in privedite jih blizu; da, naj se skupaj posvetujejo. Kdo je to razglasil od starodavnega časa? Kdo je to povedal od tistega časa? Mar nisem jaz, Gospod? In nobenega drugega Boga ni poleg mene, pravičnega Boga in Odrešenika, nobenega ni poleg mene. 22 Poglejte k meni in bodite rešeni, vsi konci zemlje, kajti jaz sem Bog in nobenega drugega ni. 23 Prisegel sem sam pri sebi, beseda je izšla iz mojih ust v pravičnosti in se ne bo vrnila: ›Da se bo k meni priklonilo vsako koleno, vsak jezik bo prisegel.‹ 24 Zagotovo bo nekdo rekel: ›V Gospodu imam pravičnost in moč.‹ Celó k njemu bodo prišli ljudje in vsi tisti, ki so ogorčeni zoper njega, bodo osramočeni. 25 V Gospodu bo vse seme Izraela opravičeno in bo slavilo.

46 Bel se je upognil dol, Nebó se sklanja, njihovi maliki so bili na živalih in na živini. Vaši vozovi so bili težko obloženi, breme so vsaki izmučeni živini. 2 Sklonili so se, skupaj so se upognili, niso mogli osvoboditi bremena, temveč so sami šli v ujetništvo. 3 Prisluhnite mi, oh hiša Jakobova in ves ostanek Izraelove hiše, ki vas nosim od trebuha, ki ste nošeni od maternice. 4 Celó do vaše visoke starosti jaz sem in celó do osivelih las vas bom prenašal. Jaz sem naredil, jaz bom vzdignil, celó jaz bom nosil in vas osvobodil. 5 S kom me boste primerjali in me naredili enakega in me primerjali, da bi bila lahko podobna? 6 Iz torbe iztresajo zlato in na tehtnici tehtajo srebro in najemajo zlatarja in ta ga naredi boga. Padajo dol, da, obožujejo. 7 Vzdignejo ga na ramo, prenašajo ga in ga postavljajo na njegov prostor in ta stoji, iz svojega prostora se ne bo odstranil. Da, nekdo bo vpil k njemu, vendar mu ne more odgovoriti niti ga rešiti iz njegove stiske. 8 Spomnite se tega in bodite možje. Ponovno premislite, oh vi, prestopniki. 9 Spominjajte se prejšnjih stvari od davnine, kajti jaz sem Bog in ni nikogar drugega, jaz sem Bog in nobenega ni podobnega meni, 10 konec razglašam od začetka in od starodavnih časov stvari, ki še niso storjene, rekoč: ›Moj nasvet bo obstal in storil bom vse, kar mi ugaja. 11 Ptico roparico kličem od vzhoda, moža, ki izvršuje mojo namero iz daljne dežele. Da, jaz sem to govoril, jaz bom tudi privedel, da se zgodi, to sem namenil in to bom tudi storil. 12 Prisluhnite mi, vi arogantni, ki ste daleč od pravičnosti, 13 svojo pravičnost privedem blizu; ta ne bo daleč stran in moja rešitev duš ne bo mudila. Rešitev duš bom postavil na Sion zaradi Izraela, svoje slave.

47 Pridi dol in se usedi v prah, oh devica, hči babilonska. Sedi na tla; ni prestola, oh hči Kaldejcev, kajti ne boš več imenovana nežna in prefinjena. 2 Vzemi mlinske kamne in melji moko. Odkrij svoja zagrinjala, razgali nogo, odkrij stegno, prebredi reke. 3 Tvoja nagota bo odkrita, da, tvoja sramota bo vidna. Maščeval se bom in ne bom te srečal kakor človek. 4 Glede našega odkupitelja, Gospod nad bojevniki je njegovo ime, Sveti Izraelov. 5 Sedi tiho in pojdi v temo, oh hči Kaldejcev, kajti ne boš več imenovana: ›Gospa kraljestev.‹ 6 Ogorčen sem bil nad svojim ljudstvom, umazal sem svojo dediščino in jih predal v tvojo roko. Nobenega

usmiljenja jim nisi pokazala, na starce si zelo težko položila svoj jarem. 7 In ti praviš: ›Jaz bom gospa na veke.‹ Tako, da si teh stvari nisi vzela k srcu niti se nisi spomnila zadnjega konca tega. 8 Zato poslušaj sedaj to, ti, ki si predana užitkom, ki brezskrbno prebivaš, ki v svojem srcu praviš: ›Jaz sem in nihče drug poleg mene; ne bom sedela kakor vdova niti ne bom poznala izgube otrok.‹ 9 Toda ti dve stvari bosta prišli k tebi v trenutku, v enem dnevu, izguba otrok in vdovstvo. Nadte bodo prišli v svoji popolnosti zaradi množice tvojih čarodejstev in zaradi silnega obilja tvojih izrekanj urokov. 10 Kajti zaupala si v svojo zlobnost. Rekla si: ›Nihče me ne vidi.‹ Tvoja modrost in tvoje znanje te je sprevrglo in v svojem srcu si rekla: ›Jaz sem in nihče drug poleg mene.‹ 11 Zato bo nadte prišlo zlo; ne boš vedela od kod vstaja in nate bo padla vragolija; ne boš je sposobna odložiti in opustošenje bo nenadoma prišlo nadte, ki ga ne boš poznala. 12 Postavi se sedaj s svojimi izrekanji urokov in z množico svojih čarodejstev, s katerimi si se trudila od svoje mladosti, če ti bo to lahko koristilo, če boš lahko prevladala. 13 Izmučena si v množici svojih nasvetov. Naj sedaj astrologi, zvezdogledi in mesečni napovedovalci vstanejo in te rešijo pred temi stvarmi, ki bodo prišle nadte. 14 Glej, so kakor strnišče, ogenj jih bo sežgal, ne bodo se osvobodili iz oblasti plamena. Tam ne bo žerjavice, da bi se ob njej ogreli niti ognja, da bi pred njim sedeli. 15 Takšni ti bodo tisti, s katerimi si se trudila, celó tvoji trgovci od tvoje mladosti. Tavali bodo vsakdo k svoji četrti, nihče te ne bo rešil.

48 Poslušajte to, oh hiša Jakobova, ki ste imenovani z imenom Izrael in ste izšli iz Judovih vodá, ki prisegate pri Gospodovem imenu in omenjate Izraelovega Boga, vendar ne v resnici niti ne v pravičnosti. 2 Kajti imenujejo se po svetem mestu in se naslanjajo na Izraelovega Boga; Gospod nad bojevniki je njegovo ime. 3 Razglasil sem prejšnje stvari od začetka in izšle so iz mojih ust in pokazal sem jih; nenadoma sem jih naredil in zgodile so se. 4 Ker sem vedel, da si trdovratna in je tvoj vrat železna kita in tvoja obrv bron, 5 sem ti to celo od začetka razglasil; preden se je zgodilo, sem ti to pokazal, da ne bi rekla: ›Moj malik jih je naredil, moja rezana podoba in moja ulita podoba jim je zapovedala.‹ 6 Slišal si, videl si vse to in ali ne boš tega razglasil? Od tega časa sem ti pokazal nove stvari, celo skrite stvari in ti jih nisi poznal. 7 Sedaj so ustvarjene in ne od začetka; celo pred dnevom, ko jih nisi slišal, da ne bi rekel: »Glej, poznal sem jih.« 8 Da, ne slišiš; da, ne poznaš; da, od tistega časa, ko tvoje uho ni bilo odprto, kajti vedel sem, da boš postopal zelo zahrbtno in si bil od maternice imenovan prestopnik. 9 Zaradi svojega imena bom odložil svojo jezo in zaradi svoje hvale se bom zadržal, da te ne odsekam. 10 Glej, prečistil sem te, toda ne s srebrom; izbral sem te v talilni peči stiske. 11 Zaradi sebe, celó zaradi sebe, bom to storil, kajti kako bi bilo moje ime umazano? In svoje slave ne bom dal drugemu. 12 Prisluhni mi, oh Jakob in Izrael, moj poklicani; jaz sem; jaz sem prvi, jaz sem tudi zadnji. 13 Moja roka je tudi položila temelj zemlji in moja desnica je razpela nebo. Ko kličem k njima, skupaj vstaneta. 14 Vsi vi, zberite se in poslušajte; kdo izmed njih je razglasil te stvari? Gospod ga je ljubil. Storil bo, kar mu ugaja nad Babilonom in njegov laket bo na Kaldejcih. 15 Jaz, celó jaz, sem govoril. Da, poklical sem ga. Privedel sem ga in svojo pot bo naredil uspešno. 16 Pridite blizu k meni, poslušajte to; od začetka nisem govoril na skrivnem; od časa, ko je to bilo, tam jaz sem. In sedaj me je poslal Gospod Bog in njegov Duh.« 17 Tako govori Gospod, tvoj Odkupitelj, Sveti Izraelov: »Jaz sem Gospod, tvoj Bog, ki te učim, da boš imel koristi, ki te vodim po poti, po kateri naj bi šel. 18 Oh, da bi prisluhnil mojim zapovedim! Potem bi bil tvoj mir kakor reka in tvoja pravičnost kakor morski valovi. 19 Tudi tvojega semena bi bilo kakor peska in potomstvo tvoje notranjosti podobno njegovemu gramozu; njegovo ime ne bi bilo odrezano niti uničeno izpred mene. 20 Pojdite naprej iz Babilona, pobegnite od Kaldejcev, z glasom petja razglasite, povejte to, izustite to celó do konca zemlje. Recite: › Gospod je odkupil svojega služabnika Jakoba.‹ 21 Niso bili žejni, ko jih je vodil skozi puščave. Zanje je vodam veleval, da tečejo iz skale. Razklal je tudi skalo in iz nje so pridrle vode. 22 Tam ni miru, « govori Gospod, »zlobnemu.«

49 Poslušajte me, oh otoki in prisluhnite, ve ljudstva od daleč. Gospod me je poklical iz maternice, od notranjosti moje matere je naredil omembo mojega imena. 2 Moja usta je naredil kakor oster meč; v senco svoje roke me je skril in me naredil zglajeno puščico; v svojem tulu me je skril 3 in mi rekel: »Ti si moj služabnik, oh Izrael, v katerem bom proslavljen.« 4 Potem sem rekel: »V prazno sem se trudil, svojo moč sem porabil zaman in v prazno. Vendar je zagotovo moja sodba z Gospodom in moje delo z mojim Bogom.« 5 »In sedaj, « govori Gospod, ki me je oblikoval od maternice, da bi bil njegov služabnik, da Jakoba ponovno privedem k njemu: »Čeprav Izrael ne bi bil zbran, bom vendar veličasten v Gospodovih očeh in moj Bog bo moja moč.« 6 Rekel je: »To je lahka stvar, da bi bil moj služabnik, da vzdigneš Jakobove rodove in da obnoviš Izraelove ohranjene. Prav tako te bom dal za svetlobo poganom, da boš lahko moja rešitev duš do konca zemlje. 7 Tako govori Gospod, Izraelov Odkupitelj in njegov

Sveti tistemu, ki ga človek prezira, tistemu, ki ga narod zaničuje, služabniku vladarjev: ›Kralji bodo videli in vstali, tudi princi bodo oboževali zaradi Gospoda, ki je zvest in Svetega Izraelovega in on bo izbral tebe.‹« **8** Tako govori Gospod: »Ob sprejemljivem času sem te uslišal in na dan rešitve duše sem ti pomagal in ohranil te bom in te dal za zavezo ljudstvu, da povzdigneš deželo, da povzročiš, da podedujejo zapuščene dediščine, **9** da boš lahko ujetnikom rekel: ›Pojdite naprej; ‹ tistim, ki so v temi: ›Pokažite se.‹ Pasli bodo po poteh in njihovi pašniki bodo na vseh visokih krajih. **10** Ne bodo niti lačni niti žejni, niti jih ne bosta udarila, niti vročina, niti sonce, kajti on, ki ima usmiljenje do njih, jih bo vodil, celo pri vodnih izvirih jih bo usmerjal. **11** Vse svoje gore bom naredil pot in moje glavne ceste bodo povišane. **12** Glej, ti bodo prišli od daleč in glej, ti od severa in od zahoda in ti iz dežele Siním.« **13** Prepevaj, oh nebo in bodi radostna, oh zemlja in izbruhnite v petje, oh gore. Kajti Gospod je potolažil svoje ljudstvo in usmiljen bo do svojih trpečih. **14** Toda Sion je rekel: » Gospod me je zapustil in moj Gospod me je pozabil.« **15** Mar lahko ženska pozabi svojega doječega otroka, da ne bi imela sočutja do sina svoje maternice? Da, one lahko pozabijo, vendar jaz ne bom pozabil tebe. **16** Glej, vrezal sem te na dlani svojih rok, tvoja obzidja so nenehno pred menoj. **17** Tvoji otroci se bodo podvizali, tvoji uničevalci in tisti, ki so te naredili opustošeno, bodo šli od tebe. **18** Dvigni svoje oči naokoli in poglej. Vsi ti se zbirajo skupaj in prihajajo k tebi. Kakor jaz živim, ‹ govori Gospod, ›zanesljivo se boš oblekla z njimi vsemi, kakor z ornamentom in si jih privezala nase, kakor stori nevesta. **19** Kajti tvoji opustošeni in tvoji zapuščeni kraji in dežela tvojega uničenja bo sedaj torej preozka zaradi prebivalcev in tisti, ki so te pogoltnili, bodo daleč proč. **20** Otroci, ki jih boš imela, potem ko si izgubila druge, bodo v tvoja ušesa ponovno govorili: ›Kraj je preozek zame. Daj mi prostor, da bom lahko prebival.‹ **21** Potem boš v svojem srcu rekla: ›Kdo mi je te rodil, glede na to, da sem izgubila svoje otroke in sem zapuščena, ujetnica in se selim sem ter tja? In kdo je te vzgojil? Glej, sama sem ostala, kje so bili tile?‹« **22** Tako govori Gospod Bog: »Glej, svojo roko bom dvignil k poganom in svoj prapor postavil k ljudstvu in tvoje sinove bodo privedli na njihovih rokah in tvoje hčere bodo nošene na njihovih ramah. **23** Kralji bodo tvoji negovalni očetje in njihove kraljice tvoje negovalne matere. S svojim obrazom se bodo priklonili k tebi proti zemlji in lizali prah tvojih stopal in vedela boš, da jaz sem Gospod, kajti tisti, ki čakajo name, ne bodo osramočeni. **24** Mar bo plen vzet od mogočnega, mar bo pravično ujetništvo osvobojeno?« **25** Toda tako govori Gospod: »Celo ujetniki mogočnega bodo odvzeti in plen strašnega bo osvobojen, kajti jaz se bom spoprijel s tistim, ki se spoprijema s teboj in jaz bom rešil tvoje otroke. **26** Z njihovim lastnim mesom bom hranil tiste, ki te zatirajo in pijani bodo s svojo lastno krvjo kakor s sladkim vinom in vse meso bo vedelo, da jaz sem Gospod, tvoj Odrešenik in tvoj Odkupitelj, Mogočni Jakobov.‹«

50 Tako govori Gospod: »Kje je ločitveni list vaše matere, ki sem jo odslovil? Ali kateri izmed mojih upnikov je ta, h kateremu sem vas prodal? Glejte, zaradi svojih krivičnosti ste se sami prodali in zaradi vaših prestopkov je vaša mati odslovljena. **2** Zakaj ni bilo človeka, ko sem prišel? Ko sem klical ni bilo nobenega, da odgovori? Mar je moja roka precej skrajšana, da ne more odkupiti? Mar nimam moči, da osvobodim? Glejte, ob svoji graji posušim morje, reke naredim za divjino. Njihove ribe zaudarjajo, ker tam ni vode in poginjajo zaradi žeje. **3** Jaz obláčim nebo s črnino in vrečevino delam [za] njihovo pokrivalo. **4** Gospod Bog mi je dal jezik učenega, da bi vedel kako ob pravem času govoriti besedo tistemu, ki je izmučen. Zbuja [me] jutro za jutrom, on zbuja moje uho, da slišim kakor učeni. **5** Gospod Bog mi je odprl moje uho in nisem bil uporen, niti se nisem odvrnil nazaj. **6** Svoj hrbet sem dal tistim, ki so me udarjali in svoja lica tistim, ki so mi pulili brado. Svojega obraza nisem skril pred sramoto in pljuvanjem. **7** Kajti Gospod Bog mi bo pomagal, zato ne bom zbegan. Zato sem svoj obraz naravnal kakor kremen in vem, da ne bom osramočen. **8** Blizu je ta, ki me opravičuje. Kdo se bo spoprijel z menoj? Stopiva skupaj. Kdo je moj nasprotnik? Naj pride bliže k meni. **9** Glej, Gospod Bog mi bo pomagal; kdo je tisti, ki me bo obsojal? Glej, vsi se bodo postarali kakor obleka, molj jih bo požrl. **10** Kdo je med vami, ki se boji Gospoda, ki uboga glas svojega služabnika, ki hodi v temi in nima svetlobe? Naj zaupa v Gospodovo ime in se naslanja na svojega Boga. **11** Glejte, vsi vi, ki prižigate ogenj, ki se naokrog obdajate z iskrami. Hodite v svetlobi svojega ognja in v iskrah, ki ste jih vžgali. To boste imeli od moje roke; ulegli se boste v bridkosti.

51 Prisluhnite mi, vi, ki sledite pravičnosti, vi, ki iščete Gospoda. Glejte na skalo, iz katere ste izklesani in k luknji jame, iz katere ste izkopani. **2** Poglejte na Abrahama, svojega očeta in na Saro, ki vas je rodila. Kajti poklical sem ga samega, ga blagoslovil in namnožil. **3** Kajti Gospod bo tolažil Sion, tolažil bo vse njegove opustošene kraje in njegovo divjino bo naredil podobno Edenu in njegovo puščavo podobno Gospodovemu vrtu. V njem bo najti radost

in veselje, zahvaljevanje in glas melodije. 4 Prisluhni mi, moje ljudstvo; pazljivo mi prisluhni, oh moj narod. Kajti postava bo izšla od mene in svojo sodbo bom naredil, da počiva za svetlobo ljudstvu. 5 Moja pravičnost je blizu, moja rešitev duš je odšla naprej in moji lakti bodo sodili ljudstvo; otoki bodo čakali name in v moj laket bodo zaupali. 6 Povzdignite svoje oči k nebu in poglejte dol na zemljo spodaj, kajti nebo bo izginilo proč kakor dim in zemlja se bo postarala kakor obleka in tisti, ki prebivajo na njej, bodo umrli na podoben način, toda moja rešitev duš bo večna in moja pravičnost ne bo odpravljena. 7 Prisluhnite mi vi, ki poznate pravičnost, ljudstvo, v čigar srcu je moja postava. Ne bojte se graje ljudi niti ne bodite prestrašeni ob njihovih zasramovanjih. 8 Kajti molj jih bo pojedel kakor obleko in ličinka jih bo pojedla kakor volno, toda moja pravičnost bo na veke in moja rešitev duš od roda do roda. 9 Zbudi se, zbudi se, nadeni si moč, oh Gospodov laket. Zbudi se kakor v starodavnih dneh in rodovih od davnine. Mar nisi ti tisti, ki je posekal Rahaba in ranil zmaja? 10 Mar nisi ti tisti, ki je osušil morje, vode velike globine, ki je globine morja spremenil v pot za odkupljene, da so prešli? 11 Zato se bodo Gospodovi odkupljenci vrnili in s petjem prišli na Sion in večna radost bo na njihovi glavi. Dosegli bodo veselje in radost, bridkost in žalovanje pa bosta pobegnila. 12 Jaz, celó jaz sem ta, ki vas tolaži. Kdo si ti, da bi se bal človeka, ki bo umrl in človeškega sina, ki bo narejen kot trava, 13 pozabljaš pa Gospoda, svojega stvarnika, ki je razprostrl nebo in položil temelje zemlji in si se nenehno vsak dan bal zaradi razjarjenosti zatiralca, kakor če bi bil ta pripravljen, da uniči? In kje je zatiralčeva razjarjenost? 14 Ujeti popotnik hiti, da bi bil lahko izpuščen in da ne bi umrl v jami niti da njegovega kruha ne bi zmanjkalo. 15 Toda jaz sem Gospod, tvoj Bog, ki je razdelil morje, katerega valovi rjovijo: » Gospod nad bojevniki je njegovo ime.« 16 Svoje besede sem položil v tvoja usta in te zakril v senco svoje roke, da lahko zasadim nebo in položim temelje zemlji in rečem Sionu: ›Ti si moje ljudstvo.‹ 17 Zbudi se, zbudi se, vstani, oh [prestolnica] Jeruzalem, ki si pila pri Gospodovi roki čašo njegove razjarjenosti. Pila si droži iz čaše trepetanja in jih posrebala. 18 Nikogar ni, da jo usmerja med vsemi sinovi, ki jih je rodila niti ni nikogar izmed njenih sinov, ki jih je vzgojila, da jo prime za roko. 19 Ti dve stvari sta prišli nadte; komu bo žal zate? Opustošenje, poguba, lakota in meč. Po kom te bom potolažil? 20 Tvoji sinovi so oslabeli, ležijo na vrhu vseh ulic, kakor divji bik v mreži. Polni so Gospodove razjarjenosti, graje tvojega Boga. 21 Zato poslušaj sedaj to, ti trpeča in pijana, toda ne z vinom. 22 Tako govori tvoj Gospod, Gospod in tvoj Bog, ki se poteguje za stvar svojega ljudstva: »Glej, iz tvoje roke sem vzel čašo trepetanja, celó droži iz čaše svoje razjarjenosti. Ne boš je več ponovno pila, 23 temveč jo bom položil v roko tistih, ki te stiskajo, ki so tvoji duši rekli: ›Skloni se, da lahko gremo preko‹ in svoje telo si položila kakor tla in kakor ulico tistim, ki so šli preko.

52 Prebudi se, prebudi se, nadeni svojo moč, oh Sion, nadeni svoje krasne obleke, oh [prestolnica] Jeruzalem, sveto mesto, kajti odslej vate ne bo več vstopil neobrezani in nečisti. 2 Otresi si prah, vstani in usedi se, oh [prestolnica] Jeruzalem, odveži si vezi iz svojega vratu, oh ujeta hči sionska. 3 Kajti tako govori Gospod: ›Prodali ste se za nič in odkupljeni boste brez denarja.‹ 4 Kajti tako govori Gospod Bog: ›Moje ljudstvo je poprej šlo dol v Egipt, da začasno prebiva tam in Asirec jih je zatiral brez vzroka. 5 Sedaj torej, kaj imam tukaj, ‹ govori Gospod, ›da je moje ljudstvo vzeto proč za nič? Tisti, ki vladajo nad njimi, jim povzročajo, da tulijo, ‹ govori Gospod ›in moje ime je nenehno vsak dan preklinjano. 6 Zato bo moje ljudstvo spoznalo moje ime, zato bodo na tisti dan vedeli, da jaz sem tisti, ki govori. Glejte, jaz sem. 7 Kako lepa so na gorah stopala tistega, ki prinaša dobre novice, ki objavlja mir, ki prinaša dobre novice o dobrem, ki objavlja rešitev duš, ki Sionu pravi: ›Tvoj Bog kraljuje!‹ 8 Tvoji stražarji bodo povzdignili glas, z glasom bodo skupaj peli, kajti videli bodo iz oči v oči, ko bo Gospod ponovno privedel Sion. 9 Izbruhnite v radost, skupaj prepevajte, vi opustošeni kraji [prestolnice] Jeruzalem, kajti Gospod je potolažil svoje ljudstvo, odkupil je [prestolnico] Jeruzalem. 10 Gospod je svoj sveti laket razgalil v očeh vseh narodov in vsi konci zemlje bodo videli rešitev duš našega Boga. 11 Odidite, odidite, pojdite ven od tod, ne dotikajte se nobene nečiste stvari, pojdite ven iz njene srede, bodite čisti vi, ki nosite Gospodove posode. 12 Kajti ven ne boste šli z naglico niti s pobegom, kajti Gospod bo šel pred vami in Izraelov Bog bo vaša zadnja straža. 13 Glejte, moj služabnik bo ravnal razsodno, povzdignjen bo, povišan in bo zelo visok. 14 Kakor so bili mnogi osupli nad teboj. Njegov videz je bil tako iznakažen, bolj kakor [od] kateregakoli človeka in njegova oblika bolj kakor od človeških sinov; 15 tako bo poškropil mnoge narode; kralji bodo zaprli svoja usta pred njim. Kajti to, kar jim ni bilo povedano, bodo videli, in česar niso slišali, bodo preudarjali.

53 Kdo je veroval našemu poročilu? In komu se je razodel Gospodov laket? 2 Kajti pred njim bo pognal kakor nežna rastlina in kakor korenina iz suhih tal. Nima oblike niti ljubkosti in ko ga bomo videli, ni lepote, da bi ga želeli. 3

Preziran je in zavrnjen od ljudi, mož bridkosti in seznanjen z žalostjo in mi smo, kakor bi skrili svoje obraze pred njim; bil je preziran, mi pa ga nismo cenili. **4** Zagotovo je nosil naše žalosti in prenašal naše bridkosti, vendar smo ga imeli [za] zadetega, udarjenega od Boga in trpečega. **5** Toda ranjen je bil zaradi naših prestopkov, poškodovan je bil zaradi naših krivičnosti. Kazen za naš mir je bila na njem in z njegovimi udarci z bičem smo ozdravljeni. **6** Vsi smo zašli kakor ovce, obrnili smo se vsak k svoji lastni poti in Gospod je nanj položil krivičnost nas vseh. **7** Bil je zatiran in trpel, vendar ni odprl svojih ust. Priveden je kakor jagnje h klanju in kakor je ovca pred svojimi strižci nema, tako on ne odpre svojih ust. **8** Vzet je bil iz ječe in iz sodbe in kdo bo razglasil njegov rod? Kajti odrezan je bil iz dežele živih, zaradi prestopka mojega ljudstva je bil udarjen. **9** Njegov grob v njegovi smrti mu je določil z zlobnimi in z bogatimi, čeprav ni storil nobenega nasilja niti ni bilo nobene prevare v njegovih ustih. **10** Vendar je Gospodu ugajalo, da ga rani; položil ga je v žalost. Ko boš naredil njegovo dušo v daritev za greh, bo videl svoje seme, podaljšal bo svoje dni in Gospodovo zadovoljstvo bo uspevalo v njegovi roki. **11** Videl bo muko svoje duše in bo zadovoljen. S svojim spoznanjem bo moj pravični služabnik opravičil mnoge, kajti nosil bo njihove krivičnosti. **12** Zato mu bom razdelil delež z velikimi in plen bo razdelil z močnimi, zato ker je svojo dušo izlil do smrti in prištet je bil med prestopnike; nosil je greh mnogih in opravil posredovanje za prestopnike.

54 »Zapoj, oh jalova, ti, ki nisi nosila, izbruhni v petje in glasno zavpij, ti, ki se nisi mučila z otrokom, kajti več je otrok zapuščene kakor otrok poročene žene, « govori Gospod. **2** Povečaj kraj svojega šotora in naj razprostrejo zagrinjala tvojih prebivališč. Ne šparaj, podaljšaj svoje vrvi in ojačaj svoje kline, **3** kajti izbruhnila boš na desno roko in na levo in tvoje seme bo podedovalo pogane in naredila boš, da bodo opustela mesta naseljena. **4** Ne boj se, kajti ne boš osramočena niti ne bodi zbegana, kajti ne prideš v sramoto, kajti pozabila boš sramoto svoje mladosti in ne boš se več spominjala graje svojega vdovstva. **5** Kajti tvoj Stvarnik je tvoj soprog, Gospod nad bojevniki je njegovo ime in tvoj Odkupitelj Sveti Izraelov; imenovali ga bodo Bog celotne zemlje. **6** Kajti Gospod te je poklical kakor žensko, zapuščeno in užaloščeno v duhu in ženo mladosti, ko si bila zavržena, « govori tvoj Bog. **7** »Kajti za kratek trenutek sem te zapustil, toda z velikimi usmiljenji te bom zbral. **8** Z malce besa sem za trenutek skril svoj obraz pred teboj, toda z večno prijaznostjo bom imel usmiljenje nad teboj, « govori Gospod, tvoj Odkupitelj. **9** »Kajti to mi je kakor so bile Noetove vode, kajti kakor sem prisegel, da Noetove vode ne bodo več šle preko zemlje, tako sem prisegel, da ne bom ogorčen nad teboj niti te ne bom več oštel. **10** Kajti gore se bodo umaknile in hribi bodo odstranjeni, toda moja prijaznost ne bo odšla od tebe niti zaveza mojega miru ne bo odstranjena, « govori Gospod, ki ima usmiljenje do tebe. **11** »Oh ti trpeča, premetavana z viharjem in nepotolažena, glej, tvoje kamne bom položil z lepimi barvami in tvoje temelje bom položil s safirji. **12** Tvoja okna bom naredil iz ahata in tvoja velika vrata iz granata in vse tvoje meje iz prijetnih kamnov. **13** Vsi tvoji otroci bodo poučevani od Gospoda in velik bo mir tvojih otrok. **14** V pravičnosti boš utrjena, daleč boš od zatiranja, kajti ne boš se bala in [daleč boš] od strahote, kajti ta se ti ne bo približala. **15** Glej, zagotovo se bodo zbrali skupaj, toda to ni od mene. Kdorkoli se bo skupaj zbral proti tebi, bo padel zaradi tebe. **16** Glej, jaz sem ustvaril kovača, ki v ognju razpihuje ogorke in ki prinaša orodje za svoje delo in jaz sem ustvaril kvarilca, da uničuje. **17** Nobeno orožje, ki je oblikovano zoper tebe, ne bo uspelo in vsak jezik, ki se bo na sodbi dvignil zoper tebe, boš obsodila. To je dediščina Gospodovih služabnikov in njihova pravičnost je od mene, « govori Gospod.

55 Hej, vsi, ki ste žejni, pridite k vodam in tisti, ki nimate denarja; pridite, kupite in jejte; da, pridite, kupite vino in mleko, brez denarja in brez cene. **2** Zakaj trošite denar za to, kar ni kruh? In svoj trud za to, kar ne nasičuje? Marljivo mi prisluhnite in jejte to, kar je dobro in naj se vaša duša razveseljuje v obilju. **3** Nagnite svoje uho in pridite k meni. Prisluhnite in vaša duša bo živela in z vami bom sklenil večno zavezo, celó zanesljive Davidove milosti. **4** Glej, izročil sem ga za pričo ljudstvu, voditelja in poveljnika ljudstvu. **5** Glej, poklical boš narod, ki ga nisi poznal in narodi, ki te niso poznali, bodo tekli k tebi zaradi Gospoda, tvojega Boga in zaradi Svetega Izraelovega, ker te je proslavil. **6** Iščite Gospoda, dokler se daje najti, kličite k njemu, dokler je blizu. **7** Naj zlobni zapusti svojo pot in nepravičen človek svoje misli in naj se vrne h Gospodu in se ga bo usmilil; in k našemu Bogu, kajti obilno bo odpustil. **8** Kajti moje misli niso vaše misli niti vaše poti niso moje poti, « govori Gospod. **9** »Kajti kakor je nebo višje od zemlje, tako so moje poti višje od vaših poti in moje misli višje od vaših misli. **10** Kajti kakor dež prihaja dol in sneg z neba in se ne vrača tja, temveč zaliva zemljo in jo pripravlja, da poganja in brsti, da lahko da seme sejalcu in kruh jedcu, **11** tako bo moja beseda, ki gre ven iz mojih ust. Le-ta se k meni ne bo vrnila prazna, temveč bo le-ta dovršila to, kar mi ugaja in uspela v stvari, h kateri sem jo poslal. **12** Kajti ven boste odšli z radostjo

in vodeni boste z mirom. Gore in hribi bodo izbruhnili pred vami s petjem in vsa poljska drevesa bodo ploskala s svojimi rokami.« 13 Namesto trnja bo zrasla cipresa in namesto osata bo pognalo mirtino drevo in to bo Gospodu v ime in za večno znamenje, ki ne bo iztrebljeno.

56 Tako govori Gospod: »Varujte sodbo in ravnajte pravično, kajti moja rešitev duš je blizu, da pride in moja pravičnost, da se razodene. 2 Blagoslovljen je človek, ki to počne in človeški sin, ki se tega oprime, ki varuje šabat pred omadeževanjem in zadržuje svojo roko pred početjem kakršnega koli zla. 3 Niti ne pusti sinu tujca, ki se je pridružil Gospodu, govoriti, rekoč: › Gospod me je popolnoma ločil od svojega ljudstva.‹ Niti naj evnuh ne reče: ›Glej, jaz sem suho drevo.‹ 4 Kajti tako govori Gospod evnuhom, ki se držijo mojih šabat in izbirajo stvari, ki mi ugajajo in se držijo moje zaveze; 5 celo njim bom dal, v svoji hiši in znotraj svojih zidov, prostor in ime, boljše kakor od sinov in hčera. Dal jim bom večno ime, ki ne bo iztrebljeno. 6 Tudi sinove tujca, ki se pridružijo Gospodu, da bi mu služili in da bi ljubili Gospodovo ime, da bi bili njegovi služabniki, vsak, kdor ohranja šabat pred tem, da bi ga omadeževal in se drži moje zaveze, 7 celó pripeljal jih bom na svojo sveto goro in jih razveselil v svoji hiši molitve. Njihove žgalne daritve in njihove klavne daritve bodo sprejete na mojem oltarju, kajti moja hiša se bo imenovala hiša molitve za vsa ljudstva.‹« 8 Gospod Bog, ki zbira Izraelove pregnance, govori: »Še bom zbral k njemu druge, poleg tistih, ki so zbrani k njemu. 9 Vse ve poljske živali, pridite, da požrete, da, vse ve živali v gozdu. 10 Njegovi stražarji so slepi. Vsi so nevedni, vsi so nemi psi, ne morejo lajati; spijo, legajo, radi dremajo. 11 Da, pohlepni psi so, ki nikoli ne morejo imeti dovolj in pastirji, ki ne morejo razumeti. Vsi gledajo na svojo lastno pot, vsak za svojim dobičkom, od svoje meje. 12 Pridite, pravijo: ›Šel bom po vino in nalili se bomo z močno pijačo in jutrišnji dan bo kakor ta dan in mnogo obilnejši.‹«

57 Pravični propada in nihče si tega ne jemlje k srcu. Usmiljeni ljudje so odvzeti, nihče ne preudarja, da je pravični odvzet pred zlom, ki pride. 2 Vstopil bo v mir. Počivali bodo v svojih posteljah, vsakdo, ki hodi v svoji poštenosti. 3 Toda približajte se sèm, vi sinovi čarodejk, seme zakonolomca in vlačuge. 4 Zoper koga se zabavate? Zoper koga širite usta in iztezate jezik? Mar niste otroci prestopka, seme neresnice, 5 ki se vnemate z maliki pod vsakim zelenim drevesom, ki koljete otroke v dolinah pod skalnimi pečinami? 6 Med gladkimi kamni vodotoka je tvoj delež; ti, ti so tvoj žreb. Celo njim si izlivala pitno daritev, darovala si jedilno daritev. Mar naj prejmem tolažbo v teh? 7 Na vzvišeni in visoki gori si si postavila svojo posteljo, celo tja gor odhajaš, da daruješ klavno daritev. 8 Tudi za vrati in podboji si postavila svoj spomin, kajti odkrila si se drugemu kot meni in odšla gor. Razširila si svojo posteljo in sklenila zavezo z njimi; ljubila si njihovo posteljo, kjer si jo videla. 9 Odhajaš h kralju z mazilom, množila si svoje dišave, svoje poslance si poslala daleč in sebe si ponižala celo do pekla. (Sheol h7585) 10 Izmučena si v veličini svojih poti, vendar ne praviš: ›Tam ni upanja.‹ Našla si življenje svoje roke, zato nisi bila užaloščena. 11 Pred kom si bila prestrašena ali si se bala, da si lagala in se nisi spomnila mene niti si tega nisi vzela k srcu? Mar nisem molčal celo od davnine in se me ne bojiš? 12 Razglašal bom tvojo pravičnost in tvoja dela, kajti ne bodo ti koristila. 13 Ko vpiješ, naj te tvoje trume rešijo; toda veter jih bo vse odnesel proč, ničevost jih bo vzela. Toda tisti, ki svoje trdno upanje polaga vame, bo vzel v last deželo in podedoval mojo sveto goro 14 in rekel bo: ›Nasujte, nasujte, pripravite pot, vzemite kamen spotike iz poti mojega ljudstva.‹ 15 Kajti tako govori Visoki in Vzvišeni, ki naseljuje večnost, čigar ime je Sveti: ›Prebivam na visokem in svetem kraju, pa tudi s tistim, ki je skesanega in ponižnega duha, da oživim duha ponižnega in da oživim srce skesanega. 16 Kajti ne bom se prepiral na veke niti ne bom vedno besen, kajti duh bi opešal pred menoj in duše, ki sem jih naredil. 17 Zaradi krivičnosti njegove pohlepnosti sem bil besen in ga udaril. Skril sem se in bil besen, on pa je kljubovalno odšel po poti svojega srca. 18 Videl sem njegove poti in ozdravil ga bom. Prav tako ga bom vodil in obnovil tolažbe njemu in njegovim žalovalcem. 19 Jaz ustvarjam sad ustnic: ›Mir, mir tistemu, ki je daleč proč in tistemu, ki je blizu, ‹ govori Gospod ›in jaz ga bom ozdravil. 20 Toda zlobni so kot razburkano morje, kadar ne more počivati, katerega vode bljuvajo blato in umazanijo. 21 Tam ni miru, ‹ govori moj Bog, ›zlobnemu.‹«

58 Vpij naglas, ne brzdaj se, svoj glas povzdigni kakor šofar in mojemu ljudstvu pokaži njihov prestopek in Jakobovi hiši njihove grehe. 2 Vendar me dnevno iščejo in se veselijo spoznati moje poti kakor narod, ki je ravnal pravično in ni zapustil odredbe svojega Boga. Sprašujejo me odredbe o pravici, razveseljujejo se v približevanju Bogu. 3 ›Zakaj smo se postili, ‹ pravijo ›ti pa ne vidiš? Zakaj smo mučili svojo dušo, ti pa se za to ne meniš?‹ Glejte, na dan svojega posta si najdete užitek in priganjate vse svoje delavce. 4 Glejte, postite se za prepir in razpravljanje in da udarjate s pestjo zlobnosti. Ne boste se postili, kakor delate ta dan,

da bi svojemu glasu dali, da se sliši na višavi. 5 Mar je to takšen post, ki sem ga izbral? Dan za človeka, da muči svojo dušo? Ali je to, da skloni svojo glavo kakor ločje in pod seboj razširja vrečevino in pepel? Mar boš to imenoval post in sprejemljiv dan Gospodu? 6 Mar ni to post, ki sem ga izbral? Da razvežeš vezi zlobnosti, da odstraniš težka bremena in da izpustiš zatirane prosto oditi in da zlomiš vsak jarem? 7 Mar ni to, da deliš svoj kruh lačnemu in da privedeš revne, ki so izobčeni, k svoji hiši? Ko vidiš nagega, da ga pokriješ in da se ne skrivaš pred svojim lastnim mesom? 8 Potem bo tvoja svetloba izbruhnila kakor jutro in tvoje zdravje bo naglo vzbrstelo in tvoja pravičnost bo šla pred teboj, Gospodova slava bo tvoja zadnja straža. 9 Potem boš klical in Gospod bo odgovoril; vpil boš in rekel bo: ›Tukaj sem.‹ Če odstraniš jarem iz svoje srede, kazanje s prstom in govorjenje ničnosti 10 in če svojo dušo iztezaš k lačnemu in zadovoljiš trpečo dušo, potem bo v nejasnosti vstala tvoja svetloba in tvoja tema bo kakor poldan. 11 Gospod te bo nenehno usmerjal in tvojo dušo zadovoljil v suši in tvoje kosti odebelil. In ti boš kakor namakan vrt in podoben boš vodnemu izviru, katerega vode ne usahnejo. 12 Tisti, ki bodo od tebe, bodo gradili stare opustošene kraje. Vzdignil boš temelje mnogih rodov in imenovan boš: ›Popravljavec vrzeli, obnovitelj steza za prebivanje.‹ 13 Če odvrneš svoje stopalo pred šabat, pred tem, da počneš svoje zadovoljstvo na moj sveti dan in imenuješ šabat veselje, [dan] svet Gospodu, častitljiv in ga boš častil in ne izvajal svojih lastnih poti niti iskal svojega lastnega zadovoljstva niti govoril svojih lastnih besed, 14 potem se boš veselil v Gospodu in povzročil ti bom, da jezdiš na visokih krajih zemlje in te hranil z dediščino svojega očeta Jakoba, kajti Gospodova usta so to govorila.‹«

59 Glej, Gospodova roka ni skrajšana, da ne more rešiti niti njegovo uho zamašeno, da ne more slišati, 2 temveč so vaše krivičnosti ločile med vami in vašim Bogom in vaši grehi so skrili njegov obraz pred vami, da ne bi slišal. 3 Kajti vaše roke so omadeževane s krvjo in vaši prsti s krivičnostjo, vaše ustnice so govorile laži, vaš jezik je mrmral perverznost. 4 Nihče ne kliče za pravico niti se kdorkoli ne poteguje za resnico. Zaupajo v ničnost in govorijo laži, spočnejo vragolijo in obrodijo krivičnost. 5 Valijo jajca strupene kače in tkejo pajkovo mrežo. Kdor od njihovih jajc jé, umira in to, kar je zdrobljeno, se izvali v gada. 6 Njihove mreže ne bodo postale obleke niti se ne bodo pokrili s svojimi deli. Njihova dela so dela krivičnosti in dejanje nasilja je v njihovih rokah. 7 Njihova stopala tečejo k zlu in hitijo, da prelijejo nedolžno kri. Njihove misli so misli krivičnosti; pustošenje in uničenje sta na njihovih stezah. 8 Poti miru ne poznajo in na njihovih poteh ni sodbe. Naredili so si sprijene steze. Kdorkoli tam hodi, ne bo poznal miru. 9 Zato je sodba daleč od nas niti nas pravica ne doseže. Čakamo na svetlobo, toda glej, nejasnost; na sijaj, toda hodimo v temi. 10 Tipamo za zidom kakor slepi in tipamo, kakor ne bi imeli oči. Spotikamo se opoldan kakor ponoči, na zapuščenih krajih smo kakor mrtvi možje. 11 Vsi rjovemo kakor medvedje in boleče žalujemo kakor golobice. Pričakujemo sodbo, toda ni je; rešitev duš, toda ta je daleč od nas. 12 Kajti naši prestopki so pomnoženi pred teboj in naši grehi pričujejo zoper nas. Naši prestopki so z nami in glede naših krivičnosti, mi jih poznamo: 13 prestopanje in laganje zoper Gospoda in odhajanje proč od našega Boga, govorjenje zatiranja in punta, spočenjanje in izgovarjanje besed neresnice iz srca. 14 Sodba je odvrnjena nazaj in pravica stoji daleč proč, kajti resnica je padla na ulici in nepristranskost ne more vstopiti. 15 Da, resnica peša in tisti, ki odhaja od zla, se izpostavlja za plen in Gospod je to videl in to ga je razžalilo, da ni bilo sodbe. 16 Videl je, da ni bilo nobenega človeka in se čudil, da ni bilo nobenega posredovalca, zato mu je njegov laket prinesel rešitev duše in njegova pravičnost ga je podpirala. 17 Kajti nadel si je pravičnost kakor prsni oklep in na svojo glavo čelado rešitve duš in za oblačila si je nadel obleke maščevanja in z gorečnostjo je bil odet kakor z ogrinjalom. 18 Glede na njihova dejanja bo primerno poplačal: razjarjenost svojim nasprotnikom, povračilo svojim sovražnikom, otokom bo poplačal povračilo. 19 Tako se bodo bali Gospodovega imena od zahoda in njegove slave od sončnega vzhoda. Ko bo sovražnik vstopil kot povodenj, bo Gospodov duh dvignil prapor zoper njega. 20 Odkupitelj bo prišel na Sion in k tistim, ki se obračajo od prestopka v Jakobu, ‹ govori Gospod. 21 ›Kar se tiče mene, to je moja zaveza z njimi, ‹ govori Gospod: ›Moj duh, ki je na tebi in moje besede, ki sem ti jih položil v tvoja usta, ne bodo odšle iz tvojih ust niti iz ust tvojega semena niti iz ust semena tvojega semena, ‹ govori Gospod, ›od tega časa naprej in na veke.

60 Vstani, zasij, kajti tvoja svetloba je prišla in Gospodova slava je vstala nad teboj. 2 Kajti glej, tema bo prekrila zemljo in velika tema ljudstva, toda Gospod bo vstal nad teboj in njegova slava bo vidna na tebi. 3 Pogani bodo prišli k tvoji svetlobi in kralji k siju tvojega vzhajanja. 4 Dvigni svoje oči naokoli in poglej. Vsi se zbirajo skupaj, prihajajo k tebi. Tvoji sinovi bodo prišli od daleč in tvoje hčere bodo negovane ob tvoji strani. 5 Takrat boš videla in tekla skupaj in tvoje srce se bo balo in bo povečano, ker bo obilje morja obrnjeno k tebi, sile poganov bodo prišle k tebi. 6 Pokrila te bo množica kamel, [enogrbi] velblodi iz Midjána in Efe,

vsi tisti iz Sabe bodo prišli. Prinesli bodo zlato in kadilo in naznanjali bodo Gospodove hvalnice. 7 Vsi kedárski tropi bodo zbrani skupaj k tebi, Nebajótovi ovni ti bodo služili. Na moj oltar bodo prišli s sprejetjem in jaz bom proslavil hišo svoje slave. 8 Kdo so ti, ki letijo kakor oblak in kakor golobice k svojim oknom? 9 Otoki bodo zagotovo čakali name in spredaj ladje iz Taršíša, da privedejo tvoje sinove od daleč, njihovo srebro in njihovo zlato z njimi, k imenu Gospoda, tvojega Boga in k Svetemu Izraelovemu, ker te je proslavil. 10 Sinovi tujcev bodo zgradili tvoja obzidja in njihovi kralji ti bodo služili, kajti v svojem besu sem te udaril, toda v svoji naklonjenosti sem imel usmiljenje nad teboj. 11 Zato bodo tvoja velika vrata nenehno odprta; ne podnevi ne ponoči ne bodo zaprta, da ti bodo ljudje lahko prinašali sile poganov in da bodo lahko privedeni njihovi kralji. 12 Kajti narod in kraljestvo, ki ti ne bo služilo, bo propadlo; da, ti narodi bodo popolnoma opustošeni. 13 Slava Libanona bo prišla k tebi, cipresa, bor in pušpan skupaj, da olepšajo kraj mojega svetišča in kraj svojih stopal bom naredil veličasten. 14 Tudi sinovi tistih, ki so te prizadeli, bodo prišli, upogibajoč se k tebi in vsi, ki so te prezirali, se bodo priklonili pri podplatih tvojih stopal in imenovali te bodo: › Gospodovo mesto, Sion Svetega Izraelovega.‹ 15 Kakor si bila zapuščena in osovražena, tako da noben človek ni šel skozi tebe, te bom naredil za večno odličnost, radost mnogih rodov. 16 Prav tako boš sesala mleko poganov in sesala prsi kraljev in vedela boš, da sem jaz, Gospod, tvoj Odrešenik in tvoj Odkupitelj, Mogočni Jakobov. 17 Za bron bom prinesel zlato in za železo bom prinesel srebro in za les bron in za kamne železo. Prav tako bom postavil [za] tvoje častnike mir in tvoje priganjače pravičnost. 18 Nasilja ne bo več slišati v tvoji deželi niti pustošenja niti uničenja znotraj tvojih meja, temveč boš svoja obzidja imenovala Odrešenje in svoja velika vrata Hvala. 19 Sonce ne bo več tvoja svetloba podnevi niti ti za sijaj luna ne bo dajala svetlobe, temveč ti bo Gospod večna svetloba in tvoj Bog tvoja slava. 20 Tvoje sonce ne bo več zašlo niti se tvoja luna ne bo umaknila, kajti Gospod bo tvoja večna svetloba in dnevi tvojega žalovanja bodo končani. 21 Prav tako tvoje ljudstvo – vsi bodo pravični. Podedovali bodo deželo na veke, mladiko mojega sajenja, delo mojih rok, da bom lahko proslavljen. 22 Najmanjši bo postal tisoč in malček mogočen narod. Jaz, Gospod, bom to pospešil ob svojem času.

61 Duh Gospoda Boga je nad menoj, ker me je Gospod mazilil, da oznanjam dobre novice krotkim, poslal me je, da povežem potrte v srcu, da razglasim svobodo ujetnikom in odprtje ječe tem, ki so zvezani, 2 da razglasim sprejemljivo leto Gospodovo in dan maščevanja našega Boga, da potolažim vse tiste, ki žalujejo, 3 da določim tem, ki žalujejo na Sionu, da jim dam lepoto namesto pepela, olje veselja namesto žalovanja, obleko hvale namesto duha potrtosti, da se bodo lahko imenovali drevesa pravičnosti, Gospodov nasad, da bo on lahko proslavljen. 4 Zgradili bodo stare opustošenosti, dvignili bodo prejšnja opustošenja in popravili bodo opustošena mesta, zapuščenosti mnogih rodov. 5 Tujci bodo stali in pasli vaše trope in sinovi neznanca bodo vaši orači in vaši obrezovalci trte. 6 Toda vi boste imenovani Gospodovi duhovniki. Ljudje vas bodo klicali Služabniki našega Boga. Jedli boste bogastva poganov in v njihovi slavi se boste bahali. 7 Zaradi vaše sramote boste imeli dvojno in zaradi nečasti se bodo veselili v svojem deležu, zato bodo v svoji deželi posedovali dvojno, njim bo v večno radost. 8 Kajti jaz, Gospod, ljubim sodbo, sovražim naropano za žgalno daritev in njihovo delo bom vodil v resnici in z njimi bom sklenil večno zavezo. 9 Njihovo seme bo znano med pogani in njihovo potomstvo med ljudstvom. Vsi, ki jih vidijo, jim bodo priznali, da so seme, ki ga je Gospod blagoslovil. 10 Silno se bom razveseljeval v Gospodu, moja duša bo radostna v mojem Bogu, kajti oblekel me je z oblačili rešitve duše, pokril me je s svečanim oblačilom pravičnosti, kakor ženin sebe odene z okrasjem in kakor nevesta sebe okrasi s svojimi dragocenostmi. 11 Kajti kakor zemlja prinaša svoj brst in kakor vrt povzroča stvarem, ki so posejane vanj, da poženejo, tako bo Gospod Bog povzročil pravičnosti in hvali, da poženeta pred vsemi narodi.

62 Zaradi Siona ne bom molčal in zaradi Jeruzalema ne bom počival, dokler njegova pravičnost ne gre naprej kakor sijaj in njegova rešitev duš kakor svetilka, ki gori. 2 Pogani bodo videli tvojo pravičnost in vsi kralji tvojo slavo in imenovana boš z novim imenom, ki ga bodo poimenovala Gospodova usta. 3 Krona slave boš v Gospodovi roki in kraljevski diadem v roki svojega Boga. 4 Ne boš več imenovana Zapuščena niti ne bo tvoja dežela imenovana Opustošena, temveč se boš imenovala Hefziba in tvoja dežela Beula. Kajti Gospod se razveseljuje v tebi in tvoja dežela bo omožena. 5 Kajti kakor mladenič poroči devico, tako se bodo tvoji sinovi poročili s teboj in kakor se ženin razveseljuje nad nevesto, tako se bo tvoj Bog veselil nad teboj. 6 Postavil sem stražarje na tvoja obzidja, oh Jeruzalem, ki niti podnevi niti ponoči ne bodo nikoli mirovali. Vi, ki omenjate Gospoda, ne molčite 7 in njemu ne dajajte nobenega počitka, dokler ne osnuje in dokler ne naredi [prestolnice] Jeruzalem [za] hvalo na zemlji. 8

Gospod je prisegel pri svoji desnici in pri laktu svoje moči:
»Zagotovo ne bom več dajal tvojega žita, da bi bil hrana
tvojim sovražnikom in sinovi tujca ne bo pili tvojega vina, za
katerega si se trudila, 9 temveč tisti, ki so ga nabrali, ga
bodo jedli in hvalili Gospoda in tisti, ki so ga zbrali skupaj, ga
bodo pili na dvorih moje svetosti. 10 Pojdite skozi, pojdite
skozi velika vrata, pripravite pot ljudstvu, nasujte, nasujte
glavno cesto, poberite kamne, dvignite prapor za ljudstvo. 11
Glejte, Gospod je razglasil do konca sveta: »Sionski hčeri
recite: ›Glej tvoja rešitev duš prihaja, glej, njegova nagrada
je z njim in njegovo delo pred njim.‹« 12 Klicali jih bodo
Sveto ljudstvo, Odkupljeni od Gospoda in ti boš imenovana
›Poiskana, ‹ ›Mesto, ki ni zapuščeno.‹

63 »Kdo je ta, ki prihaja iz Edóma, s pobarvanimi oblekami
iz Bocre? Ta, ki je veličasten v svojem oblačilu, potujoč
v veličini svoje moči?« »Jaz, ki govorim v pravičnosti, močan,
da rešim.« 2 »Zakaj si rdeč v svojem oblačilu in so tvoje
obleke podobne tistemu, ki tlači v vinski kadi?« 3 Sam sem
tlačil vinsko stiskalnico in izmed ljudstva ni bilo nikogar z
menoj, kajti jaz jih bom pomendral v svoji jezi in jih poteptal
v svoji razjarjenosti in njihova kri bo poškropljena na moje
obleke in omadeževal si bom vse svoje oblačilo. 4 Kajti
dan maščevanja je v mojem srcu in leto mojih odkupljenih
je prišlo. 5 Pogledal sem in nikogar ni bilo, da pomaga in
čudil sem se, da ni bilo nikogar, da podpre. Zato mi je moj
lastni laket prinesel rešitev duše in moja razjarjenost me
je podpirala. 6 V svoji jezi bom pomendral ljudstvo in jih
opijanil v svoji razjarjenosti in njihovo moč bom privedel dol
do zemlje. 7 Omenil bom Gospodove ljubeče skrbnosti in
Gospodove hvalnice, glede na vse, kar je Gospod podelil
na nas in veliko dobroto do Izraelove hiše, ki jo je podelil
nanje, glede na njegova usmiljenja in glede na množino
njegovih ljubečih skrbnosti. 8 Kajti rekel je: »Zagotovo so
moje ljudstvo, otroci, ki ne bodo lagali.« Tako je bil njihov
Odrešenik. 9 V vsej njihovi stiski je bil stiskan in angel
njegove prisotnosti jih je rešil. V svoji ljubezni in svojem
usmiljenju jih je odkupil in nosil jih je in prenašal vse dni
davnine. 10 Toda uprli so se in jezili njegovega Svetega
Duha, zato se je obrnil, da bi bil njihov sovražnik in se boril
proti njim. 11 Potem se je spomnil dni davnine, Mojzesa in
njegovega ljudstva, rekoč: »Kje je tisti, ki jih je s pastirjem
svojega tropa privedel iz morja? Kje je tisti, ki je znotraj
njega položil svojega Svetega Duha? 12 Ki jih je vodil z
Mojzesovo desnico, svojim veličastnim laktom, razdeljujoč
vode pred njimi, da si naredi večno ime? 13 Ki jih je vodil
skozi globino kakor konja v divjini, da se ne bi spotaknili? 14
Kakor gre žival dol v dolino, mu je Gospodov Duh naklonil, da
počiva. Tako si vodil svoje ljudstvo, da si narediš veličastno
ime. 15 Poglej dol iz nebes in glej iz prebivališča svoje
svetosti in svoje slave. Kje je tvoja gorečnost in tvoja moč,
odzvanjanje tvoje notranjosti in tvoja usmiljenja do mene? Ali
so zadržana? 16 Nedvomno si ti naš oče, čeprav je Abraham
neveden o nas in nas Izrael ne prizna. Ti, oh Gospod, si
naš oče, naš odkupitelj; tvoje ime je od vekomaj. 17 Oh
Gospod, zakaj si nam povzročil, da zaidemo s tvojih poti in
si naše srce zakrknil pred tvojim strahom? Vrni se zaradi
svojih služabnikov, rodov svoje dediščine. 18 Ljudstvo tvoje
svetosti ga je imelo v lasti le kratek čas. Naši nasprotniki so
pomendrali tvoje svetišče. 19 Mi smo tvoji. Nikoli nisi vladal
nad njimi; niso bili imenovani s tvojim imenom.

64 Oh, da bi pretrgal nebo, da bi prišel dol, da bi gore
lahko tekle ob tvoji prisotnosti, 2 kakor ko topilni ogenj
žge, ogenj povzroča vodam, da vrejo, da tvoje ime naredi
znano tvojim nasprotnikom, da bodo narodi lahko trepetali
ob tvoji prisotnosti! 3 Ko si delal strašne stvari, ki jih nismo
pričakovali, si prišel dol, gore so tekle ob tvoji prisotnosti. 4
Kajti od začetka sveta ljudje niso slišali niti z ušesom zaznali
niti ni oko videlo, oh Bog, razen tebe, kaj je on pripravil za
tistega, ki čaka nanj. 5 Ti srečaš tistega, ki se razveseljuje in
dela pravično, tiste, ki se te spominjajo na tvojih poteh. Glej,
besen si, kajti mi smo grešili. V tistih je vztrajanje in mi bomo
rešeni. 6 Toda mi vsi smo kakor nečista stvar in vse naše
pravičnosti so kakor umazane cunje in mi vsi venemo kakor
list in naše krivičnosti so nas kakor veter odnesle proč. 7
Nikogar ni, ki kliče k tvojemu imenu, ki se razvnema, da
bi se te oprijel. Kajti svoj obraz si skril pred nami in nas
použil zaradi naših krivičnosti. 8 Toda sedaj, oh Gospod, si
ti naš oče. Mi smo ilo in ti naš lončar in mi vsi smo delo
tvojih rok. 9 Ne bodi zelo boleče ogorčen, oh Gospod niti
se ne spominjaj krivičnosti na veke. Glej, preišči, rotimo te,
mi vsi smo tvoje ljudstvo. 10 Tvoja sveta mesta so divjina,
Sion je divjina, Jeruzalem opustošenje. 11 Naša sveta in
naša krasna hiša, kjer so te naši očetje hvalili, je požgana z
ognjem in vse naše prijetne stvari so opustošene. 12 Mar se
boš zadrževal zaradi teh stvari, oh Gospod? Mar boš molčal
in nas zelo boleče prizadel?

65 Poiskan sem od tistih, ki niso spraševali po meni;
najden sem od tistih, ki me niso iskali: »Rekel sem:
›Glejte me, glejte me, ‹« narodu, ki ni bil klican po mojem
imenu. 2 Svoje roke sem ves dan razprostiral k upornemu
ljudstvu, ki hodi po poti, ki ni bila dobra, po svojih lastnih
mislih 3 in ljudstvu, ki me nenehno draži do jeze v moj obraz,
ki žrtvuje na vrtovih in zažiga kadilo na oltarjih iz opek, 4 ki

se zadržuje med grobovi in prenočuje v spomenikih, ki jé svinjsko meso in juha iz gnusnih stvari je v njihovih posodah, **5** ki pravijo: »Stoj zase, ne približaj se mi, kajti bolj svet sem kakor ti.« Ti so dim v mojem nosu, ogenj, ki ves dan gori. **6** Glej, to je zapisano pred menoj. Ne bom molčal, temveč bom poplačal, celo poplačal v njihovo naročje **7** vaše krivičnosti in krivičnosti vaših očetov skupaj, ‹ govori Gospod, ›ki so zažigali kadilo na gorah in zoper mene izrekali bogokletje na hribih, zato bom njihovo prejšnje delo odmeril v njihovo naročje.‹ **8** Tako govori Gospod: ›Kakor je novo vino najti v grozdu in nekdo pravi: ›Ne uniči ga, kajti blagoslov je v njem, ‹ tako bom jaz storil zaradi svojih služabnikov, da jih ne bi vse uničil. **9** Privedel bom seme iz Jakoba in iz Juda dediča svojih gora in moj izvoljeni bo to podedoval in moji služabniki bodo tam prebivali. **10** Šarón bo staja tropov in dolina Ahór kraj za črede, da se uležejo, za moje ljudstvo, ki me je iskalo. **11** Toda vi ste tisti, ki zapuščate Gospoda, ki pozabljate mojo sveto goro, ki pripravljate mizo za to krdelo in ki pripravljate pitno daritev temu številu. **12** Zato vas bom štel k meču in vsi se boste priklonili za zakol, ker ko sem klical niste odgovorili, ko sem govoril niste slišali, temveč ste počeli zlo pred mojimi očmi in izbirali to, v čemer se nisem razveseljeval.‹ **13** Zato tako govori Gospod Bog: ›Glejte, moji služabniki bodo jedli, toda vi boste lačni. Glejte, moji služabniki bodo pili, toda vi boste žejni. Glejte, moji služabniki se bodo veselili, toda vi boste osramočeni. **14** Glejte, moji služabniki bodo prepevali zaradi srčne radosti, toda vi boste vpili zaradi bridkosti srca in tulili zaradi draženja duha. **15** Svoje ime boste pustili za prekletstvo mojim izbranim, kajti Gospod Bog te bo ubil in svoje služabnike klical z drugim imenom, **16** da se bo tisti, ki se blagoslavlja na zemlji, blagoslavljal v Bogu resnice in kdor prisega na zemlji, bo prisegal pri Bogu resnice, kajti prejšnje težave so pozabljene in ker so skrite pred mojimi očmi. **17** Kajti glej, ustvarim novo nebo in novo zemljo in prejšnjega se ne bo spominjalo niti ne bo prišlo v misli. **18** Toda bodite veseli in se na veke veselite tega, kar ustvarim. Kajti glejte, [prestolnico] Jeruzalem ustvarim za razveseljevanje in njeno ljudstvo za radost. **19** Razveseljeval se bom v [prestolnici] Jeruzalem in se veselil v svojem ljudstvu. Glasu jokanja ne bo več slišati v njej niti glasu vpitja. **20** Tam ne bo več otročička po dnevih niti starca, ki ne bi izpolnil svojih dni, kajti otrok bo umrl star sto let, toda grešnik, ki bo star sto let, bo preklet. **21** Gradili bodo hiše in jih poselili in posadili bodo vinograde ter jedli od njihovega sadu. **22** Ne bodo gradili in drug naselil, ne bodo sadili in drug jedel, kajti kakor so dnevi drevesa, so dnevi mojega ljudstva in moji izvoljeni bodo dolgo uživali delo svojih rok. **23** Ne bodo se trudili zaman niti rojevali za težavo, kajti oni so seme blagoslovljenih od Gospoda in njihovo potomstvo z njimi. **24** In zgodilo se bo, da bom odgovarjal, preden bodo klicali in medtem ko še govorijo, bom usliševal. **25** Volk in jagnje se bosta skupaj pasla, lev bo jedel slamo kakor bikec in prah bo hrana kači. Ne bodo škodovali niti uničevali na vsej moji sveti gori, ‹ govori Gospod.«

66 »Tako govori Gospod: ›Nebo je moj prestol in zemlja je moja pručka. Kje je hiša, ki mi jo gradite? In kje je kraj mojega počitka? **2** Kajti vse te stvari je naredila moja roka in vse te stvari so bile, ‹ govori Gospod, ›toda gledal bom k temu človeku, celó k njemu, ki je reven in skesanega duha in trepeta ob moji besedi. **3** Kdor kolje vola, je kakor če usmrti človeka; kdor žrtvuje jagnje, kakor če odseka pasji vrat; kdor daruje daritev kakor, če bi daroval svinjsko kri; kdor sežiga kadilo, kakor če bi blagoslovil malika. Da, izbrali so si svoje lastne poti in njihova duša se razveseljuje v njihovih ogabnostih. **4** Tudi jaz bom izbral njihove zablode in nanje privedel njihove strahove, ker ko sem klical nihče ni odgovoril, ko sem govoril niso poslušali, temveč so pred mojimi očmi počeli zlo in izbirali tisto, v čemer se nisem veselil.‹ **5** Poslušajte Gospodovo besedo vi, ki trepetate ob njegovi besedi: ›Vaši bratje, ki so vas sovražili, ki so vas metali ven zaradi mojega imena, so rekli: ›Naj bo Gospod proslavljen.‹ Toda pojavil se bo v vašo radost, oni pa bodo osramočeni.‹ **6** Glas hrupa iz mesta, glas iz templja, glas Gospoda, ki vrača povračilo svojim sovražnikom. **7** Preden je bila v porodnih mukah, je rodila, preden je prišla njena bolečina, je rodila fantka. **8** Kdo je slišal takšno stvar? Kdo je videl takšne stvari? Mar bo zemlja primorana, da rodi v enem dnevu? Ali bo narod hkrati rojen? Kajti takoj, ko je bila [hči] sionska v porodnih mukah, je rodila svoje otroke. **9** Mar bom privedel do rojstva in ne bom povzročil, da rodi?‹ govori Gospod: ›Mar bom povzročil, da rodi in zaprl maternico?‹ govori tvoj Bog. **10** Veselite se s [prestolnico] Jeruzalem in bodite veseli z njo, vsi vi, ki jo ljubite. Veselite se zaradi radosti z njo, vsi vi, ki žalujete nad njo, **11** da boste lahko sesali in boste nasičeni s prsi njenih tolažb, da boste srkali in boste veseli z obiljem njene slave, ‹ **12** kajti tako govori Gospod: ›Glejte, mir bom iztegnil k njej kakor reko in slavo poganov kakor tekoč vodotok. Potem boste sesali, nošeni boste na njenih straneh in ujčkani na njenih kolenih. **13** Kakor nekdo, ki ga njegova mati tolaži, tako bom jaz potolažil vas in v Jeruzalemu boste potolaženi. **14** Ko to zagledate, se bo vaše srce veselilo in vaše kosti bodo cvetele kakor zelišče in Gospodova roka bo poznana

njegovim služabnikom in njegovo ogorčenje proti njegovim sovražnikom. **15** Kajti glej, Gospod bo prišel z ognjem in s svojimi bojnimi vozovi kakor z vrtinčastim vetrom, da povrne svojo jezo z razjarjenostjo in svoje oštevanje s plameni ognja. **16** Kajti z ognjem in s svojim mečem se bo Gospod pravdal z vsem mesom in mnogo bo umorjenih od Gospoda. **17** Tisti, ki se posvetijo in se očistijo na vrtovih za enim drevesom na sredi, jedoč svinjsko meso, ogabnost in miš, bodo skupaj použiti, ‹ govori Gospod. **18** Kajti poznam njihova dela in njihove misli. Zgodilo se bo, da bom zbral vse narode in jezike in prišli bodo in videli mojo slavo. **19** Med njimi bom postavil znamenje in poslal bom tiste, ki izmed njih pobegnejo k narodom, k Taršíšu, Pulu in Ludu, ki napenjajo lok, k Tubálu in Javánu, k oddaljenim otokom, ki niso slišali mojega slovesa niti niso videli moje slave in mojo slavo bodo razglašali med pogani. **20** K moji sveti gori Jeruzalem bodo privedli vse vaše brate v dar Gospodu iz vseh narodov na konjih, bojnih vozovih, nosilnicah, na mulah in na hitrih živalih, ‹ govori Gospod, ›kakor Izraelovi otroci prinesejo daritev v čisti posodi v Gospodovo hišo. **21** Tudi od njih [jih] bom vzel za duhovnike in za Lévijevce, ‹ govori Gospod. **22** ›Kajti kakor bosta novo nebo in nova zemlja, ki ju bom naredil, ostala pred menoj, ‹ govori Gospod, ›tako bo ostalo vaše seme in vaše ime. **23** In zgodilo se bo, da bo od enega do drugega mlaja in od enega do drugega šabata, prišlo vse meso, da obožuje pred menoj, ‹ govori Gospod. **24** ›Šli bodo naprej in gledali na trupla ljudi, ki so se pregrešili zoper mene, kajti njihov črv ne bo umrl niti njihov ogenj ne bo pogašen in gnus bodo vsemu mesu.‹«

Jeremija

1 Beseda Jeremija, Hilkijájevega sina, izmed duhovnikov, ki so bili v Anatótu v Benjaminovi deželi, **2** kateremu je prišla Gospodova beseda v dneh Jošíja, Amónovega sina, Judovega kralja, v trinajstem letu njegovega kraljevanja. **3** Ta je prišla tudi v dneh Jojakíma, Jošíjevega sina, Judovega kralja, do konca enajstega leta Sedekíja, Jošíjevega sina, Judovega kralja, do preselitve jeruzalemskega ujetništva v petem mesecu. **4** Potem je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: **5** »Preden sem te oblikoval v trebuhu, sem te poznal. Preden si prišel iz maternice, sem te posvetil in te odredil [za] preroka narodom.« **6** Potem sem rekel: »Jaz, ah Gospod Bog! Glej, ne morem govoriti, kajti jaz sem otrok.« **7** Toda Gospod mi je rekel: »Ne govori: ›Jaz sem otrok, ‹ kajti šel boš k vsem, h katerim te bom poslal in karkoli ti zapovem, boš govoril. **8** Ne boj se njihovih obrazov, kajti jaz sem s teboj, da te rešujem, « govori Gospod. **9** Potem je Gospod iztegnil svojo roko in se dotaknil mojih ust. Gospod mi je rekel: »Glej, svoje besede sem položil v tvoja usta. **10** Glej, ta dan sem te postavil nad narode in nad kraljestva, da izkoreniniš, da podiraš, da uničiš, da zrušiš, da zgradiš in da sadiš.« **11** Poleg tega je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: »Jeremija, kaj vidiš?« Rekel sem: »Vidim palico mandljevca.« **12** Potem mi je Gospod rekel: »Dobro si videl, kajti pospešil bom svojo besedo, da jo izvršim.« **13** Gospodova beseda je drugič prišla k meni, rekoč: »Kaj vidiš?« Rekel sem: »Vidim lonec, v katerem vre in njegova stran je proti severu.« **14** Potem mi je Gospod rekel: »Iz severa bo izbruhnilo zlo nad vse prebivalce dežele. **15** Kajti, glej, poklical bom vse družine kraljestev iz severa, « govori Gospod »in prišli bodo in postavili bodo vsak svoj prestol ob vhodu velikih vrat [prestolnice] Jeruzalem in zoper vse njene zidove naokoli in zoper vsa Judova mesta. **16** Izrekel bom svoje sodbe zoper njih glede vseh njihovih zlobnosti, ki se dotikajo vseh svojih zlobnosti, ki so me zapustili in zažigali kadilo drugim bogovom ter oboževali dela svojih lastnih rok. **17** Opaši si torej svoja ledja in vstani ter jim spregovori vse, kar sem ti zapovedal. Ne bodi zaprepaden ob njihovih obrazih, da te ne bi zbegal pred njimi. **18** Kajti glej, ta dan sem te naredil za obrambno mesto, železen steber in bronaste zidove zoper celotno deželo, zoper Judove kralje, zoper njegove prince in zoper njegove duhovnike in zoper ljudstvo dežele. **19** Borili se bodo zoper tebe, toda ne bodo prevladali zoper tebe, kajti jaz sem s teboj, « govori Gospod, »da te osvobodim.«

2 Poleg tega mi je prišla Gospodova beseda, rekoč: **2** »Pojdi in jokaj v ušesa [prestolnice] Jeruzalem, rekoč: ›Tako govori Gospod: ›Spominjam se tebe, prijaznosti tvoje mladosti, ljubezni tvojih zaročencev, ko si šla za menoj v divjino, v deželo, ki ni bila posejana.‹ **3** Izrael je bil svetost Gospodu in prvi sadovi njegovega donosa. Vse, ki ga požirajo, bo jezil; zlo bo prišlo nadnje, ‹« govori Gospod. **4** Poslušajte besedo od Gospoda, oh Jakobova hiša in vse družine Izraelove hiše: **5** »Tako govori Gospod: ›Kakšno krivičnost so vaši očetje našli v meni, da so odšli daleč od mene in hodili za ničevostjo in postali ničevost? **6** Niti niso rekli: ›Kje je Gospod, ki nas je privedel gor iz egiptovske dežele, ki nas je vodil skozi divjino, skozi deželo puščav in jam, skozi deželo suše in smrtne sence, skozi deželo, skozi katero noben človek ne gre in kjer noben človek ne prebiva?‹ **7** Privedel sem vas v obilno deželo, da jeste njen sad in njeno dobroto, toda ko ste vstopili, ste omadeževali mojo deželo in mojo dediščino naredili ogabnost. **8** Duhovniki niso rekli: ›Kje je Gospod?‹ Tisti, ki so se ukvarjali s postavo, me niso poznali. Tudi pastirji so se pregrešili zoper mene in preroki so prerokovali pri Báalu in hodili za stvarmi, ki ne storijo koristi. **9** Zato se bom še pravdal z vami, ‹ govori Gospod ›in z vašimi otrok otroki se bom pravdal. **10** Kajti šel bom čez otoke Kitéjcev in videl in poslal v Kedár in marljivo preudaril in videl, če je tam takšna stvar. **11** Je narod spremenil svoje bogove, ki vendar niso bogovi? Toda moje ljudstvo je zamenjalo svojo slavo za to, kar ne koristi. **12** Bodite osupla, oh ve nebesa, ob tem in bodite strašno prestrašena, bodite zelo zapuščena, ‹ govori Gospod. **13** ›Kajti moje ljudstvo je zagrešilo dve hudobiji; zapustili so mene, studenec živih vodá in si izklesali vodne zbiralnike, razpokane vodne zbiralnike, ki ne morejo držati vode. **14** Ali je Izrael služabnik? Ali je doma rojeni suženj? Zakaj je oplenjen? **15** Mladi levi so rjoveli nanj in vpili. Njegovo deželo so naredili opustošeno. Njegova mesta so požgana, brez prebivalcev. **16** Tudi otroci Nofa in Tahpanhésa so zlomili krono tvoje glave. **17** Ali si nisi tega priskrbela k sebi v tem, da si zapustila Gospoda, svojega Boga, ko te je vodil po poti? **18** In sedaj, kaj imaš opraviti na egiptovski poti, da piješ vode iz Sihorja? Ali kaj imaš opraviti na asirski poti, da piješ vode iz reke? **19** Tvoja lastna zlobnost te bo grajala in tvoja zdrknjenja nazaj te bodo opominjala. Vedi torej in vidi, da je to huda stvar in grenka, da si zapustila Gospoda, svojega Boga in da mojega strahu ni v tebi, ‹ govori Gospod, Bog nad bojevniki. **20** ›Kajti od starih časov sem prelomil tvoj jarem in raztrgal tvoje vezi; ti pa praviš: ›Jaz ne bom grešila; ‹ ko tavaš na vsakem visokem hribu in tavaš pod

vsakim zelenim drevesom in igraš vlačugo. 21 Vendar sem te zasadil [kot] plemenito trto, popolnoma pravo seme. Kako si se mi potem obrnila v degenerirano sadiko tuje trte? 22 Kajti čeprav se umivaš s solitrom in si jemlješ precej mila, je vendar tvoja krivičnost zaznamovana pred menoj, ‹ govori Gospod Bog. 23 Kako lahko rečeš: ›Nisem onesnažena, nisem odšla za Báali?‹ Poglej svojo pot v dolini, spoznaj, kaj si storila. Ti si hitri [enogrbi] velblod, ki prečka svoje poti, 24 divja oslica, vajena divjine, ki voha veter po svojem zadovoljstvu; kdo jo ob njeni priložnosti lahko odvrne proč? Vsi tisti, ki jo iščejo, se ne bodo izmučili; v njenem mesecu jo bodo našli. 25 Zadrži svoje stopalo pred bosostjo in svoje grlo pred žejo. Toda ti praviš: ›Tam ni upanja. Ne, kajti ljubila sem tujce in za njimi bom šla.‹ 26 Kakor je tat osramočen, ko je najden, tako je osramočena Izraelova hiša; oni, njihovi kralji, njihovi princi, njihovi duhovniki in njihovi preroki, 27 rekoč lesu: ›Ti si moj oče; ‹ in skali: ›Ti si me rodila.‹ Kajti obrnili so mi svoj hrbet in ne svojega obraza. Toda v času njihove stiske bodo rekli: ›Vstani in nas reši.‹ 28 Toda kje so tvoji bogovi, ki si jih naredila? Naj vstanejo, če te lahko rešijo v času tvoje stiske, kajti glede na število tvojih mest so tvoji bogovi, oh Juda. 29 Zakaj se hočete pravdati z menoj? Vsi vi ste se pregrešili zoper mene, ‹ govori Gospod. 30 ›V prazno sem udaril vaše otroke; nobenega grajanja niso prejeli. Vaš lastni meč je požrl vaše preroke kakor uničujoč lev. 31 Oh rod, poglejte Gospodovo besedo. Ali sem bil Izraelu divjina? Dežela teme? Zakaj pravi moje ljudstvo: ›Mi smo gospodje, nič več ne bomo prišli k tebi?‹ 32 Mar lahko devica pozabi svoje ornamente ali nevesta svoj okras? Vendar me moje ljudstvo pozablja brez števila dni. 33 Zakaj krajšaš svojo pot, da iščeš ljubezen? Zato si tudi zlobne učila svojih poti. 34 Tudi v krajcih tvojega oblačila je najdena kri duš ubogih nedolžnih. Nisem je našel s skrivnim iskanjem, temveč na vseh teh. 35 Vendar praviš: ›Ker sem nedolžna, se bo njegova jeza zagotovo obrnila od mene.‹ Glej, jaz se bom pravdal s teboj, ker praviš: ›Nisem grešila.‹ 36 Zakaj toliko hodiš sem ter tja, da bi spremenila svojo pot? Tudi ti boš osramočena od Egipta, kakor si bila osramočena od Asirije. 37 Da, šla boš naprej od njega, s svojimi rokami na svoji glavi, kajti Gospod je zavrnil tvoje zaupnosti in ne boš uspela v njih.‹«

3 Pravijo: »Če človek odpusti svojo ženo in gre ona od njega in postane od nekega drugega moškega, ali se bo on ponovno vrnil k njej? Ali ne bi bila ta dežela silno oskrunjena? Ti pa si igrala pocestnico z mnogimi ljubimci; vendar se ponovno vrni k meni, « govori Gospod. 2 »Povzdigni svoje oči k visokim krajem in poglej, kje vse nisi bila poležena z [njimi]. Na poteh si sedela zanje, kakor Arabec v divjini in deželo si oskrunila s svojimi vlačugarstvi in svojo zlobnostjo. 3 Zato so bili nalivi zadržani in ni bilo poznega dežja; in ti imaš vlačugino čelo; odklonila si, da bi bila osramočena. 4 Mar ne boš od tega časa klicala k meni: ›Moj oče, ti si vodič od moje mladosti?‹« 5 Ali bo svojo jezo hranil na veke? Ali jo bo držal do konca? Glej, govoril si in storil hude stvari, kot ti lahko. 6 Gospod mi je tudi rekel v dneh kralja Jošíja: »Ali si videl to, kar je storila odpadnica Izrael? Odhajala je na vsako visoko goro in pod vsako zeleno drevo in tam igrala pocestnico. 7 Potem ko je storila vse te stvari, sem rekel: ›Obrni se k meni.‹ Toda ni se vrnila. In njena verolomna sestra Juda je to videla. 8 Videl sem, ko sem jo zaradi vseh vzrokov, s čimer je odpadnica Izrael zagrešila zakonolomstvo, odslovil in ji dal ločitveni list, se njena verolomna sestra Juda kljub temu ni bala, temveč je tudi ona odšla in prav tako igrala pocestnico. 9 Pripetilo se je skozi lahkomiselnost njenega vlačugarstva, da je omadeževala deželo in zagrešila zakonolomstvo s skalami in z lesom. 10 Vendar se zaradi vsega tega njena verolomna sestra Juda ni obrnila k meni z vsem svojim srcem, temveč hlinjeno, « govori Gospod. 11 Gospod mi je rekel: »Odpadnica Izrael se je bolj opravičila kakor verolomna Juda. 12 Pojdi in razglasi te besede proti severu in reci: ›Vrni se, ti odpadnica Izrael, ‹ govori Gospod › in svoji jezi ne bom povzročil, da pade na vas, kajti jaz sem usmiljen, ‹ govori Gospod, › in jeze ne bom držal na veke. 13 Samo priznaj svojo krivičnost, da si se pregrešila zoper Gospoda, svojega Boga in si svoje poti razkropila k tujcem pod vsakim zelenim drevesom in nisi ubogala mojega glasu, ‹ govori Gospod. 14 ›Obrnite se, odpadli otroci, ‹ govori Gospod. ›Kajti jaz sem poročen z vami. Vzel vas bom enega iz mesta in dva iz družine in vas privedel k Sionu. 15 Dal vam bom pastirje po svojem srcu, ki vas bodo hranili z znanjem in razumevanjem. 16 Zgodilo se bo, ko boste pomnoženi in povečani v deželi, v tistih dneh, ‹ govori Gospod, ›ne bodo več rekli: ›Skrinja Gospodove zaveze.‹ Niti to ne bo prišlo na misel, niti se tega ne bodo spomnili, niti je ne bodo obiskali, niti to ne bo več storjeno. 17 Ob tistem času bodo [prestolnico] Jeruzalem imenovali Gospodov prestol. Vsi narodi bodo zbrani k njej, k imenu Gospoda, k [prestolnici] Jeruzalem. Niti ne bodo več hodili po zamisli svojih zlih src. 18 V tistih dneh bo Judova hiša hodila z Izraelovo hišo in skupaj bodo prišli iz severne dežele k deželi, ki sem jo dal v dediščino vašim očetom. 19 Toda rekel sem: ›Kako te bom postavil med otroke in ti dal prijetno deželo, čedno dediščino vojske narodov?‹ Rekel sem: ›Klicala me boš: ›Moj oče‹ in ne boš se odvrnila

od mene.‹ 20 Zagotovo, kakor žena zahrbtno odide od svojega soproga, tako ste zahrbtno ravnali z menoj, oh hiša Izraelova, ‹ govori Gospod 21 ›Glas je bil slišan na visokih krajih, jokanje in ponižne prošnje Izraelovih otrok, kajti izkrivili so svojo pot in pozabili Gospoda, svojega Boga. 22 Vrnite se, vi odpadli otroci in ozdravil bom vaša odvračanja.‹« »Glej, mi prihajamo k tebi, kajti ti si Gospod, naš Bog. 23 Resnično, zaman je upati na rešitev duše s hribov in od množice gora. Zares, v Gospodu, našem Bogu, je Izraelova rešitev duš. 24 Kajti sramota je od naše mladosti požrla trud naših očetov; njihove trope in njihove črede, njihove sinove in njihove hčere. 25 Uležemo se v svoji sramoti in naša zmešnjava nas pokriva, kajti grešili smo zoper Gospoda, svojega Boga, mi in naši očetje, od svoje mladosti, celo do današnjega dne in nismo ubogali glasu Gospoda, svojega Boga.«

4 »Če se hočeš vrniti, oh Izrael, « govori Gospod, »se vrni k meni. Če hočeš odstraniti svoje ogabnosti izpred mojega pogleda, potem ne boš odtaval. 2 Prisegel boš: › Gospod živi v resnici in sodbi in v pravičnosti‹« in narodi se bodo blagoslavljali v njem in v njem bodo slavili. 3 Kajti tako govori Gospod Judovim možem in Jeruzalemu: »Pobranajte svoja neposejana tla in ne sejte med trnjem. 4 Obrežite se Gospodu in odstranite prednje kožice svojega srca, vi, Judovi možje in prebivalci Jeruzalema, da ne bi moja razjarjenost prišla kakor ogenj in tako požgala, da nihče ne more pogasiti – zaradi hudobije vaših ravnanj. 5 Razglasite v Judu in objavite v [prestolnici] Jeruzalem in recite: ›Zatrobite na šofar v deželi.‹ Kličite, zberite se skupaj in recite: ›Zberite se skupaj in pojdimo v obrambna mesta.‹ 6 Postavite prapor proti Sionu. Umaknite se, ne ostanite, kajti jaz bom privedel hudo iz severa in veliko uničenje. 7 Lev je prišel iz svoje goščave in uničevalec poganov je na svoji poti; odšel je iz svojega kraja, da tvojo deželo naredi zapuščeno in tvoja mesta bodo opustošena, brez prebivalca. 8 Zaradi tega se opašite z vrečevino, žalujte in tulite, kajti kruta Gospodova jeza ni odvrnjena od nas. 9 Zgodilo se bo na ta dan, « govori Gospod, » da bo srce kralja in srce princev oslabelo in duhovniki bodo osupli in preroki se bodo spraševali.« 10 Potem sem rekel: »Ah, Gospod Bog! Zagotovo si zelo prevaral to ljudstvo in Jeruzalem, rekoč: ›Imeli boste mir, ‹ medtem ko meč sega do duše.« 11 Ob tistem času bo rečeno temu ljudstvu in [prestolnici] Jeruzalem: »Suh veter visokih krajev v divjini proti hčeri mojega ljudstva, ne da preveja niti da očisti, 12 celó poln veter iz tistih krajev bo prišel k meni. Sedaj bom tudi jaz izrekel obsodbo zoper njih.« 13 Glej, prišel bo gor kakor oblaki in njegovi bojni vozovi bodo kakor vrtinčast veter. Njegovi konji so bolj nagli kakor orli. Gorje nam! Kajti oplenjeni smo. 14 »Oh [prestolnica] Jeruzalem, umij svoje srce pred zlobnostjo, da boš lahko rešena. Doklej bodo tvoje prazne misli prenočevale znotraj tebe? 15 Kajti glas razglaša od Dana in objavlja stisko od gore Efrájim. 16 Dajte omenjati narodom, glejte, objavite zoper [prestolnico] Jeruzalem, da stražarji prihajajo iz daljne dežele in objavite njihov glas zoper Judova mesta. 17 Kakor čuvaji polja so oni zoper njo vsenaokrog, zato ker je bila uporna zoper mene, « govori Gospod. 18 »Tvoja pot in tvoja početja so ti povzročila te stvari; to je tvoja zlobnost, ker je ta grenka, ker ta sega v tvoje srce. 19 Moja notranjost, moja notranjost! Zaskrbljen sem prav v svojem srcu; moje srce dela v meni hrup; ne morem ohraniti miru, ker si slišala, oh moja duša, zvok šofarja, alarm vojne. 20 Uničenje na uničenje je razkričano, kajti celotna dežela je oplenjena. Moji šotori so nenadoma oplenjeni in moje zavese v trenutku. 21 Doklej bom videl prapor in slišal zvok šofarja? 22 Kajti moje ljudstvo je nespametno, niso me spoznali; neumni otroci so in nobenega razumevanja nimajo. Modri so, da počno hudo, toda za početje dobrega nimajo spoznanja.« 23 Pogledal sem zemljo in glej, ta je bila brez oblike ter prazna; in [na] nebo, pa ni imelo nobene svetlobe. 24 Pogledal sem gore in glej, trepetale so in vsi hribi so se rahlo gibali. 25 Pogledal sem in glej, tam ni bilo nobenega človeka in vse nebeške ptice so odletele. 26 Pogledal sem in glej, rodoviten kraj je bila divjina in vsa njegova mesta so bila zrušena ob Gospodovi prisotnosti in z njegovo kruto jezo. 27 Kajti tako je rekel Gospod: »Celotna dežela bo zapuščena, vendar ne bom naredil popolnega konca. 28 Zaradi tega bo zemlja žalovala in nebo nad [njo] bo črno. Ker sem to govoril, sem to namenil in se ne bom kesal niti se ne bom obrnil nazaj od tega.« 29 Celotno mesto bo pobegnilo zaradi zvoka konjenikov in lokostrelcev; šli bodo v goščave in plezali na skale. Vsako mesto bo zapuščeno in ni človeka, da tam prebiva. 30 Ko si oplenjena, kaj boš storila? Čeprav se oblačiš s temno rdečo, čeprav se krasiš z ornamenti iz zlata, čeprav si obrobljaš svoj obraz z ličenjem, se boš zaman naredila lepo; tvoji ljubimci te bodo prezirali, stregli ti bodo po življenju. 31 Kajti slišal sem glas ženske kakor v porodnih bolečinah in tesnobo kakor od tiste, ki rojeva svojega prvega otroka, glas sionske hčere, ki se objokuje, ki razširja svoji roki, rekoč: »Gorje mi sedaj! Kajti moja duša je izmučena zaradi morilcev.«

5 »Tecite sem ter tja skozi ulice [prestolnice] Jeruzalem in glejte sedaj in vedite in iščite na njenih širokih krajih, če lahko najdete človeka, če je tam kdorkoli, ki izvršuje sodbo,

ki išče resnico in jaz bom to oprostil. 2 Čeprav govorijo: › Gospod živi, ‹ zagotovo lažno prisegajo.« 3 Oh Gospod, ali niso tvoje oči [stabilno] na resnici? Udaril si jih, toda niso žalovali; použil si jih, toda odklonili so, da sprejmejo grajanje. Svoje obraze so otrdili bolj kakor skala; odklonili so, da se vrnejo. 4 Zato sem rekel: »Ti so zagotovo ubogi; nespametni so, kajti ne poznajo Gospodove poti niti sodbe njihovega Boga. 5 Spravil se bom do velikih mož in jim govoril, kajti poznali so Gospodovo pot in sodbo svojega Boga.« Toda ti so povsem zlomili jarem in razpočili vezi. 6 Zatorej jih bo ubil lev iz gozda in večerni volk jih bo oplenil, leopard bo stražil nad njihovimi mesti. Vsak, kdor gre od tam, bo raztrgan na koščke, ker so njihovi prestopki številni in njihova odpadanja so se povečala. 7 Kako naj ti oprostim za to? Tvoji otroci so me zapustili in prisegali pri tistih, ki niso bogovi. Ko sem jih hranil do polnosti, so oni potem zagrešili zakonolomstvo in se s krdeli zbirali v hišah pocestnic. 8 Bili so kakor zjutraj nahranjeni konji. Vsakdo je hrzal za ženo svojega soseda. 9 Mar [jih] ne bom obiskal zaradi teh stvari?‹ govori Gospod: ›Mar se ne bo moja duša maščevala na takšnem narodu, kot je ta? 10 Pojdite gor na njene zidove in uničujte, toda ne naredite popolnega konca. Odvzemite njene obzidke, kajti le-ti niso Gospodovi. 11 Kajti Izraelova hiša in Judova hiša sta zelo zahrbtno postopali zoper mene, ‹ govori Gospod. 12 Skrivali so Gospoda in rekli: › To ni on; niti hudo ne bo prišlo nad nas; niti ne bomo videli meča niti lakote. 13 Preroki bodo postali veter in besede ni v njih. Tako jim bo storjeno.« 14 Zato tako govori Gospod Bog nad bojevniki: »Ker ste govorili to besedo, glej, bom naredil svojo besedo v tvojih ustih ogenj in to ljudstvo les in ta jih bo použil. 15 Glej! Nadte bom od daleč privedel narod, oh hiša Izraelova, « govori Gospod, »to je mogočen narod, to je starodaven narod, narod, čigar jezika ne poznaš niti ne razumeš kaj pravijo. 16 Njihov tul za puščice je kakor odprt mavzolej, vsi so mogočni možje. 17 Pojedli bodo tvojo žetev in tvoj kruh, ki naj bi ga jedli tvoji sinovi in tvoje hčere. Pojedli bodo tvoje trope in tvoje črede. Pojedli bodo tvoje trte in tvoja figova drevesa. Z mečem bodo izčrpali tvoja utrjena mesta, v katera zaupate. 18 Kljub temu v tistih dneh, « govori Gospod, »z vami ne bom naredil popolnega konca. 19 Zgodilo se bo, ko boste rekli: ›Zakaj nam Gospod, naš Bog, počne vse te stvari?‹ Potem jim boš odgovoril: ›Podobno kakor ste vi zapustili mene in služili tujim bogovom v svoji deželi, tako boste služili tujcem v deželi, ki ni vaša.‹ 20 Razglasite to v Jakobovi hiši in objavite to v Judu, rekoč: 21 ›Poslušajte sedaj to, oh nespametno ljudstvo in brez razumevanja; ki imate oči, pa ne vidite; ki imate ušesa, pa ne slišite. 22 Mar se me ne bojite?‹ govori Gospod. ›Ali ne boste trepetali ob moji prisotnosti, ko sem položil pesek za mejo morju z večnim odlokom, da ta ne more preiti? Čeprav se njegovi valovi premetavajo, vendar ne morejo prevladati; čeprav rjovijo, vendar ne morejo preiti preko. 23 Toda to ljudstvo ima puntarsko in uporno srce; spuntali so se in odšli. 24 Niti ne pravijo v svojem srcu: ›Sedaj se bojmo Gospoda, svojega Boga, ki daje dež, tako zgodnji kakor pozni, v svojem obdobju. Prihranja nam tedne, določene za žetev. 25 Vaše krivičnosti so te stvari obrnile proč in vaši grehi so pred vami zadržali dobre stvari. 26 Kajti med mojim ljudstvom so najdeni zlobni možje. Prežijo v zasedi kakor tisti, ki nastavljajo pasti; oni nastavijo past, ujamejo ljudi. 27 Kakor je kletka polna ptic, tako so njihove hiše polne prevare. Zato so postali veliki in obogateli. 28 Postali so debeli, sijejo. Da, presegajo dejanja zlobnih. Ne sodijo primera sirot, vendar uspevajo in pravici pomoči potrebnih ne sodijo. 29 Mar ne bom obiskal zaradi teh stvari?‹ govori Gospod: ›Ali ne bo moja duša maščevana na takem narodu, kot je ta? 30 Čudovita in strašna stvar je zagrešena v deželi. 31 Preroki prerokujejo napačno in duhovniki vladajo s svojimi sredstvi. Moje ljudstvo ima rado to tako. Kaj pa boste storili ob koncu tega?‹«

6 »Oh vi, Benjaminovi otroci, zberite se, da zbežite iz srede Jeruzalema in trobite na šofar v Tekói in postavite znamenje ognja v Bet Keremu. Kajti zlo se pojavlja iz severa in veliko uničenje. 2 Hčer sionsko sem primerjal z ljubko in prefinjeno žensko. 3 Pastirji s svojimi tropi bodo prišli k njej, svoje šotore bodo postavili naokoli nje, vsak bo pasel na svojem kraju.‹« 4 »Pripravite vojno zoper njo. Vstanimo in gremo gor opoldan. Gorje nam! Kajti dan mineva, kajti sence večera so podaljšane.« 5 »Vstanimo in gremo gor ponoči in uničimo njene palače.« 6 Kajti tako je rekel Gospod nad bojevniki: »Posekajte drevesa in nasujte nasip zoper [prestolnico] Jeruzalem. To je mesto, ki bo obiskano; ona je celotno zatiranje v njeni sredi. 7 Kakor studenec bruha svoje vode, tako ona bruha svojo zlobnost. Nasilje in plen je slišati v njej; žalost in rane so nenehno pred menoj. 8 Bodi poučena, oh [prestolnica] Jeruzalem, da ne bi moja duša odšla od tebe; da te ne bi naredil zapuščeno, deželo, ki ni naseljena.« 9 Tako govori Gospod nad bojevniki: »Temeljito bodo paberkovali Izraelov preostanek kakor trto. Svojo roko obrni nazaj kakor obiralci grozdja v košare. 10 Komu naj govorim in dam svarilo, da bi lahko slišali? Glej, njihovo uho je neobrezano in ne morejo prisluhniti. Glej, Gospodova beseda jim je graja; v njej nimajo veselja. 11 Zato sem poln Gospodove razjarjenosti; izmučen sem z zadrževanjem. Izlil jo bom ven na otroke naokoli in skupaj na

zbor mladeničev, kajti vzet bo celo soprog z ženo, ostarel s tistim, ki je izpolnjen z dnevi. 12 Njihove hiše bodo obrnjene k drugim, skupaj z njihovimi polji in ženami, kajti svojo roko bom iztegnil nad prebivalce dežele, « govori Gospod. 13 »Kajti od najmanjših izmed njih, celo do največjih izmed njih, je vsak predan pohlepu, in od preroka, celo do duhovnika, vsak krivo postopa. 14 Kajti površno so ozdravili rano hčere mojega ljudstva, rekoč: ›Mir, mir, ‹ ko tam ni miru. 15 Mar so bili osramočeni, ko so zagrešili ogabnost? Ne, sploh niso bili osramočeni niti niso mogli zardeti. Zato bodo padli med tistimi, ki padajo. Ob času, ko jih obiščem, bodo vrženi dol, « govori Gospod. 16 Tako govori Gospod: »Ustavite se na poteh in glejte ter vprašajte za starimi stezami, kje je dobra pot, hodite po njej in našli boste počitek svojim dušam.« Rekli pa so: »Mi ne bomo hodili po njej.« 17 Prav tako sem nad vami postavil stražarje, rekoč: »Prisluhnite zvoku šofarja.« Toda rekli so: »Ne bomo prisluhnili.« 18 Zato poslušajte, vi narodi in vedite, oh skupnost, kaj je med njimi. 19 Poslušaj, oh zemlja. Glej, nad to ljudstvo bom privedel zlo, celó sad njihovih misli, ker niso prisluhnili mojim besedam niti moji postavi, temveč so jo zavrnili. 20 S kakšnim namenom prihaja k meni kadilo iz Sabe in prijeten trst iz daljne dežele? Vaše žgalne daritve mi niso sprejemljive niti mi vaše klavne daritve niso prijetne.« 21 Zato tako govori Gospod: »Glej, pred to ljudstvo bom položil kamne spotike in očetje in sinovi bodo skupaj padli nanje; sosed in njegov prijatelj se bosta pogubila.« 22 Tako govori Gospod: »Glej, ljudstvo prihaja iz severne dežele in velik narod bo dvignjen od zemljinih strani. 23 Prijeli bodo lok in sulico; kruti so in nimajo usmiljenja; njihov glas rjovi kakor morje; in jahajo na konjih, postavljeni v vrste kakor možje za vojno zoper tebe, oh sionska hči. 24 »Slišali smo o njihovi slavi. Naše roke so oslabele. Tesnoba se nas je polastila in bolečina kakor žensko v porodnih mukah. 25 Ne pojdi naprej na polje niti ne hodi po poti, kajti sovražnikov meč in strah sta na vsaki strani.« 26 Oh hči mojega ljudstva, opaši se z vrečevino in se valjaj v pepelu. Naredi si žalovanje kakor za edinim sinom, najbolj grenko žalovanje, kajti plenilec bo nenadoma prišel nad nas. 27 Postavil sem te za stolp in trdnjavo med svojim ljudstvom, da lahko spoznaš in preizkusiš njihovo pot. 28 Vsi so nadležni puntarji, hodijo z obrekovalci. Bron so in železo, vsi so izprijenci. 29 Mehovi so požgani, svinec je použit z ognjem; livar zaman tali, kajti zlobni niso izločeni. 30 Ljudje jih bodo imenovali zavrženo srebro, ker jih je Gospod zavrnil.«

7 Beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda, rekoč: 2 »Stopi v velika vrata Gospodove hiše in razglasi to besedo in reci: ›Poslušajte Gospodovo besedo, vsi vi iz Juda, ki vstopate pri teh velikih vratih, da obožujete Gospoda. 3 Tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Poboljšajte svoje poti in svoja dejanja in jaz vam bom povzročil, da prebivate na tem kraju. 4 Ne zaupajte v lažnive besede, rekoč: › Gospodov tempelj, ‹ › Gospodov tempelj, ‹ › Gospodov tempelj so ti.‹ 5 Kajti če temeljito poboljšate svoje poti in svoja dejanja, če temeljito izvršite sodbo med človekom in njegovim sosedom, 6 če ne zatirate tujca, sirote, vdove, in na tem kraju ne prelivate nedolžne krvi niti v svojo škodo ne hodite za drugimi bogovi, 7 potem vam bom povzročil, da prebivate na tem kraju, v deželi, ki sem jo dal vašim očetom na veke vekov. 8 Glejte, zaupate v lažnive besede, ki ne morejo koristiti. 9 Ali boste kradli, morili, počeli zakonolomstvo, krivo prisegali, zažigali kadilo Báalu in hodili za drugimi bogovi, ki jih ne poznate 10 in prišli ter stali pred menoj v tej hiši, ki je imenovana z mojim imenom in rekli: »Rešeni smo, da bi počeli vse te ogabnosti? 11 Ali je ta hiša, ki je imenovana z mojim imenom, v vaših očeh postala brlog roparjev? Glejte, celo jaz sem to videl, « govori Gospod. 12 »Toda pojdite sedaj k mojemu kraju, ki je bil v Šilu, kjer sem najprej postavil svoje ime in poglejte, kaj sem mu storil zaradi zlobnosti svojega ljudstva Izraela. 13 In sedaj, ker ste storili vsa ta dejanja, « govori Gospod »in sem vam govoril, vas zgodaj vzdigoval in govoril, toda niste slišali; in vas klical, toda niste odgovorili; 14 zato bom tej hiši, ki je imenovana z mojim imenom, v katerega zaupate in kraju, ki sem ga dal vam in vašim očetom, storil kakor sem storil Šilu. 15 Zavrgel vas bom iz svojega pogleda, kakor sem zavrgel vse vaše brate, celó celotno Efrájimovo seme. 16 Zato ne moli za to ljudstvo, niti ne povzdiguj klica, niti molitve zanje, niti ne posreduj k meni, kajti jaz te ne bom poslušal. 17 Mar ne vidiš, kaj počno v Judovih mestih in na ulicah [prestolnice] Jeruzalem? 18 Otroci nabirajo les, očetje netijo ogenj in ženske gnetejo svoje testo, da naredijo kolače kraljici neba in da izlivajo pitne daritve k drugim bogovom, da bi me lahko dražili k jezi. 19 Mar me dražijo do jeze?« govori Gospod: » Mar ne dražijo sami sebe, do zmešnjave njihovih lastnih obrazov?« 20 Zato tako govori Gospod Bog: »Glej, moja jeza in moja razjarjenost bo izlita na tem kraju, na človeka, na žival, na drevesa polja in na sad tal; ta bo gorela in ne bo pogašena.« 21 Tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: »Položite svoje žgalne daritve k svojim klavnim daritvam in jejte meso. 22 Kajti nisem govoril vašim očetom niti jim nisem zapovedal na dan, ko sem jih privedel iz egiptovske dežele, glede žgalnih daritev ali klavnih daritev, 23 toda ukazal sem jim to stvar, rekoč: ›Ubogajte moj glas in

jaz bom vaš Bog in vi boste moje ljudstvo; hodite po vseh
poteh, ki sem vam jih zapovedal, da vam bo lahko dobro.‹
24 Toda niso prisluhnili niti nagnili svojega ušesa, temveč so
hodili po nasvetih in po zamislih svojega zlega srca in odšli
nazaj in ne naprej. 25 Od dneva, ko so vaši očetje izšli iz
egiptovske dežele, do tega dne, sem vam celo pošiljal vse
svoje služabnike preroke, dnevno sem jih zgodaj vzdigoval
in pošiljal. 26 Vendar mi niso prisluhnili niti nagnili svojega
ušesa, temveč so otrdili svoj vrat. Ravnali so huje kakor
njihovi očetje. 27 Zato jim boš govoril vse te besede, toda
ne bodo ti prisluhnili. Tudi klical boš k njim, toda ne bodo ti
odgovorili. 28 Toda rekel jim boš: ›To je narod, ki ne uboga
glasu Gospoda, svojega Boga niti ne prejema grajanja.
Resnica je izginila in je iztrebljena iz njihovih ust.‹« 29 Ostriži
svoje lase, oh [prestolnica] Jeruzalem in jih odvrzi proč in
povzemi žalostinko na visokih krajih, kajti Gospod je zavrnil
in zapustil rod svojega besa. 30 Kajti Judovi otroci so storili
zlo v mojem pogledu, « govori Gospod. »Svoje ogabnosti
so postavili v hiši, ki se imenuje z mojim imenom, da jo
oskrunijo. 31 Zgradili so visoke kraje Tofeta, ki je v dolini
sina Hinómovega, da svoje sinove in svoje hčere sežigajo v
ognju, kar jim nisem zapovedal niti ni prišlo v moje srce. 32
Zato, glej, prihajajo dnevi, « govori Gospod, »da ta ne bo več
imenovan Tofet niti dolina sina Hinómovega, temveč dolina
klanja, kajti v Tofetu bodo pokopavali, dokler tam ne bo več
prostora. 33 Trupla tega ljudstva bodo meso za perjad neba
in zemeljske zveri in nihče jih ne bo podil proč. 34 Potem
bom povzročil, da od Judovih mest in od ulic [prestolnice]
Jeruzalem preneha glas smeha, glas veselja, glas ženina in
glas neveste, kajti dežela bo zapuščena.

8 »Ob tistem času, « govori Gospod, »bodo prinesli iz
njihovih grobov kosti Judovega kralja, kosti njegovih
princev, kosti duhovnikov, kosti prerokov in kosti prebivalcev
[prestolnice] Jeruzalem 2 in raztrosili jih bodo pred soncem,
luno in vso vojsko neba, ki so jih ljubili, ki so jim služili, za
katerimi so hodili, ki so jih iskali in ki so jih oboževali; ne bodo
zbrane niti pokopane, le-te bodo za gnoj na obličju zemlje.
3 Ves preostanek tistih, ki ostanejo od te zlobne družine,
ki ostanejo v vseh krajih, kamor sem jih pognal, bodo raje
izbrali smrt kakor življenje, « govori Gospod nad bojevniki. 4
Poleg tega jim boš rekel: ›Tako govori Gospod: ›Ali bodo
padli in ne vstali? Ali se bo obrnil proč in ne vrnil? 5 Zakaj je
potem to ljudstvo iz [prestolnice] Jeruzalem zdrknilo nazaj z
neprestanim odpadom? Trdno se držijo prevare, zavračajo,
da bi se vrnili. 6 Prisluhnil sem in slišal, toda niso pravilno
govorili. Noben človek se ni pokesal od svoje zlobnosti,
rekoč: ›Kaj sem storil?‹ Vsak se je obrnil k svoji smeri, kakor
konj hiti v bitko. 7 Da, štorklja na nebu pozna svoje določene
čase, grlica, žerjav in lastovka obeležujejo čas svojega
prihajanja, toda moje ljudstvo ne pozna Gospodove sodbe. 8
Kako pravite: ›Modri smo in z nami je Gospodova postava?‹
Glej, zagotovo jo je on naredil zaman, pisalo pisarjev je
zaman. 9 Modri možje so osramočeni, zaprepadeni in ujeti.
Glej, zavrnili so Gospodovo besedo in kakšna modrost je v
njih? 10 Zato bom njihove žene dal drugim in njihova polja
tistim, ki jih bodo podedovali. Kajti vsak, od najmanjšega
celo do največjega, se nagiba k pohlepu, od preroka celo
do duhovnika, vsak postopa napačno. 11 Kajti površno so
ozdravili rano hčere mojega ljudstva, rekoč: ›Mir, mir, ‹ ko tam
ni miru. 12 Mar so bili osramočeni, ko so zagrešili ogabnost?
Ne, sploh niso bili osramočeni niti niso mogli zardeti. Zato
bodo padli med tistimi, ki padajo. V času njihovega obiskanja
bodo vrženi dol, ‹ govori Gospod. 13 ›Zagotovo jih bom
použil, ‹ govori Gospod: › tam ne bo grozdja na trti niti fig na
figovem drevesu in list bo ovenel; in stvari, ki sem jim jih dal,
bodo šle proč od njih.‹« 14 Zakaj mirno sedimo? Zberite se
in dajmo, vstopimo v obrambna mesta in tam bodimo tiho,
kajti Gospod, naš Bog, nas je položil v molk in nam dal za
piti vodo iz žolča, ker smo grešili zoper Gospoda. 15 Iskali
smo mir, toda nič dobrega ni prišlo, in na čas zdravja, pa glej
težava! 16 »Prhanje njihovih konj je bilo slišati od Dana.
Celotna zemlja je trepetala ob zvoku rezgetanja njegovih
močnih, kajti prišli so in požrli deželo in vse, kar je v njej;
mesto in tiste, ki prebivajo v njem. 17 Kajti glejte, jaz bom
med vas poslal kače, strupene kače, ki ne bodo očarane in
te vas bodo pikale, « govori Gospod. 18 Ko bi se želel tolažiti
zoper bridkost, je moje srce oslabelo v meni. 19 Glej, glas
vpitja hčere mojega ljudstva zaradi tistih, ki prebivajo v daljni
deželi: › Mar ni Gospoda na Sionu? Ali ni njen kralj v njej?‹
Zakaj so me do jeze dražili s svojimi rezanimi podobami in s
tujimi ničevostmi? 20 Žetev je mimo, poletje je končano, mi
pa nismo rešeni. 21 Zaradi zloma hčere mojega ljudstva sem
zlomljen, črn sem, osuplost se me je polastila. 22 Mar ni
balzama v Gileádu, ali tam ni nobenega zdravnika? Zakaj
potem zdravje hčere mojega ljudstva ni povrnjeno?

9 Oh, da bi bila moja glava vode in moje oči studenec
solza, da bi lahko dan in noč jokal zaradi umorjenih hčera
svojega ljudstva! 2 Oh, da bi imel v divjini kraj za nastanitev
popotnikov; da bi lahko zapustil svoje ljudstvo in odšel od
njih! Kajti vsi so zakonolomci, zbor zahrbtnih mož. 3 Svoje
jezike krivijo za laži kakor svoj lok, toda niso hrabri za resnico
na zemlji. Kajti napredujejo od zla k zlu, mene pa ne poznajo,

‹ govori Gospod. 4 ›Vsakdo naj se pazi svojega soseda in ne zaupajte v kateregakoli brata, kajti vsak brat bo popolnoma izpodrinjen in vsak sosed bo hodil z obrekovalci. 5 Zavajali bodo vsak svojega soseda in ne bodo govorili resnice. Svoj jezik so naučili, da govori laži in izmučili so se s početjem krivičnosti. 6 Tvoje prebivališče je v sredi prevare, zaradi prevare so odklonili, da me spoznajo, ‹ govori Gospod. 7 Zato tako govori Gospod nad bojevniki: ›Glej, stopil jih bom in jih preizkusil. Kajti kako naj bi delal za hčer svojega ljudstva? 8 Njihov jezik je kakor izstreljena puščica; ta govori prevaro. Nekdo s svojimi usti govori miroljubno svojemu sosedu, toda v srcu preži. 9 Ali jih ne bom obiskal zaradi teh stvari?‹ govori Gospod. ›Mar se ne bo moja duša maščevala na takšnem narodu, kot je ta? 10 Zaradi gora bom povzdignil jokanje in tarnanje in zaradi prebivališč divjine žalovanje, ker so požgani, tako da nihče ne more iti skozi njih; niti ljudje ne morejo slišati glasu živine. Tako perjad neba kakor živali polja so pobegnile, odšle so. 11 [Prestolnico] Jeruzalem bom naredil kupe in brlog zmajev. Judova mesta bom naredil zapuščena, brez prebivalca. 12 Kdo je moder človek, da lahko to razume? Kdo je tisti, kateremu so Gospodova usta govorila, da lahko to oznani, čemu dežela propada in je požgana kakor divjina, da nihče ne gre skoznjo?‹ 13 Gospod govori: ›Ker so zapustili mojo postavo, ki sem jo postavil prednje in niso ubogali mojega glasu niti hodili v tem, 14 temveč so hodili po zamisli svojega lastnega srca in za Báali, kar so jih naučili njihovi očetje.‹ 15 Zato tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Glej, hranil jih bom, celó to ljudstvo, s pelinom in piti jim bom dajal vodo iz žolča. 16 Razkropil jih bom tudi med pogane, ki jih niso poznali niti oni niti njihovi očetje. Za njimi bom poslal meč, dokler jih ne použijem.‹ 17 Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Preudarite in pokličite žalovalke, da bi lahko prišle in pošljite po spretne ženske, da bi lahko prišle. 18 Podvizajo naj se in povzamejo tarnanje za nas, da bodo naše oči lahko tekle s solzami in naše veke brizgale z vodami. 19 Kajti glas tarnanja je slišati iz Siona: ›Kako smo oplenjeni! Silno smo zbegani, ker smo zapustili deželo, ker so nas naša prebivališča izvrgla.‹‹ 20 Vendar poslušajte Gospodovo besedo, oh ve ženske in naj vaše uho prejme besedo iz njegovih ust in svoje hčere učite tarnanja in vsaka svojo sosedo objokovanja. 21 Kajti smrt se je povzpela skozi naša okna in vstopila v naše palače, da iztrebi otroke od zunaj in mladeniče iz ulic. 22 »Govori: ›Tako govori Gospod: ›Celo trupla ljudi bodo padala kakor gnoj na odprtem polju in kakor prgišče za žanjcem in nihče jih ne bo zbral.‹ 23 Tako govori Gospod: ›Ne dopusti, da moder človek slavi v svoji modrosti niti naj mogočen človek ne slavi v svoji moči, naj bogat človek ne slavi v svojih bogastvih. 24 Temveč naj tisti, ki slavi, slavi v tem, da me razume in spoznava, da jaz sem Gospod, ki izvajam ljubečo skrbnost, sodbo in pravičnost na zemlji. Kajti v teh stvareh se veselim, ‹ govori Gospod. 25 ›Glej, dnevi prihajajo, ‹ govori Gospod, ›da bom kaznoval vse tiste, ki so obrezani, z neobrezanimi: 26 Egipt, Juda, Edóm, Amónove otroke, Moáb in vse, ki so na skrajnih vogalih, ki prebivajo v divjini, kajti vsi ti narodi so neobrezani in vse Izraelove hiše so v srcu neobrezane.‹‹

10 Prisluhnite besedi, ki vam jo govori Gospod, oh hiša Izraelova: 2 »Tako govori Gospod: ›Ne uči se poti poganov in ne bodi zaprepaden ob znamenjih z neba, kajti pogani so zaprepadeni ob njih. 3 Kajti običaji ljudstva so prazni, kajti nekdo s sekiro poseka drevo iz gozda, delo delavčevih rok. 4 Okrasijo ga s srebrom in zlatom; pritrdijo ga z žeblji in kladivi, da se ne premika. 5 Pokončni so kakor palmovo drevo, toda ne govorijo. Morajo jih nositi, ker ne morejo hoditi. Ne bojte se jih, kajti ne morejo storiti zla niti ni v njih, da delajo dobro.‹‹ 6 Ker ne obstaja nihče podoben tebi, oh Gospod; ti si velik in tvoje ime je veliko v moči. 7 Kdo se te ne bi bal, oh kralj narodov? Kajti tebi to pripada, glede na to, da med vsemi modrimi možmi narodov in med vsemi njihovimi kraljestvi, ni tam nikogar podobnega tebi. 8 Toda oni so vsi skupaj brutalni in nespametni. Kos lesa je nauk ničevosti. 9 Srebro, sploščeno na ploščice, je prineseno iz Taršíša in zlato iz Ufáza, delo delavca in iz rok livarja. Modra in vijolična so njihova oblačila. Vsa so delo spretnih ljudi. 10 Toda Gospod je resničen Bog, on je živi Bog in večen kralj. Ob njegovem besu bo zemlja trepetala in narodi ne bodo zmožni prenesti njegovega ogorčenja. 11 Tako jim boste govorili: › Celó bogovi, ki niso naredili neba in zemlje, bodo izginili z zemlje in izpod tega neba.‹‹ 12 S svojo močjo je naredil zemljo, s svojo modrostjo je osnoval zemeljski [krog] in s svojo preudarnostjo razprostrl nebo. 13 Kadar izusti svoj glas, je tam množica vodá v nebesih in meglicam povzroča, da se dvigujejo od koncev zemlje; on dela bliskanje z dežjem in iz svojih zakladnic prinaša veter. 14 Vsak človek je v svojem spoznanju brutalen. Vsak livar je zbegan z rezano podobo, kajti njegova ulita podoba je neresnica in tam ni diha v njih. 15 Ničevost so in delo zmot. V času njihovega obiskanja bodo izginili. 16 Jakobov delež ni podoben njihovemu, kajti on je tvorec vseh stvari; in Izrael je palica njegove dediščine. Gospod nad bojevniki je njegovo ime. 17 Zberi svoje blago iz dežele, oh prebivalec iz trdnjave. 18 Kajti tako govori Gospod: ›Glej, naenkrat bom izvrgel prebivalce dežele in jih spravil v tegobo, da bodo lahko našli, [da je] to tako. 19 Gorje mi za mojo poškodbo!

Moja rana je boleča. Toda rekel sem: »Resnično, to je žalost in jaz jo moram nositi. **20** Moje šotorsko svetišče je oplenjeno in vse moje vrvi so pretrgane, moji otroci so odšli od mene in jih ni, nikogar ni, da bi še razpenjal moj šotor in da bi postavljal moje zavese. **21** Kajti pastirji so postali brutalni in niso iskali Gospoda, zato ne bodo uspeli in vsi njihovi tropi bodo razkropljeni. **22** Glej, hrup objave je prišel in veliko razburjenje iz severne dežele, da bi Judova mesta naredil opustošena in brlog zmajev. **23** Oh Gospod, vem, da človekova pot ni v njem samem, tega ni v človeku, ki hodi, da usmerja svoje korake. **24** Oh Gospod, grajaj me, toda s sodbo; ne v svoji jezi, da me ne bi privedel v nič. **25** Svojo razjarjenost izlij na pogane, ki te ne poznajo in na družine, ki ne kličejo k tvojemu imenu, kajti pojedli so Jakoba in ga požrli in ga pogoltnili ter njegovo prebivališče naredili zapuščeno.

11 Beseda, ki je prišla k Jeremiju od Gospoda, rekoč: **2** »Poslušaj besede te zaveze in govori možem iz Juda in prebivalcem [prestolnice] Jeruzalem **3** in jim reci: ›Tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›Preklet bodi mož, ki ne uboga besed te zaveze, **4** ki sem jo zapovedal vašim očetom na dan, ko sem jih izpeljal iz egiptovske dežele, iz železne talilne peči, rekoč: ›Ubogajte moj glas in jih izvršujte, glede na vse, kar vam zapovedujem. Tako boste moje ljudstvo in jaz bom vaš Bog, **5** da bom lahko izpolnil prisego, ki sem jo prisegel vašim očetom, da jim dam deželo, kjer tečeta mleko in med, kakor je to ta dan.‹« Potem sem odgovoril in rekel: »Tako naj bo, oh Gospod.« **6** Potem mi je Gospod rekel: »Razglasi vse te besede po Judovih mestih in ulicah Jeruzalema, rekoč: ›Poslušajte besede te zaveze in jih izpolnjujte. **7** Kajti iskreno sem izpričal vašim očetom na dan, ko sem jih privedel gor iz egiptovske dežele, celó do današnjega dne, [jih] zgodaj vzdigoval in izjavljal, rekoč: ›Ubogajte moj glas.‹ **8** Vendar niso ubogali niti nagnili svojega ušesa, temveč so vsi hodili v zamisli svojega zlega srca. Zato bom nanje privedel vse besede te zaveze, ki sem jim jo zapovedal izpolnjevati, toda oni jih niso izpolnjevali. **9** Gospod mi je rekel: »Zarota je najdena med Judovimi možmi in med prebivalci Jeruzalema. **10** Obrnili so se nazaj h krivičnostim svojih pradedov, ki so odklanjali poslušati moje besede; in šli za drugimi bogovi, da jim služijo. Izraelova hiša in Judova hiša sta prelomili mojo zavezo, ki sem jo sklenil z njihovimi očeti. **11** Zato tako govori Gospod: ›Glej, nanje bom privedel zlo, ki mu ne bodo mogli pobegniti. Čeprav bodo klicali k meni, jim ne bom prisluhnil. **12** Potem bodo Judova mesta in prebivalci Jeruzalema šli in klicali k bogovom, katerim darujejo kadilo. Toda sploh jih ne bodo rešili v času njihove stiske. **13** Kajti glede na število tvojih mest so bili tvoji bogovi, oh Juda; in glede na število ulic [prestolnice] Jeruzalem ste postavili oltarje tisti sramotni stvari, celó oltarje, da zažigate kadilo Báalu. **14** Zatorej ne moli za to ljudstvo niti ne povzdiguj vpitja ali molitve zanje, kajti jaz jih ne bom poslušal ob času, ko zaradi svoje stiske vpijejo k meni. **15** Kaj ima moj ljubljeni za početi v moji hiši, ko vidi, da je ona izvrševala nespodobnost s številnimi in je sveto meso odšlo od tebe? Ko počneš zlo, potem se razveseljuješ. **16** Gospod je tvoje ime imenoval: ›Zelena oljka, čeden in lep sad.‹ Z zvokom velikega hrupa je na njej vžgal ogenj in njene mladike so polomljene. **17** Kajti Gospod nad bojevniki, ki te je zasadil, je zoper tebe proglasil zlo, zaradi zla Izraelove hiše in Judove hiše, ki so ga storili zoper sebe, da bi me dražili do jeze v darovanju kadila Báalu. **18** Gospod mi je dal spoznanje o tem in jaz sem to spoznal; takrat si mi kazal njihova dejanja. **19** Toda jaz sem bil podoben jagnjetu ali volu, ki je priveden h klanju in nisem vedel, da so zoper mene snovali naklepe, rekoč: »Uničimo drevo skupaj z njegovim sadom in odsekajmo ga iz dežele živih, da se njegovega imena ne bo več spominjalo.« **20** Toda, oh Gospod nad bojevniki, ki sodiš pravično, ki preizkušaš notranjost in srce, naj vidim tvoje maščevanje na njih, kajti tebi sem razodel svoj primer. **21** »Zato tako govori Gospod o možeh iz Anatóta, ki ti strežejo po življenju, rekoč: ›Ne prerokuj v Gospodovem imenu, da ne umreš po naši roki.‹ **22** Zato tako govori Gospod nad bojevniki: ›Glej, kaznoval jih bom; mladenič bo umrl pod mečem, njihovi sinovi in njihove hčere bodo umrli od lakote. **23** Tam ne bo nobenega ostanka izmed njih, kajti nad ljudi iz Anatóta bom privedel zlo, celó leto njihovega obiskanja.‹«

12 Pravičen si ti, oh Gospod, ko se pravdam s teboj, vendar mi pusti govoriti s teboj o tvojih sodbah: »Zakaj pot zlobnih uspeva? Zakaj so srečni vsi tisti, ki postopajo zelo zahrbtno?« **2** Zasadil si jih, da, zakoreninili so se, rastejo, da, prinašajo sad. Blizu si v njihovih ustih in daleč od njihovih notranjosti. **3** Toda ti, oh Gospod, me poznaš, videl si me in preizkusil si moje srce do tebe. Potegni jih ven kakor ovce za klanje in jih pripravi za dan klanja. **4** Doklej bo dežela žalovala in zelišča vsakega polja venela zaradi zlobnosti tistih, ki prebivajo v njej? Živali so použite in ptice, ker so rekli: »Ne bo videl našega zadnjega konca.« **5** »Če si tekel s pešci in če so te utrudili, kako lahko potem tekmuješ s konji? In če so te utrudili v deželi miru, v kateri zaupaš, kako boš potem storil v naraščanju Jordana? **6** Kajti celo tvoji bratje in hiša tvojega očeta, celo oni so zahrbtno postopali s teboj; da, za teboj so poklicali množico. Ne verjemi jim, čeprav ti

govorijo lepe besede. 7 Zapustil sem svojo hišo, zavrgel
svojo dediščino, srčno ljubljeno svoje duše sem predal v
roko njenih sovražnikov. 8 Moja dediščina mi je kakor lev v
gozdu; ta vpije proti meni, zatorej sem jo zasovražil. 9 Moja
dediščina mi je kakor lisasta ptica, ptice naokoli so zoper njo.
Pridite, zberite se vse ve zveri polja, pridite žret. 10 Mnogo
pastirjev je uničilo moj vinograd, moj delež so pomendrali
pod stopalom, moj prijeten delež so naredili zapuščeno
divjino. 11 Naredili so jo zapuščeno in zapuščena je žalovala
k meni; celotna dežela je zapuščena, ker si noben človek
tega ne jemlje k srcu. 12 Plenilci so skozi divjino prišli na
vse visoke kraje, kajti Gospodov meč bo požiral od enega
konca dežele celo do drugega konca dežele; nobeno meso
ne bo imelo miru. 13 Sejali so pšenico, toda želi bodo trnje;
položili so se v bolečino, toda ne bo jim koristilo. Sram jih bo
tvojih poplačil, zaradi krute Gospodove jeze.« 14 Tako govori
Gospod zoper vse moje hudobne sosede, ki se dotikajo
dediščine, za katero sem svojemu ljudstvu Izraelu dal, da jo
podeduje: »Glej, izruval jih bom iz njihove dežele in Judovo
hišo bom izruval izmed njih. 15 Potem ko jih bom izruval,
se bo zgodilo, da se bom vrnil in imel sočutje z njimi in jih
bom ponovno privedel, vsakega človeka k njegovi dediščini
in vsakega človeka k njegovi deželi. 16 In zgodilo se bo,
če se bodo marljivo učili poti mojega ljudstva, da bodo
prisegali pri mojem imenu: › Gospod živi, ‹ kakor so oni učili
moje ljudstvo, da prisega pri Báalu, potem bodo pozidani v
sredi mojega ljudstva. 17 Toda če ne bodo ubogali, bom
popolnoma izruval in uničil ta narod, « govori Gospod.

13 Tako mi govori Gospod: »Pojdi in si priskrbi lanen pas
in ga daj na svoja ledja, v vodo pa ga ne daj.« 2 Tako
sem dobil pas glede na Gospodovo besedo in si ga nadel na
ledja. 3 Gospodova beseda je drugič prišla k meni, rekoč: 4
»Vzemi pas, ki si ga dobil, ki je na tvojih ledjih in vstani,
pojdi k Evfratu in ga tam skrij v skalno luknjo.« 5 Tako sem
odšel in ga skril pri Evfratu, kakor mi je Gospod zapovedal.
6 Po mnogih dneh se je pripetilo, da mi je Gospod rekel:
»Vstani, pojdi k Evfratu in vzemi od tam pas, ki sem ti ga tam
zapovedal skriti.« 7 Potem sem odšel k Evfratu in kopál ter
vzel pas iz kraja, kjer sem ga skril. Glej, pas je bil iznakažen,
ni bil koristen za nič. 8 Potem je prišla k meni Gospodova
beseda, rekoč: 9 »Tako govori Gospod: ›Na ta način bom
oškodoval Judov ponos in velik ponos Jeruzalema. 10 To zlo
ljudstvo, ki zavrača poslušati moje besede, ki hodijo v zamisli
svojega srca in hodijo za drugimi bogovi, da jim služijo in da
jih obožujejo, bodo torej kakor ta pas, ki ni dober za nič. 11
Kajti kakor se pas trdno drži moževih ledij, tako sem storil,
da se me trdno drži celotna Izraelova hiša in celotna Judova
hiša, ‹ govori Gospod, ›da mi bodo lahko za ljudstvo, za ime,
za hvalo in za slavo. Toda nočejo slišati. 12 Zato jim boš
govoril to besedo: ›Tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›Vsak
meh bo napolnjen z vinom.‹ Rekli ti bodo: ›Mar ne vemo
zagotovo, da bo vsak meh napolnjen z vinom?‹ 13 Potem
jim boš rekel: ›Tako govori Gospod: ›Glejte, s pijanostjo bom
napolnil vse prebivalce te dežele, celo kralje, ki sedijo na
Davidovem prestolu, duhovnike, preroke in vse prebivalce
[prestolnice] Jeruzalem. 14 Treščil jih bom enega ob drugega,
celo očete in sinove skupaj, ‹ govori Gospod. ›Ne bom se
usmilil niti prizanašal niti imel usmiljenja, temveč jih uničim.‹«
15 Poslušajte in pazljivo prisluhnite. Ne bodite ponosni, kajti
Gospod je govoril. 16 Dajte slavo Gospodu, svojemu Bogu,
preden povzroči temo in preden se vaša stopala spotaknejo
na temnih gorah in medtem ko gledate za svetlobo, jo obrne
v smrtno senco in jo naredi [za] veliko temo. 17 Toda če
tega ne boste poslušali, bo moja duša jokala na skrivnih
krajih zaradi vašega ponosa. Moje oko bo hudo jokalo in
teklo s solzami, ker je bil Gospodov trop ujet odveden. 18
»Reci kralju in kraljici: ›Ponižajta se, usedita se, kajti vajine
kneževine bodo propadle, celó krona vajine slave. 19 Južna
mesta bodo zaprta in nihče jih ne bo odprl. Ves Juda bo
odveden v ujetništvo, v celoti bo odveden v ujetništvo.‹ 20
Povzdigni svoje oči in poglej tiste, ki prihajajo iz severa. Kje
je trop, ki ti je bil dan, tvoj krasen trop? 21 Kaj boš rekla, ko
te bo kaznoval? Kajti učila si jih, da so poveljniki in kakor
vodja nad teboj. Ali te ne bodo zajele bolesti kakor žensko
v porodnih mukah? 22 Če rečeš v svojem srcu: ›Zakaj so
prišle nadme te stvari?‹ Zaradi veličine tvoje krivičnosti so
odkriti krajci tvojih oblačil in tvoje pete so razgaljene. 23 Mar
lahko Etiopijec spremeni svojo kožo ali leopard svoje lise?
Potem bi lahko tudi vi delali dobro, ki ste navajeni, da delate
zlo. 24 Zato jih bom razkropil kakor strnišče, ki ga odnaša
veter iz divjine. 25 To je tvoj žreb, delež tvojih zmožnosti
od mene, ‹ govori Gospod; ›ker si me pozabila in zaupala
v neresnico. 26 Zato bom odkril krajce tvojih oblačil nad
tvojim obrazom, da se lahko prikaže tvoja sramota. 27 Videl
sem tvoja zakonolomstva in tvoja rezgetanja, nespodobnost
tvojega vlačugarstva in tvoje ogabnosti na hribih polj. Gorje
ti, oh [prestolnica] Jeruzalem! Mar ne boš očiščena? Kdaj bo
to enkrat prišlo?‹«

14 Beseda Gospodova, ki je prišla Jeremiju glede
pomanjkanja. 2 Juda žaluje in njegova velika vrata
pešajo; črna so do tal; in krik [prestolnice] Jeruzalem se
je vzdignil. 3 Vsi njeni plemiči so poslali svoje malčke k
vodam. Prišli so k jamam, pa niso našli nobene vode; s
svojimi praznimi posodami so se vrnili; bili so osramočeni in

zbegani in si pokrili svoje glave. 4 Ker so tla razpokana, kajti
ni bilo dežja na zemljo, so bili orači osramočeni, pokrili so
si svoje glave. 5 Da, tudi košuta je povrgla na polju in to
zapustila, ker tam ni bilo nobene trave. 6 Divji osli so stali na
visokih krajih, vohali so veter kakor zmaji; njihove oči so
odpovedale, ker tam ni bilo nobene trave. 7 Oh Gospod,
čeprav naše krivičnosti pričajo zoper nas, stori to zaradi
svojega imena, kajti naša zdrknjenja nazaj so številna; grešili
smo zoper tebe. 8 Oh Izraelovo upanje, njegov rešitelj v
času stiske, zakaj bi bil kakor tujec v deželi in kakor popotnik,
ki se obrača vstran, da ostane čez noč? 9 Zakaj bi bil kakor
osupel človek, kakor mogočen človek, ki ne more rešiti?
Vendar si ti, oh Gospod, v naši sredi in mi smo imenovani
po tvojem imenu; ne zapusti nas. 10 Tako govori Gospod
temu ljudstvu: »Tako so ljubili tavanje, svojih stopal niso
zadržali, zato jih Gospod ne sprejema. Sedaj se bo spomnil
njihove krivičnosti in obiskal njihove grehe.« 11 Potem mi je
Gospod rekel: »Ne moli za to ljudstvo za njihovo dobro. 12
Ko se postijo, ne bom slišal njihovega vpitja; in ko darujejo
žgalno daritev in daritev, jih ne bom sprejel. Temveč jih bom
použil z mečem, lakoto in kužno boleznijo.« 13 Potem sem
rekel: »Ah, Gospod Bog! Glej, preroki jim pravijo: ›Ne boste
videli meča niti ne boste imeli lakote. Temveč vam bom na
tem kraju dal zagotovljen mir.‹« 14 Nato mi je Gospod rekel:
»›Preroki v mojem imenu prerokujejo laži. Jaz jih nisem
poslal niti jim zapovedal niti jim nisem govoril. Prerokujejo
vam lažnivo videnje, vedeževanje, prazno stvar in prevaro
svojega srca.‹ 15 Zato tako govori Gospod glede prerokov, ki
prerokujejo v mojem imenu in jih jaz nisem poslal in vendar
pravijo: ›Meča in lakote ne bo v tej deželi.‹ Z mečem in
lakoto bodo ti preroki použiti. 16 Ljudstvo, ki mu prerokujejo,
bo zaradi lakote in meča vrženo ven na ulice [prestolnice]
Jeruzalem. Nikogar ne bodo imeli, da bi jih pokopal, njih,
njihove žene niti njihove sinove niti njihove hčere, kajti nanje
bom izlil njihovo zlobnost. 17 Zato jim boš rekel to besedo:
›Naj iz mojih oči tečejo solze ponoči in podnevi in naj ne
prenehajo, kajti devica, hči mojega ljudstva je zlomljena
z veliko vrzeljo, z zelo bolečim udarcem.‹« 18 Če grem
naprej na polje, potem glej, umorjeni z mečem! Če vstopim v
mesto, potem glej, tisti, ki so bolni od lakote! Da, prerok
in duhovnik gresta naokrog v deželo, ki je ne poznata. 19
Mar si popolnoma zavrnil Juda? Ali se je tvoji duši gnusil
Sion? Zakaj si nas udaril in tam ni ozdravljenja za nas?
Iskali smo mir, pa tam ni nič dobrega; in čas ozdravljenja,
pa glej, stiska! 20 Priznavamo, oh Gospod, našo zlobnost
in krivičnost naših očetov, kajti grešili smo zoper tebe. 21
Ne preziraj nas zaradi svojega imena, ne osramoti prestola
svoje slave. Spomni se, ne prelomi svoje zaveze z nami. 22
Je katerakoli izmed ničevosti poganov, ki lahko povzroči
dež? Lahko nebo da nalive? Mar nisi ti, oh Gospod, naš
Bog? Zato bomo čakali nate, ker si ti naredil vse te stvari.

15 Potem mi je Gospod rekel: »Čeprav bi pred menoj stala
Mojzes in Samuel, vendar moj um ne bi mogel biti k
temu ljudstvu. Vrzi jih iz mojega pogleda in naj gredo naprej.
2 Zgodilo se bo, če ti rečejo: ›Kam naj gremo naprej?‹ Potem
jim boš rekel: ›Tako govori Gospod: ›Tisti, ki ste za smrt, k
smrti; tisti, ki ste za meč, k meču; tisti, ki ste za lakoto, k
lakoti in tisti, ki ste za ujetništvo, k ujetništvu.‹ 3 Nad njimi
bom določil štiri vrste, ‹ govori Gospod: ›meč, da ubija in
pse, da trgajo ter perjad neba in zemeljske živali, da požirajo
in uničujejo. 4 Povzročil jim bom, da bodo odstranjeni v vsa
kraljestva zemlje, zaradi Manáseja, sina Ezekíja, Judovega
kralja, za to, kar je storil v Jeruzalemu. 5 Kajti kdo bo
imel usmiljenje nad teboj, oh [prestolnica] Jeruzalem? Kdo
te bo obžaloval? Kdo bo šel vstran, da te vpraša, kako
si? 6 Zapustila si me, ‹ govori Gospod, ›umaknila si se
nazaj. Zato bom zoper tebe iztegnil svojo roko in te uničil;
izmučen sem od kesanja. 7 Vejál jih bom z vejálnikom v
velikih vratih dežele; oropal jih bom otrok, uničil bom svoje
ljudstvo, ker se niso vrnili iz svojih poti. 8 Njihove vdove
so mi [številčno] narasle nad peskom morja. Zoper mater
mladeničev sem nadnje opoldan privedel plenitelja. Storil
sem mu, da je nenadoma padel nanjo in strahote so padle
nad mesto. 9 Tista, ki jih je rodila sedem, peša. Izročila je
duha. Njeno sonce je zašlo, medtem ko je bil še dan. Bila
je osramočena in zmedena. Preostanek izmed njih bom
izročil meču pred njihovimi sovražniki, ‹« govori Gospod. 10
»Gorje meni, moja mati, da si me rodila, človeka prepira in
človeka spora celotni zemlji! Niti nisem posojal za obresti
niti mi ljudje niso posojali za obresti, vendar me vsakdo
izmed njih preklinja.« 11 Gospod je rekel: »Resnično, dobro
bo s tvojim preostankom. Resnično, povzročil bom, da bo
sovražnik dobro ravnal s teboj v času zla in v času stiske.
12 Se bo železo zlomilo, severno železo in jeklo? 13 Tvoje
imetje in tvoje zaklade bom izročil v plen brez cene in to za
vse tvoje grehe, celo v vseh tvojih mejah. 14 Storil ti bom,
da v deželo, ki je ne poznaš, preideš s svojimi sovražniki.
Kajti ogenj je vnet v moji jezi, ki bo gorel na vas.« 15 Oh
Gospod, ti veš. Spomni se me in me obišči in me maščuj
nad mojimi preganjalci. V svoji potrpežljivosti me ne odvzemi
proč. Vedi, da sem zaradi tebe trpel grajo. 16 Tvoje besede
so bile najdene in sem jih jedel, in tvoja beseda mi je bila
radost in veselje mojega srca, kajti imenovan sem po tvojem
imenu, oh Gospod, Bog nad bojevniki. 17 Nisem sedel v

zboru zasmehovalcev niti se nisem razveseljeval; sam sem sedel zaradi tvoje roke, kajti napolnil si me z ogorčenjem. 18 Zakaj je moja bolečina neprestana in moja rana, ki odklanja biti ozdravljena, nezaceljiva? Ali mi hočete biti vsi skupaj kakor lažnivec in kakor vode, ki odpovedo? 19 Zato tako govori Gospod: »Če se spreobrneš, potem te bom ponovno privedel in boš stal pred menoj. Če odvzameš dragoceno iz hudobnega, boš kakor moja usta. Oni naj se vrnejo k tebi, toda ti se ne vrni k njim. 20 Temu ljudstvu te bom naredil za ograjen bronast zid. Borili se bodo zoper tebe, toda ne bodo prevladali zoper tebe, kajti jaz sem s teboj, da te rešim in da te osvobodim, ‹ govori Gospod. 21 ›Rešil te bom iz roke zlobnih in odkupil te bom iz roke strašnih.‹«

16 Gospodova beseda je prav tako prišla k meni, rekoč: 2 »Ne boš si vzel žene niti na tem kraju ne boš imel sinov ali hčera. 3 Kajti tako govori Gospod glede sinov in glede hčera, ki so rojeni na tem kraju in glede njihovih mater, ki so jih nosile in glede njihovih očetov, ki so jih zaplodili v tej deželi: 4 ›Umrli bodo bolečih smrti; ne bodo objokovani niti ne bodo pokopani, temveč bodo kakor gnoj na obličju zemlje; z mečem in lakoto bodo použiti in njihova trupla bodo hrana za perjad neba in za živali na polju.‹ 5 Kajti tako govori Gospod: ›Ne vstopi v hišo žalovanja niti ne pojdi, da žaluješ niti da jih objokuješ, kajti svoj mir sem odvzel od tega ljudstva, ‹ govori Gospod, › celó ljubečo skrbnost in usmiljenja. 6 Tako veliki, kakor majhni bodo umirali v tej deželi. Ne bodo pokopani, niti ljudje ne bodo žalovali za njimi, niti se rezali, niti se ne bodo zaradi njih naredili plešaste. 7 Niti se zanje ljudje ne bodo trgali v žalovanju, da bi jih tolažili zaradi mrtvih; niti jim ljudje ne bodo dali čaše tolažbe, da bi pili za njihovega očeta ali za njihovo mater. 8 Prav tako ne boš šel v hišo praznovanja, da sediš z njimi, da bi jedel in pil. 9 Kajti tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Glej, povzročil bom, da iz tega kraja, v vaših očeh in v vaših dneh, izgine glas smeha, glas veselja, glas ženina in glas neveste. 10 In zgodilo se bo, ko boš temu ljudstvu pokazal vse te besede in ti bodo rekli: ›Zakaj je Gospod proglasil vso to veliko zlo zoper nas? Ali kaj je naša krivda? Ali kakšen je naš greh, ki smo ga zagrešili zoper Gospoda, svojega Boga?‹ 11 Potem jim boš rekel: ›Zato, ker so me vaši očetje zapustili, ‹ govori Gospod ›in so hodili za drugimi bogovi, jim služili in jih oboževali, mene pa zapustili in se niso držali moje postave. 12 Vi pa ste storili slabše kakor vaši očetje. Kajti glejte, hodite vsakdo za zamislijo svojega zlobnega srca, da mi ne bi prisluhnili. 13 Zato vas bom vrgel iz te dežele v deželo, ki je ne poznate niti vi niti vaši očetje in tam boste podnevi in ponoči služili drugim bogovom, kjer vam ne bom pokazal nobene naklonjenosti. 14 Zato glejte, prihajajo dnevi, ‹ govori Gospod, ›da ne bo več rečeno: › Gospod živi, ki je privedel Izraelove otroke gor iz egiptovske dežele, ‹ 15 temveč: › Gospod živi, ki je Izraelove otroke privedel iz severne dežele in iz vseh dežel, kamor jih je pregnal, ‹ in ponovno jih bom privedel v njihovo deželo, ki sem jo dal njihovim očetom. 16 Glej, poslal bom po mnogo ribičev, ‹ govori Gospod ›in lovili jih bodo in za njimi bom poslal mnogo lovcev in lovili jih bodo iz vsake gore in iz vsakega hriba in iz skalnih lukenj. 17 Kajti moje oči so na vseh njihovih poteh, niso skrite pred mojim obrazom niti njihova krivičnost ni skrita pred mojimi očmi. 18 Najprej bom dvojno poplačal njihovo krivičnost in njihov greh zato, ker so omadeževali mojo deželo, mojo dediščino so napolnili s trupli svojih ostudnih in gnusnih stvari.‹« 19 Oh Gospod, moja moč, moja trdnjava in moje zatočišče v dnevu stiske, pogani bodo prišli k tebi od koncev zemlje in bodo rekli: »Zagotovo so naši očetje podedovali laži, ničevost in stvari, v katerih ni koristi. 20 Ali si bo človek delal bogove in le-ti niso bogovi? 21 »Zato, glej, tokrat bom povzročil, da bodo vedeli. Povzročil jim bom, da bodo spoznali mojo roko in mojo moč in vedeli bodo, da je moje ime Gospod.«

17 »Judov greh je zapisan z železnim peresom in z diamantno konico. Ta je vrezan na ploščo njihovega srca in na rogove njihovih oltarjev, 2 medtem ko se njihovi otroci spominjajo njihovih oltarjev in njihovih ašer pri zelenih drevesih na visokih hribih. 3 Oh moja gora na polju, tvoje imetje in vse tvoje zaklade bom izročil v plen in tvoje visoke kraje zaradi greha, po vseh tvojih mejah. 4 Ti pa, celo ti sam, boš odpravljen od svoje dediščine, ki sem ti jo dal in povzročil ti bom, da služiš svojim sovražnikom v deželi, ki je ne poznaš, kajti zanetili ste ogenj v moji jezi, ki bo gorel na veke.« 5 Tako govori Gospod: »Preklet bodi človek, ki zaupa v moža in postavlja osebo [za] svoj laket in katerega srce odhaja od Gospoda. 6 Kajti podoben bo brinu v puščavi in ne bo videl, ko prihaja dobro, temveč bo naselil izsušene kraje v divjini, v slani in nenaseljeni deželi. 7 Blagoslovljen je človek, ki zaupa v Gospoda in čigar upanje je v Gospodu. 8 Kajti on bo kakor drevo, posajeno ob vodah in ki razširja svoje korenine ob reki in ne bo videlo, ko prihaja vročina, temveč bo njegovo listje zeleno; v sušnem letu ne bo zaskrbljeno niti ne bo prenehalo rojevati sadu. 9 Srce je varljivo nad vsemi stvarmi in obupno zlobno. Kdo ga lahko spozna? 10 Jaz, Gospod, preiskujem srce, jaz preizkušam notranjost, celó da vsakemu človeku dam glede na njegove poti in glede na sad njegovih dejanj. 11 Kakor jerebica sedi na jajcih, ki jih ni znesla, tako tisti, ki pridobiva bogastva, pa ne po

pravici, jih bo zapustil v sredi svojih dni in ob svojem koncu bo bedak.« 12 Veličasten visok prestol od začetka je prostor našega svetišča. 13 Oh Gospod, Izraelovo upanje, vsi, ki te zapustijo, bodo osramočeni in tisti, ki odidejo od mene, bodo zapisani v zemljo, ker so zapustili Gospoda, studenec živih vodá. 14 Ozdravi me, oh Gospod in jaz bom ozdravljen, reši me in jaz bom rešen, kajti ti si moja hvala. 15 Glej, pravijo mi: »Kje je beseda od Gospoda? Naj ta sedaj pride.« 16 Kar se mene tiče, nisem hitel pred tem, da bi bil pastir, da ti sledim. Niti si nisem želel dneva, polnega gorja; ti veš. To, kar je prišlo iz mojih ustnic, je bilo pred teboj pravilno. 17 Ne bodi mi strahota. Ti si moje upanje v dnevu zla. 18 Naj bodo zbegani [tisti], ki me preganjajo, toda jaz naj ne bom zbegan. Naj bodo zaprepadeni, toda jaz naj ne bom zaprepaden. Nanje privedi dan zla in jih uniči z dvojnim uničenjem. 19 Tako mi je rekel Gospod: »Pojdi in stoj v velikih vratih otrok ljudstva, pri katerih Judovi kralji vstopajo in pri katerih gredo ven in v vseh jeruzalemskih velikih vratih 20 in jim reci: ›Poslušajte Gospodovo besedo, vi Judovi kralji in ves Juda in vsi prebivalci Jeruzalema, ki vstopate pri teh velikih vratih. 21 Tako govori Gospod: ›Pazite nase in na šabatni dan ne prenašajte nobenega bremena niti tega ne prinašajte noter pri jeruzalemskih velikih vratih. 22 Niti ne prinašajte bremena iz svojih hiš na šabatni dan niti ne počnite nobenega dela, temveč posvečujte šabatni dan, kakor sem zapovedal vašim očetom. 23 Toda niso ubogali niti niso nagnili svojega ušesa, temveč so otrdili svoj vrat, da ne bi niti slišali niti prejeli poučevanja. 24 In zgodilo se bo, če mi boste marljivo prisluhnili, ‹ govori Gospod, ›da ne prinašate nobenega bremena skozi velika vrata tega mesta na šabatni dan, temveč posvečujete šabatni dan, da v tem [dnevu] ne delate nobenega dela, 25 potem bodo tam, v velika vrata tega mesta, vstopali kralji in princi, sedeč na Davidovem prestolu, jahajoč na bojnih vozovih in konjih, oni in njihovi princi, Judovi možje in prebivalci Jeruzalema; in to mesto bo ostalo na veke. 26 Prišli bodo iz Judovih mest in iz krajev okoli Jeruzalema in iz Benjaminove dežele in ravnine in z gora in iz juga, prinašajoč žgalne daritve, klavne daritve, jedilne daritve in kadilo ter prinašajoč daritve hvale v Gospodovo hišo. 27 Toda če mi ne boste prisluhnili, da posvečujete šabatni dan in da ne nosite bremena, celo ko vstopate pri jeruzalemskih velikih vratih na šabatni dan, potem bom zanetil ogenj v njegovih velikih vratih in ta bo požrl jeruzalemske palače in ne bo pogašen.‹«

18 Beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda, rekoč: 2 »Vstani in pojdi dol k lončarjevi hiši in tam ti bom povzročil, da boš slišal moje besede.« 3 Potem sem odšel dol k lončarjevi hiši in glej, izdeloval je delo na kolesih. 4 Posoda, ki jo je naredil iz ila je bila iznakažena v lončarjevi roki. Tako je še enkrat naredil drugo posodo, kakor se je lončarju zdelo dobro, da jo naredi. 5 Potem je k meni prišla Gospodova beseda, rekoč: 6 »Oh Izraelova hiša, mar ne morem narediti z vami kakor ta lončar?« govori Gospod. »Glejte, kakor je ilo v lončarjevi roki, tako ste vi v moji roki, oh Izraelova hiša. 7 V kakšnem trenutku bom govoril glede naroda in glede kraljestva, da ga izruvam, poderem in uničim. 8 Če [pa] se ta narod, zoper katerega sem proglasil, obrne od svojega zla, se bom pokesal od zla, ki sem jim ga mislil storiti. 9 V kakšnem trenutku bom govoril glede naroda in glede kraljestva, da ga zgradim in zasadim. 10 Če [pa] dela zlo v mojem pogledu, da ne uboga mojega glasu, potem se bom pokesal dobrega, s katerim sem rekel, da bi jim koristil. 11 Zdaj torej pojdi, govori Judovim možem in prebivalcem Jeruzalema, rekoč: ›Tako govori Gospod; ›Glejte, zoper vas oblikujem zlo in zoper vas naklepam naklep. Torej se vrnite, vsakdo iz svoje hudobne poti in naredite svoje poti in svoja dejanja dobra.‹« 12 Rekli so: »Tam ni nobenega upanja, temveč bomo hodili po svojih lastnih naklepih in vsakdo izmed nas bo počel zamisel svojega zlega srca.« 13 Zato tako govori Gospod: »Vprašajte torej med pogani, kdo je slišal takšne stvari. Izraelova devica je storila zelo strašno stvar. 14 Mar bo človek zapustil libanonski sneg, ki prihaja iz poljske skale? Mar bodo hladne tekoče vode, ki prihajajo iz drugega kraja, zapuščene? 15 Ker me je moje ljudstvo pozabilo so zažigali kadilo ničnostim in le-ti so jim storili, da se spotikajo na svojih poteh od starodavnih steza, da hodijo po stezah, na poti, ki ni nasuta, 16 da naredijo svojo deželo zapuščeno in neprestan posmeh; vsak, kdor gre tam mimo, bo osupel in bo zmajeval z glavo. 17 Pred sovražnikom jih bom razkropil kakor z vzhodnim vetrom; pokazal jim bom hrbet in ne obraza, na dan njihove katastrofe.« 18 Potem so rekli: »Pridite in naklepajmo naklepe zoper Jeremija; kajti postava ne bo izginila od duhovnika, niti nasvet od modrega, niti beseda od preroka. Pridite in udarimo ga z jezikom in ne dajmo pozornosti katerikoli izmed njegovih besed.« 19 Nakloni mi pozornost, oh Gospod in prisluhni glasu tistih, ki se pričkajo z menoj. 20 Mar bo zlo poplačilo za dobro? Kajti izkopali so jamo za mojo dušo. Spomni se, da sem stal pred teboj, da govorim dobro zanje in da odvrnem tvoj bes od njih. 21 Zato njihove otroke izroči lakoti in njihovo kri izlij s silo meča; in naj bodo njihove žene oropane svojih otrok in bodo vdove; in naj bodo njihovi možje usmrčeni; naj bodo njihovi mladeniči v bitki umorjeni z mečem. 22 Naj bo krik slišan

od njihovih hiš, ko boš nadnje nenadoma privedel krdelo, kajti izkopali so jamo, da bi me ujeli in skrili pasti za moja stopala. 23 Vendar, Gospod, ti poznaš vse njihove namere zoper mene, da me ubijejo. Ne odpusti njihove krivičnosti niti njihovega greha ne izbriši pred svojim pogledom, temveč naj bodo zrušeni pred teboj; tako postopaj z njimi v času svoje jeze.

19 Tako govori Gospod: »Pojdi in dobi si lončarjev vrč in vzemi od starcev izmed ljudstva in od starcev izmed duhovnikov; 2 in pojdi naprej v dolino sina Hinómovega, ki je pri vhodu vzhodnih velikih vrat in tam razglasi besede, ki ti jih bom povedal 3 in reci: ›Poslušajte besedo od Gospoda, oh Judovi kralji in prebivalci Jeruzalema: ›Tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Glejte, privedel bom zlo nad ta kraj, kdorkoli bo slišal o njem, mu bo v ušesih zvenelo. 4 Ker so me zapustili in odtujili ta kraj in na njem zažigali kadilo drugim bogovom, ki jih niti oni niti njihovi očetje niti Judovi kralji niso poznali in so ta kraj napolnili s krvjo nedolžnih; 5 zgradili so tudi Báalove visoke kraje, da svoje sinove sežigajo z ognjem za žgalne daritve Báalu, kar jim nisem zapovedal niti tega nisem govoril niti mi to ni prišlo na um. 6 Zato, glejte, pridejo dnevi, ‹ govori Gospod, ›ko ta kraj ne bo več imenovan Tofet niti Dolina sina Hinómovega, temveč Dolina pokola. 7 Nasvet Juda in Jeruzalema bom na tem kraju naredil prazen in povzročil jim bom, da padejo pod mečem pred svojimi sovražniki in po rokah tistih, ki jim strežejo po življenju. Njihova trupla bom izročil, da bodo hrana perjadi neba in zemeljskim zverem. 8 To mesto bom naredil zapuščeno in sikanje. Vsak, kdor bo šel mimo, bo osupel in sikal zaradi vseh njegovih nadlog. 9 Povzročil jim bom, da jedo meso svojih sinov in meso svojih hčera in vsak bo jedel meso svojega prijatelja, v obleganju in strogosti, s katero jih bodo stisnili njihovi sovražniki in tisti, ki jim strežejo po življenju. 10 Potem boš razbil vrč pred očmi mož, ki gredo s teboj 11 in jim boš rekel: ›Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Celo tako bom zlomil to ljudstvo in to mesto, kakor nekdo razbija lončarjevo posodo, da ne more biti narejena ponovno cela. Pokopavali jih bodo v Tofetu, dokler ne bo nobenega prostora za pokop. 12 Tako bom storil temu kraju, ‹ govori Gospod ›in njegovim prebivalcem in to mesto bom naredil celó kot Tofet. 13 Hiše Jeruzalema in hiše Judovih kraljev bodo omadeževane kakor kraj Tofet, zaradi vseh hiš, na čigar strehah so zažigali kadilo vsej vojski neba in izlivali pitne daritve drugim bogovom.‹« 14 Potem je iz Tofeta prišel Jeremija, kamor ga je poslal Gospod, da prerokuje. Stopil je na dvor Gospodove hiše in vsemu ljudstvu rekel: 15 »Tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Glejte, nad to mesto in nad vse njegove kraje bom privedel vse zlo, ki sem ga proglasil zoper njega, ker so otrdili svoje vratove, da ne bi slišali mojih besed.«

20 Torej Pašhúr, Imêrjev sin, duhovnik, ki je bil tudi glavni voditelj v Gospodovi hiši, je slišal, da je Jeremija prerokoval te stvari. 2 Potem je Pašhúr udaril preroka Jeremija in ga vtaknil v klade, ki so bile pri Benjaminovih visokih velikih vratih, ki so bila pri Gospodovi hiši. 3 Naslednji dan se je pripetilo, da je Pašhúr privedel Jeremija iz klad. Potem mu je Jeremija rekel: » Gospod tvojega imena ne imenuje Pašhúr, temveč Magor misabib. 4 Kajti tako govori Gospod: ›Glej, naredil te bom sebi in vsem tvojim prijateljem za strahoto. Ti bodo padli pod mečem svojih sovražnikov in tvoje oči bodo to gledale in celotnega Juda bom izročil v roko babilonskega kralja in ta jih bo odvedel ujete v Babilon in jih umoril z mečem. 5 Poleg tega bom izročil vso moč tega mesta, vse njegove trude, vse njegove dragocene stvari in vse zaklade Judovih kraljev bom dal v roko njihovih sovražnikov, ki jih bodo oplenili, jih vzeli in jih odnesli v Babilon. 6 Ti, Pašhúr in vsi, ki prebivate v tvoji hiši, boste šli v ujetništvo. Prišel boš v Babilon in tam boš umrl in tam boš pokopan, ti in vsi tvoji prijatelji, katerim si prerokoval laži.‹« 7 Oh Gospod, zavedel si me in bil sem zaveden. Močnejši si kakor jaz in si prevladal. Vsak dan sem v posmeh, vsakdo me zasmehuje. 8 Kajti odkar sem govoril, sem vpil, razglašal nasilje in plen, ker mi je bila Gospodova beseda vsak dan narejena [v] grajo in posmeh. 9 Potem sem rekel: »Ne bom ga omenjal niti ne bom več govoril v njegovem imenu.« Toda njegova beseda je bila v mojem srcu kakor goreč ogenj, zaprta v mojih kosteh, jaz pa sem bil izmučen od prizanašanja in nisem mogel ostati. 10 Kajti slišal sem psovanje mnogih, strah na vsaki strani. »Ovadite, « so rekli »in ovadili bomo.« Vsi moji znanci so opazovali moje oklevanje, rekoč: »Morda bo premamljen in bomo prevladali zoper njega in svoje maščevanje bomo izvedli nad njim.« 11 Toda Gospod je z menoj kakor mogočen strahovitež. Zato se bodo moji preganjalci spotaknili in ne bodo prevladali. Silno bodo osramočeni, kajti ne bodo uspeli. Njihova večna zmeda ne bo nikoli pozabljena. 12 Toda, oh Gospod nad bojevniki, ki preizkušaš pravične in vidiš notranjosti in srce, naj vidim tvoje maščevanje na njih, kajti tebi sem odprl svojo pravdo. 13 Prepevajte Gospodu, hvalite Gospoda, kajti dušo ubogega je osvobodil pred roko hudodelcev. 14 Preklet bodi dan, na katerega sem bil rojen. Naj ne bo blagoslovljen dan, na katerega me je moja mati rodila. 15 Preklet bodi človek, ki je prinesel novice mojemu očetu, rekoč: »Fantek se ti je

rodil, « in ga tako naredil zelo veselega. 16 Naj bo ta človek kakor mesta, ki jih je Gospod razdejal in se ni pokesal. Naj sliši jok zjutraj in vriskanje opoldan, 17 ker me ni usmrtil od maternice; ali da bi bila moja mati moj grob in njena maternica vedno obilna z menoj. 18 Zakaj sem prišel ven iz maternice, da vidim trud in bridkost, da bi bili moji dnevi použiti s sramoto?

21 Beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda, ko je kralj Sedekíja k njemu poslal Malkijájevega sina Pašhúrja in duhovnika Cefanjája, Maasejájevega sina, rekoč: 2 »Poizvedi, prosim te za nas od Gospoda, kajti babilonski kralj Nebukadnezar pripravlja vojno zoper nas; če bo tako, da bo Gospod postopal z nami glede na vsa njegova čudovita dela, da bo ta lahko odšel od nas.« 3 Potem jim je Jeremija rekel: »Tako boste rekli Sedekíju: 4 ›Tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›Glejte, nazaj bom obrnil bojna orožja, ki so v vaših rokah, s katerimi se borite zoper babilonskega kralja in zoper Kaldejce, ki vas oblegajo zunaj obzidij in jih zbral v sredi tega mesta. 5 Jaz sam se bom z iztegnjeno roko boril proti vam in z močnim laktom, celó v jezi in v razjarjenosti in v velikem besu. 6 Udaril bom prebivalce tega mesta, tako ljudi in živali. Umrli bodo od velike kužne bolezni. 7 Potem, ‹ govori Gospod, ›bom izročil Judovega kralja Sedekíja in njegove služabnike in ljudstvo in tiste, ki so preostali v tem mestu od kužne bolezni, od meča in od lakote, v roko babilonskega kralja Nebukadnezarja in v roko njihovih sovražnikov in v roko tistih, ki jim strežejo po življenju in ta jih bo udaril z ostrino meča; ne bo jim prizanesel niti ne bo imel sočutja niti usmiljenja. 8 Temu ljudstvu boš rekel: ›Tako govori Gospod: ›Glejte, pred vas sem postavil pot življenja in pot smrti. 9 Kdor ostaja v tem mestu, bo umrl pod mečem, od lakote in od kužne bolezni. Toda kdor gre ven in pobegne h Kaldejcem, ki vas oblegajo, bo živel in mu bo njegovo življenje za plen. 10 Kajti svoj obraz sem naravnal zoper to mesto v zlo in ne v dobro, ‹ govori Gospod; ›le-to bo dano v roko babilonskega kralja in požgal ga bo z ognjem.‹ 11 Glede hiše Judovega kralja reci: ›Poslušajte Gospodovo besedo: 12 ›Oh Davidova hiša, ‹ tako govori Gospod: ›Izvršujte sodbo zjutraj in osvobodite tega, ki je oplenjen, iz roke zatiralca, da ne bi moja razjarjenost odšla ven kakor ogenj in gorela, da tega nihče ne more pogasiti zaradi zla vaših početij. 13 Glej, jaz sem zoper tebe, oh prebivalec doline in skala ravnine, ‹ govori Gospod, ›ki praviš: ›Kdo bo prišel dol zoper nas? Ali kdo bo vstopil v naša prebivališča?‹ 14 Toda kaznoval vas bom glede na sad vaših dejanj, ‹ govori Gospod ›in jaz bom vnel ogenj v njegovem gozdu in ta bo požrl vse stvari naokoli njega.‹«

22 Tako govori Gospod: »Pojdi dol k hiši Judovega kralja in tam spregovori to besedo 2 in reci: ›Poslušaj besedo od Gospoda, oh Judov kralj, ki sediš na Davidovem prestolu, ti in tvoji služabniki in tvoje ljudstvo, ki vstopate pri teh velikih vratih. 3 Tako govori Gospod: ›Izvršujte sodbo in pravičnost ter oplenjenega osvobodite iz roke zatiralca. Ne delajte napačno, ne delajte nasilja tujcu [niti] osirotelemu niti vdovi niti ne prelivajte nedolžne krvi na tem kraju. 4 Kajti če zares storite to stvar, potem bodo tam, pri velikih vratih te hiše, vstopali kralji, sedeči na Davidovem prestolu, jahajoči na bojnih vozovih in na konjih, on, njegovi služabniki in njegovo ljudstvo. 5 Toda če ne boste poslušali teh besed, prisežem pri sebi, ‹ govori Gospod, ›da bo ta hiša postala opustošenje.‹ 6 Kajti tako govori Gospod kraljevi hiši Juda: ›Ti si mi Gileád in glava Libanona, vendar te bom zagotovo spremenil [v] divjino in mesta, ki niso naseljena. 7 Zoper tebe bom pripravil uničevalce, vsakogar s svojimi orožji. Posekali bodo tvoje izbrane cedre in jih vrgli v ogenj. 8 Številni narodi bodo šli mimo tega mesta in vsak človek bo rekel svojemu sosedu: ›Zakaj je Gospod tako storil temu velikemu mestu?‹ 9 Potem bodo odgovorili: ›Ker so zapustili zavezo Gospoda, svojega Boga in oboževali druge bogove ter jim služili.‹ 10 Ne jokajte za mrtvim niti ga ne objokujte, temveč boleče jokajte za tistim, ki gre proč, kajti ne bo se več vrnil niti ne bo videl svoje domače dežele. 11 Kajti tako govori Gospod glede Jošíjevega sina Šalúma, Judovega kralja, ki je zakraljeval namesto svojega očeta Jošíja, ki je odšel iz tega kraja: ›Tja se ne bo več vrnil, ‹ 12 temveč bo umrl na kraju, kamor so ga odvedli v ujetništvo in ne bo več videl te dežele. 13 Gorje tistemu, ki svojo hišo gradi z nepravičnostjo in svoje sobe s krivico; ki brez plačil uporablja pomoč svojega soseda in mu ne daje za njegovo delo; 14 ki pravi: ›Zgradil si bom široko hišo in velike sobe‹ in si izreže okna; in ta je obložena s cedrovino in pobarvana z živo rdečo. 15 Mar boš kraljeval, ker se zapiraš s cedrovino? Mar ni tvoj oče jedel, pil, izvajal sodbo in pravico in je bilo potem dobro z njim? 16 Sodil je primer revnega in pomoči potrebnega; tedaj je bilo dobro z njim. Ali ni bilo to poznati mene?‹ govori Gospod. 17 Toda tvoje oči in tvoje srce sta zgolj za tvojo pohlepnost, za prelivanje nedolžne krvi, za zatiranje in za nasilje, da ga počneš. 18 Zato tako govori Gospod glede Jojakíma, Jošíjevega sina, Judovega kralja: ›Ne bodo žalovali za njim, rekoč: ›Ah, moj brat!‹ ali ›Ah, sestra.‹ Ne bodo žalovali za njim, rekoč: ›Ah, gospod!‹ ali ›Ah, njegova slava!‹ 19 Pokopan bo s pokopom osla, povlečen in vržen bo naprej

onkraj velikih vrat [prestolnice] Jeruzalem. **20** Pojdi gor na Libanon in jokaj; povzdigni svoj glas v Bašánu in jokaj iz prehodov, kajti vsi tvoji ljubimci so uničeni. **21** Govoril sem ti v tvojem uspevanju, toda praviš: ›Ne bom poslušala.‹ To je bil tvoj način od tvoje mladosti, da ne ubogaš mojega glasu. **22** Veter bo pojedel vse tvoje pastirje in tvoji ljubimci bodo šli v ujetništvo. Potem boš zagotovo osramočena in zbegana zaradi vse svoje zlobnosti. **23** Oh prebivalec Libanona, ki delaš svoje gnezdo na cedrah, kako pomilovanja vreden boš, ko pridejo nadte ostre bolečine, bolečina kakor ženski v porodnih mukah! **24** Kakor jaz živim, ‹ govori Gospod ›čeprav bi bil Konija, sin Jojahína, Judovega kralja, za pečat na moji desnici, bi te vendar od tam izruval **25** in te izročil v roko tistih, ki ti strežejo po življenju in v roko tistih, katerih obraza se bojiš, celo v roko babilonskega kralja Nebukadnezarja in v roko Kaldejcev. **26** Vrgel te bom ven in tvojo mater, ki te je nosila, v drugo deželo, kjer nista bila rojena, in tam bosta umrla. **27** Toda v deželo, kamor se želita vrniti, tja se ne bosta vrnila. **28** Ali je ta mož Konija preziran, polomljen malik? Ali je on posoda, v kateri ni zadovoljstva? Zakaj so izvrženi, on in njegovo seme in so vrženi v deželo, ki je ne poznajo?‹ **29** Oh zemlja, zemlja, zemlja, poslušaj Gospodovo besedo. **30** Tako govori Gospod: ›Zapiši tega moža brez otrok, moža, ki ne bo uspeval v svojih dneh, kajti noben mož iz njegovega semena ne bo uspeval, sedeč na Davidovem prestolu in ne bo več vladal v Judu.‹«

23 »›Gorje pastirjem, ki uničujejo in razganjajo ovce mojega pašnika!‹ govori Gospod. **2** Zato tako govori Gospod, Izraelov Bog, zoper pastirje, ki pasejo moje ljudstvo: ›Razkropili ste moj trop in jih odgnali proč in jih niste obiskovali. Glejte, na vas bom obiskal zlo vaših dejanj, ‹ govori Gospod. **3** Zbral bom preostanek svojega tropa iz vseh dežel, kamor sem jih pognal in ponovno jih bom privedel k njihovim stajam; in bodo plodne in se množile. **4** Postavil bom pastirje nad njimi, ki jih bodo pasli, in ne bodo se več bale niti bile prestrašene niti ne bodo trpele pomanjkanja, ‹ govori Gospod. **5** ›Glej, prihajajo dnevi, ‹ govori Gospod ›ko bom Davidu vzdignil pravično Mladiko in Kralj bo vladal in uspeval in na zemlji bo izvajal sodbo in pravico. **6** V njegovih dneh bo Juda rešen in Izrael bo varno prebival. To je njegovo ime, s katerim bo imenovan: GOSPOD, NAŠA PRAVIČNOST. **7** Zato, glejte, prihajajo dnevi, ‹ govori Gospod, ›ko ne bodo več rekli: › Gospod živi, ki je Izraelove otroke privedel gor iz egiptovske dežele, ‹ **8** temveč › Gospod živi, ki jih je privedel gor in ki je vodil seme Izraelove hiše iz severne dežele in iz vseh dežel, kamor sem jih pognal; in prebivali bodo v svoji lastni deželi.‹« **9** Moje srce znotraj mene je zlomljeno zaradi prerokov, vse moje kosti se tresejo. Podoben sem pijanemu človeku in podoben človeku, ki ga je vino premagalo, zaradi Gospoda in zaradi besed njegove svetosti. **10** »Kajti dežela je polna zakonolomcev, kajti zaradi priseganja dežela žaluje. Prijetni kraji divjine so se posušili in njihova smer je zlo in njihova moč ni prava. **11** Kajti tako prerok kakor duhovnik sta oskrunjena; da, v svoji hiši sem našel njuno zlobnost, « govori Gospod. **12** Zato jim bo njihova pot kakor spolzke poti v temi, pognani bodo naprej in padli na njej, kajti zlo bom privedel nadnje, celó leto njihovega obiskanja, « govori Gospod. **13** Videl sem nespametnost pri samarijskih prerokih. Prerokovali so pri Báalu in mojemu ljudstvu Izraelu povzročili, da zaide na kriva pota. **14** Tudi pri jeruzalemskih prerokih sem videl strašno stvar: zagrešujejo zakonolomstvo in hodijo v lažeh. Prav tako krepijo roke hudodelcem, da se nihče ne vrne od svoje zlobnosti. Vsi so mi kakor Sódoma in njeni prebivalci kakor Gomóra.« **15** Zato tako govori Gospod nad bojevniki glede prerokov: »Glej, hranil jih bom s pelinom in jih pripravil piti vodo iz žolča, kajti od jeruzalemskih prerokov je izšla oskrunjenost po vsej deželi.« **16** Tako govori Gospod nad bojevniki: »Ne poslušajte besed prerokov, ki vam prerokujejo. Delajo vas domišljave, govorijo videnje iz svojega lastnega srca in ne iz Gospodovih ust. **17** Tem, ki me prezirajo, nenehno pravijo: ›GOSPOD je rekel: ›Imeli boste mir; ‹‹ in vsakomur, ki hodi po zamisli svojega lastnega srca, pravijo: ›Nobeno zlo ne bo prišlo nad vas.« **18** Kajti kdo je stal na posvetovanju pri Gospodu in zaznal ter slišal njegovo besedo? Kdo je opazil njegovo besedo in jo slišal? **19** Glej, vrtinčast veter od Gospoda je v razjarjenosti šel naprej, celo bridek vrtinčast veter; ta bo bridko padel na glavo zlobnih. **20** Jeza od Gospoda se ne bo vrnila, dokler ne izvrši in dokler ne izvede misli njegovega srca. V zadnjih dneh boste to popolno preudarili. **21** Teh prerokov nisem pošiljal, vendar tečejo; nisem jim govoril, vendar so prerokovali. **22** Toda če bi stali na mojem posvetu in storili mojemu ljudstvu, da sliši moje besede, potem bi jih obrnili iz njihovih zlih poti in od zla njihovih početij. **23** Ali sem jaz Bog pri roki, « govori Gospod »in ne Bog daleč proč? **24** Ali se lahko kdo skrije na skrivnih krajih, da bi ga jaz ne videl?« govori Gospod. »Mar ne napolnjujem neba in zemlje?« govori Gospod. **25** »Slišal sem kaj so rekli preroki, ki v mojem imenu prerokujejo laži, rekoč: ›Sanjalo se mi je, sanjalo se mi je.‹ **26** Doklej bo to v srcu prerokov, ki prerokujejo laži? Da, oni so preroki prevare svojega lastnega srca; **27** ki mislijo, da bi mojemu ljudstvu povzročili, da pozabi moje ime s svojimi sanjami, ki

jih oni govorijo vsak mož svojemu sosedu, kakor so njihovi
očetje pozabili moje ime zaradi Báala. 28 Prerok, ki ima
sanje, naj ta pripoveduje sanje in kdor ima mojo besedo,
naj zvesto govori mojo besedo. Kaj je plevel v primerjavi
s pšenico?« govori Gospod. 29 » Mar ni moja beseda
kakor ogenj?« govori Gospod, »in kakor kladivo, ki razbija
skalo na koščke? 30 Zato glej, jaz sem zoper preroke, «
govori Gospod, »ki kradejo moje besede, vsakdo od svojega
soseda. 31 Glej, jaz sem zoper preroke, « govori Gospod,
»ki uporabljajo svoje jezike in govorijo: ›On pravi.‹ 32 Glej,
jaz sem zoper tiste, ki prerokujejo lažne sanje, « govori
Gospod » in jih pripovedujejo in mojemu ljudstvu povzročajo,
da s svojimi lažmi in s svojo lahkomiselnostjo zaide s svojih
poti, vendar jih nisem jaz poslal niti jim zapovedal, zato sploh
ne bodo koristili temu ljudstvu, « govori Gospod. 33 »In ko
te bo to ljudstvo ali prerok ali duhovnik, vprašalo, rekoč:
›Kaj je breme od Gospoda?‹ jim boš potem rekel: ›Kakšno
breme? Jaz vas bom celo zapustil, ‹« govori Gospod. 34
»In kar se tiče preroka, duhovnika in ljudstva, ki bodo rekli:
›Breme od Gospoda, ‹ jaz bom celo kaznoval tistega moža
in njegovo hišo. 35 Tako boste govorili vsak svojemu sosedu
in vsak svojemu bratu: ›Kaj je Gospod odgovoril?‹ in ›Kaj je
Gospod govoril?‹ 36 Gospodovega bremena pa ne boste
več omenjali, kajti vsakogar beseda bo njegovo breme, kajti
sprevračali ste besede živega Boga, Gospoda nad bojevniki,
našega Boga. 37 Tako boš govoril preroku: ›Kaj ti je Gospod
odgovoril?‹ in ›Kaj je rekel Gospod?‹ 38 Toda ker pravite:
›Breme od Gospoda; ‹« zato tako govori Gospod, »Ker
pravite to besedo: ›Breme od Gospoda ‹ in sem jaz poslal k
vam, rekoč: ›Ne boste rekli: ›Breme od Gospoda; ‹« 39 zato
glejte, jaz, celo jaz, vas bom popolnoma pozabil in zapustil
vas in mesto, ki sem ga dal vam in vašim očetom in vas
vrgel iz svoje prisotnosti, 40 in nad vas bom privedel večno
grajo in neprestano sramoto, ki ne bo pozabljena.«

24 Gospod mi je pokazal in glej, dve košari fig sta bili
postavljeni pred Gospodovim templjem, potem ko je
babilonski kralj Nebukadnezar odvedel ujetništvo Jehonía,
sina Jojakíma, Judovega kralja in Judove prince s tesarji in
kovači iz Jeruzalema in jih privedel v Babilon. 2 Ena košara
je imela zelo dobre fige, celó kakor fige, ki so najprej zrele,
druga košara pa je imela zelo nespodobne fige, ki se niso
mogle jesti, tako slabe so bile. 3 Potem mi je Gospod rekel:
»Kaj vidiš Jeremija?« Rekel sem: »Fige, dobre fige, zelo
dobre in slabe ter zelo slabe, ki ne morejo biti pojedene, tako
slabe so.« 4 Ponovno je prišla k meni Gospodova beseda,
rekoč: 5 »Tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›Podobno
kot te dobre fige, tako bom priznal tiste, ki so odvedeni v
ujetništvo od Juda, ki sem jih poslal ven iz tega kraja, v
deželo Kaldejcev, v njihovo dobro. 6 Kajti svoje oči bom
naravnal nanje v dobro in jih ponovno privedel v to deželo.
Pozidal jih bom in jih ne podiral, jih sadil in ne ruval. 7 Dal jim
bom srce, da me spoznajo, da jaz sem Gospod. In oni bodo
moje ljudstvo in jaz bom njihov Bog, kajti k meni se bodo
vrnili s svojim celotnim srcem. 8 Kakor slabe fige, ki se ne
morejo jesti, tako so slabe; ‹ zagotovo tako govori Gospod:
›Tako bom izročil Judovega kralja Sedekíja, njegove prince
in Jeruzalemov preostanek, ki preostane v tej deželi in tiste,
ki prebivajo v egiptovski deželi. 9 Izročil jih bom, da bodo
odstranjeni v vsa zemeljska kraljestva, v njihovo škodo, da
bodo graja in pregovor, zbadljivka in prekletstvo, na vseh
krajih, kamor jih bom pognal. 10 Mednje bom poslal meč,
lakoto in kužno bolezen, dokler ne bodo použiti iz dežele, ki
sem jo dal njim in njihovim očetom.‹«

25 Beseda, ki je prišla Jeremiju glede vsega Judovega
ljudstva, v četrtem letu Jojakíma, Jošíjevega sina,
Judovega kralja, kar je bilo prvo leto babilonskega kralja
Nebukadnezarja, 2 ki jo je prerok Jeremija govoril vsemu
Judovemu ljudstvu in vsem prebivalcem Jeruzalema, rekoč:
3 »Od trinajstega leta Jošíja, Amónovega sina, Judovega
kralja, celo do današnjega dne, to je triindvajsetega leta,
je prišla k meni Gospodova beseda in govoril sem vam,
vzdigujoč se zgodaj in govoril; toda niste prisluhnili. 4
Gospod je pošiljal k vam vse svoje služabnike preroke,
vzdigujoč jih zgodaj in jih pošiljal; toda niste prisluhnil niti
nagnili svojega ušesa, da bi prisluhnili. 5 Rekli so: ›Sedaj
se ponovno obrnite, vsakdo iz svoje zle poti in od hudobije
svojih dejanj in prebivajte v deželi, ki jo je Gospod dal vam
in vašim očetom na veke vekov, 6 in ne hodite za drugimi
bogovi, da jim služite in da jih obožujete in ne dražite me do
jeze z deli svojih rok, in vam ne bom storil nobene škode.‹ 7
Vendar mi niste prisluhnili, ‹ govori Gospod; ›da bi me lahko
dražili do jeze z deli svojih rok v svojo lastno škodo.‹ 8 Zato
tako govori Gospod nad bojevniki: ›Ker niste poslušali mojih
besed, 9 glejte, poslal bom in vzel vse družine iz severa,
‹ govori Gospod ›in babilonskega kralja Nebukadnezarja,
mojega služabnika in privedel jih bom zoper to deželo in
zoper njene prebivalce in zoper vse te narode naokoli in
popolnoma jih bom uničil in jih naredil osuplost in posmeh in
neprestana opustošenja. 10 Poleg tega bom od njih odvzel
glas smeha in glas veselja, glas ženina in glas neveste, zvok
mlinskih kamnov in svetlobo sveče. 11 In ta celotna dežela
bo opustošenje in osuplost; in ti narodi bodo sedemdeset let

služili babilonskemu kralju. 12 Ko pa se dopolni sedemdeset
let, se bo zgodilo, da bom kaznoval babilonskega kralja in ta
narod, ‹ govori Gospod, ›zaradi njihove krivičnosti in deželo
Kaldejcev in naredil jo bom za neprestana opustošenja. 13
Nad to deželo bom privedel vse svoje besede, ki sem jih
proglasil zoper njo, celó vse, kar je zapisano v tej knjigi, ki jo
je Jeremija prerokoval zoper vse narode. 14 Kajti tudi številni
narodi in veliki kralji izmed njih jim bodo služili. Poplačal jim
bom glede na njihova dejanja in glede na dela njihovih lastnih
rok.‹« 15 Kajti tako mi govori Gospod, Izraelov Bog: »Vzemi
vinsko čašo te razjarjenosti pri moji roki in vsem narodom, h
katerim te pošiljam, povzroči, da jo pijejo. 16 Pili bodo in bodo
omajani in zmešani zaradi meča, ki ga bom poslal mednje.‹«
17 Potem sem vzel čašo pri Gospodovi roki in vsem narodom,
h katerim me je Gospod poslal, sem dal, da pijejo: 18 namreč
Jeruzalemu in Judovim mestom, njihovim kraljem in njihovim
princem, da jih naredim za opustošenje, osuplost, posmeh in
prekletstvo; kakor je to ta dan; 19 faraonu, egiptovskemu
kralju, njegovim služabnikom, njegovim princem in vsemu
njegovemu ljudstvu; 20 vsemu pomešanemu ljudstvu in
vsem kraljem dežele Uc, vsem kraljem dežele Filistejcev,
Aškelónu, Gazi, Ekrónu, preostanku iz Ašdóda, 21 Edómu,
Moábu in Amónovim sinovom, 22 vsem tirskim kraljem, vsem
sidónskim kraljem in kraljem otokov, ki so onstran morja, 23
Dedánu, Temáju, Buzu in vsem, ki so na skrajnih vogalih
24 in vsem kraljem Arabije in vsem kraljem pomešanega
ljudstva, ki prebivajo v puščavi 25 in vsem kraljem v Zimríju
in vsem kraljem v Elámu in vsem kraljem v Mediji 26 in vsem
kraljem na severu, daleč in blizu, enega z drugim in vsem
kraljestvom sveta, ki so na obličju zemlje; in kralj Šešáha bo
pil za njimi. 27 Zatorej jim boš rekel: »Tako govori Gospod
nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Pijte, bodite pijani, bljuvajte,
padite in ne vstanite več zaradi meča, ki ga bom poslal med
vas. 28 In zgodilo se bo, če odklonijo vzeti čašo iz tvoje roke,
da pijejo, potem jim boš rekel: ›Tako govori Gospod nad
bojevniki: ›Zagotovo boste pili.‹ 29 Kajti, glejte, začenjam
prinašati zlo na mesto, ki je imenovano z mojim imenom in ali
naj bi bili vi popolnoma nekaznovani? Ne boste nekaznovani,
kajti poklical bom meč nad vse prebivalce zemlje, ‹ govori
Gospod nad bojevniki. 30 Zato prerokuj zoper njih vse te
besede in jim reci: › Gospod bo rjovel iz višine in izustil svoj
glas iz svojega svetega prebivališča; mogočno bo rjovel nad
svojim prebivališčem; zavpil bo kakor tisti, ki tlači grozdje,
zoper vse prebivalce zemlje. 31 Hrup bo prišel celó do
koncev zemlje, kajti Gospod ima pravdo z narodi, pravdal se
bo z vsem mesom; te, ki so zlobni, bo izročil meču, ‹ govori
Gospod. 32 Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Glej, zlo
bo šlo naprej od naroda do naroda in od zemeljskih obal
se bo dvignil velik vrtinčast veter. 33 Umorjeni od Gospoda
bodo na ta dan od enega konca zemlje do drugega konca
zemlje. Ne bodo objokovani niti zbrani niti pokopani; za gnoj
bodo na tleh. 34 Tulite pastirji in jokajte; valjajte se v pepelu
vodje tropa, kajti dnevi vašega klanja in vaših razpršenosti
so dovršeni; padli boste kakor prijetna posoda. 35 Pastirji ne
bodo imeli nobene poti, da bežijo niti glavni od tropa, da
pobegnejo. 36 Slišati bo glas vpitja pastirjev in tuljenje vodje
tropa, kajti Gospod je oplenil njihov pašnik. 37 Miroljubna
prebivališča so posekana zaradi Gospodove krute jeze. 38
Zapustil je svoje skrivališče kakor lev, kajti njihova dežela je
zapuščena zaradi okrutnosti zatiralca in zaradi njegove krute
jeze.‹«

26 Na začetku kraljevanja Jojakíma, Jošíjevega sina,
Judovega kralja, je prišla ta beseda od Gospoda,
rekoč: 2 »Tako govori Gospod: ›Stoj na dvoru Gospodove
hiše in govori vsem Judovim mestom, ki pridejo oboževat v
Gospodovo hišo, vse besede, ki sem ti jih zapovedal, da jim
jih govoriš; ne zmanjšaj niti besede. 3 Če bo tako, bodo
prisluhnili in se obrnili, vsak človek iz svoje zle poti, da se
lahko pokesam od zla, ki sem jim ga namenil storiti zaradi
zla njihovih početij. 4 Rekel jim boš: ›Tako govori Gospod:
›Če mi ne boste prisluhnili, da se ravnate po moji postavi, ki
sem jo postavil pred vas, 5 da prisluhnete besedam mojih
služabnikov prerokov, ki sem jih pošiljal k vam; zgodaj sem
jih vzdigoval in jih pošiljal, toda niste prisluhnili; 6 potem bom
to hišo naredil podobno Šilu in to mesto naredil prekletstvo
vsem narodom zemlje.‹« 7 Tako so duhovniki, preroki in vse
ljudstvo slišali Jeremija govoriti te besede v Gospodovi hiši.
8 Pripetilo se je torej, ko je Jeremija končal govorjenje vsega,
kar mu je Gospod zapovedal, da govori vsemu ljudstvu, da
so ga duhovniki in preroki in vse ljudstvo zgrabili, rekoč:
»Zagotovo boš umrl. 9 Zakaj si prerokoval v Gospodovem
imenu, rekoč: ›Ta hiša bo podobna Šilu in to mesto bo
zapuščeno, brez prebivalca?‹« In vse ljudstvo je bilo zbrano
zoper Jeremija v Gospodovi hiši. 10 Ko so Judovi princi slišali
te stvari, potem so prišli gor iz kraljeve hiše h Gospodovi hiši
in se usedli pri vhodu novih velikih vrat Gospodove hiše. 11
Potem so duhovniki in preroki spregovorili princem in vsemu
ljudstvu, rekoč: »Ta mož je vreden, da umre, kajti prerokoval
je zoper to mesto, kakor ste slišali s svojimi ušesi.« 12 Potem
je Jeremija spregovoril vsem princem in vsemu ljudstvu,
rekoč: » Gospod me je poslal, da prerokujem zoper to hišo
in zoper to mesto vse besede, ki ste jih slišali. 13 Zato
sedaj poboljšajte svoje poti in svoja dejanja in ubogajte
glas Gospoda, svojega Boga, in Gospod se bo pokesal od

zla, ki ga je proglasil zoper vas. 14 Poglejte, kar se mene
tiče, jaz sem v vaši roki. Z menoj storite kakor se vam zdi
dobro in primerno. 15 Toda zagotovo vedite, da če me boste
usmrtili, boste zagotovo privedli nedolžno kri nadse, nad to
mesto in nad njegove prebivalce, kajti resnično me je k vam
poslal Gospod, da v vaša ušesa govorim vse te besede.« 16
Potem so princi in vse ljudstvo rekli duhovnikom in prerokom:
»Ta mož ni vreden, da umre, kajti govoril nam je v imenu
Gospoda, našega Boga.« 17 Potem so vstali nekateri izmed
starešin dežele in spregovorili vsemu zboru ljudstva, rekoč:
18 »Mihej Moréšečan je prerokoval v dneh Ezekíja, Judovega
kralja in govoril vsemu Judovemu ljudstvu, rekoč: ›Tako
govori Gospod nad bojevniki: ›Sion bo preoran kakor polje in
Jeruzalem bo spremenjen v razvaline in gora hiše kakor
visoki kraji gozda. 19 Ali ga je Judov kralj Ezekíja in ves Juda
sploh dal usmrtiti? Mar se ni bal Gospoda in rotil Gospoda in
se je Gospod pokesal zla, ki ga je proglasil zoper njih? Tako
bi lahko prihranili veliko zlo zoper naše duše. 20 Tam pa je
bil tudi človek, ki je prerokoval v Gospodovem imenu, Urijá,
sin Šemajája iz Kirját Jearíma, ki je prerokoval zoper to
mesto in zoper to deželo, glede na vse Jeremijeve besede.
21 Ko je kralj Jojakím, z vsemi svojimi mogočnimi možmi
in vsemi princi, slišal njegove besede, je kralj iskal, da ga
usmrti. Toda ko je Urijá to slišal, je bil prestrašen in pobegnil
ter odšel v Egipt. 22 Kralj Jojakím pa je poslal može v Egipt,
in sicer Ahbórjevega sina Elnatána in nekatere može z njim
v Egipt. 23 Ti so Urijá spravili iz Egipta in ga privedli h kralju
Jojakímu, ki ga je usmrtil z mečem in njegovo truplo vrgel v
grobove preprostega ljudstva. 24 Kljub temu je bila roka
Šafánovega sina Ahikáma z Jeremijem, da ga ne bi predali v
roko ljudstva, da ga usmrti.

27 Na začetku kraljevanja Jojakíma, Jošíjevega sina,
Judovega kralja, je prišla Jeremiju ta beseda od
Gospoda, rekoč: 2 »Tako mi govori Gospod: ›Naredi si
vezi in jarme in si jih položi na svoj vrat 3 in jih pošlji
edómskemu kralju, moábskemu kralju, amónskemu kralju,
tirskemu kralju in k sidónskemu kralju, po roki poslancev,
ki so prišli v Jeruzalem k Judovemu kralju Sedekíju 4 in
jim zapovej, da rečejo svojim gospodarjem: ›Tako govori
Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Tako boste rekli svojim
gospodarjem: 5 ›Jaz sem naredil zemljo, človeka in živali, ki
so na zemlji, s svojo veliko močjo in s svojim razširjenim
laktom in izročil sem jo, komur se je meni zdelo primerno.
6 Sedaj sem vse te dežele dal v roko svojega služabnika,
babilonskega kralja Nebukadnezarja in tudi živali polja sem
mu izročil, da mu služijo. 7 Vsi narodi bodo služili njemu,
njegovemu sinu in sinu njegovega sina, dokler ne pride
pravi čas njegove dežele, potem pa ga bodo zasužnjili
mnogi narodi in veliki kralji. 8 In zgodilo se bo, da narodi
in kraljestva, ki ne bodo služili istemu babilonskemu kralju
Nebukadnezarju in ki svojega vratu ne bodo položili pod
jarem babilonskega kralja, da bom ta narod kaznoval, ‹ govori
Gospod, ›z mečem in z lakoto in s kužno boleznijo, dokler jih
ne použijem s svojo roko. 9 Zato ne prisluhnite niti svojim
prerokom, niti vedeževalcem, niti sanjačem, niti uročevalcem,
niti svojim čarodejem, ki vam govorijo, rekoč: ›Ne boste
služili babilonskemu kralju, ‹ 10 kajti prerokujejo vam laž, da
bi vas odstranili daleč od vaše dežele; in da bi vas jaz izgnal
in bi se vi pogubili. 11 Toda narodi, ki svoj vrat privedejo pod
jarem babilonskega kralja in mu služijo, tiste bom pustil ostati
mirne v njihovi lastni deželi, ‹ govori Gospod; ›in obdelovali
jo bodo in prebivali v njej. 12 Tudi Judovemu kralju Sedekíju
sem spregovoril glede na vse te besede, rekoč: ›Privedi
vaše vratove pod jarem babilonskega kralja in služite njemu
in njegovemu ljudstvu in živite. 13 Zakaj bi umirali ti in tvoje
ljudstvo, pod mečem, z lakoto in kužno boleznijo, kakor je
Gospod govoril zoper narod, ki ne bo služil babilonskemu
kralju? 14 Zato ne prisluhnite besedam prerokov, ki vam
govorijo, rekoč: ›Ne boste služili babilonskemu kralju, ‹
kajti laž vam prerokujejo. 15 Kajti jaz jih nisem poslal, ‹
govori Gospod, ›vendar v mojem imenu prerokujejo laž; da
bi vas jaz lahko izgnal ven in bi se pogubili, vi in preroki,
ki vam prerokujejo.‹« 16 Govoril sem tudi duhovnikom in
vsemu temu ljudstvu, rekoč: »Tako govori Gospod: ›Ne
prisluhnite besedam svojih prerokov, ki vam prerokujejo,
rekoč: ›Glejte, posode Gospodove hiše bodo sedaj v kratkem
ponovno privedene nazaj iz Babilona, ‹ kajti prerokujejo vam
laž. 17 Ne prisluhnite jim. Služite babilonskemu kralju in
živite. Zakaj bi bilo to mesto opustošeno? 18 Toda če bi
bili preroki in bi bila Gospodova beseda z njimi, naj sedaj
naredijo posredovanje h Gospodu nad bojevniki, da posode,
ki so ostale v Gospodovi hiši in v hiši Judovega kralja in v
Jeruzalemu, ne gredo v Babilon. 19 Kajti tako govori Gospod
nad bojevniki glede stebrov, glede morja, glede podnožij in
glede preostanka posod, ki preostajajo v tem mestu, 20 ki jih
babilonski kralj Nebukadnezar ni vzel, ko je odvedel proč v
ujetništvo Jehonída, Jojakímovega sina, Judovega kralja, iz
Jeruzalema v Babilon in vse plemiče iz Juda in Jeruzalema.
21 Da, tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog, glede
posod, ki so ostale v Gospodovi hiši in v hiši Judovega in
jeruzalemskega kralja: 22 odnesene bodo v Babilon in tam
bodo do dneva, ko jih obiščem, ‹ govori Gospod, ›potem jih
bom privedel gor in jih ponovno vrnil na ta kraj.‹«

28 Pripetilo se je isto leto, v začetku kraljevanja Judovega kralja Sedekíja, v četrtem letu in v petem mesecu, da mi je spregovoril Hananjá, sin preroka Azúrja, ki je bil iz Gibeóna, v Gospodovi hiši, v prisotnosti duhovnikov in vsega ljudstva, rekoč: **2** »Tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog, rekoč: ›Zlomil sem jarem babilonskega kralja. **3** V dveh letih bom ponovno na ta kraj privedel vse posode Gospodove hiše, ki jih je babilonski kralj Nebukadnezar vzel iz tega kraja in jih odnesel v Babilon. **4** Ponovno bom na ta kraj privedel Jehonía, sina Jojakíma, Judovega kralja, z vsemi Judovimi ujetniki, ki so šli v Babilon, ‹ govori Gospod, ›kajti jaz bom zlomil jarem babilonskega kralja.‹« **5** Potem je prerok Jeremija rekel preroku Hananjáju, v prisotnosti duhovnikov in v prisotnosti vsega ljudstva, ki je stalo v Gospodovi hiši, **6** celo prerok Jeremija je rekel: »Amen. Gospod naj tako stori. Gospod naj izpolni tvoje besede, ki si jih prerokoval, da ponovno privede posode Gospodove hiše in vse, kar je odvedeno ujeto, iz Babilona na ta kraj. **7** Kljub temu poslušaj sedaj te besede, ki jih govorim v tvoja ušesa in v ušesa vsega ljudstva. **8** Preroki, ki so bili pred menoj in pred teboj od davnine, so prerokovali tako zoper mnoge dežele kakor zoper velika kraljestva, o vojni in o zlu in o kužni bolezni. **9** Prerok, ki prerokuje o miru, ko se bo zgodila prerokova beseda, potem bo prerok znan, da ga je resnično poslal Gospod.« **10** Potem je prerok Hananjá snel jarem iz vratu preroka Jeremija in ga zlomil. **11** Hananjá je spregovoril v prisotnosti vsega ljudstva, rekoč: »Tako govori Gospod: ›Celo tako bom zlomil jarem babilonskega kralja Nebukadnezarja iz vratu vseh narodov, v času dveh polnih let.‹« In prerok Jeremija je odšel svojo pot. **12** Potem je Gospodova beseda prišla preroku Jeremiju, potem ko je prerok Hananjá zlomil jarem iz vratu preroka Jeremija, rekoč: **13** »Pojdi in povej Hananjáju, rekoč: ›Tako govori Gospod: ›Zlomil si lesene jarme, toda zanje boš naredil železne jarme.‹ **14** Kajti tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Železen jarem sem položil na vrat vseh teh narodov, da bodo lahko služili babilonskemu kralju Nebukadnezarju; in služili mu bodo in dal sem mu tudi poljske živali.‹« **15** Potem je prerok Jeremija rekel preroku Hananjáju: »Prisluhni sedaj Hananjá: › Gospod te ni poslal, temveč ti zavajaš to ljudstvo, da zaupa v laž.‹ **16** Zato tako govori Gospod: ›Glej, vrgel te bom iz obličja zemlje. To leto boš umrl, ker si učil upor zoper Gospoda.‹« **17** Tako je prerok Hananjá to isto leto umrl, v sedmem mesecu.

29 Torej to so besede pisma, ki ga je prerok Jeremija poslal iz Jeruzalema preostanku starešin, ki so bili odvedeni ujeti, duhovnikom, prerokom in vsem ljudstvu, ki jih je Nebukadnezar ujete odvedel iz Jeruzalema v Babilon **2** (potem so bili kralj Jehonía, kraljica, evnuhi, princi iz Juda in Jeruzalema ter tesarji in kovači odvedeni iz Jeruzalema) **3** po roki Šafánovega sina Elasá in Hilkijájevega sina Gemarjá (katera je Judov kralj Sedekía poslal v Babilon k babilonskemu kralju Nebukadnezarju), rekoč: **4** »Tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog, vsem, ki so odvedeni ujeti, ki sem jim povzročil, da so odvedeni proč iz Jeruzalema v Babilon: **5** ›Zgradite si hiše in prebivajte v njih, zasajajte vrtove in jejte njihov sad, **6** jemljite si žene in zaplodite sinove ter hčere, in vzemite žene za svoje sinove in svoje hčere dajte soprogom, da bodo lahko rodile sinove in hčere, da boste tam lahko povečani in ne zmanjšani. **7** Iščite mir mestu, kamor sem vam povzročil, da ste bili odvedeni ujeti in zanj molite h Gospodu, kajti v njegovem miru boste vi imeli mir.‹ **8** Kajti tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: »Naj vas vaši preroki in vaši vedeževalci, ki so v vaši sredi, ne zavajajo, niti ne prisluhnite svojim sanjam, ki ste jim povzročili, da so sanjane. **9** Kajti lažno vam prerokujejo v mojem imenu. Nisem jih poslal, « govori Gospod. **10** Kajti tako govori Gospod: »Da vas bom po tem, ko bo v Babilonu dovršenih sedemdeset let, obiskal in izvêdel svojo dobro besedo napram vam, v tem, da povzročim, da se vrnete na ta kraj. **11** Kajti poznam misli, ki jih mislim napram vam, « govori Gospod, »misli miru in ne zla, da vam dam pričakovan konec. **12** Takrat boste klicali k meni in boste šli in molili k meni in vam bom prisluhnil. **13** Iskali me boste in me našli, ko me boste iskali z vsem svojim srcem. **14** Dal se vam bom najti, « govori Gospod, »in vaše ujetništvo bom odvrnil proč in zbral vas bom izmed vseh narodov in iz vseh krajev, kamor sem vas pregnal, « govori Gospod, »in jaz vas bom ponovno privedel na kraj, od koder sem vam povzročil, da ste bili odvedeni ujeti. **15** Ker ste rekli: › Gospod nam je v Babilonu vzdignil preroke; ‹ **16** vedite, da tako govori Gospod o kralju, ki sedi na Davidovem prestolu in o vsemu ljudstvu, ki prebiva v tem mestu in o vaših bratih, ki niso šli z vami naprej v ujetništvo; « **17** tako govori Gospod nad bojevniki: »Poglejte, nadnje bom poslal meč, lakoto in kužno bolezen in naredil jih bom kot ogabne fige, ki se ne morejo pojesti, ker so tako zle. **18** Preganjal jih bom z mečem, z lakoto in s kužno boleznijo in izročil jih bom, da bodo odstranjeni k vsem kraljestvom zemlje, da bodo prekletstvo, osuplost, posmeh in graja med vsemi narodi, kamor sem jih pregnal, **19** ker niso prisluhnili mojim besedam, « govori Gospod, »ki sem jim jih pošiljal po svojih služabnikih prerokih, jih zgodaj vzdigoval in pošiljal; toda vi niste hoteli poslušati, « govori

Gospod. 20 »Poslušajte torej besedo od Gospoda, vsi vi iz ujetništva, ki sem vas poslal iz Jeruzalema v Babilon. 21 Tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog o Kolajájevemu sinu Ahábu, in o Maasejájevemu sinu Sedekíju, ki vam prerokujeta laž v mojem imenu: ›Glejte, izročil ju bom v roko babilonskega kralja Nebukadnezarja in ta ju bo ubil pred vašimi očmi.‹ 22 Od njiju bo vse Judovo ujetništvo, ki je v Babilonu, povzelo prekletstvo, rekoč: › Gospod naj ti stori kakor Sedekíju in kakor Ahábu, ki ju je babilonski kralj pekel na ognju, **(questioned)** 23 ker sta zagrešila podlost v Izraelu in zagrešila zakonolomstvo z ženami svojih sosedov in v mojem imenu govorila lažnive besede, ki jima jih nisem zapovedal. Celo vedel sem in sem priča, ‹ govori Gospod. 24 › Tako boš tudi ti govoril Šemajáju Nehelaméjcu, rekoč: 25 ›Tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog, rekoč: ›Ker si v svojem imenu poslal pisma vsemu ljudstvu, ki so v Jeruzalemu in k duhovniku Cefanjáju, Maasejájevemu sinu in vsem duhovnikom, rekoč: 26 › Gospod te je postavil za duhovnika namesto duhovnika Jojadája, da bi bili častniki v Gospodovi hiši, za vsakega človeka, ki je zmešan in se dela preroka, da ga bi vtaknil v ječo in v klade. 27 Zdaj torej, zakaj nisi grajal Jeremija iz Anatóta, ki se vam dela prerok? 28 Kajti zato je poslal k nam v Babilon, rekoč: ›To ujetništvo je dolgo. Zgradite si hiše in prebivajte v njih, zasadite vrtove in jejte sad od njih.‹« 29 Duhovnik Cefanjá je to pismo prebral v ušesa preroka Jeremija. 30 Potem je prišla Gospodova beseda Jeremiju, rekoč: 31 »Pošlji k vsem tem iz ujetništva, rekoč: ›Tako govori Gospod glede Šemajája Nehelaméjca: ›Zato, ker je ta Šemajá prerokoval zoper vas, pa ga nisem poslal jaz in vam je storil, da zaupate v laž, 32 zato tako govori Gospod: ›Glejte, kaznoval bom Šemajája Nehelaméjca in njegovo seme. Ne bo imel človeka, da prebiva med tem ljudstvom; niti ne bo gledal dobrega, ki ga bom storil za svoje ljudstvo, ‹ govori Gospod; ›ker je učil upor zoper Gospoda.‹«

30 Beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda, rekoč: 2 »Tako govori Gospod, Izraelov Bog, rekoč: ›V knjigo si zapiši vse besede, ki sem ti jih govoril. 3 Kajti glej, prihajajo dnevi, ‹ govori Gospod, ›da bom ponovno privedel ujetništvo svojega ljudstva Izraela in Juda, ‹ govori Gospod ›in povzročil jim bom, da se vrnejo v deželo, ki sem jo dal njihovim očetom in oni jo bodo vzeli v last.‹« 4 To so besede, ki jih je Gospod govoril glede Izraela in glede Juda. 5 Kajti tako govori Gospod: »Slišali smo glas trepetanja, strahu in ne miru. 6 Vprašajte torej in poglejte, ali je mož v porodnih mukah z otrokom? Zakaj vidim vsakega moža s svojimi rokami na svojih ledjih, kakor žensko v porodnih mukah in so vsi obrazi postali bledi? 7 Ojoj! Kajti ta dan je velik, tako da mu ni nobeden podoben. To je celo čas Jakobove stiske, toda rešen bo iz nje. 8 Kajti to se bo zgodilo na ta dan, « govori Gospod nad bojevniki, » da bom zlomil njegov jarem s tvojega vratu in raztrgal tvoje vezi in tujcem ne bo več sužnjeval, 9 temveč bodo služili Gospodu, svojemu Bogu in Davidu, svojemu kralju, ki jim ga bom vzdignil. 10 Zato se ne boj, oh moj služabnik Jakob, ‹ govori Gospod; ›niti ne bodi zaprepaden, oh Izrael, kajti, glej, rešil te bom od daleč in tvoje seme iz dežele njihovega ujetništva. Jakob se bo vrnil in bo v miru in bo tiho in nihče ga ne bo prestrašil. 11 Kajti jaz sem s teboj, ‹ govori Gospod, ›da te rešim. Čeprav naredim poln konec vsem narodom, kamor sem te razkropil, vendar iz tebe ne bom naredil polnega konca, temveč te bom grajal po meri in te ne bom pustil povsem nekaznovanega.‹ 12 Kajti tako govori Gospod: ›Tvoja poškodba je nezaceljiva in tvoja rana je boleča. 13 Nobenega ni, da zagovarja tvoj primer, da bi bil lahko obvezan. Nobenih zdravilnih zdravil nimaš. 14 Vsi tvoji ljubimci so te pozabili. Ne iščejo te; kajti ranil sem te z rano sovražnika, s kaznovanjem krutega, zaradi množice tvojih krivičnosti, ker so tvoji grehi narasli. 15 Zakaj vpiješ zaradi svoje stiske? Tvoja bridkost je neozdravljiva zaradi množice tvoje krivičnosti. Ker so tvoji grehi narasli, sem ti jaz storil te stvari. 16 Zatorej bodo vsi, ki te požirajo, požrti, in vsi tvoji nasprotniki, vsak izmed njih, bodo šli v ujetništvo, in tisti, ki te plenijo, bodo plen in vse to ukradeno blago na tebi bom dal za plen. 17 Kajti jaz ti bom obnovil zdravje in jaz te bom ozdravil tvojih ran, ‹ govori Gospod, ›ker so te imenovali Izobčenec, rekoč: ›To je Sion, ki ga noben človek ne išče.‹ 18 Tako govori Gospod: ›Glej, ponovno bom privedel ujetništvo Jakobovih šotorov in se usmilil njegovih bivališč, in mesto bo zgrajeno na svojem lastnem kupu in palača bo ostala po svoji lastni navadi. 19 Iz njih bo izšlo zahvaljevanje in glas tistih, ki se veselijo. Pomnožil jih bom in ne bo jih malo; prav tako jih bom proslavil in ne bodo majhni. 20 Tudi njihovi otroci bodo kakor poprej in njihova skupnost bo utrjena pred menoj, kaznoval pa bom vse, ki jih zatirajo. 21 Njihovi plemiči bodo izmed njih in njihov voditelj bo izšel iz njihove srede. Povzročil mu bom, da se približa in pristopil bo k meni, kajti kdo je ta, ki daje svojemu srcu jamstvo, da se mi približa?‹ govori Gospod. 22 ›Vi boste moje ljudstvo in jaz bom vaš Bog.‹« 23 Glej, vrtinčast veter od Gospoda gre naprej z razjarjenostjo, nenehen vrtinčast veter; boleče bo padel na glavo zlobnih. 24 Gospodova kruta jeza se ne bo vrnila, dokler ne bo tega storil in dokler ne izpolni namene svojega srca. V zadnjih dneh boste to preudarili.

31 »›Isti čas, ‹ govori Gospod, ›bom jaz Bog vsem
Izraelovim družinam in oni bodo moje ljudstvo.‹ **2**
Tako govori Gospod: ›Ljudstvo, ki je preostalo od meča,
je našlo milost v divjini; celó Izrael, ko sem odšel, da mu
povzročim, da počiva.‹« **3** Gospod se mi je prikazal od
davnine, rekoč: »Da, ljubil sem te z večno ljubeznijo, zato
sem te pritegnil z ljubečo skrbnostjo. **4** Ponovno te bom
zgradil in boš zgrajena, oh devica Izraelova. Ponovno boš
okrašena s svojimi bobniči in šla naprej na plese tistih, ki
se veselijo. **5** Še boš sadila trte na gorah Samarije. Sadilci
bodo sadili in jih bodo jedli kakor običajne stvari. **6** Kajti
dan bo, da bodo stražarji na gori Efrájim klicali: ›Vstanite in
pojdimo gor na Sion h Gospodu, svojemu Bogu.‹ **7** Kajti tako
govori Gospod: ›Prepevajte z veseljem zaradi Jakoba in
vzklikajte med vodjem narodov. Razglašajte, hvalite in recite:
›Oh Gospod, reši svoje ljudstvo, Izraelov ostanek.‹ **8** Glej,
privedel jih bom iz severne dežele in jih skupaj zbral iz obal
zemlje in z njimi slepe ter hrome, skupaj nosečnico in tisto,
ki je v porodnih mukah skupaj z otrokom, velika skupina
se bo vrnila tja. **9** Prišli bodo z jokanjem in s ponižnimi
prošnjami jih bom vodil. Povzročil jim bom, da hodijo po
ravni poti ob rekah vodá, na kateri se ne bodo spotaknili,
kajti jaz sem oče Izraelu in Efrájim je moj prvorojenec.‹ **10**
Poslušajte Gospodovo besedo: ›Oh vi narodi‹ in razglasite jo
na oddaljenih otokih ter recite: ›Kdor je razkropil Izraela, ga
bo zbral in ga varoval, kakor pastir stori svojemu tropu.‹ **11**
Kajti Gospod je odkupil Jakoba in ga izpustil proti odkupnini
iz roke tistega, ki je bil močnejši od njega. **12** Zato bodo prišli
in prepevali na višini Siona in skupaj bodo tekli h Gospodovi
dobroti zaradi pšenice, zaradi vina, zaradi olja in zaradi
mladičev izmed tropa in od črede. Njihova duša bo kakor
namakan vrt in sploh ne bodo več žalovali. **13** Potem se
bo devica veselila na plesu, tako mladeniči in stari skupaj,
kajti njihovo žalovanje bom obrnil v radost in jaz jih bom
potolažil in jim dal, da se veselijo od njihove bridkosti. **14**
Dušo duhovnikov bom nasitil z obiljem in moje ljudstvo bo
nasičeno z mojo dobroto, ‹ govori Gospod. **15** Tako govori
Gospod: ›Glas je bil slišan v Rami, žalovanje in grenko
jokanje. Rahela, jokajoč za svojimi otroki, je odklanjala biti
potolažena zaradi svojih otrok, ker jih ni bilo.‹ **16** Tako govori
Gospod: ›Svoj glas zadrži pred jokanjem in svoje oči pred
solzami, kajti tvoje delo bo nagrajeno, ‹ govori Gospod ›in
ponovno bodo prišli iz sovražnikove dežele. **17** Upanje je v
tvojem koncu, ‹ govori Gospod, ›da bodo tvoji otroci ponovno
prišli k svoji lastni meji. **18** Zagotovo sem slišal Efrájima
tako žalovati: ›Kaznoval si me in bil sem kaznovan, kakor
bikec nenavajen jarma. Obrni me in bom obrnjen, kajti ti si
Gospod, moj Bog. **19** Zagotovo sem se pokesal, potem ko
sem bil obrnjen; in potem ko sem bil poučen, sem udaril
na svoje stegno. Osramočen sem bil, da, celo zbegan, ker
sem nosil grajo svoje mladosti.‹ **20** Ali je Efrájim moj dragi
sin? Je on prijeten otrok? Kajti odkar sem govoril zoper
njega, se ga še vedno iskreno spominjam, zato je moja
notranjost zaskrbljena zanj; zagotovo se ga bom usmilil, ‹
govori Gospod. **21** Postavi kažipote, naredi si visoke kupe.
Svoje srce naravnaj proti glavni cesti, poti, po kateri si
hodila. Ponovno se obrni, oh devica Izraelova, ponovno se
obrni k tem svojim mestom.‹« **22** Doklej boš hodila okoli,
oh ti odpadla hči? Kajti Gospod je ustvaril novo stvar na
zemlji: »Ženska bo obdajala moškega.« **23** Tako govori
Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: »›Še bodo uporabljali
ta govor v Judovi deželi in njenih mestih, ko bom ponovno
privedel njihovo ujetništvo; ‹ Gospod [naj] te blagoslovi,
oh prebivališče pravice in gora svetosti. **24** In tam bodo
skupaj prebivali v samem Judu in v vseh njihovih mestih,
poljedelci in tisti, ki gredo naprej s tropi. **25** Kajti nasitil sem
izmučeno dušo in na novo napolnil vsako žalostno dušo.‹«
26 Ob tem sem se prebudil in pogledal, in spanje mi je bilo
sladko. **27** »›Glej, prihajajo dnevi, ‹ govori Gospod, ›da bom
Izraelovo hišo in Judovo hišo posejal s človeškim semenom
in s semenom živali. **28** In zgodilo se bo, da kakor sem stražil
nad njimi, da izrujem, da zlomim, da zrušim, da uničim in
da prizadenem, tako bom stražil nad njimi, da gradim in da
sadim, ‹ govori Gospod. **29** V tistih dneh ne bodo več rekli:
›Očetje so jedli kisel grozd, zobje otrok pa so skominasti.‹ **30**
Temveč bo vsak umrl zaradi svoje lastne krivičnosti. Vsak
človek, ki jé kisel grozd, bodo njegovi zobje skominasti. **31**
Glej, prihajajo dnevi, ‹ govori Gospod, ›da bom sklenil novo
zavezo z Izraelovo hišo in z Judovo hišo. **32** Ne glede na
zavezo, ki sem jo sklenil z njihovimi očeti na dan, ko sem
jih prijel za roko, da jih privedem ven iz egiptovske dežele.
Tisto mojo zavezo so prelomili, čeprav sem jim bil soprog, ‹
govori Gospod. **33** Toda to bo zaveza, ki jo bom sklenil z
Izraelovo hišo: ›Po tistih dneh, ‹ govori Gospod, ›bom svojo
postavo položil v njihove notranje dele in jo zapisal v njihova
srca in bom njihov Bog in oni bodo moje ljudstvo.‹ **34** Ne
bodo več učili vsak svojega soseda in vsak svojega brata,
rekoč: ›Spoznajte Gospoda, ‹ kajti vsi me bodo poznali, od
najmanjšega izmed njih, do največjega izmed njih, ‹ govori
Gospod, ›kajti odpustil bom njihovo krivičnost in njihovega
greha se ne bom več spominjal.‹ **35** Tako govori Gospod, ki
daje sonce za svetlobo podnevi in odredbe o luni in zvezdah
za svetlobo ponoči, ki razdeljuje morje, ko njegovi valovi
rjovijo; Gospod nad bojevniki je njegovo ime. **36** ›Če te

odredbe odidejo izpred mene, ‹ govori Gospod, › potem bo tudi Izraelovo seme prenehalo biti narod pred menoj na veke.‹ 37 Tako govori Gospod: ›Če se lahko izmeri nebo zgoraj in se raziščejo temelji zemlje spodaj, bom prav tako zavrgel Izraelovo seme zaradi vsega tega, kar so storili, ‹ govori Gospod. 38 ›Glej, prihajajo dnevi, ‹ govori Gospod, ›da bo mesto zgrajeno Gospodu, od Hananélovega stolpa do vogalnih velikih vrat. 39 Merilna vrvica bo šla še naprej, vodila bo na hrib Garéb in ga obkrožila do Goe. 40 In celotna dolina trupel in pepela in vsa polja do potoka Kidrona, do vogala konjskih velikih vrat proti vzhodu, bodo sveta Gospodu; ta ne bo več izruvana niti razrušena na veke.‹«

32 Beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda, v desetem letu Judovega kralja Sedekíja, kar je bilo osemnajsto leto Nebukadnezarja. 2 Kajti takrat je kralj babilonske vojske oblegal Jeruzalem in prerok Jeremija je bil zaprt na dvorišču ječe, ki je bila v hiši Judovega kralja. 3 Kajti Judov kralj Sedekíja ga je zaprl, rekoč: »Zakaj prerokuješ in praviš: ›Tako govori Gospod, ›Glejte, to mesto bom izročil v roko babilonskega kralja in on ga bo zavzel. 4 Judov kralj Sedekíja ne bo pobegnil iz roke Kaldejcev, temveč bo zagotovo izročen v roko babilonskega kralja in bo z njim govoril od ust do ust in njegove oči bodo gledale njegove oči, 5 in on bo vodil Sedekíja v Babilon in tam bo, dokler ga ne obiščem, ‹ govori Gospod. ›Čeprav se borite s Kaldejci, ne boste uspeli.‹« 6 Jeremija je rekel: »K meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: 7 ›Glej, Hanamél, sin tvojega strica Šalúma, bo prišel k tebi, rekoč: ›Kupi si moje polje, ki je v Anatótu, kajti pravica odkupitve je tvoja, da ga kupiš.‹« 8 Tako je Hanamél, sin mojega strica, prišel k meni na dvorišče ječe, glede na Gospodovo besedo in mi rekel: »Kupi moje polje, prosim te, ki je v Anatótu, ki je v Benjaminovi deželi, kajti pravica dediščine je tvoja in odkupitev je tvoja; kupi ga zase.« Potem sem vedel, da je bila to Gospodova beseda. 9 Polje sem kupil od Hanaméla, sina mojega strica, ki je bil v Anatótu in mu odtehtal denar, celó sedemnajst šeklov srebra. 10 Podpisal sem dokaz, ga zapečatil, vzel priče in mu na tehtnici odtehtal denar. 11 Tako sem vzel dokaz o nakupu, tako tistega, ki je bil zapečaten glede na postavo in običaj in tistega, ki je bil odprt. 12 Dokaz o nakupu sem dal Nerijájevemu sinu Baruhu, Maasejájevemu sinu, pred očmi Hanaméla, sina mojega strica in v prisotnosti prič, ki so podpisali knjigo o nakupu pred vsemi Judi, ki so sedeli na dvorišču ječe. 13 Vpričo njih sem Baruhu naročil, rekoč: 14 »Tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Vzemi te dokaze, ta dokaz o nakupu, oba, [tega], ki je zapečaten in ta dokaz, ki je odprt, in ju daj v lončeno posodo, da se bosta lahko ohranila mnogo dni. 15 Kajti tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ›V tej deželi boste ponovno imeli v lasti hiše, polja in vinograde.‹« 16 Torej ko sem dokaz o nakupu izročil Nerijájevemu sinu Baruhu, sem molil h Gospodu, rekoč: 17 »Ah, Gospod Bog! Glej, naredil si nebo in zemljo s svojo veliko močjo in iztegnjenim laktom in zate ni nič pretežko. 18 Ti izkazuješ ljubečo skrbnost tisočim in poplačaš krivičnost očetov v naročje njihovih otrok za njimi. Veliki, Mogočni Bog, Gospod nad bojevniki je njegovo ime, 19 velik v nasvetu in mogočen v delu, kajti tvoje oči so odprte na vseh poteh človeških sinov, da daš vsakemu glede na njegove poti in glede na sad njegovih ravnanj, 20 ki si postavil znamenja in čudeže v egiptovski deželi, celó do današnjega dne in v Izraelu in med drugimi ljudmi, in si si naredil ime, kakor na ta dan. 21 Svoje ljudstvo Izrael si izpeljal iz egiptovske dežele, z znamenji in s čudeži, z močno roko, z iztegnjenim laktom in z veliko strahoto 22 in jim dal to deželo, ki si jo prisegel njihovim očetom, da jim jo daš, deželo, kjer tečeta mleko in med. 23 Vstopili so vanjo in jo vzeli v last, toda niso ubogali tvojega glasu niti hodili po tvoji postavi. Od vsega, kar si jim zapovedal storiti, niso storili ničesar. Zato si storil, da pride nadnje vse to zlo. 24 Glej okope, prišli so v mesto, da ga zavzamejo; in mesto je izročeno v roko Kaldejcem, ki se borijo zoper njega zaradi meča, zaradi lakote in zaradi kužne bolezni in kar si govoril, se je zgodilo; in glej, ti to vidiš. 25 Ti, oh Gospod Bog, si mi rekel: ›Kupi si polje za denar in vzemi priče, kajti mesto je izročeno v roko Kaldejcem.‹« 26 Potem je prišla beseda od Gospoda Jeremiju, rekoč: 27 »›Glej, jaz sem Gospod, Bog vsega mesa, ali je zame katerakoli stvar pretežka?‹ 28 Zato tako govori Gospod: ›Glej, to mesto bom izročil v roko Kaldejcev in v roko babilonskega kralja Nebukadnezarja in ta ga bo zavzel. 29 Kaldejci, ki se borijo zoper to mesto, bodo prišli in vžgali ogenj nad tem mestom in ga zažgali, s hišami, na katerih strehah so darovali kadilo Báalu in izlivali pitne daritve drugim bogovom, da me dražijo do jeze. 30 Kajti Izraelovi otroci in Judovi otroci so od svoje mladosti pred menoj počeli zgolj zlo, kajti Izraelovi otroci so me z deli svojih rok samo dražili do jeze, ‹ govori Gospod. 31 ›Kajti to mesto mi je bilo kakor izzivanje moje jeze in moje razjarjenosti od dneva, ko so ga zgradili, celo do današnjega dne, da bi ga odstranil izpred svojega obraza, 32 zaradi vsega zla Izraelovih otrok in Judovih otrok, ki so ga storili, da me dražijo k jezi, oni, njihovi kralji, njihovi princi, njihovi duhovniki, njihovi preroki, Judovi možje in prebivalci Jeruzalema. 33 Obrnili so mi hrbet in ne obraza,

čeprav sem jih učil, zgodaj vzdigoval in jih učil, vendar niso prisluhnili, da bi sprejeli poučevanje. 34 Temveč so v hišo, ki je imenovana z mojim imenom, postavili svoje ogabnosti, da jo omadežujejo. 35 Zgradili so visoke kraje Báalu, ki so v dolini sina Hinómovega, da svojim sinovom in svojim hčeram povzročijo, da gredo skozi ogenj k Molohu; kar jim nisem zapovedal niti mi ni prišlo na misel, da storijo to ogabnost, da Judu povzročijo, da greši.‹ 36 Sedaj torej tako govori Gospod, Izraelov Bog, glede tega mesta, o katerem pravite: ›Izročen bo v roko babilonskega kralja, z mečem, z lakoto in s kužno boleznijo. 37 Glejte, zbral jih bom iz vseh dežel, kamor sem jih pognal v svoji jezi, v svoji razjarjenosti in v velikem besu; in ponovno jih bom privedel na ta kraj in povzročil jim bom, da varno prebivajo. 38 Oni bodo moje ljudstvo in jaz bom njihov Bog. 39 Dal jim bom eno srce in eno pot, da se me bodo lahko bali na veke, v dobro njim in njihovim otrokom za njimi. 40 Z njimi bom sklenil večno zavezo, da se ne bom odvrnil proč od njih, da jim delam dobro; toda svoj strah bom položil v njihova srca, da ne bodo odšli od mene. 41 Da, razveseljeval se bom nad njimi, da jim delam dobro in v tej deželi jih bom zagotovo sadil s svojim celotnim srcem in s svojo celotno dušo.‹ 42 Kajti tako govori Gospod: ›Kakor sem privedel vse to veliko zlo nad to ljudstvo, tako bom nadnje privedel vse dobro, ki sem jim ga obljubil. 43 Polja se bodo kupovala v tej deželi, o kateri pravite: › Ta je zapuščena, brez človeka ali živali; ta je izročena v roko Kaldejcem.‹ 44 Ljudje bodo polja kupovali za denar, podpisovali dokaze, jih pečatili in jemali priče v Benjaminovi deželi in v krajih okoli Jeruzalema, v Judovih mestih, gorskih mestih, dolinskih mestih in v mestih na jugu, kajti jaz bom njihovemu ujetništvu povzročil, da se vrne, ‹ govori Gospod.«

33 Poleg tega je beseda od Gospoda drugič prišla Jeremiju, medtem ko je bil še zaprt na dvorišču ječe, rekoč: 2 »Tako govori Gospod, ki to dela, Gospod, ki je to oblikoval, da to osnuje, Gospod je njegovo ime. 3 ›Kliči k meni in ti bom odgovoril in ti pokazal velike in mogočne stvari, ki jih ne poznaš.‹ 4 Kajti tako govori Gospod, Izraelov Bog, glede hiš tega mesta in glede hiš Judovih kraljev, ki so zrušene z okopi in z mečem: 5 ›Prišli so, da se borijo s Kaldejci, toda to je, da jih napolnijo s trupli mož, ki sem jih umoril v svoji jezi in v svoji razjarjenosti in svoj obraz sem zaradi vse zlobnosti skril pred tem mestom. 6 Glej, privedel bom zdravje in zdravilo, jih ozdravil in jim razodel obilje miru in resnice. 7 Povzročil bom Judovemu ujetništvu in Izraelovemu ujetništvu, da se vrnejo in jih bom zgradil kakor poprej. 8 Očistil jih bom pred vso njihovo krivičnostjo, s katero so grešili zoper mene, in oprostil jim bom vse njihove krivičnosti, s katerimi so grešili in s katerimi so se pregrešili zoper mene. 9 To mi bo ime radosti, hvala in čast pred vsemi narodi zemlje, ki bodo slišali vse dobro, ki jim ga storim. Bali se bodo in trepetali zaradi vse dobrote in zaradi vsega uspevanja, ki sem ga priskrbel.‹ 10 Tako govori Gospod: ›Ponovno se bo na tem kraju, za katerega pravite, [da] bo zapuščen, brez človeka in brez živali, torej v Judovih mestih in na ulicah Jeruzalema, ki so zapuščene, brez človeka in brez naseljenca in brez živali, slišal 11 glas radosti in glas veselja, glas ženina in glas neveste, glas tistih, ki bodo rekli: ›Hvalite Gospoda nad bojevniki, kajti Gospod je dober, kajti njegovo usmiljenje vztraja na veke, ‹ in od teh, ki bodo prinašali žrtev hvale v Gospodovo hišo. Kajti povzročil bom vrnitev ujetništva dežele, kakor na začetku, ‹ govori Gospod. 12 Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Ponovno bo na tem kraju, ki je zapuščen, brez človeka in brez živali in v vseh njegovih mestih, prebivališče pastirjev, ki bodo svojim tropom povzročali, da se uležejo. 13 V gorskih mestih, v dolinskih mestih, v mestih na jugu, v Benjaminovi deželi, v krajih okoli Jeruzalema in v Judovih mestih bodo tropi ponovno prehajali pod rokama tistega, ki jih prešteva, ‹ govori Gospod. 14 ›Glej, prihajajo dnevi, ‹ govori Gospod, ›da bom izpolnil to dobro stvar, ki sem jo obljubil Izraelovi hiši in Judovi hiši. 15 V tistih dneh in v tistem času, bom povzročil, da Davidu zraste Mladika pravičnosti, in on bo izvršil sodbo in pravičnost v deželi. 16 V tistih dneh bo Juda rešen in [prestolnica] Jeruzalem bo varno prebivala, in to je ime, s katerim bo imenovana: › Gospod, naša pravičnost.‹ 17 Kajti tako govori Gospod: ›Davidu nikoli ne bo manjkalo moža, da sedi na prestolu Izraelove hiše, 18 niti ne bo duhovnikom Lévijevcem manjkal mož pred menoj, da daruje žgalne daritve in da žiga jedilne daritve in da opravlja nenehno klavno daritev.‹« 19 Gospodova beseda je prišla Jeremiju, rekoč: 20 »Tako govori Gospod: ›Če lahko prelomite mojo zavezo dneva in mojo zavezo noči in da ne bo več dneva in noči v njunem obdobju, 21 potem bo lahko tudi moja zaveza z Davidom, mojim služabnikom, prelomljena, da ne bi imel sina, da kraljuje na njegovem prestolu, in z duhovniki Lévijevci, mojimi služabniki. 22 Kakor vojska neba ne more biti prešteta niti morski pesek izmerjen, tako bom pomnožil seme Davida, svojega služabnika in Lévijevce, ki mi služijo.‹« 23 Poleg tega je Gospodova beseda prišla Jeremiju, rekoč: 24 »Mar ne preudarjaš tega, kar je to ljudstvo govorilo, rekoč: ›Dve družini, ki ju je Gospod izbral, je celó zavrgel?‹ Tako so prezirali moje ljudstvo, da ne bi bilo več narod pred njimi.‹ 25 Tako govori Gospod: ›Če ne bi bilo moje zaveze z dnevom

in nočjo in če ne bi določil odredb o nebu in zemlji, 26 potem bom zavrgel Jakobovo seme in Davida, svojega služabnika, tako da ne bom vzel nobenega iz njegovega semena, da bi bili vladarji nad semenom Abrahama, Izaka in Jakoba, kajti njihovemu ujetništvu bom povzročil, da se vrnejo in se jih bom usmilil.«

34 Beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda, ko se je babilonski kralj Nebukadnezar, vsa njegova vojska, vsa zemeljska kraljestva njegovega gospostva in vse ljudstvo borilo zoper [prestolnico] Jeruzalem in zoper vsa njena mesta, rekoč: 2 »Tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›Pojdi in govori Judovemu kralju Sedekíju in mu povej: ›Tako govori Gospod: ›Glej, to mesto bom izročil v roko babilonskega kralja in ta ga bo požgal z ognjem. 3 Ti ne boš pobegnil iz njegove roke, temveč boš zagotovo zajet in izročen v njegovo roko, in tvoje oči bodo gledale oči babilonskega kralja in ta bo govoril s teboj od ust do ust in šel boš v Babilon.‹« 4 Vendar poslušaj besedo od Gospoda, oh Judov kralj Sedekíja: »Tako govori Gospod o tebi: ›Ne boš umrl pod mečem, 5 temveč boš umrl v miru, in s sežigi [dišav] tvojim očetom, prejšnjim kraljem, ki so bili pred teboj; tako bodo sežgali dišave zate; in oni te bodo objokovali, rekoč: ›Ah, gospod!‹ Kajti jaz sem proglasil besedo, ‹ govori Gospod.‹« 6 Potem je prerok Jeremija vse te besede govoril Judovemu kralju Sedekíju v Jeruzalemu, 7 ko se je vojska babilonskega kralja borila zoper Jeruzalem in zoper vsa Judova mesta, ki so ostala, zoper Lahíš in zoper Azéko, kajti ta obrambna mesta so preostala od Judovih mest. 8 To je beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda, potem ko je kralj Sedekíja sklenil zavezo z vsem ljudstvom, ki je bilo v Jeruzalemu, da jim razglasi svobodo, 9 da naj bi vsak človek pustil svojega sluga in vsak človek svojo deklo, ki je Hebrejec ali Hebrejka, oditi prosto, da naj ne bi bil nihče postrežen od njih, torej od svojega brata Juda. 10 Torej ko so vsi princi in vse ljudstvo, ki je vstopilo v zavezo, slišalo, da naj bi vsak pustil svojega sluga in vsakdo svojo deklo oditi prosto, da naj si nihče izmed njih ne pusti več streč od njih, potem so ubogali in jim pustili oditi. 11 Toda potem so se obrnili nazaj in veleli služabnikom in pomočnicam, ki so jih pustili oditi proste, da se vrnejo in jih privedli v podjarmljenje za služabnike in za pomočnice. 12 Zato je Gospodova beseda prišla k Jeremiju od Gospoda, rekoč: 13 »Tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›Zavezo sem sklenil z vašimi očeti na dan, ko sem jih izpeljal iz egiptovske dežele, iz hiše sužnosti, rekoč: 14 ›Ob koncu sedmih let pustite oditi vsak mož svojega brata Hebrejca, ki ti je bil prodan; in ko ti je služil šest let, ga boš pustil od sebe oditi prostega.‹ Toda vaši očetje mi niso prisluhnili niti nagnili svojega ušesa. 15 In sedaj ste bili obrnjeni in storili pravilno v mojem pogledu v razglašanju svobode vsak človek svojemu sosedu; in pred menoj ste sklenili zavezo v hiši, ki je imenovana z mojim imenom. 16 Toda obrnili ste se in oskrunili moje ime in veleli vsak človek svojemu služabniku in vsak mož svoji pomočnici, ki jih ste na njihovo zadovoljstvo spustili na svobodo, da se vrnejo in jih privedli v podjarmljenje, da so vam za služabnike in pomočnice.‹ 17 Zato tako govori Gospod: ›Niste mi prisluhnili v razglašanju svobode, vsak človek svojemu bratu in vsak človek svojemu sosedu. Glejte, razglašam vam svobodo, ‹ govori Gospod, ›meču, kužni bolezni in lakoti, in storil vam bom, da boste odstranjeni v vsa kraljestva zemlje. 18 In jaz bom dal ljudi, ki so prestopali mojo zavezo, ki niso izpolnjevali besed zaveze, ki so jo sklenili pred menoj, ko so tele preklali na polovico in šli med njegovima deloma, 19 Judove prince in jeruzalemske prince, evnuhe in duhovnike in vse ljudstvo dežele, ki so šli med deloma teleta; 20 jaz jih bom celo izročil v roko njihovih sovražnikov in v roko tistih, ki jim strežejo po življenju. Njihova trupla bodo za hrano perjadi neba in zemeljskim živalim. 21 Judovega kralja Sedekíja in njegove prince bom izročil v roko njihovih sovražnikov in v roko tistih, ki jim strežejo po življenju in v roko kralja babilonske vojske, ki so šli gor od vas. 22 Glej, zapovedal bom, ‹ govori Gospod ›in jim povzročil, da se vrnejo k temu mestu; in bojevali se bodo zoper njega, ga zavzeli in ga požgali z ognjem in jaz bom Judova mesta naredil opustošenje brez prebivalca.‹«

35 Beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda v dneh Jojakíma, Jošíjevega sina, Judovega kralja, rekoč: 2 »Pojdi v hišo Rehábovcev in jim govori in jih privedi v Gospodovo hišo, v eno izmed sob in jim daj piti vino.« 3 Potem sem vzel Jaazanjá, Jeremijevega sina, sina Habacinjájevega in njegove brate in vse njegove sinove in celotno hišo Rehábovcev; 4 in jih privedel v Gospodovo hišo, v sobo sinov Hanána, Jigdaljájevega sina, Božjega moža, ki je bila pri sobi princev, ki je bila nad sobo Šalúmovega sina Maasejája, čuvaja vrat. 5 Pred sinove hiše Rehábovcev sem postavil vrče, polne vina in čaše ter jim rekel: »Pijte vino.« 6 Toda rekli so: »Nobenega vina ne bomo pili, kajti Jonadáb, sin Rehába, naš oče, nam je zapovedal, rekoč: ›Nobenega vina ne boste pili niti vi niti vaši sinovi na veke. 7 Niti ne boste gradili hiše, niti sejali semena, niti sadili vinograda, niti imeli karkoli, temveč boste vse svoje dni prebivali v šotorih, da boste lahko mnogo dni živeli v deželi, kjer ste tujci.‹ 8 Tako smo ubogali glas Rehábovega sina Jonadába, našega očeta, v vsem, kar nam je določil, da vse naše dni ne pijemo nobenega vina, ne mi, ne naše žene, ne naši sinovi, niti

naše hčere, 9 niti da si ne gradimo hiš, da bi prebivali v njih,
niti nimamo vinograda, niti polja, niti semena, 10 temveč
smo prebivali v šotorih in ubogali in storili glede na vse, kar
nam je naš oče Jonadáb zapovedal. 11 Toda pripetilo se je,
ko je babilonski kralj Nebukadnezar prišel gor v to deželo,
da smo rekli: ›Pridimo in pojdimo v Jeruzalem zaradi strahu
pred vojsko Kaldejcev in zaradi strahu pred sirsko vojsko‹ in
tako prebivajmo pri Jeruzalemu.‹« 12 Potem je prišla beseda
od Gospoda Jeremiju, rekoč: 13 »Tako govori Gospod nad
bojevniki, Izraelov Bog: ›Pojdite in povejte ljudem Juda in
prebivalcem Jeruzalema: ›Ali ne boste sprejeli poučevanja,
da prisluhnete mojim besedam?‹ govori Gospod. 14 ›Besede
Rehábovega sina Jonadába, ki jih je zapovedal svojim
sinovom, naj ne pijejo vina, se izvršujejo, kajti do današnjega
dne ne pijejo, temveč ubogajo zapoved svojega očeta.
Vendar sem vam jaz govoril, vzdigujoč zgodaj in govoreč,
toda niste mi prisluhnili. 15 K vam sem pošiljal tudi vse svoje
služabnike preroke, vzdigujoče zgodaj in jih pošiljal, rekoč:
›Vrnite se sedaj, vsakdo ali vsak človek iz svoje zle poti in
poboljšajte svoja dejanja in ne pojdite za drugimi bogovi,
da jim služite in boste prebivali v deželi, ki sem jo dal vam
in vašim očetom.‹ Toda niste nagnili svojega ušesa niti mi
niste prisluhnili. 16 Ker so sinovi Rehábovega sina Jonadába
izvajali zapoved svojega očeta, ki jim jo je zapovedal, toda
to ljudstvo mi ni prisluhnilo, 17 zato tako govori Gospod,
Bog nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Glejte, privedel bom nad
Juda in nad vse prebivalce Jeruzalema, vse zlo, ki sem ga
proglasil zoper njih, ker sem jim govoril, toda niso slišali,
in klical k njim, toda niso odgovorili.‹« 18 Jeremija je hiši
Rehábovcev rekel: »Tako govori Gospod nad bojevniki,
Izraelov Bog: ›Ker ste ubogali zapoved Jonadába, svojega
očeta in se držali vseh njegovih predpisov in storili glede na
vse, kar vam je zapovedal, 19 zato tako govori Gospod nad
bojevniki, Izraelov Bog: ›Rehábovemu sinu Jonadábu ne bo
manjkal moški, da bi stal pred menoj na veke.‹«

36 Pripetilo se je v četrtem letu Jojakíma, Jošíjevega sina,
Judovega kralja, da je ta beseda prišla Jeremiju od
Gospoda, rekoč: 2 »Vzemi zvitek knjige in zapiši vanjo
vse besede, ki sem ti jih govoril zoper Izrael in zoper Juda
in zoper vse narode, od dneva, ko sem ti spregovoril, od
Jošíjevih dni, celo do tega dne. 3 Morda bo Judova hiša
prisluhnila vsemu zlu, ki jim ga nameravam storiti, da se bodo
lahko vrnili vsak človek iz svoje zle poti, da bi lahko odpustil
njihovo krivičnost in njihov greh.« 4 Potem je Jeremija
poklical Nerijájevega sina Baruha in Baruh je iz Jeremijevih
ust zapisal vse besede od Gospoda, ki mu jih je povedal, v
zvitek knjige. 5 Jeremija je zapovedal Baruhu, rekoč: »Jaz
sem zaprt; ne morem iti v Gospodovo hišo. 6 Zato pojdi
ti in beri iz zvitka, ki si ga zapisal iz mojih ust, besede od
Gospoda v ušesa ljudstva, v Gospodovi hiši, na dan posta,
in bral jih boš tudi v ušesa vsega Juda, ki pride iz njihovih
mest. 7 Morda bodo predstavili svojo ponižno prošnjo pred
Gospodom in se bodo vrnili vsak iz svoje zle poti, kajti velika
je jeza in razjarjenost, ki jo je Gospod proglasil zoper to
ljudstvo.« 8 Nerijájev sin Baruh je storil glede na vse, kar mu
je prerok Jeremija zapovedal, ko je iz knjige bral besede
od Gospoda v Gospodovi hiši. 9 Pripetilo se je v petem
letu Jojakíma, Jošíjevega sina, Judovega kralja, v devetem
mesecu, da so razglasili post pred Gospodom vsemu ljudstvu
v Jeruzalemu in vsemu ljudstvu, ki je iz Judovih mest prišlo
v Jeruzalem. 10 Potem je Baruh v knjigi bral Jeremijeve
besede v Gospodovi hiši, v sobi Gemarjája, Šafánovega
sina, pisarja, na višjem dvoru, ob vhodu novih velikih vrat
Gospodove hiše, v ušesa vsega ljudstva. 11 Ko je Mihajá,
sin Gemarjája, sin Šafána, iz knjige slišal vse Gospodove
besede, 12 je potem odšel dol v kraljevo hišo, v pisarjevo
sobo. Glej, vsi princi so sedeli tam, celó pisar Elišamá in
Šemajájev sin Delajája in Ahbórjev sin Elnatána, Šafánov sin
Gemarjá in Hananjájev sin Sedekíja in vsi princi. 13 Potem
jim je Mihajá naznanil vse besede, ki jih je slišal, ko je Baruh
bral knjigo v ušesa ljudstva. 14 Zatorej so vsi princi k Baruhu
poslali Jehudíja, sina Netanjája, sina Šelemjája, sina Kušíja,
rekoč: »V svojo roko vzemi zvitek, ki si ga prebral v ušesa
ljudstva in pridi.« Tako je Nerijájev sin Baruh vzel zvitek v
svojo roko in prišel k njim. 15 Rekli so mu: »Usedi se sedaj in
preberi to v naša ušesa.« Tako je Baruh to prebral v njihova
ušesa. 16 Pripetilo se je torej, ko so slišali vse besede,
da so bili prestrašeni, tako eni kakor drugi in rekli Baruhu:
»Zagotovo bomo o vseh teh besedah povedali kralju.« 17
Baruha pa so vprašali, rekoč: »Sedaj nam povej: ›Kako si
zapisal vse te besede pri njegovih ustih?‹« 18 Potem jim je
Baruh odgovoril: »On mi je vse te besede proglasil s svojimi
usti, jaz pa sem jih s črnilom zapisal v knjigo.« 19 Potem
so princi rekli Baruhu: »Pojdi, skrij se, ti in Jeremija. Naj
noben človek ne ve, kje sta.« 20 Vstopili so h kralju na dvor,
toda zvitek so položili v sobo pisarja Elišamá in vse besede
povedali kralju v ušesa. 21 Tako je kralj poslal Jehudíja, da
prinese zvitek in ta ga je vzel iz sobe pisarja Elišamája. In
Jehudí ga je prebral v ušesa kralja in v ušesa vseh princev,
ki so stali poleg kralja. 22 Torej kralj je sedel v zimski hiši, v
devetem mesecu in tam je bil ogenj, ki je pred njim gorel na
ognjišču. 23 Pripetilo se je, da ko je Jehudí prebral tri ali štiri
stolpce, je on to odrezal z nožkom in to vrgel v ogenj, ki je bil

na ognjišču, dokler ni bil ves zvitek použit v ognju, ki je bil na ognjišču. 24 Vendar niso bili prestrašeni, niti pretrgali svojih oblek niti kralj, niti katerikoli izmed njegovih služabnikov, ki so slišali vse te besede. 25 Kljub temu so Elnatán, Delajá in Gemarjá posredovali h kralju, da ne bi zažgal zvitka, toda ni jih hotel poslušati. 26 Toda kralj je zapovedal Jerahmeélu, sinu Hameleha in Serajáju, sinu Azriéla in Šelemjájevemu sinu Abdeélu, da primejo pisarja Baruha in preroka Jeremija, toda Gospod ju je skril. 27 Potem je Jeremiju prišla beseda od Gospoda, potem ko je kralj sežgal zvitek in besede, ki jih je Baruh zapisal pri Jeremijevih ustih, rekoč: 28 »Ponovno si vzemi drug zvitek in nanj zapiši vse prejšnje besede, ki so bile na prvem zvitku, ki ga je Judov kralj Jojakím sežgal. 29 Judovemu kralju Jojakímu pa boš rekel: ›Tako govori Gospod: ›Ti si sežgal ta zvitek, rekoč: ›Zakaj si pisal tja noter, rekoč: ›Babilonski kralj bo zagotovo prišel in uničil to deželo in bo povzročil, da sta od tam odvzeta človek in žival?‹‹ 30 Zato tako govori Gospod o Judovem kralju Jojakímu: ›Nikogar ne bo imel, da sedi na Davidovem prestolu, in njegovo truplo bo vrženo ven, podnevi v vročino in ponoči v zmrzal. 31 Kaznoval ga bom, njegovo seme in njegove služabnike zaradi njihove krivičnosti in jaz bom privedel nadnje, nad prebivalce Jeruzalema in nad Judove može, vse zlo, ki sem ga proglasil zoper njih; toda niso mi prisluhnili.‹« 32 Potem je Jeremija vzel drug zvitek in ga izročil pisarju Baruhu, Nerijájevemu sinu, ki je iz Jeremijevih ust nanj zapisal vse besede iz knjige, ki jo je Judov kralj Jojakím sežgal v ognju. Poleg teh so jim bile dodane mnoge druge podobne besede.

37 Kralj Sedekía, sin Jošíja, je zakraljeval namesto Jojakímovega sina Konija, ki ga je babilonski kralj Nebukadnezar postavil za kralja v Judovi deželi. 2 Toda niti on niti njegovi služabniki niti ljudstvo dežele ni prisluhnilo Gospodovim besedam, ki jih je govoril po preroku Jeremiju. 3 Kralj Sedekía je poslal Šelemjájevega sina Juhála in duhovnika Cefanjája, Maasejájevega sina, k preroku Jeremiju, rekoč: »Moli za nas sedaj h Gospodu, našemu Bogu.« 4 Torej Jeremija je prihajal in odhajal ven med ljudstvom, kajti niso ga vtaknili v ječo. 5 Potem je faraonova vojska prišla iz Egipta. Ko so Kaldejci, ki so oblegali Jeruzalem, slišali novice o njih, so se umaknili od Jeruzalema. 6 Potem je prišla beseda od Gospoda preroku Jeremiju, rekoč: 7 »Tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›Tako boš rekel Judovemu kralju, ki te je poslal k meni, da poizveduješ od mene: ›Glej, faraonova vojska, ki je prišla naprej, da vam pomaga, se bo vrnila v Egipt, v svojo lastno deželo. 8 Kaldejci pa bodo ponovno prišli in se borili zoper to mesto, ga zavzeli in požgali z ognjem.‹ 9 Tako govori Gospod: ›Ne zavajajte same sebe, rekoč: ›Kaldejci bodo zagotovo odšli od nas, ‹ kajti ne bodo odšli. 10 Kajti čeprav bi udarili celotno vojsko Kaldejcev, ki se bori zoper vas in bi tam med njimi preostali samo ranjeni možje, bi se vendar vzdignili vsak človek v svojem šotoru in to mesto požgali z ognjem.‹« 11 Pripetilo se je, ko je bila vojska Kaldejcev odrezana izpred Jeruzalema zaradi strahu pred faraonovo vojsko, da 12 je potem Jeremija odšel naprej iz Jeruzalema, da gre v Benjaminovo deželo, da bi se oddvojil tja, v sredo ljudstva. 13 Ko je bil v velikih vratih Benjamina, je bil tam poveljnik straže, katerega ime je bilo Jirijá, sin Šelemjája, sin Hananjá, in ta je prijel preroka Jeremija, rekoč: »Ti bežiš stran h Kaldejcem.« 14 Potem je Jeremija rekel: » To je napačno. Jaz ne bežim h Kaldejcem.« Toda ta mu ni prisluhnil. Tako je Jirijá prijel Jeremija in ga privedel k princem. 15 Zakaj princi so bili ogorčeni nad Jeremijem, ga udarili in ga vtaknili v ječo, v hišo pisarja Jonatana, kajti le-to so naredili za ječo. 16 Ko je Jeremija vstopil v jetniško jamo in v kabine, je Jeremija tam ostal mnogo dni. 17 Potem je kralj Sedekía poslal in ga potegnil ven. Kralj ga je na skrivnem vprašal v svoji hiši in rekel: »Ali je kakršnakoli beseda od Gospoda?« Jeremija je rekel: »Je, kajti, « je rekel, »izročen boš v roko babilonskega kralja.« 18 Poleg tega je Jeremija rekel kralju Sedekíju: »Kaj sem se pregrešil zoper tebe ali zoper tvoje služabnike ali zoper to ljudstvo, da ste me vtaknili v ječo? 19 Kje so sedaj vaši preroki, ki so vam prerokovali, rekoč: ›Babilonski kralj ne bo prišel zoper vas niti zoper to deželo.‹ 20 Zatorej poslušaj sedaj, prosim te, oh moj gospod kralj. Naj bo moja ponižna prošnja, prosim te, sprejeta pred teboj, da mi ne povzročiš, da se vrnem k hiši pisarja Jonatana, da tam ne umrem. 21 Potem je kralj Sedekía zapovedal, da naj Jeremija pošljejo na dvorišče ječe in da mu dnevno dajejo kos kruha iz pekarske ulice, dokler ne bi bil ves kruh v mestu porabljen. Tako je Jeremija ostal na dvorišču ječe.

38 Potem so Matánov sin Šefatjá, Pašhúrjev sin Gedaljá, Šelemjájev sin Juhál in Malkijájajev sin Pašhúr slišali besede, ki jih je Jeremija govoril vsemu ljudstvu, rekoč: 2 »Tako govori Gospod: ›Kdor preostaja v tem mestu, bo umrl pod mečem, z lakoto in s kužno boleznijo, toda kdor gre naprej h Kaldejcem, bo živel, kajti svoje življenje bo imel za plen in bo živel.‹ 3 Tako govori Gospod: ›To mesto bo zagotovo izročeno v roko kralja babilonske vojske, ki ga bo zavzel.‹« 4 Zato so princi rekli kralju: »Rotimo te, naj bo ta človek usmrčen, kajti on tako slabi roke bojevnikov, ki preostajajo v tem mestu in roke vsega ljudstva, ko jim govori

takšne besede, kajti ta človek ne išče blaginje tega ljudstva, temveč škodo.« 5 Potem je kralj Sedekíja rekel: »Glejte, v vaši roki je, kajti kralj ni tisti, ki lahko stori kakršnokoli stvar zoper vas.« 6 Potem so prijeli Jeremija in ga vrgli v odprtino jame Malkijája, sina Hameleha, ki je bila na dvorišču ječe in Jeremija so spustili dol z vrvmi. Tam v jami pa ni bilo vode, ampak blato. Tako se je Jeremija pogreznil v blato. 7 Torej ko je Ebed Meleh, Etiopijec, eden izmed evnuhov, ki je bil v kraljevi hiši, slišal, da so Jeremija vtaknili v jamo; kralj je takrat sedel v Benjaminovih velikih vratih; 8 je Ebed Meleh odšel naprej iz kraljeve hiše in kralju spregovoril, rekoč: 9 »Moj gospod kralj, ti možje so storili zlo v vsem, kar so storili preroku Jeremiju, ki so ga vrgli v jamo, in verjetno bo umrl zaradi lakote na kraju, kjer je, kajti v mestu ni več kruha.« 10 Potem je kralj ukazal Etiopijcu Ebed Melehu, rekoč: »Vzemi od tod trideset mož s seboj in dvigni preroka Jeremija iz jame, preden umre.« 11 Tako je Ebed Meleh s seboj vzel može in odšel v kraljevo hišo pod zakladnico in od tam vzel stara zakrpana oblačila in stare cunje ter jih z vrvmi spustil dol v jamo k Jeremiju. 12 Etiopijec Ebed Meleh je rekel Jeremiju: »Deni si ta stara zakrpana oblačila in stare cunje pod svoja ramena pod vrvi.« Jeremija je tako storil. 13 Tako so Jeremija potegnili gor z vrvmi in ga vzeli iz jame in Jeremija je ostal na dvorišču ječe. 14 Potem je kralj Sedekíja poslal in vzel preroka Jeremija k sebi v tretji vhod, ki je v Gospodovi hiši. Kralj je rekel Jeremiju: »Vprašal te bom stvar, ničesar ne prikrij pred menoj.« 15 Potem je Jeremija rekel Sedekíju: »Če ti to razglasim, mar me ne boš zagotovo usmrtil? In če ti dam nasvet, mar mi boš prisluhnil?« 16 Tako je kralj Sedekíja na skrivnem prisegel Jeremiju, rekoč: » Kakor živi Gospod, ki nam je naredil to dušo, te ne bom usmrtil niti te ne bom dal v roko teh mož, ki ti strežejo po življenju.« 17 Potem je Jeremija rekel Sedekíju: »Tako govori Gospod, Bog nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Če boš zagotovo šel naprej k princem babilonskega kralja, potem bo tvoja duša živela in to mesto ne bo sežgano z ognjem in živel boš ti in tvoja hiša, 18 toda če ne boš šel naprej k princem babilonskega kralja, potem bo to mesto dano v roke Kaldejcem in požgali ga bodo z ognjem in ne boš pobegnil iz njihove roke.« 19 Kralj Sedekíja pa je rekel Jeremiju: »Bojim se Judov, ki so prebegnili h Kaldejcem, da me ne bi izročili v njihovo roko in bi se mi posmehovali.« 20 Toda Jeremija je rekel: »Ne bodo te izročili. Ubogaj, rotim te, glas Gospoda, ki ti ga govorim. Tako bo dobro s teboj in tvoja duša bo živela. 21 Toda če zavrneš iti naprej, je to beseda, ki mi jo je pokazal Gospod: 22 ›Glej, vse ženske, ki so preostale v hiši Judovega kralja, bodo privedene k princem babilonskega kralja in te ženske bode rekle: ›Tvoji prijatelji so te zavedli in prevladali zoper tebe. Tvoja stopala so pogreznjena v blato in oni so se umaknili nazaj.‹ 23 Tako bodo privedli ven vse tvoje žene in tvoje otroke h Kaldejcem in ne boš ušel iz njihove roke, temveč boš zajet z roko babilonskega kralja in povzročil boš, da bo to mesto sežgano z ognjem.‹« 24 Potem je Sedekíja rekel Jeremiju: »Naj noben človek ne izve o teh besedah in ne boš umrl. 25 Toda če princi slišijo, da sem govoril s teboj in pridejo k tebi in ti rečejo: ›Razglasi nam sedaj, kaj si rekel kralju, ne skrivaj tega pred nami in ne bomo te usmrtili; in tudi kaj je kralj rekel tebi.‹ 26 Potem jim boš rekel: ›Svojo ponižno prošnjo sem predstavil pred kraljem, da mi ne bi povzročil, da se vrnem v Jonatanovo hišo, da bi tam umrl.‹ 27 Potem so prišli vsi princi k Jeremiju in ga vprašali in ta jim je povedal glede na vse te besede, ki jih je kralj zapovedal. Tako so prenehali govoriti z njim, kajti zadeva ni bila zaznana. 28 Tako je Jeremija prebival na dvorišču ječe do dne, ko je bil Jeruzalem zavzet. Bil je tam, ko je bil Jeruzalem zavzet.

39 V devetem letu Judovega kralja Sedekíja, v desetem mesecu, je prišel babilonski kralj Nebukadnezar in vsa njegova vojska, zoper Jeruzalem in ga oblegal. 2 In v enajstem letu Sedekíja, v četrtem mesecu, devetega dne meseca, je bilo mesto predrto. 3 Vsi princi babilonskega kralja so vstopili in sedli v srednja velika vrata, celó Nergál Sarécer, Samgár Nebú, Sar Sehím, Rab-saris, Nergál Sarécer, Rab–mag, z vsem preostankom princev babilonskega kralja. 4 Pripetilo se je, da ko so jih Judov kralj Sedekíja in vsi bojevniki zagledali, potem so zbežali in odšli naprej iz mesta ponoči po poti kraljevega vrta, ob velikih vratih med obema zidovoma, in odšel je ven po poti ravnine. 5 Toda kaldejska vojska jih je zasledovala in Sedekíja dohitela na ravninah Jerihe. Ko so ga prijeli, so ga privedli gor k babilonskemu kralju Nebukadnezarju v Riblo, v Hamátovo deželo, kjer je ta podal razsodbo nad njim. 6 Potem je babilonski kralj usmrtil Sedekíjeve sinove v Ribli, pred njegovimi očmi. Prav tako je babilonski kraj usmrtil vse Judove plemiče. 7 Poleg tega je iztaknil Sedekíjeve oči in ga zvezal z verigami, da ga odvede v Babilon. 8 Kaldejci so požgali kraljevo hišo in hiše ljudi z ognjem in porušili zidove Jeruzalema. 9 Potem je Nebuzaradán, poveljnik straže odvedel ujetništvo v Babilon, preostanek ljudstva, ki je ostal v mestu in tiste, ki so pobegnili proč, ki so prebegnili k njemu, s preostankom ljudstva, ki je preostalo. 10 Toda Nebuzaradán, poveljnik straže je pustil revne izmed ljudstva, ki niso imeli ničesar, v Judovi deželi in jim obenem dal vinograde in polja. 11 Torej babilonski kralj Nebukadnezar je dal naročilo glede Jeremija Nebuzaradánu,

poveljniku straže, rekoč: 12 »Vzemi ga in dobro glej nanj in
ne stori mu ničesar hudega, temveč mu stori celo tako, kakor
ti bo rekel.« 13 Tako je poslal Nebuzaradána, poveljnika
straže, Nebušazbána, Rab-sarisa, Nergál Sarécerja, Rab-
maga in vse kralje babilonskih princev; 14 celo oni so poslali
in vzeli Jeremija z dvorišča ječe ter ga predali Gedaljáju,
sinu Ahikáma, sinu Šafána, da bi ga odvedel domov. Tako je
prebival med ljudstvom. 15 Torej beseda od Gospoda je
prišla Jeremiju, medtem ko je bil zaprt na dvorišču ječe,
rekoč: 16 »Pojdi in spregovori Etiopijcu Ebed Melehu, rekoč:
›Tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Glej, svoje
besede bom privedel nad to mesto v zlo in ne v dobro in le-
te bodo na ta dan dovršene pred teboj. 17 Toda tebe bom na
ta dan osvobodil, ‹ govori Gospod: ›in ne boš izročen v roko
mož, ki se jih bojiš. 18 Kajti jaz te bom zagotovo osvobodil in
ne boš padel pod mečem, temveč ti bo tvoje življenje za
plen, ker si svoje zaupanje položil vame, ‹ govori Gospod.«

40 Beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda, potem ko ga
je Nebuzaradán, poveljnik straže, pustil oditi iz Rame,
ko ga je vzel zvezanega z verigami, izmed vseh tistih, ki
so bili odvedeni ujeti iz Jeruzalema in Juda v Babilon. 2
Poveljnik straže je vzel Jeremija in mu rekel: » Gospod, tvoj
Bog, je proglasil to zlo nad tem krajem. 3 Torej Gospod je to
privedel in storil glede na to, kakor je rekel, ker ste grešili
zoper Gospoda in niste ubogali njegovega glasu, zato je
nad vas prišla ta stvar. 4 Sedaj glej, danes sem ti razvezal
verige, ki so bile na tvoji roki. Če se ti zdi dobro, da prideš
z menoj v Babilon, dopusti, in jaz bom naklonjeno gledal
nate. Toda če se ti zdi slabo, da prideš z menoj v Babilon, se
ogni. Glej, vsa dežela je pred teboj. Kamor se ti zdi dobro in
primerno zate, da greš, tja pojdi.« 5 Torej, medtem ko še ni
odšel nazaj, je rekel: »Prav tako pojdi nazaj h Gedaljáju,
Ahikámovemu sinu, Šafánovemu sinu, ki ga je babilonski
kralj naredil voditelja nad Judovimi mesti in prebivaj z njim
med ljudstvom, ali pa pojdi kamorkoli se ti zdi primerno, da
greš.« Tako mu je poveljnik straže izročil živež in nagrado
ter ga pustil oditi. 6 Potem je Jeremija odšel k Ahikámovemu
sinu Gedaljáju v Micpo, in prebival z njim med ljudstvom, ki
je ostalo v deželi. 7 Torej, ko so vsi poveljniki sil, ki so bile na
poljih, torej oni in njihovi možje, slišali, da je babilonski kralj
postavil Gedaljájevega sina Ahikáma za voditelja v deželi in
mu izročil može, ženske, otroke in od revnih iz dežele, izmed
teh, ki niso bili odvedeni v ujetništvo v Babilon, 8 potem
so prišli h Gedaljáju v Micpo, celo Netanjájev sin Jišmaél,
Johanán in Jonatan, Karéahova sinova in Tanhúmetov sin
Serajá in sinovi Efája Netófčana in Jaazanjá, sin Maahčána,
oni in njihovi možje. 9 Gedaljá, sin Ahikáma, Šafánov sin, je
prisegel njim in njihovim možem, rekoč: »Ne bojte se služiti
Kaldejcem. Prebivajte v deželi in služite babilonskemu kralju
in bo dobro z vami. 10 Kar se mene tiče, glejte, prebival
bom v Micpi, da služim Kaldejcem, ki bodo prišli k nam,
toda vi zbirajte vino, poletno sadje in olje ter jih dajajte v
svoje posode in prebivajte v svojih mestih, ki ste jih vzeli.«
11 Podobno, ko so vsi Judje, ki so bili v Moábu in med
Amónci in v Edómu in ki so bili v vseh deželah, slišali, da je
babilonski kralj pustil Judu ostanek in da je nad njimi postavil
Gedaljája, sina Ahikáma, sina Šafána; 12 so se celo vsi
Judje vrnili iz vseh krajev, kamor so bili pognani ter prišli v
Judovo deželo, h Gedaljáju v Micpo in zbrali zelo veliko vina
in poletnega sadja. 13 Poleg tega so Karéahov sin Johanán
in vsi poveljniki sil, ki so bili na poljih, prišli h Gedaljáju
v Micpo 14 in mu rekli: »Ali zagotovo veš, da je Baalís,
kralj Amóncev, poslal Netanjájevega sina Jišmaéla, da te
ubije?« Toda Ahikámov sin Gedaljá jim ni verjel. 15 Potem je
Karéahov sin Johanán na skrivnem spregovoril Gedaljáju v
Micpi: »Pusti me, prosim te in ubil bom Netanjájevega sina
Jišmaéla in noben človek tega ne bo vedel. Čemu naj bi te
ta ubil, da bi se vsi Judi, ki so zbrani k tebi, razkropili in
preostanek Juda propade?« 16 Toda Ahikámov sin Gedaljá
je rekel Karéahovemu sinu Johanánu: »Ne boš storil te
stvari, kajti napačno govoriš o Jišmaélu.«

41 Pripetilo se je torej v sedmem mesecu, da je Netanjájev
sin Jišmaél, sin Elišamá, iz kraljevega semena in
kraljevi princi, celo deset mož z njim, prišlo k Ahikámovemu
sinu Gedaljáju v Micpo; in tam so skupaj jedli kruh v Micpi. 2
Potem se je dvignil Netanjájev sin Jišmaél in deset mož, ki
so bili z njim in z mečem udarili Gedaljája, sina Ahikáma,
sina Šafána in ga usmrtili, ki ga je babilonski kralj naredil
voditelja nad deželo. 3 Jišmaél je usmrtil tudi vse Jude, ki so
bili z njim, torej z Gedaljájem pri Micpi in Kaldejce, ki so
bili najdeni tam in bojevnike. 4 Drugega dne se je pripetilo,
potem ko je umoril Gedaljája in noben človek tega ni vedel,
5 da so tja prišli nekateri iz Sihema, iz Šila in iz Samarije,
celó osemdeset mož, ki so imeli svoje brade obrite, svoja
oblačila pretrgana in razpraskani, z daritvami in kadilom v
svoji roki, da jih prinesejo h Gospodovi hiši. 6 Netanjájev sin
Jišmaél je odšel naprej iz Micpe, da jih sreča, jokajoč vso
pot, medtem ko je šel. Pripetilo se je, ko jih je srečal, da
jim je rekel: »Pridite k Ahikámovemu sinu Gedaljáju. 7 Bilo
je tako, da ko so prišli v sredo mesta, da jih je Netanjájev
sin Jišmaél usmrtil in jih vrgel v sredo jame, on in možje,
ki so bili z njim. 8 Toda med njimi je bilo najdenih deset

mož, ki so Jišmaélu rekli: »Ne ubij nas, kajti zaklade imamo na polju, od pšenice, od ječmena, od olja in od medu.« Tako je potrpel in jih ni ubil med njihovimi brati. 9 Torej jama, kamor je Jišmaél vrgel vsa trupla mož, ki jih je umoril zaradi Gedaljája, je bila tista, ki jo je kralj Asá naredil zaradi strahu pred Bašájem, Izraelovim kraljem, in Netanjájev sin Jišmaél jo je napolnil s tistimi, ki so bili umorjeni. 10 Potem je Jišmaél odvedel proč ujetništvo, ves preostanek ljudstva, ki so bili v Micpi, celó kraljeve hčere in vse ljudstvo, ki je ostalo v Micpi, ki jih je Nebuzaradán, poveljnik straže, predal Ahikámovemu sinu Gedaljáju in Netanjájev sin Jišmaél jih je ujete odvedel in odšel, da bi prešel k Amóncem. 11 Toda ko so Karéahov sin Johanán in vsi poveljniki sil, ki so bili z njim, slišali o vsem zlu, ki ga je storil Netanjájev sin Jišmaél, 12 so potem vzeli vse može in odšli, da se bojujejo z Netanjájevim sinom Jišmaélom in ga našli pri velikih vodah, ki so v Gibeónu. 13 Pripetilo se je torej, da ko je vse ljudstvo, ki je bilo z Jišmaélom, videlo Karéahovega sina Johanána in vse poveljnike sil, ki so bili z njim, da so bili potem veseli. 14 Tako se je vse ljudstvo, ki ga je Jišmaél odvedel proč ujete iz Micpe, obrnilo okrog in se vrnilo in šlo h Karéahovemu sinu Johanánu. 15 Toda Netanjájev sin Jišmaél je od Johanána pobegnil z osmimi možmi in odšel k Amóncem. 16 Potem so Karéahov sin Johanán in vsi poveljniki sil, ki so bili z njim, vzeli ves preostanek ljudstva, ki jih je povrnil od Netanjájevega sina Jišmaéla iz Micpe, potem, ko je umoril Ahikámovega sina Gedaljája, celó mogočne bojevnike, ženske, otroke in evnuhe, ki jih je ponovno privedel iz Gibeóna. 17 Odrinili so in prebivali v prebivališču Kimhám, ki je pri Betlehemu, da gredo, da vstopijo v Egipt 18 zaradi Kaldejcev, kajti bali so se jih, ker je Netanjájev sin Jišmaél umoril Ahikámovega sina Gedaljája, ki ga je babilonski kralj postavil za voditelja v deželi.

42 Potem so se vsi poveljniki sil, Karéahov sin Johanán, Hošajájev sin Jaazanjá in vse ljudstvo, od najmanjših celo do največjih, približali 2 in rekli preroku Jeremiju: »Rotimo te, naj bo naša ponižna prošnja sprejeta pred teboj in prosi za nas h Gospodu, svojemu Bogu, celó za ves ta preostanek; (kajti nas je ostalo samo malo od mnogih, kakor nas tvoje oči gledajo), 3 da nam Gospod, tvoj Bog, lahko pokaže pot, po kateri lahko hodimo in stvar, ki jo lahko delamo.« 4 Potem jim je prerok Jeremija rekel: »Slišal sem vas. Glejte, molil bom za vas h Gospodu, svojemu Bogu, glede vaših besed, in zgodilo se bo, da katerokoli stvar vam bo Gospod odgovoril, vam bom to oznanil. Ničesar ne bom zadržal pred vami.« 5 Potem so rekli Jeremiju: » Gospod bodi resnična in zvesta priča med nami, če ne storimo celo glede vseh stvari, zaradi katerih te je Gospod, tvoj Bog, poslal k nam. 6 Bodisi je to dobro ali če je to zlo, ubogali bomo glas Gospoda, svojega Boga, h kateremu smo te poslali, da bo lahko dobro z nami, ko ubogamo glas Gospoda, svojega Boga.« 7 Po desetih dneh se je pripetilo, da je beseda od Gospoda prišla k Jeremiju. 8 Potem je poklical Karéahovega sina Johanána in vse poveljnike sil, ki so bili z njim in vse ljudstvo, od najmanjšega, celo do največjega 9 in jim rekel: »Tako govori Gospod, Izraelov Bog, h kateremu ste me poslali, da pred njim predložim vašo ponižno prošnjo: 10 ›Če boste mirno ostali v tej deželi, potem vas bom gradil in vas ne bom podiral, sadil vas bom in vas ne bom ruval, kajti pokesal sem se zla, ki sem vam ga storil. 11 Ne bojte se babilonskega kralja, ki se ga bojite. Ne bojte se ga, ‹ govori Gospod. ›kajti jaz sem z vami, da vas rešim in da vas osvobodim iz njegove roke. 12 Pokazal vam bom usmiljenja, da bo lahko imel usmiljenje nad vami in vam povzroči, da se vrnete k svoji lastni deželi. 13 Toda če rečete: ›Ne bomo prebivali v tej deželi niti ne bomo ubogali glasu Gospoda, tvojega Boga, 14 rekoč: ›Ne, temveč bomo šli v egiptovsko deželo, kjer ne bomo videli nobene vojne niti slišali zvoka šofarja niti ne imeli lakote kruha in bomo tam prebivali.‹‹ 15 Sedaj torej poslušajte Gospodovo besedo, vi, Judov ostanek: ›Tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Če v celoti naravnate svoje obraze, da vstopite v Egipt in greste, da začasno prebivate tam, 16 potem se bo zgodilo, da vas bo meč, ki ste se ga bali, tam, v egiptovski deželi, dohitel in lakota, ki ste se je bali, bo tesno sledila za vami tja v Egipt, in tam boste umrli. 17 Tako bo z vsemi ljudmi, ki bodo svoje obraze naravnali, da gredo v Egipt, da začasno prebivajo tam. Umrli bodo pod mečem, od lakote, od kužne bolezni in nihče izmed njih ne bo preostal ali pobegnil pred zlom, ki ga bom privedel nadnje.‹ 18 Kajti tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Kakor je bila moja jeza in moja razjarjenost izlita nad prebivalce Jeruzalema, tako bo moja razjarjenost izlita nad vas, ko boste vstopili v Egipt, in vi boste preziranje, osuplost, prekletstvo in graja; in ne boste več videli tega kraja.‹‹ 19 Gospod je glede vas rekel: »Oh vi, Judov preostanek: ›Ne pojdite v Egipt. Zagotovo vedite, da sem vas ta dan opomnil. 20 Kajti pretvarjali ste se v svojih srcih, ko ste me poslali h Gospodu, svojemu Bogu, rekoč: ›Moli za nas h Gospodu, našemu Bogu in glede na vse to, kar ti bo Gospod, naš Bog, rekel, tako nam razglasi in bomo to storili.‹ 21 Sedaj sem vam ta dan to razglasil, toda vi niste ubogali glasu Gospoda, svojega Boga niti nobene stvari, za katero me je poslal k vam. 22 Zdaj torej zagotovo vedite, da

boste umrli pod mečem, od lakote in od kužne bolezni na kraju, kamor želite iti in začasno prebivati.«

43 Pripetilo se je, da ko je Jeremija končal govorjenje vsemu ljudstvu vse besede Gospoda, njihovega Boga, za katere ga je Gospod, njihov Bog, poslal k njim, celó vse te besede, **2** so potem spregovorili Hošajájev sin Azarjá, Karéahov sin Johanán in vsi ponosni možje, rekoč Jeremiju: »Napačno govoriš. Gospod, naš Bog, te ni poslal, da rečeš: ›Ne pojdite v Egipt, da začasno prebivate tam, ‹ **3** temveč te je Nerijájev sin Baruh naravnal zoper nas, da nas izročiš v roko Kaldejcev, da bi nas oni lahko usmrtili in nas odvedli ujetnike v Babilon.« **4** Tako Karéahov sin Johanán, vsi poveljniki sil in vse ljudstvo niso ubogali glasu Gospoda, da prebivajo v Judovi deželi, **5** temveč so Karéahov sin Johanán in vsi poveljniki sil vzeli ves Judov preostanek, ki se je vrnil iz vseh narodov, kamor so bili pognani, da prebivajo v Judovi deželi; **6** celó može, ženske, otroke, kraljeve hčere in vsako osebo, ki jih je Nebuzaradán, poveljnik straže, pustil z Gedaljájem, sinom Ahikáma, sinom Šafána in prerokom Jeremijem in Nerijájevim sinom Baruhom. **7** Tako so prišli v egiptovsko deželo, kajti niso ubogali glasu Gospoda. Tako so prišli celó v Tahpanhés. **8** Potem je prišla beseda od Gospoda Jeremiju v Tahpanhésu, rekoč: **9** »V svojo roko vzemi velike kamne in jih skrij v ilo v opekarsko peč, ki je pri vhodu faraonove hiše v Tahpanhésu, pred očmi Judovih mož **10** in jim reci: ›Tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Glejte, poslal bom in vzel babilonskega kralja Nebukadnezarja, svojega služabnika in njegov prestol bom postavil na teh kamnih, ki sem jih skril; in on bo nad njimi razpel svoj kraljevi paviljon. **11** In ko pride, bo udaril egiptovsko deželo in izročil tiste, ki so za smrt, k smrti; in tiste, ki so za ujetništvo, k ujetništvu; in tiste, ki so za meč, k meču. **12** In jaz bom prižgal ogenj v hišah egiptovskih bogov in on jih bo sežgal in jih odvedel proč ujetnike; in odel se bo z egiptovsko deželo, kakor si pastir nadene svojo obleko; in od tod bo šel naprej v miru. **13** Zlomil bo tudi podobe Bet Šemeša, ki je v egiptovski deželi; in hiše egipčanskih bogov bo sežgal z ognjem.«

44 Beseda, ki je prišla Jeremiju glede vseh Judov, ki prebivajo v egiptovski deželi, ki prebivajo v Migdólu, v Tahpanhésu, v Nofu in v deželi Patrós, rekoč: **2** »Tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Videli ste vse zlo, ki sem ga privedel nad Jeruzalem in nad vsa Judova mesta, in glejte, ta dan so ta opustošenje in noben človek ne prebiva tam **3** zaradi njihove zlobnosti, ki so jo zagrešili, da me dražijo do jeze v tem, da so odšli zažigat kadilo in da služijo drugim bogovom, ki jih niso poznali niti oni, da, niti vaši očetje. **4** Vendar sem vam pošiljal vse svoje služabnike preroke, vzdigujoče zgodaj in jih pošiljal, rekoč: ›O ne storite te gnusne stvari, ki jo sovražim.‹ **5** Toda niso prisluhnili niti nagnili svojega ušesa, da se odvrnejo od svoje zlobnosti, da ne bi zažigali kadila drugim bogovom. **6** Zato sta bila moj bes in moja jeza izlita naprej in vžgana v Judovih mestih in na ulicah Jeruzalema; in ta so opustošena in zapuščena kakor ta dan.‹ **7** Zaradi tega sedaj tako govori Gospod, Bog nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Zakaj ste zagrešili to veliko zlo zoper svoje duše, da izmed sebe iztrebite moškega in žensko, otroka in dojenčka, ven iz Juda, da nikogar ne pustite, da preostane. **8** V čem ste me dražili do besa z deli svojih rok, zažigajoč kadilo drugim bogovom v egiptovski deželi, kamor ste odšli, da prebivate, da se lahko sami odrežete in da ste lahko prekletstvo in graja med vsemi narodi zemlje?‹ **9** Mar ste pozabili zlobnost svojih očetov, zlobnost Judovih kraljev, zlobnost njihovih žena, svojo lastno zlobnost in zlobnost svojih žena, ki so jo zagrešili v Judovi deželi in na ulicah Jeruzalema? **10** Niso se ponižali celó do tega dne, niti se niso bali, niti hodili po moji postavi, niti po mojih zakonih, ki sem jih postavil pred vas in vaše očete. **11** Zato tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Glejte, svoj obraz bom naravnal zoper vas za zlo in da iztrebim vsega Juda. **12** Vzel bom preostanek Juda, ki so svoje obraze naravnali, da gredo v egiptovsko deželo, da začasno prebivajo tam in vsi bodo použiti in padli v egiptovski deželi; torej použiti bodo z mečem in z lakoto. Umrli bodo, od najmanjših celo do največjih, z mečem in z lakoto, in bodo preziranje in osuplost, prekletstvo in graja. **13** Kajti kaznoval bom tiste, ki prebivajo v egiptovski deželi, kakor sem kaznoval Jeruzalem, z mečem, z lakoto in s kužno boleznijo, **14** tako da ne bo nihče izmed Judovega preostanka, ki so odšli v egiptovsko deželo, da začasno prebivajo tam, ušel ali preostal, da bi se vrnil v Judovo deželo, h kateri so imeli željo, da se vrnejo, da prebivajo tam. Kajti nihče se ne bo vrnil, razen tistih, ki bodo pobegnili.‹« **15** Potem so vsi možje, ki so vedeli, da so njihove žene zažigale kadilo drugim bogovom in vse ženske, ki so stale poleg, velika množica, celo vse ljudstvo, ki prebiva v egiptovski deželi, v Patrósu, odgovorili Jeremiju, rekoč: **16** » Glede na besedo, ki si nam jo govoril v imenu Gospoda, ti ne bomo prisluhnili, **17** temveč bomo zagotovo počeli katerokoli stvar, izhajajočo iz naših lastnih ust, da zažigamo kadilo kraljici neba in da ji izlivamo pitne daritve, kakor smo počeli mi in naši očetje, naši kralji in naši princi v Judovih mestih in na ulicah Jeruzalema, kajti tedaj smo imeli obilico živeža in smo bili dobro in nismo videli zla. **18**

Toda odkar smo prenehali zažigati kadilo kraljici neba in ji izlivati pitne daritve, smo bili v potrebi vseh stvari in smo použiti z mečem in z lakoto.« 19 »In ko smo zažigale kadilo kraljici neba in ji izlivale pitne daritve, mar smo ji naredile kolačke, da jo obožujemo in ji izlivale pitne daritve, brez naših moških?« 20 Potem je Jeremija rekel vsemu ljudstvu, moškim in ženskam in vsemu ljudstvu, ki mu je dalo ta odgovor, rekoč: 21 »Kadilo, ki ste ga zažigali po Judovih mestih in po ulicah Jeruzalema, vi in vaši očetje, vaši kralji, vaši princi in ljudstvo dežele, ali se jih ni Gospod spomnil in ali to ni prišlo v njegov um? 22 Tako da Gospod ni mogel več trpeti zaradi zla vaših početij in zaradi ogabnosti, ki ste jih zagrešili; zato je vaša dežela opustošenje, osuplost in prekletstvo, brez prebivalca, kakor na ta dan. 23 Ker ste zažigali kadilo in ker ste grešili zoper Gospoda in niste ubogali Gospodovega glasu, niti hodili po njegovi postavi, niti po njegovih zakonih, niti po njegovih pričevanjih, zato se vam je zgodilo to zlo, kakor na ta dan.« 24 Poleg tega je Jeremija rekel vsemu ljudstvu in vsem ženskam: »Poslušajte besedo od Gospoda, ves Juda, ki ste v egiptovski deželi: 25 ›Tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog, rekoč: ›Vi in vaše žene ste tako govorili s svojimi usti in s svojo roko izpolnili, rekoč: ›Zagotovo bomo izvajali svoje zaobljube, ki smo se jih zaobljubili, da zažigamo kadilo kraljici neba in da ji izlivamo pitne daritve.‹ Zagotovo boste dokončali svoje zaobljube in zagotovo boste izvedli svoje zaobljube. 26 Zato poslušajte besedo od Gospoda, ves Juda, ki prebiva v egiptovski deželi: ›Glejte, prisegel sem pri svojem velikem imenu, ‹ govori Gospod, ›da moje ime ne bo več imenovano v ustih kateregakoli moškega iz Juda in po vsej egiptovski deželi, rekoč: ›Gospod Bog živi.‹ 27 Glej, bedel bom nad njimi za zlo in ne za dobro; in vsi Judovi možje, ki so v egiptovski deželi, bodo použiti z mečem in z lakoto, dokler jih ne bo konec. 28 Vendar se bo malo število, ki pobegne meču, vrnilo iz egiptovske dežele v Judovo deželo in ves preostanek Juda, ki so odšli v egiptovsko deželo, da tam začasno prebiva, bo vedel čigave besede bodo obstale, moje ali njihove. 29 To vam bo znamenje, ‹ govori Gospod, ›da vas bom kaznoval na tem kraju, da boste lahko vedeli, da bodo moje besede zagotovo obstale zoper vas v zlo.‹ 30 Tako govori Gospod: ›Glejte, izročil bom faraona Hofrája, egiptovskega kralja, v roko njegovih sovražnikov in v roko tistih, ki strežejo po njegovem življenju, kakor sem Judovega kralja Sedekíja izročil v roko babilonskega kralja Nebukadnezarja, njegovega sovražnika in ki je stregel po njegovem življenju.‹«

45 Beseda, ki jo je prerok Jeremija spregovoril Nerijájevemu sinu Baruhu, ko je zapisal te besede v knjigo pri Jeremijevih ustih, v četrtem letu Jojakíma, Jošíjevega sina, Judovega kralja, rekoč: 2 »Tako govori Gospod, Izraelov Bog, tebi, oh Baruh. 3 Rekel si: ›Gorje mi sedaj! Kajti Gospod je dodal žalost k moji bridkosti; oslabel sem v svojem vzdihovanju in ne najdem počitka.‹ 4 Tako mu boš rekel: › Gospod tako govori: ›Glej, to, kar sem zgradil, bom porušil in to, kar sem zasadil, bom izruval, celo to celotno deželo. 5 In ti zase iščeš velike stvari? Ne išči jih, kajti glej, privedel bom zlo nad vse meso, ‹ govori Gospod, ›toda tvoje življenje ti bom dal za plen v vseh krajih, kamor greš.«

46 Beseda od Gospoda, ki je prišla preroku Jeremiju zoper pogane; 2 zoper Egipt, zoper vojsko faraona Nehota, egiptovskega kralja, ki je bil pri reki Evfratu v Kárkemišu, ki ga je babilonski kralj Nebukadnezar udaril v četrtem letu Jojakíma, Jošíjevega sina, Judovega kralja. 3 »›Pripravite majhen ščit in ščit ter se približajte boju. 4 Vprezite konje in vstanite, vi konjeniki in postavite se s svojimi čeladami; zgladite sulice in si nadenite oklepe. 5 Zakaj sem jih videl zaprepadene in obrnjene nazaj? In njihovi mogočni so potolčeni in so naglo zbežali in niso gledali nazaj, kajti strah je bil naokoli, ‹ govori Gospod. 6 ›Ne dopusti, da hitri izgine niti da mogočni človek pobegne; opotekali se bodo in padali proti severu, pri reki Evfratu. 7 Kdo je ta, ki prihaja gor kakor poplava, katerega vode se premikajo kakor reke?‹ 8 Egipt se vzdiguje kakor poplava in njegove vode se premikajo kakor reke; in pravi: ›Šel bom gor in pokril zemljo, uničil bom mesto in njegove prebivalce. 9 Pridite gor, vi konji; in besnite, vi bojni vozovi in naj mogočni možje pridejo naprej. Etiopijci in Libijci, ki prijemajo ščit; in Ludéjci, ki prijemajo in napenjajo lok. 10 Kajti to je dan Gospoda Boga nad bojevniki, dan maščevanja, da se lahko maščuje svojim nasprotnikom in meč bo požiral in ta bo nasičen in opijanjen z njihovo krvjo, kajti Gospod Bog nad bojevniki ima klavno daritev v severni deželi, pri reki Evfratu. 11 Pojdi gor v Gileád in vzemi balzam, oh devica, egiptovska hči. Zaman boš uporabljala mnoga zdravila, kajti ne boš ozdravljena. 12 Narodi so slišali o tvoji sramoti in tvoje vpitje je napolnilo deželo, kajti mogočen človek se je spotaknil zoper mogočnega in oba skupaj sta padla.‹« 13 Beseda, ki jo je Gospod spregovoril preroku Jeremiju, kako bo babilonski kralj Nebukadnezar prišel in udaril egiptovsko deželo. 14 ›Oznanite v Egiptu, razglasite v Migdólu, razglasite v Nofu in v Tahpanhésu, recite: ›Stoj trdno in se pripravi, kajti meč bo požiral okoli tebe. 15 Zakaj so tvoji hrabri možje pometeni proč? Niso obstali, ker jih je Gospod pognal. 16 Mnoge je pripravil, da padejo, da, eden je padel na drugega. Rekli so: ›Vstanimo in ponovno

pojdimo k svojemu ljudstvu in k deželi svojega rojstva, proč od zatiralskega meča.‹ 17 Tam so vpili: ›Faraon, egiptovski kralj, je samo hrup; zamudil je določeni čas.‹ 18 › Kakor jaz živim, ‹ govori Kralj, čigar ime je Gospod nad bojevniki: ›Zagotovo, kakor je Tabor med gorami in kakor Karmel pri morju, tako bo on prišel. 19 Oh ti hči, prebivajoča v Egiptu, oskrbi se, da greš v ujetništvo, kajti Nof bo opustošen in zapuščen, brez prebivalca. 20 Egipt je podoben zelo lepi telici, toda uničenje prihaja; to prihaja iz severa. 21 Prav tako so njegovi najeti možje v njegovi sredi podobni pitanim bikcem; kajti obrnjeni so tudi nazaj in skupaj so pobegnili proč; niso obstali, ker je nadnje prišel dan njihove katastrofe in čas njihovega obiskanja. 22 Njihov glas bo šel kakor kača; kajti korakali bodo z vojsko in zoper njega bodo prišli s sekirami kakor drvarji. 23 Posekali bodo njegov gozd, ‹ govori Gospod, ›čeprav ta ne more biti preiskan, ker jih je več kakor kobilic in so brezštevilni. 24 Egiptovska hči bo zbegana; izročena bo v roko severnega ljudstva.‹ 25 Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog, pravi: ›Glejte, kaznoval bom množico iz Noja in faraona in Egipt z njihovimi bogovi in njihovimi kralji, celo faraona in vse tiste, ki zaupajo vanj. 26 Izročil jih bom v roko tistih, ki jim strežejo po življenju, v roko babilonskega kralja Nebukadnezarja in v roko njegovih služabnikov. Potem bo ta naseljen kakor v dneh davnine, ‹ govori Gospod. 27 ›Vendar se ne boj, oh moj služabnik Jakob in ne bodi zaprepaden, oh Izrael, kajti glej, rešil te bom od daleč in tvoje seme iz dežele njihovega ujetništva. Jakob se bo vrnil in bo počival in bo sproščen in nihče ga ne bo naredil prestrašenega. 28 Ne boj se, Jakob, moj služabnik, ‹ govori Gospod, ›kajti jaz sem s teboj, kajti naredil bom popoln konec vseh narodov, kamor sem te pognal. Toda iz tebe ne bom naredil popolnega konca, temveč te bom grajal po meri; vendar te ne bom pustil v celoti nekaznovanega.‹«

47 Beseda od Gospoda, ki je prišla preroku Jeremiju zoper Filistejce, preden je faraon udaril Gazo. 2 »Tako govori Gospod: ›Glej, vode se dvigujejo iz severa in bodo preplavljajoča poplava in bodo poplavile deželo in vse, kar je v njej; mesto in tiste, ki prebivajo v njem. Potem bodo ljudje jokali in vsi prebivalci dežele bodo tulili 3 ob hrupu topotanja kopit njegovih močnih konj, ob drvenju njegovih bojnih voz in ob hrumenju njegovih koles. Očetje ne bodo gledali nazaj k svojim otrokom zaradi slabotnosti rok, 4 zaradi dneva, ki prihaja, da opleni vse Filistejce in da iztrebi iz Tira in Sidóna vsakega pomočnika, ki preostaja, kajti Gospod bo oplenil Filistejce, ostanek dežele Kaftor. 5 Plešavost je prišla nad Gazo; Aškelón je iztrebljen s preostankom njihove doline. Doklej boš zarezoval samega sebe? 6 Oh ti, Gospodov meč, kako dolgo bo trajalo, preden boš tiho? Spravi se v svojo nožnico, počivaj in bodi miren. 7 Kako je lahko tiho, glede na to, da mu je Gospod dal naročilo zoper Aškelón in zoper morsko obalo? Tam ga je on določil.«

48 Zoper Moáb tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: »Gorje Nebóju! Kajti ta je oplenjen. Kirjatájim je zbegan in zavzet. Misgab je zbegan in zaprepaden. 2 Moábove hvale ne bo več. V Hešbónu so snovali zlo zoper njega; pridimo in iztrebimo ga pred tem, da bi bil narod. Tudi ti boš iztrebljen, o Madmén; meč te bo preganjal. 3 Glas vpitja bo iz Horonájima, plenjenje in veliko uničenje. 4 Moáb je uničen; njegovi malčki so storili, da se je slišal jok. 5 Kajti ob vzpenjanju Luhíta se bo vzdigovalo nenehno jokanje, kajti ob spuščanju Horonájima so sovražniki slišali krik pogube. 6 Pobegnite, rešite svoja življenja in bodite podobni brinu v divjini. 7 Kajti ker si zaupal v svoja dela in svoje zaklade, boš tudi ti zajet. Kemoš bo šel naprej v ujetništvo skupaj s svojimi duhovniki in svojimi princi. 8 Plenilec bo prišel nad vsako mesto in nobeno mesto ne bo uteklo. Tudi dolina bo propadla in ravnina bo uničena, kakor je govoril Gospod. 9 Daj peruti Moábu, da bo lahko pobegnil in ušel, kajti njegova mesta bodo zapuščena, brez kogarkoli, da bi v njih prebival. 10 Preklet bodi, kdor dela Gospodovo delo varljivo in preklet bodi, kdor svoj meč zadržuje od krvi. 11 Moáb je bil sproščen od svoje mladosti in se ustalil na svojih drožeh in ni bil izpraznjen iz posode v posodo niti ni šel v ujetništvo. Zato bo njegov okus ostal v njem in njegova vonjava ni spremenjena. 12 Zato, glej, prihajajo dnevi, ‹ govori Gospod, ›ko bom k njemu poslal postopače, ki mu bodo povzročili, da se potepa in izpraznili bodo njegove posode in počili njihove mehove. 13 Moáb se bo sramoval Kemoša, kakor se je Izraelova hiša sramovala Betela, njihovega zaupanja. 14 Kako pravite: ›Mi smo mogočni in močni možje za vojno?‹ 15 Moáb je oplenjen in odšel gor iz svojih mest in njegovi izbrani mladeniči so odšli dol k pokolu, ‹ govori Kralj, katerega ime je Gospod nad bojevniki. 16 Blizu je Moábova katastrofa, da pride in njegova stiska silno hiti. 17 Vsi vi, ki ste okoli njega, žalujte za njim; in vsi vi, ki poznate njegovo ime, recite; ›Kako je močna opora zlomljena in krasna palica!‹ 18 Ti hči, ki poseljuješ Dibón, pridi dol iz svoje slave in sédi v žeji; kajti plenilec Moába bo prišel nadte in ta bo uničil tvoja oporišča. 19 Oh prebivalec Aroêrja, stoj ob poti in oprezaj; in vprašaj tistega, ki beži in tisto, ki pobegne ter reci: ›Kaj se je zgodilo?‹ 20 Moáb je zbegan, kajti zlomljen je. Tulite in vpijte. Povejte v Arnónu, da je Moáb oplenjen. 21 Sodba je prišla nad ravno deželo; nad Holón, nad Jahac, nad Mefáat, 22 nad Dibón, nad Nebó, nad Bet Diblatájim, 23 nad Kirjatájim, nad Bet

Gamúl, nad Bet Meón, 24 nad Kerijót, nad Bocro in nad
vsa mesta moábske dežele, daljna ali bližnja. 25 Moábov
rog je odsekan in njegov laket je zlomljen, ‹ govori Gospod.
26 ›Opijanite ga, kajti poveličal se je zoper Gospoda. Tudi
Moáb se bo valjal v svojem izbljuvku in tudi on bo v posmeh.
27 Mar vam ni bil Izrael v posmeh? Je bil najden med tatovi?
Kajti odkar govoriš o njem, poskakuješ od veselja. 28 Oh
vi, ki prebivate v Moábu, zapustite mesta in prebivajte na
skali in bodite podobni golobici, ki dela svoje gnezdo na
straneh ustja luknje. 29 Slišali smo ponos Moába (on je
silno ponosen), njegovo nadutost, njegovo aroganco, njegov
ponos in oholost njegovega srca. 30 Poznam njegov bes, ‹
govori Gospod; ›toda to ne bo tako; njegove laži na to ne
bodo tako vplivale. 31 Zato bom tulil zaradi Moába in vpil
zaradi vsega Moába; moje srce bo žalovalo zaradi mož
iz Kir Hêresa. 32 Oh sibmanska trta, jokal bom za teboj
z jokanjem Jazêrja. Tvoje rastline so odšle prek morja,
segle so celó k jazêrskemu morju. Plenilec je padel na tvoje
poletne sadove in na tvojo trgatev. 33 Radost in veselje sta
vzeta iz obilnega polja moábske dežele. Trti sem velel, da
odpove pred vinskimi stiskalnicami. Nihče ne bo mendral z
vriskanjem; njihovo vriskanje ne bo vriskanje. 34 Od krika
Hešbóna, celó do Elaléja in celó do Jahaca so izgovarjali
svoj glas, od Coarja celó do Horonájima, kakor triletna
telica, kajti tudi nimrímske vode bodo zapuščene. 35 Poleg
tega bom povzročil, da odneha v Moábu, ‹ govori Gospod,
›kdor daruje na visokih krajih in kdor zažiga kadilo svojim
bogovom. 36 Zato bo moje srce ihtelo kakor piščali za
Moábom in moje srce bo ihtelo kakor piščali za možmi
Kir Hêresa, ker so bogastva, ki jih je pridobil, izginila. 37
Kajti vsaka glava bo plešasta in vsaka brada pristrižena.
Na vseh rokah bodo vrezi in na ledjih vrečevina. 38 Tam
bo splošno žalovanje na vseh hišnih strehah Moába in na
njegovih ulicah, kajti zlomil sem Moáb kakor posodo, v kateri
ni zadovoljstva, ‹ govori Gospod. 39 Tulili bodo, rekoč: »Kako
je ta zlomljen! Kako je Moáb s sramoto obrnil hrbet! Tako bo
Moáb v posmeh in zaprepadenost vsem okoli njega.‹ 40
Kajti tako govori Gospod: ›Glej, letel bo kot orel in svoje
peruti bo širil nad Moábom. 41 Kerijót je zavzet, oporišča so
presenečena in srca mogočnih mož v Moábu bodo na ta
dan kakor srce ženske v njenih ostrih bolečinah. 42 Moáb
bo uničen pred tem, da bi bil ljudstvo, ker se je poveličeval
zoper Gospoda. 43 Strah, jama in zanka bodo nad teboj,
oh prebivalec Moába, ‹ govori Gospod. 44 ›Kdor beži pred
strahom, bo padel v jamo, in kdor vstaja iz jame, bo zajet v
zanko, kajti jaz bom to privedel nadenj, celó nad Moáb, leto
njihovega obiskanja, ‹ govori Gospod. 45 ›Tisti, ki so zbežali,
so stali pod hešbónsko senco zaradi sile. Toda ogenj bo izšel
iz Hešbóna, plamen iz srede Sihóna in použil bo Moábov kot
in tême upornih. 46 Gorje tebi, oh Moáb! Ljudstvo Kemoša
se pogublja, kajti tvoji sinovi so zajeti [kot] ujetniki in tvoje
hčere [kot] ujetnice. 47 Vendar bom v zadnjih dneh ponovno
privedel Moábovo ujetništvo, ‹ govori Gospod. ›Tako daleč je
sodba od Moába.‹«

49 Glede Amóncev tako govori Gospod: »Mar Izrael nima
sinov? Mar nima dediča? Zakaj potem njihovi kralji
podedujejo Gad in njegovo ljudstvo prebiva v njegovih
mestih. 2 Zatorej, glejte, pridejo dnevi, ‹ govori Gospod, ›ko
bom povzročil alarm vojne, da se bo slišal v Rabi Amóncev in
ta bo zapuščen kup in njene hčere bodo požgane z ognjem.
Potem bo Izrael dedič tistim, ki so bili njegovi dediči, ‹ govori
Gospod. 3 Tuli, oh Hešbón, kajti Aj je oplenjen. Jokajte ve
Rabine hčere, opašite se z vrečevino; objokujte in tecite sem
ter tja pri ograjah; kajti njihov kralj bo šel v ujetništvo skupaj z
njegovimi duhovniki in njegovimi princi. 4 Zakaj se ponašaš
z dolinami, tvoji tekoči dolini, oh odpadla hči, ki si zaupala v
svoje zaklade, rekoč: ›Kdo bo prišel k meni?‹ 5 Glej, nadte
bom privedel strah, ‹ govori Gospod Bog nad bojevniki, ›od
vseh teh, ki bodo okoli tebe. Izgnani boste, vsak človek
naravnost naprej in nihče ne bo zbral tistega, ki tava. 6
Potem bom ponovno privedel ujetništvo Amónovih otrok, ‹
govori Gospod. 7 Glede Edóma tako govori Gospod nad
bojevniki: › Mar v Temánu ni več modrosti? Je nasvet izginil
pred razsodnim? Je njihova modrost izginila? 8 Pobegnite,
obrnite se nazaj, prebivajte globoko, oh prebivalci Dedána;
kajti nadenj bom privedel Ezavovo katastrofo, čas, ko ga
bom obiskal. 9 Če pridejo k tebi obiralci grozdja, ali ne bodo
pustili nekaj paberkovalnih grozdov? Če tatovi ponoči, bodo
uničevali, dokler ne bodo imeli dovolj. 10 Toda jaz sem
naredil Ezava razgaljenega, jaz sem odkril njegove skrite
kraje in se ne bo mogel skriti. Njegovo seme je oplenjeno
in njegovih bratov, njegovih sosedov in njega ni. 11 Pusti
svoje osirotele otroke, jaz jih bom ohranil žive; in tvoje vdove
naj zaupajo vame.‹ 12 Kajti tako govori Gospod: ›Glej, tisti,
katerih sodba ni bila, da pijejo iz čaše, so zagotovo pijani;
in ali si ti tisti, ki naj bi odšel čisto nekaznovan? Ne boš
odšel nekaznovan, temveč boš zagotovo pil od tega. 13 Kajti
prisegel sem sam pri sebi, ‹ govori Gospod, ›da bo Bocra
postala opustošenje, graja, opustošenost in prekletstvo in
vsa njena mesta bodo neprestane opustošenosti.‹« 14
Slišal sem govorico od Gospoda in predstavnik je poslan k
poganom, rekoč: »Zberite se skupaj in pridite zoper njo in se
vzdignite k bitki.« 15 ›Kajti glej, naredil te bom majhnega

med pogani in preziranega med ljudmi. 16 Tvoja strašnost te je zavedla in ponos tvojega srca, oh ti, ki prebivaš v skalnih razpokah, ki držiš višino hriba. Čeprav bi si svoje gnezdo naredil tako visoko kakor orel, te bom od tam privedel dol, ‹ govori Gospod. 17 ›Tudi Edóm bo opustošenje. Vsak, kdor gre mimo, bo osupel in sikal bo nad vsemi njegovimi nadlogami. 18 Kakor v razdejanju Sódome in Gomóre in njunih sosednjih mest, ‹ govori Gospod, ›noben človek ne bo vzdržal tam niti človeški sin ne bo prebival v tem. 19 Glej, vzpel se bo kakor lev iz naraščanja Jordana zoper prebivališče močnega. Toda naredil bom, da bo nenadoma pobegnil pred njo. In kdo je izbran mož, da bi ga lahko določil nad njo? Kajti kdo je podoben meni? In kdo mi bo določil čas? In kdo je tisti pastir, ki bo stal pred menoj? 20 Zato prisluhnite Gospodovemu nasvetu, ki ga je svetoval zoper Edóm; in njegove namene, ki jih je namenil zoper prebivalce Temána: ›Zagotovo jih bo najmanjši iz tropa izvlekel ven. Zagotovo bo naredil njihova prebivališča opustela z njimi [vred]. 21 Zemlja je stresena ob hrupu njihovega padca, ob hrupu njihovega krika, ki ga je bilo slišati na Rdečem morju. 22 Glej, prišel bo gor in letel kakor orel in svoji peruti razširil nad Bocro in na ta dan bo srce mogočnih mož iz Edóma kakor srce ženske v njenih ostrih bolečinah. 23 Glede Damaska. Hamát je zbegan in Arpád, kajti slišala sta zle novice. Boječa sta. Tam je bridkost na morju; ta ne more biti utišana. 24 Damask je postal slaboten in se obrača, da pobegne in strah se ga je polastil. Tesnoba in bridkosti so ga prevzele kakor žensko v porodnih mukah. 25 Kako mesto hvale ni zapuščeno, mesto moje radosti! 26 Zato bodo njegovi mladeniči padli na njegovih ulicah in vsi bojevniki bodo iztrebljeni na ta dan, ‹ govori Gospod nad bojevniki. 27 ›Zanetil bom ogenj v zidu Damaska in ta bo použil palače Ben Hadáda.‹ 28 Glede Kedárja in glede Hacórjevih kraljestev, ki jih bo babilonski kralj Nebukadnezar udaril, tako govori Gospod: ›Vstanite, pojdite gor v Kedár in oplenite može vzhoda. 29 Njihove šotore in njihove trope bodo odvzeli. K sebi bodo vzeli njihove zavese in vse njihove posode in njihove kamele; in vpili jim bodo: ›Strah je na vsaki strani.‹ 30 Pobegnite, odpravite se daleč proč, prebivajte globoko, oh vi prebivalci Hacórja, ‹ govori Gospod; ›kajti babilonski kralj Nebukadnezar je zoper vas sprejel nasvet in je zoper vas spočel namen. 31 Vstani, spravi se gor k premožnemu narodu, ki prebiva brez skrbi, ‹ govori Gospod, ›ki nima niti velikih vrat niti zapahov, ki prebiva sam. 32 In njihove kamele bodo plen in množica njihove živine plen, in razkropil jih bom na vse vetrove, tiste, ki so na skrajnih vogalih; in jaz bom privedel njihovo katastrofo od vseh njihovih strani, ‹ govori Gospod. 33 Hacór bo prebivališče za zmaje in opustošenje na veke. Tam ne bo prebival noben človek niti noben človeški sin ne prebiva v njem.‹« 34 Beseda od Gospoda, ki je prišla preroku Jeremiju zoper Elám v začetku kraljevanja Judovega kralja Sedekíja, rekoč: 35 »Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Glej, jaz bom zlomil Elámov lok, njihovo glavno moč. 36 Nad Elám bom privedel štiri vetrove iz štirih četrtin neba in razkropil jih bom proti vsem tem vetrovom; in tam ne bo nobenega naroda, kamor ne bi prišli pregnanci Eláma. 37 Kajti Elámu bom povzročil, da bo zaprepaden pred svojimi sovražniki in pred tistimi, ki jim strežejo po življenju, in nanje bom privedel zlo, celó svojo kruto jezo, ‹ govori Gospod: ›in za njimi bom poslal meč, dokler jih ne bom použil. 38 Svoj prestol bom postavil v Elámu in od tam bom uničil kralja in prince, ‹ govori Gospod. 39 ›Toda to se bo zgodilo v zadnjih dneh, da bom ponovno privedel ujetništvo Eláma, ‹ govori Gospod.«

50 Beseda, ki jo je Gospod govoril zoper Babilon in zoper deželo Kaldejcev po preroku Jeremiju. 2 Razglašajte med narodi in objavite in postavite prapor; objavite in ne prikrivajte. Recite: ›Babilon je zajet, Bel je zbegan, Merodáh je zlomljen na koščke; njegovi maliki so zbegani, njegove podobe so zlomljene na koščke. 3 Kajti iz severa prihaja narod zoper njega, ki bo njegovo deželo naredil zapuščeno in nihče ne bo prebival tam. Odstranjeni bodo, odšli bodo, tako človek kakor žival. 4 V tistih dneh in v tistem času, ‹ govori Gospod, ›bodo prišli Izraelovi otroci, oni in Judovi otroci skupaj, šli bodo in jokali. Šli bodo in iskali Gospoda, svojega Boga. 5 Povpraševali bodo o poti na Sion, s svojimi obrazi tja, rekoč: ›Pridite, pridružimo se Gospodu z večno zavezo, ki ne bo pozabljena.‹ 6 Moje ljudstvo so bile izgubljene ovce. Njihovi pastirji so jim povzročili, da zaidejo, obrnili so jih proč na gore. Tavali so od gore do hriba, pozabili so svoj kraj počitka. 7 Vsi, ki so jih našli, so jih požrli, in njihovi nasprotniki so rekli: ›Ne delamo prestopka, ker so grešili zoper Gospoda, prebivališče pravice, celo Gospoda, upanje njihovih očetov. 8 Odstranite se iz srede Babilona in pojdite naprej, ven iz dežele Kaldejcev in bodite kakor kozli pred tropi. 9 Kajti glejte, vzdignil se bom in povzročim, da pride proti Babilonu zbor velikih narodov iz severne dežele, in postrojili se bodo zoper njega; od tam bo zavzet. Njihove puščice bodo kakor od mogočnega, izkušenega človeka; nihče se ne bo vračal zaman. 10 In Kaldeja bo plen; vsi, ki jo plenijo, bodo nasičeni, ‹ ›govori Gospod. 11 ›Ker ste bili veseli, ker ste se razveseljevali, oh vi uničevalci moje dediščine, ker ste postali debeli kakor telica ob travi in

mukate kakor biki; **12** vaša mati bo silno zbegana; tista, ki vas je nosila, bo osramočena. Glejte, najbolj zadnji izmed narodov bodo divjina, suha dežela in puščava. **13** Zaradi Gospodovega besa ta ne bo naseljena, temveč bo v celoti zapuščena. Vsak, kdor gre mimo Babilona, bo osupel in sikal bo ob vseh njegovih nadlogah. **14** Postrojite se naokrog zoper Babilon. Vsi vi, ki upogibate lok, streljajte nanj. Ne varčujte puščic, kajti grešil je zoper Gospoda. **15** Vpijte zoper njega vsenaokrog. Dal je svojo roko. Njegovi temelji so padli, njegovi zidovi so zrušeni, kajti to je maščevanje od Gospoda. Maščujte se nad njim, kajti kakor je storil on, storite njemu. **16** Iztrebi sejalca iz Babilona in tistega, ki ravna s srpom ob času žetve. Zaradi strahu pred zatiralskim mečem se bodo obrnili vsakdo k svojemu ljudstvu in bežali bodo vsakdo k svoji lastni deželi. **17** Izrael je razkropljena ovca; levi so jo odgnali proč. Najprej jo je požrl kralj Asirije in nazadnje je ta babilonski kralj Nebukadnezar zlomil njene kosti.‹ **18** Zato tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Glej, kaznoval bom babilonskega kralja in njegovo deželo, kakor sem kaznoval asirskega kralja. **19** Izrael bom ponovno privedel k njegovemu prebivališču in pasel se bo na Karmelu in Bašánu in njegova duša bo nasičena na gori Efrájim in Gileád. **20** V tistih dneh in v tistem času, ‹ govori Gospod, ›bo iskana krivičnost Izraela, tam pa ne bo nobene; in Judovi grehi in le-ti ne bodo najdeni, kajti jaz bom oprostil tiste, ki sem jih prihranil. **21** Pojdi gor zoper deželo Meratájim, celó zoper njo in zoper prebivalce Pekóda. Pustoši in popolnoma uniči za njimi, ‹ govori Gospod ›in stori glede na vse, kar sem ti zapovedal. **22** Zvok bitke in velikega uničenja je v deželi. **23** Kako je kladivo celotne zemlje razklano in zlomljeno! Kako je Babilon postal opustošenje med narodi! **24** Zate sem položil zanko in ti si prav tako zajet, oh Babilon in se nisi zavedal. Najden si in prav tako ujet, ker si se prepiral zoper Gospoda. **25** Gospod je odprl svojo orožarno in privedel orožja svojega ogorčenja, kajti to je delo od Gospoda Boga nad bojevniki v deželi Kaldejcev. **26** Pridite zoper njega od skrajne meje, odprite njegova skladišča. Nagrmadite ga kakor kupe in ga popolnoma uničite. Nič naj ne ostane od njega. **27** Zakoljite vse njegove bikce; naj gredo dol k zakolu. Gorje jim! Kajti prišel je njihov dan, čas njihovega obiskanja. **28** Glas tistih, ki bežijo in pobegnejo iz babilonske dežele, da razglasijo na Sionu maščevanje Gospoda, našega Boga, maščevanje njegovega templja. **29** Skliči skupaj lokostrelce zoper Babilon in vse, ki upogibajo lok, utabori se zoper njega vsenaokrog; naj nihče od njega ne pobegne. Poplačajte mu glede na njegovo delo; glede na vse, kar je storil, storite vi njemu; kajti ponosen je bil zoper Gospoda, zoper Svetega Izraelovega. **30** Zato bodo njegovi mladeniči padli na ulicah in vsi njegovi bojevniki bodo na tisti dan odrezani, ‹ govori Gospod. **31** ›Glej, jaz sem zoper tebe, oh ti, najponosnejši, govori Gospod Bog nad bojevniki, kajti tvoj dan je prišel, čas, da te obiščem. **32** Najponosnejši se bo spotaknil in padel in nihče ga ne bo dvignil. Prižgal bom ogenj v njegovih mestih in ta bo požrl vse naokoli njega.‹ **33** Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Izraelovi otroci in Judovi otroci so bili skupaj zatirani, in vsi, ki so jih vzeli [za] ujetnike, so jih trdno držali; odklonili so, da jih izpustijo. **34** Njihov Odkupitelj je močan; Gospod nad bojevniki je njegovo ime. Temeljito bo zagovarjal njihovo pravdo, da bi lahko dal počitek deželi in vznemiril babilonske prebivalce. **35** Meč je nad Kaldejci, ‹ govori Gospod ›in nad prebivalci Babilona in nad njegovimi princi in nad njegovimi modrimi možmi. **36** Meč je na lažnivcih; in oni bodo nori. Meč je nad njegovimi mogočnimi možmi; in oni bodo zaprepadeni. **37** Meč je nad njihovimi konji in nad njihovimi bojnimi vozovi in nad vsemi pomešanimi ljudstvi, ki so v njegovi sredi; in postali bodo kakor ženske. Meč je nad njegovimi zakladi; in oni bodo oropani. **38** Suša je nad njegovimi vodami; in posušene bodo, kajti to je dežela rezanih podob in oni so usekani na svoje malike. **39** Zato bodo tam živele divje živali iz puščave z divjimi živalmi z otokov in sove bodo prebivale tam, in ta ne bo več naseljen na veke; niti ne bo od roda do roda naseljen. **40** Kakor je Bog razdejal Sódomo in Gomóro in njuna sosednja mesta, ‹ govori Gospod; › tako noben človek ne bo ostajal tam niti človeški sin ne bo prebival tam. **41** Glej, ljudstvo bo prišlo iz severa in velik narod in številni kralji bodo vzdignjeni od obal zemlje. **42** Držali bodo lok in sulico. Kruti so in ne bodo pokazali usmiljenja. Njihov glas bo rjovel kakor morje in jahali bodo na konjih, vsakdo postrojen, kakor mož k bitki, zoper tebe, oh babilonska hči. **43** Babilonski kralj je slišal poročilo o njih in njegovi roki sta oslabeli. Tesnoba se ga je polastila in ostre bolečine, kakor žensko v porodnih mukah. **44** Glej, prišel bo gor kakor lev iz naraščanja Jordana k prebivališču močnega, toda storil bom, da bodo nenadoma pobegnili proč pred njim. In kdo je izbran mož, da bi ga lahko določil čezenj? Kajti kdo je podoben meni? In kdo mi bo določil čas? In kdo je tisti pastir, ki bo stal pred menoj? **45** Zato prisluhnite Gospodovemu nasvetu, ki ga je sprejel zoper Babilon; in njegovim namenom, ki jih je namenil zoper deželo Kaldejcev: ›Zagotovo bodo najmanjše izmed tropa potegnili ven. Zagotovo bo njihovo prebivališče naredil zapuščeno. **46** Ob hrupu zajetja Babilona je zemlja stresena in krik je slišati med narodi.‹«

51 Tako govori Gospod: »Glej, vzdignil se bom zoper
Babilon in zoper tiste, ki prebivajo v njihovi sredi,
ki se vzdigujejo zoper mene, rušilni veter. **2** V Babilon
bom poslal prepihovalce, ki ga bodo prevejáli in izpraznili
bodo njegovo deželo, kajti v dnevu stiske bodo zoper njega
naokoli. **3** Zoper tistega, ki napenja, naj lokostrelec napne
svoj lok in zoper tistega, ki se dviguje v svojem oklepu in
ne prizanašajte njegovim mladeničem. Popolnoma uničite
vso njegovo vojsko. **4** Tako bodo umorjeni padli v deželi
Kaldejcev in tisti, ki so prebodeni, na njegovih ulicah. **5**
Kajti Izrael ni bil pozabljen niti Juda od svojega Boga,
od Gospoda nad bojevniki; čeprav je bila njihova dežela
napolnjena z grehom zoper Svetega Izraelovega. **6** Bežite iz
srede Babilona in osvobodite vsakdo svojo dušo. Ne bodite
odrezani v njegovi krivičnosti, kajti to je čas Gospodovega
maščevanja; on mu bo povrnil povračilo. **7** Babilon je bil
zlata čaša v Gospodovi roki, ki je vso zemljo opijanil. Narodi
so pili od njegovega vina; zato so narodi besni. **8** Babilon je
nenadoma padel in bil uničen. Tulite za njim; vzemite balzam
za njegovo bolečino, če bo tako, da bi bil lahko ozdravljen. **9**
Ozdravili bi Babilon, toda ta ni ozdravljen. Zapustite ga in naj
gremo vsak v svojo lastno deželo, kajti njegova sodba sega
do nebes in povzdignjen je gor, celó do neba. **10** Gospod
je privedel našo pravičnost. Pridite, razglasimo na Sionu
delo Gospoda, našega Boga. **11** Puščice naredi svetle;
zberi ščite. Gospod je vzdignil duha medijskih kraljev, kajti
njegov naklep je zoper Babilon, da ga uniči, kajti to je to
maščevanje od Gospoda, maščevanje od njegovega templja.
12 Postavi prapor na zidove Babilona, okrepi stražo, postavi
stražarje, pripravi zasede, kajti Gospod je tako zasnoval in
storil to, kar je govoril, zoper prebivalce Babilona. **13** Oh
ti, ki prebivaš nad mnogimi vodami, obilen v zakladih, tvoj
konec je prišel in mera tvoje pohlepnosti. **14** Gospod nad
bojevniki je prisegel pri samem sebi, rekoč: »Zagotovo te
bom napolnil z ljudmi kakor z gosenicami; in vzdignili bodo
krik zoper tebe. **15** Zemljo je naredil s svojo močjo, zemeljski
[krog] je utrdil s svojo modrostjo in nebesa razprostrl s
svojo razumnostjo. **16** Kadar on izusti svoj glas, je na nebu
množica vodá; in on povzroča meglicam, da se vzdignejo od
koncev zemlje. On dela bliske z dežjem in prinaša veter
iz svojih zakladnic. **17** Vsak mož je s svojim spoznanjem
brutalen, vsak livar je osramočen z rezano podobo, kajti
njegova ulita podoba je neresnica in ni diha v njih. **18** Te
so ničevosti, delo zmot. V času njihovega obiskanja bodo
izginile. **19** Jakobov delež ni enak njihovemu; kajti on je
tvorec vseh stvari, in Izrael je palica njegove dediščine.
Gospod nad bojevniki je njegovo ime. **20** Ti si moja bojna
sekira in bojna orožja, kajti s teboj bom narode razbil na
koščke in s teboj bom uničil kraljestva; **21** in s teboj bom
razbil na koščke konja in njegovega jezdeca; in s teboj bom
razbil na koščke bojni voz in njegovega voznika; **22** s teboj
bom razbil na koščke moškega in žensko; in s teboj bom
razbil na koščke starega in mladega; in s teboj bom razbil
na koščke mladeniča in deklo; **23** prav tako bom s teboj
razbil na koščke pastirja in njegov trop; in s teboj bom razbil
na koščke poljedelca in njegov jarem volov; in s teboj bom
razbil na koščke poveljnike in vladarje. **24** In povrnil bom
Babilonu in vsem prebivalcem Kaldeje vse njihovo zlo, ki
so ga storili na Sionu v vašem pogledu, ‹ govori Gospod.
25 ›Glej, jaz sem zoper tebe, oh uničujoča gora, ‹ govori
Gospod, ›ki uničuješ vso zemljo. Svojo roko bom iztegnil
nadte in te zvalil dol iz skal in te naredil požgano goro.
26 In ne bodo vzeli od tebe kamna za temeljni kamen niti
kamna za temelje; temveč boš zapuščena na veke, ‹ govori
Gospod. **27** Postavite prapor v deželi, zatrobite na šofar
med narodi, pripravite narode zoper njega, skličite skupaj
zoper njega kraljestva Ararát, Miní in Aškenáz; določite
poveljnika zoper njega; naredite konjem, da pridejo gor kakor
dlakave gosenice. **28** Pripravite zoper njega narode s kralji iz
Medije, njihove poveljnike, vse njihove vladarje in vso deželo
njegovega gospostva. **29** In dežela bo trepetala in tarnala,
kajti vsak Gospodov namen zoper Babilon se bo izpolnil,
da stori babilonsko deželo opustošenje brez prebivalca. **30**
Mogočni babilonski možje so se prenehali bojevati, ostali
so v svojih utrdbah. Njihova moč je odpovedala; postali so
kakor ženske. Požgali so njegova bivališča; njegovi zapahi
so zlomljeni. **31** En tekač bo tekel, da sreča drugega in
en poslanec, da sreča drugega, da pokaže babilonskemu
kralju, da je njegovo mesto zavzeto na enem koncu **32**
in da so prehodi osvojeni in trstje so požgali z ognjem in
bojevniki so zgroženi.‹ **33** Kajti tako govori Gospod nad
bojevniki, Izraelov Bog: ›Babilonska hči je podobna mlatišču,
čas je, da jo mlatijo, vendar še malo in čas njene žetve
bo prišel. **34** Babilonski kralj Nebukadnezar me je požrl,
zdrobil me je, naredil me je za prazno posodo, požrl me je
kakor zmaj, svoj trebuh je napolnil z mojimi posladki, vrgel
me je ven. **35** ›Nasilje, storjeno meni in mojemu mesu, naj
bo nad Babilonom; ‹ bo rekel prebivalec Siona in moja kri
nad prebivalci Kaldeje, bo rekla [prestolnica] Jeruzalem. **36**
Zato tako govori Gospod: ›Glej, jaz bom zagovarjal tvojo
pravdo in se zate maščeval; posušil bom njegovo morje
in posušil njegove izvire. **37** In Babilon bo spremenjen v
razvaline, bivališče za zmaje, osuplost in posmeh, brez
prebivalca. **38** Skupaj bodo rjoveli kakor levi. Kričali bodo

kakor levji mladiči. **39** V njihovi vročini bom naredil njihove
praznike in jaz jih bom opijanil, da se bodo lahko veselili
in zaspali nenehno spanje in se ne bodo zbudili, ‹ govori
Gospod. **40** ›Privedel jih bom dol kakor jagnjeta h klanju,
kakor ovne s kozli. **41** Kako je Šešáh zajet! In kako je
hvala celotne zemlje presenečena! Kako je Babilon postal
osuplost med narodi! **42** Morje se je vzdignilo nad Babilon.
Pokrit je z množico njegovih valov. **43** Njegova mesta so
opustošenje, suha dežela in divjina, dežela, v kateri noben
človek ne prebiva niti katerikoli človeški sin tam ne gre skozi.
44 V Babilonu bom kaznoval Bela in iz njegovih ust bom
osvobodil to, kar je požrl. Narodi se ne bodo več stekali k
njemu. Da, babilonsko obzidje bo padlo. **45** Moje ljudstvo,
pojdite ven iz njegove srede in osvobodite vsak človek svojo
dušo pred kruto Gospodovo jezo. **46** In da ne bi vaše srce
oslabelo in se boste bali zaradi govorice, ki jo bo slišati v
deželi; govorica, bo tako prišla v enem letu in potem bo v
drugem letu prišla govorica in nasilje v deželi, vladar zoper
vladarja. **47** Zatorej glejte, prihajajo dnevi, ko bom naredil
sodbo nad rezanimi podobami Babilona in njegova celotna
dežela bo zbegana in vsi njegovi umorjeni bodo padli v
njegovi sredi. **48** Potem bodo nebo in zemlja in vse, kar
je na njej, peli zaradi Babilona, kajti plenilci bodo prišli k
njemu iz severa, ‹ govori Gospod. **49** ›Kakor je Babilon storil
umorjenim iz Izraela, da padejo, tako bodo pri Babilonu padli
umorjeni iz vse zemlje. **50** Vi, ki ste pobegnili meču, pojdite
proč, ne stojte pri miru. Spomnite se Gospoda od daleč in
Jeruzalem naj pride v vaše misli. **51** Zbegani smo, ker smo
slišali grajo. Sramota je pokrila naše obraze, kajti tujci so
prišli v svetišča Gospodove hiše. **52** Zato, glejte, prihajajo
dnevi, ‹ govori Gospod, da bom naredil sodbo nad njegovimi
rezanimi podobami, in po vsej njegovi deželi bodo ranjeni
stokali. **53** Čeprav bi se Babilon povzpel do neba in četudi bi
utrdil višino svoje moči, vendar bodo od mene prišli k njemu
plenitelji, ‹ govori Gospod. **54** Zvok krika prihaja iz Babilona
in velika poguba od dežele Kaldejcev, **55** ker je Gospod
oplenil Babilon in iz njega uničil močan glas; ko njegovi
valovi rjovijo kakor velike vode, je izusten hrup njihovega
glasu, **56** ker je plenilec prišel nadenj, celó nad Babilon in so
njegovi mogočni možje zajeti, vsak izmed njihovih lokov je
zlomljen, kajti Gospod Bog povračil bo zagotovo poplačal. **57**
Opijanil bom njegove prince, njegove modre može, njegove
poveljnike, njegove vladarje ter njegove mogočne može
in spali bodo neprestano spanje in ne bodo se zbudili, ‹
govori kralj, katerega ime je Gospod nad bojevniki. **58** Tako
govori Gospod nad bojevniki: ›Široki zidovi Babilona bodo
popolnoma porušeni in njegova visoka velika vrata bodo
sežgana z ognjem; in ljudstvo se bo zaman trudilo in narod v
ognju in izmučeni bodo.‹« **59** Beseda, ki jo je prerok Jeremija
zapovedal Serajáju, Nerijájevemu sinu, Maasejájevemu sinu,
ko je s Sedekíjem, Judovim kraljem, odšel v Babilon, v
četrtem letu njegovega kraljevanja. In ta Serajá je bil tih
princ. **60** Tako je Jeremija zapisal v knjigo vse zlo, ki naj bi
prišlo nad Babilon, celó vse te besede, ki so zapisane zoper
Babilon. **61** Jeremija je rekel Serajáju: »Ko prideš v Babilon
in boš videl in boš bral vse te besede; **62** potem boš rekel:
»Oh Gospod, ti si govoril zoper ta kraj, da ga odrežeš, da
nihče ne bo ostal v njem niti človek niti žival, temveč da bo
ta zapuščen na veke. **63** In zgodilo se bo, ko narediš konec
branju te knjige, da boš k njej privezal kamen in jo vrgel v
sredo Evfrata **64** in rekel boš: ›Tako bo Babilon potonil in ne
bo se vzdignil od zla, ki ga bom privedel nadenj in izmučeni
bodo.‹« Do tu so Jeremijeve besede.

52 Sedekíja je bil star enaindvajset let, ko je začel kraljevati
in v Jeruzalemu je kraljeval enajst let. Ime njegove
matere je bilo Hamutála, hči Jeremija iz Libne. **2** Počel je
to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh, glede na vse, kar
je storil Jojakím. **3** Kajti zaradi Gospodove jeze se je to
zgodilo v Jeruzalemu in v Judu, dokler jih ni zavrgel izpred
svoje prisotnosti, da se je Sedekíja uprl zoper babilonskega
kralja. **4** Pripetilo se je v devetem letu njegovega kraljevanja,
v desetem mesecu, na deseti dan meseca, da je prišel
babilonski kralj Nebukadnezar, on in vsa njegova vojska,
zoper [prestolnico] Jeruzalem in se utaboril zoper njo in
zoper njo naokoli zgradil trdnjave. **5** Tako je bilo mesto
oblegano do enajstega leta kralja Sedekíja. **6** In v četrtem
mesecu, na deveti dan meseca, je bila huda lakota v mestu,
tako da ni bilo kruha za ljudstvo dežele. **7** Potem je bilo
mesto predrto in vsi bojevniki so pobegnili in ponoči odšli
ven iz mesta, po poti velikih vrat med dvema zidovoma, kar
je bilo poleg kraljevega vrta; (torej Kaldejci so bili pri mestu
naokoli) in odšli so po poti ravnine. **8** Toda vojska Kaldejcev
je zasledovala kralja in Sedekíja dohitela na ravninah Jerihe;
in vsa njegova vojska je bila razkropljena od njega. **9** Potem
so prijeli kralja in ga odvedli gor k babilonskemu kralju v
Riblo, v deželo Hamát; kjer je izrekel sodbo nad njim. **10**
Babilonski kralj je Sedekíjeve sinove usmrtil pred njegovimi
očmi. Usmrtil je tudi vse Judove prince v Ribli. **11** Potem
je iztaknil Sedekíjeve oči; in babilonski kralj ga je zvezal
v verige in ga odvedel v Babilon in ga vtaknil v ječo do
dneva njegove smrti. **12** Torej v petem mesecu, na deseti
dan meseca, kar je bilo devetnajsto leto babilonskega kralja
Nebukadnezarja je prišel Nebuzaradán, poveljnik straže,

ki je služil babilonskemu kralju, v Jeruzalem. **13** Požgal je Gospodovo hišo, kraljevo hišo, vse jeruzalemske hiše in vse hiše velikih mož je požgal z ognjem. **14** Vsa vojska Kaldejcev, ki je bila s poveljnikom straže, je porušila vse zidove naokoli Jeruzalema. **15** Potem je Nebuzaradán, poveljnik straže, odvedel proč ujetništvo, nekatere izmed revnega ljudstva in preostanek ljudstva, ki je ostalo v mestu in tiste, ki so pobegnili proč, ki so pobegnili k babilonskemu kralju in preostanek množice. **16** Toda Nebuzaradán, poveljnik straže, je pustil nekatere izmed revnih dežele za obrezovalce trte in za poljedelce. **17** Tudi stebre iz brona, ki so bili v Gospodovi hiši in podnožja in bronasto morje, ki je bilo v Gospodovi hiši, so Kaldejci zlomili in ves bron od tega odnesli v Babilon. **18** Tudi kotle in lopate in utrinjala in skledice in žlice in vse posode iz brona, s katerimi so služili, so vzeli proč. **19** In umivalnike in ponve za žerjavico in skledice in kotle in svečnike in žlice in čaše; to, kar je bilo iz zlata, v zlatu in to, kar je bilo iz srebra, v srebru, je vzel proč poveljnik straže. **20** Dva stebra, eno morje in dvanajst bronastih bikov, ki so bili pod podnožji, ki jih je kralj Salomon naredil v Gospodovi hiši: brona vseh teh posod je bilo brez teže. **21** In glede stebrov, višina enega stebra je bila osemnajst komolcev; in obdajal ga je okrasni trak dvanajstih komolcev; in njegova debelina je bila štiri prste; bil je votel. **22** Na njem je bil kapitel iz brona; in višina enega kapitela je bila pet komolcev, z mrežo in granatnimi jabolki naokoli na kapitelih, vsi iz brona. Tudi drugi steber in granatna jabolka so bili podobni tem. **23** In tam je bilo šestindevetdeset granatnih jabolk na eni strani; in vseh granatnih jabolk na mreži je bilo sto naokoli. **24** In poveljnik straže je vzel vélikega duhovnika Serajája in drugega duhovnika Cefanjája in tri čuvaje vrat. **25** Iz mesta je vzel tudi evnuha, ki je bil zadolžen za bojevnike in sedem mož izmed njih, ki so bili blizu kraljevi osebi, ki so bili najdeni v mestu; in glavnega pisarja vojske, ki je nabiral ljudstvo dežele; in šestdeset mož izmed ljudstva dežele, ki so bili najdeni v sredi mesta. **26** Tako jih je Nebuzaradán, poveljnik straže, vzel in jih privedel k babilonskemu kralju v Riblo. **27** Babilonski kralj jih je udaril in jih usmrtil v Ribli, v deželi Hamát. Tako je bil Juda ujet odveden proč iz svoje lastne dežele. **28** To je ljudstvo, ki ga je Nebukadnezar odvedel proč ujete: v sedmem letu tri tisoč triindvajset Judov; **29** v osemnajstem letu Nebukadnezarja je iz Jeruzalema odvedel zajetih osemsto dvaintrideset oseb; **30** v triindvajsetem letu Nebukadnezarja je Nebuzaradán, poveljnik straže, odvedel proč judovske ujetnike, sedemsto petinštirideset oseb. Vseh oseb je bilo štiri tisoč šeststo. **31** Pripetilo se je v sedemintridesetem letu ujetništva Judovega kralja Jojahína, v dvanajstem mesecu, na petindvajseti dan meseca, da je babilonski kralj Evíl Merodáh v prvem letu svojega kraljevanja povzdignil glavo Judovega kralja Jojahína in ga privedel iz ječe. **32** Prijazno je govoril z njim in njegov prestol postavil nad prestole kraljev, ki so bili z njim v Babilonu. **33** Spremenil je njegove jetniške obleke in nenehno je jedel kruh pred njim, vse dni svojega življenja. **34** Glede njegove prehrane mu je bil od babilonskega kralja dan nenehen delež hrane, vsak dan obrok do dneva njegove smrti, vse dni njegovega življenja.

Žalostinke

1 Kako mesto sedi osamljeno, ki je bilo polno ljudstva!
Kako je ona postala kakor vdova! Ona, ki je bila velika
med narodi in princesa med provincami, kako je postala
podvržena davku! **2** Bridko joka ponoči in njene solze so
na njenih licih. Med vsemi svojimi ljubimci nima nikogar,
da jo potolaži. Vsi njeni prijatelji so zahrbtno postopali z
njo, postali so njeni sovražniki. **3** Juda je odšel v ujetništvo
zaradi stiske in zaradi velikega hlapčevstva. Prebiva med
pogani, ne najde nobenega počitka. Vsi njegovi preganjalci
so ga dohiteli med ožinami. **4** Poti [na] Sion žalujejo, ker
ni nihče prišel k slovesnim praznikom. Vsa njena velika
vrata so zapuščena. Njeni duhovniki vzdihujejo, njene device
so užaloščene in sama je v grenkobi. **5** Njeni nasprotniki
so vodilni, njeni sovražniki uspevajo; kajti Gospod jo je
prizadel zaradi množice njenih prestopkov. Njeni otroci so
odšli v ujetništvo pred sovražnikom. **6** Od sionske hčere
je odšla vsa njena lepota. Njeni princi so postali podobni
jelenom, ki ne najdejo pašnika in odšli so brez moči pred
zasledovalcem. **7** V dneh svoje stiske in svojih bed se je
[prestolnica] Jeruzalem spomnila vseh svojih prijetnih stvari,
ki jih je imela v dneh davnine, ko je njeno ljudstvo padlo v
roko sovražnika in ji nihče ni pomagal. Nasprotniki so jo
videli in jo zasmehovali pri njenih šabatih. **8** [Prestolnica]
Jeruzalem je bridko grešila, zato je odstranjena. Vsi, ki so
jo častili, jo prezirajo, ker so videli njeno nagoto. Da, ona
vzdihuje in se obrača nazaj. **9** Njena umazanost je v krajcih
njenih oblačil; ne spominja se svojega zadnjega konca, zato
se je čudovito spustila. Nobenega tolažnika ni imela. Oh
Gospod, glej mojo stisko, kajti sovražnik se je poveličal. **10**
Nasprotnik je svojo roko razprostrl nad vse njene prijetne
stvari, kajti videla je, da so pogani vstopili v njeno svetišče,
katerim si zapovedal, da naj ne vstopijo v tvojo skupnost.
11 Vse njeno ljudstvo vzdihuje, iščejo kruh; svoje prijetne
stvari so dali za hrano, da podprejo dušo. Glej, oh Gospod in
preudari, kajti postala sem ničvredna. **12** Ali vam ni to nič,
vsi vi, ki greste mimo? Glejte in vidite, če je tam kakršnakoli
bridkost podobna moji bridkosti, ki mi je storjena, s katero
me je Gospod prizadel na dan svoje krute jeze. **13** Od zgoraj
je poslal ogenj v moje kosti in ta je prevladal zoper njih.
Razprostrl je mrežo za moja stopala, obrnil me je nazaj.
Naredil me je zapuščeno in ves dan slabim. **14** Jarem mojih
prestopkov je zvezan z njegovo roko. Oviti so in prišli so
gor nad moj vrat. Moji moči je storil, da odpove, Gospod
me je izročil v njihove roke, pred katerimi se nisem zmožen
dvigniti. **15** Gospod je pod stopalom pomendral vse moje
mogočne može v moji sredi. Zoper mene je sklical zbor,
da zdrobi moje mladeniče. Gospod je pomendral devico,
Judovo hčer, kakor v vinski stiskalnici. **16** Zaradi teh stvari
jokam. Moje oko, moje oko teče dol z vodo, ker je tolažnik, ki
naj bi razbremenil mojo dušo, daleč od mene. Moji otroci so
zapuščeni, ker je sovražnik prevladal. **17** Sion razširja svoje
roke in tam ni nikogar, da jo potolaži. Gospod je zapovedal
glede Jakoba, da naj bi bili njegovi nasprotniki naokoli njega.
[Prestolnica] Jeruzalem je med njimi kakor ženska, ki ima
menstruacijo. **18** Gospod je pravičen, kajti uprla sem se
zoper njegovo zapoved. Poslušajte, prosim vas, vsa ljudstva
in glejte mojo bridkost. Moje device in moji mladeniči so
odšli v ujetništvo. **19** Poklicala sem svoje ljubimce, toda oni
so me zavedli. Moji duhovniki in moje starešine so v mestu
izročili duha, medtem ko so iskali svojo hrano, da podprejo
svoje duše. **20** Glej, oh Gospod, kajti v tegobi sem. Moja
notranjost je nemirna; moje srce je obrnjeno znotraj mene;
kajti neposlušno sem se uprla. Zunaj ropa meč, doma je
kakor smrt. **21** Slišali so, da sem zavzdihnila. Tam ni nikogar,
da me potolaži. Vsi moji sovražniki so slišali o moji stiski;
veseli so, da si to storil. Privedel boš dan, ki si ga poklical in
oni bodo podobni meni. **22** Naj vsa njihova zlobnost pride
predte, in stori jim, kakor si storil meni, zaradi vseh mojih
prestopkov, kajti mojih vzdihov je mnogo in moje srce je
oslabelo.

2 Kako je Gospod v svoji jezi pokril sionsko hčer z oblakom
in vrgel dol z neba na zemljo Izraelovo lepoto in se ni
spominjal svoje pručke na dan svoje jeze! **2** Gospod je
požrl vsa Jakobova prebivališča in se ni usmilil. V svojem
besu je zrušil oporišča Judove hčere; privedel jih je dol
do tal. Oskrunil je kraljestvo in njegove prince. **3** V svoji
kruti jezi je odrezal ves Izraelov rog. Svojo desnico je
umaknil izpred sovražnika in zoper Jakoba je gorel plameneč
ogenj, ki požira vsenaokrog. **4** Svoj lok je upognil kakor
sovražnik. S svojo desnico je stal kakor nasprotnik in usmrtil
vse, ki so bili prijetni za oko v šotorskem svetišču sionske
hčere. Svojo razjarjenost je izlil kakor ogenj. **5** Gospod je
bil kakor sovražnik. Požrl je Izraela, požrl je vse njegove
palače. Uničil je vsa njegova oporišča in v Judovi hčeri
je povečal žalovanje in objokovanje. **6** Nasilno je odvzel
svoje šotorsko svetišče, kakor če bi bil ta od vrta. Uničil je
njegove kraje zborovanja. Gospod je storil, da se slovesni
prazniki in šabate pozabijo v Sionu in v ogorčenju svoje jeze
je preziral kralja in duhovnika. **7** Gospod je zavrgel svoj
oltar, preziral svoje svetišče, zidove svoje palače je predal v
roko sovražnika; v Gospodovi hiši so vzdignili hrup kakor

na dan slovesnega praznika. 8 Gospod se je namenil, da uniči obzidje sionske hčere. Iztegnil je vrvico, svoje roke ni umaknil pred uničevanjem. Zato je naredil obrambni zid in obzidje za žalovanje; skupaj so slabeli. 9 Njena velika vrata so se pogreznila v tla; uničeni in zlomljeni so njeni zapahi. Njen kralj in njeni princi so med pogani. Postave ni več, tudi njeni preroki ne najdejo videnja od Gospoda. 10 Starešine hčere sionske sedijo na tleh in molčijo. Na svoje glave so metali prah. Opasali so se z vrečevino. Device [prestolnice] Jeruzalem svoje glave povešajo k tlom. 11 Moje oči pešajo s solzami, moja notranjost je vznemirjena, moja jetra so izlita na zemljo zaradi uničenja hčere mojega ljudstva; ker so otroci in dojenčki omedlevali na ulicah mesta. 12 Svojim materam pravijo: »Kje sta žito in vino?« ko so omedlevali kakor ranjeni na ulicah mesta, ko so bile njihove duše izlite v naročje njihovih mater. 13 Kakšno stvar bom vzel, da pričuje zate? S kakšno stvarjo te bom primerjal, oh hči [prestolnice] Jeruzalem? Kaj bom enačil s teboj, da bi te lahko potolažil, oh devica, hči sionska, kajti tvoja vrzel je velika kakor morje. Kdo te lahko ozdravi? 14 Tvoji preroki so zate videli prazne in bedaste stvari in niso odkrili tvoje krivičnosti, da odvrnejo tvoje ujetništvo, temveč so zate videli napačna bremena in razloge izgnanstva. 15 Vsi, ki gredo mimo, s svojimi rokami ploskajo nad teboj, sikajo in s svojimi glavami zmajujejo ob jeruzalemski hčeri, rekoč: »Ali je to mesto, ki ga ljudje imenujejo Popolnost lepote, Radost celotne zemlje?« 16 Vsi tvoji sovražniki so odprli svoja usta zoper tebe. Sikajo in škripajo z zobmi. Pravijo: »Požrli smo jo. Zagotovo, to je dan, ki smo se ga veselili; našli smo, videli smo to. 17 Gospod je storil to, kar je načrtoval. Izpolnil je svojo besedo, ki jo je zapovedal od dni davnine. Zrušil je in se ni usmilil in tvojemu sovražniku je dal, da se veseli nad teboj, vzdignil je rog tvojih nasprotnikov. 18 Njihovo srce je klicalo h Gospodu, oh obzidje hčere sionske, naj solze tečejo kakor reka, podnevi in ponoči. Ne daj si počitka, naj punčica tvojega očesa ne preneha. 19 Vstani, zavpij ponoči. Ob začetku straž izlij svoje srce kakor vodo pred Gospodovim obrazom. Dvigni svoje roke k njemu zaradi življenja svojih mladih otrok, ki slabijo zaradi lakote na vrhu vsake ulice. 20 Glej, oh Gospod in preudari, komu si to storil. Mar bodo ženske jedle svoj sad, otroke pedenj dolge? Mar bosta duhovnik in prerok umorjena v Gospodovem svetišču? 21 Mladi in stari ležijo po tleh na ulicah. Moje device in moji mladeniči so padli pod mečem; umoril si jih na dan svoje jeze, pobil si jih in se nisi usmilil. 22 Poklical si kakor na slovesen dan moje strahote naokoli, tako da na dan Gospodove jeze nihče ni pobegnil niti preostal. Tiste, ki sem jih povil in vzgojil, je použil moj sovražnik.

3 Jaz sem človek, ki je videl stisko s palico njegovega besa. 2 Vodil me je in me privedel v temo, toda ne v svetlobo. 3 Zagotovo je obrnjen zoper mene; svojo roko je obračal zoper mene ves dan. 4 Postaral je moje meso in mojo kožo, zlomil je moje kosti. 5 Zidal je zoper mene in me obdal z žolčem in muko. 6 Postavil me je v temne kraje, kakor tiste, ki so mrtvi od davnine. 7 Ogradil me je naokoli, da ne morem priti ven. Mojo verigo je naredil težko. 8 Tudi ko jokam in vpijem, on ustavlja mojo molitev. 9 Moje steze je obdal s klesanim kamnom, moje poti je storil sprijene. 10 Bil mi je kakor medved, ki preži v zasedi in kakor lev na skrivnih krajih. 11 Moje poti je obrnil vstran in me raztrgal. Naredil me je zapuščenega. 12 Upognil je svoj lok in me postavil kakor tarčo za puščico. 13 Puščicam svojega tula je storil, da vstopijo v mojo notranjost. 14 Bil sem v posmeh vsemu svojemu ljudstvu in ves dan njihova pesem. 15 Nasičeval me je z grenkobo, opijanjal me je s pelinom. 16 Prav tako je moje zobe zlomil z ostrimi kamni, pokril me je s pepelom. 17 Mojo dušo si odstranil daleč stran od miru. Pozabil sem uspevanje. 18 Rekel sem: »Moja moč in moje upanje je izginilo od Gospoda, 19 spominjajoč se moje stiske in moje bede, pelina in žolča. 20 Moja duša jih ima še vedno v spominu in je ponižana v meni. 21 To si ponovno kličem v svoj um, zato imam upanje. 22 To je od Gospodovih milosti, da nismo použiti, ker njegova sočutja ne odnehajo. 23 Ta so nova vsako jutro. Velika je tvoja zvestoba. 24 Gospod je moj delež, pravi moja duša, zato bom upal vanj. 25 Gospod je dober vsem tistim, ki čakajo nanj; duši, ki ga išče. 26 Dobro je, da bi človek upal in tiho čakal na Gospodovo rešitev duše. 27 Dobro je za človeka, da nosi jarem v svoji mladosti. 28 Sedi sam in molči, ker ga je nosil na sebi. 29 Svoja usta polaga v prah, morda bi bilo lahko še upanje. 30 Svoje lice daje tistemu, ki ga udarja, napolnjen je z grajo. 31 Kajti Gospod ne bo zavrgel na veke, 32 toda čeprav je povzročil žalost, bo vendar imel sočutje glede na množico svojih usmiljenj. 33 Kajti on ni voljan prizadeti niti užalostiti človeških otrok. 34 Da bi pod svojimi stopali zdrobil vse jetnike zemlje, 35 da bi odvrnil človekovo pravico pred obrazom Najvišjega, 36 da človeka spodkoplje v njegovi pravdi, [tega] Gospod ne odobrava. 37 Kdo je tisti, ki pravi in se to zgodi, ko Gospod tega ne zapove? 38 Iz ust Najvišjega ne izhaja zlo in dobro? 39 Zakaj se živeči človek pritožuje, človek zaradi kaznovanja svojih grehov? 40 Preiščimo in preizkusimo svoje poti in se ponovno obrnimo h Gospodu. 41 Vzdignimo svoja srca s svojimi rokami k Bogu v nebesih. 42 Pregrešili smo se in uprli. Ti nisi oprostil. 43 Pokril si [nas] s svojo jezo in nas

preganjal. Umoril si, nisi se usmilil. **44** Pokril si se z oblakom, da naša molitev ne bi šla skozi. **45** Naredil si nas kakor izvržek in zavrnitev v sredi ljudstev. **46** Vsi naši sovražniki so odprli svoja usta zoper nas. **47** Strah in zanka sta prišla nad nas, opustošenje in uničenje. **48** Moje oko teče navzdol z rekami voda, zaradi uničenja hčere mojega ljudstva. **49** Moje oko se izliva in ne preneha, brez kakršnegakoli predaha, **50** dokler Gospod ne pogleda dol in ne pogleda iz nebes. **51** Moje oko prizadeva moje srce, zaradi vseh hčera mojega mesta. **52** Moji sovražniki so me boleče preganjali kakor ptico, brez vzroka. **53** Moje življenje so odsekali v grajski ječi in name vrgli kamen. **54** Vode so mi tekle čez glavo; potem sem rekel: »Odsekan sem.« **55** Klical sem k tvojemu imenu, oh Gospod, iz globine grajske ječe. **56** Slišal si moj glas. Ne skrivaj svojega ušesa ob mojem dihanju, ob mojem klicu. **57** Priteguješ me na dan, ko sem klical k tebi. Ti praviš: »Ne boj se.« **58** Oh Gospod, zagovarjal si pravde moje duše, odkupil si moje življenje. **59** Oh Gospod, videl si mojo krivico. Ti sodi mojo pravdo. **60** Videl si vse njihovo maščevanje in vse njihove zamisli zoper mene. **61** Slišal si njihovo grajo, oh Gospod in vse njihove zamisli zoper mene; **62** ustnice tistih, ki se vzdigujejo zoper mene in njihovo premišljevanje zoper mene ves dan. **63** Glej, njihovo usedanje in njihovo vzdigovanje; jaz sem njihova glasba. **64** Vrni jim povračilo, oh Gospod, glede na delo njihovih rok. **65** Daj jim bridkost srca, svoje prekletstvo nad njimi. **66** Preganjaj jih in jih uniči v jezi izpod Gospodovih nebes.

4 Kako je zlato postalo zatemnjeno! Kako se je najbolj čisto zlato spremenilo! Kamni svetišča so izliti na vrhu vsake ulice. **2** Dragoceni sionski sinovi, primerljivi čistemu zlatu, kako so cenjeni, kakor lončeni vrči, delo lončarjevih rok! **3** Celo morske pošasti iztegnejo prsi, dajejo piti svojim mladičem. Hči mojega ljudstva je postala kruta, podobna nojem v divjini. **4** Jezik doječega otroka se zaradi žeje lepi na nebo njegovih ust. Mladi otroci prosijo kruha, pa jim ga noben človek ne nalomi. **5** Tisti, ki so se prefinjeno hranili, so zapuščeni na ulicah. Tisti, ki so bili vzgojeni v škrlatu, objemajo gnojišča. **6** Kajti kazen krivičnosti hčere mojega ljudstva je večja kakor kazen za greh Sódome, ki je bila v hipu zrušena in nobene roke se je niso dotaknile. **7** Njeni nazirci so bili čistejši od snega, bolj so bili beli kakor mleko, po telesu so bili bolj rdečkasti kakor rubini, njihova gladkost je bila [podobna] safirju. **8** Njihov videz je bolj črn kakor oglje; na ulicah niso prepoznavni. Njihova koža se lepi na njihove kosti; izsušena je, postala je kakor palica. **9** Tisti, ki so umorjeni z mečem, so boljši kakor tisti, ki so umorjeni z lakoto, kajti ti hirajo, zadeti zaradi potrebe po poljskem sadu. **10** Roke sočutnih žensk so kuhale svoje lastne otroke. Bili so njihova hrana v uničenju hčere mojega ljudstva. **11** Gospod je dovršil svojo razjarjenost; izlil je svojo kruto jezo in prižgal ogenj na Sionu in ta je požrl njegove temelje. **12** Kralji zemlje in vsi prebivalci zemeljskega [kroga] niso hoteli verjeti, da bosta nasprotnik in sovražnik vstopila v velika vrata Jeruzalema. **13** Zaradi grehov njenih prerokov in krivičnosti njenih duhovnikov, ki so prelivali kri pravičnih v njeni sredi, **14** klatili so se kakor slepi možje po ulicah, oskrunili so se s krvjo, tako da se možje niso mogli dotakniti njihovih oblek. **15** Klicali so jim: »Odidite; to je nečisto; odidite, odidite, ne dotikajte se.« Ko so pobegnili in se potikali so med pogani govorili: »Nič več ne bodo začasno prebivali tam. **16** Gospodova jeza jih je razdelila; ne bo se več oziral nanje. Niso spoštovali oseb duhovnikov, niso bili naklonjeni starešinam. **17** Kar se tiče nas, so naše oči doslej odpovedovale zaradi naše prazne pomoči. V svojem oprezanju smo oprezali za narodom, ki nas ni mogel rešiti. **18** Lovijo naše korake, da ne moremo iti na svoje ulice. Naš konec je blizu, naši dnevi so izpolnjeni, kajti naš konec je prišel. **19** Naši preganjalci so hitrejši kakor orli neba. Zasledovali so nas po gorah, na nas so prežali v divjini. **20** Dih naših nosnic, Gospodov maziljenec, je bil odveden v njihove jame, o katerem smo rekli: »Pod njegovo senco bomo živeli med pogani.« **21** Razveseljuj se in bodi vesela, oh edómska hči, ki prebivaš v deželi Uc; prav tako bo čaša prešla k tebi. Opijanjena boš in razgalila se boš. **22** Kazen tvoje krivičnosti je dovršena, oh hči sionska; nič več te ne bo odvedel v ujetništvo. Obiskal bo tvojo krivičnost, oh hči edómska; odkril bo tvoje grehe.

5 Spomni se, oh Gospod, kaj je prišlo nad nas. Preudari in poglej našo grajo. **2** Naša dediščina je obrnjena k tujcem, naše hiše k neznancem. **3** Sirote smo in brez očeta, naše matere so kakor vdove. **4** Svojo vodo smo pili za denar; naš les nam je prodan. **5** Naši vratovi so pod preganjanjem. Trudimo se, pa nimamo počitka. **6** Roko smo izročili k Egipčanom in k Asircem, da bi bili nasičeni s kruhom. **7** Naši očetje so grešili in jih ni in mi smo nosili njihove krivičnosti. **8** Služabniki so vladali nad nami. Nikogar ni, da bi nas osvobodil iz njihove roke. **9** Svoj kruh smo prinašali z nevarnostjo za svoja življenja, zaradi meča iz divjine. **10** Naša koža je bila črna kakor peč zaradi strašne lakote. **11** Posiljevali so ženske na Sionu in device v Judovih mestih. **12** Z njihovo roko so obesili prince. Obrazi starešin niso bili spoštovani. **13** Zajeli so mladeniče, da meljejo in otroci so padali pod lesom. **14** Starešine so odšli od velikih

vrat, mladeniči od svoje glasbe. **15** Veselje našega srca je
prenehalo, naš ples je obrnjen v žalovanje. **16** Krona je padla
iz naše glave. Gorje nam, da smo grešili! **17** Zaradi tega
peša naše srce, zaradi teh stvari so zatemnjene naše oči. **18**
Zaradi gore Sion, ki je zapuščena, lisice hodijo po njej. **19** Ti,
oh Gospod, ostajaš na veke, tvoj prestol od roda do roda.
20 Zakaj nas pozabljaš na veke in nas zapuščaš za tako
dolgo? **21** Obrni nas k sebi, oh Gospod in mi bomo obrnjeni;
obnovi naše dni kakor od davnine. **22** Toda popolnoma si
nas zavrgel. Zelo si ogorčen zoper nas.

Ezekiel

1 Pripetilo se je torej v tridesetem letu, v četrtem mesecu, na peti dan meseca, ko sem bil med ujetniki pri reki Kebár, da so se odprla nebesa in zagledal sem Božja videnja. **2** Na peti dan meseca, kar je bilo peto leto ujetništva kralja Jojahína, **3** je prišla Gospodova beseda izrecno k duhovniku Ezekielu, Buzijevemu sinu, v deželi Kaldejcev, pri reki Kebár in tam je bila nad njim Gospodova roka. **4** Pogledal sem in glej, vrtinčast veter je prišel iz severa, velik oblak in ogenj ga je obsegal in okoli njega je bil sijaj in iz njegove srede kakor jantarjeva barva ven iz srede ognja. **5** Prav tako je iz njegove srede prišla podobnost štirih živih ustvarjenih bitij. In to je bil njihov videz; imela so podobnost človeka. **6** Vsako je imelo štiri obraze in vsako je imelo štiri peruti. **7** Njihova stopala so bila ravna stopala in podplat njihovih stopal je bil podoben telečjemu kopitu, in lesketala so se podobno barvi zloščenega brona. **8** Pod svojimi perutmi, na svojih štirih straneh, so imela človeške roke in ta štiri so imela svoje obraze in svoje peruti. **9** Njihove peruti so bile pridružene druga k drugi; niso se obračala, ko so hodila; šla so vsaka naravnost naprej. **10** Kar zadeva podobnost njihovih obrazov, ta štiri so imela človeški obraz in obraz leva na desni strani in ta štiri so imela obraz vola na levi strani; ta štiri so imela tudi obraz orla. **11** Takšni so bili njihovi obrazi. Njihove peruti so bile iztegnjene navzgor; dve peruti vsakega sta bili pridruženi druga k drugi, dve pa sta pokrivali njihova telesa. **12** Hodila so vsako naravnost naprej. Kamor naj bi šel duh, [tja] so šla, in niso se obračala, ko so hodila. **13** Kar se tiče podobnosti živih ustvarjenih bitij, je bil njihov videz podoben gorečemu ognjenemu oglju in podoben videzu svetilk. Ta je šel gor in dol med živimi ustvarjenimi bitji in ogenj je bil svetel in iz ognja se je dvigovalo bliskanje. **14** Živa ustvarjena bitja so tekala in se vračala kakor videz bliska strele. **15** Medtem ko sem gledal živa ustvarjena bitja, sem na zemlji zagledal eno kolo poleg živih ustvarjenih bitij, z njegovimi štirimi obrazi. **16** Videz koles in njihovo delo je bilo podobno barvi berila. Ta štiri so imela eno podobnost, in njihov videz in njihovo delo je bilo, kakor bi bilo kolo v sredi kolesa. **17** Ko so hodila, so hodila na svoje štiri strani, in ko so hodila, se niso obračala. **18** Kar se tiče njihovih platišč, so bila tako visoka, da so bila grozna, in njihova platišča so bila polna oči naokoli teh štirih. **19** Ko so živa ustvarjena bitja hodila, so poleg njih šla kolesa. In ko so bila živa ustvarjena bitja dvignjena z zemlje, so bila dvignjena kolesa. **20** Kamor naj bi šel duh, so šla, tja naj bi šel njihov duh, in kolesa so bila dvignjena nasproti njih, kajti v kolesih je bil duh živega ustvarjenega bitja. **21** Ko so tista šla, so šla ta; in ko so tista stala, so stala ta; in ko so bila tista dvignjena z zemlje, so bila kolesa dvignjena nasproti njih, kajti v kolesih je bil duh živega ustvarjenega bitja. **22** Podobnost nebesnega svoda nad glavami živega ustvarjenega bitja je bila kakor barva strašnega kristala, razprostrtega zgoraj, nad njihovimi glavami. **23** Pod nebesnim svodom so bile njihove peruti ravne druga proti drugi. Vsako je imelo dve, ki sta pokrili na tej strani in vsako je imelo dve, ki sta pokrili na oni strani njihovih teles. **24** In ko so hodila, sem slišal šum njihovih peruti, podoben hrumenju velikih vodá, kakor glas Vsemogočnega, glas govora kakor hrup vojske. Ko so stala, so svoje peruti povesila. **25** Bil je glas izpod nebesnega svoda, ki je bil nad njihovimi glavami, ko so stala in spustila svoje peruti. **26** Nad nebesnim svodom, ki je bil nad njihovimi glavami, je bila podobnost prestola, kakor videz kamna safira. Na podobnosti prestola je bila podobnost kakor videz človeka nad njim. **27** Videl sem kakor barvo jantarja, kakor videz ognja okrog in okrog znotraj njega, od videza njegovih ledij navzgor in celo od videza njegovih ledij navzdol sem videl, kakor bi bil videz ognja in ta je imel sijaj vsenaokrog. **28** Kakor videz mavrice, ki je na oblaku na deževen dan, takšen je bil videz sijaja naokoli. To je bil videz podobnosti Gospodove slave. Ko sem to zagledal, sem padel na svoj obraz in slišal glas nekoga, ki je spregovoril.

2 Rekel mi je: »Človeški sin, vstani na svoja stopala in spregovoril ti bom.« **2** Ko mi je spregovoril, je vame vstopil duh in me postavil na moja stopala, da sem slišal tistega, ki mi je spregovoril. **3** Rekel mi je: »Človeški sin, pošiljam te k Izraelovim otrokom, k upornemu narodu, ki se je uprl zoper mene. Oni in njihovi očetje so se pregrešili zoper mene, celó do točno tega dne. **4** Kajti predrzni otroci so in trdega srca in jaz te pošljem k njim, ti pa jim boš rekel: ›Tako govori Gospod Bog.‹ **5** In oni, bodisi bodo slišali, bodisi se bodo zadržali (kajti uporna hiša so), bodo vendar vedeli, da je bil med njimi prerok. **6** Ti pa, človeški sin, se jih ne boj niti se ne boj njihovih besed, čeprav bodo s teboj osat in trnje in prebivaš med škorpijoni. Ne boj se njihovih besed niti ne bodi zaprepaden ob njihovih pogledih, čeprav so uporna hiša. **7** Govoril jim boš moje besede, bodisi bodo slišali, bodisi se bodo zadržali, kajti najbolj uporni so. **8** Toda ti, človeški sin, poslušaj, kaj ti povem: ›Ne bodi uporen kakor ta uporna hiša. Odpri svoja usta in pojej, kar ti dajem.‹« **9** Ko sem pogledal, glej, je bila k meni poslana roka, in glej, zvitek knjige je bil v njej **10** in razprostrl ga je pred menoj. Popisan

je bil znotraj in zunaj in na njem so bile zapisane žalostinke, žalovanja in gorje.

3 Poleg tega mi je rekel: »Človeški sin, jej, kar najdeš. Pojej ta zvitek in pojdi, govori Izraelovi hiši.« **2** Tako sem odprl svoja usta in dal mi je, da sem pojedel ta zvitek. **3** Rekel mi je: »Človeški sin, stôri svojemu trebuhu, da jé in svojo notranjost napolni s tem zvitkom, ki ti ga dajem.« Potem sem to pojedel in v mojih ustih je bil zaradi sladkosti kakor med. **4** Rekel mi je: »Človeški sin, pojdi, stopi k Izraelovi hiši in jim govori z mojimi besedami. **5** Kajti nisi poslan k ljudstvu tujega govora in trdega jezika, temveč k Izraelovi hiši, **6** ne k mnogim ljudstvom tujega govora in trdega jezika, katerih besed ne moreš razumeti. Zagotovo, če bi te poslal k njim, bi ti prisluhnili. **7** Toda Izraelova hiša ti ne bo hotela prisluhniti, kajti nočejo mi prisluhniti, kajti vsa Izraelova hiša je predrzna in trdosrčna. **8** Glej, tvoj obraz sem otrdil zoper njihove obraze in tvoje čelo zoper njihova čela. **9** Kakor je diamant trši kakor kremen, [tako] sem naredil tvoje čelo. Ne boj se jih niti ne bodi zaprepaden ob njihovih pogledih, kajti uporna hiša so.« **10** Poleg tega mi je rekel: »Človeški sin, vse moje besede, ki ti jih bom govoril, sprejmi v svoje srce in poslušaj s svojimi ušesi. **11** Pojdi, stopi k tistim iz ujetništva, k otrokom svojega ljudstva in jim govori ter jim povej: ›Tako govori Gospod Bog, bodisi bodo poslušali ali bodisi se bodo zadržali.‹« **12** Potem me je duh vzel gor in za seboj sem zaslišal glas velikega hitenja, rekoč: »Blagoslovljena bodi Gospodova slava iz njegovega kraja.« **13** Slišal sem tudi šum peruti živih ustvarjenih bitij, ki so se dotikala druga druge in hrup koles nasproti njih in šum velikega hitenja. **14** Tako me je duh dvignil in me odnesel in šel sem v grenkobi, v vročici svojega duha, toda Gospodova roka je bila močna nad menoj. **15** Potem sem prišel k tistim iz ujetništva pri Tel Abíbu, ki prebivajo pri reki Kebár in se usedel, kjer so sedeli in osupel ostal tam med njimi sedem dni. **16** Pripetilo se je ob koncu sedmih dni, da je k meni prišla Gospodova beseda, rekoč: **17** »Človeški sin, naredil sem te stražarja Izraelovi hiši, zato poslušaj besedo pri mojih ustih in jim daj svarilo od mene. **18** Ko rečem zlobnemu: ›Gotovo boš umrl, ‹ pa mu ne daješ svarila niti ne govoriš, da zlobnega posvariš pred njegovo zlobno potjo, da bi rešil njegovo življenje, bo ta isti zlobni človek umrl v svoji krivičnosti, toda njegovo kri bom zahteval iz tvoje roke. **19** Vendar če posvariš zlobnega, pa se ta ne odvrne od svoje zlobnosti niti od svoje zlobne poti, bo umrl v svoji krivičnosti, toda ti si osvobodil svojo dušo.« **20** Ponovno: »Kadar se pravičen človek odvrne od svoje pravičnosti in zagreši krivičnost in predenj položim kamen spotike, bo umrl; ker mu nisi dal svarila, bo umrl v svojem grehu in njegove pravičnosti, ki jo je storil, se ne bo spominjalo, temveč bom njegovo kri zahteval iz tvoje roke. **21** Vendar če posvariš pravičnega človeka, da pravični ne greši in ta ne greši, bo zagotovo živel, ker je posvarjen; tudi ti si osvobodil svojo dušo.« **22** Tam je bila nad menoj Gospodova roka in rekel mi je: »Vstani, pojdi naprej na ravnino in tam bom govoril s teboj.« **23** Potem sem vstal in odšel naprej na ravnino. Glej, tam je stala Gospodova slava kakor slava, ki sem jo videl pri reki Kebár, in padel sem na svoj obraz. **24** Potem je vame vstopil duh in me postavil na moja stopala in spregovoril z menoj ter mi rekel: »Pojdi, zapri se znotraj svoje hiše. **25** Toda ti, oh človeški sin, glej, nate bodo dali vezi in te zvezali z njimi in ne boš šel ven mednje, **26** jaz pa bom tvoj jezik prilepil k nebu tvojih ust, da boš nem in jim ne boš grajavec, kajti uporna hiša so. **27** Toda ko jaz spregovorim s teboj, bom odprl tvoja usta in ti jim boš rekel: ›Tako govori Gospod Bog: ›Kdor posluša, naj sliši, in kdor se zadrži, naj se zadržuje, kajti uporna hiša so.‹«

4 »Tudi ti, človeški sin, si vzemi opeko in jo položi pred seboj in na njej upodobi mesto, celó [prestolnico] Jeruzalem, **2** in postavi obleganje zoper njo in zgradi utrdbo zoper njo in nasuj nasip zoper njo. Postavi tudi tabor zoper njo in naokoli zoper njo razpostavi oblegovalne ovne. **3** Poleg tega si vzemi železno ponev in jo postavi za železen zid med seboj in mestom, in naravnaj svoj obraz zoper njo in ta bo oblegana, ti pa boš postavil oblegovanje zoper njo. To bo znamenje Izraelovi hiši. **4** Lezi tudi na svojo levo stran in nanjo položi krivičnost Izraelove hiše. Glede na število dni, ko boš ležal na tej, boš nosil njihovo krivičnost. **5** Kajti nate sem položil leta njihove krivičnosti, glede na število dni, tristo devetdeset dni. Tako boš nosil krivičnost Izraelove hiše. **6** Ko jih dopolniš, ponovno lezi na svojo desno stran in štirideset dni boš nosil krivičnost Judove hiše. Določil sem ti vsak dan za leto. **7** Zato boš svoj obraz naravnal proti obleganju [prestolnice] Jeruzalem in tvoj laket bo odkrit in prerokoval boš zoper njo. **8** Glej, nate bom položil vezi in ne boš se obrnil iz ene strani na drugo, dokler ne dokončaš dni svojega obleganja. **9** K sebi vzemi tudi pšenico, ječmen, fižol, lečo, proso in piro ter jih stresi v eno posodo in iz tega zamesi kruh; glede na število dni, ki jih boš preležal na svoji strani, tristo devetdeset dni boš jedel od tega. **10** Tvoja hrana, ki jo boš jedel, bo po teži, dvajset šeklov na dan. Od časa do časa jo boš jedel. **11** Tudi vodo boš pil po meri, šesti del vrča. Od časa do časa [jo] boš pil. **12** To boš jedel kakor ječmenove kolače in to boš spekel z iztrebkom, ki prihaja iz človeka, v njihovem pogledu.« **13** Gospod je rekel: »Celo tako bodo Izraelovi otroci jedli svoj omadeževani kruh med

pogani, kamor jih bom pognal.« 14 Potem sem rekel: »Ah, Gospod Bog! Glej, moja duša ni bila oskrunjena, kajti od svoje mladosti, celo do sedaj, nisem jedel od tega, kar samo umre ali je raztrgano na koščke; niti v moja usta ni prišlo gnusno meso.« 15 Potem mi je rekel: »Glej! Dajem ti kravji iztrebek za človeški iztrebek in svoj kruh boš pripravil s tem.« 16 Poleg tega mi je rekel: »Človeški sin, glej, zlomil bom oporo kruha v [prestolnici] Jeruzalem. Kruh bodo jedli po teži in s skrbnostjo in vodo bodo pili po meri in z osuplostjo, 17 da jim bo lahko primanjkovalo kruha in vode in bodo osupli eden z drugim in shirali zaradi svoje krivičnosti.«

5 »Ti pa, človeški sin, si vzemi oster nož, vzemi si brivčevo britev in ji povzroči, da gre čez tvojo glavo in po tvoji bradi. Potem si vzemi tehtnico, da stehtaš in razdeliš lase. 2 Z ognjem boš sežgal tretjino v sredi mesta, ko se dopolnijo dnevi obleganja. Vzel boš tretjino in okoli nje udarjal z nožem. Tretjino boš raztrosil v vetru, jaz pa bom za njimi izvlekel meč. 3 Od teh boš vzel malo po številu in jih povezal v krajce svojega oblačila. 4 Potem ponovno vzemi od teh in jih vrzi v sredo ognja in jih sežgi v ognju, kajti od teh bo prišel ogenj v vso Izraelovo hišo.« 5 Tako govori Gospod Bog: »To je [prestolnica] Jeruzalem. Postavil sem jo v sredo narodov in dežel, ki so naokoli nje. 6 Moje sodbe je spremenila v zlobnost bolj kakor narodi in moje zakone bolj kakor dežele, ki so okoli nje, kajti zavrnili so moje sodbe in moje zakone; niso hodili v njih.« 7 Zato tako govori Gospod Bog: »Ker ste se pomnožili bolj kakor narodi, ki so okoli vas in niste hodili po mojih zakonih niti se niste držali mojih sodb niti niste delali glede na sodbe narodov, ki so naokoli vas, « 8 zato tako govori Gospod Bog: »Glej jaz, celo jaz, sem zoper tebe in v tvoji sredi bom izvršil sodbe pred očmi narodov. 9 V tebi bom storil to, česar nisem storil in ne bom več storil temu podobnega, zaradi vseh tvojih ogabnosti. 10 Zato bodo v tvoji sredi očetje jedli sinove in sinovi bodo jedli svoje očete. Izvršil bom sodbe v tebi in tvoj celotni preostanek bom razkropil na vse vetrove. 11 Zato, kakor jaz živim, « govori Gospod Bog, »zagotovo, ker si moje svetišče omadeževala z vsemi svojimi ostudnimi stvarmi in z vsemi svojimi ogabnostmi, zato bom tudi jaz tebe zmanjšal; niti moje oko ne bo prizaneslo, niti ne bom imel nobenega usmiljenja. 12 Tvoja tretjina bo umrla s kužno boleznijo in z lakoto bodo použiti v tvoji sredi. Tretjina bo padla pod mečem naokoli tebe, tretjino pa bom razkropil na vse vetrove in za njimi bom izvlekel meč. 13 Tako bo moja jeza dovršena in svoji razjarjenosti bom povzročil, da počiva nad njimi, jaz pa bom potolažen. Oni pa bodo vedeli, da sem jaz, Gospod, to govoril v svoji gorečnosti, ko sem svojo razjarjenost dovršil v njih. 14 Poleg tega te bom naredil opustošenje in grajo med narodi, ki so naokoli tebe, pred očmi vseh, ki hodijo mimo. 15 Tako bo to graja in zbadljivka, poučevanje in osuplost narodom, ki so naokoli tebe, ko bom v tebi izvršil sodbe v jezi, v razjarjenosti in v besnih ukorih. Jaz, Gospod, sem to govoril. 16 Ko bom nanje poslal zle puščice lakote, ki bodo za njihovo uničenje in ki jih bom poslal, da vas uničijo; in jaz bom razširil lakoto nad vami in zlomil vašo oporo kruha. 17 Tako bom nad vas poslal lakoto in zle živali in te te bodo oropale in kužna bolezen in kri bosta šla skozte in nadte bom privedel meč. Jaz, Gospod, sem to govoril.«

6 K meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: 2 »Človeški sin, naravnaj svoj obraz proti Izraelovim goram in prerokuj zoper njih 3 in reci: ›Ve Izraelove gore, poslušajte besedo Gospoda Boga: ›Tako govori Gospod Bog goram in hribom, rekam in dolinam: ›Glejte jaz, celó jaz, bom nad vas privedel meč in uničil bom vaše visoke kraje. 4 Vaši oltarji bodo zapuščeni in vaši kipi bodo razbiti, in jaz bom vrgel dol vaše umorjene ljudi pred vaše malike. 5 Mrtva trupla Izraelovih otrok bom položil pred njihove malike in vaše kosti bom raztrosil okoli vaših oltarjev. 6 V vseh vaših bivališčih bodo mesta opustošena in visoki kraji bodo zapuščeni, da bodo vaši oltarji lahko opustošeni in zapuščeni in bodo vaši maliki lahko razbiti in prenehali [obstajati] in bodo vaše podobe lahko posekane in bodo vaša dela lahko odpravljena. 7 Umorjeni bodo padli v vaši sredi in spoznali boste, da jaz sem Gospod. 8 Vendar bom pustil ostanek, da boste lahko imeli nekatere, ki bodo pobegnili meču med narodi, ko boste razkropljeni po deželah. 9 Tisti izmed vas, ki pobegnejo, se me bodo spomnili med narodi, kamor bodo odvedeni ujetniki, kajti zlomljen sem z njihovim vlačugarskim srcem, ki je odšlo od mene in z njihovimi očmi, ki se gredo vlačugat za njihovimi maliki in gnusili se bodo samim sebi zaradi zla, ki so ga zagrešili pri vseh svojih ogabnostih. 10 In spoznali bodo, da jaz sem Gospod in da nisem zaman rekel, da jim bom storil to zlo.‹« 11 Tako govori Gospod Bog: »Udari s svojo roko in zatopotaj s svojim stopalom ob tla ter reci: ›Ojoj za vse zle ogabnosti Izraelove hiše! Kajti padli bodo pod mečem, od lakote in kužne bolezni. 12 Kdor je daleč, bo umrl od kužne bolezni, in kdor je blizu, bo padel pod mečem, in kdor preostaja in je oblegan, bo umrl od lakote. Tako bom nad njimi dovršil svojo razjarjenost. 13 Potem boste vedeli, da jaz sem Gospod, ko bodo njihovi pobiti ljudje [ležali] med njihovimi maliki, naokoli njihovih oltarjev, na vsakem visokem hribu, po vseh vrhovih gora in pod vsakim zelenim drevesom in pod vsakim debelim hrastom, [na] kraju, kjer so vsem svojim malikom darovali prijetno dišavo. 14 Tako bom svojo

roko iztegnil nadnje in njihovo deželo naredil zapuščeno, da, bolj zapuščeno kakor divjino proti Dibli, v vseh njihovih prebivališčih, in spoznali bodo, da jaz sem Gospod.‹«

7 Poleg tega je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč:
2 »Tudi ti, človeški sin, tako govori Gospod Bog Izraelovi deželi: ›Konec, konec je prišel nad štiri vogale dežele. **3** Sedaj je nadte prišel konec in nadte bom poslal svojo jezo in sodil te bom glede na tvoje poti in na tebi bom poplačal vse tvoje ogabnosti. **4** Moje oko ti ne bo prizaneslo niti ne bom imel usmiljenja, temveč bom na tebi poplačal tvoje poti in tvoje ogabnosti bodo v tvoji sredi in spoznali boste, da jaz sem Gospod.‹ **5** Tako govori Gospod Bog: ›Zlo, samo zlo, glej, je prišlo. **6** Konec je prišel, prišel je konec. Ta opreza za teboj, glej, ta je prišel. **7** Jutro je prišlo k tebi, oh ti, ki prebivaš v deželi. Čas je prišel, dan stiske je blizu, ne pa ponovno oglašanje gora. **8** Nate bom sedaj v kratkem izlil svojo razjarjenost in dovršil svojo jezo nad teboj. Sodil te bom glede na tvoje poti in poplačal ti bom za vse tvoje ogabnosti. **9** Moje oko ne bo prizaneslo niti ne bom imel usmiljenja. Poplačal ti bom glede na tvoje poti in tvoje ogabnosti, ki so sredi tebe in spoznali boste, da jaz sem Gospod, ki udarja. **10** Glej dan, glej, prišel je. Jutro je prešlo, palica je zacvetela, ponos je vzbrstel. **11** Nasilje se vzdiguje v palico zlobnosti. Nihče izmed njih ne bo preostal, niti od njihove množice, niti od ničesar, kar je njihovega; niti za njimi ne bo tarnanja. **12** Čas je prišel, dan se približuje. Naj se kupec ne veseli niti naj prodajalec ne žaluje, kajti bes je nad vso njegovo množico. **13** Kajti prodajalec se ne bo vrnil k temu, kar je prodano, čeprav bi bili še živi, kajti videnje je glede vse njegove množice, ki se ne bo vrnila; niti se ne bo kdorkoli okrepil v krivičnosti svojega življenja. **14** Zatrobili so na trobento, celo da bi se vsi pripravili, toda nihče ne gre v bitko, kajti moj bes je nad vso njihovo množico. **15** Meč je zunaj, znotraj pa kužna bolezen in lakota. Kdor je na polju, bo umrl z mečem, kdor pa je v mestu, ga bosta požrla lakota in kužna bolezen. **16** Toda tisti izmed njih, ki pobegnejo, bodo pobegnili in bodo na gorah kakor dolinske golobice, vsi izmed njih žalujoči, vsakdo zaradi svoje krivičnosti. **17** Vse roke bodo slabotne in vsa kolena bodo šibka kakor voda. **18** Prav tako se bodo opasali z vrečevino in groza jih bo pokrila. Sramota bo na vseh obrazih in plešavost na vseh njihovih glavah. **19** Svoje srebro bodo vrgli na ulice in njihovo zlato bo odstranjeno. Njihovo srebro in njihovo zlato jih ne bo moglo rešiti na dan Gospodovega besa. Ne bodo zadovoljili svojih duš niti napolnili svojih notranjosti, ker je le-to kamen spotike njihovi krivičnosti. **20** Kar se tiče lepote njegovega ornamenta, ga je postavil v veličanstvu, toda v njem so oni naredili podobe svojih ogabnosti in svojih ostudnih stvari, zatorej sem ga postavil daleč od njih. **21** In dal sem ga v roke tujcem za plen in zlobnežem zemlje za ukradeno blago in oni ga bodo oskrunili. **22** Tudi svoj obraz bom obrnil proč od njih in oskrunili bodo moj skrivni kraj, kajti roparji bodo vstopili vanj in ga omadeževali. **23** Naredi verigo, kajti dežela je polna krvoločnih zločinov in mesto je polno nasilja. **24** Zatorej bom privedel najslabše izmed poganov in njihove hiše bodo vzeli v last. Prav tako bom storil, da bo pomp močnega prenehal in njihovi sveti kraji bodo omadeževani. **25** Prihaja uničenje in iskali bodo miru, pa ga ne bo. **26** Vragolija bo prišla na vragolijo in govorica na govorico, potem bodo iskali videnje od preroka, toda postava bo izginila od duhovnika in nasvet od starcev. **27** Kralj bo žaloval in princ bo oblečen z opustošenjem in roke ljudstva dežele bodo trepetale. Jaz jim bom storil po njihovi poti in glede na njihove zasluge jih bom sodil, in spoznali bodo, da jaz sem Gospod.‹«

8 Pripetilo se je v šestem letu, v šestem mesecu, na peti dan meseca, ko sem sedèl v svoji hiši in so starešine Juda sedeli pred menoj, da je tam name padla roka Gospoda Boga. **2** Potem sem pogledal in glej, podoba kakor videz ognja. Od videza njenih ledij, celó navzdol, ogenj; in od njenih ledij, celó navzgor, kakor videz sijaja, kot barva jantarja. **3** Iztegnil je obliko roke in me prijel za koder moje glave, in duh me je dvignil med zemljo in nebo in me v Božjih videnjih privedel k Jeruzalemu, k durim notranjih velikih vrat, ki gledajo proti severu, kjer je bil sedež podobe ljubosumnosti, ki izziva k ljubosumnosti. **4** Glej, tam je bila slava Izraelovega Boga, glede na videnje, ki sem ga videl na ravnini. **5** Potem mi je rekel: »Človeški sin, povzdigni sedaj svoje oči proti severu.« Tako sem povzdignil svoje oči proti severu in glej proti severu, pri velikih vratih oltarja, ta podoba ljubosumnosti na vhodu. **6** Nadalje mi je rekel: »Človeški sin, ali vidiš, kaj počno? Celó velike ogabnosti, ki jih Izraelova hiša grešno počenja tukaj, da bi jaz moral oditi daleč proč od svojega svetišča? Toda ponovno se obrni in videl boš večje ogabnosti.« **7** Privedel me je k dvornim vratom in ko sem pogledal, glej, luknja v zidu. **8** Potem mi je rekel: »Človeški sin, koplji sedaj v steno.« In ko sem kopál v steno, sem zagledal vrata. **9** In rekel mi je: »Vstopi in poglej zlobne ogabnosti, ki jih tukaj počno.« **10** Tako sem vstopil in videl; in glej, vsakršne oblike plazečih stvari in gnusnih zveri in vseh malikov Izraelove hiše, upodobljenih po steni naokoli. **11** In tam je pred njimi stalo sedemdeset mož, izmed starcev Izraelove hiše in v njihovi sredi je stal

Jaazanjá, sin Šafána. Z vsakim moškim je bila v njegovi roki njegova kadilnica; in gost oblak kadila se je dvigal. 12 Potem mi je rekel: »Človeški sin, ali si videl kaj starci Izraelove hiše počno v temi, vsak mož v sobah svojih podob? Kajti pravijo: › Gospod nas ne vidi; Gospod je zapustil zemljo.‹« 13 Prav tako mi je rekel: »Ponovno se obrni in videl boš večje ogabnosti, ki jih počno.« 14 Potem me je privedel k durim velikih vrat Gospodove hiše, ki so bila proti severu; in glej, tam so sedele ženske, jokajoče za Tamúzom. 15 Potem mi je rekel: »Ali si videl to, oh človeški sin? Ponovno se obrni in videl boš večje ogabnosti, kot so te.« 16 In privedel me je na notranji dvor Gospodove hiše in glej, pri vratih Gospodovega templja, med preddverjem in oltarjem, je bilo okoli petindvajset mož, s svojimi hrbti proti Gospodovemu templju in svojimi obrazi proti vzhodu; in oboževali so sonce proti vzhodu. 17 Potem mi je rekel: »Si videl to, oh človeški sin? Ali je lahka stvar za Judovo hišo, da zagrešijo ogabnosti, ki jih tukaj zagrešujejo? Kajti deželo so napolnili z nasiljem in vrnili so se, da me izzivajo k jezi. In glej, vejico dajejo pod svoj nos. 18 Zatorej bom tudi jaz postopal v razjarjenosti. Moje oko ne bo prizanašalo niti ne bom imel usmiljenja, in četudi jokajo z močnim glasom v moja ušesa, jih vendar ne bom slišal.«

9 Zaklical je tudi z močnim glasom v moja ušesa, rekoč: »Povzročite tistim, ki imajo zadolžitev nad mestom, da se približajo, celo vsak človek s svojim uničevalnim orožjem v svoji roki.« 2 In glej, šest mož je prišlo po poti višjih velikih vrat, ki ležijo proti severu in vsak mož s pokončevalnim orožjem v svoji roki; in en mož izmed njih je bil oblečen z lanenim platnom, s pisarskim rogom, s črnilom ob njegovi strani in vstopili so in obstali poleg bronastega oltarja. 3 In slava Izraelovega Boga je odšla gor od keruba, nad katerim je bila, k hišnemu pragu. In zaklical je k možu, oblečenim z lanenim platnom, ki je imel pisarski rog s črnilom ob njegovi strani; 4 in Gospod mu je rekel: »Pojdi skozi sredino mesta, skozi sredo [prestolnice] Jeruzalem in postavi znamenje na čela ljudi, ki vzdihujejo in ki jokajo zaradi vseh ogabnosti, ki se počno v njeni sredi.« 5 Drugim pa je rekel v mojem slišanju: »Pojdite za njim skozi mesto in udarite. Naj vaše oko ne prizanaša niti ne imejte usmiljenja. 6 Popolnoma pobijte stare in mlade, tako device kakor majhne otroke in ženske, toda ne pridite blizu nobenemu človeku, na katerem je znamenje; in začnite pri mojem svetišču.« Potem so začeli pri starodavnih možeh, ki so bili pred hišo. 7 Rekel jim je: »Omadežujte hišo in napolnite dvore z umorjenimi. Pojdite naprej.« In odšli so naprej in morili v mestu. 8 In pripetilo se je, medtem ko so jih pobijali in sem ostal sam, da sem padel na svoj obraz in jokal ter rekel: »Ah, Gospod Bog! Ali boš ves Izraelov preostanek uničil v izlivanju svoje razjarjenosti nad [prestolnico] Jeruzalem?« 9 Potem mi je rekel: »Krivičnost Izraelove in Judove hiše je silno velika in dežela je polna krvi in mesto polno perverznosti, kajti pravijo: › Gospod je zapustil zemljo in Gospod ne vidi.‹ 10 In tudi kar se mene tiče, moje oko ne bo prizaneslo niti ne bom imel usmiljenja, temveč bom njihovo pot poplačal na njihovi glavi.« 11 In glej, mož, oblečen z lanenim platnom, ki je imel ob svoji strani pisarski rog s črnilom, je poročal zadevo, rekoč: »Storil sem, kakor si mi zapovedal.«

10 Potem sem pogledal in glej, na nebesnem svodu, ki je bil nad glavo kerubov, tam se je nad njimi prikazal kakor kamen safir, kakor videz podobnosti prestola. 2 In spregovoril je človeku, oblečenemu z lanenim platnom in rekel: »Vstopi med kolesa, celó pod keruba in svojo roko napolni z ognjenim ogljem izmed kerubov in jih raztresi nad mestom.« In vstopil je pred mojim pogledom. 3 Torej kerubi so stali na desni strani hiše, ko je mož vstopil; in oblak je napolnil notranji dvor. 4 Potem se je Gospodova slava vzdignila od keruba in stala nad hišnim pragom hiše; in hiša je bila napolnjena z oblakom in dvor je bil poln sijaja Gospodove slave. 5 In zvok kerubovih peruti je bilo slišati celó k zunanjemu dvoru, kakor glas Vsemogočnega Boga, ko spregovori. 6 In pripetilo se je, da ko je zapovedal možu, oblečenemu z lanenim platnom, rekoč: »Vzemi ogenj izmed koles, izmed kerubov; « potem je ta vstopil in stal poleg koles. 7 In en kerub je svojo roko iztegnil izmed kerubov k ognju, ki je bil med kerubi in vzel od njega in to položil v roke tistega, ki je bil oblečen z lanenim platnom; ki je to vzel in odšel ven. 8 In pri kerubih se je prikazala oblika človeške roke pod njihovimi perutmi. 9 In ko sem pogledal, glej, štiri kolesa ob kerubih, eno kolo pri enem kerubu in drugo kolo pri drugem kerubu in videz koles je bil kakor barva kamna berila. 10 In glede njihovih videzov, so ti štirje imeli eno podobnost, kakor če bi bilo kolo v sredi kolesa. 11 Ko so odšla, so odšla na svoje štiri strani; ko so odšla, se niso obračala, toda sledila so h kraju, kamor je pogledala glava; ko so odšla, se niso obračala. 12 In njihovo celotno telo in njihovi hrbti in njihove roke in njihove peruti in kolesa so bili naokoli polni oči, celó kolesa, ki so jih ta štiri imela. 13 Glede koles, jim je bilo klicano v mojem slišanju: »Oh kolo.« 14 In vsako je imelo štiri obraze: prvi obraz je bil obraz keruba, drugi obraz je bil obraz človeka, tretji obraz leva in četrti obraz orla. 15 In kerubi so bili dvignjeni. To je živo ustvarjeno bitje, ki sem ga videl pri reki Kebár. 16 In ko so hodili kerubi, so ob njih šla kolesa, in ko so kerubi dvignili

svoje peruti, da se povzpnejo z zemlje, se tudi ista kolesa niso odvrnila od njihove bližine. 17 Ko so se ustavili, so se ta ustavila; in ko so se dvignili, so se tudi ta sama dvignila, kajti duh živega ustvarjenega bitja je bil v njih. 18 Potem je Gospodova slava odšla od hišnega praga in obstala nad kerubi. 19 In kerubi so dvignili svoje peruti in se v mojem pogledu vzpeli z zemlje; ko so odšli, so bila tudi kolesa poleg njih in vsako je stalo pri vratih vzhodnih velikih vrat Gospodove hiše in slava Izraelovega Boga je bila zgoraj nad njimi. 20 To je živo ustvarjeno bitje, ki sem ga videl pod Izraelovim Bogom, poleg reke Kebár; in vedel sem, da so bili to kerubi. 21 Vsak je imel po štiri obraze in vsak štiri peruti; in podobnost človeških rok je bila pod njihovimi perutmi. 22 In podobnost njihovih obrazov so bili isti obrazi, ki sem jih videl poleg reke Kebár, njihovi videzi in oni sami. Vsak je hodil naravnost naprej.

11 Poleg tega me je duh dvignil navzgor in me privedel k vzhodnim velikim vratom Gospodove hiše, ki so gledala proti vzhodu. Glej, pri vratih velikih vrat sem zagledal petindvajset mož; med njimi sem videl Jaazanjá, Azúrjevega sina in Pelatjája, Benajájevega sina, princa ljudstva. 2 Potem mi je rekel: »Človeški sin, to so možje, ki snujejo vragolijo in dajejo zloben nasvet v tem mestu, 3 ki pravijo: › To ni blizu; dajmo, gradimo hiše; to mesto je kotel in mi smo meso.‹ 4 Zato prerokuj zoper njih, prerokuj, oh človeški sin.« 5 In Gospodov Duh je padel name ter mi rekel: »Govori: ›Tako govori Gospod: ›Tako ste rekli, oh Izraelova hiša; kajti poznam besede, ki pridejo v vaš um, vsako izmed njih. 6 Pomnožili ste svoje umorjene v tem mestu in njegove ulice ste napolnili z umorjenimi.‹ 7 Zato tako govori Gospod Bog: ›Vaši umorjeni, ki ste jih položili v njegovi sredi, oni so meso in to mesto je kotel, toda jaz vas bom privedel iz njegove srede. 8 Bali ste se meča; pa bom nad vas privedel meč, ‹ govori Gospod Bog. 9 ›Privedel vas bom iz njegove srede in vas izročil v roke tujcem in med vami bom izvršil sodbe. 10 Pod mečem boste padli; sodil vas bom na Izraelovi meji, in spoznali boste, da jaz sem Gospod. 11 To mesto ne bo vaš kotel niti ne boste meso v njegovi sredi; temveč vas bom jaz sodil na Izraelovi meji 12 in spoznali boste, da jaz sem Gospod, kajti niste živeli po mojih zakonih niti izvrševali mojih sodb, temveč ste počeli po navadah poganov, ki so naokoli vas.‹« 13 In pripetilo se je, ko sem prerokoval, da je Benajájev sin Pelatjája umrl. Potem sem padel na svoj obraz in jokal z močnim glasom ter rekel: »Ah, Gospod Bog! Ali hočeš narediti popoln konec Izraelovemu preostanku?« 14 Ponovno je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 15 »Človeški sin, tvoji bratje, celó tvoji bratje, možje tvojega sorodstva in vsa celotna Izraelova hiša, ali so oni tisti, ki so jim prebivalci [prestolnice] Jeruzalem rekli: ›Spravite se daleč od Gospoda. Nam je dana ta dežela v posest.‹ 16 Zato reci: ›Tako govori Gospod Bog: ›Čeprav sem jih vrgel daleč proč med pogane in čeprav sem jih razkropil med dežele, vendar jim bom kakor majhno svetišče v deželah, v katere bodo prišli.‹ 17 Zato reci: ›Tako govori Gospod Bog: ›Jaz vas bom celo zbral izmed ljudstev in vas zbral izmed dežel, kamor ste bili razkropljeni in jaz vam bom dal Izraelovo deželo. 18 In prišli bodo tja in od tam bodo odvzeli vse njene ostudne stvari in vse njene ogabnosti. 19 Dal jim bom eno srce in znotraj vas bom položil novega duha; in odvzel bom kamnito srce iz njihovega mesa in jim dal meseno srce, 20 da se bodo lahko ravnali po mojih zakonih in se držali mojih odredb in jih izvajali in bodo moje ljudstvo in jaz bom njihov Bog. 21 Toda glede tistih, čigar srce hodi za srcem njihovih ostudnih stvari in njihovih ogabnosti, bom njihovo pot poplačal na njihovih lastnih glavah, ‹ govori Gospod Bog.« 22 Potem so kerubi dvignili svoje peruti in kolesa poleg njih; in slava Izraelovega Boga je bila zgoraj nad njimi. 23 In Gospodova slava se je vzdignila iz srede mesta in se ustavila nad goro, ki je na vzhodni strani mesta. 24 Potem me je duh vzel gor in me v videnju, po Božjem Duhu, privedel v Kaldejo, k tem iz ujetništva. Tako se je videnje, ki sem ga videl, dvignilo od mene. 25 Potem sem tistim iz ujetništva, spregovoril vse stvari, ki mi jih je Gospod pokazal.

12 Prav tako je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 2 »Človeški sin, prebivaš v sredi uporne hiše, ki imajo oči, da vidijo, pa ne vidijo; imajo ušesa, da slišijo, pa ne slišijo, kajti uporna hiša so. 3 Zato, človeški sin, si pripravi stvari za selitev in se preseli podnevi, v njihovem pogledu; in preselil se boš iz svojega kraja na drug kraj, v njihovem pogledu. Morda bodo to preudarili, kajti uporna hiša so. 4 Potem boš podnevi prinesel svoje stvari, v njihovem pogledu, kakor stvari za selitev, in zvečer boš šel naprej, v njihovem pogledu, kakor tisti, ki gredo naprej v ujetništvo. 5 Prekoplji se skozi steno, v njihovem pogledu in tam odnesi ven. 6 V njihovem pogledu boš to nosil na svojih ramenih in to boš prenašal naprej v mraku. Pokril si boš svoj obraz, da ne vidiš tal, kajti postavil sem te za znamenje Izraelovi hiši.« 7 In storil sem tako, kakor mi je bilo zapovedano. Podnevi sem prinesel svoje stvari, kakor stvari za v ujetništvo, zvečer pa sem se s svojo roko prekopál skozi zid; to sem prinesel naprej v mraku in to sem nosil na svojem ramenu, v njihovem pogledu. 8 In zjutraj mi je prišla beseda od Gospoda, rekoč: 9 »Človeški sin, ali ti ni Izraelova hiša, uporna hiša, rekla: ›Kaj

delaš?‹ 10 Povej jim: ›Tako govori Gospod Bog: ›To breme zadeva princa v [prestolnici] Jeruzalem in vso Izraelovo hišo, ki so med njimi.‹ 11 Reci: ›Jaz sem vaše znamenje. Kakor sem jaz storil, tako bo storjeno njim. Odselili se bodo in odšli v ujetništvo. 12 In princ, ki je med njimi, bo v mraku nosil na svojem ramenu in bo šel naprej. Prekopali bodo skozi zid, da bi tamkaj nosili ven skozi steno. Pokril si bo svoj obraz, da s svojimi očmi ne bo videl tal. 13 Tudi svojo mrežo bom razširil nad njim in zajet bo v mojo zanko, in privedel ga bom v Babilon, v deželo Kaldejcev; vendar je ne bo videl, čeprav bo tam umrl. 14 In vse, ki so okoli njega, da mu pomagajo, bom razkropil proti vsakemu vetru in vse njegove čete; in za njimi bom izvlekel meč. 15 In spoznali bodo, da jaz sem Gospod, ko jih bom razkropil med narode in jih razpršil v dežele. 16 Toda izločil bom peščico ljudi izmed njih pred mečem, pred lakoto in kužno boleznijo; da bodo med pogani, kamor pridejo, lahko razglasili vse svoje ogabnosti; in spoznali bodo, da jaz sem Gospod.‹« 17 Poleg tega je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 18 »Človeški sin, svoj kruh jej z drgetanjem in svojo vodo pij s trepetanjem in previdnostjo; 19 in povej ljudstvu dežele: ›Tako govori Gospod Bog o prebivalcih [prestolnice] Jeruzalem in o Izraelovi deželi: ›Svoj kruh bodo jedli s previdnostjo in svojo vodo pili z osuplostjo, da bo njihova dežela lahko zapuščena od vseh, ki so v njej, zaradi nasilja vseh tistih, ki prebivajo v njej. 20 In mesta, ki so naseljena, bodo opustošena in dežela bo zapuščena; in spoznali boste, da jaz sem Gospod.‹« 21 In k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: 22 »Človeški sin, kakšen je ta pregovor, ki ga imate v Izraelovi deželi, rekoč: ›Dnevi so podaljšani in vsako videnje odpove?‹ 23 Povej jim torej: ›Tako govori Gospod Bog: ›Temu pregovoru bom storil, da preneha in ne bodo ga več uporabljali kot pregovor v Izraelu; temveč jim reci: ›Blizu so dnevi in učinek vsakega videnja. 24 Kajti nobenih praznih videnj ne bo več niti laskajočih vedeževanj znotraj Izraelove hiše. 25 Kajti jaz sem Gospod. Jaz bom govoril in beseda, ki jo bom govoril, se bo izpolnila; ta se ne bo več odlagala, kajti v vaših dneh, oh uporna hiša, bom rekel besedo in jo izpolnil, govori Gospod Bog.‹« 26 Ponovno je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 27 »Človeški sin, glej, tisti iz Izraelove hiše pravijo: ›Videnje, ki ga on vidi, je za mnoge dni, ki pridejo in prerokuje o časih, ki so še daleč.‹ 28 Zato jim reci: ›Tako govori Gospod Bog: ›Nobena izmed mojih besed se ne bo več odlagala, temveč se bo beseda, ki sem jo govoril, izpolnila, ‹ govori Gospod Bog.«

13 In k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: 2 »Človeški sin, prerokuj zoper Izraelove preroke, ki prerokujejo in reci tem, ki prerokujejo iz svojih lastnih src: ›Poslušajte Gospodovo besedo: 3 ›Tako govori Gospod Bog: ›Gorje nespametnim prerokom, ki sledijo svojemu lastnemu duhu in ničesar niso videli!‹ 4 Oh Izrael, tvoji preroki so podobni lisicam v puščavah. 5 Vi niste odšli gor v razpoke niti niste postavili ograje za Izraelovo hišo, da obstane v bitki na Gospodov dan. 6 Videli so ničnost in lažniva vedeževanja, rekoč: › Gospod govori, ‹ pa jih Gospod ni poslal. In druge so pripravili, da upajo, da bi potrdili besedo. 7 Mar niste videli praznega videnja in ali niste govorili lažnivega vedeževanja, medtem ko govorite: › To govori Gospod; ‹ čeprav nisem govoril?‹ 8 Zato tako govori Gospod Bog: ›Ker ste govorili prazne reči in videli laži, zato, glejte, jaz sem zoper vas, ‹ govori Gospod Bog. 9 ›In moja roka bo na prerokih, ki vidijo prazne reči in ki vedežujejo laži. Ne bodo v zboru mojega ljudstva niti ne bodo zapisani v zapisu Izraelove hiše niti ne bodo vstopili v Izraelovo deželo, in spoznali boste, da jaz sem Gospod Bog. 10 Zato, celo zato so zapeljali moje ljudstvo, rekoč: ›Mir; ‹ pa tam ni bilo miru; in nekdo je zgradil zid in glej, drugi so ga ometali z neutrjeno malto. 11 Recite tistim, ki ga ometujejo z neutrjeno malto, da bo ta padel. Preplavljajoč naliv bo; oh, velika zrna toče bodo padala; in viharni veter ga bo razklal. 12 Glejte, ko pade zid, ali vam ne bo rečeno: ›Kje je zmazek, s katerim ste ga namazali?‹ 13 Zato tako govori Gospod Bog: ›V svoji razjarjenosti ga bom celo razklal z viharnim vetrom; in tam bo preplavljajoč naliv v moji jezi in velika zrna toče v moji razjarjenosti, da ga použijejo. 14 Tako bom porušil zid, ki ste ga ometali z neutrjeno malto in ga porušim do tal, tako da bodo odkriti njegovi temelji in ta bo padel, vi pa boste použiti v njegovi sredi in spoznali boste, da jaz sem Gospod. 15 Tako bom dovršil svoj bes nad zidom in nad temi, ki so ga ometali z neutrjeno malto in vam bom rekel: ›Zidu ni več niti tistih, ki so ga ometali; 16 namreč Izraelovih prerokov, ki prerokujejo glede [prestolnice] Jeruzalem in ki zanjo vidijo videnja miru, pa tam ni miru, ‹ govori Gospod Bog. 17 ›Prav tako ti, človeški sin, naravnaj svoj obraz zoper hčere svojega ljudstva, ki prerokujejo iz svojih lastnih src; in prerokuj zoper njih 18 ter reci: ›Tako govori Gospod Bog: ›Gorje ženskam, ki šivajo blazine k vsem odprtinam za rokave in izdelujejo naglavne rute na glavi vsake postave, da bi lovile duše! Hočete loviti duše mojega ljudstva in ali boste duše, ki prihajajo k vam, rešile žive? 19 In ali me hočete oskruniti med mojim ljudstvom za prgišča ječmena in za koščke kruha, da ubijate duše, ki naj ne bi umrle in da rešujete duše žive, ki naj ne bi živele, z vašim laganjem mojemu ljudstvu, ki posluša vaše laži?‹ 20 Zato tako govori Gospod Bog: ›Glejte,

jaz sem zoper vaše blazine, s katerimi ste tam lovile duše, da jih pripravite leteti in iztrgal jih bom iz vaših rok in jaz bom pustil dušam oditi, celó dušam, ki jih vi lovite, da jih pripravite leteti. **21** Tudi vse naglavne rute bom raztrgal in osvobodil svoje ljudstvo iz vaše roke in nič več ne bodo v vaši roki, da bi jih lovile; in spoznale boste, da jaz sem Gospod. **22** Ker ste z lažmi užalostile srce pravičnega, ki ga nisem užalostil; in okrepile roke zlobnega, da se ta ne bi vrnil iz svoje zlobne poti, [s tem] da ste mu obljubljale življenje, **23** zato ne boste več videle praznih reči niti božanskih vedeževanj, kajti jaz bom osvobodil svoje ljudstvo iz vaše roke, in spoznale boste, da jaz sem Gospod.«

14 Potem so prišli k meni nekateri izmed Izraelovih starešin in se usedli pred menoj. **2** In k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: **3** »Človeški sin, ti možje so si v srcih postavljali malike in so si pred svoj obraz postavljali kamen spotike svoje krivičnosti; ali naj bi me oni potem sploh spraševali?« **4** Zato jim govori in jim povej: »Tako govori Gospod Bog: ›Vsak mož iz Izraelove hiše, ki si v svojem srcu postavlja malike in pred svoj obraz polaga kamen spotike svoje krivičnosti in prihaja k preroku; jaz, Gospod, bom odgovoril tistemu, ki prihaja, glede na množico njegovih malikov, **5** da bi Izraelovo hišo lahko ujel v njihovem lastnem srcu, ker so se zaradi svojih malikov vsi odtujili od mene.‹ **6** Zato reci Izraelovi hiši: ›Tako govori Gospod Bog: ›Pokesajte se in odvrnite se od svojih malikov; odvrnite svoje obraze od vseh svojih ogabnosti.‹ **7** Kajti vsakomur izmed Izraelove hiše, ali izmed tujca, ki začasno biva v Izraelu, ki se ločuje od mene in si v svojem srcu postavlja svoje malike in polaga kamen spotike svoje krivičnosti pred svoj obraz in prihaja k preroku, da bi od njega povprašal glede mene, mu bom jaz, Gospod, sam odgovoril. **8** Svoj obraz bom naravnal zoper tega moža in naredil ga bom za znamenje in pregovor in odrezal ga bom iz srede svojega ljudstva; in spoznali boste, da jaz sem Gospod. **9** Če pa je prerok zaveden, ko je govoril besedo, sem jaz, Gospod, zavedel tega preroka in jaz bom iztegnil svojo roko nanj in ga uničim iz srede svojega ljudstva Izraela. **10** Nosila bosta kazen svoje krivičnosti. Kazen preroka bo celo kakor kazen tistega, ki poizveduje k njemu; **11** da Izraelova hiša ne bo več zašla od mene niti ne bo več oskrunjena z vsemi svojimi prestopki; temveč da bodo lahko moje ljudstvo in bom jaz lahko njihov Bog, govori Gospod Bog.‹« **12** Gospodova beseda je prišla ponovno k meni, rekoč: **13** »Človeški sin, kadar dežela greši zoper mene z mučnimi prekrškitvami, takrat bom nadnjo iztegnil svojo roko in zlomil bom njeno oporo kruha in nadnjo bom poslal lakoto in iz nje bom iztrebil človeka in žival. **14** Čeprav bi bili v njej ti trije možje: Noe, Daniel in Job, bi s svojo pravičnostjo rešili zgolj svoje lastne duše, ‹ govori Gospod Bog. **15** ›Če povzročim ogabnim živalim, da gredo skozi deželo, jo oplenijo tako, da je ta zapuščena, da zaradi živali noben človek ne bo mogel iti skoznjo; **16** čeprav bi bili ti trije možje v njej, kakor jaz živim, ‹ govori Gospod Bog, ›ne bodo osvobodili niti sinov niti hčera; samo oni sami bodo osvobojeni, toda dežela bo zapuščena. **17** Ali če privedem meč nad to deželo in rečem: ›Meč, pojdi skozi to deželo; ‹ tako, da iz nje iztrebim ljudi in živali; **18** čeprav bi bili ti trije možje v njej, kakor jaz živim, ‹ govori Gospod Bog, ›ne bi osvobodili niti sinov niti hčera; samo oni sami bi bili osvobojeni. **19** Ali če pošljem v to deželo kužno bolezen in če nanjo v krvi izlijem svojo razjarjenost, da iztrebim iz nje človeka in žival; **20** čeprav bi bili v njej Noe, Daniel in Job, kakor jaz živim, ‹ govori Gospod Bog, ›ne bi osvobodili niti sinov niti hčera, temveč bodo po svoji pravičnosti osvobodili zgolj svoje lastne duše.‹ **21** Kajti tako govori Gospod Bog: ›Koliko bolj, ko pošljem svoje štiri boleče sodbe nad Jeruzalem: meč, lakoto in ogabno zver in kužno bolezen, da iztrebim iz nje ljudi in živali? **22** In vendar, glejte, bo tam ostal ostanek, ki bo izpeljan, tako sinov kakor hčera. Glejte, prišli bodo k vam in videli boste njihovo pot in njihova dejanja in potolaženi boste glede zla, ki sem ga privedel nad Jeruzalem, celó glede vsega, kar sem privedel nadenj. **23** In potolažili vas bodo, ko boste videli njihove poti in njihova dejanja, in spoznali boste, da nisem brez vzroka storil vsega, kar sem storil v njem, ‹ govori Gospod Bog.‹«

15 In k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: **2** »Človeški sin: ›Kaj je trta boljša kakor katerokoli drevo ali kakor mladika, ki je med gozdnimi drevesi? **3** Mar bo vzet njen les, da bi opravljal katerokoli delo? Ali bodo možje od nje vzeli klin, da bi nanj obesili katerokoli posodo? **4** Glej, vržena je v ogenj za gorivo. Ogenj pogoltne oba njena konca in njena sreda je ožgana. Ali je primerna za kakršnokoli delo? **5** Glej, ko je bila cela, ni bila primerna za nobeno delo. Kako veliko manj bo vendar ta primerna za kakršnokoli delo, ko jo je požrl ogenj in je ožgana?‹ **6** Zato tako govori Gospod Bog: ›Kakor je trta med gozdnimi drevesi, ki sem jo izročil ognju za gorivo, tako bom izročil prebivalce Jeruzalema. **7** Svoj obraz bom naravnal zoper njih. Šli bodo iz enega ognja, pa jih bo pogoltnil drug ogenj. In spoznali boste, da jaz sem Gospod, ko svoj obraz naravnam zoper njih. **8** Deželo bom naredil zapuščeno, ker so zagrešili prekršek, ‹ govori Gospod Bog.«

16 Ponovno je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč:
2 »Človeški sin, povzroči [prestolnici] Jeruzalem, da
spozna svoje ogabnosti **3** in reci: ›Tako govori Gospod
Bog [prestolnici] Jeruzalem: ›Tvoj rod in tvoje rojstvo je iz
kánaanske dežele; tvoj oče je bil Amoréjec, tvoja mati pa
Hetejka. **4** Glede tvojega rojstva, na dan, ko si bila rojena,
tvoj popek ni bil odrezan niti nisi bila umita v vodi, da ti
omehča [kožo]; sploh nisi bila odrgnjena s soljo niti povita.
5 Niti se te nobeno oko ni usmililo, da bi ti storilo karkoli
od tega, da bi imelo do tebe sočutje; temveč si bila vržena
na odprto polje, do gnusenja glede tvoje osebe, na dan,
ko si bila rojena. **6** In ko sem šel mimo tebe in te videl
oskrunjeno v svoji krvi, sem ti rekel, ko si bila v svoji krvi:
›Živi; ‹ da, rekel sem ti, ko si bila v svoji krvi: ›Živi.‹ **7** Dal
sem ti, da si se namnožila kakor brstje polja in povečala si
se in postala velika in prišla k odličnim ornamentom. Tvoje
prsi so se oblikovale in tvoji lasje so zrasli, medtem ko si bila
naga in gola. **8** Torej, ko sem šel mimo tebe in pogledal
nate, glej, tvoj čas je bil čas ljubezni. Razširil sem krajec
svojega oblačila nad teboj in pokril tvojo nagoto. Da, prisegel
sem ti in vstopil v zavezo s teboj, ‹ govori Gospod Bog ›in
postala si moja. **9** Potem sem te umil z vodo; da, temeljito
sem izmil tvojo kri iz tebe in te mazilil z oljem. **10** Oblekel
sem te tudi z izvezenim delom in ti obul jazbečevo kožo in
te naokoli opasal s tankim lanenim platnom in te ogrnil s
svilo. **11** Odel sem te tudi z ornamenti in na tvoje roke sem
nataknil zapestnice in verižico na tvoj vrat. **12** Položil sem
dragulj na tvoje čelo in uhane v tvoja ušesa in krasno krono
na tvojo glavo. **13** Tako si bila odeta z zlatom in srebrom,
in tvoje oblačilo je bilo iz tankega lanenega platna, svile
in izvezenega dela. Jedla si fino moko, med in olje. Bila
si silno krasna in uspevala si v kraljestvu. **14** Tvoj ugled
je zaradi tvoje lepote odšel naprej med pogane, kajti ta je
bila popolna zaradi moje ljubkosti, ki sem jo položil nadte,
‹ govori Gospod Bog. **15** ›Toda zaupala si v svojo lastno
lepoto in igrala pocestnico zaradi svojega ugleda in svoje
prešuštvovanje si izlila na vsakega, ki je šel mimo; njegovo je
bilo. **16** Vzela si od svojih oblek in svoje visoke kraje si odela
s številnimi barvami in na njih igrala pocestnico. Podobne
stvari ne bodo prišle niti to ne bo tako. **17** Vzela si tudi svoje
lepe dragocenosti od mojega zlata in od mojega srebra,
ki sem ti jih dal in si si naredila moške podobe in z njimi
zagrešila vlačugarstvo **18** in jemala si svoje izvezene obleke
in jih pokrivala in prednje si postavljala moje olje in moje
kadilo. **19** Tudi moja hrana, ki sem ti jo dal, fina moka, olje in
med, s katero sem te hranil, celo to si postavljala prednje
v prijeten vonj. In tako je to bilo, ‹ govori Gospod Bog. **20**
›Poleg tega si jemala svoje sinove in svoje hčere, ki si mi jih
rodila in te si jim žrtvovala, da bi bili požrti. Je to izmed tvojih
vlačugarstev majhna zadeva, **21** da si morila moje otroke in
jim jih izročala, da gredo zanje skozi ogenj? **22** In v vseh
svojih ogabnostih in svojih vlačugarstvih se nisi spomnila dni
svoje mladosti, ko si bila naga in gola in si bila oskrunjena
v svoji krvi.‹ **23** In pripetilo se je po vseh tvojih zlobnostih
(gorje, gorje tebi!‹ govori Gospod Bog), **24** da si si zgradila
tudi eminenten kraj in si si naredila visok kraj na vsaki ulici.
25 Visok kraj si si zgradila na vsakem začetku poti in storila
si, da je bila tvoja lepota prezirana in svoja stopala si razprla
vsakemu, ki je šel mimo in pomnožila si svoja vlačugarstva.
26 Prav tako si zagrešila prešuštvovanje z Egipčani, svojimi
sosedi velikega uda in svoja vlačugarstva si povečala, da
bi me dražila do jeze. **27** Glej, zato sem nad teboj iztegnil
svojo roko in zmanjšal tvojo vsakdanjo hrano in te izročil
volji tistih, ki te sovražijo, hčeram Filistejcev, ki se sramujejo
tvojih nespodobnih poti. **28** Vlačugo si igrala tudi z Asirci, ker
si bila nenasitna; da, z njimi si igrala pocestnico, pa vendar
nisi mogla biti potešena. **29** Poleg tega si pomnožila svoje
prešuštvovanje v kánaanski deželi do Kaldeje; in vendar nisi
bila potešena s tem. **30** Kako šibko je tvoje srce, ‹ govori
Gospod Bog, ›glede na to, da počneš vse te stvari, delo
gospodovalne vlačugarske ženske; **31** v tem, da si gradiš
svoje eminentne kraje na začetku vsake poti in si delaš
svoje visoke kraje na vsaki ulici; in nisi bila kot pocestnica, v
tem, da preziraš plačilo, **32** temveč kakor žena, ki zagreši
zakonolomstvo, ki jemlje tujce namesto svojega soproga! **33**
Oni dajejo darila vsem vlačugam, toda ti daješ svoja darila
vsem svojim ljubimcem in jih najemaš, da lahko pridejo k tebi
na vsaki strani zaradi tvojega vlačugarstva. **34** In v tvojem
vlačugarstvu je v tebi nasprotje od drugih žensk, da zagrešiš
vlačugarstva, medtem ko ti nihče ne sledi, in pri tem ti daješ
nagrado, tebi pa ni dana nobena nagrada, zato si nasprotje.‹
35 Zatorej, oh pocestnica, poslušaj besedo od Gospoda:
36 ›Tako govori Gospod Bog: ›Ker je bila tvoja umazanost
izlita in tvoja nagota odkrita zaradi tvojega vlačugarstva s
tvojimi ljubimci in z vsemi maliki tvojih ogabnosti in s krvjo
tvojih otrok, ki si jim jih dala; **37** glej, zato bom zbral vse
tvoje ljubimce, s katerimi si uživala in vse tiste, ki si jih
ljubila, z vsemi tistimi, ki si jih sovražila; jaz jih bom celo
zbral naokoli tebe zoper tebe in jim odkril tvojo nagoto, da
bodo lahko videli vso tvojo nagoto. **38** Sodil te bom, kakor
so sojene ženske, ki prelomijo zakonsko zvezo in prelijejo
kri; in dal ti bom kri v razjarjenosti in ljubosumnosti. **39**
Prav tako te bom izročil v njihovo roko in zrušili bodo tvoj
eminenten kraj in zlomili tvoje visoke kraje. Slekli te bodo tudi

iz tvojih oblačil in vzeli tvoje lepe dragocenosti in te pustili nago in golo. 40 Prav tako bodo zoper tebe privedli skupino in te bodo kamnali s kamni in te prebodli s svojimi meči. 41 Tvoje hiše bodo požgali z ognjem in izvršili sodbe nad teboj v očeh mnogih žensk. Povzročil ti bom, da prenehaš z igranjem pocestnice in tudi nobenega plačila ne boš več dajala. 42 Tako bom svoji razjarjenosti zoper tebe naredil, da počiva in moja ljubosumnost bo odšla od tebe in bom miren in ne bom več jezen. 43 Ker se nisi spomnila dni svoje mladosti, temveč si me razburjala v vseh teh stvareh; glej, zato bom tudi jaz poplačal tvojo pot na tvoji glavi, ‹ govori Gospod Bog: ›in ne boš zagrešila te nespodobnosti nad vsemi svojimi ogabnostmi. 44 Glej, vsak, kdor uporablja pregovore, bo ta pregovor uporabil zoper tebe, govoreč: ›Kakršna je mati, takšna je njena hči.‹ 45 Ti si hči svoje matere, ki prezira svojega soproga in svoje otroke; in ti si sestra svojih sestrá, ki so prezirale svoje soproge in svoje otroke. Tvoja mati je bila Hetejka in tvoj oče Amoréjec. 46 Tvoja starejša sestra je Samarija, ona in njene hčere, ki prebivajo na tvoji levici. Tvoja mlajša sestra, ki prebiva pri tvoji desnici, je Sódoma in njene hčere. 47 Vendar nisi hodila po njihovih poteh niti storila po njihovih ogabnostih. Temveč kot bi bila to malenkost, si bila bolj izprijena kakor one na vseh svojih poteh. 48 Kakor jaz živim, ‹ govori Gospod Bog, ›niti tvoja sestra Sódoma niti njene hčere niso počele, kakor si storila ti in tvoje hčere. 49 Glej, to je bila krivičnost tvoje sestre Sódome, ponos, polnost kruha, obilje brezdelja v njej in v njenih hčerah niti ni krepila roke ubogega in pomoči potrebnega. 50 Bile so ošabne in zagrešile ogabnost pred menoj, zato sem jih vzel proč, kakor se mi je videlo dobro. 51 Niti ni Samarija zagrešila polovice tvojih grehov, temveč si pomnožila svoje ogabnosti bolj kakor oni [dve] in opravičila si svoji sestri v vseh svojih ogabnostih, ki si jih storila. 52 Tudi ti, ki si sodila svoji sestri, nosi svojo lastno sramoto za svoje grehe, ki si jih zagrešila bolj gnusno kakor oni [dve]. Oni sta pravičnejši kakor ti. Da, tudi ti bodi zbegana in nosi svojo sramoto v tem, da si opravičila svoji sestri. 53 Ko bom ponovno privedel njihovo ujetništvo, ujetništvo Sódome in njenih hčera in ujetništvo Samarije in njenih hčera, takrat bom ponovno privedel ujetništvo tvojih ujetnikov v njihovi sredi, 54 da boš lahko nosila svojo lastno sramoto in boš lahko zbegana v vsem, kar si storila, v tem, da si jima tolažba. 55 Ko se bodo tvoje sestre, Sódoma in njene hčere, vrnile k svojemu prejšnjemu stanju in se bodo Samarija in njene hčere vrnile k svojemu prejšnjemu stanju, takrat se boste ti in tvoje hčere vrnile k svojemu prejšnjemu stanju. 56 Kajti tvoja sestra Sódoma ni bila omenjena s tvojimi usti na dan tvojega ponosa, 57 preden je bila odkrita tvoja zlobnost, kakor ob času, ko so te grajale sirske hčere in vsi tisti, ki so okrog nje, hčere Filistejcev, ki te prezirajo vsenaokrog. 58 Nosila si svojo nespodobnost in svoje ogabnosti, ‹ govori Gospod. 59 Kajti tako govori Gospod Bog: ›S teboj bom postopal celo kakor si ti storila, ki si prezirala prisego v prelamljanju zaveze. 60 Kljub temu se bom spomnil svoje zaveze s teboj v dneh tvoje mladosti in osnoval ti bom večno zavezo. 61 Potem se boš spomnila svojih poti in boš osramočena, ko boš sprejela svoje sestre, svoje starejše in svoje mlajše, in dal ti jih bom za hčere, toda ne s tvojo zavezo. 62 S teboj bom utrdil svojo zavezo in vedela boš, da jaz sem Gospod, 63 da se lahko spomniš in boš zbegana in zaradi svoje sramote nikoli več ne boš odprla svojih ust, ko bom pomirjen proti tebi za vse, kar si storila, ‹ govori Gospod Bog.‹«

17 K meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: 2 »Človeški sin, zastavi uganko in Izraelovi hiši spregovori prispodobo 3 in reci: ›Tako govori Gospod Bog: ›Velik orel, z velikimi perutmi, z dolgimi krili, polnimi peres, ki ima različne barve, je prišel k Libanonu in vzel najvišjo cedrovo mladiko. 4 Odstrigel je vrh njenih mladih vej in ga prenesel v deželo preprodajanja; postavil ga je v mestu trgovcev. 5 Prav tako je vzel od semena dežele in ga zasadil na rodovitno polje. Namestil ga je ob velikih vodah in ga postavil kakor drevo vrbe. 6 To je raslo in postalo razraščajoča se trta nizke rasti, čigar mladike so se obrnile proti njemu in njene korenine so bile pod njim. Tako je postala trta in obrodila mladike in poganjala vejice. 7 Tam je bil tudi drug velik orel, z velikimi perutmi in mnogimi peresi. In glej, ta trta je svoje korenine upognila proti njemu in svoje mladike poganjala proti njemu, da bi jo ta lahko zalival pri brazdah njenega nasada. 8 Zasajena je bila v dobri zemlji, ob velikih vodah, da bi lahko pognala mladike in da bi lahko obrodila sad, da bi bila lahko čedna trta.‹ 9 Reci: ›Tako govori Gospod Bog: ›Ali bo ta uspevala? Ali ji ne bo izruval njenih korenin in odrezal njen sad, da ovene? Ovenela bo pri vseh listih njenega izvira, celo brez velike moči ali mnogih ljudstev, da bi jo izruvali pri njenih koreninah. 10 Da, glej, ko je vsajena, ali bo uspevala? Ali ne bo popolnoma ovenela, ko se je dotakne vzhodnik? Ovenela bo na brazdah, kjer je zrasla.‹« 11 Poleg tega je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 12 »Reci torej uporni hiši: ›Mar ne veste kaj pomenijo te stvari?‹ Povej jim: ›Glejte, babilonski kralj je prišel v [prestolnico] Jeruzalem in zajel njenega kralja in njene prince in jih s seboj odvedel v Babilon 13 in zajel od kraljevega semena in z njim sklenil zavezo in od njega vzel

prisego. Prav tako je zajel mogočneže dežele, 14 da bi bilo kraljestvo lahko ponižano, da se ne bi povzdigovalo, temveč da bi z ohranjanjem njegove zaveze lahko obstalo. 15 Toda ta se je uprl zoper njega s pošiljanjem svojih predstavnikov v Egipt, da bi mu lahko dali konje in veliko ljudstva. Ali bo uspel? Ali bo pobegnil ta, ki dela takšne stvari? Mar bo prelomil zavezo in bo osvobojen? 16 Kakor jaz živim, ‹ govori Gospod Bog, ›zagotovo bo na kraju, kjer prebiva kralj, ki ga je postavil [za] kralja, čigar prisego je preziral in čigar zavezo je prelomil, celó pri njem bo umrl v sredi Babilona. 17 Niti ne bo faraon s svojo mogočno vojsko in svojim velikim spremstvom delal zanj v vojni, s postavljanjem okopov in gradnjo trdnjav, da iztrebi mnogo oseb, 18 ker je preziral prisego s prelamljanjem zaveze, ko je, glej, dal svojo roko in [vendar] storil vse te stvari; ne bo pobegnil.‹ 19 Zato tako govori Gospod Bog: › Kakor jaz živim, zagotovo bo meni dano prisego, ki jo je preziral in mojo zavezo, ki jo je prelomil, celo to bom poplačal na njegovi lastni glavi. 20 Svojo mrežo bom razširil nad njim in ujet bo v mojo zanko in privedel ga bom v Babilon in tam se bom z njim pravdal zaradi njegovega prekrška, ki ga je prekršil zoper mene. 21 Vsi njegovi ubežniki, z vsemi njegovimi četami, bodo padli pod mečem, tisti pa, ki preostanejo, bodo razkropljeni proti vsem vetrovom. In vedeli boste, da sem jaz, Gospod, to govoril.‹ 22 Tako govori Gospod Bog: ›Prav tako bom vzel od najvišje mladike na visoki cedri in jo bom posadil; od vrha njenih mladih vejic bom odstrigel eno nežno in jo zasadil na visoki in eminentni gori. 23 Na gori Izraelove višine jo bom zasadil in pognala bo veje in obrodila sad in postane čedna cedra. Pod njo bo prebivala vsa perjad od vsakega krila; v senci njenih mladik bodo prebivale. 24 Vsa drevesa polja bodo vedela, da sem jaz, Gospod, ponižal visoko drevo, povišal nizko drevo, posušil zeleno drevo in suhemu drevesu storil, da cveti. Jaz, Gospod, sem govoril in sem to storil.‹«

18 Ponovno je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 2 »Kaj mislite, da uporabljate ta pregovor glede Izraelove dežele, rekoč: ›Očetje so jedli kislo grozdje, zobje otrok pa so skominasti?‹ 3 Kakor jaz živim, ‹ govori Gospod Bog, ›nič več ne boste imeli priložnosti, da v Izraelu uporabljate ta pregovor. 4 Glejte, vse duše so moje; kakor očetova duša, tako je tudi sinova duša moja. Duša, ki greši, ta bo umrla. 5 Toda če je človek pravičen in dela to, kar je zakonito in pravilno 6 in ni jedel po gorah, niti ni svojih oči povzdigoval k malikom Izraelove hiše, niti ni omadeževal žene svojega soseda, niti ni prišel blizu ženski, ki ima menstruacijo, 7 in ni nikogar zatiral, temveč je dolžniku povrnil njegovo jamstvo, ni nikogar oplenil z nasiljem, svoj kruh dajal lačnemu in nagega pokrival z obleko; 8 ta, ki ni dajal za obresti, niti ni jemal nobenega dobička, ki je svojo roko umikal pred krivičnostjo, izvrševal pošteno sodbo med možem in možem, 9 hodil po mojih zakonih in se držal mojih sodb, da pravilno postopa; ta je pravičen, zagotovo bo živel, ‹ govori Gospod Bog. 10 ›Če zaplodi sina ta, ki je ropar, prelivalec krvi in ki dela podobno katerikoli izmed teh stvari 11 in ki ne dela katerokoli izmed teh dolžnosti, temveč je celo jedel po gorah in omadeževal ženo svojega soseda, 12 zatiral revnega in pomoči potrebnega, plenil z nasiljem, ni povračal jamstva in svoje oči povzdigoval k malikom, zagrešil ogabnost, 13 dajal za obresti in jemal donos. Ali bo potem živel? Ta ne bo živel. Počenjal je vse te ogabnosti; zagotovo bo umrl; njegova kri bo na njem. 14 Torej glej, če zaplodi sina, ki vidi vse grehe svojega očeta, ki jih je storil in preudarja in ne dela temu podobno, 15 da ni jedel po gorah niti svojih oči ni povzdigoval k malikom Izraelove hiše, ni omadeževal žene svojega soseda 16 niti nobenega ni zatiral, ni zadrževal jamstva niti ni plenil z nasiljem, temveč je svoj kruh dajal lačnemu in nagega pokrival z obleko, 17 ki je zadrževal svoje roke pred [zatiranjem] revnega, ki ni prejemal obresti niti donosa, [ki je] izvrševal moje sodbe, hodil po mojih zakonih; ta ne bo umrl zaradi krivičnosti svojega očeta; zagotovo bo živel. 18 Kar se tiče njegovega očeta, ker je kruto zatiral, svojega brata plenil z nasiljem in med svojim ljudstvom počel to kar ni dobro, glej, celo ta bo umrl v svoji krivičnosti. 19 Vendar vi pravite: ›Zakaj? Ali sin ne nosi očetove krivičnosti? Kadar je sin storil, kar je zakonito in pravilno in se je držal vseh mojih zakonov in jih izvršil, bo zagotovo živel. 20 Duša, ki greši, ta bo umrla. Sin ne bo nosil očetove krivičnosti niti ne bo oče nosil sinove krivičnosti. Pravičnost pravičnega bo na njem in zlobnost zlobnega bo na njem. 21 Toda če se bo zlobni obrnil od vseh svojih grehov, ki jih je zagrešil in se držal vseh mojih zakonov in storil to, kar je zakonito in pravilno, bo zagotovo živel, ne bo umrl. 22 Vsi njegovi prestopki, ki jih je zagrešil, mu ne bodo omenjeni. V svoji pravičnosti, ki jo je storil, bo živel. 23 Ali imam sploh kakšno zadovoljstvo, da bi zlobni umrl?‹ govori Gospod Bog: › in ne, da bi se vrnil iz svojih poti in živel? 24 Toda ko se pravični obrne proč od svoje pravičnosti in zagreši krivičnost in počne glede na vse ogabnosti, ki jih počne zloben človek, ali bo živel? Vsa njegova pravičnost, ki jo je storil, ne bo omenjena. V svojem prekršku, ki ga je prekršil in v svojem grehu, ki ga je zagrešil, v njima bo umrl. 25 Vendar vi pravite: ›Gospodova pot ni primerna.‹ Poslušaj sedaj, oh Izraelova hiša; mar moja pot ni primerna? Ali niso vaše poti neprimerne? 26 Ko se pravičen

človek obrne proč od svoje pravičnosti in zagreši krivičnost in umira v njiju; zaradi svoje krivičnosti, ki jo je storil, bo umrl. 27 Ponovno, kadar se zloben človek obrne proč od svoje zlobnosti, ki jo je zagrešil in dela to, kar je zakonito in pravilno, bo svojo dušo rešil živo. 28 Ker preudarja in se odvrača proč od vseh svojih prestopkov, ki jih je zagrešil, bo zagotovo živel, ne bo umrl. 29 Vendar Izraelova hiša pravi: ›Gospodova pot ni primerna.‹ Oh Izraelova hiša, mar moje poti niso primerne? Ali niso vaše poti neprimerne? 30 Zatorej vas bom sodil, oh Izraelova hiša, vsakogar glede na njegove poti, ‹ govori Gospod Bog. Pokesajte se in se obrnite od vseh svojih prestopkov; tako krivičnost ne bo vaš propad. 31 Od sebe odvrzite vse svoje prestopke, s katerimi ste se pregrešili in si naredite novo srce in novega duha, kajti zakaj hočete umreti, oh hiša Izraelova? 32 Kajti jaz nimam nobenega zadovoljstva v smrti tistega, ki umira, ‹ govori Gospod Bog: ›zatorej se obrnite in živite.‹

19 ›Poleg tega vzdigni žalostinko za Izraelovimi princi 2 in reci: ›Kaj je tvoja mati? Levinja. Ulegla se je med levi, svoje mladiče je hranila med mladimi levi. 3 Vzgojila je enega izmed svojih mladičev. Ta je postal mlad lev in se naučil loviti plen; ta je žrl ljudi. 4 Tudi narodi so slišali o njem; ujel se je v njihovo jamo in z verigami so ga odvedli v egiptovsko deželo. 5 Torej ko je videla, da je čakala in je bilo njeno upanje izgubljeno, potem je vzela še enega izmed svojih mladičev in ga naredila za mladega leva. 6 In hodil je gor in dol med levi in postal mlad lev in se naučil loviti plen in žreti ljudi. 7 In poznal je njihove zapuščene palače in pustošil njihova mesta; in dežela je bila zapuščena in njena polnost s hrupom njegovega rjovenja. 8 Potem so se narodi od provinc na vsaki strani naravnali zoper njega in nad njim razprostrli svojo mrežo. Ujet je bil v njihovo jamo. 9 In dali so ga pod stražo, v verige in ga privedli k babilonskemu kralju. Privedli so ga v utrdbe, da njegovega glasu ne bi bilo več slišati na Izraelovih gorah. 10 Tvoja mati je podobna trti v tvoji krvi, zasajena pri vodah. Bila je rodovitna in polna mladik zaradi razloga mnogih vodá. 11 Imela je močne palice za žezla tistih, ki so vladali in njena postava je bila povišana med debelimi mladikami in v svoji višini se je pojavila z množico svojih mladik. 12 Toda izruvana je bila v razjarjenosti, vržena je bila na tla in vzhodnik je posušil njen sad. Njene močne palice so bile polomljene in so ovenele, ogenj jih je použil. 13 In sedaj je zasajena v divjini, v suhih in žejnih tleh. 14 In ogenj je izšel iz palice njenih mladik, ki je požrl njen sad, tako da ni imela nobene močne palice, ki bi bila žezlo za vladanje. To je žalostinka in bo za žalostinko.‹«

20 In pripetilo se je v sedmem letu, v petem mesecu, deseti dan meseca, da so določeni izmed Izraelovih starešin prišli, da bi povpraševali od Gospoda in se usedli pred menoj. 2 Potem je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 3 »Človeški sin, govori Izraelovim starešinam in jim reci: ›Tako govori Gospod Bog: ›Ali ste prišli, da povprašujete od mene? Kakor jaz živim, ‹ govori Gospod Bog, ›nočem biti povpraševan od vas. 4 Ali jih hočeš soditi, človeški sin, ali jih hočeš soditi? Povzroči jim, da spoznajo ogabnosti njihovih očetov 5 in jim reci: ›Tako govori Gospod Bog: ›Na dan, ko sem izbral Izraela in dvignil svojo roko k semenu Jakobove hiše in se jim dal spoznati v egiptovski deželi, ko sem vzdignil svojo roko k njim, rekoč: ›Jaz sem Gospod, vaš Bog; ‹ 6 na dan, ko sem vzdignil svojo roko k njim, da jih privedem iz egiptovske dežele v deželo, ki sem jo odkril zanje, tekočo z mlekom in medom, ki je slava vseh dežel. 7 Potem sem jim rekel: ›Vsak mož naj odvrže ogabnosti svojih oči in ne omadežujte se z egiptovskimi maliki.‹ Jaz sem Gospod, vaš Bog.‹ 8 ›Toda uprli so se zoper mene in me niso hoteli poslušati. Noben mož ni odvrgel ogabnosti svojih oči niti niso zapustili egiptovskih malikov. Tedaj sem rekel: ›Nanje bom izlil svojo razjarjenost, da dovršim svojo jezo zoper njih v sredi egiptovske dežele. 9 Toda ravnal sem zaradi svojega imena, da to ne bi bilo oskrunjeno pred pogani, med katerimi so bili, v čigar pogledu sem se jim dal spoznati v tem, da sem jih privedel iz egiptovske dežele. 10 Zatorej sem jim velel, da gredo iz egiptovske dežele in jih privedel v divjino. 11 In dal sem jim svoje zakone in jim pokazal svoje sodbe, katere, če jih človek izpolnjuje, bo torej živel v njih. 12 Poleg tega sem jim dal tudi svoje šabate, da bodo znamenje med menoj in njimi, da bodo lahko vedeli, da jaz sem Gospod, ki jih posvečujem. 13 Toda Izraelova hiša se je uprla zoper mene v divjini. Niso hodili po mojih zakonih in prezirali so moje sodbe, katere, če jih človek izpolnjuje, bo torej živel v njih; in moje šabate so silno oskrunili. Potem sem rekel: ›V divjini bom nadnje izlil svojo razjarjenost, da jih použije. 14 Toda ravnal sem zaradi svojega imena, da le-to ne bi bilo oskrunjeno pred pogani, v katerem pogledu sem jih privedel ven. 15 Vendar sem prav tako vzdignil svojo roko k njim v divjini, da jih ne bom privedel v deželo, ki sem jim jo dal, tekočo z mlekom in medom, katera je slava vseh dežel; 16 zato ker so prezirali moje sodbe in niso hodili po mojih zakonih, temveč so oskrunili moje šabate, kajti njihovo srce je šlo za njihovimi maliki. 17 Kljub temu jim je moje oko prizaneslo pred tem, da bi jih uničil niti jim v divjini nisem storil konca. 18 Temveč sem njihovim otrokom v divjini rekel: ›Ne hodite po zakonih svojih

očetov niti ne obeležujte njihovih sodb niti se ne omadežujte z njihovimi maliki. 19 Jaz sem Gospod, vaš Bog; ravnajte se po mojih zakonih in držite se mojih sodb in jih izvršujte; 20 in posvečujte moje šabate; in te bodo znamenje med menoj in vami, da boste lahko vedeli, da jaz sem Gospod, vaš Bog.‹ 21 Vendar so se otroci uprli zoper mene. Niso se ravnali po mojih zakonih niti se niso ravnali po mojih sodbah, da bi jih izpolnjevali, katere, če človek izpolnjuje, bo torej živel po njih; oskrunjali so moje šabate. Potem sem rekel: ›Nadnje bom izlil svojo razjarjenost, da dovršim svojo jezo zoper njih v divjini.‹ 22 Kljub temu sem umaknil svojo roko in zaradi svojega imena storil, da le-to ne bi bilo oskrunjeno pred očmi poganov, v čigar očeh sem jih izpeljal. 23 V divjini sem prav tako svojo roko vzdignil k njim, da bi jih razkropil med pogane in jih razpršil skozi dežele; 24 ker niso izvrševali mojih sodb, temveč so prezirali moje zakone in skrunili moje šabate in njihove oči so bile za maliki njihovih očetov. 25 Zatorej sem jim prav tako izročil zakone, ki niso bili dobri in sodbe, po katerih naj ne bi živeli; 26 in oskrunil sem jih v njihovih lastnih darovih, s tem, da so počeli, da gre skozi ogenj vse, kar odpre maternico, da bi jih lahko naredil zapuščene, z namenom, da bi lahko vedeli, da jaz sem Gospod.‹ 27 Zatorej, človeški sin, govori Izraelovi hiši in jim reci: ›Tako govori Gospod Bog: ›Vendar so vaši očetje proti meni izrekali bogokletje v tem, da so zagrešili prekršek zoper mene. 28 Kajti ko sem jih privedel v deželo, za katero sem vzdignil svojo roko, da jim jo dam, takrat so videli vsak visok hrib in vsa debela drevesa in tam so darovali svoje klavne daritve in tam so predstavljali izzivanje svojega daru. Tam so tudi naredili svoje prijetne dišave in tam so izlivali svoje pitne daritve.‹ 29 Potem sem jim rekel: ›Kaj je visok kraj, kamor greste?‹ In njegovo ime je imenovano Bama do današnjega dne. 30 Zato reci Izraelovi hiši: ›Tako govori Gospod Bog: ›Ali ste oskrunjeni po načinu svojih očetov? In grešite vlačugarstvo po njihovih ogabnostih? 31 Kajti ko darujete svoje darove, ko svojim sinovom povzročate, da gredo skozi ogenj, same sebe oskrunjate z vsemi svojimi maliki, celo do današnjega dne. In ali naj bom povpraševan od vas, oh Izraelova hiša? Kakor jaz živim, ‹ govori Gospod Bog, ›nočem biti povpraševan od vas. 32 In to, kar prihaja v vaše misli, sploh ne bo, da pravite: ›Mi bomo kakor pogani, kakor družine dežel, da služimo lesu in kamnu.‹ 33 › Kakor jaz živim, ‹ govori Gospod Bog, ›zagotovo bom z mogočno roko in z iztegnjenim laktom in z izlito razjarjenostjo vladal nad vami 34 in vas izpeljem izmed ljudstva in vas zberem iz dežel, po katerih ste razkropljeni, z mogočno roko, z iztegnjenim laktom in z izlito razjarjenostjo. 35 In jaz vas bom privedel v divjino ljudstev in tam se bom pravdal z vami iz obličja v obličje. 36 Podobno kakor sem se pravdal z vašimi očeti v divjini egiptovske dežele, tako se bom pravdal z vami, ‹ govori Gospod Bog. 37 ›In povzročil vam bom, da boste šli pod palico in privedel vas bom v vez zaveze 38 in izmed vas bom očistil upornike in tiste, ki so odpadli zoper mene. Izpeljal jih bom iz dežele, kjer začasno prebivajo in ne bodo vstopili v Izraelovo deželo in spoznali boste, da jaz sem Gospod. 39 Glede vas, oh Izraelova hiša, ‹ tako govori Gospod Bog: ›Pojdite, služite vsak svojim malikom in tudi v prihodnje, če mi nočete prisluhniti. Toda ne skrunite več mojega svetega imena s svojimi darovi in svojimi maliki. 40 Kajti na moji sveti gori, na gori Izraelove višine, ‹ govori Gospod Bog, ›tam mi bo [služila] vsa Izraelova hiša, vsi izmed njih v deželi mi [bodo] služili. Tam jih bom sprejel in tam bom zahteval vaše daritve in prve sadove vaših daritev, z vsemi vašimi svetimi stvarmi. 41 Sprejel vas bom z vašim prijetnim vonjem, ko vas odvedem izmed ljudstev in vas zberem iz dežel, kamor ste bili razkropljeni; in jaz bom posvečen v vas pred pogani. 42 In vedeli boste, da jaz sem Gospod, ko vas bom privedel v Izraelovo deželo, v deželo, za katero sem vzdignil svojo roko, da jo dam vašim očetom. 43 In tam se boste spomnili svojih poti in vseh svojih dejanj, s katerimi ste bili omadeževani; in gnusili se boste samim sebi, v svojem lastnem pogledu, zaradi vseh svojih hudobij, ki ste jih storili. 44 In spoznali boste, da jaz sem Gospod, ko z vami postopam zaradi svojega imena, ne glede na vaše zlobne poti niti ne glede na vaša izprijena početja, oh vi, hiša Izraelova, ‹ govori Gospod Bog.‹« 45 Poleg tega je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 46 »Človeški sin, naravnaj svoj obraz proti jugu in svojo besedo spusti proti jugu in prerokuj zoper gozd južnega polja; 47 in reci južnemu gozdu: ›Poslušaj Gospodovo besedo: ›Tako govori Gospod Bog: ›Glej, v tebi bom zanetil ogenj in ta bo v tebi pogoltnil vsako zeleno drevo in vsako suho drevo. Plameneč ogenj ne bo pogašen in vsi obrazi, od juga do severa, bodo v njem ožgani. 48 In vse meso bo videlo, da sem ga zanetil jaz, Gospod. Ta ne bo pogašen.‹« 49 Potem sem rekel: »Ah, Gospod Bog! O meni pravijo: ›Mar on ne govori prispodob?‹«

21 In k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: 2 »Človeški sin, naravnaj svoj obraz proti Jeruzalemu in spusti svojo besedo proti svetim krajem in prerokuj zoper Izraelovo deželo 3 in reci Izraelovi deželi: ›Tako govori Gospod: ›Glej, jaz sem zoper tebe in izvlekel bom svoj meč iz nožnice in iz tebe bom iztrebil pravičnega in zlobnega. 4 Ker bom iz tebe iztrebil pravičnega in zlobnega, bo zato moj

meč šel iz nožnice zoper vse meso od juga do severa, 5 da bo lahko vse meso vedelo, da sem jaz, Gospod, izvlekel svoj meč iz nožnice. Ta se ne bo več vrnil. 6 Zdihuj torej, ti, človeški sin, s trganjem svojih ledij; in z grenkim vzdihom pred njihovimi očmi. 7 In zgodilo se bo, ko ti bodo rekli: ›Zakaj vzdihuješ?‹ da boš odgovoril: ›Zaradi novic, ker lete prihajajo.‹ In vsako srce se bo stopilo in vse roke bodo slabotne in vsak duh bo medlel in vsa kolena bodo šibka kakor voda. Glej, to prihaja in se bo zgodilo, ‹ govori Gospod Bog.« 8 Ponovno je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 9 »Človeški sin, prerokuj in reci: ›Tako govori Gospod: ›Reci: ›Meč, meč je nabrušen in tudi zglajen. 10 Nabrušen je, da naredi boleč pokol; zglajen je, da se lahko lesketa. Naj bi se mi potem razveseljevali? Ta zaničuje palico mojega sina kakor vsako drevo. 11 In on ga je dal zgladiti, da bi lahko z njim rokoval. Ta meč je nabrušen in zglajen, da ga da v roko ubijalca. 12 Jokaj in tuli, človeški sin, kajti ta bo nad mojim ljudstvom, ta bo nad Izraelovimi princi. Strahote zaradi meča bodo nad mojim ljudstvom. Udari torej na svoje stegno. 13 Ker je to preizkušnja in kaj če meč zaničuje celo palico? To ne bo več, ‹ govori Gospod Bog. 14 ›Ti torej, človeški sin, prerokuj in zaploskaj s svojima rokama in naj bo meč tretjič podvojen, meč umorjenih. To je meč velikih ljudi, ki so umorjeni, ki vstopa v njihove skrivne sobe. 15 Konico meča sem naravnal zoper vsa njihova velika vrata, da bo njihovo srce lahko slabelo in [bodo] njihovi propadi pomnoženi. Ah! Narejen je [da se] lesketa, zavit je za pokol. 16 Pojdi eno pot ali drugo, ali na desno ali na levo, kamor je naravnan tvoj obraz. 17 Tudi jaz bom plosknil s svojima rokama in bom umiril svojo razjarjenost. Jaz, Gospod, sem to govoril.‹« 18 Ponovno je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 19 »Tudi ti, človeški sin, si določi dve poti, da bo lahko prišel meč babilonskega kralja. Obe bosta izšli iz ene dežele in izberi kraj, izberi ga ob začetku poti v mesto. 20 Določi pot, da lahko pride meč v Rabo Amóncev in v Juda in zaščiteno [prestolnico] Jeruzalem. 21 Kajti babilonski kralj je stal pri razpotju poti, ob začetku dveh poti, da uporabi vedeževanje. Svoje puščice je posvetlil, posvetoval se je z družinskimi maliki, gledal je v jetra. 22 Pri njegovi desni roki je bilo vedeževanje za [prestolnico] Jeruzalem, da določi častnike, da odpre usta v pokol, da povzdigne glas s kričanjem, da določi oblegovalne ovne proti velikim vratom, da nasuje nasip in da zgradi utrdbo. 23 In to jim bo kakor napačno vedeževanje v njihovem pogledu, tistim, ki so prisegli prisege, toda v spomin bo priklical krivičnost, da bodo lahko zajeti.‹ 24 Zato tako govori Gospod Bog: ›Ker ste storili, da se bo spominjalo vaše krivičnosti v tem, da so vaši prestopki odkriti, tako da se pri vseh vaših dejanjih pojavijo vaši grehi; ker jaz pravim, da ste prišli v spomin, boste zajeti z roko. 25 In ti, oskrunjen, zloben Izraelov princ, katerega dan je prišel, ko se krivičnosti naredi konec, ‹ 26 tako govori Gospod Bog: ›Odstrani diadem in snemi krono. To ne bo [več] isto. Povišaj tistega, ki je nizek in ponižaj tistega, ki je visok. 27 Jaz bom to preobrnil, preobrnil, preobrnil in tega ne bo nič več, dokler ne pride tisti, katerega pravica je to in njemu jo bom izročil.‹ 28 Ti pa, človeški sin, prerokuj in reci: ›Tako govori Gospod Bog glede Amóncev in glede njihove graje; celo reci: ›Meč, meč je izvlečen. Za pokol je zglajen, da používa zaradi lesketanja. 29 Medtem ko zate vidijo ničnost, medtem ko ti vedežujejo laž, da te privedejo nad vratove tistih, ki so umorjeni izmed zlobnih, katerih dan je prišel, ko bo njihova krivičnost končana. 30 Ali mu bom povzročil, da se vrne v svojo nožnico? Sodil te bom na kraju, kjer si bil ustvarjen, v deželi tvojega rojstva. 31 In nate bom izlil svoje ogorčenje in zoper tebe bom pihal v ognju svojega besa in te izročil v roko brutalnežev in veščih, da uničujejo. 32 Ti boš za gorivo ognju; tvoja kri bo v sredi dežele; ne bo se te več spominjalo, kajti jaz, Gospod, sem to govoril.‹«

22 Poleg tega je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 2 »Torej, človeški sin, ali boš sodil, ali boš sodil krvoločno mesto? Da, pokazal mu boš vse njegove ogabnosti. 3 Potem reci: ›Tako govori Gospod Bog: ›Mesto v svoji sredi preliva kri, da lahko pride njegov čas in zoper sebe izdeluje malike, da se omadežuje. 4 Postalo si krivo v svoji krvi, ki si jo prelilo; in omadeževalo si se s svojimi maliki, ki si jih naredilo; in svojim dnevom si povzročilo, da so se približali in prišlo si celó k svojim letom. Zato sem te naredil za grajo poganom in zasmeh vsem deželam. 5 Tisti, ki so blizu in tisti, ki so daleč od tebe, te bodo zasmehovali, ki so neslavni in precej nadležni. 6 Glej, Izraelovi princi, vsak je bil v tebi k njihovi moči, da preliva kri. 7 V tebi so prezirali očeta in mater. V tvoji sredi so z zatiranjem postopali s tujcem. V tebi so nadlegovali osirotelega in vdovo. 8 Preziralo si moje svete stvari in oskrunilo moje šabate. 9 V tebi so ljudje, ki prenašajo govorice, da prelijejo kri; in v tebi jedo po gorah. V tvoji sredi zagrešujejo nespodobnost. 10 V tebi so odkrili nagoto svojih očetov. V tebi so ponižali tisto, ki je bila oddvojena zaradi oskrunitve. 11 In nekdo je zagrešil ogabnost z ženo svojega soseda; in drugi je opolzko omadeževal svojo snaho; in drugi je v tebi ponižal svojo sestro, hčer svojega očeta. 12 V tebi so jemali darila, da prelijejo kri. Jemalo si obresti in donos in z izsiljevanjem si lakomno pridobivalo od svojih sosedov in si me pozabilo, ‹

govori Gospod Bog. 13 ›Glej, zato sem udaril svojo roko ob
tvoj nepošten dobiček, ki si ga naredilo in pri tvoji krvi, ki je
bila v tvoji sredi. 14 Ali tvoje srce lahko prenese, ali so tvoje
roke lahko močne v dneh, ko bom obračunal s teboj? Jaz,
Gospod sem to govoril in bom to storil. 15 In razkropil te
bom med pogane in te razpršil v dežele in iz tebe použil
tvojo umazanost. 16 In vzelo boš svojo dediščino v sebi,
pred očmi poganov in vedelo boš, da jaz sem Gospod.‹«
17 In k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: 18 »Človeški
sin, Izraelova hiša mi je postala žlindra. Vsi so bron, kositer,
železo in svinec v sredi talilne peči; so celó srebrova žlindra.
19 Zato tako govori Gospod Bog: ›Ker ste vsi postali žlindra,
glejte, zato vas bom zbral v sredi [prestolnice] Jeruzalem. 20
Kakor oni zbirajo srebro in bron in železo in svinec in kositer
v sredi talilne peči, da nanjo pihajo ogenj, da to raztalijo;
tako vas bom jaz zbral v svoji jezi in svoji razjarjenosti in
vas bom pustil tam in vas raztalil. 21 Da, zbral vas bom in
pihal nad vas v ognju svojega besa in vi boste raztaljeni
v njeni sredi. 22 Kakor je srebro raztaljeno v sredi talilne
peči, tako boste raztaljeni v njeni sredi in spoznali boste, da
sem jaz, Gospod, nad vas izlil svojo razjarjenost.‹« 23 In k
meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: 24 »Človeški sin,
reci ji: ›Ti si dežela, ki ni očiščena niti ni nanjo deževalo
na dan ogorčenja. 25 Tam je zarota njenih prerokov v njeni
sredi, podobna rjovenju leva, željnega plena. Požrli so duše,
vzeli so zaklad in dragocene stvari; v njeni sredi so naredili
mnogo vdov. 26 Njeni duhovniki so prekršili mojo postavo in
oskrunili moje svete stvari. Niso pokazali nobene razlike
med svetim in oskrunjenim niti niso pokazali razlike med
nečistim in čistim in svoje oči so skrili pred mojimi šabati in
jaz sem med njimi oskrunjen. 27 Njeni princi v njeni sredi so
podobni volkovom, željnim plena, da prelijejo kri in da uničijo
duše, da pridobijo nepošten dobiček. 28 In njeni preroki so
jih ometali z neutrjeno malto, gledoč ničnost in vedeževali so
jim laži, rekoč: ›Tako govori Gospod Bog, ‹ ko Gospod ni
govoril. 29 Ljudstvo dežele je uporabljalo zatiranje in izvajalo
rop in jezilo revne in pomoči potrebne; da, krivično so zatirali
tujca. 30 In iskal sem človeka med njimi, ki bi naredil ograjo
in stal v razpoki pred menoj za deželo, da je ne bi uničil,
toda nikogar nisem našel. 31 Zato sem nadnje izlil svoje
ogorčenje; použil sem jih z ognjem svojega besa. Njihovo
lastno pot sem poplačal na njihovih glavah, ‹ govori Gospod
Bog.‹«

23 Beseda Gospodova je ponovno prišla k meni, rekoč:
2 »Človeški sin, bili sta dve ženski, hčeri ene matere.
3 Zagrešili sta vlačugarstva v Egiptu, v svoji mladosti sta
zagrešili vlačugarstva. Tam so bile njune prsi stiskane, tam
so poškodovali seske njunega devištva. 4 Njuni imeni sta
bili: Ohóla, starejša in njena sestra Oholíba. Bili sta moji in
rodili sta sinove in hčere. Taki sta bili njuni imeni: Samarija je
Ohóla, [prestolnica] Jeruzalem pa Oholíba. 5 Ohóla je igrala
pocestnico, ko je bila moja in nora je bila na svoje ljubimce,
na Asirce, svoje sosede, 6 ki so bili oblečeni z modro,
častnike in vladarje, vse izmed njih privlačne mladeniče,
konjenike, jahajoče na konjih. 7 Tako je z njimi zagrešila
svoja vlačugarstva, z vsemi tistimi, ki so bili izbrani možje
Asirije in z vsemi, na katere je bila nora, z vsemi njihovimi
maliki, s katerimi se je omadeževala. 8 Niti ni zapustila svojih
vlačugarstev, prinesenih iz Egipta, kajti v njeni mladosti so
ležali z njo in poškodovali prsi njenega devištva in nanjo izlili
svoja vlačugarstva. 9 Zatorej sem jo izročil v roko njenih
ljubimcev, v roko Asircev, na katere je bila nora. 10 Ti so
odkrili njeno nagoto. Vzeli so njene sinove in njene hčere in
jo usmrtili z mečem in postala je slavna med ženskami, kajti
izvršili so sodbo nad njo. 11 In ko je njena sestra Oholíba
to videla, je bila bolj izprijena v svoji neobrzdani ljubezni
kakor ona in v svojih vlačugarstvih bolj kakor njena sestra v
njenih vlačugarstvih. 12 Nora je bila na Asirce, svoje sosede,
častnike in vladarje, najbolj krasno oblečene, konjenike,
jahajoče na konjih, vse izmed njih privlačne mladeniče. 13
Potem sem videl, da je bila omadeževana, da sta obe šli
eno pot. 14 In povečala je svoja vlačugarstva, kajti ko je
zagledala može, upodobljene na zidu, podobe Kaldejcev,
upodobljene z živo rdečo, 15 opasane s pasovi na svojih
ledjih, z izjemnim okrasom na svojih glavah, vse izmed njih
na pogled prince, po načinu Babiloncev iz Kaldeje, dežele
njihovega rojstva; 16 takoj ko jih je s svojimi očmi zagledala,
je bila nora nanje in k njim poslala poslance v Kaldejo. 17 In
Babilonci so prišli k njej v posteljo ljubezni in jo omadeževali
s svojim vlačugarstvom in bila je onesnažena z njimi in njen
um se je odtujil od njih. 18 Tako je odkrila svoja vlačugarstva
in odkrila svojo nagoto. Potem se je moj um odtujil od nje,
podobno kakor je bil moj um odtujen od njene sestre. 19
Vendar je svoja vlačugarstva pomnožila s spominjanjem na
dni svoje mladosti, v katerih je igrala pocestnico v egiptovski
deželi. 20 Kajti nora je bila na svoje nezakonite ljubimce,
katerih meso je kakor meso oslov in katerih izliv je podoben
izlivu konjev. 21 Tako si klicala v spomin nespodobnost svoje
mladosti, v poškodovanju tvojih seskov s strani Egipčanov,
zaradi tvojih mladostnih prsi. 22 Zato, oh Oholíba, ‹ tako
govori Gospod Bog: ›Glej, zoper tebe bom obudil tvoje
ljubimce, od katerih se je odtujil tvoj um in na vsaki strani
jih bom privedel zoper tebe; 23 Babilonce in vse Kaldejce,

Pekód in Šoo in Koo in vse Asirce z njimi, vse izmed njih privlačne mladeniče, častnike in vladarje, velike gospode in ugledne, vse izmed njih jahajoče na konjih. **24** In prišli bodo zoper tebe z bojnimi vozovi, vozovi in kolesi in z zborom ljudstva, ki bo naokoli nastavilo zoper tebe majhen ščit in ščit in čelado. Prednje bom postavil sodbo in sodili te bodo glede na svoje sodbe. **25** In zoper tebe bom naravnal svojo ljubosumnost in besno bodo postopali s teboj. Odvzeli ti bodo tvoj nos in tvoja ušesa; in tvoj preostanek bo padel pod mečem. Odvzeli bodo tvoje sinove in tvoje hčere; in tvoj preostanek bo požrt z ognjem. **26** Tudi slekli te bodo iz tvojih oblačil in ti odvzeli tvoje lepe dragocenosti. **27** Tako bom tvoji nespodobnosti storil, da izgine od tebe in tvojemu vlačugarstvu, privedenemu iz egiptovske dežele, da svojih oči ne boš dvignila k njim niti se ne boš več spominjala Egipta.‹ **28** Kajti tako govori Gospod Bog: ›Glej, izročil te bom v roko tistih, ki jih sovražiš, v roko tistih, od katerih se je tvoj um odtujil. **29** S teboj bodo postopali sovražno in ves tvoj trud bodo odvedli in pustili te bodo nago in boso. Odkrita bo nagota tvojih vlačugarstev, tako tvoja nespodobnost kot tvoja vlačugarstva. **30** Jaz ti bom storil te stvari, ker si vlačugarsko odšla za pogani in ker si oskrunjena z njihovimi maliki. **31** Hodila si po poti svoje sestre; zato bom njeno čašo dal v tvojo roko.‹ **32** Tako govori Gospod Bog: ›Pila boš iz čaše svoje sestre, globoke in velike. Zasmehovana boš do norčevanja in v posmeh; ta mnogo drži. **33** Napolnjena boš s pijanostjo in bridkostjo, s čašo osuplosti in opustošenja, s čašo tvoje sestre Samarije. **34** To boš celo pila in to izsesala in zlomila boš njene črepinje in iztrgala svoje lastne prsi, kajti jaz sem to govoril, ‹ govori Gospod Bog. **35** Zato tako govori Gospod Bog: ›Ker si me pozabila in me vrgla za svoj hrbet, zatorej tudi ti nosi svoje nespodobnosti in svoja vlačugarstva.‹ **36** Gospod mi je poleg tega rekel: »Človeški sin, hočeš soditi Ohólo in Oholíbo? Da, razglasi jima njune ogabnosti; **37** da sta zagrešili zakonolomstvo in je kri na njunih rokah in s svojimi maliki sta zagrešili zakonolomstvo in tudi svojim sinovom, ki sta mi jih rodili, sta storili, da so zanju prešli skozi ogenj, da jih je požrl. **38** Poleg tega sta mi storili še to: v istem dnevu sta omadeževali moje svetišče in oskrunili moje šabate. **39** Kajti ko sta svoje otroke morili svojim malikom, potem sta istega dne prišli v moje svetišče, da ga oskrunita; in glej, tako sta počeli v sredi moje hiše. **40** In nadalje, da sta poslali po može, da pridejo od daleč, h katerim je bil poslan poslanec; in glej, prišli so, za katere si se umivala in ličila svoje oči in se odevala z ornamenti. **41** Sedela si na imenitni postelji in miza je pripravljena pred njo, na katero si postavljala moje kadilo in moje olje. **42** In glas brezskrbne množice je bil z njo, in z običajnimi možmi so bili privedeni Sabejci iz divjine, ki si na svoje roke natikajo zapestnice in krasne krone na svoje glave. **43** Potem sem rekel njej, ki je bila stara v zakonolomstvih: ›Ali bodo sedaj zagrešili vlačugarstva z njo in ona z njimi?‹ **44** Vendar so odšli noter k njej, kakor gredo v žensko, ki igra pocestnico, tako so šli noter v Ohólo in v Oholíbo, nespodobni ženski. **45** Pravični možje pa ju bodo sodili po načinu zakonolomk in po načinu žensk, ki prelivajo kri, ker sta zakonolomki in je kri na njunih rokah.‹ **46** Kajti tako govori Gospod Bog: ›Nadnju bom privedel skupino in izročil ju bom, da bosta odstranjeni in oplenjeni. **47** In skupina ju bo kamnala s kamni in razmesarila s svojimi meči; ubili bodo njune sinove in njune hčere, njune hiše pa bodo požgali z ognjem. **48** Tako bom nespodobnosti storil, da izgine iz dežele, da bodo lahko vse ženske poučene, da ne počnejo po vajini nespodobnosti. **49** In vajino nespodobnost bodo poplačali na vama in nosili bosta grehe svojih malikov, in spoznali bosta, da jaz sem Gospod Bog.‹«

24 V devetem letu, v desetem mesecu, na deseti dan meseca je ponovno prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: **2** »Človeški sin, zapiši si ime dneva, celó tega istega dne. Babilonski kralj se je ta isti dan nameril zoper [prestolnico] Jeruzalem. **3** In izreci prispodobo uporni hiši ter jim reci: ›Tako govori Gospod Bog: ›Pristavi lonec, pristavi ga in prav tako vanj nalij vodo. **4** Zberi vanj kose, celó vsak dober kos, stegno in pleče; napolni ga z izbranimi kostmi. **5** Vzemi izbrano od tropa in pod njim prav tako sežgi kosti in naredi, da bo dobro vrelo in v njem naj prevrejo njegove kosti.‹ **6** Zato tako govori Gospod Bog: ›Gorje krvoločnemu mestu, loncu, čigar plast umazanije je v njem in katerega plast umazanije ni odšla od njega! Prinesi to ven, kos za kosom; naj noben žreb ne pade na to. **7** Kajti njena kri je v njeni sredi; postavljala jo je na vrh skale; ni je izlivala na tla, da jo pokrije s prahom; **8** da bi lahko povzročila razjarjenosti, da pride gor, da se maščuje; njeno kri sem postavil na vrh skale, da ne bi bila pokrita.‹ **9** Zato tako govori Gospod Bog: ›Gorje krvoločnemu mestu! Naredil bom celo grmado za velik ogenj. **10** Nakopičite les, zanetite ogenj, použijte meso in ga dobro začinite in naj bodo kosti sežgane. **11** Potem ga praznega postavite na ognjeno oglje, da njegov bron lahko razbeli in lahko zagori in da bo njegova umazanost lahko v njem stopljena, da bo plast umazanije v njem lahko použita. **12** Samo sebe je izmučila z lažmi in njena velika plast umazanije ni šla ven iz nje. Njena plast umazanije bo v ognju. **13** V tvoji umazanosti je nespodobnost. Ker sem te očistil, ti pa nisi bila očiščena, ne boš več očiščena svoje

umazanosti, dokler svoji razjarjenosti ne storim, da počiva na tebi. 14 Jaz, Gospod, sem to govoril. To se bo zgodilo in jaz bom to storil; ne bom šel nazaj niti ne bom prizanašal niti se ne bom kesal; glede na tvoje poti in glede na tvoja početja te bodo sodili, ‹ govori Gospod Bog.« 15 Prav tako je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 16 »Človeški sin, glej, z udarcem vzamem od tebe željo tvojih oči. Vendar ne boš žaloval niti jokal niti tvoje solze ne bodo tekle. 17 Zadrži se jokanja, nobenega žalovanja za mrtvimi ne opravljaj, nad svojo glavo si zaveži ruto in nadeni si svoje čevlje na svoja stopala in ne pokrivaj svojih ustnic in ne jej kruha od ljudi.« 18 Tako sem ljudstvu govoril zjutraj, zvečer pa je moja žena umrla; in zjutraj sem storil, kakor mi je bilo ukazano. 19 In ljudstvo mi je reklo: »Ali nam ne boš povedal kaj so nam te stvari, da jih tako počneš?« 20 Potem sem jim odgovoril: »K meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: 21 ›Govori Izraelovi hiši: ›Tako govori Gospod Bog: ›Glejte, oskrunil bom svoje svetišče, odličnost vaše moči, željo vaših oči in to, kar vaša duša pomiluje; in vaši sinovi in vaše hčere, ki ste jih pustili, bodo padli pod mečem. 22 In storili boste, kakor sem jaz storil: ne boste pokrili svojih ustnic niti jedli kruha od ljudi. 23 In vaše rute bodo na vaših glavah in vaši čevlji na vaših stopalih. Ne boste niti žalovali niti jokali; temveč boste hirali zaradi svojih krivičnosti in žalovali drug proti drugemu. 24 Tako vam je Ezekiel znamenje: glede na vse, kar je storil, boste vi storili. In ko to pride, boste spoznali, da jaz sem Gospod Bog. 25 Tudi ti, človeški sin, ali ne bo to na dan, ko jim odvzamem njihovo moč, radost njihove slave, željo njihovih oči in to, na kar so naravnali svoje ume, njihove sinove in njihove hčere, 26 da bo tisti, ki pobegne na ta dan, prišel k tebi, da ti povzroči, da to slišiš s svojimi lastnimi ušesi? 27 Na tisti dan se bodo tvoja usta odprla k tistemu, ki je pobegnil in govoril boš in ne boš več nem. Ti jim boš znamenje. In spoznali bodo, da jaz sem Gospod.‹«

25 Beseda Gospodova je ponovno prišla k meni, rekoč: 2 »Človeški sin, naravnaj svoj obraz proti Amóncem in prerokuj zoper njih; 3 in reci Amóncem: ›Poslušajte besedo Gospoda Boga. Tako govori Gospod Bog, ker praviš: ›Aha, zoper moje svetišče, ko je bilo oskrunjeno; in zoper Izraelovo deželo, ko je bila zapuščena; in zoper Judovo hišo, ko so odšli v ujetništvo; ‹ 4 glej, zatorej te bom izročil možem vzhoda za posest in v tebi si bodo postavili svoje palače in svoja prebivališča bodo naredili v tebi. Jedli bodo tvoj sad in pili bodo tvoje mleko. 5 In jaz bom Rabo naredil hlev za kamele in Amónce kraj ležišča za trope, in spoznali boste, da jaz sem Gospod.‹ 6 Kajti tako govori Gospod Bog: ›Ker si ploskal s svojima rokama in topotal s stopali in se razveseljeval v srcu z vsem svojim prezirom zoper Izraelovo deželo; 7 glej, zato bom nadte iztegnil svojo roko in te izročil v plen poganom; in jaz te bom odrezal izmed ljudstev in ti povzročil, da izgineš iz dežel. Uničil te bom, in vedel boš, da jaz sem Gospod.‹ 8 Tako govori Gospod Bog: ›Zato ker Moáb in Seír govorita: ›Glej, Judova hiša je podobna vsem poganom; ‹ 9 zatorej, glej, odprl bom Moábov bok od mest, od njegovih mest, ki so na njegovih mejah, slavo dežele: Bet Ješimót, Báal Meón in Kirjatájim, 10 do mož vzhoda z Amónci [vred] in jih dal v posest, da se Amóncev ne bo spominjalo med narodi. 11 In izvršil bom sodbe nad Moábom; in spoznali bodo, da jaz sem Gospod.‹ 12 Tako govori Gospod Bog: ›Zato ker je Edóm zoper Judovo hišo ravnal z maščevanjem in [jih] silno užalil in se maščeval nad njimi; ‹ 13 zato tako govori Gospod Bog: ›Tudi jaz bom svojo roko iztegnil nad Edóm in iz njega bom iztrebil moža in žival; in opustošil ga bom od Temána; in tisti iz Dedána bodo padli pod mečem. 14 In svoje maščevanje bom položil nad Edóm po roki svojega ljudstva Izraela, in v Edómu bodo storili glede na mojo jezo in glede na mojo razjarjenost; in spoznali bodo moje maščevanje, ‹ govori Gospod Bog. 15 Tako govori Gospod Bog: ›Ker so Filistejci postopali z maščevanjem in so se maščevali s krutim srcem, da ga uničijo zaradi starega sovraštva; ‹ 16 zato tako govori Gospod Bog: ›Glej, svojo roko bom iztegnil nad Filistejce in iztrebil bom Keretéjce in uničil bom preostanek morske obale. 17 In nad njimi bom izvršil veliko maščevanje z besnimi grajami; in spoznali bodo, da jaz sem Gospod, ko bom nanje položil svoje maščevanje.‹«

26 In pripetilo se je v enajstem letu, na prvi dan meseca, da je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 2 »Človeški sin, zato ker je Tir zoper [prestolnico] Jeruzalem rekel: ›Aha, zlomljena je tista, ki je bila velika vrata ljudstvom, obrnjena je k meni: ›Na novo bom napolnjena, ‹ sedaj je opustošena.‹ 3 Zato tako govori Gospod Bog: ›Glej, jaz sem zoper tebe, oh Tir in povzročil bom, da bodo zoper tebe prišli številni narodi, kakor morje povzroči svojim valovom, da se vzdignejo gor. 4 In uničili bodo zidove Tira in porušili njegove stolpe. Prav tako bom iz njega postrgal prah in ga naredil podobnega vrhu skale. 5 To bo kraj za razprostiranje mrež sredi morja, kajti jaz sem to govoril, ‹ govori Gospod Bog: ›in bo postal plen narodom. 6 In njegove hčere, ki so na polju, bodo umorjene z mečem; in spoznali bodo, da jaz sem Gospod.‹ 7 Kajti tako govori Gospod Bog: ›Poglej, nad Tir bom privedel babilonskega kralja Nebukadnezarja, kralja

kraljev, iz severa, s konji in bojnimi vozovi in s konjeniki in skupinami in mnogo ljudstva. 8 Na polju bo z mečem ubil tvoje hčere in naredil bo utrdbo zoper tebe in zoper tebe nasul nasip in zoper tebe vzdignil majhen ščit. 9 Svoje vojne stroje bo uperil zoper tvoje zidove in s svojimi sekirami bo porušil tvoje stolpe. 10 Zaradi obilja njegovih konj te bo pokril njihov prah. Tvoji zidovi se bodo tresli ob hrupu konjenikov, koles in bojnih vozov, ko bo vstopil v tvoja velika vrata, kakor možje vstopijo v mesto, v katerem je narejena vrzel. 11 S kopiti svojih konj bo pomendral vse tvoje ulice. Tvoje ljudstvo bo pobil z mečem in tvoje močne posadke bodo popadale na tla. 12 Iz tvojih bogastev bodo naredili plen in zaplenili bodo tvoje trgovanje in porušili bodo tvoje zidove in uničili tvoje prijetne hiše in tvoje kamne, tvoj les in tvoj prah bodo pometali v sredo voda. 13 In povzročil bom, da bo hrup tvojih pesmi prenehal, in zvoka tvojih harf ne bo več slišati. 14 In naredil te bom kakor vrh skale. Ti boš kraj, na katerem se razprostirajo mreže; ne boš več pozidan, kajti jaz, Gospod, sem to govoril, ‹ govori Gospod Bog. 15 Tako govori Gospod Bog Tiru: ›Mar se ne bodo otoki stresli ob zvoku tvojega padca, ko bodo ranjeni jokali, ko bo v tvoji sredi narejen pokol? 16 Potem bodo vsi morski princi stopili dol iz svojih prestolov in odložili svoja svečana oblačila in slekli svoje izvezene obleke. Oblekli se bodo s trepetanjem. Sedeli bodo na tleh in trepetali bodo vsak trenutek in osupli bodo nad teboj. 17 In zate bodo povzdignili žalostinko in ti rekli: ›Kako si uničen, ki si bil naseljen s pomorščaki, ugledno mesto, ki je bilo močno na morju, ono in njegovi prebivalci, ki so svoji strahoti povzročili, da je bila na vseh, ki so ga strašili! 18 Sedaj bodo otoki trepetali na dan tvojega padca; da, otoki, ki so na morju, bodo vznemirjeni ob tvojem odhodu.‹ 19 Kajti tako govori Gospod Bog: ›Ko te bom naredil [za] zapuščeno mesto, podobno mestom, ki niso naseljena; ko bom nadte privedel globino in te bodo pokrile velike vode, 20 ko te bom privedel dol s tistimi, ki se spuščajo v jamo, z ljudstvom iz starih časov in te bodo postavili v spodnje kraje zemlje, na kraje, ki so zapuščeni od davnine, s tistimi, ki gredo dol do jame, da ne boš naseljen, in jaz bom postavil slavo v deželi živih; 21 naredil te bom strahoto in tebe ne bo več. Čeprav te bodo iskali, vendar nikoli več ne boš najden, ‹ govori Gospod Bog.‹«

27 Beseda Gospodova je ponovno prišla k meni, rekoč: 2 »Torej ti, človeški sin, vzdigni žalostinko za Tirom; 3 in reci Tiru: ›Oh ti, ki si postavljen na vhodu morja, ki si trgovec ljudstvom na številnih otokih: ›Tako govori Gospod Bog: ›O Tir, rekel si: ›Jaz sem popolne lepote.‹‹ 4 Tvoje meje so v sredi morij, tvoji graditelji so dovršili tvojo lepoto. 5 Vse tvoje ladijske deske so naredili iz cipresovega lesa iz Senírja. Vzeli so libanonske cedre, da bi zate naredili jambore. 6 Iz bašánskih hrastov so naredili tvoja vesla; skupina Ašhúrcev je naredila tvoje klopi iz slonovine, pripeljane iz kitéjskih otokov. 7 Tanko laneno platno z izvezenim delom iz Egipta je bilo to, kar si razširjala, da bi bilo tvoje jadro; modro in vijolično z otokov Elišája, je bilo to, kar te je pokrivalo. 8 Prebivalci Sidóna in Arváda so bili tvoji mornarji. Tvoji modri možje, oh Tir, ki so bili v tebi, so bili tvoji krmarji. 9 Gebálski starci in njegovi modri možje so bili v tebi tvoji popravljavci razpok. Vse morske ladje s svojimi mornarji so bile v tebi, da so prekupčevali tvoje trgovsko blago. 10 Tisti iz Perzije in iz Luda in iz Puta so bili v tvoji vojski, tvoji bojevniki. V tebi so obešali ščit in čelado; oni kažejo tvojo ljubkost. 11 Možje Arváda, s tvojo vojsko, so bili na tvojih zidovih naokoli in Gamádci so bili v tvojih stolpih. Svoje ščite so obešali naokoli po tvojih zidovih; tvojo lepoto so naredili popolno. 12 Taršíš je bil tvoj trgovec zaradi razloga množice vseh vrst bogastev; s srebrom, železom, kositrom in svincem so trgovali na tvojih sejmih. 13 Javán, Tubál in Mešeh so bili tvoji trgovci. Trgovali so s človeškimi osebami in posodami iz brona na tvojem trgu. 14 Tisti iz hiše Togarmá so na tvojih sejmih trgovali s konji, konjeniki in mulami. 15 Možje iz Dedána so bili tvoji trgovci, številni otoki so bili trgovsko blago tvoje roke, za darilo so ti prinašali rogove iz slonovine in ebenovino. 16 Sirija je bila tvoj trgovski partner zaradi razloga množičnosti stvari tvoje izdelave. Na tvojih sejmih so se zaposlovali s smaragdi, vijoličnim in izvezenim delom in tankim lanenim platnom in koraldo in ahatom. 17 Juda in Izraelova dežela so bili tvoji trgovci. Trgovali so na tvojem trgu s pšenico iz Miníta in Pannago in medom, oljem in balzamom. 18 Damask je bil tvoj trgovski partner v množici stvari tvoje izdelave zaradi množice vseh bogastev; z vinom iz Helbóna in belo volno. 19 Tudi Dán in Javán, ki sta šla sem ter tja, sta se zaposlovala na tvojih sejmih. Svetlo železo, kasija in kolmež so bili na tvojem trgu. 20 Dedán je bil tvoj trgovec v dragocenih oblačilih za bojne vozove. 21 Arabija in vsi princi Kedárja so se zaposlovali s teboj z jagnjeti, ovni in kozli; v teh so bili oni tvoji trgovci. 22 Trgovci iz Sabe in Ramája, oni so bili tvoji trgovci. Zaposlovali so se na tvojih sejmih z glavnino izmed vseh dišav in z vsemi dragocenimi kamni in z zlatom. 23 Harán in Kané in Eden, trgovci iz Sabe, Asúrja in Kilmáda so bili tvoji trgovci. 24 To so bili tvoji trgovci v vseh vrstah stvari, v modrih oblačilih in izvezenem delu in v skrinjah bogatega videza, povezanih z vrvicami in narejenimi iz cedre, med tvojim trgovanjem. 25 Ladje iz Taršíša so pele o tebi na tvojem trgu in ti si bil na novo napolnjen in

zelo veličastno narejen v sredi morij. 26 Tvoji veslači so te
privedli v velike vode. Vzhodni veter te je zlomil v sredi morij.
27 Tvoja bogastva, tvoji sejmi, tvoji trgovci, tvoji mornarji in
tvoji krmarji, tvoji popravljavci razpok, zaposlovalci tvojega
trgovanja in vsi tvoji bojevniki, ki so v tebi in v vsej tvoji
skupini, ki je v tvoji sredi, bodo padli v sredo morij na dan
tvojega propada. 28 Predmestja se bodo tresla ob zvoku
krika tvojih krmarjev. 29 In vsi, ki prijemajo veslo, mornarji in
vsi krmarji morja bodo prišli dol iz svojih ladij, stali bodo
na kopnem; 30 in svojemu glasu bodo povzročili, da bo
slišan zoper tebe in grenko bodo jokali in metali prah na
svoje glave in se valjali v pepelu, 31 in zate se bodo naredili
popolnoma plešaste in se prepasali z vrečevino in jokali
bodo zaradi tebe s srčno grenkobo in grenko tarnali. 32
In v svojem tarnanju bodo vzdignili žalostinko za teboj in
žalovali nad teboj, rekoč: ›Katero mesto je podobno Tiru,
podobno uničenemu v sredi morja? 33 Ko so tvoje stvari
šle naprej iz morij, si sitil mnoga ljudstva, kralje zemlje si
obogatil z množico svojih bogastev in od svojega trgovanja.
34 V času, ko boš zlomljen z morji, v globinah voda, bo tvoje
trgovsko blago in vsa tvoja druščina padla v tvoji sredi. 35
Vsi prebivalci otokov bodo osupli nad teboj in njihovi kralji
bodo boleče prestrašeni, vznemirjeni bodo na svojem obličju.
36 Trgovci med ljudstvom bodo sikali nad teboj; strahota boš
in nikoli več te ne bo.‹«

28 Beseda Gospodova je ponovno prišla k meni, rekoč:
2 »Človeški sin, povej princu Tira: ›Tako govori Gospod
Bog: ›Ker je tvoje srce povzdignjeno in si rekel: ›Jaz sem
Bog, sedim na Božjem sedežu v sredi morij; ‹ vendar si
človek in ne Bog, čeprav si svoje srce postavljal kakor srce
Boga. 3 Glej, modrejši si kakor Daniel; ni skrivnosti, ki jo
lahko skrijejo pred teboj. 4 S svojo modrostjo in s svojim
razumevanjem si si pridobil bogastva in v svojih zakladnicah
si si pridobil zlato in srebro. 5 S svojo veliko modrostjo
in s svojim preprodajanjem si povečal svoja bogastva in
tvoje srce je povzdignjeno zaradi tvojih bogastev.‹ 6 Zato
tako govori Gospod Bog: ›Ker si svoje srce postavil kakor
srce Boga; 7 glej, zato bom nadte privedel tujce, strašne
izmed narodov. Svoje meče bodo izvlekli zoper lepoto tvoje
modrosti in omadeževali bodo tvoj sijaj. 8 Privedli te bodo dol
do jame in umrl boš [s] smrtmi tistih, ki so umorjeni v sredi
morij. 9 Ali boš še govoril pred tistim, ki te ubija: ›Jaz sem
Bog?‹ Toda ti boš mož in ne Bog, v roki tistega, ki te ubija.
10 Umrl boš s smrtmi neobrezancev, po roki tujcev, kajti jaz
sem to govoril, ‹ govori Gospod Bog.« 11 Poleg tega je prišla
k meni Gospodova beseda, rekoč: 12 »Človeški sin, vzdigni
žalostinko nad kraljem Tira in mu reci: ›Tako govori Gospod
Bog: ›Ti pečatiš vsoto, poln si modrosti in popoln v lepoti. 13
Bil si v Raju, Božjem vrtu; vsak dragocen kamen je bil tvoje
pokrivalo: sardij, topaz in diamant, beril, oniks in jaspis, safir,
smaragd, granat in zlato. Izdelava tvojih bobničev in tvojih
piščali je bila pripravljena v tebi na dan, ko si bil ustvarjen. 14
Ti si maziljen kerub, ki zaslanja; in jaz sem te tako postavil.
Bil si na sveti gori Boga; hodil si gor in dol v sredi ognjenih
kamnov. 15 Bil si popoln na svojih poteh, od dneva, ko si
bil ustvarjen, dokler ni bila v tebi najdena krivičnost. 16 Z
množico tvojih trgovanj so tvojo sredo napolnili z nasiljem in
si grešil, zato te bom pahnil, kot oskrunjenega iz Božje gore
in te bom uničil, oh zaslanjajoči kerub, iz srede ognjenih
kamnov. 17 Tvoje srce se je povzdignilo zaradi tvoje lepote,
svojo modrost si izpridil zaradi svojega sijaja. Jaz te bom
vrgel na tla, jaz te bom položil pred kralje, da te bodo lahko
gledali. 18 Svoja svetišča si omadeževal z množico svojih
krivičnosti, s krivičnostjo svojega preprodajanja; zato bom
privedel ogenj iz tvoje srede; ta te bo požrl, jaz pa te bom
spremenil v pepel na zemlji, pred očmi vseh tistih, ki te
gledajo. 19 In tisti, ki te med ljudstvom poznajo, bodo osupli
nad teboj. Strahota boš in nikoli te ne bo več.‹« 20 Ponovno
je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 21 »Človeški sin,
naravnaj svoj obraz proti Sidónu in prerokuj zoper njega 22
ter reci: ›Tako govori Gospod Bog: ›Glej, zoper tebe sem,
oh Sidón; in proslavljen bom v tvoji sredi in vedeli bodo,
da jaz sem Gospod, ko bom izvršil sodbe v njem in bom
posvečen v njem. 23 Kajti vanj bom poslal kužno bolezen in
kri na njegove ulice; in ranjeni bodo sojeni v njegovi sredi z
mečem na njem, na vsaki strani; in spoznali bodo, da jaz
sem Gospod. 24 In ne bo več bodečega osata nad Izraelovo
hišo niti kakršnegakoli bolečega trna od vseh, ki so okoli njih,
ki so jih prezirali; in spoznali bodo, da jaz sem Gospod Bog.‹
25 Tako govori Gospod Bog: ›Ko bom Izraelovo hišo zbral
izmed ljudstev, med katere so razkropljeni in bom posvečen
v njih v očeh poganov, potem bodo prebivali v svoji deželi, ki
sem jo dal svojemu služabniku Jakobu. 26 In v njej bodo
varno prebivali in gradili bodo hiše in sadili vinograde; da,
prebivali bodo z zaupanjem, ko izvršim sodbe nad vsemi
tistimi, ki jih prezirajo naokoli njih; in spoznali bodo, da jaz
sem Gospod, njihov Bog.‹«

29 V desetem letu, v desetem mesecu, na dvanajsti
dan meseca je prišla k meni Gospodova beseda,
rekoč: 2 »Človeški sin, naravnaj svoj obraz proti faraonu,
egiptovskemu kralju in prerokuj zoper njega in zoper ves
Egipt. 3 Govori in reci: ›Tako govori Gospod Bog: ›Glej, jaz
sem zoper tebe, faraon, egiptovski kralj, veliki zmaj, ki ležiš v

sredi svojih rek, ki praviš: ›Moja reka je moja lastna in naredil sem jo zase.‹ 4 Toda dal ti bom kavlje v čeljusti in ribam tvojih rek bom povzročil, da se prilepijo na tvoje luskine in izvlekel te bom iz srede tvojih rek in vse ribe tvojih rek se bodo prilepile na tvoje luskine. 5 In pustil te bom vreči v divjino, tebe in vse ribe tvojih rek. Padel boš na odprta polja; ne boš zbližan niti ne zbran. Dal sem te za hrano poljskim živalim in perjadi neba. 6 In vsi prebivalci Egipta bodo spoznali, da jaz sem Gospod, ker so bili trstična palica za Izraelovo hišo.‹ 7 Kadar so te prijeli za tvojo roko, si se zlomil in raztrgal vso njihovo ramo, in ko so se oprli nate, si se zlomil in storil, da vsa njihova ledja odrevenijo.‹ 8 Zato tako govori Gospod Bog: ›Glej, nadte bom privedel meč in iz tebe iztrebil človeka in žival. 9 In egiptovska dežela bo zapuščena in opustošena; in spoznali bodo, da jaz sem Gospod, ker je rekel: ›Reka je moja in jaz sem jo naredil.‹ 10 Glej, zato sem zoper tebe in zoper tvoje reke in egiptovsko deželo bom naredil popolnoma opustošeno in zapuščeno od Siénskega stolpa celó do meje Etiopije. 11 Skoznjo ne bo šlo nobeno človeško stopalo niti ne bo šlo skozi živalsko stopalo niti štirideset let ne bo naseljena. 12 In egiptovsko deželo bom naredil zapuščeno v sredi pokrajin, ki so zapuščene in njena mesta, med mesti, ki so opustošena, bodo zapuščena štirideset let in Egipčane bom razkropil med narode in jih razpodil po pokrajinah.‹ 13 Vendar tako govori Gospod Bog: ›Ob koncu štiridesetih let bom zbral Egipčane izmed ljudstev, kamor so bili razkropljeni, 14 in ponovno bom privedel ujetništvo Egipta in povzročil jim bom, da se vrnejo v deželo Patrós, v deželo svojega prebivališča; in tam bodo nizko kraljestvo. 15 To bo najnižje izmed kraljestev niti se ne bo več povzdigovalo nad narodi, kajti jaz jih bom zmanjšal, da ne bodo več vladali nad narodi. 16 In le-to ne bo več zaupanje Izraelove hiše, ki v spomin prinaša njihovo krivičnost, ko bodo gledali za njimi, toda spoznali bodo, da jaz sem Gospod Bog.‹« 17 Pripetilo se je v sedemindvajsetem letu, v prvem mesecu, na prvi dan meseca, [da] je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 18 »Človeški sin, babilonski kralj Nebukadnezar je svoji vojski storil, da služi sijajno službo zoper Tir. Vsaka glava je bila narejena plešasto in vsaka rama je bila oluščena, vendar ni imel nobenih plačil niti njegova vojska za Tir, za službo, ki jo je opravil zoper njega. 19 Zato tako govori Gospod Bog: ›Glej, egiptovsko deželo bom dal Nebukadnezarju, babilonskemu kralju; in on bo zajel njeno množico in vzel njeno ukradeno blago in vzel njen plen; in to bodo plačila za njegovo vojsko. 20 Izročil sem mu egiptovsko deželo za njegov trud, s katerim je služil zoper njo, ker so delali zame, ‹ govori Gospod Bog. 21 ›Na tisti dan bom rogu Izraelove hiše povzročil, da vzbrsti in jaz ti bom dal odprtje ust v njihovi sredi, in spoznali bodo, da jaz sem Gospod.‹«

30 Beseda Gospodova je ponovno prišla k meni, rekoč: 2 »Človeški sin, prerokuj in reci: ›Tako govori Gospod Bog: ›Tulite: ›Dan, vreden gorja!‹« 3 Kajti dan je blizu, celo Gospodov dan je blizu, oblačen dan; to bo čas poganov. 4 Meč bo prišel nad Egipt in velika bolečina bo v Etiopiji, ko bodo umorjeni padli v Egiptu in bodo proč odpeljali njegovo množico in njegovi temelji bodo zrušeni. 5 Etiopija, Libija in Ludéja in vsa pomešana ljudstva in Kub in možje dežele, ki je v zavezi, bodo z njimi padli pod mečem.‹ 6 Tako govori Gospod: ›Tudi tisti, ki podpirajo Egipt, bodo padli; in ponos njegove oblasti se bo zrušil. Od siénskega stolpa bodo v njem padli pod mečem, ‹ govori Gospod Bog. 7 ›In opustošeni bodo v sredi dežel, ki so opustošene in njegova mesta bodo v sredi mest, ki so opustošena. 8 In spoznali bodo, da jaz sem Gospod, ko sem dal ogenj v Egipt in ko bodo vsi njegovi pomočniki uničeni. 9 Na tisti dan bodo poslanci šli pred menoj na ladjah, da prestrašijo brezskrbne Etiopijce in velika bolečina bo prišla nadnje kakor na dan Egipta, kajti, glej, ta prihaja.‹ 10 Tako govori Gospod Bog: ›Tudi egiptovski množici bom storil, da odneha po roki babilonskega kralja Nebukadnezarja. 11 On in njegovo ljudstvo z njim, strašni izmed narodov, bodo privedeni, da uničijo deželo in svoje meče bodo izvlekli zoper Egipt in deželo napolnili z umorjenimi. 12 Posušil bom reke in deželo prodal v roko zlobnega, in deželo in vse, kar je v njej, bom naredil opustošenje po roki tujcev. Jaz, Gospod sem to govoril.‹ 13 Tako govori Gospod Bog: ›Prav tako bom uničil malike in njihovim podobam bom povzročil, da bodo izginile iz Nofa; in tam ne bo nič več princa iz egiptovske dežele, in na egiptovsko deželo bom položil strah. 14 Patrós bom naredil zapuščen in prižgal bom ogenj na Coanu in izvršil bom sodbe v Noju. 15 In svojo razjarjenost bom izlil nad Sin, moč Egipta; in iztrebil bom množico iz Noja. 16 Zanetil bom ogenj v Egiptu. Sin bo imel veliko bolečino in No bo raztrgan in Nof bo imel dnevne tegobe. 17 Mladeniči iz Avena in iz Pi Beseta bodo padli pod mečem, in ta mesta bodo šla v ujetništvo. 18 Tudi v Tahpanhésu bo dan otemnel, ko bom tam zlomil egiptovske jarme, in pomp njegove moči bo prenehal v njem. Kar se tiče njega, oblak ga bo pokril in njegove hčere bodo šle v ujetništvo. 19 Tako bom izvršil sodbe v Egiptu, in spoznali bodo, da jaz sem Gospod.‹« 20 In pripetilo se je v enajstem letu, v prvem mesecu, na sedmi dan meseca, da je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 21 »Človeški sin zlomil sem laket faraonu, egiptovskemu kralju; in glej, ta ne bo obvezan, da bi bil ozdravljen, da položi

povoj, da ga poveže, da ga naredi močnega za držanje meča. 22 Zato tako govori Gospod Bog: ›Glej jaz sem zoper faraona, egiptovskega kralja in zlomil bom njegova lakta, zdravega in tistega, ki je bil zlomljen; in storil bom, da iz njegove roke pade meč. 23 Egipčane bom razkropil med narode in jih razpodil po deželah. 24 Okrepil pa bom lakte babilonskega kralja in v njegovo roko položim svoj meč. Toda faraonova lakta bom zlomil in pred njim bo stokal s stokanjem smrtno ranjenega moža. 25 Toda okrepil bom lakta babilonskega kralja, faraonova lakta pa bosta upadla in spoznali bodo, da jaz sem Gospod, ko bom svoj meč položil v roko babilonskega kralja in iztegnil ga bo nad egiptovsko deželo. 26 In Egipčane bom razkropil med narode in jih razpodil med dežele; in spoznali bodo, da jaz sem Gospod.‹«

31 In pripetilo se je v enajstem letu, v tretjem mesecu, na prvi dan meseca, da je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 2 »Človeški sin, spregovori faraonu, egiptovskemu kralju in njegovi množici: ›Komu si podoben v svoji veličini? 3 Glej, Asirec je bil cedra na Libanonu, z lepimi mladikami in s senčnato kopreno in visoke rasti; in njegov vrh je bil med debelimi vejami. 4 Vode so ga naredile velikega, globina ga je s svojimi rekami, ki tečejo naokoli njegovih rastlin, postavila gor na višavo in pošiljala ven svoje majhne reke do vseh poljskih dreves. 5 Zatorej je bila njegova višina povišana nad vsa poljska drevesa in njegove veje so bile pomnožene in njegove mladike so postale dolge zaradi obilice voda, ko je poganjal. 6 Vsa perjad neba je naredila svoja gnezda v njegovih vejah in pod njegovimi mladikami so vse živali polja kotile svoje mlade in pod njegovo senco so prebivali vsi veliki narodi. 7 Tako je bil lep v svoji veličini, v dolžini svojih mladik, kajti njegova korenina je bila ob velikih vodah. 8 Cedre v Božjem vrtu ga niso mogle skriti. Ciprese niso bile podobne njegovim vejam in kostanjeva drevesa niso bila podobna njegovim mladikam; niti katerokoli drevo v Božjem vrtu ni bilo podobno njemu v njegovi lepoti. 9 Naredil sem ga lepega z množico njegovih mladik, tako da so mu vsa edenska drevesa, ki so bila v Božjem vrtu, zavidala.‹ 10 Zato tako govori Gospod Bog: ›Ker si se povzdigoval na višino in je svoj vrh poganjal med debelimi vejami in je njegovo srce povzdignjeno na njegovo višino; 11 zato sem ga izročil v roko mogočnega izmed poganov; zagotovo bo obračunal z njim. Ven sem ga izgnal zaradi njegove zlobnosti. 12 In tujci, strašni izmed narodov, so ga odrezali in ga zapustili. Po gorah in po vseh dolinah so padle njegove mladike in njegove veje so zlomljene ob vseh rekah dežele; in vsa ljudstva zemlje so šla dol iz njegove sence in ga zapustila. 13 Na njegovem uničenju bo ostala vsa perjad neba in vse živali polja bodo na njegovih mladikah, 14 z namenom, da se nobeno izmed vseh dreves ob vodah ne bo povzdigovalo zaradi svoje višine niti svojega vrha poganjalo med debele veje niti ne bodo njihova drevesa stala na njihovi višini, vsa, ki pijejo vodo, kajti vsa so izročena smrti, k spodnjim delom zemlje, v sredo človeških otrok, s tistimi, ki gredo dol k jami.‹ 15 Tako govori Gospod Bog: ›Na dan, ko je šel dol do groba, sem povzročil žalovanje. Zanj sem pokril globino in omejil njegove tokove in velike vode so bile ustavljene. Libanonu sem storil, da je žaloval za njim in vsa poljska drevesa so medlela zaradi njega. (Sheol h7585) 16 Narodom sem storil, da se tresejo ob zvoku njegovega padca, ko sem ga vrgel dol do pekla, s tistimi, ki se spuščajo v jamo in vsa edenska drevesa, izbrana in najboljša iz Libanona, vsa, ki pijejo vodo, bodo potolažena v spodnjih delih zemlje. (Sheol h7585) 17 Tudi oni so z njim odšli dol v pekel, k tistim, ki so umorjeni z mečem; in tisti, ki so bili njegov laket, ki so prebivali pod njegovo senco v sredi narodov. (Sheol h7585) 18 Komu si ti tako podoben v slavi in v veličini med edenskimi drevesi? Vendar boš z edenskimi drevesi priveden dol v spodnje dele zemlje. Ležal boš v sredi neobrezancev, s tistimi, ki so umorjeni z mečem. To je faraon in vsa njegova množica, ‹ govori Gospod Bog.‹«

32 In pripetilo se je v dvanajstem letu, v dvanajstem mesecu, na prvi dan meseca, da je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 2 »Človeški sin, vzdigni žalostinko za faraonom, egiptovskim kraljem in mu reci: ›Podoben si mlademu levu izmed narodov in ti si kakor kit v morjih in prihajaš naprej s svojimi rekami in s svojimi stopali burkaš vode in usmrajuješ njihove reke.‹ 3 Tako govori Gospod Bog: ›Zato bom nad teboj razprostrl svojo mrežo s spremstvom mnogih ljudstev; in privedli te bodo gor v mojo mrežo. 4 Potem te bom pustil na deželi, vrgel te bom naprej na odprto polje in vsej perjadi neba bom povzročil, da ostanejo na tebi in s teboj bom nasitil živali celotne zemlje. 5 In tvoje meso bom položil na gore in s tvojo višino napolnil doline. 6 Tudi s tvojo krvjo bom namočil deželo, v kateri plavaš, celó do gora; in reke te bodo polne. 7 Ko te bom ugasnil, bom pokril nebo in zatemnil zvezde; sonce bom pokril z oblakom in luna ne bo dajala svoje svetlobe. 8 Vse svetle luči neba nad teboj bom otemnil in postavil temo nad tvojo deželo, ‹ govori Gospod Bog. 9 Prav tako bom dražil srca mnogih ljudi, ko bom med narode privedel tvoje uničenje, v dežele, ki jih nisi poznal. 10 Da, naredil bom, da bodo mnoga ljudstva osupla nad teboj in njihovi kralji bodo strašno prestrašeni zaradi tebe, ko bom pred njimi vihtel svoj meč; in trepetali bodo ob

vsakem trenutku, vsak človek za svoje lastno življenje, na dan tvojega padca.‹ 11 Kajti tako govori Gospod Bog: ›Meč babilonskega kralja bo prišel nadte. 12 Z meči mogočnega bom tvoji množici povzročil, da pade, strašni izmed narodov, vsi izmed njih, in oplenili bodo pomp Egipta in vsa njegova množica bo uničena. 13 Prav tako bom uničil tudi vse njegove živali, ki so poleg velikih vodá. Niti jih ne bo več vznemirjalo človeško stopalo niti jih ne bodo vznemirjala kopita živine. 14 Potem bom njihove vode naredil globoke in njihovim rekam povzročil, da tečejo kakor olje, ‹ govori Gospod Bog. 15 ›Ko bom egiptovsko deželo naredil zapuščeno in bo dežela oropana tega, česar je bila polna, ko bom udaril vse tiste, ki prebivajo tam, takrat bodo vedeli, da jaz sem Gospod. 16 To je žalostinka, s katero ga bodo objokovali. Hčere narodov ga bodo objokovale. Žalovali bodo za njim, celó za Egiptom in za vso njegovo množico, ‹ govori Gospod Bog.‹« 17 In prav tako se je pripetilo v dvanajstem letu, na petnajsti dan meseca, da je k meni prišla Gospodova beseda, rekoč: 18 »Človeški sin, tarnaj za egiptovsko množico in vrzi jo dol, celó njo in hčere slavnih narodov, v spodnje dele zemlje, s tistimi, ki gredo dol v jamo. 19 Koga prekašaš v lepoti? Pojdi dol in bodi položen z neobrezanimi. 20 Padli bodo v sredo tistih, ki so umorjeni z mečem. Izročen je meču. Potegni njega in vse njegove množice. 21 Močni izmed mogočnih mu bodo govorili iz srede pekla s tistimi, ki mu pomagajo. Odšli so dol, ležijo neobrezani, umorjeni z mečem. (Sheol h7585) 22 Tam je Asúr in vse njegovo spremstvo. Njegovi grobovi so okoli njega, vsi izmed njih umorjeni, padli pod mečem, 23 katerih grobovi so postavljeni ob straneh jame in njegovo spremstvo je naokoli njegovega groba; vsi izmed njih umorjeni, padli pod mečem, ki so povzročili strahoto v deželi živih. 24 Tam je Elám in vsa njegova množica naokoli njegovega groba, vsi izmed njih umorjeni, padli pod mečem, ki so neobrezani odšli dol, v spodnje dele zemlje, ki so povzročili njihovo strahoto v deželi živih; vendar so nosili svojo sramoto s tistimi, ki gredo dol v jamo. 25 Pripravili so mu posteljo v sredi umorjenih, z vso njegovo množico. Njegovi grobovi so okoli njega; vsi izmed njih neobrezani, umorjeni z mečem. Čeprav je bila njihova strahota storjena v deželi živih, so vendar nosili svojo sramoto s tistimi, ki gredo dol v jamo. Položen je v sredo tistih, ki so umorjeni. 26 Tam je Mešeh, Tubál in vsa njegova množica. Njegovi grobovi so okoli njega; vsi izmed njih neobrezani, umorjeni z mečem, četudi so svojo strahoto povzročali v deželi živih. 27 Ne bodo ležali z mogočnimi, ki so padli od neobrezancev, ki so odšli dol k peklu z njihovimi bojnimi orožji. Njihove meče so položili pod njihove glave, toda njihove krivičnosti bodo na njihovih kosteh, čeprav so bili strahota mogočnih v deželi živih. (Sheol h7585) 28 Da, zlomljen boš v sredi neobrezancev in ležal boš s tistimi, ki so umorjeni z mečem. 29 Tam je Edóm, njegovi kralji in vsi njegovi princi, ki so s svojo močjo položeni od tistih, ki so bili umorjeni z mečem. Ležali bodo z neobrezanimi in s tistimi, ki gredo dol v jamo. 30 Tam bodo princi iz severa, vsi izmed njih in vsi Sidónci, ki so odšli dol z umorjenimi; s svojo strahoto se sramujejo svoje moči; in ležijo neobrezani, s tistimi, ki so umorjeni z mečem in svojo sramoto nosijo s tistimi, ki gredo dol v jamo. 31 Faraon jih bo videl in potolažen bo nad vso svojo množico, celó faraon in vsa njegova vojska, umorjena z mečem, ‹ govori Gospod Bog. 32 ›Kajti povzročil sem svojo strahoto v deželi živih in položen bo v sredo neobrezancev, s tistimi, ki so umorjeni z mečem, celó faraon in vsa njegova množica, ‹ govori Gospod Bog.‹«

33 Ponovno je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 2 »Človeški sin, spregovori otrokom svojega ljudstva in jim reci: ›Ko privedem meč nad deželo, če ljudstvo dežele vzame človeka iz svojih obal in ga postavi za svojega stražarja. 3 Če ta zatrobi na šofar in posvari ljudstvo, kadar vidi nad deželo prihajati meč; 4 potem kdorkoli sliši zvok šofarja in ne sprejme svarila; če pride meč in ga vzame, bo njegova kri na njegovi lastni glavi. 5 Slišal je zvok šofarja in ni sprejel svarila; njegova kri bo nad njim. Toda kdor sprejme svarilo, bo rešil svojo dušo. 6 Toda če stražar vidi prihajati meč, pa ne zatrobi na šofar in ljudstvo ni posvarjeno, če pride meč in vzame kateregakoli človeka izmed njih, je ta odvzet v svoji krivičnosti; toda njegovo kri bom zahteval iz stražarjeve roke. 7 Tako sem tebe, oh človeški sin, postavil [za] stražarja Izraelovi hiši; zato boš slišal besedo pri mojih ustih in jih posvaril v mojem imenu. 8 Ko rečem zlobnemu: ›Oh zlobni človek, zagotovo boš umrl; ‹ če ne spregovoriš, da zlobnega posvariš pred njegovo potjo, bo ta zloben človek umrl v svoji krivičnosti, toda njegovo kri bom zahteval pri tvoji roki. 9 Vendar če posvariš zlobnega o njegovi poti, da se odvrne od nje; če se ta ne odvrne iz svoje poti, bo umrl v svoji krivičnosti; toda ti si rešil svojo dušo. 10 Zato, oh ti, človeški sin, spregovori Izraelovi hiši: ›Tako govorite, rekoč: ›Če so naši prestopki in naši grehi nad nami in v njih hiramo, kako bi potem živeli?‹ 11 Reci jim: › Kakor jaz živim, ‹ govori Gospod Bog, ›nobenega zadovoljstva nimam v smrti zlobnega; temveč, da se zlobni odvrne od svoje poti in živi. Obrnite se, obrnite se od svojih zlih poti; kajti zakaj hočete umreti, oh hiša Izraelova?‹ 12 Zato ti, človeški sin, reci otrokom svojega ljudstva: ›Pravičnost pravičnega ga ne bo rešila na

dan njegovega prestopka. Glede zlobnosti zlobnega, on s tem ne bo padel na dan, ko se obrne od svoje zlobnosti; niti pravični ne bo zmožen živeti po svoji pravičnosti na dan, ko greši. 13 Ko bom rekel pravičnemu, da bo zagotovo živel; če ta zaupa svoji lastni pravičnosti in zagreši krivičnost, se vse njegove pravičnosti ne bo spominjalo; toda zaradi svoje krivičnosti, ki jo je zagrešil, bo zaradi nje umrl.‹ 14 Ponovno, kadar rečem zlobnemu: ›Ti boš zagotovo umrl; ‹ če se ta obrne od svojega greha in dela to, kar je zakonito in pravilno; 15 če zlobni povrne jamstvo, ponovno da, kar je naropal, se ravna po zakonih življenja, ne da bi zagrešil krivičnost; zagotovo bo živel, ne bo umrl. 16 Nobeden izmed njegovih grehov, ki jih je zagrešil, mu ne bo omenjen. Storil je to, kar je zakonito in pravilno; zagotovo bo živel.‹ 17 Vendar otroci tvojega ljudstva pravijo: ›Gospodova pot ni enakovredna.‹ Toda kar se tiče njih, njihova pot ni enakovredna. 18 Ko se pravični obrne od svoje pravičnosti in grešno zagreši krivičnost, bo s tem torej umrl. 19 Toda če se zlobni odvrne od svoje zlobnosti in počne to, kar je zakonito in pravilno, bo s tem živel. 20 Vendar vi pravite: ›Gospodova pot ni enakovredna.‹ Oh vi, hiša Izraelova, vsakogar bom sodil po njegovih poteh.‹« 21 In pripetilo se je v dvanajstem letu našega ujetništva, v desetem mesecu, na peti dan meseca, da je tisti, ki je pobegnil iz [prestolnice] Jeruzalem, prišel k meni, rekoč: »Mesto je udarjeno.« 22 Torej Gospodova roka je bila nad menoj zvečer, prej, preden je prišel ta, ki je pobegnil. Odprl je moja usta, dokler ni oni zjutraj prišel k meni; in moja usta so bila odprta in nisem bil več nem. 23 Potem je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 24 »Človeški sin, tisti, ki poseljujejo opustošenosti dežele Izrael, govorijo, rekoč: ›Abraham je bil en in je podedoval deželo, toda nas je mnogo. Dežela nam je dana v dediščino.‹ 25 Zato jim reci: ›Tako govori Gospod Bog: ›Vi jeste s krvjo in svoje oči povzdigujete k svojim malikom in prelivate kri; in ali boste vzeli v last deželo? 26 Stojite na svojem meču, počnete ogabnost in omadežujete, vsak ženo svojega soseda; in ali boste vzeli v last deželo?‹ 27 Tako jim reci: ›Tako govori Gospod Bog: › Kakor jaz živim, zagotovo bodo tisti, ki so v opustošenostih, padli pod mečem in kdor je na odprtem polju, ga bom izročil živalim, da bo požrt in tisti, ki so v utrdbah in votlinah, bodo umrli od kužne bolezni. 28 Kajti jaz bom deželo naredil najbolj zapuščeno in pomp njene moči bo prenehal; in gore Izraelove bodo zapuščene, da nihče ne bo šel čeznje. 29 Potem bodo vedeli, da jaz sem Gospod, ko sem deželo naredil najbolj zapuščeno zaradi vseh njihovih ogabnosti, ki so jih zagrešili. 30 Tudi ti, človeški sin, otroci tvojega ljudstva še vedno govorijo zoper tebe pri zidovih in v vratih hiš in drug drugemu govorijo, vsak svojemu bratu, rekoč: ›Pridi, prosim te in poslušaj, kakšna je beseda, ki prihaja od Gospoda.‹ 31 In k tebi pridejo kakor prihajajo ljudje in sedijo pred teboj kakor moje ljudstvo in slišijo tvoje besede, toda nočejo jih izpolnjevati, kajti s svojimi usti so pokazali mnogo ljubezni, toda njihovo srce gre za njihovo pohlepnostjo. 32 In glej, ti si jim kakor zelo očarljiva pesem nekoga, ki ima prijeten glas in lahko dobro igra na glasbilo, kajti slišijo tvoje besede, toda po njih se ne ravnajo. 33 In ko se to zgodi (glej, to bo prišlo), potem bodo vedeli, da je bil med njimi prerok.‹«

34 In k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: 2 »Človeški sin prerokuj proti Izraelovim pastirjem, prerokuj in jim reci: ›Tako govori Gospod Bog pastirjem: ›Gorje bodi Izraelovim pastirjem, ki pasejo same sebe! Ali naj ne bi pastirji pasli tropov? 3 Jeste tolščo in se oblačite z volno, koljete tiste, ki so rejeni, toda tropa ne pasete. 4 Bolnih niste krepili, niti niste zdravili tega, kar je bilo bolno, niti niste povezali tega, kar je bilo zlomljeno, niti niste ponovno privedli tega, kar je bilo odpeljano, niti niste iskali tega, kar je bilo izgubljeno; temveč ste jim vladali s silo in s krutostjo. 5 In bili so razkropljeni, ker tam ni pastirja. In ko so bili razkropljeni, so postali hrana vsem živalim polja. 6 Moje ovce so tavale po vseh gorah in na vsakem visokem hribu; da, moj trop je bil razkropljen po vsem obličju zemlje in nihče ni preiskoval ali iskal za njimi.‹ 7 Zato, vi pastirji, poslušajte Gospodovo besedo: 8 › Kakor jaz živim, ‹ govori Gospod Bog, ›zagotovo, ker je moj trop postal plen in je moj trop postal hrana vsaki divji živali polja, ker tam ni bilo pastirja niti moji pastirji niso iskali za mojim tropom, temveč so pastirji pasli same sebe in niso pasli mojega tropa; 9 zato, oh vi pastirji, poslušajte Gospodovo besedo. 10 Tako govori Gospod Bog: ›Glejte, jaz sem proti pastirjem; in svoj trop bom zahteval iz njihove roke in jim povzročil, da prenehajo pasti trop; niti pastirji ne bodo več pasli same sebe; kajti svoj trop bom osvobodil iz njihovih ust, da ne bodo več hrana zanje.‹ 11 Kajti tako govori Gospod Bog: ›Glejte, jaz, celó jaz, bom tako iskal svoje ovce kot jih poiskal. 12 Kakor pastir išče svoj trop na dan, ko je med svojimi ovcami, ki so razkropljene; tako bom poiskal svoje ovce in osvobodil jih bom iz vseh krajev, kamor so bile razkropljene na oblačen in temačen dan. 13 In jaz jih bom privedel izmed ljudstva in jih zbral izmed dežel in jih privedel k njihovi lastni deželi in jih pasel na Izraelovih gorah, poleg rek in po vseh naseljenih krajih dežele. 14 Pasel jih bom na dobrem pašniku in na visokih Izraelovih gorah bo njihova staja. Tam bodo ležale v dobri staji in pasle se bodo na obilnem pašniku na Izraelovih gorah. 15 Jaz bom

pasel svoj trop in povzročil jim bom, da se uležejo, ‹ govori Gospod Bog. **16** ›Iskal bom tisto, kar je bilo izgubljeno in ponovno privedel to, kar je bilo odvedeno stran in povezal bom to, kar je bilo zlomljeno in okrepil to, kar je bilo bolno. Toda uničil bom debelo in močno; jaz jih bom pasel s sodbo. **17** Glede vas pa, oh moj trop, ‹ tako govori Gospod Bog: ›Glejte, jaz sodim med živino in živino, med ovni in kozli. **18** Ali se vam zdi majhna stvar, da ste pojedli dobro pašo, toda s svojimi stopali morate pomendrati preostanek svojih pašnikov? In da ste pili od globokih vodá, toda preostanek morate zapacati s svojimi stopali? **19** In glede mojega tropa, jedo to, kar ste poteptali s svojimi stopali, in pijejo to, kar ste zapacali s svojimi stopali.‹ **20** Zato jim tako govori Gospod Bog: ›Glejte, jaz, celó jaz, bom sodil med debelo živino in med suho živino. **21** Ker ste odrivali s stranjo in z ramo in vse bolne porivali s svojimi rogovi, dokler jih niste razkropili na tuje; **22** zatorej bom rešil svoj trop in nič več ne bodo plen; in sodil bom med živino in živino. **23** In nadnje bom postavil enega pastirja in ta jih bo pasel, celó svojega služabnika Davida; pasel jih bo in on bo njihov pastir. **24** In jaz, Gospod, bom njihov Bog in moj služabnik David princ med njimi; ‹ jaz, Gospod, sem to govoril. **25** ›In z njimi bom sklenil zavezo miru in zlim živalim bom povzročil, da izginejo iz dežele; in tam bodo varno prebivali v divjini in spali v gozdovih. **26** In jaz bom naredil njih in kraje naokoli svojega hriba blagoslov; in nalivu bom povzročil, da pride dol v svojem obdobju; tam bodo nalivi blagoslova. **27** In drevo polja bo obrodilo svoj sad in zemlja bo obrodila svoj donos in oni bodo varni v svoji deželi in spoznali bodo, da jaz sem Gospod, ko zlomim vezi njihovega jarma in jih osvobodim iz roke tistih, ki so si od njih dali streči. **28** In nič več ne bodo plen poganom niti jih ne bodo požrle kopenske živali; temveč bodo varno prebivali in nihče jih ne bo prestrašil. **29** In jaz bom zanje vzdignil ugleden nasad in ne bodo več použiti z lakoto v deželi niti ne bodo več nosili sramote poganov. **30** Tako bodo vedeli, da sem jaz, Gospod, njihov Bog, z njimi in da so oni, celó Izraelova hiša, moje ljudstvo, ‹ govori Gospod Bog. **31** ›Vi pa, moj trop, trop mojega pašnika, ste ljudje in jaz sem vaš Bog, ‹ govori Gospod Bog.‹«

35 Poleg tega je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: **2** »Človeški sin, naravnaj svoj obraz proti gori Seír in prerokuj zoper njo **3** ter ji reci: ›Tako govori Gospod Bog: ›Glej, oh gora Seír, jaz sem zoper tebe in zoper tebe bom iztegnil svojo roko in naredil te bom najbolj zapuščeno. **4** Tvoja mesta bom opustošil in zapuščena boš in vedela boš, da jaz sem Gospod. **5** Ker si imela neprestano sovraštvo in si s silo meča prelila kri Izraelovih otrok v času njihove katastrofe, v času, ko je njihova krivičnost imela konec. **6** Zato kakor jaz živim, ‹ govori Gospod Bog, ›te bom pripravil za kri in kri te bo zasledovala. Ker nisi sovražila krvi, te bo celo kri zasledovala. **7** Tako bom goro Seír naredil najbolj zapuščeno in iz nje iztrebil tistega, ki gre skozi in tistega, ki se vrača. **8** Njene gore bom napolnil z njenimi umorjenimi možmi. Na tvojih hribih in v tvojih dolinah in v vseh tvojih rekah bodo padli, ki so umorjeni z mečem. **9** Naredil te bom za neprestana opustošenja in tvoja mesta se ne bodo vrnila. In spoznali boste, da jaz sem Gospod.‹ **10** Ker si rekla: ›Ta dva naroda in ti dve deželi bosta moji in mi bomo to vzeli v last; medtem ko je bil tam Gospod. **11** Zatorej, kakor jaz živim, ‹ govori Gospod Bog, ›storil bom celo glede na tvojo jezo in glede na tvojo zavist, ki si jo uporabila iz svojega sovraštva zoper njih; in jaz se bom med njimi dal spoznati, ko sem te sodil. **12** Vedela boš, da jaz sem Gospod in da sem slišal vsa tvoja bogokletja, ki si jih govorila zoper Izraelove gore, rekoč: ›Zapuščene so, dane so nam, da jih použijemo.‹ **13** Tako ste se s svojimi usti bahali zoper mene in pomnožili svoje besede zoper mene. Jaz sem jih slišal. ‹ **14** Tako govori Gospod Bog: ›Ko se vsa zemlja razveseljuje, bom jaz tebe naredil zapuščeno. **15** Kakor si se ti razveseljeval ob dediščini Izraelove hiše, ker je bila zapuščena, tako bom jaz storil tebi. Zapuščena boš, oh gora Seír in ves Edóm, celó ves. In spoznali bodo, da jaz sem Gospod.‹«

36 »Tudi ti, človeški sin, prerokuj Izraelovim goram in reci: ›Ve Izraelove gore, poslušajte Gospodovo besedo: **2** ›Tako govori Gospod Bog: ›Ker je sovražnik rekel proti vam: ›Aha, celo starodavni visoki kraji so naša posest; ‹ **3** zato prerokuj in reci: ›Tako govori Gospod Bog: ›Ker so vas naredili opustošene in vas požrli na vsaki strani, da bi lahko bile posest preostanku poganov in ste vzete na ustnice jezičnikov in ste razvpitost ljudstva. **4** Zato ve gore Izraelove, poslušajte besedo Gospoda Boga: ›Tako govori Gospod Bog goram in hribom, rekam in dolinam, pustim opustošenostim in mestom, ki so zapuščena, ki so postala plen in posmeh preostanku poganov, ki so naokoli; ‹ **5** zato tako govori Gospod Bog: ›Zagotovo sem govoril v ognju svoje ljubosumnosti zoper preostanek poganov in zoper ves Edóm, ki so mojo deželo določili v svojo posest z radostjo vsega svojega srca, s krutimi umi, da bi ga vrgli ven za plen.‹ **6** Zato prerokuj glede dežele Izrael in reci goram in gričem, rekam in dolinam: ›Tako govori Gospod Bog: ›Glejte, govoril sem v svoji ljubosumnosti in v svoji razjarjenosti, ker ste nosili sramoto poganov.‹ **7** Zato tako

govori Gospod Bog: ›Povzdignil sem svojo roko: ›Zagotovo bodo pogani, ki so okoli vas, nosili svojo sramoto.‹ 8 Toda ve, oh Izraelove gore, boste pognale svoje mladike in obrodile svoj sad mojemu ljudstvu Izraelu; kajti pri roki so, da pridejo. 9 Kajti, glejte, jaz sem za vas in obrnil se bom k vam in ve boste preorane in posejane, 10 in jaz bom pomnožil ljudi na vas, vso Izraelovo hišo, celó vse izmed njih, in mesta bodo naseljena in opustošenosti bodo pozidane, 11 in jaz bom na vas pomnožil človeka in žival; in narasli bodo in prinašali sad. In jaz vas bom naselil po vaših prejšnjih posestvih in vam bom storil boljše kakor ob vaših začetkih: in spoznale boste, da jaz sem Gospod. 12 Da, ljudem bom povzročil, da hodijo po vas, celó moje ljudstvo Izrael; in vzeli te bodo v last in boš njihova dediščina in odslej jih ne boš več oropala ljudi.‹ 13 Tako govori Gospod Bog: ›Ker ti pravijo: ›Ti dežela, požiraš ljudi in si oropala svoje narode; ‹ 14 zatorej ne boš več požirala ljudi niti ne boš več oropala svojih narodov, ‹ govori Gospod Bog. 15 ›Niti ne bom več povzročal ljudem, da v tebi slišijo sramoto poganov niti ne boš več nosila graje ljudstev niti ne boš več povzročala padca svojim narodom, ‹ govori Gospod Bog.‹« 16 Poleg tega je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 17 »Človeški sin, ko je Izraelova hiša prebivala v svoji lastni deželi, so jo omadeževali s svojo lastno potjo in svojimi lastnimi početji. Njihova pot je bila pred menoj kakor nečistost odstranjene ženske. 18 Zatorej sem nanje izlil svojo razjarjenost zaradi krvi, ki so jo prelili nad deželo in zaradi njihovih malikov, s katerimi so jo oskrunili 19 in razgnal sem jih med pogane in razpršeni so bili med dežele; glede na njihovo pot in glede na njihova dejanja sem jih sodil. 20 In ko so vstopili k poganom, kamorkoli so odšli, so oskrunili moje sveto ime, ko so jim rekli: ›Ti so Gospodovo ljudstvo, pa so odšli ven iz njegove dežele.‹ 21 Toda imel sem usmiljenje zaradi svojega svetega imena, ki ga je Izraelova hiša oskrunila med pogani, kamor so odšli.‹ 22 Zato reci Izraelovi hiši: ›Tako govori Gospod Bog: › Tega ne delam zaradi tebe, oh hiša Izraelova, temveč zaradi svojega svetega imena, ki ste ga oskrunili med pogani, kamor ste odšli. 23 In jaz bom svoje veliko ime, ki je bilo oskrunjeno med pogani, ki ste ga oskrunili v njihovi sredi, posvetil; in pogani bodo spoznali, da jaz sem Gospod ‹, govori Gospod Bog, ›ko bom v vas posvečen, pred njihovimi očmi. 24 Kajti jaz vas bom vzel izmed poganov in vas zbral iz vseh dežel in vas privedel v vašo lastno deželo. 25 Potem bom na vas poškropil čisto vodo in boste čisti. Pred vso vašo umazanostjo in pred vsemi vašimi maliki vas bom očistil. 26 Prav tako vam bom dal novo srce in novega duha bom položil znotraj vas in iz vašega mesa bom odvzel kamnito srce in vam dal meseno srce. 27 Svojega duha bom položil znotraj vas in povzročim vam, da se boste ravnali po mojih zakonih in boste ohranjali moje sodbe in jih izvajali. 28 In prebivali boste v deželi, ki sem jo dal vašim očetom; in vi boste moje ljudstvo in jaz bom vaš Bog. 29 Prav tako vas bom rešil pred vašo nečistostjo, in jaz bom poklical žito in ga povečal, na vas pa ne bom položil nobene lakote. 30 In pomnožil bom sad od drevesa in donos od polja, da ne boste več prejeli graje zaradi lakote med pogani. 31 Potem se boste spomnili svojih lastnih zlih poti in svojih početij, ki niso bila dobra in gnusili se boste v svojih lastnih očeh zaradi svojih krivičnosti in zaradi svojih ogabnosti. 32 Tega ne storim zaradi vas, ‹ govori Gospod Bog, ›to naj vam bo znano: bodite osramočeni in zbegani zaradi svojih lastnih poti, oh hiša Izraelova.‹ 33 Tako govori Gospod Bog: ›Na dan, ko vas bom očistil pred vsemi vašimi krivičnostmi, vam bom prav tako povzročil, da prebivate v mestih in opustošenosti bodo pozidane. 34 In zapuščena dežela bo preorana, kakor ta leži zapuščena pred očmi vseh, ki so hodili mimo. 35 In rekli bodo: ›Ta dežela, ki je bila zapuščena, je postala podobna edenskemu vrtu; in opustošena in zapuščena in porušena mesta so postala ograjena in naseljena.‹ 36 Potem bodo pogani, ki so ostali okoli vas, vedeli, da sem jaz, Gospod, zgradil porušene kraje in zasadil to, kar je bilo zapuščeno. Jaz, Gospod, sem to govoril in jaz bom to storil.‹ 37 Tako govori Gospod Bog: ›Vendar bom zaradi tega povpraševan od Izraelove hiše, da to storim zanje; povečal jih bom z možmi kakor trop. 38 Kakor svet trop, kakor trop [prestolnice] Jeruzalem ob njenih slovesnih praznikih, tako bodo opustošena mesta napolnjena s tropi ljudi, in spoznali bodo, da jaz sem Gospod.‹«

37 Gospodova roka je bila nad menoj in me odvedla ven v Gospodovem duhu in me postavila dol v sredo doline, ki je bila polna kosti 2 in dal mi je, da sem šel okoli njih. In glej, tam jih je bilo zelo veliko v odprti dolini. In glej, bile so zelo suhe. 3 Rekel mi je: »Človeški sin, ali lahko te kosti živijo?« Odgovoril sem: »Oh Gospod Bog, ti veš.« 4 Ponovno mi je rekel: »Prerokuj nad temi kostmi in jim reci: ›Oh ve, suhe kosti, poslušajte Gospodovo besedo. 5 Tako govori Gospod Bog tem kostem: ›Glejte, povzročil bom, da v vas vstopi dih in boste živele. 6 Na vas bom položil kite in privedel meso na vas in vas pokril s kožo in položil dih v vas in ve boste živele in spoznale boste, da jaz sem Gospod.‹« 7 Tako sem prerokoval, kakor mi je bilo zapovedano. Ko sem prerokoval, je bil tam hrup in glej tresenje in kosti so prišle skupaj, kost k svoji kosti. 8 In ko sem gledal, glej, kite in meso so prišli nanje in zgoraj jih je pokrila koža, toda v njih

ni bilo diha. 9 Potem mi je rekel: »Prerokuj vetru, prerokuj, človeški sin in reci vetru: ›Tako govori Gospod Bog: ›Pridi iz štirih vetrov, oh dih in dihni na te umorjene, da bodo lahko živeli.‹« 10 Tako sem prerokoval, kakor mi je zapovedal in dih je prišel vanje in oživeli so in vstali na svoja stopala, silno velika vojska. 11 Potem mi je rekel: »Človeški sin, te kosti so celotna Izraelova hiša. Glej, govorijo: ›Naše kosti so suhe in naše upanje je izgubljeno. Odrezani smo iz svoje dežele.‹ 12 Zato prerokuj in jim reci: ›Tako govori Gospod Bog: ›Glej, oh moje ljudstvo, odprl bom vaše grobove in povzročim vam, da pridete iz svojih grobov in vas privedem v Izraelovo deželo. 13 In vi boste spoznali, da jaz sem Gospod, ko odprem vaše grobove, oh moje ljudstvo in vas privedel gor, ven iz vaših grobov. 14 Svojega duha bom položil v vas in boste živeli in namestil vas bom v vašo lastno deželo. Potem boste vedeli, da sem jaz, Gospod, to govoril in to izvêdel, govori Gospod.‹« 15 Beseda Gospodova je ponovno prišla k meni, rekoč: 16 »Poleg tega si ti, človeški sin, vzemi eno palico in nanjo napiši: ›Za Juda in za Izraelove otroke, njegove družabnike.‹ Potem vzemi drugo palico in nanjo napiši: ›Za Jožefa, Efrájimovo palico in za vso Izraelovo hišo njegovih družabnikov.‹ 17 Pridruži ju eno k drugi, v eno palico; in postali bosta eno v tvoji roki. 18 In ko ti bodo otroci tvojega ljudstva govorili, rekoč: ›Ali nam ne boš pokazal, kaj misliš s tem?‹ 19 jim reci: ›Tako govori Gospod Bog: ›Glejte, vzel bom Jožefovo palico, ki je v Efrájimovi roki in Izraelove rodove, njegove rojake in jih položil z njim, celó z Judovo palico in jih naredil eno palico in oni bodo eno v moji roki. 20 In palici, na kateri pišeš, bosta v tvoji roki pred njihovimi očmi.‹ 21 In reci jim: ›Tako govori Gospod Bog: ›Glej vzel bom Izraelove otroke izmed poganov, kamor so odšli in zbral jih bom na vsaki strani in jih privedel v njihovo lastno deželo. 22 In naredil jih bom en narod v deželi, na Izraelovih gorah; in en kralj bo kralj nad njimi vsemi, in ne bodo več dva naroda niti sploh ne bodo več razdeljeni v dve kraljestvi. 23 Niti se ne bodo več omadeževali s svojimi maliki niti s svojimi ostudnimi stvarmi niti s katerimikoli izmed njihovih prestopkov, temveč jih bom rešil iz vseh njihovih bivališč, v katerih so grešili in jih bom očistil. Tako bodo moje ljudstvo in jaz bom njihov Bog. 24 Moj služabnik David bo kralj nad njimi; in vsi bodo imeli enega pastirja. Prav tako se bodo ravnali po mojih sodbah in obeleževali moje zakone in jih izvajali. 25 In prebivali bodo v deželi, ki sem jo dal Jakobu, svojemu služabniku, v kateri so prebivali vaši očetje; in prebivali bodo tam, celó oni, njihovi otroci in otroci njihovih otrok na veke, in moj služabnik David bo njihov princ na veke. 26 Poleg tega bom z njimi sklenil zavezo miru. To bo večna zaveza z njimi in jaz jih bom namestil in jih pomnožil in svoje svetišče bom postavil v njihovi sredi na vékomaj. 27 Prav tako bo z njimi moje šotorsko svetišče. Da, jaz bom njihov Bog in oni bodo moje ljudstvo. 28 In pogani bodo spoznali, da jaz, Gospod, posvečujem Izraela, ko bo moje svetišče v njihovi sredi na vékomaj.‹«

38 In k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: 2 »Človeški sin, naravnaj svoj obraz zoper Gog, deželo Magóg, glavnega princa Mešeha in Tubála in prerokuj zoper njega 3 in reci: ›Tako govori Gospod Bog: ›Glej, jaz sem zoper tebe, oh Gog, glavni princ Mešeha in Tubála. 4 Obrnil te bom nazaj in vtaknil kavlje v tvoje čeljusti in te privedel naprej in vso tvojo vojsko, konje in konjenike, vse izmed njih oblečene z vsemi vrstami bojne opreme, celo veliko družbo z majhnimi ščiti in ščiti; vsi izmed njih rokujejo z meči: 5 Perzija, Etiopija in Libija z njimi; vsi izmed njih s ščitom in čelado: 6 Gomer in vse njegove čete; hiša Togarmá od severnih četrti in vse njegove čete in mnogo ljudstva s teboj. 7 Bodi pripravljen in pripravi zase, ti in vsa tvoja skupina, ki so zbrani k tebi in ti jim bodi stražar. 8 Po mnogih dneh boš obiskan. V zadnjih letih boš prišel v deželo, ki je privedena nazaj pred mečem in je zbrana izmed številnih ljudstev zoper Izraelove gore, ki so bile vedno opustošene, toda ta je privedena izmed narodov in vsi izmed njih bodo varno prebivali. 9 Povzpel se boš in prišel kakor vihar, podoben boš oblaku, da pokrieš deželo, ti in vse tvoje čete in mnogo ljudstev s teboj.‹ 10 Tako govori Gospod Bog: ›Zgodilo se bo tudi to, da bodo ob istem času v tvoj um prišle stvari, ti pa boš mislil zlo misel.‹ 11 Rekel boš: ›Šel bom gor k deželi neobzidanih vasi; šel bom k tem, ki so v miru, ki varno prebivajo, vsi izmed njih prebivajo zunaj zidov in nimajo niti zapahov niti velikih vrat, 12 da vzamem ukradeno blago in da vzamem plen; da svojo roko obrnem nad zapuščene kraje, ki so sedaj naseljeni in nad ljudstva, ki so zbrana izmed narodov, ki so pridobili živino in dobrine, ki prebivajo v sredi dežele.‹ 13 Saba in Dedán in trgovci iz Taršíša, z vsemi njihovimi mladimi levi, ti bodo govorili: ›Ali si prišel, da vzameš plen? Ali si zbral svojo družbo, da vzameš plen? Da odneseš srebro in zlato, da odneseš govedo in dobrine, da vzameš velik plen?‹ 14 Zatorej, človeški sin, prerokuj in reci Gogu: ›Tako govori Gospod Bog: ›Na tisti dan, ko bo moje ljudstvo Izrael varno prebivalo, mar tega ne boš vedel? 15 In prišel boš iz svojega kraja, iz severnih delov, ti in številna ljudstva s teboj, vsi izmed njih bodo jahali na konjih, velika družba in mogočna vojska 16 in prišel boš gor zoper moje ljudstvo Izraela kakor oblak, da pokriješ deželo; to bo v zadnjih dneh in privedel te bom zoper mojo deželo,

da me bodo pogani lahko spoznali, ko bom posvečen v tebi, oh Gog, pred njihovimi očmi.‹ 17 Tako govori Gospod Bog: › Ali si ti tisti, o katerem sem govoril v starih časih po svojih služabnikih, Izraelovih prerokih, ki so prerokovali v tistih dneh mnoga leta, da te bom privedel zoper njih? 18 In zgodilo se bo ob istem času, ko bo proti Izraelovi deželi prišel Gog, ‹ govori Gospod Bog, › da bo na moj obraz prišla moja razjarjenost. 19 Kajti v svojem ljubosumju in v ognju svojega besa sem govoril: ›Zagotovo bo na ta dan v Izraelovi deželi veliko tresenje; 20 tako da bodo ribe morja in perjad neba in poljske živali in vse plazeče stvari, ki se plazijo po zemlji in vsi ljudje, ki so na obličju zemlje, trepetali ob moji prisotnosti in gore bodo zrušene in strmi kraji bodo padli in vsak zid bo padel na tla.‹ 21 In proti njemu bom prek vseh svojih gora poklical meč, ‹ govori Gospod Bog. ›Vsakogar meč bo zoper svojega brata. 22 In jaz bom navajal dokaze zoper njega s kužno boleznijo in s krvjo, in deževal bom nanj in na njegove čete in na mnoga ljudstva, ki so z njim, preplavljajoč dež in velika zrna toče, ogenj in žveplo. 23 Tako se bom poveličal in se posvetil; in znan bom v očeh mnogih narodov in spoznali bodo, da jaz sem Gospod.‹

39 ›Zato, ti, človeški sin, prerokuj zoper Gog in reci: ›Tako govori Gospod Bog: ›Glej, jaz sem zoper tebe, oh Gog, glavni princ Mešeha in Tubála, 2 in obrnil te bom nazaj in pustil samo šesti del tebe in ti povzročil, da prideš gor iz severnih krajev in privedel te bom na Izraelove gore 3 in izbil ti bom lok iz tvoje leve roke in tvojim puščicam povzročil, da izpadejo iz tvoje desnice. 4 Padel boš na Izraelovih gorah, ti in vse tvoje čete in ljudstvo, ki je s teboj. Izročil te bom pticam roparicam vsake vrste in k živalim polja, da boš požrt. 5 Padel boš na odprtem polju, kajti jaz sem to govoril, ‹ govori Gospod Bog. 6 ›In poslal bom ogenj na Magóg in med tiste, ki brezskrbno prebivajo na otokih. In spoznali bodo, da jaz sem Gospod. 7 Tako bom svoje sveto ime naredil znano v sredi svojega ljudstva Izraela; in ne bom jim več dopustil, da oskrunijo moje sveto ime. In pogani bodo spoznali, da jaz sem Gospod, Sveti v Izraelu. 8 Glej, prišel je in narejeno je, ‹ govori Gospod Bog; ›to je dan, o katerem sem govoril. 9 Tisti, ki prebivajo v Izraelovih mestih, bodo šli naprej in bodo zakurili ogenj, sežgali orožje, tako ščite in majhne ščite, loke, puščice, krepelca ter sulice in sedem let jih bodo sežigali z ognjem, 10 tako da ne bodo vzeli nobenega lesa iz polja niti posekali nobenega iz gozdov; kajti orožje bodo sežigali z ognjem in plenili bodo tiste, ki so jih plenili in ropali bodo tiste, ki so jih ropali, ‹ govori Gospod Bog. 11 ›In na tisti dan se bo zgodilo, da bom Gogu dal kraj za grobove v Izraelu, dolino popotnikov na vzhodu morja, in ta bo zamašila nosove popotnikom, in tam bodo sežgali Goga in vso njegovo množico in imenovali jo bodo Dolina Gogove množice. 12 In sedem mesecev jih bo Izraelova hiša pokopavala, da bodo lahko očistili deželo. 13 Da, vse ljudstvo dežele jih bo pokopavalo; in to jim bo ugled na dan, ko bom proslavljen, ‹ govori Gospod Bog. 14 ›In oddvojili bodo može z nenehno zaposlitvijo, ki bodo hodili skozi deželo, da bi s potniki pokopavali tiste, ki ostajajo na obličju zemlje, da jo očistijo; po koncu sedmih mesecev bodo iskali. 15 In potniki, ki gredo skozi deželo, ko kdorkoli zagleda človeško kost, potem bo ob njej postavil znamenje, dokler je grobarji ne pokopljejo v dolini Gogove množice. 16 In ime mesta bo prav tako Hamóna. Tako bodo očistili deželo. 17 In ti, človeški sin, ‹ tako govori Gospod Bog: ›Govori vsaki operjeni perjadi in vsaki živali polja: ›Zberite se in pridite; zberite se na vsaki strani k moji klavni daritvi, ki jo darujem za vas, torej veliki klavni daritvi na Izraelovih gorah, da boste lahko jedle meso in pile kri. 18 Jedle boste meso mogočnih in pile kri zemeljskih princev, ovnov, jagnjet in koz, bikcev, vsi izmed njih bašánski pitanci. 19 In jedle boste tolščo, dokler ne boste nasičene in pile kri, dokler ne boste pijane od moje klavne daritve, ki sem jo žrtvoval za vas. 20 Tako boste nasičene pri moji mizi s konji in bojnimi vozovi in z mogočnimi možmi in z vsemi bojevniki, ‹ govori Gospod Bog. 21 ›In svojo slavo bom postavil med pogane in vsi pogani bodo videli mojo sodbo, ki sem jo izvršil in mojo roko, ki sem jo položil nanje. 22 Tako bo Izraelova hiša spoznala, da jaz sem Gospod, njihov Bog, od tega dne naprej. 23 In pogani bodo vedeli, da je hiša Izraelova odšla v ujetništvo zaradi svojih krivičnosti, ker so kršili zoper mene, zato sem svoj obraz skril pred njimi in jih izročil v roko njihovih sovražnikov; tako so vsi padli pod mečem. 24 Glede na njihovo nečistost in glede na njihove prestopke sem jim storil in svoj obraz sem skril pred njimi.‹ 25 Zato tako govori Gospod Bog: ›Sedaj bom ponovno privedel Jakobovo ujetništvo in usmiljenje bom imel nad celotno Izraelovo hišo in ljubosumen bom zaradi svojega svetega imena; 26 po tem, ko so nosili svojo sramoto in vse svoje prestopke, s katerimi so kršili zoper mene, ko so varno prebivali v svoji deželi in jih nihče ni strašil. 27 Ko sem jih ponovno privedel izmed ljudstva in jih zbral iz dežel njihovih sovražnikov in sem posvečen v njih pred očmi mnogih narodov; 28 potem bodo spoznali, da jaz sem Gospod, njihov Bog, ki jim je storil, da so bili odvedeni v ujetništvo med pogane, toda zbral sem jih k njihovi lastni deželi in nikogar izmed njih nisem več pustil tam. 29 Niti svojega obraza ne bom več

skrival pred njimi, kajti svojega duha sem izlil na Izraelovo hišo, ‹ govori Gospod Bog.‹«

40 V petindvajsetem letu našega ujetništva, v začetku leta, na deseti dan meseca, v štirinajstem letu, potem ko je bilo mesto udarjeno, na prav isti dan, je bila nad menoj Gospodova roka in me privedla tja. **2** V Božjih videnjih me je privedel v deželo Izrael in me postavil na zelo visoko goro, pri kateri je bil kakor okvir mesta na jugu. **3** In privedel me je tja in glej, tam je bil mož, katerega videz je bil podoben videzu brona, z laneno vrvico v svoji roki in merilno trstiko; in stal je v velikih vratih. **4** In mož mi je rekel: »Človeški sin, glej s svojimi očmi in poslušaj s svojimi ušesi in svoje srce naravnaj na vse to, kar ti bom pokazal; kajti z namenom, da ti jih lahko pokažem, si bil priveden sèm. Vse to, kar vidiš, oznani Izraelovi hiši.« **5** Glej obzidje zunaj, naokoli hiše in v človeški roki merilna trstika, šest komolcev dolga, po komolec in širino roke, tako je izmeril širino zgradbe, ena trstika; in višino, ena trstika. **6** Potem je prišel k velikim vratom, ki gledajo proti vzhodu in odšel gor po njegovih stopnicah in izmeril prag velikih vrat, ki je bil širok eno trstiko; in drugi prag velikih vrat, ki je bil širok eno trstiko. **7** In vsaka majhna soba je bila eno trstiko dolga in eno trstiko široka; in med majhnimi sobami je bilo pet komolcev; in prag velikih vrat, znotraj, pri preddverju velikih vrat, je bil eno trstiko [širok]. **8** Izmeril je tudi preddverje znotraj velikih vrat, ena trstika. **9** Potem je izmeril preddverje velikih vrat, osem komolcev; in njegovi podboji, dva komolca; in preddverje velikih vrat je bilo znotraj. **10** In majhne sobe velikih vrat proti vzhodu so bile tri na tej strani in tri na oni strani; te tri so bile ene mere; in podboji so imeli eno mero na tej strani in na oni strani. **11** In izmeril je širino vhoda velikih vrat, deset komolcev; in dolžino velikih vrat, trinajst komolcev. **12** Tudi prostora pred majhnimi sobami je bilo en komolec na tej strani in en komolec prostora je bilo na oni strani; in majhne sobe so bile šest komolcev na tej strani in šest komolcev na oni strani. **13** Potem je izmeril velika vrata od strehe ene majhne sobe do strehe druge: širina je bila petindvajset komolcev, vrata nasproti vratom. **14** Naredil je tudi podboje šestdesetih komolcev, celo podboj dvora naokoli velikih vrat. **15** In od pročelja velikih vrat vhoda do pročelja preddverja notranjih velikih vrat je bilo petdeset komolcev. **16** In tam so bila ozka okna k majhnim sobam in k njihovim podbojem znotraj, naokoli velikih vrat in podobno k obokom, in okna so bila naokoli navznoter sobe, in na vsakem podboju so bila palmova drevesa. **17** Potem me je privedel na zunanji dvor in glej, tam so bile sobe in tlak, narejen za dvor naokoli. Trideset sob je bilo na tlaku. **18** In tlak, ki je bil pri strani velikih vrat, nasproti dolžine velikih vrat, je bil nižji tlak. **19** Potem je izmeril širino od sprednjega dela spodnjih velikih vrat do sprednjega dela notranjega dvora zunaj; sto komolcev proti vzhodu in proti severu. **20** In velika vrata zunanjega dvora, ki so gledala proti severu, izmeril je njihovo dolžino in njihovo širino. **21** In njihove majhne sobe so bile tri na tej strani in tri na oni strani; in njihovi podboji in njihovi oboki so bili po meri prvih vrat. Njihova dolžina je bila petdeset komolcev in širina petindvajset komolcev. **22** In njihova okna in njihovi oboki in njihova palmova drevesa so bila po meri velikih vrat, ki gledajo proti vzhodu; in k tem so se vzpeli po sedmih stopnicah; in njihovi oboki so bili pred njimi. **23** In velika vrata notranjega dvora so bila nasproti velikih vrat proti severu in proti vzhodu; in od velikih vrat do velikih vrat je izmeril sto komolcev. **24** Po tem me je privedel proti jugu in glej, velika vrata proti jugu. Izmeril je njihove podboje in njihove oboke, glede na te mere. **25** In tam so bila okna in njihovi oboki naokoli, podobni tistim oknom. Dolžina je bila petdeset komolcev in širina petindvajset komolcev. **26** In tam je bilo sedem stopnic, da se gre gor do njih in njihovi oboki so bili pred njimi. Ta so imela palmovi drevesi, eno na tej strani in drugo na oni strani, na njihovih podbojih. **27** In na notranjem dvoru, proti jugu, so bila velika vrata, in od velikih vrat do velikih vrat je proti jugu izmeril sto komolcev. **28** In privedel me je na notranji dvor pri južnih velikih vratih: in južna velika vrata je izmeril glede na te mere; **29** in njihove majhne sobe in njihovi podboji in njihovi oboki, glede na te mere: in tam so bila okna v njej in njihovi oboki naokoli: in ta so bila petdeset komolcev dolga in petindvajset komolcev široka. **30** Oboki naokoli so bili petindvajset komolcev dolgi in pet komolcev široki. **31** Njihovi oboki so bili proti skrajnemu dvoru; palmova drevesa so bila na njihovih podbojih. Gor do njih je vodilo osem stopnic. **32** Privedel me je na notranji dvor proti vzhodu in izmeril velika vrata glede na te mere. **33** Njihove majhne sobe, njihovi podboji in njihovi oboki so bili glede na te mere. Tam so bila okna v njihovih obokih naokoli. To je bilo petdeset komolcev dolgo in petindvajset komolcev široko. **34** Njihovi oboki so bili proti zunanjemu dvoru; in palmova drevesa so bila na njihovih podbojih, na tej strani in na oni strani in gor do njih je vodilo osem stopnic. **35** Privedel me je k severnim velikim vratom in jih izmeril glede na te mere; **36** njihove majhne sobe, njihove podboje in njihove oboke in okna k tem naokoli; dolžina je bila petdeset komolcev in širina petindvajset komolcev. **37** Njihovi podboji so bili proti skrajnemu dvoru; in palmova drevesa so bila na njihovih podbojih, na tej strani in na oni strani in gor do njih je vodilo osem stopnic. **38** Sobe in njihovi

vhodi so bili ob podbojih velikih vrat, kjer so prali žgalno daritev. **39** V preddverju velikih vrat sta bili dve mizi na tej strani in dve mizi na oni strani, da na njih zakoljejo žgalno daritev in daritev za greh in daritev za prestopek. **40** Zunaj ob strani, kakor gre kdo gor k vhodu severnih velikih vrat, sta bili dve mizi; in na drugi strani, ki je bila pri preddverju velikih vrat, sta bili dve mizi. **41** Štiri mize so bile na tej strani in štiri mize na oni strani, pri straneh velikih vrat; osem miz, na katerih so klali svoje daritve. **42** Štiri mize so bile iz klesanega kamna za žgalno daritev, komolec in pol dolge in komolec in pol široke in en komolec visoke, na katere so prav tako položili orodje, s katerim so zaklali žgalno daritev in klavno daritev. **43** Znotraj so bili kavlji, dlan široki, pritrjeni naokoli in na mizah je bilo meso daritve. **44** Zunaj notranjih velikih vrat so bile sobe pevcev notranjega dvora, ki je bil ob strani severnih velikih vrat in njihova pročelja so bila proti jugu. Ena je bila ob strani vzhodnih velikih vrat in imela pročelje proti severu. **45** In rekel mi je: »Ta soba, katere pročelje je proti jugu, je za duhovnike, čuvaje oskrbe hiše. **46** Soba, katere pročelje je proti severu, je za duhovnike, čuvaje oskrbe oltarja: to so Cadókovi sinovi med Lévijevimi sinovi, ki so prišli blizu h Gospodu, da mu služijo. **47** Tako je izmeril dvor, sto komolcev dolg in sto komolcev širok, štirioglat; in oltar, ki je bil pred hišo. **48** Privedel me je k preddverju hiše in izmeril vsak podboj preddverja, pet komolcev na tej strani in pet komolcev na oni strani in širina velikih vrat je bila tri komolce na tej strani in tri komolce na oni strani. **49** Dolžina preddverja je bila dvajset komolcev in širina enajst komolcev; in privedel me je poleg stopnic, po katerih so se dvignili do njega. Tam so bili stebri ob podbojih, eden na tej strani, drugi pa na oni strani.

41 Potem me je privedel k templju in izmeril podboje, šest komolcev široke na eni strani in šest komolcev široke na drugi strani, kar je bila širina šotorskega svetišča. **2** Širina vrat je bila deset komolcev; in strani vrat na eni strani je bilo pet komolcev in pet komolcev na drugi strani: in izmeril je njihovo dolžino, štirideset komolcev; in širino: dvajset komolcev. **3** Potem je odšel noter in izmeril podboj vrat: dva komolca; in vrata: šest komolcev; in širino vrat: sedem komolcev. **4** Tako je izmeril njegovo dolžino: dvajset komolcev; in širino: dvajset komolcev, pred templjem. Rekel mi je: »To je najsvetejši prostor.« **5** Potem je izmeril zid hiše: šest komolcev; in širino vsake stranske sobe: štiri komolce naokoli hiše na vsaki strani. **6** Stranske sobe so bile tri, ena nad drugo in trideset v vrsti; in vstopale so v zid, ki je bil iz hiše za stranske sobe naokoli, da bi lahko imele oporo, toda te se niso držale v zidu hiše. **7** In tam je bila razširitev in okljuke naokrog strmo navzgor k stranskim sobam, kajti okljuke naokrog hiše so šle strmo navzgor naokrog hiše. Zato je bila širina hiše strmo navzgor in se tako povečevala od najnižjih sob do najvišjih ob sredini. **8** Prav tako sem videl višino hiše naokrog. Temelji stranskih sob so bili cela trstika iz šestih velikih komolcev. **9** Debelina zidu, ki je bil znotraj, za stransko sobo, je bila pet komolcev. In to, kar je preostalo, je bil prostor stranskih sob, ki so bile znotraj. **10** Med sobami je bila širina dvajsetih komolcev naokoli hiše na vsaki strani. **11** Vrata stranskih sob so bila proti kraju, ki je preostal, ena vrata proti severu in druga vrata proti jugu. Širina prostora, ki je preostal, je bila pet komolcev naokoli. **12** Torej zgradba, ki je bila pred ločenim krajem na koncu proti zahodu, je bila sedemdeset komolcev široka; in zid zgradbe je bil naokoli debel pet komolcev in njegova dolžina devetdeset komolcev. **13** Tako je izmeril hišo, sto komolcev dolga; in ločen kraj in zgradbo, z njenimi zidovi, sto komolcev dolgo; **14** tudi širino pročelja hiše in ločenega kraja proti vzhodu: sto komolcev. **15** Izmeril je dolžino zgradbe nasproti ločenemu kraju, ki je bil za njo in njene galerije na eni strani in na drugi strani: sto komolcev, z notranjim templjem in preddverji dvora; **16** podboje vrat in ozka okna in galerije naokoli na svojih treh nadstropjih, nasproti vratom, naokrog obloženi z lesom in od tal gor do oken in okna so bila pokrita; **17** k tem nad vrati, celo do notranje hiše in zunaj in pri vsem zidu naokoli, znotraj in zunaj, po meri. **18** To je bilo narejeno s kerubi in palmovimi drevesi, tako da je bilo palmovo drevo med kerubom in kerubom; in vsak kerub je imel dva obraza; **19** tako da je bilo obličje človeka proti palmovemu drevesu na tej strani in obličje mladega leva proti palmovemu drevesu na oni strani. To je bilo narejeno po vsej hiši naokoli. **20** Od tal do nad vrati so bili narejeni kerubi in palmova drevesa in na zidu templja. **21** Podboji templja so bili pravokotni in pročelje svetišča; videz enega kakor videz drugega. **22** Oltar iz lesa je bil tri komolce visok in njegova dolžina dva komolca; in njegovi vogali in njegova dolžina in njegove stene so bile iz lesa. Rekel mi je: »To je miza, ki je pred Gospodom.« **23** Tempelj in svetišče sta imela dvoje vrat. **24** Vsaka vrata so imela dvoje kril, dvoje obračajočih se kril; dve krili za ena vrata in dve krili za druga vrata. **25** Na njih so bili narejeni, na vratih templja, kerubi in palmova drevesa, podobna, kakor so bila narejena na stenah; in tam so bile debele deske na pročelju zunaj preddverja. **26** In bila so ozka okna in palmova drevesa na eni strani in na drugi strani, na straneh preddverja in na stranskih sobah hiše na debelih deskah.

42 Potem me je odvedel naprej na skrajni dvor, ob poti proti severu in me privedel v sobo, ki je bila nasproti

ločenemu kraju in ki je bila pred zgradbo proti severu. 2 Pred dolžino stotih komolcev so bila severna vrata in širina je bila petdeset komolcev. 3 Nasproti dvajsetim komolcem, ki so bili za notranji dvor in nasproti tlaku, ki je bil za skrajni dvor, je bila galerija nasproti galeriji, v treh nadstropjih. 4 Pred sobami je bil hodnik desetih komolcev širine znotraj, pot enega komolca; in njihova vrata proti severu. 5 Torej zgornje sobe so bile krajše, kajti galerije so bile višje kakor te, kakor spodnje in kakor tiste, ki so bile v sredini zgradbe. 6 Kajti bile so v treh nadstropjih, toda niso imele stebrov kakor stebri dvora, zato je bila zgradba ožja, bolj kakor nižje in srednje od tal. 7 Zid, ki je bil zunaj, nasproti sobam, proti skrajnemu dvoru, na sprednjem delu sob, njegova dolžina je bila petdeset komolcev. 8 Kajti dolžina sob, ki so bile na skrajnem dvoru, je bila petdeset komolcev, in glej, pred templjem je bilo sto komolcev. 9 Izpod teh sob je bil vhod na vzhodni strani, kakor gre nekdo vanje od skrajnega dvora. 10 Sobe so bile v debelini zidu dvora proti vzhodu, nasproti ločenemu kraju in nasproti zgradbi. 11 Pot pred njimi je bila podobna videzu sob, ki so bile proti severu, tako dolga kakor one in tako široka kakor one, in vsi njihovi izhodi so bili tako glede na njihove oblike kakor glede na njihova vrata. 12 Glede na vrata sob, ki so bila proti jugu, so bila vrata na začetku poti, celó na poti neposredno pred zidom proti vzhodu, kakor nekdo vstopa vanje. 13 Potem mi je rekel: »Severne sobe in južne sobe, ki so pred ločenim krajem, te so svete sobe, kjer bodo duhovniki, ki pristopajo h Gospodu, jedli najsvetejše stvari. Tam bodo polagali najsvetejše stvari in jedilno daritev in daritev za greh in daritev za prestopke; kajti kraj je svet. 14 Ko duhovniki vstopijo vanj, potem ne bodo šli ven iz svetega kraja na skrajni dvor, temveč bodo tam odložili oblačila, v katerih so služili, kajti ta so sveta in nadeli si bodo druga oblačila in pristopili bodo k tistim stvarem, ki so za ljudstvo.« 15 Torej ko je končal merjenje notranje hiše, me je privedel naprej proti velikim vratom, katerih pročelje je proti vzhodu in ga izmeril naokrog. 16 Izmeril je vzhodno stran z merilno trstiko, petsto trstik, z merilno trstiko naokrog. 17 Izmeril je severno stran, petsto trstik, z merilno trstiko naokrog. 18 Izmeril je južno stran, petsto trstik, z merilno trstiko. 19 Obrnil se je k zahodni strani in izmeril petsto trstik z merilno trstiko. 20 Izmeril jo je ob štirih straneh. Naokrog je imela obzidje, petsto trstik dolgo in petsto široko, da bi naredil oddvojitev med svetiščem in oskrunjenim krajem.

43 Zatem me je privedel k velikim vratom, celó velikim vratom, ki gledajo proti vzhodu. 2 In glej, slava Izraelovega Boga je prišla po poti od vzhoda, in njegov glas je bil podoben hrupu mnogih vodá, in zemlja je zasijala z njegovo slavo. 3 In to je bilo glede na videz videnja, ki sem ga videl, celó glede na videnje, ki sem ga videl, ko sem prišel, da uničim mesto; in videnja so bila podobna videnju, ki sem ga videl pri reki Kebár; in padel sem na svoj obraz. 4 Gospodova slava je prišla v hišo po poti velikih vrat, katerih pročelje je proti vzhodu. 5 Tako me je duh vzel gor in me privedel na notranji dvor; in, glej, Gospodova slava je napolnila hišo. 6 Slišal sem ga, kako mi govori iz hiše; in poleg mene je stal mož. 7 Rekel mi je: »Človeški sin, prostor mojega prestola in kraj za podplate mojih stopal, kjer bom na veke prebival v sredi Izraelovih otrok in mojega svetega imena Izraelova hiša ne bo več omadeževala, niti oni, niti njihovi kralji s svojim vlačugarstvom, niti s trupli svojih kraljev na svojih visokih krajih. 8 V njihovi postavitvi njihovega praga ob mojih pragovih in njihovega podboja ob mojih podbojih in zidom med menoj in njimi, so celo omadeževali moje sveto ime s svojimi ogabnostmi, ki so jih zagrešili. Zatorej sem jih použil v svoji jezi. 9 Torej naj odstranijo svoje vlačugarstvo in trupla svojih kraljev daleč od mene in jaz bom prebival v njihovi sredi na veke. 10 Ti, človeški sin, pokaži Izraelovi hiši, da jih bo lahko sram njihovih krivičnosti in naj izmerijo vzorec. 11 Če se bodo sramovali vsega, kar so storili, jim pokaži obliko hiše, njen slog, njene izhode, njene vhode, vse njene oblike, vse njene odredbe, vse njene oblike in vse njene postave, in zapiši jih v njihovem pogledu, da se bodo lahko držali njene celotne oblike in vseh njenih odredb in jih izpolnjevali.« 12 To je postava hiše: ›Na vrhu gore bo njena celotna meja naokrog najsvetejšega.‹ Glej, to je postava hiše.« 13 In to so mere oltarja po komolcih: ›Komolec je komolec in širina roke; celo dno bo komolec in širina komolca in njena meja ob njenem robu naokrog bo pedenj in to bo višji kraj oltarja. 14 Od dna na tleh, celó do spodnjega podzidka, bo dva komolca in širina en komolec; in od manjšega podzidka celó do večjega podzidka, bo štiri komolce in širina en komolec. 15 Tako bo oltar štiri komolce; in od oltarja in navzgor bodo štirje rogovi. 16 Oltar bo dvanajst komolcev dolg, dvanajst širok, kvadraten v svojih štirih oglih. 17 Podzidek bo štirinajst komolcev dolg in štirinajst širok v svojih štirih oglih; in rob okoli njega bo pol komolca; in njegovo dno bo komolec naokrog; in njegove stopnice bodo gledale proti vzhodu. 18 Rekel mi je: »Človeški sin, tako govori Gospod Bog: ›To so odredbe oltarja na dan, ko ga bodo naredili, da bodo na njem darovali žgalne daritve in da bodo na njem škropili kri. 19 Duhovnikom Lévijevcem, ki bodo od Cadókovega semena, ki pristopajo k meni, da bi

mi služili, ‹ govori Gospod Bog, ›boš dal mladega bikca za daritev za greh. 20 Vzel boš od njegove krvi in jo nanesel na štiri njegove rogove in na štiri vogle podzidka in na rob naokoli. Tako ga boš očistil in prečistil. 21 Vzel boš tudi bikca daritve za greh in zažgal ga bo na določenem prostoru hiše, zunaj svetišča. 22 Na drugi dan boš daroval kozlička od koz, brez pomanjkljivosti, za daritev za greh; in očistili bodo oltar, kakor so ga očistili z bikcem. 23 Ko narediš konec njegovemu očiščevanju, boš daroval mladega bikca, brez pomanjkljivosti in ovna iz tropa, brez pomanjkljivosti. 24 Daroval ju boš pred Gospodom in duhovniki bodo nanje vrgli sol in darovali jih bodo za žgalno daritev Gospodu. 25 Sedem dni boš vsak dan pripravljal kozla za daritev za greh. Pripravljali bodo tudi mladega bikca in ovna iz tropa, brez pomanjkljivosti. 26 Sedem dni bodo očiščevali oltar in ga prečiščevali in se uméščali. 27 Ko se ti dnevi iztečejo, bo tako, da bodo na osmi dan in tako naprej, duhovniki pripravljali vaše žgalne daritve na oltarju in vaše mirovne daritve; in jaz vas bom sprejel, ‹ govori Gospod Bog.«

44 Potem me je privedel nazaj po poti velikih vrat zunanjega svetišča, ki gledajo proti vzhodu; in ta so bila zaprta. 2 Potem mi je Gospod rekel: »Ta velika vrata bodo zaprta, ne bodo odprta in noben človek ne bo vstopil skoznje; ker je Gospod, Izraelov Bog, vstopil skoznje, zato bodo zaprta. 3 Ta so za princa; princ bo sedel v njih, da jé kruh pred Gospodom; vstopil bo po poti preddverja teh velikih vrat in ven bo šel po isti poti.« 4 Potem me je privedel po poti severnih velikih vrat pred hišo. Pogledal sem in glej, Gospodova slava je napolnila Gospodovo hišo in padel sem na svoj obraz. 5 Gospod mi je rekel: »Človeški sin, dobro zaznamuj in glej s svojimi očmi in poslušaj s svojimi ušesi vse, kar ti rečem glede vseh odredb Gospodove hiše in vse njegove postave; in dobro zaznamuj vhod hiše, z vsakim vstopanjem v svetišče. 6 Upornim boš rekel, celó Izraelovi hiši: ›Tako govori Gospod Bog: ›Oh vi, Izraelova hiša, naj vam bo dovolj vseh vaših ogabnosti 7 v tem, da ste v moje svetišče privedli tujce, neobrezane v srcu in neobrezane v mesu, da bi bili v mojem svetišču, da ga oskrunijo, celó mojo hišo, ko darujete moj kruh, tolščo in kri in zaradi vseh vaših ogabnosti so prelamljali mojo zavezo. 8 Vi niste skrbeli za moje svete stvari, temveč ste si zase postavili čuvaje moje zadolžitve v mojem svetišču.‹ 9 Tako govori Gospod Bog: ›Noben tujec, neobrezan v srcu niti neobrezan v mesu, izmed kateregakoli tujca, ki je med Izraelovimi otroki, ne bo vstopil v moje svetišče. 10 Lévijevci, ki so šli daleč proč od mene, ko je Izrael zašel, ki so zašli proč od mene, za svojimi maliki; oni bodo torej nosili svojo krivdo. 11 Vendar bodo služabniki v mojem svetišču in imeli bodo zadolžitev pri velikih vratih hiše in služili bodo hiši. Klali bodo žgalno daritev in klavno daritev za ljudstvo in stali bodo pred njimi, da jim služijo. 12 Ker so jim služili pred njihovimi maliki in Izraelovi hiši povzročili, da pade v krivičnost; zatorej sem proti njim vzdignil svojo roko, ‹ govori Gospod Bog ›in nosili bodo svojo krivičnost. 13 In ne bodo mi prišli blizu, da bi mi opravljali duhovniško službo niti da bi se približali katerikoli izmed mojih svetih stvari na najsvetejšem kraju, temveč bodo nosili svojo sramoto in svoje ogabnosti, ki so jih zagrešili. 14 Toda naredil jih bom čuvaje oskrbe hiše, za vso njeno službo in za vse, kar bo v njej storjeno. 15 Toda duhovniki Lévijevcev, Cadókovi sinovi, ki so skrbeli za moje svetišče, ko so Izraelovi otroci zašli od mene, mi bodo prišli blizu, da bi mi služili in stali bodo pred menoj, da mi darujejo tolščo in kri, ‹ govori Gospod Bog: 16 ›Vstopali bodo v moje svetišče in se približali moji mizi, da bi mi služili in skrbeli za mojo zadolžitev. 17 In zgodilo se bo, ko vstopajo pri velikih vratih notranjega dvora, da bodo oblečeni s platnenimi oblačili; in nobena volna ne bo prišla nanje, medtem ko služijo pri velikih vratih notranjega dvora in znotraj. 18 Na svojih glavah bodo imeli platnene klobučke in na svojih ledjih bodo imeli kratke platnene hlače; ne bodo se opasovali s čimerkoli, kar povzroča znojenje. 19 Ko gredo naprej, na skrajni dvor, celó na skrajni dvor ljudstva, bodo odložili svoja oblačila, v katerih so služili in jih položili v svete sobe in nadeli si bodo druga oblačila in ljudstva ne bodo posvetili s svojimi oblačili. 20 Niti si ne bodo brili svojih glav niti ne bodo pustili pramenom, da zrastejo dolgi. Svoje glave si bodo zgolj strigli. 21 Niti ne bo katerikoli duhovnik pil vina, ko vstopa na notranji dvor. 22 Niti si za svoje žene ne bodo jemali vdove, niti tiste, ki je odslovljena, temveč si bodo jemali device od semena Izraelove hiše ali vdovo, ki je imela poprej duhovnika. 23 Moje ljudstvo bodo učili razliko med svetim in oskrunjenim in jim povzročili, da razpoznavajo med nečistim in čistim. 24 V polemiki bodo razsojali in sodili jo bodo glede na moje sodbe in držali se bodo mojih postav in mojih zakonov in vseh mojih pravil, v vseh mojih zborih; in posvečevali bodo moje šabate. 25 Ne bodo prišli k nobeni mrtvi osebi, da se omadežujejo, razen za očeta ali za mater ali za sina, ali za hčer, za brata ali za sestro, ki nima soproga, se lahko omadežujejo. 26 Potem ko je očiščen, mu bodo prišteli sedem dni. 27 Na dan, ko gre v svetišče, na notranji dvor, da služi v svetišču, bo daroval svojo daritev za greh, ‹ govori Gospod Bog. 28 ›To jim bo za dediščino: jaz sem njihova dediščina. Ne boste jim dali posesti v Izraelu. Jaz sem njihova posest. 29 Jedli bodo jedilno daritev in daritev za greh in daritev za prestopek in

vsaka posvečena stvar v Izraelu bo njihova. 30 Prvo izmed
vseh prvih sadov od vseh stvari in vsaka daritev od vsega,
od vsake vrste izmed vaših daritev, bo duhovnikova. Prav
tako boste dali duhovniku prvo od svojega testa, da bo lahko
povzročil, da v tvoji hiši počiva blagoslov. 31 Duhovniki ne
bodo jedli od česarkoli, kar je umrlo samo od sebe ali je bilo
raztrgano, naj bo to perjad ali žival.

45 Poleg tega, ko boste deželo z žrebom razdeljevali
v dediščino, boste darovali daritev Gospodu, sveti
delež dežele: dolžina bo petindvajset tisoč trstik in širina
bo deset tisoč trstik. To bo sveto na vseh njihovih mejah
naokoli. 2 Od tega bo tam za svetišče petsto v dolžino, s
petsto v širino, kvadratno naokoli; in petdeset komolcev
naokoli za njegova predmestja. 3 Od te mere boš izmeril
dolžino petindvajset tisoč in širino deset tisoč, in na njem
bo svetišče in najsvetejši prostor. 4 Sveti delež dežele bo
za duhovnike, služabnike svetišča, ki se bodo približali, da
bi služili Gospodu in to bo prostor za njihove hiše in sveti
prostor za svetišče. 5 Petindvajset tisoč dolžine in deset
tisoč širine bodo prav tako imeli Lévijevci, služabniki hiše,
zase, za posest, za dvajset sob. 6 Določili boste posest
mesta, pet tisoč široko in petindvajset tisoč dolgo, nasproti
daritve svetega deleža. Ta bo za celotno Izraelovo hišo. 7
Delež bo za princa na eni strani in na drugi strani daritve
svetega deleža in od mestne posesti, pred daritvijo svetega
deleža in pred mestno posestjo od zahodne strani proti
zahodu in od vzhodne strani proti vzhodu, in dolžina bo
nasproti enemu izmed deležev od zahodne meje do vzhodne
meje. 8 V deželi bo njegova posest v Izraelu in moji princi
ne bodo več zatirali mojega ljudstva in preostanek dežele
bodo dali Izraelovi hiši, glede na njihove rodove.‹ 9 Tako
govori Gospod Bog: ›Naj vam to zadostuje, oh Izraelovi
princi: odstranite nasilje in rop, izvršujte sodbo in pravico,
odstranite svoje razlastitve od mojega ljudstva, ‹ govori
Gospod Bog. 10 ›Imeli boste pravične tehtnice in pravičen
škaf in pravičen čeber. 11 Škaf in čeber bosta ene mere, da
bo čeber lahko vseboval deseti del tovora in škaf deseti del
tovora; njegova mera bo po tovoru. 12 Šekel bo dvajset ger.
Dvajset šeklov, petindvajset šeklov, petnajst šeklov bo vaša
mina. 13 To je daritev, ki jo boste darovali: šesti del škafa
od tovora pšenice in dali boste šesti del škafa od tovora
ječmena. 14 Glede odredbe olja, čeber olja; darovali boste
deseti del čebra iz kadi, kar je tovor desetih čebrov, kajti
deset čebrov je tovor. 15 Eno jagnje iz tropa, izmed dvesto,
iz obilnih Izraelovih pašnikov; za jedilno daritev in za žgalno
daritev in za mirovne daritve, da zanje opravijo pobotanje,
‹ govori Gospod Bog. 16 ›Vse ljudstvo dežele bo dalo to
daritev za princa v Izraelu. 17 To bo delež princa, da da
žgalne daritve in jedilne daritve in pitne daritve ob praznikih,
ob mlajih, ob šabatih, ob vseh slovesnostih Izraelove hiše.
Pripravil bo daritev za greh, jedilno daritev, žgalno daritev in
mirovne daritve, da opravi pobotanje za Izraelovo hišo.‹ 18
Tako govori Gospod Bog: ›V prvem mesecu, na prvi dan
meseca, boš vzel mladega bikca brez pomanjkljivosti in
očistil svetišče. 19 Duhovnik bo vzel od krvi daritve za greh
in jo pomazal na podboje hiše in na štiri vogale oltarnega
podzidka in na podboje velikih vrat notranjega dvora. 20
Tako boš delal sedmi dan meseca, za vsakega, ki se moti
in za tistega, ki je preprost. Tako boš pobotal hišo. 21 V
prvem mesecu, na štirinajsti dan meseca, boste imeli pasho,
sedemdnevni praznik; jedel se bo nekvašeni kruh. 22 Na tisti
dan bo princ zase in za vse ljudstvo dežele pripravil bikca
za daritev za greh. 23 Sedem dni praznika bo pripravljal
žgalno daritev Gospodu, sedem bikcev in sedem ovnov brez
pomanjkljivosti, vsak dan, sedem dni; in vsak dan kozlička
od koz za daritev za greh. 24 Pripravil bo jedilno daritev:
škaf za bikca, škaf za ovna in vrč olja za škaf. 25 V sedmem
mesecu, na petnajsti dan meseca, bo podobno storil ob
prazniku sedmih dni, glede na daritev za greh, glede na
žgalno daritev in glede na jedilno daritev in glede na olje.‹

46 Tako govori Gospod Bog: ›Velika vrata notranjega
dvora, ki gledajo proti vzhodu, bodo zaprta šest
delovnih dni; toda na šabat bodo ta odprta in na mlaj bodo ta
odprta. 2 Princ bo vstopil po poti preddverja teh velikih vrat
od zunaj in stal bo pri podboju velikih vrat in duhovniki bodo
pripravili njegovo žgalno daritev in njegove mirovne daritve
in oboževal bo na pragu velikih vrat in potem bo šel naprej;
toda velika vrata ne bodo zaprta do večera. 3 Podobno bo
ljudstvo dežele oboževalo ob vratih teh velikih vrat pred
Gospodom na šabate in na mlaje. 4 Žgalna daritev, ki jo
bo princ daroval Gospodu na šabatni dan, bo šest jagnjet
brez pomanjkljivosti in oven brez pomanjkljivosti. 5 Jedilna
daritev bo škaf za ovna in jedilna daritev za jagnjeta, kakor
bo ta zmožen dati in vrč olja k škafu. 6 Na dan mlaja bo
mlad bikec brez pomanjkljivosti in šest jagnjet in oven; ti
bodo brez pomanjkljivosti. 7 Pripravil bo jedilno daritev, škaf
za bikca, škaf za ovna, za jagnjeta pa glede na to, kolikor
bo njegova roka dosegla in vrč olja k škafu. 8 Ko bo princ
vstopil, bo vstopil po poti preddverja tistih velikih vrat in
naprej bo šel po tisti poti. 9 Toda ko bo ljudstvo dežele ob
slovesnih praznikih prišlo pred Gospoda, bo tisti, ki vstopa
po poti severnih velikih vrat, da bi oboževal, šel ven po poti
južnih velikih vrat; in tisti, ki vstopa po poti južnih velikih

vrat, bo šel naprej po poti severnih velikih vrat. Ne bo se vrnil po poti velikih vrat, pri katerih je vstopil, temveč bo šel naprej proti nasprotnim. **10** Princ v njihovi sredi bo vstopil, ko bodo oni vstopili; in ko bodo šli naprej, bo šel naprej. **11** Ob praznikih in ob slovesnostih bo jedilna daritev škaf k bikcu in škaf k ovnu, za jagnjeta pa kolikor je zmožen dati in vrč olja k škafu. **12** Torej ko bo princ pripravil prostovoljno žgalno daritev ali mirovne daritve prostovoljno Gospodu, mu bo takrat nekdo odprl velika vrata, ki gledajo proti vzhodu in pripravil bo svojo žgalno daritev in svoje mirovne daritve, kot je to storil na šabatni dan. Takrat bo šel naprej in potem ko bo šel naprej, bo nekdo zaprl vrata. **13** Dnevno boš pripravljal žgalno daritev Gospodu od jagnjeta prvega leta brez pomanjkljivosti. To boš pripravljal vsako jutro. **14** Zanj boš vsako jutro pripravil jedilno daritev, šesti del škafa in tretji del vrča olja, da to umešaš s fino moko; nenehna jedilna daritev po večni odredbi Gospodu. **15** Tako bodo pripravili jagnje in jedilno daritev in olje, vsako jutro za nenehno žgalno daritev.‹ **16** Tako govori Gospod Bog: ›Če da princ darilo kateremukoli izmed svojih sinov, bo ta dediščina od njegovih sinov; to bo njihova posest po dediščini. **17** Toda če da darilo svoje dediščine enemu izmed svojih služabnikov, potem bo to njegovo do leta osvoboditve; po tem se bo vrnilo princu, toda njegova dediščina bo za njegove sinove. **18** Še več, princ ne bo vzel od dediščine ljudstva z zatiranjem, da bi jih sunil iz njihove posesti, temveč bo dal dediščino svojim sinovom od svoje lastne posesti, da moje ljudstvo ne bo razpršeno, vsak mož iz svoje posesti.‹« **19** Potem me je privedel skozi vhod, ki je bil ob strani velikih vrat, v svete sobe duhovnikov, ki so gledale proti severu, in glej, tam je bil kraj, na dveh straneh proti zahodu. **20** Potem mi je rekel: »To je kraj, kjer bodo duhovniki vreli daritev za prestopek in daritev za greh in kjer bodo pekli jedilno daritev; da jih ne bodo nosili ven na skrajni dvor, da bi posvetili ljudstvo.« **21** Potem me je privedel na skrajni dvor in mi storil, da grem mimo štirih vogalov dvora; in glej, na vsakem vogalu dvora je bil dvor. **22** Na štirih vogalih dvora so bili dvori združeni iz štiridesetih komolcev dolžine in tridesetih širine. Ti štirje vogali so bili ene mere. **23** Tam je bila okoli njih vrsta zgradb, okrog vseh štirih in narejena je bila s kraji za vretje pod vrstami naokrog. **24** Potem mi je rekel: »To so kraji tistih, ki vrejo, kjer bodo služabniki hiše vreli klavno daritev ljudstva.«

47 Potem me je ponovno privedel k vratom hiše; in glej, vode so izhajale ven izpod praga hiše proti vzhodu, kajti pročelje hiše je stalo proti vzhodu in vode so prihajale dol izpod desne strani hiše pri južni strani oltarja. **2** Potem me je privedel ven, po poti velikih vrat proti severu in me vodil naokrog po zunanji poti, k skrajnim velikim vratom, po poti, ki gleda proti vzhodu in glej, tam so vode iztekale na desni strani. **3** Ko je človek, ki je imel v svoji roki vrvico, šel proti vzhodu, je izmeril tisoč komolcev in me privedel skozi vode; vode so bile do gležnjev. **4** Ponovno je izmeril tisoč in me privedel skozi vode; vode so bile do kolen. Ponovno je izmeril tisoč in me privedel skozi; vode so bile do ledij. **5** Potem je izmeril tisoč; in to je bila reka, ki je nisem mogel prebresti, kajti vode so narasle, vode za plavanje v njih, reka, ki ne more biti prebredena. **6** Rekel mi je: »Človeški sin, ali si videl tole?« Potem me je privedel in mi storil, da se vrnem k bregu reke. **7** Torej, ko sem se vrnil, glej, na bregu reke je bilo zelo veliko dreves na tej strani in na drugi. **8** Potem mi je rekel: »Te vode iztekajo proti vzhodni deželi in gredo dol v puščavo in gredo v morje; katerega vode, ko bodo privedene v morje, bodo ozdravljene. **9** In zgodilo se bo, da vsaka stvar, ki živi, ki se giblje, kamor koli bodo prišle reke, bo živela, in tam bo zelo velika množica rib, ker bodo te vode prišle tja, kajti ozdravljene bodo; in vsaka stvar bo živela, kamor prihaja reka. **10** In zgodilo se bo, da bodo na njej stali ribiči, od En Gedija celo do En Eglájima; one bodo kraj za razširjanje mrež; njihovih rib bo glede na njihove vrste, kakor rib vélikega morja, izjemno veliko. **11** Toda njeni blatni kraji in njena močvirja ne bodo ozdravljena; izročena bodo soli. **12** Ob reki, na njenem bregu, na tej strani in na tisti strani, bodo rasla vsa drevesa za hrano, katerih listje ne bo ovenelo niti njihov sad ne bo použit. Rodila bodo nov sad, glede na njegove mesece, ker so njihove vode izvirale iz svetišča in njihov sad bo za hrano in njihovo listje bo za zdravilo.« **13** Tako govori Gospod Bog: »To bo meja, po kateri boste podedovali deželo glede na dvanajst Izraelovih rodov. Jožef bo imel dva deleža. **14** To boste podedovali, tako eden kakor drugi; glede katere sem dvignil svojo roko, da jo izročim vašim očetom, in ta dežela bo padla vam v dediščino. **15** To bo meja dežele proti severni strani, od vélikega morja, pot Hetlóna, kakor gredo ljudje v Cedád; **16** Hamát, Beróte, Sibrájim, ki je med mejo Damaska in mejo Hamáta; Hacár Atikon, ki je ob obali Havrána. **17** Meja od morja bo Hacár Enán, meja Damaska in severno proti severu in meja Hamáta. To je severna stran. **18** Vzhodno stran boš meril od Havrána in od Damaska in od Gileáda in od dežele Izrael ob Jordanu, od meje k vzhodnemu morju. To je vzhodna stran. **19** Južna stran proti jugu, od Tamára celó k vodam prepira v Kadešu, reka k vélikemu morju. To je južna stran proti jugu. **20** Tudi zahodna stran bo véliko morje od meje, dokler človek ne pride nasproti Hamátu. To je zahodna stran. **21** Tako si boste razdelili to deželo glede

na Izraelove rodove. 22 Zgodilo se bo, da jo boste razdelili z
žrebom v dediščino sebi in tujcem, ki začasno prebivajo
med vami, ki bodo med vami zaplodili otroke in oni vam
bodo kakor rojeni v deželi med Izraelovimi otroki; imeli bodo
dediščino z vami med Izraelovimi rodovi. 23 In zgodilo se bo,
da pri rodu, v katerem začasno prebiva tujec, tam mu boste
dali njegovo dediščino, « govori Gospod Bog.

48 Torej to so imena rodov. Od severnega konca do obale,
po poti v Hetlón, kot gre nekdo do Hamáta, Hacár
Enána, meje Damaska proti severu, do obale Hamáta; kajti
to so njegove strani vzhodno in zahodno; delež za Dan. 2
Ob meji Dana, od vzhodne strani do zahodne strani, delež
za Aserja. 3 Ob meji Aserja, od vzhodne strani, celo do
zahodne strani, delež za Neftálija. 4 Ob meji Neftálija, od
vzhodne strani do zahodne strani, delež za Manáseja. 5
Ob meji Manáseja, od vzhodne strani do zahodne strani,
delež za Efrájim. 6 Ob meji Efrájima, od vzhodne strani, celo
do zahodne strani, delež za Rubena. 7 Ob meji Rubena,
od vzhodne strani do zahodne strani, delež za Juda. 8
Ob meji Juda, od vzhodne strani do zahodne strani, bo
daritev, ki jo boste darovali petindvajset tisoč trstik po širini
in po dolžini kakor enega izmed drugih deležev, od vzhodne
strani do zahodne strani, in svetišče bo v njegovi sredi.
9 Daritev, ki jo boste darovali Gospodu, bo petindvajset
tisoč po dolžini in deset tisoč po širini. 10 Zanje, celó za
duhovnike, bo to sveta daritev; proti severu petindvajset
tisoč po dolžini in proti zahodu deset tisoč po širini in proti
vzhodu deset tisoč po širini in proti jugu petindvajset tisoč
po dolžini; in Gospodovo svetišče bo v njegovi sredi. 11
To bo za duhovnike, ki so posvečeni izmed Cadókovih
sinov; ki so se držali moje zadolžitve, ki niso zašli, ko so
Izraelovi otroci zašli, kakor so zašli Lévijevci. 12 Ta daritev
dežele, ki je darovana, jim bo najsvetejša stvar ob meji
Lévijevcev. 13 Nasproti meji duhovnikov bodo Lévijevci imeli
petindvajset tisoč po dolžini in deset tisoč po širini; vsa
dolžina bo petindvajset tisoč in širina deset tisoč. 14 In od
tega ne bodo prodali niti zamenjali niti odtujili prvih sadov
dežele, kajti to je sveto Gospodu. 15 Pet tisoč, ki preostanejo
po širini, nasproti petindvajset tisočem, bo oskrunjen kraj
za mesto, za prebivanje in za predmestja; in mesto bo v
njegovi sredi. 16 To bodo njegove mere: severna stran
štiri tisoč petsto, južna stran štiri tisoč petsto, na vzhodni
strani štiri tisoč petsto in zahodna stran štiri tisoč petsto. 17
Predmestja mesta bodo proti severu dvesto petdeset, proti
jugu dvesto petdeset, proti vzhodu dvesto petdeset in proti
zahodu dvesto petdeset. 18 Preostanek v dolžini nasproti
daritve svetega deleža bo deset tisoč proti vzhodu in deset
tisoč proti zahodu, in to bo nasproti daritve svetega deleža;
njegov donos bo za hrano tistim, ki služijo mestu. 19 Tisti, ki
služijo mestu, mu bodo služili izmed vseh Izraelovih rodov.
20 Vseh daritev bo petindvajset tisoč krat petindvajset tisoč.
Darovali boste štirioglato sveto daritev z mestno posestjo.
21 Preostanek pa bo za princa na eni strani in na drugi od
svete daritve in od mestne posesti nasproti petindvajset
tisočim od daritve proti vzhodni meji in zahodno, nasproti
petindvajset tisočim proti zahodni meji, nasproti deležem
za princa. To bo sveta daritev in svetišče hiše bo v njegovi
sredi. 22 Poleg tega bo za princa od posesti Lévijevcev in od
mestne posesti, ki je v sredi tega, kar pripada princu, med
Judovo mejo in Benjaminovo mejo. 23 Glede preostanka
rodov od vzhodne strani do zahodne strani bo imel delež
Benjamin. 24 Ob Benjaminovi meji, od vzhodne strani do
zahodne strani, bo imel delež Simeon. 25 Ob Simeonovi
meji, od vzhodne strani do zahodne strani, Isahárjev delež.
26 Ob Isahárjevi meji, od vzhodne strani do zahodne strani,
Zábulonov delež. 27 Ob Zábulonovi meji, od vzhodne strani
do zahodne strani, Gadov delež. 28 Ob Gadovi meji, pri južni
strani proti jugu, bo meja celo od Tamára do vodá prepira v
Kadešu in do reke proti vélikemu morju. 29 To je dežela, ki jo
boste razdelili z žrebom Izraelovim rodovom za dediščino in
to so njihovi deleži, « govori Gospod Bog. 30 To so izhodi iz
mesta na severni strani, štiri tisoč petsto mer. 31 Velika vrata
mesta bodo po imenih Izraelovih rodov; troje velikih vrat
proti severu: ena Rubenova velika vrata, ena Judova velika
vrata, ena Lévijeva velika vrata. 32 Pri vzhodni strani štiri
tisoč petsto; in troje velikih vrat: in ena Jožefova velika vrata,
ena Benjaminova velika vrata, ena Danova velika vrata. 33
Pri južni strani štiri tisoč petsto mer; in troje velikih vrat:
ena Simeonova velika vrata, ena Isahárjeva velika vrata,
ena Zábulonova velika vrata. 34 Pri zahodni strani štiri tisoč
petsto, z njihovimi tremi velikimi vrati: ena Gadova velika
vrata, ena Aserjeva velika vrata, ena Neftálijeva velika vrata.
35 Naokoli je bilo osemnajst tisoč mer. Ime mesta bo od tega
dne: Gospod je tam.

Daniel

1 V tretjem letu kraljevanja Judovega kralja Jojakíma je
prišel babilonski kralj Nebukadnezar iz Babilona do
Jeruzalema in ga oblegal. **2** Gospod je Judovega kralja
Jojakíma izročil v njegovo roko, z delom posod iz Božje
hiše, ki jih je odnesel v deželo Šinár, k hiši svojega Boga in
posode je prinesel v zakladno hišo svojega boga. **3** Kralj je
spregovoril Ašpenázu, gospodarju svojih evnuhov, da naj
privede nekatere izmed Izraelovih otrok, izmed kraljevega
potomstva in izmed princev, **4** otroke, na katerih ni bilo
madeža, temveč lepega videza in spretne v vsej modrosti in
bistroumne v spoznanju in razumevanju znanosti in takšne,
ki imajo v sebi zmožnost stati v kraljevi palači in ki bi jih
lahko učili znanja in jezika Kaldejcev. **5** Kralj jim je določil
dnevno preskrbo kraljeve hrane in od vina, ki ga je pil.
Tako jih je hranil tri leta, da bi ob njihovem izteku lahko
stali pred kraljem. **6** Torej med temi so bili od Judovih otrok
Daniel, Hananjá, Mišaél in Azarjá, **7** ki jim je princ evnuhov
dal imena, kajti Danielu je dal ime Beltšacár, Hananjáju
Šadráh, Mišaélu Mešáh in Azarjáju Abéd Negó. **8** Toda
Daniel se je v svojem srcu namenil, da se ne bi omadeževal
z deležem kraljeve hrane niti z vinom, ki ga je ta pil, zatorej
je od princa evnuhov prosil, da se mu ne bi bilo treba
omadeževati. **9** Torej Bog je Daniela privedel v naklonjenost
in nežno prijaznost s princem evnuhov. **10** Princ evnuhov je
Danielu rekel: »Bojim se svojega gospoda kralja, ki vam je
določil vašo hrano in vašo pijačo, kajti zakaj bi videl vaša
obličja videti slabša kakor od otrok, ki so iz vaše vrste?
Potem bi mene prisilili ogrožati mojo glavo kralju.« **11** Potem
je Daniel rekel Melzarju, ki ga je princ evnuhov postavil
nad Daniela, Hananjája, Mišaéla in Azarjája: **12** »Potrdi
svojim služabnikom, rotim te, deset dni, in naj nam dajo za
jesti rastlinsko hrano in vodo za pitje. **13** Potem naj bodo
naša obličja ogledana pred teboj in obličje otrok, ki jedo od
deleža kraljeve hrane, in kakor vidiš [tako] postopaj s svojimi
služabniki.« **14** Tako se je ta strinjal z njimi v tej zadevi
in jim potrdil deset dni. **15** Ob koncu desetih dni so bila
njihova obličja videti svetlejša in obilnejša v mesu kakor od
vseh otrok, ki so jedli od deleža kraljeve hrane. **16** Potem je
Melzar odvzel delež njihove hrane in vino, ki naj bi ga pili in
jim dajal rastlinsko hrano. **17** Glede teh štirih otrok, jim je Bog
dal znanje in spretnost v vsem učenju in modrosti. Daniel
je imel razumevanje o vseh videnjih in sanjah. **18** Torej ob
koncu dni, o katerih je kralj rekel, da naj jih privede, jih je
potem princ evnuhov privedel pred Nebukadnezarja. **19** Kralj
se je z njimi pogovarjal in med njimi vsemi ni našel nikogar
podobnega Danielu, Hananjáju, Mišaélu in Azarjáju. Zato so
stali pred kraljem. **20** V vseh vrstah modrosti in razumevanja,
ki jih je kralj poizvedel od njih, jih je našel desetkrat boljše od
vseh čarovnikov in astrologov, ki so bili v vsem njegovem
območju. **21** Daniel je ostal celó do prvega leta kralja Kira.

2 V drugem letu kraljevanja Nebukadnezarja je
Nebukadnezar sanjal sanje, s čimer je bil njegov duh
vznemirjen in njegovo spanje se je ločilo od njega. **2** Potem
je kralj zapovedal, da pokličejo čarovnike, astrologe, čarodeje
in Kaldejce, da kralju razodenejo njegove sanje. Tako so
prišli in stali pred kraljem. **3** Kralj jim je rekel: »Sanjal sem
sanje in moj duh je bil vznemirjen, da bi razumel sanje.« **4**
Potem so Kaldejci spregovorili kralju po sirsko: »Oh kralj,
živi na veke. Povej svojim služabnikom sanje, mi pa bomo
pokazali pomen.« **5** Kralj je odgovoril in Kaldejcem rekel:
»Ta stvar je odšla od mene. Če mi ne boste razložili sanj, z
njihovo razlago, boste razrezani na koščke, vaše hiše pa
bodo narejene za gnojišče. **6** Toda če mi boste pokazali sanje
in njihov pomen, boste od mene prejeli darila in nagrade in
veliko čast. Zatorej mi razodenite sanje in njihov pomen.«
7 Ponovno so odgovorili in rekli: »Naj kralj pove svojim
služabnikom sanje, mi pa bomo pokazali njihov pomen.« **8**
Kralj je odgovoril in rekel: »Zagotovo vem, da hočete pridobiti
čas, ker ste videli, da je stvar odšla od mene. **9** Toda če
mi ne boste pokazali sanj, je za vas samo en odlok, kajti
pripravili ste lažnive in izprijene besede, da jih govorite pred
menoj, dokler čas ne bo spremenjen. Zato mi povejte sanje
in vedel bom, da mi lahko pokažete njihovo razlago.« **10**
Kaldejci so pred kraljem odgovorili in rekli: »Na zemlji ni
človeka, ki lahko pokaže kraljevo zadevo. Zato tam ni kralja,
gospodarja niti vladarja, ki bi zahteval takšne besede pri
kateremkoli čarovniku ali astrologu ali Kaldejcu. **11** To je
redka stvar, ki jo kralj zahteva in nikogar drugega ni, ki lahko
to razodene pred kraljem, razen bogov, katerih prebivališče
ni z mesom.« **12** Zaradi tega razloga je bil kralj jezen in zelo
besen in ukazal, da uničijo vse modre babilonske može.
13 Odlok je odšel naprej, da bodo modri možje umorjeni,
in iskali so Daniela in njegove tovariše, da bi bili umorjeni.
14 Potem je Daniel z nasvetom in preudarnostjo odgovoril
Arjóhu, poveljniku kraljeve straže, ki je odšel, da umori modre
babilonske može. **15** Odgovoril je in kraljevemu poveljniku
Arjóhu rekel: »Zakaj je kraljevi odlok tako nagel?« Potem je
Arjóh stvar razložil Danielu. **16** Potem je Daniel vstopil in
želel od kralja, da naj mu da čas in da bo on kralju pokazal
razlago. **17** Potem je Daniel odšel k svoji hiši in dal stvar
spoznati Hananjáju, Mišaélu in Azarjáju, svojim družabnikom,
18 da bi glede te skrivnosti želeli milosti od Boga nebes; da

se Daniel in njegovi tovariši ne bi pogubili z ostalimi modrimi babilonskimi možmi. 19 Potem je bila Danielu skrivnost razodeta v nočnem videnju. Potem je Daniel blagoslovil Boga nebes. 20 Daniel je odgovoril in rekel: »Blagoslovljeno bodi ime Boga na veke vekov, kajti modrost in moč sta njegovi 21 in on spreminja čase ter obdobja. Odstranja kralje in postavlja kralje. Daje modrost modrim in spoznanje tistim, ki poznajo razumevanje. 22 Razodeva globoke in skrite stvari. Ve kaj je v temi in razsvetljenje prebiva z njim. 23 Zahvaljujem se ti in te hvalim, oh ti Bog mojih očetov, ki si mi dal modrost in moč in si mi sedaj razodel, kar smo želeli od tebe, kajti sedaj si nam pokazal kraljevo zadevo.« 24 Zato je Daniel vstopil k Arjóhu, ki mu je kralj odredil, da uniči modre babilonske može. Odšel je in mu takole rekel: »Ne uniči modrih babilonskih mož, privedi me pred kralja in kralju bom pokazal razlago.« 25 Potem je Arjóh Daniela v naglici privedel pred kralja in mu takole rekel: »Našel sem moža izmed Judovih ujetnikov, ki bo kralju dal spoznati razlago.« 26 Kralj je odgovoril in rekel Danielu, čigar ime je bilo Beltšacár: »Ali si mi zmožen pokazati sanje, ki sem jih videl in njihovo razlago?« 27 Daniel je v prisotnosti kralja odgovoril in rekel: »Skrivnosti, ki jo je kralj zahteval, modri možje, astrologi, čarovniki [in] napovedovalci usode kralju ne morejo pokazati, 28 toda Bog je v nebesih, ki razodeva skrivnosti in daje spoznati kralju Nebukadnezarju, kaj bo v zadnjih dneh. Tvoje sanje in videnja tvoje glave na tvoji postelji so ta. 29 Kar se tebe tiče, oh kralj, tvoje misli so prišle v tvoj um na tvoji postelji, kaj se bo odslej zgodilo in on, ki razodeva skrivnosti, ti daje spoznati, kaj se bo zgodilo. 30 Toda kar se mene tiče, mi ta skrivnost ni bila razodeta zaradi kakršnekoli modrosti, ki bi jo imel več kakor katerikoli živeči, temveč zaradi tistih, ki bodo dali spoznati razlago kralju in da boš lahko poznal misli svojega srca. 31 Ti, oh kralj, si videl in ogledoval veliko podobo. Ta velika podoba, katere sijaj je bil odličen, je stala pred teboj in njena oblika je bila strašna. 32 Glava te podobe je bila iz čistega zlata, njene prsi in njeni lakti iz srebra, njen trebuh in njena stegna iz brona, 33 njene noge iz železa, njena stopala deloma iz železa, deloma pa iz ila. 34 Gledal si, dokler ni bil brez rok izklesan kamen, ki je zadel podobo v njena stopala, ki so bila iz železa in ila in jih zlomil na koščke. 35 Potem so bili železo, il, bron, srebro in zlato skupaj zlomljeni na koščke in postali kakor pleve na poletnem mlatišču, in veter jih je odnesel, da zanje ni bilo najti nobenega prostora. Kamen, ki je zadel podobo, pa je postal velika gora in napolnil celotno zemljo. 36 To so sanje in njihovo razlago bomo povedali pred kraljem. 37 Ti, oh kralj, si kralj kraljev, kajti Bog nebes ti je dal kraljestvo, oblast, moč in slavo. 38 Kjerkoli prebivajo človeški otroci, je v tvojo roko dal živali polja in perjad neba in te naredil vladarja nad njimi vsemi. Ti si ta glava iz zlata. 39 Za teboj pa bo vstalo drugo kraljestvo, slabše od tvojega in še eno, tretje kraljestvo iz brona, ki bo vladalo nad celotno zemljo. 40 Četrto kraljestvo bo čvrsto kakor železo. Kakor železo zlomi na koščke in podjarmi vse stvari, in kakor železo, ki zlomi vse te, [tako] bo to razbilo na koščke in poškodovalo. 41 Kakor si videl stopala in prste, delno iz lončarjevega ila in delno iz železa, bo kraljestvo razdeljeno, toda v njem bo moč železa, ker si videl železo pomešano z blatnim ilom. 42 In kakor so bili prsti stopal deloma iz železa in deloma iz ila, tako bo kraljestvo delno močno in delno zlomljeno. 43 Kakor si videl železo, pomešano z blatnim ilom, tako se bodo mešali med seboj s človeškim semenom, toda ne bodo se držali drug drugega, celó kakor železo ni pomešano z ilom. 44 V dneh teh kraljev bo Bog nebes vzpostavil kraljestvo, ki ne bo nikoli uničeno. In kraljestvo ne bo ostalo drugemu ljudstvu, temveč bo zlomilo na koščke in požrlo vsa ta kraljestva, sámo pa bo obstalo na veke. 45 Ker si videl, da je bil kamen brez rok izklesan iz gore in da je ta zlomil na koščke železo, bron, ilo, srebro in zlato; véliki Bog je dal spoznati kralju, kaj se bo odslej zgodilo. Sanje so zanesljive in njihova razlaga nedvoumna.« 46 Potem je kralj Nebukadnezar padel na svoj obraz, oboževal Daniela in zapovedal, da mu morajo darovati daritev in prijetne dišave. 47 Kralj je Danielu odgovoril in rekel: »Resnično je to, da je vaš Bog Bog bogov in gospod kraljev in [ta], ki razodeva skrivnosti, glede na to, da si lahko razodel to skrivnost.« 48 Potem je kralj Daniela naredil za velikega moža in mu dal mnoga sijajna darila in ga naredil vladarja nad celotno provinco Babilon in glavnega izmed voditeljev nad vsemi modrimi možmi Babilona. 49 Potem je Daniel prosil kralja in ta je postavil Šadráha, Mešáha in Abéd Negója nad zadeve babilonske province, toda Daniel je sedel pri kraljevih velikih vratih.

3 Kralj Nebukadnezar je naredil podobo iz zlata, katere višina je bila šestdeset komolcev, njena širina pa šest komolcev. Postavil jo je na ravnini Dura v provinci Babilon. 2 Potem je kralj Nebukadnezar poslal, da zbere skupaj prince, voditelje in poveljnike, sodnike, zakladnike, svetovalce, šerife in vse vladarje provinc, da pridejo k posvetitvi podobe, ki jo je postavil kralj Nebukadnezar. 3 Potem so bili princi, voditelji in poveljniki, sodniki, zakladniki, svetovalci, šerifi in vsi vladarji provinc zbrani skupaj k posvetitvi podobe, ki jo je postavil kralj Nebukadnezar in stali so pred podobo, ki jo je postavil Nebukadnezar. 4 Potem je glasnik naglas zavpil: »Vam je to

zapovedano, oh ljudstvo, narodi in jeziki, **5** da kadar zaslišite zvok kornéta, flavte, harfe, pozavne, plunke, citer in vseh vrst glasbe, padite dol in obožujte zlato podobo, ki jo je postavil kralj Nebukadnezar. **6** Kdorkoli ne pade dol in ne obožuje, bo isto uro vržen v sredo goreče ognjene talilne peči.« **7** Zatorej ob tistem času, ko je vse ljudstvo zaslišalo zvok kornéta, flavte, harfe, pozavne, plunke in vseh vrst glasbe, so vsa ljudstva, narodi in jeziki padli dol in oboževali zlato podobo, ki jo je postavil kralj Nebukadnezar. **8** Zaradi česar so se ob tistem času približali neki Kaldejci in obtožili Jude. **9** Spregovorili so in rekli kralju Nebukadnezarju: »Oh kralj, živi na veke. **10** Ti, oh kralj, si izdal odlok, da naj vsak človek, ki bo zaslišal glas kornéta, flavte, harfe, pozavne, plunke in citer in vseh vrst glasbe, pade dol in obožuje zlato podobo. **11** Kdorkoli pa ne pade dol in je ne obožuje, ta bo vržen v sredo goreče ognjene talilne peči. **12** Tam so nekateri Judje, ki si jih postavil nad zadeve babilonske province: Šadráh, Mešáh in Abéd Negó. Ti možje, oh kralj, te niso upoštevali. Ne služijo tvojim bogovom niti ne obožujejo zlate podobe, ki si jo ti postavil.« **13** Potem je Nebukadnezar v svoji besnosti in razjarjenosti zapovedal, da privedejo Šadráha, Mešáha in Abéd Negója. Potem so te može privedli pred kralja. **14** Nebukadnezar je spregovoril in jim rekel: » Je to res, oh Šadráh, Mešáh in Abéd Negój, [da] ne služite mojim bogovom niti ne obožujete zlate podobe, ki sem jo postavil? **15** Torej če ste pripravljeni, da kadar zaslišite zvok kornéta, flavte, harfe, pozavne, plunke in citer in vse vrste glasbe, padete dol in obožujete podobo, ki sem jo naredil; dobro. Toda če je ne obožujete, boste isto uro vrženi v sredo goreče ognjene talilne peči, in kdo je tisti Bog, ki vas bo osvobodil iz mojih rok?« **16** Šadráh, Mešáh in Abéd Negó so odgovorili in kralju rekli: »Oh Nebukadnezar, mi nismo zaskrbljeni, da ti odgovorimo v tej zadevi. **17** Če bo temu tako, naš Bog, ki mu služimo, nas je zmožen osvoboditi pred gorečo ognjeno talilno pečjo in on nas bo osvobodil iz tvoje roke, oh kralj. **18** Toda če ne, bodi to znano tebi, oh kralj, da ne bomo služili tvojim bogovom niti oboževali zlate podobe, ki si jo postavil.« **19** Potem je bil Nebukadnezar poln razjarjenosti in videz njegovega obličja je bil spremenjen napram Šadráhu, Mešáhu in Abéd Negóju. Zatorej je spregovoril in zapovedal, da naj talilno peč sedemkrat bolj segrejejo, kot je bila običajno segreta. **20** Zapovedal je najmočnejšim možem, ki so bili v njegovi vojski, da zvežejo Šadráha, Mešáha in Abéd Negója in da jih vržejo v gorečo ognjeno talilno peč. **21** Potem so bili ti možje zvezani v njihovih plaščih, njihovih hlačah in njihovih klobukih in drugih njihovih oblačilih in vrženi so bili v sredo goreče ognjene talilne peči. **22** Torej, ker je bila kraljeva zapoved nujna in talilna peč izjemno vroča, je plamen ognja usmrtil tiste može, ki so vzdignili Šadráha, Mešáha in Abéd Negója. **23** Ti trije možje, Šadráh, Mešáh in Abéd Negó so zvezani padli dol v sredo goreče ognjene talilne peči. **24** Potem je bil kralj Nebukadnezar osupel, v naglici vstal in spregovoril ter svojim svetovalcem rekel: »Mar nismo v sredo ognja vrgli treh zvezanih mož?« Odgovorili so in rekli kralju: »Resnica, oh kralj.« **25** Ta je odgovoril in rekel: »Glejte, vidim štiri razvezane može, ki hodijo v sredi ognja in nimajo nobene poškodbe, oblika četrtega pa je podobna Božjemu Sinu.« **26** Potem se je Nebukadnezar približal odprtini goreče ognjene talilne peči in spregovoril ter rekel: »Šadráh, Mešáh in Abéd Negó, vi služabniki najvišjega Boga, pojdite ven in pridite sem.« Potem so Šadráh, Mešáh in Abéd Negó prišli naprej iz srede ognja. **27** Princi, voditelji, poveljniki in kraljevi svetovalci, ki so bili zbrani skupaj, so videli te može, nad čigar telesi ogenj ni imel nobene oblasti, niti las njihove glave ni bil osmojen, niti njihovi plašči niso bili spremenjeni, niti nanje ni prešel vonj ognja. **28** Potem je Nebukadnezar spregovoril in rekel: »Blagoslovljen bodi Bog Šadráha, Mešáha in Abéd Negója, ki je poslal svojega angela in rešil svoje služabnike, ki so zaupali vanj in spremenili kraljevo besedo in predali svoja telesa, da ne bi služili niti oboževali kateregakoli boga, razen svojega lastnega Boga. **29** Zato izdajam odlok: ›Da bo vsako ljudstvo, narod in jezik, ki spregovori karkoli neprimernega zoper Boga Šadráha, Mešáha in Abéd Negója, razrezano na koščke in njihove hiše bodo narejene za gnojišče, zato ker ni drugega Boga, ki lahko reši na ta način.‹« **30** Potem je kralj povišal Šadráha, Mešáha in Abéd Negója v provinci Babilon.

4 Kralj Nebukadnezar vsem ljudstvom, narodom in jezikom, ki prebivajo po vsej zemlji: »Mir naj se vam pomnoži. **2** Zdelo se mi je dobro pokazati [preroška] znamenja in čudeže, ki jih je vzvišeni Bog izvršil napram meni. **3** Kako velika so njegova [preroška] znamenja! In kako mogočni so njegovi čudeži! Njegovo kraljestvo je večno kraljestvo in njegovo gospostvo je od roda do roda. **4** Jaz, Nebukadnezar, sem bil pri počitku v svoji hiši in uspešen v svoji palači. **5** Videl sem sanje, ki so me prestrašile in misli na moji postelji in videnja moje glave so me vznemirila. **6** Zatorej sem izdal odlok, da privedejo predme vse modre može Babilona, da bi mi lahko dali spoznati razlago sanj. **7** Potem so vstopili čarovniki, astrologi, Kaldejci in napovedovalci usode, in pred njimi sem jim povedal sanje, toda niso mi dali spoznati njihove razlage. **8** Toda na koncu je prišel predme Daniel, katerega ime je bilo Beltšacár, glede na ime mojega boga

in v katerem je duh svetih bogov. Pred njim sem povedal sanje, rekoč: **9** ›Oh Beltšacár, gospodar čarovnikov, ker vem, da je v tebi duh svetih bogov in da te nobena skrivnost ne vznemirja, mi povej videnja mojih sanj, ki sem jih videl in njihovo razlago.‹ **10** Takšna so bila videnja moje glave na moji postelji. Videl sem in glej drevo [je bilo] sredi zemlje in njegova višina je bila velika. **11** Drevo je raslo in bilo močno in njegova višina je segala do neba in njegovo vidno polje do konca vse zemlje. **12** Njegovo listje je bilo lepo in njegovega sadu obilo in na njem je bilo hrane za vse. Živali polja so pod njim imele senco in perjad neba je prebivala v njegovih vejah in vse meso je bilo od njega nahranjeno. **13** Videl sem v videnjih svoje glave na svoji postelji in glej, stražar in sveti je prišel dol z neba. **14** Glasno je zavpil in rekel takole: ›Posekajte drevo in odrežite njegove veje, otresite listje in raztresite njegov sad. Naj gredo živali proč izpod njega in perjad od njegovih mladik, **15** kljub temu pa pustite štor njegovih korenin v zemlji, celo v okovu iz železa in brona, v nežni travi polja in ta naj bo omočen z roso neba in njegov delež naj bo z živalmi na zemeljski travi. **16** Naj bo njegovo srce spremenjeno od človeškega in naj mu bo dano živalsko srce, in nad njim naj mine sedem dob. **17** Ta stvar je po odloku stražarjev in zahteva po besedi svetih, z namenom, da bodo živi lahko spoznali, da Najvišji vlada v kraljestvu ljudi in ga daje komur hoče in postavi nadenj najnižjega izmed ljudi. **18** Te sanje sem jaz, kralj Nebukadnezar, videl. Torej ti, oh Beltšacár, razglasi njihovo razlago, ker vsi modri ljudje mojega kraljestva niso zmožni, da bi mi dali spoznati razlago, toda ti si zmožen, kajti duh svetih bogov je v tebi.‹« **19** Potem je bil Daniel, katerega ime je bilo Beltšacár, za eno uro osupel in njegove misli so ga vznemirile. Kralj je spregovoril in rekel: »Beltšacár, ne pusti, da bi te sanje ali njihova razlaga vznemirile.« Beltšacár je odgovoril in rekel: »Moj gospod, sanje naj bodo njim, ki te sovražijo in njihova razlaga tvojim sovražnikom. **20** Drevo, ki si ga videl, ki je raslo in je bilo močno, katerega višina je segla do neba in katerega vidno polje je po vsej zemlji, **21** katerega listje je bilo lepo in njegov sad obilen in je bilo na njem hrane za vse, pod katerim so prebivale živali polja in na čigar vejah je imela perjad neba svoje prebivališče. **22** To si ti, oh kralj, ki si zrasel in postal močan, kajti tvoja veličina je zrasla in sega do neba in tvoje gospostvo do konca zemlje. **23** Medtem ko je kralj videl stražarja in svetega prihajati dol z neba in reči: ›Posekajte drevo in ga uničite, vendar od njega pustite v zemlji štor s koreninami, celo z okovom iz železa in brona, v nežni travi polja; in naj bo ta omočen z roso neba in njegov delež naj bo z živalmi polja, dokler nad njim ne mine sedem dob.‹ **24** To je razlaga, oh kralj in to je odlok Najvišjega, ki je prišel nad mojega gospoda kralja, **25** da te bodo pregnali od ljudi in tvoje prebivališče bo z živalmi polja in pripravili te bodo, da boš jedel travo kakor voli in močili te bodo z roso neba in sedem dob bo prešlo nad teboj, dokler ne spoznaš, da Najvišji vlada v kraljestvu ljudi in ga daje komurkoli on hoče. **26** Zapovedali so, da pustijo štor od drevesnih korenin; tvoje kraljestvo bo zagotovo pripadlo tebi, potem ko boš spoznal, da nebesa vladajo. **27** Zatorej, oh kralj, naj ti bo moj nasvet sprejemljiv in svoje grehe zlomi s pravičnostjo in svoje krivičnosti z izkazovanjem usmiljenja revnim; če bi to lahko bilo podaljšanje tvoje umirjenosti.‹« **28** Vse to je prišlo nad kralja Nebukadnezarja. **29** Ob koncu dvanajstih mesecev je hodil v palači babilonskega kraljestva. **30** Kralj je spregovoril in rekel: »Ali ni to veliki Babilon, ki sem ga jaz zgradil za hišo kraljestva po moči svoje oblasti in za čast svojega veličanstva?« **31** Medtem ko je bila beseda v kraljevih ustih, je padel glas z neba, rekoč: »Oh kralj Nebukadnezar, tebi je govorjeno: ›Kraljestvo je odšlo od tebe. **32** Pregnali te bodo od ljudi in tvoje prebivališče bo z živalmi polja. Prisilili te bodo, da boš jedel travo kakor voli in sedem dob bo prešlo nad teboj, dokler ne spoznaš, da Najvišji vlada v kraljestvu ljudi in ga daje komurkoli on hoče.‹« **33** To isto uro je bila stvar nad Nebukadnezarjem izpolnjena. Pregnan je bil od ljudi, jedel travo kakor voli in njegovo telo je bilo omočeno z roso z neba, dokler njegovi lasje niso zrasli kakor orlovo perje in njegovi nohti kakor ptičji kremplji. **34** »In ob koncu dni sem jaz, Nebukadnezar, povzdignil svoje oči k nebu in moje razumevanje se je vrnilo k meni in blagoslovil sem Najvišjega in hvalil in častil njega, ki živi na veke, katerega gospostvo je večno gospostvo in njegovo kraljestvo je od roda do roda. **35** Vsi prebivalci zemlje so šteti kakor nič in on dela glede na svojo voljo v vojski nebes in med prebivalci zemlje, in nihče ne more zadržati njegove roke ali mu reči: ›Kaj počneš?‹ **36** Ob istem času se je moj razum vrnil k meni in zaradi slave mojega kraljestva sta se moja čast in moj sijaj vrnila k meni in moji svetovalci in moji velikaši so me poiskali, jaz pa sem bil utrjen v svojem kraljestvu in dodano mi je bilo odlično veličanstvo. **37** Sedaj jaz, Nebukadnezar, hvalim, povzdigujem in častim Kralja nebes. Vsa njegova dela so resnica in njegove poti sodba, tiste pa, ki hodijo v ponosu, je zmožen ponižati.‹«

5 Kralj Belšacár je priredil veliko zabavo svojim tisoč velikašem in pil vino pred tisočimi. **2** Medtem ko je Belšacár okušal vino, je zapovedal, da prinesejo zlate in srebrne posode, ki jih je njegov oče Nebukadnezar odnesel iz templja, ki je bil v Jeruzalemu, da bi kralj in njegovi princi,

njegove žene in njegove priležnice lahko pili iz njih. 3 Potem so prinesli zlate posode, ki so bile odnesene iz templja Božje hiše, ki je bila v Jeruzalemu; in kralj, njegovi princi, njegove žene in njegove priležnice so pili iz njih. 4 Pili so vino in hvalili bogove iz zlata in iz srebra, iz brona, iz železa, iz lesa in iz kamna. 5 V isti uri so prišli prsti človeške roke in pisali nasproti svečniku na zidnem ometu kraljeve palače, in kralj je zagledal del roke, ki je pisala. 6 Potem je bilo kraljevo obličje spremenjeno in njegove misli so ga vznemirile, tako da so bili sklepi njegovih ledij mlahavi in njegova kolena so udarjala druga ob drugo. 7 Kralj je glasno zaklical, da pripeljejo astrologe, Kaldejce in napovedovalce usode. In kralj je spregovoril in rekel modrim možem iz Babilona: »Kdorkoli bo prebral to pisanje in mi pokazal njegovo razlago, bo oblečen v škrlat in okoli svojega vratu bo imel verižico iz zlata in bo tretji vladar v kraljestvu.« 8 Potem so vstopili vsi kraljevi modri možje, toda niso mogli prebrati pisanja niti kralju razglasiti njegove razlage. 9 Potem je bil kralj Belšacár silno vznemirjen in njegovo obličje na njem je bilo spremenjeno in njegovi velikaši so bili osupli. 10 Torej kraljica je zaradi razloga besed kralja in njegovih velikašev prišla v hišo gostije in kraljica je spregovorila ter rekla: »Oh kralj, živi na veke. Naj te tvoje misli ne vznemirjajo niti naj tvoje obličje ne bo spremenjeno. 11 V tvojem kraljestvu je mož, v katerem je duh svetih bogov in v dneh tvojega očeta je bilo v njem najti razsvetljenje, razumevanje in modrost, podobno modrosti bogov; ki ga je kralj Nebukadnezar, tvoj oče, kralj, pravim, tvoj oče, postavil za gospodarja čarovnikov, astrologov, Kaldejcev in napovedovalcev usode; 12 ker se je v tem istem Danielu, ki ga je kralj poimenoval Beltšacár, našel odličen duh, spoznanje, razumevanje sanj, naznanjanje težkih razsodb in razreševanje dvomov. Naj bo torej Daniel poklican in pokazal bo razlago.« 13 Potem je bil Daniel priveden pred kralja. In kralj je spregovoril ter Danielu rekel: » Ali si ti tisti Daniel, ki si izmed otrok Judovega ujetništva, ki jih je kralj, moj oče, privedel iz Judeje? 14 O tebi sem slišal celo, da je v tebi duh bogov in da je v tebi najti razsvetljenje, razumevanje in odlično modrost. 15 Sedaj so bili predme privedeni modri možje, astrologi, da bi prebrali to pisanje in mi dali spoznati njegovo razlago, toda niso mogli pokazati razlage stvari. 16 O tebi pa sem slišal, da lahko daješ razlage in razrešuješ dvome. Torej če lahko prebereš pisanje in mi razglasiš njegov pomen, potem boš oblečen s škrlatom in okoli svojega vratu boš imel zlato verižico in boš tretji vladar v kraljestvu.« 17 Potem je Daniel odgovoril in pred kraljem rekel: »Naj tvoja darila [ostanejo] tebi in svoje nagrade daj drugemu; kljub temu bom kralju prebral pisanje in mu dal spoznati razlago. 18 Ti, oh kralj. Najvišji Bog je dal tvojemu očetu Nebukadnezarju kraljestvo, veličanstvo, slavo in čast. 19 Zaradi veličanstva, ki mu ga je on dal, so vsa ljudstva, narodi in jeziki trepetali in se bali pred njim. Kogar je želel, je usmrtil; in kogar je želel, je ohranil živega; in kogar je želel, je povišal; in kogar je želel, je odstavil. 20 Toda ko je bilo njegovo srce povišano in je njegov um zakrknil v ponosu, je bil odstavljen od svojega kraljevskega prestola in njegovo slavo so odvzeli od njega. 21 Pregnan je bil izmed človeških sinov in njegovo srce je bilo narejeno kakor živalsko in njegovo prebivališče je bilo z divjimi osli. Hranili so ga s travo kakor vole in njegovo telo je bilo omočeno z roso neba, dokler ni vedel, da najvišji Bog vlada v kraljestvu ljudi in da on postavlja čezenj kogarkoli on želi. 22 Ti, njegov sin, oh Belšacár, nisi ponižal svojega srca, čeprav si vse to vedel, 23 temveč si se povzdignil zoper Gospoda nebes in predte so privedli posode njegove hiše in ti in tvoji velikaši, tvoje žene in tvoje priležnice so iz njih pili vino, in hvalil si bogove iz srebra, zlata, brona, železa, lesa in kamna, ki ne vidijo niti ne slišijo niti ne vedo. Boga pa, v čigar roki je tvoj dih in katerega so vse tvoje poti, ti nisi slavil. 24 Torej je bil od njega poslan del roke, in zapisano je bilo to pisanje. 25 To je pisanje, ki je bilo zapisano: MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN. 26 To je razlaga stvari: MENE: ›Bog je preštel tvoje kraljestvo in ga končal.‹ 27 TEKEL: ›Stehtan si bil na tehtnici in si najden pomanjkljiv.‹ 28 PERES: ›Tvoje kraljestvo je razdeljeno in dano Medijcem in Perzijcem.‹« 29 Potem je Belšacár zapovedal in Daniela so oblekli s škrlatom in okoli njegovega vratu obesili verižico iz zlata in glede njega naredili razglas, da naj bi bil tretji vladar v kraljestvu. 30 V tej noči je bil Belšacár, kralj Kaldejcev, umorjen. 31 Medijec Darej je dobil kraljestvo; bil je star okoli dvainšestdeset let.

6 Dareju je ugajalo, da postavi nad kraljestvo sto dvajset princev, ki naj bi bili nad celotnim kraljestvom, 2 in nad temi tri predstojnike, od katerih je bil Daniel prvi, da bi jim princi lahko dajali obračun in kralj ne bi trpel nobene škode. 3 Potem je bil ta Daniel povišan nad predstojnike in prince, ker je bil v njem odličen duh, in kralj ga je mislil postaviti nad celotno območje. 4 Potem so predstojniki in princi iskali, da najdejo povod zoper Daniela glede kraljestva, toda niso mogli najti nobenega povoda niti krivde, ker je bil zvest niti ni bilo na njem najti nobene napake ali krivde. 5 Potem so ti možje rekli: »Nobenega razloga ne bomo našli zoper tega Daniela, razen če zoper njega najdemo to, kar se tiče postave njegovega Boga.« 6 Potem so se ti predstojniki in princi zbrali skupaj h kralju in mu rekli takole: »Kralj Darej, živi na veke. 7 Vsi predstojniki kraljestva, voditelji in princi,

svetovalci in poveljniki, smo se skupaj posvetovali, da bi osnovali kraljevo pravilo in da bi naredili trden odlok, da kdorkoli bi prosil prošnjo od kateregakoli Boga ali človeka v tridesetih dneh, razen od tebe, oh kralj, bo vržen v levji brlog. 8 Torej, oh kralj, uveljavi odlok in podpiši pisanje, da to ne more biti spremenjeno, glede na postavo Medijcev in Perzijcev, ki se ne predrugači.« 9 Zatorej je kralj Darej podpisal pisanje in odlok. 10 Torej ko je Daniel izvedel, da je bilo pisanje podpisano, je odšel v svojo hišo. Pri svojih oknih v svoji sobi, odprtih proti Jeruzalemu, je trikrat na dan pokleknil na svoja kolena in molil ter se zahvaljeval pred svojim Bogom, kot je to delal poprej. 11 Potem so se ti možje zbrali in našli Daniela, kako moli in dela ponižne prošnje pred svojim Bogom. 12 Potem so prišli blizu in pred kraljem spregovorili glede kraljevega odloka: »Mar nisi podpisal odloka, da katerikoli človek, ki bo prosil prošnjo od kateregakoli Boga ali človeka, znotraj tridesetih dni, razen od tebe, oh kralj, bo vržen v levji brlog?« Kralj je odgovoril in rekel: »Stvar je resnična glede na postavo Medijcev in Perzijcev, ki se ne predrugači.« 13 Potem so odgovorili in pred kraljem rekli: »Tisti Daniel, ki je od otrok Judovega ujetništva, te ne upošteva, oh kralj niti odloka, ki si ga podpisal, temveč trikrat na dan opravlja svojo prošnjo.« 14 Potem je bil kralj, ko je slišal te besede, sam pri sebi boleče nejevoljen in je svoje srce naravnal na Daniela, da ga osvobodi, in do sončnega zahoda se je trudil, da ga osvobodi. 15 Potem so se tisti možje zbrali h kralju in kralju rekli: »Vedi, oh kralj, da je postava Medijcev in Perzijcev: ›Da noben odlok niti nobeno pravilo, ki ga je osnoval kralj, ne more biti spremenjeno.‹« 16 Potem je kralj ukazal in privedli so Daniela ter ga vrgli v levji brlog. Kralj je torej spregovoril in Danielu rekel: »Tvoj Bog, ki mu nenehno služiš, on te bo osvobodil.« 17 Prinesen je bil kamen in položen na odprtino brloga in kralj ga je zapečatil s svojim lastnim pečatom in s pečati svojih gospodov, da se namen glede Daniela ne bi mogel spremeniti. 18 Potem je kralj odšel v svojo palačo in noč prebil v postu niti predenj niso bili prineseni glasbeni instrumenti in njegovo spanje je odšlo od njega. 19 Potem je kralj zelo zgodaj zjutraj vstal in v naglici odšel k levjemu brlogu. 20 Ko je prišel k brlogu, je z žalostnim glasom zaklical k Danielu, in kralj je spregovoril ter Danielu rekel: »Oh Daniel, služabnik živega Boga, ali te je tvoj Bog, ki mu nenehno služiš, mogel osvoboditi pred levi?« 21 Potem je Daniel rekel kralju: »Oh kralj, živi na veke. 22 Moj Bog je poslal svojega angela in zaprl levom usta, da me niso poškodovali, ker je bila v meni najdena nedolžnost pred njim in tudi pred teboj, oh kralj, nisem storil nobene škode.« 23 Potem je bil kralj zaradi njega silno vesel in zapovedal, da naj Daniela izvlečejo iz brloga. Tako je bil Daniel vzet gor iz brloga in nobena vrsta poškodbe ni bila najdena na njem, ker je veroval v svojega Boga. 24 In kralj je zapovedal in privedli so tiste može, ki so Daniela obtožili in jih vrgli v levji brlog, njih, njihove otroke in njihove žene. Levi so imeli oblast nad njimi in vse njihove kosti so zlomili na koščke, še preden so prileteli na dno brloga. 25 Potem je kralj Darej napisal vsemu ljudstvu, narodom in jezikom, ki prebivajo na vsej zemlji: »Mir naj se vam pomnoži. 26 Naredim odlok: ›Da v vsakem gospostvu mojega kraljestva ljudje trepetajo in se bojijo pred Danielovim Bogom, kajti on je živi Bog in neomajen na veke in njegovo kraljestvo tisto, ki ne bo uničeno in njegovo gospostvo bo celo do konca. 27 On osvobaja in rešuje, dela [preroška] znamenja in čudeže v nebesih in na zemlji, ki je Daniela osvobodil pred oblastjo levov.‹« 28 Tako je ta Daniel uspeval v Darejevem kraljevanju in v kraljevanju Perzijca Kira.

7 V prvem letu babilonskega kralja Belšacárja je imel Daniel sanje in videnja svoje glave na svoji postelji. Potem je sanje zapisal in povedal povzetek stvari. 2 Daniel je spregovoril in rekel: »Videl sem v svojem videnju ponoči in glej, štirje vetrovi neba so se borili nad velikim morjem. 3 Štirje veliki zverniki so prišli iz morja, različni drug od drugega. 4 Prvi je bil podoben levu in imel je orlove peruti. Gledal sem, dokler niso bile njegove peruti izpuljene in dvignjen je bil z zemlje in primoran stati na stopalih kakor človek, in temu je bilo dano človeško srce. 5 Glej še en zvernik, drug, podoben medvedu in ta se je dvignil na eno stran in v ustih, med svojimi zobmi, je imel tri rebra. Rekli so mu takole: ›Vzdigni se, požri veliko mesa.‹ 6 Potem sem zagledal in glej drug, podoben leopardu, ki je imel na svojem hrbtu štiri krila perjadi. Zvernik je imel tudi štiri glave in dano mu je bilo gospostvo. 7 Potem sem v nočnih videnjih zagledal in glej četrtega zvernika, groznega, strašnega in silno močnega. Ta je imel velike železne zobe. Požiral je in lomil na koščke in preostanek poteptal s svojimi stopali. Ta je bil različen od vseh zvernikov, ki so bili pred njim, in ta je imel deset rogov. 8 Opazoval sem rogove in glej, tam se je med njimi vzdignil drug, majhen rog, pred katerim so bili trije izmed prvih rogov izruvani s koreninami. Glej na tem rogu so bile oči, podobne očem človeka in usta, ki so govorila velike stvari. 9 Gledal sem, dokler niso bili prestoli zrušeni in se je Starodavni usedel, katerega obleka je bila bela kakor sneg in lasje njegove glave podobni čisti volni. Njegov prestol je bil podoben ognjenemu plamenu in njegova kolesa kakor goreč ogenj. 10 Goreč tok je izviral in prihajal

izpred njega. Tisoči tisočev so mu služili in desettisočkrat deset tisoči so stali pred njim. Sodba je bila odrejena in knjige so bile odprte. 11 Takrat sem gledal zaradi glasu velikih besed, ki jih je rog spregovoril. Gledal sem, dokler ni bil zvernik pokončan, njegovo telo uničeno in izročeno gorečemu plamenu. 12 Glede ostalih zvernikov, njihovo gospostvo jim je bilo odvzeto. Vendar so bila njihova življenja podaljšana za obdobje in čas. 13 Videl sem v nočnih videnjih in glej, nekdo, podoben Sinu človekovemu, je prišel z oblaki neba in prišel k Starodavnemu in privedli so ga blizu predenj. 14 Dano mu je bilo gospostvo, slava in kraljestvo, da bi mu služila vsa ljudstva, narodi in jeziki. Njegovo gospostvo je večno gospostvo, ki ne bo preminilo in njegovo kraljestvo tisto, ki ne bo uničeno. 15 Jaz, Daniel, sem bil užaloščen v svojem duhu v sredi svojega telesa in videnja moje glave so me vznemirila. 16 Približal sem se k tistemu izmed njih, ki je stal poleg in ga vprašal resnico o vsem tem. Tako mi je povedal in mi dal spoznati razlago o stvareh. 17 Ti veliki zverniki, ki so štirje, so štirje kralji, ki se bodo vzdignili iz zemlje. 18 Toda Sveti Najvišjega bodo prejeli kraljestvo in kraljestvo bodo obdržali v lasti na veke, celo na veke vekov. 19 Potem sem želel vedeti resnico o četrtem zverniku, ki je bil različen od vseh ostalih, silno grozen, katerega zobje so bili iz železa in njegovi kremplji iz brona, ki je žrl, lomil na koščke in preostanek poteptal s svojimi stopali 20 in o desetih rogovih, ki so bili na njegovi glavi in o drugem, ki se je dvignil in pred katerim so trije padli. Celo o tistem rogu, ki je imel oči in usta, ki so govorila zelo velike stvari, katerega pogled je bil arogantnejši kakor od njegovih tovarišev. 21 Pogledal sem in isti rog je začel vojno s svetimi in prevladal zoper njih, 22 dokler ni prišel Starodavni in je bila sodba dana svetim Najvišjega in je prišel čas, da so sveti vzeli v last kraljestvo. 23 Tako je rekel: ›Četrti zvernik bo četrto kraljestvo na zemlji, ki bo različno od vseh kraljestev in požrlo bo celotno zemljo in jo pomendralo ter jo zlomilo na koščke. 24 Deset rogov iz tega kraljestva je deset kraljev, ki bodo vstali in drug bo vstal za njimi. Ta bo različen od prvega in podvrgel bo tri kralje. 25 Govoril bo velike besede zoper Najvišjega in izmučil bo svete Najvišjega in mislil, da spremeni čase in postave, oni pa bodo dani v njegovo roko do časa in [dveh] časov in polovice časa. 26 F Toda sodba se bo usedla in odvzeli bodo njegovo gospostvo, da použije in da ga uniči do konca. 27 Kraljestvo, gospostvo in veličina kraljestva pod celotnim nebom bo dano ljudstvu svetih Najvišjega, katerega kraljestvo je večno kraljestvo in vsa njegova gospostva mu bodo služila in ga ubogala.‹ 28 Do zdaj je konec zadeve. Kar se tiče mene, Daniela, me je moje poglobljeno razmišljanje zelo vznemirilo in moje obličje na meni je bilo spremenjeno, toda zadevo sem obdržal v svojem srcu.«

8 V tretjem letu kraljevanja kralja Belšacárja se mi je prikazalo videnje, celo meni, Danielu, po tistem, ki se mi je prikazalo najprej. 2 Videl sem v videnju in pripetilo se je, ko sem gledal, da sem bil v [mestu] Suze, v palači, ki je v provinci Elám, in videl sem v videnju in bil sem pri reki Uláj. 3 Potem sem povzdignil svoje oči, videl in glej, tam pred reko je stal oven, ki je imel dva rogova in dva rogova sta bila visoka. Toda eden je bil višji kakor drug in višji je prišel zadnji. 4 Videl sem ovna bosti proti zahodu in proti severu in proti jugu, tako, da noben zvernik ni mogel stati pred njim niti tam ni bilo nikogar, ki bi ga lahko osvobodil iz njegove roke, temveč je počel glede na svojo voljo in postal velik. 5 Ko sem preudarjal, glej, je od zahoda prišel kozel na obličje celotne zemlje, tal pa se ni dotaknil, in kozel je imel med svojimi očmi opazen rog. 6 Ta je prišel k ovnu, ki je imel dva rogova, ki sem ga videl stati pred reko in stekel k njemu v razjarjenosti svoje moči. 7 Videl sem ga približevati se ovnu in prevzet je bil z gnevom zoper njega in udaril ovna ter zlomil dva njegova rogova. V ovnu pa ni bilo moči, da stoji pred njim, temveč ga je vrgel dol k tlom in ga poteptal, in nikogar ni bilo, ki bi mogel ovna osvoboditi iz njegove roke. 8 Zato je kozel postal zelo velik, in ko je bil močan, je bil veliki rog zlomljen in za tem so prišli gor štirje opazni, [razdeljeni] proti štirim vetrovom neba. 9 Iz enega izmed njih je prišel majhen rog, ki je postal silno velik, proti jugu in proti vzhodu in proti prijetni deželi. 10 Ta je postal velik, celó do nebeške vojske, in ta je vrgel dol nekatere izmed vojske in od zvezd k tlom in poteptal nad njimi. 11 Da, poveličeval je samega sebe, celo do princa vojske in z njim je bilo odvzeto dnevno žrtvovanje in prostor njegovega svetišča je bil vržen dol. 12 In dana mu je bila vojska zoper dnevno žrtvovanje zaradi razloga prestopka in ta je vrgel resnico dol k tlom in to izvedel in uspel. 13 Potem sem zaslišal nekega svetega govoriti in drugi sveti je rekel temu nekemu svetemu, ki je govoril: »Doklej bo videnje glede dnevnega žrtvovanja in prestopka zapuščenosti, da bosta tako svetišče kakor vojska pogažena pod stopalom?« 14 Rekel mi je: »Do dva tisoč tristo dni, potem bo svetišče očiščeno.« 15 Pripetilo se je, ko sem jaz, celó jaz, Daniel, videl videnje in si prizadeval najti pomen, potem, glej, je tam pred menoj stal kakor videz moža. 16 Zaslišal sem človeški glas med bregovoma Ulája, ki je zaklical in rekel: »Gabriel, stôri temu človeku, da razume videnje.« 17 Tako se je približal, kjer sem stal. Ko je prišel,

sem bil prestrašen in padel na svoj obraz, toda rekel mi je: »Razumi, oh človeški sin, kajti videnje bo ob času konca.« **18** Torej, ko je govoril z menoj, sem bil v globokem spanju, s svojim obrazom proti tlom, toda dotaknil se me je in me postavil pokonci. **19** Rekel je: »Glej, dal ti bom spoznati kaj bo v zadnjem koncu ogorčenja, kajti ob določenem času bo konec. **20** Oven, ki si ga videl, ki je imel dva rogova, sta kraljestvi Medije in Perzije. **21** Razmršen kozel je kralj Grčije, in velik rog, ki je med njegovimi očmi, je prvi kralj. **22** Torej ta je bil zlomljen, medtem ko so štirje vstali namesto tega; štiri kraljestva bodo vstala iz naroda, toda ne v njegovi moči. **23** V zadnjem času njihovega kraljestva, ko pridejo prestopniki v polni meri, bo vstal kralj krutega obličja in razumevanja temnih razsodb. **24** Njegova moč bo mogočna, toda ne z njegovo lastno močjo. Ta bo izvrstno uničeval in uspeval bo in izvedel in uničil bo mogočnega in sveto ljudstvo. **25** Zaradi svoje strategije bo tudi povzročil, da bo prebrisanost uspevala v njegovi roki, in poveličeval se bo v svojem srcu in z mirom bo uničil mnoge. Stal bo tudi zoper Princa princev, toda zlomljen bo brez roke. **26** Videnje večera in jutra, ki je bilo povedano, je resnično. Zato zastri videnje, kajti to bo za mnoge dni. **27** Jaz, Daniel, sem bil nekaj dni slaboten in bolan. Potem sem se dvignil in opravljal kraljeva opravila, bil pa sem osupel nad videnjem, toda nihče ga ni razumel.

9 V prvem letu Dareja, sina Ahasvérja, iz rodu Medijcev, ki je bil postavljen za kralja nad območjem Kaldejcev, **2** v prvem letu njegovega kraljevanja sem jaz, Daniel, po knjigah razumel število let, o čemer je Gospodova beseda prišla preroku Jeremiju, da bo dovršil sedemdeset let v opustošenjih Jeruzalema. **3** Svoj obraz sem naravnal h Gospodu Bogu, da [ga] iščem z molitvijo, ponižnimi prošnjami, postom, vrečevino in pepelom. **4** Molil sem h Gospodu, svojemu Bogu in naredil svoje priznanje ter rekel: »Oh Gospod, velik in grozen Bog, ki ohranja zavezo in usmiljenje tistim, ki ga ljubijo in tistim, ki se držijo njegovih zapovedi. **5** Grešili smo in zagrešili krivičnost, počeli zlobno in se uprli, celo z odhajanjem od tvojih predpisov in od tvojih sodb. **6** Niti nismo prisluhnili tvojim služabnikom prerokom, ki so v tvojem imenu govorili našim kraljem, našim princem in našim očetom in vsemu ljudstvu dežele. **7** Oh Gospod, pravičnost pripada tebi, toda nam zmešnjava obrazov, kakor na ta dan; možem iz Juda in prebivalcem Jeruzalema in vsemu Izraelu, ki so blizu in ki so daleč, po vseh deželah, kamor si jih pognal zaradi njihovega prekrška, ki so ga zagrešili zoper tebe. **8** Oh Gospod, nam pripada osramotitev obrazov, našim kraljem, našim princem in našim očetom, ker smo grešili zoper tebe. **9** Gospodu, našemu Bogu, pripadajo usmiljenja in odpuščanja, čeprav smo grešili zoper njega, **10** niti se nismo pokoravali glasu Gospoda, svojega Boga, da se ravnamo po njegovih postavah, ki jih je postavil pred nami po svojih služabnikih prerokih. **11** Da, ves Izrael je prekršil pravila tvoje postave, celo z odhajanjem, da ne bi ubogali tvojega glasu. Zato je nad nas izlito prekletstvo in prisega, ki je zapisana v postavi Božjega služabnika Mojzesa, ker smo grešili zoper njega. **12** In on je potrdil svoje besede, ki jih je govoril zoper nas in zoper naše sodnike, ki so nas sodili, s tem, da je nad nas privedel veliko zlo, kajti pod celotnim nebom se ni zgodilo, kakor se je zgodilo nad Jeruzalemom. **13** Kakor je to zapisano v Mojzesovi postavi, je vse to zlo prišlo nad nas, vendar nismo opravili svoje molitve pred Gospodom, svojim Bogom, da bi se lahko obrnili od svojih krivičnosti in razumeli tvojo resnico. **14** Zato je Gospod bedel nad zlom in ga privedel nad nas, kajti Gospod, naš Bog, je pravičen v vseh svojih delih, ki jih počne, kajti nismo ubogali njegovega glasu. **15** Sedaj, oh Gospod, naš Bog, ki si svoje ljudstvo z mogočno roko privedel iz egiptovske dežele in si si pridobil ugled kakor na ta dan; grešili smo, počeli smo zlobno. **16** Oh Gospod, glede na vso tvojo pravičnost te rotim, naj bo tvoja jeza in tvoja razjarjenost obrnjena proč od tvojega mesta, Jeruzalema, tvoje svete gore, ker so zaradi naših grehov in zaradi krivičnosti naših očetov Jeruzalem in tvoje ljudstvo postali graja vsem, ki so okoli nas. **17** Zdaj torej, oh naš Bog, prisluhni molitvi svojega služabnika in njegovim ponižnim prošnjam in povzroči svojemu obrazu, da zasije nad tvojim svetiščem, ki je zapuščeno zaradi Gospoda. **18** Oh moj Bog, nagni svoje uho in prisluhni. Odpri svoje oči in glej naša opustošenja in mesto, ki je imenovano s tvojim imenom, kajti ne predstavljamo svojih ponižnih prošenj pred teboj zaradi svoje pravičnosti, temveč zaradi tvojih velikih usmiljenj. **19** Oh Gospod, prisluhni; oh Gospod, odpusti; oh Gospod, prisluhni in stôri. Ne odlašaj zaradi sebe, oh moj Bog, kajti tvoje mesto in tvoje ljudstvo se imenujeta po tvojem imenu.« **20** Medtem ko sem govoril in molil ter priznaval svoj greh in greh svojega ljudstva Izraela in predstavljal svojo ponižno prošnjo pred Gospodom, svojim Bogom, za sveto goro svojega Boga; **21** da, medtem ko sem govoril v molitvi, je celo mož Gabriel, ki sem ga videl v videnju na začetku, naglo priletel in se me dotaknil ob času večerne daritve. **22** Poučil me je, govoril z menoj in rekel: »Oh Daniel, sedaj sem prišel, da ti dam znanje in razumevanje. **23** Na začetku tvoje ponižne prošnje je prišla zapoved in prišel sem, da se ti pokažem, kajti ti si silno ljubljen, zato razumi zadevo in preudari videnje. **24** Sedemdeset tednov je določenih nad tvojim ljudstvom in nad tvojim svetim mestom, da preneha

prestopek in se naredi konec grehom in se naredi pobotanje za krivičnost in da se vpelje večna pravičnost in se zapečatita videnje in prerokovanje in da se mazili Najsvetejše. **25** Vedi torej in razumi, da bo od izida zapovedi, da se obnovi in zgradi Jeruzalem, do Mesija, Princa, sedem tednov in dvainšestdeset tednov. Ulica bo ponovno zgrajena in obzidje, celo v težkih časih. **26** Po dvainšestdesetih tednih bo Mesija usmrčen, toda ne zaradi sebe; in ljudstvo princa, ki bo prišlo, bo uničilo mesto in svetišče. Njegov konec bo s poplavo in do konca so določena vojna opustošenja. **27** Potrdil bo to zavezo z mnogimi za en teden. In v sredi tedna bo povzročil, da bo klavna daritev in jedilna daritev prenehala in zaradi razširjanja ogabnosti bo on to opustošil, celo do použitja in to določeno bo izlito na opustošenje.«

10 V tretjem letu perzijskega kralja Kira je bila stvar razodeta Danielu, katerega ime je bilo imenovano Beltšacár. Stvar je bila resnična, toda določeni čas je bil dolg, in razumel je stvar in imel je razumevanje videnja. **2** V tistih dneh sem jaz, Daniel, žaloval tri polne tedne. **3** Nisem jedel nobenega prijetnega kruha, niti ni prišlo v moja usta meso, niti vino, niti se sploh nisem mazilil, dokler niso bili izpolnjeni dnevi treh tednov. **4** Na štiriindvajseti dan prvega meseca, medtem ko sem bil ob bregu velike reke, ki je Hidekel, **5** takrat sem povzdignil svoje oči in pogledal in glej, neki mož, oblečen v platno, čigar ledja so bila opasana s finim zlatom iz Ufaza. **6** Tudi njegovo telo je bilo podobno berilu in njegov obraz kakor videz bliskanja in njegove oči kakor ognjene svetilke in njegovi lakti in njegova stopala podobna barvi zloščenega brona in glas njegovih besed podoben glasu množice. **7** Samo jaz, Daniel, sem videl videnje, kajti ljudje, ki so bili z menoj, videnja niso videli, toda nanje je padlo veliko drgetanje, tako da so zbežali, da se poskrijejo. **8** Torej sem ostal sam in gledal to veliko videnje in v meni ni ostalo nobene moči, kajti moja ljubkost je bila v meni spremenjena v pokvarjenost in nobene moči nisem ohranil. **9** Vendar sem zaslišal glas njegovih besed. Ko sem poslušal glas njegovih besed, sem bil potem v globokem spanju na svojem obrazu in s svojim obrazom proti tlom. **10** Glej, dotaknila se me je roka, ki me je postavila na moja kolena in na dlani mojih rok. **11** Rekel mi je: »Oh Daniel, silno ljubljen mož, razumi besede, ki ti jih govorim in stoj pokončno, kajti sedaj sem poslan k tebi.« In ko mi je govoril to besedo, sem trepetajoč stal. **12** Potem mi je rekel: »Ne boj se, Daniel, kajti od prvega dne, ko si pripravil svoje srce k razumevanju in da se ponižaš pred svojim Bogom, so bile tvoje besede uslišane in prišel sem zaradi tvojih besed. **13** Toda princ perzijskega kraljestva se mi je zoperstavljal enaindvajset dni. Toda glej, prišel je Mihael, eden izmed glavnih princev, da mi pomaga, in ostal sem tam s perzijskimi kralji. **14** Sedaj sem prišel, da ti dam razumevanje, kaj bo doletelo tvoje ljudstvo v zadnjih dneh, kajti videnje je še za mnoge dni.« **15** Ko mi je govoril takšne besede, sem pobesil svoj obraz proti tlom in postal nem. **16** Glej, nekdo podoben človeškim sinovom, se je dotaknil mojih ustnic. Potem sem odprl svoja usta in spregovoril ter rekel temu, ki je stal pred menoj: »Oh moj gospod, po videnju so se moje bridkosti obrnile k meni in nisem ohranil nobene moči. **17** Kajti kako lahko služabnik tega mojega gospoda govori s tem mojim gospodom? Kajti kar se mene tiče, nemudoma v meni ni ostalo nobene moči niti v meni ni ostalo diha.« **18** Potem je ponovno prišel in se me dotaknil nekdo, podoben videzu človeka, me okrepil **19** in rekel: »Oh silno ljubljeni mož, ne boj se. Mir ti bodi, bodi močan, da, bodi močan.« Ko mi je govoril, sem bil okrepljen in rekel [sem]: »Naj moj gospod govori, kajti okrepil si me.« **20** Potem je rekel: »Ali veš zakaj sem prišel k tebi? Sedaj se bom vrnil, da se borim s princem Perzije. Ko odidem, glej, bo prišel princ Grčije. **21** Toda pokazal ti bom to, kar je zabeleženo v pismu resnice, in tam ni nikogar, ki drži z menoj v teh stvareh, razen Mihaela, vašega princa.«

11 Tudi jaz sem v prvem letu Medijca Dareja, celó jaz, stal, da ga potrdim in okrepim. **2** Sedaj ti bom pokazal resnico: »Glej, v Perziji bodo vstali še trije kralji, četrti pa bo mnogo bogatejši kakor oni vsi. S svojo močjo bo po svojih bogastvih vse razvnel zoper področje Grčije. **3** Vstal bo mogočen kralj, ki bo vladal z velikim gospostvom in počel glede na svojo voljo. **4** Ko bo vstal, bo njegovo kraljestvo zlomljeno in razdeljeno bo proti štirim vetrovom neba, in ne k njegovemu potomstvu niti glede na njegovo gospostvo, ki mu je vladal, kajti njegovo kraljestvo bo izpuljeno, celo za druge poleg teh. **5** Južni kralj bo močan in eden izmed njegovih princev in on bo močan nad njim in imel bo gospostvo; njegovo gospostvo bo veliko gospostvo. **6** Ob koncu let se bosta združila skupaj, kajti kraljeva hči iz juga bo prišla k severnemu kralju, da sklene dogovor. Toda ona ne bo obdržala moči lakta niti on ne bo obstal niti njegov laket, temveč bo izdana in tisti, ki so jo privedli in tisti, ki jo je zaplodil in kdor jo je okrepil v teh časih. **7** Toda iz mladike njenih korenin bo vstal nekdo v svoji lastnini, ki bo prišel z vojsko in vstopil v trdnjavo severnega kralja in se bo spoprijel zoper njih in bo prevladal. **8** Prav tako bo ujete odvedel v Egipt njihove bogove z njihovimi princi in z njihovimi dragocenimi posodami iz srebra in zlata, in nadaljeval bo več let kakor kralj iz severa. **9** Tako bo južni kralj prišel v svoje kraljestvo in se bo vrnil v svojo lastno deželo. **10**

Toda njegova sinova bosta razvneta in bosta zbrala množico velikih sil, in nekdo bo zagotovo prišel, preplavil in šel skozi. Potem se bo vrnil in bo razvnet, celó do svoje trdnjave. **11** Južni kralj bo prevzet z gnevom in prišel bo in se boril z njim, celó s severnim kraljem, in postavil bo veliko množico, toda množica bo dana v njegovo roko. **12** In ko bo odvedel množico, bo njegovo srce povzdignjeno in podrl bo mnogo deset tisočev, toda s tem ne bo okrepljen. **13** Kajti severni kralj se bo vrnil in vzpostavil množico, večjo kakor prejšnja in zagotovo bo prišel čez določena leta z veliko vojsko in z mnogimi bogastvi. **14** V tistih časih bodo mnogi vstali zoper južnega kralja. Tudi roparji tvojega ljudstva se bodo povišali, da vzpostavijo videnje; vendar bodo padli. **15** Tako bo prišel severni kralj in nasul nasip in zavzel najbolj utrjena mesta, in orožje iz juga se ne bo zoperstavilo niti njegovo izvoljeno ljudstvo niti ne bo nobene moči, da se zoperstavi. **16** Toda tisti, ki prihaja zoper njega, bo storil glede na svojo lastno voljo in nihče ne bo obstal pred njim. Ta pa bo stal v veličastni deželi, ki bo z njegovo roko použita. **17** Svoj obraz bo tudi naravnal, da vstopi z močjo svojega celotnega kraljestva in pokončni z njim. Tako bo storil. Dal mu bo hčer izmed žensk, kvareč jo, toda ona ne bo obstala na njegovi strani niti ne bo zanj. **18** Potem bo svoj obraz obrnil k otokom in bo mnoge zavzel, toda princ bo zaradi svoje koristi povzročil, da bo zasramovanje, ki ga je ta dajal, prenehalo. Brez njegovega lastnega zasramovanja mu bo povzročil, da se to obrne nadenj. **19** Potem bo svoj obraz obrnil proti utrdbi svoje lastne dežele, toda spotaknil se bo, padel in ne bo najden. **20** Potem bo v svoji lastnini vstal prenašalec davkov v slavi kraljestva, toda v nekaj dneh bo uničen, niti z jezo, niti v bitki. **21** V njegovi lastnini bo vstala podla oseba, ki ji ne bodo dali časti kraljestva, toda vstopil bo miroljubno in kraljestvo dosegel z laskanji. **22** S silami poplave bodo odplavljeni izpred njega in bodo zlomljeni; da, tudi princ zaveze. **23** Potem ko z njim sklene sodelovanje, bo postopal varljivo, kajti prišel bo gor in postal močan z majhnim ljudstvom. **24** Vstopil bo miroljubno, celo na najrodovitnejše kraje province. Počel bo to, kar njegovi očetje niso storili niti očetje njihovih očetov. Mednje bo razkropil plen, oplenjeno in bogastva. Da, napovedal bo svoje naklepe zoper oporišča, celo za nekaj časa. **25** Z veliko vojsko bo razvnel svojo moč in svoj pogum zoper južnega kralja, in južni kralj bo razvnet v bitko z veliko in mogočno vojsko, toda ne bo obstal, kajti zoper njega bodo napovedali naklepe. **26** Da, tisti, ki se hranijo od deleža njegove hrane, ga bodo uničili in njegova vojska se bo razkropila. Mnogi bodo popadali umorjeni. **27** Srci obeh teh kraljev bosta počeli vragolijo in pri eni mizi bosta govorila laži. Toda to ne bo uspelo, kajti vendar bo konec ob določenem času. **28** Potem se bo vrnil v svojo deželo z velikimi bogastvi, in njegovo srce bo zoper sveto zavezo. Počel bo junaška dejanja in se vrnil v svojo lastno deželo. **29** Ob določenem času se bo vrnil in prišel proti jugu, toda ta ne bo kakor prejšnji ali kakor zadnji. **30** Kajti ladje Kitéjcev bodo prišle zoper njega. Zato bo užaloščen, se vrnil in bo ogorčen zoper sveto zavezo. Tako bo storil; torej vrnil se bo in imel posvet s tistimi, ki so zapustili sveto zavezo. **31** Sile bodo stopile na njegovo stran in oskrunili bodo svetišče moči in odpravili bodo dnevno daritev in postavili ogabnost, ki dela opustošenje. **32** Tiste, ki zlobno ravnajo zoper zavezo, bo pokvaril z laskanji, toda ljudstvo, ki pozna svojega Boga, bo močno in delalo bo junaška dela. **33** Tisti med ljudstvom, ki razumejo, bodo poučevali mnoge, vendar bodo padali pod mečem in v plamenu, v ujetništvu in po plenjenju, mnogo dni. **34** Torej ko bodo padali, jim bo pomagano z majhno pomočjo, toda mnogi se jih bodo oklenili z laskanji. **35** Nekateri izmed tistih z razumevanjem bodo padli, da se jih preizkusi in prečisti in se jih naredi bele, celó do časa konca, ker je to še za določeni čas. **36** Kralj pa bo počel glede na svojo voljo in poviševal se bo in se poveličeval nad vsakega boga in govoril bo osupljive stvari zoper Boga bogov in uspeval bo, dokler ne bo dovršeno ogorčenje, kajti to, kar je določeno, bo storjeno. **37** Niti se ne bo oziral na Boga svojih očetov, niti na željo žensk, niti na kateregakoli boga, kajti poveličeval se bo nad vse. **38** Toda v svoji lastnini bo spoštoval boga sil, in boga, ki ga njegovi očetje niso poznali, bo častil z zlatom, srebrom, dragocenimi kamni in prijetnimi stvarmi. **39** Tako bo storil v najmočnejših oporiščih s tujim bogom, ki ga bo priznal in narastel s slavo. Povzročil jim bo, da vladajo nad mnogimi in deželo bo razdelil zaradi dobička. **40** Ob času konca bo južni kralj pritisnil nanj in severni kralj bo prišel proti njemu kot vrtinčast veter, z bojnimi vozovi in s konjeniki in z mnogimi ladjami in vstopil bo v dežele, jih preplavil in prešel. **41** Vstopil bo tudi v veličastno deželo in mnoge dežele bodo premagane, toda te bodo pobegnile iz njegove roke, celó Edóm, Moáb in vodja Amónovih sinov. **42** Svojo roko bo iztegnil tudi nad dežele in egiptovska dežela ne bo ubežala. **43** Toda imel bo oblast nad zakladi iz zlata, srebra in nad vsemi dragocenimi egiptovskimi stvarmi in Libijci in Etiopijci bodo pri njegovih korakih. **44** Toda novice iz vzhoda in iz severa ga bodo vznemirile, zato bo šel naprej z veliko razjarjenostjo, da uniči in popolnoma odpravi mnoge. **45** Zasadil bo šotorska svetišča svoje palače med morjem in veličastno sveto goro, vendar bo prišel do svojega konca in nihče mu ne bo pomagal.

12 Ob tistem času bo vstal Mihael, veliki princ, ki stoji
za otroke tvojega ljudstva in tam bo čas stiske, tak,
kakršnega ni bilo, odkar je bil tam narod, celó do tega istega
časa. In ob tistem času bo tvoje ljudstvo osvobojeno, vsak,
kdor bo najden zapisan v knjigi. **2** Mnogi izmed teh, ki spijo v
prahu zemlje, se bodo zbudili, nekateri za večno življenje,
nekateri pa za sramoto in večno zaničevanje. **3** Tisti, ki
so modri, bodo svetili kakor sijaj nebesnega svoda in tisti,
ki mnoge obračajo k pravičnosti, [bodo] kakor zvezde na
veke vekov. **4** Toda ti, oh Daniel, zakleni besede in zapečati
knjigo, celó do časa konca. Mnogi bodo tekali sem ter tja
in spoznanje se bo povečalo.« **5** Potem sem jaz, Daniel,
pogledal in glej tam sta stala druga dva, eden na tej strani
rečnega brega, drugi pa na drugi strani rečnega brega. **6** In
eden je rekel možu, oblečenemu v lan, ki je bil na vodah
reke: »Doklej bo to do konca teh čudežev?« **7** Slišal sem
moža, oblečenega v lan, ki je bil na vodah reke, ko je držal
svojo desno roko in svojo levo roko k nebu in prisegel pri
njem, ki živi na veke, da bo to za čas, [dva] časa in polovico,
in ko bo dovršil, da razkropi moč svetega ljudstva, se bodo
vse te stvari končale. **8** Slišal sem, toda nisem razumel.
Potem sem rekel: »Oh moj Gospod, kakšen bo konec teh
stvari?« **9** Rekel je: »Pojdi svojo pot, Daniel, kajti besede so
zaklenjene in zapečatene do časa konca. **10** Mnogi bodo
očiščeni, pobeljeni in preizkušeni, toda zlobni bodo delali
zlobno in nihče izmed zlobnih ne bo razumel, toda modri
bodo razumeli. **11** Od časa, ko bo dnevno žrtvovanje odvzeto
in postavljena ogabnost, ki dela opustošenje, bo tisoč dvesto
devetdeset dni. **12** Blagoslovljen je kdor čaka in prihaja k
tisoč tristo petintridesetim dnem. **13** Toda ti pojdi svojo pot,
dokler ne bo konec, kajti počival boš in stal v svojem deležu
ob koncu dni.«

Ozej

1 Gospodova beseda, ki je prišla Beeríjevemu sinu Ozeju v dneh Uzíjaha, Jotáma, Aháza in Ezekíja, Judovih kraljev in v dneh Joáševega sina Jerobeáma, Izraelovega kralja. **2** Začetek Gospodove besede po Ozeju. Gospod je Ozeju rekel: »Pojdi, vzemi si ženo vlačugarstev in otroke vlačugarstev, kajti dežela je zagrešila veliko vlačugarstvo, odhajajoč od Gospoda.« **3** Torej je odšel in vzel Diblájimovo hčer Gómero, ki je spočela in mu rodila sina. **4** Gospod mu je rekel: »Njegovo ime kliči Jezreél, kajti le še malo in jaz bom maščeval kri Jezreéla na Jehújevi hiši in povzročil bom, da bo prenehalo kraljestvo Izraelove hiše. **5** Na ta dan se bo zgodilo, da bom Izraelov lok zlomil v dolini Jezreél.« **6** Ponovno je spočela in rodila hčer. Bog mu je rekel: »Njeno ime kliči Nepomiloščena, kajti ne bom več imel milosti nad Izraelovo hišo, temveč jih bom popolnoma odvedel stran. **7** Toda imel bom usmiljenje nad Judovo hišo in rešil jih bom po Gospodu, njihovem Bogu in ne bom jih rešil z lokom, niti z mečem, niti z bitko, [niti] s konji, niti s konjeniki.« **8** Torej, ko je odstavila Nepomiloščeno, je spočela in rodila sina. **9** Potem je Bog rekel: »Njegovo ime kliči Ne-moje-ljudstvo, kajti vi niste moje ljudstvo in jaz ne bom vaš Bog.« **10** Vendar bo število Izraelovih otrok kakor morskega peska, ki ne more biti izmerjen niti preštet in zgodilo se bo, da jim bo na kraju, kjer jim je bilo rečeno: ›Vi niste moje ljudstvo, ‹ tam jim bo rečeno: › Vi ste sinovi živega Boga.‹ **11** Potem bodo Judovi otroci in Izraelovi otroci zbrani skupaj in določili si bodo eno glavo in prišli bodo gor iz dežele, kajti velik bo Jezreélov dan.‹

2 Svojim bratom recite: ›Moje ljudstvo‹ in svojim sestram: ›Pomiloščena.‹ **2** Pravdajte se s svojo materjo, pravdajte, kajti ona ni moja žena niti jaz nisem njen soprog. Naj torej odloži svoja vlačugarstva iz svojega pogleda in svoja zakonolomstva izmed svojih prsi, **3** da je ne bom slekel do golega in jo postavil kakor na dan, ko je bila rojena in jo naredil kakor divjino in jo postavil kakor suho deželo in jo pogubil z žejo. **4** Ne bom se usmilil njenih otrok, kajti oni so otroci vlačugarstev. **5** Kajti njihova mati je igrala pocestnico. Ta, ki jih je spočela, je storila sramotno, kajti rekla je: ›Hodila bom za svojimi ljubimci, ki mi dajejo moj kruh in mojo vodo, mojo volno in moj lan, moje olje in mojo pijačo.‹ **6** Zatorej glej, tvojo pot bom ogradil s trnjem in naredil zid, da ne bo našla svojih steza. **7** Sledila bo za svojimi ljubimci, toda ne bo jih dohitela in iskala jih bo, toda ne bo jih našla. Tedaj bo rekla: ›Šla bom in se vrnila k svojemu prvemu soprogu, kajti takrat je bilo z menoj bolje kakor sedaj.‹ **8** Kajti ni vedela, da sem ji jaz dajal njeno žito, vino, olje in množil njeno srebro in zlato, ki so ga pripravili za Báala. **9** Zatorej se bom vrnil in odvzel svoje žito ob njegovem času in svoje vino v njegovem obdobju in nazaj bom dobil svojo volno in svoj lan, izročen, da pokrije njeno nagoto. **10** Sedaj bom odkril njeno nespodobnost pred očmi njenih ljubimcev in nihče je ne bo rešil iz moje roke. **11** Prav tako bom vsemu njenemu veselju povzročil, da bo prenehalo, njenim praznično dnevom, njenim mlajem, njenim šabatom in vsem njenim slovesnim praznikom. **12** Uničil bom njene trte in njena figova drevesa, o katerih je rekla: ›To so moje nagrade, ki so mi jih dajali moji ljubimci.‹ Jaz pa jih bom naredil za gozd in živali polja jih bodo jedle. **13** Na njej bom obiskal dneve Báalov, na katere jim je zažigala kadilo in se krasila s svojimi uhani in svojimi dragocenostmi in hodila za svojimi ljubimci, mene pa pozabila, « govori Gospod. **14** »Zatorej glej, jaz jo bom privabil in jo pripeljal v divjino in ji tolažilno prigovarjal. **15** Jaz ji bom od tam dal njene vinograde in dolino Ahór za vrata upanja in ona bo tam prepevala kakor v dneh svoje mladosti in kakor na dan, ko je prišla gor iz egiptovske dežele. **16** In zgodilo se bo tisti dan, « govori Gospod, » da me boš klicala: ›Ishi‹ in ne boš me več klicala: ›Báali.‹ **17** Kajti odstranil bom imena Báalov iz njenih ust in po njihovem imenu se jih ne bodo več spominjali. **18** Na ta dan bom zanje sklenil zavezo s poljskimi živalmi, s perjadjo neba in s plazečimi stvarmi zemlje. Prelomil bom lok, meč in bitko z zemlje in storil jim bom, da se varno zleknejo. **19** In zaročil te bom k sebi za vedno. Da, zaročil te bom k sebi v pravičnosti, v sodbi, v ljubeči skrbnosti in v milostih. **20** Zaročil te bom k sebi, celo v zvestobi in spoznala boš Gospoda. **21** Zgodilo se bo na tisti dan; uslišal bom, « govori Gospod, »uslišal bom nebo in to bo uslišalo zemljo **22** in zemlja bo uslišala žito in vino in olje in ti bodo uslišali Jezreéla. **23** Posejal si jo bom na zemlji in usmilil se bom nje, ki ni dosegla usmiljenja in rekel bom tistim, ki niso bili moje ljudstvo: ›Vi ste moje ljudstvo.‹ In oni bodo rekli: › Ti si moj Bog.‹«

3 Potem mi je Gospod rekel: »Pojdi že, ljubi žensko, ljubljeno od njenega prijatelja, vendar zakonolomko, glede na Gospodovo ljubezen do Izraelovih otrok, ki gledajo k drugim bogovom in ljubijo flaškone vina.« **2** Tako sem si jo kupil za petnajst koščkov srebra in za tovor ječmena in pol tovora ječmena. **3** Rekel sem ji: »Mnogo dni boš čakala name. Ne boš igrala pocestnice in ne boš za drugega moškega; tako bom tudi jaz nate.« **4** Kajti Izraelovi otroci bodo mnogo dni ostali brez kralja, brez princa, brez klavne daritve, brez podobe, brez efóda in brez družinskega malika.

5 Potem se bodo Izraelovi otroci vrnili in iskali Gospoda,
svojega Boga in Davida, svojega kralja in bali se bodo
Gospoda in njegove dobrote v zadnjih dneh.

4 Poslušajte Gospodovo besedo, vi Izraelovi otroci, kajti
Gospod ima polemiko s prebivalci dežele, zato ker tam
ni resnice niti usmiljenja niti spoznanja Boga v deželi. 2
S priseganjem, laganjem, ubijanjem, krajo in zagrešitvami
zakonolomstva so izbruhnili in kri se dotika krvi. 3 Zato
bo dežela žalovala in kdor v njej prebiva bo opešal, z
živalmi polja in s perjadjo neba. Da, tudi ribe morja bodo
odvzete. 4 Vendarle naj se noben človek ne prepira niti
naj ne graja drugega, kajti tvoje ljudstvo je kakor tisti, ki
se prepirajo z duhovnikom. 5 »Zato boš padel podnevi
in tudi prerok bo padel s teboj ponoči in jaz bom uničil
tvojo mater. 6 Moje ljudstvo je uničeno zaradi pomanjkanja
spoznanja. Ker si zavrnil spoznanje, bom tudi jaz zavrnil
tebe, da mi ne boš duhovnik. Ker si pozabil postavo svojega
Boga, bom tudi jaz pozabil tvoje otroke. 7 Kakor so bili
pomnoženi, tako so grešili zoper mene, zato bom njihovo
slavo spremenil v sramoto. 8 Jedo greh mojega ljudstva in
svoja srca naravnavajo na svojo krivičnost. 9 In tam bo,
kakršno ljudstvo, takšen duhovnik, in jaz jih bom kaznoval
za njihove poti in jim nagradil njihova početja. 10 Kajti jedli
bodo, pa ne bodo imeli dovolj, zagrešili bodo vlačugarstvo,
pa se ne bodo pomnožili, ker so opustili, da bi bili pozorni na
Gospoda. 11 Vlačugarstvo, vino in novo vino jemljejo srce. 12
Moje ljudstvo sprašuje za nasvet pri svojih kladah in njihova
palica jim napoveduje, kajti duh vlačugarstev jim je povzročil,
da blodijo in odšli so se vlačugat proč izpred svojega Boga.
13 Žrtvujejo na vrhovih gora in kadilo zažigajo na hribih, pod
hrasti, topoli in bresti, ker je njihova senca dobra. Zatorej
bodo vaše hčere zagrešile vlačugarstvo in vaše snahe
bodo zagrešile zakonolomstvo. 14 Ne bom kaznoval vaših
hčera, ko bodo zagrešile vlačuganje niti vaših snah, kadar
bodo zagrešile zakonolomstvo, kajti oni sami so oddvojeni z
vlačugami in žrtvujejo s pocestnicami. Zatorej bo ljudstvo, ki
ne razume, padlo. 15 Čeprav ti, Izrael, igraš pocestnico, naj
vendar Juda ne greši. Ne prihajajte v Gilgál, niti ne hodite gor
v Bet Aven, niti ne prisegajte: › Gospod živi.‹ 16 Kajti Izrael
drsi nazaj kakor nazaj zdrknjena telica. Sedaj jih bo Gospod
pasel kakor jagnje na velikem kraju. 17 Efrájim je pridružen
malikom, pusti ga samega. 18 Njihova pijača je kisla. Spet
in spet zagrešujejo vlačugarstvo. Njegovi vladarji ljubijo s
sramoto: ›Dajajte.‹ 19 Veter je [Izraela] zvezal v svoje peruti
in osramočeni bodo zaradi svojih [klavnih] daritev.

5 Poslušajte to, oh duhovniki in pazljivo prisluhnite, vi,
Izraelova hiša in nagnite uho, oh kraljeva hiša, kajti sodba
je zoper vas, ker ste bili zanka na Micpi in mreža, razpeta
na [gori] Tabor. 2 Puntarji so prodorni, da naredijo pokol,
čeprav sem bil jaz oštevalec njih vseh. 3 Poznam Efrájima in
Izrael ni skrit pred menoj, kajti sedaj, oh Efrájim, zagrešuješ
vlačugarstvo in Izrael je omadeževan.« 4 Svojih ravnanj
ne bodo snovali, da bi se obrnili k svojemu Bogu, kajti duh
vlačugarstev je v njihovi sredi in niso spoznali Gospoda. 5
Izraelov ponos pričuje v njegov obraz, zatorej bosta Izrael
in Efrájim padla v svoji krivičnosti. Tudi Juda bo padel z
njima. 6 Šli bodo s svojimi tropi in s svojimi čredami, da bi
iskali Gospoda, toda ne bodo ga našli. On se je oddaljil od
njih. 7 Zahrbtno so ravnali zoper Gospoda, kajti zaplodili so
tuje otroke. Sedaj jih bo požrl mesec z njihovimi deleži. 8
Zatrobite na kornét v Gíbei in na trobento v Rami, kričite
glasno pri Bet Avenu, za teboj, oh Benjamin. 9 Efrájim bo
zapuščen na dan oštevanja. Med Izraelovimi rodovi sem dal
spoznati tisto, kar zagotovo bo. 10 Judovi princi so bili kakor
tisti, ki odstranjujejo mejo, zatorej bom nanje izlil svoj bes
kakor vodo. 11 Efrájim je zatiran in razklan na sodbi, zato
ker je voljan hodil za [človeško] zapovedjo. 12 »Zato bom
Efrájimu kakor molj, Judovi hiši pa kakor gniloba. 13 Ko je
Efrájim videl svojo slabost in Juda videl svojo rano, takrat
je šel Efrájim k Asircu in poslal h kralju Jarebu in vendar
vas on ni mogel ozdraviti niti ozdraviti vaše rane. 14 Kajti
jaz bom Efrájimu kakor lev in kakor mlad lev Judovi hiši.
Jaz, celó jaz, bom raztrgal in odšel proč, jaz bom odnesel in
nihče ga ne bo rešil. 15 Šel bom in se vrnil na svoj kraj,
dokler ne bodo priznali svojega prestopka in iskali mojega
obraza. V svoji stiski me bodo zgodaj iskali.«

6 Pridite in vrnimo se h Gospodu, kajti on je raztrgal in on
nas bo ozdravil. Udaril je in nas bo obvezal. 2 Po dveh
dneh nas bo oživil, v tretjem dnevu nas bo dvignil in živeli
bomo v njegovem pogledu. 3 Takrat bomo vedeli ali še naprej
sledimo, da bi spoznali Gospoda; njegov izhod je pripravljen
kakor jutro in prišel bo k nam kakor dež, kakor pozni in prvi
dež na zemljo. 4 »Oh Efrájim, kaj naj ti storim? Oh Juda, kaj
naj ti storim? Kajti vaša dobrota je kakor jutranji oblak in
kakor zgodnja rosa odide proč. 5 Zatorej sem jih obtesaval
po prerokih, moril sem jih z besedami iz svojih ust. Tvoje
sodbe so kakor svetloba, ki gre naprej. 6 Kajti želel sem
usmiljenja in ne klavne daritve, in spoznanja Boga bolj kakor
žgalne daritve. 7 Toda podobni so ljudem, ki so prestopili
zavezo. Tam so zoper mene ravnali zahrbtno. 8 Gileád je
mesto tistih, ki počno krivičnost in je oskrunjeno s krvjo.
9 Kakor krdela roparjev prežijo na človeka, tako skupina

duhovnikov mori po poti z odobravanjem, kajti zagrešujejo nespodobnost. **10** Videl sem strašno stvar v Izraelovi hiši. Tam je vlačugarstvo Efrájima, Izrael je omadeževan. **11** Prav tako, oh Juda, on je zate pripravil žetev, ko vrnem ujetništvo svojega ljudstva.

7 Ko sem hotel ozdraviti Izraela, takrat je bila odkrita krivičnost Efrájima in zlobnost Samarije, kajti zagrešili so neresnico. In tat vstopa in krdelo roparjev pleni zunaj. **2** V svojih srcih pa ne preudarijo, da se spominjam vse njihove zlobnosti. Sedaj so jih njihova lastna dejanja obkrožila; pred mojim obrazom so. **3** Kralja razveseljujejo s svojo zlobnostjo in prince s svojimi lažmi. **4** Vsi so zakonolomci, kakor peč, ki jo segreje pek, ki preneha kuriti, potem ko je pregnetel testo, dokler to ni vzhajano. **5** Na dan našega kralja so ga princi naredili bolnega z vinskimi mehovi; svojo roko podaja s posmehljivci. **6** Kajti svoje srce so pripravili kakor peč, medtem ko prežijo v zasedi. Njihov pek spi vso noč; zjutraj ta gori kakor plameneč ogenj. **7** Vsi so vroči kakor peč in požrli so svoje sodnike; vsi njihovi kralji so padli; tam ni nobenega izmed njih, ki kliče k meni. **8** Efrájim se je pomešal med ljudstvo, Efrájim je neobrnjen kolač. **9** Tujci so požrli njegovo moč, on pa tega ne spoznava. Da, sivi lasje so tu in tam na njem, vendar ne spoznava. **10** Izraelov ponos pričuje v njegov obraz, oni pa se ne vrnejo h Gospodu, svojemu Bogu niti ga zaradi vsega tega ne iščejo. **11** Tudi Efrájim je podoben neumni golobici brez srca; kličejo k Egiptu, hodijo v Asirijo. **12** Ko bodo šli, bom nadnje razširil svojo mrežo. Sklatil jih bom dol kakor perjad neba, kaznoval jih bom, kakor je slišala njihova skupnost. **13** Gorje jim! Kajti zbežali so od mene. Naj jim bo namenjeno uničenje! Ker so se prekršili zoper mene. Čeprav sem jih odkupil, so oni kljub temu zoper mene govorili laži. **14** In niso klicali k meni s svojim srcem, ko so tulili na svojih posteljah; zbrali so se zaradi žita in vina in se uprli zoper mene. **15** Čeprav sem utrdil in okrepil njihove lakte, so zoper mene še vedno domišljali vragolijo. **16** Vračajo se, toda ne k Najvišjemu; so kot varljiv lok; njihovi princi bodo padli pod mečem zaradi besa njihovega jezika. To bo v njihov posmeh v egiptovski deželi.

8 Nastavi šofar k svojim ustom. Prišel bo kakor orel zoper Gospodovo hišo, zato ker so prekršili mojo zavezo in se prekršili zoper mojo postavo. **2** Izrael bo klical k meni: ›Moj Bog, mi te poznamo.‹ **3** Izrael je zavrgel stvar, ki je dobra; sovražnik ga bo zasledoval. **4** Nastavljali so si kralje, toda ne po meni. Nameščali so si prince, jaz pa tega nisem vedel. Iz svojega srebra in svojega zlata so si delali malike, da bi bili lahko iztrebljeni. **5** Tvoje tele, oh Samarija, te je zavrglo. Moja jeza se je vnela zoper njih. Kako dolgo bo, preden se bodo dokopali do nedolžnosti? **6** Kajti tudi to je bilo iz Izraela; delavec ga je naredil, zato to ni Bog, temveč bo tele iz Samarije zlomljeno na koščke. **7** Kajti sejali so veter, želi bodo pa vihar. Ta nima stebla, brst ne obrodi moke. Če bo tako, da obrodi, ga bodo pogoltnili tujci. **8** Izrael je požrt; sedaj bodo med pogani kakor posoda, v kateri ni zadovoljstva. **9** Kajti šli so gor v Asirijo, osamljen divji osel sam zase. Efrájim si je najel ljubimce. **10** Da, čeprav so najemali med narodi, jih bom sedaj zbral in bodo malce žalovali zaradi bremena kralja princev. **11** Ker je Efrájim naredil mnogo oltarjev za greh, bodo oltarji njemu v greh. **12** Njemu sem napisal velike stvari iz svoje postave, vendar so bile štete kakor čudna stvar.« **13** Žrtvujejo meso za klavno daritev mojih daritev in ga jedo, toda Gospod jih ne sprejema. Sedaj se bo spomnil njihove krivičnosti in obiskal njihove grehe; vrnili se bodo v Egipt. **14** »Kajti Izrael je pozabil svojega Stvarnika in zgradil templje in Juda je pomnožil utrjena mesta, toda na njegova mesta bom poslal ogenj in ta bo požrl njegove palače.

9 Ne veseli se, oh Izrael, zaradi radosti kakor drugo ljudstvo, kajti šel si vlačugarsko od svojega Boga, ljubil si nagrado na vsakem žitnem mlatišču. **2** Mlatišče in vinska stiskalnica jih ne bosta hranila in novo vino se bo pokvarilo v njej. **3** Ne bodo prebivali v Gospodovi deželi, temveč se bo Efrájim vrnil v Egipt in v Asiriji bodo jedli nečiste stvari. **4** Ne bodo več darovali vinskih daritev Gospodu niti mu ne bodo ugajale. Njihove klavne daritve jim bodo kakor kruh žalovalcev. Vsi, ki bodo jedli od njih, bodo oskrunjeni, kajti njihov kruh, za njihovo dušo, ne bo prišel v Gospodovo hišo. **5** Kaj boste storili na slovesen dan in na dan Gospodovega praznika? **6** Kajti glej, odšli so zaradi uničenja. Egipt jih bo zbral, Memfis jih bo pokopal. Prijetne kraje za njihovo srebro bodo imele koprive v lasti, trnje bo v njihovih šotorskih svetiščih. **7** Prišli so dnevi obiskanja, prišli so dnevi povračila, Izrael bo to vedel. Prerok je bedak, duhoven človek je zmešan zaradi množice tvoje krivičnosti in velikega sovraštva. **8** Efrájimov stražar je bil z mojim Bogom, toda prerok je ptičarjeva zanka na vseh njegovih poteh in sovraštvo v hiši njegovega Boga. **9** Globoko so se izpridili, kakor v dneh Gíbee, zato se bo spomnil njihove krivičnosti, obiskal bo njihove grehe. **10** »Izraela sem našel podobnega trtam v divjini. Vaše očete sem videl kakor prvi sad na figovem drevesu ob njegovem prvem času, toda odšli so k Báal Peórju in se oddvojili v to sramoto in njihove ogabnosti so bile glede na to, kar so ljubili. **11** Glede Efrájima, njihova slava bo odletela proč kakor ptica, od poroda in od maternice in od spočetja. **12**

Čeprav bodo vzredili svoje otroke, jih bom vendar oropal, da tam noben človek ne bo ostal. Da, gorje tudi tistim, ko odidem od njih! 13 Efrájim je, kakor sem videl Tir, zasajen na prijetnem kraju, toda Efrájim bo svoje otroke privedel k morilcu.« 14 Daj jim, oh Gospod. Kaj hočeš dati? Daj jim maternico, ki splavlja in suhe prsi. 15 »Vsa njihova zlobnost je v Gilgálu, kajti tam sem jih zasovražil. Zaradi zlobnosti njihovih početij jih bom pognal iz svoje hiše. Ne bom jih več ljubil. Vsi njihovi princi so puntarji. 16 Efrájim je udarjen, njihova korenina je posušena, nobenega sadu ne bodo obrodili. Da, čeprav bodo obrodili, bom vendar ubil celó ljubljeni sad njihove maternice.« 17 Moj Bog jih bo zavrgel, ker mu niso prisluhnili in oni bodo postopači med narodi.

10 Izrael je prazna trta, sebi prinaša sad. Glede na množico svojega sadu je množil oltarje. Glede na dobroto njegove dežele so naredili čedne podobe. 2 Njihovo srce je razdeljeno, sedaj bodo najdeni pomanjkljivi. Zrušil bo njihove oltarje, oplenil njihove podobe. 3 Kajti sedaj bodo rekli: ›Nimamo kralja, ker se nismo bali Gospoda. Kaj naj bi nam torej storil kralj?‹ 4 Govorili so besede, lažno prisegali pri sklepanju zaveze. Tako sodba poganja kakor pikasti mišjak na brazdah polja. 5 Prebivalci Samarije bodo trepetali zaradi telet Bet Avena, kajti ljudstvo le-teh bo nad tem žalovalo in duhovniki le-teh, ki so se ob tem veselili, [bodo trepetali] zaradi slave [bogov zlatih telet], zato ker je ta odšla od njih. 6 Prav tako bo le-to odneseno v Asirijo za darilo kralju Jarebu. Efrájim bo prejel sramoto in Izrael se bo sramoval svojega lastnega nasveta. 7 Glede Samarije, njen kralj je odsekan kakor pena na vodi. 8 Prav tako bodo uničeni visoki kraji Avena, Izraelov greh. Trnje in osat bosta pognala na njihovih oltarjih in goram bodo rekli: »Pokrijte nas« in hribom: »Padite na nas.« 9 Oh Izrael, grešil si od dni Gíbee. Tam so stali, bitka v Gíbei zoper otroke krivičnosti jih ni dosegla. 10 Po moji želji je, da naj jih kaznujem, in ljudstvo se bo zbralo zoper njih, ko se bodo zvezali v svojih dveh brazdah. 11 Efrájim je kakor telica, ki je poučena in rada mendra žito, toda jaz sem šel čez njen lepi vrat. Efrájima bom pripravil, da jaha, Juda bo oral, Jakob pa bo branal. 12 Sejte si v pravičnosti, žanjite v usmiljenju, pobranajte svoja neposejana tla, kajti čas je, da iščete Gospoda, dokler ne pride in na vas dežuje pravičnost. 13 Orali ste zlobnost, želi ste krivičnost, jedli ste sad laži, ker ste zaupali v svojo pot in v množico svojih mogočnih mož. 14 Zato bo med tvojim ljudstvom vstal nemir in vse tvoje trdnjave bodo oplenjene, kakor je na dan bitke Šalmán oplenil Bet Arbeél. Mati je bila raztreščena na koščke na svojih otrocih. 15 Tako vam bo storil Betel zaradi vaše velike zlobnosti. Zjutraj bo Izraelov kralj popolnoma iztrebljen.

11 Ko je bil Izrael otrok, takrat sem ga ljubil in svojega sina poklical iz Egipta. 2 Kakor so jih [preroki] klicali, tako so odhajali od njih. Žrtvovali so Báalom in rezanim podobam zažigali kadilo. 3 Tudi Efrájima sem učil hoditi in jih držal za njihove lakte, toda niso spoznali, da sem jih jaz ozdravil. 4 Pritegoval sem jih s človeškimi vrvicami, z vezmi ljubezni in bil sem jim kakor tisti, ki snamejo jarem z njihovih čeljusti in jaz sem jim dajal hrano. 5 Ne bo se vrnil v egiptovsko deželo, temveč bo Asirec njegov kralj, ker so zavrnili, da bi se vrnili. 6 Meč bo ostajal na njegovih mestih in použije njegove mladike in jih požre zaradi njihovih lastnih nasvetov. 7 Moje ljudstvo je nagnjeno k odpadu od mene. Čeprav so jih klicali k Najvišjemu, ga sploh nihče ni hotel povišati. 8 Kako naj bi se ti odrekel, Efrájim? Kako naj bi te izročil, Izrael? Kako naj bi te naredil kakor Admo? Kako naj bi te postavil kakor Cebojím? Moje srce je spremenjeno znotraj mene, poleg tega so se moja kesanja razvnela. 9 Ne bom izvršil okrutnosti svoje jeze, ne bom se vrnil, da uničim Efrájima, kajti jaz sem Bog in ne človek, Sveti v tvoji sredi in ne bom vstopil v mesto.« 10 Hodili bodo za Gospodom, rjovel bo kakor lev. Ko bo zarjovel, potem bodo otroci pritrepetali od zahoda. 11 Pritrepetali bodo kakor ptica iz Egipta in kakor golobica iz asirske dežele in postavil jih bom v njihove hiše, « govori Gospod. 12 »Efrájim me obdaja z lažmi in Izraelova hiša s prevaro, toda Juda še vlada z Bogom in je zvest s svetimi.

12 Efrájim se hrani z vetrom in sledi vzhodnemu vetru, dnevno povečuje laži in opustošenje, sklepa zavezo z Asirci in olje nosi v Egipt. 2 Prav tako ima Gospod polemiko z Judom in kaznoval bo Jakoba glede na njegove poti; poplačal mu bo glede na njegova dejanja. 3 V maternici je svojega brata prijel za peto in s svojo močjo je imel moč z Bogom. 4 Da, imel je moč nad angelom in je prevladal. Jokal je in ponižno prosil k njemu. Našel ga je v Betelu in tam je [Bog] govoril z nami; 5 celo Gospod Bog nad bojevniki; Gospod je njegov spomenik. 6 Zatorej se obrni k svojemu Bogu, ohranjaj usmiljenje in sodbo in nenehno čakaj na svojega Boga. 7 On je trgovec, v njegovi roki so tehtnice prevare, rad zatira. 8 Efrájim je rekel: »Vendar sem postal bogat, pridobil sem si imetje, v vseh mojih naporih ne bodo našli v meni nobene krivičnosti, da bi bila greh.« 9 »Jaz pa, ki sem Gospod, tvoj Bog, od egiptovske dežele, te bom vendarle prisilil, da prebivaš v šotorih kakor v dneh slovesnega praznika. 10 Prav tako sem govoril po prerokih

in množil videnja ter po služenju prerokov uporabljal prilike. 11 Ali je v Gileádu krivičnost? Oni so zagotovo ničevost. V Gilgálu žrtvujejo bikce. Da, njihovi oltarji so kakor kupi na brazdah polj. 12 Jakob je zbežal v sirsko deželo in Izrael je služil za ženo in za ženo je varoval ovce. 13 In po preroku je Gospod Izraela privedel iz Egipta in po preroku je bil obvarovan. 14 Efrájim ga je silno grenko izzival k jezi, zatorej bo njegovo kri pustil nad njim in njegovo grajo bo njegov Gospod povrnil k njemu.

13 Ko je Efrájim trepetajoč govoril, se je povišal v Izraelu, toda ko se je pohujšal z Báalom, je umrl. 2 In sedaj bolj in bolj grešijo in iz svojega srebra so si naredili ulite podobe in malike, glede na svoje lastno razumevanje. Vsi ti so delo rokodelcev, o njih pravijo: ›Naj možje, ki žrtvujejo, poljubijo teleta.‹ 3 Zatorej bodo kakor jutranji oblak in kakor zgodnja rosa, ki izginja, kakor pleve, ki je z vrtinčastim vetrom odpihnjeno iz mlatišča in kakor dim iz dimnika. 4 In vendar jaz sem Gospod, tvoj Bog, od egiptovske dežele in razen mene ne boš poznal nobenega boga, kajti poleg mene ni rešitelja. 5 Poznal sem te v divjini, v deželi velike suše. 6 Glede na njihov pašnik, tako so bili nasičeni; nasičeni so bili in njihovo srce je bilo povzdignjeno, zato so me pozabili. 7 Zatorej jim bom kakor lev, kakor leopard ob poti jih bom opazoval. 8 Srečal jih bom kakor medvedka, ki je oropana svojih mladičev in raztrgal bom opno njihovega srca in tam jih bom požrl kakor lev. Divja žival jih bo trgala. 9 Oh Izrael, uničeval si samega sebe, toda v meni je tvoja pomoč. 10 Jaz bom tvoj kralj. Kje je katerikoli drug, ki te lahko reši v vseh tvojih mestih? In tvoji sodniki, o katerih praviš: ›Daj mi kralja in prince?‹ 11 V svoji jezi sem ti dal kralja in v svojem besu sem ga vzel proč. 12 Krivičnost Efrájima je zvezana, njegov greh je skrit. 13 Bridkosti ženske v porodnih mukah bodo prišle nadenj. On je nespameten sin, kajti ne bi smel dolgo ostati v odprtini rojevanja otrok. 14 Odkupil jih bom pred oblastjo groba; odkupil jih bom pred smrtjo. ›Oh smrt, jaz bom tvoje kuge; ‹ ›Oh grob, jaz bom tvoje uničenje.‹ Kesanje bo skrito mojim očem. **(Sheol h7585)** 15 Čeprav bi bil rodoviten med svojimi brati, bo prišel vzhodni veter, veter od Gospoda bo prišel gor iz divjine in njegov izvir se bo posušil in njegov studenec bo osušen. Oplenil bo zaklad vseh prijetnih posod. 16 Samarija bo postala zapuščena, kajti uprla se je zoper svojega Boga. Padli bodo pod mečem, njihovi otročiči bodo razbiti na koščke in njihove nosečnice bodo razparane.

14 Oh Izrael, vrni se h Gospodu, svojemu Bogu, kajti padel si zaradi svoje krivičnosti. 2 S seboj vzemite besede in se obrnite h Gospodu. Recite mu: ›Odvzemi proč vso krivičnost in nas milostljivo sprejmi, tako bomo povrnili teleta svojih ustnic.‹ 3 Asúr nas ne bo rešil, ne bomo jahali na konjih niti delu naših rok ne bomo več rekli: › Vi ste naši bogovi, ‹ kajti v tebi osiroteli najde usmiljenje. 4 Jaz bom ozdravil njihov odpad, velikodušno jih bom ljubil, kajti moja jeza se je odvrnila od njega. 5 Izraelu bom kakor rosa. Rasel bo kakor lilija in svoje korenine poganjal kakor Libanon. 6 Njegove mladike se bodo razširile in njegova lepota bo kakor oljka in njegov vonj kakor Libanon. 7 Tisti, ki prebivajo pod njegovo senco, se bodo vrnili; oživeli bodo kakor žito in rastli kakor trta. Njegova vonjava bo kakor libanonsko vino. 8 Efrájim bo rekel: ›Kaj imam še opraviti z maliki?‹ Slišal sem ga in ga opazil. Podoben sem zeleni cipresi. Od mene je najti tvoj sad. 9 Kdo je moder in bo razumel te stvari? Razsoden in jih bo spoznal? Kajti Gospodove poti so pravilne in pravični se bo ravnal po njih. Toda prestopniki bodo padli na njih.«

Joel

1 Gospodova beseda, ki je prišla Joélu, Petuélovemu sinu.
2 Poslušajte to, vi starci in pazljivo prisluhnite, vsi vi
prebivalci dežele. Ali je bilo to v vaših dneh ali celo v dneh
vaših očetov? **3** Pripovedujte svojim otrokom o tem in naj
vaši otroci pripovedujejo svojim otrokom in njihovi otroci
naslednjemu rodu. **4** To, kar je kosmata gosenica pustila, je
pojedla leteča kobilica; in to, kar je leteča kobilica pustila,
je pojedla škodljiva gosenica; in to, kar je pustila škodljiva
gosenica, je pojedla gosenica. **5** Prebudite se, vi pijanci
in jokajte, tulite vsi vi vinski pivci zaradi novega vina, kajti
odrezan je od vaših ust. **6** Kajti narod je prišel nad mojo
deželo, močan in brezštevilen, katerih zobje so zobje leva
in ima kočnike velikega leva. **7** Opustošil je mojo trto in
olupil moje figovo drevo. Naredil ga je razgaljenega in ga
vrgel proč; njegove mladike so pobeljene. **8** Žalujte kakor
devica, opasana z vrečevino za soprogom svoje mladosti. **9**
Jedilna daritev in pitna daritev je odrezana od Gospodove
hiše. Duhovniki, Gospodovi služabniki, žalujejo. **10** Polje je
opustošeno, zemlja žaluje, kajti žito je opustošeno. Novo
vino je posušeno, olje peša. **11** Bodite osramočeni, oh vi
poljedelci. Tulite, oh vi obrezovalci trte, zaradi pšenice in
zaradi ječmena, ker je žetev polja propadla. **12** Trta je
posušena in figovo drevo peša. Granatovec, tudi palmovo
drevo in jablana, celó vsa poljska drevesa so ovenela, ker
je veselje zamrlo pred človeškimi sinovi. **13** Opašite se
in objokujte, vi duhovniki; tulite, služabniki oltarja, pridite,
vso noč ležite v vrečevini, vi služabniki mojega Boga, kajti
jedilna daritev in pitna daritev je zadržana pred hišo vašega
Boga. **14** Posvetite post, skličite slovesen zbor, zberite
starešine in vse prebivalce dežele v hišo Gospoda, svojega
Boga in kličite h Gospodu: **15** »Gorje zaradi dneva!« Kajti
dan Gospodov je pri roki in to bo prišlo kakor uničenje od
Vsemogočnega. **16** Mar ni hrana odrezana izpred naših oči,
da, radost in veselje od hiše našega Boga? **17** Seme je
razpadlo pod njihovimi grudami, kašče ležijo zapuščene,
skednji so razpadli, kajti žito je ovenelo. **18** Kako stokajo
živali! Živine črede so zmedene, ker nimajo pašnika; da,
tropi ovac so zapuščeni. **19** Oh Gospod, k tebi bom klical,
kajti ogenj je požrl pašnike divjine in plamen je požgal vsa
poljska drevesa. **20** Tudi poljske živali kličejo k tebi, kajti
reke vodá so posušene in ogenj je pogoltnil pašnike divjine.

2 Zatrobite na šofar na Sionu in razglasite alarm na moji
sveti gori. Naj vsi prebivalci dežele trepetajo, kajti dan
Gospodov prihaja, kajti ta je blizu, pri roki; **2** dan teme in
mračnosti, dan oblakov in goste teme se kot jutro razširjajo
nad gorami. Veliko ljudstvo in močno, nikoli ni bilo podobnega
niti ga ne bo več za tem, celó do let mnogih rodov. **3** Ogenj
požira pred njimi in za njimi gori plamen. Dežela je pred
njimi kakor edenski vrt in za njimi zapuščena divjina; da,
in nič jim ne bo pobegnilo. **4** Njihov videz je kakor videz
konjev in kakor konjeniki, tako bodo tekli. **5** Poskakovali
bodo kakor hrup bojnih vozov na vrhovih gora, kakor hrup
ognjenega plamena, ki požira strnišče, kakor močno ljudstvo,
postavljeno v bojno razvrstitev. **6** Pred njihovim obrazom bo
ljudstvo močno zaskrbljeno. Vsi obrazi bodo zbirali črnino. **7**
Tekli bodo kakor mogočni možje, obzidje bodo preplezali
kakor bojevniki in korakali bodo vsak po svojih poteh in
svojih vrst ne bodo pretrgali. **8** Niti eden ne bo sunil drugega.
Hodili bodo vsak po svoji stezi in ko padejo na meč, ne bodo
ranjeni. **9** Tekali bodo sem ter tja po mestu, tekli bodo na
obzidje, splezali bodo na hiše, vstopili bodo pri oknih kakor
tat. **10** Zemlja se bo tresla pred njimi, nebo bo trepetalo,
sonce in luna bosta otemnela in zvezde bodo umaknile
svoje svetlikanje. **11** Gospod bo izustil svoj glas pred svojo
vojsko, kajti njegov tabor je zelo velik, kajti on je močan, ki
izvršuje svojo besedo, kajti dan Gospodov je velik in zelo
strašen in kdo ga lahko prenese? **12** »Zato se tudi sedaj, «
govori Gospod, »obrnite celó k meni z vsem svojim srcem
in s postom in z jokom in z žalovanjem **13** in pretrgajte
svoje srce, ne pa svojih oblačil in obrnite se h Gospodu,
svojemu Bogu, kajti on je milostljiv in usmiljen, počasen za
jezo in velike prijaznosti in se kesa zla.« **14** Kdo ve, če se
bo vrnil in pokesal in pustil blagoslov za seboj, celó jedilno
daritev in pitno daritev Gospodu, svojemu Bogu? **15** Zatrobite
na šofar na Sionu, posvetite post, skličite slovesen zbor,
16 zberite ljudstvo, posvetite skupnost, zberite starešine,
naberite otroke in tiste, ki sesajo pri prsih. Naj pride ženin iz
svoje sobe in nevesta iz svoje sobice. **17** Naj duhovniki,
Gospodovi služabniki, jokajo med preddverjem in oltarjem
in naj govorijo: »Prizanesi svojemu ljudstvu, oh Gospod in
svoje dediščine ne izroči v zasmeh, da bi nad njimi vladali
pogani. Zakaj bi med ljudstvom rekli: ›Kje je njihov Bog?‹«
18 Potem bo Gospod ljubosumen nad svojo deželo in se
usmilil svojega ljudstva. **19** Da, Gospod bo odgovoril in rekel
svojemu ljudstvu: »Glejte, poslal vam bom žito, vino in olje in
nasičeni boste s tem in ne bom vas več naredil v zasmeh
med pogani, **20** toda daleč od vas bom odstranil severno
vojsko in pregnal jih bom v jalovo in zapuščeno deželo, s
svojim obrazom proti vzhodnemu morju in s svojim zadnjim
delom proti skrajnemu morju in njegov smrad se bo vzdignil
in njegovo zaudarjanje se bo vzdignilo, ker je storil velike

stvari.« 21 Ne boj se, oh dežela, bodi vesela in se raduj, kajti Gospod bo storil velike stvari. 22 Ne bodite prestrašene, ve poljske živali, kajti pašniki divjine poganjajo, kajti drevo rodi svoj sad, figovo drevo in trta predajata svojo moč. 23 Bodite torej veseli, vi sionski otroci in veselite se v Gospodu, svojem Bogu, kajti dal vam je zmerno prvi dež in povzročil bo, da vam bo prišel dež, prvi dež in pozni dež v prvem mesecu. 24 Tla bodo polna pšenice in kadi bodo prekipevale od vina in olja. 25 »Povrnil vam bom leta, ki jih je požrla leteča kobilica, škodljiva gosenica, gosenica in kosmata gosenica, moja velika vojska, ki sem jo poslal med vas. 26 Jedli boste v obilju in boste nasičeni in slavili ime Gospoda, svojega Boga, ki je z vami čudovito ravnal in moje ljudstvo nikoli ne bo osramočeno. 27 Vedeli boste, da sem jaz v Izraelovi sredi in da sem jaz Gospod, vaš Bog in nihče drug, in moje ljudstvo nikoli ne bo osramočeno. 28 Potem se bo zgodilo, da bom svojega duha izlil na vse meso. Vaši sinovi in vaše hčere bodo prerokovali, vaši starci bodo sanjali sanje, vaši mladeniči bodo videli videnja. 29 Tudi na služabnike in na pomočnice bom v tistih dneh izlil svojega Duha. 30 Pokazal bom čudeže na nebu in na zemlji, kri in ogenj in stebre dima. 31 Sonce se bo spremenilo v temo in luna v kri pred velikim in strašnim dnevom Gospodovega prihoda.« 32 In zgodilo se bo, da kdorkoli bo klical h Gospodovemu imenu, bo osvobojen, kajti osvoboditev bo na gori Sion in v Jeruzalemu, kakor je rekel Gospod in v ostanku, ki ga bo Gospod poklical.

3 »Kajti glej, v tistih dneh in v tistem času, ko bom ponovno privedel ujetništvo Juda in Jeruzalema, 2 bom prav tako zbral vse narode in jih privedel dol v dolino Józafat in tam se bom pravdal z njimi zaradi svojega ljudstva in zaradi svoje dediščine Izraela, ki so jih razkropili med narode in razdelili mojo deželo. 3 Za moje ljudstvo so metali žrebe in dajali fanta za pocestnico in punco prodajali za vino, da bi lahko pili. 4 Da, in kaj imate vi z menoj, oh Tir in Sidón in vse obale Palestine? Ali mi boste vrnili povračilo? In če mi povrnete, bom brez odlašanja in hitro vaše povračilo povrnil na vašo lastno glavo, 5 zato ker ste jemali moje srebro in moje zlato in ste v svoje templje odnesli čudovite, prijetne stvari. 6 Prav tako ste Grkom prodajali Judove otroke in jeruzalemske otroke, da bi jih lahko spravili daleč proč od njihove meje. 7 Glej, dvignil jih bom iz kraja, kamor ste jih prodali in povrnil vam bom vaše povračilo na vašo lastno glavo. 8 Vaše sinove in vaše hčere bom prodal v roko Judovih otrok in prodali jih bodo Sabejcem, ljudstvu, ki je daleč proč, « kajti Gospod je to govoril. 9 Razglasite to med pogani: »Pripravite vojno, prebudite mogočne može, naj se vsi bojevniki približajo, naj pridejo gor. 10 Prekujte svoje lemeže v meče in svoje obrezovalne kavlje v sulice. Naj slabotni reče: ›Močan sem.‹« 11 Zberite se in pridite vsi vi pogani in zberite se skupaj naokrog. Tamkaj primoraj svoje mogočne, da pridejo dol, oh Gospod. 12 Naj bodo pogani prebujeni in pridejo gor v dolino Józafat, kajti tam bom sedel, da sodim vsem poganom naokoli. 13 Nastavite srp, kajti žetev je zrela. Pridite, spustite se, kajti stiskalnica je polna, maščoba preplavlja, kajti njihova zlobnost je velika. 14 Množice, množice v dolini odločitve; kajti dan Gospodov je blizu v dolini odločitve. 15 Sonce in luna bosta otemnela in zvezde bodo umaknile svoje svetlikanje. 16 Gospod bo tudi rjovel iz Siona in izustil svoj glas iz Jeruzalema, in nebo in zemlja se bosta tresla, toda Gospod bo upanje svojemu ljudstvu in moč Izraelovim otrokom. 17 Tako boste vedeli, da jaz sem Gospod, vaš Bog, ki prebivam na Sionu, moji sveti gori. Potem bo Jeruzalem svet in nikakršni tujci ne bodo več hodili skozenj. 18 Na tisti dan se bo zgodilo, da bodo gore kapljale novo vino in z gričev se bo cedilo mleko in v vseh Judovih rekah bodo tekle vode in studenec bo izviral iz Gospodove hiše in namakal dolino Šitím. 19 Egipt bo opustošenje in Edóm bo zapuščena divjina zaradi nasilja zoper Judove otroke, ker so v njihovi deželi prelivali nedolžno kri. 20 Toda Juda bo prebival na veke in Jeruzalem od roda do roda. 21 Kajti jaz bom očistil njihovo kri, ki je nisem očistil, kajti Gospod prebiva na Sionu.

Amos

1 Besede Amosa, ki je bil med čredniki iz Tekóe, ki jih je
videl glede Izraela v dneh Uzíjaha, Judovega kralja in v
dneh Jerobeáma, Jehoáševega sina, Izraelovega kralja, dve
leti pred potresom. **2** Rekel je: » Gospod bo rjovel iz Siona
in izustil svoj glas iz Jeruzalema in prebivališča pastirjev
bodo žalovala in vrh Karmela se bo posušil.« **3** Tako govori
Gospod: »Zaradi treh prestopkov Damaska in zaradi štirih ne
bom odvrnil njegove kazni, ker so Gileád mlatili z mlatilnimi
orodji iz železa. **4** Temveč bom poslal ogenj v Hazaélovo
hišo, ki bo použil Ben Hadádove palače. **5** Zlomil bom tudi
zapah Damaska in iztrebil prebivalca iz ravnine Aven in
tistega, ki drži žezlo, iz edenske hiše in ljudstvo iz Sirije
bo šlo v ujetništvo v Kir, « govori Gospod. **6** Tako govori
Gospod: »Zaradi treh prestopkov Gaze in zaradi štirih ne
bom odvrnil njene kazni, ker so odvedli proč ujete, celotno
ujetništvo, da jih izročijo Edómu; **7** toda poslal bom ogenj na
obzidje Gaze, ki bo pogoltnil njene palače **8** in iztrebil bom
prebivalca iz Ašdóda in tistega, ki drži žezlo iz Aškelóna.
Svojo roko bom obrnil zoper Ekrón in preostanek Filistejcev
bo izginil, « govori Gospod Bog. **9** Tako govori Gospod:
»Zaradi treh prestopkov Tira in zaradi štirih ne bom odvrnil
njegove kazni, ker so celotno ujetništvo izročili Edómu in se
niso spomnili bratske zaveze. **10** Toda jaz bom na obzidje
Tira poslal ogenj, ki bo požrl njegove palače.« **11** Tako
govori Gospod: »Zaradi treh prestopkov Edóma in zaradi
štirih ne bom odvrnil njegove kazni, ker je svojega brata
zasledoval z mečem in zavrgel vse usmiljenje in je njegova
jeza neprestano trgala in je svoj bes ohranjal na veke; **12**
toda poslal bom ogenj nad Temán, ki bo požrl palače v
Bocri.« **13** Tako govori Gospod: »Zaradi treh prestopkov
Amónovih otrok in zaradi štirih ne bom odvrnil njegove kazni,
ker so razparali nosečnice iz Gileáda, da bi lahko razširili
svojo mejo. **14** Toda jaz bom zanetil ogenj na obzidju Rabe
in ta bo požrl njene palače z vpitjem na dan bitke, z viharjem
na dan vrtinčastega vetra. **15** Njihov kralj bo šel v ujetništvo,
on in njegovi princi skupaj, « govori Gospod.

2 Tako govori Gospod: »Zaradi treh prestopkov Moába in
zaradi štirih ne bom odvrnil njegove kazni, ker je kosti
edómskega kralja sežgal v žganem apnu. **2** Toda jaz bom
poslal ogenj nad Moáb in ta bo požrl palače Kerijóta, in
Moáb bo umrl s hrupom, z vpitjem in z zvokom šofarja. **3**
Iztrebil bom sodnika iz njegove srede in z njim bom ubil vse
njegove prince, « govori Gospod. **4** Tako govori Gospod:
»Zaradi treh prestopkov Juda in zaradi štirih ne bom odvrnil
njegove kazni; ker so prezirali Gospodovo postavo in se niso
držali njegovih zapovedi in njihove laži so jim povzročile, da
se motijo, za katerimi so hodili njihovi očetje. **5** Toda jaz bom
poslal ogenj nad Juda in ta bo požrl jeruzalemske palače.«
6 Tako govori Gospod: »Zaradi treh prestopkov Izraela in
zaradi štirih ne bom odvrnil njegove kazni, ker so pravičnega
prodajali za srebro in revnega za par čevljev, **7** ki koprnijo po
zemeljskem prahu na glavi revnega in zavijajo pot krotkega.
Moški in njegov oče bosta šla noter k isti deklici, da oskrunita
moje sveto ime. **8** Ob vsakem oltarju legajo na oblačila,
položena za jamstvo in pijejo vino obsojenih v hiši svojega
boga. **9** Čeprav sem pred njimi uničil Amoréjca, katerega
višina je bila podobna višini ceder in je bil močan kakor
hrasti, vendar sem uničil njegov sad od zgoraj in njegove
korenine od spodaj. **10** Privedel sem vas tudi iz egiptovske
dežele in vas štirideset let vodil skozi divjino, da vzamete
v last deželo Amoréjca. **11** Izmed vaših sinov sem dvignil
preroke in izmed vaših mladeničev nazirce. Mar ni to celo
tako, oh vi Izraelovi otroci?« govori Gospod. **12** »Toda
nazircem ste dajali piti vino in prerokom zapovedovali, rekoč:
›Ne prerokujte.‹ **13** Glejte, stlačen sem pod vami, kakor je
stlačen voz, ki je poln snopov. **14** Zato bo pred naglim izginil
umik in močni ne bo okrepil svoje moči niti mogočni sebe ne
bo osvobodil **15** niti ne bo stal tisti, ki prijema lok in kdor je
naglih stopal sebe ne bo osvobodil niti kdor jaha konja sebe
ne bo osvobodil. **16** In kdor je pogumen med mogočnimi, bo
na ta dan nag pobegnil proč, « govori Gospod.

3 Poslušajte to besedo, ki jo je Gospod govoril zoper vas, oh
Izraelovi otroci, zoper celotno družino, ki sem jo privedel
iz egiptovske dežele, rekoč: **2** »Samo vas sem poznal izmed
vseh zemeljskih družin, zato vas bom kaznoval zaradi vseh
vaših krivičnosti. **3** Mar lahko dva hodita skupaj, razen če se
strinjata? **4** Ali bo lev rjovel v gozdu, kadar nima plena? Ali
bo mlad lev vpil iz svojega brloga, če ni ničesar dobil? **5** Ali
lahko ptica pade v zanko na tla, kjer zanjo ni nobene pasti?
Mar nekdo pobere zanko s tal in ni sploh ničesar ujel? **6**
Mar bo šofar zatrobil v mestu in ljudstvo ne bo prestrašeno?
Mar bo zlo v mestu in Gospod tega ni storil? **7** Zagotovo
Gospod Bog ne bo storil ničesar, da ne bi svojo skrivnost
razodeval svojim služabnikom prerokom. **8** Lev je zarjovel,
kdo se ne bo bal? Gospod Bog je spregovoril, kdo ne bi
prerokoval? **9** Razglasi v palačah pri Ašdódu in v palačah
egiptovske dežele in reci: ›Zberite se na gorah Samarije in
glejte velike nemire v njeni sredi in zatirane v njeni sredi.‹
10 Kajti ne znajo delati pravilno, « govori Gospod, »tisti, ki
kopičijo nasilje in rop v svojih palačah.« **11** Zato tako govori
Gospod Bog: »Nasprotnik bo celo naokoli dežele in tvojo

moč bo privedel dol od tebe in tvoje palače bodo oplenjene.« 12 Tako govori Gospod: »Kakor pastir iz levjih ust izvleče dve nogi ali košček ušesa, tako bodo izvlečeni Izraelovi otroci, ki prebivajo v Samariji, v kotu postelje in na ležišču v Damasku. 13 Prisluhnite in pričujte v Jakobovi hiši, « govori Gospod Bog, Bog nad bojevniki, 14 »da na dan, ko bom na njem obiskal Izraelove prestopke, bom obiskal tudi oltarje Betela in oltarni rogovi bodo odsekani in padli na tla. 15 Zimsko hišo bom udaril s poletno hišo [vred] in slonokoščene hiše bodo izginile in velike hiše bodo uničene, « govori Gospod.

4 »Poslušajte to besedo, ve bašánske krave, ki ste na samarijski gori, ki stiskate uboge, ki drobite pomoči potrebne, ki svojim gospodarjem pravite: ›Prinesite in naj pijemo.‹ 2 Gospod Bog je prisegel pri svoji svetosti, da, glejte, nad vas bodo prišli dnevi, ko vas bo odvedel proč s kavlji in vaše potomstvo s trnki. 3 Šle boste ven pri vrzelih, vsaka krava pri tisti, ki je pred njo, in vrgle jih boste v palačo, « govori Gospod. 4 »Prihajate v Betel in grešite, pri Gilgálu množite prestopek in vsako jutro prinašajte svoje klavne daritve in svoje desetine po treh letih 5 in darujte žrtev zahvaljevanja s kvasom in razglašajte in objavljajte prostovoljne daritve, kajti to vam je všeč, oh vi, Izraelovi otroci, « govori Gospod Bog. 6 »In tudi jaz sem vam dal čistost zob po vseh vaših mestih in pomanjkanje kruha po vseh vaših krajih. Vendar se niste vrnili k meni, « govori Gospod. 7 »In tudi jaz sem zadržal dež pred vami, ko je bilo še tri mesece do žetve in mu dal, da dežuje nad enim mestom in dal, da ne dežuje nad drugim mestom. Na en kos je deževalo, kos pa, na katerega ni deževalo, se je posušil. 8 Tako so dva ali tri mesta tavala k enemu mestu, da pijejo vodo, toda niso bila nasičena. Vendar se niste vrnili k meni, « govori Gospod. 9 »Udaril sem vas s kvarjenjem in plesnijo. Ko so se množili vaši vrtovi in vaši vinogradi in vaša figova drevesa in vaše oljke, jih je požrla kosmata gosenica. Vendar se niste vrnili k meni, « govori Gospod. 10 »Med vas sem poslal kužno bolezen po načinu iz Egipta. Vaše mladeniče sem umoril z mečem in vaše konje odvedel proč in storil sem, da se smrad vaših taborov vzdigne do vaših nosnic, vendar se niste vrnili k meni, « govori Gospod. 11 »Uničil sem nekatere izmed vas, kakor je Bog razdejal Sódomo in Gomóro in ste bili kakor kos tlečega lesa, izvlečenega iz gorenja, vendar se niste vrnili k meni, « govori Gospod. 12 »Zato ti bom tako storil, oh Izrael in ker ti bom to storil, se pripravi, da srečaš svojega Boga, oh Izrael. 13 Kajti glej, tisti ki oblikuje gore in ustvarja veter in razglaša človeku, kaj je njegova misel, ki dela jutranjo temo in mendra na visokih krajih zemlje. Gospod, Bog nad bojevniki, je njegovo ime.«

5 Poslušajte to besedo, ki jo vzdigujem zoper vas, celó žalostinko, oh Izraelova hiša. 2 Devica Izrael je padla, ne bo več vstala, zapuščena je na svoji zemlji, tam ni nikogar, ki bi jo vzdignil. 3 Kajti tako govori Gospod Bog: »Mestu, ki je šlo ven po tisoč, jih preostane sto in tistemu, ki je šlo naprej po sto, jih preostane deset, Izraelovi hiši.« 4 Kajti tako govori Gospod Izraelovi hiši: »Iščite me in boste živeli, 5 toda ne iščite Betela niti ne vstopajte v Gilgál in ne prečkajte v Beeršébo, kajti Gilgál bo zagotovo šel v ujetništvo in Betel bo prišel v nič. 6 Iščite Gospoda in boste živeli, da ne izbruhne kakor ogenj v Jožefovi hiši in jo použije in tam ne bo nikogar, da bi jo gasil v Betelu. 7 Vi, ki prevračate sodbo v grenkobo in opuščate pravičnost na zemlji, 8 iščite njega, ki določa sedem zvezd in Orion in obrača senco smrti v jutro in dan mrači z nočjo, ki kliče po vodah morja in jih izliva na obličje zemlje, Gospod je njegovo ime, 9 ki jača oplenjenega zoper močnega, tako da bo oplenjeni prišel zoper trdnjavo. 10 Sovražijo tistega, ki graja v velikih vratih in prezirajo tistega, ki govori iskreno. 11 Ker kakor je torej vaše mendranje nad revnim in vi od njega jemljete bremena žita; zgradili ste hiše iz klesanega kamna, toda ne boste prebivali v njih; sadili ste prijetne vinograde, toda ne boste pili vina od njih. 12 Kajti jaz poznam vaše mnogotere prestopke in vaše mogočne grehe; stiskajo pravičnega, jemljejo podkupnino in v velikih vratih revne odvračajo od njihove pravice. 13 Zato bo v tem času razsoden molčal, kajti to je hud čas. 14 Iščite dobro in ne zla, da boste lahko živeli in tako bo Gospod, Bog nad bojevniki, z vami, kakor ste govorili. 15 Sovražite zlo in ljubite dobro in vzpostavite sodbo v velikih vratih. Morda bo Gospod, Bog nad bojevniki, milostljiv Jožefovemu preostanku.« 16 Zato Gospod, Bog nad bojevniki, Gospod, tako govori: »Tarnanje bo na vseh ulicah in na vseh glavnih cestah bodo govorili: ›Ojoj! Ojoj!‹ in poklicali bodo poljedelca, da žaluje in tiste, ki so vešči objokovanja, da tarnajo. 17 In v vseh vinogradih bo tarnanje, kajti jaz pojdem skozte, « govori Gospod. 18 »Gorje vam, ki si želite Gospodovega dneva! Čemu vam bo to? Dan Gospodov je tema in ne svetloba. 19 Kakor če je človek pobegnil pred levom in ga je srečal medved; ali odšel v hišo in svojo roko naslonil na zid in ga je pičila kača. 20 Mar ne bo Gospodov dan tema in ne svetloba? Celo zelo temen in nobenega svetlikanja v njem? 21 Sovražim, preziram vaše praznične dni in nočem povonjati vaših slovesnih zborov. 22 Čeprav mi darujete žgalne daritve in jedilne daritve, jih ne bom sprejel niti se ne bom oziral na mirovne daritve vaših debelih živali. 23 Šum svojih pesmi vzemi proč od mene, kajti ne bom poslušal melodije tvojih lir. 24 Temveč naj sodba teče dol kakor vode in pravičnost kakor mogočen vodotok. 25 Mar

ste mi darovali klavne daritve in jedilne daritve štirideset let v divjini, oh hiša Izraelova? 26 Toda nosili ste šotor svojega Moloha in Kijúna, svojih podob, zvezdo svojega boga, kar ste si naredili zase. 27 Zatorej vam bom povzročil, da greste v ujetništvo onkraj Damaska, « govori Gospod, čigar ime je Bog nad bojevniki.

6 »Gorje tistim, ki so v udobju na Sionu in zaupajo v samarijsko goro, ki se imenujejo vodje narodov, h katerim je prihajala Izraelova hiša! 2 Prečkajte v Kalne in poglejte in od tam pojdite v veliki Hamát. Potem pojdite dol v Gat Filistejcev. Mar so boljši kakor ta kraljestva? Je njihova meja večja kakor vaša meja? 3 Vi, ki zli dan polagate daleč stran in sedežu nasilja naredite, da pride blizu, 4 ki ležite na posteljah iz slonovine in se iztegujete na svojih ležiščih in jeste jagnjeta iz tropa in teleta iz srede hleva, 5 ki monotono pojete na zvok lire in si izmišljate glasbene instrumente, podobno kakor David; 6 ki pijete vino v skledicah in se mazilite z vodilnimi mazili. Toda niso užaloščeni zaradi Jožefove stiske. 7 Zato bodo sedaj šli ujeti s prvimi, ki gredo ujeti in gostija tistih, ki so se iztegovali, bo odstranjena. 8 Gospod Bog je prisegel pri samem sebi, « govori Gospod, Bog nad bojevniki, »preziram odličnost Jakoba in sovražim njegove palače, zato bom izročil mesto, z vsem, kar je v njem. 9 In zgodilo se bo, če tam ostane deset ljudi v eni hiši, da bodo umrli. 10 In njegov stric ga bo vzdignil in tisti, ki ga sežiga, da odnese kosti iz hiše in rekel bo tistemu, ki je pri straneh hiše: › Je tam še kdo s teboj?‹ Ta pa bo rekel: ›Ne.‹ Potem bo rekel: ›Molči, kajti ne smemo omenjati Gospodovega imena.‹ 11 Kajti glej, Gospod zapoveduje in veliko hišo bo udaril z vrzelmi in majhno hišo z razpokami. 12 Mar bodo konji tekli po skali? Ali bo tam kdo oral z voli? Kajti sodbo ste obrnili v žolč in sad pravičnosti v pikasti mišjak. 13 Vi, ki se veselite v ničevi stvari, ki pravite: ›Mar nismo s svojo lastno močjo k sebi vzeli rogov?‹ 14 Toda glejte, zoper vas bom dvignil narod, oh Izraelova hiša, « govori Gospod, Bog nad bojevniki, »in stiskali vas bodo od vstopanja v Hamát, do reke iz divjine.«

7 Tako mi je Gospod Bog pokazal in glej, oblikoval je kobilice v začetku poganjanja otave in glej, to je bila otava po kraljevih košnjah. 2 Pripetilo se je, ko so končale z objedanjem trave dežele, da sem nato rekel: »Oh Gospod Bog, odpusti, rotim te. Po kom bo Jakob vstal? Kajti majhen je.« 3 Gospod se je zaradi tega pokesal. »To ne bo, « govori Gospod. 4 Tako mi je Gospod Bog pokazal in glej, Gospod Bog je klical k pričkanju z ognjem in ta je požrl veliko globino in pojedel del. 5 Potem sem rekel: »Oh Gospod Bog, odnehaj, rotim te. Po kom bo Jakob vstal? Kajti majhen je.« 6 Gospod se je zaradi tega pokesal: »Tudi to se ne bo zgodilo, « govori Gospod Bog. 7 Zato mi je pokazal in glej, Gospod je stal na zidu, narejenem s svinčnico, s svinčnico v svoji roki. 8 Gospod mi je rekel: »Amos, kaj vidiš?« Rekel sem: »Svinčnico.« Potem je Gospod rekel: »Glej, postavil bom svinčnico v sredo svojega ljudstva Izraela. Ne bom več ponovno šel mimo njega 9 in Izakovi visoki kraji bodo zapuščeni in Izraelova svetišča bodo opustošena in z mečem se bom dvignil zoper Jerobeámovo hišo.« 10 Potem je Amacjá, duhovnik iz Betela, poslal k Jerobeámu, Izraelovemu kralju, rekoč: »Amos se je zarotil zoper tebe v sredi Izraelove hiše. Dežela ni zmožna prenesti vseh njegovih besed. 11 Kajti tako govori Amos: ›Jerobeám bo umrl pod mečem in Izrael bo zagotovo iz svoje lastne dežele odveden v ujetništvo.‹« 12 Amacjá je prav tako rekel Amosu: »Oh ti videc, pojdi, pobegni proč v Judovo deželo in tam jej kruh in tam prerokuj, 13 toda ne prerokuj ponovno pri Betelu, kajti to je kraljeva kapela in to je kraljevi dvor.« 14 Potem je Amos odgovoril in rekel Amacjáju: »Jaz nisem bil nikakršen prerok niti nisem bil prerokov sin, temveč sem bil črednik in obiralec sadu egiptovske smokve 15 in Gospod me je vzel, medtem ko sem sledil tropu in Gospod mi je rekel: ›Pojdi, prerokuj mojemu ljudstvu Izraelu. 16 Zdaj torej poslušaj Gospodovo besedo: ›Praviš: ›Ne prerokuj zoper Izrael in ne kapljaj svoje besede zoper Izakovo hišo.‹ 17 Zato tako govori Gospod: ›Tvoja žena bo pocestnica v mestu in tvoji sinovi in tvoje hčere bodo padli pod mečem in tvoja dežela bo razdeljena z vrvico, ti pa boš umrl v oskrunjeni deželi, in Izrael bo zagotovo odšel v ujetništvo, iz svoje dežele.‹«

8 Tako mi je pokazal Gospod Bog in glej, košara poletnega sadja. 2 Rekel je: »Amos, kaj vidiš?« Rekel sem: »Košaro poletnega sadja.« Potem mi je Gospod rekel: »Konec je prišel nad moje ljudstvo Izrael; ne bom ponovno šel mimo njih. 3 Tempeljske pesmi bodo vpitje na ta dan, « govori Gospod Bog. »Na vsakem kraju bo mnogo trupel; metali jih bodo v tišini. 4 Poslušajte to, oh vi, ki pogoltnete pomoči potrebnega, celo da revnemu v deželi storite, da propade, 5 rekoč: ›Kdaj bo minil mlaj, da bomo lahko prodajali žito? In šabat, da bomo lahko odpremili pšenico, naredili škaf majhen in šekel velik in s prevaro izkrivili tehtnice? 6 Da lahko ubogega kupimo za srebro in pomoči potrebnega za par čevljev, da, in prodamo pleve od pšenice?‹« 7 Gospod je prisegel pri Jakobovi odličnosti: »Zagotovo ne bom nikoli pozabil nobenega izmed njihovih del. 8 Mar ne bo zemlja zaradi tega trepetala in vsak človek žaloval, ki prebiva na

njej? Vstala bo v celoti kakor poplava, vržena bo ven in potopljena, kakor z egiptovsko poplavo. 9 Na tisti dan se bo zgodilo, « govori Gospod Bog, »da bom soncu povzročil, da zaide opoldan in na jasen dan bom zatemnil zemljo. 10 Vaše praznike bom obrnil v žalovanje in vse vaše pesmi v žalostinko in privedel bom vrečevino na vsa ledja in plešavost na vsako glavo in naredil jo bom kakor žalovanje za edinim sinom in njen konec kakor grenek dan. 11 Glejte, pridejo dnevi, « govori Gospod Bog, »da bom v deželo poslal lakoto, ne lakote po kruhu niti žeje po vodi, temveč [lakoto] po poslušanju Gospodovih besed. 12 Tavali bodo od morja do morja in od severa, celo do vzhoda, tekali bodo sem ter tja, da iščejo besedo od Gospoda, pa je ne bodo našli. 13 Na tisti dan bodo lepe device in mladeniči slabeli zaradi žeje. 14 Tisti, ki prisegajo pri grehu Samarije in pravijo: ›Tvoj bog, oh Dan, živi; ‹ in: ›Način Beeršébe živi; ‹ celo padli bodo in nikoli več ne bodo ponovno vstali.«

9 Videl sem Gospoda stati na oltarju in rekel je: »Udari vratno preklado, da se bodo podboji lahko tresli, in ureži jih na glavi, vse izmed njih in jaz bom zadnje izmed njih ubil z mečem in kdor izmed njih beži, ne bo pobegnil proč in kdor se izmed njih umika, ne bo osvobojen. 2 Čeprav kopljejo v pekel, jih bo moja roka vzela od tam. Čeprav plezajo gor do nebes, jih bom od tam privedel dol. **(Sheol h7585)** 3 Čeprav se skrijejo na vrhu Karmela, jih poiščem in vzamem od tam. Čeprav so skriti pred mojim pogledom na dnu morja, bom tam zapovedal kači in ta jih bo pičila. 4 Čeprav gredo v ujetništvo pred svojimi sovražniki, bom tja poslal meč in ta jih bo ubil in svoje oči bom naravnal nanje za zlo in ne za dobro.« 5 Gospod Bog nad bojevniki je tisti, ki se dotika dežele in ta se bo stopila in vsi, ki prebivajo v njej, bodo žalovali. In ta se bo vzdignila v celoti kakor poplava in potopljena bo kakor z egiptovsko poplavo. 6 On je tisti, ki gradi svoja nadstropja v nebesih in je utemeljil svoje krdelo na zemlji. On, ki kliče za morskimi vodami in jih izliva na obličje zemlje. Gospod je njegovo ime. 7 » Ali mi niste kakor otroci Etiopijcev, oh Izraelovi otroci?« govori Gospod: »Mar nisem jaz Izraela privedel gor iz egiptovske dežele? In Filistejce iz Kaftorja in Sirce iz Kira? 8 Glejte, oči Gospoda Boga so nad grešnim kraljestvom in uničil ga bom izpred obličja zemlje; le, da ne bom popolnoma uničil Jakobove hiše, « govori Gospod. 9 »Kajti glejte, zapovedal bom in Izraelovo hišo bom presejal med vse narode, kakor je žito presejano na situ, vendar niti najmanjše zrno ne bo padlo na zemljo. 10 Vsi grešniki mojega ljudstva bodo umrli pod mečem, ki pravijo: ›Zlo nas ne bo dohitelo niti nas ne bo srečalo.‹ 11 Na tisti dan bom vzdignil Davidovo šotorsko svetišče, ki je padlo in zaprl njegove vrzeli. In vzdignil bom njegove ruševine in zgradil ga bom kakor v dneh davnine, 12 da bodo lahko vzeli v last preostanek Edóma in vseh poganov, ki so imenovani z mojim imenom, « govori Gospod, ki to dela. 13 »Glejte, pridejo dnevi, « govori Gospod, »ko bo orač prehitel žanjca in tlačitelj grozdja tistega, ki seje seme, in gore bodo kapljale sladko vino in vsi hribi se bodo topili. 14 Ponovno bom privedel ujetništvo svojega ljudstva Izraela in zgradili bodo opustošena mesta in jih poselili, in sadili bodo vinograde in pili njihovo vino; prav tako bodo naredili vrtove in jedli njihov sad. 15 Jaz jih bom zasadil na njihovi deželi in ne bodo več potegnjeni iz svoje dežele, ki sem jim jo dal, « govori Gospod, tvoj Bog.

Abdija

1 Abdíjevo videnje. Tako govori Gospod Bog glede Edóma:
»Slišali smo govorico od Gospoda in predstavnik je
poslan med pogane: ›Vstanite in vzdignimo se v bitki zoper
njega.‹ **2** Glej, naredil sem te majhnega med pogani, silno si
preziran. **3** Ponos tvojega srca te je zavedel, ti, ki prebivaš v
skalnih razpokah, katerega prebivališče je visoko, ki v svojem
srcu praviš: ›Kdo me bo privedel dol na tla?‹ **4** Čeprav se
povišuješ kakor orel in čeprav si svoje gnezdo postavil med
zvezde, te bom od tam privedel dol, ‹ govori Gospod. **5** ›Če
pridejo k tebi tatovi, če roparji ponoči (kako si iztrebljen!),
mar ne bodo kradli, dokler nimajo dovolj? Če pridejo k tebi
obiralci grozdja, mar ne bodo pustili nekaj grozdov? **6** Kako
so Ezavove stvari preiskane! Kako so njegove skrite stvari
poiskane! **7** Vsi možje tvoje zaveze so te privedli, celó k meji.
Možje, ki so bili v miru s teboj, so te zavedli in prevladali
zoper tebe. Tisti, ki jedo tvoj kruh, so položili rano pod teboj.
Nobenega razumevanja ni v njem. **8** Mar ne bom na ta
dan, ‹ govori Gospod, ›celo uničil modre može iz Edóma
in razumevanje z Ezavove gore? **9** In tvoji mogočni ljudje,
oh Temán, bodo zaprepadeni do konca, z namenom, da
bo vsakdo z Ezavove gore iztrebljen s pokolom. **10** Zaradi
tvojega nasilja zoper tvojega brata Jakoba te bo pokrila
sramota in iztrebljen boš na veke. **11** Na dan, ko stojiš na
drugi strani, na dan, ko tujci odvedejo njegove sile ujete in
tuji ljudje vstopijo v njegova velika vrata in mečejo žrebe nad
Jeruzalemom, si bil celo ti kakor eden izmed njih. **12** Toda
ne bi smel gledati na dan svojega brata, na dan, ko je postal
tujec, niti ne bi smel imeti veselja nad Judovimi otroki na dan
njihovega uničenja, niti ne bi smel ponosno govoriti na dan
tegobe. **13** Ne bi smel vstopiti v velika vrata mojega ljudstva
na dan njihove katastrofe. Da, ne bi smel gledati na njihovo
stisko na dan njihove katastrofe niti rok položiti na njihovo
imetje na dan njihove katastrofe; **14** niti ne bi smel stati na
razpotju, da bi iztrebil tiste izmed njegovih, ki so pobegnili;
niti ne bi smel izročiti tistih izmed njegovih, ki so pobegnili na
dan stiske. **15** Kajti dan Gospodov je blizu nad vsemi pogani.
Kakor si ti storil, tako bo storjeno tebi. Tvoja nagrada se bo
povrnila na tvojo lastno glavo. **16** Kajti kakor ste pili na moji
sveti gori, tako bodo vsi pogani nenehno pili, da, pili bodo in
bodo požirali in bodo, kot da jih ni bilo. **17** Toda na gori Sion
bo osvoboditev in tam bo svetost, in Jakobova hiša bo v last
vzela njihove posesti. **18** Jakobova hiša bo ogenj in Jožefova
hiša plamen, Ezavova hiša pa strnišče in v njih se bodo
vneli in jih požrli, in tam ne bo nobenega ostanka Ezavove
hiše, kajti Gospod je to govoril. **19** Tisti iz juga bodo vzeli
v last goro Ezav, in tisti iz ravnine Filistejce in vzeli bodo
v last Efrájimova polja in polja Samarije, Benjamin pa bo
posedel Gileád. **20** Ujetništvo te vojske Izraelovih otrok bo
vzelo v last to od Kánaancev, celó do Zarepte; in ujetništvo
Jeruzalema, ki je v Sefarádu, bo posedlo južna mesta. **21**
Rešitelji bodo prišli na goro Sion, da sodijo Ezavovo goro, in
kraljestvo bo Gospodovo.‹«

Jona

1 Torej Gospodova beseda je prišla k Jonu, Amitájevemu
sinu, rekoč: **2** »Vstani, pojdi v Ninive, to veliko mesto in
kliči zoper njega, kajti njihova zlobnost je prišla predme.« **3**
Toda Jona se je dvignil, da pred Gospodovo prisotnostjo
zbeži v Taršíš in je odšel dol v Jopo in našel ladjo, ki je šla v
Taršíš. Tako je plačal njeno voznino in odšel dol vanjo, da
gre z njimi v Taršíš, proč od Gospodove prisotnosti. **4** Toda
Gospod je na morje odposlal velik veter in tam na morju je
bil mogočen vihar, tako da je ladjo hotel zlomiti. **5** Potem so
bili mornarji prestrašeni in vsak je klical k svojemu bogu in
odvrgli [so] blago, ki je bilo na ladji, v morje, da jo olajšajo.
Jona pa je odšel dol med ladijske boke in legel ter trdno
zaspal. **6** Tako je kapitan prišel k njemu in mu rekel: »Kaj ti
misliš, oh zaspanec? Vstani, kliči k svojemu Bogu, če je
tako, da bo Bog mislil na nas, da se ne pogubimo.« **7** In rekli
so vsak svojemu tovarišu: »Pridimo in mečimo žrebe, da
bomo lahko izvedeli zaradi čigavega vzroka je nad nami
to zlo.« Tako so metali žrebe in žreb je padel na Jona. **8**
Potem so mu rekli: »Povej nam, prosimo te, zaradi čigavega
vzroka je nad nami to zlo. Kakšen je tvoj poklic? In od kod
prihajaš? Katera je tvoja dežela? In iz katerega ljudstva si?«
9 Rekel jim je: »Jaz sem Hebrejec in se bojim Gospoda,
Boga nebes, ki je naredil morje in kopno zemljo.« **10** Potem
so bili ljudje silno prestrašeni in mu rekli: »Zakaj si to storil?«
Kajti ljudje so vedeli, da je pobegnil izpred Gospodovega
obličja, ker jim je povedal. **11** Potem so mu rekli: »Kaj naj ti
storimo, da se nam morje lahko umiri?« Kajti morje se je
maščevalo in bilo viharno. **12** Rekel jim je: »Vzemite me in
me vrzite v morje. Tako se vam bo morje umirilo, kajti vem,
da je zaradi mene ta veliki vihar nad vami.« **13** Kljub temu so
možje trdo veslali, da jo privedejo k obali, toda niso mogli,
kajti morje se je maščevalo in bilo viharno proti njim. **14**
Zato so klicali h Gospodu in rekli: »Rotimo te, oh Gospod,
rotimo te, naj se ne pogubimo zaradi življenja tega moža in
ne položi na nas nedolžne krvi, kajti ti, oh Gospod, si storil,
kakor ti je ugajalo.« **15** Tako so vzeli Jona in ga vrgli v morje
in morje je odnehalo od svojega besnenja. **16** Potem so
se možje silno zbali Gospoda in Gospodu darovali klavno
daritev in naredili zaobljube. **17** Torej Gospod je pripravil
veliko ribo, da je pogoltnila Jona. In Jona je bil v ribjem
trebuhu tri dni in tri noči.

2 Potem je Jona iz ribjega trebuha molil h Gospodu,
svojemu Bogu **2** in rekel: »Zaradi razloga svoje stiske
sem klical h Gospodu in me je slišal. Ven iz trebuha pekla
sem klical in ti si slišal moj glas. **(Sheol h7585)** **3** Kajti vrgel si
me v globino, v sredo morij, in poplave so me obkrožile. Vsi
tvoji veliki valovi in tvoji valovi so me preleteli.« **4** Potem sem
rekel: »Vržen sem iz tvojega pogleda, vendar bom ponovno
gledal k tvojemu svetemu templju. **5** Vode so me obkrožile,
celó do duše, globine so me zaprle naokoli, plevel je bil zavit
okoli moje glave. **6** Odšel sem navzdol, k vznožjem gora.
Zemlja, s svojimi zapahi, je bila okoli mene na veke, vendar
si ti moje življenje privedel gor iz trohnenja, oh Gospod,
moj Bog. **7** Ko je moja duša slabela znotraj mene, sem se
spomnil Gospoda. Moja molitev je vstopila k tebi, v tvoj sveti
tempelj. **8** Tisti, ki obeležujejo lažnive ničevosti, zapuščajo
svoje lastno usmiljenje. **9** Toda jaz ti bom žrtvoval z glasom
zahvaljevanja; plačal bom to, kar sem se zaobljubil. Rešitev
duš je od Gospoda.« **10** In Gospod je spregovoril ribi in
izbljuvala je Jona na kopno zemljo.

3 Gospodova beseda je drugič prišla Jonu, rekoč: **2** »Vstani,
pojdi v Ninive, to veliko mesto in mu oznani pridigo, ki
sem ti jo zapovedal.« **3** Tako je Jona vstal in odšel v Ninive,
glede na Gospodovo besedo. Torej Ninive so bile silno veliko
mesto treh dni potovanja. **4** Jona je začel vstopati v mesto
[prvi] dan potovanja ter vpil in govoril: »Še štirideset dni in
Ninive bodo uničene.« **5** Tako je ljudstvo v Ninivah verovalo
Bogu in razglasilo post in si nadelo vrečevino, od največjih
izmed njih, celo do najmanjših izmed njih. **6** Kajti beseda
je prišla h kralju Niniv in vstal je s svojega prestola in iz
sebe odložil svoje svečano oblačilo in se pokril z vrečevino
in sédel na pepel. **7** In storil je to, da se je razglasilo in
oznanilo skozi Ninive, po odloku kralja in njegovih plemičev,
rekoč: »Naj niti človek niti žival, [niti] trop niti čreda ničesar
ne pokusijo, naj se ne pasejo niti ne pijejo vode, **8** temveč
naj bosta človek in žival pokrita z vrečevino in mogočno
kličeta k Bogu, da naj se oni, vsakdo izmed njih, obrnejo od
svoje zle poti in od nasilja, ki je v njihovih rokah. **9** Kdo lahko
pove, če se bo Bog obrnil, pokesal in odvrnil proč od svoje
krute jeze, da se ne pogubimo?« **10** In Bog je videl njihova
dela, da so se odvrnili od svoje zle poti in Bog se je pokesal
od zla, ki ga je rekel, da jim bo storil in tega ni storil.

4 Toda to je Jona silno razžalilo in bil je zelo jezen. **2** Molil
je h Gospodu ter rekel: »Prosim te, oh Gospod, ali ni bila
to moja beseda, ko sem bil še v svoji deželi? Zatorej sem
prej pobegnil v Taršíš, kajti vedel sem, da si milostljiv Bog in
usmiljen, počasen za jezo in zelo prijazen in se kesaš zlega.
3 Zatorej sedaj, oh Gospod, vzemi, rotim te, moje življenje
od mene, kajti zame je bolje, da umrem, kakor da živim.« **4**
Potem je Gospod rekel: »Delaš pravilno, da si jezen?« **5**

Tako je Jona odšel ven iz mesta in se usedel na vzhodni
strani mesta in si tam postavil šotor in sedèl pod njim v
senco, toliko časa, da lahko vidi kaj bo iz mesta nastalo. 6
Gospod Bog pa je pripravil bučo in ji storil, da vzklije nad
Jona, da bi bila ta lahko senca nad njegovo glavo, da ga
osvobodi pred njegovo žalostjo. Tako je bil Jona buče silno
vesel. 7 Toda ko je naslednjega dne vstalo jutro, je Bog
pripravil ličinko in ta je napadla bučo, da je ovenela. 8 Ko
je sonce vstalo, se je pripetilo, da je Bog pripravil silovit
vzhodnik. Sonce je udarjalo na Jonovo glavo, da je slabel in
si v sebi želel, da umre ter rekel: »Zame je boljše, da umrem,
kakor da živim.« 9 Bog je Jonu rekel: »Delaš pravilno, da si
jezen zaradi buče?« Ta je rekel: »Pravilno delam, da sem
jezen, celó do smrti.« 10 Potem je Gospod rekel: »Usmiljenje
imaš za bučo, za katero nisi delal niti ji storil, da zraste, ki je
v [eni] noči vzklila in v [eni] noči propadla, 11 jaz pa naj ne bi
prizanesel Ninivam, temu velikemu mestu, v katerem je več
kot sto dvajset tisoč oseb, ki ne morejo razlikovati med svojo
desnico in svojo levico in tudi veliko živine?«

Mihej

1 Beseda Gospodova, ki je prišla Miheju Moréšečanu v dneh Jotáma, Aháza in Ezekíja, Judovih kraljev, ki jo je videl glede Samarije in Jeruzalema. **2** »Poslušajte, vsa ve ljudstva, prisluhni, oh zemlja in vsi, ki so na njej, in naj bo Gospod Bog priča zoper vas, Gospod od svojega svetega templja. **3** Kajti glejte, Gospod prihaja iz svojega kraja in bo prišel dol in stopil na visoke kraje zemlje. **4** Gore bodo stopljene pod njim in doline bodo razklane kakor vosek pred ognjem in kakor vode, ki so izlite dol po strmini. **5** Zaradi Jakobovega prestopka je vse to in zaradi grehov Izraelove hiše. Kaj je Jakobov prestopek? Mar ni Samarija? In kaj so visoki Judovi kraji? Ali niso oni Jeruzalem? **6** Zato bom Samarijo naredil kakor kup polja in kakor zasajanje vinograda in njene kamne bom izlil dol v dolino in odkril bom njene temelje. **7** Vse njene rezane podobe bodo stolčene na koščke in vsa njena plačila bodo požgana z ognjem in vse njene malike bom pustil zapuščene, kajti to je zbirala od plačila pocestnice in vrnili se bodo k plačilu pocestnice. **8** Zato bom tarnal in tulil, šel bom slečen in nag. Naredil bom tarnanje kakor zmaji in žalovanje kakor sove. **9** Kajti njena rana je nezaceljiva, kajti ta je prišla v Juda; prišla je v velika vrata mojega ljudstva, celó do Jeruzalema. **10** Tega ne razglasite pri Gatu, sploh ne jokajte. V Bet Leáfri se valjajte v prahu. **11** Odidi proč, ti prebivalec Šafírja, ki imaš svojo sramoto golo. Prebivalec Caanána ne pridi naprej v žalovanju Bet Ecela; ta bo od vas prejel svojo postojanko. **12** Kajti prebivalec Maróta je skrbno čakal na dobro, toda zlo je prišlo dol od Gospoda k velikim vratom Jeruzalema. **13** Oh ti prebivalec Lahíša, naprezi bojni voz k hitri živali. Ta je začetek greha sionski hčeri, kajti prestopke Izraela je bilo najti v tebi. **14** Zato boš dal darila Moréšet Gatu. Ahzíbove hiše bodo laž Izraelovim kraljem. **15** Vendar bom k tebi privedel dediča, oh prebivalec Mareša. Prišel bo k Adulámu, Izraelovi slavi. **16** Naredi se plešast in ostriži se zaradi svojih prefinjenih otrok. Svojo plešavost povečaj kakor orel, kajti od tebe so odšli v ujetništvo.«

2 »Gorje tistim, ki snujejo krivičnost in na svojih posteljah počnejo zlo! Ko je jutro svetlo, to izvajajo, ker je to v moči njihove roke. **2** Poželijo si polja in jih zavzamejo z nasiljem, hiše in si jih vzamejo. Tako zatirajo moža, njegovo hišo in njegovo dediščino, celo moža in njegovo dediščino.« **3** Zato tako govori Gospod: »Glej, zoper to družino snujem zlo, od katerega svojih vratov ne boste odstranili niti ne boste hodili ošabno, kajti ta čas je hud. **4** Na tisti dan bo nekdo vzel prispodobo zoper vas in žaloval z otožnim žalovanjem in rekel: ›Popolnoma bomo oplenjeni. Spremenil je delež mojega ljudstva. Kako je to odstranjeno od mene! Obračajoč se stran je razdelil naša polja.‹ **5** Zato ne boš imel nobenega, ki bi z žrebom vrgel vrvico v Gospodovi skupnosti. **6** »Ne prerokujte, « pravijo tistim, ki prerokujejo. Naj jim ne prerokujejo, da oni ne bi odvrnili sramote. **7** Oh ti, ki si poimenovan Jakobova hiša, mar je Gospodov duh omejen? Mar so to njegova dejanja? Ali moje besede ne delajo dobro tistemu, ki hodi pošteno? **8** Celo od davnine je moje ljudstvo vstalo kakor sovražnik. Ogrinjalo z oblačilom vlečete s tistih, ki varno hodijo mimo, kakor ljudje, ki so nasprotni vojni. **9** Ženske mojega ljudstva ste metali iz njihovih prijetnih hiš; njihovim otrokom ste mojo slavo vzeli na veke. **10** Vstanite in odidite, kajti to ni vaš počitek. Ker je ta [dežela] omadeževana, vas bo uničila, celo z bolečim uničenjem. **11** Če človek, ki hodi v duhu in neresnici, laže, rekoč: ›Prerokoval ti bom o vinu in o močni pijači, ‹ bo ta torej prerok temu ljudstvu. **12** Zagotovo te bom vsega združil, oh Jakob, zagotovo bom zbral Izraelov preostanek. Skupaj jih bom postavil kakor ovce iz Bocre, kakor trop v sredi njihove staje. Naredili bodo velik hrup zaradi razloga množice ljudi. **13** Lomilec je prišel gor prednje. Vlomili so in prešli skozi velika vrata in pri njih odšli ven, in njihov kralj bo šel pred njimi in Gospod jim bo na čelu.«

3 Rekel sem: »Poslušajte, prosim vas, oh Jakobovi poglavarji in vi princi Izraelove hiše: › Mar ni to za vas, da poznate sodbo?‹ **2** Ki sovražite dobro in ljubite zlo, ki njihovo kožo trgate iz njih in njihovo meso iz njihovih kosti, **3** ki tudi jeste meso mojega ljudstva in odirate njihovo kožo iz njih; in lomijo njihove kosti in jih sekajo na koščke, kakor za lonec in kakor meso znotraj kotla. **4** Potem bodo klicali h Gospodu, toda ne bo jih slišal. Ob tistem času bo celo svoj obraz skril pred njimi, kakor so se oni slabo obnašali v svojih ravnanjih. **5** Tako govori Gospod glede prerokov, ki mojemu ljudstvu povzročajo, da se moti, ki grizejo s svojimi zobmi in kličejo: ›Mir; ‹ in kdor ne daje v njihova usta, pripravljajo celo vojno zoper njega. **6** Zato bo nad vami noč, da ne boste imeli videnja; in ta vam bo temna, da ne boste vedeževali; in sonce bo zašlo nad preroki in dan bo otemnel nad njimi. **7** Takrat bodo vidci osramočeni in vedeževalci zbegani. Da, vsi bodo pokrivali svoje ustnice, kajti tam ni odgovora od Boga. **8** Toda resnično, jaz sem po Gospodovem duhu poln oblasti, sodbe in moči, da Jakobu razglasim njegov prestopek in Izraelu njegov greh. **9** Poslušajte to, prosim vas, vi poglavarji Jakobove hiše in princi Izraelove hiše, ki se vam gnusi sodba in izkrivljate vso pravico. **10** Sion gradijo s krvjo in Jeruzalem s krivičnostjo. **11** Njihovi poglavarji sodijo zaradi nagrade in

njihovi duhovniki učijo zaradi plačila in preroki vedežujejo zaradi denarja. Vendar ali se bodo naslonili na Gospoda in rekli: › Mar ni Gospod med nami? Nobeno zlo ne more priti nad nas.‹ 12 Zato bo zaradi vas Sion preoran kakor polje in Jeruzalem bo spremenjen v razvaline in gore [te] hiše kakor visoki kraji gozda.«

4 Toda v poslednjih dneh se bo zgodilo, da bo gora hiše Gospodove utrjena na vrhu gora in ta bo povišana nad hribe, in ljudstvo se bo stekalo k njej. 2 In številni narodi bodo prišli ter rekli: »Pridite, pojdimo gor do Gospodove gore in do hiše Jakobovega Boga in učil nas bo svojih poti in hodili bomo po njegovih stezah, kajti postava bo izšla iz Siona in Gospodova beseda iz Jeruzalema.« 3 Sodil bo med mnogimi ljudstvi in oštel oddaljene močne narode in svoje meče bodo prekovali v lemeže in svoje sulice v obrezovalne kavlje. Narod ne bo vzdignil meča zoper narod niti se ne bodo več učili vojskovanja. 4 Temveč bodo sedeli, vsak pod svojo trto in pod svojim figovim drevesom in nihče jih ne bo strašil, kajti usta Gospoda nad bojevniki so to govorila. 5 Kajti vsa ljudstva bodo hodila, vsako v imenu svojega boga, mi pa bomo hodili v imenu Gospoda, svojega Boga, na veke vekov. 6 Na ta dan, « govori Gospod, »bom zbral tisto, kar šepa in zbral tisto, kar je izgnano in tisto, kar sem prizadel. 7 Tisto, kar šepa, bom naredil ostanek in tisto, ki je bilo vrženo daleč proč, močan narod, in Gospod bo kraljeval nad njimi na gori Sion od zdaj naprej, celo na veke. 8 Ti pa, oh stolp tropa, oporišče hčere sionske, k tebi bo prišlo, celo prvo gospostvo, kraljestvo bo prišlo k jeruzalemski hčeri. 9 Zakaj torej kričiš na glas? Mar ni kralja v tebi? Je tvoj svetovalec izginil? Kajti ostre bolečine so te zgrabile kakor žensko v porodnih mukah. 10 Bodi v bolečini in trudi se, da rodiš, oh hči sionska, kakor ženska v porodnih mukah, kajti sedaj boš šla naprej iz mesta in prebivala boš na polju in šla boš celo do Babilona. Tam boš osvobojena, tam te bo Gospod odkupil iz roke tvojih sovražnikov. 11 Sedaj je tudi mnogo narodov zbranih zoper tebe, ki pravijo: ›Naj bo omadeževana in naj naše oko gleda na Sion. 12 Toda oni ne poznajo Gospodovih misli niti ne razumejo njegovega nasveta, kajti zbral jih bo kakor snope na mlatišču. 13 Vzdigni se in mlati, oh hči sionska, kajti tvoj rog bom naredil železo in tvoja kopita bom naredil bron. Na koščke boš zdrobila številna ljudstva in njihov dobiček bom posvetil Gospodu in njihovo imetje Gospodu celotne zemlje.«

5 Sedaj se zberi v krdela, oh hči krdel. Zoper nas je položil obleganje. Izraelovega sodnika bodo s palico udarjali na lice. 2 Toda ti, Betlehem Efráta, čeprav si majhen med Judovimi tisočimi, vendar bo iz tebe prišel k meni tisti, ki bo vladar v Izraelu, katerega izhodi so bili od davnine, od večnosti. 3 Zato jih bo predal do časa, ko tista, ki je imela porodne muke, rodi. Potem se bo preostanek njegovih bratov vrnil k Izraelovim otrokom. 4 In stal bo in pasel v Gospodovi moči, v veličastvu imena Gospoda, svojega Boga; in oni bodo prebivali, kajti sedaj bo velik do koncev zemlje. 5 In ta mož bo mir, ko bo Asirec prišel v našo deželo, in ko bo teptal v naših palačah, takrat bomo zoper njega vzdignili sedem pastirjev in osem glavnih mož. 6 In z mečem bodo opustošili deželo Asirije in Nimródovo deželo na njenih vhodih. Tako nas bo osvobodil pred Asirci, ko pride v našo deželo in ko mendra znotraj naših meja. 7 Jakobov preostanek bo v sredi številnih ljudstev, kakor rosa od Gospoda, kakor nalivi na travo, ki ne čakajo na človeka niti ne čakajo na človeške sinove. 8 Jakobov preostanek bo med pogani v sredi številnega ljudstva kakor lev med gozdnimi živalmi, kakor mlad lev med tropi ovc. Če gre ta skozi, tako pomendra kakor raztrga na koščke in nihče ne more osvoboditi. 9 Tvoja roka bo vzdignjena nad tvoje nasprotnike in vsi tvoji sovražniki bodo iztrebljeni. 10 In zgodilo se bo na tisti dan, « govori Gospod, »da bom iz tvoje srede iztrebil tvoje konje in uničil tvoje bojne vozove 11 in iztrebil bom mesta tvoje dežele in zrušil vsa tvoja oporišča 12 in iztrebil bom čaranja iz tvoje roke in ne boš več imel napovedovalcev usode. 13 Tudi tvoje rezane podobe bom iztrebil in tvoje stoječe podobe iz tvoje srede in ne boš več oboževal dela svojih rok. 14 Izruval bom tvoje ašere iz tvoje srede. Tako bom uničil tvoja mesta. 15 Nad pogani bom izvršil maščevanje v jezi in razjarjenosti, takšno, o kakršnem niso slišali.«

6 Poslušajte sedaj, kar govori Gospod: »Vstani, poteguj se pred gorami in naj hribi slišijo tvoj glas. 2 Prisluhnite, oh gore, Gospodovo polemiko in vi močni temelji zemlje, kajti Gospod ima polemiko s svojim ljudstvom in pravdal se bo z Izraelom. 3 Oh moje ljudstvo, kaj sem ti storil? In v čem sem te izmučil? Pričaj zoper mene. 4 Kajti privedel sem te gor iz egiptovske dežele in te odkupil iz hiše služabnikov in pred teboj sem poslal Mojzesa, Arona in Mirjam. 5 Oh moje ljudstvo, spomnite se sedaj kaj je svetoval moábski kralj Balák, in kaj mu je Beórjev sin Bileám odgovoril iz Šitíma do Gilgála, da boste lahko spoznali Gospodovo pravičnost. 6 S čim bom prišel pred Gospoda in se priklonil pred vzvišenim Bogom? Naj pridem predenj z žgalnimi daritvami, z enoletnimi teleti? 7 Mar bo Gospod zadovoljen s tisoči ovnov ali z deset tisočimi rekami olja? Naj dam svojega prvorojenca za svoj prestopek, sad mojega telesa za greh

moje duše? 8 Pokazal ti je, oh človek, kaj je dobro. Kaj zahteva Gospod od tebe, razen da ravnaš pravično, da ljubiš usmiljenje in da ponižno hodiš s svojim Bogom? 9 Gospodov glas kliče v mesto in človek modrosti bo videl tvoje ime. Poslušaj palico in tistega, ki jo je določil. 10 Ali so še zakladi zlobnosti v hiši zlobnega in skopa mera, kar je gnusno? 11 Mar jih bom štel za čiste z zlobnimi tehtnicami in s torbo varljivih uteži? 12 Kajti njegovi bogataši so polni nasilja in njegovi prebivalci so govorili laži in njihov jezik je varljiv v njihovih ustih. 13 Zato te bom tudi jaz naredil bolnega, ko te bom udarjal, ko te bom pustošil zaradi tvojih grehov. 14 Jedel boš, toda ne boš nasičen in tvoja sestradanost bo v tvoji sredi in prijel boš, toda ne boš rešil in to, kar rešiš, bom izročil meču. 15 Sejal boš, toda ne boš žel; tlačil olive, toda z oljem se ne boš mazilil; in sladko vino, toda vina ne boš pil. 16 Kajti držijo se Omrijevih zakonov in vseh del Ahábove hiše in vi se ravnate po njihovih nasvetih, da bi te naredil za opustošenje in njegove prebivalce za posmeh. Zatorej boste nosili grajo mojega ljudstva.

7 Gorje meni! Kajti sem kakor, ko so zbrali poletne sadove, kakor paberkovanje grozdne trgatve. Tam ni nobenega grozda, da bi ga jedel; moja duša si je želela prvi sad. 2 Dober človek je izginil z zemlje in nobenega poštenega ni med ljudmi. Vsi v zasedi prežijo na kri, vsak svojega brata z mrežo lovi. 3 Da lahko počnejo zlo, iskreno, z obema rokama. Princ zahteva in sodnik povprašuje po nagradi. In velik človek, on izreka svojo pogubno željo. Tako to sprevračajo. 4 Najboljši izmed njih je kakor osat. Najpokončnejši je ostrejši, kakor trnova ograja. Dan tvojih stražarjev in tvojega obiskanja prihaja; sedaj bo [to] njihova zmedenost. 5 Ne zaupaj prijatelju, ne položi zaupanja v vodiča, varuj vrata svojih ust pred njo, ki leži v tvojem naročju. 6 Kajti sin ne spoštuje očeta, hči se vzdiguje zoper svojo mater, snaha zoper svojo taščo. Človeku so sovražniki ljudje iz njegove lastne hiše. 7 Zatorej bom gledal h Gospodu, čakal bom na Boga rešitve moje duše. Moj Bog me bo slišal. 8 Ne razveseljuj se zoper mene, oh moja sovražnica. Ko padem, bom vstal; ko sedim v temi, mi bo Gospod svetloba. 9 Prenašal bom Gospodovo ogorčenje, ker sem grešil zoper njega, dokler ne brani mojega primera in ne izvrši sodbe zame. Privedel me bo k svetlobi in gledal bom njegovo pravičnost. 10 Potem bo tista, ki je moja sovražnica, to videla in sramota bo pokrila tisto, ki mi je rekla; ›Kje je Gospod, tvoj Bog?‹ Moje oči jo bodo gledale. Sedaj bo pomendrana kakor ulično blato. 11 Na dan, ko naj bi bili zgrajeni tvoji zidovi, na tisti dan bo odlok odstranjen daleč. 12 Na ta dan bo tudi on prišel k tebi, celo iz Asirije in od utrjenih mest in od trdnjave, celo do reke in od morja do morja in od gore do gore. 13 Vendar bo dežela zapuščena zaradi tistih, ki prebivajo v njej, zaradi sadov njihovih početij. 14 Pasi svoje ljudstvo s svojo palico, trop svoje dediščine, ki prebiva osamljeno v goščavi, v sredi Karmela. Naj se pasejo v Bašánu in Gileádu, kakor v dneh davnine. 15 Kakor v dneh tvojega prihoda iz egiptovske dežele mu bom pokazal čudovite stvari. 16 Narodi bodo videli in bodo zbegani ob vsej njihovi moči. Svojo roko bodo položili na svoja usta, njihova ušesa bodo gluha. 17 Prah bodo lizali kakor kača, iz svojih lukenj bodo prilezli kakor črvi zemlje. Bali se bodo Gospoda, našega Boga in bali se bodo zaradi tebe. 18 Kdo je Bog, podoben tebi, ki oprošča krivičnost in gre mimo prestopka, preostanka svoje dediščine? Svoje jeze ne ohranja na veke, ker se razveseljuje v usmiljenju. 19 Ponovno se bo obrnil, nad nami bo imel sočutje, podjarmil bo naše krivičnosti in vse njihove grehe boš vrgel v globine morja. 20 Jakobu boš izvršil resnico in Abrahamu usmiljenje, ki si ga od dni davnine prisegel našim očetom.

Nahum

1 Breme Niniv. Knjiga videnja Nahuma Elkošána. **2** Bog je ljubosumen in Gospod maščuje; Gospod maščuje in je razjarjen; Gospod se bo maščeval na svojih nasprotnikih in on prihranja bes za svoje sovražnike. **3** Gospod je počasen za jezo in silen v moči in sploh ne bo oprostil tožbe zlobnih. Gospod ima svojo pot v vrtinčastem vetru in v viharju in oblaki so prah njegovih stopal. **4** Ošteva morje in ga osušuje in suši vse reke. Bašán peša in Karmel in cvet Libanona peša. **5** Gore se tresejo ob njem in hribi se topijo in zemlja je sežgana ob njegovi prisotnosti, da, zemeljski [krog] in vsi, ki prebivajo na njem. **6** Kdo lahko obstane pred njegovim ogorčenjem? In kdo lahko prebiva v okrutnosti njegove jeze? Njegova razjarjenost je izlita kakor ogenj in skale so vržene dol po njem. **7** Gospod je dober, oporišče v dnevu stiske in pozna tiste, ki zaupajo vanj. **8** Toda s preplavljajočo povodnjijo bo naredil popoln konec njihovemu kraju in tema bo zasledovala njegove sovražnike. **9** Kaj si domišljate zoper Gospoda? On bo naredil popoln konec. Stiska se drugič ne bo vzdignila. **10** Kajti medtem ko so zviti skupaj kakor trnje in medtem ko so pijani kakor pijanci, bodo požrti kakor popolnoma suho strnišče. **11** Nekdo je izšel iz tebe, ki si je zoper Gospoda domišljal hudobijo, zloben svetovalec. **12** Tako govori Gospod: »Čeprav so tihi in prav tako številni, vendar bodo tako posekani, ko bo šel skozi. Čeprav sem te prizadel, te ne bom več prizadel.« **13** Kajti sedaj bom zlomil njegov jarem iznad tebe in tvoje vezi razpočil narazen. **14** Gospod je glede tebe dal zapoved, da se ne bo več sejalo iz tvojega imena. Iz hiše tvojih bogov bom iztrebil izrezljano podobo in ulito podobo. Pripravil ti bom grob; kajti hudoben si. **15** Poglej na gorah stopala tistega, ki prinaša dobre novice, ki razglaša mir! Oh Juda, ohranjaj svoje slovesne praznike, izpolni svoje zaobljube, kajti zlobni ne bo šel več skozte; popolnoma je uničen.

2 Kdor razbija na koščke je prišel gor, pred tvoj obraz. Varuj oporišče, pazi na pot, naredi svoja ledja močna, mogočno utrdi svojo moč. **2** Kajti Gospod je odvrnil Jakobovo odličnost kakor odličnost Izraela, kajti izpraznjevalci so jih izpraznili in skazili njihove trtne mladike. **3** Ščit njegovih mogočnih mož je pordečel, hrabri možje so v škrlatu. Bojni vozovi bodo s plamenečimi baklami na dan njegove priprave in ciprese bodo strašno stresene. **4** Bojni vozovi bodo besneli po ulicah, zadevali se bodo drug ob drugega na širokih poteh, zdeli se bodo kakor bakle, tekli bodo kakor bliski. **5** Spomnil se bo svojih vrlih. Spotaknili se bodo v svoji hoji, podvizali se bodo k njegovemu obzidju in obramba bo pripravljena. **6** Velika vrata rek bodo odprta in palača se bo raztopila. **7** Huzzab bo odvedena v ujetništvo, privedena bo gor in njene služabnice jo bodo vodile kakor z glasom golobic, ki se bijejo po svojih prsih. **8** Toda Ninive so od davnine podobne vodnemu zbiralniku, vendar bodo pobegnile. »Stojte, stojte; « bodo kričali toda, nihče ne bo pogledal nazaj. **9** Vzemite plen srebra, vzemite plen zlata, kajti ni konca zaloge in slave vseh dragocenih stvari. **10** Prazna je, izpraznjena in opustošena. Srce se topi in kolena udarjajo skupaj in precej bolečine je v vseh ledjih in vsi njihovi obrazi zbirajo črnino. **11** Kje je prebivališče levov in kraj za hranjenje mladih levov, kjer je hodil lev, celó star lev in levji mladič in nihče ju ni prestrašil? **12** Lev je raztrgal na koščke dovolj za svoje mladiče in zadavil za svoje levinje in svoje jame napolnil s plenom in svoje brloge z ropom. **13** »Glej, jaz sem zoper tebe, « govori Gospod nad bojevniki, »in jaz bom sežgal njene bojne vozove v dimu in meč bo použil tvoje mlade leve in iztrebil bom tvoj plen z zemlje in glasu tvojih poslancev ne bo več slišati.«

3 Gorje krvoločnemu mestu! To je polno laži in ropa, plen ga ne zapusti. **2** Tlesk biča in hrup ropotanja koles in drvečih konj in poskakujočih bojnih vozov. **3** Konjenik dviguje tako bleščeč meč kakor lesketajočo sulico in tam je množica umorjenih in veliko število trupel in tam ni konca njihovih trupel; spotikajo se na njihovih truplih. **4** Zaradi številnih vlačugarstev dobro favorizirane pocestnice, gospodarice čaranj, ki prodaja narode preko svojih vlačugarstev in družine preko svojih čaranj. **5** »Glej, jaz sem zoper tebe, « govori Gospod nad bojevniki, »in odkril bom krajce tvojega oblačila nad tvojim obrazom in narodom bom pokazal tvojo nagoto in kraljestvom tvojo sramoto. **6** Nate bom vrgel gnusno umazanijo in te naredil ogabno in te postavil kakor predmet zaničevanja. **7** In zgodilo se bo, da bodo vsi, ki gledajo nate, pobegnili od tebe in rekli: ›Ninive so opustošene, kdo jih bo objokoval? Od kod bom iskal tolažnike zate?‹ **8** Mar si boljša kakor gosto naseljen No, ki je bil umeščen med reke, ki je imel okoli sebe vode, katerega obrambni zid je bilo morje in je bil njegov zid od morja? **9** Etiopija in Egipt sta bila njegova moč in ta je bila neskončna; Put in Libija sta bila tvoja pomočnika. **10** Vendar je bil odveden proč, odšel je v ujetništvo. Tudi njegovi mladi otroci so bili raztreščeni na koščke na vrhu vseh ulic in metali so žrebe za njegove častitljive može in vsi njegovi veliki možje so bili zvezani v verigah. **11** Tudi ti boš pijana. Skrita boš, tudi ti boš iskala moč zaradi sovražnika. **12** Vsa tvoja oporišča bodo podobna figovemu drevesu s sadom prvih fig. Če bodo potresena,

bodo torej padla v usta jedca. **13** Glej, tvoje ljudstvo v tvoji
sredi so ženske. Velika vrata tvoje dežele bodo na široko
odprta tvojim sovražnikom. Ogenj bo pogoltnil tvoje zapahe.
14 Zajemi vode zaradi obleganja, utrdi svoja oporišča. Pojdi v
ilo in tlači malto, ojačaj opekarsko peč. **15** Tam te bo požrl
ogenj, odsekal te bo meč, pojedel te bo kakor škodljiva
gosenica. Naredi se tako številna kakor škodljiva gosenica,
naredi se tako številna kakor leteče kobilice. **16** Pomnožila si
svoje trgovce nad [številom] zvezd neba. Škodljiva gosenica
uničuje in odleti proč. **17** Tvoji kronani so kakor leteče
kobilice in tvoji poveljniki kakor velike kobilice, ki taborijo na
ograjah na mrzel dan, toda ko vstane sonce, odletijo proč in
nihče ne ve za prostor, kjer so. **18** Tvoji pastirji dremajo,
oh asirski kralj, tvoji plemiči bodo prebivali v prahu, tvoje
ljudstvo je razkropljeno po gorah in nihče jih ne zbira. **19**
Ni ozdravljenja tvojega zloma, tvoja rana je boleča. Vsi, ki
slišijo objavo o tebi, bodo z rokami ploskali nad teboj, kajti
nad kom tvoja zlobnost ni nenehno besnela?«

Habakuk

1 Breme, ki ga je videl prerok Habakúk. **2** Oh Gospod, doklej bom klical in ne boš slišal! Celó klical k tebi o nasilju in ne boš rešil! **3** Zakaj mi kažeš krivičnost in mi povzročaš, da gledam gorje? Kajti plenjenje in nasilje sta pred menoj in tam so takšni, ki vzdigujejo spor in prepir. **4** Zatorej je postava ohlapna in sodba nikoli ne gre naprej, kajti zlobni obdaja pravičnega, zato izhaja napačna sodba. **5** Poglejte med pogane in preudarite in se silno čudite, kajti jaz bom naredil delo, delo v vaših dneh, ki ga ne boste verjeli, čeprav bi vam bilo povedano. **6** Kajti glejte, vzdignil bom Kaldejce, ki so zagrenjen in nagel narod, ki bo korakal skozi širino dežele, da vzame v last prebivališča, ki niso njihova. **7** Strašni so in grozni. Njihova sodba in njihovo dostojanstvo bo izšlo iz njih samih. **8** Tudi njihovi konji so hitrejši kakor leopardi in bolj kruti kakor večerni volkovi. Njihovi konjeniki se bodo razprostrli in njihovi konjeniki bodo prišli od daleč. Leteli bodo kakor orel, ki hiti, da žre. **9** Vsi bodo prišli zaradi nasilja. Njihovi obrazi bodo izpiti kakor vzhodnik in ujetništva bodo zbrali kakor peska. **10** Norčevali se bodo iz kraljev in princi jim bodo prezir. Zasmehovali bodo vsako oporišče, kajti nagrmadili bodo prah in ga zavzeli. **11** Potem se bo njegov um spremenil, šel bo mimo in se pohujšal, prištevajoč to svojo moč svojemu bogu. **12** Mar nisi ti od večnosti, oh Gospod, moj Bog, moj Sveti? Ne bomo umrli. Oh Gospod, za sodbo si jih odredil. Oh mogočni Bog, utrdil si jih za grajanje. **13** Tvoje oči so preveč čiste, da bi gledal zlo in ne moreš gledati na krivičnost. Zakaj torej gledaš na tiste, ki postopajo zahrbtno in zadržuješ svoj jezik, ko zlobni požira človeka, ki je pravičnejši kakor on? **14** In ljudi delaš kakor ribe morja, kakor plazeče stvari, ki nimajo nobenega vladarja nad seboj? **15** Vse izmed njih privlečejo s trnkom, lovijo jih v svojo mrežo in jih zbirajo v svojo vlako; zato se veselijo in so veseli. **16** Zato darujejo svoji mreži in svoji vrši zažigajo kadilo, ker po njima je njihov delež obilen in njihova hrana obilna. **17** Ali bodo zato praznili svojo mrežo in ne bodo nenehno prizanašali pobijanju narodov?

2 Stal bom na svoji straži in se postavil na stolp in stražil bom, da vidim kaj mi bo rekel in kaj bom odgovoril, ko bom pograjan. **2** Gospod mi je odgovoril in rekel: »Zapiši videnje in ga naredi razločnega na ploščah, da bo lahko tekel, kdor ga bo bral. **3** Kajti še je videnje za določeni čas, toda ob koncu bo govorilo in ne bo lagalo. Čeprav odlaša, čakaj nanj, kajti zagotovo bo prišlo, ne bo odlašalo. **4** Glej, njegova duša, ki je povzdignjena, ni iskrena v njem, toda pravični bo živel po svoji veri. **5** Da, prav tako, ker greši z vinom, je ponosen človek niti se ne drži doma, ki svojo željo povečuje kakor pekel in je kakor smrt in ne more biti nasičen, temveč k sebi zbira vse narode in k sebi kopiči vsa ljudstva. **(Sheol h7585)** **6** Mar ne bodo vsi ti vzdignili prispodobe zoper njega in zbadljiv pregovor zoper njega in rekli: »Gorje tistemu, ki povečuje to, kar ni njegovo!« Doklej? In tistemu, ki se oblaga z zastavljenimi dobrinami! **7** Mar se ne bodo nenadoma dvignili tisti, ki te bodo grizli in se prebudili tisti, ki te bodo mučili, ti pa jim boš v plen? **8** Ker si oplenil mnoge narode, bo ves preostanek ljudstva oplenil tebe zaradi človeške krvi in zaradi nasilja deželi, mestu in vsem, ki prebivajo v njem. **9** Gorje tistemu, ki hlepi s hudobno pohlepnostjo za svojo hišo, da bi lahko postavil svoje gnezdo na visoko, da bi bil lahko osvobojen pred močjo zla! **10** Svetoval si sramoto svoji hiši, s tem, da si uničil mnoga ljudstva in si grešil zoper svojo dušo. **11** Kajti kamen bo vpil iz zidu in bruno iz lesa mu bo odgovarjalo. **12** Gorje tistemu, ki gradi mesto s krvjo in mesto utrjuje s krivičnostjo! **13** Glej, mar ni to od Gospoda nad bojevniki, da se bo ljudstvo trudilo v samem ognju in se bo ljudstvo izmučilo za samo ničnost? **14** Kajti zemlja bo napolnjena s spoznanjem Gospodove slave, kakor vode pokrivajo morje. **15** Gorje mu, ki daje svojemu bližnjemu piti, ki svoje mehove polaga k njemu in ga dela tudi pijanega, da bi lahko gledal na njihovo nagoto! **16** Napolnjen si s sramoto namesto s slavo. Pij tudi ti in naj bo tvoja prednja kožica odkrita. Čaša Gospodove desnice bo obrnjena k tebi in sramotno pljuvanje bo na tvoji slavi. **17** Kajti nasilje Libanona te bo pokrilo in plen živali, ki si jih prestrašil zaradi človeške krvi in zaradi nasilja dežele, mesta in vseh, ki prebivajo v njem. **18** Kaj koristi rezana podoba, ki jo je njen izdelovalec izrezal; ulita podoba in učiteljica laži, da izdelovalec svojega dela zaupa vanjo, da izdeluje neme malike? **19** Gorje tistemu, ki govori lesu: »Zbudi se.« Nememu kamnu: »Vstani, ta bo učil!« Glej, ta je prevlečen z zlatom in srebrom in tam, v njegovi sredi, sploh ni nobenega diha. **20** Toda Gospod je v svojem svetem templju. Naj vsa zemlja ohrani molk pred njim.

3 Molitev preroka Habakúka na Šiginot. **2** Oh Gospod, slišal sem tvoj govor in bil sem prestrašen. Oh Gospod, oživi svoje delo v sredi let, v sredi let ga daj spoznati, v besu se spomni usmiljenja. **3** Bog je prišel iz Temána in Sveti z gore Parán. (Sela) Njegova slava je pokrila nebo in zemlja je bila polna njegove hvale. **4** Njegov sijaj je bil kakor svetloba; imel je rogove, izhajajoče iz njegove roke in tam je bilo skrivališče njegove moči. **5** Pred njim je odšla kužna bolezen in goreče oglje je šlo naprej ob njegovih stopalih. **6** Stal je in izmeril zemljo. Pogledal je in razgnal

narode in večne gore so bile razkropljene, starodavni hribi so se upognili. Njegove poti so večne. **7** Videl sem kušánske šotore v stiski in zavese midjánske dežele so trepetale. **8** Mar je bil Gospod nezadovoljen zoper reke? Je bila tvoja jeza zoper reke? Je bil tvoj bes zoper morje, da si jahal na svojih konjih in svojih bojnih vozovih rešitve duš? **9** Tvoj lok je bil razgaljen, glede na prisege rodov, celo tvojo besedo. (Sela) Zemljo si oklenil z rekami. **10** Gore so te videle in so trepetale, preplavljanje vodá je šlo mimo, globina je izustila svoj glas in svoje roke vzdignila na visoko. **11** Sonce in luna sta mirno stala v svojem prebivališču. Ob svetlobi tvojih puščic sta šla in ob siju tvoje lesketajoče sulice. **12** V ogorčenju si korakal skozi deželo, pogane si mlatil v jezi. **13** Šel si naprej zaradi rešitve duš svojega ljudstva, celó zaradi rešitve duš s svojim maziljenim. Ti raniš poglavarja hiše zlobnih z razkritjem temelja do vratu. (Sela) **14** Z njegovimi kopji si prebodel poglavarja njegovih vasi. Ven so prišli kakor vrtinčast veter, da me razkropijo. Njihovo razveseljevanje je bilo kakor, da bi na skrivaj požrli ubogega. **15** Skozi morje si hodil s svojimi konji, skozi kup velikih vodá. **16** Ko sem slišal, je moj trebuh trepetal, moje ustnice so drgetale ob glasu. Gniloba je vstopila v moje kosti in v sebi sem trepetal, da bi lahko počival na dan stiske. Ko prihaja gor k ljudstvu, jih bo preplavil s svojimi krdeli. **17** Čeprav figovo drevo ne bo cvetelo niti ne bo sadu na trtah, [čeprav] bo trud oljke odpovedal in polja ne bodo obrodila nobene hrane; [čeprav] bo trop odrezan od staje in v hlevih ne bo črede, **18** se bom vendar veselil v Gospodu, užival bom v Bogu rešitve moje duše. **19** Gospod Bog je moja moč in on bo moja stopala naredil podobna košutinim stopalom in dal mi bo, da hodim na svojih visokih krajih. Vodilnemu pevcu na moja glasbila na strune.

Sofonija

1 Gospodova beseda, ki je prišla Sofoniju, sinu Kušíja, sinú Gedaljája, sinú Amarjá, sinú Hezekija, v dneh Jošíja, Amónovega sina, Judovega kralja. **2** »Popolnoma bom použil vse stvari iz dežele, « govori Gospod. **3** »Použil bom človeka in žival. Z zlobnimi bom použil perjad neba in ribe morja in kamne spotike in človeka bom iztrebil iz dežele, « govori Gospod. **4** »Prav tako bom svojo roko iztegnil nad Juda in nad vse prebivalce Jeruzalema in iztrebil bom preostanek Báala iz tega mesta in ime Kemarimov z duhovniki; **5** in tiste, ki obožujejo vojsko neba na hišnih strehah; in tiste, ki obožujejo in ki prisegajo pri Gospodu in prisegajo pri Milkómu; **6** in tiste, ki so obrnjeni nazaj od Gospoda; in tiste, ki niso iskali Gospoda niti poizvedovali za njim.« **7** Mirujte ob prisotnosti Gospoda Boga, kajti dan Gospodov je pri roki, kajti Gospod je pripravil klavno daritev, povabil je svoje goste. **8** »In zgodilo se bo, na dan Gospodove klavne daritve, da bom kaznoval prince in kraljeve otroke in vse tiste, ki so oblečeni s tujo obleko. **9** V istem dnevu bom kaznoval tudi vse tiste, ki poskakujejo na pragu, ki napolnjujejo hiše svojih gospodarjev z nasiljem in prevaro. **10** Na tisti dan se bo zgodilo, « govori Gospod, » da bo glas vpitja od Ribjih velikih vrat in tuljenja od drugih in veliko lomljenje s hribov. **11** Tulite, vi prebivalci Maltarke, kajti vse trgovsko ljudstvo je posekano. Vsi tisti, ki nosijo srebro, so iztrebljeni. **12** Ob tistem času se bo zgodilo, da bom Jeruzalem preiskal s svetilkami in kaznoval ljudi, ki so naseljeni na svojih usedlinah, ki v svojem srcu pravijo: › Gospod ne bo storil dobrega niti ne bo storil zlega.‹ **13** Zato bodo njihove dobrine postale plen in njihove hiše opustošenje. Prav tako bodo gradili hiše, toda ne bodo jih poselili in sadili bodo vinograde, toda od njihovega vina ne bodo pili.« **14** Gospodov véliki dan je blizu, ta je blizu in silno hiti, celó glas Gospodovega dneva. Mogočen človek bo tam grenko jokal. **15** Tisti dan je dan besa, dan stiske in tegobe, dan pustote in opustošenja in dan teme in mračnosti, dan oblakov in goste teme, **16** dan šofarja in alarma zoper utrjena mesta in zoper visoke stolpe. **17** »Na ljudi bom privedel tegobo, da bodo hodili kakor slepi ljudje, ker so grešili zoper Gospoda in njihova kri bo izlita kakor prah in njihovo meso kakor gnoj.« **18** Niti jih njihovo srebro niti njihovo zlato ne bo moglo osvoboditi na dan Gospodovega besa, temveč bo celotna dežela použita z ognjem njegove ljubosumnosti, kajti celo zelo hitro se bo znebil vseh tistih, ki prebivajo v deželi.«

2 Zberite se skupaj, da, zberite se skupaj, oh narod, ki ni zaželen. **2** Preden se rodi odlok, preden dan mine kakor pleve, preden pride nad vas kruta Gospodova jeza, preden pride nad vas dan Gospodove jeze. **3** Iščite Gospoda, vsi vi krotki na zemlji, ki ste vršili njegovo sodbo, iščite pravičnost, iščite krotkost. Morda bo, da boste skriti na dan Gospodove jeze. **4** Kajti Gaza bo zapuščena in Aškelón opustošenje. Ašdód bodo izgnali opoldan in Ekrón bo izkoreninjen. **5** Gorje prebivalcem morske obale, narodu Keretéjcev! Gospodova beseda je zoper tebe, oh Kánaan, dežela Filistejcev, celo uničil te bom, da tam ne bo nobenega prebivalca. **6** Morska obala bodo pašniki in koče za pastirje in staje za trope. **7** Obala bo za preostanek Judove hiše. Pasli se bodo na njej. V aškelónskih hišah bodo zvečer legli, kajti Gospod, njihov Bog, jih bo obiskal in odvrnil njihovo ujetništvo. **8** »Slišal sem grajo Moába in zasramovanja Amónovih otrok, s katerimi so grajali moje ljudstvo in se poveličevali zoper njihovo mejo. **9** Zato kakor jaz živim, « govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: »Zagotovo bo Moáb kakor Sódoma in Amónovi otroci kakor Gomóra, celó gojenje kopriv in solne jame in nenehno opustošenje. Preostanek mojega ljudstva jih bo oplenil in preostanek mojega ljudstva jih bo vzel v last.« **10** To bodo imeli zaradi svojega ponosa, ker so grajali in se poveličevali zoper ljudstvo Gospoda nad bojevniki. **11** Gospod jim bo strašen, kajti izstradal bo vse bogove zemlje in ljudje ga bodo oboževali, vsak iz svojega kraja, celó vsi otoki poganov. **12** »Tudi vi Etiopijci boste umorjeni z mojim mečem.« **13** Svojo roko bo iztegnil zoper sever in uničil Asirijo in Ninive bo naredil opustošenje in suho kakor divjina. **14** Tropi se bodo ulegli v njegovi sredi, vse živali narodov, tako kormoran kot bobnarica bosta prenočevala v njegovih zgornjih prekladah. Njihov glas bo prepeval na oknih, opustošenje bo na pragih, kajti odkril bo cedrovo oblogo. **15** To je veseleče se mesto, ki je brezskrbno prebivalo, ki je v svojem srcu govorilo: ›Jaz sem in poleg mene ni nikogar.‹ Kako je postalo opustošenje, kraj za živali, da se uležejo v njem! Vsak, kdor gre mimo njega, ga bo izžvižgal in zamahnil s svojo roko.«

3 Gorje njej, ki je umazana in oskrunjena, zatiralskemu mestu, [prestolnici Jeruzalem]! **2** Ni ubogala glasu, ni sprejela grajanja, ni zaupala v Gospoda, ni se približala k svojemu Bogu. **3** Njeni princi znotraj nje so rjoveči levi; njeni sodniki so večerni volkovi; kosti ne zgrizejo do naslednjega dne. **4** Njeni preroki so nepomembni in zahrbtne osebe, njeni duhovniki so oskrunili svetišče, postavi so storili nasilje. **5** Pravičen Gospod je v njeni sredi. Ne bo storil krivičnosti, vsako jutro svojo sodbo prinaša na svetlo, ne odpove. Toda krivičnik ne pozna sramu. **6** »Iztrebil sem narode; njihovi

stolpi so zapuščeni, njihove ulice sem naredil opustošene, da nihče ne hodi mimo. Njihova mesta so uničena, tako da tam ni nobenega človeka, da tam ni nobenega prebivalca. **7** Rekel sem: ›Zagotovo se me boš bala, prejela boš poučevanje.‹ Tako njihova prebivališča ne bi smela biti iztrebljena, vendar sem jih kaznoval; vendar so vstali zgodaj in izpridili vsa svoja početja. **8** Zatorej čakajte name, « govori Gospod, »do dneva, ko se dvignem k plenu, kajti moja odločitev je, da zberem narode, da lahko zberem kraljestva, da nanje izlijem svoje ogorčenje, celó vso svojo kruto jezo, kajti vsa zemlja bo požrta z ognjem moje ljubosumnosti. **9** Kajti takrat se bom obrnil k ljudstvu čistega jezika, da bodo lahko vsi klicali h Gospodovemu imenu, da mu soglasno služijo. **10** Iz druge strani reke Etiopije mi bodo slavilci, celó hči mojih razkropljencev, prinesli mojo daritev. **11** Na tisti dan ne boš osramočena zaradi vseh svojih početij, s katerimi si se prekršila zoper mene, kajti takrat bom iz tvoje srede odvedel vse tiste, ki se veselijo v tvojem ponosu in ne boš več ošabna zaradi moje svete gore. **12** Prav tako bom v tvoji sredi pustil trpeče in ubogo ljudstvo in ti bodo zaupali v Gospodovo ime. **13** Izraelov preostanek ne bo počel krivičnosti niti govoril laži niti v njihovih ustih ne bo najden varljiv jezik, kajti pasli se bodo in se zleknili in nihče jih ne bo strašil. **14** Prepevaj, oh hči sionska; vzklikaj, oh Izrael; bodi vesela in razveseljuj se z vsem srcem, oh hči jeruzalemska. **15** Gospod je odvzel tvoje obsodbe, pregnal tvojega sovražnika. Izraelov kralj, celó Gospod, je v tvoji sredi. Nobenega zla ne boš več videla. **16** Na tisti dan bo [prestolnici] Jeruzalem rečeno: ›Ne boj se.‹ in Sionu: ›Ne dopusti, da bi bile tvoje roke mlahave.‹ **17** Gospod, tvoj Bog, v tvoji sredi je mogočen. Rešil bo, z radostjo se bo veselil nad teboj, počival bo v svoji ljubezni, nad teboj se bo veselil s prepevanjem. **18** Zbral bom tiste, ki žalujejo po slovesnem zboru, ki so iz tebe, ki jim je bila ta sramota breme. **19** Glej, ob tistem času bom odstranil vse tiste, ki te stiskajo in rešil bom tisto, kar šepa in zbral tisto, kar je bilo izgnano in dal jim bom hvalo in sloves v vsaki deželi, kjer so bili osramočeni. **20** Ob tistem času vas bom ponovno privedel, celo v času, ko vas zberem, kajti naredil vas bom za ime in hvalo med vsemi narodi zemlje, ko pred vašimi očmi obrnem vaše ujetništvo nazaj, ‹ govori Gospod.«

Agej

1 V drugem letu kralja Dareja, v šestem mesecu, na prvi
dan meseca, je prišla Gospodova beseda po preroku
Ageju k Zerubabélu, Šealtiélovemu sinu, voditelju Juda in
k Ješúu, Jocadákovemu sinu, vélikemu duhovniku, rekoč:
2 »Tako govori Gospod nad bojevniki, rekoč: ›To ljudstvo
pravi: ›Čas ni prišel, čas, da bi bila zgrajena Gospodova
hiša.‹ **3** Potem je prišla Gospodova beseda po preroku
Ageju, rekoč: **4** › Ali je čas za vas, oh vi, da prebivate
v svojih obitih hišah, ta hiša pa leži zapuščena?‹ **5** Zdaj
torej tako govori Gospod nad bojevniki: ›Preudarite svoje
poti.‹ **6** Mnogo ste sejali, prinesli pa malo; jedli ste, toda
nimate dovolj; pijete, toda niste nasičeni s pijačo; oblačite
se, toda nihče ni ogret; in tisti, ki zasluži plačila, zasluži
plačila, da jih daje v torbo z luknjami.‹ **7** Tako govori Gospod
nad bojevniki: ›Preudarite svoje poti. **8** Pojdite gor na goro,
pripeljite les, zgradite hišo in razveseljeval se bom v njej in
jaz bom proslavljen, ‹ govori Gospod. **9** Precej ste iskali
in glejte, postalo je malo; in ko ste to prinesli domov, sem
pihnil na to. Zakaj?‹ govori Gospod nad bojevniki. ›Zaradi
moje hiše, ki je opustošena, vi pa tečete vsakdo za svojo
lastno hišo. **10** Zatorej je nebo nad vami zadržano pred roso
in zemlja je zadržana pred njenim sadom. **11** In jaz sem
poklical sušo na deželo, na gore, na žito, na novo vino, na
olje in na to, kar prinašajo tla, na ljudi, na živino in na ves
trud rok.‹« **12** Potem sta Zerubabél, Šealtiélov sin in Ješúa,
Jocadákov sin, véliki duhovnik, z vsem preostankom ljudstva,
ubogala glas Gospoda, svojega Boga in besede preroka
Ageja, kakor mu jih je poslal Gospod, njihov Bog in ljudstvo
se je balo pred Gospodom. **13** Potem je spregovoril Agej,
Gospodov poslanec v Gospodovi poslanici ljudstvu, rekoč:
›Jaz sem z vami, ‹ govori Gospod. **14** In Gospod je razvnel
duha Zerubabéla, Šealtiélovega sina, voditelja Judeje in
duha Ješúa, Jocadákovega sina, vélikega duhovnika in duha
vsega preostanka ljudstva in prišli so in delali v hiši Gospoda
nad bojevniki, svojega Boga, **15** v štiriindvajsetem dnevu
šestega meseca, v drugem letu kralja Dareja.

2 V sedmem mesecu, na enaindvajseti dan meseca, je
prišla Gospodova beseda po preroku Ageju, rekoč: **2**
»Govori sedaj Zerubabélu, Šealtiélovemu sinu, voditelju
Judeje in Ješúu, Jocadákovemu sinu, vélikemu duhovniku in
preostanku ljudstva, rekoč: **3** ›Kdo je preostal med vami, ki
je to hišo videl v njeni prvi slavi? In kakšno jo vidite sedaj?
Mar ni to v vaših očeh v primerjavi z njo kakor nič? **4** Vendar
bodi sedaj močan, oh Zerubabél, ‹ govori Gospod ›in bodi
močan, oh Ješúa, Jocadákov sin, véliki duhovnik in bodi
močno, vse ljudstvo dežele, ‹ govori Gospod ›in delajte, kajti
jaz sem z vami, ‹ govori Gospod nad bojevniki. **5** Glede
na besedo, s katero sem se zavezal z vami, ko ste prišli iz
Egipta, tako moj duh ostaja med vami. Ne bojte se.‹ **6** Kajti
tako govori Gospod nad bojevniki: ›Še enkrat, to je kratek
čas in stresel bom nebo, zemljo, morje in kopno zemljo **7** in
stresel bom vse narode in želja vseh narodov bo prišla in to
hišo bom napolnil s slavo, ‹ govori Gospod nad bojevniki.
8 ›Moje je srebro in moje je zlato, ‹ govori Gospod nad
bojevniki. **9** ›Slava te poslednje hiše bo večja kakor prejšnje,
‹ govori Gospod nad bojevniki, ›in na tem kraju bom dal mir,
‹ govori Gospod nad bojevniki.« **10** Na štiriindvajseti dan
devetega meseca, v drugem letu Dareja, je prišla Gospodova
beseda po preroku Ageju, rekoč: **11** »Tako govori Gospod
nad bojevniki: ›Vprašaj torej duhovnike glede postave, rekoč:
12 ›Če nekdo nosi sveto meso v krajcu svoje obleke in se s
krajcem svojega oblačila dotakne kruha ali juhe ali vina ali
olja ali katerekoli hrane, ali bo ta postala sveta?‹« Duhovniki
so odgovorili in rekli: »Ne.« **13** Potem je Agej rekel: »Če se
nekdo, ki je nečist s truplom, dotakne karkoli od tega ali bo
to nečisto?« Duhovniki so odgovorili in rekli: »To bo nečisto.«
14 Potem je Agej odgovoril in rekel: »Takšno je to ljudstvo in
takšen je ta narod pred menoj, « govori Gospod, »in takšno
je vsako delo njihovih rok; in to, kar tam darujejo, je nečisto.
15 In sedaj vas prosim, preudarite od tega dne in naprej,
od preden je bil kamen položen na kamen v Gospodovem
templju. **16** Odkar so bili tisti dnevi, ko je nekdo prišel h kupu
dvajsetih mer, jih je bilo tam samo deset. Ko je nekdo prišel,
da iz stiskalnice zajame petdeset posod, jih je bilo tam samo
dvajset. **17** Udaril sem vas s kvarjenjem in s plesnijo in s točo
v vseh naporih vaših rok, vendar se niste obrnili k meni, «
govori Gospod. **18** Preudarite torej od tega dne in naprej, od
štiriindvajsetega dne devetega meseca, celo od dneva, ko je
bil položen temelj Gospodovega templja, preudarite to. **19** Je
seme še v skednju? Da, do tega trenutka trta, figovo drevo,
granatno jabolko in oljka še niso obrodili. Od tega dne vas
bom blagoslavljal.« **20** Ponovno je prišla Gospodova beseda
k Ageju, v štiriindvajsetem dnevu meseca, rekoč: **21** »Govori
Zerubabélu, voditelju Juda, rekoč: ›Stresel bom nebo in
zemljo **22** in prevrnil bom prestol kraljestev in uničil bom moč
poganskih kraljestev in prevrnil bom bojne vozove in tiste, ki
se peljejo na njih, in konji in njihovi jezdeci bodo padli, vsak
pod mečem svojega brata. **23** Na tisti dan, « govori Gospod
nad bojevniki, »te bom vzel, oh Zerubabél, moj služabnik,
Šealtiélov sin, « govori Gospod »in te naredil kakor pečat,
kajti tebe sem izbral, « govori Gospod nad bojevniki.

Zaharija

1 V osmem mesecu, v drugem letu Dareja, je prišla Gospodova beseda Zahariju, Berehjájevemu sinu, Idójevemu sinu, preroku, rekoč: **2** » Gospod je bil ogorčeno nezadovoljen z vašimi očeti. **3** Zato jim reci: ›Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Obrnite se k meni, ‹ govori Gospod nad bojevniki ›in jaz se bom obrnil k vam, ‹ govori Gospod nad bojevniki. **4** ›Ne bodite kakor vaši očetje, h katerim so klicali prejšnji preroki, rekoč: ›Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Obrnite se sedaj iz svojih zlih poti in od svojih zlih početij, ‹ toda niso poslušali niti mi niso prisluhnili, ‹ govori Gospod. **5** ›Vaši očetje, kje so? In preroki, mar večno živijo? **6** Toda mar se moje besede in moji zakoni, ki sem jih zapovedal svojim služabnikom prerokom niso prijeli vaših očetov? In pokesali so se ter rekli: ›Kakor nam je Gospod nad bojevniki mislil storiti, glede na naše poti in glede na naša početja, tako je postopal z nami.‹« **7** Na štiriindvajseti dan enajstega meseca, ki je mesec šebát, v drugem letu kralja Dareja, je prišla Gospodova beseda Zahariju, Berehjájevemu sinu, Idójevemu sinu, preroku, rekoč: **8** »Videl sem ponoči in glej moža, jahajočega na rdečem konju in stal je med mirtinimi drevesi, ki so bila na dnu in za njimi so bili rdeči konji, lisasti in beli.« **9** Potem sem rekel: »Oh moj gospod, kdo so ti?« Angel, ki je govoril z menoj, mi je rekel: »Pokazal ti bom kdo so ti.« **10** Mož, ki je stal med mirtinimi drevesi, je odgovoril in rekel: »To so tisti, ki jih je Gospod poslal, da hodijo sem ter tja po zemlji.« **11** Odgovorili so Gospodovemu angelu, ki je stal med mirtinimi drevesi in rekli: »Hodili smo sem ter tja po zemlji in glej, vsa zemlja mirno sedi in je pri počitku.« **12** Potem je Gospodov angel odgovoril in rekel: »Oh Gospod nad bojevniki, doklej ne boš imel usmiljenja nad Jeruzalemom in nad Judovimi mesti, zoper katere si imel ogorčenje teh sedemdeset let?« **13** Gospod je odgovoril angelu, ki je govoril z menoj, z dobrimi besedami in tolažilnimi besedami. **14** Tako mi je angel, ki je govoril z menoj, rekel: »Kliči, rekoč: ›Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Ljubosumen sem zaradi Jeruzalema in zaradi Siona z velikim ljubosumjem. **15** Silno sem ogorčeno nezadovoljen s pogani, ki so oholi, kajti bil sem le malo nezadovoljen, oni pa so pomagali, da je stiska napredovala.‹« **16** Zato tako govori Gospod: »Z usmiljenji sem se vrnil k Jeruzalemu. Moja hiša bo zgrajena v njem, « govori Gospod nad bojevniki »in [merilna] vrvica bo raztegnjena nad Jeruzalemom. **17** Še kliči, rekoč: ›Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Moja mesta bodo prek blaginje še razširjena naokoli, in Gospod bo še potolažil Sion in bo še izbral Jeruzalem.‹« **18** Potem sem povzdignil svoje oči in videl in glej, štirje rogovi. **19** Rekel sem angelu, ki je govoril z menoj: »Kaj so tile?« Odgovoril mi je: »Ti so rogovi, ki so razkropili Juda, Izraela in Jeruzalem. **20** Gospod mi je pokazal štiri tesarje. **21** Potem sem rekel: »Kaj so ti prišli delat?« Spregovoril je, rekoč: »Ti so rogovi, ki so razkropili Juda, tako da noben človek ni vzdignil svoje glave, toda prišli so, da jih prestrašijo, da odbijejo rogove poganov, ki so svoje rogove povzdignili nad Judovo deželo, da jo razkropijo.«

2 Ponovno sem povzdignil svoje oči in pogledal in glej, mož z merilno vrvico v svoji roki. **2** Potem sem rekel: »Kam greš?« Rekel mi je: »Da izmerim Jeruzalem, da vidim kakšna je njegova širina in kakšna je njegova dolžina.« **3** Glej, angel, ki je govoril z menoj, je šel naprej in drug angel je odšel ven, da ga sreča **4** ter mu rekel: »Teci, govori temu mladeniču, rekoč: › [Prestolnica] Jeruzalem bo naseljena kakor mesta brez zidov, zaradi množice ljudi in živine v njej.‹ **5** Kajti jaz, « govori Gospod, »ji bom ognjen zid vsenaokrog in bom slava v njeni sredi. **6** Hej, hej, pridite in pobegnite iz severne dežele, « govori Gospod, »kajti razkropil sem vas naokrog kakor štiri vetrove neba, « govori Gospod. **7** »Osvobodi se, oh Sion, ki prebivaš z babilonsko hčerjo.« **8** Kajti tako govori Gospod nad bojevniki: »Za slavo me je poslal k narodom, ki so vas plenili. Kajti kdor se dotakne vas, se dotakne punčice njegovega očesa. **9** Kajti glej, svojo roko bom stresel nad njimi in postali bodo plen svojim služabnikom in vedeli boste, da me je poslal Gospod nad bojevniki. **10** Prepevaj in razveseljuj se, oh hči sionska, kajti glej, prihajam in prebival bom v tvoji sredi, « govori Gospod. **11** »Na tisti dan bodo številni narodi pridruženi h Gospodu in bodo moje ljudstvo in jaz bom prebival v tvoji sredi in vedela boš, da me je Gospod nad bojevniki poslal k tebi. **12** Gospod bo podedoval Juda in njegov delež v sveti deželi in ponovno bo izbral Jeruzalem. **13** Molči, oh vse meso, pred Gospodom, kajti vzdignjen je iz svojega svetega prebivališča.«

3 Pokazal mi je Ješúa, vélikega duhovnika, stati pred Gospodovim angelom in Satana, stoječega na njegovi desnici, da se mu upira. **2** Gospod je rekel Satanu: » Gospod te oštej, oh Satan. Celó Gospod, ki je izbral Jeruzalem, naj te ošteje. Mar ni to ogorek, potegnjen iz ognja?« **3** Torej Ješúa je bil oblečen v umazane obleke in stal pred angelom. **4** Odgovoril je in spregovoril tistim, ki so stali pred njim, rekoč: »Odvzemite umazane obleke z njega.« Rekel mu je: »Glej, tvoji krivičnosti sem velel, da gre od tebe in oblekel te bom z zamenjavo oblačil.« **5** Rekel sem: »Naj na njegovo glavo postavijo lep turban.« Tako so na njegovo glavo postavili

lep turban in ga oblekli z oblekami. In Gospodov angel je stal poleg. 6 Gospodov angel je izpričal Ješúu, rekoč: 7 »Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Če se boš ravnal po mojih poteh in če se boš držal moje zadolžitve, potem boš sodil tudi mojo hišo in se boš držal mojih dvorov in dal ti bom prostore za hojo med tistimi, ki stojijo poleg. 8 Poslušaj sedaj, oh Ješúa, véliki duhovnik, ti in tvoji tovariši, ki sedijo pred teboj, kajti oni so ljudje čudenja. Kajti, glej, privedel bom svojega služabnika MLADIKO. 9 Kajti poglej, kamen, ki sem ga položil pred Ješúa. Na enem kamnu bo sedem oči. Glej, vrezal bom graviranje le-tega, « govori Gospod nad bojevniki »in krivičnost te dežele bom odstranil v enem dnevu. 10 Na ta dan, « govori Gospod nad bojevniki, »boste vabili vsakdo svojega soseda pod trto in pod figovo drevo.«

4 Angel, ki je govoril z menoj, je ponovno prišel in me prebudil, kakor človeka, ki je prebujen iz svojega spanja 2 ter mi rekel: »Kaj vidiš?« Rekel sem: »Pogledal sem in glej, svečnik, ves iz zlata, s skledico na njegovem vrhu in njegovih sedem svetilk na njem in sedem cevk k sedmim svetilkam, ki so na njegovem vrhu. 3 In ob njem dve oljki, eno na desni strani skledice in drugo na njeni levi strani.« 4 Tako sem odgovoril in spregovoril angelu, ki je govoril z menoj, rekoč: »Kaj so ti, moj gospod?« 5 Potem je angel, ki je govoril z menoj, odgovoril in mi rekel: »Ali ne veš kaj so ti?« Rekel sem: »Ne, moj gospod.« 6 Potem je odgovoril in mi spregovoril, rekoč: »To je beseda od Gospoda Zerubabélu, rekoč: ›Ne z močjo niti ne z oblastjo, temveč z mojim duhom, ‹« govori Gospod nad bojevniki. 7 ›Kdo si ti, oh velika gora? Pred Zerubabélom boš postala ravnina in on bo privedel njen zaključni kamen z vriskanji, kličoč: ›Milost, milost njemu.‹« 8 Poleg tega je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 9 »Zerubabélove roke so položile temelj tej hiši. Njegove roke jo bodo tudi dokončale in vedel boš, da me je k vam poslal Gospod nad bojevniki. 10 Kajti kdo je preziral dan majhnih stvari? Kajti razveseljevali se bodo in videli grezilo v roki Zerubabéla s tistimi sedmimi. Te so Gospodove oči, ki tečejo sem ter tja po celotni zemlji.« 11 Potem sem odgovoril in mu rekel: »Kaj sta ti dve oljki na desni strani svečnika in na njegovi levi strani?« 12 Ponovno sem odgovoril in mu rekel: »Kaj sta ti dve oljkovi mladiki, ki skozi dve zlati cevki praznita zlato olje iz njiju.« 13 Odgovoril mi je in rekel: »Ne veš kaj sta le-ti? Rekel sem: »Ne, moj gospod.« 14 Potem je rekel: »To sta dva maziljenca, ki stojita pri Gospodu celotne zemlje.«

5 Potem sem se obrnil, povzdignil svoje oči, pogledal in zagledal leteči zvitek. 2 Rekel mi je: »Kaj vidiš?« Odgovoril sem: »Vidim leteči zvitek. Njegova dolžina je dvajset komolcev in njegova širina deset komolcev.« 3 Potem mi je rekel: »To je prekletstvo, ki gre naprej preko obličja celotne zemlje, kajti vsak, kdor krade, bo pokončan kakor na tej strani, glede na to; in vsak, kdor prisega, bo pokončan kakor na tisti strani, glede na to.« 4 »Privedel ga bom naprej, « govori Gospod nad bojevniki »in ta bo vstopil v hišo tatu in v hišo tistega, ki krivo prisega pri mojem imenu. In ta bo ostal v sredi njegove hiše in použil jo bo z njenim lesom in njenimi kamni.« 5 Potem je angel, ki je govoril z menoj, odšel naprej in mi rekel: »Dvigni sedaj svoje oči in poglej kaj je to, kar gre naprej.« 6 Rekel sem: »Kaj je to?« Rekel je: »To je škaf, ki gre naprej.« Poleg tega je rekel: »To je njihov videz po vsej zemlji.« 7 Glej, tam je bil dvignjen talent iz svinca in to je ženska, ki sedi na sredi škafa. 8 Rekel je: »To je zlobnost.« In vrgel jo je na sredo škafa in svinčeno utež je vrgel na njegovo odprtino. 9 Potem sem povzdignil svoje oči in pogledal in glej, tam sta prišli ven dve ženski in veter je bil v njunih perutih, kajti peruti sta imeli podobni perutim štorklje in škaf sta dvignili med zemljo in nebo. 10 Potem sem rekel angelu, ki je govoril z menoj: »Kam ti [dve] nosita škaf?« 11 Rekel mi je: »Da mu zgradijo hišo v deželi Šinár. In ta bo utrjena in tam ga postavita na njegov lastni temelj.«

6 Obrnil sem se, povzdignil svoje oči, pogledal in glej, prišli so štirje vozovi izmed dveh gora in gori sta bili gori iz brona. 2 Pri prvem vozu so bili rdeči konji, pri drugem vozu črni konji, 3 pri tretjem vozu beli konji in pri četrtem vozu osiveli in rjavi konji. 4 Potem sem odgovoril in rekel angelu, ki je govoril z menoj: »Kaj so ti, moj gospod?« 5 Angel je odgovoril in mi rekel: »To so štirje nebeški duhovi, ki gredo naprej, [potem ko so stali] pred Gospodom vse zemlje.« 6 Črni konji, ki so pri njem, gredo v severno deželo. Beli gredo za njimi in osiveli gredo proti južni deželi. 7 Rjavci pa so šli naprej in iskali, da bi lahko hodili sem ter tja po zemlji. Rekel je: »Pojdite od tod, hodite sem ter tja po zemlji.« Tako so hodili sem ter tja po zemlji. 8 Potem mi je zaklical in mi spregovoril, rekoč: »Poglej, ti, ki gredo proti severni deželi, so utišali mojega duha v severni deželi.« 9 K meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: 10 »Vzemi od teh iz ujetništva, torej od Heldája, od Tobija in od Jedajája, ki so prišli iz Babilona in pridi isti dan in pojdi v hišo Cefanjájevega sina Jošíja. 11 Potem vzemi srebro in zlato in naredi krone in jih postavi na glavo Ješúa, Jocadákovega sina, vélikega duhovnika 12 in mu spregovori, rekoč: ›Tako govori Gospod nad bojevniki, rekoč: ›Glej, mož, katerega ime je MLADIKA; in rastel bo iz svojega kraja in zgradil bo Gospodov tempelj. 13 Celo on bo zgradil Gospodov tempelj in nosil bo slavo in

sedel bo in vladal na svojem prestolu in bo duhovnik na svojem prestolu in namera miru bo med obema.‹« 14 Krone bodo Helému, Tobiju, Jedajáju in Cefanjájevemu sinu Henu v spomin, v Gospodovem templju. 15 Tisti, ki so daleč proč, bodo prišli in gradili v Gospodovem templju in vedeli boste, da me je Gospod nad bojevniki poslal k vam. In to se bo zgodilo, če boste marljivo ubogali glas Gospoda, svojega Boga.

7 Pripetilo se je v četrtem letu kralja Dareja, da je Gospodova beseda prišla Zahariju na četrti dan devetega meseca, torej v kislévu, 2 ko so poslali v Božjo hišo Saréćerja in Regem Meleha in njune može, da molijo pred Gospodom 3 in da govorijo duhovnikom, ki so bili v hiši Gospoda nad bojevniki in prerokom, rekoč: »Ali naj bi jokal v petem mesecu in se zadrževal, kot sem to počel ta mnoga leta?« 4 Potem je prišla k meni beseda Gospoda nad bojevniki, rekoč: 5 »Govori vsemu ljudstvu dežele in duhovnikom, rekoč: ›Ko ste se postili in žalovali v petem in sedmem mesecu, celo teh sedemdeset let, ali ste se sploh postili meni, celó zame? 6 In ko ste jedli in ko ste pili, mar niste jedli zase in pili zase? 7 Mar naj ne bi slišali besed, ki jih je Gospod klical po prejšnjih prerokih, ko je bil Jeruzalem naseljen in v uspevanju in njegova mesta okoli njega, ko so ljudje naseljevali jug in ravnino?‹« 8 Gospodova beseda je prišla Zahariju, rekoč: 9 »Tako govori Gospod nad bojevniki, rekoč: ›Izvajajte resnično sodbo in izkazujte usmiljenje in sočutja vsakdo svojemu bratu, 10 in ne stiskajte vdove, niti osirotelega, niti tujca, niti revnega, in naj si nihče izmed vas v svojem srcu ne domišlja zla zoper svojega brata. 11 Toda zavrnili so, da bi prisluhnili in odmaknili so ramo in si zamašili svoja ušesa, da ne bi slišali. 12 Da, svoja srca so naredili kakor diamantni kamen, da ne bi slišali postave in besed, ki jih je Gospod nad bojevniki poslal po svojem duhu po prejšnjih prerokih, zato je prišel velik bes od Gospoda nad bojevniki. 13 Zato se je zgodilo, da kakor je on klical in niso hoteli slišati, tako so klicali in nisem hotel slišati, « govori Gospod nad bojevniki, 14 »temveč sem jih z vrtinčastim vetrom razkropil med vse narode, ki jih niso poznali. Tako je bila dežela za njimi zapuščena, da noben človek ni šel skoznjo niti se ni vrnil, kajti prijetno deželo so spremenili v opustošeno.«

8 Ponovno je prišla k meni beseda Gospoda nad bojevniki, rekoč: 2 »Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Z velikim ljubosumjem sem bil ljubosumen zaradi Siona in zaradi njega sem bil ljubosumen s silno razjarjenostjo.‹ 3 Tako govori Gospod: ›Vrnem se k Sionu in prebival bom v sredi Jeruzalema in Jeruzalem bo imenovan mesto resnice in gora Gospoda nad bojevniki sveta gora.‹ 4 Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Še bodo starci in starke prebivali na ulicah Jeruzalema in vsak mož s svojo palico v svoji roki zaradi visoke starosti. 5 Ulice mesta bodo polne fantov in deklet, ki se bodo igrali na ulicah le-tega.‹ 6 Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Če je to čudovito v očeh preostanka tega ljudstva v tistih dneh, mar ne bi bilo čudovito tudi v mojih očeh?‹ govori Gospod nad bojevniki. 7 Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Glej, rešil bom svoje ljudstvo iz vzhodne dežele in iz zahodne dežele 8 in privedel jih bom in prebivali bodo v sredi Jeruzalema. In oni bodo moje ljudstvo in jaz bom njihov Bog v resnici in v pravičnosti.‹ 9 Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Naj bodo vaše roke močne, vi, ki v teh dneh slišite te besede po ustih prerokov, ki so bili na dan, ko je bil položen temelj hiše Gospoda nad bojevniki, da bi bil tempelj lahko zgrajen. 10 Kajti pred temi dnevi ni bilo plačila za moža niti kateregakoli plačila za žival; niti zaradi stiske ni bilo nobenega miru tistemu, ki je odhajal ali prihajal, kajti vse ljudi sem naravnal, vsakega zoper svojega soseda. 11 Toda sedaj preostanku tega ljudstva ne bom kakor v prejšnjih dneh, ‹ govori Gospod nad bojevniki. 12 ›Kajti seme bo uspešno; trta bo dajala svoj sad in tla bodo dajala svoj prirastek in nebo bo dajalo svojo roso. In preostanku tega ljudstva bom povzročil, da vzamejo v last vse te stvari. 13 In zgodilo se bo, da kakor ste bili prekletstvo med pogani, oh hiša Judova in hiša Izraelova, tako vas bom rešil in boste blagoslov. Ne bojte se, temveč naj bodo vaše roke močne. 14 Kajti tako govori Gospod nad bojevniki: ›Kakor sem vas mislil kaznovati, ko so me vaši očetje dražili do besa, ‹ govori Gospod nad bojevniki in se nisem pokesal, 15 tako sem v teh dneh ponovno mislil, da storim dobro Jeruzalemu in Judovi hiši. Ne bojte se. 16 To so stvari, ki jih boste storili: ›Govorite vsak človek resnico svojemu sosedu; izvršujte sodbo resnice in miru v svojih velikih vratih 17 in naj si nihče izmed vas v svojih srcih ne domišlja zla zoper svojega soseda in ne ljubite krive prisege, kajti vse to so stvari, ki jih sovražim, ‹ govori Gospod.« 18 Prišla mi je beseda Gospoda nad bojevniki, rekoč: 19 »Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Post četrtega meseca, post petega, post sedmega in post desetega bo Judovi hiši radost in veselje in vedre gostije, zato ljubite resnico in mir.‹ 20 Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Še se bo zgodilo, da bodo prihajala ljudstva in prebivalci mnogih mest 21 in prebivalci enega mesta bodo šli k drugemu, rekoč: ›Pojdimo naglo, da molimo pred Gospodom in da iščemo Gospoda nad bojevniki.‹ ›Tudi jaz bom šel.‹« 22 Da, številna ljudstva in močni narodi bodo prišli, da iščejo Gospoda nad bojevniki

v Jeruzalemu in da molijo pred Gospodom. 23 Tako govori Gospod nad bojevniki: »V tistih dneh se bo zgodilo, da bo deset mož iz vseh jezikov narodov prijelo tistega, ki je Jud in celo prijelo krajec njegovega oblačila, rekoč: ›Šli bomo s teboj, kajti slišali smo, da je z vami Bog.‹«

9 »Breme Gospodove besede v deželi Hadráh in Damask bo njegov počitek, ko bodo oči človeka kakor od vseh Izraelovih rodov, [usmerjene] proti Gospodu. 2 Tudi Hamát bo njegova meja, Tir in Sidón, čeprav je ta zelo moder. 3 [Naselbina] Tir si je zgradila oporišče in nakopičila srebra kakor prahu in čistega zlata kakor uličnega blata. 4 Glej, Gospod jo bo vrgel ven in udaril bo njeno oblast na morju in použita bo z ognjem. 5 Aškelón bo to videl in se bo bal. Tudi Gaza bo to videla in bo zelo žalostna in Ekrón, kajti njegovo pričakovanje bo osramočeno in kralj bo odtaval iz Gaze in Aškelón ne bo naseljen. 6 Mešanec bo prebival v Ašdódu in jaz bom iztrebil ponos Filistejcev. 7 Njegovo kri bom odvzel iz njegovih ust in njegove ogabnosti izmed njegovih zob. Toda kdor ostaja, celo on, bo za našega Boga in bo kakor voditelj v Judu in Ekrón bo kakor Jebusejec. 8 Utaboril se bom okrog svoje hiše zaradi vojske, zaradi tistega, ki gre mimo in zaradi tistega, ki se vrača. Noben zatiralec ne bo več šel skoznje, kajti sedaj sem videl s svojimi očmi. 9 Silno se veseli, oh sionska hči. Vriskaj, oh jeruzalemska hči. Glej, tvoj Kralj prihaja k tebi; pravičen je in ima rešitev duše; ponižen in jahajoč na oslu in žrebetu, osličjem žrebetu. 10 Iztrebil bom voz iz Efrájima, konja iz Jeruzalema in bojni lok bo odrezan in govoril bo mir poganom. Njegovo gospostvo bo od morja celó do morja in od reke celó do koncev zemlje. 11 Tudi kar se tebe tiče, s krvjo tvoje zaveze sem tvoje jetnike poslal iz jame, v kateri ni vode. 12 Obrnite se k oporišču, vi jetniki upanja. Celo danes razglašam, da ti bom povrnil dvojno; 13 ko sem si ukrivil Juda, lok napolnil z Efrájimom in vzdignil tvoje sinove, oh Sion, zoper tvoje sinove, oh Grčija in te naredil kakor meč mogočnega človeka.« 14 Gospod bo viden nad njimi in njegova puščica bo šla naprej kakor bliskanje in Gospod Bog bo zatrobil na šofar in pojde z južnimi vrtinčastimi vetrovi. 15 Gospod nad bojevniki jih bo branil in požrli bodo in podjarmili s kamni [iz] prače, in pili bodo in naredili hrup kakor od vina; in napolnjeni bodo kakor skledice in kakor oltarni vogali. 16 Gospod, njihov Bog, jih bo na tisti dan rešil, kakor trop svojega ljudstva, kajti oni bodo kakor kamni krone, povzdignjeni kakor zastava nad njegovo deželo. 17 Kajti kako velika je njegova dobrota in kako velika je njegova lepota! Žito bo mladeniče naredilo radostne in novo vino mladenke.

10 Zahtevajte od Gospoda dež v času poznejšega dežja. Tako bo Gospod naredil svetle oblake in jim dal nalive dežja, vsaki travi na polju. 2 Kajti maliki so govorili ničevost, vedeževalci so videli laž in povedali napačne sanje. Zaman tolažijo. Zatorej so odšli po svoji poti kakor trop, zaskrbljeni so bili, ker ni bilo pastirja. 3 Moja jeza je bila vžgana zoper pastirje in kaznoval sem kozle, kajti Gospod nad bojevniki je obiskal svoj trop, Judovo hišo in jih naredil kakor odličnega konja v bitki. 4 Iz njega bo prišel vogal, iz njega klin, iz njega bojni lok, iz njega tudi vsak zatiralec. 5 Oni bodo kakor mogočni ljudje, ki v bitki pomendrajo svoje sovražnike v uličnem blatu in borili se bodo, ker je Gospod z njimi in jezdeci na konjih bodo zbegani. 6 Okrepil bom Judovo hišo in rešil Jožefovo hišo in ponovno jih bom privedel, da jih namestim, kajti usmiljenje imam nad njimi in oni bodo, kakor jih ne bi zavrgel, kajti jaz sem Gospod, njihov Bog in uslišal jih bom. 7 Tisti iz Efrájima bodo podobni mogočnemu človeku in njihovo srce se bo veselilo kakor zaradi vina. Da, njihovi otroci bodo to videli in bodo veseli; njihovo srce se bo veselilo v Gospodu. 8 »Požvižgal jim bom in jih zbral, ker sem jih odkupil in narasli bodo, kakor so oni narasli. 9 Sejal jih bom med ljudstvom in spomnili se me bodo v daljnih deželah in živeli bodo s svojimi otroki in se ponovno vrnili. 10 Ponovno jih bom privedel tudi iz egiptovske dežele in jih zbral iz Asirije. Privedel jih bom v deželo Gileád in Libanon in ne bo najti prostora zanje. 11 S stisko bo prešel skozi morje in udaril bo valove v morju in vse globine reke se bodo posušile. Ponos Asirije bo ponižan in egiptovsko žezlo bo odšlo proč. 12 Okrepil jih bom v Gospodu in hodili bodo gor in dol v njegovem imenu, « govori Gospod.

11 Odpri svoja vrata, oh Libanon, da bo ogenj lahko pogoltnil tvoje cedre. 2 Tuli cipresa, kajti cedra je padla, ker so mogočni oplenjeni. Tulite, oh vi, bašánski hrasti, kajti neprehoden gozd je posekan. 3 Tam je glas tuljenja pastirjev, kajti njihova slava je oplenjena. Glas rjovenja mladih levov, kajti ponos Jordana je oplenjen. 4 Tako govori Gospod, moj Bog: »Hrani trop za zakol, 5 katerih lastniki jih ubijajo in se nimajo za krive; in tisti, ki jih prodajajo, pravijo: ›Blagoslovljen bodi Gospod, kajti bogat sem, ‹ in njihovi lastni pastirji jim ne prizanašajo. 6 Kajti ne bom več prizanašal prebivalcem dežele, ‹ govori Gospod, ›temveč glej, izročil bom ljudi, vsakega v roko njegovega soseda in v roko njegovega kralja in udarili bodo deželo in iz njihove roke jih ne bom osvobodil. 7 Jaz bom pasel trop za zakol, celó vas, oh ubogi izmed tropa. Vzel sem si dve palici. Eno sem imenoval Lepota, drugo pa sem imenoval Vezi; in jaz sem pasel trop. 8 Tudi tri

pastirje uničim v enem mesecu in moji duši so se gnusili in tudi njihova duša je zaničevala mene. 9 Potem sem rekel: ›Ne bom vas pasel. Tisti, ki umira, naj umre in tisti, ki naj bi bil uničen, naj bo ta uničen, preostali pa naj jedo vsakdo meso drugega. 10 Vzel sem svojo palico, celó Lepoto in jo zlomil, da bi lahko prelomil svojo zavezo, ki sem jo sklenil z vsem ljudstvom. 11 Ta je bila prelomljena na tisti dan.‹« In tako so ubogi iz tropa, ki so čakali name, vedeli, da je bila to Gospodova beseda. 12 Rekel sem jim: »Če mislite dobro, mi dajte moje plačilo, in če ne, opustite.« Tako so odtehtali za moje plačilo trideset koščkov srebra. 13 Gospod mi je rekel: »Vrzi to lončarju. Lepo plačilo, za katero so me ovrednotili.« Vzel sem trideset koščkov srebra in jih vrgel v Gospodovo hišo, k lončarju. 14 Potem sem zlomil svojo drugo palico, celó Vezi, da bi lahko prelomil bratstvo med Judom in Izraelom. 15 Gospod mi je rekel: »K sebi vzemi še priprave nespametnega pastirja. 16 Kajti glej, vzdignil bom pastirja v deželi, ki ne bo obiskoval tistih, ki so uničeni niti ne bo iskal mladih niti zdravil tega, kar je zlomljeno niti pasel tega, kar stoji mirno, temveč bo jedel meso rejenega in njihove parklje trgal na koščke. 17 Gorje malikovalskemu pastirju, ki zapušča čredo! Meč bo nad njegovim laktom in nad njegovim desnim očesom. Njegov laket bo popolnoma osušen in njegovo desno oko bo skrajno otemnelo.«

12 »Breme o Gospodovi besedi za Izrael, « govori Gospod, ki razprostira nebo in polaga temelj zemlji in oblikuje človeškega duha znotraj njega. 2 »Glej, Jeruzalem bom naredil čašo trepetanja vsemu ljudstvu naokoli, ko bodo v obleganju tako zoper Juda in zoper Jeruzalem. 3 Na tisti dan bom naredil [prestolnico] Jeruzalem obremenilni kamen za vse ljudstvo. Vsi, ki se bremenijo s tem, bodo razsekani na koščke, čeprav bo vse ljudstvo zemlje zbrano zoper njo. 4 Na tisti dan, « govori Gospod, »bom vsakega konja udaril z osuplostjo in njegovega jezdeca z norostjo in svoje oči bom odprl nad Judovo hišo in vsakega konja ljudstva bom udaril s slepoto. 5 Voditelji Juda bodo v svojem srcu rekli: ›Prebivalci Jeruzalema bodo moja moč v Gospodu nad bojevniki, njihovem Bogu.‹ 6 Na tisti dan bom naredil voditelje Juda kakor ognjeno ognjišče med lesom in ognjeno baklo v snopu in použili bodo vse ljudstvo naokoli, na desni roki in na levi in Jeruzalem bo ponovno naseljen na svojem lastnem kraju, celó v Jeruzalemu. 7 Gospod bo tudi najprej rešil Judove šotore, da se slava Davidove hiše in slava prebivalcev Jeruzalema ne bo poveličevala zoper Juda. 8 Na tisti dan bo Gospod branil prebivalce Jeruzalema. Kdor bo na tisti dan med njimi slaboten, bo kakor David in Davidova hiša bo kakor Bog, kakor Gospodov angel pred njimi. 9 In zgodilo se bo na tisti dan, da si bom prizadeval uničiti vse narode, ki pridejo zoper Jeruzalem. 10 Na Davidovo hišo in na prebivalce Jeruzalema bom izlil duha milosti in ponižnih prošenj in gledali bodo name, ki so ga prebodli in žalovali bodo za njim, kakor nekdo žaluje za svojim edinim sinom in v grenkobi bodo za njim, kakor nekdo, ki je v grenkobi zaradi svojega prvorojenca. 11 Na tisti dan bo v Jeruzalemu veliko žalovanje, kakor žalovanje za Hadád Rimónom v dolini Megído. 12 Dežela bo žalovala, vsaka družina posebej; družina Davidove hiše posebej in njihove žene posebej, družina Natánove hiše posebej in njihove žene posebej, 13 družina Lévijeve hiše posebej in njihove žene posebej, Šimíjeva družina posebej in njihove žene posebej. 14 Vse družine, ki preostanejo, vsaka družina posebej in njihove žene posebej.«

13 »Na tisti dan bo studenec odprt Davidovi hiši in prebivalcem Jeruzalema zaradi greha in zaradi nečistosti. 2 In zgodilo se bo na tisti dan, « govori Gospod nad bojevniki, » da bom iz dežele iztrebil imena malikov in ne bodo se jih več spominjali, in prav tako bom prerokom in nečistemu duhu povzročil, da zapustijo deželo. 3 In zgodilo se bo, da kdorkoli bo še prerokoval, potem mu bosta njegov oče in njegova mati, ki sta ga zaplodila, rekla: ›Ne boš živel, kajti v Gospodovem imenu govoriš laži.‹ Njegov oče in njegova mati, ki sta ga zaplodila, ga bosta prebodla, ko prerokuje. 4 Na tisti dan se bo zgodilo, da bodo preroki osramočeni, vsak zaradi svoje vizije, ko je prerokoval. Niti ne bodo nosili grobe obleke, da bi zavajali, 5 temveč bo rekel: ›Jaz nisem prerok, poljedelec sem. Kajti mož me je od moje mladosti naučil, da varujem živino.‹ 6 In nekdo mu bo rekel: ›Kaj so te rane na tvojih rokah?‹ Potem bo odgovoril: › Tiste, s katerimi sem bil ranjen v hiši svojih prijateljev.‹ 7 Prebudi se, oh meč, zoper mojega pastirja in zoper človeka, ki je moj družabnik, « govori Gospod nad bojevniki, »udari pastirja in ovce bodo razkropljene in svojo roko bom [ponovno] obrnil nad malčke. 8 In zgodilo se bo, da bosta v vsej tej deželi, « govori Gospod, »dva njena dela odsekana in bosta umrla, toda tretji bo ostal v njej. 9 In tretji del bom popeljal skozi ogenj in prečistil jih bom, kakor se prečiščuje srebro in preizkusil jih bom, kakor se preizkuša zlato. Klicali bodo k mojemu imenu in jaz jih bom slišal: ›Rekel bom: ›To je moje ljudstvo‹ in rekli bodo: » Gospod je moj Bog.‹«

14 »Poglej, dan Gospodov prihaja in tvoj plen bo razdeljen v tvoji sredi. 2 Kajti vse narode bom zbral, da se borijo zoper Jeruzalem. Mesto bo zavzeto, hiše oplenjene in ženske posiljene. Polovica mesta bo odšla v ujetništvo,

preostanek ljudstva pa ne bo iztrebljen iz mesta.« 3 Takrat bo prišel Gospod in se boril zoper te narode, kakor ko se je boril na dan bitke. 4 Na tisti dan bodo njegova stopala stopila na Oljsko goro, ki je na vzhodu, pred Jeruzalemom in Oljska gora se bo razklala po sredi proti vzhodu in proti zahodu in tam bo zelo velika dolina. Polovica gore bo odstranjena proti severu, polovica pa proti jugu. 5 Bežali boste k dolini [med] gorama, kajti dolina [med] gorama bo segala do Azela. Da, bežali boste, podobno kakor ste bežali pred potresom v dneh Judovega kralja Uzíjaha. In Gospod, moj Bog, bo prišel in vsi sveti [bodo] s teboj. 6 In zgodilo se bo na tisti dan, da svetloba ne bo razločna, niti tema, 7 temveč bo en dan, ki bo poznan Gospodu, niti dan, niti noč, temveč se bo zgodilo, da bo ob večernem času svetloba. 8 In to bo na tisti dan, da bodo žive vode izšle iz Jeruzalema. Polovica izmed njih proti prvemu morju in polovica proti zadnjemu morju. To bo poleti in pozimi. 9 In Gospod bo kralj nad vso zemljo. Na tisti dan bo en Gospod in njegovo ime eno. 10 Vsa dežela bo narejena kakor ravnina od Gebe do Rimóna, južno od Jeruzalema, in ta bo dvignjen in naseljen na svojem kraju, od Benjaminovih velikih vrat, do mesta prvih velikih vrat, do Vogalnih velikih vrat in od Hananélovega stolpa do kraljevih vinskih stiskalnic. 11 V njem bodo prebivali ljudje in tam ne bo več skrajnega uničenja, temveč bo Jeruzalem varno naseljen. 12 To pa bo kuga, s katero bo Gospod udaril vsa ljudstva, ki so se borila zoper Jeruzalem. Njihovo meso bo zgnilo, medtem ko stojijo na svojih stopalih in njihove oči bodo zgnile v njihovih jamicah in njihov jezik bo zgnil v njihovih ustih. 13 Na tisti dan se bo zgodilo, da bo med njimi velika zmešnjava od Gospoda, in vsakdo bo zgrabil roko svojega soseda in svojo roko bo vzdignil zoper roko svojega soseda. 14 Tudi Juda se bo bojeval v Jeruzalemu in premoženje vseh poganov naokoli se bo zbralo skupaj, zlata, srebra in oblačil v velikem obilju. 15 Kakor ta kuga, takšna bo kuga konja, mule, kamele, osla in vseh živali, ki bodo v teh šotoriščih. 16 Zgodilo se bo, da kdor preostane izmed vseh narodov, ki so prišli zoper Jeruzalem, bo torej hodil gor iz leta v leto, da obožuje kralja, Gospoda nad bojevniki in da praznuje šotorski praznik. 17 In zgodilo se bo, da kdorkoli, izmed vseh družin zemlje, ne bo prišel gor v Jeruzalem, da obožuje Kralja, Gospoda nad bojevniki, celo nad njim ne bo dežja. 18 In če družina iz Egipta ne gre gor in ne pride, da tam ni dežja, bo tam kuga, s katero bo Gospod udaril pogane, ki ne pridejo gor, da praznujejo šotorski praznik. 19 To bo kazen Egiptu in kazen vsem narodom, ki ne pridejo gor, da praznujejo šotorski praznik. 20 Na tisti dan bo na konjskih zvončkih SVETO Gospodu in lonci v Gospodovi hiši bodo podobni skledicam pred oltarjem. 21 Da, vsak lonec v Jeruzalemu in v Judeji bo svetost Gospodu nad bojevniki. Vsi tisti, ki žrtvujejo, bodo prišli in jemali iz njih in kuhali v njih. Na tisti dan ne bo več Kánaancev v hiši Gospoda nad bojevniki.

Malahija

1 Breme Gospodove besede Izraelu, po Malahiju. **2** »Ljubil sem vas, « govori Gospod. Vendar pravite: »V čem si nas ljubil?« » Mar ni bil Ezav Jakobov brat?« govori Gospod, »vendar sem ljubil Jakoba, **3** Ezava pa sovražil ter opustošil njegove gore in njegovo dediščino za zmaje divjine.« **4** Kakor govori Edóm: »Obubožani smo, toda vrnili se bomo in pozidali zapuščene kraje, « tako govori Gospod nad bojevniki: »Gradili bodo, toda jaz bom rušil. Imenovali jih bodo: ›Meja zlobnosti‹ in ›Ljudstvo, zoper katero ima Gospod ogorčenje na veke.‹« **5** Vaše oči bodo videle in rekli boste: » Gospod bo poveličan prek Izraelove meje.« **6** »Sin časti svojega očeta in služabnik svojega gospodarja. Če sem jaz potem oče, kje je moja čast? In če sem jaz gospodar, kje je moj strah?« govori Gospod nad bojevniki, »vam, oh duhovniki, ki prezirate moje ime. Vi pa pravite: ›V čem smo prezirali tvoje ime?‹ **7** Na mojem oltarju ste darovali oskrunjen kruh, vi pa pravite: ›V čem smo te oskrunili?‹ V tem, da pravite: › Gospodova miza je zaničevanja vredna.‹ **8** In če darujete slepo za žrtev, mar ni to zlo? In če darujete hromo in bolno, mar ni to zlo? Daruj to sedaj svojemu voditelju; ali bo zadovoljen s teboj, ali sprejme tvojo osebo?« govori Gospod nad bojevniki. **9** »In sedaj vas prosim, rotite Boga, da nam bo milostljiv. To je bilo z vašimi sredstvi. Mar bo cenil vaše osebe?« govori Gospod nad bojevniki. **10** »Kdo je tam, celo med vami, da bi zaman zaprl vrata? Niti na mojem oltarju ognja ne netite zaman. Nobenega zadovoljstva nimam z vami, « govori Gospod nad bojevniki, »niti ne bom sprejel daritve iz vaše roke. **11** Kajti od sončnega vzhoda, celo do zahajanja istega bo moje ime veliko med pogani in na vsakem kraju bo mojemu imenu darovano kadilo in čista daritev, kajti moje ime bo veliko med pogani, « govori Gospod nad bojevniki. **12** »Toda vi ste to oskrunili v tem, ko pravite: › Gospodova miza je oskrunjena; in njen sad, celó njegova jed, je zaničevanja vredna.‹ **13** Pravite tudi: ›Glej, kakšna težava je to!‹ In vi ste nad tem vihali nos, « govori Gospod nad bojevniki, »in privedli to, kar je bilo raztrgano in hromo in bolno. Tako daritev ste privedli. Mar naj bi to sprejel iz vaše roke?« govori Gospod. **14** Toda preklet bodi slepar, ki ima v svojem tropu samca, pa prisega in žrtvuje Gospodu pokvarjeno stvar, kajti jaz sem velik Kralj, « govori Gospod nad bojevniki, »in moje ime je grozno med pogani.«

2 »In sedaj, oh vi duhovniki, ta zapoved je za vas. **2** Če ne boste poslušali in če si tega ne boste položili k srcu, da izročite slavo mojemu imenu, « govori Gospod nad bojevniki, »bom nad vas poslal celo prekletstvo in bom preklel vaše blagoslove. Da, že sem jih preklel, ker si tega niste vzeli k srcu. **3** Glejte, pokvaril bom vaše seme in razmazal gnoj na vaše obraze, celó gnoj vaših slovesnih praznikov in nekdo vas bo odvedel z njim. **4** In vedeli boste, da sem to zapoved poslal k vam, da bi bila moja zaveza lahko z Levijem, « govori Gospod nad bojevniki. **5** »Moja zaveza z njim je bila o življenju in miru in dal sem mu jih za strah, s katerim se me je bal in je bil prestrašen pred mojim imenom. **6** Postava resnice je bila v njegovih ustih in krivičnosti ni bilo najti na njegovih ustnicah. Z menoj je hodil v miru in nepristranskosti in mnoge je odvrnil proč od krivičnosti. **7** Kajti duhovnikove ustnice naj bi ohranile spoznanje in pri njegovih ustih naj bi iskali postavo, kajti on je poslanec od Gospoda nad bojevniki. **8** Toda odšli ste iz poti, mnogim ste povzročili, da se spotaknejo ob postavi, pokvarili ste Lévijevo zavezo, « govori Gospod nad bojevniki. **9** »Zato sem vas tudi naredil zaničevanja vredne in vas ponižal pred vsem ljudstvom, glede na to, da se niste držali mojih poti, temveč ste bili delni v postavi.« **10** Mar nimamo vsi istega očeta? Mar nas ni ustvaril en Bog? Zakaj zahrbtno postopamo vsak človek zoper svojega brata z oskrunitvijo zaveze naših očetov? **11** Juda je postopal zahrbtno in ogabnost je zagrešena v Izraelu in v Jeruzalemu, kajti Juda je oskrunil svetost Gospoda, ki ga je ljubil in poročil hčer tujega boga. **12** Gospod bo iztrebil človeka, ki to počne, gospodarja in učenca, iz Jakobovih šotorov in tistega, ki daruje daritev Gospodu nad bojevniki. **13** In to ste ponovno storili, pokrivajoč Gospodov oltar s solzami, z jokanjem in z vzklikanjem, do take mere, da se ni več oziral na daritev ali to z dobro voljo sprejemal iz vaše roke. **14** Vendar pravite: ›Zakaj?‹ Ker je bil Gospod priča med teboj in ženo tvoje mladosti, proti kateri si zahrbtno ravnal, čeprav je ona tvoja družabnica in žena tvoje zaveze. **15** Mar ni on naredil eno? Vendar je imel preostanek duha. In zakaj eno? Da bi lahko iskal bogaboječe seme. Zato pazite na svojega duha in naj nihče ne postopa zahrbtno zoper ženo svoje mladosti. **16** Kajti Gospod, Izraelov Bog, pravi, da sovraži ločitev, kajti nekdo zakriva nasilje s svojo obleko, ‹ govori Gospod nad bojevniki. ›Zato pazite na svojega duha, da ne ravnate zahrbtno. **17** S svojimi besedami ste izmučili Gospoda. Vendar pravite: ›V čem smo ga izmučili?‹ Ko pravite: ›Vsak, kdor počenja zlo, je dober v Gospodovih očeh in on se razveseljuje v njih‹ ali: ›Kje je Bog sodbe?‹«

3 »Glejte, poslal bom svojega poslanca in pripravil bo pot pred menoj in Gospod, ki ga iščete, bo nenadoma prišel k svojemu templju, celo poslanec zaveze, v katerem

se razveseljujete. Glejte, prišel bo, « govori Gospod nad bojevniki. 2 Toda kdo lahko prenese dan njegovega prihoda? In kdo bo obstal, ko se pojavi? Kajti podoben je prečiščevalčevemu ognju in podoben pralčevemu milu. 3 Sédel bo kakor prečiščevalec in čistilec srebra in očistil bo Lévijeve sinove in jih presejal kakor zlato in srebro, da bodo lahko Gospodu darovali daritev v pravičnosti. 4 Potem bo daritev Juda in Jeruzalema prijetna Gospodu, kakor v dneh iz davnine in kakor v prejšnjih letih. 5 In prišel bom bliže k vam, da sodim in bom hitra priča zoper čarodeje in zoper zakonolomce in zoper krivoprisežnike in zoper tiste, ki zatirajo najemnika pri njegovih plačilih, vdovo in osirotelega in ki odvračajo tujca pred njegovo pravico, mene pa se ne bojijo, « govori Gospod nad bojevniki. 6 »Kajti jaz sem Gospod, jaz se ne spreminjam; zatorej vi, Jakobovi sinovi, niste uničeni. 7 Celo od dni svojih očetov ste odstopali od mojih odredb in se jih niste držali. Vrnite se k meni in jaz se bom vrnil k vam, « govori Gospod nad bojevniki. »Toda rekli ste: ›V čem se bomo vrnili?‹ 8 Ali bo človek oropal Boga? Vendar ste me oropali. Toda vi pravite: ›V čem smo te oropali?‹ V desetinah in daritvah. 9 Prekleti ste s prekletstvom, kajti oropali ste me, celó ves ta narod. 10 Prinesite vse desetine v skladišče, da bo lahko hrana v moji hiši in preizkusite me sedaj s tem, « govori Gospod nad bojevniki, »če vam ne bom odprl oken neba in vam izlil blagoslova, tako da ne bo dovolj prostora, da bi ga sprejeli.« 11 Zaradi vas bom oštel požiralca in ne bo uničil sadov vaše zemlje niti vaša trta na polju svojega sadu ne bo odvrgla pred časom, « govori Gospod nad bojevniki. 12 »In vsi narodi vas bodo klicali blagoslovljeni, kajti vi boste krasna dežela, « govori Gospod nad bojevniki. 13 »Vaše besede so bile arogantne zoper mene, « govori Gospod. »Vendar pravite: ›Kaj smo tako zelo govorili zoper tebe?‹ 14 Rekli ste: ›Prazno je služiti Bogu in kakšna korist je to, da smo se držali njegove odredbe in da smo žalujoč hodili pred Gospodom nad bojevniki? 15 In sedaj ponosnega imenujemo srečen. Da, tisti, ki počnejo zlobnost, so povzdignjeni; da, tisti, ki skušajo Boga, so celo osvobojeni.‹« 16 Potem so tisti, ki so se bali Gospoda, pogosto govorili drug drugemu. Gospod je prisluhnil in to slišal in knjiga spominov je bila napisana pred njim za tiste, ki so se bali Gospoda in tiste, ki mislijo na njegovo ime. 17 »Oni bodo moji, « govori Gospod nad bojevniki, »na tisti dan, ko bom pripravil svoje dragocenosti; in jim prizanesel, kakor mož prizanese svojemu lastnemu sinu, ki mu služi. 18 Potem se boste vrnili in razločevali med pravičnim in zlobnim, med tistim, ki služi Bogu in tistim, ki mu ne služi.«

4 »Kajti glejte, prihaja dan, ki bo gorel kakor peč in vsi ponosni, da in vsi, ki počno zlobno, bodo strnišče. In dan, ki prihaja, jih bo požgal, « govori Gospod nad bojevniki, »da jim ne preostane niti korenina niti mladika. 2 Toda vam, ki se bojite mojega imena, bo vzšlo Sonce pravičnosti, z ozdravljenjem v njegovih perutih, in šli boste naprej in rastli kakor teleta iz hleva. 3 Pomendrali boste zlobne, kajti oni bodo pepel pod podplati vaših stopal, na dan, ko bom to storil, « govori Gospod nad bojevniki. 4 »Spominjajte se postave Mojzesa, mojega služabnika, ki sem mu jo zapovedal na Horebu, z zakoni in sodbami za ves Izrael. 5 Glejte, poslal vam bom Elija, preroka, pred prihodom velikega in groznega dneva Gospodovega. 6 Obrnil bo srca očetov k otrokom in srca otrok k njihovim očetom, da ne pridem in udarim zemlje s prekletstvom.«

NOVA ZAVEZA

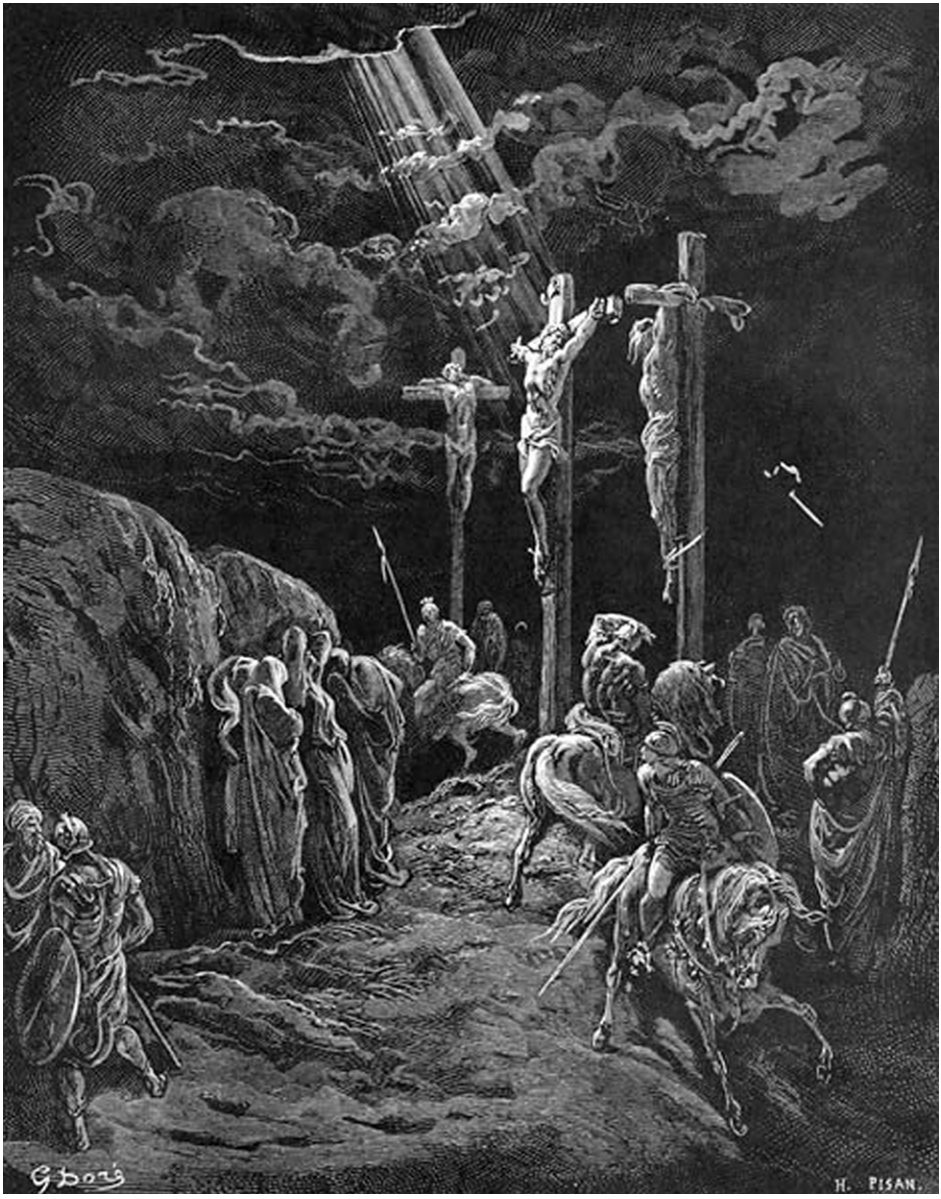

Potem je Jezus rekel: »Oče, odpusti jim, kajti ne vedo, kaj delajo.«
Oni pa so si razdelili njegova oblačila ter metali žrebe.
Luka 23:34

Matej

1 Knjiga rodu Jezusa Kristusa, Davidovega sina, Abrahamovega sina. **2** Abraham je zaplodil Izaka, in Izak je zaplodil Jakoba in Jakob je zaplodil Juda in njegove brate, **3** in Juda je s Tamaro zaplodil Pereca in Zeraha, in Perec je zaplodil Hecróna in Hecrón je zaplodil Rama, **4** in Ram je zaplodil Aminadába, in Aminadáb je zaplodil Nahšóna, in Nahšón je zaplodil Salmóna, **5** in Salmón je z Rahábo zaplodil Boaza, in Boaz je z Ruto zaplodil Obéda, in Obéd je zaplodil Jeseja, **6** in Jese je zaplodil Davida, kralja, in kralj David je zaplodil Salomona z njo, ki je bila žena Urijájeva, **7** in Salomon je zaplodil Roboáma, in Roboám je zaplodil Abíja, in Abíja je zaplodil Asá, **8** in Asá je zaplodil Józafata, in Józafat je zaplodil Joráma, in Jorám je zaplodil Uzíja, **9** in Uzíja je zaplodil Jotáma, in Jotám je zaplodil Aháza, in Aház je zaplodil Ezekíja, **10** in Ezekíja je zaplodil Manáseja, in Manáse je zaplodil Amóna, in Amón je zaplodil Jošíja, **11** in Jošíja je zaplodil Jojahína in njegove brate, približno ob času, ko so bili odpeljani v Babilon, **12** in potem ko so bili pripeljani v Babilon, je Jojahín zaplodil Šaltiéla, in Šaltiél je zaplodil Zerubabéla, **13** in Zerubabél je zaplodil Abihúda, in Abihúd je zaplodil Eljakíma, in Eljakím je zaplodil Azórja, **14** in Azór je zaplodil Cadóka, in Cadók je zaplodil Ahíma, in Ahím je zaplodil Eliúda, **15** in Eliúd je zaplodil Eleazarja, in Eleazar je zaplodil Matána, in Matán je zaplodil Jakoba, **16** in Jakob je zaplodil Jožefa, Marijinega soproga, iz katere je bil rojen Jezus, ki je bil imenovan Kristus. **17** Vseh rodov torej, od Abrahama do Davida, je štirinajst rodov, in od Davida do preselitve v Babilon je štirinajst rodov, in od preselitve v Babilon do Kristusa je štirinajst rodov. **18** Rojstvo Jezusa Kristusa je bilo torej na ta način: ravno ko je bila njegova mati Marija zaročena z Jožefom, preden sta prišla skupaj, je bila najdena z otrokom od Svetega Duha. **19** Takrat je njen soprog Jožef, ki je bil pravičen človek in ne voljan narediti jo za javen zgled, razmišljal, da jo na skrivaj odslovi. **20** Toda medtem ko je premišljeval o teh stvareh, glej, se mu je v sanjah prikazal Gospodov angel, rekoč: »Jožef, Davidov sin, ne boj se vzeti k sebi svoje žene Marije, kajti to, kar je spočeto v njej, je od Svetega Duha. **21** In rodila bo sina in njegovo ime boš imenoval JEZUS, kajti svoje ljudi bo rešil pred njihovimi grehi. **22** Vse to je bilo torej storjeno, da bi se lahko izpolnilo, kar je Gospod govoril po preroku, rekoč: **23** ›Glej, devica bo z otrokom in rodila bo sina in njegovo ime bodo imenovali Emanuel, kar je prevedeno: ›Bog z nami.‹« **24** Tedaj je Jožef, dvignjen iz spanja, storil, kakor mu je Gospodov angel zaukazal in svojo ženo vzel k sebi **25** in ni je spoznal, dokler ni rodila svojega prvorojenega sina in njegovo ime je imenoval JEZUS.

2 Ko je bil torej Jezus rojen v Betlehemu, v Judeji, v dneh kralja Heroda, glej, so od vzhoda v Jeruzalem prišli modri možje, **2** rekoč: »Kje je tisti judovski Kralj, ki je rojen? Kajti njegovo zvezdo smo videli na vzhodu in prišli smo, da ga obožujemo.« **3** Ko je kralj Herod slišal te besede, je bil zaskrbljen in z njim ves Jeruzalem. **4** In ko je zbral skupaj vse visoke duhovnike in pisarje izmed ljudstva, jih je povprašal, kje naj bi bil Kristus rojen. **5** Rekli so mu: »V judejskem Betlehemu, kajti tako je napisano po preroku: **6** ›In ti Betlehem, v deželi Judovi, nisi najmanjši med Judovimi princi, kajti iz tebe bo prišel Voditelj, ki bo vladal mojemu ljudstvu Izraelu.‹« **7** Tedaj je Herod, ko je na skrivnem poklical modre može, od njih marljivo poizvedel, kdaj se je zvezda prikazala. **8** In poslal jih je v Betlehem ter rekel: »Pojdite in marljivo iščite za mladim otrokom in ko ga boste našli, mi ponovno prinesite sporočilo, da lahko tudi jaz pridem in ga obožujem.« **9** Ko so slišali kralja, so odšli. In glej, zvezda, ki so jo videli na vzhodu, je šla pred njimi, dokler ni prišla in obstala zgoraj, kjer je bil mladi otrok. **10** Ko so zagledali zvezdo, so se razveselili s silno veliko radostjo. **11** In ko so prišli v hišo, so zagledali mladega otroka z Marijo, njegovo materjo in padli dol ter ga oboževali. In ko so odprli svoje zaklade, so mu izročili darila: zlato in kadilo in miro. **12** In od Boga v sanjah posvarjeni, da naj se ne bi vrnili k Herodu, so po drugi poti odšli v svojo lastno deželo. **13** In ko so odšli, glej, se je Jožefu v sanjah prikazal Gospodov angel, rekoč: »Vstani in vzemi mladega otroka in njegovo mater ter beži v Egipt in bodi tam, dokler ti ne prinesem besede, kajti Herod bo mladega otroka iskal, da ga pokonča.« **14** Ko je vstal, je ponoči vzel mladega otroka in njegovo mater ter odšel v Egipt **15** in tam je bil do Herodove smrti, da bi se lahko izpolnilo, kar je bilo rečeno od Gospoda po preroku, rekoč: »Iz Egipta sem poklical svojega sina.« **16** Potem je bil Herod, ko je videl, da je bil zasmehovan od modrih mož, silno ogorčen in poslal ter usmrtil vse otroke, ki so bili v Betlehemu in v vseh teh krajih, od dveh let starosti in mlajše, glede na čas, ki ga je marljivo poizvedel od modrih mož. **17** Tedaj je bilo izpolnjeno to, kar je bilo rečeno po preroku Jeremiju, rekoč: **18** ›Tam v Rami je bilo slišati glas, objokovanje in jokanje ter veliko žalovanje. Rahela je jokala za svojimi otroki, pa ne bo potolažena, ker jih ni več.‹ **19** Toda ko je bil Herod mrtev, glej, se Gospodov angel prikaže Jožefu v sanjah v Egiptu, **20** rekoč: »Vstani in vzemi mladega otroka in njegovo mater ter pojdi v Izraelovo deželo, kajti tisti, ki so mlademu otroku stregli po življenju, so mrtvi.« **21**

In vstal je in vzel mladega otroka in njegovo mater ter prišel
v Izraelovo deželo. 22 Toda ko je slišal, da je Arhelaj vladal v
Judeji namesto svojega očeta Heroda, se je bal iti tja; in v
sanjah od Boga posvarjen, se je obrnil proč, v galilejske
kraje. 23 In prišel ter bival v mestu, imenovanem Nazaret,
da se je lahko izpolnilo, kar je bilo rečeno po prerokih:
»Imenoval se bo Nazarečan.«

3 V tistih dneh je prišel Janez Krstnik, ki je v divjini
Judeje pridigal 2 in govoril: »Pokesajte se, kajti nebeško
kraljestvo je blizu. 3 Kajti to je tisti, o katerem je govoril
prerok Izaija, rekoč: ›Glas vpijočega v divjini: ›Pripravite
Gospodovo pot, izravnajte njegove steze.‹« 4 In isti Janez
je imel svoja oblačila iz kamelje dlake in usnjen pas okoli
svojih ledij, njegova hrana pa so bile kobilice in divji med.
5 Tedaj so hodili k njemu Jeruzalem in vsa Judeja in vsa
področja okoli Jordana 6 in v Jordanu so bili krščeni po
njem, priznavajoč svoje grehe. 7 Toda ko je mnoge izmed
farizejev in saducejev videl priti k njegovemu krstu, jim je
rekel: »Oh gadji rod, kdo vas je opozoril, da pobegnete pred
besom, ki pride? 8 Obrodite torej sadove, primerne kesanju
9 in ne mislite, da v sebi rečete: ›Mi imamo Abrahama za
svojega očeta, ‹ kajti povem vam, da je Bog iz teh kamnov
zmožen Abrahamu obuditi otroke. 10 In sedaj je poleg tega
na korenino dreves položena sekira; zatorej bo vsako drevo,
ki ne prinaša dobrega sadu, posekano in vrženo v ogenj. 11
Zares vas krščujem z vodo v kesanje, toda kdor prihaja za
menoj, je veličastnejši kakor jaz, čigar čevljev nisem vreden
prenašati; on vas bo krstil s Svetim Duhom in z ognjem; 12
katerega vejálnik je v njegovi roki in svoja tla bo temeljito
očistil in svojo pšenico zbral v kaščo, toda pleve bo sežgal z
nepogasljivim ognjem.« 13 Tedaj pride Jezus iz Galileje k
Jordanu, do Janeza, da bi se mu dal krstiti. 14 Toda Janez
mu je prepovedal, rekoč: »Jaz imam potrebo biti krščen od
tebe, pa ti prihajaš k meni?« 15 Jezus mu odgovori in reče:
»Dopusti, da je to sedaj tako, kajti tako se nama spodobi, da
izpolniva vso pravičnost.« Tedaj mu je pustil. 16 Ko je bil
Jezus krščen, je nemudoma stopil iz vode, in glej, pred njim
so se odprla nebesa in zagledal je Božjega Duha spuščati
se kakor golobico in blesketanje nad njim; 17 in glej, glas iz
nebes, rekoč: »Ta je moj ljubljeni Sin, s katerim sem zelo
zadovoljen.«

4 Tedaj je bil Jezus po Duhu voden v divjino, da bi bil
skušan od hudiča. 2 Ko se je štirideset dni in štirideset
noči postil, je bil potem lačen. 3 In ko je prišel k njemu
skušnjavec, je rekel: »Če si Božji Sin, ukaži, da ti kamni
postanejo kruh.« 4 On pa je odgovoril in rekel: »Pisano
je: ›Človek ne bo živel zgolj od kruha, temveč od vsake
besede, ki izvira iz Božjih ust.‹« 5 Tedaj ga hudič vzame
gor v sveto mesto in ga postavi na vrh templja 6 ter mu
reče: »Če si Božji Sin, se vrzi dol, kajti pisano je: ›Svojim
angelom bo dodelil zapoved glede tebe, in na svojih rokah
te bodo nosili, da ne bi kadarkoli svojega stopala treščil
ob kamen.‹« 7 Jezus mu je rekel: »Prav tako je pisano:
›Ti ne boš skušal Gospoda, svojega Boga.‹« 8 Hudič ga
ponovno vzame na izjemno visoko goro in mu razkazuje
vsa kraljestva sveta in njihovo slavo 9 in mu reče: »Vse
te stvari ti bom dal, če boš padel dol in me oboževal.« 10
Tedaj mu Jezus reče: »Pojdi stran, Satan, kajti pisano je:
›Oboževal boš Gospoda, svojega Boga in njemu samemu
boš služil.‹« 11 Tedaj ga hudič pusti in glej, prišli so angeli ter
mu služili. 12 Ko je torej Jezus slišal, da je bil Janez vržen
v ječo, je odšel v Galilejo. 13 In ko je zapustil Nazaret, je
prišel in prebival v Kafarnáumu, ki je ob morski obali, na
mejah Zábulona in Neftálija, 14 da bi se lahko izpolnilo,
kar je bilo rečeno po preroku Izaiju, rekoč: 15 ›Dežela
Zábulonova in dežela Neftálijeva, ob poti k morju, onstran
Jordana, poganska Galileja; 16 ljudje, ki so sedeli v temi,
so zagledali veliko svetlobo; in tem, ki so sedeli v področju
in senci smrti, je zasvetila svetloba.‹ 17 Od tedaj je Jezus
začel oznanjati in govoriti: »Pokesajte se, kajti nebeško
kraljestvo je blizu.« 18 In Jezus, ko je hodil ob Galilejskem
morju, je zagledal dva brata: Simona, imenovanega Peter
ter njegovega brata Andreja, ki sta v morje metala mrežo,
kajti bila sta ribiča. 19 In jima reče: »Sledita mi in naredil
vaju bom za ribiča ljudi.« 20 In nemudoma sta zapustila
svoje mreže ter mu sledila. 21 Ko je šel naprej od tam, je na
ladji, z njunim očetom Zebedejem, zagledal dva druga brata,
Jakoba, Zebedejevega sina ter njegovega brata Janeza,
ki sta popravljala svoje mreže; in ju poklical. 22 In takoj
sta zapustila ladjo in svojega očeta ter mu sledila. 23 In
Jezus je obkrožil vso Galilejo in učil v njihovih sinagogah in
med ljudmi oznanjal evangelij kraljestva in ozdravljal vse
vrste slabosti in vse vrste bolezni. 24 In njegov slôves je
šel po vsej celotni Siriji in k njemu so prinašali vse bolne
ljudi, ki so bili prevzeti z različnimi boleznimi ter mukami in
te, ki so bili obsedeni s hudiči in te, ki so bili blazni in te,
ki so imeli paralizo in jih je ozdravljal. 25 In sledile so mu
velike množice ljudi iz Galileje in iz Deseteromestja in iz
Jeruzalema in iz Judeje in iz druge strani Jordana.

5 In ko je zagledal množice, se je povzpel na goro, in ko
se je usedel, so k njemu prišli njegovi učenci 2 in odprl je
svoja usta ter jih učil, rekoč: 3 »Blagoslovljeni so ubogi v

duhu, kajti njihovo je nebeško kraljestvo. 4 Blagoslovljeni
so tisti, ki žalujejo, kajti potolaženi bodo. 5 Blagoslovljeni
so krotki, kajti podedovali bodo zemljo. 6 Blagoslovljeni so
tisti, ki so lačni in žejni pravičnosti, kajti nasičeni bodo. 7
Blagoslovljeni so usmiljeni, kajti dosegli bodo usmiljenje.
8 Blagoslovljeni so čisti v srcu, kajti videli bodo Boga. 9
Blagoslovljeni so miritelji, kajti imenovani bodo Božji otroci.
10 Blagoslovljeni so tisti, ki so preganjani zaradi pravičnosti,
kajti njihovo je nebeško kraljestvo. 11 Blagoslovljeni ste vi, ko
vas bodo ljudje zasramovali in vas preganjali in bodo zaradi
mene proti vam lažno govorili vse vrste zla. 12 Veselite se in
bodite silno veseli, kajti velika je vaša nagrada v nebesih,
kajti tako so preganjali preroke, ki so bili pred vami. 13 Vi
ste sol zemlje, toda če je sol izgubila svoj okus, s čim bo
osoljena? Odslej ni dobra za nič, razen da je vržena proč in
da jo ljudje pomendrajo. 14 Vi ste svetloba svetu. Mesto,
ki je postavljeno na hribu, ne more biti skrito. 15 Niti ljudje
ne prižgejo sveče in je ne postavijo pod mernik, temveč na
svečnik in ta daje svetlobo vsem, ki so v hiši. 16 Naj vaša
svetloba takó sveti pred ljudmi, da bodo lahko videli vaša
dobra dela in proslavljali vašega Očeta, ki je v nebesih. 17
Ne mislite, da sem prišel uničit postavo ali preroke; nisem
prišel uničit, temveč izpolnit. 18 Kajti resnično, povem vam:
›Dokler nebo in zemlja ne preideta, ena pika ali en delček
nikakor ne bosta izpuščena iz postave, dokler se vsa ne
izpolni.‹ 19 Kdorkoli bo torej prekršil eno od teh najmanjših
zapovedi in bo tako učil ljudi, bo v nebeškem kraljestvu
imenovan najmanjši, toda kdorkoli jih bo izpolnjeval in jih
učil, isti bo v nebeškem kraljestvu imenovan velik. 20 Kajti
povem vam: ›Razen če vaša pravičnost ne bo presegla
pravičnosti pisarjev in farizejev, v nobenem primeru ne boste
vstopili v nebeško kraljestvo.‹ 21 Slišali ste, da je bilo rečeno
po teh iz starih časov: ›Ne boš ubil. Kdorkoli pa ubije, bo
v nevarnosti sodbe.‹ 22 Toda povem vam: ›Da kdorkoli
je brez razloga jezen na svojega brata, bo v nevarnosti
sodbe, ‹ in kdorkoli bo svojemu bratu rekel: ›Raka, ‹ bo
v nevarnosti pred vélikim zborom. Toda kdorkoli bo rekel:
›Ti bedak, ‹ bo v nevarnosti peklenskega ognja. **(Geenna g1067)** 23 Zatorej, če prineseš svoj dar k oltarju in se tam
spomniš, da ima tvoj brat zoper tebe dolg, 24 pusti svoj dar
tam pred oltarjem in pojdi svojo pot; najprej se pobotaj s
svojim bratom in potem pridi ter daruj svoj dar. 25 Hitro
se dogovori s svojim nasprotnikom, medtem ko si z njim
na poti, da te ne bi kadarkoli nasprotnik izročil sodniku,
sodnik pa te izroči častniku in boš vržen v ječo. 26 Resnično,
povem ti: ›Nikakor ne prideš od tam, dokler ne odplačaš
zadnjega novčiča.‹ 27 Slišali ste, da je bilo rečeno po teh
iz starih časov: ›Ne boš zagrešil zakonolomstva.‹ 28 Toda
povem vam: ›Da kdorkoli s poželenjem pogleda na žensko,
je v svojem srcu z njo že zagrešil zakonolomstvo.‹ 29 In
če te tvoje desno oko pohujšuje, ga iztakni in ga vrzi od
sebe; kajti zate je koristno, da bi eden izmed tvojih udov
propadel in ne, da bi tvoje celó telo moralo biti vrženo v
pekel. **(Geenna g1067)** 30 In če te tvoja desnica pohujšuje,
jo odsekaj in jo vrzi od sebe; kajti zate je koristno, da bi
eden izmed tvojih udov propadel, ne pa da bi tvoje celó telo
moralo biti vrženo v pekel. **(Geenna g1067)** 31 Rečeno je bilo:
›Kdorkoli bo odslovil svojo ženo, naj ji dá pisanje o ločitvi.‹
32 Toda povem vam: ›Da kdorkoli bo odslovil svojo ženo,
razen zaradi razloga prešuštva, ji povzroči, da ona zagreši
zakonolomstvo; in kdorkoli bo poročil tisto, ki je ločena,
zagreši zakonolomstvo.‹ 33 Ponovno, slišali ste, da je bilo
rečeno po teh iz starih časov: ›Sebi ne boš prisegal krivo,
temveč svoje prisege izpolni Gospodu.‹ 34 Toda povem
vam: ›Sploh ne prisegajte; niti pri nebesih, kajti to je Božji
prestol, 35 niti pri zemlji, kajti ta je njegova pručka, niti pri
Jeruzalemu, kajti to je mesto vélikega Kralja. 36 Niti ne
prisegaj pri svoji glavi, ker niti enega lasu ne moreš narediti
belega ali črnega. 37 Toda vaš govor naj bo: ›Da, da; ‹ ›Ne,
ne.‹ Kajti karkoli je več kakor to, prihaja od zla. 38 Slišali
ste, da je bilo rečeno: ›Oko za oko in zob za zob.‹ 39 Toda
povem vam: ›Da se ne upirajte zlu, temveč kdorkoli te bo
udaril na tvoje desno lice, obrni k njemu tudi drugo. 40 In če
se hoče katerikoli človek pravdati s teboj na sodišču in ti
odvzeti tvoj plašč, naj ima tudi tvoje ogrinjalo. 41 In kdorkoli
te prisili, da greš miljo, pojdi z njim dve. 42 Daj tistemu, ki te
prosi in pred tistim, ki bi si izposodil od tebe, se ne obrni
proč.‹ 43 Slišali ste, da je bilo rečeno: ›Ljubil boš svojega
bližnjega in sovražil svojega sovražnika.‹ 44 Toda jaz vam
povem: ›Ljubíte svoje sovražnike, blagoslavljajte te, ki vas
preklinjajo, delajte dobro tem, ki vas sovražijo in molíte za
tiste, ki vas kruto izkoriščajo in vas preganjajo, ‹ 45 da boste
lahko otroci svojega Očeta, ki je v nebesih, kajti on daje
svojemu soncu, da vzhaja na zle in na dobre, ter pošilja dež
na pravične in na nepravične. 46 Kajti če ljubite te, ki vas
ljubijo, kakšno nagrado imate? Ne delajo celó davkarji tako?
47 In če pozdravljate samo svoje brate, kaj delate več kakor
drugi? Ne delajo celó davkarji tako? 48 Bodite zato popolni,
prav tako, kakor je popoln vaš Oče, ki je v nebesih.«

6 »Pazite se, da svoje miloščine ne izkazujete pred ljudmi,
da bi jo le-ti videli, sicer nimate nobene nagrade od
svojega Očeta, ki je v nebesih. 2 Zato kadar daješ svojo
miloščino, ne trobi pred seboj, kakor počno hinavci v
sinagogah in na ulicah, da bi lahko imeli slavo od ljudi.

Resnično, povem vam: ›Imajo svojo nagrado.‹ 3 Toda kadar
ti daješ miloščino, naj tvoja levica ne ve kaj počne tvoja
desnica, 4 da bo tvoja miloščina lahko na skrivnem in tvoj
Oče, ki sam vidi na skrivnem, te bo javno nagradil. 5 In
kadar moliš, ne bodi kakor so hinavci, kajti ti radi molijo,
stoječ v sinagogah in na vogalih ulic, da jih ljudje lahko
vidijo. Resnično, povem vam: ›Imajo svojo nagrado.‹ 6 Toda
ti, kadar ti moliš, vstopi v svojo sobico in ko si zaprl svoja
vrata, moli k svojemu Očetu, ki je na skrivnem; in tvoj Oče, ki
vidi na skrivnem, te bo nagradil javno. 7 Toda ko molite, ne
uporabljajte jalovih ponavljanj, kakor to počno pogani, kajti
mislijo, da bodo uslišani zaradi svojega mnogega govorjenja.
8 Ne bodite jim zato podobni, kajti vaš Oče ve, katere stvari
potrebujete, preden ga prosite. 9 Zatorej molíte na ta način:
›Oče naš, ki si v nebesih: ›Posvečuje naj se tvoje ime. 10
Pridi tvoje kraljestvo. Zgôdi se tvoja volja na zemlji, kakor je v
nebesih. 11 Daj nam danes naš vsakdanji kruh. 12 In odpusti
nam naše dolge, kakor mi odpuščamo svojim dolžnikom.
13 In ne vôdi nas v skušnjavo, temveč nas osvobodi pred
zlom, kajti tvoje je kraljestvo in moč in slava, na veke.
Amen.‹ 14 Kajti če ljudem odpustite njihove prekrške, bo
prav tako vaš nebeški Oče odpustil vam. 15 Toda če ljudem
ne odpustite njihovih prekrškov, tudi vaš Oče ne bo odpustil
vaših prekrškov. 16 Poleg tega, kadar se postite, ne bodite
kakor hinavci, potrtega obličja; kajti kazijo svoje obraze, da
bi bilo ljudem videti, da se postijo. Resnično, povem vam:
›Imajo svojo nagrado.‹ 17 Toda kadar se ti postiš, mazili svojo
glavo in umij svoj obraz, 18 da ne bo videti ljudem, da se
postiš, temveč tvojemu Očetu, ki je na skrivnem, in tvoj Oče,
ki vidi na skrivnem, te bo nagradil javno. 19 Ne shranjujte si
zakladov na zemlji, kjer molj in rja delata razkroj in kjer tatovi
vlamljajo in kradejo, 20 temveč si zase shranjujte zaklade v
nebesih, kjer niti molj niti rja ne delata razkroja in kjer tatovi
ne vlamljajo niti ne kradejo, 21 kajti kjer je tvoj zaklad, tam
bo tudi tvoje srce. 22 Svetloba telesa je oko; če je torej tvoje
oko enovito, bo tvoje celotno telo polno svetlobe. 23 Toda če
bo tvoje oko hudobno, bo tvoje celotno telo polno teme. Če
bo torej svetloba, ki je v tebi, tema, kako velika je ta tema!
24 Nihče ne more služiti dvema gospodarjema; kajti ali bo
enega sovražil in drugega ljubil, ali pa se bo držal k enemu
in preziral drugega. Ne morete služiti Bogu in mamonu.
25 Zatorej vam pravim: ›Ne vznemirjajte se in ne skrbite
glede svojega življenja, kaj boste jedli ali kaj boste pili niti za
svoje telo, kaj boste oblekli. Kaj ni življenje več kot hrana in
telo več kot oblačilo? 26 Poglejte perjad neba, kajti ne seje
niti ne žanje niti ne zbira v skednje, vendar jih vaš nebeški
Oče hrani. Ali niste mnogo boljši kakor one? 27 Kdo izmed
vas lahko z vznemirjanjem in skrbmi svoji postavi doda en
komolec? 28 In zakaj se vznemirjate in skrbite za oblačilo?
Preudarite o lilijah travnika, kako rastejo; ne garajo niti ne
predejo.‹ 29 In vendar vam povem: ›Da celó Salomon, v
vsej svoji slavi, ni bil oblečen tako kakor ena izmed teh.‹
30 Zatorej, če Bog tako oblači travo polja, ki danes je, jutri
pa je vržena v peč, ali ne bo mnogo bolj oblačil vas, oh vi,
maloverni? 31 Zato se ne vznemirjate in ne skrbite, rekoč:
›Kaj bomo jedli?‹ ali: ›Kaj bomo pili?‹ ali: ›S čim bomo
oblečeni?‹ 32 (Kajti za vsemi temi stvarmi povprašujejo
pogani), kajti vaš nebeški Oče ve, da potrebujete vse te
stvari. 33 Toda iščite najprej Božje kraljestvo in njegovo
pravičnost in vse te stvari vam bodo dodane. 34 Zato se ne
vznemirjate in ne skrbite za jutrišnji dan, kajti jutrišnji dan bo
sam poskrbel za stvari. Zadostno je dnevu le tega zlo.«

7 »Ne sodite, da ne boste sojeni. 2 Kajti s kakršno sodbo
vi sodite, boste sojeni in s kakršno mero merite, vam
bo ponovno odmerjeno. 3 In zakaj gledaš drobec, ki je v
očesu tvojega brata, toda ne preudarjaš o brunu, ki je v
tvojem lastnem očesu? 4 Ali kako lahko rečeš svojemu
bratu: ›Dovoli mi iz tvojega očesa izvleči drobec, ‹ in glej,
bruno je v tvojem lastnem očesu? 5 Ti hinavec, najprej vrzi
bruno iz svojega lastnega očesa in tedaj boš razločno videl
vreči ven drobec iz očesa svojega brata. 6 Ne dajajte tega,
kar je sveto, psom niti ne mečite svojih biserov pred svinje,
da jih ne bi pomendrale pod svojimi stopali in se obrnile proti
vam in vas raztrgale. 7 Prosite in to vam bo dano; iščite in
boste našli; trkajte in se vam bo odprlo, 8 kajti vsak, kdor
prosi, prejema; in kdor išče, najde; in tistemu, ki trka, se
bo odprlo. 9 Ali kakšen človek je tam izmed vas, če ga
njegov sin prosi kruha, ali mu bo dal kamen? 10 Ali če prosi
ribe ali mu bo dal kačo? 11 Če potem vi, ki ste hudobni,
veste kako dajati dobra darila svojim otrokom, kako mnogo
bolj bo vaš Oče, ki je v nebesih, dajal dobre stvari tistim, ki
ga prosijo? 12 Zatorej vse stvari, katerekoli si želite, da bi
ljudje storili vam, storite vi njim popolnoma tako, kajti to je
postava in preroki. 13 Vstopite pri ozkih vratih, kajti široka
so vrata in prostrana je pot, ki vodi k uničenju in mnogo
jih bo tam, ki gredo tja, 14 zato ker ozka so vrata in tesna
je pot, ki vodi v življenje in tam jih bo malo, ki jo najdejo.
15 Varujte se lažnih prerokov, ki prihajajo k vam v ovčjih
oblačilih, toda navznoter so požrešni volkovi. 16 Spoznali jih
boste po njihovih sadovih. Mar ljudje obirajo grozdje iz trnja
ali fige iz osata? 17 Točno takó vsako dobro drevo prinaša
dober sad, toda slabo drevo prinaša hudoben sad. 18 Dobro
drevo ne more obroditi hudobnega sadu niti slabo drevo ne
more obroditi dobrega sadu. 19 Vsako drevo, ki ne prinaša

dobrega sadu, je posekano in vrženo v ogenj. **20** Zatorej jih
boste spoznali po njihovih sadovih. **21** Ne bo vsak, kdor
mi pravi: ›Gospod, Gospod, ‹ vstopil v nebeško kraljestvo,
temveč kdor izvršuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih.
22 Mnogi mi bodo na tisti dan rekli: ›Gospod, Gospod, ali
nismo v tvojem imenu prerokovali in v tvojem imenu izganjali
hudičev in v tvojem imenu storili mnogo čudovitih del?‹ **23**
In tedaj jim bom zatrdil: ›Nikoli vas nisem poznal. Odidite
od mene, vi, ki počnete krivičnost.‹ **24** Zatorej kdorkoli sliši
te moje besede in jih izvršuje, ga bom primerjal z modrim
človekom, ki je svojo hišo zgradil na skali; **25** in padal je dež
in prišle so poplave in pihali so vetrovi in udarili na to hišo; in
ni padla, kajti bila je utemeljena na skali. **26** In vsak, kdor
posluša te moje besede in jih ne izvršuje, bo primerjan z
nespametnim človekom, ki je svojo hišo zgradil na pesku; **27**
in padal je dež in prišle so poplave in pihali so vetrovi ter
udarili na to hišo; in je padla in njen padec je bil velik.« **28**
In pripetilo se je, ko je Jezus končal te govore, da je bila
množica nad njegovim naukom osupla, **29** kajti poučeval jih
je kakor nekdo, ki ima oblast in ne tako kakor pisarji.

8 Ko je prišel z gore, so mu sledile velike množice. **2** In
glej, prišel je gobavec ter ga oboževal, rekoč: »Gospod,
če hočeš, me lahko očistiš.« **3** Jezus je iztegnil svojo roko
in se ga dotaknil, rekoč: »Hočem; bodi čist.« In njegova
gobavost je bila takoj očiščena. **4** In Jezus mu reče: »Glej,
da nikomur ne poveš, ampak pojdi svojo pot, pokaži se
duhovniku in ponudi dar, ki ga je Mojzes zapovedal, njim v
pričevanje.« **5** In ko je Jezus vstopil v Kafarnáum, je prišel
k njemu stotnik, ki ga je rotil **6** in govoril: »Gospod, moj
služabnik leži doma bolan zaradi paralize, boleče mučen.« **7**
In Jezus mu reče: »Prišel bom in ga ozdravil.« **8** Stotnik
je odgovoril in rekel: »Gospod, nisem vreden, da bi prišel
pod mojo streho, ampak spregovori samo besedo in moj
služabnik bo ozdravljen. **9** Kajti človek sem pod oblastjo,
pod seboj imam vojake in temu možu rečem: ›Pojdi, ‹ in gre;
in drugemu: ›Pridi, ‹ in pride; in svojemu služabniku: ›Naredi
to‹ in to stori.« **10** Ko je Jezus to slišal, se je čudil in rekel
tem, ki so mu sledili: »Resnično, povem vam: ›Nisem našel
tako velike vere, ne, niti v Izraelu ne.‹ **11** In pravim vam: ›Da
bodo mnogi prišli od vzhoda in zahoda in se bodo usedli z
Abrahamom in Izakom in Jakobom v nebeškem kraljestvu.
12 Toda otroci kraljestva bodo vrženi ven v zunanjo temo;
tam bo jokanje in škripanje z zobmi.‹« **13** In Jezus je rekel
stotniku: »Pojdi svojo pot in kakor si veroval, tako naj ti bo
storjeno.« In njegov služabnik je bil prav isto uro ozdravljen.
14 In ko je Jezus prišel v Petrovo hišo, je videl njegovo taščo
ležati in bolno zaradi vročice. **15** In dotaknil se je njene roke
in vročica jo je zapustila; in vstala je ter jim stregla. **16** Ko je
prišel večer, so k njemu privedli mnoge, ki so bili obsedeni s
hudiči; in s svojo besedo je izgnal duhove in ozdravil vse, ki
so bili bolni, **17** da bi se lahko izpolnilo, kar je bilo rečeno
po preroku Izaiju, rekoč: ›On sam je vzel naše slabotnosti
in nosil naše bolezni.‹ **18** Potem ko je Jezus okoli sebe
videl velike množice, je dal zapoved, da odidejo na drugo
stran. **19** Prišel pa je nek pisar in mu rekel: »Učitelj, sledil
ti bom, kamorkoli greš.« **20** Jezus mu reče: »Lisice imajo
luknje in ptice neba imajo gnezda, toda Sin človekov nima
kam nasloniti svoje glave.« **21** In še eden izmed njegovih
učencev mu je rekel: »Gospod, dovoli mi najprej, da grem in
pokopljem svojega očeta.« **22** Toda Jezus mu je rekel: »Sledi
mi, mrtvi pa naj pokopljejo svoje mrtve.« **23** In ko je stopil na
ladjo, so mu njegovi učenci sledili. **24** In glej, na morju se je
vzdignil velik vihar, do take mere, da je bila ladja pokrita z
valovi. Toda on je spal. **25** In njegovi učenci so prišli k njemu
ter ga zbudili, rekoč: »Gospod reši nas, mi umiramo.« **26** In
reče jim: »Zakaj ste boječi, oh vi maloverni?« Tedaj je vstal
in oštel vetrove in morje in bil je velik mir. **27** Toda možje
so se čudili, rekoč: »Kakšne vrste človek je ta, da so mu
pokorni celó vetrovi in morje!« **28** In ko je prišel na drugo
stran, v Gadársko deželo, sta ga tam srečala dva obsedena
s hudiči, ki sta prihajala iz grobnic, silno kruta, tako da noben
človek ni mogel iti mimo po tej poti. **29** In glej, zakričala sta,
rekoč: »Kaj imava midva opraviti s teboj, Jezus, ti Božji Sin?
Ali si prišel sèm, da nas pred časom mučiš?« **30** Daleč proč
od njih pa je bila čreda mnogih svinj, ki so se pasle. **31**
Hudiči so ga torej rotili, rekoč: »Če nas izženeš, nam pusti,
da gremo proč, v čredo svinj.« **32** In rekel jim je: »Pojdite.«
In ko so prišli ven, so odšli v čredo svinj. In glej, cela čreda
svinj je silovito stekla po strmini navzdol v morje ter poginila
v vodah. **33** In tisti, ki so jih čuvali, so pobegnili in po svojih
poteh odšli v mesto in povedali vsako stvar in kaj je doletelo
obsedena od hudičev. **34** In glej, celó mesto je prišlo ven, da
sreča Jezusa; in ko so ga zagledali, so ga rotili, da odide iz
njihovih krajev.

9 In vstopil je na ladjo in se peljal čez ter prišel v svoje
lastno mesto. **2** In glej, k njemu so prinesli moža, bolnega
zaradi paralize, ki je ležal na postelji. Ko pa je Jezus videl
njihovo vero, je rekel bolnemu zaradi paralize: »Sin, bodi
dobre volje, tvoji grehi so ti odpuščeni.« **3** In glej, nekateri
izmed pisarjev so v sebi govorili: »Ta človek preklinja.« **4**
Ker pa je Jezus poznal njihove misli, je rekel: »Zakaj v svojih
srcih razmišljate hudobno? **5** Kajti ali je lažje reči: ›Tvoji
grehi so ti odpuščeni‹ ali reči: ›Vstani in hôdi?‹ **6** Toda da
boste lahko vedeli, da ima Sin človekov na zemlji oblast

odpuščati grehe, « (tedaj reče bolnemu zaradi paralize), »vstani, vzemi svojo posteljo in pojdi v svojo hišo.« 7 In ta je vstal in odšel v svojo hišo. 8 Toda ko so množice to videle, so se čudile in slavile Boga, ki je ljudem dal takšno oblast. 9 In ko je Jezus šel naprej od tam, je zagledal moža, imenovanega Matej, ki je sedel pri kraju plačevanja davkov in mu rekel: »Sledi mi.« In ta je vstal ter mu sledil. 10 In pripetilo se je, da ko je Jezus v hiši sedel pri obedu, glej, je prišlo mnogo davkarjev in grešnikov ter sédlo z njim in njegovimi učenci. 11 In ko so farizeji to videli, so njegovim učencem rekli: »Zakaj vaš Učitelj jé z davkarji in grešniki?« 12 Toda ko je Jezus to zaslišal, jim je rekel: »Tisti, ki so zdravi, ne potrebujejo zdravnika, temveč tisti, ki so bolni. 13 Toda pojdite in se naučite, kaj pomeni to: ›Usmiljenje hočem imeti, ne pa žrtve, kajti nisem prišel, da kličem pravične, temveč grešnike h kesanju.‹« 14 Tedaj so k njemu prišli Janezovi učenci, rekoč: »Zakaj se mi in farizeji često postimo, tvoji učenci pa se ne postijo?« 15 Jezus jim je rekel: »Ali lahko otroci svatovske sobe žalujejo, dokler je z njimi ženin? Toda prišli bodo dnevi, ko bo ženin odvzet od njih in tedaj se bodo postili. 16 Nihče ne polaga koščka novega oblačila na staro obleko, kajti to, kar je vstavljeno, da jo zapolni, trga iz obleke in nastane hujša raztrganina. 17 Niti ljudje novega vina ne dajejo v stare mehove. Sicer mehovi počijo in vino izteče ven in mehovi propadejo; temveč novo vino vlivajo v nove mehove in je oboje ohranjeno.« 18 Medtem ko jim je govoril vse te besede, glej, je prišel nek vladar in ga oboževal, rekoč: »Moja hči je pravkar umrla, toda pridi in položi nanjo svojo roko in bo živela.« 19 In Jezus je vstal in mu sledil in tako so storili tudi njegovi učenci. 20 In glej, ženska, ki je bila dvanajst let bolna s težavo krvi, je prišla za njim ter se dotaknila obšiva njegove obleke, 21 kajti v sebi je rekla: »Če se lahko samo dotaknem njegove obleke, bom postala zdrava.« 22 Toda Jezus se je obrnil in ko jo je zagledal, je rekel: »Hči, bodi dobro potolažena, tvoja vera te je naredila zdravo.« In ženska je bila od te ure zdrava. 23 Ko je Jezus prišel v vladarjevo hišo in videl flavtiste in množico, ki je delala hrup, 24 jim je rekel: »Dajte prostor, kajti deklica ni mrtva, temveč spi.« Oni pa so se mu smejali do norčevanja. 25 Toda ko je bila množica porinjena ven, je vstopil ter jo prijel za roko in deklica je vstala. 26 In slôves o tem je šel daleč po vsej tej deželi. 27 In ko je Jezus odšel od tam, sta mu sledila dva slepa človeka, ki sta vpila in govorila: » Ti, Davidov Sin, usmili se naju.« 28 In ko je prišel v hišo, sta k njemu prišla slepa človeka in Jezus jima reče: »Ali verujeta, da sem zmožen to storiti?« Rekla sta mu: »Da, Gospod.« 29 Tedaj se je dotaknil njunih oči, rekoč: »Naj se vama zgodi glede na vajino vero.« 30 In njune oči so bile odprte in Jezus jima je strogo naročil, rekoč: »Glejta, da tega nihče ne izve.« 31 Toda ko sta onadva odšla, sta v vsej tej deželi povsod razširila njegov slôves. 32 Ko sta odšla ven, glej, so k njemu prinesli nemega moža, obsedenega s hudičem. 33 In ko je bil hudič izgnan, je nemi spregovoril in množice so se čudile, rekoč: »Nikoli ni bilo tega videti v Izraelu.« 34 Toda farizeji so rekli: »Hudiče izganja s pomočjo princa hudičev.« 35 In Jezus je hodil naokrog po vseh mestih in vaseh in učil v njihovih sinagogah ter oznanjal evangelij kraljestva in med ljudmi ozdravljal vsako slabost in vsako bolezen. 36 Toda ko je videl množice, je bil prevzet s sočutjem do njih, ker so oslabeli in so bili razkropljeni naokoli kakor ovce brez pastirja. 37 Tedaj reče svojim učencem: »Žetev je resnično obilna, toda delavcev je malo. 38 Prosite torej Gospoda žetve, da bo poslal delavce na svojo žetev.«

10 In ko je k sebi poklical svojih dvanajst učencev, jim je dal oblast zoper nečiste duhove, da jih izženejo in da ozdravijo vse vrste slabosti in vse vrste bolezni. 2 Imena dvanajsterih apostolov so torej ta: prvi Simon, ki so ga imenovali Peter in njegov brat Andrej; Jakob, Zebedejev sin in njegov brat Janez; 3 Filip in Bartolomej; Tomaž in Matej davkar; Jakob, Alfejev sin in Lebej, katerega vzdevek je bil Tadej; 4 Simon Kananej in Juda Iškarijot, ki ga je tudi izdal. 5 Teh dvanajst je Jezus poslal in jim zapovedal, rekoč: »Ne pojdite na pot poganov in ne vstopite v nobeno samarijsko mesto, 6 temveč pojdite raje k izgubljenim ovcam Izraelove hiše. 7 In ko greste, oznanjujte, rekoč: ›Nebeško kraljestvo je blizu.‹ 8 Ozdravljajte bolne, očiščujte gobave, obujajte mrtve, izganjajte hudiče. Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte. 9 Ne priskrbite si ne zlata ne srebra ne brona v svojih mošnjah 10 ne malhe za svojo pot niti dveh plaščev niti čevljev in tudi ne palic, kajti delavec je vreden svoje hrane. 11 In v katerokoli mesto ali vas boste vstopili, povprašajte kdo v njej je vreden in tam ostanite, dokler ne greste od tam. 12 In ko vstopite v hišo, jo pozdravite. 13 In če je hiša vredna, naj pride nanjo vaš mir, toda če tega ni vredna, naj se vaš mir povrne k vam. 14 Kdorkoli pa vas ne bo sprejel niti ne bo poslušal vaših besed, ko odidete iz te hiše ali mesta, si iz svojih stopal otresite prah. 15 Resnično, povem vam: ›Bolj znosno bo na dan sodbe za deželo Sódome in Gomóre, kakor za to mesto.‹ 16 Glejte, pošiljam vas kakor ovce v sredo volkov. Bodite torej modri kakor kače in neškodljivi kakor golobice. 17 Toda varujte se ljudi, kajti izročali vas bodo sodiščem in vas bičali v njihovih sinagogah 18 in zaradi mene boste privedeni pred voditelje in kralje, v pričevanje proti njim in

poganom. 19 Toda ko vas izročijo, se ne vznemirjate in
ne skrbite kako ali kaj boste govorili, kajti v tej isti uri vam
bo dano, kar boste govorili. 20 Kajti niste vi, ki govorite,
temveč Duh vašega Očeta je, ki govori v vas. 21 In brat bo
brata izročil v smrt in oče otroka in otroci se bodo dvignili
zoper svoje starše in jim povzročili, da bodo usmrčeni. 22
In vsi ljudje vas bodo sovražili zaradi mojega imena, toda
kdor vztraja do konca, bo rešen. 23 Toda ko vas preganjajo
v tem mestu, bežite v drugo, kajti resnično, povem vam:
›Ne boste šli skozi Izraelova mesta, dokler ne pride Sin
človekov.‹ 24 Učenec ni nad svojim učiteljem niti ni služabnik
nad svojim gospodarjem. 25 Dovolj je za učenca, da postane
kakor njegov učitelj in služabnik kakor njegov gospodar. Če
so hišnega učitelja imenovali Bélcebub, koliko bolj bodo
imenovali te iz njegove družine? 26 Ne bojte se jih torej,
kajti nič ni prikrito, kar ne bo razkrito in skrito, kar se ne bo
izvedelo. 27 Kar vam povem v temi, to govorite na svetlobi in
kar slišite na uho, to oznanjujte na hišnih strehah. 28 In ne
bojte se tistih, ki ubijejo telo, toda niso zmožni ubiti duše,
temveč se raje bojte njega, ki je zmožen uničiti tako dušo
kakor telo v peklu. (Geenna g1067) 29 Ali nista dva vrabca
prodajana za novčič? In nobeden izmed njiju ne bo padel na
tla brez vašega Očeta. 30 Toda celó lasje vaše glave so vsi
prešteti. 31 Ne bojte se torej, vredni ste več kakor mnogo
vrabcev. 32 Kdorkoli bo torej mene priznal pred ljudmi, bom
prav tako jaz njega priznal pred svojim Očetom, ki je v
nebesih. 33 Toda kdorkoli me bo zatajil pred ljudmi, bom prav
tako jaz njega zatajil pred svojim Očetom, ki je v nebesih. 34
Ne mislite, da sem prišel, da pošljem mir na zemljo; nisem
prišel, da pošljem mir, temveč meč. 35 Kajti prišel sem, da
postavim človeka v nestrinjanje proti svojemu očetu in hčer
proti njeni materi in snaho proti njeni tašči. 36 In človekovi
sovražniki bodo tisti iz njegove lastne družine. 37 Kdor ima
rajši očeta ali mater bolj kakor mene, me ni vreden; in kdor
ima rajši sina ali hčer bolj kakor mene, me ni vreden. 38 In
kdor ne vzame svojega križa in mi ne sledi, me ni vreden. 39
Kdor najde svoje življenje, ga bo izgubil; kdor pa izgubi svoje
življenje zaradi mene, ga bo našel. 40 Kdor sprejema vas,
sprejema mene in kdor sprejema mene, sprejema tistega, ki
me je poslal. 41 Kdor sprejema preroka v imenu preroka, bo
prejel nagrado preroka; in kdor sprejema pravičnega človeka
v imenu pravičnega človeka, bo prejel nagrado pravičnega
človeka. 42 In kdorkoli bo dal piti enemu od teh malčkov
samo čašo mrzle vode v imenu učenca, resnično, povem
vam, nikakor ne bo izgubil svoje nagrade.«

11 In pripetilo se je, ko je Jezus končal z naročanjem
svojim dvanajsterim učencem, [da] je odšel od tam, da
uči in oznanja v njihovih mestih. 2 Potem ko je Janez v ječi
slišal Kristusova dela, je poslal dva izmed svojih učencev 3
in [ta dva] sta mu rekla: »Ali si ti tisti, ki naj bi prišel ali naj
pričakujemo drugega?« 4 Jezus je odgovoril in jima rekel:
»Pojdita in Janezu ponovno izpričajta te stvari, ki jih slišita in
vidita: 5 ›Slepi prejemajo svoj vid in hromi hodijo, gobavi
so očiščeni in gluhi slišijo, mrtvi so obujeni in revnim se
oznanja evangelij. 6 In blagoslovljen je tisti, ki v meni ne bo
pohujšan.‹« 7 Ko sta odšla, je Jezus začel množicam govoriti
glede Janeza: »Kaj ste odšli gledat ven v divjino? Trst, ki se
maje z vetrom?« 8 Toda kaj ste šli ven, da bi videli? Moža,
oblečenega v mehka oblačila? Glejte, tisti, ki nosijo mehka
oblačila, so v kraljevih hišah. 9 Toda kaj ste šli ven, da bi
videli? Preroka? Da, povem vam in več kakor preroka. 10
Kajti ta je tisti, o katerem je pisano: ›Glejte, pošljem svojega
poslanca pred tvojim obrazom, ki bo pripravil tvojo pot pred
teboj.‹ 11 Resnično, povem vam: ›Med temi, ki so rojeni iz
žensk, ni bil obujen večji kakor Janez Krstnik, vendar kdor
je v nebeškem kraljestvu najmanjši, je večji kakor on.‹ 12
In od dni Janeza Krstnika do sedaj nebeško kraljestvo trpi
nasilje in nasilni ga zavzemajo s silo. 13 Kajti vsi preroki in
postava so prerokovali do Janeza. 14 In če boste to sprejeli,
to je Elija, ki je moral priti. 15 Kdor ima ušesa, da sliši, naj
posluša. 16 Toda s kom bom primerjal ta rod? Podoben je
otrokom, ki sedijo po trgih in kličejo svojim rojakom 17 ter
govorijo: ›Piskali smo vam, pa niste plesali; objokovali smo
vam, pa niste žalovali.‹ 18 Kajti Janez je prišel, niti ni jedel,
niti ni pil, pa pravijo: ›Hudiča ima.‹ 19 Sin človekov je prišel
in jé in pije, pa pravijo: ›Glejte, požrešen človek in vinski
bratec, prijatelj davkarjev in grešnikov.‹ Toda modrost je
opravičena po svojih otrocih.« 20 Tedaj je začel oštevati
mesta, v katerih je bila storjena večina njegovih mogočnih
del, ker se nista pokesala: 21 »›Gorje ti, Horazín! Gorje ti,
Betsajda! Kajti če bi se mogočna dela, ki so bila storjena v
vama, storila v Tiru in Sidónu, bi se že davno pokesala v
vrečevini in pepelu.‹ 22 Toda povem vam: ›Bolj znosno bo na
dan sodbe za Tir in Sidón, kakor vama. 23 In ti, Kafarnáum,
ki si bil vzvišen do neba, boš priveden navzdol do pekla; kajti
če bi se mogočna dela, ki so bila storjena v tebi, zgodila v
Sódomi, bi preostala do današnjega dne.‹ (Hadēs g86) 24 Toda
povem ti: ›Da bo na dan sodbe bolj znosno za sódomsko
deželo kakor zate.‹« 25 Ob tistem času je Jezus odgovoril
in rekel: »Zahvaljujem se tebi, oh Oče, Gospodar neba in
zemlje, ker si te stvari skril pred modrimi in razsodnimi,
razodel pa si jih otročičem. 26 Točno tako, Oče, kajti tako se
je zdelo dobro v tvojih očeh. 27 Vse stvari so mi izročene
od mojega Očeta in noben človek ne pozna Sina, razen

Očeta, niti noben človek ne pozna Očeta, razen Sina in tega komurkoli ga bo Sin razodel. 28 Pridite k meni vsi vi, ki se trudite in ste težko obremenjeni in dal vam bom počitek. 29 Vzemite nase moj jarem in se učite od mene, ker sem krotak in ponižen v srcu, in našli boste počitek svojim dušam. 30 Kajti moj jarem je udoben in moje breme je lahko.«

12 Ob tistem času je šel Jezus na šabatni dan skozi žitna polja, njegovi učenci pa so bili lačni in začeli smukati žitno klasje ter jesti. 2 Toda ko so to videli farizeji, so mu rekli: »Glej, tvoji učenci delajo to, česar ni zakonito početi na šabatni dan.« 3 Toda rekel jim je: »Ali niste brali, kaj je storil David, ko je bil lačen in tisti, ki so bili z njim, 4 kako je vstopil v Božjo hišo in jedel hlebe navzočnosti, ki jih ni bilo dovoljeno jesti njemu niti ne tistim, ki so bili z njim, temveč samo duhovnikom? 5 Ali niste brali v postavi, kako to, da ob šabatnih dneh duhovniki v templju skrunijo šabat in so brez krivde? 6 Toda povem vam: ›Da je na tem kraju nekdo večji kakor tempelj.‹ 7 Toda če bi vedeli, kaj to pomeni: ›Usmiljenje hočem imeti in ne žrtve, ‹ ne bi obsojali nedolžnih. 8 Kajti Sin človekov je Gospod celó šabatnemu dnevu.« 9 In ko je odšel od tam, je šel v njihovo sinagogo. 10 In glej, tam je bil človek, ki je imel svojo roko izsušeno. In da bi ga lahko obdolžili, so ga vprašali, rekoč: »Ali je zakonito zdraviti na šabatne dneve?« 11 In rekel jim je: »Kateri človek bi bil tukaj med vami, ki bi imel eno ovco in če bi ta na šabatni dan padla v jamo ali je ne bi prijel ter je dvignil ven? 12 Koliko bolj je potem človek boljši kakor ovca? Zaradi tega je na šabatne dneve zakonito delati dobro.« 13 Tedaj reče človeku: »Iztegni svojo roko.« In ta jo je iztegnil in bila je v celoti ozdravljena, podobno kakor druga. 14 Potem so farizeji odšli ven in imeli zborovanje proti njemu, kako bi ga lahko pokončali. 15 Toda ko je Jezus to izvedel, se je umaknil od tam in sledile so mu velike množice in vse je ozdravil 16 ter jim naročil, da naj ga ne razglašajo, 17 da bi se lahko izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku Izaiju, rekoč: 18 ›Glej moj služabnik, ki sem ga izbral, moj ljubljeni, v katerem je moja duša zelo zadovoljna. Svojega duha bom položil nadenj in oznanil bo sodbo poganom. 19 Ne bo se ne prepiral niti ne vpil niti na ulicah nihče ne bo slišal njegovega glasu. 20 Poškodovanega trsta ne bo zlomil in kadečega stenja ne bo pogasil, dokler ne privede sodbe do zmage. 21 In v njegovo ime bodo zaupali pogani.‹ 22 Tedaj je bil k njemu priveden nekdo obseden s hudičem, slep in nem in ga je ozdravil, do take mere, da je slepi in nemi tako govoril kakor videl. 23 In vsa množica je bila osupla ter rekla: »Ali ni ta Davidov sin?« 24 Toda ko so farizeji to slišali, so rekli: »Ta ne izganja hudičev, razen z Bélcebubom, princem hudičev.« 25 Jezus pa je poznal njihove misli in jim rekel: »Vsako kraljestvo, razdeljeno zoper sebe, je privedeno v opustošenje in nobeno mesto ali hiša, razdeljena zoper sebe, ne bosta obstala. 26 In če Satan izganja Satana, je razdeljen zoper sebe; kako bo potem obstalo njegovo kraljestvo? 27 In če z Bélcebubom izganjam hudiče, s kom jih izganjajo vaši otroci? Zatorej bodo oni vaši sodniki. 28 Toda če z Božjim Duhom izganjam hudiče, potem je k vam prišlo Božje kraljestvo. 29 Kako lahko sicer nekdo vstopi v hišo močnega in opleni njegove dobrine, razen če najprej ne zveže močnega? In tedaj bo oplenil njegovo hišo. 30 Kdor ni z menoj, je proti meni; in kdor ne zbira z menoj, razsipa na široko. 31 Zatorej vam pravim: ›Vsake vrste greh in bogokletje bo ljudem odpuščeno, toda bogokletje zoper Svetega Duha ljudem ne bo odpuščeno. 32 In kdorkoli govori besedo zoper Sina človekovega, mu bo to odpuščeno; toda kdorkoli govori zoper Svetega Duha, mu ne bo odpuščeno ne na tem svetu ne v svetu, ki pride.‹ (aiōn g165) 33 Ali drevo dobro obrodi in je njegov sad dober, ali pa drevo slabo obrodi in je njegov sad slab; kajti drevo se spozna po njegovem sadu. 34 Oh gadji rod, kako lahko vi, ki ste hudobni, govorite dobre besede? Kajti iz obilja srca usta govoré. 35 Dober človek iz dobrega zaklada srca prinaša dobre stvari, hudobnež pa iz zlega zaklada prinaša zle stvari. 36 Toda povem vam: ›Za vsako prazno besedo, ki jo bodo ljudje izgovorili, bodo na dan sodbe o tem dajali obračun.‹ 37 Kajti po svojih besedah boš opravičen in po svojih besedah boš obsojen.« 38 Tedaj so nekateri izmed pisarjev in farizejev odgovorili, rekoč: »Učitelj, od tebe želimo videti znamenje.« 39 Toda odgovoril jim je in rekel: »Hudoben in zakonolomen rod išče znamenje, pa mu ne bo dano nobeno drugo znamenje, razen znamenja preroka Jona. 40 Kajti tako, kakor je bil Jona tri dni in tri noči v kitovem trebuhu, tako bo Sin človekov tri dni in tri noči v osrčju zemlje. 41 Ljudje iz Niniv bodo ob sodbi vstali s tem rodom in ga obsodili, ker so se ob Jonovem oznanjevanju pokesali; in glejte, tukaj je večji kakor Jona. 42 Kraljica z juga bo ob sodbi vstala s tem rodom in ga obsodila, kajti prišla je iz najbolj oddaljenih krajev zemlje, da sliši Salomonovo modrost; in glejte, tukaj je večji kakor Salomon. 43 Kadar je nečisti duh odšel iz človeka, hodi po suhih krajih, iščoč počitka, in ga ne najde. 44 Potem reče: ›Vrnil se bom v svojo hišo, od koder sem izšel.‹ In ko pride, jo najde prazno, pometeno in okrašeno. 45 Tedaj gre in s seboj vzame sedem drugih duhov, zlobnejših kakor on sam in vstopijo ter prebivajo tam in končno stanje tega človeka je slabše kakor prvo. Točno tako bo tudi temu zlobnemu rodu.« 46 Medtem ko je še govoril množici, glej, so stali zunaj njegova mati in

njegovi bratje, želeč govoriti z njim. 47 Potem mu je nekdo rekel: »Glej, tvoja mati in tvoji bratje stojijo zunaj in želijo govoriti s teboj.« 48 Toda odgovoril je in rekel tistemu, ki mu je povedal: »Kdo je moja mati? In kdo so moji bratje?« 49 In svojo roko je iztegnil proti svojim učencem ter rekel: »Glejte, moja mati in moji bratje! 50 Kajti kdorkoli bo izvrševal voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, ta je moj brat in sestra in mati.«

13 Isti dan je Jezus odšel iz hiše in se usedel ob morski obali. 2 In k njemu so bile zbrane skupaj velike množice, tako da je odšel na ladjo in se usedel, vsa množica pa je stala na bregu. 3 In v prispodobah jim je govoril mnoge besede, rekoč: »Glejte, sejalec je odšel sejat 4 in ko je sejal, je nekaj semen padlo poleg poti in prišla je perjad ter jih požrla. 5 Nekaj jih je padlo na kamnita mesta, kjer niso imela veliko zemlje in so nemudoma pognala, ker niso imela globine zemlje 6 in ko je bilo sonce zgoraj, so bila ožgana in ker niso imela korenine, so ovenela. 7 In nekaj jih je padlo med trnje in trnje je pognalo ter jih zadušilo. 8 Toda druga so padla v dobro zemljo in obrodila sad, nekatera stoternega, nekatera šestdeseternega, nekatera trideseternega. 9 Kdor ima ušesa, da slišijo, naj posluša.« 10 In prišli so učenci ter mu rekli: »Zakaj jim govoriš v prispodobah?« 11 Odgovoril je in jim rekel: »Ker je vam dano spoznati skrivnosti nebeškega kraljestva, toda njim to ni dano. 12 Kajti kdorkoli ima, njemu bo dano in imel bo večje obilje; toda kdorkoli nima, bo od njega vzeto proč celó to, kar ima. 13 Zatorej jim govorim v prispodobah, ker gledajo, a ne vidijo in poslušajo, a ne slišijo niti ne razumejo. 14 In v njih se je izpolnila Izaijeva prerokba, ki pravi: ›S poslušanjem boste slišali, pa ne boste razumeli; in gledali boste ter videli, pa ne boste zaznali; 15 kajti srce teh ljudi je otopelo in njihova ušesa so naglušna in svoje oči so zaprli, da ne bi lahko kadarkoli s svojimi očmi videli in s svojimi ušesi slišali in bi s svojim srcem razumeli ter bi bili spreobrnjeni in bi jih jaz ozdravil. 16 Toda blagoslovljene so vaše oči, ker vidijo, in vaša ušesa, ker slišijo. 17 Kajti resnično, povem vam: ›Da je veliko prerokov in pravičnih ljudi želelo videti te stvari, ki jih vi vidite, pa jih niso videli; in slišati te besede, ki jih vi slišite, pa jih niso slišali.‹ 18 Poslušajte torej prispodobo o sejalcu. 19 Kadar kdorkoli sliši besedo o kraljestvu, pa je ne razume, potem pride ta zlobni in izdere to, kar je bilo posejano v njegovo srce. To je tisti, ki je seme sprejel poleg poti. 20 Toda kdor je seme sprejel na kamnita mesta, je isti kakor kdor sliši besedo in jo takoj z radostjo sprejme, 21 vendar v sebi nima korenine, toda nekaj časa vztraja. Ko pa zaradi besede nastane stiska ali preganjanje, on v kratkem greši. 22 Tudi tisti, ki je seme sprejel med trnje, je tisti, ki sliši besedo. Skrb tega sveta in zapeljivost bogastev pa zadušita besedo in on postaja brez sadu. (aiōn g165) 23 Toda kdor je seme sprejel v dobro zemljo, je tisti, ki sliši besedo in jo razume, ki prav tako prinaša sad in obrodi, eden stoternega, drugi šestdeseternega, [spet] drugi trideseternega.« 24 Podal jim je drugo prispodobo, rekoč: »Nebeško kraljestvo je podobno človeku, ki je na svojo njivo posejal dobro seme. 25 Toda medtem ko so ljudje spali, je prišel njegov sovražnik in med pšenico posejal plevel ter odšel svojo pot. 26 Toda ko je bilka pognala in obrodila sad, potem se je prikazal tudi plevel. 27 Služabniki hišnega gospodarja so torej prišli in mu rekli: ›Gospod, ali nisi v svojo njivo posejal dobrega semena? Od kod ima potem le-ta plevel?‹ 28 Rekel jim je: ›To je storil sovražnik.‹ Služabniki so mu rekli: ›Hočeš potem, da gremo in ga poberemo?‹ 29 Toda rekel je: ›Ne, da ne bi, medtem ko pobirate plevel, z njim izruvali tudi pšenice. 30 Naj oboje skupaj raste do žetve, in ob času žetve bom rekel žanjcem: ›Zberite skupaj najprej plevel in ga povežite v svežnje za sežig, toda pšenico zberite v moj skedenj.‹« 31 Podal jim je drugo prispodobo, rekoč: »Nebeško kraljestvo je podobno zrnu gorčičnega semena, ki ga je človek vzel in posejal na svoji njivi; 32 ki je zares najmanjše od vseh semen, toda ko to zraste, je največje med zelišči in postane drevo, tako da pridejo ptice neba in prenočujejo na njegovih vejah.« 33 Povedal jim je drugo prispodobo: »Nebeško kraljestvo je podobno kvasu, ki ga je ženska vzela in skrila v treh merah moke, dokler ni bilo vse prekvašeno.« 34 Vse te besede je Jezus množici govoril v prispodobah; brez prispodobe pa jim ni govoril, 35 da bi se lahko izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku, rekoč: »Svoja usta bom odprl v prispodobah, izrekel bom besede, ki so bile od ustanovitve sveta hranjene na skrivnem.« 36 Tedaj je Jezus množico poslal proč in odšel v hišo, in njegovi učenci so prišli k njemu, rekoč: »Pojasni nam prispodobo o poljskem plevelu.« 37 Odgovoril je in jim rekel: »Kdor seje dobro seme, je Sin človekov. 38 Njiva je svet. Dobro seme so otroci kraljestva, toda plevel so otroci zlobnega. 39 Sovražnik, ki jih je posejal, je hudič. Žetev je konec sveta, žanjci pa so angeli. (aiōn g165) 40 Kakor je torej plevel pobran in v ognju sežgan, tako bo ob koncu tega sveta. (aiōn g165) 41 Sin človekov bo poslal svoje angele in iz njegovega kraljestva bodo pobrali vse stvari, ki so padle v greh in tiste, ki počno krivičnost; 42 in vrgli jih bodo v ognjeno talilno peč. Tam bo tarnanje in škripanje z zobmi. 43 Potem bodo pravični zasijali kakor sonce v kraljestvu svojega Očeta. Kdor ima ušesa, da slišijo, naj posluša. 44

Ponovno, nebeško kraljestvo je podobno zakladu, skritemu na njivi. Ko ga je človek našel, ga skrije in zaradi radosti gre in proda vse, kar ima in to polje kupi. **45** Ponovno, nebeško kraljestvo je podobno trgovcu, ki išče lepe bisere, **46** ki je, ko je našel en biser velike vrednosti, šel in prodal vse, kar je imel ter ga kupil. **47** Ponovno, nebeško kraljestvo je podobno mreži, ki je bila vržena v morje in je zajela od vseh vrst, **48** ki so jo, ko je bila polna, odvlekli do obale in se usedli ter dobre zbrali v posode, toda slabe so vrgli proč. **49** Tako bo torej ob koncu sveta. Prišli bodo angeli in zlobne bodo oddvojili od pravičnih, **(aiōn g165)** **50** in jih vrgli v ognjeno talilno peč. Tam bo tarnanje in škripanje z zobmi.« **51** Jezus jim reče: »Ste razumeli vse te besede?« Rečejo mu: »Da, Gospod.« **52** Tedaj jim je rekel: »Zato je vsak pisar, ki je poučen o nebeškem kraljestvu, podoben človeku, ki je hišni gospodar, ki prinaša iz svojega zaklada nove in stare stvari.« **53** In pripetilo se je, ko je Jezus zaključil te prispodobe, da je odšel od tam. **54** In ko je prišel v svojo lastno deželo, jih je v njihovi sinagogi učil, do take mere, da so bili osupli in govorili: »Od kod ima ta človek to modrost in ta mogočna dela? **55** Ali ni to tesarjev sin? Ali ni njegova mati imenovana Marija? In njegovi bratje Jakob in Jožef in Simon in Juda? **56** In njegove sestre ali niso vse z nami? Od kod ima potem ta človek vse te stvari?« **57** In pohujševali so se nad njim. Toda Jezus jim je rekel: »Prerok ni brez spoštovanja, razen v svoji lastni deželi in v svoji lastni hiši.« **58** In tam zaradi njihove nevere ni storil veliko mogočnih del.

14 Ob tistem času je Herod, vladar četrtinskega dela province, slišal o Jezusovem slôvesu **2** in rekel svojim služabnikom: »To je Janez Krstnik. Obujen je od mrtvih in zato so se v njem naznanila mogočna dela.« **3** Kajti Herod je prijel Janeza in ga zvezal ter ga posadil v ječo zaradi Herodiade, žene svojega brata Filipa. **4** Kajti Janez mu je rekel: »Zate ni zakonito, da jo imaš.« **5** Ko pa ga je skušal usmrtiti, se je zbal množice, ker so ga šteli za preroka. **6** Toda ko je bil Herodov rojstni dan, je Herodiadina hči plesala pred njimi in se dopadla Herodu. **7** Nakar ji je ta s prisego obljubil dati, karkoli bi prosila. **8** In ona je, prej poučena od svoje matere, rekla: »Daj mi tukaj, na velikem pladnju, glavo Janeza Krstnika.« **9** In kralju je bilo žal. Kljub temu je zaradi prisege in teh, ki so z njim sedeli pri obedu, velel, da naj ji bo dana. **10** In poslal je ter v ječi obglavil Janeza. **11** In njegova glava je bila prinesena na velikem pladnju ter dana gospodični in ona jo je odnesla svoji materi. **12** In prišli so njegovi učenci in vzeli telo ter ga pokopali in odšli ter povedali Jezusu. **13** Ko je Jezus slišal o tem, je od tam z ladjo ločeno odplul v zapuščen kraj. In ko je množica slišala o tem, mu je peš sledila iz mest. **14** In Jezus je odšel naprej in zagledal veliko množico in bil prevzet s sočutjem do njih in ozdravil njihove bolne. **15** In ko je bil večer, so k njemu prišli njegovi učenci, rekoč: »To je zapuščen kraj in čas je sedaj potekel. Pošlji množico proč, da bodo lahko šli v vasi in si kupili živeža.« **16** Toda Jezus jim je rekel: »Ni jim treba oditi proč, vi jim dajte jesti.« **17** In rekli so mu: »Mi imamo tukaj samo pet hlebov in dve ribi.« **18** Rekel je: »Prinesite jih sèm k meni.« **19** In velel je množici, naj séde na travo in vzel je pet hlebov ter dve ribi in zroč k nebu, je blagoslovil in razlomil ter hlebe dal svojim učencem, učenci pa množici. **20** In vsi so jedli in bili nasičeni in od odlomkov, ki so ostali, so pobrali dvanajst polnih košar. **21** In teh, ki so jedli, je bilo okoli pet tisoč mož, poleg žensk in otrok. **22** In Jezus je svoje učence nemudoma primoral, naj stopijo na ladjo in da gredo pred njim na drugo stran, sam pa je medtem odpustil množice. **23** In ko je odpustil množice, je sam posebej odšel na goro, da moli. In ko je prišel večer, je bil tam sam. **24** Toda ladja je bila sedaj na sredi morja, premetavana z valovi, kajti bil je nasproten veter. **25** In ob četrti nočni straži je Jezus šel proti njim, hodeč po morju. **26** In ko so ga učenci zagledali hoditi po morju, so bili prestrašeni, rekoč: »To je duh.« In od strahu so zakričali. **27** Toda Jezus jim je nemudoma spregovoril, rekoč: »Bodite dobre volje, jaz sem, ne bojte se.« **28** In Peter mu je odgovoril ter rekel: »Gospod, če si ti, mi zaukaži po vodi priti k tebi.« **29** In on je rekel: »Pridi.« In ko je Peter prišel dol iz ladje, da pride k Jezusu, je hodil po vodi. **30** Toda ko je videl silovitost vetra, je bil prestrašen. In ko se je začel utapljati, je zavpil, rekoč: »Gospod, reši me.« **31** In Jezus je takoj iztegnil svojo roko ter ga prijel in mu rekel: »Oh ti maloveren, zakaj si podvomil?« **32** In ko sta prišla na ladjo, je veter ponehal. **33** Potem so prišli oni, ki so bili na ladji in ga oboževali, rekoč: »Resnično, ti si Božji Sin.« **34** In ko so se prepeljali, so prišli v deželo Genezaret. **35** In ko so ljudje tega kraja dobili spoznanje o njem, so razposlali v vso to pokrajino naokoli in privedli k njemu vse, ki so bili bolni, **36** in rotili so ga, da bi se lahko samo dotaknili obšiva njegove obleke in prav vsi, ki so se ga dotaknili, so postali popolnoma zdravi.

15 Tedaj so k Jezusu prišli pisarji in farizeji, ki so bili iz Jeruzalema, rekoč: **2** »Zakaj tvoji učenci prestopajo izročila starešin? Kajti kadar jedo kruh, si ne umijejo svojih rok.« **3** Toda odgovoril jim je in rekel: »Zakaj vi prav tako s svojim izročilom prestopate Božjo zapoved? **4** Kajti Bog je zapovedal, rekoč: ›Spoštuj svojega očeta in mater‹ in: ›Kdor preklinja očeta ali mater, naj življenje konča s smrtjo.‹ **5** Toda

vi pravite: ›Kdorkoli bo rekel svojemu očetu ali svoji materi: ›To je dar, s čimerkoli bi ti mogoče imel korist od mene, ‹ **6** in ne spoštuje svojega očeta ali svoje matere, bo prost. Tako ste s svojim izročilom naredili Božjo zapoved brez učinka. **7** Vi hinavci, Izaija je dobro prerokoval o vas, rekoč: **8** ›Ti ljudje se s svojimi usti bližajo k meni in me spoštujejo s svojimi ustnicami, toda njihovo srce je daleč od mene.‹ **9** Toda zaman me obožujejo, učeč nauke človeških zapovedi.« **10** In poklical je množico ter jim rekel: »Poslušajte in razumite: **11** ›Ni to, kar gre v usta, [kar] omadežuje človeka, temveč to, kar prihaja iz ust, to omadežuje človeka.‹« **12** Tedaj so prišli njegovi učenci in mu rekli: »Ali veš, da so bili farizeji, potem ko so slišali to govorjenje, užaljeni?« **13** Toda odgovoril je in rekel: »Vsaka rastlina, ki je ni vsadil moj nebeški Oče, bo izkoreninjena. **14** Pustite jih pri miru. Slepi voditelji slepih so. Če pa slepi vodi slepega, bosta oba padla v jarek.« **15** Potem je odgovoril Peter in mu rekel: »Pojasni nam to prispodobo.« **16** Jezus pa je rekel: »Ali ste tudi vi še vedno brez razumevanja? **17** Ali še vedno ne razumete, da karkoli vstopi pri ustih, gre v trebuh in je vrženo ven, v zunanje stranišče? **18** Toda te besede, ki izvirajo iz ust, prihajajo iz srca in te omadežujejo človeka. **19** Kajti iz srca izvirajo zle misli, umori, zakonolomstva, prešuštva, tatvine, kriva pričevanja, bogokletja. **20** To so stvari, ki omadežujejo človeka, toda jesti z neumitimi rokami človeka ne omadežuje.« **21** Potem je Jezus odšel od tam in odšel v tirske in sidónske kraje. **22** In glej, ženska iz Kánaana je prišla iz teh istih krajev ter vpila k njemu, rekoč: »Usmili se me, oh Gospod, ti Davidov Sin. Moja hči je boleče nadlegovana od hudiča.« **23** Toda on ji ni odgovoril niti besede. In prišli so njegovi učenci ter ga rotili, rekoč: »Pošlji jo proč, ker vpije za nami.« **24** Toda odgovoril je in rekel: »Nisem poslan [k nikomur], razen k izgubljenim ovcam Izraelove hiše.« **25** Potem je prišla in ga oboževala, rekoč: »Gospod, pomagaj mi.« **26** Toda odgovoril je in rekel: »Ni primerno vzeti kruha otrokom in ga vreči psom.« **27** Ona pa je rekla: »Res je, Gospod, vendar psi jedo od drobtinic, ki padajo z mize njihovih gospodarjev.« **28** Tedaj je Jezus odgovoril in ji rekel: »Oh žena, velika je tvoja vera, zgodi naj se ti, kakor hočeš.« In njena hči je bila ozdravljena od točno tiste ure. **29** In Jezus je odšel od tam ter prišel v bližino Galilejskega morja in odšel na goro ter se tam usedel. **30** In k njemu so prišle velike množice, ki so imele s seboj tiste, ki so bili hromi, slepi, nemi, pohabljeni ter mnoge druge in polagali so jih k Jezusovim stopalom in jih je ozdravil, **31** do take mere, da se je množica čudila, ko so videli nemega spregovoriti, pohabljenega biti zdravega, hromega hoditi in slepega videti. In slavili so Izraelovega Boga. **32** Potem je Jezus svoje učence poklical k sebi in rekel: »Sočutje imam do množice, ker že tri dni vztrajajo z menoj in nimajo nič za jesti; in ne bom jih poslal proč tešče, da na poti ne oslabijo.« **33** In njegovi učenci so mu rekli: »Od kod naj imamo v divjini tako veliko kruha, za nasičenje tako velike množice?« **34** In Jezus jim reče: »Koliko hlebov imate?« Rekli so: »Sedem in nekaj majhnih rib.« **35** In velel je množici, naj séde na tla. **36** In vzel je sedem hlebov in ribe ter se zahvalil in jih razlomil ter dal svojim učencem, učenci pa množici. **37** In vsi so jedli ter bili nasičeni in pobrali so od ostankov obeda, kar je ostalo, sedem polnih košar. **38** In teh, ki so jedli, je bilo štiri tisoč mož, poleg žensk in otrok. **39** In odpustil je množico ter stopil na ladjo in prišel v magadánske kraje.

16 Tudi farizeji so prišli skupaj s saduceji in ga skušali ter zahtevali, da bi jim pokazal znamenje z neba. **2** Odgovoril je in jim rekel: »Ko je večer, pravite: ›Lepo vreme bo, kajti nebo je rdeče.‹ **3** Zjutraj pa: ›Danes bo grdo vreme, kajti nebo je rdeče in mračno.‹ O vi hinavci, lahko razpoznavate obličje neba, toda ne morete razpoznati znamenj časov? **4** Zlobni in zakonolomni rod išče znamenje, pa mu ne bo dano nobeno znamenje, razen znamenja preroka Jona.« In zapustil jih je ter odšel. **5** Ko so njegovi učenci prišli na drugo stran, so pozabili vzeti kruh. **6** Potem jim je Jezus rekel: »Pazite in varujte se kvasa farizejev in saducejev.« **7** In med seboj so razpravljali, rekoč: » To je zato, ker nismo vzeli kruha.« **8** Ko je Jezus to zaznal, jim je rekel: »Oh vi maloverni, zakaj med seboj razmišljate, ker niste prinesli nobenega kruha? **9** Ali še vedno ne razumete niti se ne spominjate petih hlebov pet tisočim in koliko košar ste pobrali? **10** Niti sedmih hlebov štiri tisočim in koliko košar ste pobrali? **11** Kako to, da ne razumete, da vam tega nisem govoril v zvezi s kruhom, da bi se varovali kvasa farizejev in saducejev?« **12** Potem so razumeli, da jim je zaukazal, naj se ne varujejo kruhovega kvasa, temveč nauka farizejev in saducejev. **13** Ko je Jezus prišel v kraje Cezareje Filipove, je vprašal svoje učence, rekoč: »Kdo ljudje pravijo, da jaz, Sin človekov, sem?« **14** Rekli so: »Nekateri pravijo, da si Janez Krstnik, nekateri Elija in drugi Jeremija ali eden izmed prerokov.« **15** Reče jim: »Toda kdo vi pravite, da sem jaz?« **16** In Simon Peter je odgovoril ter rekel: »Ti si Kristus, Sin živega Boga.« **17** In Jezus je odgovoril ter mu rekel: »Blagoslovljen si, Simon, Jonov sin, kajti meso in kri ti tega nista razodela, temveč moj Oče, ki je v nebesih. **18** In jaz ti prav tako pravim: ›Da si ti Peter in na tej skali bom zgradil svojo cerkev in velika vrata pekla ne bodo prevladala proti njej. **(Hadēs g86)** **19** In dal ti bom ključe nebeškega kraljestva;

in karkoli boš zvezal na zemlji, bo zvezano v nebesih; in karkoli boš razvezal na zemlji, bo razvezano v nebesih.‹« 20 Tedaj je svojim učencem naročil, da naj nobenemu človeku ne povedo, da je bil on Jezus, Kristus. 21 Od tedaj naprej je Jezus svojim učencem začel kazati, da mora oditi v Jeruzalem in od starešin in visokih duhovnikov in pisarjev pretrpeti mnoge stvari in biti umorjen in tretji dan obujen. 22 Potem ga je Peter prijel in ga začel oštevati, rekoč: »To naj bo daleč od tebe, Gospod. To naj se ti ne zgodi.« 23 Toda on se je obrnil in Petru rekel: »Spravi se za menoj, Satan. V spotiko si mi, kajti ne posvečaš se stvarem, ki so od Boga, temveč tem, ki so od ljudi.« 24 Tedaj je Jezus rekel svojim učencem: »Če hoče katerikoli človek slediti meni, naj se odpove samemu sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj. 25 Kajti kdorkoli hoče rešiti svoje življenje, ga bo izgubil, kdorkoli pa bo izgubil svoje življenje zaradi mene, ga bo našel. 26 Kajti kaj človeku koristi, če si bo pridobil ves svet, izgubil pa svojo lastno dušo? Ali kaj bo človek dal v zameno za svojo dušo? 27 Kajti Sin človekov bo prišel v slavi svojega Očeta s svojimi angeli in tedaj bo vsakega človeka nagradil glede na njegova dela. 28 Resnično, povem vam: ›Tam bo nekaj tukaj navzočih, ki ne bodo okusili smrti, dokler ne vidijo Sina človekovega prihajati v svojem kraljestvu.‹«

17 In po šestih dneh Jezus vzame Petra, Jakoba in njegovega brata Janeza ter jih posebej privede na visoko goro 2 in pred njimi je bil preobražen; in njegov obraz je sijal kakor sonce in njegovo oblačilo je bilo belo kakor svetloba. 3 In glej, prikazala sta se jim Mojzes in Elija, ki sta govorila z njim. 4 Potem je Peter odgovoril in Jezusu rekel: »Gospod, dobro je za nas, da smo tukaj. Če želiš, naredimo tukaj tri šotore; enega zate, enega za Mojzesa in enega za Elija.« 5 Medtem ko je še govoril, glej, jih je obsenčil svetel oblak, in glej, glas iz oblaka, ki je rekel: »Ta je moj ljubljeni Sin, s katerim sem zelo zadovoljen; njega poslušajte.« 6 Ko so učenci to slišali, so padli na svoj obraz in bili boleče prestrašeni. 7 Prišel je Jezus in se jih dotaknil ter rekel: »Vstanite in ne bojte se.« 8 In ko so povzdignili svoje oči, niso videli nobenega človeka, razen samo Jezusa. 9 In ko so prišli dol z gore, jim je Jezus naročil, rekoč: »Tega videnja ne povejte nikomur, dokler ne bo Sin človekov vstal od mrtvih.« 10 In njegovi učenci so ga vprašali, rekoč: »Zakaj potem pisarji pravijo, da mora prej priti Elija?« 11 Jezus jim je odgovoril in rekel: »Elija bo resnično prišel prej in obnovil vse stvari. 12 Toda povem vam: ›Da je Elija že prišel, pa ga niso spoznali, temveč so mu storili, karkoli so želeli.‹ Tako bo tudi Sin človekov trpel od njih.« 13 Tedaj so učenci razumeli, da jim je govoril o Janezu Krstniku. 14 In ko so prišli k množici, je prišel k njemu nek človek, ki je pokleknil navzdol k njemu ter rekel: 15 »Gospod, usmili se mojega sina, kajti blazen je in boleče nadlegovan, kajti pogosto pada v ogenj in često v vodo. 16 In pripeljal sem ga k tvojim učencem, pa ga niso mogli ozdraviti.« 17 Potem je Jezus odgovoril in rekel: »Oh neveren in sprevržen rod, kako dolgo bom še z vami? Doklej vas bom še prenašal? Privedite mi ga sèm.« 18 In Jezus je oštel hudiča in ta je odšel iz njega; in otrok je bil ozdravljen od točno tiste ure. 19 Tedaj so prišli učenci ločeno k Jezusu in rekli: »Zakaj ga mi nismo mogli izgnati iz njega?« 20 Jezus pa jim je rekel: »Zaradi vaše nevere, kajti resnično, povem vam: ›Če imate vero kakor zrno gorčičnega semena, boste tej gori rekli: ›Odstrani se od tod na tamkajšnji kraj; ‹‹ in bo premeščena in nič vam ne bo nemogoče. 21 Vendar ta vrsta ne gre ven, razen z molitvijo in postom.« 22 In medtem ko so prebivali v Galileji, jim je Jezus rekel: »Sin človekov bo izdan v roke ljudem 23 in ubili ga bodo in tretji dan bo znova obujen.« In bili so silno žalostni. 24 Ko pa so prišli v Kafarnáum, so ti, ki so prejeli davčni denar, prišli k Petru in rekli: »Ali vaš učitelj ne plačuje davka?« 25 Rekel je: »Da.« Ko pa je prišel v hišo, ga je Jezus prehitel, rekoč: »Kaj misliš Simon? Od koga zemeljski kralji jemljejo carino ali davek? Od svojih lastnih otrok ali od tujcev?« 26 Peter mu reče: »Od tujcev.« Jezus mu reče: »Potem so otroci prosti. 27 Vendar pa, da jih ne bi pohujšala, pojdi k morju, vrzi trnek in dvigni ribo, ki prva pride gor. In ko ji boš odprl usta, boš našel kos denarja. Vzemi ga ter jim ga daj zame in zase.«

18 Ob istem času so prišli k Jezusu učenci, rekoč: »Kdo je največji v nebeškem kraljestvu?« 2 In Jezus je k sebi poklical majhnega otroka in ga postavil v sredo mednje 3 ter rekel: »Resnično, povem vam: ›Razen, če se ne spreobrnete in ne postanete kakor majhni otroci, ne boste vstopili v nebeško kraljestvo.‹ 4 Kdorkoli bo torej samega sebe ponižal kakor ta majhen otrok, ta je največji v nebeškem kraljestvu. 5 In kdorkoli bo sprejel enega takšnega majhnega otroka v mojem imenu, sprejema mene. 6 Toda kdorkoli bo pohujšal enega od teh malčkov, ki verujejo vame, bi bilo bolje zanj, da bi bil mlinski kamen obešen okoli njegovega vratu in da bi bil potopljen v globino morja. 7 Gorje svetu zaradi prestopkov! Kajti nujno se mora zgoditi, da prestopki pridejo, toda gorje tistemu človeku, po katerem prestopki prihajajo! 8 Zatorej, če te tvoja roka ali tvoje stopalo pohujšuje, ju odsekaj proč in ju vrzi od sebe. Bolje je zate, da v življenje vstopiš šepav ali pohabljen, raje kakor imeti dve roki ali dve stopali in biti vržen v večni ogenj. **(aiōnios g166)** 9 In če te tvoje oko pohujšuje, ga iztakni in ga vrzi od sebe. Bolje je zate, da vstopiš v življenje z enim očesom, raje kakor imeti dve očesi in biti vržen v

peklenski ogenj. **(Geenna g1067)** **10** Pazite, da ne prezirate niti enega od teh malčkov, kajti povem vam: ›Da njihovi angeli v nebesih vedno zrejo obraz mojega Očeta, ki je v nebesih.‹ **11** Kajti Sin človekov je prišel rešit to, kar je bilo izgubljeno. **12** Kaj mislite? Če ima človek sto ovac in bi ena od njih zašla ali ne bo pustil devetindevetdesetih in šel v gore in iskal tiste, ki je zašla? **13** In če se zgodi, da jo najde, resnično, povem vam, se bolj veseli te ovce kakor devetindevetdesetih, ki niso zašle. **14** Točno tako ni volja vašega Očeta, ki je v nebesih, da bi propadel eden izmed teh malčkov. **15** Poleg tega, če se bo tvoj brat prekršil zoper tebe, pojdi in mu na samem povej njegovo krivdo med seboj in njim. Če te bo poslušal, si pridobil svojega brata. **16** Toda če te ne bo poslušal, potem vzemi s seboj dodatno še enega ali dva, da je vsaka beseda lahko potrjena po ustih dveh ali treh prič. **17** Če pa jih bo zanemarjal poslušati, povej to cerkvi. Toda če zanemarja poslušati cerkev, naj ti bo kakor pogan in davkar. **18** Resnično, povem vam: ›Karkoli boste zvezali na zemlji, bo zvezano v nebesih, in karkoli boste razvezali na zemlji, bo razvezano v nebesih.‹ **19** Ponovno vam pravim: ›Da če se bosta dva izmed vas na zemlji strinjala glede katerekoli stvari, za katero bosta prosila, bo to storjeno zanju od mojega Očeta, ki je v nebesih.‹ **20** Kajti kjer sta dva ali trije zbrani skupaj v mojem imenu, tam sem jaz v sredi med njimi.« **21** Tedaj je prišel k njemu Peter in rekel: »Gospod, kako pogosto lahko moj brat greši zoper mene in mu jaz odpustim? Do sedemkrat?« **22** Jezus mu reče: »Ne pravim ti: ›Do sedemkrat, ‹ temveč: ›do sedemdesetkrat sedemkrat.‹ **23** Zato je nebeško kraljestvo podobno nekemu kralju, ki je hotel narediti obračun s svojimi služabniki. **24** In ko je začel z obračunom, so k njemu privedli nekoga, ki mu je bil dolžan deset tisoč talentov. **25** Toda ker ni mogel toliko odplačati, mu je njegov gospodar ukazal, naj bo prodan on in njegova žena in otroci ter vse, kar je imel in se pripravi plačilo. **26** Služabnik je torej padel dol in ga oboževal, rekoč: ›Gospod, imej potrpljenje z menoj in vse ti bom plačal.‹ **27** Potem je bil gospodar tega služabnika prevzet s sočutjem in ga izpustil ter mu odpustil dolg. **28** Toda ta isti služabnik je odšel ven in našel enega izmed svojih soslužabnikov, ki mu je bil dolžan sto denarjev in nanj položil roki ter [ga] prijel za vrat, rekoč: ›Plačaj mi to, kar dolguješ.‹ **29** In njegov soslužabnik je padel dol ob njegovih stopalih in ga rotil, rekoč: ›Imej potrpljenje z menoj in vse ti bom plačal.‹ **30** Ta pa ni hotel, temveč je šel in ga vrgel v ječo, dokler ne bi odplačal dolga. **31** Ko so torej njegovi soslužabniki videli, kaj se je zgodilo, so bili zelo žalostni in so prišli ter svojemu gospodarju povedali vse, kar se je zgodilo. **32** Tedaj mu je njegov gospodar, potem ko ga je poklical, rekel: ›Oh ti zlobni služabnik, ker si me prosil, sem ti ves ta dolg odpustil; **33** ali naj ne bi tudi ti prav tako imel sočutje do svojega soslužabnika, prav tako kakor sem jaz imel usmiljenje do tebe?‹ **34** In njegov gospodar je bil ogorčen in ga izročil mučiteljem, dokler ne bi odplačal vsega tega, kar mu je bil dolžan. **35** Prav tako bo moj nebeški Oče storil tudi vam, če iz svojih src ne odpustite vsak svojemu bratu njihove prekrške.«

19 In pripetilo se je, ko je Jezus zaključil te govore, da je odšel iz Galileje in prišel v judejske kraje onstran Jordana; **2** in sledile so mu velike množice in jih je tam ozdravil. **3** Prav tako so k njemu prišli farizeji, ki so ga skušali in mu rekli: »Ali je za moža zakonito, da zaradi kateregakoli vzroka odslovi svojo ženo?« **4** In odgovoril je ter jim rekel: »Mar niste brali, da je tisti, ki ju je ustvaril na začetku, ustvaril moškega in žensko **5** ter rekel: ›Zaradi tega razloga bo mož zapustil očeta in mater in se bo trdno pridružil k svoji ženi, in oba skupaj bosta eno meso?‹ **6** Zatorej nista več dva, temveč eno meso. Kar je torej Bog združil skupaj, naj človek ne daje narazen.« **7** Rekli so mu: »Zakaj je potem Mojzes zapovedal dati pismo o ločitvi in jo odsloviti?« **8** Reče jim: »Mojzes vam je zaradi trdote vaših src dovolil odsloviti vaše žene, toda od začetka to ni bilo tako. **9** In pravim vam: ›Kdorkoli bo odslovil svojo ženo, razen če je to zaradi prešuštva in poročil drugo, zagreši zakonolomstvo; in kdorkoli poroči tisto, ki je odslovljena, zagreši zakonolomstvo.‹« **10** Njegovi učenci so mu rekli: »Če je zadeva moža z njegovo ženo takšna, se ni dobro poročiti.« **11** Toda rekel jim je: »Vsi ljudje ne morejo sprejeti tega govorjenja, razen teh, ki jim je to dano. **12** Kajti nekaj evnuhov je, ki so bili takšni rojeni iz maternice svoje matere, in nekaj evnuhov je, ki so jih ljudje naredili za evnuhe, in so evnuhi, ki so sami sebe naredili evnuhe zavoljo nebeškega kraljestva. Kdor je zmožen to sprejeti, naj to sprejme.« **13** Tedaj so k njemu privedli majhne otroke, da bi nanje položil svoji roki in molil, učenci pa so jih oštili. **14** Toda Jezus je rekel: »Dovolite majhnim otrokom in ne prepovejte jim priti k meni, kajti takšnih je nebeško kraljestvo.« **15** In nanje je položil svoji roki in odšel od tam. **16** In glej, nekdo je prišel ter mu rekel: »Dobri Učitelj, katero dobro stvar naj storim, da bom lahko imel večno življenje?« **(aiōnios g166)** **17** Rekel mu je: »Zakaj me imenuješ dober? Nihče ni dober razen enega, to je Boga; toda če želiš vstopiti v življenje, se drži zapovedi.« **18** Reče mu: »Katerih?« Jezus je odgovoril: »Ne stôri umora. Ne zagreši zakonolomstva. Ne kradi. Ne pričaj po krivem. **19** Spoštuj svojega očeta in svojo mater. In ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.«

20 Mladenič mu reče: »Vseh teh stvari sem se držal od
svoje mladosti dalje. Kaj mi še manjka?« 21 Jezus mu je
rekel: »Če želiš biti popoln, pojdi in prodaj, kar imaš ter daj
revnim in imel boš zaklad v nebesih, in pridi ter mi sledi.« 22
Toda ko je mladenič slišal to govorjenje, je žalosten odšel
proč, kajti imel je veliko posesti. 23 Potem je Jezus rekel
svojim učencem: »Resnično, povem vam: ›Da bo bogataš
komajda vstopil v nebeško kraljestvo.‹ 24 In ponovno vam
pravim: ›Lažje je za kamelo iti skozi šivankino oko, kakor
za bogataša vstopit v Božje kraljestvo.‹« 25 Ko so njegovi
učenci to slišali, so bili silno osupli, rekoč: »Kdo je potem
lahko rešen?« 26 Toda Jezus jih je pogledal in jim rekel:
»Pri ljudeh je to nemogoče, toda z Bogom so vse stvari
mogoče.« 27 Tedaj je Peter odgovoril in mu rekel: »Glej, vse
smo zapustili in ti sledili. Kaj bomo torej prejeli?« 28 Jezus
jim je rekel: »Resnično, povem vam: ›Da boste vi, ki ste mi
sledili, v obnovi, ko se bo Sin človekov usedel na prestol
svoje slave, tudi vi sedeli na dvanajstih prestolih in sodili
dvanajstere Izraelove rodove.‹ 29 In vsak, kdor je zaradi
mojega imena zapustil hiše ali brate ali sestre ali očeta ali
mater ali ženo ali otroke ali zemljišča, bo prejel stokratno in
bo podedoval večno življenje. (aiōnios g166) 30 Toda mnogi, ki
so prvi, bodo zadnji; in zadnji bodo prvi.«

20 »Kajti nebeško kraljestvo je podobno človeku, ki je
hišni gospodar in je zgodaj zjutraj odšel ven, da najame
delavce v svoj vinograd. 2 In ko se je z delavci dogovoril za
en kovanec na dan, jih je poslal v svoj vinograd. 3 In odšel
je ven okoli tretje ure in videl druge stati brez dela na trgu
4 in jim rekel: ›Pojdite tudi vi v vinograd in karkoli je prav,
vam bom dal.‹ In odšli so svojo pot. 5 Ponovno je odšel ven
okoli šeste ure in devete ure in storil prav tako. 6 In okoli
enajste ure je odšel ven in našel druge stati brez dela in
jim reče: ›Zakaj stojite tukaj ves dan brez dela?‹ 7 Rekli
so mu: ›Ker nas nihče ni najel.‹ Reče jim: ›Pojdite tudi vi v
vinograd; in karkoli je prav, to boste prejeli.‹ 8 Ko je torej
prišel večer, gospodar vinograda reče svojemu oskrbniku:
›Pokliči delavce in jim daj njihovo plačilo ter začni od zadnjih
do prvih.‹ 9 In ko so prišli tisti, ki so bili najeti okoli enajste
ure, so prejeli vsak [po] en kovanec. 10 Toda ko so prišli prvi,
so domnevali, da bi morali prejeti več; pa so prav tako prejeli
vsak [po] en kovanec. 11 In ko so to prejeli, so godrnjali
zoper hišnega očeta, 12 rekoč: ›Ti zadnji so delali samo
eno uro in si jih naredil enake nam, ki smo prenašali breme
in vročino dneva.‹ 13 Toda enemu izmed njih je odgovoril
in rekel: ›Prijatelj, ne delam ti nobene krivice; ali se nisi z
menoj dogovoril za en kovanec?‹ 14 Vzemi to, kar je tvoje
in pojdi svojo pot. Temu zadnjemu bom dal enako kakor
tebi. 15 Ali mi ni dovoljeno, da s svojo lastnino storim kar
hočem? Ali je tvoje oko hudobno, ker sem jaz dober?‹ 16
Tako bodo zadnji prvi in prvi zadnji, kajti veliko je poklicanih,
toda malo izbranih.« 17 In ko je šel gor v Jeruzalem, je
Jezus na poti vzel dvanajst učencev na stran ter jim rekel:
18 »Glejte, mi gremo gor v Jeruzalem in Sin človekov bo
izdan visokim duhovnikom in pisarjem in obsodili ga bodo na
smrt 19 in izročili ga bodo poganom v zasmeh in bičanje in
da ga križajo in tretji dan bo ponovno vstal.« 20 Tedaj je
prišla k njemu mati Zebedejevih otrok s svojima sinovoma,
ga oboževala in od njega želela neko stvar. 21 In rekel ji je:
»Kaj želiš?« Ona mu reče: »Zagotovi, da bosta lahko ta
dva moja sinova, v tvojem kraljestvu, sedela eden na tvoji
desni roki, drugi pa na levi.« 22 Toda Jezus je odgovoril
in rekel: »Ne veste, kaj prosite. Ali zmoreta piti iz čaše, iz
katere bom jaz pil in biti krščena s krstom, s katerim sem
jaz krščen?« Rekla sta mu: »Midva zmoreva.« 23 In jima
reče: »Zares bosta pila iz moje čaše in krščena bosta s
krstom, s katerim sem jaz krščen. Toda sedeti na moji desni
roki in na moji levi, ni moje da dam, temveč bo dano tem,
za katere je to pripravljeno od mojega Očeta.« 24 Ko so
deseteri to slišali, so bili prevzeti z ogorčenjem zoper ta dva
brata. 25 Toda Jezus jih je poklical k sebi in rekel: »Vi veste,
da princi poganov izvajajo gospostvo nad njimi in oni, ki so
veliki, izvajajo oblast nad njimi. 26 Toda med vami naj ne bo
tako, temveč kdorkoli hoče biti med vami velik, naj bo vaš
sluga, 27 in kdorkoli hoče biti med vami vodja, naj bo vaš
služabnik; 28 prav tako tudi Sin človekov ni prišel, da bi mu
služili, temveč da služi in da svoje življenje dá v odkupnino
za mnoge.« 29 In ko so odšli iz Jerihe, mu je sledila velika
množica. 30 In glej, dva slepa človeka sta sedela ob poti. Ko
sta zaslišala, da je šel mimo Jezus, sta zakričala, rekoč:
»Usmili se naju, oh Gospod, ti Davidov Sin.« 31 Množica pa
ju je oštela, ker bi morala molčati. Toda onadva sta še bolj
vpila, rekoč: »Usmili se naju, oh Gospod, ti Davidov Sin.« 32
In Jezus se je ustavil in ju poklical ter rekel: »Kaj želita, da
vama storim?« 33 Rekla sta mu: »Gospod, da bi se najine
oči lahko odprle.« 34 Jezus je imel torej do njiju sočutje in se
dotaknil njunih oči. In njune oči so takoj prejele vid in sta mu
sledila.

21 In ko so se bližali Jeruzalemu in so prišli do Bétfage
pri Oljski gori, je Jezus torej poslal dva učenca, 2
rekoč jima: »Pojdita v vas tam pred vama in nemudoma
bosta našla privezano oslico in žrebe z njo. Odvežita ju
in ju privedita k meni. 3 In če vama bo katerikoli človek
karkoli rekel, mu bosta rekla: ›Gospod ju potrebuje; ‹ in
nemudoma ju bo poslal.« 4 Vse to je bilo storjeno, da bi

se lahko izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku, rekoč: 5 »Povejte sionski hčeri: ›Glej, tvoj Kralj prihaja k tebi, krotak in sedeč na oslici in žrebetu, osličjem žrebetu.‹« 6 In učenca sta odšla ter storila, kakor jima je Jezus zapovedal 7 in pripeljala sta oslico ter žrebe in nanju položila svoja oblačila in posadili so ga nanju. 8 Zelo velika množica je svoje obleke razgrnila na pot; drugi pa so odsekali veje iz dreves in jih nastlali po poti. 9 In množice, ki so šle spredaj in te, ki so sledile, so vzklikale, rekoč: »Hozana Davidovemu Sinu: ›Blagoslovljen je, kdor prihaja v Gospodovem imenu. Hozana na višavah.‹« 10 In ko je prišel v Jeruzalem, je bilo vse mesto razdraženo, govoreč: »Kdo je to?« 11 Množica je rekla: »To je Jezus, prerok iz Nazareta v Galileji.« 12 In Jezus je odšel v Božji tempelj in izgnal vse tiste, ki so v templju prodajali in kupovali in prevrnil mize menjalcem denarja in stole tem, ki so prodajali golobice 13 ter jim rekel: »Pisano je: ›Moja hiša naj se imenuje hiša molitve, ‹ toda vi ste jo naredili za brlog razbojnikov.« 14 V templju so prišli k njemu slepi in hromi in jih je ozdravil. 15 Ko so visoki duhovniki in pisarji videli čudovita dela, ki jih je storil in otroke, ki so v templju vzklikali ter govorili: »Hozana Davidovemu Sinu, « so bili hudo nezadovoljni 16 in so mu rekli: »Slišiš, kaj tile govorijo?« Jezus pa jim reče: »Seveda. Mar niste nikoli brali: ›Iz ust otročičev in dojenčkov si izpopolnil hvalo?‹« 17 In zapustil jih je ter odšel iz mesta v Betanijo in tam prenočil. 18 Torej zjutraj, ko se je vrnil v mesto, je postal lačen. 19 In ko je na poti zagledal figovo drevo, je prišel k njemu, pa na njem ni našel nič, razen listja samega in mu rekel: »Naj odslej na tebi nikoli več ne zraste noben sad.« In figovo drevo je takoj ovenelo. (aiōn g165) 20 Ko so učenci to videli, so se čudili, rekoč: »Kako hitro je figovo drevo ovenelo!« 21 Jezus jim je odgovoril in rekel: »Resnično, povem vam: ›Če imate vero in ne dvomite, ne boste delali samo tega, kar je bilo storjeno figovemu drevesu, temveč tudi, če boste rekli tej gori: ›Bodi odstranjena in vržena v morje, ‹ se bo to zgodilo.‹ 22 In vse stvari, katerekoli boste verujoč prosili v molitvi, boste prejeli.« 23 In ko je prišel v tempelj, so k njemu, medtem ko je učil, prišli visoki duhovniki in starešine izmed ljudi ter rekli: »S kakšno oblastjo delaš te stvari? In kdo ti je dal to oblast?« 24 Jezus je odgovoril in jim rekel: »Tudi jaz vas bom vprašal eno besedo in če mi jo poveste, vam bom tudi jaz povedal, s kakšno oblastjo delam te stvari. 25 Janezov krst, od kod je bil? Iz nebes ali od ljudi?« In med seboj so razpravljali, rekoč: »Če bomo rekli: ›Iz nebes; ‹ nam bo rekel: ›Zakaj mu potem niste verjeli?‹ 26 Toda če bomo rekli: ›Od ljudi, ‹ se bojimo množice, kajti Janeza so vsi imeli za preroka.« 27 In odgovorili so Jezusu ter rekli: »Ne moremo povedati.« In rekel jim je: »Tudi jaz vam ne povem, s kakšno oblastjo delam te stvari. 28 Toda kaj vi mislite? Neki človek je imel dva sinova. In prišel je k prvemu ter rekel: ›Sin, pojdi danes delat v moj vinograd.‹ 29 Ta je odgovoril in rekel: ›Nočem, ‹ toda kasneje se je pokesal in odšel. 30 In prišel je k drugemu ter rekel enako. Ta je odgovoril in rekel: › Grem, gospod, ‹ pa ni odšel. 31 Kateri izmed njiju dveh je izvršil voljo svojega očeta?« Povedo mu: »Prvi.« Jezus jim reče: »Resnično, povem vam: ›Da pojdejo davkarji in vlačuge pred vami v Božje kraljestvo. 32 Kajti Janez je prišel k vam po poti pravičnosti, pa mu niste verjeli, toda davkarji in vlačuge so mu verjeli. Vi pa, ko ste to videli, se potem niste pokesali, da bi mu lahko verjeli.‹ 33 Poslušajte še eno prispodobo: ›Bil je nek hišni gospodar, ki je zasadil vinograd in ga ogradil naokoli in v njem izkopal vinsko stiskalnico in zgradil stolp in ga prepustil poljedelcem ter odšel v daljno deželo. 34 In ko se je približal čas sadu, je k poljedelcem poslal svoje služabnike, da bi lahko prejeli njegove sadove. 35 Poljedelci pa so njegove služabnike prijeli in enega pretepli in drugega ubili in še enega kamnali. 36 Ponovno pošlje druge služabnike, več kakor prvič, pa so jim storili enako. 37 Toda zadnjega od vseh je poslal k njim svojega sina, rekoč: ›Mojega sina bodo spoštovali.‹ 38 Toda ko so poljedelci zagledali sina, so si med seboj rekli: ›Ta je dedič. Pridite, ubijmo ga in se polastimo njegove dediščine.‹ 39 In zgrabili so ga in ga vrgli iz vinograda in ga usmrtili. 40 Kadar torej pride gospodar vinograda, kaj bo storil tem poljedelcem?‹« 41 Rekli so mu: »Te zlobneže bo bedno uničil, svoj vinograd pa bo prepustil drugim poljedelcem, ki mu bodo povrnili sadove ob svojih pravih obdobjih.« 42 Jezus jim reče: »Mar niste nikoli brali v pismih: ›Kamen, ki so ga graditelji zavrgli, ta isti je postal glava vogalu. To je Gospodovo delo in to je čudovito v naših očeh?‹ 43 Zatorej vam pravim: ›Božje kraljestvo vam bo vzeto in dano narodu, ki prinaša njegove sadove. 44 In kdorkoli bo padel na ta kamen, bo razbit. Toda na kogarkoli bo ta padel, tega bo zmlel v prah.‹« 45 In ko so visoki duhovniki in farizeji slišali njegove prispodobe, so zaznali, da je govoril o njih. 46 Toda ko so si prizadevali položiti roke nanj, so se zbali množice, ker so ga imeli za preroka.

22 Jezus pa je odgovoril in jim ponovno govoril v prispodobah ter rekel: 2 »Nebeško kraljestvo je podobno nekemu kralju, ki je pripravil svatbo svojemu sinu 3 in poslal je svoje služabnike, da pokličejo na poroko te, ki so bili povabljeni, pa oni niso hoteli priti. 4 Ponovno pošlje druge služabnike, rekoč: ›Povejte tem, ki so povabljeni: ›Glejte, pripravil sem svojo večerjo. Moji voli in moji pitanci so zaklani

in vse stvari so pripravljene. Pridite na svatbo.‹‹ 5 Toda to so
jemali na lahko in odšli [po] svojih poteh, en k svoji kmetiji,
drugi k svojemu trgovanju, 6 preostali pa so prijeli njegove
služabnike in [z njimi] hudobno ravnali ter jih usmrtili. 7
Toda ko je kralj slišal o tem, je bil ogorčen. In poslal je
svoje vojske in uničil te morilce ter požgal njihovo mesto. 8
Potem reče svojim služabnikom: ›Poroka je pripravljena,
toda tisti, ki so bili povabljeni, niso bili vredni.‹ 9 Pojdite torej
na glavne ceste in toliko, kolikor jih najdete, jih povabite na
svatbo. 10 Tako so ti služabniki odšli ven na glavne ceste in
zbrali skupaj vse, tako veliko, kot so jih našli, tako hudobne
kakor dobre, in poroka je bila napolnjena z gosti. 11 In ko
je kralj vstopil, da vidi goste, je zagledal tam človeka, ki ni
imel nadete poročne obleke 12 in mu reče: ›Prijatelj, kako si
prišel sèm, ne da bi imel poročno obleko?‹ Ta pa je bil brez
besed. 13 Tedaj je kralj rekel služabnikom: ›Zvežite mu roko
in stopalo ter ga odvedite proč in ga vrzite v zunanjo temo.
Tam bo jokanje in škripanje z zobmi.‹ 14 Kajti mnogo je
poklicanih, toda malo je izbranih.« 15 Tedaj so farizeji odšli in
se posvetovali, kako bi ga lahko ujeli v njegovem govorjenju.
16 In k njemu so poslali svoje učence s herodovci, rekoč:
»›Učitelj, vemo, da si pošten in v resnici učiš Božjo pot
niti se ne oziraš na nobenega človeka, kajti ne oziraš se
na zunanjost ljudi.‹ 17 Povej nam torej: ›Kaj misliš? Ali
je zakonito dajati cesarju davek ali ne?‹« 18 Toda Jezus
je zaznal njihovo zlobnost in rekel: »Zakaj me skušate, vi
hinavci? 19 Pokažite mi davčni denar.« In prinesli so mu
denar. 20 In reče jim: »Čigava sta ta podoba in napis?« 21
Rečejo mu: »Cesarjeva.« Tedaj jim reče: »Povrnite torej
cesarju stvari, ki so cesarjeve, in Bogu stvari, ki so Božje.«
22 Ko so slišali te besede, so se čudili in ga pustili ter odšli
svojo pot. 23 Isti dan so prišli k njemu saduceji, ki pravijo, da
ni vstajenja in ga vprašali, 24 rekoč: »Učitelj, Mojzes je rekel:
›Če mož umre brez otrok, naj njegov brat poroči njegovo
ženo in svojemu bratu obudi seme.‹ 25 Torej z nami je bilo
sedem bratov in ko je prvi poročil ženo, je umrl in ker ni imel
otrok, je svojo ženo zapustil svojemu bratu. 26 Podobno tudi
drugi in tretji, do sedmega. 27 In zadnja od vseh je umrla
tudi ženska. 28 Čigava žena, od teh sedmih, bo torej ob
vstajenju? Kajti vsi so jo imeli.« 29 Jezus jim je odgovoril in
rekel: »Motite se, ker ne poznate ne pisem niti ne Božje
moči. 30 Kajti ob vstajenju se niti ne poročajo niti niso dane
v zakon, temveč so kakor Božji angeli v nebesih. 31 Toda
kar se tiče vstajenja mrtvih, kaj niste brali tega, kar vam je
bilo rečeno od Boga, rekoč: 32 ›Jaz sem Bog Abrahamov in
Bog Izakov in Bog Jakobov‹? Bog ni Bog mrtvih, temveč
živih.« 33 In ko je množica to slišala, je bila osupla nad tem
naukom. 34 Toda ko so farizeji slišali, da je utišal saduceje,
so se zbrali skupaj. 35 Potem mu je eden izmed njih, ki je
bil izvedenec v postavi, zastavil vprašanje, ter ga skušal in
rekel: 36 »Učitelj, katera je največja zapoved v postavi?« 37
Jezus mu je rekel: »›Ljubil boš Gospoda, svojega Boga, z
vsem svojim srcem in z vso svojo dušo in z vsem svojim
mišljenjem.‹ 38 To je prva in velika zapoved. 39 Druga pa ji je
podobna: ›Svojega bližnjega boš ljubil kakor samega sebe.‹
40 Na teh dveh zapovedih visita vsa postava in preroki.« 41
Medtem ko so bili farizeji zbrani skupaj, jih je Jezus vprašal,
42 rekoč: »Kaj mislite o Kristusu? Čigav sin je?« Rečejo mu:
›Davidov Sin.‹ 43 Reče jim: »Kako mu torej David v duhu
reče Gospod, rekoč: 44 › Gospod je rekel mojemu Gospodu:
›Sédi na mojo desnico, dokler ne storim tvojih sovražnikov
za tvojo pručko?‹‹ 45 Če ga torej David imenuje Gospod,
kako je njegov sin?« 46 In noben človek mu ni bil zmožen
odgovoriti besede niti se mu noben človek od tega dne dalje
ni drznil zastaviti še več vprašanj.

23 Tedaj je Jezus spregovoril množici in svojim učencem,
2 rekoč: »Pisarji in farizeji sedijo na Mojzesovem stolu.
3 Torej vse, karkoli vam ukažejo, obeležujte, to obeležujte in
storite; toda ne delajte po njihovih delih, kajti oni govorijo,
pa ne delajo. 4 Kajti vežejo težka bremena in bridka za
prenašanje in jih polagajo ljudem na ramena, toda [sami] jih
niti z enim izmed svojih prstov nočejo premakniti. 5 Toda
vsa svoja dela počnejo zato, da bi jih ljudje videli. Širijo
svoje molitvene jermene in povečujejo robove svojih oblek
6 in radi imajo najpomembnejše prostore na zabavah ter
vodilne sedeže v sinagogah 7 in pozdrave na trgih ter da bi
jih ljudje klicali: ›Rabi, Rabi.‹ 8 Toda ne dajte se imenovati
Rabi, kajti eden je vaš Učitelj, celó Kristus, vi vsi pa ste
bratje. 9 In na zemlji nobenega moža ne kličite vaš oče,
kajti eden je vaš Oče, ki je v nebesih. 10 Niti se ne dajte
imenovati učitelji, kajti eden je vaš Učitelj, celó Kristus. 11
Temveč kdor je med vami največji, naj bo vaš služabnik. 12
In kdorkoli se bo poviševal, bo ponižan; in kdor bo sebe
ponižal, bo povišan. 13 Toda gorje vam, pisarji in farizeji,
hinavci! Kajti nebeško kraljestvo ste zaprli pred ljudmi, kajti
sami ne greste noter niti tem, ki vstopajo, ne dovolite, da
bi šli noter. 14 Gorje vam, pisarji in farizeji, hinavci! Kajti
vdovam goltate hiše in za pretvezo opravljate dolgo molitev;
zatorej boste prejeli večjo obsodbo. 15 Gorje vam, pisarji in
farizeji, hinavci! Kajti obidete morje in zemljo, da naredite
enega spreobrnjenca in ko je narejen, ga naredite dvakrat
bolj otroka pekla, kakor ste sami. **(Geenna g1067)** 16 Gorje
vam, vi slepi vodniki, ki pravite: ›Kdorkoli bo prisegel pri
templju, ni to nič; toda kdorkoli bo prisegel pri tempeljskem

zlatu, je dolžnik!‹ 17 Vi bedaki in slepci. Kajti kaj je večje, zlato ali tempelj, ki posvečuje zlato? 18 In: ›Kdorkoli bo prisegel pri oltarju, ni to nič; toda kdorkoli prisega pri daru, ki je na njem, je kriv.‹ 19 Vi bedaki in slepci. Kajti kaj je večje, dar ali oltar, ki posvečuje dar? 20 Kdorkoli bo torej prisegel pri oltarju, prisega pri njem in pri vseh stvareh na njem. 21 In kdorkoli bo prisegel pri templju, prisega pri njem in pri tistem, ki prebiva v njem. 22 In kdor bo prisegel pri nebesih, prisega pri Božjem prestolu in pri tistem, ki sedi na njem. 23 Gorje vam, pisarji in farizeji, hinavci! Kajti plačujete desetino od mete in janeža in kumine, zanemarili pa ste pomembnejše zadeve iz postave, sodbo, usmiljenje in vero. Te bi morali storiti in ne pustiti drugih nenarejenih. 24 Vi slepi vodniki, ki precejate komarja in požirate kamelo. 25 Gorje vam, pisarji in farizeji, hinavci! Ker naredite zunanjost čaše in pladnja čisto, toda znotraj ste polni izsiljevanja in izgreda. 26 Ti slepi farizej, očisti najprej to, kar je znotraj čaše in pladnja, da bo tudi njuna zunanjost lahko čista. 27 Gorje vam, pisarji in farizeji, hinavci! Kajti podobni ste pobeljenim mavzolejem, ki so na zunaj videti zares krasni, toda znotraj so polni kosti mrtvih ljudi in vse nečistosti. 28 Točno tako se tudi vi navzven kažete ljudem pravične, toda znotraj ste polni hinavščine in krivičnosti. 29 Gorje vam, pisarji in farizeji, hinavci! Kajti prerokom gradite grobnice in okrašujete mavzoleje pravičnih, 30 in pravite: ›Če bi bili mi v dneh svojih očetov, ne bi bili z njimi soudeleženi pri prelivanju krvi prerokov.‹ 31 Zatorej ste priče vam samim, da ste otroci teh, ki so morili preroke. 32 Napolnite torej mero svojih očetov. 33 Vi kače, vi gadji rod, kako lahko pobegnete obsodbi na pekel? **(Geenna g1067)** 34 Zatorej glejte, k vam pošiljam preroke in modre može ter pisarje. In nekatere izmed njih boste ubili in križali; in nekatere izmed njih boste bičali v svojih sinagogah in jih preganjali od mesta do mesta, 35 da lahko pride nad vas vsa pravična kri, prelita na zemlji, od krvi pravičnega Abela, do krvi Zaharija, Berehjájevega sina, ki ste ga umorili med templjem in oltarjem. 36 Resnično, povem vam: ›Vse te stvari bodo prišle nad ta rod.‹ 37 Oh Jeruzalem, Jeruzalem, ti, ki ubijaš preroke in kamnaš tiste, ki so poslani k tebi, kako pogosto sem hotel zbrati skupaj tvoje otroke, prav tako kakor koklja zbira svoje piščance pod svoje peruti, pa niste hoteli! 38 Glejte, vaša hiša je zapuščena, prepuščena vam. 39 Kajti povem vam: ›Odslej me ne boste več videli, dokler ne boste rekli: ›Blagoslovljen je, kdor prihaja v Gospodovem imenu.‹«

24 In Jezus je šel ven in odšel od templja, in njegovi učenci so prišli k njemu, da mu pokažejo tempeljske stavbe. 2 Jezus jim je rekel: »Ali ne vidite vseh teh stvari? Resnično, jaz vam povem: ›Tukaj ne bo ostal en kamen na drugem, ki ne bo zrušen.‹« 3 In ko je sedèl na Oljski gori, so k njemu zaupno prišli učenci, rekoč: »Povej nam, kdaj bodo te stvari? In kakšno bo znamenje tvojega prihoda in konca sveta?« **(aiōn g165)** 4 In Jezus jim je odgovoril ter rekel: »Pazite, da vas nihče ne prevara. 5 Kajti mnogo jih bo prišlo v mojem imenu, rekoč: ›Jaz sem Kristus, ‹ in bodo mnoge prevarali. 6 In slišali boste o vojnah in govorice o vojnah; glejte, da ne boste zaskrbljeni, kajti vse te stvari se morajo pripetiti, toda ni še konec. 7 Kajti narod se bo dvignil zoper narod in kraljestvo zoper kraljestvo in lakote, kužne bolezni in potresi bodo na raznih krajih. 8 Vse to so začetki bridkosti. 9 Takrat vas bodo izročali, da boste trpeli in vas ubijali, in vsi narodi vas bodo sovražili zaradi mojega imena. 10 In tedaj se bodo mnogi pohujšali in izdajali bodo drug drugega in drug drugega bodo sovražili. 11 In mnogo lažnih prerokov bo vstalo in bodo mnoge prevarali. 12 In ker bo krivičnost obilna, se bo ljubezen pri mnogih ohladila. 13 Toda kdor bo vztrajal do konca, ta isti, bo rešen. 14 In ta evangelij kraljestva bo oznanjen po vsem svetu v pričevanje vsem narodom, in tedaj bo prišel konec. 15 Kadar boste torej videli ogabnost opustošenja, o kateri govori prerok Daniel, stati na svetem prostoru (kdorkoli bere, naj razume), 16 takrat naj tisti, ki bodo v Judeji, bežijo v gore. 17 Tisti, ki je na hišni strehi, naj ne pride dol, da bi iz svoje hiše karkoli vzel, 18 niti naj se tisti, ki je na njivi, ne vrača nazaj, da vzame svoja oblačila. 19 In gorje tem, ki so z otrokom in tem, ki v tistih dneh dojijo! 20 Toda molíte, da vaš pobeg ne bo pozimi niti ne na šabatni dan, 21 kajti takrat bo velika stiska, takšna, kakršne ni bilo od začetka sveta do tega časa niti je nikoli več ne bo. 22 In razen če ti dnevi ne bi bili skrajšani, ne bi bilo rešeno nobeno meso; toda zaradi izvoljenih bodo ti dnevi skrajšani. 23 Če vam bo takrat katerikoli človek rekel: ›Glejte! Tukaj je Kristus ali tam; tega ne verjemite.‹ 24 Kajti vstali bodo lažni Kristusi in lažni preroki in prikazovali bodo velika znamenja in čudeže; do take mere, da bodo, če bi bilo mogoče, prevarali tudi izvoljene. 25 Glejte, vnaprej sem vam povedal. 26 Zatorej, če vam bodo rekli: ›Glejte, v puščavi je; ‹ ne pojdite tja: ›Glejte, v skrivnih sobah je; ‹ tega ne verjemite. 27 Kajti kakor bliskanje prihaja od vzhoda in sveti celó do zahoda, takšen bo tudi prihod Sina človekovega. 28 Kajti kjerkoli je truplo, tam bodo orli zbrani skupaj. 29 Takoj po stiski tistih dni bo sonce otemnelo in luna ne bo dajala svoje svetlobe in zvezde bodo padale iz neba in moči neba se bodo tresle, 30 in tedaj se bo na nebu prikazalo znamenje Sina človekovega, in tedaj bodo žalovali vsi zemeljski rodovi in videli bodo Sina človekovega prihajati na oblakih neba z

močjo in veliko slavo. 31 In z močnim donenjem trobente bo
poslal svoje angele in zbrali bodo skupaj njegove izvoljene
iz štirih vetrov, od enega konca neba do drugega. 32 Od
figovega drevesa se torej naučite prispodobo: ›Kadar je
njegova mladika še nežna in poganja liste, veste, da je
poletje blizu.‹ 33 Tako tudi vi, ko boste videli vse te stvari,
védite, da je to blizu, celó pri vratih. 34 Resnično, povem
vam: ›Ta rod ne bo prešel, dokler vse te stvari ne bodo
izpolnjene.‹ 35 Nebo in zemlja bosta prešla, toda moje
besede ne bodo prešle. 36 Toda o tem dnevu in uri ne ve
noben človek, ne, niti nebeški angeli ne, temveč samo moj
Oče. 37 Toda kakršni so bili Noetovi dnevi, takšen bo tudi
prihod Sina človekovega. 38 Kajti kakor so v dneh, ki so bili
pred poplavo, jedli in pili, se poročali ter dajali v zakon, do
dneva, ko je Noe vstopil v barko, 39 in niso spoznali, dokler
ni prišla poplava in jih vse odnesla; takšen bo tudi prihod
Sina človekovega. 40 Takrat bosta dva na njivi; eden bo
vzet, drugi pa puščen. 41 Dve ženski bosta mleli pri mlinu;
ena bo vzeta, druga pa puščena. 42 Stražite torej, kajti ne
veste, katero uro pride vaš Gospod. 43 Toda vedite to, da če
bi hišni oče vedel, ob kateri uri bi tat prišel, bi stražil in ne bi
dopustil, da bi bila njegova hiša vlomljena. 44 Zatorej bodite
tudi vi pripravljeni, kajti Sin človekov prihaja ob taki uri, za
katero ne mislite. 45 Kdo je torej zvesti in modri služabnik,
ki ga je njegov gospodar določil nad njegovo družino, da
jim daje obed ob pravšnjem obdobju? 46 Blagoslovljen je
ta služabnik, ki ga bo njegov gospodar, ko pride, našel
tako delati. 47 Resnično, povem vam: ›Da ga bo naredil za
gospodarja nad vsemi svojimi dobrinami.‹ 48 Toda če bo ta
hudobni služabnik v svojem srcu rekel: ›Moj gospodar odlaša
svoj prihod, ‹ 49 in bo začel udarjati svoje soslužabnike ter
jesti in piti s pijanimi, 50 bo gospodar tega služabnika prišel
na dan, ko ga ne pričakuje in ob uri, ki se je ne zaveda 51
in presekal ga bo narazen ter mu določil njegov delež s
hinavci; tam bo jokanje in škripanje z zobmi.«

25 »Takrat bo nebeško kraljestvo podobno desetim
devicam, ki so vzele svoje svetilke in šle, da srečajo
ženina. 2 In pet izmed njih je bilo modrih, pet pa je bilo
nespametnih. 3 Te, ki so bile nespametne, so vzele svoje
svetilke, niso pa z njimi vzele olja, 4 toda modre so s svojimi
svetilkami v svojih posodah vzele olje. 5 Medtem ko se je
ženin mudil, so vse podremale in zaspale. 6 Ob polnoči pa
je nastalo vpitje: ›Glejte, ženin prihaja. Pojdite ven, da ga
srečate.‹ 7 Tedaj so vse te device vstale in očistile svoje
svetilke. 8 In nespametne so rekle modrim: ›Dajte nam od
svojega olja, kajti naše svetilke so ugasnile.‹ 9 Toda modre
so odgovorile, rekoč: ›Ne tako, da ne bi bilo premalo za nas
in vas, toda pojdite raje k tem, ki prodajajo in si kupite zase.‹
10 Medtem ko so odšle kupovat, pa je prišel ženin, in tiste, ki
so bile pripravljene, so vstopile z njim v zakon in vrata so
se zaprla. 11 Kasneje so prišle tudi druge device, rekoč:
›Gospod, Gospod, odpri nam.‹ 12 Toda odgovoril je in rekel:
›Resnično, povem vam: ›Ne poznam vas.‹‹ 13 Stražite torej,
kajti ne veste niti dneva niti ure, v kateri prihaja Sin človekov.
14 Kajti nebeško kraljestvo je kakor človek, ki potuje v daljno
deželo, ki je sklical svoje lastne služabnike ter jim izročil
svoje dobrine. 15 In enemu je dal pet talentov, drugemu dva
in naslednjemu enega; vsakemu človeku glede na njegove
razne sposobnosti; in nemudoma je odšel na svojo pot. 16
Potem je tisti, ki je prejel pet talentov, šel in s temi trgoval in
tem prislužil še pet drugih talentov. 17 In podobno je tisti,
ki je prejel dva, prav tako pridobil še dva druga. 18 Toda
tisti, ki je prejel enega, je šel in kopál v zemljo in skril denar
svojega gospodarja. 19 Po dolgem času pride gospodar
teh služabnikov in z njimi poračuna. 20 In tako je tisti, ki
je prejel pet talentov, prišel in prinesel pet drugih talentov,
rekoč: ›Gospodar, izročil si mi pet talentov. Glej, poleg teh
sem pridobil še pet talentov.‹ 21 Njegov gospodar mu je
rekel: ›Dobro narejeno, ti dobri in zvesti služabnik. Zvest si
bil nad malo stvarmi, naredil te bom za vladarja nad mnogimi
stvarmi; vstopi v radost svojega gospodarja.‹ 22 Tudi tisti, ki
je prejel dva talenta, je prišel in rekel: ›Gospodar, izročil si
mi dva talenta; glej, poleg teh sem pridobil še dva druga
talenta.‹ 23 Njegov gospodar mu je rekel: ›Dobro narejeno,
dobri in zvesti služabnik. Zvest si bil nad malo stvarmi,
naredil te bom za vladarja nad mnogimi stvarmi; vstopi v
radost svojega gospodarja.‹ 24 Potem je prišel tisti, ki je
prejel en talent in rekel: ›Gospodar, poznal sem te, da si trd
človek, žanješ, kjer nisi sejal in zbiraš, kjer nisi nastlal, 25 in
sem se bal in sem šel ter tvoj talent skril v zemljo. Glej tukaj
imaš, kar je tvojega.‹ 26 Njegov gospodar je odgovoril in mu
rekel: ›Ti zlobni in leni služabnik, vedel si, da žanjem, kjer
nisem sejal in zbiram tam, kjer nisem nastlal; 27 dolžan si bil
torej dati moj denar menjalcem in tedaj, ob mojem prihodu,
bi jaz svojo lastnino prejel z obrestmi.‹ 28 Vzemite mu torej
talent in ga dajte temu, ki ima deset talentov. 29 Kajti vsak,
kdor ima, mu bo dano in bo imel obilje, toda od tistega,
ki nima, bo vzeto proč celó to, kar ima. 30 Nekoristnega
služabnika pa vrzite v zunanjo temo; tam bo jokanje in
škripanje z zobmi.‹ 31 Ko bo prišel Sin človekov v svoji slavi
in vsi sveti angeli z njim, potem bo sédel na prestol svoje
slave, 32 in pred njim bodo zbrani vsi narodi, in oddvojil jih
bo ene od drugih, kakor pastir ločuje svoje ovce od koz;

33 in ovce bo postavil na svojo desno roko, toda koze na levo. **34** Tedaj bo Kralj rekel tistim na svoji desnici: ›Pridite, blagoslovljeni od mojega Očeta, podedujte kraljestvo, za vas pripravljeno od ustanovitve sveta, ‹ **35** kajti bil sem lačen in ste mi dali obrok; bil sem žejen in ste mi dali piti; bil sem tujec in ste me sprejeli; **36** nag in ste me oblekli; bil sem bolan in ste me obiskali; bil sem v ječi in ste prišli k meni.‹ **37** Tedaj mu bodo pravični odgovorili, rekoč: ›Gospodar, kdaj smo te videli lačnega in te nahranili ali žejnega in [ti] dali piti? **38** Kdaj smo te videli tujca in te sprejeli? Ali nagega in te oblekli? **39** Ali kdaj smo te videli bolnega ali v ječi in prišli k tebi?‹ **40** In kralj jim bo odgovoril in rekel: ›Resnično, povem vam: ›V kolikor ste to storili enemu najmanjšemu izmed teh mojih bratov, ste to storili meni.‹‹ **41** Tedaj bo prav tako rekel tem na levici: ›Odidite od mene, vi prekleti, v večni ogenj, pripravljen za hudiča in njegove angele; **(aiōnios g166)** **42** kajti lačen sem bil, pa mi niste dali obroka; žejen sem bil, pa mi niste dali piti; **43** tujec sem bil, pa me niste sprejeli; nag in me niste oblekli; bolan in v ječi, pa me niste obiskali.‹ **44** Tedaj mu bodo tudi oni odgovorili, rekoč: ›Gospodar, kdaj smo te videli lačnega ali žejnega ali tujca ali nagega ali bolnega ali v ječi in ti nismo postregli?‹ **45** Tedaj jim bo odgovoril, rekoč: ›Resnično, povem vam: ›V kolikor tega niste storili enemu izmed teh najmanjših, tega niste storili meni.‹‹ **46** In ti bodo šli proč v večno kazen, toda pravični v večno življenje.« **(aiōnios g166)**

26 In pripetilo se je, ko je Jezus končal vse te govore, da je rekel svojim učencem: **2** »Veste, da je čez dva dni praznik pashe in Sin človekov je izdan, da bi bil križan.« **3** Tedaj so se skupaj zbrali visoki duhovniki in pisarji ter starešine izmed ljudstva, k palači vélikega duhovnika, ki mu je bilo ime Kajfa **4** in se posvetovali, da bi lahko Jezusa s premetenostjo prijeli ter ga ubili. **5** Toda rekli so: »Ne na prazničen dan, da med ljudmi ne bi bilo vstaje.« **6** Torej ko je bil Jezus v Betaniji, v hiši Simona gobavca, **7** je prišla k njemu ženska, ki je imela alabastrno škatlo zelo dragocenega mazila in ko je sedel pri mizi, ga je izlila na njegovo glavo. **8** Toda ko so njegovi učenci to videli, so bili ogorčeni, rekoč: »S kakšnim namenom je ta potrata? **9** Kajti to mazilo bi bilo lahko drago prodano in dano revnim.« **10** Ko je Jezus to spoznal, jim je rekel: »Zakaj nadlegujete žensko? Kajti na meni je storila dobro delo. **11** Kajti revne imate vedno s seboj, toda mene nimate vedno. **12** Ker je to mazilo izlila na moje telo, je to storila za moj pokop. **13** Resnično, povem vam: ›Kjerkoli se bo ta evangelij oznanjal po vsem svetu, tam se bo tudi to, kar je ta ženska storila, pripovedovalo v spomin nanjo.‹« **14** Tedaj je eden izmed dvanajsterih, imenovan Juda Iškarijot, odšel k visokim duhovnikom **15** in jim rekel: »Kaj mi boste dali in vam ga bom izročil?« In z njim so se sporazumeli za trideset koščkov srebra. **16** In od tedaj je iskal priložnost, da ga izda. **17** Učenci so torej prvi dan [praznika] nekvašenega kruha prišli k Jezusu in mu rekli: »Kje želiš, da ti pripravimo, da boš jedel pashalno jagnje?« **18** In rekel je: »Pojdite v mesto k temu in temu človeku ter mu recite: ›Učitelj pravi: ›Moj čas je blizu; s svojimi učenci bom v tvoji hiši praznoval pasho.‹« **19** In učenci so storili, kakor jim je Jezus določil; in pripravili so pashalno jagnje. **20** Torej, ko je prišel večer, se je z dvanajsterimi usedel. **21** In ko so jedli, je rekel: »Resnično, povem vam, da me bo eden izmed vas izdal.« **22** Bili so silno žalostni in začeli so mu vsak izmed njih govoriti: »Gospod, ali sem jaz?« **23** In odgovoril je ter rekel: »Kdor pomaka svojo roko z menoj v skledo, ta isti me bo izdal. **24** Sin človekov gre, kakor je pisano o njem, toda gorje temu človeku, po katerem je Sin človekov izdan! Dobro bi bilo za tega človeka, če se ne bi rodil.« **25** Potem je Juda, ki ga je izdal, odgovoril in rekel: »Učitelj, ali sem jaz?« Rekel mu je: »Ti si rekel.« **26** In medtem ko so jedli je Jezus vzel kruh in ga blagoslovil in ga razlomil ter ga dal učencem in rekel: »Vzemite, jejte; to je moje telo.« **27** In vzel je čašo in se zahvalil ter jim jo dal, rekoč: »Pijte iz nje vsi, **28** kajti to je moja kri nove zaveze, ki je prelita za mnoge v odpuščanje grehov. **29** Toda povem vam: ›Odslej ne bom pil od tega sadu vinske trte do tistega dne, ko bom z vami pil novega v kraljestvu svojega Očeta.‹« **30** In ko so odpeli hvalnico, so odšli ven na Oljsko goro. **31** Tedaj jim Jezus reče: »Vsi se boste to noč pohujšali zaradi mene, kajti pisano je: ›Udaril bom pastirja in ovce tropa bodo razkropljene naokoli.‹ **32** Toda potem, ko bom obujen, bom pred vami šel v Galilejo.« **33** Peter je odgovoril in mu rekel: »Čeprav se bodo vsi ljudje pohujšali zaradi tebe, se vendarle jaz nikoli ne bom pohujšal.« **34** Jezus mu je rekel: »Resnično, povem ti: ›Da me boš to noč, preden petelin zapoje, trikrat zatajil.‹« **35** Peter mu je rekel: »Čeprav bi moral umreti s teboj, te vendarle ne bom zatajil.« Tudi vsi učenci so enako govorili. **36** Tedaj pride Jezus z njimi na kraj, imenovan Getsemani in reče učencem: »Sédite tukaj, medtem ko grem in tamle molim.« **37** In s seboj je vzel Petra ter dva Zebedejeva sinova in postajal je žalosten ter zelo potrt. **38** Tedaj jim reče: »Moja duša je silno žalostna, celó do smrti; zadržujte se tukaj in bedite z menoj.« **39** In odšel je še malce dlje ter padel na svoj obraz in molil, rekoč: »Oh moj Oče, če je to mogoče, naj gre ta čaša mimo mene, vendar ne kakor jaz hočem, temveč kakor

hočeš ti.« 40 In pride k učencem in jih najde speče ter reče Petru: »Kaj, eno uro niste zmogli bedeti z menoj? 41 Bedite in molíte, da ne pridete v skušnjavo. Duh je zares voljan, toda meso je šibko.« 42 Zopet je, drugič, odšel proč in molil, rekoč: »Oh moj Oče, če ta čaša ne more iti mimo mene, ne da jo izpijem, zgôdi se tvoja volja.« 43 In prišel je ter jih ponovno našel speče, kajti njihove oči so bile težke. 44 In zapustil jih je ter ponovno odšel proč in tretjič molil, govoreč iste besede. 45 Potem pride k svojim učencem in jim reče: »Spite torej in vzemite si [svoj] počitek; glejte, ura je blizu, in Sin človekov je izdan v roke grešnikov. 46 Vstanite, pojdimo. Glejte, tisti, ki me izdaja, je blizu.« 47 In medtem ko je še govoril, glej, je prišel Juda, eden izmed dvanajsterih in z njim velika množica z meči in palicami, od visokih duhovnikov in starešin izmed ljudstva. 48 Torej tisti, ki ga je izdal, jim je dal znamenje, rekoč: »Kogarkoli bom poljubil, ta isti je on; trdno ga primite.« 49 In nemudoma je prišel k Jezusu in rekel: »Pozdravljen, učitelj, « ter ga poljubil. 50 Jezus pa mu je rekel: »Prijatelj, zakaj si prišel?« Tedaj so prišli in na Jezusa položili roke ter ga prijeli. 51 In glej, eden izmed njih, ki je bil z Jezusom, je iztegnil svojo roko ter dvignil svoj meč in udaril služabnika vélikega duhovnika in odbil njegovo uho. 52 Tedaj mu je Jezus rekel: »Vtakni svoj meč ponovno na njegovo mesto, kajti vsi tisti, ki primejo za meč, bodo z mečem pokončani. 53 Ali mislite, da ne morem sedaj moliti k svojemu Očetu in bi mi takoj dal več kot dvanajst legij angelov? 54 Toda kako naj se potem izpolnijo pisma, da mora biti tako?« 55 In v tej isti uri je Jezus rekel množicam: »Ali ste prišli ven kot proti razbojniku, z meči in palicami, da me primete? Dnevno sem sedel z vami ter učil v templju, pa me niste prijeli. 56 Toda vse to je bilo storjeno, da se lahko izpolnijo pisma prerokov.« Tedaj so ga vsi učenci zapustili in pobegnili. 57 Tisti pa, ki so Jezusa zgrabili, so ga odpeljali proč h Kajfu, vélikemu duhovniku, kjer so bili zbrani pisarji in starešine. 58 Toda Peter mu je od daleč sledil do palače vélikega duhovnika in vstopil ter sédel s služabniki, da vidi konec. 59 Visoki duhovniki in starešine in ves véliki zbor so torej iskali krivih prič zoper Jezusa, da bi ga usmrtili, 60 toda niso našli nobene; da, čeprav je prišlo mnogo krivih prič, vendar niso našli nobene. Na koncu sta prišli dve krivi priči 61 in rekli sta: »Ta je rekel: ›Zmožen sem uničiti Božji tempelj in ga v treh dneh zgraditi.‹« 62 In véliki duhovnik je vstal ter mu rekel: »Nič ne odgovarjaš? Kaj je to, kar ti priči pričujeta zoper tebe?« 63 Toda Jezus je ohranil svoj mir. In véliki duhovnik je odgovoril ter mu rekel: »Zaklinjam te pri živem Bogu, da nam poveš, ali si ti Kristus, Božji Sin.« 64 Jezus mu reče: »Ti si rekel, vendar ti jaz pravim: ›Odslej boste videli Sina človekovega sedeti na desnici moči in prihajati na oblakih neba.‹« 65 Tedaj je véliki duhovnik raztrgal svoja oblačila, rekoč: »Govoril je bogokletje; imamo kakšno dodatno potrebo po pričah? Glejte, sedaj ste slišali njegovo bogokletje. 66 Kaj vi mislite?« Oni pa so odgovorili in rekli: »Kriv je smrti.« 67 Tedaj so mu pljuvali v njegov obraz in ga klofutali; in drugi so ga udarjali z dlanmi svojih rok, 68 rekoč: »Prerokuj nam, ti Kristus: ›Kdo je tisti, ki te je udaril?‹« 69 Peter je torej sedèl zunaj v palači; in k njemu je prišla gospodična, rekoč: »Tudi ti si bil z Jezusom iz Galileje.« 70 Toda on je pred vsemi njimi zanikal, rekoč: »Ne vem, kaj govoriš.« 71 In ko je odšel ven v preddverje, ga je videla druga služabnica in rekla tem, ki so bili tam: »Ta je bil prav tako z Jezusom Nazarečanom.« 72 In ponovno je s prisego zanikal: »Ne poznam tega človeka.« 73 In čez nekaj časa so prišli k njemu tisti, ki so stali ob strani ter rekli Petru: »Zagotovo si ti eden izmed njih, kajti tvoje narečje te izdaja.« 74 Tedaj je začel preklinjati in prisegati, rekoč: »Ne poznam [tega] človeka.« In petelin je takoj zapel. 75 In Peter se je spomnil Jezusove besede, ki mu jo je rekel: »Preden petelin zapoje, me boš trikrat zatajil.« In odšel je ven ter se bridko zjokal.

27 Ko je prišlo jutro, so se vsi visoki duhovniki in starešine izmed ljudstva posvetovali zoper Jezusa, da ga usmrtijo. 2 In ko so ga zvezali, so ga odvedli proč ter ga izročili voditelju Ponciju Pilatu. 3 Potem se je Juda, ki ga je izdal, ko je videl, da je bil obsojen, pokesal in trideset koščkov srebra prinesel nazaj k visokim duhovnikom in starešinam, 4 rekoč: »Grešil sem, ker sem izdal nedolžno kri.« Oni pa so rekli: »Kaj je to nam? Ti glej na to.« 5 In srebrne koščke je vrgel v tempelj in odšel ter samega sebe obesil. 6 Visoki duhovniki pa so vzeli koščke srebra in rekli: »Ni zakonito, da jih damo v zakladnico, ker so cena krvi.« 7 In posvetovali so se ter z njimi kupili lončarjevo njivo, da bi v njej pokopavali tujce. 8 Zatorej je bilo to polje do današnjega dne imenovano Njiva krvi. 9 Tedaj je bilo izpolnjeno to, kar je bilo rečeno po preroku Jeremiju, rekoč: ›In vzeli so trideset koščkov srebra, ceno tistega, ki je bil ocenjen, ki so ga Izraelovi otroci ocenili, 10 in dali so jih za lončarjevo njivo, kakor mi je določil Gospod.‹ 11 In Jezus je stal pred voditeljem in voditelj ga je vprašal, rekoč: »Ali si ti judovski Kralj?« Jezus mu je rekel: »Ti praviš.« 12 In ko je bil obtožen od visokih duhovnikov in starešin, ni ničesar odgovoril. 13 Tedaj mu je Pilat rekel: »Ali ne slišiš, koliko besed pričajo zoper tebe?« 14 Pa mu ni odgovoril niti na eno besedo, tako, da se je voditelj silno čudil. 15 Torej, na ta praznik je imel voditelj navado množici izpustiti jetnika, ki bi ga hotela. 16 In takrat

so imeli opaznega jetnika, imenovanega Baraba. 17 Ko so
bili torej zbrani skupaj, jim je Pilat rekel: »Katerega hočete,
da vam izpustim? Baraba ali Jezusa, ki se imenuje Kristus?«
18 Kajti vedel je, da so mu ga izročili zaradi zavisti. 19 Ko se
je usedel na sodni stol, je njegova žena poslala k njemu,
rekoč: »Nič ne imej s tem pravičnim človekom, kajti danes
sem v sanjah zaradi njega trpela mnoge stvari.« 20 Toda
visoki duhovniki in starešine so pregovorili množico, da bi
zahtevali Baraba in uničili Jezusa. 21 Voditelj je odgovoril in
jim rekel: »Katerega od teh dveh hočete, da vam izpustim?«
Rekli so: »Baraba.« 22 Pilat jim reče: »Kaj naj potem storim
z Jezusom, ki se imenuje Kristus?« Vsi so mu rekli: »Križan
naj bo.« 23 In voditelj jim je rekel: »Zakaj, kakšno zlo je
storil?« Vendar so še bolj kričali, rekoč: »Križan naj bo.« 24
Ko je Pilat videl, da niti malo ne more prevladati, temveč da
je bil toliko bolj storjen nemir, je vzel vodo in svoje roke umil
pred množico, rekoč: »Nedolžen sem pri krvi te pravične
osebe; vi glejte na to.« 25 Potem so vsi ljudje odgovorili
in rekli: »Njegova kri bodi na nas in na naših otrocih.« 26
Tedaj jim je izpustil Baraba in ko je Jezusa prebičal, ga je
izročil, da bi bil križan. 27 Tedaj so voditeljevi vojaki Jezusa
vzeli v skupno dvorano in k njemu zbrali vso četo vojakov.
28 In ga slekli ter mu oblekli škrlatno svečano oblačilo. 29
In ko so spletli krono iz trnja, so jo dali na njegovo glavo
in trst v njegovo desnico; in poklekovali so pred njim ter
ga zasmehovali, rekoč: »Pozdravljen, judovski Kralj!« 30 In
pljuvali so vanj in vzeli trst ter ga udarjali po glavi. 31 Potem
pa, ko so ga zasmehovali, so z njega slekli svečano oblačilo
in nanj nadeli njegova lastna oblačila ter ga odpeljali proč, da
ga križajo. 32 In ko so prišli ven, so našli človeka iz Cirene,
Simona po imenu; njega so prisilili, da je nesel njegov križ.
33 In ko so prišli na kraj, imenovan Golgota, ki se mu reče
›kraj lobanje, ‹ 34 so mu dali piti kisa, pomešanega z žolčem;
in ko je le-tega pokusil, ni hotel piti. 35 Oni pa so ga križali in
metaje žreb razdelili njegove obleke, da bi se lahko izpolnilo,
kar je bilo rečeno po preroku: ›Moje obleke so si delili med
seboj in za mojo suknjo so metali žrebe.‹ 36 In sedeli so ter
ga tam stražili; 37 in nad njegovo glavo so namestili njegovo
napisano obtožbo: TA JE JEZUS, JUDOVSKI KRALJ. 38
Takrat sta bila tam z njim križana dva tatova, eden na desni
roki, drugi pa na levi. 39 Tisti pa, ki so hodili mimo, so ga
zasramovali in zmajevali s svojimi glavami 40 ter govorili:
»Ti, ki podiraš tempelj in ga zgradiš v treh dneh, reši samega
sebe. Če si Božji Sin, pridi s križa dol.« 41 Podobno so ga
zasmehovali tudi visoki duhovniki s pisarji in starešinami ter
govorili: 42 »Rešil je druge; samega sebe ne more rešiti. Če
je on Izraelov Kralj, naj sedaj pride dol s križa in mu bomo
verjeli. 43 Zaupal je v Boga; naj ga sedaj osvobodi, če ga
hoče imeti, kajti rekel je: ›Jaz sem Božji Sin.‹« 44 Prav tako
sta ga sramotila tudi tatova, ki sta bila križana z njim. 45 Od
šeste ure je bila torej tema po vsej deželi do devete ure.
46 Okoli devete ure pa je Jezus z močnim glasom zaklical,
rekoč: »Elí, Elí, láma sabahtáni?« kar se reče: »Moj Bog,
moj Bog, zakaj si me zapustil?« 47 Ko so nekateri izmed
teh, ki so tam stali, to slišali, so rekli: »Ta človek kliče Elija.«
48 In eden izmed njih je nemudoma stekel in vzel gobo ter jo
napojil s kisom in jo nataknil na trst ter mu dal piti. 49 Ostali
so rekli: »Pústi, naj vidimo, če bo prišel Elija, da ga reši.« 50
Ko je Jezus z močnim glasom ponovno zavpil, je odposlal
duha. 51 In glej, tempeljsko zagrinjalo se je raztrgalo na
dvoje od vrha do tal; in zemlja se je stresla in skale so se
razklale; 52 in grobovi so se odprli; in mnogo teles svetih, ki
so spali, je vstalo 53 in po njegovem vstajenju so prišli iz
grobov in odšli v sveto mesto in se mnogim prikazali. 54
Torej, ko so stotnik in ti, ki so bili z njim, ki so stražili Jezusa,
videli potres in te stvari, ki so se zgodile, so se silno bali,
rekoč: »Resnično, ta je bil Božji Sin.« 55 Tam je bilo mnogo
žensk, ki so zrle od daleč, ki so Jezusu sledile iz Galileje
ter mu stregle, 56 med katerimi je bila Marija Magdalena
in Marija, Jakobova in Jožefova mati ter mati Zebedejevih
otrok. 57 Ko je prišel večer, je tja prišel bogataš iz Arimateje,
imenovan Jožef, ki je bil tudi sam Jezusov učenec. 58 Odšel
je k Pilatu in prosil za Jezusovo telo. Tedaj je Pilat ukazal,
naj bo telo izročeno. 59 Ko je Jožef vzel telo, ga je ovil v
čisto laneno oblačilo 60 in ga položil v svojo novo grobnico,
ki jo je izklesal v skalo, in k vratom mavzoleja zavalil velik
kamen ter odšel. 61 In tam sta bili Marija Magdalena in druga
Marija, ki sta sedeli nasproti mavzoleju. 62 Torej naslednji
dan, ki je sledil dnevu priprave, so visoki duhovniki in farizeji
skupaj prišli k Pilatu, 63 rekoč: »Gospod, spominjamo se, da
je ta slepar, medtem ko je bil še živ, rekel: ›Po treh dneh bom
ponovno vstal.‹ 64 Ukaži torej, da bo mavzolej zavarovan
do tretjega dne, da ne pridejo ponoči njegovi učenci ter ga
skrivaj odnesejo in rečejo ljudem: ›Obujen je od mrtvih; ‹
tako bo zadnja prevara hujša kakor prva.« 65 Pilat jim je
rekel: »Imate stražo; pojdite svojo pot, naredite to tako varno
kakor lahko.« 66 Tako so šli in zapečatili kamen ter postavili
stražo in mavzolej naredili varen.

28 Ob koncu šabata, ko se je začelo svitati k prvemu
dnevu tedna, sta prišli Marija Magdalena in druga
Marija, da pogledata mavzolej. 2 In glej, bil je velik potres,
kajti Gospodov angel se je spustil iz nebes in prišel ter
odvalil kamen od vrat in sédel nanj. 3 Njegovo obličje je bilo
kakor bliskanje in njegovo oblačilo belo kakor sneg, 4 in

zaradi strahu pred njim so se čuvaji tresli ter postali kakor mrtvi možje. **5** In angel je odgovoril ter ženskama rekel: »Ne bojta se, kajti vem, da iščeta Jezusa, ki je bil križan. **6** Ni ga tukaj, kajti vstal je, kakor je rekel. Pridita, poglejta prostor, kjer je ležal Gospod. **7** In pojdita hitro ter povejta njegovim učencem, da je obujen od mrtvih. In glejta, pred vami gre v Galilejo, tam ga boste videli. Glejta, povedal sem vama.« **8** Hitro sta s strahom in veliko radostjo odšli od mavzoleja, in tekli, da prineseta sporočilo njegovim učencem. **9** Ko sta šli, da povesta njegovim učencem, glej, ju sreča Jezus, rekoč: »Pozdravljeni.« In prišli sta ter mu objeli stopala in ga oboževali. **10** Tedaj jima je Jezus rekel: »Ne bojta se. Pojdita, povejta mojim bratom, naj gredo v Galilejo in tam me bodo videli.« **11** Ko sta torej odhajali, glej, je prišlo v mesto nekaj stražarjev in visokim duhovnikom so naznanili vse stvari, ki so se zgodile. **12** In ko so bili zbrani s starešinami in imeli posvet, so vojakom dali veliko denarja, **13** rekoč: »Recite: ›Njegovi učenci so prišli ponoči in ga kradoma odnesli proč, medtem ko smo spali.‹ **14** In če pride to do voditeljevih ušes, ga bomo mi pregovorili in vas obvarovali.« **15** Tako so vzeli denar in storili, kakor so bili poučeni. In to govorjenje je pogosto pripovedovano med Judi do tega dne. **16** Potem je enajstero učencev odšlo proč v Galilejo, na goro, kamor jim je Jezus določil. **17** In ko so ga zagledali, so ga oboževali, toda nekateri so dvomili. **18** In Jezus je pristopil in jim spregovoril, rekoč: »Meni je dana vsa oblast, v nebesih in na zemlji. **19** Pojdite torej in učite vse narode, krščujoč jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha, **20** učeč jih obeleževati vse besede, katerekoli sem vam zapovedal. In glejte, jaz sem z vami vedno, celó do konca sveta. Amen.« **(aiōn g165)**

Marko

1 Začetek evangelija Jezusa Kristusa, Božjega Sina, **2** kakor je zapisano v prerokih: »Glej, pošiljam svojega poslanca pred tvojim obličjem, ki bo pripravil tvojo pot pred teboj. **3** Glas nekoga, ki kliče v divjini: ›Pripravite Gospodovo pot, izravnajte njegove steze.‹« **4** Janez je krščeval v divjini in oznanjal krst kesanja v odpuščanje grehov. **5** In k njemu je prišla vsa judejska dežela in tisti iz Jeruzalema in vsi so bili po njem krščeni v reki Jordan ter priznavali svoje grehe. **6** In Janez je bil odet s kameljo dlako in s pasom iz usnja okoli svojih ledij; in jedel je kobilice in divji med, **7** in oznanjal, rekoč: »Za menoj prihaja nekdo, močnejši kakor jaz, čigar čevljev jermena nisem vreden, da bi se sklonil in ju odvezal. **8** Zares sem vas krstil z vodo, toda on vas bo krstil s Svetim Duhom.« **9** In pripetilo se je v tistih dneh, da je prišel Jezus iz Nazareta v Galileji in je bil po Janezu krščen v Jordanu. **10** In nemudoma, ko se je vzpenjal iz vode, je zagledal odprta nebesa in Duha, podobnega golobici, spuščati se nadenj, **11** in prišel je glas z neba, rekoč: »Ti si moj ljubljeni Sin, s katerim sem zelo zadovoljen.« **12** In Duh ga je takoj gnal v divjino. **13** In tam, v divjini, je bil štirideset dni skušan od Satana in bil je z divjimi živalmi in angeli so mu stregli. **14** Potem ko je bil torej Janez vtaknjen v ječo, je Jezus prišel v Galilejo in oznanjal evangelij Božjega kraljestva **15** ter govoril: »Čas je dopolnjen in Božje kraljestvo se je približalo. Pokesajte se in verjemite evangeliju.« **16** Ko je torej hodil ob Galilejskem morju, je zagledal Simona in njegovega brata Andreja metati mrežo v morje, kajti bila sta ribiča. **17** Jezus jima je rekel: »Pridita za menoj in storil vama bom, da postaneta ribiča ljudi.« **18** In nemudoma sta zapustila svoje mreže ter mu sledila. **19** In ko je odšel malce naprej od tam, je zagledal Jakoba, Zebedejevega sina in njegovega brata Janeza, ki sta bila prav tako na ladji in popravljala svoje mreže. **20** In nemudoma ju je poklical; in zapustila sta svojega očeta Zebedeja z najetimi služabniki na ladji ter odšla za njim. **21** In odšli so v Kafarnáum in nemudoma, na šabatni dan, je vstopil v sinagogo ter učil. **22** In nad njegovim naukom so bili osupli, kajti učil jih je kakor nekdo, ki ima oblast in ne kakor pisarji. **23** In v njihovi sinagogi je bil človek z nečistim duhom, in ta je zakričal, **24** rekoč: »Daj nam mir; kaj imamo opraviti s teboj, ti, Jezus Nazarečan? Ali si prišel, da nas uničiš? Vem, kdo si, Sveti od Boga.« **25** In Jezus ga je oštel, rekoč: »Umolkni in pojdi iz njega.« **26** In ko ga je nečisti duh trgal in zavpil z močnim glasom, je prišel iz njega. **27** In vsi so bili osupli, tako zelo, da so se med seboj spraševali, rekoč: »Kakšna beseda je to? Kakšen novi nauk je to? Kajti z oblastjo ukazuje celó nečistim duhovom in oni ga ubogajo.« **28** In njegov slôves se je takoj razširil po vsem celotnem področju okoli Galileje. **29** In ko so prišli iz sinagoge, so z Jakobom in Janezom nemudoma vstopili v Simonovo in Andrejevo hišo. **30** Toda Simonova tašča je ležala bolna zaradi vročice in takoj so mu povedali o njej. **31** In prišel je ter jo prijel za roko in jo dvignil; in vročica jo je takoj zapustila in jim je stregla. **32** In zvečer, ko je sonce zašlo, so k njemu privedli vse tiste, ki so bili bolni in tiste, ki so bili obsedeni s hudiči. **33** In vse mesto je bilo skupaj zbrano pri vratih. **34** In ozdravil je mnoge, ki so bili bolni zaradi različnih bolezni in izgnal mnogo hudičev; hudičem pa ni dovolil govoriti, ker so ga poznali. **35** In zjutraj, ko je vstal veliko pred dnevom, je odšel ven ter se odpravil na samoten kraj in tam molil. **36** Simon in tisti, ki so bili z njim, pa so sledili za njim. **37** In ko so ga našli, so mu rekli: »Vsi ljudje te iščejo.« **38** Rekel jim je: »Pojdimo v naslednja mesta, da bom lahko tudi tam oznanjal, kajti zato sem prišel.« **39** In po vsej celotni Galileji je oznanjal v njihovih sinagogah ter izganjal hudiče. **40** In k njemu je prišel gobavec, ga rotil in pokleknil navzdol k njemu ter mu rekel: »Če hočeš, me moreš narediti čistega.« **41** In Jezus, prevzet s sočutjem, je iztegnil svojo roko in se ga dotaknil in mu reče: »Hočem; bodi čist.« **42** In brž, ko je izgovoril, je gobavost takoj odšla od njega in bil je očiščen. **43** In strogo mu je zabičal ter ga nemudoma poslal proč, **44** ter mu rekel: »Glej, da nikomur nič ne poveš, temveč pojdi svojo pot, pokaži se duhovniku in daruj za svoje očiščenje te stvari, ki jih je Mojzes zapovedal, njim v pričevanje.« **45** Toda ta je odšel ven in začel to zelo naznanjati in besedo na široko razglašati, tako da Jezus ni mogel več javno vstopiti v mesto, temveč je bil zunaj na zapuščenih krajih, in k njemu so prihajali iz vsake četrti.

2 Po nekaj dneh je ponovno vstopil v Kafarnáum, in razglasilo se je, da je v hiši. **2** In nemudoma so bili zbrani mnogi, toliko, da tam ni bilo več prostora, da jih sprejme, ne, niti pred vrati ne; in oznanjal jim je besedo. **3** In prišli so k njemu in prinesli nekoga, bolnega zaradi paralize, ki je bil prenašan od štirih. **4** Ko pa zaradi gneče niso mogli priti bliže k njemu, so odkrili streho, kjer je bil. In ko so jo predrli, so spustili posteljo, na kateri je ležal bolni zaradi paralize. **5** Ko je Jezus videl njihovo vero, je rekel bolnemu zaradi paralize: »Sin, tvoji grehi so ti odpuščeni.« **6** Toda bili so nekateri izmed pisarjev, ki so tam sedeli ter v svojih srcih razmišljali: **7** »Zakaj ta človek govori takšna bogokletja? Kdo lahko odpušča grehe razen Boga samega?« **8** In takoj, ko je Jezus v svojem duhu zaznal, da so v sebi tako modrovali, jim je rekel: »Zakaj v svojih srcih razmišljate te besede? **9**

Ali je bolnemu zaradi paralize lažje reči: ›Tvoji grehi so ti odpuščeni‹ ali reči: ›Vstani in vzemi svojo posteljo ter hôdi?‹ **10** Toda da boste lahko vedeli, da ima Sin človekov na zemlji oblast odpuščati grehe, (reče bolnemu zaradi paralize) **11** pravim ti: ›Vstani in vzemi svojo posteljo ter pojdi svojo pot v svojo hišo.‹« **12** In ta je takoj vstal, vzel posteljo ter pred njimi vsemi odšel, tako da so bili vsi osupli in slavili Boga, rekoč: »Nikoli tega nismo videli na tak način.« **13** In ponovno je odšel naprej ob morski obali, in vsa množica je krenila k njemu in jih je učil. **14** In ko je hodil mimo, je zagledal Levija, Alfejevega sina, ki je sedel pri kraju plačevanja davkov ter mu rekel: »Sledi mi.« In ta je vstal ter mu sledil. **15** In pripetilo se je, ko je Jezus v njegovi hiši sedel pri obedu, da je tudi mnogo davkarjev in grešnikov sedelo skupaj z Jezusom in njegovimi učenci, kajti bilo jih je mnogo in so mu sledili. **16** In ko so ga pisarji in farizeji videli jesti z davkarji in grešniki, so njegovim učencem rekli: »Kako to, da jé in pije z davkarji in grešniki?« **17** Ko je Jezus to slišal, jim reče: »Tisti, ki so zdravi, nimajo nobene potrebe po zdravniku, temveč tisti, ki so bolni; nisem prišel klicat pravičnih, temveč grešnike h kesanju.« **18** Janezovi učenci in učenci farizejev so se postili; in prišli so ter mu rekli: »Zakaj se Janezovi učenci in učenci farizejev postijo, tvoji učenci pa se ne postijo?« **19** Jezus jim je rekel: »Ali se lahko otroci svatovske sobe postijo, dokler je z njimi ženin? Kolikor dolgo imajo s seboj ženina, se ne morejo postiti. **20** Toda prišli bodo dnevi, ko bo ženin vzet proč od njih in tedaj, v tistih dneh, se bodo postili. **21** Tudi nihče ne prišije koščka novega oblačila na staro obleko; sicer bo nov košček, ki jo je zapolnil, odvzel iz stare in nastane hujša raztrganina. **22** In novega vina nihče ne vliva v stare mehove, sicer novo vino mehove razžene, vino pa se izlije in mehovi bodo poškodovani; temveč mora biti novo vino vlito v nove mehove.« **23** In pripetilo se je, da je na šabatni dan šel skozi žitna polja; in njegovi učenci so med hojo začeli smukati žitno klasje. **24** Farizeji so mu rekli: »Glej, zakaj delajo na šabatni dan to, kar ni zakonito?« **25** Rekel jim je: »Ali niste nikoli brali, kaj je storil David, ko je imel potrebo in je bil lačen on in tisti, ki so bili z njim? **26** Kako je v dneh vélikega duhovnika Abjatárja odšel v Božjo hišo in jedel hlebe navzočnosti, kar ni zakonito jesti [nikomur] razen duhovnikom in je dal tudi tem, ki so bili z njim?« **27** In rekel jim je: »Šabat je bila narejena zaradi človeka, ne pa človek zaradi šabate, **28** zato je Sin človekov Gospod tudi [čez] šabat.«

3 Ponovno je vstopil v sinagogo; in tam je bil človek, ki je imel izsušeno roko. **2** In opazovali so ga, ali ga bo ozdravil na šabatni dan; da bi ga lahko obtožili. **3** In človeku, ki je imel izsušeno roko, reče: »Stopi naprej.« **4** In jim reče: »Ali je na šabatne dneve zakonito delati dobro ali delati zlo? Rešiti življenje ali ubiti?« Toda molčali so. **5** Ko je z jezo pogledal na te naokoli, užaloščen zaradi trdote njihovih src, reče človeku: »Iztegni svojo roko.« In iztegnil jo je; in njegova roka je bila v celoti ozdravljena, tako kot druga. **6** In farizeji so odšli ter se s herodovci nemudoma posvetovali zoper njega, kako bi ga lahko pokončali. **7** Toda Jezus se je s svojimi učenci umaknil k morju, in sledila mu je velika množica iz Galileje in iz Judeje **8** in iz Jeruzalema in iz Idumeje in iz onstran Jordana; in tisti okoli Tira in Sidóna, velika množica je prišla k njemu, ko so slišali, kakšna velika dela je storil. **9** In svojim učencem je rekel, da naj ga zaradi množice pričakuje majhna ladja, da ne bi pritiskali nanj. **10** Kajti mnoge je ozdravil; tako da so pritiskali nanj, da bi se ga dotaknili, kateri so imeli nadloge. **11** In kadar so ga zagledali nečisti duhovi, so pred njim padali dol in vpili, rekoč: »Ti si Božji Sin.« **12** In strogo jim je zapovedoval, da naj ga ne razglašajo. **13** In povzpne se na goro ter pokliče k sebi katere je hotel, in prišli so k njemu. **14** In določil jih je dvanajst, da bi bili z njim in da bi jih lahko poslal naprej oznanjat **15** ter bi imeli oblast, da ozdravljajo bolezni ter da izganjajo hudiče. **16** In Simonu je dal vzdevek Peter; **17** in Jakoba, Zebedejevega sina in Janeza, Jakobovega brata; in dal jima je vzdevek Boanergés, to je: ›Sinova groma, ‹ **18** in Andreja in Filipa in Bartolomeja in Mateja in Tomaža in Jakoba, Alfejevega sina in Tadeja in Simona Kananeja **19** in Juda Iškarijota, ki ga je tudi izdal, in odšli so v hišo. **20** In množica ponovno pride skupaj, tako da so komaj jedli kruh. **21** In ko so njegovi prijatelji slišali o tem, so odšli ven, da ga primejo, kajti rekli so: »Brez pameti je.« **22** In pisarji, ki so prišli dol iz Jeruzalema, so rekli: »Bélcebuba ima in s princem hudičev izganja hudiče.« **23** In poklical jih je k sebi ter jim govoril v prispodobah: »Kako lahko Satan izžene Satana? **24** In če se kraljestvo razdvoji zoper sebe, takšno kraljestvo ne more obstati. **25** In če se hiša razdvoji zoper sebe, takšna hiša ne more obstati. **26** In če se Satan dvigne zoper samega sebe in se razdvoji, ne more obstati, temveč ima konec. **27** Nihče ne more vstopiti v hišo močnega in opleniti njegove dobrine, razen če ne bo najprej zvezal močnega; in tedaj bo oplenil njegovo hišo. **28** Resnično, povem vam: ›Vsi grehi bodo človeškim sinovom oproščeni in bogokletja, s katerimi bodo kakorkoli preklinjali, **29** toda kdor bo preklinjal zoper Svetega Duha, nima nikoli odpuščanja, temveč je v nevarnosti večnega prekletstva, ‹« **(aiōn g165, aiōnios g166)** **30** kajti govorili so: »Nečistega duha ima.« **31** Tja

so potem prišli njegovi bratje, njegova mati in stoječ zunaj, so poslali k njemu, [da] ga pokličejo. **32** In okoli njega je sedela množica in rekli so mu: »Glej, tvoja mati in tvoji bratje so zunaj [in] te iščejo.« **33** In odgovoril jim je, rekoč: »Kdo je moja mati ali moji bratje?« **34** Pogledal je naokoli na te, ki so sedeli okoli njega ter rekel: »Glejte, moja mati in moji bratje! **35** Kajti kdorkoli bo izvrševal Božjo voljo, ta isti je moj brat in moja sestra in mati.«

4 In ponovno je začel učiti ob morski obali, in tam se je k njemu zbrala velika množica, tako da je vstopil na ladjo in [na njej] sedel na morju; celotna množica pa je bila ob morju na kopnem. **2** In s prispodobami jih je učil mnoge stvari in jim s svojim naukom govoril: **3** »Prisluhnite: ›Glejte, sejalec je odšel sejat, **4** in pripetilo se je, medtem ko je sejal, da je nekaj padlo poleg poti in prišla je perjad neba in to pozobala. **5** In nekaj je padlo na kamnita tla, kjer ni imelo dovolj zemlje; in je takoj pognalo, ker ni imelo nobene globine zemlje, **6** toda ko je sonce vzšlo, je bilo ožgano; in ker ni imelo korenine, se je posušilo. **7** In nekaj je padlo med trnje in trnje je zraslo in ga zadušilo in ni obrodilo sadu. **8** Drugo pa je padlo na dobro zemljo in rodilo sad, ki je pognal in se povečeval; in obrodilo, nekatero trideseterno in nekatero šestdeseterno in nekatero stoterno.‹« **9** In rekel jim je: »Kdor ima ušesa, da slišijo, naj posluša.« **10** Ko je bil sam, so ga ti, ki so bili z dvanajsterimi okoli njega, vprašali o prispodobi. **11** Rekel jim je: »Vam je dano, da poznate skrivnost Božjega kraljestva, toda tem, ki so zunaj, so vse te stvari prikazane v prispodobah, **12** da bi z gledanjem lahko videli, pa ne zaznali; in s poslušanjem lahko slišali, pa ne razumeli; da se ne bi kadarkoli spreobrnili in bi jim bili njihovi grehi odpuščeni.« **13** In rekel jim je: »Ali ne razumete te prispodobe? In kako boste potem razumeli vse prispodobe? **14** Sejalec seje besedo. **15** In ti so tisti ob poti, kjer je bila posejana beseda, toda ko so jo slišali, takoj pride Satan in vzame besedo, ki je bila posejana v njihova srca. **16** In ti so prav tako tisti, ki so posejani na kamnita tla; ko so slišali besedo, jo takoj z veseljem sprejmejo, **17** v sebi pa nimajo korenine in tako zdržijo le nekaj časa. Kasneje, ko zaradi besede nastaneta stiska ali preganjanje, pa so takoj pohujšani. **18** In ti so tisti, ki so posejani med trnje; tisti, ki slišijo besedo, **19** in skrbi tega sveta, zapeljivost bogastev in poželenja po drugih stvareh vstopijo, zadušijo besedo in ta postane brezplodna. **(aiōn g165)** **20** In ti so tisti, ki so posejani na dobra tla; takšni, ki slišijo besedo in jo sprejmejo ter obrodijo sad, nekateri trideseternega, nekateri šestdeseternega in nekateri stoternega.« **21** In rekel jim je: »Ali se sveča prinese, da se postavi pod mernik ali pod posteljo? In ali se ne postavi na svečnik? **22** Kajti nič ni skrito, kar ne bo jasno pokazano; niti nič ni bilo obdržano tajno, razen da bi postalo znano. **23** Če ima katerikoli človek ušesa, da slišijo, naj posluša.« **24** Rekel jim je: »Pazite, kaj poslušate; s kakršno mero merite, tako vam bo odmerjeno; in vam, ki slišite, vam bo dano več. **25** Kajti kdor ima, njemu bo dano; kdor pa nima, bo od njega vzeto celó to, kar ima.« **26** In rekel je: »Božje kraljestvo je takšno, kot če bi človek v zemljo vrgel seme, **27** in bi spal in vstajal ponoči ter podnevi in seme bi pognalo in raslo, da sam ne ve kako. **28** Kajti zemlja sama od sebe prinaša sad; najprej bilko, potem klas in nató polno žita v klasu. **29** Toda ko sad obrodi, takoj pošlje srp, kajti prišla je žetev.« **30** In rekel je: »S čim naj primerjamo Božje kraljestvo? Ali s kakšno primerjavo naj ga primerjamo? **31** Podobno je zrnu gorčičnega semena, ki je, ko je posejano v zemljo, manjše od vseh semen, ki so v zemlji; **32** toda ko je posejano, zraste in postane večje od vseh zelišč in poganja ven velike mladike, tako da lahko pod njegovo senco prenočuje perjad neba.« **33** In z mnogimi takšnimi prispodobami jim je govoril besedo, kakor so jo bili zmožni slišati. **34** Toda brez prispodobe jim ni govoril. Ko pa so bili sami, je svojim učencem pojasnil vse besede. **35** In istega dne, ko je prišel večer, jim reče: »Prepeljimo se na drugo stran.« **36** Ko so množico odpustili, so ga vzeli na ladjo, tako kakor je bil. Z njim pa so bile tam tudi druge majhne ladje. **37** In vzdignil se je velik vetroven vihar in valovi so udarjali v ladjo, tako, da je bila v kratkem polna. **38** On pa je bil na zadnjem delu ladje, speč na blazini in zbudili so ga ter mu rekli: »Učitelj, te ne skrbi, da ginemo?« **39** In vstal je, zapretil vetru in rekel morju: »Mir, bodi mirno.« In veter je ponehal in bil je velik mir. **40** In rekel jim je: »Zakaj ste tako boječi? Kako to, da nimate vere?« **41** In silno so se ga bali in drug drugemu govorili: »Kakšne vrste človek je to, da ga ubogata celó veter in morje?«

5 In prišli so preko, na drugo stran morja, v deželo Géračanov. **2** In ko je prišel z ladje, ga je takoj srečal tisti iz grobnic, človek z nečistim duhom, **3** ki je imel svoje prebivališče med grobnicami; in noben človek ga ni mogel zvezati, ne, niti z verigami ne, **4** zato ker je bil pogosto zvezan z okovi in verigami, pa je verige potrgal narazen in okove razbil na koščke; niti ga noben človek ni mogel obvladati. **5** In vedno, ponoči in podnevi, je bil po gorah ter v grobnicah in kričal ter samega sebe rezal s kamni. **6** Toda ko je od daleč zagledal Jezusa, je stekel in ga oboževal **7** in z močnim glasom zakričal ter rekel: »Kaj imam opraviti s

teboj, Jezus, ti Sin najvišjega Boga? Zaklinjam te pri Bogu, da me ne mučiš.« 8 Kajti rekel mu je: »Pridi ven iz človeka, ti nečisti duh.« 9 In vprašal ga je: »Kakšno je tvoje ime?« On pa je odgovoril, rekoč: »Moje ime je Legija, ker nas je veliko.« 10 In zelo ga je rotil, da jih ne bi poslal proč, ven iz dežele. 11 Tam je bila torej, blizu gorá, velika čreda svinj, ki so se pasle. 12 In vsi hudiči so ga rotili, rekoč: »Pošlji nas v svinje, da bomo lahko vstopili vanje.« 13 Jezus jim je nemudoma dal dovoljenje. In nečisti duhovi so odšli ven ter vstopili v svinje, in čreda je silovito stekla navzdol po strmini v morje (bilo jih je okoli dva tisoč) in so se zadušile v morju. 14 In tisti, ki so pasli svinje, so pobegnili in to povedali v mestu in na deželi. In ti so odšli, da vidijo, kaj je bilo to, kar se je zgodilo. 15 In prišli so k Jezusu ter zagledali tega, ki je bil obseden s hudičem in imel legijo, kako je sedel oblečen in pri zdravi pameti; in bili so prestrašeni. 16 Tisti, ki so to videli, so jim povedali, kako se je pripetilo temu, ki je bil obseden s hudičem in tudi glede svinj. 17 In začeli so ga prositi, naj odide iz njihovih krajev. 18 Ko je prišel na ladjo, ga je ta, ki je bil obseden s hudičem, prosil, da bi bil lahko z njim. 19 Vendar mu Jezus ni dovolil, temveč mu reče: »Pojdi domov k svojim prijateljem in jim povej, kako velike stvari je Gospod storil zate in je imel sočutje do tebe.« 20 In ta je odšel ter v Deseteromestju začel razglašati, kako velike stvari je Jezus storil zanj, in vsi ljudje so se čudili. 21 Ko je Jezus z ladjo ponovno prešel na drugo stran, se je k njemu zbralo mnogo ljudi; bil pa je blizu morja. 22 In glej, prihajal je eden izmed predstojnikov sinagoge, Jaír po imenu; in ko ga je ta zagledal, je padel k njegovim stopalom 23 in ga silno rotil, rekoč: »Moja majhna hčerka leži na točki smrti. Prosim te, pridi in nanjo položi svoje roke, da bo lahko ozdravljena in da bo živela.« 24 In Jezus je odšel z njim in sledilo mu je veliko ljudi ter pritiskalo nanj. 25 In neka ženska, ki je imela dvanajst let težavo s krvjo 26 in je od mnogih zdravnikov pretrpela mnoge stvari in porabila vse, kar je imela, pa se ni nič izboljšalo, temveč raje postalo huje, 27 je, ko je slišala o Jezusu, prišla v gnečo za njim in se dotaknila njegove obleke. 28 Kajti rekla je: »Če se lahko samo dotaknem njegovih oblek, bom zdrava.« 29 In studenec njene krvi je bil nemudoma posušen; in v svojem telesu je začutila, da je bila ozdravljena od te nadloge. 30 Jezus pa je v sebi takoj vedel, da je iz njega odšla moč, se v gneči obrnil in rekel: »Kdo se je dotaknil mojih oblačil?« 31 Njegovi učenci pa so mu rekli: »Množico vidiš, ki pritiska nate, pa praviš: ›Kdo se me je dotaknil?‹« 32 Pogledal je naokoli, da bi videl tisto, ki je storila to stvar. 33 Toda ženska, prestrašena in trepetajoča, ker je vedela, kaj se je v njej zgodilo, je pristopila in padla dol pred njim ter mu povedala vso resnico. 34 In rekel ji je: »Hči, tvoja vera te je naredila zdravo; pojdi v miru in bodi ozdravljena od svoje nadloge.« 35 Medtem ko je še govoril, je od hiše predstojnika sinagoge prišel nekdo, ki je rekel: »Tvoja hči je mrtva, zakaj še vedno vznemirjaš Učitelja?« 36 Brž ko je Jezus slišal besedo, ki je bila izgovorjena, reče predstojniku sinagoge: »Ne boj se, samo veruj.« 37 In nobenemu človeku ni dovolil, da mu sledi, razen Petru in Jakobu in Janezu, Jakobovemu bratu. 38 In pride v hišo predstojnika sinagoge in vidi hrup ter te, ki so jokali in silno tarnali. 39 In ko je vstopil, jim reče: »Zakaj delate ta trušč in jok? Gospodična ni mrtva, temveč spi.« 40 In smejali so se mu do norčevanja. Toda ko jih je vse postavil ven, vzame očeta in mater od gospodične in te, ki so bili z njim in vstopi tja, kjer je ležala gospodična. 41 In gospodično je prijel za roko ter ji rekel: »Talíta kumi, « kar je prevedeno: »Gospodična, « rečem ti, »vstani.« 42 In gospodična je nemudoma vstala ter hodila, kajti bila je stara dvanajst let. Oni pa so bili osupli z veliko osuplostjo. 43 In strogo jim je naročil, naj noben človek ne izve za to; in velel je, da naj ji bo nekaj dano za jesti.

6 In od tam je odšel ven ter prišel v svojo lastno deželo, in njegovi učenci so mu sledili. 2 In ko je prišel šabatni dan, je začel učiti v sinagogi, in mnogi, ki so ga poslušali, so bili osupli, rekoč: »Od kod ima ta človek te besede? In kakšna je ta modrost, ki mu je dana, da so po njegovih rokah storjena celó takšna mogočna dela? 3 Ali ni to tesar, Marijin sin, brat Jakoba in Jozéja in od Juda in Simona? In ali niso njegove sestre tukaj z nami?« In pohujševali so se nad njim. 4 Toda Jezus jim je rekel: »Prerok ni brez spoštovanja, razen v svoji lastni deželi in med svojim lastnim rodom in v svoji lastni hiši.« 5 In tam ni mogel storiti nobenega mogočnega dela, razen da je svoje roke položil na nekaj bolnih ljudi in jih ozdravil. 6 In čudil se je zaradi njihove nevere. In odšel je naokoli po vaseh ter učil. 7 In k sebi je poklical dvanajstere ter jih začel pošiljati po dva in dva, in dal jim je oblast nad nečistimi duhovi 8 in jim zapovedal, da naj na svojo pot ne jemljejo ničesar razen zgolj palice; ne malhe, ne kruha, ne denarja v svoji mošnji, 9 temveč naj bodo obuti v sandale in naj ne oblečejo dveh plaščev. 10 In rekel jim je: »V kateremkoli kraju vstopite v hišo, tam ostanite, dokler ne odidete iz tega kraja. 11 Kdorkoli pa vas ne bo sprejel niti vas ne bo poslušal, ko odidete od tam, otresite prah pod vašimi stopali v pričevanje proti njim. Resnično, povem vam: ›Bolj znosno bo za Sódomo in Gomóro na dan sodbe, kakor za to mesto.‹« 12 In odšli so ven ter oznanjali, da naj

bi se ljudje pokesali. 13 In izgnali so mnogo hudičev in z
oljem mazilili mnoge, ki so bili bolni in jih ozdravili. 14 In kralj
Herod je slišal o njem; (kajti njegovo ime je bilo razglašeno
povsod) in rekel: »Da je bil Janez Krstnik obujen od mrtvih in
zato se v njem kažejo mogočna dela.« 15 Drugi so rekli:
»Da je Elija.« Drugi pa so rekli: »Da je prerok ali kakor eden
izmed prerokov.« 16 Toda ko je Herod slišal o tem, je rekel:
»To je Janez, ki sem ga obglavil. Obujen je od mrtvih.« 17
Kajti sam Herod je poslal in zgrabil Janeza ter ga zvezal
v ječi zaradi Herodiade, žene svojega brata Filipa, ker se
je z njo poročil. 18 Kajti Janez je rekel Herodu: »Zate ni
zakonito, da imaš ženo svojega brata.« 19 Zato je imela
Herodiada proti njemu spor in bi ga ubila, toda ni mogla, 20
kajti Herod se je bal Janeza, ker je vedel, da je bil pravičen
človek in svet in ga je spoštoval; in ko ga je poslušal, je
storil mnoge stvari, poslušal pa ga je rade volje. 21 Ko pa je
prišel primeren dan, da je Herod na svoj rojstni dan pripravil
večerjo svojim velikašem, visokim stotnikom in upravnikom
posestev Galileje, 22 in ko je vstopila hči od že omenjene
Herodiade in plesala ter ugajala Herodu in tem, ki so sedeli
z njim, je kralj rekel gospodični: »Prosi me, karkoli si želiš in
ti bom to dal.« 23 In prisegel ji je: »Karkoli me boš prosila, ti
bom to dal, do polovice svojega kraljestva.« 24 In odšla je in
rekla svoji materi: »Kaj naj prosim?« Ta pa je rekla: »Glavo
Janeza Krstnika.« 25 In nemudoma je z naglico vstopila h
kralju ter prosila, rekoč: »Hočem, da mi v kratkem na velikem
pladnju izročiš glavo Janeza Krstnika.« 26 In kralj je bil silno
žalosten, vendar je zaradi svoje prisege in zaradi teh, ki so
sedeli z njim, ni hotel zavrniti. 27 In kralj je takoj poslal rablja
ter ukazal, da se prinese njegova glava; in ta je odšel ter
ga v ječi obglavil 28 in na velikem pladnju prinesel njegovo
glavo ter jo dal gospodični, gospodična pa jo je dala svoji
materi. 29 Ko so njegovi učenci slišali o tem, so prišli in vzeli
njegovo truplo in ga položili v grobnico. 30 In apostoli so se
skupaj zbrali k Jezusu ter mu povedali vse stvari, tako kaj so
delali, kakor kaj so učili. 31 In rekel jim je: »Pridite sami,
ločeno, na zapuščen kraj in nekaj časa počijte, « kajti tam so
bili mnogi, ki so prihajali in odhajali in niso imeli nobenega
prostega časa, niti toliko, da bi jedli. 32 In skrivoma so z
ladjo odpluli na zapuščen kraj. 33 Množica pa jih je videla
odhajati in mnogi so ga poznali in iz vseh mest so peš tekli
tja ter jih prehiteli in skupaj prišli k njemu. 34 Ko pa je Jezus
prišel ven, je zagledal mnogo ljudi in bil prevzet s sočutjem
do njih, ker so bili kakor ovce, ki nimajo pastirja, in začel
jih je učiti mnogo stvari. 35 Ko pa je dan davno minil, so
k njemu prišli njegovi učenci in rekli: »To je zapuščen kraj
in sedaj je čas davno potekel; 36 pošlji jih proč, da lahko
gredo naokoli po deželi in v vasi in si kupijo kruha zase, kajti
nič nimajo za jesti.« 37 Odgovoril je in jim rekel: »Dajte jim
vi jesti.« Oni pa so mu rekli: »Ali naj gremo in kupimo za
dvesto denarjev kruha ter jim damo jesti?« 38 Reče jim:
»Koliko hlebov imate? Pojdite in poglejte.« In ko so vedeli,
so rekli: »Pet in dve ribi.« 39 In ukazal jim je, naj se vsi po
skupinah posedejo na zeleno travo. 40 In posedli so se v
vrstah, po sto in po petdeset. 41 Ko je vzel pet hlebov in dve
ribi, je pogledal gor v nebo in blagoslovil in razlomil hlebe in
jih dal svojim učencem, da jih postavijo prednje; in dve ribi je
razdelil med njih vse. 42 In vsi so jedli in bili nasičeni. 43 In
pobrali so dvanajst polnih košar odlomkov in od rib. 44 Teh
pa, ki so jedli od hlebov, je bilo okoli pet tisoč mož. 45 In
svoje učence je nemudoma primoral, da gredo v ladjo in da
gredo naprej, na drugo stran, v Betsajdo, medtem ko je on
odpustil množico. 46 In ko jih je odpustil, je odšel na goro
molit. 47 Ko pa je prišel večer, je bila ladja na sredi morja,
on sam pa na kopnem. 48 In videl jih je garati v veslanju,
kajti veter jim je bil nasproten. In okoli četrte nočne straže
je prihajal k njim, hodil je po morju in bi šel mimo njih. 49
Toda ko so ga videli hoditi po morju, so domnevali, da je
bil to duh in so zakričali, 50 kajti vsi so ga videli in so bili
zaskrbljeni. On pa je z njimi takoj spregovoril in jim reče:
»Bodite dobre volje; jaz sem, ne bojte se.« 51 In vzpel se je
k njim na ladjo in veter je ponehal in v sebi so bili zelo osupli,
prekomerno in so se čudili. 52 Kajti niso še preudarili čudeža
s hlebi, ker je bilo njihovo srce zakrknjeno. 53 Ko pa so se
prepeljali, so prišli v deželo Genezaret in se približali obali.
54 In ko so prišli z ladje, so ga nemudoma spoznali 55 in tekli
naokoli prek celotnega področja in začeli s seboj nositi v
posteljah te, ki so bili bolni, kjer so slišali, da se je nahajal.
56 In kamorkoli je vstopil, v vasi ali mesta ali deželo, so na
ulice polagali bolne in ga rotili, da bi se lahko dotaknili vsaj
roba njegove obleke. In tako veliko, kot se ga je dotaknilo,
so bili ozdravljeni.

7 Potem so prišli skupaj k njemu farizeji in nekateri izmed
pisarjev, ki so prišli iz Jeruzalema. 2 In ko so videli
nekatere izmed njegovih učencev jesti kruh z omadeževanimi,
to se pravi z neumitimi rokami, so našli krivdo. 3 Kajti
farizeji in vsi Judje ne jedo, razen če si svojih rok pogosto
ne umivajo, ker se držijo izročila starešin. 4 In ko pridejo
iz trga, ne jedo, razen če se ne umijejo. In mnogo drugih
stvari je, ki so jih sprejeli, da se jih drže, kot umivanje čaš
in vrčev, bakrenih posod in miz. 5 Potem so ga farizeji in
pisarji vprašali: »Zakaj tvoji učenci ne živijo glede na izročilo
starešin, temveč jedo kruh z neumitimi rokami?« 6 Odgovoril

je in jim rekel: »Dobro je Izaija prerokoval o vas hinavcih, kakor je pisano: ›Ti ljudje me spoštujejo s svojimi ustnicami, toda njihovo srce je daleč od mene.‹ **7** Čeprav me zaman obožujejo, ker za nauke učijo človeške zapovedi. **8** Ker se z odlaganjem Božje zapovedi na stran držite človeških izročil, kakor je umivanje čaš in vrčev in počnete še mnoge druge takšne stvari.« **9** In rekel jim je: »Prav dobro zavračate Božjo zapoved, da bi lahko obdržali svoje lastno izročilo. **10** Kajti Mojzes je rekel: ›Spoštuj svojega očeta in svojo mater, ‹ in: ›Kdorkoli preklinja očeta ali mater, naj življenje konča s smrtjo, ‹ **11** toda vi pravite: ›Če bo človek rekel svojemu očetu ali materi: ›To je korbán, to se pravi dar, po čemerkoli bi lahko imel korist od mene, ‹ bo prost.‹ **12** In mu nič več ne dovolite, da bi za svojega očeta ali svojo mater karkoli storil. **13** S svojim izročilom, ki ste ga izročili, delate Božjo besedo brez učinka in počnete mnogo takšnih podobnih stvari.« **14** In ko je k sebi poklical vso množico, jim je rekel: »Vsak izmed vas naj mi prisluhne in razume: **15** ›Nič ni zunaj človeka, kar bi ga z vstopanjem vanj lahko omadeževalo, toda besede, ki pridejo iz njega, te so tiste, ki omadežujejo človeka.‹ **16** Če ima katerikoli človek ušesa, da sliši, naj posluša.« **17** Ko je od množice vstopil v hišo, so ga njegovi učenci vprašali glede prispodobe. **18** In reče jim: »Ali ste tudi vi tako brez razumevanja? Ali ne zaznate, da ga katerakoli stvar, ki od zunaj vstopa v človeka, ta ne more omadeževati, **19** ker ta ne vstopa v njegovo srce, temveč v trebuh in gre ven v zunanje stranišče, očiščujoč vso hrano?« **20** In rekel je: »To, kar prihaja iz človeka, to omadežuje človeka. **21** Kajti od znotraj, iz človekovega srca, izvirajo zle misli, zakonolomstva, prešuštva, umori, **22** tatvine, pohlepnost, zlobnost, prevara, pohotnost, hudoben pogled, bogokletje, ponos, nespametnost; **23** vse te zle stvari prihajajo od znotraj in omadežujejo človeka.« **24** In vstal je od tam ter odšel v meje Tira in Sidóna in vstopil v hišo in hotel, da tega ne bi izvedel noben človek, toda ni mogel ostati skrit. **25** Kajti neka ženska, katere mlada hči je imela nečistega duha, je slišala o njem in prišla ter padla k njegovim stopalom. **26** Ženska je bila Grkinja, Sirofeničanka po rodu, in rotila ga je, da bi iz njene hčere izgnal hudiča. **27** Toda Jezus ji je rekel: »Naj bodo najprej nasičeni otroci, kajti ni primerno vzeti kruha otrokom in ga vreči psom.« **28** Ona pa je odgovorila in mu rekla: »Da, Gospod, vendar psi pod mizo jedo od otroških drobtin.« **29** In rekel ji je: »Zaradi tega govora pojdi svojo pot; hudič je izšel iz tvoje hčere.« **30** In ko je prišla k svoji hiši, je spoznala, da je hudič izšel in svojo hčer [našla] ležečo na postelji. **31** In spet, ko je odšel iz tirskih in sidónskih pokrajin, je prišel h Galilejskemu morju, skozi sredo krajev Deseteromestja. **32** In k njemu prinesejo nekoga, ki je bil gluh in je imel motnjo v svojem govoru in rotili so ga, naj nanj položi svojo roko. **33** In vzel ga je proč od množice in svoja prsta položil v njegova ušesa in pljunil ter se dotaknil njegovega jezika **34** in zroč k nebu, je vzdihnil ter mu rekel: »Efatá!« to je: »Odpri se.« **35** In njegova ušesa so se nemudoma odprla in vez njegovega jezika se je sprostila in je jasno govoril. **36** In naročil jim je, da naj ne povedo nobenemu človeku, toda bolj, kot jim je naročal, toliko bolj na veliko so to razglašali, **37** in bili so preko mere osupli, rekoč: »Vse stvari je storil dobro; tako gluhim daje slišati, kakor nemim govoriti.«

8 V tistih dneh, [ko] je bila množica zelo velika in ni imela nič za jesti, je Jezus poklical k sebi svoje učence in jim rekel: **2** »Sočutje imam do množice, ker so z menoj sedaj že tri dni, pa nimajo ničesar za jesti, **3** in če jih pošljem proč k njihovim lastnim hišam tešče, bodo med potjo oslabeli, kajti številni izmed njih so prišli od daleč.« **4** In njegovi učenci so mu odgovorili: »Od kod lahko človek, tukaj v divjini, te ljudi nasiti s kruhom?« **5** In vprašal jih je: »Koliko hlebov imate?« In rekli so: »Sedem.« **6** In zapovedal je množici, da se usede na tla, in vzel je sedem hlebov ter se zahvalil in prelomil ter dal svojim učencem, da jih postavijo prednje in oni so jih postavili pred množico. **7** In imeli so nekaj majhnih rib, in blagoslovil je ter velel, da jih prav tako postavijo pred njih. **8** Tako so jedli in bili nasičeni; in od odlomkov hrane, ki je ostala, so pobrali sedem košar. **9** In teh, ki so jedli, je bilo okoli štiri tisoč; in poslal jih je proč. **10** In s svojimi učenci je nemudoma vstopil na ladjo ter prišel v dalmanútske kraje. **11** In prišli so farizeji, ter se začeli pričkati z njim in ga skušali in od njega iskali znamenje z neba. **12** In v svojem duhu je globoko vzdihnil in rekel: »Zakaj ta rod išče znamenje? Resnično, povem vam: ›Temu rodu ne bo dano nobeno znamenje.‹« **13** In zapustil jih je ter vstopil na ladjo in ponovno odplul na drugo stran. **14** Učenci so torej pozabili vzeti kruh niti s seboj na ladji niso imeli več kakor en hleb. **15** In naročil jim je, rekoč: »Pazite, varujte se farizejskega kvasa in Herodovega kvasa.« **16** In med seboj so razpravljali, rekoč: » To je zato, ker nimamo kruha.« **17** Ko je Jezus to spoznal, jim reče: »Zakaj razmišljate, ker nimate kruha? Še niste zaznali niti razumeli? Ali imate svoje srce še vedno zakrknjeno? **18** Imate oči, pa ne vidite? Imate ušesa, pa ne slišite? In ali se ne spominjate? **19** Ko sem prelomil pet hlebov med pet tisoč, koliko košar, polnih odlomkov, ste pobrali?« Rekli so mu: »Dvanajst.« **20** »In ko sedem med štiri tisoč, koliko košar, polnih odlomkov, ste pobrali?« In rekli

so: »Sedem.« 21 In rekel jim je: »Kako to, da ne razumete?« 22 In pride v Betsajdo, in k njemu privedejo slepega moža in rotili so ga, da se ga dotakne. 23 In z roko je prijel slepega moža in ga odvedel iz mesta in ko je pljunil na njegove oči in svoji roki položil nanj, ga je vprašal, ali karkoli vidi. 24 In ta je pogledal gor ter rekel: »Vidim ljudi kakor drevesa, hodijo.« 25 Nato je svoje roke ponovno položil na njegove oči in ga pripravil, da pogleda gor, in bil je ozdravljen in razločno videl vsakega človeka. 26 In poslal ga je proč k njegovi hiši, rekoč: »Niti ne pojdi v mesto niti tega ne povej nikomur v mestu.« 27 In Jezus je odšel ven ter njegovi učenci, v mesta Cezareje Filipove. Med potjo pa je svoje učence vprašal, rekoč jim: »Kdo ljudje pravijo, da sem jaz?« 28 Odgovorili so: »Janez Krstnik, « toda nekateri pravijo »Elija, « drugi pa: »Eden izmed prerokov.« 29 In reče jim: »Toda kdo vi pravite, da sem jaz?« In Peter odgovori ter mu reče: »Ti si Kristus.« 30 In naročil jim je, da naj nobenemu človeku ne povedo o njem. 31 In začel jih je učiti, da mora Sin človekov pretrpeti mnoge stvari in biti zavrnjen od starešin in od visokih duhovnikov in pisarjev in biti ubit ter po treh dneh ponovno vstati. 32 In ta govor je govoril javno. Peter pa ga je prijel in ga začel oštevati. 33 Toda ko se je obrnil okoli in pogledal na svoje učence, je Petra oštel, rekoč: »Spravi se za menoj, Satan, kajti ne posvečaš se stvarem, ki so Božje, temveč stvarem, ki so od ljudi.« 34 In ko je k sebi poklical množico, skupaj s svojimi učenci, jim je rekel: »Kdorkoli hoče priti za menoj, naj se odpove samemu sebi in vzame svoj križ in mi sledi. 35 Kajti kdorkoli hoče rešiti svoje življenje, ga bo izgubil, toda kdorkoli bo izgubil svoje življenje zaradi mene in evangelija, ta isti ga bo rešil. 36 Kajti kaj bo koristilo človeku, če bo pridobil ves svet, izgubil pa svojo lastno dušo? 37 Ali kaj bo dal človek v zamenjavo za svojo dušo? 38 Kdorkoli se bo torej v tem zakonolomnem in grešnem rodu sramoval mene in mojih besed, tega se bo sramoval tudi Sin človekov, ko pride v slavi svojega Očeta s svetimi angeli.«

9 In rekel jim je: »Resnično, povem vam: ›Da bo nekaj od teh, ki stojijo tukaj, ki ne bodo okusili smrti, dokler ne bodo videli Božjega kraljestva priti z močjo.‹« 2 In po šestih dneh Jezus vzame s seboj Petra in Jakoba in Janeza in jih posebej vodi na visoko goro; in pred njimi je bil preobražen. 3 In njegova oblačila so postala sijoča, silno bela kakor sneg, tako kot jih noben belivec na zemlji ne more pobeliti. 4 In prikazal se jim je Elija z Mojzesom; in onadva sta se pogovarjala z Jezusom. 5 In Peter je odgovoril ter Jezusu rekel: »Učitelj, dobro je za nas, da smo tukaj; in naredimo tri šotore, enega zate in enega za Mojzesa in enega za Elija.« 6 Kajti ni vedel, kaj bi rekel, ker so bili boleče prestrašeni. 7 In tam je bil oblak, ki jih je obsenčil in iz oblaka je prišel glas, rekoč: »Ta je moj ljubljeni Sin, njega poslušajte.« 8 Nenadoma pa, ko so pogledali naokoli, niso videli nobenega človeka več, razen samo Jezusa, ki je bil z njimi. 9 In ko so prišli dol z gore, jim je naročil, naj nobenemu človeku ne povedo, kakšne stvari so videli, dokler ne bo Sin človekov vstal od mrtvih. 10 In ta govor so zadržali med njimi samimi in drug drugega spraševali, kaj naj bi pomenilo vstati od mrtvih. 11 In vprašali so ga, rekoč: »Zakaj pravijo pisarji, da mora najprej priti Elija?« 12 Odgovoril je in jim rekel: »Elija resnično prihaja prvi in obnavlja vse stvari in kako je pisano o Sinu človekovemu, da mora trpeti mnoge stvari ter biti zaničevan. 13 Toda povem vam: ›Da je Elija zares prišel in storili so mu, karkoli so si zahoteli, kakor je pisano o njem.‹« 14 In ko je prišel k svojim učencem, je okoli njih zagledal veliko množico in pisarje pričkati se z njimi. 15 In nemudoma, ko so ga zagledali, je bila vsa množica silno osupla ter stekla k njemu, da ga pozdravijo. 16 In pisarje je vprašal: »Kaj se pričkate z njimi?« 17 Nekdo iz množice pa je odgovoril in rekel: »Učitelj, k tebi sem privedel svojega sina, ki ima nemega duha, 18 in kjerkoli ga zgrabi, ga trga in se peni in škripa s svojimi zobmi in hira; in rekel sem tvojim učencem, da naj ga izženejo ven, pa niso mogli.« 19 Odgovarja mu in reče: »Oh neverni rod, kako dolgo bom z vami? Doklej vas bom trpel? Pripeljite ga k meni.« 20 In pripeljali so ga k njemu; in ko ga je zagledal, ga je duh nemudoma trgal, in padel je na tla ter se penast valjal. 21 In njegovega očeta je vprašal: »Kako dolgo je že, odkar je ta prišel vanj?« In odgovoril je: »Od otroštva. 22 In da ga pokonča, ga je pogosto vrgel v ogenj in v vode, toda če lahko karkoli storiš, imej sočutje do nas in nam pomagaj.« 23 Jezus mu je rekel: »Če lahko veruješ, so vse stvari mogoče tistemu, ki veruje.« 24 In otrokov oče je nemudoma zavpil in s solzami rekel: »Gospod, verujem, pomagaj moji neveri.« 25 Ko je Jezus videl, da je množica tekla skupaj, je oštel nečistega duha, rekoč mu: » Ti, nemi in gluhi duh, ukazujem ti, pridi iz njega in ne vstopi več vanj.« 26 In duh je zavpil ter ga hudo zgrabil in prišel iz njega; in bil je kakor nekdo, [ki je] mrtev, tako da so mnogi rekli: »Mrtev je.« 27 Toda Jezus ga je prijel za roko in ga dvignil in ta je vstal. 28 Ko pa je prišel v hišo, so ga njegovi učenci na samem vprašali: »Zakaj ga mi nismo mogli izgnati ven?« 29 In rekel jim je: »Ta vrsta ne pride ven z ničimer, razen z molitvijo in postom.« 30 In odšli so od tam ter šli skozi Galilejo, in ni želel, da bi katerikoli človek to izvedel. 31 Kajti svoje učence je učil in jim govoril: »Sin človekov je izročen v človeške roke, in ubili ga bodo. In

potem, ko bo umorjen, bo tretji dan vstal.« 32 Tega govora pa niso razumeli in bali so se ga vprašati. 33 In prišel je v Kafarnáum. In ko so bili v hiši, jih je vprašal: »Kaj je bilo to, da ste se po poti prerekali med seboj?« 34 Vendar so molčali, kajti med potjo so se med seboj prerekali, kdo naj bi bil največji. 35 In usedel se je, poklical dvanajstere in jim spregovoril: »Če želi katerikoli človek biti prvi, ta isti naj bo zadnji izmed vseh in služabnik vsem.« 36 In vzel je otroka ter ga posadil v sredo mednje, in ko ga je vzel v svoje naročje, jim je rekel: 37 »Kdorkoli bo sprejel enega od takšnih otrok v mojem imenu, sprejema mene; in kdorkoli bo sprejel mene, ne sprejema mene, temveč tistega, ki me je poslal.« 38 In Janez mu je odgovoril, rekoč: »Učitelj, videli smo nekoga v tvojem imenu izganjati hudiče, pa nam ta ne sledi, in smo mu prepovedali, ker nam ne sledi.« 39 Vendar je Jezus rekel: »Ne prepovejte mu, kajti nobenega človeka ni, ki bi v mojem imenu storil čudež, da bi lahko brž hudobno govoril o meni. 40 Kajti kdor ni proti nam, je na naši strani. 41 Kajti kdorkoli vam bo za pitje ponudil čašo vode v mojem imenu, ker pripadate Kristusu, resnično vam povem, ne bo izgubil svoje nagrade. 42 In kdorkoli bo pohujšal enega od teh malčkov, ki verujejo vame, je bolje zanj, da bi bil okoli njegovega vratu obešen mlinski kamen in bi bil vržen v morje. 43 In če te tvoja roka pohujšuje, jo odsekaj proč; bolje je zate, da vstopiš v življenje pohabljen, kakor imeti dve roki in iti v pekel, v ogenj, ki ne bo nikoli pogašen, **(Geenna g1067)** 44 kjer njihov črv ne umre in ogenj ni pogašen. 45 In če te tvoje stopalo pohujšuje, ga odsekaj proč; bolje je zate, da vstopiš v življenje šepav, kakor imeti dve stopali in biti vržen v pekel, v ogenj, ki ne bo nikoli pogašen, **(Geenna g1067)** 46 kjer njihov črv ne umre in ogenj ni pogašen. 47 In če te tvoje oko pohujšuje, ga iztakni ven; bolje je zate, da vstopiš v Božje kraljestvo z enim očesom, kakor biti z dvema očesoma vržen v peklenski ogenj, **(Geenna g1067)** 48 kjer njihov črv ne umre in ogenj ni pogašen. 49 Kajti vsakdo bo osoljen z ognjem in vsaka žrtev bo osoljena s soljo. 50 Sol je dobra, toda če je sol izgubila svojo slanost, s čim jo boste začinili? Imejte sol v sebi in imejte mir drug z drugim.«

10 In vzdignil se je od tam ter po drugi strani Jordana prihajal v judejske kraje; in množica je ponovno krenila k njemu, in kakor je bil navajen, jih je ponovno učil. 2 In k njemu so prišli farizeji ter ga vprašali: »Ali je možu zakonito odsloviti svojo ženo?« ker so ga skušali. 3 In odgovoril jim je ter rekel: »Kaj vam je zapovedal Mojzes?« 4 Rekli so: »Mojzes je dopustil napisati ločitveni list in [jo] odsloviti.« 5 Jezus pa je odgovoril in jim rekel: »Zaradi trdote vašega srca vam je napisal ta predpis. 6 Toda od začetka stvarstva ju je Bog ustvaril moškega in žensko. 7 Zaradi tega razloga bo mož zapustil svojega očeta in mater ter se trdno pridružil k svoji ženi 8 in ta dva bosta eno meso. Tako potem nista nič več dva, temveč eno meso. 9 Kar je torej Bog združil skupaj, naj človek ne loči narazen.« 10 In v hiši so ga njegovi učenci ponovno vprašali o isti zadevi. 11 Rekel jim je: »Kdorkoli bo odslovil svojo ženo in poročil drugo, proti njej zagreši zakonolomstvo. 12 In če bo ženska odslovila svojega soproga in bo poročena k drugemu, zagreši zakonolomstvo.« 13 In k njemu so prinašali mlajše otroke, da bi se jih dotaknil; njegovi učenci pa so oštleli te, ki so jih prinašali. 14 Vendar ko je Jezus to videl, je bil zelo nezadovoljen in jim rekel: »Dovolite majhnim otrokom, da pridejo k meni in ne prepovejte jim, kajti takšnih je Božje kraljestvo. 15 Resnično, povem vam: ›Kdorkoli Božjega kraljestva ne bo sprejel kakor majhen otrok, ne bo vstopil vanj.‹« 16 In dvignil jih je v svoje naročje, nanje položil svoji roki in jih blagoslovil. 17 In ko je odšel naprej po poti, je nekdo pritekel in pokleknil k njemu ter ga prosil: »Dobri Učitelj, kaj naj storim, da bom lahko podedoval večno življenje?« **(aiōnios g166)** 18 Jezus mu je rekel: »Čemu me kličeš dober? Nihče ni dober razen enega, to je Boga. 19 Zapovedi poznaš: ›Ne zagreši zakonolomstva, ‹ ›Ne ubijaj, ‹ ›Ne kradi, ‹ ›Ne pričaj po krivem, ‹ ›Ne goljufaj, ‹ ›Spoštuj svojega očeta in mater.‹« 20 Odgovoril je in mu rekel: »Učitelj, vse to sem obeleževal od svoje mladosti.« 21 Potem ga je Jezus pogledal, ga ljubil, ter mu rekel: »Ena stvar ti manjka, pojdi svojo pot, prodaj karkoli imaš in daj revnim in imel boš zaklad v nebesih in pridi, vzemi križ ter hodi za menoj.« 22 In ob tej besedi je bil žalosten ter užaloščen odšel proč, kajti imel je veliko posesti. 23 Jezus pa je pogledal naokoli in rekel svojim učencem: »Kako težko bodo tisti, ki imajo bogastva, vstopili v Božje kraljestvo!« 24 In učenci so bili ob njegovih besedah osupli. Vendar Jezus ponovno odgovarja in jim reče: »Otroci, kako težko je tem, ki zaupajo v bogastva, vstopiti v Božje kraljestvo! 25 Lažje je za kamelo, da gre skozi šivankino uho, kakor bogatašu vstopiti v Božje kraljestvo.« 26 In bili so prekomerno osupli ter med seboj govorili: »Kdo je potem lahko rešen?« 27 In Jezus, ko pogleda nanje, reče: »Pri ljudeh je to nemogoče, toda ne z Bogom, kajti z Bogom so vse stvari mogoče.« 28 Potem mu je Peter začel govoriti: »Glej, vse smo zapustili in ti sledili.« 29 Jezus pa je odgovoril in rekel: »Resnično, povem vam: ›Nikogar ni, ki je zapustil hišo ali brate ali sestre ali očeta ali mater ali ženo ali otroke ali zemljišča zaradi mene in evangelija, 30 toda prejel bo stokratno, sedaj, v tem času, hiš in bratov in sester in mater in otrok in zemljišč s preganjanji; in večno življenje v svetu, ki pride. **(aiōn g165,**

aiōnios g166) 31 Toda mnogi, ki so prvi, bodo zadnji, in zadnji prvi.‹« 32 In bili so na poti, ki gre gor v Jeruzalem in Jezus je šel pred njimi in bili so osupli in medtem ko so ga spremljali, so bili prestrašeni. In ponovno je vzel dvanajstere ter jim začel pripovedovati, kakšne stvari naj bi se mu pripetile, 33 rekoč: »Glejte, mi gremo gor v Jeruzalem in Sin človekov bo izročen visokim duhovnikom in pisarjem in oni ga bodo obsodili na smrt ter ga izročili poganom 34 in zasmehovali ga bodo in ga bičali in pljuvali nanj ter ga umorili, toda tretji dan bo ponovno vstal.« 35 In Jakob in Janez, Zebedejeva sinova, sta prišla k njemu, rekoč: »Učitelj, midva hočeva, da nama storiš, karkoli bova prosila.« 36 In rekel jima je: »Kaj hočeta, da bi vama storil?« 37 Rekla sta mu: »Usliši naju, da bova lahko sedela v tvoji slavi, eden na tvoji desnici, drugi pa na tvoji levici.« 38 Toda Jezus jima je rekel: »Vidva ne vesta, česa prosita. Ali moreta piti iz čaše, iz katere jaz pijem? In biti krščena s krstom, s katerim sem jaz krščen?« 39 In odgovorila sta mu: »Moreva.« Jezus pa jima je rekel: »Vidva bosta zares pila iz čaše, iz katere jaz pijem; in s krstom, s katerim sem jaz krščen, bosta tudi vidva krščena, 40 toda sedeti na moji desnici in na moji levici, ni moje, da dam, temveč bo dano tistim, ki jim je to pripravljeno.« 41 In ko so deseteri to slišali, so postali zelo nezadovoljni z Jakobom in Janezom. 42 Toda Jezus jih je poklical k sebi in jim reče: »Vi veste, da tisti, ki se štejejo, da vladajo nad pogani, izvajajo gospostvo nad njimi, in njihovi velikaši izvajajo oblast nad njimi. 43 Toda med vami naj ne bo tako, temveč kdorkoli hoče biti med vami velik, naj bo vaš sluga; 44 in kdorkoli izmed vas hoče biti glavni, naj bo sluga vsem. 45 Kajti celo Sin človekov ni prišel, da bi mu služili, temveč, da služi in da svoje življenje daruje v odkupnino za mnoge.« 46 In prišli so v Jeriho, in ko je s svojimi učenci in velikim številom ljudi odšel iz Jerihe, je slepi Bartimáj, Timájev sin, sedel ob glavni cesti in beračil. 47 In ko je slišal, da je bil to Jezus Nazarečan, je začel vzklikati ter govoriti: »Jezus, ti Davidov Sin, usmili se me.« 48 In mnogi so ga opozarjali, naj molči, toda še veliko glasneje je vpil: » Ti, Davidov Sin, usmili se me.« 49 Jezus je obstal in velel, naj ga pokličejo. In poklicali so slepega moža ter mu rekli: »Bodi dobro potolažen, vstani, kliče te.« 50 In ta, ko je odvrgel svojo obleko proč, je vstal in prišel k Jezusu. 51 In Jezus je odgovoril ter mu rekel: »Kaj hočeš, da naj ti storim?« Slepi mož mu je rekel: »Gospod, da bi lahko prejel svoj vid.« 52 In Jezus mu je rekel: »Pojdi svojo pot; tvoja vera te je naredila zdravega.« In takoj je prejel svoj vid ter sledil Jezusu po poti.

11 In ko so prišli blizu Jeruzalema, k Bétfagi in Betaniji, ob Oljski gori, pošlje naprej dva izmed svojih učencev 2 in jima reče: »Pojdita svojo pot v vas pred vama in brž ko bosta vstopila vanjo, bosta našla privezano žrebe, na katerem človek nikoli ni sedel; odvežita ga in ga pripeljita. 3 Če pa bi vama katerikoli človek rekel: ›Čemu to počneta?‹ recita, da ima Gospod potrebo po njem; in on ga bo nemudoma poslal sèm.« 4 In odšla sta svojo pot ter našla zunaj pri vratih privezano žrebe, na kraju, kjer sta se srečali dve poti in sta ga odvezala. 5 Nekateri izmed tistih, ki so stali tam, pa so jima rekli: »Kaj počneta, da odvezujeta žrebe?« 6 In rekla sta jim torej kot je naročil Jezus in pustili so ju oditi. 7 In žrebe sta privedla k Jezusu in svoje obleke vrgla nanj in on je sédel nanj. 8 In mnogi so svoje obleke razgrnili na pot, drugi pa so z dreves odsekali mladike ter z njimi nastlali pot. 9 In tisti, ki so šli spredaj in tisti, ki so sledili, so vzklikali, rekoč: »›Hozana; ‹ blagoslovljen je ta, ki prihaja v imenu Gospodovem; 10 blagoslovljeno bodi kraljestvo našega očeta Davida, ki prihaja v imenu Gospodovem: ›Hozana na višavah.‹« 11 In Jezus je vstopil v Jeruzalem in v tempelj. In ko se je razgledal naokoli po vseh stvareh in je torej prihajal večer, je z dvanajsterimi odšel ven v Betanijo. 12 In naslednji dan, ko so prišli iz Betanije, je bil lačen. 13 In ko je daleč stran zagledal figovo drevo, ki je imelo listje, je prišel, če bi morda lahko karkoli našel na njem. In ko je prišel k njemu, ni našel nič razen listov, kajti ni bil še čas za fige. 14 In Jezus je odgovoril ter mu rekel: »Nihče naj od tebe odslej nikoli več ne jé sadu.« In njegovi učenci so to slišali. (aiōn g165) 15 In prišli so v Jeruzalem in Jezus je odšel v tempelj ter začel izganjati te, ki so v templju prodajali in kupovali, menjalcem denarja pa je prevrnil mize in sedeže teh, ki so prodajali golobice 16 in ni dovolil, da bi katerikoli človek skozi tempelj nosil kakršnokoli posodo. 17 In učil jih je, rekoč: »Ali ni pisano: ›Moja hiša se bo od vseh narodov imenovala hiša molitve?‹ Vi pa ste jo naredili za brlog razbojnikov.« 18 Pisarji in visoki duhovniki pa so to slišali ter iskali, kako bi ga lahko pokončali, kajti bali so se ga, ker je bila vsa množica osupla nad njegovim naukom. 19 In ko je prišel večer, je odšel iz mesta. 20 In zjutraj, ko so šli mimo, so videli figovo drevo posušeno iz korenin. 21 Peter pa se spomni in mu reče: »Učitelj, glej, figovo drevo, ki si ga preklel, je ovenelo.« 22 In Jezus jim odgovarja, rekoč: »Imejte vero v Boga. 23 Kajti resnično, povem vam: ›Da kdorkoli bo rekel tej gori: ›Prestavi se in bodi vržena v morje‹ in v svojem srcu ne bo dvomil, temveč bo veroval, da se te besede, ki jih reče, pripetijo, bo imel, karkoli reče.‹ 24 Zatorej vam pravim: ›Katerekoli stvari si želite, ko molite, verujte, da jih prejemate in imeli jih boste. 25 In ko vstanete k molitvi, odpustite, če imate kaj proti komu, da vam tudi vaš Oče, ki

je v nebesih, lahko odpusti vaše prekrške. 26 Toda če vi ne odpustite, tudi vaš Oče, ki je v nebesih, ne bo odpustil vaših prekrškov.‹« 27 In ponovno so prišli v Jeruzalem in ko je hodil po templju, so prišli k njemu visoki duhovniki in pisarji in starešine 28 ter mu rekli: »S kakšno oblastjo delaš te stvari? In kdo ti je dal to oblast, da delaš te stvari?« 29 Jezus je odgovoril in jim rekel: »Tudi jaz vas bom vprašal neko vprašanje in odgovorite mi in povedal vam bom, s kakšno oblastjo delam te stvari. 30 Janezov krst, ali je bil ta iz nebes ali od ljudi? Odgovorite mi.« 31 In med seboj so razpravljali, rekoč: »Če bomo rekli: ›Iz nebes, ‹ bo rekel: ›Zakaj mu potem niste verovali?‹ 32 Toda če bomo rekli: ›Od ljudi, ‹ so se bali ljudstva, kajti vsi ljudje so šteli Janeza, da je bil zares prerok.« 33 In odgovorili so ter rekli Jezusu: »Ne moremo povedati.« Jezus pa jim odgovarja, rekoč: »Niti vam jaz ne povem, s kakšno oblastjo delam te stvari.«

12 In začel jim je govoriti s prispodobami. » Neki človek je zasadil vinograd in okoli njega postavil ograjo ter izkopal prostor za vinsko kad in zgradil stolp ter to prepustil poljedelcem in odšel v daljno deželo. 2 In ob primernem času je k poljedelcem poslal služabnika, da bi od poljedelcev lahko prejel sad od vinograda. 3 Oni pa so ga zgrabili in ga pretepli ter ga odgnali praznega. 4 In ponovno je poslal k njim drugega služabnika; in nanj so metali kamne in ga ranili na glavi ter ga spodili nespodobno obravnavanega. 5 In ponovno je poslal drugega; in so ga ubili in mnoge druge; nekatere so pretepli, druge pa ubili. 6 Imel je torej še enega sina, svojega srčno ljubljenega, tudi njega je zadnjega poslal k njim, rekoč: ›Mojega sina bodo spoštovali.‹ 7 Toda tisti poljedelci so med seboj govorili: ›Ta je dedič; pridite, ubijmo ga in dediščina bo naša.‹ 8 In vzeli so ga in ga ubili ter ga vrgli iz vinograda. 9 Kaj naj torej stori gospodar vinograda? Prišel bo in uničil poljedelce in vinograd dal drugim. 10 In ali niste brali tega pisma: »Kamen, ki so ga graditelji zavrnili, je postal glava vogalu; 11 to je bilo Gospodovo delo in to je čudovito v naših očeh?‹« 12 In prizadevali so si, da ga primejo, toda bali so se množice, kajti vedeli so, da je prispodobo govoril zoper njih; in pustili so ga ter odšli svojo pot. 13 In k njemu so poslali nekatere izmed farizejev in herodovcev, da ga ujamejo v njegovih besedah. 14 In ko so prišli, mu rečejo: »Učitelj, vemo, da si pošten in se ne oziraš na človeka, kajti ne oziraš se na zunanjost ljudi, temveč v resnici učiš Božjo pot: ›Ali je zakonito dajati cesarju davek ali ne? 15 Ali naj dajemo ali naj ne dajemo?‹« Ker pa je vedel za njihovo hinavščino, jim je rekel: »Kaj me skušate? Prinesite mi kovanec, da ga lahko pogledam.« 16 In prinesli so ga. On pa jim reče: »Čigava je ta podoba in napis?« In rekli so mu: »Cesarjeva.« 17 Jezus jim je odgovoril, rekoč: »Povrnite cesarju stvari, ki so cesarjeve, Bogu pa stvari, ki so Božje.« In so se mu čudili. 18 Potem so k njemu prišli saduceji, ki pravijo, da ni vstajenja; in vprašali so ga, rekoč: 19 »Učitelj, Mojzes nam je zapisal: ›Če komu umre brat in za seboj zapusti svojo ženo, pa ne zapusti otrok, da naj njegov brat vzame njegovo ženo in svojemu bratu obudi seme.‹ 20 Bilo je torej sedem bratov; in prvi je vzel ženo in umirajoč ni zapustil semena. 21 In vzel jo je drugi ter umrl [in] niti on ni zapustil semena in tretji prav tako. 22 In sedem jo je imelo, pa niso zapustili semena. Zadnja od vseh je umrla tudi ženska. 23 Ob vstajenju torej, ko bodo vstali, čigava žena bo od teh? Kajti sedem jo je imelo za ženo.« 24 Jezus jim je odgovoril, rekoč: »Ali se ne motite zato, ker ne poznate [ne] pisem niti Božje moči? 25 Kajti ko bodo vstali od mrtvih, se ne bodo niti poročali niti ne bodo dane v zakon; temveč so kakor angeli, ki so v nebesih. 26 In glede mrtvih, da bodo obujeni; kaj niste brali v Mojzesovi knjigi, kako mu je Bog govoril v grmu, rekoč: ›Jaz sem Bog Abrahamov in Bog Izakov in Bog Jakobov?‹ 27 On ni Bog mrtvih, temveč Bog živih. Torej delate veliko napako.« 28 In prišel je eden izmed pisarjev in jih slišal skupaj razmišljati in ker je dojel, da jim je dobro odgovoril, ga je vprašal: »Katera je prva izmed vseh zapovedi?« 29 Jezus mu je odgovoril: »Prva izmed vseh zapovedi je: ›Poslušaj, oh Izrael: ›Gospod, naš Bog, je edini Gospod. 30 In ljubil boš Gospoda, svojega Boga, z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo in z vsem svojim mišljenjem in z vso svojo močjo; ‹‹ to je prva zapoved. 31 Druga pa je podobna, namreč ta: ›Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.‹ Nobena druga zapoved ni večja kakor ti [dve].« 32 In pisar mu je rekel: »Dobro, Učitelj, povedal si resnico, kajti samo en Bog je; in ni drugega razen njega. 33 In ljubiti njega z vsem srcem in z vsem razumevanjem in z vso dušo in z vso močjo in ljubiti svojega bližnjega kakor samega sebe, je več kakor vse žgalne daritve in žrtvovanja.« 34 Ko je Jezus videl, da je razumno odgovoril, mu je rekel: »Nisi daleč od Božjega kraljestva.« In nató se mu nihče ni drznil zastaviti kakršnegakoli vprašanja. 35 In Jezus je, medtem ko je učil v templju, odgovoril in rekel: »Kako pravijo pisarji, da je Kristus Davidov Sin? 36 Kajti sam David je po Svetem Duhu rekel: › Gospod je rekel mojemu Gospodu: ›Sédi na mojo desnico, dokler ne naredim tvojih sovražnikov za tvojo pručko.‹‹ 37 David mu torej sam reče Gospod in od kod je on potem njegov sin?« In preprosto ljudstvo ga je rade volje poslušalo. 38 In v svojem nauku jim je rekel: »Pazite se pisarjev, ki radi hodijo v dolgih oblačilih in imajo radi pozdrave na trgih 39

in vodilne sedeže v sinagogah in najpomembnejša mesta na praznovanjih, 40 ki vdovam požirajo hiše in za pretvezo delajo dolge molitve; ti bodo prejeli večjo obsodbo.« 41 In Jezus je sedel nasproti zakladnici in gledal, kako množica meče denar v zakladnico; in mnogi, ki so bili bogati, so veliko vrgli vanjo. 42 Prišla pa je neka siromašna vdova in vanjo vrgla dva kovanca, kar je en novčič. 43 K sebi je poklical svoje učence in jim reče: »Resnično, povem vam: ›Da je ta siromašna vdova vrgla vanjo več kakor vsi, ki so metali v zakladnico, 44 kajti vsi ti so metali od svojega obilja, toda ona je od svojega siromaštva vrgla vanjo vse, kar je imela, celó ves svoj dohodek.‹«

13 In ko je odšel iz templja, mu eden izmed njegovih učencev reče: »Učitelj, glej kakšne vrste kamnov in kakšne zgradbe so tukaj!« 2 In Jezus mu odgovori ter reče: »Te velike stavbe gledaš? Tam ne bo ostal en kamen na drugem, ki ne bi bil zrušen.« 3 In ko je sedèl na Oljski gori, nasproti templju, so ga Peter in Jakob in Janez ter Andrej na samem vprašali: 4 »Povej nam, kdaj bodo te stvari? In kakšno bo znamenje, ko se bodo vse te besede dopolnile?« 5 In Jezus jim je odgovoril ter začel govoriti: »Pazite, da vas katerikoli človek ne prevara, 6 kajti mnogi bodo prišli v mojem imenu, rekoč: ›Jaz sem Kristus ‹ in bodo mnoge prevarali. 7 Ko pa boste slišali o vojnah in govorice o vojnah, ne bodite zaskrbljeni, kajti takšne stvari brezpogojno bodo, toda ne bo še konec. 8 Kajti narod se bo dvignil proti narodu in kraljestvo proti kraljestvu in potresi bodo na raznih krajih in lakote bodo ter nevšečnosti; te so začetek bridkosti. 9 Toda pazite se, kajti izročali vas bodo sodiščem in v sinagogah boste pretepeni in zaradi mene boste privedeni pred vladarje in kralje, v pričevanje proti njim. 10 Najprej pa se mora evangelij razglasiti med vsemi narodi. 11 Toda ko vas bodo vodili in izročali, ne premišljujte vnaprej kaj boste govorili niti ne delajte naklepov, temveč karkoli vam bo v tej uri dano, to govorite, kajti to niste vi, ki govorite, temveč Sveti Duh. 12 Brat bo torej brata izdajal v smrt in oče sina; in otroci bodo vstajali zoper svoje starše ter jim povzročali, da bodo usmrčeni. 13 In zaradi mojega imena boste osovraženi od vseh ljudi, toda kdor bo vztrajal do konca, ta isti bo rešen. 14 Toda ko boste videli ogabnost opustošenja, o kateri govori prerok Daniel, stati, kjer ne bi smela, (naj tisti, ki bere, razume) takrat naj tisti, ki so v Judeji, bežijo v gore; 15 in naj tisti, ki je na hišni strehi, ne gre dol v hišo niti ne vstopi vanjo, da iz svoje hiše karkoli vzame; 16 in naj se tisti, ki je na polju, ne obrne ponovno nazaj, da vzame svojo obleko. 17 Toda gorje tem, ki so z otrokom in tem, ki v tistih dneh dojijo! 18 In molíte, da vaš pobeg ne bo pozimi. 19 Kajti v teh dneh bo stiska, kakršne ni bilo od začetka stvarstva, ki ga je Bog ustvaril, do tega časa niti je ne bo. 20 In razen če Gospod ne bi skrajšal teh dni, ne bi bilo rešeno nobeno meso, toda zaradi izvoljenih, ki jih je izbral, je dneve skrajšal. 21 In če vam katerikoli človek tedaj reče: ›Glej! Tukaj je Kristus' ali: ›Glej, tam je, ‹ mu ne verjemite. 22 Kajti vstali bodo lažni Kristusi in lažni preroki in prikazovali bodo znamenja in čudeže, da zapeljejo, če bi bilo mogoče, celó izvoljene. 23 Toda pazite se, glejte, napovedal sem vam vse stvari. 24 Toda v tistih dneh, po tisti stiski, bo sonce otemnelo in luna ne bo dajala svoje svetlobe 25 in zvezde neba bodo padale in moči, ki so na nebu, se bodo tresle. 26 In tedaj bodo videli Sina človekovega prihajati na oblakih z veliko močjo in slavo. 27 In potem bo poslal svoje angele in bo zbral skupaj svoje izvoljene iz štirih vetrov, od skrajnega dela zemlje do skrajnega dela neba. 28 Naučite se torej prispodobe o figovem drevesu: ›Kadar je njegova veja še mlada in poganja liste, veste, da je poletje blizu.‹ 29 Tudi vi na podoben način, ko boste videli, da se te stvari dogajajo, védite, da je to blizu, celó pri vratih. 30 Resnično, povem vam, da ta rod ne bo prešel, dokler se vse te stvari ne zgodijo. 31 Nebo in zemlja bosta minila, toda moje besede ne bodo minile. 32 Toda za tisti dan in tisto uro ne ve nihče, niti angeli ne vedo, ki so na nebu, niti ne Sin, temveč Oče. 33 Pazite se, bedite in molíte, kajti ne veste, kdaj je čas. 34 Kajti Sin človekov je kakor človek, ki je šel na dolgo pot, ki je zapustil svojo hišo in svojim služabnikom dal oblast in vsakemu človeku svoje delo, vratarju pa je naročil, naj bedi. 35 Čujte torej, kajti ne veste, kdaj prihaja hišni gospodar, zvečer ali opolnoči ali ob petelinjem petju ali zjutraj, 36 da vas ob nenadnem prihodu ne najde spečih. 37 In kar pravim vam, pravim vsem: ›Čujte.‹«

14 Dva dni kasneje je bil praznik pashe in nekvašenega kruha. In visoki duhovniki in pisarji so si prizadevali, kako bi ga lahko s prebrisanostjo prijeli in ga usmrtili. 2 Vendar so rekli: »Ne na prazničen dan, da ne bi bilo vstaje med ljudmi.« 3 In ko je bil v Betaniji, v hiši Simona gobavca, medtem ko je sedel pri obedu, je prišla ženska, ki je imela alabastrno škatlo zelo dragocenega mazila iz narde; in strla škatlo ter jo izlila na njegovo glavo. 4 In tam so bili nekateri, ki so imeli v sebi ogorčenje in rekli: »Čemu je bila narejena ta potrata mazila? 5 Kajti lahko bi bilo prodano za več kakor tristo denarjev in dano revnim.« In godrnjali so zoper njo. 6 Jezus pa je rekel: »Pustite jo pri miru. Zakaj jo nadlegujete? Na meni je storila dobro delo. 7 Kajti uboge imate vedno med seboj in kadarkoli želite, jim lahko storite dobro, toda

mene nimate vedno. 8 Naredila je, kar je lahko; prišla je vnaprej, da moje telo mazili za pokop. 9 Resnično, povem vam: ›Kjerkoli se bo ta evangelij oznanjal po vsem svetu, se bo tudi to, kar je ona storila, govorilo njej v spomin.‹« 10 Juda Iškarijot, eden izmed dvanajsterih, pa je odšel k visokim duhovnikom, da bi jim ga izdal. 11 Ko so oni to slišali, so bili veseli in so mu obljubili, da mu dajo denar. In iskal je, kako bi ga lahko ob priložnosti izdal. 12 In prvi dan nekvašenega kruha, ko so zaklali pashalno jagnje, so mu njegovi učenci rekli: »Kam hočeš, da gremo in pripravimo, da boš lahko jedel pashalno jagnje?« 13 In pošlje dva izmed svojih učencev ter jima reče: »Pojdita v mesto in tam vaju bo srečal mož, ki nese lončen vrč vode. Sledita mu. 14 In kjerkoli bo vstopil, recita hišnemu očetu: ›Učitelj pravi: ›Kje je soba za goste, kjer bom s svojimi učenci jedel pashalno jagnje?‹‹ 15 In pokazal vama bo veliko zgornjo sobo, opremljeno in pripravljeno; tam pripravita za nas.« 16 In njegova učenca sta odšla naprej ter prišla v mesto in našla, kakor jima je rekel; in pripravila sta pashalno jagnje. 17 In zvečer je prišel z dvanajsterimi. 18 In ko so se usedli ter jedli, je Jezus rekel: »Resnično, povem vam: ›Eden izmed vas, ki jé z menoj, me bo izdal.‹« 19 Postajali pa so žalostni in mu drug za drugim govorili: ›Ali sem jaz?‹ in drugi je rekel: ›Ali sem jaz?‹ 20 Odgovoril je in jim rekel: »Eden izmed dvanajsterih je, ki z menoj pomaka v skledo. 21 Sin človekov zares gre, kakor je pisano o njem, toda gorje tistemu človeku, po katerem je bil Sin človekov izdan! Dobro bi bilo za tega človeka, če se nikoli ne bi rodil.« 22 In ko so pojedli, je Jezus vzel kruh in blagoslovil in ga razlomil in jim dal ter rekel: »Vzemite, jejte, to je moje telo.« 23 In vzel je čašo in ko se je zahvalil, jim jo je dal in vsi so pili iz nje. 24 In rekel jim je: »To je moja kri nove zaveze, ki se preliva za mnoge. 25 Resnično, povem vam: ›Nič več ne bom pil od sadu vinske trte do tistega dne, ko bom pil novega v Božjem kraljestvu.‹« 26 In ko so odpeli hvalnico, so odšli ven na Oljsko goro. 27 In Jezus jim reče: »Vsi se boste to noč pohujšali zaradi mene, kajti pisano je: ›Udaril bom pastirja in ovce se bodo razkropile.‹ 28 Toda potem, ko bom obujen, bom pred vami šel v Galilejo.« 29 Toda Peter mu je rekel: »Četudi se bodo vsi pohujšali, se vendarle jaz ne bom.« 30 Jezus pa mu reče: »Resnično, povem ti: ›Da me boš ta dan, celó v tej noči, preden petelin dvakrat zapoje, trikrat zatajil.‹« 31 Toda on je še bolj silovito govoril: »Če naj bi umrl s teboj, te na noben način ne bom zatajil.« Prav tako so govorili tudi vsi drugi. 32 In prišli so na kraj, ki je bil imenovan Getsemani. In svojim učencem reče: »Sedíte tukaj, dokler bom molil.« 33 In s seboj vzame Petra in Jakoba in Janeza in postajal je boleče prepaden in zelo potrt 34 in jim reče: »Moja duša je silno žalostna do smrti. Zadržujte se tukaj in bedite.« 35 In odšel je malce naprej ter padel na tla in molil, če bi bilo mogoče, da gre ta ura mimo njega. 36 In rekel je: »Aba, Oče, tebi so vse stvari mogoče. To čašo odvzemi od mene, vendar ne kar jaz hočem, temveč kar ti hočeš.« 37 In pride ter jih najde speče in reče Petru: »Simon, spiš? Nisi mogel eno uro bedeti? 38 Bedite in molíte, da ne bi vstopili v skušnjavo. Duh je resnično voljan, toda meso je šibko.« 39 In ponovno je odšel proč ter molil in govoril iste besede. 40 In ko se je vrnil, jih je ponovno našel speče (kajti njihove oči so bile težke) niti niso vedeli, kaj naj mu odgovorijo. 41 In pride tretjič ter jim reče: »Spite torej in vzemite si svoj počitek; dovolj je, ura je prišla; glejte, Sin človekov je izdan v roke grešnikov. 42 Vstanite, pojdimo; glejte, tisti, ki me izdaja, je blizu.« 43 Medtem pa, ko je še govoril, takoj pride Juda, eden izmed dvanajsterih in z njim velika množica z meči in palicami od vélikih duhovnikov in pisarjev in starešin. 44 In tisti, ki ga je izdal, jim je dal znak, rekoč: »Kogarkoli bom poljubil, ta isti je on; primite ga in ga varno odvedite proč.« 45 In brž, ko je prišel, je nemudoma šel k njemu in reče: »Učitelj, učitelj; « in ga poljubil. 46 Oni pa so svoje roke položili nanj ter ga prijeli. 47 Eden izmed tistih, ki je stal poleg, pa je izvlekel meč in udaril služabnika vélikega duhovnika ter mu odsekal uho. 48 In Jezus je odgovoril ter jim rekel: »Ali ste prišli ven, da me primete kakor zoper tatu, z meči in s palicami? 49 Dnevno sem bil z vami v templju in poučeval, pa me niste prijeli, toda pisma morajo biti izpolnjena.« 50 In vsi so ga zapustili ter pobegnili. 51 Sledil pa mu je nek mladenič, ki je imel okoli svojega nagega telesa ogrnjeno laneno oblačilo; in mladeniča so zgrabili, 52 ta pa je pustil laneno oblačilo in nag pobegnil od njih. 53 In Jezusa so odvedli k vélikemu duhovniku; in z njim so bili zbrani vsi visoki duhovniki in starešine in pisarji. 54 In Peter mu je sledil od daleč, celó v palačo vélikega duhovnika; in sedèl je s služabniki ter se grel pri ognju. 55 In visoki duhovniki in ves véliki zbor so iskali pričevanje zoper Jezusa, da ga usmrté, pa niso našli nobenega. 56 Kajti mnogo jih je krivo pričalo proti njemu, toda njihova pričevanja se niso ujemala. 57 In tam so vstali nekateri in krivo pričali proti njemu, rekoč: 58 »Slišali smo ga reči: ›Uničil bom ta tempelj, ki je narejen z rokami in v treh dneh bom zgradil novega, narejenega brez rok.‹« 59 Toda niti tako se njihova pričevanja niso ujemala. 60 Véliki duhovnik pa je vstal, [stopil] v sredo in vprašal Jezusa, rekoč: »Nič ne odgovarjaš? Kaj je to, kar ti pričajo zoper tebe?« 61 Vendar je ohranil svoj mir in ni nič odgovoril. Véliki duhovnik ga je ponovno vprašal in mu rekel: »Ali si ti

Kristus, Sin Blagoslovljenega?« 62 In Jezus je rekel: »Jaz sem, in videli boste Sina človekovega sedeti na desnici moči in prihajati na oblakih neba.« 63 Tedaj je véliki duhovnik raztrgal svoja oblačila in reče: »Kaj nam je treba nadaljnjih prič? 64 Slišali ste bogokletje, kaj mislite?« In vsi so ga obsodili, da je kriv smrti. 65 Nekateri pa so začeli pljuvati nanj in zakrivati njegov obraz ter ga klofutati in mu govoriti: »Prerokuj.« Služabniki pa so ga udarjali z dlanmi svojih rok. 66 In ko je bil Peter spodaj v palači, pride ena izmed služabnic vélikega duhovnika. 67 In ko je videla Petra, kako se greje, ga je pogledala in rekla: »In tudi ti si bil z Jezusom Nazarečanom.« 68 Vendar je zanikal, rekoč: »Ne vem niti ne razumem kaj praviš.« In odšel je ven v preddverje, petelin pa je zakikirikal. 69 In služkinja ga je ponovno videla in začela govoriti tem, ki so stali poleg: »Ta je eden izmed njih.« 70 On pa je ponovno zanikal. In malce kasneje so tisti, ki so stali poleg, ponovno rekli Petru: »Zagotovo si eden izmed njih, kajti Galilejec si in tvoje narečje se ujema k temu.« 71 Vendar je začel preklinjati in prisegati, rekoč: »Ne poznam tega človeka, o katerem govorite.« 72 In petelin je drugič zapel. Peter pa se je spomnil besede, ki mu jo je rekel Jezus: »Preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil.« Ko pa je o tem premišljeval, je zajokal.

15 In takoj zjutraj so imeli visoki duhovniki posvet s starešinami in pisarji ter celotnim vélikim zborom in zvezali Jezusa in ga odvedli proč ter ga izročili Pilatu. 2 In Pilat ga je vprašal: »Ali si ti Kralj Judov?« In odgovoril je ter mu rekel: »Ti praviš to.« 3 In visoki duhovniki so ga obtožili mnogih stvari. Toda nič ni odgovoril. 4 In Pilat ga je ponovno vprašal, rekoč: »Nič ne odgovarjaš? Glej, koliko stvari pričujejo zoper tebe.« 5 Vendar Jezus še vedno ni nič odgovoril, tako da se je Pilat čudil. 6 Torej na ta praznik jim je izpustil enega jetnika, kateregakoli so želeli. 7 Tam pa je bil nekdo, imenovan Baraba, ki je ležal zvezan s temi, ki so z njim storili upor in ki je v uporu zagrešil umor. 8 In množica je na glas kričala in začela zahtevati, da stori, kakor jim je vedno storil. 9 Toda Pilat jim je odgovoril, rekoč: »Hočete, da vam izpustim Kralja Judov?« 10 Kajti vedel je, da so mu ga visoki duhovniki izročili iz zavisti. 11 Toda visoki duhovniki so napeljali množico, da naj jim raje izpusti Baraba. 12 Pilat pa je odgovoril in jim ponovno rekel: »Kaj potem hočete, da naj storim tistemu, ki ga imenujete Kralj Judov?« 13 In ponovno so zavpili: »Križaj ga.« 14 Potem jim je Pilat rekel: »Zakaj, kakšno zlo je storil?« Oni pa so še bolj silno vpili: »Križaj ga.« 15 In tako jim je Pilat, voljan ustreči množici, izpustil Baraba in ko je prebičal Jezusa, ga je izročil, da bi bil križan. 16 In vojaki so ga odvedli proč v dvorano, imenovano Praetorium in sklicali vso četo. 17 In oblekli so ga s škrlatom in spletli krono iz trnja ter jo nadeli na njegovo glavo 18 in ga začeli pozdravljati: »Pozdravljen, Kralj Judov!« 19 In s trstom so ga udarjali po glavi in pljuvali nanj in ko so upogibali svoja kolena, so ga oboževali. 20 In ko so ga zasmehovali, so z njega sneli škrlat in nanj nadeli njegova lastna oblačila ter ga odvedli ven, da ga križajo. 21 Prisilili pa so nekega Simona Cirenca, Aleksandrovega in Rufovega očeta, ki je šel mimo in prihajal iz dežele, da nese njegov križ. 22 In privedli so ga na kraj Golgota, kar je prevedeno: ›Kraj lobanje.‹ 23 In dali so mu za piti vina, pomešanega z miro, toda ni ga sprejel. 24 In ko so ga križali, so razdelili njegove obleke in zanje metali žreb, kaj naj bi vsak mož vzel. 25 In bila je tretja ura, oni pa so ga križali. 26 In napis njegove obtožbe je bil napisan nad njim: KRALJ JUDOV. 27 In z njim so križali dva tatova; enega na njegovi desni roki, drugega pa na njegovi levi. 28 In pismo je bilo izpolnjeno, ki pravi: »In bil je prištet skupaj s prestopniki.« 29 Tisti pa, ki so hodili mimo, so se mu posmehovali in zmajevali s svojimi glavami ter govorili: »Ah, ti, ki uničiš tempelj in ga v treh dneh zgradiš, 30 reši samega sebe in pridi dol s križa.« 31 Podobno so ga zasmehovali tudi visoki duhovniki in s pisarji med seboj govorili: »Druge je rešil; sebe ne more rešiti. 32 Naj se Kristus, Izraelov Kralj, torej spusti s križa, da bomo lahko videli in verovali.« Ta dva, ki sta bila križana z njim, pa sta ga zasramovala. 33 In ko je prišla šesta ura, je bila tema čez vso deželo do devete ure. 34 Ob deveti uri pa je Jezus z močnim glasom zavpil, rekoč: »Eloí, Eloí, lemá sabahtáni?« kar je prevedeno: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?« 35 Nekateri izmed teh, ki so stali poleg, pa so, ko so to slišali, rekli: »Glejte, Elija kliče.« 36 In nekdo je stekel ter celotno gobo napojil s kisom in jo nataknil na trst in mu dal piti, rekoč: »Pustite pri miru; poglejmo, ali bo prišel Elija, da ga sname dol.« 37 In Jezus je z močnim glasom zavpil in izročil duha. 38 In tempeljsko zagrinjalo se je raztrgalo na dvoje od vrha do tal. 39 Ko je stotnik, ki je stal poleg, njemu nasproti, videl, da je tako zavpil in izročil duha, je rekel: »Resnično, ta človek je bil Božji Sin.« 40 Tam so bile tudi ženske, ki so gledale od daleč; med katerimi je bila Marija Magdalena in Marija, mater Jakoba mlajšega in od Jozéja in Salóma 41 (ki so mu, ko je bil v Galileji, tudi sledile in mu služile) in mnoge druge ženske, ki so z njim prišle gor v Jeruzalem. 42 In sedaj, ko je prišel večer, ker je bila priprava, to je dan pred šabat, 43 je Jožef iz Arimateje, častitljiv svetovalec, ki je prav tako pričakoval Božje kraljestvo, prišel in pogumno stopil k Pilatu ter prosil za Jezusovo telo. 44 In Pilat se je začudil, da je bil že mrtev; in ko je k sebi poklical stotnika, ga je vprašal ali je

bil že nekaj časa mrtev. **45** In ko je od stotnika to izvedel, je telo poklonil Jožefu. **46** In ta je kupil tanko laneno platno in ga snel ter zavil v laneno platno in ga položil v mavzolej, ki je bil izklesan iz skale in k vratom mavzoleja zavalil kamen. **47** Marija Magdalena in Marija, Jozéjeva mati, pa sta opazovali, kam je bil položen.

16 Ko je šabat minil, so Marija Magdalena in Marija, Jakobova mati in Salóma kupile prijetne dišave, da bi lahko prišle ter ga pomazilile. **2** In zelo zgodaj zjutraj, prvega dne v tednu, so ob sončnem vzhodu prišle k mavzoleju. **3** In med seboj so govorile: »Kdo nam bo odvalil kamen proč izpred vrat mavzoleja?« **4** Ko pa so pogledale, so videle, da je bil kamen odvaljen proč, kajti bil je zelo velik. **5** In vstopajoč v mavzolej, so zagledale mladeniča, ki je sedel na desni strani, oblečenega v dolgo belo obleko; in bile so zgrožene. **6** On pa jim reče: »Ne bodite zgrožene. Ve iščete Jezusa Nazarečana, ki je bil križan. Obujen je, ni ga tukaj. Poglejte prostor, kamor so ga položili. **7** Toda pojdite svojo pot, povejte njegovim učencem in Petru, da gre pred vami v Galilejo; tam ga boste videli, kakor vam je rekel.« **8** In hitro so odšle ven in pobegnile od mavzoleja, kajti trepetale so in bile osuple niti niso ničesar povedale nobenemu človeku, kajti bile so prestrašene. **9** **(note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.)** Ko je torej Jezus zgodaj prvega dne v tednu vstal, se je najprej prikazal Mariji Magdaleni, iz katere je izgnal sedem hudičev. **10** In odšla je ter povedala tem, ki so bili z njim, ki so žalovali in jokali. **11** In ko so slišali, da je bil živ in da ga je videla, niso verovali. **12** Nató se je v drugi obliki prikazal dvema izmed njih, ki sta hodila in šla na deželo. **13** In odšla sta ter to povedala preostalim. Niti njima niso verovali. **14** Potem se je prikazal enajsterim, ko so sedeli pri obedu in jih oštel zaradi njihove nevere in trdote srca, ker niso verjeli tem, ki so ga videli potem, ko je bil obujen. **15** In rekel jim je: »Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsakemu ustvarjenemu bitju. **16** Kdor veruje in je krščen, bo rešen; toda kdor ne veruje, bo obsojen. **17** In ta znamenja bodo spremljala tiste, ki verujejo: ›V mojem imenu bodo izganjali hudiče, govorili bodo z novimi jeziki, **18** dvigali bodo kače in če popijejo kakršnokoli smrtonosno stvar, jim ta ne bo škodila; polagali bodo roke na bolne in ti bodo ozdraveli.‹« **19** Tako je bil potem, ko jim je Gospod govoril, sprejet gor v nebo in je sédel na Božjo desnico. **20** Oni pa so šli naprej ter povsod oznanjali in Gospod je delal z njimi in besedo potrjeval s spremljajočimi znamenji. Amen.

Luka

1 Ker so že mnogi vzeli v roko, da po vrsti uredijo izjavo
o teh stvareh, ki se najbolj gotovo verjamejo med nami,
2 celo kakor so nam jih izročili [tisti], ki so bili od začetka
priče in služabniki besede, **3** se je tudi meni zdelo dobro, od
samega začetka imeti popolno razumevanje o vseh stvareh,
da tebi, nadvse odlični Teófil, napišem po vrsti, **4** da lahko
spoznaš zanesljivost o teh besedah, o katerih si bil poučen.
5 V dneh Heroda, judejskega kralja, je bil nek duhovnik,
imenovan Zaharija, iz Abíjeve skupine, in njegova žena je
bila izmed Aronovih hčera in njeno ime je bilo Elizabeta. **6**
Oba sta bila pravična pred Bogom in sta brez krivde živela
po vseh Gospodovih zapovedih in odredbah. **7** Ker je bila
Elizabeta jalova nista imela nobenega otroka in oba sta
bila zelo zvrhana v letih. **8** In pripetilo se je, medtem ko je
pred Bogom opravljal duhovniško službo, po vrstnem redu
svoje skupine, **9** glede na navado duhovniške službe, je
bil na njem žreb, da zažge kadilo, ko je odšel v Gospodov
tempelj. **10** Celotna množica ljudi pa je ob času zažiganja
kadila zunaj molila. **11** In prikazal se mu je Gospodov angel,
stoječ na desni strani kadilnega oltarja. **12** Ko pa ga je
Zaharija zagledal, se je vznemiril in strah ga je spreletel.
13 Toda angel mu je rekel: »Ne boj se, Zaharija, kajti tvoja
molitev je uslišana in tvoja žena Elizabeta ti bo rodila sina
in ti boš klical njegovo ime Janez. **14** Imel boš radost in
veselje in mnogi se bodo veselili ob njegovem rojstvu. **15**
Kajti velik bo v Gospodovih očeh in ne bo pil niti vina niti
močne pijače in celó od maternice svoje matere bo izpolnjen
s Svetim Duhom. **16** In mnoge izmed Izraelovih otrok bo
obrnil h Gospodu, njihovemu Bogu. **17** Pred njim bo šel z
Elijevim duhom in močjo, da obrne srca očetov k otrokom
in neposlušne k modrosti pravičnih; da pripravi ljudstvo,
pripravljeno za Gospoda.« **18** Zaharija je angelu rekel: »Po
čem bom to spoznal? Kajti starec sem in moja žena je zelo
zvrhana v letih.« **19** Angel mu odgovori in reče: »Jaz sem
Gabriel, ki stojim v prisotnosti Boga in poslan sem, da ti
govorim in da ti pokažem te vesele novice. **20** Glej, ker nisi
verjel mojim besedam, ki se bodo uresničile ob njihovem
pravem času, boš postal nem in ne boš mogel govoriti do
dne, ko se bodo te besede izpolnile.« **21** In ljudje so čakali
na Zaharija in se čudili, da se je tako dolgo mudil v templju.
22 Ko pa je prišel ven, jim ni mogel spregovoriti, in zaznali so,
da je videl v templju videnje, kajti dajal jim je znamenja, ostal
pa je brez besed. **23** Pripetilo se je, kakor hitro so bili dnevi
njegovega služenja dovršeni, da se je odpravil k svoji lastni
hiši. **24** Po teh dneh je njegova žena Elizabeta spočela in se
pet mesecev skrivala, rekoč: **25** »Tako je Gospod ravnal z
menoj v dneh, v katerih je pogledal name, da odvzame mojo
grajo izmed ljudi.« **26** V šestem mesecu pa je bil od Boga
poslan angel Gabriel v galilejsko mesto, imenovano Nazaret,
27 k devici, zaročeni z možem, katerega ime je bilo Jožef,
iz Davidove hiše; in devici je bilo ime Marija. **28** Angel je
vstopil k njej in rekel: »Pozdravljena, ti, ki si zelo spoštovana,
Gospod je s teboj, blagoslovljena si med ženskami.« **29** Ko
pa ga je zagledala, je bila ob njegovem govoru zaskrbljena
in v svojih mislih preudarjala, kakšne vrste pozdrav naj bi to
bil. **30** Angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti pri Bogu si
našla naklonjenost. **31** Glej, v svoji maternici boš spočela
in rodila sina in njegovo ime boš klicala JEZUS. **32** Velik
bo in imenovan bo Sin Najvišjega; in Gospod Bog mu bo
dal prestol njegovega očeta Davida **33** in nad Jakobovo
hišo bo vladal večno in njegovemu kraljestvu ne bo konca.«
(aiōn g165) **34** Potem je Marija rekla angelu: »Kako se bo to
zgodilo, glede na to, da ne poznam moškega?« **35** Angel
je odgovoril in ji rekel: »Sveti Duh bo prišel nadte in moč
Najvišjega te bo obsenčila, zato bo tudi ta sveta oseba, ki bo
rojena od tebe, imenovana Božji Sin. **36** Glej, tvoja sestrična
Elizabeta je prav tako v svoji visoki starosti spočela sina,
in to je šesti mesec z njo, ki je bila imenovana jalova. **37**
Kajti z Bogom nič ne bo nemogoče.« **38** Marija je rekla:
»Glej, Gospodova pomočnica; naj se mi zgodi glede na tvojo
besedo.« In angel je odšel od nje. **39** Marija je v tistih dneh
vstala in z naglico odšla v hribovito deželo, v Judovo mesto
40 in vstopila v Zaharijevo hišo ter pozdravila Elizabeto. **41**
In pripetilo se je, ko je Elizabeta zaslišala Marijin pozdrav,
da je dete poskočilo v njeni maternici in Elizabeta je bila
izpolnjena s Svetim Duhom **42** in zaklicala z močnim glasom
ter rekla: »Blagoslovljena si ti med ženskami in blagoslovljen
je sad tvoje maternice. **43** Od kod je meni to, da bi prišla k
meni mati mojega Gospoda? **44** Kajti glej, brž ko je glas
tvojega pozdrava zazvenel v mojih ušesih, je dete v moji
maternici od radosti poskočilo. **45** Blagoslovljena je tista,
ki je verovala, kajti izpolnile se bodo te besede, ki so ji
bile povedane od Gospoda.« **46** Marija je rekla: »Moja
duša poveličuje Gospoda **47** in moj duh se veseli v Bogu,
mojem Odrešeniku. **48** Kajti ozrl se je na nizek stan svoje
pomočnice, kajti glej, odslej me bodo vsi rodovi imenovali
blagoslovljeno. **49** Kajti tisti, ki je mogočen, mi je storil velike
stvari in sveto je njegovo ime. **50** In njegovo usmiljenje je od
roda do roda nad tistimi, ki se ga bojijo. **51** S svojim laktom
je pokazal moč, ponosne je razgnal v domišljiji njihovih src.
52 Mogočne je odstranil z njihovih prestolov in povišal te z
nizkim položajem. **53** Lačne je napolnil z dobrinami, bogate

pa je odpustil prazne. **54** Pomagal je svojemu služabniku
Izraelu, v spomin na svoje usmiljenje, **55** kakor je govoril
našim očetom, Abrahamu in njegovemu semenu na veke.«
(aiōn g165) **56** Marija je z njo ostala približno tri mesece in se
vrnila v svojo lastno hišo. **57** Torej prišel je Elizabetin polni
čas, ko naj bi rodila; in rodila je sina. **58** Njeni sosedje in
njeni sorodniki so slišali, kako je Gospod nad njo izkazal
veliko usmiljenje in veselili so se z njo. **59** Pripetilo pa se je,
da so na osmi dan prišli, da obrežejo otroka in poimenovali
so ga Zaharija, po imenu njegovega očeta. **60** Njegova mati
pa je odgovorila in rekla: »Ne tako, temveč se bo imenoval
Janez.« **61** Oni pa so ji rekli: »Nikogar v tvojem sorodstvu ni,
ki je poimenovan s tem imenom.« **62** In naredili so znamenja
njegovemu očetu, kako bi ga on imenoval. **63** In prosil je za
pisalno deščico ter napisal, rekoč: »Njegovo ime je Janez.«
In vsi so se čudili. **64** In njegova usta so se takoj odprla in
njegov jezik se je sprostil in spregovoril je ter hvalil Boga. **65**
In strah je prišel na vse, ki so prebivali naokoli njih; in vse te
besede so se razglasile naokoli po vsej judejski hriboviti
deželi. **66** In vsi, ki so jih slišali, so si jih položili v svoja
srca, rekoč: »Kakšne vrste otrok bo to!« In Gospodova roka
je bila z njim. **67** In njegov oče Zaharija je bil izpolnjen s
Svetim Duhom in prerokoval, rekoč: **68** »Blagoslovljen bodi
Gospod, Izraelov Bog; kajti obiskal je in odkupil svoje ljudi **69**
in za nas je dvignil rog rešitve duš v hiši svojega služabnika
Davida, **70** kakor je govoril po ustih svojih svetih prerokov,
ki so bili, odkar je svet nastal, **(aiōn g165)** **71** da bi bili mi
lahko rešeni pred našimi sovražniki in iz roke vseh, ki nas
sovražijo, **72** da opravi usmiljenje, obljubljeno našim očetom
in se spomni svoje svete zaveze, **73** prisege, s katero je
prisegel našemu očetu Abrahamu, **74** da nam bo zagotovil,
da mu bomo osvobojeni iz roke svojih sovražnikov, lahko
služili brez strahu, **75** v svetosti in pravičnosti pred njim, vse
dni našega življenja. **76** Ti pa, otrok, boš imenovan prerok
Najvišjega, kajti šel boš pred Gospodov obraz, da pripraviš
njegove poti, **77** da daš njegovim ljudem spoznanje o rešitvi
duš z odpuščanjem njihovih grehov, **78** po nežnem usmiljenju
našega Boga; po katerem nas je obiskalo svitanje od zgoraj,
79 da da svetlobo tem, ki sedijo v temi in v smrtni senci, da
vodi naša stopala na pot miru.« **80** Otrok pa je rasel in se
krepil v duhu in bil je v puščavah do dneva njegove pojavitve
Izraelu.

2 In pripetilo se je v tistih dneh, da je od cesarja Avgusta
izšel odlok, naj se obdavči ves svet. **2** (In to obdavčenje
je bilo prvič narejeno, ko je bil Kvirinij voditelj Sirije.) **3** In vsi
so odšli, da bi se obdavčili, vsakdo v svoje lastno mesto. **4**
In tudi Jožef je odšel iz Galileje, iz mesta Nazaret, gor v
Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, (ker je bil
iz Davidove hiše in rodovine) **5** da bi bil obdavčen z Marijo,
svojo zaročeno ženo, ki je bila noseča. **6** In bilo je tako,
medtem ko sta bila tam, da so se ji dovršili dnevi, ko naj bi
rodila. **7** In rodila je svojega prvorojenega sina ter ga zavila
v plenice in ga položila v jasli, kajti v gostišču zanje ni bilo
prostora. **8** In v isti deželi so bili pastirji, ki so se zadrževali
na polju in so ponoči stražili nad svojim tropom. **9** In glej,
Gospodov angel je prišel nadnje in Gospodova slava je
zasijala naokoli njih in bili so boleče prestrašeni. **10** Angel pa
jim je rekel: »Ne bojte se, kajti glejte, prinašam vam dobre
novice o veliki radosti, ki bo za vse ljudi. **11** Kajti ta dan se
vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Kristus
Gospod. **12** In to vam bo znamenje: ›Našli boste dojenčka,
zavitega v plenice, ležečega v jaslih.‹« **13** In nenadoma je
bila pri angelu množica nebeške vojske, ki je slavila Boga in
govorila: **14** »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir, dobro
voljo napram ljudem.« **15** In pripetilo se je, ko so angeli
odšli proč od njih v nebesa, da so pastirji drug drugemu
rekli: »Pojdimo sedaj celó v Betlehem in poglejmo to reč,
ki se je pripetila, ki nam jo je dal spoznati Gospod.« **16**
Prišli so v naglici ter našli Marijo in Jožefa ter dojenčka,
ležečega v jaslih. **17** In ko so to videli, so povsod razglasili
govor, ki jim je bil povedan glede tega otroka. **18** In vsi,
ki so to slišali, so se čudili ob teh besedah, ki so jim jih
povedali pastirji. **19** Toda Marija je vse te besede ohranila in
jih preudarjala v svojem srcu. **20** In pastirji so se vrnili, slavili
in hvalili Boga za vse stvari, ki so jih slišali in videli, tako,
kakor jim je bilo povedano. **21** In ko je bilo dovršenih osem
dni za otrokovo obrezovanje, je bilo njegovo ime imenovano
JEZUS, tako, kakor je bil poimenovan po angelu, preden je
bil spočet v maternici. **22** In ko so se dovršili dnevi njenega
očiščevanja, glede na Mojzesovo postavo, so ga prinesli v
Jeruzalem, da ga darujejo Gospodu, **23** (kakor je pisano
v Gospodovi postavi: ›Vsak moški, ki odpre maternico, bo
imenovan svet Gospodu; ‹) **24** in da darujejo žrtvovanje
glede na to, kar je rečeno v Gospodovi postavi: ›Par grlic
ali dva mlada goloba.‹ **25** In glej, v Jeruzalemu je bil mož,
katerega ime je bilo Simeon; in isti mož je bil pravičen ter
predan, [in je] pričakoval Izraelovo tolažbo in Sveti Duh je bil
nad njim. **26** In po Svetem Duhu mu je bilo razodeto, da naj
ne bi videl smrti, dokler ne bo videl Gospodovega Kristusa.
27 In po Duhu je prišel v tempelj, in ko so starši prinesli
otroka Jezusa, da bi zanj storili po običaju postave, **28** ga
je nató vzel v svoje naročje in blagoslovil Boga ter rekel:
29 »Gospod, sedaj odpuščaš svojega služabnika umreti v
miru, glede na svojo besedo, **30** kajti moje oči so videle tvojo

rešitev duš, 31 ki si jo pripravil pred obličjem vseh ljudi; 32 svetlobo, da razsvetli pogane in slavo tvojega ljudstva Izraela.« 33 In Jožef in njegova mati sta se čudila ob vseh teh besedah, ki so se govorile o njem. 34 In Simeon jih je blagoslovil in rekel Mariji, njegovi materi: »Glej, ta otrok je v Izraelu postavljen za padec in ponovno vstajenje mnogih in za znamenje, ki se mu bo ugovarjalo, 35 (da, meč bo presunil tudi tvojo lastno dušo), da se bodo lahko razodele misli mnogih src.« 36 In tam je bila neka Ana, prerokinja, Fanuélova hči, iz Aserjevega rodu. Bila je visoke starosti in od svojega devištva je sedem let preživela s soprogom 37 in bila je vdova, stara okoli štiriinosemdeset let, ki ni odhajala iz templja, temveč je noč in dan s posti in molitvami služila Bogu. 38 In ko je vstopila, je tisto uro na isti način dala zahvalo Gospodu in o njem spregovorila vsem, ki so v Jeruzalemu pričakovali odkupitev. 39 In ko so opravili vse stvari, glede na Gospodovo postavo, so se vrnili v Galilejo, v svoje lastno mesto Nazaret. 40 In otrok je rasel in se krepil v duhu, napolnjen z modrostjo in Božja milost je bila nad njim. 41 Njegovi starši so torej ob prazniku pashe vsako leto hodili v Jeruzalem. 42 In ko je bil star dvanajst let, so po praznični navadi odšli gor v Jeruzalem. 43 In ko so dovršili dneve, medtem ko so se vračali, je otrok Jezus ostal zadaj v Jeruzalemu; Jožef in njegova mati pa nista nič vedela o tem. 44 Toda onadva, ker sta mislila, da je v skupini, sta šla pot enega dne in ga iskala med svojo žlahto in znanci. 45 In ko ga nista našla, sta se, iščoč ga, ponovno obrnila nazaj v Jeruzalem. 46 In pripetilo se je, da sta ga po treh dneh našla v templju, sedečega v sredi med učenimi možmi in on jih je tako poslušal kakor jim zastavljal vprašanja. 47 In vsi, ki so ga slišali, so bili osupli nad njegovim razumevanjem in odgovori. 48 In ko sta ga zagledala, sta bila osupla in njegova mati mu je rekla: »Sin, zakaj si tako ravnal z nama? Glej, tvoj oče in jaz sva te zaskrbljena iskala.« 49 Rekel jima je: »Kako to, da sta me iskala? Mar nista vedela, da moram biti pri opravilu svojega Očeta?« 50 Onadva pa nista razumela besed, ki jima jih je govoril. 51 In z njima je odšel dol in prišel v Nazaret ter jima bil pokoren, toda njegova mati je vse te besede ohranila v svojem srcu. 52 Jezus pa je rasel v modrosti in postavi in naklonjenosti pri Bogu in ljudeh.

3 Torej v petnajstem letu vladanja cesarja Tiberija, ko je bil Poncij Pilat voditelj Judeje in Herod vladar četrtinskega dela province Galileje in njegov brat Filip vladar četrtinskega dela province Itureje in področja Trahonítide ter Lizanija vladar četrtinskega dela province Abilene, 2 Hana in Kajfa pa vélika duhovnika, je v divjini prišla Božja beseda k Janezu, Zaharijevemu sinu. 3 In ta je prišel v vso deželo okoli Jordana ter pridigal krst kesanja v odpuščanje grehov, 4 kakor je pisano v knjigi besed preroka Izaija, rekoč: »Glas nekoga vpijočega v divjini: ›Pripravite Gospodovo pot, izravnajte njegove steze. 5 Vsaka dolina naj bo napolnjena in vsaka gora in hrib naj bosta znižana in skrivljeno naj bo izravnano in neravne poti naj bodo izglajene 6 in vse meso bo videlo Božjo rešitev duš.‹« 7 Potem je rekel množici, ki je prihajala, da bi jih krstil: »Oh gadji rod, kdo vas je opozoril, da pobegnete pred besom, ki pride? 8 Obrodite torej sadove, vredne kesanja in ne začnite v sebi govoriti: ›Abrahama imamo za svojega očeta, ‹ kajti povem vam: ›Da je Bog iz teh kamnov zmožen Abrahamu obuditi otroke.‹ 9 In sedaj je prav tako sekira nastavljena drevesom na korenino; vsako drevo, ki torej ne prinaša dobrega sadu, je posekano in vrženo v ogenj.« 10 In množica ga je spraševala, rekoč: »Kaj naj potem storimo?« 11 Odgovarja in jim reče: »Kdor ima dva plašča, naj da tistemu, ki nima nobenega; in kdor ima hrano, naj stori enako.« 12 Potem so prišli tudi davkarji, da bi bili krščeni in mu rekli: »Učitelj, kaj naj storimo?« 13 Rekel jim je: »Ne terjajte nič več kakor to, kar vam je določeno.« 14 In prav tako so od njega zahtevali vojaki, rekoč: »In kaj naj mi storimo?« In rekel jim je: »Nobenemu človeku ne storite nasilja niti nikogar po krivem ne obdolžite in zadovoljni bodite s svojimi plačami.« 15 In medtem ko so bili ljudje v pričakovanju in so vsi ljudje v svojih srcih razglabljali o Janezu, če je bil on Kristus ali ne, 16 je Janez odgovoril, rekoč njim vsem: »Zares, jaz vas krščujem z vodo, toda prihaja nekdo mogočnejši od mene, čigar čevljev jermena nisem vreden odvezati. On vas bo krstil s Svetim Duhom in z ognjem; 17 katerega vejálnik je v njegovi roki in svoje mlatišče bo temeljito očistil in pšenico bo spravil v svojo kaščo, toda pleve bo sežgal z nepogasljivim ognjem.« 18 In mnoge druge besede je v svojem spodbujanju oznanjal ljudem. 19 Toda Herod, vladar četrtinskega dela province, od njega pograjan zaradi Herodiade, žene njegovega brata Filipa in zaradi vseh hudobij, ki jih je storil Herod, 20 je povrh vsega dodal še to, da je Janeza zaprl v ječo. 21 Ko so bili torej vsi ljudje krščeni, se je pripetilo, da je bil krščen tudi Jezus, in ko je molil, se je odprlo nebo 22 in Sveti Duh se je spustil nadenj v telesni obliki, podoben golobici in glas je prišel z neba, ki je rekel: »Ti si moj ljubljeni Sin; s teboj sem zelo zadovoljen.« 23 In sam Jezus je šel v trideseto leto starosti, in (kakor se je domnevalo) je bil sin Jožefa, ki je bil Élijev sin, 24 ki je bil Matátov sin, ki je bil Lévijev sin, ki je bil Melhíjev sin, ki je bil Janájev sin, ki je bil Jožefov sin, 25 ki je bil Matitjájev sin, ki je bil Amosov sin, ki je bil Nahumov sin, ki je bil Heslíjev sin, ki je bil Nangájev sin, 26 ki je bil

Mahatov sin, ki je bil Matitjájev sin, ki je bil Šimíjev sin, ki je bil Jozéhov sin, ki je bil Jodájev sin, 27 ki je bil Johanánov sin, ki je bil Rezájev sin, ki je bil Zerubabélov sin, ki je bil Šaltiélov sin, ki je bil Neríjev sin, 28 ki je bil Melhíjev sin, ki je bil Adíjev sin, ki je bil Kosámov sin, ki je bil Elmadámov sin, ki je bil Erov sin, 29 ki je bil Jošúov sin, ki je bil Eliézerjev sin, ki je bil Jorímov sin, ki je bil Matátov sin, ki je bil Lévijev sin, 30 ki je bil Simeonov sin, ki je bil Judov sin, ki je bil Jožefov sin, ki je bil Jonámov sin, ki je bil Eljakímov sin, 31 ki je bil Meleájev sin, ki je bil Menájev sin, ki je bil Matatájev sin, ki je bil Natánov sin, ki je bil Davidov sin, 32 ki je bil Jesejev sin, ki je bil Obédov sin, ki je bil Boazov sin, ki je bil Salmónov sin, ki je bil Nahšónov sin, 33 ki je bil Aminadábov sin, ki je bil Aramov sin, ki je bil Hecrónov sin, ki je bil Perecov sin, ki je bil Judov sin, 34 ki je bil Jakobov sin, ki je bil Izakov sin, ki je bil Abrahamov sin, ki je bil Terahov sin, ki je bil Nahórjev sin, 35 ki je bil Serúgov sin, ki je bil Regujev sin, ki je bil Pelegov sin, ki je bil Eberjev sin, ki je bil Šelahov sin, 36 ki je bil Kenánov sin, ki je bil Arpahšádov sin, ki je bil Semov sin, ki je bil Noetov sin, ki je bil Lamehov sin, 37 ki je bil Matuzalemov sin, ki je bil Henohov sin, ki je bil Jeredov sin, ki je bil Mahalalélov sin, ki je bil Kenánov sin, 38 ki je bil Enóšev sin, ki je bil Setov sin, ki je bil Adamov sin, ki je bil Božji sin.

4 In Jezus se je poln Svetega Duha vrnil od Jordana in
po Duhu je bil voden v divjino 2 in štirideset dni je bil
skušan od hudiča. In v tistih dneh ni ničesar jedel, in ko so
se končali, je bil potem lačen. 3 In hudič mu je rekel: »Če si
Božji Sin, ukaži temu kamnu, da naj postane kruh.« 4 In
Jezus mu je odgovoril, rekoč: »Pisano je: ›Da človek ne bo
živel samo od kruha, temveč od vsake Božje besede.‹« 5 In
hudič, ki ga je vzel gor na visoko goro, mu je v trenutku časa
pokazal vsa kraljestva sveta. 6 In hudič mu je rekel: »Vso
to oblast hočem predati tebi in njihovo slavo, kajti ta mi je
izročena in dam jo komurkoli hočem. 7 Če me torej hočeš
oboževati, bo vsa tvoja.« 8 Jezus pa je odgovoril in mu
rekel: »Spravi se za menoj, Satan, kajti pisano je: ›Gospoda,
svojega Boga, obožuj in njemu samemu služi.‹« 9 In odvedel
ga je v Jeruzalem in ga postavil na vrh templja ter mu rekel:
»Če si Božji Sin, se vrzi od tod dol, 10 kajti pisano je: ›Svojim
angelom bo zate naročil, da te varujejo 11 in na svojih rokah
te bodo prenašali, da ne bi kadarkoli s svojo nogo treščil ob
kamen.‹« 12 Jezus pa mu odgovori in reče: »Rečeno je:
›Ne boš skušal Gospoda, svojega Boga.‹« 13 In ko je hudič
končal vse skušnjave, je za nekaj časa odšel od njega. 14 In
Jezus se je v moči Duha vrnil v Galilejo in tam je šel slôves
o njem naokoli po vsem področju. 15 In učil je v njihovih
sinagogah in od vseh je bil proslavljen. 16 In prišel je v
Nazaret, kjer je bil vzgojen in kakor je bila njegova navada,
je na šabatni dan odšel v sinagogo in vstal, da bi bral. 17 In
izročena mu je bila knjiga preroka Izaija. In ko je odprl knjigo,
je našel mesto, kjer je bilo zapisano: 18 »Gospodov Duh je
nad menoj, ker me je mazilil, da oznanim evangelij revnim.
Poslal me je, da ozdravim zlomljene v srcu, da oznanim
jetnikom osvoboditev in slepim okrevanje vida, da izpustim
na prostost te, ki so ranjeni, 19 da oznanim sprejemljivo leto
Gospodovo.« 20 In zaprl je knjigo in jo dal nazaj služitelju ter
se usedel. In oči vseh, ki so bili v sinagogi, so bile uprte vanj.
21 In začel jim je govoriti: »Ta dan se je to pismo izpolnilo v
vaših ušesih.« 22 In vsi so očitno pričevali zanj ter se čudili
ob milostnih besedah, ki so izvirale iz njegovih ust. In rekli
so: »Ali ni to Jožefov sin?« 23 Rekel jim je: »Zagotovo mi
boste povedali ta pregovor: ›Zdravnik, ozdravi sebe.‹ Karkoli
smo slišali, da je bilo storjeno v Kafarnáumu, prav tako stôri
tukaj, v svoji deželi.« 24 In rekel je: »Resnično, povem vam:
›Noben prerok ni sprejet v svoji lastni deželi.‹ 25 Toda povem
vam po resnici, mnogo vdov je bilo v Izraelu v Elijevih dneh,
ko je bilo nebo zaprto tri leta in šest mesecev, ko je bila
velika lakota po vsej celotni deželi, 26 toda k nobeni izmed
njih ni bil poslan Elija, razen v Sarepto, mesto na Sidónskem,
k ženski, ki je bila vdova. 27 In v času preroka Elizeja je
bilo v Izraelu mnogo gobavcev. In nobeden izmed njih ni bil
očiščen, razen Sirca Naamána.« 28 In ko so vsi ti v sinagogi
slišali te besede, so bili izpolnjeni z besom 29 in vstali so in
ga pahnili iz mesta in ga odvedli na skalno strmino hriba, na
katerem je bilo zgrajeno njihovo mesto, da bi ga lahko z
glavo naprej vrgli dol. 30 Toda šel je skozi njihovo sredo in
odšel svojo pot 31 in prišel dol v Kafarnáum, mesto v Galileji
ter jih na šabatne dneve učil. 32 In nad njegovim naukom so
bili osupli, kajti njegova beseda je bila z oblastjo. 33 In v
sinagogi je bil človek, ki je imel duha nečistega hudiča in z
močnim glasom je zakričal, 34 rekoč: »Pusti nas pri miru, kaj
imamo s teboj, ti Jezus Nazarečan? Si prišel, da nas uničiš?
Poznam te, kdo si; Sveti od Boga.« 35 Jezus pa ga je oštel,
rekoč: »Umolkni in pridi ven iz njega.« In ko ga je hudič vrgel
na sredo, je prišel iz njega in ga ni poškodoval. 36 In vsi so
bili osupli in med seboj so govorili, rekoč: »Kakšna beseda
je to! Kajti z oblastjo in močjo ukazuje nečistim duhovom in ti
pridejo ven.« 37 In njegov slôves je šel naokoli v vsak kraj te
dežele. 38 In vstal je iz sinagoge ter vstopil v Simonovo hišo.
Simonova tašča pa je bila prevzeta z veliko vročico in oni so
ga zaradi nje rotili. 39 In stopil je nad njo in oštel vročico in ta
jo je zapustila in takoj je vstala ter jim služila. 40 Torej ko
je sonce zahajalo, so vsi, ki so imeli kogarkoli bolnega z

raznimi boleznimi, te pripeljali k njemu in na vsakogar izmed njih je položil svoji roki ter jih ozdravil. **41** In tudi hudiči so izhajali iz mnogih, kričali in govorili: »Ti si Kristus, Božji Sin.« In ko jih je ukoril, jim ni dovolil govoriti, kajti vedeli so, da je bil on Kristus. **42** In ko je bil dan, se je odpravil in odšel na zapuščen kraj in množica ga je iskala in prišla k njemu in ga zadržala, da ne bi odšel od njih. **43** Rekel jim je: »Tudi drugim mestom moram oznaniti Božje kraljestvo, kajti zato sem poslan.« **44** In oznanjal je po galilejskih sinagogah.

5 In pripetilo se je, medtem ko je množica pritiskala nanj, da sliši Božjo besedo, [da] je stal ob Genezareškem jezeru **2** in zagledal dve ladji, pripravljeni pri jezeru, toda ribiči so odšli iz njiju ter izpirali svoje mreže. **3** In vstopil je v eno izmed ladij, ki je bila Simonova in ga prosil, da bi odrinil malce proč od kopnega. In usedel se je ter iz ladje učil množico. **4** Torej, ko je prenehal govoriti, je rekel Simonu: »Kreni na globoko in spusti dol svoje mreže za vleko.« **5** Simon pa mu odgovori in reče: »Učitelj, celó noč smo garali, pa nismo nič ujeli. Vendar bom na tvojo besedo to mrežo spustil dol.« **6** In ko so to storili, so zajeli veliko množino rib in njihova mreža se je pretrgala. **7** In dali so znamenje svojim družabnikom, ki so bili na drugi ladji, da naj pridejo ter jim pomagajo. In prišli so ter napolnili obe ladji, tako da sta se začeli potapljati. **8** Ko je Simon Peter to videl, je pri Jezusovih kolenih padel dol, rekoč: »Odidi od mene, oh Gospod, kajti grešen človek sem.« **9** Kajti nad ulovom rib, ki so jih zajeli, je bil osupel on in vsi ti, ki so bili z njim; **10** in tako sta bila tudi Jakob in Janez, Zebedejeva sinova, ki sta bila Simonova družabnika. In Jezus je Simonu rekel: »Ne boj se, odslej boš lovil ljudi.« **11** In ko so svoji ladji pripeljali do kopnega, so vse zapustili in mu sledili. **12** In pripetilo se je, ko je bil v nekem mestu, [da] zagleda človeka polnega gobavosti. Ko je [le-ta] zagledal Jezusa, je padel na svoj obraz ter ga rotil, rekoč: »Gospod, če hočeš, me lahko očistiš.« **13** In iztegnil je svojo roko ter se ga dotaknil, rekoč: »Hočem, bodi čist.« In gobavost je takoj odšla od njega. **14** In naročil mu je, da ne pove nobenemu človeku: »Temveč pojdi in se pokaži duhovniku ter daruj za svoje očiščenje glede na Mojzesovo zapoved, njim v pričevanje.« **15** Toda beseda o njem je toliko bolj na veliko šla naokoli in velike množice so prišle skupaj, da poslušajo in da bi bile po njem ozdravljene svojih slabotnosti. **16** On pa se je umaknil v divjino in molil. **17** In pripetilo se je na določeni dan, medtem ko je učil, da so bili tam, sedeči poleg, farizeji in učeni možje postave, ki so prišli iz vsakega mesta Galileje, Judeje in Jeruzalema. In Gospodova moč je bila prisotna, da jih ozdravi. **18** In glej, možje so prinesli na postelji človeka, ki je bil prevzet s paralizo in iskali so načine, da ga prinesejo noter in da ga položijo predenj. **19** Ko pa zaradi množice niso mogli najti, po kateri poti bi ga lahko prinesli noter, so odšli na hišno streho in ga z njegovim ležiščem vred spustili navzdol skozi strešno kritino v sredo pred Jezusa. **20** In ko je videl njihovo vero, mu je rekel: »Človek, tvoji grehi so ti odpuščeni.« **21** In pisarji in farizeji so začeli premišljevati, rekoč: »Kdo je ta, ki govori bogokletja? Kdo lahko odpušča grehe razen samo Bog?« **22** Toda ko je Jezus zaznal njihove misli, jim je odgovoril in rekel: »Kaj razmišljate v svojih srcih? **23** Ali je lažje reči: ›Tvoji grehi naj ti bodo odpuščeni‹ ali reči: ›Dvigni se in hôdi?‹ **24** Toda da boste lahko vedeli, da ima Sin človekov na zemlji oblast odpuščati grehe, « (je rekel bolnemu zaradi paralize) »jaz ti pravim: ›Vstani in vzemi svoje ležišče in pojdi v svojo hišo.‹« **25** In ta je pred njimi takoj vstal ter pobral to, na čemer je ležal in odšel k svoji lastni hiši, proslavljajoč Boga. **26** In vsi so bili osupli in slavili Boga in izpolnjeni so bili s strahom, rekoč: »Danes smo videli čudne stvari.« **27** Po teh stvareh pa je odšel dalje in zagledal davkarja, imenovanega Levi, ki je sedel pri kraju plačevanja davkov in mu rekel: »Sledi mi.« **28** In ta je pustil vse, vstal ter mu sledil. **29** In Levi mu je v svoji lastni hiši pripravil veliko praznovanje; in bila je velika skupina davkarjev in drugih, ki so se z njimi usedli. **30** Toda njihovi pisarji in farizeji so godrnjali zoper njegove učence, rekoč: »Zakaj jeste in pijete z davkarji in grešniki?« **31** In Jezus jim odgovori ter reče: »Tisti, ki so zdravi, ne potrebujejo zdravnika, temveč tisti, ki so bolni. **32** Nisem prišel klicat pravičnih, temveč grešnike h kesanju.« **33** In rekli so mu: »Zakaj se Janezovi učenci pogosto postijo in opravljajo molitve in enako učenci farizejev, tvoji pa jedo in pijejo?« **34** Rekel jim je: »Ali lahko primorate otroke svatovske sobe, da se postijo, medtem ko je z njimi ženin? **35** Toda prišli bodo dnevi, ko bo ženin odvzet od njih in tedaj, v tistih dneh, se bodo postili.« **36** In povedal jim je tudi prispodobo: »Nihče ne polaga koščka iz nove obleke na staro; če drugače, potem nov dela raztrganino in tudi košček, ki je bil odvzet iz nove, se ne ujema s staro. **37** In novega vina nihče ne vliva v stare mehove, sicer bo novo vino mehove razgnalo in bo izlito in mehovi bodo propadli. **38** Toda novo vino mora biti vlito v nove mehove in oboje je ohranjeno. **39** Prav tako nihče, ki je pil staro vino, noče nemudoma novega, kajti pravi: ›Staro je boljše.‹«

6 In pripetilo se je na drugi šabat za prvim, da je šel skozi žitna polja in njegovi učenci so smukali žitno klasje, ga méli v svojih rokah in jedli. **2** Nekateri izmed farizejev so

jim rekli: »Zakaj delate to, kar ni zakonito delati na šabatne dneve?« 3 Jezus jim odgovori in reče: »Mar niste brali tega, kar je storil David, ko je bil lačen on sam in ti, ki so bili z njim; 4 kako je odšel v Božjo hišo in vzel in jedel hlebe navzočnosti in jih dal tudi tistim, ki so bili z njim; kar ni zakonito jésti [nikomur], razen samo duhovnikom?« 5 Rekel jim je: »Sin človekov je tudi Gospodar šabata.« 6 In prav tako se je na še en šabat pripetilo, da je vstopil v sinagogo ter učil, in tam je bil človek, čigar desna roka je bila izsušena. 7 In pisarji in farizeji so ga opazovali ali bo ozdravljal na šabatni dan, da bi zoper njega lahko našli obtožbo. 8 Toda poznal je njihove misli in rekel možu, ki je imel izsušeno roko: »Vstani in stopi na sredo.« In ta je vstal ter stopil naprej. 9 Potem jim je Jezus rekel: »Eno stvar vas bom vprašal: ›Ali je na šabatne dneve zakonito delati dobro ali delati zlo? Rešiti življenje ali ga uničiti?‹« 10 In ko je pogledal naokoli po vseh, je rekel možu: »Iztegni svojo roko.« In ta je storil tako in njegova roka je bila v celoti ozdravljena, tako kakor druga. 11 In bili so izpolnjeni z besom in drug z drugim so se posvetovali, kaj bi lahko storili Jezusu. 12 In pripetilo se je v tistih dneh, da je odšel ven na goro, da moli in je vso noč vztrajal v molitvi k Bogu. 13 In ko je bil dan, je k sebi poklical svoje učence in izmed njih jih je izbral dvanajst, ki jih je imenoval tudi apostole: 14 Simona (ki ga je imenoval tudi Peter) in njegovega brata Andreja, Jakoba in Janeza, Filipa in Bartolomeja, 15 Mateja in Tomaža, Jakoba, Alfejevega sina in Simona, imenovanega Gorečnik, 16 in Juda, Jakobovega brata in Juda Iškarijota, ki je bil tudi izdajalec. 17 In z njimi je prišel dol ter stal na ravnem in skupina njegovih učencev ter velika množica ljudi iz vse Judeje in Jeruzalema in pokrajin Tira in Sidóna, ki so prišli, da ga poslušajo in da bi bili ozdravljeni svojih bolezni, 18 in tisti, ki so bili nadlegovani z nečistimi duhovi in bili so ozdravljeni. 19 In celotna množica si je prizadevala, da bi se ga dotaknila, kajti iz njega je izhajala moč in jih vse ozdravljala. 20 In povzdignil je svoje oči na svoje učence ter rekel: »Blagoslovljeni bodite vi ubogi, kajti vaše je Božje kraljestvo. 21 Blagoslovljeni ste vi, ki ste sedaj lačni, kajti nasičeni boste. Blagoslovljeni ste vi, ki sedaj jokate, kajti smejali se boste. 22 Blagoslovljeni ste, ko vas bodo ljudje sovražili in ko vas bodo oddvojili od svoje družbe in vas bodo grajali in zaradi Sina človekovega vaše ime zavrgli kot hudobno. 23 Veselite se na tisti dan in poskakujte od radosti, kajti, glejte, vaša nagrada v nebesih je velika, kajti na podoben način so njihovi očetje delali prerokom. 24 Toda gorje vam, ki ste bogati! Kajti prejeli ste svojo tolažbo. 25 Gorje vam, ki ste siti! Kajti lačni boste. Gorje vam, ki se sedaj smejete! Kajti žalovali boste in jokali. 26 Gorje vam, ko bodo vsi ljudje o vas lepo govorili! Kajti tako so njihovi očetje delali lažnim prerokom. 27 Toda jaz pravim vam, ki slišite: ›Ljubite svoje sovražnike, delajte dobro tem, ki vas sovražijo, 28 blagoslavljajte te, ki vas preklinjajo in molite za tiste, ki vas kruto izkoriščajo. 29 In tistemu, ki te udarja na eno lice, ponudi še drugo; in tistemu, ki odvzema tvoje ogrinjalo, ne prepovej vzeti tudi svojega plašča. 30 Vsakemu človeku daj, kar prosi od tebe in od tistega, ki jemlje tvoje dobrine, ne prosi ponovno zanje. 31 In kakor želite, da bi ljudje storili vam, prav tako tudi vi storite njim. 32 Kajti če ljubite te, ki ljubijo vas, kakšno hvalo imate? Kajti tudi grešniki ljubijo tiste, ki ljubijo njih. 33 In če delate dobro tem, ki delajo dobro vam, kakšno hvalo imate? Kajti tudi grešniki celó enako delajo. 34 In če posojate tistim, od katerih upate, da prejmete, kakšno hvalo imate? Kajti tudi grešniki posojajo grešnikom, da prejmejo toliko nazaj. 35 Toda ljubite svoje sovražnike in delajte dobro in posojajte ter se ničesar ne nadejajte v vrnitev in vaša nagrada bo velika in boste otroci Najvišjega, kajti on je prijazen do nehvaležnih in do hudobnih. 36 Bodite torej usmiljeni, kakor je tudi vaš Oče usmiljen. 37 Ne sodite in ne boste sojeni, ne obsojajte in ne boste obsojeni, odpuščajte in vam bo odpuščeno, 38 dajajte in to vam bo dano; dobro mero, potlačeno in skupaj zbrano in čez rob polno vam bodo ljudje dali v vaše naročje. Kajti z enako mero, s katero vi merite, bo tudi vam ponovno odmerjeno.‹ 39 In spregovoril jim je prispodobo: ›Mar lahko slepi vodi slepega? Ali ne bosta oba padla v jarek? 40 Učenec ni nad svojim učiteljem, toda vsak, kdor je popoln, bo kakor njegov učitelj. 41 In zakaj gledaš drobec, ki je v očesu svojega brata, toda ne zaznavaš bruna, ki je v tvojem lastnem očesu?‹ 42 Ali kako lahko rečeš svojemu bratu: ›Brat, dovoli mi izvleči drobec, ki je v tvojem očesu, ‹ ko sam ne zapaziš bruna, ki je v tvojem lastnem očesu? Ti hinavec, vrzi ven najprej bruno iz svojega lastnega očesa in tedaj boš jasno videl izvleči drobec, ki je v očesu tvojega brata. 43 Kajti dobro drevo ne prinaša slabega sadu niti slabo drevo ne prinaša dobrega sadu. 44 Kajti vsako drevo je razpoznano po svojem lastnem sadu. Kajti ljudje fig ne nabirajo s trnja niti z robidovega grma ne nabirajo grozdja. 45 Dober človek iz dobrega zaklada svojega srca prinaša to, kar je dobro, hudobnež pa iz zlega zaklada svojega srca prinaša to, kar je zlo, kajti iz obilja srca njegova usta govoré. 46 In zakaj me kličete: ›Gospod, Gospod, ‹ pa ne delate stvari, ki jih govorim? 47 Kdorkoli pride k meni in posluša moje besede ter jih izpolnjuje, vam bom pokazal, komu je podoben. 48 Podoben je človeku, ki je gradil hišo in globoko kopál ter položil temelj na skalo. In ko je nastala poplava, je

na to hišo silovito udaril vodni tok in je ni mogel omajati, kajti utemeljena je bila na skali. 49 Toda kdor posluša, pa ne dela, je podoben človeku, ki je na zemlji zgradil hišo brez temelja, proti kateri je silovito udaril vodni tok in ta je takoj padla in ruševina te hiše je bila velika.«

7 Ko je torej končal vse svoje govore pred občinstvom ljudi, je vstopil v Kafarnáum. 2 Neki služabnik stotnika, ki mu je bil dragocen, je bil bolan in pripravljen na smrt. 3 Ko je slišal o Jezusu, je k njemu poslal judovske starešine in ga rotil, da bi prišel in ozdravil njegovega služabnika. 4 Ko so prišli k Jezusu, so ga takoj iskreno rotili, rekoč: »Vreden je bil, da bi to storil zanj, 5 kajti rad ima naš narod in sinagogo nam je zgradil.« 6 Potem je Jezus odšel z njimi. In ko je bil torej nedaleč od hiše, je stotnik k njemu poslal prijatelje, rekoč mu: »Gospod, ne delaj si sitnosti, kajti nisem vreden, da bi stopil pod mojo streho, 7 zato se tudi nisem imel za vrednega, da bi prišel k tebi, toda reci besedo in moj služabnik bo ozdravljen. 8 Kajti tudi sam sem človek, postavljen pod oblast. Pod seboj imam vojake in nekomu rečem: ›Pojdi, ‹ in gre, in drugemu: ›Pridi‹ in pride, in svojemu služabniku: ›Naredi to, ‹ in to stori.« 9 Ko je Jezus slišal te besede, se je začudil nad njim in se obrnil ter rekel množici, ki mu je sledila: »Povem vam: ›Nisem našel tako velike vere, ne, niti v Izraelu ne.‹« 10 In tisti, ki so bili poslani, so se vrnili k hiši in našli služabnika, ki je bil bolan, zdravega. 11 Pripetilo se je dan kasneje, da je odšel v mesto, imenovano Nain in z njim so odšli mnogi izmed njegovih učencev ter veliko ljudi. 12 Ko je torej prišel blizu k mestnim velikim vratom, glej, je bil ven odnesen mrtev človek, edini sin njegove matere in ta je bila vdova; in z njo je bilo veliko ljudi iz mesta. 13 Ko jo je Gospod zagledal, je imel sočutje do nje in ji je rekel: »Ne jokaj.« 14 Prišel je in se dotaknil mrtvaškega odra, in tisti, ki so ga nosili, so mirno stali. In rekel je: »Mladenič, rečem ti: ›Vstani.‹« 15 In ta, ki je bil mrtev, se je usedel in začel govoriti. In izročil ga je njegovi materi. 16 Strah je prišel na vse in slavili so Boga, rekoč, da je med nami vstal velik prerok in da je Bog obiskal svoje ljudi. 17 In ta govorica o njem je šla naprej po vsej celotni Judeji in naokoli po vsem celotnem področju. 18 In Janezovi učenci so mu povedali o vseh teh stvareh. 19 In Janez je k sebi poklical dva izmed svojih učencev in ju poslal k Jezusu, rekoč: »Ali si ti tisti, ki naj bi prišel? Ali [naj] pričakujemo drugega?« 20 Ko sta moža prišla k njemu, sta rekla: »Janez Krstnik naju je poslal k tebi, rekoč: ›Ali si ti tisti, ki naj bi prišel? Ali [naj] pričakujemo drugega?‹« 21 In v tej isti uri je mnoge ozdravil njihovih slabotnosti in nadlog ter od zlih duhov, in mnogim, ki so bili slepi, je dal vid. 22 Potem jima Jezus odgovori in reče: »Pojdita svojo pot in povejta Janezu, kakšne stvari sta videla in slišala: kako slepi vidijo, hromi hodijo, gobavi so očiščeni, gluhi slišijo, mrtvi so obujeni, revnim je oznanjen evangelij. 23 In blagoslovljen je, kdorkoli se ne bo spotaknil ob mene.« 24 In ko sta Janezova poslanca odšla, je množici začel govoriti glede Janeza: »Kaj ste odšli ven v divjino, da vidite? Trst, ki se maje z vetrom? 25 Toda kaj ste odšli ven, da vidite? Človeka, oblečenega v mehka oblačila? Glejte, tisti, ki so krasno oblečeni in žive prefinjeno, so na kraljevih dvorih. 26 Toda kaj ste odšli ven, da vidite? Preroka? Da, povem vam in veliko več kakor preroka. 27 To je on, o katerem je pisano: ›Glej, svojega poslanca pošljem pred tvoj obraz, ki bo pripravil tvojo pot pred teboj.‹ 28 Kajti povem vam: ›Med temi, ki so rojeni iz žensk, ni večjega preroka kakor Janez Krstnik, toda kdor je v Božjem kraljestvu najmanjši, je večji od njega.‹« 29 In vsi ljudje, ki so ga slišali in davkarji, so resničnost Boga opravičili s tem, da so se krstili z Janezovim krstom. 30 Toda farizeji in izvedenci v postavi so zavrnili nasvet Boga, sami zoper sebe, tako da se mu niso dali krstiti. 31 In Gospod je rekel: »S kom naj torej primerjam ljudi tega rodu? In čemú so podobni? 32 Podobni so otrokom, sedečim na trgu, ki kličejo drug drugemu ter govorijo: ›Piskali smo vam, pa niste plesali; objokovali smo vam, pa niste jokali.‹ 33 Kajti Janez Krstnik je prišel [in] niti ni jedel kruha niti ni pil vina; vi pa pravite: ›Hudiča ima.‹ 34 Sin človekov je prišel in jé ter pije; vi pa pravite: ›Glejte, požrešen človek in vinski bratec, prijatelj davkarjev in grešnikov!‹ 35 Toda modrost je opravičena po vseh svojih otrocih.« 36 Eden izmed farizejev pa ga je prosil, da bi lahko jedel z njim. In odšel je v farizejevo hišo ter se usedel k obedu. 37 In glej, ko je ženska, ki je bila v mestu grešnica, spoznala, da je Jezus sedel v farizejevi hiši pri obedu, je prinesla alabastrno škatlo mazila 38 ter jokajoč od zadaj pristopila k njegovim stopalom in njegova stopala začela umivati s solzami in jih brisati z lasmi svoje glave in poljubljala je njegova stopala ter jih mazilila z mazilom. 39 Ko je torej to videl farizej, ki ga je povabil, si je rekel sam pri sebi, rekoč: »Če bi bil ta človek prerok, bi vedel, kdo in kakšne vrste je ta ženska, ki se ga dotika, kajti grešnica je.« 40 In Jezus mu odgovori ter reče: »Simon, nekaj ti imam povedati.« On pa reče: »Učitelj, povej.« 41 »Bil je nek upnik, ki je imel dva dolžnika. Eden mu je bil dolžan petsto denarjev, drugi pa petdeset. 42 In ko nista imela nič, s čimer bi plačala, jima je obema odkrito odpustil. Povej mi torej, kateri izmed njiju ga bo bolj ljubil?« 43 Simon je odgovoril in rekel: »Domnevam, da tisti, ki mu je več odpustil.« On pa mu je rekel: »Pravilno si presodil.« 44 In obrnil se je k

ženski ter rekel Simonu: »Vidiš to žensko? V tvojo hišo sem vstopil, pa mi nisi dal vode za moja stopala, toda ona je moja stopala umila s solzami in jih obrisala z lasmi svoje glave. **45** Nisi mi dal poljuba, toda odkar sem vstopil, ta ženska ni prenehala poljubljati mojih stopal. **46** Moje glave nisi mazilil z oljem, toda ta ženska je moja stopala mazilila z mazilom. **47** Zato ti pravim: ›Njeni grehi, ki jih je mnogo, so odpuščeni, ‹ kajti veliko je ljubila, toda komur je malo oproščeno, ta malo ljubi.« **48** Njej pa je rekel: »Tvoji grehi so odpuščeni.« **49** In tisti, ki so pri obedu sedeli z njim, so v sebi začeli govoriti: »Kdo je ta, da tudi grehe odpušča?« **50** In ženski je rekel: »Tvoja vera te je rešila, pojdi v miru.«

8 In pripetilo se je potem, da je šel skozi vsako mesto in vas in oznanjal ter prikazoval vesele novice Božjega kraljestva in z njim so bili dvanajsteri **2** in neke ženske, ki so bile ozdravljene od zlih duhov in slabotnosti: Marija, imenovana Magdalena, iz katere je odšlo sedem hudičev **3** in Joana, žena Herodovega oskrbnika Husa ter Suzana in mnoge druge, ki so mu služile iz svojega imetja. **4** In ko je bilo skupaj zbranih veliko ljudi in so prišli k njemu iz vsakega mesta, je spregovoril s prispodobo: **5** »Sejalec je odšel ven sejat svoje seme in ko je sejal, je nekaj padlo poleg poti in to je bilo pomendrano in pozobala ga je perjad neba. **6** In nekaj je padlo na skalo in takoj, ko je pognalo, je ovenelo, ker mu je primanjkovalo vlage. **7** In nekaj je padlo med trnje in trnje je pognalo z njim ter ga zadušilo. **8** Drugo pa je padlo na dobro zemljo in pognalo ter obrodilo stoteren sad.« In ko je povedal te besede, je zaklical: »Kdor ima ušesa, da sliši, naj posluša.« **9** Njegovi učenci pa so ga vprašali, rekoč: »Kaj bi bila ta prispodoba?« **10** In rekel je: »Vam je dano spoznati skrivnosti Božjega kraljestva, toda drugim v prispodobah; da z gledanjem ne bi mogli videti in s poslušanjem ne bi mogli razumeti. **11** Torej prispodoba je ta: ›Seme je Božja beseda. **12** Tisti ob poti so tisti, ki slišijo; potem pride hudič in iz njihovih src odvzema besedo, da ne bi verjeli in ne bi bili rešeni. **13** Tisti na skali so tisti, ki, ko slišijo, z radostjo sprejmejo besedo; in ti nimajo korenine, ki nekaj časa verujejo, ob času skušnjave pa padejo stran. **14** In to, kar je padlo med trnje, so tisti, ki, ko so slišali, gredo naprej in so zadušeni s skrbmi in bogastvi in užitki tega življenja in nobenega sadu ne privedejo do zrelosti. **15** Toda to, na dobri zemlji, so tisti, ki so z iskrenim in dobrim srcem slišali besedo, jo obdržali in s potrpežljivostjo prinašajo sad.‹ **16** ›Nihče, ko je prižgal svetilko, je ne pokrije s posodo ali jo postavi pod posteljo, temveč jo postavi na svečnik, da tisti, ki vstopajo noter, lahko vidijo svetlobo. **17** Kajti nič ni skrito, kar ne bo razodeto niti ni nobena stvar skrita, da se ne bo izvedela in postala znana.‹ **18** Pazite torej kako poslušate, kajti kdorkoli ima, njemu bo dano; kdorkoli pa nima, bo od njega vzeto celó to, kar se mu zdi, da ima.« **19** Tedaj so prišli k njemu njegova mati in njegovi bratje, pa zaradi gneče niso mogli priti do njega. **20** In povedano mu je bilo po nekom, ki je rekel: »Tvoja mati in tvoji bratje stojijo zunaj in te želijo videti.« **21** In odgovoril je ter jim rekel: »Moja mati in moji bratje so tisti, ki poslušajo Božjo besedo in jo izvršujejo.« **22** Pripetilo se je torej na nek dan, da je s svojimi učenci odšel na ladjo in jim rekel: »Pojdimo preko, na drugo stran jezera.« In so odrinili. **23** Toda ko so jadrali, je zaspal. Dol na jezero pa je prišel vetroven vihar in bili so napolnjeni z vodo in v nevarnosti. **24** In prišli so k njemu ter ga zbudili, rekoč: »Učitelj, učitelj, mi ginemo.« Potem je vstal, oštel veter in besnenje vode, in ponehala sta in bil je mir. **25** Rekel jim je: »Kje je vaša vera?« In prestrašeno začudeni so drug drugemu govorili: »Kakšne vrste človek je to! Kajti ukazuje celó vetrovom in vodi in so mu pokorni.« **26** In prispeli so v Géraško deželo, ki je na drugi strani, nasproti Galileji. **27** In ko je šel naprej v deželo, ga je tam zunaj mesta srečal nek mož, ki je imel dolgo časa hudiče in ni nosil oblačil niti ni prebival v nobeni hiši, temveč v grobnicah. **28** Ko je zagledal Jezusa, je zakričal in padel dol pred njim ter z močnim glasom rekel: »Kaj imam opraviti s teboj, Jezus, ti Sin od Boga najvišjega? Rotim te, ne muči me.« **29** (Kajti nečistemu duhu je ukazal, da pride iz tega človeka. Kajti ta ga je pogosto zgrabil in bil je držan zvezan z verigami in okovi, pa je prelomil vezi in po hudiču je bil gnan v divjino.) **30** In Jezus ga je vprašal, rekoč: »Kako ti je ime?« In ta je rekel: »Legija, « ker je vanj vstopilo mnogo hudičev. **31** In rotili so ga, da jim ne bi ukazal oditi ven, v brezno. **(Abyssos g12)** **32** Tam pa je bila čreda mnogih svinj, ki so se pasle na gori in rotili so ga, naj jim dovoli vstopiti vanje. In dovolil jim je. **33** Tedaj so hudiči odšli iz človeka in vstopili v svinje in čreda je silovito stekla navzdol po strmini v jezero in so se zadušile. **34** Ko so tisti, ki so jih hranili, videli, kaj je bilo storjeno, so pobegnili in odšli ter to povedali v mestu in na deželi. **35** Potem so odšli ven, da vidijo kaj je bilo storjeno in prišli so k Jezusu in našli človeka, iz katerega so odšli hudiči, sedečega pri Jezusovih stopalih, oblečenega in pri zdravi pameti, in bili so prestrašeni. **36** Tisti, ki so to videli, so jim povedali tudi na kakšen način je bil ta, ki je bil obseden s hudiči, ozdravljen. **37** Potem ga je celotna množica naokoli iz Géraške dežele rotila, naj odide od njih, kajti bili so prevzeti z velikim strahom, on pa je odšel gor na ladjo in se ponovno vrnil nazaj. **38** Torej mož, iz katerega so izšli hudiči, ga je

rotil, da bi bil lahko z njim, toda Jezus ga je poslal proč, rekoč: 39 »Vrni se k svoji lastni hiši in pokaži, kako velike stvari ti je storil Bog.« In ta je odšel svojo pot ter po vsem mestu razglašal kako velike stvari mu je storil Jezus. 40 In pripetilo se je, ko se je Jezus vrnil, da ga je množica veselo sprejela, kajti vsi so ga pričakovali. 41 In glej, tja je prišel mož, po imenu Jaír in bil je predstojnik sinagoge in ta je padel dol k Jezusovim stopalom ter ga rotil, da bi prišel v njegovo hišo, 42 kajti imel je eno samo hčer, staro okoli dvanajst let in ta je umirala. Toda ko je šel, je množica pritiskala nanj. 43 In ženska, ki je dvanajst let imela težave s krvjo, ki je ves svoj dohodek potrošila za zdravnike niti je nihče ni mogel ozdraviti, 44 je prišla za njim ter se dotaknila roba njegove obleke in njena težava s krvjo se je takoj ustavila. 45 In Jezus je rekel: »Kdo se me je dotaknil?« Ko so vsi zanikali, so Peter in tisti, ki so bili z njim, rekli: »Učitelj, množica te preriva in pritiska, ti pa praviš: ›Kdo se me je dotaknil?‹« 46 Jezus je rekel: »Nekdo se me je dotaknil, kajti zaznal sem, da je iz mene šla moč.« 47 In ko je ženska videla, da ni bila skrita, je trepetajoč prišla in padla dol pred njim. Pred vsemi ljudmi mu je priznala, zaradi kakšnega razloga se ga je dotaknila in kako je bila takoj ozdravljena. 48 In rekel ji je: »Hči, bodi dobro potolažena. Tvoja vera te je ozdravila, pojdi v miru.« 49 Medtem ko je še govoril, pride tja nekdo iz hiše predstojnika sinagoge in mu reče: »Tvoja hči je mrtva, ne nadleguj Učitelja.« 50 Ko je Jezus to slišal, mu je odgovoril, rekoč: »Ne boj se, samo veruj in ozdravela bo.« 51 In ko je prišel v hišo, nobenemu človeku ni dovolil vstopiti noter, razen Petru, Jakobu in Janezu ter očetu in materi deklice. 52 In vsi so jokali ter jo objokovali, toda rekel je: »Ne jokajte. Ona ni mrtva, temveč spi.« 53 In smejali so se mu do norčevanja, ker so vedeli, da je bila mrtva. 54 In vse jih je postavil ven, jo prijel za roko in jo poklical, rekoč: »Deklica, vstani.« 55 In njen duh je ponovno prišel in nemudoma je vstala in ukazal je, naj ji dajo jesti. 56 In njena starša sta bila osupla, toda naročil jima je, naj nobenemu človeku ne povesta, kaj se je zgodilo.

9 Potem je sklical skupaj svoje dvanajstere učence in jim dal moč in oblast nad vsemi hudiči in za ozdravljanje bolezni. 2 In poslal jih je, da oznanjajo Božje kraljestvo in da ozdravljajo bolne. 3 Rekel jim je: »Za svoje potovanje ne vzemite ničesar, niti palic, prav tako ne malhe, niti kruha, niti denarja, niti ne imejte vsak po dva plašča. 4 In v katerokoli hišo vstopite, tam ostanite in od tam odidite. 5 Kdorkoli vas ne bo sprejel, kadar greste iz tega mesta, si iz svojih stopal otresite prav [ta] prah, v pričevanje proti njim.« 6 In odpravili so se in šli skozi mesta in oznanjali evangelij in povsod ozdravljali. 7 Torej Herod, vladar četrtinskega dela province, je slišal o vsem, kar je bilo storjeno po njem; in bil je zmeden, zato ker so nekateri rekli, da je bil Janez obujen od mrtvih, 8 in od nekaterih, da se je pojavil Elija in od drugih, da je vstal eden izmed starih prerokov. 9 Herod pa je rekel: »Janeza sem jaz obglavil, toda kdo je ta, o katerem slišim takšne stvari?« In želel si je, da bi ga videl. 10 In apostoli, ko so se vrnili, so mu povedali vse, kar so storili. In vzel jih je in odšel stran, na samo, v zapuščen kraj, ki je pripadal mestu z imenom Betsajda. 11 Ko je množica to izvedela, mu je sledila in sprejel jih je ter jim govoril o Božjem kraljestvu in ozdravil te, ki so imeli potrebo po ozdravljenju. 12 In ko je dan začel minevati, potem so prišli dvanajsteri ter mu rekli: »Pošlji množico proč, da lahko gredo v mesta in naokoli po deželi ter prenočijo in si preskrbijo živeža, kajti tukaj smo na samotnem kraju.« 13 Toda rekel jim je: »Vi jim dajte jesti.« Oni pa so rekli: »Nimamo več kot pet hlebov in dve ribi, razen, če bi šli in za vse te ljudi kupili hrano.« 14 Kajti bilo jih je okoli pet tisoč mož. In svojim učencem je rekel: »Primorajte jih, da se usedejo v skupine po petdeset.« 15 In storili so tako in vse so primorali sesti. 16 Tedaj je vzel pet hlebov in dve ribi in jih, zroč k nebu, blagoslovil in razlomil in dal učencem, da jih postavijo pred množico. 17 In jedli so in vsi so bili nasičeni. In od odlomkov, ki so jim ostali, je bilo nabranih dvanajst košar. 18 In pripetilo se je, ko je bil sam in molil, [da] so bili z njim njegovi učenci. In vprašal jih je, rekoč: »Kdo pravi množica, da sem jaz?« 19 Rekli so in odgovorili: »›Janez Krstnik, ‹ toda nekateri pravijo: ›Elija‹ in drugi pravijo, da je vstal eden izmed starih prerokov.« 20 Rekel jim je: »Toda kdo vi pravite, da sem jaz?« Peter mu reče in odgovori: »Kristus od Boga.« 21 In strogo jim je naročil in jim ukazal, da te besede ne povedo nobenemu človeku, 22 rekoč: »Sin človekov mora pretrpeti mnoge stvari in biti zavrnjen od starešin in visokih duhovnikov in pisarjev in umorjen bo in tretji dan bo obujen.« 23 Njim vsem pa je rekel: »Če hoče katerikoli človek priti za menoj, naj se odpove samemu sebi in vsak dan vzame svoj križ ter mi sledi. 24 Kajti kdorkoli hoče rešiti svoje življenje, ga bo izgubil, toda kdorkoli hoče izgubiti svoje življenje zaradi mene, ta isti ga bo rešil. 25 Kajti kaj človeku koristi, če si pridobi ves svet, pa izgubi samega sebe ali je zavržen? 26 Kajti kdorkoli se bo sramoval mene in mojih besed, njega se bo sramoval Sin človekov, ko bo prišel v svoji lastni slavi in v [slavi] svojega Očeta in svetih angelov. 27 Toda povem vam po resnici, tam bo nekaj tukaj navzočih, ki ne bodo okusili smrti, dokler ne bodo videli Božjega kraljestva.« 28 In pripetilo se je okoli osmega dne po teh govorih, da je

vzel Petra in Janeza in Jakoba ter odšel gor na goro, da moli. 29 In medtem ko je molil, je bil videz njegovega obličja predrugačen in njegova oblačila so bila bela in sijoča. 30 In glej, z njim sta govorila dva moža, ki sta bila Mojzes in Elija. 31 Prikazala sta se v slavi in govorila o njegovem odhodu, ki naj bi ga dovršil v Jeruzalemu. 32 Toda Peter in ta dva, ki sta bila z njim, so bili obteženi s spanjem. Ko so se zbudili, so videli njegovo slavo in dva moža, ki sta stala z njim. 33 In pripetilo se je, ko sta odšla od njega, da je Peter rekel Jezusu: »Učitelj, dobro je za nas, da smo tukaj. Naredimo tri šotore: enega zate in enega za Mojzesa in enega za Elija, « pa ni vedel, kaj je govoril. 34 Medtem ko je tako govoril, je prišel oblak in jih zasenčil in ko so vstopili v oblak, so se prestrašili. 35 In iz oblaka je prišel glas, rekoč: »Ta je moj ljubljeni Sin, njega poslušajte.« 36 In ko je glas minil, se je Jezus znašel sam. Oni pa so [to] obdržali zase in v tistih dneh nobenemu človeku niso povedali o teh stvareh, ki so jih videli. 37 In pripetilo se je, da ga je naslednji dan, ko so prišli dol s hriba, srečalo mnogo ljudi. 38 In glej, mož iz skupine je zavpil, rekoč: »Učitelj, rotim te, poglej na mojega sina, kajti on je moj edini otrok. 39 In glej, duh ga napada in nenadoma vpije in trga ga, da se ponovno peni in ko ga močno udari, odide od njega. 40 In rotil sem tvoje učence, da ga izženejo iz njega, pa niso mogli.« 41 Jezus pa odgovori in reče: »O neverni in sprevrženi rod, kako dolgo bom še z vami in vas prenašal? Privedi svojega sina sèm.« 42 In ko je šele prihajal, ga je hudič vrgel dol ter ga trgal. In Jezus je oštel nečistega duha in ozdravil otroka ter ga ponovno izročil njegovemu očetu. 43 In vsi so bili osupli nad mogočno Božjo močjo. Toda medtem ko so se vsi čudili ob vseh stvareh, ki jih je Jezus storil, je svojim učencem rekel: 44 »Naj te besede prodrejo v vaša ušesa, kajti Sin človekov bo izročen v človeške roke.« 45 Toda tega govora niso razumeli in ta je bil skrit pred njimi, da ga niso zaznali in bali so se ga vprašati o tem govoru. 46 Potem je med njimi nastalo razmišljanje, kdo izmed njih naj bi bil največji. 47 In Jezus, zaznavajoč misel njihovega srca, je vzel otroka ter ga postavil poleg sebe 48 ter jim rekel: »Kdorkoli bo tega otroka sprejel v mojem imenu, sprejema mene in kdorkoli bo sprejel mene, sprejema tistega, ki me je poslal, kajti kdor je najmanjši med vami vsemi, ta isti bo velik.« 49 In Janez je odgovoril ter rekel: »Učitelj, nekoga smo videli v tvojem imenu izganjati hudiče in smo mu prepovedali, ker ne hodi skupaj z nami.« 50 Toda Jezus mu je rekel: »Ne prepovejte mu, kajti kdor ni proti nam, je za nas.« 51 In pripetilo se je, ko je prišel čas, da naj bi bil sprejet gor, se je on neomajno odločil, da gre v Jeruzalem 52 in pred svojim obrazom je poslal poslance in ti so šli ter vstopili v vas Samarijanov, da pripravijo zanj. 53 Oni pa ga niso sprejeli, ker je bil njegov obraz, kakor da hoče iti v Jeruzalem. 54 In ko sta njegova učenca, Jakob in Janez, to videla, sta rekla: »Gospod, hočeš, da ukaževa ognju, da pride dol z neba in jih pogoltne, kakor je storil Elija?« 55 Toda on se je obrnil in ju oštel ter rekel: »Vidva ne vesta, iz kakšne vrste duha sta. 56 Kajti Sin človekov ni prišel, da pokonča človeška življenja, temveč, da jih reši.« In odšli so v drugo vas. 57 In pripetilo se je, ko so šli po poti, da mu je nek človek rekel: »Gospod, sledil ti bom, kamorkoli greš.« 58 In Jezus mu je rekel: »Lisice imajo luknje in ptice neba imajo gnezda, toda Sin človekov nima kam nasloniti svoje glave.« 59 In drugemu je rekel: »Sledi mi.« Vendar je ta rekel: »Gospod, dovoli mi najprej, da grem in pokopljem svojega očeta.« 60 Jezus mu je rekel: »Naj mrtvi pokopljejo svoje mrtve, ti pa pojdi in oznanjaj Božje kraljestvo.« 61 Prav tako je rekel drugi: »Gospod, sledil ti bom, toda naj grem najprej in se poslovim od teh, ki so doma v moji hiši.« 62 In Jezus mu je rekel: »Nihče, ki svojo roko položi na plug in gleda nazaj, ni primeren za Božje kraljestvo.«

10 Po teh besedah je Gospod določil tudi drugih sedemdeset in jih poslal po dva in dva pred seboj v vsako mesto in kraj, kamor bi sam prišel. 2 Zato jim je rekel: »Žetev je resnično velika, toda delavcev je malo. Prosite torej Gospoda žetve, da bi poslal delavce na svojo žetev. 3 Pojdite [po] svojih poteh. Glejte, pošiljam vas kakor jagnjeta med volkove. 4 Ne nosite niti mošnje niti malhe niti čevljev in po poti ne pozdravljajte nobenega človeka. 5 In v katerokoli hišo vstopite, najprej recite: ›Mir bodi tej hiši.‹ 6 In če bo tam sin miru, bo vaš mir počival na njej; če ne, se bo ponovno obrnil k vam. 7 In v isti hiši ostanite, jejte in pijte te stvari, ki vam jih dajo, kajti delavec je vreden svojega plačila. Ne hodite od hiše do hiše. 8 In v katerokoli mesto vstopite in vas sprejmejo, jejte te stvari, ki so postavljene pred vas 9 in ozdravljajte bolne, ki so v njem in govorite jim: ›Božje kraljestvo je prišlo blizu k vam.‹ 10 Toda v katerokoli mesto vstopite in vas ne sprejmejo, pojdite po svojih poteh ven na ulice le-tega in recite: 11 ›Celo prav [ta] prah iz vašega mesta, ki se je [trdno] prilepil na nas, otresamo zoper vas. Vendar pa bodite prepričani o tem, da je Božje kraljestvo prišlo blizu k vam.‹ 12 Toda povem vam, da bo na tisti dan bolj znosno za Sódomo kakor za to mesto. 13 Gorje ti, Horazín! Gorje ti, Betsajda! Kajti če bi bila ta mogočna dela, ki so bila storjena v tebi, storjena v Tiru in Sidónu, bi se že davno pokesala, sedeč v vrečevini in pepelu. 14 Toda ob sodbi bo bolj znosno za Tir in Sidón kakor za vaju. 15 In ti Kafarnáum, ki si vzvišen do neba, boš pahnjen navzdol do

pekla. **(Hadēs g86)** **16** Kdor posluša vas, posluša mene; kdor pa prezira vas, prezira mene; in kdor prezira mene, prezira tistega, ki me je poslal.« **17** In sedemdeset se jih je ponovno vrnilo z radostjo, rekoč: »Gospod, celó hudiči so nam pokorni v tvojem imenu.« **18** Rekel jim je: »Gledal sem Satana kakor bliskanje pasti z neba. **19** Glejte, dajem vam oblast, da stopate na kače in škorpijone in čez vso sovražnikovo oblast in nič vam ne bo na kakršenkoli način škodilo. **20** Vendar se ne veselite tega, da so vam duhovi podrejeni, temveč se raje veselite, ker so vaša imena zapisana v nebesih.« **21** V tej uri se je Jezus razveselil v duhu in rekel: »Zahvaljujem se ti, oh Oče, Gospodar neba in zemlje, da si te besede skril pred modrimi in razsodnimi, razodel pa si jih otročičem. Točno tako, Oče, kajti tako je bilo videti dobro v tvojih očeh. **22** Vse stvari so mi izročene od mojega Očeta in noben človek ne ve, kdo je Sin, razen Očeta in kdo je Oče, razen Sina in tistega, ki mu ga bo Sin razodel.« **23** In obrnil se je k svojim učencem in na samem rekel: »Blagoslovljene so oči, ki vidijo stvari, ki jih vi vidite, **24** kajti povem vam, da je mnogo prerokov in kraljev želelo videti te stvari, ki jih vi vidite, pa jih niso videli, in slišati te besede, ki jih vi slišite, pa jih niso slišali.« **25** In glej, nek izvedenec v postavi je vstal ter ga skušal, rekoč: »Učitelj, kaj naj storim, da podedujem večno življenje?« **(aiōnios g166)** **26** Rekel mu je: »Kaj je zapisano v postavi? Kako bereš?« **27** In ta odgovori in reče: »Gospoda svojega Boga boš ljubil z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo in z vso svojo močjo in z vsem svojim mišljenjem, in svojega bližnjega kakor samega sebe.« **28** In rekel mu je: »Prav si odgovoril. To delaj in boš živel.« **29** Toda ker je hotel opravičiti samega sebe, je Jezusu rekel: »In kdo je moj bližnji?« **30** In Jezus mu odgovori ter reče: »Neki človek je šel iz Jeruzalema navzdol v Jeriho in padel med tatove, ki so mu slekli njegova oblačila in ga ranili in odšli ter ga pustili napol mrtvega. **31** In po naključju pride dol po tej poti nek duhovnik; in ko ga je zagledal, je po drugi strani šel mimo. **32** In podobno je Lévijevec, ko je bil na tem kraju, prišel ter pogledal nanj in šel mimo po drugi strani. **33** Toda nek Samarijan, ki je potoval, je prišel tja, kjer je bil, in ko ga je zagledal, je imel do njega sočutje **34** in šel k njemu ter povezal njegove rane, izlivajoč vanje olja in vina in ga namestil na svojo lastno žival ter ga privedel do gostišča in zanj poskrbel. **35** In naslednjega dne, ko je odšel, je vzel ven dva denarja in ju dal gostilničarju ter mu rekel: ›Poskrbi zanj in karkoli porabiš več, ti bom poplačal, ko ponovno pridem.‹ **36** ›Kaj meniš, kateri torej od teh treh je bil bližnji temu, ki je padel med tatove?‹« **37** In ta je rekel: »Kdor mu je izkazal usmiljenje.« Potem mu je Jezus rekel: »Pojdi in ti delaj enako.« **38** Pripetilo se je torej, ko so šli, da je vstopil v neko vas in neka ženska, po imenu Marta, ga je sprejela v svojo hišo. **39** In imela je sestro, po imenu Marija, ki je prav tako sedla k Jezusovim stopalom in poslušala njegovo besedo. **40** Toda Marta je bila obremenjena glede tolikšne postrežbe in je prišla k njemu ter rekla: »Gospod, ti ni mar, da me je moja sestra pustila, da sama strežem? Ukaži ji vendar, naj mi pomaga.« **41** Jezus pa je odgovoril ter ji rekel: »Marta, Marta, vznemirjaš se in skrbiš glede mnogih stvari. **42** Toda ena stvar je potrebna in Marija si je izbrala ta dobri del, ki od nje ne bo odvzet.«

11 In pripetilo se je, medtem ko je na nekem kraju molil, ko je prenehal, da mu je eden izmed njegovih učencev rekel: »Gospod, nauči nas moliti, kakor je tudi Janez naučil svoje učence.« **2** Rekel jim je: »Kadar vi molite, recite: ›Naš Oče, ki si v nebesih: ›Posvečuje naj se tvoje ime. Pridi tvoje kraljestvo. Zgôdi se tvoja volja, kakor je v nebesih, tako na zemlji. **3** Daj nam dan za dnem naš vsakdanji kruh. **4** In odpusti nam naše grehe, kajti tudi mi odpuščamo vsakemu, ki nam je dolžan. In ne vôdi nas v skušnjavo, temveč nas osvobodi pred zlom.‹« **5** In rekel jim je: »Kateri izmed vas bo imel prijatelja in bo šel k njemu ob polnoči ter mu rekel: ›Prijatelj, posodi mi tri hlebe, **6** kajti moj prijatelj je na svojem potovanju prišel k meni, pa nimam ničesar, da postavim predenj?‹ **7** In ta od znotraj bo odgovoril ter rekel: ›Ne moti me. Vrata so sedaj zaprta in moji otroci so z menoj v postelji. Ne morem vstati in ti dati.‹ **8** Povem vam: ›Čeprav ne bo vstal in mu dal, ker je njegov prijatelj, bo vendarle vstal zaradi njegove vsiljivosti ter mu dal toliko, kolikor potrebuje.‹ **9** In jaz vam pravim: ›Prosite in to vam bo dano. Iščite in boste našli. Trkajte in to se vam bo odprlo.‹ **10** Kajti vsak, kdor prosi, prejema; in kdor išče, najde; in tistemu, ki trka, se bo odprlo. **11** Če bo sin kogarkoli izmed vas, ki je oče, prosil kruha ali mu bo dal kamen? Ali če prosi ribe ali mu bo namesto ribe dal kačo? **12** Ali če bo prosil jajce ali mu bo ponudil škorpijona? **13** Če torej vi, ki ste hudobni, veste kako dajati svojim otrokom dobre darove, koliko bolj bo vaš nebeški Oče dal Svetega Duha tistim, ki ga prosijo?« **14** In izganjal je hudiča, ta pa je bil nem. In pripetilo se je, ko je hudič odšel ven, [da] je nemi spregovoril in množica se je čudila. **15** Toda nekateri izmed njih so rekli: »Hudiče izganja preko Bélcebuba, vodilnega izmed hudičev.« **16** In drugi so ga skušali in od njega hoteli znamenje z neba. **17** Vendar jim je on, ker je poznal njihove misli, rekel: »Vsako kraljestvo, razdvojeno zoper sebe, je privedeno v opustošenje; in hiša, razdvojena zoper hišo, pade. **18** Če bi bil tudi Satan razdeljen zoper samega sebe, kako bi obstalo njegovo kraljestvo, ker

pravite, da s pomočjo Bélcebuba izganjam hudiče? 19 In če jaz z Bélcebubom izganjam hudiče, s kom [jih] izganjajo vaši sinovi? Zatorej bodo oni vaši sodniki. 20 Toda če jaz z Božjim prstom izganjam hudiče, je brez dvoma nad vas prišlo Božje kraljestvo. 21 Ko močan mož oborožen čuva svojo palačo, so njegove dobrine v miru, 22 toda ko bo nadenj prišel močnejši od njega in ga premagal, mu odvzame vso njegovo bojno opremo, v katero je zaupal in razdeli njegove plene. 23 Kdor ni z menoj, je proti meni, in kdor ne zbira z menoj, raztresa. 24 Ko je nečisti duh odšel iz človeka, hodi skozi suhe kraje, iščoč počitka; ker pa ga ne najde, pravi: ›Vrnil se bom k svoji hiši, od koder sem prišel ven.‹ 25 In ko pride, jo najde pometeno in okrašeno. 26 Tedaj gre in vzame k sebi sedem drugih duhov, zlobnejših kakor on sam; in vstopijo vanjo ter tam prebivajo in zadnje stanje tega človeka je hujše kakor prvo.« 27 In pripetilo se je, medtem ko je govoril te besede, [da] je neka ženska iz skupine povzdignila svoj glas in mu rekla: »Blagoslovljena je maternica te, ki te je nosila in prsi, ki si jih sesal.« 28 Toda rekel je: »Da, toliko bolj blagoslovljeni so tisti, ki poslušajo Božjo besedo in se je držijo.« 29 In ko je bila množica zbrana tesno skupaj, je začel govoriti: »To je hudoben rod. Iščejo znamenje, pa jim ne bo dano nobeno znamenje, razen znamenja preroka Jona. 30 Kajti kakor je bil Jona znamenje Ninivljanom, tako bo tudi Sin človekov temu rodu. 31 Kraljica juga bo ob sodbi vstala z ljudmi tega rodu in jih obsodila, kajti prišla je iz skrajnih delov zemlje, da sliši Salomonovo modrost; in glejte, večji kakor Salomon je tukaj. 32 Ljudje iz Niniv bodo ob sodbi vstali s tem rodom in ga obsodili, kajti pokesali so se ob Jonovem oznanjevanju; in glejte, večji kakor Jona je tukaj. 33 Nihče, ko je prižgal svetilko, je ne položi na skrivno mesto niti ne pod mernik, temveč na svečnik, da tisti, ki vstopajo, lahko vidijo svetlobo. 34 Svetloba telesa je oko. Ko je torej tvoje oko enovito, je tudi tvoje celó telo polno svetlobe, toda kadar je tvoje oko hudobno, je tudi tvoje telo polno teme. 35 Pazite torej potemtakem, da svetloba, ki je v tebi, ne bo tema. 36 Če je torej tvoje celotno telo polno svetlobe in nima nobenega dela temnega, bo vse polno svetlobe, kot kadar ti lesketajoče sijanje svečnika daje svetlobo.« 37 In medtem ko je govoril, ga je nek farizej rotil, naj obeduje z njim. In vstopil je ter se usedel k obedu. 38 Ko je farizej to videl, se je čudil, da se pred obedom ni najprej umil. 39 Gospod pa mu je rekel: »Torej vi farizeji čistite zunanjost čaše in pladnja, toda vaš notranji del je poln požrešnosti in zlobnosti. 40 Vi bedaki, mar ni tisti, ki je naredil to, kar je zunaj, naredil tudi tega, kar je znotraj? 41 Toda raje dajte miloščino od takih stvari, kot jih imate, in glejte, vse stvari so vam čiste. 42 Toda gorje vam, farizeji! Kajti desetinite meto in ruto ter vse vrste zelišč, prezirate pa sodbo in Božjo ljubezen; te bi morali imeti narejene in ne pustiti drugih nenarejenih. 43 Gorje vam, farizeji! Ker ljubite najvišje sedeže v sinagogah in pozdrave na trgih. 44 Gorje vam, pisarji in farizeji, hinavci! Kajti vi ste kakor grobovi, ki se ne razločijo in ljudje, ki hodijo čeznje, se jih ne zavedajo.« 45 Potem je odgovoril eden izmed izvedencev v postavi in mu rekel: »Učitelj, s takšnim govorjenjem grajaš tudi nas.« 46 On pa je rekel: »Gorje tudi vam, vi, izvedenci v postavi! Kajti ljudi natovarjate z bremeni, bridkimi za prenašanje, vi sami pa se niti z enim izmed svojih prstov ne dotaknete teh bremen. 47 Gorje vam! Kajti prerokom gradite mavzoleje, vaši očetje pa so jih ubili. 48 Resnično, vi pričujete, da odobravate dejanja svojih očetov; kajti zares so jih ubili, vi pa gradite njihove mavzoleje. 49 Zaradi tega je tudi Božja modrost rekla: ›Poslala jim bom preroke in apostole in nekatere izmed njih bodo ubili in preganjali, 50 da bo od tega rodu lahko zahtevana kri vseh prerokov, ki je bila prelita od ustanovitve sveta; 51 od krvi Abela do krvi Zaharija, ki je umrl med oltarjem in templjem.‹ Resnično, povem vam: ›Zahtevala se bo od tega rodu.‹ 52 Gorje vam, izvedenci v postavi! Kajti odvzeli ste ključ spoznanja. Sami niste vstopili, tem, ki so vstopali, pa ste preprečevali.« 53 In ko jim je povedal te besede, so ga pisarji in farizeji začeli silovito nagovarjati in ga izzivati, da bi govoril o mnogih stvareh, 54 ker so prežali nanj in si prizadevali, da ujamejo kaj iz njegovih ust, da bi ga lahko obtožili.

12 Medtem ko je bila tam skupaj zbrana brezštevilna množica ljudstva, do take mere, da so stopali drug po drugem, je najprej začel govoriti svojim učencem: »Pazite se kvasa farizejev, ki je hinavščina. 2 Kajti nič ni prikrito, kar ne bo razkrito niti skrito, kar se ne bo izvedelo. 3 Zatorej karkoli ste govorili v temi, bo slišano na svetlobi; in to, kar ste govorili v sobicah na ušesa, bo razglašeno na hišnih strehah. 4 Vam, svojim prijateljem, pa pravim: ›Ne bojte se teh, ki ubijejo telo in nató ne morejo nič več storiti.‹ 5 Toda posvaril vas bom, koga se bojte: ›Bojte se njega, ki ima, potem ko je ubil, oblast, da vrže v pekel.‹ Da, pravim vam: ›Bojte se ga.‹ **(Geenna g1067)** 6 Ali ni pet vrabcev prodanih za dva novčiča, pa niti eden izmed njih ni pozabljen pred Bogom? 7 Toda celó vsi lasje vaše glave so prešteti. Ne bojte se torej, vredni ste več kakor mnogo vrabcev. 8 Prav tako vam pravim: ›Kdorkoli me bo priznal pred ljudmi, njega bo prav tako Sin človekov priznal pred Božjimi angeli, ‹ 9 toda kdor me zanika pred ljudmi, bo zanikan pred Božjimi angeli. 10 In kdorkoli bo govoril besedo zoper Sina človekovega, mu bo odpuščeno, toda tistemu, ki preklinja zoper Svetega

Duha, ne bo odpuščeno. 11 In ko vas privedejo v sinagoge
in k sodnikom in oblastem, se ne vznemirjajte in ne skrbite
kakšno ali katero besedo boste odgovorili ali kaj boste rekli,
12 kajti Sveti Duh vas bo v tej isti uri poučil, kaj morate
reči.« 13 Eden iz skupine pa mu je rekel: »Učitelj, spregovori
mojemu bratu, naj dediščino deli z menoj.« 14 Rekel mu je:
»Človek, kdo me je naredil sodnika ali delivca nad vama?«
15 In rekel jim je: »Pazite in čuvajte se pohlepnosti, kajti
bistvo človeškega življenja ni v obilju stvari, ki jih poseduje.«
16 In povedal jim je prispodobo, rekoč: »Zemlja nekega
bogataša je obilno obrodila 17 in mislil si je sam pri sebi,
rekoč: ›Kaj bom storil, ker nimam prostora, kamor bi spravil
svoje sadove?‹ 18 Pa je rekel: ›To bom storil, podrl bom
svoje skednje in zgradil večje in tja bom spravil vse svoje
sadove in svoje dobrine.‹ 19 Svoji duši pa bom rekel: ›Duša,
veliko dobrin imaš spravljenih za mnogo let; vzemi si počitek,
jej, pij in bodi vesela.‹ 20 Toda Bog mu je rekel: ›Ti bedak, to
noč bo tvoja duša zahtevana od tebe. Čigave bodo potem te
stvari, ki si jih priskrbel?‹ 21 Tak je, kdor zaklade shranjuje
zase, ni pa bogat pred Bogom.« 22 Svojim učencem pa
je rekel: »Zatorej vam pravim: ›Ne vznemirjajte se in ne
skrbite za svoje življenje, kaj boste jedli; niti za telo, kaj
boste oblekli. 23 Življenje je več kakor hrana in telo je več
kakor oblačilo. 24 Preudarite o krokarjih, kajti niti ne sejejo
niti ne žanjejo; ki nimajo niti skladišča niti skednja, pa jih
Bog hrani. Kako silno ste vi boljši kakor perjad? 25 In kdo
izmed vas lahko z vznemirjanjem in skrbmi svoji postavi
doda en komolec? 26 Če torej niste zmožni storiti te stvari,
ki je najmanj pomembna, zakaj se vznemirjate in skrbite
za ostalo? 27 Preudarite lilije, kako rastejo; ne garajo, ne
predejo in vendar vam jaz pravim, da Salomon v vsej svoji
slavi ni bil oblečen kakor ena izmed teh. 28 Če torej Bog tako
oblači travo, ki je danes na polju in je jutri vržena v peč; kako
mnogo bolj bo oblačil vas, oh vi maloverni? 29 In ne iščite,
kaj boste jedli ali kaj boste pili niti ne bodite dvomljivega
mišljenja. 30 Kajti za vsemi temi stvarmi povprašujejo narodi
sveta in vaš Oče ve, da imate potrebo za temi stvarmi.
31 Toda raje iščite Božje kraljestvo in vse te stvari vam
bodo dodane. 32 Ne bojte se, mali trop, kajti dobra volja
vašega Očeta je, da vam da kraljestvo. 33 Prodajte, kar
imate in dajte miloščino. Priskrbite si mošnje, ki ne ostarijo,
zaklad v nebesih, ki ne izneveri, kjer se noben tat ne približa
niti molj ne razkraja. 34 Kajti kjer je vaš zaklad, tam bo
tudi vaše srce. 35 Naj bodo vaša ledja opasana in vaše
svetilke prižgane, 36 vi sami pa podobni ljudem, ki čakajo
na svojega gospodarja, kdaj se bo vrnil s poroke, da kadar
pride in potrka, mu lahko takoj odprejo. 37 Blagoslovljeni so
tisti služabniki, ki jih bo gospodar, ko pride, našel čuječe.
Resnično, pravim vam, da se bo opasal in jih primoral, da se
usedejo k obedu in bo prišel naprej ter jim stregel. 38 In če
bo prišel ob drugi straži ali če pride ob tretji straži in jih najde
takó, blagoslovljeni so tisti služabniki. 39 In vedite to, da
če bi hišni oče vedel, katero uro bi prišel tat, bi stražil in
ne bi dovolil, da bi bila njegova hiša vlomljena. 40 Bodite
torej tudi vi pripravljeni, kajti Sin človekov prihaja ob uri, za
katero ne mislite.«« 41 Potem mu je Peter rekel: »Gospod,
govoriš to prispodobo nam ali celó vsem?« 42 Gospod pa je
rekel: »Kdo je potem tisti zvesti in modri oskrbnik, ki ga bo
njegov gospodar naredil za vladarja nad njegovo družino,
da jim ob pravšnjem obdobju da njihove deleže hrane? 43
Blagoslovljen je tisti služabnik, ki ga bo njegov gospodar, ko
pride, našel tako početi. 44 Resnično vam povem, da ga bo
naredil za vladarja nad vsem, kar ima. 45 Toda če pa ta
služabnik v svojem srcu reče: ›Moj gospodar odlaša svoj
prihod‹ in bo začel pretepati sluge in dekle, jesti in piti ter
biti pijan, 46 bo gospodar tega služabnika prišel na dan,
ko ga ne pričakuje in ob uri, ki se je ne zaveda in ga bo
razsekal narazen ter mu določil njegov delež z neverniki. 47
Ta služabnik pa, ki je poznal voljo svojega gospodarja in se
ni pripravil niti ni storil glede na njegovo voljo, bo pretepen z
mnogimi udarci biča. 48 Toda kdor ni vedel, pa je zagrešil
stvari, vredne bičanja, bo pretepen z malo udarci biča. Kajti
komurkoli je mnogo dano, se bo od njega mnogo zahtevalo,
in komur so ljudje mnogo izročili, bodo od njega terjali tem
več. 49 Prišel sem, da pošljem ogenj na zemljo in kako si
želim, da bi bil ta prižgan? 50 Toda imam krst, da bom z
njim krščen in kako sem omejen, dokler se to ne dovrši!
51 Mislite, da sem prišel, da dam mir na zemljo? Povem
vam: ›Ne, temveč prej razkol, 52 kajti odslej jih bo v eni hiši
pet razdeljenih, trije proti dvema in dva proti trem. 53 Oče
bo razdeljen proti sinu in sin proti očetu; mati proti hčeri in
hči proti materi; tašča proti snahi in snaha proti svoji tašči.‹
54 Množici pa je rekel tudi: ›Ko vidite oblak dvigati se iz
zahoda, nemudoma pravite: ›Dež prihaja, ‹ in tako se zgodi.
55 In ko vidite pihati južni veter, pravite: ›Vroče bo, ‹ in tako
se pripeti. 56 Vi hinavci, lahko razpoznate obličje neba in
zemlje, toda kako to, da ne razpoznate tega časa? 57 Da,
in zakaj celó sami od sebe ne sodite, kar je prav? 58 Ko
greš s svojim nasprotnikom k oblastniku, ko si še na poti, se
posveti prizadevanju, da boš lahko osvobojen pred njim; da
te ta ne bi privlekel k sodniku in sodnik te izroči častniku,
častnik pa te vrže v ječo. 59 Povem ti; ne boš odšel od tam,
dokler ne odplačaš tudi zadnjega kovanca.«

13 Ob tistem času jih je bilo tam prisotnih nekaj, ki so
mu povedali o Galilejcih, katerih kri je Pilat pomešal z
njihovimi žrtvami. **2** Jezus pa jim odgovori in reče: »Mislite,
da so bili ti Galilejci večji grešniki kakor vsi Galilejci, ker so
pretrpeli te stvari? **3** Povem vam: ›Ne. Toda razen če se ne
pokesate, boste vsi enako pokončani.‹ **4** Ali tistih osemnajst,
na katere je padel stolp v Síloi in jih usmrtil, mislite, da so bili
večji grešniki od vseh ljudi, ki prebivajo v Jeruzalemu? **5**
Povem vam: ›Ne. Toda razen če se ne pokesate, boste vsi
enako pokončani.‹« **6** Povedal je tudi to prispodobo: »Neki
človek je imel v svojem vinogradu posajeno figovo drevo in
je prišel ter na njem iskal sadeža, pa ni našel nobenega. **7**
Potem je rekel obrezovalcu trte svojega vinograda: ›Glej, ta
tri leta sem prihajal in iskal sadu na tem figovem drevesu, pa
ga nisem našel. Posekaj ga, čemú bremeni zemljo?‹ **8** Ta
pa odgovori in mu reče: ›Gospod, pusti jo še letos, da jo
okopljem in pognojim **9** in če obrodi sad, dobro, če pa ne,
jo boš torej potem posekal.‹« **10** In na šabat je učil v eni
izmed sinagog. **11** In glej, tam je bila ženska, ki je osemnajst
let imela duha šibkosti in je bila sključena in se nikakor
ni mogla sama vzravnati. **12** In ko jo je Jezus zagledal,
jo je poklical k sebi ter ji rekel: »Ženska, odvezana si od
svoje šibkosti.« **13** In nanjo je položil svoje roke in takoj je
postala vzravnana ter slavila Boga. **14** Predstojnik sinagoge
pa je odgovoril z ogorčenjem, zato ker je Jezus zdravil na
šabatni dan in rekel množici: »Šest dni je, v katerih morajo
ljudje delati, v teh torej pridite in bodite zdravljeni, ne pa na
šabatni dan.« **15** Potem mu je Gospod odgovoril in rekel: »
Ti hinavec ali ne odveže vsak izmed vas na šabat svojega
vola ali svojega osla od jasli in ga vodi proč napajat? **16** In
ali ne bi morala biti ta ženska, ki je Abrahamova hči, ki jo je
imel Satan zvezano, glejte, teh osemnajst let, odvezana te
vezi na šabatni dan?« **17** Ko je povedal te stvari, so bili vsi
njegovi nasprotniki osramočeni in vsa množica se je veselila
zaradi vseh teh veličastnih stvari, ki so bile narejene po
njem. **18** Tedaj je rekel: »Čému je podobno Božje kraljestvo?
In s čim naj ga primerjam? **19** Podobno je zrnu gorčičnega
semena, ki ga je človek vzel in ga vrgel na svoj vrt, in to je
zraslo ter se razvilo v veliko drevo in na njegovih mladikah je
prenočevala perjad neba.« **20** In ponovno je rekel: »Čému
naj primerjam Božje kraljestvo? **21** Podobno je kvasu, ki ga
je ženska vzela in skrila v treh merah moke, dokler ni bilo
vse prekvašeno.« **22** On pa je šel skozi mesta in vasi ter učil
in potoval proti Jeruzalemu. **23** Tedaj mu je nekdo rekel:
»Gospod ali je malo teh, ki bodo rešeni?« On pa jim je rekel:
24 »Prizadevajte si, da vstopite pri ozkih vratih, kajti povem
vam, mnogi bodo poskušali vstopiti, pa ne bodo mogli. **25**
Ko enkrat hišni gospodar vstane in zapre vrata, pričnete
stati zunaj ter trkati na vrata, rekoč: ›Gospod, Gospod, odpri
nam, ‹ on pa vam bo odgovoril in rekel: ›Ne poznam vas, od
kod ste.‹ **26** Tedaj boste začeli govoriti: ›V tvoji prisotnosti
smo jedli in pili in na naših ulicah si učil.‹ **27** Toda rekel vam
bo: ›Povem vam, ne vem, od kod ste; odidite od mene, vsi vi
delavci krivičnosti.‹ **28** Tam bo jokanje in škripanje z zobmi,
ko boste videli Abrahama, Izaka in Jakoba ter vse preroke v
Božjem kraljestvu, vas same pa pahnjene ven. **29** In prišli
bodo od vzhoda in od zahoda in od severa in od juga in
usedli se bodo v Božjem kraljestvu. **30** In glej, so zadnji, ki
bodo prvi in so prvi, ki bodo zadnji.« **31** Istega dne so prišli
tja nekateri izmed farizejev, rekoč mu: »Pojdi ven in odidi od
tod, kajti Herod te hoče ubiti.« **32** On pa jim je rekel: »Pojdite
in povejte temu lisjaku: ›Glej, izganjam hudiče in ozdravljam
danes in jutri, tretji dan pa bom dovršen.‹ **33** Vendar moram
danes in jutri in naslednji dan hoditi, kajti ni mogoče, da
prerok umre zunaj Jeruzalema. **34** Oh Jeruzalem, Jeruzalem,
ki ubijaš preroke in kamnaš tiste, ki so poslani k tebi; kako
pogosto sem hotel zbrati tvoje otroke skupaj, kakor koklja
zbira svoj zarod pod svoje peruti, pa niste hoteli! **35** Glejte,
vaša hiša vam ostane zapuščena in resnično vam pravim:
›Ne boste me videli, dokler ne pride čas, ko boste rekli:
›Blagoslovljen je, kdor prihaja v Gospodovem imenu.‹«

14 In pripetilo se je, medtem ko je odšel v hišo enega
izmed vodilnih farizejev, da bi na šabatni dan jedel
kruh, da so ga ti opazovali. **2** In glej, pred njim je bil nek
človek, ki je imel vodenico. **3** In Jezus je izvedencem v
postavi in farizejem odgovarjal ter govoril, rekoč: »Ali je
zakonito zdraviti na šabatni dan?« **4** Oni pa so molčali. In
prijel ga je in ozdravil ter ga pustil oditi, **5** in odgovoril jim je,
rekoč: »Komu izmed vas pade osel ali vol v jamo in ga ne
bo nemudoma, na šabatni dan, izvlekel ven?« **6** In ponovno
mu niso mogli odgovoriti na te stvari. **7** In ko je opazil,
kako izbirajo vodilna mesta, je tem, ki so bili povabljeni,
podal prispodobo, rekoč jim: **8** »Kadar te katerikoli človek
povabi na poroko, se ne usedi na najvišje mesto, da ne bi
le-ta povabil častitljivejšega človeka, kakor si ti, **9** in ne bi
prišel ta, ki je povabil tebe in njega in ti rekel: ›Daj prostor
temu človeku, ‹ ti pa si boš s sramoto začel jemati najnižji
prostor. **10** Toda kadar si povabljen, pojdi in se usedi na
najnižji prostor, da ti lahko reče, kdor te je povabil, ko pride k
tebi: ›Prijatelj, pojdi višje, ‹ potem boš imel oboževanje v
prisotnosti teh, ki s teboj sedijo pri obedu. **11** Kajti kdorkoli
se povišuje, bo ponižan, kdor pa se ponižuje, bo povišan.«
12 Potem je prav tako rekel tistemu, ki ga je povabil: »Kadar
pripravljaš kosilo ali večerjo, ne pokliči svojih prijateljev,

niti svojih bratov, niti svojih sorodnikov, niti svojih bogatih sosedov, da te ne bi tudi oni povabili in ti povrnili. 13 Toda kadar pripravljaš pojedino, pokliči revne, pohabljene, hrome, slepe 14 in boš blagoslovljen, ker ti ne morejo poplačati, kajti poplačano ti bo ob vstajenju pravičnih.« 15 In ko je eden izmed teh, ki je pri obedu sedel z njim, slišal te stvari, mu je rekel: »Blagoslovljen je, kdor bo jedel kruh v Božjem kraljestvu.« 16 On pa mu je potem rekel: »Neki človek je priredil veliko večerjo in povabil mnoge. 17 Ob času večerje pa je poslal svojega služabnika, da pove tem, ki so bili povabljeni: ›Pridite, kajti sedaj so vse stvari pripravljene.‹ 18 Vsi pa so se začeli soglasno opravičevati. Prvi mu je rekel: ›Kupil sem kos zemlje in nujno ga moram iti pogledat. Prosim te, imej me za opravičenega.‹ 19 In drugi je rekel: ›Kupil sem pet jarmov volov in grem, da jih preizkusim. Prosim te, imej me za opravičenega.‹ 20 In drugi je rekel: ›Poročil sem ženo in zato ne morem priti.‹ 21 Tako, da je ta služabnik prišel in te stvari sporočil svojemu gospodarju. Potem je hišni gospodar jezen rekel svojemu služabniku: ›Pojdi hitro ven na ulice in mestne ceste ter pripelji sèm revne in pohabljene in šepave in slepe.‹ 22 In služabnik je rekel: ›Gospod, narejeno je, kakor si zapovedal in še je prostor.‹ 23 In gospodar je rekel služabniku: ›Pojdi ven na glavne ceste ter ograje in jih prisili, da vstopijo, da se bo moja hiša lahko napolnila.‹ 24 Kajti povem vam: ›Da nihče izmed tistih ljudi, ki so bili povabljeni, ne bo okusil moje večerje.‹« 25 In z njim so šle velike množice, on pa se je obrnil in jim rekel: 26 »Če katerikoli človek pride k meni in ne sovraži svojega očeta in matere in žene in otrok in bratov in sester, da in tudi svojega lastnega življenja, ne more biti moj učenec. 27 In kdorkoli ne nosi svojega križa in ne sledi meni, ne more biti moj učenec. 28 Kajti kdo izmed vas, ki hoče zgraditi stolp, se prej ne usede in ne prešteje stroška, ali ima zadosti, da ga dokonča? 29 Da ga ne bi morda potem, ko je položil temelj, pa ga ne bi bil zmožen dokončati, vsi tisti, ki so to gledali, začeli zasmehovati, 30 rekoč: ›Ta človek je začel graditi, pa ni bil zmožen dokončati.‹ 31 Ali kateri kralj, ki pripravlja vojno proti drugemu kralju, prej ne séde in se posvetuje, če bo zmožen z deset tisoči srečati tistega, ki prihaja nadenj z dvajsetimi tisoči? 32 Sicer, dokler je drugi še daleč, on pošlje poslanstvo in prosi pogoje za mir. 33 Torej podobno, kdorkoli izmed vas, ki ne zapusti vsega, kar ima, ne more biti moj učenec. 34 Sol je dobra, toda če je sol izgubila svoj okus, s čim se bo začinila? 35 Niti ni primerna za zemljo niti za gnojišče, temveč jo ljudje mečejo ven. Kdor ima ušesa, da sliši, naj posluša.«

15 Potem so se mu približali vsi davkarji in grešniki, da bi ga poslušali. 2 Farizeji in pisarji pa so godrnjali, rekoč: »Ta človek sprejema grešnike in z njimi jé.« 3 Povedal pa jim je to prispodobo, rekoč: 4 »Kateri mož izmed vas, ki ima sto ovac, če izgubi eno izmed njih, ali ne bo zapustil devetindevetdesetih v divjini in šel za to, ki je izgubljena, dokler je ne najde? 5 In ko jo najde, jo vesel naprti na svoja ramena. 6 In ko pride domov, skliče skupaj svoje prijatelje ter sosede, rekoč jim: ›Veselite se z menoj, kajti našel sem svojo ovco, ki je bila izgubljena.‹ 7 Povem vam, da bo na nebu podobna radost nad enim grešnikom, ki se pokesa, bolj kakor nad devetindevetdesetimi pravičnimi osebami, ki ne potrebujejo kesanja. 8 Ali katera ženska, ki ima deset koščkov srebra, če izgubi en košček ali ne prižge svetilke in ne pomete hiše in marljivo išče, dokler ga ne najde? 9 Ko pa ga je našla, skliče skupaj svoje prijateljice in svoje sosede, rekoč: ›Veselite se z menoj, kajti našla sem košček, ki sem ga izgubila.‹ 10 Povem vam, enaka radost je v prisotnosti Božjih angelov nad enim grešnikom, ki se pokesa.« 11 In rekel je: »Neki človek je imel dva sina 12 in mlajši izmed njiju je rekel svojemu očetu: ›Oče, daj mi moj delež dobrin, ki mi pripadajo.‹ In razdelil jima je svoja sredstva za preživljanje. 13 Ne veliko dni kasneje pa je mlajši sin zbral vse skupaj in šel na pot v daljno deželo in tam z razuzdanim življenjem potrošil svoje imetje. 14 Ko pa je vse zapravil, je v tej deželi nastala silna lakota in začel je živeti v pomanjkanju. 15 In odšel je ter se pridružil meščanu te dežele, ta pa ga je poslal na svoja polja, da pase svinje. 16 Svoj trebuh pa si je želel napolniti z luščinami, ki so jih jedle svinje, pa mu [jih] nihče ni dal. 17 Ko pa je prišel k sebi, je rekel: ›Koliko najetih služabnikov mojega očeta ima kruha na pretek, jaz pa umiram od lakote! 18 Vstal bom ter odšel k svojemu očetu in mu bom rekel: ›Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj 19 in nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin. Naredi me kakor enega svojih najetih služabnikov.‹‹ 20 In vstal je ter prišel k svojemu očetu. Toda ko je bil še daleč, ga je njegov oče zagledal ter imel sočutje in pritekel ter se oklenil njegovega vratu in ga poljubil. 21 Sin pa mu je rekel: ›Oče, grešil sem zoper nebo in v tvojih očeh in nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin.‹ 22 Toda oče je svojim služabnikom rekel: ›Prinesite najboljše svečano oblačilo in ga nadenite nanj in na njegovo roko dajte prstan ter čevlje na njegova stopala 23 in privedite sèm pitano tele in ga zakoljite in jejmo ter bodimo veseli, 24 kajti ta moj sin je bil mrtev, pa je ponovno živ; bil je izgubljen, pa je najden.‹ In začeli so se veseliti. 25 Torej njegov starejši sin je bil na polju. Ko pa je prišel ter se bližal hiši, je zaslišal glasbo in ples. 26 In

poklical je enega izmed služabnikov in vprašal, kaj pomenijo te stvari. **27** In ta mu je rekel: ›Tvoj brat je prišel in tvoj oče je zaklal pitano tele, ker ga je prejel živega in zdravega.‹ **28** In bil je jezen in ni hotel vstopiti, zato je njegov oče prišel ven ter ga povabil. **29** In odgovoril je in rekel svojemu očetu: ›Glej! Ta mnoga leta ti služim niti nisem kadarkoli prestopil tvoje zapovedi, pa mi vendarle še nikoli nisi dal kozlička, da bi se s svojimi prijatelji lahko poveselil, **30** toda takoj, ko je prišel ta tvoj sin, ki je z vlačugami požrl tvoja sredstva za preživljanje, si zanj zaklal pitano tele.‹ **31** On pa mu je rekel: ›Sin, ti si vedno z menoj in vse, kar imam, je tvoje. **32** Primerno je bilo, da bi se poveselili in bili veseli, kajti ta tvoj brat je bil mrtev, pa je ponovno živ; in bil je izgubljen, pa je najden.‹«

16 Svojim učencem pa je prav tako rekel: »Bil je nek bogataš, ki je imel oskrbnika in ta isti mu je bil zatožen, da je zapravljal njegove dobrine. **2** In poklical ga je ter mu rekel: ›Kako to, da to slišim o tebi? Daj mi obračun svojega oskrbništva, kajti ne boš več mogel biti oskrbnik.‹ **3** Potem je oskrbnik sam pri sebi rekel: ›Kaj naj storim? Kajti moj gospodar od mene jemlje oskrbništvo; kopáti ne morem, prositi me je sram. **4** Odločil sem se kaj storiti, da me bodo lahko sprejeli v svoje hiše, ko bom odstavljen od oskrbništva.‹ **5** Tako je k sebi poklical vsakega izmed dolžnikov svojega gospodarja in rekel prvemu: ›Koliko dolguješ mojemu gospodarju?‹ **6** In ta je rekel: ›Sto meric olja.‹ Rekel mu je: ›Vzemi svojo zadolžnico in hitro sedi ter zapiši petdeset.‹ **7** Potem je rekel drugemu: ›In koliko dolguješ ti?‹ In ta je rekel: ›Sto meric pšenice.‹ In rekel mu je: ›Vzemi svojo zadolžnico in zapiši osemdeset.‹ **8** In gospodar je pohvalil nepravičnega oskrbnika, ker je modro ravnal, kajti otroci tega sveta so v svojem rodu modrejši od otrok svetlobe. **(aiōn g165)** **9** In pravim vam: ›Prijatelje si pridobivajte s krivičnim mamonom, da vas, ko padete, lahko sprejmejo v večna prebivališča.‹ **(aiōnios g166)** **10** Kdor je zvest v tem, kar je najmanjše, je zvest tudi v velikem; kdor pa je nepravičen v najmanjšem, je nepravičen tudi v velikem. **11** Če torej niste bili zvesti s krivičnim mamonom, kdo bo vašemu zaupanju poveril resnična bogastva? **12** In če niste bili zvesti s tem, kar je od drugih ljudi, kdo vam bo dal to, kar je vaše? **13** Noben služabnik ne more služiti dvema gospodarjema, ker ali bo enega sovražil in drugega ljubil, ali pa se bo držal k enemu in preziral drugega. Ne morete služiti Bogu in mamonu.« **14** In tudi farizeji, ki so bili lakomni, so slišali vse te stvari in ga zasmehovali. **15** Rekel jim je: »Vi ste tisti, ki sebe opravičujete pred ljudmi, toda Bog pozna vaša srca, kajti to, kar je zelo cenjeno med ljudmi, je v Božjih očeh ogabnost. **16** Postava in preroki so bili do Janeza. Od tedaj se oznanja Božje kraljestvo in vsak pritiska vanj. **17** Lažje pa je za nebo in zemljo, da preideta, kakor da manjka ena pičica postave. **18** Kdorkoli odslovi svojo ženo in poroči drugo, zagreši zakonolomstvo, in kdorkoli poroči njo, ki jo je njen soprog odslovil, zagreši zakonolomstvo. **19** Bil je nek bogataš, ki je bil oblečen v škrlat in tanko laneno platno in vsak dan razkošno jedel in pil **20** in bil je nek berač, po imenu Lazar, ki je bil poln vnetij položen pred njegova velika vrata **21** in želel je biti nahranjen z drobtinami, ki so padale z bogataševe mize; poleg tega so prišli psi in lizali njegova vnetja. **22** Pripetilo pa se je, da je berač umrl in angeli so ga odnesli v Abrahamovo naročje, in tudi bogataš je umrl ter bil pokopan **23** in v peklu je povzdignil svoje oči, medtem ko je bil mučen in daleč stran zagledal Abrahama in Lazarja v njegovem naročju. **(Hadēs g86)** **24** In zaklical je ter rekel: ›Oče Abraham, usmili se me in pošlji Lazarja, da bi lahko konico svojega prsta pomočil v vodo in ohladil moj jezik, kajti mučen sem v tem plamenu.‹ **25** Toda Abraham je rekel: ›Sin, spomni se, da si v svojem življenju prejemal svoje dobre stvari in prav tako Lazar zle stvari; toda on je sedaj potolažen, ti pa si mučen. **26** Poleg vsega tega pa je med nami in teboj velik, nespremenljiv prepad, tako da tisti, ki bi hoteli prečkati od tod k vam, ne morejo niti oni ne morejo prečkati k nam, da bi prišli od tam.‹ **27** Potem je rekel: ›Prosim te torej oče, da ga pošlješ k hiši mojega očeta, **28** kajti pet bratov imam, da jim bo lahko pričeval, da ne bi tudi oni prišli v ta kraj mučenja.‹ **29** Abraham mu reče: ›Imajo Mojzesa in preroke, naj njih poslušajo.‹ **30** Ta pa je rekel: ›Ne, oče Abraham, toda če gre k njim kdo od mrtvih, se bodo pokesali.‹ **31** On pa mu je rekel: ›Če ne poslušajo ne Mojzesa in ne prerokov, ne bodo pregovorjeni, četudi nekdo vstane od mrtvih.‹«

17 Potem je rekel učencem: »Ni mogoče, da prestopki ne bi prišli, toda gorje tistemu, po katerem bodo prišli! **2** Bolje bi bilo zanj, da bi bil mlinski kamen obešen okoli njegovega vratu, on sam pa vržen v morje, kakor da bi pohujšal enega od teh malčkov. **3** Pazite se: ›Če se tvoj brat prekrši zoper tebe, ga oštej; če pa se pokesa, mu odpusti. **4** In če se sedemkrat dnevno prekrši zoper tebe in se sedemkrat dnevno ponovno obrne k tebi, rekoč: ›Kesam se, ‹ mu boš odpustil.‹« **5** In apostoli so rekli Gospodu: »Povečaj našo vero.« **6** Gospod pa je rekel: »Če bi imeli vero kakor zrno gorčičnega semena, bi lahko rekli temu drevesu črne murve: ›Bodi izruvana s korenino in bodi posajena v morje‹ in bi vam bila pokorna. **7** Toda kdo izmed vas, ki ima služabnika, ki orje ali pase živino, mu bo v kratkem, ko pride iz polja, rekel: ›Pojdi in sedi k obedu?‹ **8** In ali mu ne bo raje

rekel: ›Pripravi mi nekaj, da bom lahko večerjal in se opaši ter mi strezi, dokler se ne najem in napijem, potem pa boš ti jedel in pil?‹ 9 Mar se bo zahvalil temu služabniku, ker je storil stvari, ki so mu bile ukazane? Menim, da ne. 10 Tako tudi vi, ko boste naredili vse te stvari, ki so vam ukazane, recite: ›Nekoristni služabniki smo. Naredili smo to, kar je bila naša dolžnost, da storimo.‹« 11 In pripetilo se je, ko je šel v Jeruzalem, da je šel čez sredo Samarije in Galileje. 12 In ko je vstopil v neko vas, ga je tam srečalo deset mož, ki so bili gobavi, ki so stali daleč stran 13 in povzdignili so svoje glasove ter rekli: »Jezus, Učitelj, usmili se nas.« 14 In ko jih je zagledal, jim je rekel: »Pojdite, pokažite se duhovnikom.« In pripetilo se je, da ko so šli, so bili očiščeni. 15 In ko je eden izmed njih videl, da je bil ozdravljen, se je obrnil nazaj in z močnim glasom slavil Boga 16 in pri njegovih stopalih je padel dol na svoj obraz in mu dal zahvalo; in ta je bil Samarijan. 17 In Jezus odgovori ter reče: »Mar ni bilo tu deset očiščenih? Toda kje je onih devet? 18 Nikogar ni najti, ki bi se vrnil, da izroči slavo Bogu, razen tega tujca.« 19 In rekel mu je: »Vstani, pojdi svojo pot, tvoja vera te je naredila zdravega.« 20 In ko so ga farizeji povprašali, kdaj naj bi prišlo Božje kraljestvo, jim je odgovoril in rekel: »Božje kraljestvo ne prihaja z opazovanjem, 21 tudi ne bodo rekli: ›Glejte, tukaj!‹ ali: ›Glejte tam!‹ kajti glejte, Božje kraljestvo je znotraj vas.« 22 Učencem pa je rekel: »Prišli bodo dnevi, ko boste želeli videti enega izmed dni Sina človekovega, pa ga ne boste videli. 23 In govorili vam bodo: ›Glejte tukaj‹ ali: ›Glejte tam.‹ Ne hodite za njimi niti jim ne sledite. 24 Kajti kakor bliskanje, ki zasveti iz enega konca pod nebom, sveti do drugega konca pod nebom, tako bo tudi Sin človekov na svoj dan. 25 Toda najprej mora pretrpeti mnoge stvari in biti zavržen od tega rodu. 26 In kakor je bilo v Noetovih dneh, takó bo tudi v dneh Sina človekovega. 27 Jedli so, pili, poročali so žene, dane so bile v zakon, vse do dne, ko je Noe vstopil v barko in je prišla poplava ter jih vse uničila. 28 Podobno bo, kot je bilo v Lotovih dneh; jedli so, pili, kupovali, prodajali, sadili, zidali; 29 toda istega dne, ko je Lot odšel iz Sódome, sta z neba deževala ogenj in žveplo ter jih vse uničila. 30 Točno takó bo na dan, ko se razodene Sin človekov. 31 Na tisti dan naj tisti, ki bo na hišni strehi in njegove stvari v hiši, ne pride dol, da jih vzame proč; in kdor je na polju, naj se prav tako ne vrača nazaj. 32 Spomnite se Lotove žene. 33 Kdorkoli si bo prizadeval rešiti svoje življenje, ga bo izgubil; kdorkoli pa bo izgubil svoje življenje, ga bo ohranil. 34 Povem vam, v tej noči bosta dva človeka na eni postelji; eden bo vzet, drugi pa puščen. 35 Dve ženski bosta skupaj mleli; ena bo vzeta, druga pa puščena. 36 Dva moža bosta na polju; eden bo vzet, drugi pa puščen.« 37 In odgovorili so mu ter rekli: »Kje, Gospod?« In on jim je rekel: »Kjerkoli je telo, tam bodo orli zbrani skupaj.«

18 In povedal jim je priliko zato, da morajo ljudje vedno moliti in ne izgubiti poguma, 2 rekoč: »V mestu je bil sodnik, ki se ni bal Boga niti se ni oziral na človeka. 3 In v tistem mestu je bila vdova in prišla je k njemu, rekoč: ›Maščuj me pred mojim nasprotnikom.‹ 4 On pa nekaj časa ni hotel, toda kasneje si je sam pri sebi rekel: ›Čeprav se ne bojim Boga niti se ne oziram na človeka, 5 vendarle, ker me ta vdova nadleguje, ji bom izvršil pravico, da me s svojim nenehnim prihajanjem ne bi izmučila.‹« 6 Gospod pa je rekel: »Poslušajte, kaj pravi nepravični sodnik. 7 In ali ne bo Bog maščeval svojih lastnih izvoljenih, ki dan in noč vpijejo k njemu, čeprav jih dolgo prenaša? 8 Povem vam, da jih bo naglo maščeval. Vendar ko pride Sin človekov, ali bo našel vero na zemlji?« 9 Nekaterim pa, ki so zaupali sami vase, da so bili pravični in so prezirali druge, je povedal to prispodobo: 10 »Dva človeka sta šla gor v tempelj molit: en farizej, drugi pa davkar. 11 Farizej je stal in sam s seboj takole molil: ›Bog, zahvaljujem se ti, ker nisem kakor so drugi ljudje, izsiljevalci, nepravični, zakonolomci ali celó kakor ta davkar. 12 Postim se dvakrat tedensko, desetine dajem od vsega, kar imam. 13 Davkar pa, ki je stal daleč stran, ni hotel niti svojih oči povzdigniti k nebu, temveč se je udarjal po svojih prsih, rekoč: ›Bog bodi usmiljen meni grešniku.‹ 14 Povem vam, ta človek je odšel dol k svoji hiši toliko bolj opravičen kakor drugi, kajti vsak, kdor sebe povišuje, bo ponižan; kdor pa sebe ponižuje, bo povišan.« 15 K njemu pa so privedli tudi otročiče, da bi se jih dotaknil, toda ko so njegovi učenci to videli, so jih ošteli. 16 Toda Jezus jih je poklical k sebi in rekel: »Dovolite majhnim otrokom prihajati k meni in ne prepovejte jim, kajti takšnih je Božje kraljestvo. 17 Resnično, povem vam: ›Kdorkoli ne bo sprejel Božjega kraljestva kakor majhen otrok, nikakor ne bo vstopil vanj.‹« 18 In nek vladar ga je vprašal, rekoč: »Dobri Učitelj, kaj naj storim, da bom podedoval večno življenje?« **(aiōnios g166)** 19 Jezus pa mu je rekel: »Zakaj me kličeš dober? Nihče ni dober, razen enega, to je Boga. 20 Zapovedi poznaš: ›Ne zagreši zakonolomstva, ‹ ›Ne ubijaj, ‹ ›Ne kradi, ‹ ›Ne pričaj po krivem, ‹ ›Spoštuj svojega očeta in svojo mater.‹« 21 On pa je rekel: »Vsega tega sem se držal od svoje mladosti dalje.« 22 Torej ko je Jezus slišal te besede, mu je rekel: »Vendarle ti manjka ena stvar. Prodaj vse, kar imaš in razdeli revnim in imel boš zaklad v nebesih in pridi, hodi za menoj.« 23 In ko je oni to slišal, je bil zelo žalosten, kajti bil je zelo bogat. 24 In ko je

Jezus videl, da je bil zelo žalosten, je rekel: »Kako težko bodo tisti, ki imajo bogastva, vstopili v Božje kraljestvo! 25 Kajti lažje je za kamelo, da gre skozi šivankino uho, kakor za bogataša vstopiti v Božje kraljestvo.« 26 Tisti pa, ki so to slišali, so rekli: »Kdo je potem lahko rešen?« 27 In rekel je: »Stvari, ki so nemogoče z ljudmi, so mogoče z Bogom.« 28 Potem je Peter rekel: »Glej! Vse smo zapustili in ti sledili.« 29 In rekel jim je: »Resnično, povem vam: ›Ni človeka, ki je zapustil hišo ali starše ali brate ali ženo ali otroke zaradi Božjega kraljestva, 30 ki ne bo prejel mnogokrat več v tem sedanjem času in večno življenje v svetu, ki pride.‹« **(aiōn g165, aiōnios g166)** 31 Potem je k sebi vzel dvanajstere in jim rekel: »Glejte, mi gremo gor v Jeruzalem in vse besede, ki so glede Sina človekovega napisane po prerokih, se bodo dovršile. 32 Kajti izročen bo poganom in bo zasmehovan in hudobno tretiran ter opljuvan, 33 pa tudi bičali ga bodo in usmrtili in tretji dan bo ponovno vstal.« 34 Oni pa niso razumeli nobene od teh besed in ta govor je bil skrit pred njimi niti niso razumeli besed, ki so bile izgovorjene. 35 In pripetilo se je, da ko je prišel blizu Jerihe, da je ob poti sedèl nek slepi mož ter beračil. 36 In ko je slišal iti mimo množico, je vprašal, kaj je to pomenilo. 37 In povedali so mu, da gre mimo Jezus Nazarečan. 38 In ta je zavpil, rekoč: »Jezus, ti Davidov Sin, usmili se me.« 39 Tisti pa, ki so hodili spredaj, so ga ošteli, da naj molči, toda on je bolj in bolj vpil: » Ti, Davidov Sin, usmili se me.« 40 In Jezus se je ustavil ter ukazal, naj bo priveden k njemu in ko je ta prišel bliže, ga je vprašal, 41 rekoč: »Kaj hočeš, da naj ti storim?« On pa je rekel: »Gospod, da lahko prejmem svoj vid.« 42 Jezus mu je rekel: »Prejmi svoj vid, tvoja vera te je rešila.« 43 In takoj je prejel svoj vid in mu sledil ter proslavljal Boga. In ko so vsi ljudje to videli, so dali hvalo Bogu.

19 In Jezus je vstopil [v Jeriho] in šel skozi Jeriho. 2 In glej, tam je bil mož, imenovan Zahej, ki je bil šef med davkarji in je bil bogat. 3 In prizadeval si je, da bi videl, kdo je bil Jezus, pa ni mogel zaradi množice, ker je bil majhne postave. 4 In stekel je naprej ter splezal na egiptovsko smokvo, da bi ga videl, kajti moral bi iti mimo po tej poti. 5 Ko je Jezus prišel na ta kraj, je pogledal gor, ga zagledal in mu rekel: »Zahej, podvizaj se in pridi dol, kajti danes moram ostati v tvoji hiši.« 6 In ta je pohitel in prišel dol ter ga radostno sprejel. 7 In ko so to videli, so vsi godrnjali, rekoč: »Ta je odšel, da bi bil gost pri človeku, ki je grešnik.« 8 Zahej pa je vstal in rekel Gospodu: »Glej, Gospod, polovico svojih dobrin dam revnim in če sem po krivem obtožen, da sem karkoli vzel od kateregakoli človeka, mu štirikratno povrnem.« 9 Jezus pa mu je rekel: »Ta dan je prišla k tej hiši rešitev duše, glede na to, da je tudi on Abrahamov sin. 10 Kajti Sin človekov je prišel, da poišče in da reši to, kar je bilo izgubljeno.« 11 In medtem ko so slišali te stvari, je dodal in povedal prispodobo, kajti bil je blizu Jeruzalema in ker so mislili, da naj bi se Božje kraljestvo prikazalo takoj. 12 Rekel je torej: »Neki visoki plemič je odšel v daljno deželo, da prejme zase kraljestvo in da se vrne. 13 In poklical je svojih deset služabnikov ter jim razdelil deset funtov in jim rekel: ›Zaposlite se s trgovanjem, dokler ne pridem.‹ 14 Toda njegovi državljani so ga sovražili in za njim poslali sporočilo, rekoč: ›Nočemo, da bi ta človek zavladal nad nami.‹ 15 Pripetilo pa se je, ko se je vrnil, da je prejel kraljestvo. Potem je ukazal, naj te služabnike, ki jim je dal denar, pokličejo k njemu, da lahko izve, koliko je vsak človek pridobil s trgovanjem. 16 Potem je prišel prvi, rekoč: ›Gospodar, tvoj funt je pridobil deset funtov.‹ 17 Rekel mu je: ›V redu, ti dobri služabnik, ker si bil zvest v zelo majhnem, imej oblast nad desetimi mesti.‹ 18 In prišel je drugi, rekoč: ›Gospod, tvoj funt je pridobil pet funtov.‹ 19 In tudi njemu je rekel podobno: ›Tudi ti bodi nad petimi mesti.‹ 20 In prišel je še en, rekoč: ›Gospod, glej, tukaj je tvoj funt, ki sem ga hranil v prtiču, 21 kajti bal sem se te, ker si strog človek; jemlješ to, česar nisi položil in žanješ to, česar nisi posejal.‹ 22 On pa mu reče: ›Po tvojih lastnih ustih te bom sodil, ti zlobni služabnik. Vedel si, da sem bil strog človek, ki jemljem to, česar nisem položil in žanjem to, česar nisem posejal. 23 Zakaj torej mojega denarja nisi dal v banko, da bi lahko ob svojem prihodu svojo lastnino zahteval z obrestmi?‹ 24 In rekel je tem, ki so stali poleg: ›Vzemite od njega funt in ga dajte tistemu, ki ima deset funtov.‹ 25 (Oni pa so mu rekli: ›Gospod, ta ima deset funtov.‹) 26 Kajti povem vam: ›Da se bo vsakemu, ki ima, dalo; od tistega, ki nima, pa se bo odvzelo celó to, kar ima.‹ 27 Toda tiste moje sovražnike, ki niso hoteli, da bi jim jaz vladal, privedite sèm in jih pokončajte pred menoj.‹« 28 In ko je tako govoril, je šel pred njimi ter se vzpenjal v Jeruzalem. 29 Pripetilo pa se je, ko je prišel blizu Bétfage in Betanije, pri gori, ki se imenuje Oljska gora, [da] je poslal dva izmed svojih učencev, 30 rekoč: »Pojdita v vas nasproti vama, v kateri bosta ob svojem vstopu našla privezano žrebe, na katerem človek še nikoli ni sedel. Odvežita ga in ga privedita sèm. 31 Če pa vaju katerikoli človek vpraša: ›Zakaj ga odvezujeta?‹ mu recita takole: ›Ker ga potrebuje Gospod.‹« 32 In onadva, ki sta bila poslana, sta šla svojo pot in našla tako, kakor jima je povedal. 33 In ko sta odvezovala žrebe, so jima lastniki le-tega rekli: »Zakaj odvezujeta žrebe?« 34 Onadva pa sta rekla: »Gospod ga potrebuje.« 35 In privedla sta ga

k Jezusu in svoje obleke vrgla na žrebe ter nanj posadila Jezusa. **36** In ko je šel, so na pot razgrinjali svoja oblačila. **37** Ko je prišel blizu, torej celó k pobočju Oljske gore, se je celotna množica učencev začela veseliti in z močnim glasom hvaliti Boga za vsa mogočna dela, ki so jih videli, **38** rekoč: »Blagoslovljen naj bo Kralj, ki prihaja v imenu Gospodovem. V nebesih mir in slava na višavah.« **39** Nekaj farizejev izmed množice pa mu je reklo: »Učitelj, oštej svoje učence.« **40** In odgovoril jim je in jim rekel: »Povem vam, da če bi ti molčali, bodo takoj kamni zavpili.« **41** Ko pa je prišel bliže, je zagledal mesto ter se razjokal nad njim, **42** rekoč: »Če bi ti spoznalo, celó ti, vsaj na ta tvoj dan, stvari, ki pripadajo tvojemu miru! Toda sedaj so skrite pred tvojimi očmi. **43** Kajti nadte bodo prišli dnevi, ko bodo tvoji sovražniki okoli tebe nasuli okope in te obkolili in te stiskali na vsaki strani **44** in zravnali te bodo z zemljo in tvoje otroke v tebi; in v tebi ne bodo pustili enega kamna na drugem, ker nisi spoznalo časa svojega obiskanja.« **45** In odšel je v tempelj ter začel izganjati te, ki so v njem prodajali in te, ki so kupovali, **46** rekoč jim: »Pisano je: ›Moja hiša je hiša molitve, ‹ toda vi ste jo naredili za brlog razbojnikov.« **47** In vsak dan je učil v templju. Toda visoki duhovniki in pisarji in vodje ljudstva so si prizadevali, da ga pokončajo, **48** pa niso mogli najti, kaj bi lahko storili, kajti vsi ljudje so ga zelo pozorno poslušali.

20 In pripetilo se je, da so na enega izmed tistih dni, ko je v templju učil ljudi in oznanjal evangelij, prišli nad njega visoki duhovniki in pisarji s starešinami **2** in mu spregovorili, rekoč: »Povej nam, s kakšno oblastjo delaš te stvari? Ali kdo je tisti, ki ti je dal to oblast?« **3** In odgovoril je ter jim rekel: »Tudi jaz vas bom vprašal eno besedo in odgovorite mi: **4** ›Ali je bil Janezov krst iz nebes ali od ljudi?‹« **5** Oni pa so razpravljali med seboj, rekoč: »Če bomo rekli: ›Iz nebes, ‹ bo rekel: ›Zakaj mu potem niste verjeli?‹ **6** Toda če rečemo: ›Od ljudi, ‹ nas bodo vsi ljudje kamnali, kajti pregovorjeni so, da je bil Janez prerok.« **7** In odgovorili so, da ne morejo povedati, od kod je bil. **8** In Jezus jim je rekel: »Niti vam jaz ne povem, s kakšno oblastjo delam te stvari.« **9** Potem je začel ljudem govoriti to prispodobo: »Neki človek je zasadil vinograd in ga prepustil poljedelcem ter za dolgo časa odšel v daljno deželo. **10** Ob primernem obdobju pa je poslal k poljedelcem služabnika, da bi mu lahko dali od sadu vinograda, toda poljedelci so ga pretepli in ga odposlali praznega. **11** On pa je ponovno poslal drugega služabnika in tudi njega so pretepli in sramotno ravnali z njim ter ga odposlali praznega. **12** Pa je ponovno poslal tretjega in tudi njega so ranili ter ga vrgli ven. **13** Potem je gospodar vinograda rekel: ›Kaj naj storim? Poslal bom svojega ljubljenega sina. Ko ga bodo videli, ga bodo mogoče spoštovali.‹ **14** Toda ko so ga poljedelci zagledali, so med seboj razpravljali, rekoč: ›Ta je dedič. Pridite, ubijmo ga, da bo dediščina lahko naša.‹ **15** Tako so ga vrgli iz vinograda in ga ubili. Kaj jim bo torej storil gospodar vinograda? **16** Prišel bo in uničil te poljedelce, vinograd pa bo dal drugim.« Ko pa so to slišali, so rekli: »Bog ne daj.« **17** On pa jih je pogledal in rekel: »Kaj je torej to, kar je pisano: ›Kamen, ki so ga graditelji zavrgli, ta isti je postal glava vogalu?‹ **18** Kdorkoli bo padel na ta kamen, bo razbit, toda na kogarkoli bo ta padel, ga bo zmlel v prah.‹« **19** In visoki duhovniki ter pisarji so skušali to isto uro položiti roke nanj; bali pa so se ljudi, kajti zaznali so, da je to prispodobo govoril proti njim. **20** In opazovali so ga ter poslali oglednike, ki naj bi se hlinili [za] pravične može, da bi ga lahko prijeli za njegove besede, da bi ga tako lahko izročili voditeljevi moči in oblasti. **21** In vprašali so ga, rekoč: »Učitelj, vemo, da prav govoriš in učiš niti ne sprejemaš zunanjega videza kogarkoli, temveč resnično učiš Božjo pot: **22** ›Ali je za nas zakonito, da dajemo cesarju davek ali ne?‹« **23** Vendar je zaznal njihovo prebrisanost in jim rekel: »Zakaj me skušate? **24** Pokažite mi kovanec. Čigavo podobo in napis ima?« Odgovorili so in rekli: »Cesarjevo.« **25** In rekel jim je: »Povrnite torej cesarju stvari, ki so cesarjeve, Bogu pa stvari, ki so Božje.« **26** In pred ljudmi ga niso mogli prijeti zaradi njegovih besed in čudili so se ob njegovem odgovoru in molčali. **27** Potem so prišli k njemu nekateri izmed saducejev, ki zanikajo, da obstaja kakršnokoli vstajenje in vprašali so ga, **28** rekoč: »Učitelj, Mojzes nam je napisal: ›Če komu umre brat, ki ima ženo in umre brez otrok, da naj njegov brat vzame njegovo ženo in svojemu bratu obudi seme. **29** Bilo je torej sedem bratov in prvi je vzel ženo ter umrl brez otrok. **30** In drugi jo je vzel za ženo ter umrl brez otrok. **31** In vzel jo je tretji in na podoben način tudi sedmi, pa niso zapustili otrok in so umrli. **32** Zadnja izmed vseh je umrla tudi ženska. **33** Čigava žena od teh bo torej ob vstajenju? Kajti sedem jo je imelo za ženo.‹« **34** Jezus jim odgovori in reče: »Otroci tega sveta se poročajo in so dane v zakon, **(aiōn g165)** **35** toda tisti, ki bodo šteti za vredne, da dosežejo oni svet in vstajenje od mrtvih, se ne bodo niti poročali, niti ne bodo dane v zakon, **(aiōn g165)** **36** niti ne morejo več umreti, kajti enaki so angelom in so Božji otroci, saj so otroci vstajenja. **37** Torej, da so mrtvi obujeni, je pokazal celó Mojzes pri grmu, ko je imenoval Gospoda ›Bog Abrahamov in Bog Izakov in Bog Jakobov.‹ **38** Kajti on ni Bog mrtvih, temveč živih, kajti njemu vsi živijo.« **39** Tedaj so nekateri izmed pisarjev odgovorili in rekli: »Učitelj, dobro si povedal.« **40** Nató pa se ga niso drznili vprašati nobenega vprašanja več. **41** In

rekel jim je: »Kako pravijo, da je Kristus Davidov sin? **42** In sam David pravi v knjigi Psalmov: › Gospod je rekel mojemu Gospodu: ›Sedi na mojo desnico, **43** dokler ne naredim tvojih sovražnikov [za] tvojo pručko.‹‹ **44** David mu torej reče Gospod, kako je potem on njegov sin?« **45** Potem je pred občinstvom vseh ljudi svojim učencem rekel: **46** »Pazite se pisarjev, ki želijo hoditi v dolgih svečanih oblačilih in imajo radi pozdrave na trgih in najvišje sedeže v sinagogah ter vodilna mesta na praznovanjih, **47** ki vdovam požirajo hiše in zaradi lepšega delajo dolge molitve; isti bodo prejeli večje prekletstvo.«

21 In pogledal je navzgor in videl bogataše metati svoje darove v zakladnico. **2** Videl pa je tudi neko siromašno vdovo vreči vanjo dva kovanca. **3** In rekel je: »Resnično, jaz vam pravim, da je ta siromašna vdova vrgla vanjo več kot vsi, **4** kajti vsi ti so iz svojega obilja vrgli vanjo daritve Bogu, toda ona je iz svojega uboštva vrgla vanjo vsa sredstva za preživljanje, ki jih je imela.« **5** In ko so nekateri govorili o templju, kako je okrašen z lepimi kamni in darovi, je rekel: **6** » Glede teh stvari, ki jih gledate, pa bodo prišli dnevi, v katerih ne bo ostal en kamen na drugem, ki ne bi bil zrušen.« **7** In vprašali so ga, rekoč: »Učitelj, toda kdaj bodo te stvari? In kakšno znamenje se bo zgodilo, ko se bodo te stvari pripetile?« **8** In rekel je: »Pazite, da ne boste zavedeni, kajti mnogi bodo prišli v mojem imenu, rekoč: ›Jaz sem Kristus in čas se je približal; ‹ ne pojdite torej za njimi. **9** Toda ko boste slišali o vojnah in vstajah, ne bodite prestrašeni, kajti te stvari se morajo najprej zgoditi, toda konec še ni v kratkem.« **10** Tedaj jim je rekel: »Narod bo vstal zoper narod in kraljestvo zoper kraljestvo **11** in veliki potresi bodo na raznih krajih in lakote ter kužne bolezni in strašni prizori ter velika znamenja se bodo zgodila z neba. **12** Toda pred vsem tem bodo nad vas iztegovali svoje roke in vas preganjali ter vas izročali v shodnice in ječe [in] zaradi mojega imena boste privedeni pred kralje in vladarje. **13** To pa se bo obrnilo k vam za pričevanje. **14** Pomirite se torej v svojih srcih, da ne boste prej premišljevali, kaj boste odgovorili, **15** kajti jaz vam bom dal usta in modrost, kateri vsi vaši nasprotniki ne bodo mogli ugovarjati niti se ji upirati. **16** Izdajali pa vas bodo tako starši kakor bratje, žlahta in prijatelji in nekaterim izmed vas bodo povzročili, da boste usmrčeni. **17** In vsi ljudje vas bodo sovražili zaradi mojega imena. **18** Toda niti las z vaše glave ne bo propadel. **19** S svojim potrpljenjem si pridobivate svoje duše. **20** In ko boste videli Jeruzalem obdan z vojskami, tedaj vedite, da je blizu opustošenje le-tega. **21** Potem naj tisti, ki so v Judeji, pobegnejo v gore; in naj tisti, ki so v njegovi sredi, odidejo ven; in naj tisti, ki so na podeželju, ne vstopijo vanj. **22** Kajti to so dnevi maščevanja, da se bodo lahko izpolnile vse stvari, ki so napisane. **23** Toda gorje v tistih dneh tem, ki so z otrokom in tem, ki dojijo! Kajti v deželi bo velika tegoba in bes nad temi ljudmi. **24** In padali bodo pod ostrino meča in odvedeni bodo v ujetništvo med vse narode in Jeruzalem bodo mendrali pogani, dokler se ne dopolnijo časi poganov. **25** In znamenja bodo na soncu in na luni in na zvezdah; in nad zemljo tegoba narodov z zmedenostjo; morje in valovi bodo rjoveli; **26** srca bodo ljudem odpovedovala zaradi strahu in zaradi opazovanja za temi stvarmi, ki prihajajo na zemljo, kajti moči neba se bodo majale. **27** In tedaj bodo videli Sina človekovega prihajati v oblaku z močjo in veliko slavo. **28** Ko pa se bodo te stvari začele dogajati, potem poglejte gor in dvignite svoje glave, kajti vaša odkupitev se približuje.« **29** In spregovoril jim je v prispodobi: »Poglejte figovo drevo in vsa drevesa; **30** ko sedaj poganjajo, vi vidite in sami veste, da je torej poletje blizu. **31** Tako tudi vi, ko vidite, da se te stvari dogajajo, védite, da je Božje kraljestvo blizu. **32** Resnično, povem vam: ›Ta rod ne bo preminil, dokler ne bo vse izpolnjeno. **33** Nebo in zemlja bosta minila, toda moje besede ne bodo minile. **34** Pazite pa se, da ne bi bila vaša srca kadarkoli preobremenjena s prenasičenostjo in pijanostjo in skrbmi tega življenja in tako, da ta dan nad vas ne pride nepričakovano. **35** Kajti kakor zanka bo prišel na vse tiste, ki prebivajo na obličju celotne zemlje. **36** Čujte torej in nenehno molíte, da boste lahko šteti za vredne, da pobegnete vsem tem stvarem, ki se bodo pripetile in stopite pred Sina človekovega.‹« **37** In podnevi je učil v templju, ponoči pa je odšel ven ter prebival na gori, ki se imenuje Oljska gora. **38** In vsi ljudje so prihajali zgodaj zjutraj k njemu v tempelj, da bi ga poslušali.

22 Torej približal se je praznik nekvašenega kruha, ki se imenuje Pasha. **2** Visoki duhovniki in pisarji pa so si prizadevali, kako bi ga lahko ubili, kajti bali so se ljudi. **3** Tedaj je Satan vstopil v Juda, z vzdevkom Iškarijot, ki je bil izmed dvanajsterih. **4** In ta je odšel svojo pot ter se posvetoval z visokimi duhovniki in stotniki, kako bi jim ga lahko izdal. **5** In ti so bili veseli in se obvezali, da mu dajo denar. **6** In obljubil je ter iskal priložnost, da jim ga izda v odsotnosti množice. **7** Potem je prišel dan nekvašenega kruha, ko mora biti zaklano pashalno jagnje. **8** In poslal je Petra ter Janeza, rekoč: »Pojdita in nam pripravita pashalno jagnje, da bomo lahko jedli.« **9** In rekla sta mu: »Kje želiš, da ga pripraviva?« **10** Rekel jima je: »Glejta, ko vstopita v mesto, vaju bo srečal moški, nesoč lončen vrč vode; sledita mu v hišo, v katero vstopa. **11** Hišnemu očetu pa bosta rekla:

›Učitelj ti pravi: ›Kje je soba za goste, kjer bom s svojimi učenci jedel pashalno jagnje?‹‹ 12 In pokazal vama bo veliko opremljeno zgornjo sobo; tam pripravita.« 13 In onadva sta odšla ter našla, kakor jima je rekel in pripravila sta pashalno jagnje. 14 Ko pa je prišla ura, se je usedel in dvanajsteri apostoli z njim. 15 Rekel jim je: »S hrepenenjem sem si želel, da bi to pashalno jagnje jedel z vami, še predem trpim, 16 kajti povem vam: ›Ne bom več jedel od tega, dokler to ne bo izpolnjeno v Božjem kraljestvu.‹« 17 In vzel je čašo ter se zahvalil in rekel: »Vzemite jo in si to razdelite med seboj, 18 kajti povem vam: ›Ne bom pil od sadu vinske trte, dokler ne pride Božje kraljestvo.‹« 19 In vzel je kruh in se zahvalil in ga razlomil ter jim dal, rekoč: »To je moje telo, ki je dano za vas, to delajte v spomin name.« 20 Podobno tudi čašo po večerji, rekoč: »Ta čaša je nova zaveza v moji krvi, ki se preliva za vas. 21 Toda glejte, roka tistega, ki me izdaja, je z menoj pri mizi. 22 In Sin človekov resnično gre, kakor je bilo določeno, toda gorje temu človeku, po katerem je izdan!« 23 In med seboj so se začeli spraševati, kdo izmed njih je bil, da bi storil to stvar. 24 Med njimi pa je bil tudi prepir, kdo izmed njih naj bi veljal za največjega. 25 On pa jim je rekel: »Kralji poganov izvajajo gospostvo nad njimi, in kateri izvajajo oblast nad njimi, so imenovani dobrotniki. 26 Toda vi ne bodite takšni, temveč kdor je med vami največji, naj bo kakor mlajši in kdor je šef kakor tisti, ki streže. 27 Kajti kdo je večji, kdor sedi pri mizi ali kdor streže? Mar ni, kdor sedi pri mizi? Toda jaz sem med vami kakor tisti, ki streže. 28 Vi ste tisti, ki ste vztrajali z menoj v mojih skušnjavah. 29 In določam vam kraljestvo, kakor ga je moj Oče določil meni, 30 da boste lahko jedli in pili pri moji mizi v mojem kraljestvu in sedeli na prestolih ter sodili dvanajst Izraelovih rodov.« 31 In Gospod je rekel: »Simon, Simon, glej, Satan je zahlepel, da bi te imel, da te lahko preseje kakor pšenico, 32 toda jaz sem molil zate, da tvoja vera ne opeša; ko pa boš spreobrnjen, okrépi svoje brate.« 33 In ta mu je rekel: »Gospod, pripravljen sem iti s teboj, tako v ječo, kakor v smrt.« 34 On pa je rekel: »Povem ti, Peter, danes petelin ne bo zapel, preden ne boš trikrat zatajil, da me poznaš.« 35 In rekel jim je: »Ko sem vas poslal brez mošnje in malhe in čevljev ali vam je karkoli manjkalo?« In rekli so: »Nič.« 36 Potem jim je rekel: »Toda kdor ima mošnjo, naj jo sedaj vzame in prav tako svojo malho; in kdor nima meča, naj proda svojo obleko in enega kupi. 37 Kajti povem vam, da se mora na meni dovršiti še to, kar je pisano: ›In prištet je bil med prestopnike, ‹ kajti stvari glede mene imajo konec.« 38 In rekli so: »Gospod, glej, tukaj sta dva meča.« On pa jim je rekel: »Dovolj je.« 39 In prišel je ven ter odšel, kakor je bil navajen, na Oljsko goro in tudi njegovi učenci so mu sledili. 40 Ko pa je bil na mestu, jim je rekel: »Molíte, da ne vstopite v skušnjavo.« 41 In od njih je bil oddaljen približno za lučaj kamna ter pokleknil in molil, 42 rekoč: »Oče, če si voljan, odstrani to čašo od mene, vendar ne moja volja, temveč tvoja naj se zgodi.« 43 In prikazal se mu je angel iz nebes ter ga krepil. 44 Medtem ko je bil v neznosni bolečini, pa je še iskrenejše molil in njegov pot je bil, kakor bi na zemljo padale velike kaplje krvi. 45 In ko se je dvignil od molitve in prišel k svojim učencem, jih je zaradi bridkosti našel speče 46 in jim rekel: »Čemu spite? Vstanite in molíte, da ne vstopite v skušnjavo.« 47 In medtem ko je še govoril, zagleda množico in tisti, ki se je imenoval Juda, eden izmed dvanajsterih, je šel pred njimi in se približal Jezusu, da bi ga poljubil. 48 Toda Jezus mu je rekel: »Juda, s poljubom izdajaš Sina človekovega?« 49 Ko so ti, ki so bili okoli njega, videli, kaj bo sledilo, so mu rekli: »Gospod ali naj udarimo z mečem?« 50 In eden izmed njih je udaril služabnika vélikega duhovnika ter mu odsekal desno uho. 51 In Jezus je odgovoril ter rekel: »Pustite do tod.« In dotaknil se je njegovega ušesa ter ga ozdravil. 52 Potem je Jezus rekel visokim duhovnikom in tempeljskim stotnikom ter starešinam, ki so prišli k njemu: »Ali ste prišli ven, kakor proti tatu, z meči in palicami? 53 Ko sem bil vsak dan z vami v templju, zoper mene niste iztegnili rok, toda to je vaša ura in oblast teme.« 54 Potem so ga vzeli in ga odvedli ter ga privedli v hišo vélikega duhovnika. Peter pa je sledil od daleč. 55 In ko so sredi dvorane prižgali ogenj ter skupaj sedli, je Peter sédel mednje. 56 Toda zagledala ga je neka služkinja, ko je sedel poleg ognja in ga tehtno pogledala ter rekla: »Tudi ta človek je bil z njim.« 57 On pa ga je zanikal, rekoč: »Ženska, ne poznam ga.« 58 In malo za tem ga je opazil drug ter rekel: »Tudi ti si izmed njih.« Peter pa je rekel: »Človek, nisem.« 59 In približno eno uro kasneje je še en prepričano potrdil, rekoč: »Resnično, tudi ta je bil z njim, kajti Galilejec je.« 60 Peter pa je rekel: »Človek, ne vem kaj praviš.« In takoj, medtem ko je še govoril, je petelin zapel. 61 Gospod pa se je obrnil in pogledal na Petra. In Peter se je spomnil Gospodove besede, kako mu je rekel: »Preden petelin zapoje, me boš trikrat zatajil.« 62 In Peter je odšel ven ter se bridko zjokal. 63 Možje, ki so prijeli Jezusa, so ga zasmehovali in ga udarjali. 64 In ko so mu zavezali oči, so ga udarili po obrazu in ga vprašali, rekoč: »Prerokuj, kdo je ta, ki te je udaril?« 65 In mnogo drugih stvari so bogokletno govorili zoper njega. 66 In takoj, ko je bil dan, so prišli skupaj starešine izmed ljudi, visoki duhovniki ter pisarji in ga odvedli v svoj véliki zbor, rekoč: 67 »Ali si ti Kristus? Povej nam.« On pa jim je rekel: »Če vam povem, ne boste

verjeli 68 in tudi če vas vprašam, mi ne boste odgovorili niti mi [ne boste] pustili oditi. 69 Odslej bo Sin človekov sedel na desnici Božje moči.« 70 Potem so vsi rekli: »Ali si ti potem Božji Sin?« On pa jim je rekel: »Vi pravite, da sem.« 71 Rekli so: »Kaj potrebujemo kakršnihkoli nadaljnjih prič? Kajti sami smo slišali iz njegovih lastnih ust.«

23 In vsa množica teh je vstala ter ga odvedla k Pilatu. 2 In začeli so ga obtoževati, rekoč: »Našli smo tega, da izkrivlja narod in prepoveduje dajati cesarju davek, rekoč, da je on sam Kristus Kralj.« 3 In Pilat ga je vprašal, rekoč: »Ali si ti judovski Kralj?« On pa mu je odgovoril in rekel: »Ti praviš to.« 4 Potem je Pilat rekel visokim duhovnikom in množici: »Na tem človeku ne najdem nobene krivde.« 5 Oni pa so bili še bolj kruti, rekoč: »Razvnema ljudi, ko uči po vsej celotni Judeji, začenši v Galileji, do tega mesta.« 6 Ko je Pilat slišal o Galileji, je vprašal, ali je bil ta človek Galilejec. 7 Takoj pa, ko je spoznal, da pripada pod Herodovo pristojnost, ga je poslal k Herodu, ki je bil ob tistem času tudi sam v Jeruzalemu. 8 Ko je Herod zagledal Jezusa, je bil silno vesel, kajti že dlje časa si ga je želel videti, ker je o njem slišal mnoge stvari; in upal je, da bo videl kak čudež, ki ga bo storil. 9 Potem ga je zasliševal z mnogimi besedami, toda nič mu ni odgovoril. 10 Poleg pa so stali visoki duhovniki in pisarji ter ga silovito obtoževali. 11 In Herod ga je s svojimi bojevniki ponižal ter ga zasmehoval in ga oblekel v krasno svečano oblačilo ter ga ponovno poslal k Pilatu. 12 In tega istega dne sta se Pilat in Herod spoprijateljila, kajti prej sta si bila med seboj sovražna. 13 Ko pa je Pilat sklical skupaj visoke duhovnike in vladarje ter ljudstvo, 14 jim je rekel: »Privedli ste mi tega človeka, kot nekoga, ki izkrivlja ljudi in glejte, pred vami sem ga izpraševal. Nobene krivde nisem našel na tem človeku glede teh stvari, za katere ga tožite. 15 Ne, in tudi Herod ne, kajti poslal sem vas k njemu. In glejte, nič smrti vrednega mu ni bilo storjeno. 16 Kaznoval ga bom torej in ga izpustil.« 17 (Kajti nujno jim je moral na praznik nekoga izpustiti.) 18 In vsi so hkrati zakričali, rekoč: »Proč s tem človekom in izpusti nam Baraba, « 19 (ki je bil vržen v ječo zaradi nekega upora, storjenega v mestu in zaradi umora.) 20 Pilat jim je torej, voljan izpustiti Jezusa, ponovno spregovoril. 21 Toda oni so vpili, rekoč: »Križaj ga, križaj ga.« 22 In tretjič jim je rekel: »Zakaj, kakšno zlo je storil? Nobenega razloga za smrt nisem našel na njem. Kaznoval ga bom torej in ga izpustil.« 23 Oni pa so bili neposredni z močnimi glasovi in zahtevali, da bi bil križan. In prevladali so glasovi teh ter visokih duhovnikov. 24 In Pilat je razsodil, da naj bi bilo kakor zahtevajo. 25 In izpustil jim je tega, ki so ga zahtevali, ki je bil zaradi upora in umora vržen v ječo, toda Jezusa je izročil njihovi volji. 26 In ko so ga odvedli proč, so prijeli nekega Simona, Cirenčana, ki je prihajal s podeželja in nanj položili križ, da bi ga nosil za Jezusom. 27 In sledila mu je velika skupina ljudi ter žensk, ki so ga tudi objokovale ter žalovale za njim. 28 Toda Jezus jim je, ko se je obrnil k njim, rekel: »Hčere jeruzalemske, ne jokajte zaradi mene, temveč jokajte nad seboj in nad svojimi otroki. 29 Kajti glejte, prihajajo dnevi, v katerih bodo rekli: ›Blagoslovljene so jalove in maternice, ki niso nikoli nosile ter prsi, ki niso nikoli nudile sesanja.‹ 30 Potem bodo začeli govoriti goram: ›Padite na nas; ‹ in hribom: ›Pokrijte nas.‹ 31 Kajti če te stvari počnejo z zelenim drevesom, kaj se bo zgodilo s suhim?« 32 Z njim pa sta bila odvedena tudi dva druga hudodelca, da bi bila usmrčena. 33 In ko so prišli na kraj, ki se imenuje Kalvarija, so tam križali njega in hudodelca, enega na desni roki, drugega pa na levi. 34 Potem je Jezus rekel: »Oče, odpusti jim, kajti ne vedo, kaj delajo.« Oni pa so si razdelili njegova oblačila ter metali žrebe. 35 In ljudje so stoje gledali. Prav tako pa so ga z njimi zasmehovali vladarji, rekoč: »Rešil je druge, naj reši sebe, če je on Kristus, Božji izvoljenec.« 36 In tudi vojaki so ga zasmehovali, ko so prišli k njemu in mu ponujali kisa 37 ter rekli: »Če si judovski kralj, reši samega sebe.« 38 Nad njim pa je bil tudi nadpis, napisan v črkah grščine in latinščine ter hebrejščine: TO JE JUDOVSKI KRALJ. 39 Eden izmed hudodelcev, ki sta visela, pa ga je zasmehoval, rekoč: »Če si ti Kristus, reši sebe in naju.« 40 Vendar mu je drugi odgovoril, ga oštel in rekel: »Ali se ne bojiš Boga, glede na to, da si ti v isti obsodbi? 41 In midva zares po pravici, kajti prejemava nagrado, primerno svojim dejanjem, toda ta človek ni storil nič narobe.« 42 In Jezusu je rekel: »Gospod, spomni se me, ko prideš v svoje kraljestvo.« 43 In Jezus mu je rekel: »Resnično, povem ti: ›Danes boš z menoj v raju.‹« 44 In bilo je okoli šeste ure in bila je tema po vsej zemlji do devete ure. 45 In sonce je otemnelo in tempeljsko zagrinjalo se je raztrgalo po sredini. 46 In ko je Jezus zavpil z močnim glasom, je rekel: »Oče, v tvoje roke izročam svojega duha.« In ko je to izrekel, je izročil duha. 47 Torej ko je stotnik videl, kaj se je zgodilo, je slavil Boga, rekoč: »Zagotovo je bil to pravičen človek.« 48 In vsa množica, ki je prišla skupaj k temu prizoru in gledala te stvari, ki so se zgodile, se je tolkla po svojih prsih in se vrnila. 49 Vsi njegovi znanci in ženske, ki so mu sledili iz Galileje, pa so stali daleč stran in gledali te stvari. 50 In glej, tam je bil mož, po imenu Jožef, svetovalec. In bil je dober mož ter pravičen 51 (isti ni soglašal z nasvetom in njihovim dejanjem). Bil je iz Arimateje, judovskega mesta, ki je tudi sam pričakoval Božje kraljestvo. 52 Ta mož je odšel k Pilatu

in prosil [za] Jezusovo telo. 53 In snel ga je ter ga zavil v laneno platno in ga položil v mavzolej, ki je bil vsekan v skalo, v katerega človek še nikoli prej ni bil položen. 54 In ta dan je bila priprava in približeval se je šabat. 55 In tudi ženske, ki so prišle z njim iz Galileje, so potem sledile ter [si] ogledale mavzolej in kako je bilo njegovo telo položeno. 56 In vrnile so se in pripravile dišave ter mazila in glede na zapoved počivale na šabatni dan.

24 Torej na prvi dan tedna so zelo zgodaj zjutraj prišle k mavzoleju in nosile dišave, ki so jih pripravile in nekatere druge z njimi. 2 Našle pa so kamen odvaljen od mavzoleja. 3 In vstopile so vanj, pa niso našle telesa Gospoda Jezusa. 4 In pripetilo se je, medtem ko so bile glede tega zelo zmedene, glej, dva moža sta stala poleg njih v sijočih oblekah 5 in medtem ko so bile prestrašene in so svoje obraze sklonile k zemlji, sta jim rekla: »Zakaj iščete živega med mrtvimi? 6 Njega ni tukaj, temveč je bil obujen. Spomnite se, kako vam je govoril, ko je bil še v Galileji, 7 rekoč: ›Sin človekov mora biti izročen v roke grešnih ljudi in biti križan ter tretji dan ponovno vstati.‹« 8 In spomnile so se njegovih besed 9 ter se vrnile od mavzoleja in vse te stvari povedale enajsterim ter vsem ostalim. 10 Bile so Marija Magdalena in Joana in Marija, Jakobova mati ter druge ženske, ki so bile z njimi, ki so te stvari povedale apostolom. 11 Njihove besede pa so se jim zdele kakor prazno opravljanje in jim niso verjeli. 12 Potem je vstal Peter in stekel k mavzoleju. In sklonjen dol je zagledal lanene trakove, položene posebej, ter odšel in se v sebi spraševal o tem, kar se je pripetilo. 13 In glej, dva izmed njih sta tega istega dne odšla proti vasi, z imenom Emavs, ki je bila okoli šestdeset dolžin brazd od Jeruzalema. 14 In skupaj sta se pogovarjala o vseh teh stvareh, ki so se zgodile. 15 In pripetilo se je, medtem ko sta se skupaj posvetovala in razpravljala, da se je približal sam Jezus in šel z njima. 16 Vendar so bile njune oči zadržane, da ga ne bi spoznala. 17 On pa jima je rekel: »Kakšne vrste pogovori so to, ki jih imata drug z drugim, medtem ko hodita in sta žalostna?« 18 Eden izmed njiju, ki mu je bilo ime Kleopa, pa mu odgovori in reče: »Ali si ti edini tujec v Jeruzalemu in nisi izvedel stvari, ki so se v teh dneh tam zgodile?« 19 In rekel jima je: »Katere stvari?« In rekla sta mu: »Glede Jezusa Nazarečana, ki je bil prerok, mogočen v dejanju in besedi, pred Bogom in vsemi ljudmi 20 in kako so ga visoki duhovniki in naši vladarji izročili, da bi bil obsojen na smrt in ga križali. 21 Toda mi smo zaupali, da je bil on tisti, ki naj bi odkupil Izraela; in poleg vsega tega je danes tretji dan, odkar so se te stvari zgodile. 22 Da, in nekatere ženske, prav tako iz naše skupine, ki so bile zgodaj pri mavzoleju, so nas osupnile. 23 In ko niso našle njegovega telesa, so prišle, rekoč, da so prav tako videle videnje angelov, ki sta rekla, da je bil živ. 24 In nekateri izmed teh, ki so bili z nami, so odšli k mavzoleju in našli točno takó, kakor so rekle ženske, toda njega niso videli.« 25 Potem jima je rekel: »Oh bedaka in počasnega srca za verovanje vsega, kar so govorili preroki. 26 Ali ni moral Kristus pretrpeti te stvari in vstopiti v svojo slavo?« 27 In začel je pri Mojzesu in vseh prerokih ter jima v vseh pismih pojasnil besede glede njega samega. 28 In približali so se blizu k vasi, kamor sta šla, on pa je storil, kakor da bo odšel dalje. 29 Vendar sta ga primorala, rekoč: »Ostani z nama, kajti blizu večera je in dan je davno minil.« In odšel je noter, da ostane z njima. 30 In pripetilo se je, medtem ko je z njima sedel pri hrani, [da] je vzel kruh in ga blagoslovil in prelomil ter jima dal. 31 In njune oči so bile odprte in sta ga spoznala, on pa je izginil iz njunega pogleda. 32 In rekla sta drug drugemu: »Ali ni najino srce gorelo znotraj naju, medtem ko je z nama govoril po poti in medtem ko nama je odpiral pisma?« 33 In vstala sta še isto uro in se vrnila v Jeruzalem in našla skupaj zbrane enajstere in tiste, ki so bili z njimi, 34 govoreče: »Gospod je bil resnično obujen in se prikazal Simonu.« 35 In povedala sta, kakšne stvari so se zgodile na poti in kako sta ga prepoznala po lomljenju kruha. 36 In ko sta tako govorila, je sam Jezus stal v njihovi sredi in jim reče: »Mir vam bodi.« 37 Toda bili so prestrašeni in zgroženi in domnevali so, da so videli duha. 38 Rekel jim je: »Zakaj ste zaskrbljeni? In zakaj v vaših srcih vstajajo misli? 39 Poglejte moje roke in moja stopala, da sem to jaz sam. Potipajte me in poglejte, kajti duh nima mesa in kosti, kakor vidite, da jih imam jaz.« 40 In ko je tako govoril, jim je pokazal svoje roke in svoja stopala. 41 In medtem ko zaradi radosti niso verjeli ter se čudili, jim je rekel: »Imate tukaj kaj hrane?« 42 In dali so mu kos pečene ribe in od satovja. 43 In vzel je to ter pred njimi pojedel. 44 In rekel jim je: »To so besede, ki sem vam jih govoril, medtem ko sem bil še z vami, da se morajo izpolniti vse stvari, ki so bile glede mene zapisane v Mojzesovi postavi in v prerokih in v psalmih.« 45 Tedaj jim je odprl njihov razum, da so lahko razumeli pisma 46 in jim rekel: »Tako je pisano in tako se je Kristusu spodobilo trpeti in tretji dan vstati od mrtvih, 47 in da bi se kesanje ter odpuščanje grehov oznanjalo v njegovem imenu med vsemi narodi, začenši v Jeruzalemu. 48 In vi ste priče teh stvari. 49 In glejte, nad vas pošiljam obljubo svojega Očeta, toda ostanite v jeruzalemskem mestu, dokler ne boste opremljeni z močjo od zgoraj.« 50 In odvedel jih je ven, prav do Betanije

in povzdignil svoje roke in jih blagoslovil. **51** In medtem ko jih
je blagoslavljal, se je pripetilo, [da] je bil ločen od njih in
odnesen gor v nebo. **52** In oni so ga oboževali in se z veliko
radostjo vrnili v Jeruzalem **53** in bili so nenehno v templju in
hvalili in blagoslavljali Boga. Amen.

Janez

1 V začetku je bila Beseda in Beseda je bila z Bogom in
Beseda je bila Bog. **2** Ista je bila v začetku z Bogom. **3**
Vse stvari so bile narejene po njem in brez njega ni bilo
narejeno nič, kar je bilo narejeno. **4** V njem je bilo življenje in
življenje je bilo svetloba ljudem. **5** In svetloba sveti v temi,
tema pa je ni doumela. **6** Bil je človek, poslan od Boga,
katerega ime je bilo Janez. **7** Ta isti je prišel za pričo, da
pričuje o Svetlobi, da bodo vsi ljudje po njem lahko verovali.
8 Ni bil on ta Svetloba, ampak je bil poslan, da pričuje o
tej Svetlobi. **9** To je bila resnična Svetloba, ki razsvetljuje
vsakega človeka, ki prihaja na svet. **10** Bil je na svetu in svet
je bil narejen po njem, svet pa ga ni spoznal. **11** Prišel je k
svojim lastnim, njegovi lastni pa ga niso sprejeli. **12** Toda
tolikim, kot so ga sprejeli, njim je on dal moč, da postanejo
Božji sinovi, torej njim, ki verujejo v njegovo ime, **13** ki so bili
rojeni, ne iz krvi niti ne iz volje mesa niti ne iz volje moža,
temveč iz Boga. **14** In Beseda je bila narejena meso in
prebivala med nami (in zagledali smo njegovo slavo, slavo
kot od edinorojenega od Očeta) polno milosti in resnice. **15**
Janez je pričeval o njem in klical, rekoč: »Ta je bil tisti, o
katerem sem govoril: ›Kdor prihaja za menoj, je obstajal
pred menoj, kajti bil je prej kakor jaz.‹« **16** In iz njegove
polnosti smo vsi prejeli in to milost za milostjo. **17** Kajti
postava je bila dana po Mojzesu, toda milost in resnica sta
prišli po Jezusu Kristusu. **18** Noben človek nikoli ni videl
Boga. Edinorojeni Sin, ki je v Očetovem naročju, on ga je
razodel. **19** In to je Janezovo pričevanje, ko so Judje poslali
iz Jeruzalema duhovnike in Lévijevce, da ga vprašajo: »Kdo
si ti?« **20** In priznal je in ni zanikal, temveč priznal: »Jaz
nisem Kristus.« **21** In vprašali so ga: »Kaj torej? Ali si Elija?«
In reče: »Nisem.« »Ali si ti ta prerok?« In odgovoril je: »Ne.«
22 Potem so mu rekli: »Kdo si? Da bomo lahko dali odgovor
tem, ki so nas poslali. Kaj praviš sam o sebi?« **23** Rekel je:
»Jaz sem glas nekoga, ki kliče v divjini: ›Naredite Gospodovo
pot ravno, ‹ kakor je rekel prerok Izaija.« **24** Ti pa, ki so bili
poslani, so bili izmed farizejev. **25** In vprašali so ga ter mu
rekli: »Zakaj potem krščuješ, če ti nisi ta Kristus niti Elija niti
ta prerok?« **26** Janez jim je odgovoril, rekoč: »Jaz krščujem
z vodo, toda tam, med vami, stoji nekdo, ki ga vi ne poznate.
27 On je ta, ki prihaja za menoj, in je pred menoj, čigar
čevljev jermena nisem vreden odvezati.« **28** Te stvari so se
zgodile v Betaniji, onstran Jordana, kjer je Janez krščeval.
29 Naslednji dan zagleda Janez k njemu prihajati Jezusa in
reče: »Glejte, Jagnje Božje, ki odvzema greh sveta. **30** To
je on, o katerem sem rekel: ›Za menoj prihaja mož, ki je
obstajal pred menoj, kajti bil je pred menoj.‹ **31** In nisem
ga poznal, vendar sem zato prišel krščevat z vodo, da bi
se on razodel Izraelu.« **32** In Janez je izjavil, rekoč: »Videl
sem Duha spuščati se z neba, kakor golobico in je ostal
na njem. **33** In nisem ga poznal, toda kdor me je poslal,
da krščujem z vodo, isti mi je rekel: ›Na kogar boš videl
spuščati se Duha in ostajati na njem, isti je ta, ki krščuje
s Svetim Duhom.‹ **34** In videl sem in izjavil, da je ta Božji
Sin.« **35** Naslednji dan je Janez ponovno stal in dva izmed
njegovih učencev **36** in ko je gledal na Jezusa, medtem ko je
hodil, reče: »Glej, Jagnje Božje!« **37** Dva učenca pa sta ga
slišala govoriti in šla za Jezusom. **38** Potem se je Jezus
obrnil in ju videl slediti ter jima reče: »Kaj iščeta?« Rekla sta
mu: »Rabi (kar prevedeno pomeni Učitelj), kje prebivaš?«
39 Reče jima: »Pridita in poglejta.« Prišla sta in videla, kje
prebiva ter ta dan ostala z njim, kajti bilo je okrog desete
ure. **40** Eden izmed dveh, ki sta slišala Janeza govoriti in sta
mu sledila, je bil Andrej, brat Simona Petra. **41** Ta je najprej
našel svojega lastnega brata Simona in mu rekel: »Našli
smo Mesija, « kar je prevedeno, Kristusa. **42** In privedel
ga je k Jezusu. In ko ga je Jezus pogledal, je rekel: »Ti si
Simon, Jonov sin. Imenoval se boš Kefa, « kar je po razlagi:
›Kamen.‹ **43** Naslednji dan je Jezus nameraval oditi naprej
v Galilejo in najde Filipa ter mu reče: »Sledi mi.« **44** Torej
Filip pa je bil iz Betsajde, Andrejevega in Petrovega mesta.
45 Filip najde Natánaela in mu reče: »Našli smo tistega, o
katerem so Mojzes in preroki pisali v postavi, Jezusa iz
Nazareta, Jožefovega sina.« **46** Natánael pa mu je rekel:
»Ali lahko iz Nazareta pride kakršnakoli dobra stvar?« Filip
mu reče: »Pridi in poglej.« **47** Jezus je videl k njemu prihajati
Natánaela in reče o njem: »Glejte, pravi Izraelec, v katerem
ni zvijače!« **48** Natánael mu reče: »Od kod me poznaš?«
Jezus je odgovoril in mu rekel: »Preden te je Filip poklical,
sem te videl, ko si bil pod figovim drevesom.« **49** Natánael je
odgovoril in mu reče: »Rabi, ti si Božji Sin. Ti si Izraelov
Kralj.« **50** Jezus je odgovoril in mu rekel: »Ker sem ti rekel:
›Videl sem te pod figovim drevesom, ‹ veruješ? Videl boš
večje stvari kakor te.« **51** In reče mu: »Resnično, resnično,
povem vam: ›Odslej boste videli odprta nebesa in Božje
angele, ki se vzpenjajo in spuščajo nad Sinom človekovim.‹«

2 In tretji dan je bila v galilejski Kani svatba in Jezusova
mati je bila tam. **2** Na svatbo pa so bili povabljeni tako
Jezus kakor njegovi učenci. **3** In ko je zmanjkalo vina, mu
Jezusova mati reče: »Vina nimajo.« **4** Jezus ji reče: »Ženska,
kaj imam opraviti s teboj? Moja ura še ni prišla.« **5** Njegova
mati reče služabnikom: »Karkoli vam reče, to storite.« **6**
In tam je bilo postavljenih šest kamnitih posod za vodo,

po običaju judovskega očiščevanja, ki so vsebovale vsaka
po dva ali tri sodčke. 7 Jezus jim reče: »Napolnite posode
za vodo z vodo.« In napolnili so jih do roba. 8 In reče jim:
»Zajemite torej in nesite k vodju gostije.« In oni so to odnesli.
9 Ko je vodja gostije pokusil vodo, ki je postala vino in ni
vedel, od kod je bila (toda služabniki, ki so zajemali vodo,
so vedeli), je vodja gostije poklical ženina 10 ter mu reče:
»Vsak človek na začetku postavi dobro vino, potem pa, ko
se ljudje temeljito napijejo, to, ki je slabše. Toda ti si dobro
vino prihranil do zdaj.« 11 Ta začetek čudežev je Jezus
storil v galilejski Kani in jasno pokazal svojo slavo in njegovi
učenci so verovali vanj. 12 Po tem je odšel dol v Kafarnáum,
on in njegova mati, njegovi bratje ter njegovi učenci in tam
so ostali ne mnogo dni. 13 In blizu je bila judovska pasha in
Jezus je odšel gor v Jeruzalem 14 in našel v templju te, ki
so prodajali vole in ovce in golobice in menjalce denarja
sedeti. 15 In ko je iz majhnih vrvi naredil bič, jih je vse
izgnal iz templja in ovce in vole in iztresel denar menjalcem
ter prevrnil mize 16 in rekel tem, ki so prodajali golobice:
»Odnesite te stvari od tod. Ne delajte hiše mojega Očeta
za hišo trgovanja.« 17 In njegovi učenci so se spomnili, da
je bilo pisano: ›Gorečnost za tvojo hišo me je použila.‹ 18
Potem so Judje odgovorili in mu rekli: »Kakšno znamenje
nam pokažeš, glede na to, da delaš te stvari?« 19 Jezus je
odgovoril in jim rekel: »Uničite ta tempelj in v treh dneh ga
bom postavil pokonci.« 20 Tedaj so Judje rekli: »Ta tempelj
je bil v gradnji šestinštirideset let, ti pa ga hočeš postaviti v
treh dneh?« 21 Toda govoril je o templju svojega telesa.
22 Ko je bil torej obujen od mrtvih, so se njegovi učenci
spomnili, da jim je to rekel in verjeli so pismu ter besedi, ki jo
je Jezus rekel. 23 Torej ko je bil za pasho, na praznični dan,
v Jeruzalemu, so mnogi, ko so videli čudeže, ki jih je storil,
verovali v njegovo ime. 24 Toda Jezus se jim ni zaupal, ker
je vse ljudi poznal 25 in ni potreboval, da bi kdorkoli pričeval
o človeku, kajti vedel je, kaj je bilo v človeku.

3 Bil je človek izmed farizejev, po imenu Nikodém, vladar
Judov. 2 Ta isti je ponoči prišel k Jezusu in mu rekel:
»Rabi, vemo, da si učitelj, ki je prišel od Boga, kajti noben
človek ne more delati teh čudežev, ki jih delaš ti, razen če ni
Bog z njim.« 3 Jezus je odgovoril in mu rekel: »Resnično,
resnično, povem ti: ›Razen če se človek ponovno ne rodi,
ne more videti Božjega kraljestva.‹« 4 Nikodém mu reče:
»Kako je lahko človek ponovno rojen, ko je star? Ali lahko
drugič vstopi v maternico svoje matere in se rodi?« 5 Jezus
je odgovoril: »Resnično, resnično, povem ti: ›Razen če se
človek ne rodi iz vode in iz Duha, ne more vstopiti v Božje
kraljestvo.‹ 6 To, kar je rojeno iz mesa, je meso, in to, kar
je rojeno iz Duha, je duh. 7 Ne čudi se, da sem ti rekel:
›Morate se ponovno roditi.‹ 8 Veter piha, kjer želi in slišiš
zvok le-tega, toda ne moreš povedati, od kod prihaja in kam
gre. Tako je z vsakim, ki je rojen iz Duha.« 9 Nikodém je
odgovoril in mu rekel: »Kako so te stvari mogoče?« 10 Jezus
je odgovoril in mu rekel: »Ali si ti učitelj Izraelu, pa ne veš
teh stvari? 11 Resnično, resnično, povem ti: ›Mi govorimo
to, kar vemo in pričujemo to, kar smo videli, vi pa našega
pričevanja ne sprejemate. 12 Če sem vam govoril zemeljske
stvari in niste verovali, kako boste verovali, če vam povem o
nebeških stvareh? 13 In noben človek se ni dvignil v nebesa,
razen tisti, ki je prišel dol iz nebes, celó Sin človekov, ki je
v nebesih. 14 In kakor je Mojzes povzdignil kačo v divjini,
točno tako mora biti povzdignjen Sin človekov, 15 da se,
kdorkoli veruje vanj, ne bo pogubil, temveč bo imel večno
življenje. **(aiōnios g166)** 16 Kajti Bog je tako ljubil svet, da je
dal svojega edinorojenega Sina, da kdorkoli veruje vanj, se
ne bo pogubil, temveč bo imel večno življenje. **(aiōnios g166)**
17 Kajti Bog svojega Sina ni poslal na svet, da svet obsodi,
temveč, da bi bil svet po njem lahko rešen. 18 Kdor veruje
vanj, ni obsojen, toda kdor ne veruje, je že obsojen, ker
ni veroval v ime edinorojenega Božjega Sina. 19 In to je
obsodba, da je svetloba prišla na svet, ljudje pa so raje ljubili
temo kakor svetlobo, ker so bila njihova dejanja hudobna. 20
Kajti vsak, kdor počne zlo, sovraži svetlobo niti ne prihaja k
svetlobi, da njegova dejanja ne bi bila pograjana. 21 Toda
kdor ravna po resnici, prihaja k svetlobi, da bi se njegova
dejanja lahko razodela, da so narejena v Bogu.‹« 22 Po teh
besedah so prišli Jezus in njegovi učenci v judejsko deželo in
z njimi je ostal tam ter krščeval. 23 Pa tudi Janez je krščeval
v Enónu blizu Salíma, ker je bilo tam veliko vode; in prihajali
so in bili so krščeni. 24 Kajti Janez še ni bil vržen v ječo. 25
Potem je med nekaterimi Janezovimi učenci in Judi nastalo
pričkanje glede očiščevanja. 26 In prišli so k Janezu ter mu
rekli: »Rabi, kdor je bil s teboj onstran Jordana, o katerem
prinašaš pričevanje, glej, isti krščuje in vsi ljudje prihajajo k
njemu.« 27 Janez je odgovoril in rekel: »Človek ne more
ničesar prejeti, razen če mu ni dano iz nebes. 28 Vi sami
mi prinašate pričevanje, da sem rekel: ›Jaz nisem Kristus,
temveč, da sem poslan pred njim.‹ 29 Kdor ima nevesto, je
ženin, toda ženinov prijatelj, ki stoji in ga posluša, se silno
razveseljuje zaradi ženinovega glasu. Ta moja radost je torej
dopolnjena. 30 On mora rasti, toda jaz se moram manjšati.
31 Kdor prihaja od zgoraj, je nad vsem. Kdor je z zemlje,
je zemeljski in govori zemeljsko. Kdor prihaja iz nebes,
je nad vsem. 32 Kar je videl in slišal, to pričuje in noben

človek ne sprejema njegovega pričevanja. 33 Kdor je sprejel njegovo pričevanje, je pristavil k njegovemu pečatu, da je Bog resničen. 34 Kajti tisti, ki ga je Bog poslal, govori Božje besede, kajti Bog mu ne daje Duha na mero. 35 Oče ljubi Sina in mu je vse stvari dal v njegovo roko. 36 Kdor veruje v Sina, ima večno življenje; kdor pa ne veruje Sinu, ne bo videl življenja, temveč na njem ostaja Božji bes.« **(aiōnios g166)**

4 Ko je torej Gospod izvedel, kako so farizeji slišali, da je Jezus pridobil in krstil več učencev kakor Janez, 2 (čeprav Jezus sam ni krščeval, temveč njegovi učenci), 3 je zapustil Judejo in ponovno odšel v Galilejo. 4 Brezpogojno pa je moral iti skozi Samarijo. 5 Potem je prišel v samarijsko mesto, ki se imenuje Sihár, blizu kosa zemljišča, ki ga je Jakob dal svojemu sinu Jožefu. 6 Torej tam [pa] je bil Jakobov vodnjak. Jezus zatorej, opešan od svojega potovanja, tako sede na vodnjak; bilo pa je okoli šeste ure. 7 Tja prihaja ženska iz Samarije, da zajame vode. Jezus ji reče: »Daj mi piti.« 8 (Kajti njegovi učenci so odšli proč v mesto, da kupijo hrano.) 9 Potem mu ženska iz Samarije reče: »Kako je to, da ti, ki si Jud, prosiš piti od mene, ki sem ženska iz Samarije? Kajti Judje s Samarijani nimajo nobenega opravka.« 10 Jezus je odgovoril in ji rekel: »Če bi poznala Božji dar in kdo je, ki ti govori: ›Daj mi, da pijem, ‹ bi prosila od njega in dal bi ti žive vode.« 11 Ženska mu reče: »Gospod, nimaš s čim zajeti, vodnjak pa je globok. Od kod imaš potem to živo vodo? 12 Ali si ti večji kakor naš oče Jakob, ki nam je dal vodnjak in je od tega pil on sam in njegovi otroci in njegova živina?« 13 Jezus je odgovoril in ji rekel: »Kdorkoli pije od te vode, bo ponovno žejen, 14 toda kdorkoli pije od vode, ki mu jo bom jaz dal, ne bo nikoli žejen, temveč bo voda, ki mu jo bom jaz dal, postala v njem izvir vode, ki izvira v večno življenje.« **(aiōn g165, aiōnios g166)** 15 Ženska mu reče: »Gospod, daj mi te vode, da ne bom žejna niti ne bom hodila sèm zajemat.« 16 Jezus ji reče: »Pojdi, pokliči svojega soproga in pridi sèm.« 17 Ženska je odgovorila in rekla: »Nimam soproga.« Jezus ji je rekel: »To si dobro povedala: ›Nimam soproga, ‹ 18 kajti imela si pet soprogov in ta, ki ga imaš sedaj, ni tvoj soprog. To si iskreno povedala.« 19 Ženska mu reče: »Gospod, zaznavam, da si prerok. 20 Naši očetje so oboževali na tej gori, vi pa pravite, da je v Jeruzalemu kraj, kjer morajo ljudje oboževati.« 21 Jezus ji reče: »Ženska, veruj mi, prihaja ura, ko ne boste oboževali Očeta ne na tej gori niti ne v Jeruzalemu. 22 Vi obožujete, česar ne poznate. Mi vemo kaj obožujemo, kajti rešitev duš je od Judov. 23 Toda prihaja ura in je sedaj, ko bodo pravi oboževalci oboževali Očeta v duhu in resnici, kajti Oče išče takšne, da ga obožujejo. 24 Bog je Duh, tisti pa, ki ga obožujejo, ga morajo oboževati v duhu in v resnici.« 25 Ženska mu reče: »Vem, da prihaja Mesija, ki se imenuje Kristus. Ko pride, nam bo povedal vse stvari.« 26 Jezus ji reče: » Jaz, ki ti govorim, sem ta.« 27 Zatem pa so prišli njegovi učenci in se čudili, da se je pogovarjal z žensko, vendarle noben človek ni rekel: ›Kaj iščeš?‹ ali: ›Zakaj govoriš z njo?‹ 28 Tedaj je ženska pustila svojo posodo za vodo in odšla svojo pot v mesto ter reče ljudem: 29 »Pridite, poglejte človeka, ki mi je povedal vse stvari, ki sem jih kdaj storila. Ali ni to Kristus?« 30 Potem so odšli iz mesta in prišli k njemu. 31 Medtem pa so ga njegovi učenci prosili, rekoč: »Učitelj, jej.« 32 Vendar jim je rekel: »Jaz imam za jed hrano, ki je vi ne poznate.« 33 Zato so učenci drug drugemu rekli: »Ali mu je katerikoli človek prinesel kaj za jesti?« 34 Jezus jim reče: »Moja hrana je, da izvršim voljo tistega, ki me je poslal in da zaključim njegovo delo. 35 Ali ne pravite: ›Še štiri mesece in potem prihaja žetev?‹ Glejte, povem vam: ›Povzdignite svoje oči in poglejte na polja, kajti že so bela za žetev.‹ 36 In kdor žanje, prejema plače in zbira sad za večno življenje, da se lahko skupaj veselita oba, kdor seje in kdor žanje. **(aiōnios g166)** 37 In v tem je ta beseda resnična: ›Eden seje, drugi pa žanje.‹ 38 Pošiljam vas, da požanjete to, za kar niste priložili nobenega truda. Drugi ljudje so se trudili, vi pa ste vstopili v njihove napore.« 39 In mnogi izmed Samarijanov iz tega mesta so verovali vanj zaradi besed ženske, ki je pričevala: »Povedal mi je vse, kar sem kdaj storila.« 40 Torej ko so Samarijani prišli k njemu, so ga rotili, da bi ostal z njimi. In ostal je tam dva dni. 41 In veliko več jih je verovalo zaradi njegove lastne besede. 42 Ženski pa so rekli: »Sedaj verjamemo, ne zaradi tvojih besed, kajti sami smo ga slišali in vemo, da je ta zares Kristus, Odrešenik sveta.« 43 Torej po dveh dneh je odšel od tam in šel v Galilejo. 44 Kajti Jezus je sam izpričal, da prerok v svoji lastni deželi nima spoštovanja. 45 Potem ko je prišel v Galilejo, so ga Galilejci sprejeli, ker so videli vse stvari, ki jih je na praznik storil v Jeruzalemu, kajti tudi sami so odšli na praznik. 46 Tako je Jezus ponovno prišel v galilejsko Kano, kjer je vodo spremenil v vino. Tam pa je bil nek visoki plemič, čigar sin je bil bolan v Kafarnáumu. 47 Ko je slišal, da je Jezus prišel iz Judeje v Galilejo, je odšel k njemu in ga rotil, da bi prišel dol in ozdravil njegovega sina, kajti ta je bil na točki smrti. 48 Tedaj mu je Jezus rekel: »Razen če ne vidite znamenj in čudežev, ne boste verovali.« 49 Visoki plemič mu reče: »Gospod, pridi dol, preden moj otrok umre.« 50 Jezus mu reče: »Pojdi svojo pot, tvoj sin živi.« In mož je verjel besedi, ki mu jo je Jezus govoril in je odšel

svojo pot. **51** Ko je torej šel navzdol, so ga srečali njegovi služabniki in mu povedali, rekoč: »Tvoj sin živi.« **52** Potem je od njih poizvedel uro, ko je začel okrevati. In oni so mu rekli: »Včeraj ob sedmi uri ga je vročica pustila.« **53** Tako je oče spoznal, da je bilo to ob isti uri, ob kateri mu je Jezus rekel: »Tvoj sin živi.« In veroval je on sam in njegova celotna hiša. **54** To je spet drugi čudež, ki ga je Jezus storil, ko je prišel iz Judeje v Galilejo.

5 Po tem je bil judovski praznik in Jezus je odšel gor v Jeruzalem. **2** Torej v Jeruzalemu je pri ovčjem trgu bazen, ki se v hebrejskem jeziku imenuje Betésda in ima pet preddverij. **3** V teh leži velika množica nemočnih ljudi, slepih, šepavih in oslabelih, ki čakajo na gibanje vode. **4** Kajti angel je ob nekem času odšel dol v bazen in vzburkal vodo. Kdorkoli je potem prvi po vzburkanju vode stopil vanj, je bil ozdravljen, katerokoli bolezen je imel. **5** In tam je bil nek človek, ki je osemintrideset let imel šibkost. **6** Ko ga je Jezus videl ležati in je vedel, da je bil torej dolgo časa v tem stanju, mu reče: »Hočeš ozdraveti?« **7** Nemočen človek mu je odgovoril: »Gospod, ko je voda vzburkana, nimam nobenega človeka, da bi me dal v bazen, toda medtem ko prihajam, drug stopi dol pred menoj.« **8** Jezus mu reče: »Vstani, vzemi svojo posteljo in hôdi.« **9** In mož je bil takoj ozdravljen in vzel svojo posteljo ter hodil. Na isti dan pa je bil šabat. **10** Judje so torej rekli temu, ki je bil ozdravljen: »Šabatni dan je. Zate ni zakonito, da nosiš svojo posteljo.« **11** Odgovoril jim je: »Tisti, ki me je ozdravil, isti mi je rekel: ›Vzemi svojo posteljo in hôdi.‹« **12** Potem so ga vprašali: »Kateri človek je ta, ki ti je rekel: ›Vzemi svojo posteljo in hôdi?‹« **13** Tisti pa, ki je bil ozdravljen, ni vedel kdo je bil ta, ker se je Jezus na skrivaj odstranil, [kajti] množica je bila na tem kraju. **14** Kasneje ga Jezus najde v templju in mu reče: »Glej, ozdravljen si. Ne greši več, da ne bi prišla k tebi hujša stvar.« **15** Mož je odšel in Judom povedal, da je bil Jezus ta, ki ga je ozdravil. **16** In zato so Judje preganjali Jezusa in si prizadevali, da ga ubijejo, ker je te stvari delal na šabatni dan. **17** Toda Jezus jim je odgovoril: »Moj Oče dela do zdaj in jaz delam.« **18** Zato so si Judje še bolj prizadevali, da ga ubijejo, ker ni samo prekršil šabata, temveč je tudi rekel, da je bil njegov Oče Bog in se izenačil z Bogom. **19** Tedaj je Jezus odgovoril in jim rekel: »Resnično, resnično, povem vam: ›Sin ne more ničesar storiti sam od sebe, temveč kar vidi delati Očeta, kajti katerekoli stvari dela on, te prav tako enako dela Sin. **20** Kajti Oče ima Sina rad in mu kaže vse stvari, ki jih dela sam in pokazal mu bo večja dela kakor ta, da se boste lahko čudili. **21** Kajti kakor Oče obuja mrtve in jih oživlja, točno tako Sin oživlja kogar hoče. **22** Kajti Oče ne sodi nobenega človeka, temveč je vso sodbo izročil Sinu, **23** da bi vsi ljudje spoštovali Sina, tako kakor spoštujejo Očeta. Kdor ne spoštuje Sina, ne spoštuje Očeta, ki ga je poslal.‹ **24** Resnično, resnično, povem vam: ›Kdor sliši mojo besedo in veruje vanj, ki me je poslal, ima večno življenje in ne bo prišel v obsodbo, temveč je iz smrti prešel v življenje.‹ **(aiōnios g166)** **25** Resnično, resnično, povem vam: ›Prihaja ura in je sedaj, ko bodo mrtvi slišali glas Božjega Sina, in tisti, ki ga zaslišijo, bodo živeli. **26** Kajti kakor ima Oče življenje v sebi, tako je dal Sinu, da ima življenje v sebi, **27** in dal mu je tudi oblast, da izvrši sodbo, ker je Sin človekov.‹ **28** Ne čudite se temu, kajti prihaja ura, v kateri bodo vsi, ki so v grobovih, slišali njegov glas **29** in bodo prišli naprej; tisti, ki so delali dobro, k vstajenju življenja; tisti pa, ki so delali zlo, k vstajenju prekletstva. **30** Jaz sam od sebe ne morem ničesar storiti. Kakor slišim, sodim in moja sodba je pravična, ker ne iščem svoje lastne volje, temveč voljo Očeta, ki me je poslal. **31** Če jaz pričujem o sebi, moje pričevanje ni resnično. **32** Drug je, ki prinaša pričevanje o meni in vem, da je pričevanje, s katerim pričuje o meni, resnično. **33** Vi ste poslali k Janezu in on pričuje za resnico. **34** Toda jaz pričevanja ne sprejemam od človeka, toda te stvari govorim, da bi bili vi lahko rešeni. **35** On je bil goreča in sijoča svetloba in vi ste se bili voljni nekaj časa veseliti v njegovi svetlobi. **36** Toda jaz imam večje pričevanje kakor [to] od Janeza, kajti dela, ki mi jih je Oče dal, da jih dokončam, ista dela, ki jih jaz opravljam, pričujejo o meni, da me je poslal Oče. **37** In sam Oče, ki me je poslal, je prinesel pričevanje o meni. Vi niste nikoli slišali njegovega glasu, niti videli njegovega videza. **38** In vi nimate njegove besede, ki bi ostajala v vas, kajti kogar je on poslal, njemu ne verujete. **39** Preiskujete pisma, kajti v njih mislite, [da] imate večno življenje. To pa so ta, ki pričujejo o meni. **(aiōnios g166)** **40** In vi nočete priti k meni, da bi lahko imeli življenje. **41** Ne sprejemam časti od ljudi. **42** Toda poznam vas, da v sebi nimate Božje ljubezni. **43** Prišel sem v imenu svojega Očeta in me ne sprejmete. Če bo kdo drug prišel v svojem lastnem imenu, ga boste sprejeli. **44** Kako lahko verujete vi, ki sprejemate čast drug od drugega, pa ne iščete časti, ki prihaja samo od Boga? **45** Ne mislite, da vas bom jaz tožil Očetu. Nekdo je, ki vas toži, celó Mojzes, v katerega zaupate. **46** Kajti če bi verovali Mojzesu, bi verovali meni, kajti pisal je o meni. **47** Toda če ne verujete njegovim pisanjem, kako boste verovali mojim besedam?«

6 Po teh besedah se je Jezus peljal preko Galilejskega morja, kar je Tiberijsko morje. **2** Sledila mu je velika

množica, ker so videli njegove čudeže, ki jih je storil na teh, ki so bili bolni. 3 In Jezus je odšel gor na goro ter tam sédel s svojimi učenci. 4 In blizu je bila pasha, judovski praznik. 5 Ko je Jezus tedaj povzdignil svoje oči in zagledal k njemu prihajati veliko skupino, reče Filipu: »Od kod naj kupimo kruha, da bodo ti lahko jedli?« 6 To pa je rekel, da bi ga preizkusil, kajti sam je vedel, kaj bo storil. 7 Filip mu je odgovoril: »Dvesto denarjev kruha zanje ni zadosti, da bi vsak izmed njih lahko nekaj vzel.« 8 Eden izmed njegovih učencev, Andrej, brat Simona Petra, mu reče: 9 »Tukaj je deček, ki ima pet ječmenovih hlebov in dve majhni ribi. Toda kaj je to med tako mnogimi?« 10 In Jezus je dejal: »Storite, da se ljudje usedejo.« Torej na tem kraju je bilo mnogo trave. Tako so se ljudje usedli, po številu okoli pet tisoč. 11 In Jezus je vzel hlebe in ko se je zahvalil, je razdelil učencem in učenci tem, ki so se usedli, in podobno od rib, toliko, kolikor so hoteli. 12 Ko so bili nasičeni, je svojim učencem rekel: »Zberite odlomke, ki ostanejo, da ne bo nič izgubljeno.« 13 Zato so jih zbrali skupaj in napolnili dvanajst košar z odlomki od petih ječmenovih hlebov, ki so ostali vrh tega tem, ki so jedli. 14 Tedaj so ti ljudje, ko so videli čudež, ki ga je Jezus storil, rekli: »To je resnično ta prerok, ki naj bi prišel na svet.« 15 Ko je torej Jezus zaznal, da bodo prišli in ga s silo odvedli, da ga postavijo za kralja, je ponovno sam odšel na goro. 16 In sedaj, ko je prišel večer, so njegovi učenci odšli dol k morju 17 in vstopili na ladjo ter se preko morja peljali proti Kafarnáumu. Bilo pa je že temno in Jezus ni prišel k njim. 18 Zaradi velikega vetra, ki je pihal, se je morje vzdignilo. 19 Ko so preveslali že okoli petindvajset ali trideset dolžin brazd, so zagledali Jezusa hoditi po morju in prihajati bliže k ladji in bili so prestrašeni. 20 Toda on jim reče: »Jaz sem, ne bodite prestrašeni.« 21 Potem so ga voljno sprejeli na ladjo in ladja je bila takoj pri deželi, kamor so šli. 22 Naslednjega dne, ko je množica, ki je stala na drugi strani morja, videla, da tam ni bilo nobenega drugega čolna, razen tistega, v katerega so vstopili njegovi učenci in da Jezus s svojimi učenci ni vstopil na čoln, temveč, da so njegovi učenci odšli sami 23 (čeprav so iz Tiberije prišli drugi čolni v bližino kraja, kjer so jedli kruh, potem ko se je Gospod zahvalil); 24 ko je množica torej videla, da Jezusa ni bilo tam niti njegovih učencev, so se tudi sami, ker so iskali Jezusa, vkrcali in prišli v Kafarnáum. 25 In ko so ga našli na drugi strani morja, so mu rekli: »Rabi, kdaj si prišel sèm?« 26 Jezus jim je odgovoril in rekel: »Resnično, resnično, povem vam: ›Ne iščete me, ker ste videli čudeže, temveč ker ste jedli od hlebov in bili nasičeni.‹ 27 Ne trudite se za jed, ki propada, temveč za jed, ki vzdrži v večno življenje, ki vam jo bo dal Sin človekov, kajti njega je potrdil Oče Bog.« (aiōnios g166) 28 Tedaj so mu rekli: »Kaj naj storimo, da bomo lahko delali Božja dela?« 29 Jezus je odgovoril in jim rekel: »Božje delo je to, da verujete v tistega, ki ga je on poslal.« 30 Rekli so mu torej: »Kakšno znamenje torej pokažeš, da bomo lahko videli in ti verovali? Kaj delaš? 31 Naši očetje so v puščavi jedli mano, kakor je pisano: ›Kruh iz nebes jim je dajal jesti.‹« 32 Potem jim je Jezus rekel: »Resnično, resnično, povem vam: ›Ni vam Mojzes dal tega kruha iz nebes, temveč vam moj Oče daje resničen kruh iz nebes.‹ 33 Kajti Božji kruh je tisti, ki prihaja dol iz nebes in daje svetu življenje.« 34 Tedaj so mu rekli: »Gospod, vselej nam daj tega kruha.« 35 In Jezus jim je rekel: »Jaz sem kruh življenja. Kdor prihaja k meni, ne bo nikoli lačen. In kdor vame veruje, ne bo nikoli žejen. 36 Toda rekel sem vam: ›Da ste me vi tudi videli, pa ne verujete.‹ 37 Vse, kar mi daje Oče, bo prišlo k meni, in tistega, ki prihaja k meni, nikakor ne bom izgnal ven. 38 Kajti prišel sem dol iz nebes, ne da delam svojo lastno voljo, temveč voljo tistega, ki me je poslal. 39 In to je volja Očeta, ki me je poslal, da od vsega, kar mi je dal, ne bi ničesar izgubil, temveč bi ob poslednjem dnevu to ponovno dvignil. 40 In to je volja tistega, ki me je poslal, da bo vsakdo, ki vidi Sina in veruje vanj, lahko imel večno življenje in jaz ga bom dvignil na poslednji dan.« (aiōnios g166) 41 Judje so tedaj godrnjali nad njim, ker je rekel: »Jaz sem kruh, ki je prišel dol iz nebes.« 42 In govorili so: »Ali ni to Jezus, Jožefov sin, katerega očeta in mater poznamo? Kako to potem, da pravi: ›Prišel sem dol iz nebes?‹« 43 Jezus je torej odgovoril in jim rekel: »Ne godrnjajte med seboj. 44 Nihče ne more priti k meni, razen če ga ne pritegne Oče, ki me je poslal in jaz ga bom dvignil na poslednji dan. 45 V prerokih je pisano: ›In vsi bodo poučeni od Boga.‹ Vsak torej, ki je slišal in se naučil od Očeta, prihaja k meni. 46 Ne da je katerikoli človek videl Očeta, samo tisti, ki je od Boga, on je videl Očeta. 47 Resnično, resnično, povem vam: ›Kdor veruje vame, ima večno življenje.‹ (aiōnios g166) 48 Jaz sem ta kruh življenja. 49 Vaši očetje so v divjini jedli mano in so mrtvi. 50 To je kruh, ki prihaja dol iz nebes, da lahko človek od tega jé in ne umre. 51 Jaz sem živi kruh, ki je prišel dol iz nebes. Če katerikoli človek od tega kruha jé, bo živel večno, in kruh, ki ga bom jaz dal, je moje meso, ki ga bom dal za življenje sveta.« (aiōn g165) 52 Judje so se torej med seboj prepirali, rekoč: »Kako nam lahko ta človek da jesti svoje meso?« 53 Tedaj jim je Jezus rekel: »Resnično, resnično, povem vam: ›Razen, če ne jeste mesa Sina človekovega in ne pijete njegove krvi, v sebi nimate življenja. 54 Kdorkoli jé moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje in jaz ga bom dvignil na poslednji

dan.‹ (aiōnios g166) 55 Kajti zares je moje meso hrana in zares je moja kri pijača. 56 Kdor jé moje meso in pije mojo kri, prebiva v meni in jaz v njem. 57 Kakor me je poslal živi Oče in jaz živim po Očetu. Ravno tako, kdor mene jé, celó ta bo živel po meni. 58 To je ta kruh, ki je prišel dol iz nebes. Ne kakor vaši očetje, ki so jedli mano in so mrtvi. Kdor jé od tega kruha, bo živel večno.« (aiōn g165) 59 Te stvari je povedal v sinagogi, ko je učil v Kafarnáumu. 60 Zatorej so mnogi izmed njegovih učencev, ko so to slišali, rekli: »To je trda beseda, kdo jo lahko posluša?« 61 Potem ko je Jezus v sebi vedel, da so njegovi učenci nad tem godrnjali, jim je rekel: »Ali vas to pohujšuje? 62 Kaj pa, če boste videli Sina človekovega dvigniti se gor, kjer je bil prej? 63 Duh je, ki oživlja, meso nič ne koristi. Besede, ki vam jih govorim, te so duh in te so življenje. 64 Toda tam so nekateri izmed vas, ki ne verujejo.« Kajti Jezus je že od začetka vedel kdo so bili ti, ki niso verovali in kdo naj bi ga izdal. 65 In rekel je: »Zato sem vam rekel, da nihče ne more priti k meni, razen če mu ni dano od mojega Očeta.« 66 Od tega časa je mnogo izmed njegovih učencev odšlo nazaj in niso več hodili z njim. 67 Tedaj je Jezus dvanajsterim rekel: »Ali hočete tudi vi oditi?« 68 Potem mu je Simon Peter odgovoril: »Gospod, h komu naj gremo? Ti imaš besede večnega življenja. (aiōnios g166) 69 In mi verujemo in smo prepričani, da si ti ta Kristus, Sin živega Boga.« 70 Jezus jim je odgovoril: »Ali vas nisem izbral dvanajst in je eden izmed vas hudič?« 71 Govoril je o Judu Iškarijotu, Simonovem sinu, kajti on je bil ta, ki naj bi ga izdal in je izmed dvanajsterice.

7 Po teh besedah je Jezus hodil po Galileji, kajti ni želel hoditi po Judeji, ker so si Judje prizadevali, da ga ubijejo. 2 Torej blizu je bil judovski šotorski praznik. 3 Njegovi bratje so mu zatorej rekli: »Odidi od tod in pojdi v Judejo, da bodo tudi tvoji učenci lahko videli dela, ki jih delaš. 4 Kajti nobenega človeka ni, ki karkoli dela na skrivnem in si sam prizadeva, da bi bil javno znan. Če delaš te stvari, se pokaži svetu.« 5 Kajti niti njegovi bratje niso verovali vanj. 6 Tedaj jim je Jezus rekel: »Moj čas še ni prišel, toda vaš čas je vedno pripravljen. 7 Vas svet ne more sovražiti, toda mene sovraži, ker pričujem o njem, da so le-tega dela hudobna. 8 Pojdite gor na ta praznik. Jaz še ne grem na ta praznik, kajti moj čas še ni dopolnjen.« 9 Ko jim je povedal te besede, je še vedno prebival v Galileji. 10 Toda ko so njegovi bratje odšli gor, potem je tudi on odšel gor na praznik, ne javno, temveč kakor bi bilo na skrivnem. 11 Potem so ga Judje med praznikom iskali in govorili: »Kje je tisti?« 12 In glede njega je bilo med množico mnogo mrmranja, kajti nekateri so rekli: »Dober človek je, « drugi so rekli: »Ne, temveč zavaja množico.« 13 Vendar zaradi strahu pred Judi noben človek o njem ni govoril javno. 14 Torej okoli srede praznika je Jezus odšel gor v tempelj in učil. 15 In Judje so se čudili, rekoč: »Kako ta človek pozna pisma, saj se jih nikoli ni učil?« 16 Jezus jim je odgovoril in rekel: »Moj nauk ni moj, temveč tistega, ki me je poslal. 17 Če hoče katerikoli človek storiti njegovo voljo, bo iz nauka spoznal, če je to od Boga ali če govorim sam od sebe. 18 Kdor govori o sebi, išče svojo lastno slavo, toda kdor išče slavo tistega, ki ga je poslal, isti je resničen in v njem ni nobene nepravičnosti. 19 Ali vam ni Mojzes dal postave in še izmed vas se nihče ne drži postave? Zakaj me poskušate ubiti?« 20 Množica je odgovorila in rekla: »Hudiča imaš. Kdo se pripravlja, da te ubije?« 21 Jezus je odgovoril in jim rekel: »Eno delo sem storil in vsi se čudite. 22 Mojzes vam je torej dal obrezovanje (ne, ker je od Mojzesa, temveč od očetov) in vi na šabatni dan obrežete človeka. 23 Če človek na šabat prejme obrezovanje, da se Mojzesova postava ne bi prekršila; ali ste jezni name, ker sem na šabatni dan ozdravil vsak najmanjši delček človeka? 24 Ne sodite glede na videz, temveč sodite pravično sodbo.« 25 Tedaj so nekateri izmed teh iz Jeruzalema rekli: »Ali ni to ta, ki si ga prizadevajo ubiti? 26 Ampak glejte, pogumno govori, pa mu ničesar ne rečejo. Ali so vladarji zares spoznali, da je ta pravi Kristus? 27 Vendar mi vemo, od kod je ta človek; toda ko pride Kristus, noben človek ne bo vedel, od kod je.« 28 Tedaj je Jezus, med poučevanjem v templju, zaklical, rekoč: »Vi me tako poznate, kakor veste od kod sem in nisem prišel sam od sebe, temveč je tisti, ki me je poslal, resničen, ki ga vi ne poznate. 29 Toda jaz ga poznam, ker sem od njega in me je on poslal.« 30 Prizadevali so si torej, da ga primejo, toda noben človek nanj ni položil rok, ker njegova ura še ni prišla. 31 Mnogi izmed množice pa so verovali vanj in rekli: »Ko pride Kristus ali bo storil več čudežev, kakor jih je storil ta človek?« 32 Farizeji so slišali, da množica glede njega godrnja takšne besede, in farizeji in visoki duhovniki so poslali častnike, da ga primejo. 33 Potem jim je Jezus rekel: »Še malo časa sem z vami in potem grem k tistemu, ki me je poslal. 34 Iskali me boste, pa me ne boste našli; in kjer sem jaz, tja vi ne morete priti.« 35 Tedaj so Judje med seboj govorili: »Kam bo šel, da ga ne bomo našli? Ali bo šel k razkropljenim med pogane in učil pogane? 36 Kakšne vrste govorjenje je to, da je rekel: ›Iskali me boste, pa me ne boste našli; in kjer sem jaz, tja vi ne morete priti?‹« 37 Na zadnji dan, veliki dan praznika, je Jezus vstal in zaklical, rekoč: »Če je katerikoli človek žejen, naj pride k meni in pije. 38 Kdor veruje vame, kakor pravi pismo, bodo iz njegovega

trebuha tekle reke žive vode.« 39 (Toda to je govoril o Duhu, ki naj bi ga prejeli tisti, ki verujejo vanj, kajti Sveti Duh še ni bil dan, zato ker Jezus še ni bil proslavljen.) 40 Mnogi izmed množice so torej, ko so slišali te besede, rekli: »Resnično, ta je Prerok.« 41 Drugi so rekli: »Ta je Kristus.« Toda nekateri so rekli: »Mar bo Kristus prišel iz Galileje? 42 Mar ni pismo reklo: ›Da prihaja Kristus iz Davidovega semena in iz mesta Betlehem, kjer je bil David?‹« 43 Med množico je bilo torej zaradi njega nesoglasje. 44 In nekateri izmed njih so ga hoteli prijeti, toda nanj noben človek ni položil rok. 45 Potem so prišli častniki k visokim duhovnikom in farizejem in ti so jim rekli: »Zakaj ga niste privedli?« 46 Častniki so odgovorili: »Nikoli [noben] človek ni govoril kakor ta človek.« 47 Tedaj so jim farizeji odgovorili: »Ali ste tudi vi zavedeni? 48 Ali je kdo izmed vladarjev ali izmed farizejev veroval vanj? 49 Toda ta množica, ki ne pozna postave, je prekleta.« 50 Nikodém (tisti, ki je ponoči prišel k Jezusu in je bil eden izmed njih) jim reče: 51 »Ali naša postava kateregakoli človeka obsodi, preden ga ne zasliši in ne izve, kaj on dela?« 52 Odgovorili so in mu rekli: »Ali si tudi ti iz Galileje? Preišči in poglej, kajti iz Galileje ne vstane noben prerok.« 53 In vsak je odšel v svojo lastno hišo.

8 Jezus je odšel k Oljski gori. 2 Zgodaj zjutraj je ponovno prišel v tempelj in vsi ljudje so prišli k njemu, in usedel se je ter jih učil. 3 In pisarji in farizeji so k njemu privedli žensko, zasačeno v zakonolomstvu; in ko so jo postavili v sredo, 4 so mu rekli: »Učitelj, ta ženska je bila zasačena v zakonolomstvu, pri samem dejanju. 5 Torej Mojzes nam je v postavi ukazal, da naj bi bili taki kamnani. Toda kaj praviš ti?« 6 To so rekli, ker so ga skušali, da bi ga lahko obtožili. Jezus pa se je sklonil in s svojim prstom pisal po tleh, kakor da jih ni slišal. 7 Torej, ko so ga še naprej spraševali, se je vzravnal in jim rekel: »Kdor je med vami brez greha, naj prvi vrže kamen vanjo.« 8 In ponovno se je sklonil ter pisal po tleh. 9 In ti, ki so to slišali, so obsojeni po svoji lastni vesti, drug za drugim odšli ven, s pričetkom pri najstarejših, celó do zadnjega; in Jezus je ostal sam ter ženska, stoječa v sredi. 10 Ko se je Jezus dvignil in ni videl nikogar razen ženske, ji je rekel: »Ženska, kje so ti tvoji tožniki? Ali te nihče ni obsodil?« 11 Rekla je: »Noben človek, Gospod.« In Jezus ji je rekel: »Niti te jaz ne obsojam. Pojdi in ne greši več.« 12 Potem jim je Jezus ponovno spregovoril, rekoč: »Jaz sem svetloba sveta. Kdor sledi meni, ne bo hodil v temi, temveč bo imel svetlobo življenja.« 13 Farizeji so mu torej rekli: »Ti prinašaš pričevanje o sebi; tvoje pričevanje ni resnično.« 14 Jezus je odgovoril in jim rekel: »Četudi pričujem o samem sebi, je vendarle moje pričevanje resnično, kajti jaz vem, od kod sem prišel in kam grem, toda vi ne morete povedati, od kod sem prišel in kam grem. 15 Vi sodite po mesu; jaz ne sodim nobenega človeka. 16 Če pa vendarle sodim, je moja sodba resnična, kajti nisem sam, temveč jaz in Oče, ki me je poslal. 17 Tudi v vaši postavi je zapisano, da je pričevanje dveh ljudi resnično. 18 Jaz sem nekdo, ki pričuje o samem sebi in Oče, ki me je poslal, prinaša pričevanje o meni.« 19 Tedaj so mu rekli: »Kje je tvoj Oče?« Jezus je odgovoril: »Vi ne poznate niti mene niti mojega Očeta. Če bi poznali mene, bi poznali tudi mojega Očeta.« 20 Te besede je Jezus govoril v zakladnici, medtem ko je učil v templju. In nanj noben človek ni položil rok, kajti njegova ura še ni prišla. 21 Potem jim je Jezus ponovno rekel: »Jaz grem svojo pot in iskali me boste in umrli boste v svojih grehih. Kamor grem jaz, vi ne morete priti.« 22 Tedaj so Judje rekli: »Ali bo samega sebe ubil, ker pravi: ›Kamor grem jaz, vi ne morete priti.‹« 23 In rekel jim je: »Vi ste od spodaj, jaz sem od zgoraj; vi ste od tega sveta, jaz nisem od tega sveta. 24 Povedal sem vam torej, da boste umrli v svojih grehih; kajti če ne verujete, da jaz sem, boste umrli v svojih grehih.« 25 Tedaj so mu rekli: »Kdo si?« In Jezus jim reče: »Celo isti, kakor sem vam povedal od začetka. 26 Povedati vam imam mnogo besed in soditi o vas, toda tisti, ki me je poslal, je resničen in svetu govorim te besede, ki sem jih slišal od njega.« 27 Niso pa razumeli, da jim je govoril o Očetu. 28 Tedaj jim je Jezus rekel: »Ko boste povzdignili Sina človekovega, potem boste spoznali, da jaz sem in da ničesar ne delam sam od sebe, temveč te stvari govorim, kakor me je naučil moj Oče. 29 In tisti, ki me je poslal, je z menoj. Oče me ni pustil samega, kajti vedno delam te stvari, ki mu ugajajo.« 30 Ko je govoril te besede, so mnogi verovali vanj. 31 Tem Judom, ki so verovali vanj, je tedaj Jezus rekel: »Če ostanete v moji besedi, potem ste zares moji učenci 32 in spoznali boste resnico in resnica vas bo osvobodila.« 33 Odgovorili so mu: »Mi smo Abrahamovo seme in nikoli nismo bili nobenemu človeku v suženjstvu. Kako praviš: ›Osvobojeni boste?‹« 34 Jezus jim je odgovoril: »Resnično, resnično, povem vam: ›Kdorkoli zagreši greh, je služabnik greha. 35 In služabnik v hiši ne ostaja za vedno, toda Sin ostaja večno. (aiōn g165) 36 Če vas bo torej Sin osvobodil, boste zares svobodni. 37 Vem, da ste Abrahamovo seme, toda vi si prizadevate, da me ubijete, ker moja beseda v vas nima prostora. 38 Jaz govorim to, kar sem videl pri svojem Očetu, vi pa delate to, kar ste videli pri svojem očetu.‹« 39 Odgovorili so in mu rekli: »Naš oče je Abraham.« Jezus jim reče: »Če bi bili Abrahamovi otroci, bi delali Abrahamova dela. 40 Toda sedaj si prizadevate, da me ubijete, človeka,

ki vam je povedal resnico, ki sem jo slišal od Boga. Tega Abraham ni storil. 41 Vi opravljate dela svojega očeta.« Tedaj so mu rekli: »Mi nismo rojeni iz prešuštva; mi imamo enega Očeta, celó Boga.« 42 Jezus jim je rekel: »Če bi bil vaš Oče Bog, bi me ljubili, kajti jaz sem izšel in sem prišel od Boga; niti nisem prišel sam od sebe, temveč me je on poslal. 43 Zakaj ne razumete mojega govora? Zato ker celó ne morete poslušati moje besede. 44 Vi ste od svojega očeta, hudiča in počeli boste poželjivosti svojega očeta. On je bil od začetka morilec in ni ostal v resnici, ker v njem ni resnice. Ko govori laž, govori iz svojega lastnega, kajti on je lažnivec in oče lete. 45 In ker vam govorim resnico, mi ne verjamete. 46 Kdo izmed vas me prepričuje o grehu? Če pa govorim resnico, zakaj mi ne verjamete? 47 Kdor je iz Boga, posluša Božje besede. Vi jih torej ne poslušate, ker niste iz Boga.« 48 Tedaj so Judje odgovorili in mu rekli: »Ali ne govorimo prav, da si Samarijan in imaš hudiča?« 49 Jezus je odgovoril: »Jaz nimam hudiča, temveč častim svojega Očeta, vi pa me onečaščate. 50 In ne iščem svoje lastne slave; obstaja nekdo, ki išče in sodi. 51 Resnično, resnično, povem vam: ›Če se človek drži moje besede, nikoli ne bo videl smrti.‹« (aiōn g165) 52 Tedaj so mu Judje rekli: »Torej, mi vemo, da imaš hudiča. Abraham je mrtev in preroki; ti pa praviš: ›Če se človek drži moje besede, nikoli ne bo okusil smrti.‹ (aiōn g165) 53 Ali si ti večji kakor naš oče Abraham, ki je mrtev? In tudi preroki so mrtvi. Koga se ti sam delaš?« 54 Jezus je odgovoril: »Če jaz častim samega sebe, moja čast ni nič. Moj Oče je ta, ki me časti, o katerem vi pravite, da je on vaš Bog. 55 Vendarle ga vi niste spoznali, toda jaz ga poznam. In če bi rekel: ›Ne poznam ga, ‹ bi bil lažnivec, podoben vam. Toda jaz ga poznam in se držim njegove besede. 56 Vaš oče Abraham se je razveselil, da vidi moj dan. In videl ga je in je bil vesel.« 57 Tedaj so mu Judje rekli: »Še petdeset let nisi star in si videl Abrahama?« 58 Jezus jim je rekel: »Resnično, resnično, povem vam: ›Preden je bil Abraham, jaz sem.‹« 59 Tedaj so pobrali kamne, da bi jih vrgli vanj, toda Jezus se je skril in odšel iz templja, gredoč skozi njihovo sredo in tako odšel mimo.

9 In ko je Jezus šel mimo, je zagledal človeka, ki je bil slep od svojega rojstva. 2 In njegovi učenci so ga vprašali, rekoč: »Učitelj, kdo je storil greh, ta človek ali njegovi starši, da je bil rojen slep.« 3 Jezus je odgovoril: »Niti ni ta človek grešil niti njegovi starši, temveč, da bi se na njem razodela Božja dela. 4 Dokler je dan, moram delati dela tistega, ki me je poslal. Prihaja noč, ko noben človek ne more delati. 5 Kolikor dolgo sem na svetu, sem svetloba sveta.« 6 Ko je to izgovoril, je pljunil na tla in iz sline naredil blato in z blatom mazilil oči slepega človeka 7 ter mu rekel: »Pojdi, umij se v bazenu Síloi, « (kar je po razlagi: ›Poslani.‹) Odšel je torej svojo pot in se umil in prišel ter videl. 8 Torej sosedje in tisti, ki so ga prej videli, da je bil slep, so rekli: »Ali ni to tisti, ki je sedel in beračil?« 9 Nekateri so rekli: »To je on, « drugi so rekli: »Podoben mu je.« Toda on je rekel: »Jaz sem.« 10 Zaradi tega so mu rekli: »Kako so bile tvoje oči odprte?« 11 Odgovoril je in rekel: »Človek, ki se imenuje Jezus, je naredil blato ter mazilil moje oči in mi rekel: ›Pojdi k bazenu Síloa in umij.‹ In odšel sem in umil ter prejel vid.« 12 Potem so mu rekli: »Kje je tisti?« Rekel je: »Ne vem.« 13 K farizejem so privedli tistega, ki je bil poprej slep. 14 In bil je šabatni dan, ko je Jezus naredil blato in odprl njegove oči. 15 Tedaj so ga tudi farizeji ponovno vprašali, kako je prejel svoj vid. Rekel jim je: »Na moje oči je položil blato in sem umil ter vidim.« 16 Zato so nekateri izmed farizejev rekli: »Ta človek ni od Boga, ker se ne drži šabatnega dne.« Drugi so rekli: »Kako lahko človek, ki je grešnik, dela takšne čudeže?« In med njimi je bilo nesoglasje. 17 Slepemu možu so ponovno rekli: »Kaj praviš o tistem, ki ti je odprl tvoje oči?« Rekel je: »Prerok je.« 18 Toda Judje glede njega niso verjeli, da je bil slep in je prejel svoj vid, dokler niso poklicali staršev tega, ki je prejel svoj vid. 19 In vprašali so ju, rekoč: »Je to vajin sin, o katerem pravite, da je bil rojen slep? Kako potem sedaj vidi?« 20 Njegova starša sta jim odgovorila in rekla: »Midva veva, da je to najin sin in da je bil rojen slep, 21 toda na kakšen način on sedaj vidi, midva ne veva; ali kdo je odprl njegove oči, midva ne veva. Dovolj je star, njega vprašajte, on bo govoril zase.« 22 Te besede so njegovi starši govorili zato, ker so se bali Judov, kajti Judje so se že sporazumeli, da če bi katerikoli človek priznal, da je bil on Kristus, bi bil le-ta izločen iz sinagoge. 23 Zaradi tega so njegovi starši rekli: »Dovolj je star, njega vprašajte.« 24 Tedaj so ponovno poklicali moža, ki je bil slep in mu rekli: »Daj Bogu hvalo. Mi vemo, da je ta človek grešnik.« 25 Odgovoril je in rekel: »Če je grešnik ali ne, ne vem. Eno stvar vem, glede na to, da sem bil slep, sedaj vidim.« 26 Tedaj so mu ponovno rekli: »Kaj ti je storil? Kako je odprl tvoje oči?« 27 Odgovoril jim je: »Povedal sem vam že, pa niste poslušali. Zakaj bi to radi ponovno slišali? Hočete biti tudi vi njegovi učenci?« 28 Tedaj so ga zasramovali in rekli: »Ti si njegov učenec, toda mi smo Mojzesovi učenci. 29 Mi vemo, da je Mojzesu govoril Bog; glede tega pa ne vemo, od kod je.« 30 Človek je odgovoril in jim rekel: »Zakaj v tem je čudovita stvar, da vi ne veste, od kod je, pa je vendar odprl moje oči. 31 Torej vemo, da Bog ne sliši grešnikov; toda če je katerikoli človek oboževalec Boga in izvršuje njegovo voljo, njega on sliši. 32 Odkar je

svet nastal, se ni slišalo, da bi katerikoli človek odprl oči nekoga, ki je bil rojen slep. **(aiōn g165)** **33** Če ta človek ne bi bil od Boga, ne bi mogel ničesar storiti.« **34** Odgovorili so mu in mu rekli: »Povsem si bil rojen v grehih in nas ti učiš?« In vrgli so ga ven. **35** Jezus je slišal, da so ga vrgli ven. In ko ga je našel, mu je rekel: »Ali veruješ v Božjega Sina?« **36** Odgovoril je in rekel: »Kdo je ta, Gospod, da bi lahko veroval vanj?« **37** Jezus mu je rekel: »Ti si ga oboje [in] videl in ta je, ki govori s teboj.« **38** In rekel je: »Gospod, verujem.« In ga je obožoval. **39** Jezus je rekel: »Za sodbo sem prišel na ta svet, da bi tisti, ki ne vidijo, lahko videli in da bi tisti, ki vidijo, lahko oslepeli.« **40** Nekateri izmed farizejev, ki so bili z njim, so slišali te besede in mu rekli: »Ali smo tudi mi slepi?« **41** Jezus jim je rekel: »Če bi bili slepi, ne bi imeli greha, toda sedaj pravite: ›Vidimo, ‹ zato vaš greh ostaja.«

10 »Resnično, resnično, povem vam: ›Kdor v ovčjo stajo ne vstopa pri vratih, temveč se vzpenja po neki drugi poti, ta isti je tat in razbojnik. **2** Toda kdor vstopa pri vratih, je pastir ovc. **3** Njemu vratar odpira in ovce slišijo njegov glas in svoje lastne ovce kliče po imenu in jih vodi ven. **4** In ko svoje lastne ovce poganja naprej, gre pred njimi in ovce mu sledijo, kajti njegov glas poznajo. **5** Tujcu pa ne bodo sledile, temveč bodo bežale pred njim, kajti glasu tujcev ne poznajo.‹« **6** Jezus jim je povedal to prispodobo, toda niso razumeli, kaj bi bile te besede, ki jim jih je govoril. **7** Potem jim je Jezus ponovno rekel: »Resnično, resnično, povem vam: ›Jaz sem vrata ovcam. **8** Vsi, ki so kadarkoli prišli pred menoj, so tatovi in razbojniki, toda ovce jih niso poslušale. **9** Jaz sem vrata; če kdorkoli vstopi noter po meni, bo rešen in bo hodil ven in noter ter najde pašo. **10** Tat ne prihaja, razen da krade in da ubija ter da uničuje. Jaz sem prišel, da bi lahko imeli življenje in da bi ga lahko imeli bolj obilno. **11** Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir daje svoje življenje za ovce. **12** Toda kdor je najemnik in ni pastir, katerega ovce niso njegova last, vidi prihajati volka in zapusti ovce ter zbeži, volk pa ovce lovi in jih razkropi. **13** Najemnik beži, ker je najemnik in ne skrbi za ovce. **14** Jaz sem dobri pastir in poznam svoje ovce in moje poznajo mene. **15** Kakor Oče pozna mene, točno tako jaz poznam Očeta in svoje življenje dam za ovce. **16** Imam pa tudi druge ovce, ki niso iz te staje. Tudi te moram privesti in bodo slišale moj glas in bo ena staja in en pastir. **17** Zato me moj Oče ljubi, ker dam svoje življenje, da ga lahko ponovno prejmem. **18** Nihče ga ne jemlje od mene, temveč ga dajem sam od sebe. Imam moč, da ga dam in imam moč, da ga ponovno prejmem. To zapoved sem prejel od svojega Očeta.‹« **19** Zaradi teh besed je bilo med Judi ponovno nesoglasje. **20** In mnogi izmed njih so rekli: »Hudiča ima, pa tudi nor je; zakaj ga poslušate?« **21** Drugi so rekli: »To niso besede tistega, ki ima hudiča. Ali lahko hudič slepemu odpre oči?« **22** V Jeruzalemu pa je bil praznik posvetitve in bila je zima. **23** In Jezus je hodil v templju po Salomonovem preddverju. **24** Potem so prišli Judje, ga obkrožili in mu rekli: »Doklej nas boš še pustil, da dvomimo? Če si ti Kristus, nam odkrito povej.« **25** Jezus jim je odgovoril: »Povedal sem vam, pa niste verovali. Dela, ki jih delam v imenu svojega Očeta, ta pričujejo o meni. **26** Toda vi ne verujete, ker kakor sem vam povedal, niste izmed mojih ovc. **27** Moje ovce slišijo moj glas in jaz jih poznam in one mi sledijo, **28** in dam jim večno življenje in nikoli ne bodo propadle niti jih noben človek ne bo iztrgal iz moje roke. **(aiōn g165, aiōnios g166)** **29** Moj Oče, ki jih je dal meni, je večji od vseh in noben človek jih ne more izpuliti iz roke mojega Očeta. **30** Jaz in moj Oče sva eno.« **31** Po tem so Judje ponovno pobrali kamne, da ga kamnajo. **32** Jezus jim je odgovoril: »Mnogo dobrih del sem vam pokazal od svojega Očeta; za katerega izmed teh del me kamnate?« **33** Judje so mu odgovorili, rekoč: »Ne kamnamo te zaradi dobrega dela; temveč zaradi bogokletja; in zato, ker se ti, ki si človek, sebe delaš Boga.« **34** Jezus jim je odgovoril: »Ali ni v vaši postavi zapisano: ›Rekel sem: ›Vi ste bogovi?‹‹ **35** Če pa je imenoval bogove te, ki jim je prišla Božja beseda in pismo ne more biti prekršeno, **36** pravite o njem, ki ga je Oče posvetil in poslal na svet: ›Ti preklinjaš, ‹ ker sem rekel, da sem Božji Sin? **37** Če ne opravljam del svojega Očeta, mi ne verjemite. **38** Toda če jih opravljam, čeprav mi ne verjamete, verjemite delom, da boste lahko spoznali in verovali, da je Oče v meni in jaz v njem.« **39** Zato so si ponovno prizadevali, da ga primejo, toda pobegnil je iz njihove roke **40** in ponovno odšel proč, onstran Jordana, na kraj, kjer je Janez najprej krščeval in tam ostal. **41** In mnogi so krenili k njemu ter rekli: »Janez ni storil nobenega čudeža, toda vse besede, ki jih je Janez govoril o tem človeku, so bile resnične.« **42** In tam so mnogi verovali vanj.

11 Torej nek mož je bil bolan, po imenu Lazar, iz Betanije, mesta Marije in njene sestre Marte. **2** (Marija je bila tista, ki je Gospoda mazilila z mazilom in je s svojimi lasmi obrisala njegova stopala, katere brat Lazar je bil bolan.) **3** Zato sta njegovi sestri poslali k njemu, rekoč: »Gospod, glej, tisti, ki ga imaš rad, je bolan.« **4** Ko je Jezus to slišal, je rekel: »Ta bolezen ni za smrt, temveč za Božjo slavo, da bo Božji Sin s tem lahko proslavljen.« **5** Torej Jezus je ljubil Marto in njeno sestro ter Lazarja. **6** Ko je torej slišal, da je bil bolan, je še dva dni ostal na istem kraju, kjer je bil. **7** Šele nató reče svojim učencem: »Ponovno pojdimo

v Judejo.« 8 Njegovi učenci mu rečejo: »Učitelj, Judje so si nedavno prizadevali, da te kamnajo, ti pa greš ponovno tja?« 9 Jezus je odgovoril: »Ali ni v dnevu dvanajst ur? Če katerikoli človek hodi podnevi, se ne spotika, ker vidi svetlobo tega sveta. 10 Toda če človek hodi ponoči, se spotika, ker v njem ni svetlobe.« 11 Te besede je rekel in nató jim reče: »Naš prijatelj Lazar spi, vendar grem, da ga lahko zbudim iz spanja.« 12 Tedaj so njegovi učenci rekli: »Gospod, če spi, bo okreval.« 13 Vendar je Jezus govoril o njegovi smrti, toda mislili so, da je govoril o počitku v spanju. 14 Tedaj jim je Jezus odkrito povedal: »Lazar je mrtev. 15 Zaradi vas pa sem vesel, da nisem bil tam, z namenom, da boste lahko verovali, vendar pojdimo k njemu.« 16 Tedaj je Tomaž, ki se je imenoval Dvojček, rekel svojim součencem: »Naj gremo tudi mi, da bomo lahko umrli z njim.« 17 Potem ko je Jezus prišel, je odkril, da je že štiri dni ležal v grobu. 18 Torej Betanija je bila blizu Jeruzalema, okoli petnajst dolžin brazd proč 19 in mnogi izmed Judov so prišli k Marti in Mariji, da ju tolažijo glede njunega brata. 20 Potem je Marta, takoj ko je slišala, da je prihajal Jezus, odšla in ga srečala, toda Marija je še vedno sedela v hiši. 21 Tedaj je Marta rekla Jezusu: »Gospod, če bi bil ti tukaj, moj brat ne bi umrl. 22 Toda jaz vem, da celó sedaj, karkoli hočeš prositi od Boga, ti bo Bog to dal.« 23 Jezus ji reče: »Tvoj brat bo ponovno vstal.« 24 Marta mu reče: »Vem, da bo ponovno vstal na vstajenje ob poslednjem dnevu.« 25 Jezus ji je rekel: »Jaz sem vstajenje in življenje. Kdor vame veruje, četudi bi bil mrtev, bo vendarle živel. 26 In kdorkoli živi in veruje vame, ne bo nikoli umrl. Veruješ to?« (aiōn g165) 27 Ona mu reče: »Da, Gospod. Verujem, da si ti Kristus, Božji Sin, ki naj bi prišel na svet.« 28 In ko je tako rekla, je šla svojo pot in na skrivnem poklicala svojo sestro Marijo, rekoč: »Učitelj je prišel in te kliče.« 29 Brž ko je ona to zaslišala, je hitro vstala in prišla k njemu. 30 Torej Jezus še ni prišel v mesto, temveč je bil na kraju, kjer ga je srečala Marta. 31 Ko so Judje, ki so bili z njo v hiši in jo tolažili, videli Marijo, da je v naglici vstala in odšla ven, so ji potem sledili, rekoč: »H grobu gre, da bi tam jokala.« 32 Torej ko je Marija prišla tja, kjer je bil Jezus in ga zagledala, je padla dol k njegovim stopalom in mu rekla: »Gospod, če bi bil ti tukaj, moj brat ne bi umrl.« 33 Ko jo je Jezus torej videl jokajočo in jokajoče tudi Jude, ki so prišli z njo, je v duhu zastokal in bil vznemirjen 34 ter rekel: »Kam ste ga položili?« Rekli so mu: »Gospod, pridi in poglej.« 35 Jezus se je zjokal. 36 Tedaj so Judje rekli: »Glejte, kako ga je imel rad!« 37 Nekateri izmed njih pa so rekli: »Mar ni mogel ta človek, ki je slepemu odprl oči, storiti, da ta mož sploh ne bi umrl?« 38 Jezus torej, v sebi ponovno stokajoč, pride h grobu. To je bila votlina in nanjo je bil položen kamen. 39 Jezus je rekel: »Odstranite kamen proč.« Marta, sestra tega, ki je bil mrtev, mu reče: »Gospod, do sedaj že zaudarja, kajti mrtev je štiri dni.« 40 Jezus ji reče: »Kaj ti nisem rekel, da če boš verovala, boš videla Božjo slavo?« 41 Tedaj so odstranili kamen z mesta, kamor je bil mrtvi položen. Jezus pa je povzdignil svoje oči in rekel: »Oče, hvala ti, da si me uslišal. 42 In vedel sem, da me ti vedno uslišiš, toda to sem rekel zaradi množice, ki stoji zraven, da bi lahko verovala, da si me ti poslal.« 43 In ko je tako govoril, je z močnim glasom zaklical: »Lazar, pridi naprej.« 44 In tisti, ki je bil mrtev, je prišel naprej, z rokami in nogami, povezanimi s pogrebnimi oblačili in njegov obraz je bil naokoli povezan s prtičem. Jezus jim reče: »Odvežite ga in ga pustite oditi.« 45 Potem so mnogi izmed Judov, ki so prišli k Mariji in videli stvari, ki jih je Jezus storil, verovali vanj. 46 Toda nekateri izmed njih so odšli po svojih poteh k farizejem in jim povedali, kakšne stvari je Jezus storil. 47 Tedaj so visoki duhovniki in farizeji zbrali véliki zbor ter rekli: »Kaj [naj] storimo? Kajti ta človek dela mnoge čudeže. 48 Če ga pustimo tako pri miru, bodo vsi ljudje verovali vanj in prišli bodo Rimljani in odvzeli tako naš prostor kakor narod.« 49 In eden izmed njih, po imenu Kajfa, ki je bil to isto leto véliki duhovnik, jim je rekel: »Vi čisto nič ne veste, 50 niti ne preudarite, da je za nas koristno, da naj bi en človek umrl za ljudi, ne pa da propade celoten narod.« 51 To pa ni govoril [sam] od sebe, temveč ker je bil tisto leto véliki duhovnik, je prerokoval, da naj bi Jezus umrl za ta narod, 52 in ne samo za ta narod, temveč da naj bi tudi Božje otroke, ki so bili razkropljeni naokoli, skupaj zbral v enem. 53 Torej so se od tega dne dalje skupaj posvetovali, da ga usmrtijo. 54 Jezus torej med Judi ni več hodil javno, temveč je od tam odšel v deželo poleg divjine, v mesto, imenovano Efrájim in tam ostal s svojimi učenci. 55 In blizu je bila judovska pasha in mnogi iz dežele so pred pasho odšli gor v Jeruzalem, da se očistijo. 56 Medtem ko so stali v templju, so torej iskali Jezusa in med seboj govorili: »Kaj mislite, da ne bo prišel na praznik?« 57 Torej tako visoki duhovniki kakor farizeji so izdali zapoved, da če katerikoli človek ve, kje bi bil, naj to pokaže, da bi ga lahko prijeli.

12 Potem je Jezus, šest dni pred pasho, prišel v Betanijo, kjer je bil Lazar, ki je bil mrtev, ki ga je obudil od mrtvih. 2 Tam so mu pripravili večerjo in Marta je stregla, toda Lazar je bil eden izmed teh, ki je z njim sedel za mizo. 3 Tedaj je Marija vzela funt zelo dragocenega mazila iz narde in mazilila Jezusova stopala in s svojimi lasmi obrisala njegova stopala, in hiša je bila napolnjena z vonjem mazila. 4 Potem

reče eden izmed njegovih učencev, Juda Iškarijot, Simonov sin, ki naj bi ga izdal: 5 »Zakaj ni bilo to mazilo prodano za tristo denarjev in dano revnim?« 6 To je rekel, ne, ker bi skrbel za revne, temveč zato, ker je bil tat in je imel mošnjo ter nosil, kar je bilo dano vanjo. 7 Potem je Jezus rekel: »Pusti jo pri miru. To je zadržala za dan mojega pokopa. 8 Kajti revne imate vedno s seboj, mene pa nimate vedno.« 9 Veliko ljudi izmed Judov je torej vedelo, da je bil tam. Niso pa prišli samo zaradi Jezusa, temveč, da bi lahko videli tudi Lazarja, ki ga je obudil od mrtvih. 10 Toda visoki duhovniki so se posvetovali, da bi mogli usmrtiti tudi Lazarja, 11 zato ker je zaradi tega razloga mnogo izmed Judov odšlo proč in verovalo v Jezusa. 12 Naslednji dan je mnogo ljudi, ki so prišli na praznik, ko so slišali, da je v Jeruzalem prihajal Jezus, 13 vzelo mladike palmovih dreves in mu odšlo naproti, da ga srečajo ter klicali: »Hozana: ›Blagoslovljen je Izraelov Kralj, ki prihaja v Gospodovem imenu.‹« 14 In Jezus, ko je našel mladega osla, je sédel nanj, kakor je pisano: 15 »Ne boj se, hči sionska, glej, tvoj Kralj prihaja, sedeč na osličjem žrebetu.« 16 Teh stvari njegovi učenci sprva niso razumeli, toda ko je bil Jezus poveličan, potem so se spomnili, da so bile te stvari pisane o njem in da so mu te stvari storili. 17 Množica torej, ki je bila z njim, ko je Lazarja poklical iz njegovega groba in ga obudil od mrtvih, je pričevala. 18 Zaradi tega razloga ga je množica tudi srečala, ker so slišali, da je storil ta čudež. 19 Farizeji so torej med seboj govorili: »[Ali] ne zaznate, kako ničesar ne prevladate? Glejte, svet je odšel za njim.« 20 In med njimi so bili neki Grki, ki so ob prazniku prišli gor oboževat. 21 Isti so torej prišli k Filipu, ki je bil iz Betsajde v Galileji in ga prosili, rekoč: »Gospod, mi bi videli Jezusa.« 22 Filip prihaja ter pove Andreju in prav tako Andrej ter Filip povesta Jezusu. 23 In Jezus jima je odgovoril, rekoč: »Ura je prišla, da naj bi bil Sin človekov poveličan. 24 Resnično, resnično, povem vam: ›Razen če pšenično zrno ne pade na tla in ne umre, ostaja sámo; toda če umre, obrodi mnogo sadu.‹ 25 Kdor ima rad svoje življenje, ga bo izgubil; kdor pa svoje življenje na tem svetu sovraži, ga bo ohranil za večno življenje. **(aiōnios g166)** 26 Če katerikoli človek služi meni, naj mi sledi; in kjer sem jaz, tam bo tudi moj služabnik. Če katerikoli človek služi meni, ga bo moj Oče počastil. 27 Sedaj je moja duša vznemirjena in kaj naj rečem? ›Oče, reši me pred to uro.‹ Toda zaradi tega razloga sem prišel v to uro. 28 ›Oče, proslavi svoje ime.‹« Tedaj je tja prišel glas iz nebes, rekoč: »Proslavil sem ga in ponovno ga bom proslavil.« 29 Množica torej, ki je stala poleg in to slišala, je rekla, da je zagrmelo; drugi so rekli: »Angel mu je govoril.« 30 Jezus je odgovoril in rekel: »Ta glas ni prišel zaradi mene, temveč zaradi vas. 31 Sedaj je sodba tega sveta. Sedaj bo princ tega sveta izgnan ven. 32 In jaz, če bom povzdignjen z zemlje, bom k sebi pritegnil vse ljudi.« 33 To je rekel, ker je naznanil, kakšne smrti naj bi umrl. 34 Množica mu je odgovorila: »Iz postave smo slišali, da Kristus ostaja večno; in kako praviš ti: ›Sin človekov mora biti dvignjen?‹ Kdo je ta Sin človekov?« **(aiōn g165)** 35 Potem jim je Jezus rekel: »Še malo časa je z vami svetloba. Hodíte, dokler imate svetlobo, da ne bi nad vas prišla tema, kajti kdor hodi v temi, ne ve, kam gre. 36 Dokler imate svetlobo, verujte v svetlobo, da boste lahko otroci svetlobe.« Te besede je govoril Jezus in odšel ter se skril pred njimi. 37 Toda čeprav je pred njimi storil toliko čudežev, kljub temu niso verovali vanj, 38 da se je lahko izpolnila beseda preroka Izaija, ki je govoril: ›Gospod, kdo je veroval našemu poročilu in komu se je razodel Gospodov laket?‹ 39 Torej niso mogli verovati, zato ker je ta Izaija ponovno rekel: 40 ›Oslepel je njihove oči in zakrknil njihovo srce, da ne bi mogli videti s svojimi očmi niti razumeti s svojim srcem in ne bi bili spreobrnjeni in bi jih jaz ne ozdravil.‹ 41 Te besede je izrekel Izaija, ko je videl njegovo slavo in govoril o njem. 42 Vendar so tudi med visokimi vladarji mnogi verovali vanj, toda zaradi farizejev ga niso priznali, da ne bi bili izločeni iz sinagoge, 43 kajti bolj so ljubili hvalo ljudi kakor Božjo hvalo. 44 Jezus je zaklical in rekel: »Kdor veruje vame, ne veruje vame, temveč v tistega, ki me je poslal. 45 In kdor vidi mene, vidi tistega, ki me je poslal. 46 Prišel sem, svetloba na svet, da kdorkoli veruje vame, ne bi ostal v temi. 47 In če katerikoli človek sliši moje besede in ne veruje, ga ne sodim jaz, kajti nisem prišel, da svet sodim, temveč da svet rešim. 48 Kdor zavrača mene in ne sprejema mojih besed, ima nekoga, ki ga sodi. Beseda, ki sem jo govoril, ta ista ga bo sodila na poslednji dan. 49 Kajti nisem govoril sam od sebe, temveč Oče, ki me je poslal, mi je dal zapoved, kaj naj rečem in kaj naj govorim. 50 In jaz vem, da je njegova zapoved večno življenje. Karkoli torej govorim, govorim tako, celó kakor mi je rekel Oče.« **(aiōnios g166)**

13 Torej pred praznikom pashe, ko je Jezus spoznal, da je prišla njegova ura, da naj bi odšel s tega sveta k Očetu in ker je ljubil svoje, ki so bili na svetu, jih je ljubil do konca. 2 In ko se je večerja končala, je torej hudič Judu Iškarijotu, Simonovemu sinu, v srce položil, da ga izda. 3 Ker je Jezus vedel, da je Oče vse stvari dal v njegove roke in da je prišel od Boga in odšel k Bogu, 4 se dvigne od večerje in odloži svoje obleke in vzame brisačo ter se opaše. 5 Nató vlije vodo v umivalnik in začne učencem umivati stopala ter jih brisati z brisačo, s katero je bil opasan. 6

Potem pride k Simonu Petru in Peter mu reče: »Gospod, ti
mi umivaš moja stopala?« 7 Jezus je odgovoril in mu rekel:
»Kar delam, ti sedaj ne veš, toda spoznal boš pozneje.« 8
Peter mu reče: »Nikoli ne boš umival mojih stopal.« Jezus
mu je odgovoril: »Če te ne umijem, nimaš deleža z menoj.«
(aiōn g165) 9 Simon Peter mu reče: »Gospod, ne samo mojih
stopal, temveč tudi moje roke in mojo glavo.« 10 Jezus
mu reče: »Kdor je umit, se mu razen svojih stopal ni treba
umiti, ampak je čist vsak delček; in vi ste čisti, toda ne vsi.«
11 Kajti vedel je, kdo naj bi ga izdal, zato je rekel: »Niste
vsi čisti.« 12 Torej potem, ko jim je umil njihova stopala
in vzel svoje obleke ter se ponovno usedel, jim je rekel:
»Ali veste, kaj sem vam storil? 13 Vi me kličete Učitelj in
Gospod, in pravilno govorite, kajti to sem. 14 Če sem vam
torej jaz, vaš Gospod in Učitelj, umil vaša stopala, morate
tudi vi drug drugemu umivati stopala. 15 Kajti dal sem vam
zgled, da bi tudi vi delali tako, kakor sem vam storil jaz. 16
Resnično, resnično, povem vam: ›Služabnik ni večji kakor
njegov gospodar; niti kdor je poslan, ni večji kakor tisti, ki ga
je poslal. 17 Če poznate te stvari, ste srečni, če jih izvršujete.
18 Ne govorim o vas vseh. Vem, katere sem izbral, toda
da bi se lahko izpolnilo pismo: ›Kdor jé kruh z menoj, je
dvignil svojo peto zoper mene.‹ 19 Sedaj vam pravim, preden
pride, da ko se zgodi, boste lahko verovali, da jaz sem. 20
Resnično, resnično, povem vam: ›Kdor sprejme, kogarkoli
jaz pošljem, sprejme mene; in kdor sprejme mene, sprejme
tistega, ki me je poslal.‹« 21 Ko je Jezus tako rekel, je bil v
duhu vznemirjen in pričeval ter rekel: »Resnično, resnično,
povem vam, da me bo eden izmed vas izdal.« 22 Potem so
učenci pogledali drug na drugega, dvomeč, o kom je govoril.
23 Torej na Jezusovo naročje je bil naslonjen eden izmed
njegovih učencev, ki ga je Jezus ljubil. 24 Simon Peter mu je
torej dal znamenje, da naj vpraša, kdo bi bil ta, o katerem je
govoril. 25 On mu potem, ležeč na Jezusovih prsih, reče:
»Gospod, kdo je ta?« 26 Jezus je odgovoril: »To je tisti, ki
mu bom dal grižljaj, ko ga bom pomočil.« In ko je grižljaj
pomočil, ga je dal Judu Iškarijotu, Simonovemu sinu. 27 In
po grižljaju je vanj vstopil Satan. Tedaj mu je Jezus rekel:
»To, kar delaš, stôri hitro.« 28 Torej noben človek pri mizi ni
vedel, za kakšen namen mu je to rekel. 29 Kajti nekateri
izmed njih so mislili, ker je imel Juda mošnjo, da mu je Jezus
rekel: »Kupi te stvari, ki jih potrebujemo za praznik, « ali da
naj bi nekaj dal ubogim. 30 Potem ko je prejel grižljaj, je
takoj odšel ven; bila pa je noč. 31 Torej ko je odšel ven, je
Jezus rekel: »Sedaj je Sin človekov proslavljen in Bog je
proslavljen v njem. 32 Če je Bog proslavljen v njem, bo tudi
Bog njega proslavil v sebi in nemudoma ga bo proslavil. 33
Majhni otroci, še malo časa sem z vami. Iskali me boste
in kakor sem rekel Judom: ›Kamor grem jaz, vi ne morete
priti, ‹ tako sedaj pravim vam. 34 Dajem vam novo zapoved:
›Da ljubite drug drugega, kakor sem vas jaz ljubil, da tudi vi
ljubite drug drugega. 35 Po tem bodo vsi ljudje spoznali, da
ste moji učenci, če imate drug do drugega ljubezen.‹« 36
Simon Peter mu je rekel: »Gospod, kam greš?« Jezus mu je
odgovoril: »Kamor jaz grem, mi sedaj ne moreš slediti, toda
sledil mi boš pozneje.« 37 Peter mu je rekel: »Gospod, zakaj
ti ne morem slediti sedaj? Svoje življenje hočem dati zaradi
tebe.« 38 Jezus mu je odgovoril: »Življenje hočeš dati zaradi
mene? Resnično, resnično, povem ti: ›Petelin ne bo zapel,
dokler me trikrat ne zanikaš.‹«

14 »Ne dopustite, da bi bilo vaše srce vznemirjeno. Verujte
v Boga, tudi vame verujte. 2 V hiši mojega Očeta je
mnogo graščin. Če ne bi bilo tako, bi vam povedal. Grem, da
pripravim prostor za vas. 3 Če pa grem in pripravim prostor
za vas, bom ponovno prišel in vas sprejel k sebi, da kjer
sem jaz, boste tam lahko tudi vi. 4 In kamor jaz grem, veste
in pot poznate.« 5 Tomaž mu reče: »Gospod, ne vemo, kam
greš in kako moremo poznati pot?« 6 Jezus mu reče: »Jaz
sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu, razen
po meni. 7 Če bi spoznali mene, bi spoznali tudi mojega
Očeta in odslej ga poznate in ste ga videli.« 8 Filip mu reče:
»Gospod, pokaži nam Očeta in to nam zadošča.« 9 Jezus
mu reče: »Filip, toliko časa sem bil z vami, pa me vendar
nisi spoznal? Kdor je videl mene, je videl Očeta, in kako
potem praviš: ›Pokaži nam Očeta?‹ 10 Ne verjameš, da sem
jaz v Očetu in Oče v meni? Besede, ki vam jih govorim, ne
govorim sam od sebe, temveč Oče, ki prebiva v meni, on
opravlja dela. 11 Verjemite mi, da sem v Očetu in Oče v
meni; če pa ne, mi verjemite zaradi del samih. 12 Resnično,
resnično, povem vam: ›Kdor veruje vame, bo dela, ki jih jaz
opravljam, tudi sam opravljal; in opravljal bo večja dela kakor
ta, ker grem k svojemu Očetu. 13 In karkoli boste zahtevali v
mojem imenu, bom to storil, da bo Oče lahko proslavljen v
Sinu. 14 Če boste karkoli zahtevali v mojem imenu, bom jaz
to storil.‹ 15 Če ljubite mene, se držite mojih zapovedi. 16 In
prosil bom Očeta in dal vam bo drugega Tolažnika, da bo
lahko večno ostal z vami, (aiōn g165) 17 celó Duha resnice, ki
ga svet ne more prejeti zato, ker ga ne vidi niti ga ne pozna.
Toda vi ga poznate, kajti on prebiva z vami in bo v vas. 18
Ne bom vas zapustil brez tolažbe. Prišel bom k vam. 19 Še
malo časa in svet me ne vidi več, toda vi me vidite. Ker jaz
živim, boste živeli tudi vi. 20 Na tisti dan boste vedeli, da jaz
sem v svojem Očetu in vi v meni in jaz v vas. 21 In kdor ima
moje zapovedi in se jih drži, je tisti, ki me ljubi. In kdor ljubi

mene, bo ljubljen od mojega Očeta in jaz ga bom ljubil in se
mu bom razodel.« 22 Juda, ne Iškarijot, mu reče: »Gospod,
kako to, da se hočeš razodeti nam, ne pa svetu?« 23 Jezus
je odgovoril in mu rekel: »Če me človek ljubi, se bo držal
mojih besed in moj Oče ga bo ljubil in prišla bova k njemu in
naredila prebivališče z njim. 24 In kdor me ne ljubi, se ne
drži mojih izjav. In beseda, ki jo slišite, ni moja, temveč od
Očeta, ki me je poslal. 25 Te stvari sem vam govoril, ko sem
bil še prisoten z vami. 26 Toda Tolažnik, ki je Sveti Duh, ki
ga bo Oče poslal v mojem imenu, vas bo učil vseh stvari
in vam bo v vaš spomin privedel vse besede, karkoli sem
vam povedal. 27 Mir zapustim z vami, svoj mir vam dam.
Ne kakor daje svet, vam ga jaz dam. Ne dopustite, da bi
bila vaša srca vznemirjena niti naj ne bodo prestrašena. 28
Slišali ste, kako sem vam rekel: ›Jaz grem proč in ponovno
pridem k vam.‹ Če ste ljubili mene, bi se razveselili, ker sem
rekel: ›Jaz grem k Očetu, ‹ kajti moj Oče je večji od mene.
29 In sedaj sem vam povedal, preden se zgodi, da boste
lahko verovali, ko se zgodi. 30 Odslej ne bom več veliko
govoril z vami, kajti princ tega sveta prihaja, toda v meni
nima ničesar. 31 Toda, da bo svet lahko spoznal, da ljubim
Očeta in kakor mi je Oče dal zapoved, točno tako delam jaz.
Vstanite, pojdimo od tod.«

15 »Jaz sem resnična vinska trta in moj Oče je poljedelec.
2 Vsako mladiko na meni, ki ne prinaša sadu, on
odstranja in vsako vejo, ki prinaša sad, očiščuje, da bo lahko
obrodila več sadu. 3 Torej vi ste čisti po besedi, ki sem vam
jo govoril. 4 Ostanite v meni in jaz v vas. Kakor mladika
sama od sebe ne more obroditi sadu, razen če ne ostane na
vinski trti, nič bolj ne morete vi, razen če ne ostanete v meni.
5 Jaz sem trta, vi ste mladike. Kdor ostaja v meni in jaz v
njem, ta isti prinaša obilo sadu, kajti brez mene ne morete
storiti ničesar. 6 Če človek ne ostane v meni, je odvržen
kakor mladika in se posuši; in ljudje jih zberejo ter jih vržejo
v ogenj in so sežgane. 7 Če ostanete v meni in moje besede
ostanejo v vas, boste prosili, kar hočete in se vam bo to
zgodilo. 8 V tem je moj Oče proslavljen, da obrodite obilo
sadu; tako boste postali moji učenci. 9 Kakor je Oče mene
ljubil, tako sem jaz vas ljubil. Ostanite v moji ljubezni. 10 Če
se držite mojih zapovedi, boste ostali v moji ljubezni; kakor
sem se jaz držal Očetovih zapovedi in ostajam v njegovi
ljubezni. 11 Te besede sem vam govoril, da moja radost
lahko ostane v vas in da bo vaša radost lahko popolna. 12
To je moja zapoved: ›Da ljubite drug drugega, kakor sem
vas jaz ljubil.‹ 13 Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da
človek svoje življenje žrtvuje za svoje prijatelje. 14 Vi ste
moji prijatelji, če storite, karkoli vam zapovem. 15 Odslej
vas ne imenujem služabnike, kajti služabnik ne ve, kaj dela
njegov gospodar; toda vas sem imenoval prijatelje, kajti dal
sem vam spoznati vse stvari, ki sem jih slišal od svojega
Očeta. 16 Niste vi mene izbrali, ampak sem jaz izbral vas in
vam odredil, da bi šli in obrodili sad in da bi vaš sad ostal,
da karkoli boste zahtevali od mojega Očeta v mojem imenu,
vam bo on to lahko dal. 17 Te besede vam zapovedujem, da
ljubite drug drugega. 18 Če vas svet sovraži, vedite, da je
mene sovražil, preden je sovražil vas. 19 Če bi bili od sveta,
bi svet svoje imel rad, toda ker niste od sveta, temveč sem
vas izbral od sveta, vas torej svet sovraži. 20 Spomnite se
besede, ki sem vam jo rekel: ›Služabnik ni večji kot njegov
gospodar.‹ Če so preganjali mene, bodo prav tako preganjali
vas; če so se držali mojih izjav, se bodo držali tudi vaših. 21
Toda vse te stvari vam bodo storili zaradi mojega imena, ker
ne poznajo tistega, ki me je poslal. 22 Če ne bi prišel in
jim ne bi govoril, ne bi imeli greha, toda sedaj za svoj greh
nimajo nobene pretveze. 23 Kdor sovraži mene, sovraži tudi
mojega Očeta. 24 Če med njimi ne bi storil del, ki jih noben
drug človek ni storil, ne bi imeli greha, toda sedaj so tako
videli kakor sovražili, tako mene kakor mojega Očeta. 25
Toda to se dogaja, da se bo lahko izpolnila beseda, ki je
zapisana v njihovi postavi: ›Sovražili so me brez razloga.‹ 26
Toda ko pride Tolažnik, ki ga bom poslal k vam od Očeta,
celó Duh resnice, ki izvira od Očeta, bo on pričeval o meni;
27 in tudi vi boste pričevali, ker ste bili od začetka z menoj.«

16 »Te besede sem vam govoril, da se ne bi pohujšali.
2 Izločali vas bodo iz sinagog; da, prihaja čas, da bo,
kdorkoli vas ubija, mislil, da opravlja službo Bogu. 3 In te
stvari vam bodo počeli, ker niso spoznali niti Očeta niti
mene. 4 Toda te stvari sem vam povedal, da se boste lahko
spomnili, ko bo prišel čas, da sem vam povedal o njih. Teh
stvari pa vam na začetku nisem povedal, ker sem bil z vami.
5 Toda sedaj grem svojo pot k njemu, ki me je poslal, pa me
nihče izmed vas ne vpraša: ›Kam greš?‹ 6 Toda ker sem
vam povedal te stvari, je vaše srce napolnila bridkost. 7
Vendar vam govorim resnico. Za vas je koristno, da odidem,
kajti če ne odidem, potem Tolažnik ne bo prišel k vam, toda
če odidem, vam ga bom poslal. 8 In ko on pride, bo grajal
svet o grehu in o pravičnosti in o sodbi: 9 o grehu, ker ne
verujejo vame; 10 o pravičnosti, ker grem k svojemu Očetu
in me ne boste več videli; 11 o sodbi, ker je princ tega sveta
obsojen. 12 Imam vam povedati še mnogo stvari, toda sedaj
jih ne morete nositi. 13 Vendar ko pride on, Duh resnice, vas
bo usmerjal v vso resnico, kajti ne bo govoril iz sebe, temveč
karkoli bo slišal, to bo govoril in pokazal vam bo stvari, ki

pridejo. 14 On me bo proslavil, kajti prejel bo od mojega in
vam bo to pokazal. 15 Vse stvari, ki jih ima Oče, so moje.
Torej sem rekel, da bo vzel od mojega in vam bo to pokazal.
16 Malo časa in me ne boste videli in ponovno, malo časa in
me boste videli, ker grem k Očetu.« 17 Tedaj so nekateri
izmed njegovih učencev med seboj govorili: »Kaj je to, da
nam pravi: ›Malo časa in me ne boste videli, in ponovno,
malo časa in me boste videli‹ in: ›Ker grem k Očetu?‹«
18 Rekli so torej: »Kaj je to, kar pravi: ›Malo časa?‹ Ne moremo
povedati, kaj pravi.« 19 Torej Jezus je vedel, da so ga bili
željni vprašati in jim je rekel: »Ali med seboj povprašujete,
ker sem rekel: ›Malo časa in me ne boste videli, in ponovno,
malo časa in me boste videli?‹ 20 Resnično, resnično, povem
vam: ›Da boste jokali in žalovali, toda svet se bo veselil; vi
pa boste žalostni, toda vaša žalost bo obrnjena v radost.‹
21 Ženska, ko je v porodnih mukah, ima bridkost, ker je
prišla njena ura; toda takoj, ko je razbremenjena otroka, se
zaradi radosti, da je človek rojen na svet, ne spominja več
tesnobe. 22 In zato imate sedaj bridkost. Toda ponovno vas
bom videl in vaše srce se bo veselilo in vaše radosti vam
nihče ne bo odvzel. 23 In na tisti dan me ne boste ničesar
vprašali. Resnično, resnično, povem vam: ›Karkoli boste
zahtevali od Očeta v mojem imenu, vam bo to dal.‹ 24 Doslej
niste ničesar zahtevali v mojem imenu. Zahtevajte in boste
prejeli, da bo vaša radost lahko popolna. 25 Te stvari sem
vam govoril v pregovorih, toda prihaja čas, ko vam ne bom
več govoril v pregovorih, temveč vam bom o Očetu odkrito
pokazal. 26 Na tisti dan boste prosili v mojem imenu, in ne
pravim vam, da bom jaz prosil Očeta za vas, 27 kajti sam
Oče vas ima rad, ker ste me imeli radi in ste verovali, da
sem prišel od Boga. 28 Prišel sem od Očeta in prišel sem
na svet; zopet zapustim svet in grem k Očetu.« 29 Njegovi
učenci so mu rekli: »Glej, sedaj govoriš odkrito in ne govoriš
pregovora. 30 Sedaj smo prepričani, da veš vse stvari in
ne potrebuješ, da bi te katerikoli človek vprašal. Po tem
verujemo, da si prišel od Boga.« 31 Jezus jim je odgovoril:
»Sedaj verujete? 32 Glejte, prihaja ura, da, pravkar je prišla,
da boste razkropljeni, vsak k svojemu lastnemu, mene pa
boste pustili samega; in vendar nisem sam, ker je Oče z
menoj. 33 Te stvari sem vam govoril, da boste lahko imeli
mir v meni. Na svetu boste imeli stisko, toda bodite dobre
volje, jaz sem svet premagal.«

17 Te besede je govoril Jezus in svoje oči povzdignil k
nebu ter rekel: »Oče, prišla je ura; proslavi svojega
Sina, da bo lahko tudi tvoj Sin proslavil tebe, 2 kakor si mu
izročil oblast nad vsem mesom, da bi on lahko dal večno
življenje tolikim, kolikor si mu jih dal. **(aiōnios g166)** 3 In to
je večno življenje, da bi oni lahko spoznali tebe, edinega
resničnega Boga in Jezusa Kristusa, ki si ga poslal. **(aiōnios
g166)** 4 Jaz sem te proslavil na zemlji. Končal sem delo, ki si
mi ga dal, da ga opravim. 5 In sedaj, oh Oče, me proslavi
pri samem sebi s slavo, ki sem jo imel s teboj, preden je
bil svet. 6 Jasno sem pokazal tvoje ime ljudem, ki mi jih
daješ ven iz sveta. Bili so tvoji in ti jih daješ meni in ohranili
so tvojo besedo. 7 Sedaj so spoznali, da so vse stvari,
katerekoli si mi dal, od tebe. 8 Kajti dal sem jim besede, ki
jih ti daješ meni in sprejeli so jih in zagotovo so spoznali, da
sem prišel od tebe in verovali so, da si me ti poslal. 9 Jaz
prosim zanje. Ne prosim za svet, temveč za tiste, ki si mi jih
ti dal, kajti tvoji so. 10 In vse moje je tvoje in tvoje je moje in
proslavljen sem v njih. 11 In sedaj nisem več na svetu, toda
ti so na svetu, jaz pa prihajam k tebi. Sveti Oče, po svojem
lastnem imenu ohrani te, ki si mi jih dal, da bodo lahko eno,
kakor sva midva. 12 Dokler sem bil z njimi na svetu, sem jih
varoval v tvojem imenu. Te, ki mi jih daješ, sem obvaroval in
nihče izmed njih ni izgubljen, razen sina pogube, da se lahko
izpolni pismo. 13 In sedaj prihajam k tebi in te stvari govorim
na svetu, da bodo mojo radost lahko imeli v sebi izpolnjeno.
14 Dal sem jim tvojo besedo, svet pa jih je sovražil, ker niso
od sveta, celó kakor jaz nisem od sveta. 15 Ne prosim, da
bi jih vzel iz sveta, temveč, da bi jih varoval pred zlom. 16
Niso od sveta, celó kakor jaz nisem od sveta. 17 Posvetí jih
po svoji resnici. Tvoja beseda je resnica. 18 Kakor si me ti
poslal v svet, točno tako sem jih tudi jaz poslal v svet. 19 In
zaradi njih se posvečujem, da bodo tudi oni lahko posvečeni
preko resnice. 20 Niti ne prosim samo za té, temveč tudi za
tiste, ki bodo po njihovi besedi verovali vame, 21 da bi bili
lahko vsi eno, kakor si ti, Oče, v meni in jaz v tebi, da bi bili
lahko tudi oni eno v nas [treh], da bi svet lahko veroval, da si
me ti poslal. 22 In slavo, ki mi jo daješ, sem dal njim, da
bodo lahko eno, tako kakor smo mi [trije] eno; 23 jaz v njih in
ti v meni, da bodo lahko izpopolnjeni v enem in da bo svet
lahko spoznal, da si me ti poslal in da si jih ljubil, kakor si
ljubil mene. 24 Oče, hočem, da bodo tudi tisti, ki si mi jih dal,
z menoj, kjer sem jaz, da bodo lahko gledali mojo slavo, ki si
mi jo dal, kajti ljubil si me pred ustanovitvijo sveta. 25 Oh
pravični Oče, svet te ni spoznal, toda jaz sem te spoznal in ti
so spoznali, da si me ti poslal. 26 In razglasil sem jim tvoje
ime in ga bom razglašal, da bo ljubezen, s katero si me
ljubil, lahko v njih in jaz v njih.«

18 Ko je Jezus povedal te besede, je s svojimi učenci
odšel čez potok Cedron, kjer je bil vrt, v katerega je
vstopil on in njegovi učenci. 2 In tudi Juda, ki ga je izdal, je

poznal kraj, kajti Jezus se je s svojimi učenci pogosto napotil tja. 3 Juda je potem, ko je od visokih duhovnikov in farizejev prejel četo mož in častnikov, prihajal tja s svetilkami, baklami in orožjem. 4 Jezus je torej, vedoč vse stvari, ki naj bi prišle nadenj, šel naprej in jim rekel: »Koga iščete?« 5 Odgovorili so mu: »Jezusa Nazarečana.« Jezus jim reče: »Jaz sem.« In tudi Juda, ki ga je izdal, je stal z njimi. 6 Takoj potem, ko jim je rekel: »Jaz sem, « so stopili nazaj in padli na tla. 7 Potem jih je ponovno vprašal: »Koga iščete?« In rekli so: »Jezusa Nazarečana.« 8 Jezus je odgovoril: »Povedal sem vam, da jaz sem. Če torej iščete mene, pustite te oditi svojo pot, « 9 da bi se lahko izpolnila beseda, ki jo je govoril: »Izmed teh, ki mi jih daješ, nisem izgubil nobenega.« 10 Takrat je Simon Peter, ki je imel meč, tega izvlekel in udaril služabnika vélikega duhovnika in odsekal njegovo desno uho. Služabnikovo ime je bilo Malh. 11 Tedaj je Jezus rekel Petru: »Spravi svoj meč v nožnico. Ali naj ne izpijem čaše, ki mi jo je dal moj Oče?« 12 Tedaj so četa in stotnik in judovski častniki vzeli Jezusa ter ga zvezali 13 in ga odvedli najprej k Hanu, kajti bil je tast Kajfu, ki je bil to isto leto véliki duhovnik. 14 Torej Kajfa je bil tisti, ki je Judom dal nasvet, da je bilo koristno, da bi en človek umrl za ljudi. 15 Simon Peter pa je sledil Jezusu in tako je storil [tudi] drug učenec. Ta učenec je bil poznan vélikemu duhovniku in je z Jezusom vstopil v palačo vélikega duhovnika. 16 Toda Peter je stal zunaj pri vratih. Potem je odšel ven ta drugi učenec, ki je bil poznan vélikemu duhovniku in spregovoril njej, ki je stražila vrata in Petra privedel noter. 17 Tedaj reče Petru gospodična, ki je stražila vrata: »Ali nisi tudi ti eden izmed učencev tega človeka?« Reče ji: »Nisem.« 18 In tam so stali služabniki in častniki, ki so pripravili žerjavico, kajti bilo je hladno in so se greli, in Peter je stal z njimi ter se grel. 19 Véliki duhovnik je tedaj vprašal Jezusa o njegovih učencih in o njegovem nauku. 20 Jezus mu je odgovoril: »Javno sem govoril svetu, vselej sem učil v sinagogi in v templju, kamor Judje vedno zahajajo in ničesar nisem povedal na skrivnem. 21 Zakaj sprašuješ mene? Vprašaj tiste, ki so me slišali, kaj sem jim povedal. Glej, vedo, kaj sem rekel.« 22 In ko je tako govoril, je eden izmed častnikov, ki je stal poleg, z dlanjo svoje roke udaril Jezusa, rekoč: »Tako odgovarjaš vélikemu duhovniku?« 23 Jezus mu je odgovoril: »Če sem govoril zlo, pričuj o zlu; toda če dobro, zakaj me tolčeš?« 24 Torej ga je Hana zvezanega poslal k vélikemu duhovniku Kajfu. 25 Simon Peter pa je stal in se grel. Torej so mu rekli: »Mar nisi tudi ti eden izmed njegovih učencev?« To je zanikal in rekel: »Nisem.« 26 Eden izmed služabnikov vélikega duhovnika, sorodnik tistega, čigar uho je Peter odsekal, reče: »Ali te nisem videl z njim na vrtu?« 27 Tedaj je Peter ponovno zanikal in petelin je takoj zapel. 28 Potem so od Kajfa Jezusa odvedli v sodno dvorano; in bilo je zgodaj, oni sami pa niso odšli v sodno dvorano, da ne bi bili omadeževani, temveč da bi smeli jesti pashalno jagnje. 29 Pilat je potem odšel ven k njim in rekel: »Kakšno obtožbo ste prinesli zoper tega človeka?« 30 Odgovorili so mu in mu rekli: »Če bi ne bil hudodelec, bi ti ga ne izročili.« 31 Tedaj jim je Pilat rekel: »Vzemite ga in ga sodite glede na svojo postavo.« Judje so mu torej rekli: »Za nas ni zakonito, da usmrtimo kateregakoli človeka, « 32 da bi se lahko izpolnila Jezusova beseda, ki jo je govoril, ko je naznanil, kakšne smrti naj bi umrl. 33 Tedaj je Pilat ponovno vstopil v sodno dvorano in poklical Jezusa ter mu rekel: »Ali si ti judovski Kralj?« 34 Jezus mu je odgovoril: »Praviš to besedo sam od sebe ali so ti to drugi povedali o meni?« 35 Pilat je odgovoril: »Sem mar Jud? Tvoj narod in visoki duhovniki so te izročili meni. Kaj si storil?« 36 Jezus je odgovoril: »Moje kraljestvo ni od tega sveta. Če bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, potem bi se moji služabniki bojevali, da ne bi bil izročen Judom, toda sedaj moje kraljestvo ni od tod.« 37 Pilat mu je torej rekel: »Ali si ti potem kralj?« Jezus je odgovoril: »Ti praviš, da sem kralj. Za ta namen sem bil rojen in zaradi tega razloga sem prišel na svet, da naj bi pričeval k resnici. Vsak, kdor je iz resnice, posluša moj glas.« 38 Pilat mu reče: »Kaj je resnica?« In ko je to rekel, je ponovno odšel k Judom in jim reče: »Na njem sploh ne najdem nobene krivde. 39 Ampak vi imate navado, da naj bi vam za pasho enega izpustil. Hočete torej, da vam izpustim judovskega Kralja?« 40 Potem so vsi ponovno zavpili, rekoč: »Ne tega človeka, temveč Baraba.« Torej Baraba je bil razbojnik.

19 Tedaj je torej Pilat vzel Jezusa in ga prebičal. 2 In vojaki so iz trnja spletli krono in jo položili na njegovo glavo in nanj nadeli škrlatno svečano oblačilo 3 ter rekli: »Pozdravljen, judovski Kralj!« in ga udarjali s svojimi rokami. 4 Pilat je torej ponovno odšel naprej, rekoč jim: »Glejte, privedem ga k vam, da boste lahko spoznali, da ne najdem krivde na njem.« 5 Potem je prišel Jezus naprej, noseč trnovo krono in škrlatno svečano oblačilo. In Pilat jim reče: »Glejte, človek!« 6 Ko so ga torej visoki duhovniki in častniki zagledali, so zavpili, rekoč: »Križaj ga, križaj ga.« Pilat jim reče: »Vzemite ga in ga križajte, kajti jaz ne najdem krivde na njem.« 7 Judje so mu odgovorili: »Mi imamo postavo in po naši postavi bi moral umreti, ker se je delal Božjega Sina.« 8 Ko je torej Pilat slišal to besedo, se je še bolj zbal 9 in ponovno odšel v sodno dvorano in reče Jezusu: »Od kod si?« Toda Jezus mu ni dal odgovora. 10 Tedaj mu

Pilat reče: »Meni ne odgovoriš? Ne veš, da imam oblast, da te križam in imam oblast, da te izpustim?« 11 Jezus je odgovoril: »Zoper mene sploh ne bi mogel imeti nobene oblasti, razen če ti ne bi bila dana od zgoraj. Zato ima večji greh tisti, ki me je izročil tebi.« 12 In odslej si je Pilat prizadeval, da ga izpusti. Toda Judje so zavpili, rekoč: »Če tega človeka izpustiš, nisi cesarjev prijatelj; kdorkoli sebe dela kralja, govori zoper cesarja.« 13 Ko je torej Pilat slišal to besedo, je privedel Jezusa naprej in sedel na sodni stol na kraju, ki se imenuje Tlak, toda v hebrejščini Gabatá. 14 Bila pa je priprava na pasho in okoli šeste ure; in Judom reče: »Glejte, vaš Kralj!« 15 Toda oni so zakričali: »Proč z njim, proč z njim, križaj ga.« Pilat jim reče: »Ali naj križam vašega Kralja?« Visoki duhovniki so odgovorili: »Nimamo kralja razen cesarja.« 16 Tedaj jim ga je torej izročil, da bi bil križan. In vzeli so Jezusa ter ga odvedli proč. 17 In ko je nesel svoj križ, je odšel naprej na kraj, imenovan kraj lobanje, ki se v hebrejščini imenuje Golgota, 18 kjer so ga križali in z njim dva druga, na vsaki strani enega in Jezusa v sredi. 19 In Pilat je napisal napis ter ga postavil na križ. In pisanje je bilo: JEZUS NAZAREČAN, JUDOVSKI KRALJ. 20 Ta napis so potem brali mnogi izmed Judov, kajti kraj, kjer je bil Jezus križan, je bil blizu mesta, in to je bilo napisano v hebrejščini in grščini ter latinščini. 21 Tedaj so visoki judovski duhovniki Pilatu rekli: »Ne napiši: ›Judovski Kralj, ‹ temveč, da je on rekel: ›Jaz sem Kralj Judov.‹« 22 Pilat je odgovoril: »Kar sem napisal, sem napisal.« 23 Potem so vojaki, ko so Jezusa križali, vzeli njegove obleke in naredili štiri dele, za vsakega vojaka del in prav tako njegov plašč. Torej plašč [pa] je bil brez šiva, ves spleten od vrha. 24 Med seboj so torej govorili: »Ne razparajmo ga, temveč mečimo žrebe zanj, čigav bo, « da bi se lahko izpolnilo pismo, ki pravi: ›Moja oblačila so si razdelili med seboj in za mojo suknjo so metali žrebe.‹ Te stvari so torej storili vojaki. 25 Torej tam, ob Jezusovem križu, so stale njegova mati in sestra njegove matere, Klopájeva žena Marija in Marija Magdalena. 26 Ko je torej Jezus videl svojo mater in učenca, ki je stal poleg, ki ga je ljubil, reče svoji materi: »Ženska, glej tvoj sin!« 27 Potem reče učencu: »Glej, tvoja mati!« In od te ure jo je ta učenec vzel v svoj lastni dom. 28 Po tem, ker je Jezus vedel, da so bile vse stvari sedaj dovršene, da bi se lahko izpolnilo pismo, reče: »Žejen sem.« 29 Torej, tam je bila postavljena posoda, polna kisa; in gobo so napolnili s kisom in jo nataknili na izop ter jo pristavili k njegovim ustom. 30 Ko je torej Jezus prejel kis, je rekel: »Dovršeno je« in nagnil svojo glavo ter izročil duha. 31 Judje so torej zato, ker je bila priprava, da na šabatni dan telesa ne bi ostala na križu (kajti ta šabatni dan je bil na prazničen dan), prosili Pilata, da bi bile lahko njihove noge zlomljene in da bi bili lahko odstranjeni. 32 Potem so prišli vojaki in zlomili noge prvega in drugega, ki sta bila križana z njim. 33 Toda ko so prišli k Jezusu in videli, da je bil že mrtev, njegovih nog niso zlomili, 34 toda eden izmed vojakov je s sulico prebodel njegovo stran in nemudoma sta od tam pritekli kri in voda. 35 In tisti, ki je to videl, je izjavil in njegova izjava je resnična; in on ve, da govori resnico, da bi vi lahko verovali. 36 Kajti te stvari so bile storjene, da bi bilo izpolnjeno pismo: ›Nobena njegova kost ne bo zlomljena.‹ 37 In ponovno drugo pismo pravi: ›Gledali bodo nanj, ki so ga prebodli.‹ 38 In po tem je Jožef iz Arimateje, ki je bil Jezusov učenec, toda zaradi strahu pred Judi skrivaj, prosil Pilata, da bi lahko odnesel Jezusovo telo; in Pilat mu je dal dovoljenje. Prišel je torej in vzel Jezusovo telo. 39 In prav tako je prišel Nikodém, ki je najprej ponoči prišel k Jezusu in prinesel mešanico mire in aloje, težko okoli sto funtov. 40 Potem sta snela Jezusovo telo in ga z dišavami ovila v lanene trakove, kakršen je judovski običaj pokopa. 41 Torej na kraju, kjer je bil križan, je bil vrt in na vrtu nov mavzolej, v katerega človek še nikoli ni bil položen. 42 Zaradi judovskega dneva priprave sta torej Jezusa položila tja, kajti mavzolej je bil blizu.

20 Prvi dan tedna pride Marija Magdalena zgodaj, ko je bilo še temno, k mavzoleju in vidi kamen odvzet stran od mavzoleja. 2 Tedaj steče in pride k Simonu Petru in k drugemu učencu, ki ga je imel Jezus rad in jima reče: »Gospoda so odnesli iz mavzoleja in ne vemo, kam so ga položili.« 3 Peter in ta drugi učenec sta torej odšla naprej in prišla k mavzoleju. 4 Tako sta oba skupaj tekla; drugi učenec pa je Petra prehitel in prvi prišel k mavzoleju. 5 In ko se je sklonil navzdol in pogledal noter, je videl ležati lanene trakove, vendar ni vstopil vanj. 6 Tedaj pride Simon Peter, ki mu je sledil in gre v mavzolej ter vidi ležati lanene trakove; 7 prtič pa, ki je bil okoli njegove glave, ni ležal z lanenimi trakovi, temveč je bil sam zase skupaj zvit na kraju. 8 Tedaj je vstopil tudi ta drugi učenec, ki je prvi prišel k mavzoleju in videl je in veroval. 9 Kajti doslej še nista poznala pisma, da mora vstati od mrtvih. 10 Potem sta učenca ponovno odšla na njun lastni dom. 11 Toda Marija je jokajoč stala zunaj mavzoleja in med jokom se je sklonila navzdol ter pogledala v mavzolej 12 in vidi sedeti dva angela v belem, enega pri glavi, drugega pa pri stopalih, kjer je ležalo Jezusovo telo. 13 In onadva sta ji rekla: »Ženska, zakaj jokaš?« Reče jima: »Ker so odnesli mojega Gospoda, pa ne vem, kam so ga položili.« 14 In ko je to rekla, se je obrnila nazaj ter zagledala Jezusa, kako stoji, pa ni vedela, da je bil to Jezus. 15 Jezus ji reče: »Ženska, zakaj jokaš? Koga iščeš?« Ker je mislila,

da je vrtnar, mu reče: »Gospod, če si ga odnesel od tod, mi povej, kam si ga položil in odnesla ga bom proč.« **16** Jezus ji reče: »Marija.« Obrnila se je in mu reče: »Rabuni, « kar pomeni: »Učitelj.« **17** Jezus ji reče: »Ne dotakni se me, kajti nisem se še dvignil k svojemu Očetu, toda pojdi k mojim bratom in jim povej: ›Dvignem se k svojemu Očetu in vašemu Očetu in k svojemu Bogu in vašemu Bogu.‹« **18** Marija Magdalena je prišla ter učencem povedala, da je videla Gospoda in da ji je govoril te stvari. **19** Potem je istega dne zvečer, ko je bil prvi dan tedna, ko so bila vrata, kjer so bili učenci zbrani, zaradi strahu pred Judi zaprta, prišel Jezus ter stopil na sredo in jim reče: »Mir vam bodi.« **20** In ko je tako rekel, jim je pokazal svoji roki in svojo stran. Potem ko so videli Gospoda, so bili učenci veseli. **21** Tedaj jim je Jezus ponovno rekel: »Mir vam bodi. Kakor me je moj Oče poslal, točno tako jaz vas pošiljam.« **22** In ko je to rekel, je dihnil nanje in jim reče: »Prejmite Svetega Duha. **23** Katerimkoli grehe odpustite, so jim odpuščeni; in katerimkoli grehe zadržite, so jim zadržani.« **24** Toda ko je prišel Jezus, Tomaža, enega izmed dvanajsterih, ki se je imenoval Dvojček, ni bilo z njimi. **25** Drugi učenci so mu torej rekli: »Videli smo Gospoda.« On pa jim je rekel: »Razen če ne bom videl na njegovih rokah odtisa žebljev in svojega prsta položil v odtis žebljev in svoje roke porinil v njegovo stran, ne bom veroval.« **26** In po osmih dneh so bili njegovi učenci ponovno znotraj in Tomaž z njimi. Potem je pri zaprtih vratih prišel Jezus in stal na sredi ter rekel: »Mir vam bodi.« **27** Potem reče Tomažu: »Sezi s svojim prstom sèm in poglej moji roki in sezi s svojo roko tja ter jo porini v mojo stran in ne bodi neveren, temveč veren.« **28** In Tomaž je odgovoril ter mu rekel: »Moj Gospod in moj Bog.« **29** Jezus mu reče: »Tomaž, ker si me videl, si veroval; blagoslovljeni so tisti, ki niso videli, pa so vendarle verovali.« **30** In resnično je v prisotnosti svojih učencev Jezus storil mnoga druga znamenja, ki niso zapisana v tej knjigi, **31** toda ta so zapisana, da bi vi lahko verovali, da Jezus je Kristus, Božji Sin in da bi verujoč, lahko imeli življenje v njegovem imenu.

21 Po teh stvareh je Jezus sebe učencem ponovno prikazal pri Tiberijskem morju in sebe je prikazal na ta način. **2** Tam so bili skupaj Simon Peter in Tomaž, imenovan Dvojček in Natánael iz galilejske Kane in Zebedejeva sinova ter dva druga izmed njegovih učencev. **3** Simon Peter jim reče: »Grem na ribolov.« Dejali so mu: »Tudi mi gremo s teboj.« Odšli so in takoj vstopili na ladjo, pa tisto noč niso ničesar ujeli. **4** Toda sedaj, ko je torej prišlo jutro, je na obali stal Jezus, toda učenci niso vedeli, da je bil Jezus. **5** Potem jim Jezus reče: »Otroci, imate kaj hrane?« Odgovorili so mu: »Ne.« **6** In rekel jim je: »Vrzite mrežo na desno stran ladje in boste našli.« Zato so jo vrgli, pa je torej niso mogli izvleči zaradi množice rib. **7** Ta učenec, ki ga je Jezus ljubil, reče torej Petru: »Gospod je.« Takoj ko je Simon Peter slišal, da je bil to Gospod, si je k sebi opasal svoj ribiški plašč (kajti bil je nag) in se vrgel v morje. **8** Ostali učenci pa so prišli na majhni ladji; (kajti niso bili daleč od kopnega, temveč kot bi bilo dvesto komolcev) ter vlekli mrežo z ribami. **9** Takoj ko so prišli h kopnini, so tam zagledali žerjavico in na njej položeno ribo ter kruh. **10** Jezus jim reče: »Prinesite od rib, ki ste jih pravkar ujeli.« **11** Simon Peter se je povzpel in potegnil mrežo, polno velikih rib, sto triinpetdeset, na kopno; in četudi jih je bilo vseh tako mnogo, se mreža vendarle ni strgala. **12** Jezus jim reče: »Pridite in obedujte.« Nihče izmed učencev pa si ga ni drznil vprašati: »Kdo si?« ker so vedeli, da je bil Gospod. **13** Jezus potem pride in vzame kruh in jim ga daje ter prav tako ribo. **14** To je sedaj tretjič, da se je Jezus prikazal svojim učencem, potem ko je bil obujen od mrtvih. **15** Torej ko so obedovali, reče Jezus Simonu Petru: »Simon, Jonov sin, me ljubiš bolj kakor tile?« On mu reče: »Da Gospod, ti veš, da te imam rad.« Rekel mu je: »Hrani moja jagnjeta.« **16** Ponovno mu drugič reče: »Simon, Jonov sin, me ljubiš?« Rekel mu je: »Da Gospod, ti veš, da te imam rad.« Rekel mu je: »Pasi moje ovce.« **17** Reče mu tretjič: »Simon, Jonov sin, me imaš rad?« Peter je bil užaloščen, ker mu je tretjič rekel: »Ali me imaš rad?« In rekel mu je: »Gospod, ti veš vse stvari; ti veš, da te imam rad.« Jezus mu reče: »Hrani moje ovce. **18** Resnično, resnično, povem ti: ›Ko si bil mlad, si se opasoval in hodil, kamor si hotel, toda ko boš star, boš iztegnil svoji roki in drug te bo opasal in te vodil, kamor nočeš.‹« **19** To je govoril in s tem naznanil s kakšno smrtjo naj bi proslavil Boga. In ko je to povedal, mu reče: »Sledi mi.« **20** Potem je Peter, ko se je obrnil okoli, videl slediti učenca, ki ga je Jezus ljubil, ki je prav tako pri večerji slonel na njegovih prsih in rekel: »Gospod, kdo je tisti, ki te izdaja?« **21** Medtem ko ga je Peter gledal, reče Jezusu: »Gospod in kaj bo ta človek storil?« **22** Jezus mu reče: »Če hočem, da ostane, dokler ne pridem, kaj ti je to mar? Ti hodi za menoj.« **23** Potem je šla ta beseda naokoli med brati, da naj ta učenec ne bi umrl, čeprav mu Jezus ni rekel: »Ne bo umrl, « temveč: »Če jaz hočem, da ostane, dokler ne pridem, kaj ti je to mar?« **24** To je učenec, ki pričuje o teh stvareh in je napisal te stvari in mi vemo, da je njegovo pričevanje resnično. **25** In obstaja tudi mnogo drugih stvari, ki jih je Jezus storil, katere, če bi jih vse zapisali, mislim, da celó sam svet ne bi mogel vsebovati knjig, ki bi bile napisane. Amen.

Apostolska dela

1 Prejšnje poročilo sem naredil, oh Teófil, o vsem, kar je
Jezus začel, tako delati kakor učiti, **2** do dne, v katerem
je bil vzet gor, potem ko je po Svetem Duhu dal zapovedi
apostolom, ki jih je izbral; **3** katerim se je, po svojem trpljenju,
tudi pokazal živega, z mnogimi nezmotljivimi dokazi, ki so jih
gledali štirideset dni in govorili o stvareh, ki se nanašajo
na Božje kraljestvo; **4** in ko je bil zbran skupaj z njimi,
jim je zapovedal, da naj ne odidejo iz Jeruzalema, temveč
čakajo na Očetovo obljubo: »Katero, « on pravi, »ste slišali
od mene. **5** Kajti Janez je resnično krščeval z vodo, toda
vi boste krščeni s Svetim Duhom, čez ne mnogo dni.« **6**
Ko so torej prišli skupaj, so ga vprašali, rekoč: »Gospod,
ali boš v tem času Izraelu ponovno obnovil kraljestvo?« **7**
In rekel jim je: »Ni za vas, da bi vedeli čase ali obdobja,
ki jih je Oče postavil v svoji lastni oblasti. **8** Toda prejeli
boste moč, po tem, ko Sveti Duh pride nad vas, in vi mi
boste priče, tako v Jeruzalemu kakor po vsej Judeji in v
Samariji ter do skrajnega dela zemlje.« **9** In ko je govoril te
besede, medtem ko so ga gledali, je bil vzet gor, in oblak
ga je sprejel iz njihovega pogleda. **10** In medtem ko so
neomajno gledali proti nebu, ko je šel gor, glej, sta poleg
njih stala dva moža v belih oblekah, **11** ki sta prav tako
rekla: »Vi, možje iz Galileje, zakaj stojite strmeč v nebo?
Ta isti Jezus, ki je bil od vas vzet gor v nebesa, bo prišel
tako, na podoben način, kakor ste ga videli iti v nebo.« **12**
Tedaj so se z gore, imenovane Oljska, ki je šabatni dan
poti od Jeruzalema, vrnili v Jeruzalem. **13** In ko so prišli
vanj, so odšli gor v gornjo sobo, kjer so prebivali Peter in
Jakob in Janez in Andrej, Filip in Tomaž, Bartolomej in Matej,
Alfejev sin Jakob in Simon Gorečnik ter Jakobov brat Juda.
14 Vsi ti so soglasno vztrajali v molitvi in ponižni prošnji z
ženskami in Marijo, Jezusovo materjo ter z njegovimi brati.
15 In v tistih dneh je sredi učencev vstal Peter ter rekel
(skupno število imen je bilo okoli sto dvajset): **16** »Možje in
bratje, to pismo se je brezpogojno moralo izpolniti, ki ga
je Sveti Duh po Davidovih ustih prej govoril glede Juda, ki
je bil vodnik tem, ki so prijeli Jezusa. **17** Kajti bil je štet z
nami in je dosegel delež te službe. **18** Torej ta človek je s
krivično nagrado kupil polje in ko je padel z glavo naprej,
se je po sredi razpočil in vsa njegova notranjost se je izlila
ven. **19** In to je bilo znano vsem jeruzalemskim prebivalcem,
tako zelo, da se to polje v njihovem pravem jeziku imenuje
Hakéldama, to se pravi: ›Njiva krvi.‹ **20** Kajti pisano je v
knjigi Psalmov: ›Naj bo njegovo prebivališče zapuščeno in
naj noben človek ne prebiva v njem in njegovo duhovno
nadzorništvo naj prevzame nekdo drug.‹ **21** Zatorej izmed
teh ljudi, ki so se z nami družili ves čas, ko je Gospod Jezus
hodil med nami noter in ven, **22** začenši od Janezovega
krsta do tega istega dne, ko je bil od nas vzet gor, mora biti
nekdo odrejen, da bo z nami priča njegovega vstajenja.« **23**
In določili so dva, Jožefa, imenovanega Bársaba, ki je bil
imenovan z vzdevkom Just ter Matija. **24** In molili so ter rekli:
»Ti, Gospod, ki poznaš srca vseh ljudi, pokaži, katerega
izmed teh dveh si izbral, **25** da lahko prevzame del te službe
in apostolstva, od katerega je Juda s prestopkom odpadel,
da bi lahko šel na svoj lasten kraj.« **26** In naznanili so svoje
žrebe in žreb je padel na Matija in ta je bil prištet enajsterim
apostolom.

2 In ko je popolnoma prišel Binkoštni dan, so bili vsi
soglasni na enem kraju. **2** In nenadoma je prišel z neba
šum kakor besneč mogočen veter ter napolnil vso hišo, kjer
so sedeli. **3** In prikazali so se jim razcepljeni jeziki, podobni
ognjenim ter sedli na vsakogar izmed njih. **4** In vsi so bili
izpolnjeni s Svetim Duhom in začeli so govoriti z drugimi
jeziki, kakor jim je Duh dajal izgovarjati. **5** V Jeruzalemu
pa so prebivali Judje, predani možje, iz vsakega naroda
pod nebom. **6** Torej, ko se je to razglasilo naokoli, so prišle
skupaj množice in bili so zbegani, zato ker jih je vsakdo
slišal govoriti v svojem lastnem jeziku. **7** In vsi so bili osupli
ter se čudili in drug drugemu govorili: »Glejte, ali niso vsi ti,
ki govorijo, Galilejci? **8** In kako mi vsakega človeka slišimo
v svojem lastnem jeziku, kjer smo bili rojeni? **9** Parti in
Medijci in Elámci in prebivalci v Mezopotamiji in v Judeji in
Kapadokiji, v Pontu in Aziji, **10** Frigiji in Pamfiliji, v Egiptu
in v libijskih krajih okoli Cirene in tujci iz Rima, Judje in
spreobrnjenci, **11** Krečani in Arabci, mi jih v svojih jezikih
slišimo govoriti čudovita Božja dela.« **12** In vsi so bili osupli
in bili so v dvomu, govoreč drug drugemu: »Kaj to pomeni?«
13 Drugi so zasmehljivo rekli: »Ti ljudje so polni novega
vina.« **14** Vendar je Peter, ko je javno nastopil z enajsterimi,
povzdignil svoj glas in jim rekel: »Vi ljudje iz Judeje in vsi vi,
ki prebivate v Jeruzalemu, to vam bodi znano in prisluhnite
mojim besedam, **15** kajti ti niso pijani, kakor vi mislite, glede
na to, da je šele tretja dnevna ura. **16** Ampak to je to, kar
je bilo rečeno po preroku Joélu: **17** ›In zgodilo se bo v
poslednjih dneh, govori Bog: ›Izlil bom od svojega Duha na
vse meso, in vaši sinovi in vaše hčere bodo prerokovali in
vaši mladeniči bodo videli videnja in vaši starci bodo sanjali
sanje; **18** in na svoje služabnike in na svoje pomočnice bom
v tistih dneh izlil od svojega Duha in bodo prerokovali; **19** in
pokazal bom čudeže zgoraj na nebu in znamenja spodaj
na zemlji: kri in ogenj in dimne meglice; **20** sonce se bo

spremenilo v temo in luna v kri, preden pride ta veliki in opazni dan Gospodovega prihoda. 21 In zgodilo se bo, da kdorkoli se bo skliceval na Gospodovo ime, bo rešen.‹‹ 22 Vi, možje Izraelci, prisluhnite tem besedam. Jezus Nazarečan, mož med vami, po čudežnih močeh, čudežih in znamenjih potrjen od Boga, ki jih je Bog po njem storil v sredi med vami, kakor tudi vi sami veste; 23 njega, ki je bil izročen po določeni nameri in vnaprejšnjem védenju Boga, ste vi prijeli in po zlobnih rokah križali ter umorili, 24 ki ga je Bog dvignil in odvezal bolečin smrti; ker ni bilo mogoče, da bi ga ta zadržala. 25 Kajti David glede njega govori: ›Vedno sem slutil Gospoda pred svojim obrazom, kajti on je na moji desnici, da ne bi bil omajan. 26 Zato se je moje srce veselilo in moj jezik je bil vesel; poleg tega bo tudi moje meso počivalo v upanju, 27 ker moje duše nočeš pustiti v peklu niti nočeš trpeti, da bi tvoj Sveti videl trohnenje. (Hadēs g86) 28 Spoznati si mi dal poti življenja; s svojim obličjem me boš napravil polnega radosti.‹ 29 Možje in bratje, naj vam odkrito spregovorim o očaku Davidu, da je tako mrtev kakor pokopan in njegov mavzolej je med nami do današnjega dne. 30 Ker je bil torej prerok in je vedel, da mu je Bog prisegel s prisego, da bo od sadu njegovih ledij, glede na meso, vzdignil Kristusa, da sedi na njegovem prestolu; 31 in ker je to videl vnaprej, je govoril o Kristusovem vstajenju, da njegova duša ni ostala v peklu niti njegovo meso ni videlo trohnenja. (Hadēs g86) 32 Tega Jezusa je Bog vzdignil, o čemer smo mi vsi priče. 33 Torej je bil z Božjo desnico povišan in je od Očeta prejel obljubo Svetega Duha, ki ga je razlil, kakor sedaj vidite in slišite. 34 Kajti David ni dvignjen v nebesa, toda on sam pravi: › Gospod je rekel mojemu Gospodu: ›Sedi na mojo desnico, 35 dokler ne naredim tvojih sovražnikov [za] tvojo pručko.‹‹ 36 Zato naj vsa Izraelova hiša brez dvoma ve, da je Bog tega istega Jezusa, ki ste ga vi križali, naredil tako Gospoda kakor Kristusa.« 37 Torej ko so to slišali, so bili v svojem srcu spodbujeni ter rekli Petru in ostalim apostolom: »Možje in bratje, kaj naj storimo?« 38 Potem jim je Peter rekel: »Pokesajte se in vsak izmed vas naj bo krščen v imenu Jezusa Kristusa v odpuščanje grehov in prejeli boste dar Svetega Duha. 39 Kajti obljuba je dana vam in vašim otrokom in vsem, ki so daleč stran, celó tolikim, kolikor jih bo poklical Gospod, naš Bog.« 40 In z mnogimi drugimi besedami je pričeval ter spodbujal, rekoč: »Rešite se iz tega sprijenega rodu.« 41 Potem so bili tisti, ki so z veseljem sprejeli njegovo besedo, krščeni in istega dne se jim je dodalo okoli tri tisoč duš. 42 In neomajno so nadaljevali v apostolskem nauku in družbi in v lomljenju kruha ter v molitvah. 43 In strah je prišel nad vsako dušo; in po apostolih je bilo storjenih mnogo čudežev in znamenj. 44 In vsi, ki so verovali, so bili skupaj in vse stvari so imeli skupne; 45 in prodajali so svoje posesti ter dobrine in jih delili vsem ljudem, kolikor je vsak potreboval. 46 In vsak dan so soglasno nadaljevali v templju in od hiše do hiše lomili kruh [in] z veseljem in iskrenim srcem jedli svojo hrano, 47 ter slavili Boga in imeli naklonjenost pri vseh ljudeh. Gospod pa je k cerkvi dnevno dodajal takšne, ki naj bi bili rešeni.

3 Torej Peter in Janez sta ob uri molitve skupaj odšla gor v tempelj; bila je deveta ura. 2 Nekega moža, hromega od maternice njegove matere, pa so nosili in ga dnevno polagali pri tempeljskih velikih vratih, ki se imenujejo Lepa, da prosi miloščine od teh, ki so vstopali v tempelj, 3 ki je, ko je videl Petra in Janeza namenjena v tempelj, prosil miloščine. 4 In ko se je Peter z Janezom zazrl v njegove oči, je rekel: »Poglej naju.« 5 In ta jima je posvetil pozornost, ker je pričakoval, da bo od njiju kaj prejel. 6 Potem je Peter rekel: »Srebra in zlata nimam, toda to, kar imam, ti dam: ›V imenu Jezusa Kristusa iz Nazareta vstani in hôdi.‹‹ 7 In prijel ga je za desnico ter ga dvignil in takoj so njegova stopala ter kosti gležnja prejeli moč. 8 In poskočil je pokonci ter hodil in z njima vstopil v tempelj, kjer je hodil in poskakoval ter slavil Boga. 9 In vsi ljudje so ga videli hoditi in slaviti Boga 10 in vedeli so, da je bil to ta, ki je zaradi miloščine sedel pri tempeljskih Lepih velikih vratih. In izpolnjeni so bili s čudenjem ter osuplostjo nad tem, kar se mu je zgodilo. 11 In medtem ko se je hromi mož, ki je bil ozdravljen, držal Petra in Janeza, so vsi ljudje, ker so se silno čudili, skupaj stekli k njima v preddverje, ki se je imenovalo Salomonovo. 12 In ko je Peter to videl, je ljudem odgovoril: »Vi, možje iz Izraela, zakaj se čudite nad tem? Ali zakaj tako iskreno gledate na naju, kakor da bi z najino lastno močjo ali svetostjo tega moža pripravila hoditi? 13 Bog Abrahama in Izaka in Jakoba, Bog naših očetov, je proslavil svojega Sina Jezusa, ki ste ga vi izročili in ga zatajili v Pilatovi prisotnosti, ko je bil ta odločen, da ga izpusti. 14 Toda zatajili ste Svetega in Pravičnega ter prosili, da se vam zagotovi morilec; 15 ubili pa ste Princa življenja, ki ga je Bog obudil od mrtvih; o čemer smo mi priče. 16 In njegovo ime je po veri v njegovo ime tega moža naredilo močnega, ki ga vidite in poznate. Da, vera, ki je po njem, mu je dala to popolno zdravje v prisotnosti vas vseh. 17 In sedaj, bratje, vem, da ste to storili po nevednosti, kakor so storili tudi vaši vladarji. 18 Toda te besede, ki jih je Bog prej oznanil po ustih vseh svojih prerokov, da naj bi Kristus trpel, je on tako izpolnil. 19 Pokesajte se torej in bodite spreobrnjeni, da bodo vaši grehi lahko izbrisani, ko

bodo od Gospodove prisotnosti prišli časi osvežitve; **20** in poslal bo Jezusa Kristusa, ki vam je bil prej oznanjen, **21** ki ga morajo sprejeti nebesa do časov obnovitve vseh stvari, ki jih je Bog govoril po ustih vseh svojih svetih prerokov, odkar je svet nastal. **(aiōn g165)** **22** Kajti Mojzes je očetom resnično rekel: ›Preroka vam bo Gospod, vaš Bog, vzdignil izmed vaših bratov, podobnega meni; njega boste poslušali v vseh stvareh, karkoli vam bo govoril. **23** In zgodilo se bo, da bo vsaka duša, ki ne bo poslušala tega preroka, uničena izmed ljudi.‹ **24** Da, in vsi preroki od Samuela in tisti, ki so sledili, kolikor jih je govorilo, so enako napovedali o teh dneh. **25** Vi ste otroci prerokov in zaveze, ki jo je Bog sklenil z našimi očeti, rekoč Abrahamu: ›In v tvojem semenu bodo blagoslovljena vsa sorodstva zemlje.‹ **26** K vam je najprej Bog, ki je vzdignil svojega Sina Jezusa, njega poslal, da vas blagoslovi z odvračanjem vsakega izmed vas od njegovih krivičnosti.«

4 In medtem ko sta govorila ljudem, so nadnju prišli duhovniki in tempeljski stotnik ter saduceji, **2** ki so bili užaloščeni, da sta učila ljudi in oznanjala vstajenje od mrtvih po Jezusu. **3** In nanju so položili roke ter ju zadržali do naslednjega dne, kajti sedaj je bil večer. **4** Vendar so mnogi izmed teh, ki so slišali besedo, verovali; in število ljudi je bilo okoli pet tisoč. **5** In pripetilo se je naslednji dan, da so se njihovi vladarji in starešine in pisarji **6** in Hana, véliki duhovnik in Kajfa in Janez in Aleksander in kolikor jih je bilo iz sorodstva vélikega duhovnika, skupaj zbrali v Jeruzalemu. **7** In ko so ju postavili medse, so vprašali: »S kakšno močjo ali s čigavim imenom sta to naredila?« **8** Tedaj jim je Peter, izpolnjen s Svetim Duhom, rekel: »Vi vladarji ljudi in starešine v Izraelu, **9** če sva ta dan zasliševana o dobrem delu, storjenem nemočnemu človeku, na kakšen način je bil on ozdravljen; **10** bodi znano vam vsem in vsem ljudem v Izraelu, da v imenu Jezusa Kristusa iz Nazareta, ki ste ga križali, ki ga je Bog obudil od mrtvih, celó po njem ta človek sedaj tukaj pred vami stoji ozdravljen. **11** To je kamen, ki je bil zaničevan od vas graditeljev, ki je postal glava vogalu. **12** Niti ni rešitve duš v nikomer drugem, kajti pod nebom med ljudmi ni dano drugega imena, s katerim moremo biti rešeni.« **13** Torej ko so videli Petrov in Janezov pogum ter zaznali, da sta bila neizobražena in nepoučena človeka, so se čudili; in o njiju so spoznali, da sta bila z Jezusom. **14** In ko so gledali moža, ki je bil ozdravljen, stati z njimi, proti temu niso mogli reči ničesar. **15** Toda ko so jima zapovedali, da se odstranita od vélikega zbora, so se med seboj posvetovali, **16** rekoč: »Kaj naj storimo tema možema? Kajti ta zares opazen čudež, storjen po njima, je očiten vsem tistim, ki prebivajo v Jeruzalemu; in tega ne moremo zanikati. **17** Toda da se to ne razširi naprej med ljudmi, jima strogo zagrozimo, da odslej nobenemu človeku ne govorita v tem imenu.« **18** In poklicali so ju ter jima zapovedali sploh ne govoriti niti učiti v Jezusovem imenu. **19** Toda Peter in Janez sta odgovorila in jim rekla: »Sami presodite, ali je v Božjih očeh bolj pravilno poslušati vas kakor Boga. **20** Kajti midva ne moreva, da ne bi govorila stvari, ki sva jih videla in slišala.« **21** Torej ko so jima še naprej grozili, so ju izpustili zaradi ljudi, ker niso našli ničesar, da bi ju lahko kaznovali, kajti vsi ljudje so slavili Boga za to, kar je bilo storjeno. **22** Kajti mož, na katerem se je prikazal ta čudež ozdravljenja, je bil star več kot štirideset let. **23** In ko sta bila izpuščena, sta odšla k svoji lastni druščini ter poročala o vsem, kar so jima visoki duhovniki in starešine rekli. **24** In ko so oni to slišali, so svoje glasove soglasno povzdignili k Bogu ter rekli: »Gospod, ti si Bog, ki je naredil nebo in zemljo in morje ter vse, kar je v njih, **25** ki si po ustih svojega služabnika Davida rekel: ›Zakaj besnijo pogani in si ljudje domišljajo prazne stvari? **26** Kralji zemlje so vstali in vladarji so bili skupaj zbrani zoper Gospoda in zoper njegovega Kristusa.‹ **27** Kajti resnično so se proti tvojemu svetemu otroku Jezusu, ki si ga ti mazilil, skupaj zbrali tako Herod kakor Poncij Pilat s pogani in Izraelovi ljudje, **28** da storijo, karkoli je tvoja roka in tvoja namera poprej določila, da se stori. **29** In sedaj, Gospod, glej njihove grožnje in zagotovi svojim služabnikom, da bodo lahko z vsem pogumom govorili tvojo besedo, **30** z iztegnitvijo svoje roke, da ozdravlja; in da bodo znamenja in čudeži lahko storjeni z imenom tvojega svetega otroka Jezusa.« **31** In ko so molili, se je zatresel kraj, kjer so bili skupaj zbrani; in vsi so bili izpolnjeni s Svetim Duhom in s pogumom so govorili Božjo besedo. **32** Množica teh, ki so verovali, pa je bila enega srca in ene duše; niti nobeden izmed njih ni rekel, da je bilo karkoli od stvari, ki jih je imel v lasti, njegovo, temveč so vse stvari imeli skupne. **33** Apostoli pa so z veliko močjo podajali pričevanje o vstajenju Gospoda Jezusa, in nad njimi vsemi je bila velika milost. **34** Niti ni bilo med njimi nikogar, ki bi trpel pomanjkanje, kajti kolikor jih je bilo lastnikov zemljišč ali hiš, so jih prodali in prinesli vrednost stvari, ki so bile prodane **35** in jih polagali k stopalom apostolov in narejena je bila porazdelitev vsakemu človeku glede na njegovo potrebo. **36** In Jožef, ki je bil po apostolih imenovan z vzdevkom Barnaba (kar je prevedeno: ›Sin tolažbe‹), Lévijevec in iz dežele Cipra, **37** je imel zemljo, jo prodal in prinesel denar ter ga položil k stopalom apostolov.

5 Toda nek človek, po imenu Hananija, je s Safíro, svojo ženo, prodal posestvo **2** in zadržal del denarne vsote in tudi njegova žena je bila seznanjena s tem in prinesel je določen del ter ga položil k stopalom apostolov. **3** Toda Peter je rekel: »Hananija, zakaj je Satan napolnil tvoje srce, da lažeš Svetemu Duhu in da zadržiš del vsote od zemljišča? **4** Dokler je ostajalo ali ni bilo tvoje lastno? In potem, ko je bilo prodano ali ni bilo v tvoji lastni oblasti? Zakaj si v svojem srcu spočel to stvar? Nisi lagal ljudem, temveč Bogu.« **5** In ko je Hananija slišal te besede, je padel dol ter izročil duha. In velik strah je prišel na vse tiste, ki so slišali te stvari. **6** Mladeniči pa so vstali, ga ovili in ga odnesli ven ter ga pokopali. **7** In bilo je približno tri ure kasneje, ko je vstopila njegova žena, ki ni vedela, kaj se je bilo zgodilo. **8** In Peter jo je ogovoril: »Povej mi ali sta za toliko prodala zemljišče?« In ona je rekla: »Da, za toliko.« **9** Tedaj ji je Peter rekel: »Kako je to, da sta se skupaj strinjala, da skušata Gospodovega Duha? Glej, stopala teh, ki so pokopala tvojega soproga, so pri vratih in odnesli te bodo ven.« **10** Potem je nemudoma padla ob njegovih stopalih in izročila duha. In vstopili so mladeniči ter jo našli mrtvo in ko so jo odnesli, so jo pokopali poleg njenega soproga. **11** In velik strah je prišel nad vso cerkev in nad vse, ki so slišali te stvari. **12** Po rokah apostolov pa se je med ljudmi zgodilo mnogo znamenj in čudežev; (in vsi so bili s soglasjem v Salomonovem preddverju. **13** Od preostalih pa se jim noben človek ni drznil pridružiti, toda ljudje so jih poveličevali. **14** In še več vernikov je bilo dodanih h Gospodu, množice tako moških kakor žensk.) **15** Toliko, da so na ulice prinašali bolne in jih polagali na postelje ter ležišča, da bi lahko vsaj Petrova senca, ko je šel mimo, zasenčila nekatere izmed njih. **16** Tudi ven iz mest naokoli Jeruzalema je prišla množica, ki je prinašala bolne ljudi in te, ki so bili nadlegovani z nečistimi duhovi; in vsi so bili ozdravljeni. **17** Tedaj je vstal véliki duhovnik in vsi tisti, ki so bili z njim (kar je saducejska ločina) in izpolnjeni so bili z ogorčenjem **18** in svoje roke so položili na apostole ter jih vtaknili v skupno ječo. **19** Toda Gospodov angel je ponoči odprl vrata ječe in jih privedel naprej ter rekel: **20** »Pojdite, stopíte in govorite ljudem v templju vse besede tega življenja.« **21** In ko so to slišali, so zgodaj zjutraj vstopili v tempelj ter učili. Toda prišel je véliki duhovnik in tisti, ki so bili z njim in so sklicali skupaj véliki zbor in ves senat Izraelovih otrok in poslali k ječi, da bi jih privedli. **22** Toda ko so prišli častniki in jih niso našli v ječi, so se vrnili ter povedali, **23** rekoč: »Ječo smo resnično našli zaprto z vso varnostjo in čuvaje, ki so stali zunaj pred vrati, toda ko smo odprli, v njej nismo našli nobenega človeka.« **24** Torej ko so véliki duhovnik in tempeljski stotnik ter visoki duhovniki slišali te besede, so se bali k čému se bo to razvilo. **25** Tedaj je nekdo prišel ter jim povedal, rekoč: »Glejte, možje, ki ste jih vtaknili v ječo, stojijo v templju in učijo ljudi.« **26** Tedaj je stotnik s častniki odšel in jih privedel brez nasilja, kajti bali so se ljudi, da jih ne bi kamnali. **27** In ko so jih privedli, so jih postavili pred véliki zbor in véliki duhovnik jih je vprašal, **28** rekoč: »Ali vam nismo strogo zapovedali, da naj ne bi učili v tem imenu? In glejte, Jeruzalem ste napolnili s svojim naukom in nad nas nameravate privesti kri tega človeka.« **29** Potem so Peter in drugi apostoli odgovorili ter rekli: »Mi moramo bolj ubogati Boga kakor ljudi. **30** Bog naših očetov je obudil Jezusa, ki ste ga vi usmrtili in obesili na les. **31** Njega je Bog s svojo desnico povišal, da postane Princ in Odrešenik, da bi Izraelu dal kesanje in odpuščanje grehov. **32** In mi smo njegove priče o teh stvareh; in tako je tudi Sveti Duh, ki ga je Bog dal tistim, ki ga ubogajo.« **33** Ko so to slišali, so bili do srca zbodeni in se posvetovali, da jih ubijejo. **34** Potem je nekdo v vélikem zboru vstal, farizej, po imenu Gamáliel, učen mož postave, ugleden med vsemi ljudmi in velel, da jih za nekaj časa vržejo ven; **35** in jim rekel: »Vi, možje v Izraelu, pazite se, kaj nameravate storiti glede teh ljudi. **36** Kajti pred temi dnevi je vstal Tevdá, ki se je bahal, da je pomemben; kateremu so se pridružili številni ljudje, okoli štiristo; ki je bil umorjen, in vsi, kolikor se mu jih je pokoravalo, so bili razkropljeni in uničeni. **37** Po tem možu je, v dneh obdavčenja, vstal Juda iz Galileje in za seboj potegnil mnogo ljudi; tudi on je umrl in vsi so bili razkropljeni, celó tako mnogi, kot so ga ubogali. **38** In sedaj vam povem: ›Zadržite se pred temi ljudmi in pustite jih pri miru. Kajti če je ta namera ali to delo od ljudi, se bo izjalovilo; **39** toda če je to od Boga, tega ne morete premagati, da ne bi bili morda najdeni celo, da se borite zoper Boga.‹« **40** In strinjali so se z njim. Ko pa so poklicali apostole ter jih pretepli, so jim zapovedali, da naj ne govorijo v Jezusovem imenu in jih izpustili. **41** In odšli so izpred prisotnosti vélikega zbora, veseli, da so bili spoznani za vredne trpeti sramoto zaradi njegovega imena. **42** In niso prenehali v templju in v vsaki hiši vsak dan učiti ter oznanjati Jezusa Kristusa.

6 In v tistih dneh, ko je bilo število učencev pomnoženo, je nastalo mrmranje Grkov zoper Hebrejce, ker so bile njihove vdove zapostavljene pri vsakodnevni oskrbi. **2** Potem je dvanajsterica k sebi poklicala množico učencev in rekla: »To ni razlog, da bi opuščali Božjo besedo in stregli [pri] mizah. **3** Zatorej bratje, poiščite med seboj sedem mož, na dobrem glasu, polnih Svetega Duha in modrosti, ki jim

lahko določimo to opravilo. 4 Toda mi se bomo predali
v nenehno molitev in službo besede.« 5 In ta beseda je
ugajala vsej množici. In izbrali so Štefana, moža, polnega
vere in Svetega Duha in Filipa in Prohorja in Nikánorja in
Timona in Parmenája ter Nikolaja, spreobrnjenca iz Antiohije,
6 ki jih so postavili pred apostole. In ko so molili, so nanje
položili svoje roke. 7 In Božja beseda je rasla in število
učencev v Jeruzalemu se je silno pomnožilo in velika skupina
duhovnikov je bila pokorna veri. 8 In Štefan je, poln vere
in moči, delal med ljudmi velike čudeže in čudežne moči.
9 Potem so vstali nekateri iz sinagoge, ki se je imenovala
sinagoga Libertincev in Cirencev in Aleksandrínčev in teh iz
Kilikije ter iz Azije in so razpravljali s Štefanom. 10 Niso pa
se mogli upirati modrosti in duhu, po katerem je govoril. 11
Tedaj so podkupili može, ki so rekli: »Slišali smo ga govoriti
bogokletne besede zoper Mojzesa in zoper Boga.« 12 In
razvneli so ljudi in starešine ter pisarje in prišli nad njega in
ga zgrabili ter ga privedli k vélikemu zboru 13 in postavili
krive priče, ki so rekle: »Ta človek ne preneha govoriti
bogokletnih besed proti temu svetemu prostoru in postavi, 14
kajti slišali smo ga govoriti, da bo ta Jezus Nazarečan uničil
ta kraj in spremenil običaje, ki nam jih je izročil Mojzes.« 15
In vsi, ki so sedeli v vélikem zboru, so neomajno zrli vanj in
videli njegov obraz, kot bi bil obraz angela.

7 Potem je véliki duhovnik rekel: »Ali so te stvari take?«
2 In rekel je: »Možje, bratje in očetje, prisluhnite: ›Bog
slave se je prikazal našemu očetu Abrahamu, ko je bil v
Mezopotamiji, preden je prebival v Haránu 3 in mu rekel:
›Pojdi ven iz svoje dežele in iz svojega sorodstva ter pridi v
deželo, ki ti jo bom pokazal.‹‹ 4 Tedaj je prišel iz kaldejske
dežele in prebival v Haránu; ko pa je bil njegov oče mrtev,
se je od tam odpravil v to deželo, v kateri vi sedaj prebivate.
5 V njej pa mu ni dal nobene dediščine niti toliko ne, da
nanjo postavi svoje stopalo, vendar je obljubil, da mu jo bo
dal v posest in njegovemu semenu za njim, ko takrat še
ni imel otroka. 6 In Bog je govoril na ta način: ›Da naj bi
njegovo seme začasno bivalo v tuji deželi in da naj bi jih
privedli v suženjstvo ter štiristo let z njimi hudobno ravnali. 7
Narodu pa, pri katerem bodo suženjevali, bom sodil jaz, ‹ je
rekel Bog: ›in potem bodo prišli ter mi služili na tem kraju.‹
8 In dal mu je zavezo obrezovanja. In tako je Abraham
zaplodil Izaka in ga osmi dan obrezal; in Izak je zaplodil
Jakoba; in Jakob je zaplodil dvanajstere očake. 9 In očaki
so, prevzeti z zavistjo, Jožefa prodali v Egipt. Toda Bog je
bil z njim 10 in ga osvobodil iz vseh njegovih stisk in mu
dal naklonjenost ter modrost v očeh faraona, egiptovskega
kralja in ga naredil za voditelja nad Egiptom ter vso svojo
hišo. 11 Torej nad vso egiptovsko deželo in Kánaan je prišlo
pomanjkanje in velika stiska in naši očetje niso našli hrane.
12 Toda ko je Jakob slišal, da je bilo v Egiptu žito, je najprej
odposlal naše očete. 13 In ob drugi priložnosti se je Jožef
dal spoznati svojim bratom; in Jožefovo sorodstvo je bilo
predstavljeno faraonu. 14 Potem je Jožef odposlal in k sebi
poklical svojega očeta Jakoba in vse njegovo sorodstvo,
petinsedemdeset duš. 15 Tako je Jakob odšel dol v Egipt ter
umrl, on in naši očetje 16 in bili so preneseni preko v Sihem
in položeni v mavzolej, ki ga je Abraham kupil za vsoto
denarja od sinov Hemórja, očeta iz Sihema. 17 Toda ko se je
približal obljubljeni čas, ki ga je Bog prisegel Abrahamu, so
ljudje v Egiptu rasli in se množili, 18 dokler ni vstal drug
kralj, ki ni poznal Jožefa. 19 Ta isti je z našim sorodstvom
premeteno ravnal in hudobno tretiral naše očete, tako da so
izpostavili svoje majhne otroke, z namenom, da ne bi živeli.
20 V tem času je bil rojen Mojzes, bil pa je silno lep in tri
mesece so ga vzgajali v hiši njegovega očeta. 21 Ko pa
je bil izpostavljen, ga je vzela faraonova hči in ga vzgojila
za svojega lastnega sina. 22 In Mojzes je bil izučen v vsej
egipčanski modrosti in mogočen je bil v besedah in dejanjih.
23 Ko je bil star polnih štirideset let, je prišlo v njegovo srce,
da obišče svoje brate, Izraelove otroke. 24 In ko je videl
enega izmed njih krivično trpeti, ga je branil in maščeval
tega, ki je bil zatiran ter ubil Egipčana, 25 kajti domneval
je, da bodo njegovi bratje razumeli, kako jih hoče Bog po
njegovi roki osvoboditi. Toda niso razumeli. 26 In medtem
ko so se prepirali, se jim je naslednji dan pokazal ter jih
ponovno skušal pomiriti, rekoč: ›Možje, vi ste bratje; zakaj
drug drugemu delate krivico?‹ 27 Toda tisti, ki je svojemu
bližnjemu storil krivico, ga je odrinil proč, rekoč: ›Kdo te je
naredil za vladarja in sodnika nad nami? 28 Ali me hočeš
ubiti, kakor si včeraj storil Egipčanu?‹ 29 Ob tej besedi je
Mojzes pobegnil in bil tujec v midjánski deželi, kjer je zaplodil
dva sinova. 30 Ko pa je preteklo štirideset let, se mu je v
divjini Sinajske gore prikazal Gospodov angel v plamenu
gorečega grma. 31 Ko je Mojzes to videl, se je čudil prizoru.
Ko pa se je približal, da bi to pogledal, je prišel do njega
Gospodov glas, 32 rekoč: ›Jaz sem Bog tvojih očetov, Bog
Abrahamov in Bog Izakov in Bog Jakobov.‹ Potem je Mojzes
trepetal in si ni drznil pogledati. 33 Nato mu je Gospod rekel:
›Sezuj si svoje čevlje s svojih stopal, kajti kraj, kjer stojiš, je
sveta zemlja. 34 Videl sem, videl sem stisko svojih ljudi, ki
so v Egiptu in slišal sem njihovo stokanje in sem prišel dol,
da jih osvobodim. In sedaj pridi, poslal te bom v Egipt.‹ 35
Tega Mojzesa, ki so ga zavrnili, rekoč: ›Kdo te je naredil
vladarja in sodnika?‹ istega je Bog poslal, da bi bil vladar in

osvoboditelj po roki angela, ki se mu je prikazal v grmu. 36 Potem ko je v egiptovski deželi in v Rdečem morju ter v divjini štirideset let prikazoval čudeže in znamenja, jih je privedel ven. 37 To je ta Mojzes, ki je Izraelovim otrokom rekel: ›Preroka vam bo Gospod, vaš Bog, obudil izmed vaših bratov, podobnega meni; njega boste poslušali.‹ 38 To je tisti, ki je bil v cerkvi v divjini z angelom, ki je govoril z njim na Sinajski gori in z našimi očeti; ki je prejel žive prerokbe, da jih izroči nam; 39 katerega naši očetje niso hoteli ubogati, temveč so ga pahnili od sebe in se v svojih srcih ponovno obrnili nazaj v Egipt, 40 rekoč Aronu: ›Naredi nam bogove, da gredo pred nami, kajti glede tega Mojzesa, ki nas je privedel iz egiptovske dežele, ne vemo, kaj je nastalo iz njega.‹ 41 In v tistih dneh so naredili tele in maliku darovali žrtev ter se veselili v delih svojih lastnih rok. 42 Potem se je Bog obrnil in jih predal, da obožujejo vojsko neba; kakor je pisano v knjigi prerokov: ›Oh hiša Izraelova ali ste meni darovali zaklane živali in žrtve v obdobju štiridesetih let v divjini? 43 Da, vzeli ste Molohov šotor in zvezdo svojega boga Rajfána, kipe, ki ste jih naredili, da bi jih oboževali; jaz pa vas bom odvedel onstran Babilona.‹ 44 Naši očetje so imeli v divjini šotorsko svetišče pričevanja, kakor je določil on, govoreč Mojzesu, da naj ga naredi glede na videz, ki ga je videl. 45 Katerega so tudi naši očetje, ki so prišli kasneje, vnesli z Jezusom na posest poganov, ki jih je Bog pregnal izpred obličja naših očetov do Davidovih dni; 46 ki je našel naklonjenost pred Bogom in si želel najti šotorsko svetišče za Jakobovega Boga. 47 Toda Salomon mu je zgradil hišo. 48 Vendar Najvišji ne prebiva v templjih, zgrajenimi z rokami; kakor pravi prerok: 49 ›Nebesa so moj prestol in zemlja je moja pručka. Kakšno hišo mi hočete zgraditi?‹ govori Gospod: ›Ali kaj je prostor mojega počitka? 50 Ali ni vse te stvari naredila moja roka?‹ 51 Vi trdovratni in neobrezani v srcu in ušesih, vi se vedno upirate Svetemu Duhu. Kakor so počeli vaši očetje, tako počnete vi. 52 Katerega izmed prerokov vaši očetje niso preganjali? In umorili so te, ki so vnaprej kazali na prihod Pravičnega, katerega izdajalci in morilci ste bili sedaj vi, 53 ki ste po uredbi angelov prejeli postavo, pa se je niste držali.« 54 Ko so slišali te besede, so bili zarezani do srca in s svojimi zobmi so škripali proti njemu. 55 Toda on je, poln Svetega Duha, neomajno gledal gor v nebesa in videl Božjo slavo ter Jezusa stati na Božji desnici. 56 In rekel: »Glejte, nebesa vidim odprta in Sina človekovega stati na Božji desnici.« 57 Tedaj so z močnim glasom zakričali in zamašili svoja ušesa ter soglasno stekli nadenj 58 in ga vrgli iz mesta ter ga kamnali. Priče pa so svoja oblačila položile k stopalom mladeniča, katerega ime je bilo Savel. 59 In kamnali so Štefana, ki je klical k Bogu ter govoril: »Gospod Jezus, sprejmi mojega duha.« 60 In pokleknil je ter z močnim glasom zaklical: »Gospod, tega greha jim ne položi na njihovo obtožnico.« In ko je to rekel, je zaspal.

8 In Savel je privolil v njegovo smrt. In ob tistem času je bilo tam veliko preganjanje zoper cerkev, ki je bila v Jeruzalemu; in vsi, razen apostolov, so bili razkropljeni povsod po vseh področjih Judeje in Samarije. 2 In predani možje so Štefana odnesli k njegovemu pokopu ter za njim pripravili veliko objokovanje. 3 Toda Savel je napravil veliko opustošenje cerkve, ko je vstopal v vsako hišo in vlačil [ven] moške in ženske ter jih zapiral v ječo. 4 Zaradi tega so tisti, ki so bili razkropljeni naokoli, odšli povsod in oznanjali besedo. 5 Potem je Filip odšel dol v samarijsko mesto in jim oznanil Kristusa. 6 In množica je soglasno dala pozornost tem stvarem, ki jih je Filip govoril in poslušala ter gledala čudeže, ki jih je delal. 7 Kajti nečisti duhovi so kričê, z močnim glasom prihajali iz mnogih, ki so bili z njimi obsedeni. In mnogi prevzeti s paralizo ter tisti, ki so bili hromi, so bili ozdravljeni. 8 In v tistem mestu je bila velika radost. 9 Vendar je bil tam nek mož, imenovan Simon, ki je poprej v istem mestu uporabljal čaranje in privlačil pogane iz Samarije ter objavljal, da je bil on sam nekaj velikega, 10 ki so mu vsi posvetili pozornost, od najmanjših do največjih, rekoč: »Ta mož je velika Božja moč.« 11 In ozirali so se nanj, zato ker jih je že dolgo časa privlačil s svojimi čarodejstvi. 12 Toda ko so verovali Filipu, ki je oznanjal besede glede Božjega kraljestva in ime Jezusa Kristusa, so bili krščeni, tako moški kakor ženske. 13 Potem je tudi sam Simon veroval; in ko je bil krščen, je ostal s Filipom in se čudil ter gledal čudeže in znamenja, ki so bila storjena. 14 Ko so torej apostoli, ki so bili v Jeruzalemu, slišali, da je Samarija sprejela Božjo besedo, so jim poslali Petra in Janeza, 15 ki sta, ko sta prišla dol, molila zanje, da bi mogli prejeti Svetega Duha 16 (kajti do takrat še ni padel na nobenega izmed njih. Bili so samo krščeni v imenu Gospoda Jezusa.) 17 Tedaj sta nanje polagala svoje roke in prejemali so Svetega Duha. 18 In ko je Simon videl, da je bil Sveti Duh dan po polaganju rok apostolov, jima je ponudil denar, 19 rekoč: »Dajta tudi meni to moč, da na kogarkoli položim roke, bo lahko prejel Svetega Duha.« 20 Vendar mu je Peter rekel: »Tvoj denar naj propade s teboj, ker si pomislil, da se Božji dar lahko kupi z denarjem. 21 Ti nimaš niti vloge niti deleža v tej stvari, kajti tvoje srce ni iskreno v Božjih očeh. 22 Pokesaj se torej od te svoje zlobnosti in prosi Boga, če ti bo mogoče lahko odpuščena misel tvojega srca. 23 Kajti zaznavam, da si v

žolču grenkobe in v vezi krivičnosti.« 24 Potem je Simon
odgovoril in rekel: »Prosita zame h Gospodu, da nobena
izmed teh stvari, ki sta jih govorila, ne pride nadme.« 25 In
onadva, ko sta pričevala in oznanila Gospodovo besedo, sta
se vrnila v Jeruzalem ter v mnogih vaseh Samarije oznanila
evangelij. 26 Gospodov angel pa je spregovoril Filipu, rekoč:
»Vstani in pojdi proti jugu, na pot, ki gre dol iz Jeruzalema
v Gazo, ki je zapuščena.« 27 In vstal je ter odšel. In glej,
človek iz Etiopije, evnuh z veliko oblastjo pod Kandáko,
kraljico Etiopijcev, ki je imel skrb za vso njeno zakladnico in
je prišel v Jeruzalem, da bi oboževal, 28 se je vračal in sedé
na svoji kočiji bral preroka Izaija. 29 Potem je Duh rekel
Filipu: »Pojdi poleg in se pridruži tej kočiji.« 30 In Filip je
stekel tja k njemu in ga slišal brati preroka Izaija ter rekel:
»Razumeš, kaj bereš?« 31 In rekel je: »Kako bi lahko, razen
če me ne bi vodil nek človek?« In prosil je Filipa, da pride
gor in se usede z njim. 32 Mesto iz pisma, ki ga je bral, je
bilo to: ›Odveden je bil kakor ovca h klanju; in kakor je jagnje
pred svojim strižcem nemo, tako on ni odprl svojih ust. 33 V
njegovem ponižanju je bila njegova sodba odstranjena in kdo
bo razglašal njegov rod? Kajti njegovo življenje je vzeto z
zemlje.‹ 34 In evnuh je odgovoril Filipu ter rekel: »Prosim te,
o kom govori to prerok? O sebi ali nekem drugem človeku?«
35 Potem je Filip odprl svoja usta in začel pri istem pismu in
mu oznanil Jezusa. 36 In medtem ko sta nadaljevala po
njuni poti, sta prišla do neke vode, in evnuh je rekel: »Poglej,
tukaj je voda, kaj mi preprečuje biti krščen?« 37 In Filip je
rekel: »Če veruješ z vsem svojim srcem, smeš.« In ta je
odgovoril ter rekel: »Verujem, da je Jezus Kristus Božji Sin.«
38 In velel je kočiji, da se ustavi. In skupaj sta odšla dol v
vodo, tako Filip kakor evnuh; in ga je krstil. 39 In ko sta se
povzpela iz vode, je Gospodov Duh Filipa vzel, da ga evnuh
ni več videl in ta je radosten odšel na svojo pot. 40 Toda Filip
se je znašel pri Ašdódu. In ko je potoval skozi, je v vseh
mestih oznanjal, dokler ni prišel do Cezareje.

9 Savel pa, ki je še vedno izdihoval grožnje in poboj zoper
Gospodove učence, je odšel k vélikemu duhovniku 2 in si
od njega izprosil pisem za shodnice v Damasku, da če najde
kogarkoli od te poti, bodisi moške ali ženske, bi jih lahko
zvezane privedel v Jeruzalem. 3 Medtem ko je potoval, se je
približal Damasku in nenadoma je naokoli njega zasvetila
svetloba iz nebes 4 in padel je na tla ter zaslišal glas, ki mu
je rekel: »Savel, Savel, zakaj me preganjaš?« 5 On pa je
rekel: »Kdo si ti, Gospod?« In Gospod je rekel: »Jaz sem
Jezus, ki ga ti preganjaš. Zate je to težko, da se upiraš
bodicam.« 6 In ta je trepetajoč in osupel rekel: »Gospod, kaj
hočeš, da storim?« In Gospod mu je rekel: »Vstani in pojdi v
mesto in povedano ti bo, kaj moraš storiti.« 7 Možje, ki so
potovali z njim, pa so stali brez besed, ker so poslušali glas,
vendar niso videli nobenega človeka. 8 In Savel se je dvignil
s tal in ko so bile njegove oči odprte, ni videl nobenega
človeka, ampak so ga vodili za roko in ga privedli v Damask.
9 In tri dni je bil brez vida in ni ne jedel, ne pil. 10 V Damasku
pa je bil nek učenec, po imenu Hananija in njemu je Gospod
v videnju rekel: »Hananija.« In ta je rekel: »Glej, jaz sem tu,
Gospod.« 11 In Gospod mu je rekel: »Vstani in pojdi v ulico,
ki se imenuje Ravna in v Judovi hiši povprašaj za nekoga, ki
se imenuje Savel iz Tarza; kajti glej, on moli 12 in v videnju
je videl moža, imenovanega Hananija, ki je vstopil in nanj
položil svojo roko, da bi lahko prejel svoj vid.« 13 Potem je
Hananija odgovoril: »Gospod, od mnogih sem slišal o tem
človeku, koliko zla je storil tvojim svetim v Jeruzalemu 14 in
tukaj ima od visokih duhovnikov oblast, da zveže vse, ki
kličejo tvoje ime.« 15 Toda Gospod mu je rekel: »Odpravi se,
kajti on mi je izbrana posoda, da ponese moje ime pred
pogane in kralje in Izraelove otroke, 16 kajti pokazal mu
bom, kako velike stvari mora trpeti zaradi mojega imena.«
17 In Hananija je odšel svojo pot ter vstopil v hišo in ko
je svoje roke položil nanj, je rekel: »Brat Savel, Gospod,
celó Jezus, ki se ti je prikazal na poti, ko si prihajal, me je
poslal, da lahko prejmeš svoj vid in izpolnjen boš s Svetim
Duhom.« 18 In takoj so z njegovih oči padle, kot bi bile
luskine, in nemudoma je prejel vid in vstal ter bil krščen.
19 In ko je prejel hrano, je bil okrepljen. Potem je bil Savel
nekaj dni z učenci, ki so bili v Damasku. 20 In nemudoma je
v sinagogah oznanjal Kristusa, da je on Božji Sin. 21 Toda
vsi, ki so ga slišali, so bili osupli in rekli: »Ali ni to tisti, ki
je uničil tiste, ki so se v Jeruzalemu sklicevali na to ime in
je prišel sèm zaradi tega namena, da bi jih lahko zvezane
privedel k visokim duhovnikom?« 22 Toda Savel je še bolj
narasel v moči in zbegal Jude, ki so prebivali v Damasku
ter dokazoval, da je ta pravi Kristus. 23 In potem, ko so
bili izpolnjeni mnogi dnevi, so se Judje posvetovali, da ga
ubijejo, 24 toda njihovo prežanje v zasedi je bilo sporočeno
Savlu. In noč in dan so stražili velika vrata, da ga ubijejo. 25
Potem so ga učenci ponoči vzeli in ga v košari spustili dol ob
obzidju. 26 In ko je Savel prišel v Jeruzalem, se je poskusil
pridružiti učencem, toda vsi so se ga bali in niso verjeli, da je
bil učenec. 27 Vendar ga je Barnaba vzel in ga privedel k
apostolom ter jim razodel, kako je na poti videl Gospoda in
da mu je govoril ter kako je v Damasku pogumno oznanjal v
Jezusovem imenu. 28 In bil je z njimi in prihajal in odhajal iz
Jeruzalema. 29 In pogumno je govoril v imenu Gospoda

Jezusa ter se prerekal proti Grkom, toda oni so ga poskušali umoriti. **30** Nakar, ko so bratje [to] izvedeli, so ga odvedli dol v Cezarejo in ga poslali v Tarz. **31** Potem so imele cerkve po vsej celotni Judeji in Galileji ter Samariji mir in se izgrajevale, in ker so živele v strahu Gospodovem ter v tolažbi Svetega Duha, so bile pomnožene. **32** In pripetilo se je, ko je Peter potoval po vseh celotnih okoliših, [da] je prišel tudi dol k svetim, ki so prebivali v Lidi. **33** In tam je našel nekega moža, po imenu Enéj, ki se je osem let držal svoje postelje in je bil bolan zaradi paralize. **34** In Peter mu je rekel: »Enéj, Jezus Kristus te celostno ozdravlja. Vstani in postelji svojo posteljo.« In ta je takoj vstal. **35** In vsi tisti, ki so prebivali v Lidi in Šarónu, so ga videli ter se obrnili h Gospodu. **36** Torej v Jopi je bila neka učenka, po imenu Tabíta, kar se po razlagi imenuje Gazela. Ta ženska je bila polna dobrih del in dejanj miloščine, ki jih je storila. **37** In pripetilo se je v tistih dneh, da je bila bolna in je umrla. Ko so jo umili, so jo položili v zgornjo sobo. **38** Ker pa je bila Lida blizu Jope in so učenci slišali, da je bil tam Peter, so k njemu poslali dva moža, ki sta ga prosila, da ne bi odlašal priti k njim. **39** Potem je Peter vstal in odšel z njima. Ko je prišel, so ga odvedli v zgornjo sobo, in vse vdove so jokaje stale poleg njega in kazale plašče ter obleke, ki jih je naredila Gazela, dokler je bila z njimi. **40** Vendar jih je Peter vse vrgel ven ter pokleknil in molil, in ko se je obrnil k telesu, je rekel: »Tabíta, vstani.« In odprla je svoje oči, in ko je zagledala Petra, se je usedla. **41** In dal ji je svojo roko ter jo dvignil. In ko je poklical svete ter vdove, jo je izročil živo. **42** In to se je razvedelo po vsej celotni Jopi in mnogi so verovali v Gospoda. **43** In pripetilo se je, da je mnogo dni ostal v Jopi pri nekem strojarju Simonu.

10 V Cezareji je bil nek mož, imenovan Kornelij, stotnik
čete, imenovana itálska četa, **2** predan mož in nekdo, ki se je z vso svojo hišo bal Boga, ki je ljudem dajal veliko miloščine in vedno molil k Bogu. **3** Okoli devete dnevne ure je v videnju jasno videl Božjega angela prihajati k njemu, rekoč mu: »Kornelij.« **4** In ko je pogledal nanj, je bil prestrašen in rekel: »Kaj je, Gospod?« On pa mu je rekel: »Tvoje molitve in tvoje miloščine so prišle gor v spomin pred Boga. **5** In sedaj pošlji može v Jopo in pokliči nekega Simona, katerega vzdevek je Peter. **6** Ta prenočuje pri nekem strojarju Simonu, čigar hiša je ob morski obali. On ti bo povedal, kaj moraš storiti.« **7** In ko je angel, ki je govoril Korneliju, odšel, je ta poklical dva izmed svojih hišnih služabnikov in predanega vojaka izmed teh, ki so nenehno čakali nanj **8** in ko jim je razglasil vse te stvari, jih je poslal v Jopo. **9** Naslednji dan, ko so odšli na svoje potovanje in se približali mestu, se je Peter okoli šeste ure povzpel na hišno streho, da bi molil. **10** Postal pa je zelo lačen in bi želel jesti, toda medtem ko so pripravljali, je padel v zamaknjenje **11** in videl odprto nebo ter nekakšno posodo spuščati se k njemu, kot bi bil to velik pleten prt s štirimi vogali in se spuščal k zemlji, **12** v katerem so bile vse vrste štirinožnih zemeljskih živali in divjih zveri in plazečih stvari ter perjad neba. **13** In do njega je prišel glas: »Vstani, Peter, zakolji in jej.« **14** Vendar je Peter rekel: »Ne tako, Gospod, kajti še nikoli nisem jedel česarkoli, kar je oskrunjeno ali nečisto.« **15** Glas pa mu je ponovno, drugič, rekel: »Kar je Bog očistil, tega ne imenuj oskrunjeno.« **16** To se je zgodilo trikrat in posoda je bila ponovno sprejeta gor v nebo. **17** Torej medtem ko je bil Peter v sebi zaskrbljen, kaj bi to videnje, ki ga je videl, lahko pomenilo, glej, so možje, ki so bili poslani od Kornelija, povprašali po Simonovi hiši in stali pred velikimi vrati **18** in zaklicali ter vprašali, ali je tam prenočeval Simon, ki je bil imenovan z vzdevkom Peter. **19** Medtem ko je Peter premišljeval o videnju, mu je Duh rekel: »Glej, trije možje te iščejo. **20** Vstani torej in se spusti ter pojdi z njimi in nič ne dvomi, kajti jaz sem jih poslal.« **21** Potem je Peter odšel dol k možem, ki so bili k njemu poslani od Kornelija in rekel: »Glejte, jaz sem ta, ki ga iščete. Kakšen je razlog, zaradi česar ste prišli?« **22** In rekli so: »Stotnik Kornelij, pravičen mož in nekdo, ki se boji Boga ter je na dobrem glasu med vsem judovskim narodom, je bil po svetem angelu od Boga obveščen, da pošlje v to hišo pote in da od tebe sliši besede.« **23** Potem jih je poklical noter in jih prenočil. In naslednji dan je Peter z njimi odšel, spremljali pa so ga neki bratje iz Jope. **24** In naslednji dan so vstopili v Cezarejo. In Kornelij jih je pričakoval ter sklical skupaj svoje sorodnike in bližnje prijatelje. **25** In ko je Peter vstopil, ga je srečal Kornelij in padel dol k njegovim stopalom ter ga oboževal. **26** Vendar ga je Peter dvignil, rekoč: »Vstani, tudi jaz sem človek.« **27** In medtem ko se je pogovarjal z njim, je vstopil ter našel mnoge, ki so bili zbrani skupaj. **28** In rekel jim je: »Vi veste, da je to nezakonita stvar za človeka, ki je Jud, da se druži ali pride k nekomu iz drugega naroda. Toda Bog mi je pokazal, da naj nobenega človeka ne imenujem oskrunjenega ali nečistega. **29** Zato sem brez ugovarjanja prišel k vam takoj, ko sem bil poklican. Sprašujem torej, zaradi kakšnega namena ste poslali pome?« **30** In Kornelij je rekel: »Pred štirimi dnevi sem se postil do te ure. In ob deveti uri sem v svoji hiši molil in glej, pred menoj je stal mož v svetlem oblačilu. **31** In rekel: ›Kornelij, tvoja molitev je uslišana in tvoje miloščine so v spominu v Božjih očeh. **32** Pošlji torej v Jopo in pokliči sèm Simona, katerega vzdevek je Peter. Nastanjen je ob morski obali, v hiši nekega strojarja

Simona. Ko ta pride, ti bo spregovoril.‹ 33 Takoj sem torej poslal pote in dobro si storil, da si prišel. Sedaj smo torej mi vsi tukaj zbrani pred Bogom, da slišimo vse stvari, ki so ti zapovedane od Boga.« 34 Tedaj je Peter odprl svoja usta in rekel: »Resnično zaznavam, da se Bog ne ozira na osebe, 35 temveč je v vsakem narodu pri njem sprejet, kdor se ga boji in dela pravično. 36 Besedo, ki jo je Bog poslal Izraelovim otrokom, ko je oznanjal mir po Jezusu Kristusu; (on je Gospod vsega), 37 to besedo, pravim, vi poznate, ki je bila razglašena po vsej celotni Judeji in se začela iz Galileje, po krstu, ki ga je oznanjal Janez. 38 Kako je Bog s Svetim Duhom in z močjo mazilil Jezusa iz Nazareta, ki je hodil okoli, delal dobro in ozdravljal vse, ki so bili zatirani od hudiča, kajti Bog je bil z njim. 39 In mi smo priče vseh stvari, ki jih je storil, tako v judovski deželi kakor v Jeruzalemu, ki so ga umorili in obesili na križ. 40 Njega je Bog tretji dan obudil in ga javno prikazal, 41 ne vsem ljudem, temveč od Boga vnaprej izbranim pričam, celó nam, ki smo z njim jedli in pili potem, ko je vstal od mrtvih. 42 In naročil nam je, naj oznanjamo ljudem in naj pričujemo, da je on tisti, ki je bil od Boga odrejen, da bo Sodnik živih in mrtvih. 43 Njemu vsi preroki dajejo pričevanje, da bo po njegovem imenu, kdorkoli veruje vanj, prejel odpuščanje grehov.« 44 Medtem ko je Peter še govoril te besede, je Sveti Duh padel na vse te, ki so slišali besedo. 45 In tisti iz obreze, ki so verovali, so bili osupli, kolikor jih je prišlo s Petrom, zato ker je bil dar Svetega Duha izlit tudi na pogane. 46 Kajti slišali so jih govoriti z jeziki in poveličevati Boga. Potem je Peter odgovoril: 47 »Ali more kdorkoli prepovedati vodo, da ti, ki so enako kakor mi, prejeli Svetega Duha, ne bi bili krščeni?« 48 In naročil jim je, naj jih krstijo v Gospodovem imenu. Potem so ga prosili, naj ostane nekaj dni.

11 Apostoli in bratje, ki so bili v Judeji, pa so slišali, da so tudi pogani sprejeli Božjo besedo. 2 In ko je Peter prišel gor v Jeruzalem, so se tisti, ki so bili iz obreze, pričkali z njim, 3 rekoč: »Odšel si k neobrezanim ljudem in jedel z njimi.« 4 Toda Peter jim je zadevo ponovil od začetka in jim jo po vrsti pojasnil, rekoč: 5 »Bil sem v mestu Jopa in molil in v zamaknjenju sem videl videnje: ›Neka posoda se je spuščala, kot bi bil to velik prt, s štirimi vogali spuščan dol iz neba in ta je prišel celó do mene. 6 Na katerem sem, ko sem [vanj] uprl svoje oči, opazoval in zagledal štirinožne zemeljske živali in divje zveri in plazeče stvari ter perjad neba. 7 In zaslišal sem glas, ki mi je rekel: ›Vstani, Peter, zakolji in jej.‹‹ 8 Vendar sem rekel: ›Ne tako, Gospod, kajti v moja usta nikoli ni vstopilo nič oskrunjenega ali nečistega.‹ 9 Toda glas iz neba mi je ponovno odgovoril: ›Kar je Bog očistil, tega ne imenuj oskrunjeno.‹ 10 To pa se je zgodilo trikrat in vse je bilo ponovno dvignjeno v nebo. 11 In glej, takoj so bili tam trije možje, poslani k meni iz Cezareje, [ki so] že prišli k hiši, kjer sem bil. 12 In Duh mi je zaukazal, naj grem z njimi, ne da bi kaj dvomil. Poleg tega me je spremljalo teh šest bratov in vstopili smo v moževo hišo 13 in razložil nam je, kako je v svoji hiši videl angela, ki je stal ter mu rekel: ›Pošlji može v Jopo in pokliči Simona, katerega vzdevek je Peter, 14 ki ti bo povedal besede, po katerih boš rešen ti in vsa tvoja hiša.‹ 15 In ko sem začel govoriti, je nanje padel Sveti Duh, kakor v začetku na nas. 16 Potem sem se spomnil Gospodove besede, kako je rekel: ›Janez je zares krščeval z vodo, toda vi boste krščeni s Svetim Duhom.‹ 17 Torej jim je tedaj Bog dal podoben dar, kakor ga je dal nam, ki smo verovali v Gospoda Jezusa Kristusa. Kaj sem bil jaz, da bi se mogel zoperstaviti Bogu?« 18 Ko so slišali te stvari, so molčali in slavili Boga, rekoč: »Torej je Bog tudi poganom zagotovil kesanje v življenje.« 19 Torej tisti, ki so bili razkropljeni naokoli zaradi preganjanja, ki je nastalo okoli Štefana, so potovali prav do Fenikije in Cipra in Antiohije in nikomur niso oznanjali besede, razen samo Judom. 20 Nekateri izmed teh pa so bili možje s Cipra in Cirene, ki so, ko so prišli v Antiohijo, govorili Grkom ter oznanjali Gospoda Jezusa. 21 In Gospodova roka je bila z njimi, in veliko število [jih] je verovalo ter se spreobrnilo h Gospodu. 22 Potem so besede o teh stvareh prišle do ušes cerkve, ki je bila v Jeruzalemu, in poslali so naprej Barnaba, da bi šel prav do Antiohije. 23 Kateri, ko je prišel in videl Božjo milost, je bil vesel in vse spodbujal, da bi se s srčnim namenom trdno držali Gospoda. 24 Kajti bil je dober človek ter poln Svetega Duha in vere. In mnogo ljudi je bilo dodanih h Gospodu. 25 Potem se je Barnaba odpravil v Tarz, da poišče Savla, 26 in ko ga je našel, ga je privedel v Antiohijo. In pripetilo se je, da sta se celo leto zbirala s cerkvijo ter učila mnogo ljudi. In učenci so bili v Antiohiji prvič imenovani kristjani. 27 In v teh dneh so prišli preroki iz Jeruzalema v Antiohijo. 28 In vstal je nekdo, po imenu Agab ter po Duhu kazal, da naj bi bilo veliko pomanjkanje po vsem celotnem svetu, ki se je zgodilo v dneh cesarja Klavdija. 29 Potem so bili učenci, vsak mož glede na svojo zmožnost, odločeni, da pošljejo pomoč bratom, ki prebivajo v Judeji, 30 kar so tudi storili in to po Barnabovih ter Savlovih rokah poslali starešinam.

12 Torej okoli tega časa je kralj Herod iztegnil svoje roke, da nadleguje nekatere iz cerkve. 2 In z mečem je ubil Jakoba, Janezovega brata. 3 Ker pa je videl, [da] je Judom

to ugajalo, je še bolj nadaljeval, da zgrabi tudi Petra. (Takrat so bili dnevi nekvašenega kruha.) **4** In ko ga je zgrabil, ga je vtaknil v ječo ter ga izročil štirim četvericam vojakov, da ga varujejo, ker ga je mislil po Veliki noči privesti k ljudem. **5** Peter je bil torej zadržan v ječi, toda cerkev je zanj brez prenehanja molila k Bogu. **6** In ko naj bi ga Herod privedel, je isto noč Peter spal med dvema vojakoma, privezan z dvema verigama, čuvaji pred vrati pa so stražili ječo. **7** In glej, Gospodov angel je prišel nad njega in svetloba je zasijala v ječi in Petra je udaril v stran ter ga dvignil, rekoč: »Hitro vstani.« In njegove verige so odpadle z njegovih rok. **8** In angel mu je rekel: »Opaši se in si poveži svoje sandale.« In tako je storil. In mu reče: »Ogrni svojo obleko okoli sebe in mi sledi.« **9** In odšel je ven ter mu sledil in ni vedel, da je bilo res, kar se je zgodilo po angelu, temveč je mislil, da je videl videnje. **10** Ko sta bila mimo prve in druge straže, sta prišla k velikim železnim vratom, ki vodijo v mesto, ki so se jima sama od sebe odprla in odšla sta ven ter šla skozi neko ulico in angel je nemudoma odšel od njega. **11** Ko je Peter prišel k sebi, je rekel: »Sedaj zagotovo vem, da je Gospod poslal svojega angela in me osvobodil iz Herodove roke ter pred vsem pričakovanjem ljudi izmed Judov.« **12** Ko pa je stvar preudaril, je prišel k hiši Marije, Janezove matere, katerega vzdevek je bil Marko, kjer so bili mnogi skupaj zbrani ter molili. **13** In ko je Peter potrkal na velika vhodna vrata, je prišla prisluhnit gospodična, po imenu Roda. **14** In ko je spoznala Petrov glas, zaradi veselja ni odprla velikih vrat, temveč je stekla noter ter povedala, kako pred velikimi vrati stoji Peter. **15** Oni pa so ji rekli: »Nora si.« Toda nenehno je zatrjevala, da je bilo točno tako. Tedaj so ji rekli: »To je njegov angel.« **16** Toda Peter je nenehno trkal in ko so odprli vrata ter ga zagledali, so bili osupli. **17** Vendar ko jim je z roko namignil, naj molčijo, jim je razodel, kako ga je Gospod privedel iz ječe. In rekel je: »Pojdite, oznanite te stvari Jakobu in bratom.« In odšel je in šel v drug kraj. **18** Torej brž, ko je bil dan, med vojaki ni bila majhna razvnetost, kaj je nastalo s Petrom. **19** In ko ga je Herod iskal in ga ni našel, je zaslišal čuvaje ter ukazal, da naj bi bili le-ti usmrčeni. In iz Judeje je odšel dol v Cezarejo ter ostal tam. **20** Herod pa je bil zelo jezen na te iz Tira in Sidóna, toda oni so soglasno prišli k njemu in ker so naredili Blasta, kraljevega glavnega dvornega upravitelja, za svojega prijatelja, so želeli mir, kajti njihova dežela je bila hranjena s pomočjo kraljeve dežele. **21** Na določen dan pa se je Herod oblekel v kraljevsko obleko, se usedel na svoj prestol ter jim naredil slovesen govor. **22** Ljudstvo [dežele] pa je vzklikalo, rekoč: »To je božji glas, ne pa od človeka.« **23** In takoj ga je udaril Gospodov angel, ker ni dal slave Bogu in pojeden je bil od črvov ter izročil duha. **24** Toda Božja beseda je rasla in se množila. **25** In ko sta izpolnila svojo službo, sta se Barnaba in Savel vrnila iz Jeruzalema ter s seboj vzela Janeza, katerega vzdevek je bil Marko.

13 Torej v cerkvi, ki je bila v Antiohiji, so bili določeni preroki in učitelji, kot Barnaba in Simeon, ki so ga imenovali Niger in Lukij iz Cirene in Manaén, ki je bil vzgojen s Herodom, vladarjem četrtinskega dela province ter Savel. **2** Medtem ko so služili Gospodu in se postili, je Sveti Duh rekel: »Oddvojite mi Barnaba in Savla za delo, kamor sem ju poklical.« **3** In ko so se postili ter molili in svoje roke položili nanju, so ju odposlali. **4** Tako sta, odposlana po Svetem Duhu, odšla v Selevkíjo in od tam sta odjadrala na Ciper. **5** In ko sta bila v Salamini, sta v judovskih sinagogah oznanjala Božjo besedo in za svojo službo sta imela tudi Janeza. **6** In ko sta šla prek otoka do Pafosa, sta našla nekega čarodeja, lažnega preroka, Juda, katerega ime je bilo Barjezus, **7** ki je bil z namestnikom dežele, Sergijem Pavlom, razsodnim človekom, ki je dal poklicati Barnaba in Savla ter želel slišati Božjo besedo. **8** Toda čarodej Elíma (kajti takšno je po razlagi njegovo ime), se jima je zoperstavil ter si prizadeval namestnika odvrniti od vere. **9** Potem je Savel (ki se imenuje tudi Pavel), izpolnjen s Svetim Duhom, svoje oči uprl vanj **10** in rekel: »Oh poln vseh premetenosti in vseh vragolij, ti hudičev otrok, ti sovražnik vse pravičnosti, ali ne boš prenehal izkrivljati Gospodovih ravnih poti? **11** In sedaj glej, Gospodova roka je nad teboj in oslepel boš ter za nekaj časa ne boš videl sonca.« In takoj sta padla nanj zamegljenost in tema in krožil je ter iskal nekoga, da ga vodi za roko. **12** Potem je namestnik, ko je videl, kaj se je zgodilo, veroval in bil osupel nad Gospodovim naukom. **13** Torej ko so Pavel in njegova skupina odpluli iz Pafosa, so prišli v Pergo v Pamfiliji. Janez pa se je ločil od njiju in se vrnil v Jeruzalem. **14** Toda ko sta se odpravila iz Perge, sta prišla v Antiohijo v Pizidiji in na šabatni dan odšla v sinagogo ter se usedla. **15** Po branju postave in prerokov pa so predstojniki sinagoge poslali ponju, rekoč: » Vidva moža in brata, če imata kako spodbudno besedo za ljudi, povejta.« **16** Tedaj je Pavel vstal in s svojo roko dal znamenje ter rekel: »Možje Izraelci in vi, ki se bojite Boga, poslušajte. **17** Bog teh ljudi iz Izraela je izbral naše očete in povišal ljudi, ko so kot tujci prebivali v egiptovski deželi in jih s povzdignjenim laktom privedel ven iz nje. **18** In približno okoli štirideset let je prenašal njihovo obnašanje v divjini. **19** In ko je v kánaanski deželi uničil sedem narodov, jim je njihovo deželo razdelil z žrebom. **20** Nato pa jim je

dajal sodnike za približno štiristo petdeset let, do preroka Samuela. **21** In zatem so zahtevali kralja in Bog jim je dal Savla, Kiševega sina, moža iz Benjaminovega rodu, za približno štirideset let. **22** In ko ga je odstranil, jim je dvignil Davida, da bi bil njihov kralj, ki mu je dal tudi pričevanje ter rekel: ›Našel sem Davida, Jesejevega sina, moža po svojem lastnem srcu, ki bo izpolnil vso mojo voljo.‹ **23** Iz semena tega človeka je Bog, glede na svojo obljubo, Izraelu obudil Odrešenika, Jezusa, **24** ko je pred njegovim prihodom Janez oznanjal krst kesanja vsem ljudem iz Izraela. **25** In ko je Janez izpolnil svoj tek, je rekel: ›Kdo mislite, da sem jaz? Jaz nisem on. Toda glejte, za menoj prihaja nekdo, čigar čevljev z njegovih stopal nisem vreden odvezati.‹ **26** Možje in bratje, otroci Abrahamove rase ter kdorkoli se med vami boji Boga, vam je poslana beseda te rešitve duš. **27** Kajti tisti, ki prebivajo v Jeruzalemu in njihovi vladarji, ker niso spoznali njega niti glasov prerokov, ki se berejo vsak šabatni dan, so jih izpolnili z njegovo obsodbo. **28** In čeprav na njem niso našli nobenega razloga za smrt, so od Pilata zahtevali, da naj bi bil umorjen. **29** In ko so izpolnili vse, kar je bilo pisano o njem, so ga sneli z lesa ter ga položili v mavzolej. **30** Toda Bog ga je obudil od mrtvih, **31** in mnogo dni so ga videli tisti, ki so prišli z njim iz Galileje v Jeruzalem, ki so njegove priče ljudem. **32** In mi vam razodevamo vesele novice, kako je to obljubo, ki je bila narejena očetom, **33** Bog izpolnil nam, njihovim otrokom, v tem, da je ponovno dvignil Jezusa, kakor je tudi pisano v drugem psalmu: ›Ti si moj Sin, danes sem te rodil.‹ **34** In glede na to, da ga je obudil od mrtvih, sedaj ni več vrnitve k trohnenju, je rekel na ta način: ›Dal vam bom zanesljive Davidove milosti.‹ **35** Zato tudi pravi v še enem psalmu: ›Svojemu Svetemu ne boš dal videti trohnenja.‹ **36** Kajti David je, potem ko je po Božji volji služil svojemu lastnemu rodu, zaspal in bil položen k svojim očetom ter videl trohnenje, **37** toda ta, ki ga je Bog ponovno obudil, ni videl trohnenja. **38** Naj bo torej znano vam, možje in bratje, da se vam po tem človeku oznanjuje odpuščanje grehov, **39** in po njem ste vsi, ki verujete, opravičeni vseh stvari, od katerih niste mogli biti opravičeni po Mojzesovi postavi. **40** Pazite se torej, da ne pride nad vas to, o čemer je govora v prerokih: **41** ›Glejte, vi prezirljivci in čudite se ter izginite, kajti v vaših dneh delam delo, delo katerega nikakor ne boste verovali, četudi vam ga človek razodene.‹« **42** In ko so Judje odšli iz sinagoge, so pogani prosili, da bi jim bile te besede lahko oznanjene naslednjo šabat. **43** Torej ko je bila skupnost razpuščena, so mnogi izmed Judov in religioznih spreobrnjencev sledili Pavlu in Barnabu, ki sta jim govorila in jih prepričevala naj nadaljujejo v Božji milosti. **44** Naslednji šabatni dan pa je prišlo skupaj skoraj celotno mesto, da sliši Božjo besedo. **45** Toda ko so Judje videli množice, so bili izpolnjeni z zavistjo in ugovarjali ter preklinjali in govorili proti tem stvarem, ki jih je govoril Pavel. **46** Tedaj sta Pavel in Barnaba postala pogumna in rekla: »Potrebno je bilo, da bi se Božja beseda najprej spregovorila vam, toda ker ste jo postavili proč od sebe in sebe sodite nevredne večnega življenja, glejte, se obračava k poganom. **(aiōnios g166)** **47** Kajti tako nam je ukazal Gospod, rekoč: ›Postavil sem te, da bi bil svetloba poganom, da naj bi bil za rešitev duš do koncev zemlje.‹« **48** In ko so pogani to slišali, so bili veseli in slavili Gospodovo besedo; in kolikor jih je bilo odrejenih za večno življenje, je verovalo. **(aiōnios g166)** **49** In Gospodova beseda je bila razglašena po vsem celotnem področju. **50** Toda Judje so razvneli predane in častitljive ženske ter vodilne može mesta ter dvignili preganjanje zoper Pavla in Barnaba ter ju izgnali iz svojih krajev. **51** Vendar sta proti njim otresla prah s svojih stopal in prišla v Ikónij. **52** Učenci pa so bili izpolnjeni z radostjo in s Svetim Duhom.

14 Pripetilo pa se je v Ikóniju, da sta oba skupaj odšla v judovsko sinagogo in tako govorila, da je velika množica, tako Judov kakor tudi Grkov, verovala. **2** Toda neverni Judje so razvneli pogane in hudobno vplivali na njihovo mišljenje proti bratom. **3** Ostala sta torej dolgo časa in pogumno govorila v Gospodu, ki je dal pričevanje k besedi svoje milosti in zagotovil, da so se po njunih rokah dogajala znamenja in čudeži. **4** Vendar je bila množica iz mesta razdeljena; del je držal z Judi, del pa z apostoli. **5** In ko je bil storjen napad, ki so ga sprožili tako pogani kakor tudi Judje s svojimi vladarji, da z njima kruto ravnajo in da ju kamnajo, **6** sta bila o tem obveščena in pobegnila v Listro in Derbo, mesti v Likaoniji in k področju, ki leži naokoli **7** in tam oznanjala evangelij. **8** In v Listri je sedel nek mož, nemočen v svojih stopalih, pohabljen že od maternice svoje matere, ki nikoli ni hodil. **9** Isti je slišal Pavla govoriti. Ta je neomajno zrl vanj in zaznavajoč, da je imel vero, da bi bil ozdravljen, **10** je z močnim glasom rekel: »Stopi pokonci na svoja stopala.« In poskočil je in hodil. **11** In ko je množica videla, kaj je Pavel storil, so povzdignili svoje glasove, rekoč v likaonskem jeziku: »K nam dol sta prišla bogova v človeški podobi.« **12** In Barnaba so imenovali Jupitra, Pavla pa Merkurja, ker je bil glavni govornik. **13** Potem je Jupitrov svečenik, ki je bil pred njihovim mestom, k velikim vratom privedel vola in vence in z množico želel opraviti žrtvovanje. **14** Nakar, ko sta apostola Barnaba in Pavel to slišala, sta razparala svoja oblačila in stekla med množico, vzklikajoč **15** in govoreč: »Možje, zakaj počnete te stvari? Tudi midva sva z vami človeka podobnih

strasti in oznanjava vam, da naj bi se od teh ničevosti obrnili k živemu Bogu, ki je naredil nebo in zemljo in morje ter vse stvari, ki so v njih, 16 ki je v prejšnjih časih prenašal vse narode, da hodijo po svojih lastnih poteh. 17 Vendar sebe ni pustil brez pričevanja, ker je delal dobro in nam dajal dež z neba ter rodovitna obdobja in naša srca napolnjeval s hrano in veseljem.« 18 In s temi besedami sta komaj zadržala množico, da jima ni opravila žrtvovanja. 19 In tja so prišli neki Judje iz Antiohije in Ikónija, ki so pregovorili množico in ko so kamnali Pavla, so ga izvlekli iz mesta, ker so mislili, da je bil mrtev. 20 Vendar ko so ga obkrožili učenci, je vstal ter prišel v mesto in naslednji dan z Barnabom odšel v Derbo. 21 In ko sta temu mestu oznanila evangelij ter mnoge učila, sta se ponovno vrnila v Listro in v Ikónij in Antiohijo 22 ter krepila duše učencev in jih spodbujala, naj nadaljujejo v veri in da moramo skozi veliko stisko vstopiti v Božje kraljestvo. 23 In ko sta jim v vsaki cerkvi odredila starešine ter molila s postom, sta jih priporočila Gospodu, ki so mu verovali. 24 In potem, ko sta prepotovala skozi vso Pizidijo, sta prišla v Pamfilijo. 25 In ko sta besedo oznanila v Pergi, sta odšla dol v Atálejo 26 in od tam sta odjadrala v Antiohijo, od koder sta bila priporočena Božji milosti za delo, ki sta ga izvršila. 27 In ko sta prišla in so skupaj zbrali cerkev, sta jim ponovila vse, kar je Bog z njima storil in kako je odprl vrata vere k poganom. 28 In tam sta z učenci ostala dolgo časa.

15 Neki ljudje, ki so prišli dol iz Judeje, pa so učili brate in govorili: »Razen če ne boste obrezani po Mojzesovem običaju, ne morete biti rešeni.« 2 Ko sta imela torej Pavel in Barnaba z njimi ne majhno razhajanje mnenj ter se z njimi pričkala, so odločili, da naj bi glede tega vprašanja Pavel in Barnaba ter nekateri drugi izmed njih šli gor v Jeruzalem, k apostolom in starešinam. 3 In na njihovo pot spremljani s cerkvijo, so šli skozi Fenikijo in Samarijo in razglašali spreobrnitev poganov in vsem bratom so napravili veliko radost. 4 In ko so prišli v Jeruzalem, so bili sprejeti od cerkve in od apostolov ter starešin in razglasili so vse stvari, ki jih je Bog z njimi storil. 5 Toda vstali so nekateri iz ločine farizejev, ki so verovali, rekoč: »Da jih je treba obrezati in jim naročiti, naj se držijo Mojzesove postave.« 6 In apostoli in starešine so prišli skupaj, da preudarijo o tej besedi. 7 In ko je bilo mnogo razpravljanja, je vstal Peter ter jim rekel: »Možje in bratje, vi veste, kako to, da je Bog pred davnim časom naredil med nami izbiro, da naj bi pogani po mojih ustih slišali besedo evangelija in verovali. 8 In Bog, ki pozna srca, jim pričuje, ker jim daje Svetega Duha, prav tako kakor je storil nam 9 in ni naredil nobene razlike med nami ter njimi, ko je po veri očistil njihova srca. 10 Zakaj torej zdaj skušate Boga, da nadenete na vrat učencev jarem, ki ga niti naši očetje niti mi nismo mogli nositi? 11 Ampak mi verujemo, da bomo rešeni po milosti Gospoda Jezusa Kristusa, prav tako kakor oni.« 12 Potem je vsa množica molčala in poslušala Barnaba in Pavla, ki sta razglašala, kakšne čudežne moči in čudeže je po njiju Bog storil med pogani. 13 In potem, ko so molčali, je Jakob odgovoril, rekoč: »Možje in bratje, prisluhnite mi. 14 Simeon je povedal, kako je Bog najprej obiskal pogane, da vzame izmed njih ljudi za svoje ime. 15 In k temu se ujemajo besede prerokov, kakor je pisano: 16 ›Po tem se bom vrnil in ponovno zgradil Davidovo šotorsko svetišče, ki je padlo in ruševine le-tega bom ponovno zgradil in jaz ga bom ponovno postavil, 17 da bi lahko preostanek ljudi iskal Gospoda in vsi pogani, nad katere je klicano moje ime, govori Gospod, ki dela vse te stvari.‹ 18 Bogu so vsa njegova dela znana od začetka sveta. (aiōn g165) 19 Zatorej je moja razsodba, da ne vznemirjamo teh, ki so se iz poganstva obrnili k Bogu, 20 temveč, da jim napišemo, da se vzdržijo pred oskrunitvijo od malikov in pred prešuštvom in pred zadavljenimi stvarmi in pred krvjo. 21 Kajti Mojzes ima od starih časov v vsakem mestu tiste, ki ga oznanjajo, beroč vsak šabatni dan v sinagogah.« 22 Tedaj je apostolom in starešinam s celotno cerkvijo to ugajalo, da s Pavlom in Barnabom pošljejo v Antiohijo izbrana moža iz svoje lastne skupine; namreč Juda, imenovanega z vzdevkom Bársaba in Sila, vodilna moža med brati. 23 In po njiju so napisali pisma na ta način: ›Apostoli, starešine in bratje pošiljamo pozdrave bratom, ki so izmed poganov v Antiohiji in Siriji ter Kilikiji, 24 ker smo slišali, da so vas nekateri, ki so odšli izmed nas, vznemirjali z besedami in spodkopavali vaše duše, rekoč: ›Vi morate biti obrezani in se držati postave, ‹ katerim nismo dali nobene takšne zapovedi. 25 Nam, ki smo soglasno zbrani, se zdi dobro, da z našima ljubljenima Barnabom in Pavlom pošljemo k vam izbrana moža, 26 moža, ki sta svoja življenja tvegala zaradi imena našega Gospoda Jezusa Kristusa. 27 Poslali smo torej Juda in Sila, ki vam bosta iste stvari povedala ustno. 28 Kajti Svetemu Duhu in nam se zdi dobro, da vam ne nalagamo večjega bremena kakor te potrebne stvari: 29 da se vzdržite pred hrano, darovano malikom in pred krvjo in pred zadavljenimi stvarmi ter pred prešuštvom. Če sebe obvarujete pred njimi, boste storili v redu. Mnogo uspeha.‹ 30 Torej ko so bili odposlani, so prišli v Antiohijo in ko so skupaj zbrali množico, so izročili poslanico, 31 katere so se, zaradi tolažbe, ko so jo brali, razveselili. 32 Juda in Sila, ki sta bila tudi sama preroka, pa sta brate z mnogimi besedami spodbujala in

jih krepila. 33 In potem, ko sta se kratek čas mudila tam,
sta od bratov v miru odšla k apostolom. 34 Vendar je Sili
ugajalo, da še ostane tam. 35 Tudi Pavel in Barnaba sta prav
tako nadaljevala z mnogimi drugimi v Antiohiji in učila ter
oznanjala Gospodovo besedo. 36 Nekaj dni kasneje je Pavel
rekel Barnabu: »Pojdiva ponovno in obiščiva naše brate v
vsakem mestu, kjer sva oznanjala Gospodovo besedo in
poglejva, kako so.« 37 In Barnaba se je odločil, da s seboj
vzameta Janeza, katerega vzdevek je bil Marko. 38 Toda
Pavlu se ni zdelo dobro z njima vzeti tistega, ki je iz Pamfilije
odšel od njiju in z njima ni odšel na delo. 39 Spor med njima
pa je bil tako oster, da sta se ločila narazen drug od drugega.
In tako je Barnaba vzel Marka ter odjadral na Ciper, 40 Pavel
pa je izbral Sila in odšel, od bratov priporočen Božji milosti.
41 In odšel je skozi Sirijo in Kilikijo in krepil cerkve.

16 Potem je prišel v Derbe in Listro. In glej, tam je bil nek
učenec, po imenu Timótej, sin neke ženske, ki je bila
Judinja in je verovala, toda njegov oče je bil Grk, 2 ki je bil
pri bratih, ki so bili v Listri in Ikóniju, na dobrem glasu. 3
Njega je Pavel hotel vzeti s seboj in vzel ga je ter ga obrezal
zaradi Judov, ki so bili v teh četrtih, kajti vsi so vedeli, da je
bil njegov oče Grk. 4 In ko so šli skozi mesta, so jim izročali
odloke, da se jih držijo, ki so bili odrejeni od apostolov in
starešin, ki so bili v Jeruzalemu. 5 In tako so bile cerkve
utrjene v veri in so številčno dnevno naraščale. 6 Torej ko
so šli skozi Frigijo in področje Galacije in jim je Sveti Duh
prepovedal oznanjati besedo v Aziji, 7 so potem, ko so prišli
do Mízije, poskušali iti v Bitinijo, toda Duh jim ni dovolil. 8 In
šli so mimo Mízije in se spustili do Troáde. 9 Ponoči pa se
je Pavlu prikazalo videnje: »Tam je stal Makedonec in ga
prosil, rekoč: ›Pridi sem v Makedonijo in nam pomagaj.‹« 10
In po tem, ko je imel videnje, smo si takoj prizadevali iti v
Makedonijo, ker smo brez dvoma sklepali, da nas je poklical
Gospod, da jim oznanimo evangelij. 11 Zato smo, ko smo
dvignili sidro iz Troáde, prispeli z ravno smerjo v Samotrake
in naslednjega dne v Neápolo 12 in od tam v Filípe, ki je
glavno mesto tega dela Makedonije ter [rimska] kolonija. In
v tem mestu smo prebivali nekaj dni. 13 In na šabat smo
odšli iz mesta k bregu reke, kjer je bila običajno molitev
in se usedli ter govorili ženskam, ki so tja zahajale. 14 In
neka ženska, po imenu Lidija, prodajalka škrlata, iz mesta
Tiatira, ki je oboževala Boga, nas je poslušala, katere srce je
Gospod odprl, da je prisluhnila besedam, ki jih je govoril
Pavel. 15 In ko je bila krščena ona in njena družina, nas je
rotila, rekoč: »Če ste me presodili, da sem zvesta Gospodu,
pridite v mojo hišo in ostanite tam.« In primorala nas je.
16 In pripetilo se je, ko smo šli k molitvi, da nas je srečala
neka gospodična, obsedena z duhom vedeževanja, ki je
z napovedovanjem usode prinašala veliko dobička svojim
gospodarjem. 17 Ta je sledila Pavlu in nam ter vpila, rekoč:
»Ti ljudje so služabniki Boga najvišjega, ki nam kažejo pot
rešitve duš.« 18 In to je počela mnogo dni. Toda Pavel se je
užaloščen obrnil in duhu rekel: »Zapovedujem ti v imenu
Jezusa Kristusa, da prideš iz nje.« In še isto uro je prišel
ven. 19 In ko so njeni gospodarji videli, da je izginilo upanje
na njihov dobiček, so ujeli Pavla in Sila ter ju zvlekli na trg k
vladarjem 20 in ju privedli k oblastnikom, rekoč: »Ta moža, ki
sta Juda, delata našemu mestu silne težave 21 ter učita
običaje, ki za nas, ki smo Rimljani, niso zakoniti za sprejetje
niti za obeleževanje.« 22 In množica je skupaj vstala proti
njima in oblastniki so jima raztrgali njuna oblačila ter ukazali
naj ju pretepejo. 23 In ko so nanju položili mnogo udarcev
z bičem, so ju vrgli v ječo ter ječarju ukazali, naj ju varno
straži. 24 Ta ju je, ker je prejel tak ukaz, pahnil v notranjo
ječo in njuna stopala pričvrstil v kladi. 25 Ob polnoči pa sta
Pavel in Sila molila ter pela hvalnice Bogu, jetniki pa so ju
poslušali. 26 In nenadoma je bil močan potres, tako da so bili
zamajani temelji ječe in takoj so se vsa vrata odprla in vezi
vseh so bile odvezane. 27 In čuvaj ječe, ki se je prebudil iz
svojega spanja in videl vrata ječe odprta, je izvlekel svoj
meč in se hotel ubiti, ker je mislil, da so jetniki pobegnili. 28
Toda Pavel je z močnim glasom zaklical, rekoč: »Ne stôri si
ničesar hudega, kajti vsi smo tukaj.« 29 Ta je potem zahteval
luč in skočil noter in drhteč prišel ter padel dol pred Pavla in
Sila 30 in ju privedel ven ter rekel: »Gospoda, kaj moram
storiti, da bom rešen?« 31 In onadva sta rekla: »Veruj v
Gospoda Jezusa Kristusa in rešen boš ti in tvoja hiša.« 32 In
Gospodovo besedo sta govorila njemu in vsem, ki so bili v
njegovi hiši. 33 In še isto uro noči ju je vzel ter umil njune
udarce in nemudoma je bil krščen on in vsi njegovi. 34 In
ko ju je privedel v svojo hišo, je pred njiju postavil jed ter
se veselil, ker je z vso svojo hišo veroval v Boga. 35 In ko
je bil dan, so oblastniki poslali narednike, rekoč: »Izpusti
tista človeka.« 36 In čuvaj ječe je te besede povedal Pavlu:
»Oblastniki so poslali, naj vaju izpustim. Sedaj torej odidita
in pojdita v miru.« 37 Vendar jim je Pavel rekel: »Naju, ki sva
Rimljana, so neobsojena javno pretepli in naju vrgli v ječo. In
sedaj naju mečejo ven na skrivaj? Ne, resnično, temveč
naj sami pridejo in naju spravijo ven.« 38 In naredniki so
te besede povedali oblastnikom in ko so slišali, da sta bila
Rimljana, so se zbali. 39 In prišli so ter ju rotili in ju privedli
ven ter od njiju želeli, da odideta iz mesta. 40 In odšla sta iz
ječe ter vstopila v Lidijino hišo; in ko sta videla brate, sta jih
potolažila ter odšla.

17 Torej ko sta šla skozi Amfípolo in Apolonijo sta prišla
do Tesaloníke, kjer je bila judovska sinagoga. **2** In
kakor je bila njegova navada, je Pavel vstopil k njim in tri
šabatne dneve z njimi razpravljal iz pisem, **3** razkrival in
trdil, da je Kristus brezpogojno moral trpeti in ponovno vstati
od mrtvih in da je ta Jezus, ki vam ga oznanjam, Kristus.
4 In nekateri izmed njih so verovali in se družili s Pavlom
in Silom, in velika množica izmed predanih Grkov ter ne
malo izmed vodilnih žensk. **5** Toda Judje, ki niso verovali, so
prevzeti z zavistjo, vzeli k sebi neke ničvredne pajdaše iz
prostaške sorte in zbrali skupino in po vsem mestu zanetili
vstajo ter napadli Jazonovo hišo in si prizadevali, da ju
privedejo k ljudstvu [dežele]. **6** Ko pa ju niso našli, so Jazona
in neke brate odvlekli k vladarjem mesta ter kričali: »Tile,
ki so obrnili svet na glavo, so prišli tudi sèm, **7** ki jih je
sprejel Jazon, in vsi ti delajo nasprotno cesarjevim odlokom,
rekoč, da obstaja drug kralj, nek Jezus.« **8** In vznemirili so
množico in mestne vladarje, ko so slišali te stvari. **9** In ko so
od Jazona in od drugih prejeli varščino, so jih izpustili. **10**
In bratje so Pavla ter Sila takoj ponoči odposlali v Berójo.
Ko sta prispela tja, sta odšla v judovsko sinagogo. **11** Ti
so bili plemenitejši, kakor tisti v Tesaloníki, ker so z vso
prisebnostjo sprejeli besedo in dnevno preiskovali pisma, če
so bile te stvari take. **12** Zato so mnogi izmed njih verovali,
tudi častitljive ženske, ki so bile Grkinje in izmed mož ne
malo. **13** Toda ko so Judje iz Tesaloníke spoznali, da je
Pavel Božjo besedo oznanjal v Beróji, so prišli tudi tja in
razvneli množico. **14** In potem so bratje Pavla takoj odposlali,
da gre, kot bi bilo k morju, toda Sila in Timótej sta še vedno
ostala tam. **15** In ti, ki so spremljali Pavla, so ga privedli
v Atene in ko so prejeli zapoved za Sila in Timóteja, naj
z vso naglico prideta k njemu, so odšli. **16** Torej medtem
ko je Pavel v Atenah čakal nanju, je bil njegov duh v njem
razvnet, ko je videl mesto v celoti predano malikovanju. **17**
Zato se je v sinagogi prerekal z Judi in s predanimi osebami
in vsakodnevno na trgu s temi, ki so se srečevali z njim. **18**
Potem so mu ugovarjali neki filozofi izmed epikurejcev in
izmed stoikov. In nekateri so rekli: »Kaj hoče povedati ta
blebetavec?« Drugi nekako: »Zdi se, da je oznanjevalec tujih
bogov, « ker jim je oznanjal Jezusa in vstajenje. **19** In prijeli
so ga ter ga privedli na Areopag, rekoč: »Ali lahko izvemo,
kakšen je ta novi nauk, o katerem govoriš?« **20** Kajti v
naša ušesa prinašaš nekatere čudne besede. Hočemo torej
izvedeti, kaj te stvari pomenijo. **21** (Kajti vsi Atenci in tujci,
ki so bili tam, svojega časa niso porabljali za nič drugega,
razen da so ali govorili ali poslušali kako novo stvar.) **22**
Tedaj je Pavel na sredi Marsovega hriba vstal in rekel: »
Vi atenski možje, zaznavam, da ste v vseh stvareh preveč
vraževerni. **23** Kajti ko sem šel mimo in gledal vaše predmete
čaščenja, sem našel oltar s tem napisom: NEPOZNANEMU
BOGU. Katerega torej vi nevedno obožujete, tega vam
jaz razglašam. **24** Bog, ki je naredil svet in vse stvari na
njem, glede na to, da je on Gospodar neba in zemlje, ne
prebiva v templjih, narejenimi z rokami, **25** tudi ni oboževan
s človeškimi rokami, kakor da karkoli potrebuje, glede na to,
da vsem daje življenje in dihanje in vse stvari **26** in je iz ene
krvi naredil vse narode ljudi, da prebivajo na vsem obličju
zemlje in je vnaprej določil določene čase in meje njihovega
prebivanja, **27** da bi iskali Gospoda, če bi ga morda dotipali
in ga našli, čeprav ni daleč od vsakega izmed nas. **28** Kajti v
njem živimo in se gibljemo in obstajamo, kakor so rekli celó
nekateri izmed vaših lastnih pesnikov: ›Kajti tudi mi smo
njegovo potomstvo.‹ **29** Kot smo torej zagotovo potomstvo
Boga, ne bi smeli misliti, da je Božanstvo podobno zlatu ali
srebru ali kamnu, vrezanemu od umetnika in [s] človeško
pripravo. **30** In nad časi te nevednosti je Bog zamižal, toda
sedaj povsod vsem ljudem zapoveduje, da se pokesajo, **31**
kajti določil je dan, na katerega bo sodil svet v pravičnosti,
po tem možu, ki ga je določil. O tem je dal zagotovilo vsem
ljudem, ker ga je obudil od mrtvih.« **32** Ko pa so slišali o
vstajenju mrtvih, so se nekateri posmehovali, drugi pa so
rekli: »Oh tej zadevi te bomo ponovno poslušali.« **33** Tako
je Pavel odšel izmed njih. **34** Vendar so se mu določeni
možje trdno pridružili in verovali, med katerimi je bil Dionizij
Areopagít in ženska, po imenu Dámaris in drugi z njima.

18 Po teh stvareh je Pavel odšel iz Aten in prišel v Korint
2 in našel nekega Juda po imenu Ákvila, rojenega v
Pontu, [ki je] s svojo ženo Prískilo nedavno prišel iz Italije;
(zato ker je Klavdij vsem Judom ukazal oditi iz Rima) in
prišel k njima. **3** In ker je bil iste obrti, je ostal z njima in
delal, kajti po njunem poklicu sta bila izdelovalca šotorov. **4**
In vsak šabat je razpravljal v sinagogi in pregovarjal Jude ter
Grke. **5** In ko sta iz Makedonije prišla Sila in Timótej, je bil
Pavel v duhu gnan in Judom pričeval, da Jezus je bil Kristus.
6 In ko so nasprotovali samim sebi in izrekali bogokletje, je
otresel svoje oblačilo ter jim rekel: »Vaša kri naj bo na vaših
lastnih glavah. Jaz sem čist. Odslej bom šel k poganom.« **7**
In odšel je od tam ter vstopil v hišo nekega moža, po imenu
Just, nekoga, ki je oboževal Boga, čigar hiša je bila tik poleg
shodnice. **8** In Krisp, glavni predstojnik sinagoge, je z vso
svojo hišo veroval v Gospoda in mnogi izmed Korinčanov so
ob poslušanju verovali in bili so krščeni. **9** Potem je ponoči v
videnju Pavlu govoril Gospod: »Ne boj se, temveč govori in
ne molči, **10** kajti jaz sem s teboj in nihče se ne bo spravil

nadte, da te poškoduje, kajti v tem mestu imam veliko ljudi.« **11** In tam je nadaljeval leto in šest mesecev ter med njimi učil Božjo besedo. **12** In ko je bil namestnik Ahaje Galíon, so Judje proti Pavlu soglasno naredili upor in ga privedli k sodnemu stolu, **13** rekoč: »Ta pregovarja ljudi, da obožujejo Boga v nasprotju s postavo.« **14** In ko je Pavel že skoraj odprl svoja usta, je Galíon rekel Judom: »Če bi bil razlog krivična zadeva ali zlobna nespodobnost, oh vi Judje, bi vas bil voljan prenašati. **15** Toda če je to vprašanje besed in imen in vaše postave, vi glejte na to, kajti v teh zadevah ne bom sodnik.« **16** In spodil jih je od sodnega stola. **17** Tedaj so vsi Grki prijeli Sosténa, glavnega predstojnika sinagoge in ga pretepli pred sodnim stolom. Galíon pa se ni zmenil za nobeno od teh stvari. **18** In Pavel je po tem ostal tam še dolgo časa in se nató poslovil od bratov ter od tam odjadral v Sirijo in z njim Prískila in Ákvila, ko je v Kenhrejah ostrigel svojo glavo, kajti imel je zaobljubo. **19** In prišel je v Efez ter ju pustil tam, toda on sam je vstopil v sinagogo in razpravljal z Judi. **20** Ko so ga prosili, da ostane z njimi dlje časa, ni privolil, **21** temveč se je poslovil, rekoč: »Vsekakor moram ta praznik, ki prihaja, praznovati v Jeruzalemu. Toda ponovno se bom vrnil k vam, če Bog hoče.« In odjadral je iz Efeza. **22** In ko je pristal v Cezareji in šel gor ter pozdravil cerkev, je odšel dol v Antiohijo. **23** In potem, ko je tam preživel nekaj časa, je odšel in se po vrsti odpravil preko vse dežele Galačanov in Frigije ter krepil vse učence. **24** In v Efez je prišel nek Jud, po imenu Apolo, rojen v Aleksandriji, zgovoren človek in mogočen v pismih. **25** Ta človek je bil poučen o Gospodovi poti. Ker pa je bil v duhu goreč, je govoril in marljivo učil stvari o Gospodu, poznavajoč samo Janezov krst. **26** In v sinagogi je začel pogumno govoriti. Ko sta ga Prískila in Ákvila slišala, sta ga vzela k sebi in mu podrobneje pojasnila Božjo pot. **27** In ko je bil pripravljen, da odide v Ahajo, so bratje pisali in spodbudili učence, da ga sprejmejo. Ko je prišel, je mnogo pomagal tem, ki so po milosti verovali, **28** kajti mogočno je prepričeval Jude in to javno in s pismi dokazoval, da je Jezus bil Kristus.

19 In pripetilo se je, medtem ko je bil Apolo v Korintu, da je Pavel, ko je šel skozi gornje kraje, prišel v Efez. In ko je našel nekatere učence, **2** jim je rekel: »Ali ste, odkar ste verovali, prejeli Svetega Duha?« Oni pa so mu rekli: »Mi smo komaj slišali, ali obstaja nek Sveti Duh.« **3** In rekel jim je: »V kaj ste bili tedaj krščeni?« In rekli so: »Z Janezovim krstom.« **4** Potem je Pavel rekel: »Janez je resnično krščeval s krstom kesanja, govoreč ljudem, da naj verujejo v tistega, ki naj bi prišel za njim, to je v Kristusa Jezusa.« **5** Ko so to slišali, so bili krščeni v imenu Gospoda Jezusa. **6** In ko je Pavel nanje položil svoje roke, je prišel nadnje Sveti Duh, in govorili so z jeziki ter prerokovali. **7** In vseh mož je bilo okoli dvanajst. **8** In odšel je v sinagogo in približno tri mesece pogumno govoril, razpravljal in prepričeval [o] stvareh glede Božjega kraljestva. **9** Toda ko so bili številni zakrknjeni in niso verovali, temveč so pred množico o tej poti govorili hudobno, je odšel od njih in oddvojil učence in dnevno razpravljal v šoli nekega Tirána. **10** In to se je nadaljevalo približno dve leti, tako da so vsi, ki so prebivali v Aziji, slišali besedo Gospoda Jezusa, tako Judje kakor Grki. **11** In Bog je po Pavlovih rokah delal posebne čudeže, **12** tako da so od njegovega telesa bolnim nosili robce ali predpasnike, in bolezni so odhajale od njih in zli duhovi so izhajali iz njih. **13** Takrat so se tudi nekateri potepuški Judje, izganjalci duhov, lotili klicati ime Gospoda Jezusa nad temi, ki so imeli zle duhove, rekoč: »Mi vas zaklinjamo pri Jezusu, ki ga oznanja Pavel.« **14** In bilo je sedem sinov nekega Skevá, Juda in vodilnega izmed duhovnikov, ki so to delali. **15** Zli duh pa je odgovoril in rekel: »Jezusa poznam in Pavla poznam, toda kdo ste vi?« **16** In človek, v katerem je bil zli duh, je skočil nanje ter jih premagal in prevladal proti njim, tako da so iz te hiše pobegnili nagi in ranjeni. **17** In to je postalo znano vsem Judom in Grkom, ki so prav tako prebivali v Efezu in strah se je spustil na vse [izmed] njih in ime Gospoda Jezusa je bilo poveličano. **18** In mnogi, ki so verovali, so prišli in priznali ter razodeli svoja dejanja. **19** Tudi mnogi izmed teh, ki so uporabljali magijo, so svoje knjige prinesli skupaj in jih sežgali pred vsemi ljudmi, in izračunali so njihovo vrednost ter ugotovili, [da] je petdeset tisoč koščkov srebra. **20** Tako je Božja beseda mogočno rasla in prevladala. **21** Ko so bile te stvari končane, se je Pavel v duhu namenil, ko je šel skozi Makedonijo in Ahajo, da gre do Jeruzalema, rekoč: »Potem ko sem bil tukaj, moram videti tudi Rim.« **22** Tako je v Makedonijo poslal dva izmed teh, ki so mu služili, Timóteja in Erásta, toda on sam je nekaj časa ostal v Aziji. **23** In hkrati je tam nastala ne majhna razvnetost glede te poti. **24** Kajti nek človek, po imenu Demetrij, srebrar, ki je izdeloval srebrne svetinje za Diano, ki so prinašale rokodelcem ne malo dobička, **25** ki jih je skupaj z delavci podobnega poklica sklical in rekel: »Gospodje, vi veste, da imamo od te obrti svoje premoženje. **26** Poleg tega vidite in slišite, da je, ne samo v Efezu, temveč skoraj po vsej celotni Aziji, ta Pavel prepričal in odvrnil mnogo ljudi, govoreč, da niso nikakršni bogovi, ki so narejeni z rokami, **27** tako da ni samo naša obrt v nevarnosti, da bo zaničevana, temveč, da naj bi bil preziran tudi tempelj velike boginje Diane in uničena naj bi bila njena veličastnost, ki jo obožuje vsa Azija

in svet.« 28 In ko so slišali te besede, so bili polni besa in vpili, rekoč: »Velika je Diana Efeška.« 29 In celotno mesto je bilo napolnjeno z zmešnjavo. In ko so ujeli Gaja in Aristarha, moža iz Makedonije, Pavlova družabnika na potovanju, so z njima soglasno zdrveli v gledališče. 30 Ko pa je Pavel hotel vstopiti k ljudstvu [dežele], mu učenci niso dovolili. 31 Nekateri izmed azijskih voditeljev, ki so bili njegovi prijatelji, pa so poslali k njemu ter ga prosili, da sebe v gledališču ne bi izpostavljal. 32 Nekateri so torej vpili eno stvar, nekateri pa drugo, kajti zbor je bil zmeden in večji del ni vedel, zakaj so prišli skupaj. 33 In iz množice so potegnili Aleksandra, ki so ga Judje porivali naprej. In Aleksander je z roko dal znamenje in želel narediti svoj zagovor pred ljudstvom [dežele]. 34 Vendar ko so spoznali, da je bil Jud, so vsi soglasno približno dve uri vpili: »Velika je Diana Efeška.« 35 In ko je mestni uradnik pomiril množico, je rekel: » Vi efeški možje, kateri človek tukaj ne ve, kako je mesto Efežanov oboževalec velike boginje Diane in podobe, ki je padla dol iz Jupitra? 36 Ker pa se torej zoper te stvari ne more govoriti, morate biti mirni in ne storite ničesar prenagljenega. 37 Kajti sèm ste privedli ta moža, ki nista niti roparja cerkvá niti nista bogokletnika vaše boginje. 38 Zatorej, če imajo Demetrij in rokodelci, ki so z njim, besedo proti kateremukoli človeku, je sodišče odprto in tam so namestniki; naj drug drugega tožijo. 39 Toda če karkoli povprašujete glede drugih zadev, bo to odločeno na zakonitem zboru. 40 Kajti v nevarnosti smo, da bi bili klicani na zagovor zaradi vstaje tega dne, kajti nobenega razloga ni, s čimer lahko damo obračun tega vrveža.« 41 In ko je to rekel, je razpustil zbor.

20 In potem, ko je vstaja prenehala, je Pavel k sebi poklical učence ter jih objel in odšel, češ da gre v Makedonijo. 2 In ko je odšel preko teh krajev in jim dal mnogo spodbude, je prišel v Grčijo 3 in tam je ostal tri mesece. In ko so Judje prežali nanj, ko je že skoraj odplul v Sirijo, se je namenil vrniti preko Makedonije. 4 In v Azijo so ga spremljali Sópater iz Beróje; in iz Tesaloníke Aristarh in Sekúndus; in Gaj iz Derbe in Timótej; in iz Azije Tihik in Trofim. 5 Ti, ki so šli pred nami, so nas pričakali v Troádi. 6 In po dneh nekvašenega kruha smo odjadrali iz Filípov in v petih dneh prišli k tem v Troádo, kjer smo ostali sedem dni. 7 In na prvi dan tedna, ko so učenci prišli skupaj k lomljenju kruha, jim je Pavel oznanjal, pripravljen, da jutri odide; in svoj govor nadaljeval do polnoči. 8 V zgornji sobi, kjer so bili skupaj zbrani, pa je bilo mnogo svetilk. 9 In na oknu je sedel nek mladenič, po imenu Evtih, ki je padel v globoko spanje. In medtem ko je Pavel dolgo pridigal, se je pogreznil v spanje in padel dol z [najvišjega], tretjega nadstropja in pobran je bil mrtev. 10 In Pavel je odšel dol, se zgrudil nanj, ga objel ter rekel: »Ne vznemirjajte se, kajti njegovo življenje je v njem.« 11 Ko je torej ponovno prišel gor in prelomil kruh in jedel ter še dolgo časa govoril, celó do svita, je tako odšel. 12 In mladeniča so privedli živega in bili so ne malo potolaženi. 13 In šli smo naprej k ladji in odjadrali do Asosa. Tam smo nameravali sprejeti Pavla, kajti tako je določil, ker je nameraval iti peš. 14 In ko se je z nami srečal pri Asosu, smo ga sprejeli in prišli v Mitiléno. 15 In od tam smo odjadrali in naslednji dan prišli nasproti Hiosu. In naslednji dan smo prispeli v Samos in ostali v Trogilu. In naslednji dan smo prišli v Milet. 16 Kajti Pavel se je odločil, da jadra mimo Efeza, ker v Aziji ni želel porabiti časa, kajti hitel je, če bi mu bilo mogoče, da bo na binkoštni dan v Jeruzalemu. 17 In iz Mileta je poslal v Efez in poklical starešine cerkve. 18 In ko so prišli k njemu, jim je rekel: »Od prvega dne, ko sem prišel v Azijo, veste, na kakšen način sem bil z vami v vseh obdobjih 19 in služil Gospodu z vso ponižnostjo mišljenja ter z mnogimi solzami in preizkušnjami, ki so me doletele med prežanjem Judov, 20 in kako nisem ničesar zamolčal, kar vam je bilo koristno, temveč sem vam pokazal in vas javno učil ter od hiše do hiše 21 pričeval obojim, tako Judom kakor tudi Grkom, kesanje pred Bogom in vero v našega Gospoda Jezusa Kristusa. 22 In sedaj glejte, grem v Jeruzalem, zvezan v duhu in ne poznam stvari, ki me bodo tam doletele, 23 razen da Sveti Duh v vsakem mestu pričuje, rekoč, da me čakajo vezi in stiske. 24 Toda nobena od teh besed me ne gane niti ne cenim svojega življenja dragocenega sebi, tako da bom lahko dokončal svoj tek z radostjo in službo, ki sem jo prejel od Gospoda Jezusa, da pričujem evangelij o Božji milosti. 25 In sedaj glejte, vem, da vi vsi, med katere sem odšel in oznanjal Božje kraljestvo, ne boste več videli mojega obraza. 26 Zaradi tega vam danes dajem izjavo, da sem čist pred krvjo vseh ljudi. 27 Kajti nisem se izogibal, da vam oznanim vso Božjo namero. 28 Zatorej pazite nase in na ves trop, nad katerim vas je Sveti Duh naredil nadzornike, da pasete Božjo cerkev, ki jo je pridobil s svojo lastno krvjo. 29 Kajti vem to, da bodo po mojem odhodu vstopili med vas nadležni volkovi, ki ne bodo prizanašali tropu. 30 Prav tako bodo izmed vas vstali možje, ki bodo govorili sprevržene besede, da učence odtegnejo za seboj. 31 Torej čujte in se spomnite, da v obdobju treh let, ponoči in podnevi, nisem prenehal s solzami vsakogar svariti. 32 In sedaj, bratje, vas priporočam Bogu in besedi njegove milosti, ki je zmožna, da vas izgradi in da vam da dediščino med vsemi temi, ki so posvečeni. 33 Nisem hlepel po nikogaršnjem srebru ali zlatu ali obleki. 34 Da, tudi vi

sami veste, da so te roke služile mojim potrebam in tem, ki so bili z menoj. 35 Pokazal sem vam vse stvari, da moramo s takšnim trudom podpirati slabotne in se spominjati besed Gospoda Jezusa, kako je rekel: ›Bolj blagoslovljeno je dajati kakor prejemati.‹ « 36 In ko je tako govoril, je pokleknil in z njimi vsemi molil. 37 In vsi so bridko jokali in se oklenili Pavlovega vratu ter ga poljubljali 38 in žalovali predvsem zaradi vseh besed, ki jih je govoril, da naj ne bi več videli njegovega obraza. In pospremili so ga k ladji.

21 In pripetilo se je, da potem, ko smo odšli od njih in odrinili, smo z ravno smerjo prispeli na Kos in naslednji dan na Rodos in od tam v Páraro, 2 in ko smo našli ladjo, ki je jadrala preko do Fenikije, smo se vkrcali in odpotovali. 3 Torej ko smo odkrili Ciper, smo ga pustili na levi roki in odjadrali v Sirijo ter pristali v Tiru, kajti tam je ladja iztovorila svoj tovor. 4 In ko smo našli učence, smo tam ostali sedem dni. Ti so Pavlu po Duhu povedali, da naj ne bi šel gor v Jeruzalem. 5 In ko smo te dneve dovršili, smo se odpravili in odšli [po] naši poti. In na našo pot so nas vsi pospremili z ženami in otroki, dokler nismo bili izven mesta, in pokleknili smo na obali ter molili. 6 In ko smo se poslovili drug od drugega, smo se odpeljali z ladjo, oni pa so se ponovno vrnili domov. 7 In ko smo dokončali naše potovanje iz Tira, smo prišli v Ptolemáido in pozdravili brate in en dan ostali z njimi. 8 In naslednji dan smo mi, ki smo bili iz Pavlove skupine, odšli ter prišli v Cezarejo in vstopili v hišo evangelista Filipa, ki je bil eden izmed sedmih; in ostali z njim. 9 In isti mož je imel štiri hčere, device, ki so prerokovale. 10 In ko smo se tam mudili mnogo dni, je prišel dol iz Judeje nek prerok, po imenu Agab. 11 In ko je prišel k nam, je vzel Pavlov pas ter si zvezal svoje lastne roke in stopala ter rekel: »Tako govori Sveti Duh: ›Tako bodo Judje v Jeruzalemu zvezali moža, ki ima v lasti ta pas in ga izročili v roke poganom.‹« 12 In ko smo slišali te stvari, smo ga rotili, tako mi kakor tudi tisti iz tega kraja, naj ne hodi gor v Jeruzalem. 13 Potem je Pavel odgovoril: »Kaj mislite, da jokate in da mi lomite moje srce? Pripravljen sem ne samo biti zvezan, temveč v Jeruzalemu tudi umreti za ime Gospoda Jezusa.« 14 In ko ni želel biti pregovorjen, smo prenehali, rekoč: »Zgôdi se Gospodova volja.« 15 In po teh dneh smo vzeli svojo prtljago in odšli gor v Jeruzalem. 16 Z nami so šli tja tudi nekateri učenci iz Cezareje in s seboj so privedli nekega Mnazona iz Cipra, starega učenca, pri katerem naj bi prenočili. 17 In ko smo prišli v Jeruzalem, so nas bratje veselo sprejeli. 18 In naslednji dan je Pavel z nami odšel k Jakobu in prisotne so bile vse starešine. 19 In ko jih je pozdravil, je podrobno pojasnil, kakšne stvari je Bog po njegovi službi storil med pogani. 20 In ko so to slišali, so slavili Gospoda in mu rekli: »Vidiš, brat, kako mnogo tisočev Judov je tukaj, ki verujejo, in vsi so goreči za postavo, 21 o tebi pa so obveščeni, da vse Jude, ki so med pogani, učiš, da zapustijo Mojzesa, rekoč, da jim ni treba obrezati njihovih otrok niti živeti po običajih. 22 Kaj je to torej? Množica mora brezpogojno priti skupaj, kajti slišali bodo, da si prišel. 23 Pravimo ti, stôri torej tole: ›Imamo štiri može, ki imajo na sebi zaobljubo; 24 vzemi jih in se z njimi očisti in naj bodo tvoji stroški, da si bodo lahko obrili svoje glave, in vsi bodo lahko spoznali, da te stvari, o katerih so bili glede tebe obveščeni, niso nič, temveč da tudi sam živiš redno in se držiš postave.‹ 25 Kar zadeva pogane, ki verujejo, smo pisali in sklenili, da [naj] ne obeležujejo nobene takšne stvari, razen samo, da se varujejo pred stvarmi darovanim malikom in pred krvjo in pred zadavljenim in pred prešuštvom.« 26 Tedaj je Pavel vzel može in naslednji dan, ko se je očistil, je z njimi vstopil v tempelj, da naznani dovršitev dni očiščevanja, dokler se ne bi za vsakega izmed njih darovala daritev. 27 In ko se je sedem dni skoraj dokončalo, so Judje, ki so bili iz Azije, ko so ga zagledali v templju, razvneli vso množico in nanj položili roke 28 ter vzklikali: »Možje Izraelci, pomagajte: ›To je človek, ki povsod vse može uči proti ljudem in postavi ter temu kraju, in razen tega je tudi Grke privedel v tempelj in oskrunil ta sveti prostor.‹« 29 (Kajti prej so v mestu videli z njim Efežana Trofima, za katerega so domnevali, da ga je Pavel privedel v tempelj.) 30 In vse mesto je bilo razdraženo in ljudje so tekli skupaj in prijeli so Pavla ter ga odvlekli iz templja in nemudoma so bila vrata zaprta. 31 In medtem ko so ga poskušali ubiti, so prišle k vrhovnemu poveljniku čete novice, da je bil ves Jeruzalem v vstaji. 32 Ki je takoj vzel vojake in stotnike ter stekel dol k njim. In ko so zagledali vrhovnega poveljnika in vojake, so Pavla prenehali pretepati. 33 Tedaj se je približal vrhovni poveljnik in ga prijel ter mu ukazal, naj bo zvezan z dvema verigama in zahteval je kdo je bil in kaj je storil. 34 In nekateri so med množico vpili eno stvar, nekateri drugo in ko ni mogel zanesljivo izvedeti gotovosti za hrup, je ukazal, da ga s seboj vzamejo v grad. 35 In ko je prišel na stopnice, je bilo tako, da so ga zaradi nasilja množice nesli vojaki. 36 Kajti množica ljudi je sledila za njimi in kričala: »Proč z njim.« 37 In ko naj bi bil Pavel odveden v grad, je vrhovnemu poveljniku rekel: »Ti smem spregovoriti?« Ki je rekel: »Znaš govoriti grško? 38 Ali nisi ti tisti Egipčan, ki je pred temi dnevi naredil vstajo in v divjino odvedel štiri tisoč mož, ki so bili morilci?« 39 Vendar je Pavel rekel: »Jaz sem človek, ki sem Jud iz Tarza, mesta v Kilikiji, meščan ne nepomembnega mesta, in rotim te, dovoli mi, da

spregovorim ljudem.« 40 In ko mu je dal dovoljenje, je Pavel
stal na stopnicah in z roko dal znamenje ljudem. In ko je
nastala velika tišina, jim je spregovoril v hebrejskem jeziku,
rekoč:

22 »Možje, bratje in očetje, poslušajte moj zagovor, ki
vam ga sedaj delam.« 2 (In ko so slišali, da jim je
spregovoril v hebrejskem jeziku, so ohranili še večjo tišino,
in on reče): 3 »Jaz sem resnično človek, ki sem Jud, rojen
v Tarzu, mestu v Kilikiji, vendar vzgojen v tem mestu pri
Gamálielovih stopalih in poučevan glede na popolne običaje
postave očetov in bil sem goreč za Boga, kakor ste danes
vi vsi. 4 In to pot sem preganjal do smrti ter zvezoval in
izročal v ječe tako moške kakor ženske. 5 Kakor tudi véliki
duhovnik pričuje o meni in vse visoke starešine, od katerih
sem prav tako prejel pisma za brate in odšel v Damask, da
privedem te, ki so bili tam, zvezane v Jeruzalem, da bi bili
kaznovani. 6 In pripetilo se je, da ko sem bil na potovanju in
sem okoli poldneva prišel blizu Damaska, je nenadoma okoli
mene z neba zasijala močna svetloba. 7 In padel sem na
tla ter zaslišal glas, ki mi je rekel: ›Savel, Savel, zakaj me
preganjaš?‹ 8 In odgovoril sem: ›Kdo si ti, Gospod?‹ On pa
mi je rekel: ›Jaz sem Jezus Nazarečan, ki ga ti preganjaš.‹ 9
In tisti, ki so bili z menoj, so zares videli svetlobo in so bili
prestrašeni, toda niso slišali glasu tistega, ki mi je govoril.
10 In rekel sem: ›Kaj naj storim, Gospod.‹ In Gospod mi je
rekel: ›Vstani in pojdi v Damask in tam ti bo povedano o
vseh stvareh, ki so ti določene, da jih storiš.‹ 11 In ko zaradi
slave te svetlobe nisem mogel videti, sem voden za roko
teh, ki so bili z menoj, prišel v Damask. 12 In nek Hananija,
glede na postavo predan mož, na dobrem glasu od vseh
Judov, ki so prebivali tam, 13 je prišel k meni in se ustavil
ter mi rekel: ›Brat Savel, prejmi svoj vid.‹ In isto uro sem
pogledal nanj. 14 In rekel je: ›Bog naših očetov te je izbral,
da bi spoznal njegovo voljo in vidiš tega Pravičnega in da
bi slišal glas iz njegovih ust. 15 Kajti ti boš njegova priča
vsem ljudem o tem, kar si videl in slišal. 16 In sedaj, zakaj se
mudiš? Vstani in bodi krščen in izperi svoje grehe ter kliči
Gospodovo ime.‹ 17 In pripetilo se je, ko sem ponovno prišel
v Jeruzalem, medtem ko sem molil v templju, da sem bil v
zamaknjenju; 18 in videl sem njega, ki mi je rekel: ›Podvizaj
se in pojdi hitro iz Jeruzalema, kajti ne bodo sprejeli tvojega
pričevanja glede mene.‹ 19 In rekel sem: ›Gospod, oni vedo,
da sem v vsaki sinagogi zapiral in pretepal te, ki so verovali
vate, 20 in ko je bila prelita kri tvojega mučenca Štefana,
sem tudi sam stal poleg in soglašal k njegovi smrti in varoval
obleko teh, ki so ga usmrtili.‹ 21 In rekel mi je: ›Pojdi, kajti od
tod te bom poslal daleč k poganom.‹ « 22 In poslušali so ga
do te besede in nato so povzdignili svoje glasove ter rekli:
»Proč z zemlje z njim, kajti ne spodobi se, da bi živel.« 23
In ko so zakričali in odvrgli svoja oblačila ter v zrak metali
prah, 24 mu je vrhovni poveljnik velel, naj bo priveden v
grad in zaukazal, da naj bi bil zaslišan z bičanjem, da bi
lahko izvedel, zakaj so tako vpili zoper njega. 25 In ko so ga
zvezali z jermeni, je Pavel rekel stotniku, ki je stal poleg:
»Ali je za vas zakonito, da bičate človeka, ki je Rimljan in
neobsojen?« 26 Ko je stotnik to slišal, je odšel in povedal
vrhovnemu poveljniku, rekoč: »Pazi, kaj delaš, kajti ta človek
je Rimljan.« 27 Potem je prišel vrhovni poveljnik in mu rekel:
»Povej mi, ali si Rimljan?« Rekel je: »Da.« 28 In vrhovni
poveljnik je odgovoril: »Z velikim zneskom sem dosegel
to svobodo.« Pavel pa je rekel: »Toda jaz sem bil rojen
svoboden.« 29 Potem so nemudoma odstopili od njega ti, ki
naj bi ga zaslišali. In tudi vrhovni poveljnik je bil prestrašen,
potem ko je izvedel, da je bil Rimljan in ker ga je zvezal. 30
Naslednji dan, ker je hotel zagotovo izvedeti, zakaj je bil
obtožen od Judov, ga je odvezal od njegovih jermenov ter
visokim duhovnikom in vsemu njihovemu vélikemu zboru
ukazal, da se prikažejo in Pavla privedel dol ter ga postavil
prednje.

23 In ko je Pavel iskreno gledal véliki zbor, je rekel:
»Možje in bratje, do danes sem živel po vsej dobri
vesti pred Bogom.« 2 Véliki duhovnik Hananija pa je ukazal
tem, ki so stali poleg, da ga udarijo po ustih. 3 Potem mu
je Pavel rekel: »Bog bo udaril tebe, ti pobeljeni zid, kajti
sediš, da mi sodiš po postavi, velevaš pa, da sem udarjen
v nasprotju s postavo?« 4 In ti, ki so stali poleg, so rekli:
»Ti zasramuješ Božjega vélikega duhovnika?« 5 Potem je
Pavel rekel: »Nisem vedel, bratje, da je véliki duhovnik, kajti
pisano je: ›O vladarju svojih ljudi ne boš govoril hudobno.‹«
6 Toda ko je Pavel zaznal, da jih je bilo v vélikem zboru en
del saducejev, drugi pa farizeji, je v zboru vzkliknil: »Možje in
bratje, jaz sem farizej, sin farizeja; zaradi upanja in vstajenja
mrtvih sem poklican na zaslišanje.« 7 In ko je tako rekel, je
med farizeji in saduceji nastalo nesoglasje, in množica je bila
razdeljena. 8 Kajti saduceji pravijo, da ni vstajenja niti angela
niti duha, toda farizeji oboje priznavajo. 9 In nastalo je veliko
vpitje. In pisarji, ki so bili iz farizejskega dela, so vstali ter se
prepirali, rekoč: »Na tem človeku ne najdemo nobenega
zla, temveč če mu je govoril duh ali angel, se ne bojujmo
proti Bogu.« 10 In ko je nastalo veliko nesoglasje, je vrhovni
poveljnik, ker se je bal, da ne bi Pavla raztrgali na koščke,
ukazal vojakom, da gredo dol in ga na silo vzamejo izmed
njih ter ga privedejo v grad. 11 In naslednjo noč je poleg
njega stal Gospod ter rekel: »Bodi dobre volje, Pavel, kajti

kakor si pričeval o meni v Jeruzalemu, tako moraš pričevati tudi v Rimu.« 12 In ko je bil dan, so se nekateri izmed Judov zbrali skupaj ter se pod prekletstvom zavezali, rekoč, da ne bodo niti jedli niti pili, dokler Pavla ne ubijejo. 13 In bilo jih je več kot štirideset, ki so sklenili to zaroto. 14 In prišli so k visokim duhovnikom in starešinam ter rekli: »Mi smo se pod velikim prekletstvom zavezali, da ne bomo ničesar jedli, dokler Pavla ne umorimo.« 15 Zdaj torej z vélikim zborom naznanite vrhovnemu poveljniku, da ga naslednji dan privede dol k vam, kot da glede njega zahtevate nekaj bolj podrobnega, mi pa smo pripravljeni, da ga ubijemo, preden pride blizu. 16 In ko je sin Pavlove sestre slišal o njihovem prežanju, je odšel in vstopil v grad ter povedal Pavlu. 17 Potem je Pavel k sebi poklical enega izmed stotnikov in rekel: »Spremite tega mladeniča k vrhovnemu poveljniku, kajti povedati mu ima neko stvar.« 18 Tedaj ga je ta vzel in ga spremil k vrhovnemu poveljniku in rekel: »Jetnik Pavel me je poklical k sebi in me prosil, da tega mladeniča spremim k tebi, ki ti ima nekaj povedati.« 19 Potem ga je vrhovni poveljnik prijel za roko in odšel z njim stran na samo ter ga vprašal: »Kaj je to, kar mi imaš povedati?« 20 In rekel je: »Judje so se strinjali, da od tebe zahtevajo, da jim naslednji dan privedeš Pavla dol v véliki zbor, kakor da bodo od njega zahtevali nekaj bolj podrobnega. 21 Ampak ne ukloni se jim, kajti nanj preži izmed njih več kot štirideset mož, ki so se s prisego zavezali, da ne bodo niti jedli niti pili, dokler ga ne ubijejo. In sedaj so pripravljeni, ker od tebe pričakujejo obljubo.« 22 Tako je potem vrhovni poveljnik pustil mladeniču oditi in mu naročil: » Glej, da nobenemu človeku ne poveš, da si mi razodel te besede.« 23 In k sebi je poklical dva stotnika, rekoč: »Pripravita dvesto vojakov in sedemdeset konjenikov in dvesto suličarjev, da gredo ob tretji nočni uri v Cezarejo, 24 in priskrbite jim živali, da bodo lahko Pavla posadili nanje in ga varno privedite k voditelju Feliksu.« 25 In napisal je pismo na ta način: 26 ›Klavdij Lizija pošilja pozdrav nadvse odličnemu voditelju Feliksu. 27 Tega moža so Judje prijeli in bi ga bili ubili. Potem sem prišel z vojsko in ko sem izvedel, da je bil Rimljan, sem ga rešil. 28 In ko sem hotel izvedel razlog, zakaj so ga obtožili, sem ga privedel v njihov véliki zbor. 29 O njem sem zaznal, da je obtožen vprašanj iz svoje postave, toda k njegovi obtožbi ni položenega ničesar vrednega smrti ali ujetništva. 30 In ko mi je bilo povedano, kako Judje prežijo na tega človeka, sem ga nemudoma poslal k tebi in tudi njegovim tožnikom sem dal zapoved, da pred teboj povedo, kar so imeli zoper njega. Zbogom.‹ 31 Potem so vojaki, kakor jim je bilo ukazano, vzeli Pavla in ga ponoči privedli do Antipatríde. 32 Naslednji dan so konjenike pustili, da gredo z njim in se vrnili h gradu. 33 Ki so, ko so prišli v Cezarejo in poslanico izročili voditelju, predenj izročili tudi Pavla. 34 In ko je voditelj pismo prebral, je vprašal, iz katere province je. In ko je razumel, da je bil iz Kilikije, 35 je rekel: »Poslušal te bom, ko pridejo tudi tvoji tožniki.« In ukazal ga je zadržati v Herodovi sodni dvorani.

24 Po petih dneh pa je prišel dol Hananija, véliki duhovnik, s starešinami in z nekim govornikom po imenu Tertúl, ki je voditelja poučil zoper Pavla. 2 In ko je bil le-ta poklican, ga je Tertúl začel obtoževati, rekoč: »Glede na to, da po tebi uživamo veliko spokojnost in da so po tvoji previdnosti temu narodu storjena zelo plemenita dejanja, 3 to priznavamo vedno in na vseh krajih, najplemenitejši Feliks, z vso hvaležnostjo. 4 Vendar da te ne bom še bolj zadrževal, te prosim, da nam po svoji dobrotljivosti prisluhneš nekaj besed. 5 Kajti tega človeka smo spoznali [za] kužnega in povzročitelja upora med vsemi Judi po vsem svetu in kolovodja ločine Nazarečanov, 6 ki je poskušal oskruniti tudi tempelj; ki smo prijeli in hoteli soditi glede na našo postavo. 7 Vendar je nad nas prišel vrhovni poveljnik Lizija in ga z veliko silo odvedel iz naših rok 8 in njegovim tožnikom velel, da pridejo k tebi; s čigar zasliševanjem si boš lahko pridobil spoznanje o vseh teh stvareh, česar ga obtožujemo.« 9 In tudi Judje so soglašali, rekoč, da so bile te stvari takšne. 10 Nató je Pavel, potem ko mu je voditelj dal znamenje, da govori, odgovoril: »Ker vem, da si bil že mnogo let sodnik temu narodu, se še bolj vedro zagovarjam, 11 zato, da boš lahko razumel, da je šele dvanajst dni, odkar sem odšel gor v Jeruzalem, da bi oboževal. 12 In niti me niso našli v templju razpravljati s katerimkoli človekom niti podpihovati množice, ne v sinagogah ne v mestu. 13 Niti ne morejo dokazati besed, s katerimi me sedaj obtožujejo. 14 Toda to ti priznam, da po poti, ki ji pravijo kriva vera, na ta način obožujem Boga svojih očetov in verujem vse stvari, ki so zapisane v postavi in prerokih, 15 in upanje imam v Boga, ki ga tudi sami dopuščajo, da bo vstajenje mrtvih, tako pravičnih kakor nepravičnih. 16 In v tem sebe vežbam, da imam vest nenehno povsem brez prestopka pred Bogom in pred ljudmi. 17 Torej po mnogih letih sem prišel, da svojemu narodu prinesem miloščine in daritve. 18 Nakar so me neki Judje iz Azije našli v templju očiščenega, niti skupaj z množico niti s hrupom. 19 Ki bi morali biti tukaj pred teboj in ugovarjati, če bi imeli karkoli zoper mene. 20 Sicer naj ti isti tukaj povedo, če so našli na meni kakršnokoli zlo dejanje, medtem ko sem stal pred vélikim zborom, 21 razen, če je to zaradi tistega enega glasu, ko sem med njimi stal in vzkliknil: ›Gledé vstajenja mrtvih ste me danes poklicali

na zaslišanje.‹« 22 In ko je Feliks, ki je imel popolnejše
spoznanje o tej poti, slišal te besede, jih je preložil ter rekel:
»Ko bo prišel dol vrhovni poveljnik Lizija, bom spoznal vse o
vaši zadevi.« 23 In stotniku je ukazal, da varuje Pavla in mu
pusti imeti prostost in da naj nikomur od njegovih znancev
ne bi prepovedal streči ali priti k njemu. 24 In po nekaj dneh,
ko je prišel Feliks s svojo ženo Druzílo, ki je bila Judinja, je
poklical Pavla in ga poslušal glede vere v Kristusa. 25 In ko
je razpravljal o pravičnosti, zmernosti in sodbi, ki pride, je
Feliks zatrepetal in odgovoril: »Za sedaj pojdi svojo pot. Ko
bom imel primeren čas, te bom poklical.« 26 Upal je tudi,
da bi mu bil od Pavla dan denar, da bi ga lahko osvobodil,
zaradi česar ga je pogosteje poklical in se posvetoval z
njim. 27 Toda po dveh letih pa je na Feliksovo mesto prišel
Porkij Fest. Feliks pa, voljan ustreči Judom, je Pavla pustil
zvezanega.

25 Torej ko je Fest prišel v provinco, se je po treh dneh
povzpel iz Cezareje v Jeruzalem. 2 Potem sta ga véliki
duhovnik in judovski voditelj poučila zoper Pavla in ga rotila
3 ter zoper njega želela naklonjenosti, da bi ga dal poslati v
Jeruzalem, prežeč na poti, da ga ubijejo. 4 Toda Fest je
odgovoril, da naj bo Pavel čuvan v Cezareji in da bo sam v
kratkem odšel tja. 5 »Naj torej tisti, « je rekel, »ki so med
vami zmožni, odidejo z menoj dol in tega moža obtožijo, če
je v njem kakršnakoli zlobnost.« 6 In ko se je med njimi mudil
več kot deset dni, je odšel dol v Cezarejo; in naslednji dan je
sedeč na sodnem stolu zapovedal, naj pripeljejo Pavla. 7
In ko je ta prišel, so naokoli stali Judje, ki so prišli dol iz
Jeruzalema in zoper Pavla vložili mnoge in boleče ovadbe,
ki jih niso mogli dokazati. 8 Medtem se je zagovarjal: »Niti
zoper judovsko postavo, niti zoper tempelj, niti zoper cesarja
nisem čisto nič zagrešil.« 9 Toda Fest je, voljan ustreči
Judom, Pavlu odgovoril in rekel: »Hočeš iti gor v Jeruzalem
in biti tam, pred menoj, sojen o teh stvareh?« 10 Potem je
Pavel rekel: »Pred cesarskim sodnim stolom stojim, kjer
moram biti sojen. Judom nisem storil nobene krivice, kakor ti
zelo dobro veš. 11 Kajti če sem prestopnik ali sem zagrešil
karkoli vrednega smrti, se ne branim umreti, toda če ni
nobene od teh stvari, za katere me ti tožijo, me noben človek
ne more izročiti njim. Na cesarja se sklicujem.« 12 Tedaj je
Fest, ko se je posvetoval z zborom, odgovoril: »Na cesarja
si se skliceval? K cesarju pojdeš.« 13 In po nekaj dneh sta
v Cezarejo prišla kralj Agripa in Bereníka, da pozdravita
Festa. 14 In ko sta bila tam mnogo dni, je Fest kralju razodel
Pavlovo zadevo, rekoč: »Tukaj je nek mož, ki ga je Feliks
pustil v vezeh, 15 o katerem so me, ko sem bil v Jeruzalemu,
visoki duhovniki in judovski starešine obvestili, ker so proti
njemu želeli imeti sodbo. 16 Katerim sem odgovoril: ›Rimljani
nimajo navade kateregakoli človeka izročiti, da umre, preden
se ta, ki je obtožen, ne sooči s tožniki in ima dovoljenje, da
se brani glede zločina, vloženega zoper njega.‹ 17 Torej ko
so prišli sèm, sem brez kakršnegakoli odlašanja naslednji
dan sédel na sodni stol in ukazal, da moža privedejo. 18 Proti
kateremu, ko so tožniki vstali, niso prinesli nobene obtožbe
o takšnih stvareh, kakor sem predpostavljal, 19 temveč
so imeli zoper njega neka vprašanja o njihovem lastnem
praznoverju in o nekem Jezusu, ki je bil mrtev, o katerem
je Pavel trdil, da živi. 20 In ker sem dvomil o takšnem
načinu zaslišanj, sem ga vprašal, ali bi odšel v Jeruzalem
in bi bil tam sojen o teh stvareh. 21 Toda ko se je Pavel
skliceval, da se zadrži za Avgustovo zaslišanje, sem ukazal,
da ga stražijo, dokler ga ne pošljem k cesarju.« 22 Potem je
Agripa rekel Festu: »Tudi sam bi rad slišal tega človeka.«
»Naslednji dan, « je rekel, »ga boš slišal.« 23 In naslednji
dan, ko sta z velikim pompom prišla Agripa in Bereníka in
vstopila na kraj zaslišanja z vrhovnimi poveljniki ter glavnimi
možmi mesta, je bil na Festovo zapoved priveden Pavel.
24 In Fest je rekel: »Kralj Agripa in vsi ljudje, ki ste z nami
tukaj prisotni, vidite tega človeka, glede katerega se je vsa
množica Judov pogajala z menoj, tako v Jeruzalemu kakor
tudi tukaj in kričala, da ne bi smel več živeti. 25 Toda ko sem
spoznal, da ni zagrešil ničesar vrednega smrti in da se je on
sam skliceval na Avgusta, sem določil, da ga pošljem. 26
O katerem ne vem nobene zanesljive stvari, da napišem
svojemu gospodu. In zato sem ga privedel pred vas in zlasti
predte, oh kralj Agripa, da bi po zaslišanju lahko imel kaj
napisati. 27 Kajti zdi se mi nerazumno poslati jetnika in
istočasno ne naznaniti zločinov, vloženih zoper njega.«

26 Potem je Agripa rekel Pavlu: »Dovoljeno ti je, da se
zagovarjaš.« Nató je Pavel iztegnil svojo roko in se
zagovarjal: 2 »Imam se za srečnega, kralj Agripa, ker se
bom danes pred teboj zagovarjal gledé vseh stvari, katere
me Judje obtožujejo, 3 še posebej, ker te poznam, da
si poznavalec vseh običajev in vprašanj, ki so med Judi,
te zaradi tega rotim, da me potrpežljivo poslušaš. 4 Moj
življenjski slog od moje mladosti, ki je bila najprej med mojim
lastnim narodom v Jeruzalemu, poznajo vsi Judje, 5 ki so
me poznali od začetka, če bi [le] želeli pričevati, da sem po
najstrožji ločini našega bogoslužja živel kot farizej. 6 In sedaj
stojim in sem sojen zaradi upanja o od Boga dani obljubi
našim očetom. 7 K tej obljubi se naši dvanajsteri rodovi, ki
dan in noč iskreno služijo Bogu, nadejajo, da se uresniči.
Zaradi tega upanja, kralj Agripa, sem obtožen od Judov. 8

Zakaj bi vam bila neverjetna misel, da bi Bog obujal mrtve? **9** Jaz sem sam pri sebi resnično mislil, da moram mnoge stvari narediti nasprotno imenu Jezusa Nazarečana. **10** Kar sem tudi počel v Jeruzalemu. In mnoge izmed svetih sem zapiral v ječo, ker sem prejel oblast od visokih duhovnikov. In ko so jih morili, sem dajal svoj glas zoper nje. **11** In pogosto sem jih v vsaki sinagogi kaznoval ter jih silil k bogokletju in zoper njih sem bil silno besen. Preganjal sem jih celó v tujih mestih. **12** Nakar, ko sem odšel v Damask, z oblastjo in pooblastilom od visokih duhovnikov, **13** sem sredi dneva, oh kralj, na poti videl svetlobo z neba, nad sijajem sonca, ki je svetilo naokoli mene in teh, ki so potovali z menoj. **14** In ko smo vsi popadali na zemljo, sem zaslišal glas, ki mi je spregovoril in v hebrejskem jeziku rekel: ›Savel, Savel, zakaj me preganjaš? Zate je to težko, da se upiraš bodicam.‹ **15** In rekel sem: ›Kdo si ti, Gospod?‹ In rekel je: ›Jaz sem Jezus, ki ga ti preganjaš. **16** Toda vstani in stopi na svoja stopala, kajti prikazal sem se ti zaradi tega namena, da te naredim za služabnika in pričo tako o teh stvareh, ki si jih videl, kakor o teh stvareh, v katerih se ti bom prikazal, **17** in te reševal pred ljudmi ter pred pogani, h katerim te sedaj pošiljam, **18** da odpreš njihove oči in da jih obrneš od teme k svetlobi in od Satanove oblasti k Bogu, da bi lahko prejeli odpuščanje grehov in dediščino med temi, ki so posvečeni po veri, ki je v meni.‹ **19** Nakar, oh kralj Agripa, nisem bil neposlušen nebeškemu videnju, **20** temveč sem se najprej pokazal tem iz Damaska in v Jeruzalemu in po vseh celotnih krajih Judeje in potem poganom, da bi se pokesali in se obrnili k Bogu in opravljali dela, primerna kesanju. **21** Zaradi teh razlogov so me v templju Judje zgrabili in me poskušali ubiti. **22** Ker sem torej dobil pomoč od Boga, sem nadaljeval do današnjega dne in pričeval tako malim kakor velikim in nisem govoril nobenih drugih besed kakor te, ki so jih govorili preroki in Mojzes, da naj bi se zgodile, **23** da naj bi Kristus trpel in da naj bi bil on prvi, ki bi vstal od mrtvih in bi naznanil svetlobo ljudem ter poganom.« **24** In ko se je tako zagovarjal, je Fest z močnim glasom rekel: »Pavel, izgubil si pamet. Mnogo učenja te je naredilo norega.« **25** Vendar je ta odvrnil: »Nisem zmešan, najplemenitejši Fest, temveč govorim besede resnice in treznosti. **26** Kajti kralj, pred katerim tudi sam pogumno govorim, ve o teh stvareh, kajti prepričan sem, da nobena teh stvari pred njim ni skrita, kajti ta stvar se ni zgodila v zakotju. **27** Kralj Agripa, verjameš prerokom? Vem, da verjameš.« **28** Potem je Agripa rekel Pavlu: »Skoraj me pregovoriš, da postanem kristjan.« **29** In Pavel je rekel: »Bog daj, da ne bi bil samo ti, temveč tudi vsi, ki so me danes slišali, tako skoraj, kakor povsem tako kakor jaz, toda brez teh vezi.« **30** In ko je tako govoril, so vstali kralj in voditelj in Bereníka in vsi, ki so sedeli z njimi. **31** In ko so odšli proč, so se med seboj pogovarjali, rekoč: »Ta človek ne dela nič vrednega smrti ali ujetništva.« **32** Potem je Agripa rekel Festu: »Tega človeka bi lahko izpustili na prostost, če se ne bi skliceval na cesarja.«

27 In ko je bilo določeno, da naj bi odpluli v Italijo, so Pavla in nekatere druge jetnike izročili nekomu, po imenu Julij, stotniku Avgustove čete. **2** In ko smo vstopili na ladjo iz Adramítija, smo odrinili ter mislili pluti ob obalah Azije. Z nami je bil neki Aristarh, Makedonec iz Tesaloníke. **3** In naslednjega dne smo pristali v Sidónu. In Julij je s Pavlom človekoljubno ravnal ter mu dal dovoljenje za odhod na kopno k svojim prijateljem, da se okrepi. **4** In ko smo od tam odpluli, smo jadrali pod Ciprom, ker so bili vetrovi nasprotni. **5** In ko smo jadrali prek morja Kilikije in Pamfilije, smo prišli v Miro, mesto v Likiji. **6** In tam je stotnik našel ladjo iz Aleksandrije, ki je plula v Italijo, in nas vkrcal nanjo. **7** In ko smo mnogo dni počasi jadrali in smo komaj prišli nasproti Knidosa in ker nam veter ni dovoljeval, smo jadrali pod Kreto, nasproti Salmone, **8** in ko smo jo komaj prešli, smo prišli v kraj, ki se imenuje Dobri pristani; blizu katerega je bilo mesto Lasája. **9** Torej potem ko je bilo porabljenega mnogo časa in ko je bilo torej jadranje nevarno, ker je post sedaj že minil, jih je Pavel opomnil **10** in jim rekel: »Možje, zaznavam, da bo to potovanje z bolečino in veliko škodo, ne samo za tovor in ladjo, temveč tudi za naša življenja.« **11** Vendar je stotnik bolj zaupal gospodarju in lastniku ladje kakor tem besedam, ki so bile spregovorjene po Pavlu. **12** In ker pristanišče ni bilo primerno za prezimovanje, je večina svetovala, da tudi od tam odplujejo, če bi na kakršenkoli način lahko dosegli Fojniks in tam prezimili; ki je pristanišče na Kreti in leži proti jugozahodu in severozahodu. **13** In ko je nežno pihal južni veter, ker so mislili, da so dosegli svoj namen, so od tam dvignili sidro ter jadrali blizu Krete. **14** Toda ne dolgo potem se proti njej dvigne viharen veter, imenovan evrakílon. **15** In ko je bila ladja ujeta in ni mogla jadrati proti vetru, smo jo pustili peljati. **16** In ko je drvela pod nekim otokom, ki je bil imenovan Kavda, smo imeli mnogo dela, da zavarujemo čoln. **17** Ko so ga dvignili, so uporabili pripomočke ter opasali ladjo in ker so se bali, da ne bi nepričakovano nasedli na sipine, so spustili jadra in tako smo bili gnani. **18** In ker nas je vihar silno premetaval, so naslednji dan razbremenili ladjo, **19** in tretji dan smo z svojimi lastnimi rokami odvrgli ladijsko opremo. **20** In ko se mnogo dni ni pokazalo niti sonce niti zvezde in je na nas pritiskal ne majhen vihar, je bilo odvzeto vsako upanje, da bi

bili rešeni. 21 Toda po dolgi vzdržnosti je Pavel stopil v sredo
mednje in rekel: »Možje, morali bi mi prisluhniti in ne odpluti
od Krete ter tako ne pridobiti te škode in izgube. 22 In sedaj
vas spodbujam, da bodite dobre volje, kajti med vami ne
bo nobene izgube kateregakoli človeškega življenja, razen
ladje. 23 Kajti to noč je poleg mene stal angel Boga, čigar
sem in ki mu služim, 24 rekoč: ›Ne boj se, Pavel. Priveden
moraš biti pred cesarja in glej, Bog ti je podaril vse te, ki
jadrajo s teboj.‹ 25 In zato, možje, bodite dobre volje, kajti
verjamem Bogu, da bo tako, kakor mi je bilo rečeno. 26
Vendar moramo biti vrženi na nek otok.« 27 Toda ko je prišla
štirinajsta noč, ko smo bili gnani gor in dol po Adriji, se je
okoli polnoči mornarjem zdelo, da so se približali neki deželi.
28 In izmerili so globino in jo namerili dvajset sežnjev, in
ko so se pomaknili malo naprej, so ponovno izmerili in jo
namerili petnajst sežnjev. 29 Potem so, ker so se bali, da
ne bi padli na skale, s krme vrgli štiri sidra in hrepeneli po
dnevu. 30 In medtem ko so mornarji nameravali pobegniti z
ladje, ko so hoteli čoln spustiti v morje, pod krinko, kot da
bodo vrgli sidra tudi iz premca, 31 je Pavel rekel stotniku in
vojakom: »Razen če ti ne ostanejo na ladji, vi ne morete
biti rešeni.« 32 Potem so vojaki presekali vrvi čolna in ga
pustili pasti. 33 In medtem ko je prihajal dan, jih je Pavel vse
rotil, naj vzamejo hrano, rekoč: »Danes je štirinajsti dan,
ko ste čakali in vztrajali ter se postili, ne da bi kaj vzeli. 34
Zato vas prosim, da vzamete nekaj hrane, kajti to je za vaše
zdravje, kajti nikomur od vas niti las ne bo padel z glave.«
35 In ko je tako govoril, je vzel kruh in se v prisotnosti vseh
zahvalil Bogu; in ko ga je prelomil, je začel jesti. 36 Potem
so bili vsi dobre volje in so tudi sami vzeli nekaj hrane. 37
Vseh skupaj pa nas je bilo na ladji dvesto šestinsedemdeset
duš. 38 In ko so se dovolj najedli, so razbremenili ladjo in v
morje vrgli pšenico. 39 In ko je bil dan, niso poznali kopnine,
toda odkrili so nek zaliv z obalo, v katerega bi radi, če bi
bilo mogoče, vrinili ladjo. 40 In ko so dvignili sidra, so se
predali morju ter odvezali krmilne vrvi in dvignili veliko jadro
k vetru ter se usmerili proti obali. 41 In ko je nepričakovano
prišla na kraj, kjer sta se stikali dve morji, je ladja nasedla, in
sprednji del je trdno obtičal in ostal nepremičen, toda zadnji
del je bil zaradi sile valov razbit. 42 In nasvet vojakov je
bil, da pobijejo jetnike, da ne bi kateri od njih odplaval in
pobegnil. 43 Toda stotnik, voljan rešiti Pavla, je preprečil
njihov namen in ukazal, naj se tisti, ki lahko plavajo, najprej
vržejo v morje in dosežejo kopno, 44 ostali pa, nekateri
na deskah in nekateri na ladijskih razbitinah. In tako se je
zgodilo, da so se vsi varno rešili na kopno.

28 In ko so bili rešeni, so potem izvedeli, da se otok
imenuje Malta. 2 In barbarsko ljudstvo nam je pokazalo
ne malo prijaznosti, kajti prižgali so ogenj in nas zaradi
navzočega dežja in zaradi mraza, vse sprejeli. 3 In ko je
Pavel nabral sveženj vej in jih položil na ogenj, je zaradi
vročine ven prišel gad in se oprijel njegove roke. 4 In ko so
barbari videli strupeno žival viseti na njegovi roki, so med
seboj govorili: »Brez dvoma je ta človek morilec, čeprav je
ušel morju, ki mu maščevanje vendar ne pusti živeti.« 5 On
pa je žival otresel v ogenj in ni čutil nobene škode. 6 Vendar
so gledali, ko naj bi imel oteklino ali nenadoma padel mrtev.
Toda potem, ko so dolgo časa gledali in so videli, da se
mu ni zgodilo nič hudega, so spremenili svoja mišljenja in
rekli, da je bil bog. 7 V istih četrtih so bile posesti vodilnega
moža otoka, katerega ime je bilo Publij, ki nas je sprejel
in nas tri dni prijazno prenočeval. 8 Pripetilo pa se je, da
je Publijev oče ležal bolan zaradi vročice in zaradi krvave
griže; h kateremu je vstopil Pavel in molil ter položil svoji roki
nanj in ga ozdravil. 9 Torej ko se je to zgodilo, so prišli tudi
drugi, ki so na otoku imeli bolezni in so bili ozdravljeni, 10 ki
so nas prav tako počastili z mnogimi častmi. In ko smo odšli,
so nas obložili s takšnimi stvarmi, kot je bilo potrebno. 11
In po treh mesecih smo se vkrcali na ladjo iz Aleksandrije,
ki je prezimila na otoku, katere znamenje sta bila Kastor
in Poluks. 12 In ko smo se izkrcali v Sirakuzi, smo se tam
mudili tri dni. 13 In od tam smo šli po ovinkih ter prišli v
Région. In po enem dnevu je zapihal južni veter in naslednji
dan smo prišli v Putéole, 14 kjer smo našli brate in želeli
so, da ostanemo z njimi sedem dni; in tako smo odšli proti
Rimu. 15 In ko so bratje slišali o nas, so prišli od tam, da
nas srečajo, prav do Apijevega trga in Treh Tavern. Ko jih
je Pavel zagledal, se je zahvalil Bogu in se opogumil. 16
In ko smo prišli v Rim, je stotnik jetnike izročil poveljniku
straže, toda Pavlu je bilo dovoljeno, da prebiva sam zase
z vojakom, ki ga je varoval. 17 In pripetilo se je, da je po
treh dneh Pavel sklical skupaj judovske voditelje in ko so
prišli skupaj, jim je rekel: »Možje in bratje, čeprav nisem
ničesar zagrešil proti ljudem ali običajem naših očetov, sem
bil vendarle jetnik, iz Jeruzalema izročen v roke Rimljanom.
18 Ki so me po zaslišanju hoteli izpustiti, ker na meni ni
bilo razloga za smrt. 19 Toda ko so Judje temu ugovarjali,
sem se bil primoran sklicevati na cesarja, ne da bi moral
obtoževati svoj narod. 20 Zaradi tega razloga sem vas torej
dal poklicati, da vas vidim in spregovorim z vami, zato ker
sem s to verigo zvezan zaradi Izraelovega upanja.« 21 In
rekli so mu: »Glede tebe nismo prejeli niti pisem iz Judeje
niti nobeden izmed bratov, ki je prišel, [te] ni naznanil ali

škodljivo govoril o tebi. **22** Toda od tebe želimo slišati, kaj misliš; kajti glede te ločine vemo, da ji povsod ugovarjajo.« **23** In ko so mu določili dan, so mnogi prišli k njemu v njegovo stanovanje; katerim je od jutra do večera pojasnjeval in dokazoval Božje kraljestvo, jih prepričeval glede Jezusa, tako iz Mojzesove postave kakor iz prerokov. **24** In nekateri so verjeli besedam, ki so bile govorjene, nekateri pa niso verjeli. **25** In ko se med seboj niso strinjali, so odšli, po tem, ko je Pavel spregovoril eno besedo: »Dobro je Sveti Duh govoril našim očetom po preroku Izaiju, **26** rekoč: ›Pojdi k tem ljudem in reci: ›S poslušanjem boste slišali, pa ne boste razumeli; in z gledanjem boste videli, pa ne zaznali; **27** kajti srce teh ljudi je otopelo in njihova ušesa so naglušna in svoje oči so zaprli, da ne bi videli s svojimi očmi in [da ne bi] slišali s svojimi ušesi in [da ne bi] razumeli s svojim srcem in [da ne bi] bili spreobrnjeni in [bi] jih jaz ozdravil.‹‹ **28** Bodi vam torej znano, da je Božja rešitev duš poslana k poganom in da jo bodo poslušali.« **29** In ko je rekel te besede, so Judje odšli in med seboj imeli veliko razpravljanja. **30** In Pavel je celi dve leti prebival v lastni najeti hiši in sprejemal vse, ki so prihajali k njemu **31** ter z vso samozavestjo oznanjal Božje kraljestvo in učil te stvari, ki se tičejo Gospoda Jezusa Kristusa in noben človek mu ni branil.

Rimljanom

1 Pavel, služabnik Jezusa Kristusa, poklican, da bi bil apostol, odbran za evangelij Boga, **2** (ki ga je vnaprej obljubil po svojih prerokih v svetih pismih), **3** glede svojega Sina Jezusa Kristusa, našega Gospoda, ki je glede na meso zrasel iz Davidovega potomca; **4** in z vstajenjem od mrtvih je, glede na duha svetosti, razglasil, da je Božji Sin z močjo; **5** po katerem smo zaradi njegovega imena prejeli milost in apostolstvo, za poslušnost veri med vsemi narodi; **6** med katere ste po Jezusu Kristusu poklicani tudi vi. **7** Vsem, ki ste v Rimu, Božji ljubljenci, poklicani, da ste sveti: ›Milost vam in mir od Boga, našega Očeta in Gospoda Jezusa Kristusa.‹ **8** Najprej se po Jezusu Kristusu zahvaljujem svojemu Bogu za vas vse, da se o vaši veri govori po vsem celotnem svetu. **9** Kajti Bog je moja priča, ki mu služim s svojim duhom v evangeliju njegovega Sina, da vas brez prenehanja vedno omenjam v svojih molitvah, **10** ker prosim, če bi na kakršenkoli način torej končno lahko imel uspešno potovanje, da po Božji volji pridem k vam. **11** Kajti hrepenim, da vas vidim, da bi vam lahko posredoval kak duhoven dar, z namenom, da boste lahko utrjeni; **12** to je, da bom lahko skupaj z vami potolažen po vzajemni veri, tako vaši kakor moji. **13** Torej, nočem, da bi bili nepoučeni, bratje, da sem se pogosto namenil priti k vam (toda doslej sem bil zadržan), da bi lahko imel, kakor med drugimi pogani, nekaj sadu tudi med vami. **14** Dolžnik sem, tako Grkom kakor barbarom, tako modrim, kakor ne modrim. **15** Torej, kar se mene tiče, sem pripravljen evangelij oznaniti tudi vam, ki ste v Rimu. **16** Kajti ne sramujem se Kristusovega evangelija, kajti ta je Božja moč za rešitev duš vsakemu, ki veruje; najprej Judu in tudi Grku. **17** Kajti v njem se razodeva Božja pravičnost, iz vere v vero, kakor je pisano: ›Pravični bo živel iz vere.‹ **18** Kajti Božji bes je razodet iz nebes zoper vso brezbožnost in nepravičnost ljudi, ki resnico zadržujejo v nepravičnosti; **19** zato ker je to, kar je lahko spoznano od Boga, očitno v njih; kajti Bog jim je to pokazal. **20** Kajti od stvarjenja sveta so nevidne stvari o njem jasno vidne, ker so razumljene po stvareh, ki so narejene; celó njegova večna moč in Božanstvo, tako da so brez opravičila. **(aïdios g126)** **21** Zato ker ko so spoznali Boga, ga niso slavili kakor Boga niti niso bili hvaležni, temveč so v svojih zamislih postali prazni in njihovo nespametno srce je otemnelo. **22** Ker so o sebi izpovedovali, da so modri, so postali bedaki **23** in slavo netrohljivega Boga spremenili v podobo, podobno trohljivemu človeku in pticam in štirinožnim živalim in plazečim stvarem. **24** Zato jih je tudi Bog, zaradi poželenj njihovih lastnih src, prepustil nečistosti, da med seboj onečaščajo svoja lastna telesa. **25** Ki so Božjo resnico zamenjali v laž in so bolj oboževali in služili stvarstvu kakor Stvarniku, ki je blagoslovljen na veke. Amen. **(aiōn g165)** **26** Zaradi tega razloga jih je Bog prepustil ogabnim strastem; kajti celó njihove ženske so spremenile naravno uporabo v to, kar je protinaravno. **27** In prav tako so tudi moški, ki so opustili naravno uporabo ženske, v svojem poželenju goreli eden k drugemu; moški so z moškimi počenjali to, kar je nespodobno in na sebi prejemali to povračilo svoje zablode, ki je bilo primerno. **28** In celó kot v svojem spoznanju niso želeli obdržati Boga, jih je Bog izročil pokvarjenemu umu, da počenjajo te stvari, ki niso primerne. **29** Izpolnjeni so z vso nepravičnostjo, prešuštvom, zlobnostjo, pohlepnostjo, zlonamernostjo; polni zavisti, umora, razpravljanja, prevar, pogubnosti; opravljivci, **30** obrekovalci, sovražniki Boga, kruti, ponosni, bahači, izmišljevalci hudobnih stvari, neposlušni staršem, **31** brez razumevanja, lomilci zavez, brez naravne naklonjenosti, nespravljivi, neusmiljeni. **32** Ki poznajo Božje sodbe, da so tisti, ki zagrešijo takšne stvari, vredni smrti, ne samo, da to počenjajo, temveč imajo zadovoljstvo v tistih, ki jih počno.

2 Torej si neopravičljiv, oh človek, kdorkoli si, ki sodiš; kajti v čemer sodiš drugega, obsojaš sebe; kajti ti, ki sodiš, počneš iste stvari. **2** Toda mi smo prepričani, da je Božja sodba, glede na resnico, zoper te, ki izvajajo takšne stvari. **3** In mar misliš ti, oh človek, ki sodiš tiste, ki takšne stvari počno in delaš isto, da boš ubežal Božji sodbi? **4** Ali preziraš bogastva njegove dobrote in prizanašanja in potrpežljivosti, ne vedoč, da te Božja dobrota vodi h kesanju? **5** Toda po svojem brezčutnem in zakrknjenem srcu si nabiraš bes za dan besa in razodetja pravične Božje sodbe; **6** ki bo vsakemu človeku povrnil glede na njegova dejanja. **7** Večno življenje tem, ki si s potrpežljivim vztrajanjem v dobrem ravnanju prizadevajo za slavo in čast in nesmrtnost; **(aiōnios g166)** **8** toda tistim, ki so prepirljivi in ne ubogajo resnice, temveč ubogajo nepravičnost, ogorčenost in bes. **9** Stiska in tesnoba nad vsako dušo človeka, ki počne zlo, najprej judovsko in prav tako pogansko; **10** toda slava, čast in mir vsakemu človeku, ki dela dobro, najprej Judu in tudi poganu, **11** kajti pri Bogu ni oziranja na osebe. **12** Kajti kolikor jih je grešilo brez postave, bodo tudi propadli brez postave; in kolikor jih je grešilo v postavi, bodo sojeni po postavi. **13** (Kajti pred Bogom niso pravični poslušalci postave, temveč bodo opravičeni uresničevalci postave. **14** Kajti kadar pogani, ki nimajo postave, po naravi delajo stvari, ki so vsebovane v postavi, so tisti, ki nimajo postave, samim sebi postava; **15** ki

kažejo delo postave, zapisano v njihovih srcih in tudi njihova vest pričuje in njihove misli se medtem obtožujejo ali pa opravičujejo druga drugo), **16** na dan, ko bo Bog po Jezusu Kristusu sodil skrivnosti ljudi, glede na moj evangelij. **17** Glej, imenuješ se Jud in počivaš na postavi in se bahaš z Bogom **18** in poznaš njegovo voljo in ker si poučen iz postave, odobravaš stvari, ki so odličnejše; **19** in si prepričan, da si ti sam vodnik slepim, svetloba tem, ki so v temi, **20** inštruktor nespametnih, učitelj otročičev, ki imaš v postavi obrazec spoznanja in resnice. **21** Ti torej, ki poučuješ drugega, samega sebe [pa] ne poučiš? Ti, ki oznanjaš naj človek ne krade, [pa] kradeš? **22** Ti, ki praviš, naj človek ne stori zakonolomstva, [pa] storiš zakonolomstvo? Ti, ki preziraš malike, [pa] storiš svetoskrunstvo? **23** Ti, ki se bahaš s postavo, [pa] zaradi prelamljanja postave onečaščaš Boga? **24** Kajti zaradi vas se med pogani izreka bogokletje proti Božjemu imenu, kakor je pisano. **25** Kajti obreza resnično koristi, če se držiš postave; toda če si lomilec postave, je tvoja obreza postala neobreza. **26** Torej, če se neobrezani drži pravičnosti postave, mar ne bo njegova neobreza šteta za obrezo? **27** In ali ne bo neobrezani, ki je po naravi, če izpolnjuje postavo, sodil tebe, ki po črki in obrezi prestopaš postavo? **28** Kajti ni Jud tisti, ki je tak na zunaj; niti ni obreza ta, ki je zunanja, v mesu; **29** toda Jud je tisti, ki je tak navznoter; in obreza je ta od srca, v duhu in ne po črki; katerega hvala ni od ljudi, temveč od Boga.

3 Kakšno prednost ima potem Jud? Ali kakšna korist je od obreze? **2** Velika, [v] vsakem pogledu, predvsem, ker so bili Božji izreki zaupani njim. **3** Kajti kaj, če nekateri niso verovali? Mar bo njihova nevera naredila Božjo vero brez učinka? **4** Bog ne daj; da, naj bo Bog resničen, toda vsak človek lažnivec, kakor je pisano: ›Da boš lahko opravičen po svojih besedah in lahko zmagaš, kadar si sojen.‹ **5** Toda če naša nepravičnost razkriva Božjo pravičnost, kaj bomo rekli? Ali je Bog, ki se maščuje, nepravičen? (Govorim kakor človek), **6** Bog ne daj; kajti kako bo potem Bog sodil svet? **7** Kajti če je Božja resnica zaradi moje laži v njegovo slavo bolj obilna; zakaj sem tudi jaz še vedno sojen kakor grešnik? **8** In ne raje (kot smo obrekljivo prikazani in kot nekateri zatrjujejo, da pravimo): ›Delajmo zlo, da lahko pride dobro?‹ katerih obsodba je pravična. **9** Kaj torej? Ali smo mi boljši kakor oni? Ne, nikakor ne, kajti prej smo tako Judom kakor poganom dokazali, da so vsi pod grehom; **10** kakor je pisano: ›Nobenega pravičnega ni, ne, niti enega ni. **11** Nobenega ni, ki razume, nobenega ni, ki išče Boga. **12** Vsi so odšli proč s poti, skupaj so postali nekoristni; nobenega ni, ki dela dobro, ne, niti enega ni. **13** Njihovo grlo je odprt mavzolej; s svojimi jeziki so uporabljali prevaro; strup kober je pod njihovimi ustnicami; **14** katerih usta so polna preklinjanja in grenkobe; **15** njihova stopala so hitra, da prelijejo kri; **16** uničenje in beda sta na njihovih poteh; **17** in poti miru niso spoznali; **18** pred njihovimi očmi ni strahu Božjega.‹ **19** Torej mi vemo, da katerekoli besede govori postava, govori tistim, ki so pod postavo, da se vsaka usta lahko zamaše in ves svet lahko postane kriv pred Bogom. **20** Torej po dejanjih postave v njegovem pogledu ne bo opravičeno nobeno meso, kajti spoznanje greha je po postavi. **21** Toda sedaj je jasno pokazana Božja pravičnost brez postave, ker je izpričana po postavi in prerokih; **22** celó Božja pravičnost, ki je po veri Jezusa Kristusa vsem in nad vsemi temi, ki verujejo; kajti nobene razlike ni, **23** kajti vsi so grešili in niso dosegli Božje slave; **24** opravičeni pa so zastonj, po njegovi milosti prek odkupitve, ki je v Kristusu Jezusu; **25** ki ga je Bog postavil, da postane spravna daritev po veri v njegovo kri, da po Božji prizanesljivosti oznani svojo pravičnost za odpuščanje grehov, ki so minuli; **26** da oznani, pravim, ob tem času svojo pravičnost; da je lahko sam pravičen in opravičevalec tistega, ki veruje v Jezusa. **27** Kje je torej bahanje? Izključeno je. Po kakšni postavi? Po delih? Ne, temveč po postavi vere. **28** Torej sklenemo, da je človek opravičen po veri, brez del postave. **29** Ali je on samo Bog Judov? Ali ne tudi poganov? Da, tudi poganov. **30** Ker je resnično en Bog, ki bo obrezo opravičil po veri in neobrezo preko vere. **31** Ali mi potem preko vere postavo razveljavljamo? Bog ne daj; da, mi utrjujemo postavo.

4 Kaj bomo torej rekli, da je našel Abraham, naš oče, kar se nanaša na meso? **2** Kajti če bi bil Abraham opravičen po delih, bi se imel s čim ponašati; toda ne pred Bogom. **3** Kajti kaj pravi pismo? Abraham je verjel Bogu in to mu je bilo šteto za pravičnost. **4** Torej tistemu, ki dela, nagrada ni šteta po milosti, temveč po dolgu. **5** Toda tistemu, ki ne dela, temveč veruje v tistega, ki opravičuje brezbožnega, je njegova vera šteta za pravičnost. **6** Celo kakor tudi David opisuje blaženost človeka, ki mu Bog pripisuje pravičnost brez del, **7** rekoč: ›Blagoslovljeni so tisti, katerih krivičnosti so odpuščene in katerih grehi so pokriti. **8** Blagoslovljen je človek, ki mu Gospod ne bo pripisal greha.‹ **9** Prihaja potem ta blaženost samo na obrezo ali tudi na neobrezo? Kajti pravimo, da je bila vera Abrahamu šteta za pravičnost. **10** Kako je bila potem šteta? Ko je bil v obrezi ali v neobrezi? Ne v obrezi, temveč [ko je bil] v neobrezi. **11** In ko je bil še neobrezan, je prejel znamenje obreze, pečat pravičnosti vere, ki jo je imel, da bi bil lahko oče vseh teh, ki verujejo,

čeprav niso obrezani, da bi bila lahko tudi njim pripisana pravičnost; 12 in oče obrezanih, teh, ki niso samo iz obreze, temveč ki tudi hodijo po stopinjah tiste vere našega očeta Abrahama, ki jo je imel, ko je bil še neobrezan. 13 Kajti obljuba, da naj bi bil dedič sveta, ni bila [dana] Abrahamu ali njegovemu semenu preko postave, temveč preko pravičnosti iz vere. 14 Kajti če bodo dediči tisti, ki so iz postave, je vera ničeva in obljuba brez učinka; 15 zato ker postava povzroča bes; kajti kjer ni nobene postave, tam ni prestopka. 16 Torej je to iz vere, da bi bilo lahko po milosti; z namenom, da bi bila obljuba lahko zanesljiva vsemu semenu; ne samo temu, ki je iz postave, temveč tudi temu, ki je iz Abrahamove vere, ki je oče nas vseh, 17 (kakor je pisano: ›Naredil sem te za očeta mnogih narodov‹) pred njim, ki mu je veroval, celó [pred] Bogom, ki oživlja mrtve in kliče te stvari, ki niso, kakor da bi bile. 18 Ki je proti upanju veroval v upanje, da bi lahko postal oče mnogih narodov; glede na to, kar je bilo spregovorjeno: ›Takšno bo tvoje seme.‹ 19 In ker ni bil slaboten v veri, ko je bil star okoli sto let, svojega lastnega telesa torej ni imel za mrtvega niti ne še omrtvelost Sarine maternice. 20 Ob Božji obljubi ni okleval zaradi nevere, temveč je bil močan v veri in dal slavo Bogu; 21 in je bil popolnoma prepričan, da kar je on obljubil, je zmožen tudi izpolniti. 22 Zato mu je bilo to šteto za pravičnost. 23 Torej, da mu je bilo šteto, to ni bilo napisano samo zaradi njega, 24 temveč tudi zaradi nas, ki nam bo šteto, če verujemo v tistega, ki je obudil našega Gospoda Jezusa od mrtvih; 25 ki je bil izročen zaradi naših prestopkov in je bil ponovno obujen zaradi našega opravičenja.

5 Torej, ker smo opravičeni iz vere, imamo po našem Gospodu Jezusu Kristusu z Bogom mir. 2 Po njem imamo tudi po veri dostop v to milost, v kateri stojimo in se veselimo v upanju Božje slave. 3 In ne samo to, temveč se ponašamo tudi s stiskami, ker vemo, da stiska dela potrpežljivost, 4 in potrpežljivost preizkušenost, in preizkušenost upanje; 5 upanje pa ne sramotí, ker je Božja ljubezen prelita v naša srca po Svetem Duhu, ki nam je dan. 6 Kajti ko smo bili še brez moči, je Kristus ob primernem času umrl za brezbožne. 7 Kajti komaj bi nekdo umrl za pravičnega človeka, čeprav bi si morda nekdo celó upal umreti za dobrega človeka. 8 Toda Bog izkazuje svojo ljubezen do nas v tem, da je Kristus umrl za nas, medtem ko smo bili še grešniki. 9 Toliko bolj bomo potem po njem rešeni pred besom, ker smo sedaj opravičeni po njegovi krvi. 10 Kajti če smo bili s smrtjo njegovega Sina pobotani k Bogu, ko smo bili sovražniki, bomo toliko bolj, ker smo pobotani, po njegovem življenju rešeni. 11 In ne samo tako, temveč se tudi veselimo v Bogu po svojem Gospodu Jezusu Kristusu, po katerem smo sedaj prejeli spravo. 12 Zatorej, kakor je po enem človeku na svet vstopil greh in po grehu smrt; in je tako smrt prešla na vse ljudi, ker so vsi grešili; 13 (kajti do postave je bil na svetu greh, toda greh ni pripisan v času, ko ni postave. 14 Vendar je od Adama do Mojzesa kraljevala smrt, celó nad temi, ki niso grešili po podobnosti Adamovega prestopka, ki je podoba tega, ki je imel priti. 15 Toda z zastonjskim darom ni tako kakor s pregreho. Kajti če so po prestopku enega mnogi mrtvi, sta toliko bolj Božja milost in darilo po milosti, ki je po enem človeku, Jezusu Kristusu, mnoge obogatila. 16 In z darom ni tako kakor je bilo s tistim, ki je grešil. Kajti sodba je bila po enem v obsodbo, toda zastonjski dar je od mnogih prestopkov k opravičenju. 17 Kajti če je po prestopku enega človeka zakraljevala smrt, bodo toliko bolj tisti, ki prejemajo obilje milosti in od daru pravičnosti, v življenju kraljevali po enem, Jezusu Kristusu.) 18 Torej kakor je prišla po prestopku enega sodba nad vse ljudi v obsodbo, točno tako je prišel po pravičnosti enega zastonjski dar nad vse ljudi v opravičenje življenja. 19 Kajti kakor so po neposlušnosti enega človeka mnogi postali grešniki, tako bodo po poslušnosti enega mnogi postali pravični. 20 Poleg tega je postava vstopila, da bi bil prestopek lahko obilen. Toda kjer je greh obilen, je milost storila veliko več obilja, 21 da kakor je greh kraljeval za smrt, točno tako lahko milost kraljuje po pravičnosti za večno življenje po Jezusu Kristusu, našem Gospodu. **(aiōnios g166)**

6 Kaj bomo potem rekli? Ali bomo nadaljevali v grehu, da bo milost lahko obilna? 2 Bog ne daj. Kako bomo mi, ki smo mrtvi grehu, še živeli v njem? 3 Ali ne veste, da tako mnogi izmed nas, ki smo bili krščeni v Jezusa Kristusa, smo bili krščeni v njegovo smrt? 4 Torej smo s krstom z njim pokopani v smrt, da naj bi podobno kakor je bil Kristus obujen od mrtvih po Očetovi slavi, točno tako tudi mi hodili v novosti življenja. 5 Kajti če smo bili skupaj posajeni v podobnost njegove smrti, bomo tudi v podobnost njegovega vstajenja, 6 ker vemo to, da je naš stari človek križan z njim, da bi bilo telo greha lahko uničeno, da naj odslej ne bi več služili grehu. 7 Kajti kdor je mrtev, je osvobojen pred grehom. 8 Torej, če smo s Kristusom mrtvi, verujemo, da bomo z njim tudi živeli, 9 vedoč, da Kristus, ko je bil obujen od mrtvih, nič več ne umira; nad njim smrt nima več gospostva. 10 Kajti kdor je umrl, je enkrat umrl grehu, toda kdor živi, živi Bogu. 11 Prav tako tudi sebe štejte za zares mrtve grehu, toda žive za Boga, po Jezusu Kristusu, našem Gospodu. 12 Ne dopustite, da torej greh kraljuje v vašem umrljivem telesu, da bi ga morali ubogati v njegovih poželenjih. 13 Niti

ne dajajte svojih udov grehu, kot orodja krivičnosti, temveč dajte sebe Bogu, kakor tisti, ki so od mrtvih živi in svoje ude kot orodja pravičnosti Bogu. **14** Kajti greh nad vami ne bo imel gospostva; kajti niste pod postavo, temveč pod milostjo. **15** Kaj torej? Mar bomo grešili, ker nismo pod postavo, temveč pod milostjo? Bog ne daj. **16** Ali ne veste, da komur same sebe dajete [za] služabnike v pokorščino, ste njegovi služabniki, komur se pokoravate; bodisi grehu v smrt ali poslušnosti v pravičnost? **17** Toda hvala Bogu, da ste bili služabniki grehu, vendar ste iz srca ubogali to obliko nauka, ki vam je bil izročen. **18** Ko ste bili torej osvobojeni greha, ste postali služabniki pravičnosti. **19** Zaradi šibkosti vašega mesa govorim po običaju ljudi; kajti kakor ste svoje služabniške ude dali nečistosti in krivičnosti za krivičnost; točno tako dajte sedaj svoje služabniške ude pravičnosti za svetost. **20** Kajti ko ste bili služabniki grehu, ste bili svobodni, [prosti] pred pravičnostjo. **21** Kakšen sad ste takrat imeli v tistih stvareh, ki se jih sedaj sramujete? Kajti konec tistih stvari je smrt. **22** Toda sedaj, ko ste osvobojeni greha in ste postali služabniki Bogu, imate svoj sad v svetost in konec večno življenje. **(aiōnios g166)** **23** Kajti plačila za greh so smrt; toda Božji dar je večno življenje po Jezusu Kristusu, našem Gospodu. **(aiōnios g166)**

7 Ali ne veste, bratje (kajti govorim tem, ki poznajo postavo), da ima postava gospostvo nad človekom, dokler on živi? **2** Kajti ženska, ki ima soproga, je po postavi vezana k svojemu soprogu, dokler ta živi; toda če soprog umre, je odvezana od postave svojega soproga. **3** Torej če bo poročena k drugemu moškemu, medtem ko njen soprog živi, bo zaradi tega imenovana zakonolomka; toda če je njen soprog mrtev, je osvobojena te postave, tako da ni zakonolomka, čeprav je poročena k drugemu moškemu. **4** Tako, moji bratje, ste tudi vi po Kristusovem telesu postali mrtvi postavi, da bi bili poročeni k drugemu, celó k njemu, ki je obujen od mrtvih, da naj bi obrodili sad za Boga. **5** Kajti ko smo bili v mesu, so v naših udih delovale spodbude grehov, ki so bili po postavi, da obrodijo sad za smrt. **6** Toda sedaj smo osvobojeni postave, da bi mrtvi [postavi], pod katero smo bili držani, služili v novosti duha, ne pa v starosti črke. **7** Kaj bomo torej rekli? Ali je postava greh? Bog ne daj. Ne, nisem spoznal greha, razen po postavi; kajti ne bi spoznal poželenja, razen če postava ne bi rekla: ›Ne boš požêlel.‹ **8** Toda greh, ki [si] po zapovedi jemlje priložnost, je v meni oblikoval vse vrste poželjivosti. Kajti brez postave je bil greh mrtev. **9** Kajti nekoč sem bil živ brez postave; toda ko je prišla zapoved, je greh oživel, jaz pa sem umrl. **10** In zapoved, ki je bila odrejena za življenje, sem spoznal, da je za smrt. **11** Kajti greh, ki [si] jemlje priložnost po zapovedi, me je zavedel in me po njej usmrtil. **12** Torej je postava svéta in zapoved svéta in pravična ter dobra. **13** Mi je potem to, kar je dobro, storilo smrt? Bog ne daj. Toda greh, da bi se lahko pokazal greh, dela s tem, kar je dobro, v meni smrt; ta greh utegne postati prek zapovedi silno grešen. **14** Kajti vemo, da je postava duhovna, toda jaz sem mesen, prodan pod greh. **15** Kajti tega, kar delam, ne dopuščam; kajti kar bi želel, tega ne delam, temveč počenjam to, kar sovražim. **16** Če torej počenjam to, česar nočem, soglašam k postavi, da je ta dobra. **17** Torej potem nisem več jaz, ki to počnem, temveč greh, ki prebiva v meni. **18** Kajti vem, da v meni (to je, v mojem mesu) ne prebiva nobena dobra stvar; kajti hoteti je z menoj pri roki, toda ne najdem tega, kako izvesti to, kar je dobro. **19** Kajti dobrega, ki ga hočem, ne delam, temveč zlo, ki ga nočem, to počnem. **20** Torej če delam to, česar nočem, to nisem več jaz, ki to počnem, temveč greh, ki prebiva v meni. **21** Odkril sem torej postavo, da ko sem hotel delati dobro, je z menoj prisotno zlo. **22** Kajti po notranjem človeku se veselim v Božji postavi, **23** toda v svojih udih vidim drugo postavo, ki se bori proti postavi mojega uma in me prinaša v sužnost postavi greha, ki je v mojih udih. **24** Oh pomilovanja vreden človek sem! Kdo me bo osvobodil iz telesa te smrti? **25** Zahvaljujem se Bogu po Jezusu Kristusu, našem Gospodu. Tako potem z umom služim Božji postavi, toda z mesom postavi greha.

8 Torej sedaj ni nobene obsodbe tem, ki so v Kristusu Jezusu, ki ne živijo po mesu, temveč po Duhu. **2** Kajti postava Duha življenja v Kristusu Jezusu me je osvobodila postave greha in smrti. **3** Kajti česar postava ni mogla storiti, ker je bila slabotna po mesu, je [storil] Bog, ki je poslal svojega lastnega Sina v podobnosti grešnega mesa in za greh [in] obsodil greh v mesu, **4** da bi se lahko dopolnila pravičnost postave v nas, ki ne živimo po mesu, temveč po Duhu. **5** Kajti tisti, ki so po mesu, razmišljajo mesene stvari; toda tisti, ki so po Duhu, stvari od Duha. **6** Kajti biti mesenega mišljenja je smrt; toda biti duhovnega mišljenja je življenje in mir. **7** Ker je meseno mišljenje sovraštvo zoper Boga; kajti to ni podrejeno Božji postavi niti zares ne more biti. **8** Zaradi tega tisti, ki so v mesu, ne morejo ugajati Bogu. **9** Toda vi niste v mesu, temveč v Duhu, če je tako, da v vas prebiva Božji Duh. Torej, če katerikoli človek nima Kristusovega Duha, ni njegov. **10** In če je Kristus v vas, je telo mrtvo zaradi greha; toda Duh je življenje zaradi pravičnosti. **11** Toda če v vas prebiva Duh tistega, ki je Jezusa obudil od mrtvih, bo tisti, ki je po svojem Duhu, ki prebiva v vas,

obudil Kristusa od mrtvih, tudi oživil vaša umrljiva telesa. 12 Torej bratje, mi smo dolžniki, [vendar] ne mesu, da bi živeli po mesu. 13 Kajti če živite po mesu, boste umrli, toda če po Duhu morite dejanja telesa, boste živeli. 14 Kajti kolikor jih je vodeno po Božjem Duhu, so Božji sinovi. 15 Kajti niste ponovno prejeli duha suženjstva za strah, temveč ste prejeli Duha posvojitve, s katerim kličemo: »Aba, Oče.« 16 Sam Duh z našim duhom prinaša pričevanje, da smo Božji otroci. 17 In če smo otroci, potem smo dediči; Božji dediči in sodediči s Kristusom, če je tako, da z njim trpimo, da bomo lahko tudi skupaj proslavljeni. 18 Kajti menim, da trpljenja tega sedanjega časa niso vredna, da se primerjajo s slavo, ki se bo razodela v nas. 19 Kajti iskreno pričakovanje stvarstva pričakuje manifestacijo Božjih sinov. 20 Kajti stvarstvo je bilo podvrženo ničevosti, ne voljno, temveč zaradi njega, ki si je le-to podvrgel v upanju, 21 ker bo tudi stvarstvo samo rešeno iz suženjstva trohnenja v veličastno svobodo Božjih otrok. 22 Kajti vemo, da celotno stvarstvo do zdaj skupaj stoka in se muči v bolečini. 23 Pa ne samo oni, temveč tudi mi, ki imamo prve sadove Duha, celo mi sami v sebi stokamo in čakamo na posvojitev, to je, odkupitev našega telesa. 24 Kajti rešeni smo po upanju; toda upanje, ki je videno, ni upanje; kajti kar človek vidi, čemu potem še upa? 25 Toda če upamo na to, česar ne vidimo, potem to pričakujemo s potrpežljivostjo. 26 Prav tako tudi Duh pomaga našim slabotnostim; kajti ne vemo, za kaj naj bi molili, kot bi morali, toda sam Duh posreduje za nas s stoki, ki ne morejo biti izrečeni. 27 In tisti, ki preiskuje srca, ve, kakšno je mišljenje Duha, ker on posreduje za svete glede na Božjo voljo. 28 In mi vemo, da vse stvari skupaj delajo v dobro tem, ki ljubijo Boga, tem, ki so poklicani glede na njegov namen. 29 Kajti katere je vnaprej poznal, je prav tako vnaprej določil, da bodo skladni podobi njegovega Sina, da bi bil ta lahko prvorojenec med mnogimi brati. 30 Poleg tega, katere je vnaprej določil, jih je tudi poklical; in katere je poklical, te je tudi opravičil; in katere je opravičil, te je tudi proslavil. 31 Kaj bomo potem rekli k tem stvarem? Če je Bog za nas, kdo je lahko zoper nas? 32 On, ki ni prizanesel svojemu lastnemu sinu, temveč ga je izročil za nas vse, kako nam ne bo z njim velikodušno dal tudi vseh stvari? 33 Kdo bo karkoli položil k obtožbi Božjih izvoljencev? Bog je, ki opravičuje. 34 Kdo je, kdor obsoja? To je Kristus, ki je umrl, da, bolje rečeno, ki je bil obujen, ki je celó na Božji desnici, ki prav tako posreduje za nas. 35 Kdo nas bo ločil od Kristusove ljubezni? Nas bo tegoba ali nesreča ali preganjanje ali lakota ali nagota ali nevarnost ali meč? 36 Kakor je pisano: ›Kajti zaradi tebe smo ves dan pobijani, imajo nas kakor ovce za klanje.‹ 37 Ne, v vseh teh stvareh smo več kot zmagovalci po njem, ki nas je vzljubil. 38 Kajti prepričan sem, da nas niti smrt, niti življenje, niti angeli, niti kneževine, niti moči, niti sedanje stvari, niti stvari, ki pridejo, 39 niti višina, niti globina, niti katerokoli drugo ustvarjeno bitje ne bo zmožno ločiti od Božje ljubezni, ki je v Kristusu Jezusu, našem Gospodu.

9 Govorim resnico v Kristusu, ne lažem, prav tako mi moja vest pričuje v Svetem Duhu, 2 da imam v svojem srcu veliko potrtost in nenehno bridkost. 3 Kajti lahko bi si želel, da bi bil jaz sam preklet pred Kristusom za svoje brate, moje sorodnike glede na meso; 4 ki so Izraelci, ki jim pripada posvojitev in slava in zaveze in dajanje postave in bogoslužje in obljube; 5 katerih so očetje in iz katerih je, glede na meso, prišel Kristus, ki je čez vse, Bog, blagoslovljen na veke. Amen. **(aiōn g165)** 6 Ne, kakor da Božja beseda ne učinkuje. Kajti niso vsi Izraelci, ki so iz Izraela; 7 niti zato, ker so Abrahamovi potomci, niso vsi otroci, temveč: ›Po Izaku se bo imenovalo tvoje seme.‹ 8 To se pravi: »Tisti, ki so meseni otroci, tisti niso Božji otroci, temveč so za potomstvo šteti otroci obljube.« 9 Kajti to je beseda obljube: ›Ob tem času bom prišel in Sara bo imela sina.‹ 10 Pa ne samo to; temveč, ko je tudi Rebeka spočela po enem, celó po našem očetu Izaku 11 (kajti otroka se še nista rodila niti nista naredila ničesar dobrega ali zlega, da lahko ostane Božji namen glede na izvolitev, ne iz del, temveč iz njega, ki kliče), 12 ji je bilo rečeno: ›Starejši bo služil mlajšemu.‹ 13 Kakor je pisano: ›Jakoba sem ljubil, toda Ezava sem sovražil.‹ 14 Kaj bomo torej rekli? Ali je pri Bogu nepravičnost? Bog ne daj. 15 Kajti Mojzesu je rekel: ›Usmilil se bom, kogar se hočem usmiliti in sočutje bom imel, do kogar hočem imeti sočutje.‹ 16 Torej potem to ni od tistega, ki hoče niti od tistega, ki teče, temveč od Boga, ki izkazuje usmiljenje. 17 Kajti pismo pravi faraonu: ›Celo za ta isti namen sem te dvignil, da lahko na tebi pokažem svojo moč in da se bo moje ime lahko razglasilo po vsej celotni zemlji.‹ 18 Torej se usmili, kogar se hoče usmiliti in kogar hoče, tega zakrkne. 19 Torej mi boš rekel: »Zakaj še najde krivdo? Kajti kdo se je uprl njegovi volji?« 20 Ne, vendar, oh človek, kdo si ti, ki nasprotuješ Bogu? Ali bo oblikovana stvar rekla tistemu, ki jo je ustvaril: »Zakaj si me naredil takšno?« 21 Mar nima lončar moči nad ilom, da iz iste grude naredi eno posodo v čast, drugo pa v nečast? 22 Kaj pa, če je Bog, voljan pokazati svoj bes in pokazati svojo moč, z veliko potrpežljivosti prenašal posode besa, primerne za uničenje, 23 in da bi lahko dal spoznati bogastva svoje slave na posodah usmiljenja, ki jih je vnaprej pripravil za slavo, 24 celó nas, ki nas je poklical, ne samo izmed Judov, temveč tudi izmed poganov? 25 Kakor tudi

pravi v Ozeju: ›Ljudi, ki niso bili moji, bom imenoval moji ljudje; in njo, ki ni bila ljubljena, ljubljeno.‹ **26** In zgodilo se bo, da na kraju, kjer jim je bilo rečeno: ›Vi niste moji ljudje, ‹ tam bodo imenovani otroci živega Boga. **27** Tudi Izaija kliče glede Izraela: ›Četudi bo število Izraelovih otrok kakor morskega peska, bo rešen ostanek; ‹ **28** kajti dokončal bo delo in ga nenadoma prekinil v pravičnosti; ker bo Gospod na zemlji hitro opravil svoje delo. **29** In kakor je prej rekel Izaija: ›Razen če nam Gospod nad vojskami ne bi pustil semena, bi bili kakor Sódoma in bi posnemali Gomóro.‹ **30** Kaj bomo potem rekli? Da so se pogani, ki si niso prizadevali za pravičnost, dokopali do pravičnosti, celó pravičnosti, ki je iz vere. **31** Toda Izrael, ki si je prizadeval za postavo pravičnosti, se ni dokopal do postave pravičnosti. **32** Zakaj? Ker tega niso iskali po veri, temveč kakor bi bilo to po delih postave. Kajti spotaknili so se ob tisti kamen spotike, **33** kakor je pisano: ›Glej, na Sionu položim kamen spotike in skalo pohujšanja; in kdorkoli veruje vanj, ne bo osramočen.‹

10 Bratje, moja srčna želja in prošnja k Bogu za Izrael je, da bi bili oni lahko rešeni. **2** Kajti prinašam jim pričevanje, da imajo gorečnost za Boga, toda ne glede spoznanja. **3** Kajti ker so bili nevedni glede Božje pravičnosti in so nameravali vzpostaviti svojo lastno pravičnost, se niso podvrgli Božji pravičnosti. **4** Kajti Kristus je konec postave za pravičnost vsakemu, ki veruje. **5** Kajti Mojzes opisuje pravičnost, ki je iz postave: ›Da bi človek, ki dela te stvari, živel po njih.‹ **6** Toda pravičnost, ki je iz vere, govori na ta način: »Ne reci v svojem srcu: ›Kdo se bo povzpel v nebo?‹ (to je, Kristusa privedel dol od zgoraj); **7** ali: ›Kdo se bo spustil v brezno?‹ (to je, da Kristusa ponovno privede gor od mrtvih).« **(Abyssos g12)** **8** Toda kaj ta pravi? Beseda je blizu tebe, celó v tvojih ustih in v tvojem srcu; to je, beseda vere, ki jo oznanjamo; **9** da če boš s svojimi usti priznal Gospoda Jezusa in boš v svojem srcu veroval, da ga je Bog obudil od mrtvih, boš rešen. **10** Kajti s srcem človek veruje v pravičnost, z usti pa je narejeno priznanje v rešitev duše. **11** Kajti pismo pravi: ›Kdorkoli veruje vanj, ne bo osramočen.‹ **12** Kajti ni razlike med Judom in Grkom, kajti isti Gospod nad vsemi je bogat do vseh, ki kličejo k njemu. **13** Kajti kdorkoli bo klical h Gospodovemu imenu, bo rešen. **14** Kako bodo torej klicali njega, v katerega niso verovali? In kako bodo verovali vanj, o katerem niso slišali? In kako bodo slišali brez oznanjevalca? **15** In kako bodo oznanjali, razen če niso poslani? Kakor je pisano: ›Kako krasna so stopala teh, ki oznanjajo evangelij miru in prinašajo vesele novice o dobrih stvareh!‹ **16** Toda evangeliju niso bili vsi poslušni. Kajti Izaija pravi: ›Gospod, kdo je verjel našemu poročilu?‹ **17** Tako potem vera prihaja po poslušanju in poslušanje po Božji besedi. **18** Vendar pravim: »Mar niso slišali?« Da, resnično, njihov glas je šel po vsej zemlji in njihove besede do koncev sveta. **19** Toda pravim: »Mar Izrael ni spoznal?« Mojzes najprej pravi: ›Izzval te bom k ljubosumju s tistimi, ki niso ljudstvo in z nespametnim narodom te bom jezil.‹ **20** Toda Izaija je zelo pogumen in pravi: ›Našli so me tisti, ki me niso iskali; razodet sem bil tem, ki po meni niso spraševali.‹ **21** Toda Izraelu reče: ›Cel ljubi dan sem svoje roke iztegoval k neposlušnim in upornim ljudem.‹

11 Potem pravim: ›Mar je Bog zavrgel svoje ljudi?‹ Bog ne daj. Kajti tudi sam sem Izraelec, iz Abrahamovega semena, iz Benjaminovega rodu. **2** Bog svojih ljudi, ki jih je vnaprej poznal, ni zavrgel. Mar ne veste, kaj pravi pismo o Eliju? Kako je posredoval k Bogu zoper Izraela, rekoč: **3** ›Gospod, pobili so tvoje preroke in spodkopali tvoje oltarje; in jaz sam sem ostal in strežejo mi po življenju.‹ **4** Toda kaj mu pravi Božji odgovor? ›Prihranil sem si sedem tisoč mož, ki niso upognili kolena k Báalovi podobi.‹ **5** Celó tako je tudi v tem sedanjem času ostanek glede na milosten izbor. **6** In če je po milosti, potem to ni več iz del, drugače milost ni več milost. Toda če je iz del, potem to ni več milost, drugače delo ni več delo. **7** Kaj torej? Izrael ni dosegel tega, za kar si je prizadeval, temveč so to dosegli izvoljeni, ostali pa so bili zaslepljeni **8** (glede na to, kakor je pisano: ›Bog jim je dal duha omrtvelosti, oči, da ne bi videli, ušesa, da ne bi slišali‹) do današnjega dne. **9** In David pravi: ›Naj jim njihova miza postane zanka in past in kamen spotike in njihovo povračilo; **10** naj njihove oči postanejo zatemnjene, da ne bodo mogli videti in vedno upogni njihov hrbet.‹ **11** Potem pravim: ›Ali so se spotaknili, da bi padli?‹ Bog ne daj; temveč je po njihovem padcu rešitev duš toliko bolj prišla k poganom, da jih draži do ljubosumja. **12** Če so torej njihov padec bogastva sveta in njihovo zmanjševanje bogastva poganov; koliko bolj njihova polnost? **13** Kajti govorim vam, poganom, v kolikor sem apostol poganom, poveličujem svojo službo, **14** če lahko na kakršenkoli način izzovem kosanje teh, ki so moje meso in lahko rešim nekatere izmed njih. **15** Kajti če je odvračanje teh pobotanje sveta, kaj bo sprejemanje teh, če ne življenje iz mrtvih? **16** Kajti če je prvi sad svét, je svéta tudi gruda; in če je korenina svéta, so tudi veje. **17** In če so bile nekatere izmed vej odlomljene in si bil ti, ki si divja oljka, vcepljen v sredo mednje in si z njimi udeležen korenine in mastnosti oljke, **18** se ne bahaj zoper veje. Toda če se bahaš, ne nosiš korenine ti, temveč korenina tebe. **19** Rekel boš torej: ›Veje so bile odlomljene, da sem bil jaz lahko vcepljen.‹ **20** Pravilno, ker so bile odlomljene zaradi

nevere, ti pa stojiš po veri. Ne bodi vzvišen, temveč se boj. **21** Kajti če Bog ni prizanesel naravnim vejam, pazi, sicer tudi tebi ne prizanese. **22** Glej torej Božjo dobroto in strogost; na teh, ki so padli, strogost; toda do tebe dobroto, če nadaljuješ v njegovi dobroti; sicer boš tudi ti odsekan. **23** In tudi oni bodo vcepljeni, če ne bodo nenehno ostajali v neveri, kajti Bog jih je zmožen ponovno vcepiti. **24** Kajti če si bil odsekan z oljke, ki je po naravi divja in si bil vcepljen nasprotno naravi, na dobro oljko; koliko mnogo bolj bodo tisti, ki so naravne veje, vcepljeni na svojo lastno oljko? **25** Kajti nočem bratje, da bi bili nevedni o tej skrivnosti, da ne bi bili modri v svojih lastnih domišljavostih; ta delna slepota se je zgodila Izraelu, dokler ne bo vstopila polnost poganov. **26** In tako bo rešen ves Izrael, kakor je pisano: ›S Siona bo izšel Osvoboditelj in brezbožnost bo odvrnil od Jakoba; **27** kajti to je moja zaveza njim, ko jim bom odvzel njihove grehe.‹ **28** Kar zadeva evangelij, so zaradi vas sovražniki; toda kar se tiče izbire, so ljubljeni zaradi očetov. **29** Kajti darovi in Božja poklicanost so brez kesanja. **30** Kajti kakor v preteklih časih niste verjeli Bogu, ste sedaj po njihovi neveri vendarle dosegli usmiljenje. **31** Točno tako tudi ti sedaj niso verjeli, da po vašem usmiljenju tudi sami lahko dosežejo usmiljenje. **32** Kajti Bog jih je vse zaprl v nevero, da bi se lahko vseh usmilil. **(eleēsē g1653)** **33** Oh globina bogastev, tako Božje modrosti kakor Božjega spoznanja! Kako nedoumljive so njegove sodbe in njegove poti neodkrite! **34** Kajti kdo je spoznal Gospodovo mišljenje? Ali kdo je bil njegov svetovalec? **35** Ali kdo mu je prvi dal in mu bo to ponovno poplačano? **36** Kajti iz njega in preko njega in njemu so vse stvari; ki mu bodi slava na veke. Amen. **(aiōn g165)**

12 Po Božjih milostih vas torej rotim, bratje, da ponudite svoja telesa v živo žrtev, sveto, Bogu sprejemljivo, kar je vaše smiselno bogoslužje. **2** In ne bodite prilagojeni temu svetu, temveč bodite preobraženi s prenavljanjem svojega mišljenja, da boste lahko razločili, kaj je tista dobra, sprejemljiva in popolna Božja volja. **(aiōn g165)** **3** Kajti po meni dani milosti pravim vsakemu človeku, ki je med vami, naj ne misli o samem sebi višje, kakor bi moral misliti; temveč naj misli trezno, glede na to, kakor je Bog vsakemu človeku podelil mero vere. **4** Kajti kakor imamo v enem telesu mnogo udov in vsi udje nimajo iste službe, **5** tako smo mi, ki nas je mnogo, eno telo v Kristusu in vsakdo udje drug drugemu. **6** Ker imamo torej darove, ki se razlikujejo glede na milost, ki nam je dana, če prerokba, prerokujmo glede na mero vere; **7** če služenje, počakajmo na naše služenje; ali kdor poučuje, na poučevanje; **8** ali kdor spodbuja, na spodbudo; kdor daje, naj to dela s preprostostjo; kdor vlada, z marljivostjo; kdor izkazuje usmiljenje, z vedrostjo. **9** Naj bo ljubezen brez pretvarjanja. Sovražite to, kar je zlo; trdno se držite tega, kar je dobro. **10** Bodite drug drugemu prijazno naklonjeni z bratoljúbjem; v spoštovanju dajajte prednost drug drugemu; **11** ne leni v poslu, [temveč] goreči v duhu; služeč Gospodu; **12** veseleč se v upanju; potrpežljivi v stiski; neprenehoma [neprenehoma: gr. iskreno, vztrajno, marljivo] nadaljujte v molitvi; **13** razdeljujte nujnim potrebam svetih, predani gostoljubnosti. **14** Blagoslavljajte te, ki vas preganjajo, blagoslavljajte in ne preklinjajte. **15** Veselite se s temi, ki se veselijo in jokajte s temi, ki jokajo. **16** Drug do drugega bodite istega mišljenja. Ne mislite visokih stvari, temveč se ponižajte k ljudem nizkega stanu. V svojih lastnih domišljavostih ne bodite modri. **17** Nobenemu človeku ne poplačajte zla za zlo. Pred očmi vseh ljudi skrbite za poštene stvari. **18** Če je mogoče, kolikor je v vaši moči, živite miroljubno z vsemi ljudmi. **19** Srčno ljubljeni, sami se ne maščujte, temveč raje dajte prostor besu, kajti pisano je: ›Moje je maščevanje, jaz bom povrnil, govori Gospod.‹ **20** Torej če je tvoj sovražnik lačen, ga nahrani; če je žejen, mu daj piti, kajti s takšnim početjem boš kopičil ognjeno oglje na njegovo glavo. **21** Ne bodite premagani od zla, temveč zlo premagajte z dobrim.

13 Naj bo vsaka duša podrejena višjim oblastem. Kajti ni oblasti, razen od Boga; oblasti, ki so, so odrejene od Boga. **2** Kdorkoli se torej upira oblasti, se upira Božji odredbi in tisti, ki se upirajo, bodo sebi prejeli obsodbo. **3** Kajti vladarji niso strahota dobrim delom, temveč zlim. Se torej ne boš bal oblasti? Delaj to, kar je dobro in imel boš pohvalo od nje; **4** kajti ona je Božja služabnica, tebi v dobro. Toda če počneš to, kar je zlo, se boj, ker meča ne nosi zaman; kajti Božja služabnica je, maščevalka, da izvrši bes nad tistim, ki počenja zlo. **5** Zatorej morate biti nujno podrejeni, ne samo zaradi besa, temveč tudi zaradi vesti. **6** Kajti zaradi tega razloga tudi plačujete davek, kajti oni so Božji služabniki, ki nenehno skrbijo prav za to stvar. **7** Povrnite torej vsem njihove dolgove: davek, komur gre davek, carino, komur carino, strah, komur strah, spoštovanje, komur spoštovanje. **8** Nobenemu človeku ničesar ne dolgujte, razen da ljubite drug drugega; kajti kdor ljubi drugega, je izpolnil postavo. **9** Zaradi tega: ›Ne boš zagrešil zakonolomstva, ‹ ›Ne boš ubil, ‹ ›Ne boš kradel, ‹ ›Ne boš pričal po krivem, ‹ ›Ne boš požélel; ‹ in če obstaja katera druga zapoved, je le-ta na kratko obsežena v tej besedi, namreč: ›Ljubil boš svojega bližnjega kakor samega sebe.‹ **10** Ljubezen svojemu bližnjemu ne dela škode; torej je ljubezen izpolnitev postave. **11** In ker

poznamo čas, da je sedaj skrajni čas, da se prebudimo iz spanja, kajti sedaj je naša rešitev duš bližje, kakor ko smo [začeli] verovati. 12 Noč je davno minila, dan je blizu. Odvrzimo torej dela teme in si nadenimo bojno opremo svetlobe. 13 Živimo pošteno, kakor podnevi; ne v upornosti in pijanosti, ne v nespodobnosti in razuzdanosti, ne v prepiru in zavisti. 14 Temveč si nadenite Gospoda Jezusa Kristusa in ne delajte si preskrbe za meso, da [bi] izpolnili poželenja le-tega.

14 Tistega, ki je v veri slaboten, sprejmite, toda ne k dvomljivim pričkanjem. 2 Kajti nekdo veruje, da lahko jé vse stvari; drug, ki je šibek, jé zelišča. 3 Naj tisti, ki jé, ne prezira tistega, ki ne jé; in kdor ne jé, naj ne sodi tistega, ki jé; kajti Bog ga je sprejel. 4 Kdo si ti, da sodiš služabnika drugega moža? Svojemu lastnemu gospodarju stoji ali pade. Da, obdržan bo pokonci; kajti Bog ga je zmožen postaviti pokonci. 5 Nek človek čisla en dan nad drugim, drugi čisla vsak dan enako. Naj bo vsak v svojem lastnem mišljenju popolnoma prepričan. 6 Kdor upošteva dan, ga upošteva za Gospoda; kdor pa dneva ne upošteva, ga ne upošteva Gospodu. Kdor jé, jé za Gospoda, kajti zahvale daje Bogu; kdor pa ne jé, ne jé Gospodu in zahvalo daje Bogu. 7 Kajti nihče izmed nas ne živi zase in noben človek ne umira zase. 8 Kajti če živimo, živimo za Gospoda; in če umremo, umremo za Gospoda. Če torej živimo ali umremo, smo Gospodovi. 9 Kajti zato je Kristus tako umrl kakor vstal in oživel, da bi bil lahko Gospod tako mrtvih kakor živih. 10 Toda zakaj sodiš svojega brata? Ali zakaj zasmehuješ svojega brata? Kajti vsi bomo stali pred Kristusovim sodnim stolom. 11 Kajti pisano je: ›Kakor jaz živim, govori Gospod, bo vsako koleno pokleknilo k meni in vsak jezik bo priznal Boga.‹ 12 Tako bo potem vsak izmed nas Bogu dal obračun o sebi. 13 Torej ne sodimo več drug drugega, temveč raje sodimo to, da noben človek ne postavi kamna spotike ali priložnosti, da pade, na pot svojega brata. 14 Vem in po Gospodu Jezusu sem prepričan, da ni nič sámo po sebi nečisto; toda temu, ki mêni, da je karkoli nečisto, je to zanj nečisto. 15 Toda če je tvoj brat užaloščen s tvojo jedjo, torej ne živiš v ljubezni. S svojo jedjo ne uničuj tega, za kogar je Kristus umrl. 16 Naj se potem o vašem dobrem ne govori zlo, 17 kajti Božje kraljestvo ni hrana in pijača, temveč pravičnost in mir in radost v Svetem Duhu. 18 Kajti kdor v teh stvareh služi Kristusu, je sprejemljiv za Boga in potrjen od ljudi. 19 Prizadevajmo si torej za stvari, ki delajo za mir in za stvari, s katerimi lahko eden izgrajuje drugega. 20 Zaradi hrane ne uničuj Božjega dela. Vse stvari so zares čiste; toda zlo je za tistega človeka, ki jé s spotiko. 21 Dobro je ne jesti mesa niti piti vina niti katerekoli stvari, s čimer se tvoj brat spotika ali je užaljen ali je postal slaboten. 22 Imaš vero? Imej jo zase pred Bogom. Srečen je, kdor sebe ne obsoja v tej stvari, ki jo on dopušča. 23 Kdor pa dvomi, je obsojen če jé, ker ne jé iz vere; kajti karkoli ni iz vere, je greh.

15 Torej moramo mi, ki smo močni, prenašati slabotnosti šibkih, ne pa da ugajamo sebi. 2 Naj vsak izmed nas ugaja svojemu bližnjemu v njegovo dobro, za izgrajevanje. 3 Kajti celó Kristus ni ugajal sebi; temveč, kakor je pisano: ›Graje teh, ki so te grajali, so padle name.‹ 4 Kajti katerekoli stvari so bile vnaprej napisane, so bile napisane za naše učenje, da bi lahko preko potrpežljivosti in tolažbe iz pisem imeli upanje. 5 Naj vam torej Bog potrpežljivosti in tolažbe zagotovi, da boste istih misli drug do drugega glede na Kristusa Jezusa; 6 da boste lahko z enim umom in enimi usti slavili Boga, celó Očeta našega Gospoda Jezusa Kristusa. 7 Zatorej sprejemajte drug drugega, kakor je tudi Kristus nas sprejel v Božjo slavo. 8 Torej pravim, da je bil Jezus Kristus služabnik obreze za Božjo resnico, da potrdi obljube, narejene očetom, 9 in da lahko pogani zaradi njegovega usmiljenja slavijo Boga; kakor je pisano: ›Zaradi tega razloga te bom priznal med pogani in prepeval tvojemu imenu.‹ 10 In ponovno pravi: ›Veselite se, vi pogani, z njegovimi ljudmi.‹ 11 In ponovno: ›Hvalíte Gospoda, vsi pogani; in povzdigujte ga vsi ljudje.‹ 12 In ponovno Izaija pravi: ›Jesejeva korenina bo in tisti, ki se bo dvignil, da kraljuje nad pogani; vanj bodo zaupali pogani.‹ 13 Torej Bog upanja naj vas napolni z velikim veseljem in mirom v verovanju, da boste, po môči Svetega Duha, obilni v upanju. 14 In tudi jaz sam sem prepričan o vas, moji bratje, da ste tudi vi polni dobrote, izpolnjeni z vsem spoznanjem, zmožni tudi drug drugega opominjati. 15 Vendar, bratje, zaradi milosti, ki mi je dana od Boga, sem vam napisal na nek način pogumneje, kakor da vas spomnim, 16 da naj bi bil jaz služabnik Jezusa Kristusa za pogane, ko služim Božjemu evangeliju, da bi bila daritev poganov, posvečena po Svetem Duhu, lahko sprejemljiva. 17 Torej imam nekaj, s čimer se lahko po Jezusu Kristusu ponašam v teh stvareh, ki se nanašajo na Boga. 18 Kajti ne bom si drznil govoriti o katerikoli izmed tistih stvari, ki jih Kristus ni naredil po meni, da bi naredil pogane poslušne v besedi in dejanju, 19 preko mogočnih znamenj in čudežev, po moči Božjega Duha; tako da sem od Jeruzalema in naokoli do Ilirika obširno oznanil Kristusov evangelij. 20 Da, tako sem si prizadeval, da ne oznanim evangelija, kjer je bil Kristus imenovan, da ne bi gradil na temelju drugega človeka, 21 temveč kakor je pisano: ›Katerim ni bilo govorjeno, bodo videli; in tisti, ki niso slišali, bodo razumeli.‹ 22 Zaradi tega

razloga sem bil tudi sam zelo oviran, da pridem k vam. **23** Toda sedaj, ko v teh krajih nimam več prostora in imam ta mnoga leta veliko željo, da pridem k vam; **24** kadarkoli se odpravim na svoje potovanje v Španijo, bom prišel k vam, kajti zaupam, da vas na svojem potovanju vidim in da bom na svoji poti tja priveden mimo vas, da bi bil najprej nekoliko izpolnjen z vašo druščino. **25** Toda sedaj grem v Jeruzalem, da služim svetim. **26** Kajti tem iz Makedonije in Ahaje je ugajalo, da zberejo nek prispevek za revne svete, ki so v Jeruzalemu. **27** To jih je resnično veselilo; in njihovi dolžniki so. Kajti če so pogani postali soudeleženi njihovih duhovnih stvari, je tudi njihova dolžnost, da jim služijo v mesenih stvareh. **28** Ko bom torej to opravil in jim zapečatil ta sad, bom mimo vas prišel v Španijo. **29** In prepričan sem, ko pridem k vam, da bom prišel v polnosti blagoslova Kristusovega evangelija. **30** Sedaj vas rotim, bratje, zaradi Gospoda Jezusa Kristusa in zaradi ljubezni Duha, da se skupaj z menoj borite v svojih molitvah zame k Bogu; **31** da bom lahko rešen pred temi, ki v Judeji ne verujejo; in da bodo mojo službo, ki jo imam za Jeruzalem, sveti lahko sprejeli; **32** da bom lahko po Božji volji z veseljem prišel k vam in bom lahko skupaj z vami okrepčan. **33** Torej Bog miru bodi z vami vsemi. Amen.

16 Priporočam vam našo sestro Fojbo, ki je služabnica cerkve, ki je v Kenhrejah, **2** da jo sprejmete v Gospodu, kakor se spodobi svetim in da ji pomagate v kateremkoli opravilu vas potrebuje. Kajti bila je pomočnica mnogim in tudi meni. **3** Pozdravite Prisko in Ákvila, moja pomočnika v Kristusu Jezusu, **4** ki sta za moje življenje tvegala svoja lastna vratova; ki se jima ne zahvaljujem samo jaz, temveč tudi vse cerkve poganov. **5** Prav tako pozdravite cerkev, ki je v njuni hiši. Pozdrav mojemu srčno ljubljenemu Epájnetu, ki je prvenec Ahaje Kristusu. **6** Pozdravite Marijo, ki je trdo delala z mnogim trudom za nas. **7** Pozdrav Andróniki in Juniju, mojima sorodnikoma in mojima sojetnikoma, ki sta pomembna med apostoli, ki sta bila tudi pred menoj v Kristusu. **8** Pozdravite Ampliáta, mojega ljubljenega v Gospodu. **9** Pozdrav Urbanu, našemu pomočniku v Kristusu in Stahiju, mojemu ljubljenemu. **10** Pozdrav Apélu, potrjenemu v Kristusu. Pozdrav tem, ki so iz Aristóbulove družine. **11** Pozdrav Heródionu, mojemu sorodniku. Pozdravite te, ki so iz Narcísove družine, ki so v Gospodu. **12** Pozdrav Trífajni in Trifózi, ki se trudita v Gospodu. Pozdrav ljubljeni Pêrsidi, ki se je veliko trudila v Gospodu. **13** Pozdravite Rufa, izbranca v Gospodu in njegovo mater in mojo [mater]. **14** Pozdrav Asínkritu, Flegonu, Hermesu, Patrobáju, Hermáju in bratom, ki so z njimi. **15** Pozdrav Filológu in Juliji, Neréju in njegovi sestri ter Olimpáju in vsem svetim, ki so z njimi. **16** Pozdravite drug drugega s svetim poljubom. Pozdravljajo vas Kristusove cerkve. **17** Torej, rotim vas, bratje, zapomnite si te, ki povzročajo nesoglasja in prestopke, nasprotne nauku, ki ste se ga naučili; in izogibajte se jih. **18** Kajti ti, ki so takšni, ne služijo našemu Gospodu Jezusu Kristusu, temveč svojemu lastnemu trebuhu; in z lepimi besedami ter vljudnimi govori zavajajo srca preprostih. **19** Kajti vaša poslušnost je šla naokoli k vsem ljudem. Zaradi vas sem torej vesel; toda kljub temu bi vas želel imeti modre do tega, kar je dobro in nepokvarjene glede zla. **20** In Bog miru bo v kratkem zmečkal Satana pod vašimi stopali. Milost našega Gospoda Jezusa Kristusa naj bo z vami. Amen. **21** Pozdravljajo vas Timótej, moj delovni družabnik in moji sorodniki Lukij in Jazon in Sozípater. **22** Jaz, Tertij, ki sem napisal to poslanico, vas pozdravljam v Gospodu. **23** Pozdravlja vas Gaj, gostitelj mene in celotne cerkve. Pozdravlja vas Erást, glavni upravitelj mesta in brat Kvart. **24** Milost našega Gospoda Jezusa Kristusa naj bo z vami vsemi. Amen. **25** Torej njemu, ki je sposoben, da vas utrdi v skladu z mojim evangelijem in oznanjevanjem Jezusa Kristusa, glede na razodetje skrivnosti, ki je bila tajno čuvana od nastanka sveta, **(aiōnios g166)** **26** toda sedaj je razodeta in po pismih prerokov, glede na zapoved večnega Boga, razglašena vsem narodom zaradi poslušnosti veri; **(aiōnios g166)** **27** Bogu, edinemu modremu, bodi slava po Jezusu Kristusu na veke. Amen. [Napisano Rimljanom iz Korinta in poslano po služabnici Fojbi iz kenhrejske cerkve.] **(aiōn g165)**

1 Korinčanom

1 Pavel, poklican, da je po Božji volji apostol Jezusa
Kristusa in naš brat Sostén, **2** Božji cerkvi, ki je v Korintu,
tem, ki so posvečeni v Kristusu Jezusu, poklicani, da so sveti,
z vsemi, ki na vsakem kraju, tako njihovem kakor našem,
kličejo ime Jezusa Kristusa, našega Gospoda: **3** ›Milost bodi
vam in mir od Boga, našega Očeta in od Gospoda Jezusa
Kristusa.‹ **4** Vedno se vam v prid zahvaljujem svojemu Bogu
za Božjo milost, ki vam je dana po Jezusu Kristusu, **5** da
ste v vsaki stvari obogateni po njem, v vsej izgovarjavi in v
vsem spoznanju; **6** celó kakor je bilo Kristusovo pričevanje
potrjeno v vas, **7** tako da vam, ki pričakujete prihod našega
Gospoda Jezusa Kristusa, ne primanjkuje nobenega daru; **8**
ki vas bo tudi do konca potrdil, da boste lahko brez krivde na
dan našega Gospoda Jezusa Kristusa. **9** Bog je zvest, po
katerem ste bili poklicani v družbo njegovega Sina Jezusa
Kristusa, našega Gospoda. **10** Torej vas rotim, bratje, v
imenu našega Gospoda Jezusa Kristusa, da vsi govorite isto
stvar in da med vami ne bo nobenih nesoglasij; temveč da
boste popolnoma združeni skupaj, v istem mišljenju in v isti
sodbi. **11** Kajti razodeto mi je bilo o vas, moji bratje, po teh,
ki so iz Hloine hiše, da so med vami prepiri. **12** Pravim torej
to, da vsak izmed vas govori: »Jaz sem Pavlov, jaz Apolov,
jaz Kefov, jaz pa Kristusov.« **13** Ali je Kristus razdeljen? Ali je
bil Pavel križan za vas? Ali ste bili krščeni v Pavlovo ime?
14 Zahvaljujem se Bogu, da nisem krstil nobenega izmed
vas razen Krispa in Gaja, **15** da ne bi kdorkoli lahko rekel,
da sem krščeval v svojem lastnem imenu. **16** In krstil sem
tudi Stefanájevo družino; razen tega ne vem, če sem krstil
kogarkoli drugega. **17** Kajti Kristus me ni poslal krščevat,
temveč oznanjat evangelij; ne z modrostjo besed, da ne bi
bil Kristusov križ storjen brez učinka. **18** Kajti oznanjevanje
križa je tem, ki propadajo, nespametnost; toda nam, ki smo
rešeni, je Božja moč. **19** Kajti pisano je: ›Uničil bom modrost
modrih in zavrgel bom razum razsodnih.‹ **20** Kje je modri?
Kje je pisar? Kje je razpravljavec tega sveta? Mar ni modrosti
tega sveta Bog naredil za nespametnost? **(aiōn g165)** **21** Kajti
potem, ko v Božji modrosti svet po modrosti ni spoznal Boga,
je Bogu ugajalo, da po nespametnosti oznanjevanja reši te,
ki verujejo. **22** Kajti Judje zahtevajo znamenje in Grki iščejo
modrost, **23** toda mi oznanjamo križanega Kristusa, Judom
kamen spotike in Grkom nespametnost; **24** toda tem, ki so
poklicani, tako Judom kakor Grkom, [je] Kristus Božja moč in
Božja modrost. **25** Kajti Božja nespametnost je modrejša
od ljudi in Božja slabost močnejša od ljudi. **26** Kajti vidite
svoj klic, bratje, da ni poklicanih veliko modrih po mesu, ne
veliko mogočnih, ne veliko plemenitih; **27** toda Bog je izbral
nespametne stvari sveta, da zbega modre; in Bog je izbral
slabotne stvari sveta, da zbega stvari, ki so mogočne; **28** in
nizke stvari sveta in stvari, ki so prezirane, je Bog izbral, da,
in stvari, ki niso, da zavrže stvari, ki so, **29** da se v njegovi
prisotnosti ne bi poveličevalo nobeno meso. **30** Toda vi ste
iz njega v Kristusu Jezusu, ki je za nas postal modrost od
Boga in pravičnost in posvečenje in odkupitev; **31** da, kakor
je pisano: ›Kdor se ponaša, naj se ponaša v Gospodu.‹

2 In jaz, bratje, ko sem prišel k vam, razglašajoč Božje
pričevanje, nisem prišel z odličnostjo govora ali z
modrostjo. **2** Kajti odločil sem ne vedeti med vami nobene
stvari, razen Jezusa Kristusa in njega križanega. **3** In z vami
sem bil v slabosti in v strahu ter v mnogem trepetanju. **4** In
moj govor in moje oznanjevanje nista bila s prepričevalnimi
besedami človeške modrosti, temveč v prikazu Duha in moči,
5 da vaša vera ne bi stala na človeški modrosti, temveč na
Božji moči. **6** Vendar govorimo modrost med temi, ki so
popolni; vendar ne modrosti tega sveta niti princev tega
sveta, ki se izjalovi; **(aiōn g165)** **7** temveč govorimo Božjo
modrost v skrivnosti, celó prikrito modrost, ki jo je Bog pred
svetom odredil v našo slavo; **(aiōn g165)** **8** ki je nobeden izmed
princev tega sveta ni spoznal. Kajti če bi jo spoznali, ne bi
križali Gospoda slave. **(aiōn g165)** **9** Toda kakor je pisano:
›Oko ni videlo niti uho slišalo niti ni vstopilo v človekovo
srce, stvari, ki jih je Bog pripravil za tiste, ki ga ljubijo.‹ **10**
Toda Bog nam jih je razodel po svojem Duhu, kajti Duh
preiskuje vse stvari, da, globoke Božje stvari. **11** Kajti kateri
človek ve stvari o človeku razen človekovega duha, ki je
v njem? Točno tako Božje stvari ne pozna noben človek,
razen Božjega Duha. **12** Torej nismo prejeli duha sveta,
temveč duha, ki je od Boga; da bi lahko spoznali stvari, ki
so nam velikodušno dane od Boga. **13** O katerih stvareh
tudi govorimo, ne z besedami, ki jih uči človeška modrost,
temveč ki jih uči Sveti Duh; [in] duhovne stvari primerjamo
z duhovnimi. **14** Toda naraven človek ne sprejema stvari
od Božjega Duha, kajti te so mu nespametnost; niti jih ne
more razpoznati, ker se spoznavajo duhovno. **15** Toda kdor
je duhoven, presoja vse stvari, čeprav on sam ni sojen od
nobenega človeka. **16** Kajti kdo je spoznal Gospodov um, da
bi ga lahko poučil? Toda mi imamo Kristusov um.

3 In jaz, bratje, vam nisem mogel govoriti kot duhovnim,
temveč kot mesenim, celó kot otročičem v Kristusu. **2**
Hranil sem vas z mlekom in ne z jedjo, kajti doslej je niste
bili zmožni prenesti niti še sedaj ne zmorete. **3** Kajti še
vedno ste meseni; kajti glede na to, da so med vami zavist

in prepir in nesoglasja, mar niste meseni in živite kot ljudje? **4** Kajti dokler nekdo govori: »Jaz sem Pavlov, « drugi pa: »Jaz sem Apolov; « mar niste še meseni? **5** Kdo je potem Pavel in kdo je Apolo, če ne služabnika, po katerih verujete, prav kakor je Gospod dal vsakemu človeku? **6** Jaz sem zasadil, Apolo zalil, toda Bog je dal rast. **7** Torej potem ni nič, kdor sadi niti kdor zaliva, temveč Bog, ki daje rast. **8** Torej kdor sadi in kdor zaliva, sta eno; in vsak bo svojo lastno nagrado prejel glede na svoj lastni trud. **9** Kajti midva sva delavca skupaj z Bogom. Vi ste Božje poljedelstvo, vi ste Božja zgradba. **10** Glede na milost od Boga, ki mi je dana kot modremu stavbeniku, sem položil temelj in drug gradi na njem. Toda vsak naj pazi, kako gradi na njem. **11** Kajti drugega temelja, kot je položen, ki je Jezus Kristus, noben človek ne more položiti. **12** Torej če katerikoli človek na tem temelju gradi zlato, srebro, dragocene kamne, les, seno, strnišče; **13** delo vsakega bo razodeto, kajti razkril ga bo dan, ker bo razodet z ognjem; in ogenj bo preizkusil delo vsakega, kakšne vrste je. **14** Če delo kateregakoli človeka, ki je gradil na njem, ostane, bo prejel nagrado. **15** Če bo delo kateregakoli človeka zgorelo, bo trpel izgubo, toda on sam bo rešen; vendar tako kakor z ognjem. **16** Ali ne veste, da ste Božji tempelj in da Božji Duh prebiva v vas? **17** Če katerikoli človek omadežuje Božji tempelj, bo Bog uničil njega; kajti Božji tempelj je svét, čigar tempelj ste vi. **18** Naj se noben človek ne vara. Če se komurkoli med vami zdi, da je v tem svetu moder, naj postane bedak, da bo lahko moder. **(aiōn g165)** **19** Kajti modrost tega sveta je pri Bogu norost. Kajti pisano je: ›Modre zasači v njihovi lastni prebrisanosti.‹ **20** In ponovno: ›Gospod pozna misli modrih, da so prazne.‹ **21** Torej naj se noben človek ne ponaša z ljudmi. Kajti vse stvari so vaše: **22** bodisi Pavel ali Apolo ali Kefa ali svet ali življenje ali smrt ali sedanje stvari ali stvari, ki pridejo; vse so vaše; **23** vi ste Kristusovi, Kristus pa je Božji.

4 Naj človek tako misli o nas kakor o Kristusovih služabnikih in oskrbnikih Božjih skrivnosti. **2** Poleg tega je pri oskrbnikih zahtevano, da je človek najden zvest. **3** Toda kar se mene tiče je to zelo majhna stvar, da bi bil sojen od vas ali od človeške sodbe. Da, jaz samega sebe ne sodim. **4** Kajti sam od sebe ne vem nič, čeprav s tem nisem opravičen; toda kdor sodi mene, je Gospod. **5** Torej ničesar ne sodite pred časom, dokler ne pride Gospod, ki bo na svetlobo privedel tako skrite stvari teme, kakor bo razodel namene src; in tedaj bo vsak prejel pohvalo od Boga. **6** In te stvari, bratje, sem zaradi vas v podobi prenesel nase in na Apola, da bi se lahko na nama naučili ne misliti o ljudeh preko tega, kar je pisano, da se nobeden izmed vas ne bi napihoval drug proti drugemu. **7** Kajti kdo te dela, da se razlikuješ od drugega? In kaj imaš, česar nisi prejel? Torej, če si to prejel, zakaj se ponašaš, kakor če tega nisi prejel? **8** Sedaj ste siti, sedaj ste bogati, brez nas ste zakraljevali kakor kralji; in Bog daj, da ste zakraljevali, da bomo lahko tudi mi kraljevali z vami. **9** Kajti mislim, da je Bog nas apostole postavil zadnje, kakor bi bili določeni za smrt; kajti postali smo prizor svetu, angelom in ljudem. **10** Mi smo bedaki za Kristusa, toda vi ste modri v Kristusu; mi smo slabotni, toda vi ste močni; vi ste častitljivi, toda mi smo prezirani. **11** Celó do sedanje ure smo tako lačni kakor žejni, nagi, oklofutani in nimamo zanesljivega bivališča; **12** in trudimo se ter delamo s svojimi lastnimi rokami; ko smo zasramovani, blagoslavljamo; ko smo preganjani, to potrpimo; **13** ko smo psovani, milo prosimo. Postali smo kakor umazanija sveta in do današnjega dne smo izvržki vseh stvari. **14** Teh stvari vam ne pišem, da vas sramotim, temveč vas kot svoje ljubljene sinove svarim. **15** Kajti čeprav imate deset tisoč učiteljev v Kristusu, vendarle nimate mnogo očetov; kajti v Kristusu Jezusu sem vas po evangeliju rodil jaz. **16** Zatorej vas rotim, bodite moji posnemovalci. **17** Zaradi tega razloga sem k vam poslal Timóteja, ki je moj ljubljeni sin in zvest v Gospodu, ki vam bo priklical v spomin moje poti, ki so v Kristusu, kakor povsod v vsaki cerkvi učim. **18** Torej nekateri so napihnjeni, kot da ne bom prišel k vam. **19** Toda k vam bom prišel v kratkem, če Gospod hoče in ne bom spoznal govora teh, ki se napihujejo, temveč moč. **20** Kajti Božje kraljestvo ni v besedi, temveč v moči. **21** Kaj hočete? Naj pridem k vam s palico ali v ljubezni in v duhu krotkosti?

5 Pogosto se sporoča, da je med vami prešuštvo in to prešuštvo, kakršno je komaj imenovano med pogani, da naj bi nekdo imel ženo svojega očeta. **2** In vi ste napihnjeni in niste raje žalovali, da bi bil tisti, ki je to dejanje storil, lahko odvzet izmed vas. **3** Kajti resnično, čeprav telesno odsoten, toda prisoten v duhu, sem že sodil, kakor da sem bil prisoten, glede tistega, ki je storil to dejanje, **4** v imenu našega Gospoda Jezusa Kristusa, ko ste z močjo našega Gospoda Jezusa Kristusa skupaj zbrani vi in moj duh, **5** da se takšnega izroči Satanu v uničenje mesa, da bi bil duh lahko rešen na dan Gospoda Jezusa. **6** Vaše ponašanje ni dobro. Mar ne veste, da malo kvasa prekvasi celotno gmoto? **7** Počistite torej stari kvas, da boste lahko nova gmota, ker ste nekvašeni. Kajti celó Kristus, naše pashalno jagnje, je žrtvovan za nas. **8** Torej praznujmo praznik, ne s starim kvasom niti s kvasom hudobije in zlobnosti, temveč z

nekvašenim kruhom iskrenosti in resnice. 9 V poslanici sem vam napisal, da se ne družite s prešuštvovalci, 10 čeprav ne skupaj s prešuštvovalci tega sveta ali z lakomniki ali izsiljevalci ali z malikovalci; kajti potem morate brezpogojno oditi s sveta. 11 Toda sedaj sem vam napisal, da se ne družite, če je katerikoli človek, ki se imenuje brat, prešuštvovalec ali lakomnik ali malikovalec ali obrekljivec ali pijanec ali izsiljevalec; s takšnim niti ne jejte. 12 Kajti kaj moram storiti, da sodim tudi tiste, ki so zunaj? Mar ne sodite vi tistih, ki so znotraj? 13 Toda tiste, ki so zunaj, sodi Bog. Torej to zlobno osebo odslovite izmed sebe.

6 Ali si drzne kdo izmed vas, ki ima zadevo zoper drugega, tožiti pred nepravičnimi, ne pa pred svetimi? 2 Mar ne veste, da bodo sveti sodili svet? In če bo svet sojen po vas ali ste nevredni, da sodite najmanjšim zadevam? 3 Mar ne veste, da bomo sodili angelom? Koliko bolj stvarem, ki se nanašajo na to življenje? 4 Če imate torej sodbe o stvareh, ki se nanašajo na to življenje, postavljate za sodnike tiste, ki so v cerkvi najmanj spoštovani. 5 Govorim v vašo sramoto. Ali je tako, da med vami ni modrega? Ni niti enega, ki bi bil sposoben razsoditi med svojimi brati? 6 Vendar se brat toži z bratom in to pred neverniki. 7 Torej je zato med vami skrajna krivica, ker se tožite drug z drugim. Zakaj raje ne sprejmete krivice? Zakaj raje ne dopustite, da ste ogoljufani? 8 Ne, vi delate krivico in goljufate, in to svoje brate. 9 Mar ne veste, da nepravični ne bodo podedovali Božjega kraljestva? Ne bodite zavedeni; niti prešuštvovalci, niti malikovalci, niti zakonolomci, niti poženščeni, niti tisti, ki sami sebe zlorabljajo z možmi, 10 niti tatovi, niti lakomniki, niti pijanci, niti zasramovalci, niti izsiljevalci ne bodo podedovali Božjega kraljestva. 11 In takšni ste bili nekateri izmed vas; toda vi ste umiti, toda vi ste posvečeni, toda vi ste opravičeni v imenu Gospoda Jezusa in z Duhom našega Boga. 12 Dovoljene so mi vse stvari, toda vse stvari niso koristne. Dovoljene so mi vse stvari, toda podvržen ne bom pod oblast nobene. 13 Jedi [so] za trebuh in trebuh za jedi, toda Bog bo uničil tako to kakor te. Telo torej ni za prešuštvovanje, temveč za Gospoda; in Gospod za telo. 14 In Bog je obudil tako Gospoda, kakor bo po svoji lastni moči obudil tudi nas. 15 Mar ne veste, da so vaša telesa Kristusovi udje? Mar naj torej vzamem Kristusove ude in jih naredim za ude pocestnice? Bog ne daj. 16 Kaj? Mar ne veste, da kar je združeno s pocestnico, je eno telo? ›Kajti dva, ‹ pravi on, ›bosta eno meso.‹ 17 Toda kdor je pridružen h Gospodu, je en duh. 18 Bežite pred prešuštvom. Vsak greh, ki ga stori človek, je zunaj telesa; toda kdor zagreši prešuštvo, greši zoper svoje lastno telo. 19 Kaj? Mar ne veste, da je vaše telo tempelj Svetega Duha, ki je v vas, ki ga imate od Boga in niste sami svoji? 20 Kajti odkupljeni ste s ceno; zato proslavite Boga v vašem telesu in v vašem duhu, ki sta Božja.

7 Torej glede stvari, o katerih ste mi pisali: ›Dobro je za moškega ne dotikati se ženske.‹ 2 Kljub temu naj ima, v izogib prešuštvovanju, vsak mož svojo lastno ženo in vsaka ženska naj ima svojega lastnega soproga. 3 Naj soprog ženi vrača dolžno dobrohotnost in prav tako žena soprogu. 4 Žena nima oblasti nad svojim lastnim telesom, temveč soprog. In prav tako tudi soprog nima oblasti nad svojim lastnim telesom, temveč žena. 5 Ne prikrajšujta se drug drugemu, razen če je to s soglasjem za nekaj časa, da se lahko predata postu in molitvi; in ponovno pridita skupaj, da vaju zaradi vajinega pomanjkanja samoobvladovanja ne skuša Satan. 6 Toda to govorim z dovoljenjem in ne po zapovedi. 7 Kajti želim, da bi bili vsi ljudje kakor jaz. Toda vsak človek ima svoj primeren dar od Boga, eden na ta način, drugi pa na drug. 8 Torej neporočenim in vdovam pravim: »Zanje je dobro, če ostanejo kakor jaz.« 9 Toda če se ne morejo brzdati, naj se poročé; kajti bolje se je poročiti kakor plameneti. 10 Poročenim pa naročam, čeprav ne jaz, temveč Gospod: »Naj žena ne odide od svojega soproga. 11 Toda če odide, naj ostane neomožena ali naj se pobota k svojemu soprogu, in soprog naj svoje žene ne odslovi.« 12 Toda drugim govorim jaz, ne Gospod: »Če ima katerikoli brat ženo, ki ne veruje in je zadovoljna, da prebiva z njim, naj je ne odslovi. 13 In ženska, ki ima soproga, ki ne veruje in če je zadovoljen, da prebiva z njo, naj ga ona ne zapusti. 14 Kajti neverni soprog je posvečen po ženi in neverna žena je posvečena po soprogu; sicer bi bili vaši otroci nečisti, toda sedaj so sveti. 15 Toda če neverni odide, naj odide. Brat ali sestra v teh primerih nista pod suženjstvom; toda Bog nas je poklical k miru. 16 Kajti kaj veš ti, oh žena, če boš rešila svojega soproga? Ali kako veš ti, oh mož, če boš rešil svojo ženo?« 17 Toda kakor je Bog vsakemu človeku razdelil, kakor je Gospod vsakogar poklical, tako naj hodi. In tako določam v vseh cerkvah. 18 Ali je poklican katerikoli mož, ki je obrezan? Naj ne postane neobrezan. Ali je kateri poklican neobrezan? Naj ne bo obrezan. 19 Obreza ni nič in neobreza ni nič, temveč izpolnjevanje Božjih zapovedi. 20 Naj vsak ostane v isti poklicanosti, v katero je bil poklican. 21 Ali si bil poklican kot služabnik? Ne skrbi za to. Toda če lahko postaneš svoboden, to vsekakor izkoristi. 22 Kajti kdor je poklican v Gospodu kot služabnik, je Gospodov osvobojenec; prav tako tudi kdor je poklican kot svoboden, je Kristusov služabnik. 23 Odkupljeni ste za ceno; ne bodite

služabniki ljudem. 24 Bratje, naj vsak ostane z Bogom v tem,
v čemer je bil poklican. 25 Torej glede devic nimam zapovedi
od Gospoda; čeprav dam svoje mnenje kakor nekdo, ki je
dosegel usmiljenje od Gospoda, da je zvest. 26 Domnevam
torej, da je to dobro zaradi sedanje stiske; pravim, da je
to dobro za človeka, da je tako. 27 Ali si vezan k ženi?
Ne skušaj biti razvezan. Ali si razvezan od žene? Ne išči
žene. 28 Toda če pa se poročiš, nisi grešil; in če se devica
poroči, ni grešila. Vendar bodo taki imeli stisko v mesu; toda
prizanašam vam. 29 Toda pravim to, bratje, čas je kratek.
Preostaja to, da so tisti, ki imajo žene, kakor da jih ne bi
imeli; 30 in tisti, ki jokajo, kakor ne bi jokali; in tisti, ki se
veselijo, kakor da se ne bi veselili; in tisti, ki kupujejo, kakor
ne bi imeli v lasti; 31 in tisti, ki uporabljajo ta svet, kakor
ga ne bi zlorabljali; kajti videz tega sveta mineva. 32 Toda
hočem, da ste brez skrbi. Kdor je neporočen, skrbi za stvari,
ki pripadajo Gospodu, kako bi lahko ugajal Gospodu; 33
toda kdor je poročen, skrbi za stvari, ki so od sveta, kako
bi lahko ugajal svoji ženi. 34 Razlika je tudi med ženo in
devico. Neporočena ženska skrbi za Gospodove stvari, da bi
bila lahko sveta, tako v telesu kakor v duhu; toda tista, ki
je poročena, skrbi za svetne stvari, kako bi lahko ugodila
svojemu soprogu. 35 In to govorim v vašo lastno korist; ne
da bi na vas lahko vrgel zanko, temveč k temu kar je ljubko
in da bi lahko nemoteno služili Gospodu. 36 Toda če kateri
človek misli, da se do svoje device vede nespodobno, če je
minil cvet njenih let in potreba tako zahteva, naj stôri, kar
hoče, ne greši; naj se poročita. 37 Vendar kdor v svojem srcu
neomajno stoji in nima nujne potrebe, temveč ima oblast
nad svojo lastno voljo in je v svojem srcu tako določil, da bo
ohranil svojo devico, stori pravilno. 38 Tako torej kdor jo daje
v zakon, stori pravilno; toda kdor je ne daje v zakon, stori
bolje. 39 Žena je vezana s postavo, dokler njen soprog živi;
toda če njen soprog umre, je prosta, da se poroči s komer
hoče; le v Gospodu. 40 Toda po moji sodbi je srečnejša, če
ostane tako; in mislim, da imam tudi jaz Božjega Duha.

8 Torej glede stvari, darovanih malikom, vemo, da imamo vsi
spoznanje. Spoznanje napihuje, toda ljubezen izgrajuje.
2 In če katerikoli človek misli, da karkoli pozna, še nič ne
pozna, kakor bi moral poznati. 3 Toda če katerikoli človek
ljubi Boga, isti je spoznan od njega. 4 Kar torej zadeva
uživanje tistih stvari, ki so darovane v žrtvovanje malikom,
vemo, da v svetu malik ni nič in da ne obstaja drug Bog razen
enega. 5 Kajti čeprav obstajajo ti, ki se imenujejo bogovi,
bodisi na nebu ali na zemlji (kakor obstaja mnogo bogov in
mnogo gospodov), 6 toda za nas ni drugega razen enega
Boga, Očeta, od katerega so vse stvari in mi v njem; in en
Gospod Jezus Kristus, po katerem so vse stvari in mi po
njem. 7 Vendar to spoznanje ne obstaja v vsakem človeku;
kajti nekateri z vestjo malikov do te ure to jedo kot stvar,
darovano maliku; in njihova slabotna vest je omadeževana.
8 Toda jed nas ne približa Bogu; kajti niti če jemo, nismo
boljši; niti če ne jemo, nismo slabši. 9 Toda pazite, da ne
bi na kakršenkoli način ta vaša svoboda postala kamen
spotike tem, ki so slabotni. 10 Kajti če te katerikoli človek,
ki ima spoznanje, vidi v templju malikov sedeti pri jedi, ali
ne bo njegova vest, ki je slabotna, postala ohrabrena, da
jé te stvari, ki so darovane malikom; 11 in zaradi tvojega
spoznanja bo propadel slaboten brat, za katerega je Kristus
umrl? 12 Toda kadar tako grešite proti bratom in prizadenete
njihovo slabotno vest, grešite zoper Kristusa. 13 Zatorej, če
jed stori, da se moj brat pohujša, dokler stoji svet ne bom
jedel mesa, da ne bi svojega brata primoral grešiti. (aiōn g165)

9 Mar nisem apostol? Ali nisem svoboden? Mar nisem
videl Jezusa Kristusa, našega Gospoda? Mar niste vi
moje delo v Gospodu? 2 Če nisem apostol drugim, sem
pa nedvomno vam; kajti vi ste pečat mojega apostolstva v
Gospodu. 3 Moj odgovor tem, ki me zaslišujejo, je ta: 4 ›Ali
nimamo pravice jesti in piti? 5 Ali nimamo pravice okrog
voditi sestro, ženo, prav tako kakor drugi apostoli in kakor
Gospodovi bratje ter Kefa? 6 Ali se samo jaz in Barnaba
nimava pravice zadržati pred delom? 7 Kdo se kadarkoli gre
vojskovanje na svoje lastne stroške? Kdo zasaja vinograd,
pa ne jé od sadov le-tega? Ali kdo pase trop, pa ne jé mleka
od tropa? 8 Ali govorim te besede kakor človek? Ali ne
govori istega tudi postava? 9 Kajti v Mojzesovi postavi je
pisano: ›Ne boš zavezal gobca volu, ki mane žito.‹ Ali Bog
skrbi za vole? 10 Ali govori to predvsem zaradi nas? Zaradi
nas, brez dvoma, tako je pisano; da naj bi tisti, ki orje, oral
v upanju; in da bi bil tisti, ki mlati v upanju soudeležene
njegovega upanja. 11 Če smo vam sejali duhovne stvari, ali
je velika stvar, če bomo želi vaše mesene stvari? 12 Če
so drugi udeleženci te pravice nad vami, ali nismo tem bolj
mi? Pa vendar te pravice nismo uporabili, temveč vse stvari
prenašamo, da ne bi ovirali Kristusovega evangelija. 13
Ali ne veste, da tisti, ki služijo pri svetih stvareh, živijo od
tempeljskih stvari? In da so tisti, ki prisostvujejo pri oltarju,
udeleženci z oltarjem? 14 Točno tako je Gospod odredil, da
naj tisti, ki oznanjajo evangelij, živijo od evangelija. 15 Toda
sam nisem uporabil nobene od teh stvari niti nisem napisal
teh stvari, da naj bi se mi tako zgodilo. Kajti zame bi bilo
bolje, da umrem, kakor da bi katerikoli človek onemogočil
moje ponašanje. 16 Kajti čeprav oznanjam evangelij, se

nimam s čim ponašati, ker je name položena nuja; da, gorje meni, če ne oznanjam evangelija! **17** Kajti če to stvar počnem voljno, imam nagrado. Toda če proti svoji volji, mi je bilo zaupano razdeljevanje evangelija. **18** Kaj je potem moja nagrada? Resnično, da kadar oznanjam evangelij, smem narediti Kristusov evangelij brezplačen, da ne bi izkoriščal svoje pravice v evangeliju. **19** Kajti čeprav sem osvobojen vseh ljudi, sem vendar sebe naredil služabnika vsem, da bi jih lahko več pridobil. **20** In Judom sem postal kakor Jud, da bi lahko pridobil Jude; tem, ki so pod postavo, kakor pod postavo, da bi lahko pridobil te, ki so pod postavo; **21** tem, ki so brez postave, kakor brez postave (ne brez postave Bogu, temveč pod Kristusovo postavo), da bi lahko pridobil te, ki so brez postave. **22** Slabotnim sem postal kakor slaboten, da lahko pridobim slabotne. Storil sem vse stvari vsem ljudem, da bi jih vsekakor nekaj rešil. **23** In to počnem zaradi evangelija, da bom lahko z vami udeleženec le-tega. **24** Mar ne veste, da tisti, ki tečejo na tekmi, vsi tečejo, toda eden prejme nagrado? Tako tecite, da jo lahko dosežete. **25** Vsak pa, ki si prizadeva za nagrado, je zmeren v vseh stvareh. Torej oni to počno, da dosežejo ovenljiv venec; toda mi neovenljivega. **26** Zatorej tako tečem, ne kakor negotovo; tako se borim, ne kakor nekdo, ki tolče zrak; **27** temveč potlačim svoje telo in ga privedem v podložnost, da ne bi bil na kakršenkoli način, ko sem oznanjal drugim, sam bil zavržen.‹

10 Poleg tega bratje nočem, da vi ne bi premislili, da so bili vsi naši očetje pod oblakom in so vsi šli skozi morje **2** in vsi so bili krščeni v Mojzesa, v oblaku in v morju, **3** in vsi so jedli isto duhovno jed, **4** in vsi so pili isto duhovno pijačo. Kajti pili so iz te duhovne Skale, ki jih je spremljala. In ta Skala je bil Kristus. **5** Toda z mnogimi izmed njih Bog ni bil zelo zadovoljen; zato so bili zrušeni v divjini. **6** Torej te stvari so bile naši zgledi, z namenom, da mi ne bi hlepeli po zlih stvareh, prav tako kakor so oni poželeli. **7** Niti ne bodite malikovalci, kakor so bili nekateri izmed njih; kakor je pisano: ›Ljudje so se usedli, da bi jedli in pili in vstali, da bi se zabavali.‹ **8** Niti ne zagrešimo prešuštvovanja, kakor so storili nekateri izmed njih in [jih] je v enem dnevu padlo triindvajset tisoč. **9** Niti ne skušajmo Kristusa, kakor so skušali tudi nekateri izmed njih in so bili pokončani od kač. **10** Niti ne godrnjajte, kakor so tudi nekateri izmed njih godrnjali in so bili pokončani od uničevalca. **11** Torej vse te stvari so se jim zgodile za zglede. Napisane pa so v svarilo nam, nad katere so prišli konci sveta. **(aiōn g165)** **12** Zato naj tisti, ki misli, da stoji, pazi, da ne pade. **13** Nobene preizkušnje niste prestali razen takšne, ki je človeku običajna. Toda Bog je zvest, ki ne bo dovolil, da bi bili skušani nad tem, kar ste zmožni; toda s preizkušnjo bo prav tako pripravil pot za pobeg, da jo boste lahko prestali. **14** Moji srčno ljubljeni, bežite torej od malikovanja. **15** Govorim kot modrim možem; presodite, kaj govorim. **16** Mar ni čaša blagoslova, ki jo blagoslavljamo, udeležba pri Kristusovi krvi? Mar ni kruh, ki ga lomimo, udeležba pri Kristusovem telesu? **17** Kajti mi, ki nas je mnogo, smo en kruh in eno telo; ker smo vsi udeleženci tega enega kruha. **18** Glejte Izrael po mesu. Mar niso tisti, ki jedo od žrtev, udeleženci oltarja? **19** Kaj torej pravim? Da je malik kaj, ali je to, kar je darovano v žrtvovanje malikom kaj? **20** Temveč pravim, da stvari, ki jih pogani žrtvujejo, žrtvujejo hudičem, ne pa Bogu; in ne želim, da bi vi imeli družbo s hudiči. **21** Ne morete piti Gospodove čaše in čaše hudičev. Ne morete biti udeleženci Gospodove mize in mize hudičev. **22** Ali Gospoda dražimo do ljubosumnosti? Ali smo močnejši od njega? **23** Dovoljene so mi vse stvari, toda vse stvari niso koristne. Dovoljene so mi vse stvari, toda vse stvari ne izgrajujejo. **24** Naj noben človek ne išče svojega lastnega, temveč vsak srečo drugega. **25** Karkoli se prodaja v mesnicah, to jejte, ne postavljajoč nobenih vprašanj glede vesti; **26** kajti Gospodova je zemlja in njena polnost. **27** Če vas kdorkoli od teh, ki ne veruje, povabi na pojedino in ste pripravljeni, da greste; jejte karkoli je postavljeno pred vas in ne sprašujte se nobenih vprašanj glede vesti. **28** Toda če vam katerikoli človek reče: »To je darovano v žrtev malikom, « ne jejte zaradi tistega, ki je to pokazal in zaradi vesti; kajti zemlja je Gospodova in njena polnost. **29** Vesti pravim, ne tvoje lastne, temveč od drugega; kajti zakaj je moja svoboda sojena od vesti drugega človeka? **30** Kajti če sem udeleženec po milosti, zakaj sem obrekovan zaradi tega, za kar se zahvaljujem? **31** Če torej jeste ali pijete ali delate karkoli, vse to delajte v Božjo slavo. **32** Ne dajajte nobenega povoda, niti Judom, niti poganom, niti Božji cerkvi; **33** tako kakor jaz v vseh stvareh ugajam vsem ljudem in ne iščem svoje lastne koristi, temveč korist mnogih, da bodo oni lahko rešeni.

11 Bodite moji posnemovalci, celó kakor sem tudi jaz Kristusov. **2** Hvalim vas torej, bratje, da se me spominjate v vseh stvareh in se držite odredb, kakor sem vam jih izročil. **3** Toda želel bi, da veste, da je glava vsakemu možu Kristus; in glava ženski je mož; in glava Kristusu je Bog. **4** Vsak mož, ki moli ali prerokuje in ima svojo glavo pokrito, onečašča svojo glavo. **5** Toda vsaka ženska, ki moli ali prerokuje s svojo nepokrito glavo, onečašča svojo glavo; ker je to celó isto, kakor če bi bila ostrižena na kratko. **6** Kajti

če se ženska ne pokriva, naj bo tudi ostrižena; toda če je za žensko sramotno, da bi bila ostrižena ali ostrižena na kratko, naj bo pokrita. 7 Kajti mož zares ne bi smel pokrivati svoje glave, ker je podoba in slava Boga; toda ženska je slava moškega. 8 Kajti moški ni iz ženske, temveč ženska iz moškega. 9 Niti ni bil moški ustvarjen zaradi ženske, temveč ženska zaradi moškega. 10 Zaradi tega razloga mora ženska na svoji glavi imeti oblast, zaradi angelov. 11 Pa vendar v Gospodu ni niti moškega brez ženske niti ženske brez moškega. 12 Kajti kakor je ženska iz moškega, točno tako je tudi moški po ženski; toda vse stvari od Boga. 13 Presodite v sebi; ali je primerno, da ženska nepokrita moli k Bogu? 14 Ali vas ne uči celó sama narava, če ima moški dolge lase, da je to njemu sramota? 15 Toda če ima ženska dolge lase, je njej to slava, kajti lasje so ji dani za pokrivalo. 16 Toda če je katerikoli človek videti prepirljiv, mi take navade nimamo niti Božje cerkve ne. 17 Torej s tem, kar vam navajam, vas ne hvalim, ker se ne shajate na boljše, temveč na slabše. 18 Kajti predvsem, ko se shajate v cerkvi, slišim, da so med vami nesoglasja; in deloma temu verjamem. 19 Kajti med vami morajo biti tudi krivoverci, da se med vami lahko razodenejo tisti, ki so preizkušeni. 20 Ko torej pridete skupaj na en kraj, to ni, da jeste Gospodovo večerjo. 21 Ker pri jedi vsakdo poprej vzame svojo lastno večerjo; in je eden lačen, drugi pa pijan. 22 Kaj? Mar nimate hiš, da bi v njih jedli in pili? Ali prezirate Božjo cerkev in sramotite te, ki nimajo? Kaj naj vam rečem? Naj vas hvalim v tem? Ne hvalim vas. 23 Kajti od Gospoda sem prejel to, kar sem vam tudi izročil: »Da je Gospod Jezus isto noč, v kateri je bil izdan, vzel kruh 24 in ko se je zahvalil, ga je razlomil in rekel: ›Vzemite, jejte. To je moje telo, ki je zlomljeno za vas. To delajte v moj spomin.‹ 25 Na isti način je vzel tudi čašo, ko je srknil, rekoč: ›Ta čaša je nova zaveza v moji krvi. To delajte tako pogosto, kot to pijete, v moj spomin.‹« 26 Kajti tako pogosto, kot jeste ta kruh in pijete to čašo, razodevate Gospodovo smrt, dokler ne pride. 27 Zato kdorkoli bo nevredno jedel ta kruh in pil to Gospodovo čašo, bo kriv Gospodovega telesa in krvi. 28 Toda vsak človek naj izpraša samega sebe in naj tako jé od tega kruha in pije od te čaše. 29 Kajti kdor jé in pije nevredno, jé in pije obsodbo samemu sebi in ne razpoznava Gospodovega telesa. 30 Zaradi tega razloga so mnogi med vami slabotni in bolehni in mnogi spijo. 31 Kajti če bi sodili sami sebe, bi ne bili sojeni. 32 Toda ko smo sojeni, smo okarani od Gospoda, da ne bi bili obsojeni s svetom. 33 Zatorej, moji bratje, kadar pridete skupaj, da jeste, počakajte drug na drugega. 34 In če je katerikoli človek lačen, naj jé doma, da se ne shajate v obsodbo. Ostalo pa bom uredil, ko pridem.

12 Torej glede duhovnih darov, bratje, vas ne bi hotel imeti nevedne. 2 Vi veste, da ste bili pogani, zapeljani k tem nemim malikom, celó kakor ste bili vodeni. 3 Zatorej vam dajem razumeti, da nihče, ki govori po Božjem Duhu, ne imenuje Jezusa preklet; in da noben človek ne more reči, da Jezus je Gospod, razen po Svetem Duhu. 4 Torej obstaja raznolikost darov, toda isti Duh. 5 In obstaja drugačnost služenj, toda isti Gospod. 6 In obstaja raznolikost del, toda to je isti Bog, ki dela vse v vseh. 7 Toda manifestacija Duha je dana vsakemu človeku, da s tem koristi. 8 Kajti enemu je po Duhu dana beseda modrosti; drugemu po istem Duhu beseda spoznanja; 9 drugemu vera po istem Duhu; še drugemu po istem Duhu darovi ozdravljanja; 10 drugemu delanje čudežev; drugemu prerokba; drugemu razpoznavanje duhov; drugemu številne vrste jezikov; drugemu razlaga jezikov. 11 Toda vse to počne ta en in točno isti Duh, ki vsakemu človeku razdeljuje posamično, kakor on hoče. 12 Kajti kakor je telo eno in ima mnogo udov in so vsi udi od tega enega telesa, čeprav mnogi, so eno telo; tako je tudi Kristus. 13 Kajti po enem Duhu smo vsi krščeni v eno telo, bodisi smo Judje ali pogani, bodisi smo vezani ali svobodni; vsi pa smo bili napojeni v enem Duhu. 14 Kajti telo ni en ud, temveč mnogo. 15 Če bo stopalo reklo: »Ker nisem roka, nisem od telesa; « ali potemtakem ni od telesa? 16 In če bo uho reklo: »Ker nisem oko, nisem od telesa; « ali potemtakem ni od telesa? 17 Če bi bilo celotno telo oko, kje bi bil sluh? Če bi bilo celotno sluh, kje bi bil vonj? 18 Toda sedaj je Bog vsakega od teh udov razporedil po telesu, kakor mu je ugajalo. 19 In če bi bili vsi en ud, kje bi bilo telo? 20 Vendar so sedaj oni številni udje, vendar samo eno telo. 21 In oko ne more reči roki: »Ne potrebujem te, « prav tako tudi ne glava stopalu: »Ne potrebujem te.« 22 Ne, potrebnih je veliko več teh telesnih udov, ki so videti slabotnejši. 23 In ti telesni udje, za katere mislimo, da so manj častitljivi, na te podelimo obilnejšo čast; in naši neprivlačni deli imajo obilnejšo ljubkost. 24 Kajti naši ljubki deli nimajo potrebe; toda Bog je pripravil skupaj telo in dal obilnejšo čast temu delu, ki trpi pomanjkanje, 25 da v telesu ne bi bilo razkola; temveč, da bi imeli udje enako skrb drug za drugega. 26 In če en ud trpi, vsi udje trpijo z njim; ali [če] je en ud spoštovan, se vsi udje veselijo z njim. 27 Torej vi ste Kristusovo telo in predvsem udje. 28 In Bog je postavil nekatere v cerkvi, najprej apostole, drugič preroke, tretjič učitelje, nató čudeže, potem darove ozdravljanj, pomoči, upravljanj, raznolikost jezikov. 29 So vsi apostoli? So vsi preroki? So vsi učitelji?

So vsi delavci čudežev? 30 Imajo vsi darove ozdravljanja? Ali vsi govorijo z jeziki? Ali vsi razlagajo? 31 Toda iskreno hrepenite po najboljših darovih; in vendar vam pokažem še odličnejšo pot.

13 Čeprav govorim s človeškimi in angelskimi jeziki, pa nimam ljubezni, sem postal kakor brneč bron ali zveneča cimbala. 2 In čeprav imam dar preroštva in razumem vse skrivnosti in vsa spoznanja; in čeprav imam vso vero, tako da lahko premikam gore, pa nimam ljubezni, nisem nič. 3 In čeprav podelim vse svoje dobrine, da nahranim revne in čeprav izročim svoje telo, da bi izgorelo, nimam pa ljubezni, mi to nič ne koristi. 4 Ljubezen dolgo prenaša in je prijazna; ljubezen ni nevoščljiva; ljubezen sebe ne povzdiguje, ni napihnjena, 5 se ne ponaša nespodobno, ne išče svojega lastnega, ni lahko izzvana, ne misli zlega; 6 ne razveseljuje se v krivičnosti, temveč se razveseljuje v resnici; 7 prenese vse stvari, veruje vsem stvarem, upa [v] vse stvari, vzdrži vse stvari. 8 Ljubezen nikoli ne izneveri. Toda če bodo preroštva, bodo prenehala; če bodo jeziki, bodo prenehali; če bo spoznanje, bo to izginilo proč. 9 Kajti spoznavamo deloma in prerokujemo deloma. 10 Toda ko pride to, kar je popolno, takrat bo to, kar je deloma, odpravljeno. 11 Ko sem bil otrok, sem govoril kakor otrok, razumel kakor otrok, mislil kakor otrok. Toda ko sem postal mož, sem otročje stvari dal stran. 12 Kajti sedaj vidimo skozi steklo, temno; toda takrat iz obličja v obličje; sedaj spoznavam deloma, toda takrat bom spoznal enako, kakor sem bil tudi spoznan. 13 In sedaj ostajajo vera, upanje, ljubezen, to troje; toda največja od teh je ljubezen.

14 Prizadevajte si za ljubezen in želite si duhovne darove, toda rajši, da boste lahko prerokovali. 2 Kajti kdor govori v neznanem jeziku, ne govori ljudem, temveč Bogu, kajti noben človek ga ne razume, čeprav v duhu govori skrivnosti. 3 Toda kdor prerokuje, govori ljudem v izgrajevanje, spodbudo in tolažbo. 4 Kdor govori v neznanem jeziku, izgrajuje sebe; toda kdor prerokuje, izgrajuje cerkev. 5 Hočem, da vi vsi govorite z jeziki, toda rajši, da prerokujete. Kajti večji je, kdor prerokuje, kakor kdor govori z jeziki, razen če razlaga, da lahko cerkev prejme izgrajevanje. 6 Torej bratje, če pridem k vam, govoreč z jeziki, kaj vam bom koristil, razen če vam ne bom govoril ali po razodetju ali po spoznanju ali po prerokovanju ali po nauku? 7 In celó stvari brez življenja dajejo zvok, bodisi piščal ali harfa [in] razen če ne dajo razlike v zvokih, kako bo razpoznano kaj je piskano ali harfano? 8 Kajti če trobenta da nerazločen zvok, kdo se bo pripravil za boj? 9 Tako tudi vi, razen če ne boste z jezikom izrekli lahko razumljivih besed, kako se bo izvedelo, kar je rečeno? Kajti v zrak boste govorili. 10 Obstaja, kakor se vé, tako veliko vrst glasov in nobeden od njih ni brez pomena. 11 Zatorej, če ne vem pomena glasu, bom temu, ki govori, tujec in kdor govori, bo zame tujec. 12 Tako si tudi vi, ker ste vneti za duhovne darove, prizadevajte, da se boste lahko izkazali pri izgrajevanju cerkve. 13 Zatorej naj tisti, ki govori v neznanem jeziku, moli, da bo lahko razlagal. 14 Kajti če molim v neznanem jeziku, moli moj duh, toda moje razumevanje je brez sadu. 15 Kaj je to torej? Molil bom z duhom in molil bom tudi z razumom; pel bom z duhom in pel bom tudi z razumom. 16 Sicer, ko boš blagoslavljal z duhom, kako bo, kdor zavzema prostor nepoučenega, ob tvojem zahvaljevanju rekel: »Amen, « glede na to, da ne razume, kar praviš? 17 Kajti ti resnično daješ prisrčno zahvalo, toda drug ni izgrajen. 18 Zahvaljujem se svojemu Bogu, bolj kakor vi vsi govorim z jeziki. 19 Vendar v cerkvi raje spregovorim pet besed s svojim razumom, da bi lahko s svojim glasom poučil tudi druge, kakor deset tisoč besed v neznanem jeziku. 20 Bratje, ne bodite otroci v razumevanju. Čeprav ste v zlobnosti otroci, vendar v razumevanju bodite možje. 21 V postavi je pisano: ›Z ljudmi drugih jezikov in drugih ustnic bom govoril tem ljudem; in vendar me kljub vsemu temu ne bodo slišali, ‹ govori Gospod. 22 Zato so jeziki za znamenje, ne tem, ki verujejo, temveč tem, ki ne verujejo. Toda prerokovanje ne služi tem, ki ne verujejo, temveč tem, ki verujejo. 23 Če bi torej celotna cerkev prišla skupaj na en kraj in bi vsi govorili z jeziki in vstopijo tisti, ki so nepoučeni ali neverniki, ali ne bodo rekli, da ste blazni? 24 Toda če vsi prerokujejo in vstopi nekdo, ki ne veruje ali nekdo nepoučen, je prepričan od vseh, je sojen od vseh. 25 In tako so razodete skrivnosti njegovega srca; in tako pade na svoj obraz in bo obôževal Boga ter naznanil, da je Bog resnično v vas. 26 Kako je to potem, bratje? Ko pridete skupaj, ima vsak izmed vas psalm, ima nauk, ima jezik, ima razodetje, ima razlago. Naj bodo vse stvari storjene k izgrajevanju. 27 Če katerikoli človek govori v neznanem jeziku, naj bosta po dva ali največ po trije in to po vrsti; eden pa naj razlaga. 28 Toda če tam ni razlagalca, naj v cerkvi molči; govori pa naj sebi in Bogu. 29 Naj spregovorijo dva ali trije preroki, drugi pa naj sodijo. 30 Če je katerakoli stvar razodeta drugemu, ki sedi v bližini, naj prvi molči. 31 Kajti vsi lahko prerokujete eden za drugim, da se vsi lahko učijo in ste vsi lahko potolaženi. 32 In duhovi prerokov so podrejeni prerokom. 33 Kajti Bog ni povzročitelj zmešnjave, temveč miru, kakor v vseh cerkvah svetih. 34 Naj vaše ženske v cerkvah molčijo, kajti ni jim dovoljeno govoriti; temveč jim je

naročeno biti pod poslušnostjo, kakor pravi tudi postava. **35** In če se hočejo karkoli naučiti, naj doma vprašajo svoje soproge, kajti za ženske je sramotno, da v cerkvi govorijo. **36** Kaj? Ali je Božja beseda prišla od vas? Je dospela samo k vam? **37** Če katerikoli človek misli o sebi, da je prerok ali duhoven, naj prizna, da so besede, ki vam jih pišem, zapovedi od Boga. **38** Toda če je katerikoli človek neveden, naj bo neveden. **39** Zato bratje, hrepenite da prerokujete in ne prepovejte govoriti z jeziki. **40** Naj bodo vse stvari storjene spodobno in urejeno.

15 Poleg tega, bratje, vam razglašam evangelij, ki sem vam ga oznanil, ki ste ga tudi sprejeli in v katerem stojite; **2** po katerem ste tudi rešeni, če obdržite v spominu, kar sem vam oznanil, razen če ste zaman verovali. **3** Kajti predvsem sem vam izročil to, kar sem tudi sam prejel, kako je ta Kristus umrl za naše grehe, glede na pisma; **4** in da je bil pokopan in da je bil tretji dan obujen, glede na pisma; **5** in da ga je videl Kefa, nató dvanajsteri. **6** Potem ga je hkrati videlo več kot petsto bratov; od katerih jih je večji del ostal do sedaj, toda nekateri so zaspali. **7** Nató ga je videl Jakob, potem vsi apostoli. **8** In zadnji od vseh sem ga videl tudi jaz, kakor nekdo rojen izven pravšnjega časa. **9** Kajti jaz sem najmanjši izmed apostolov, ki nisem primeren, da sem imenovan apostol, ker sem preganjal Božjo cerkev. **10** Toda po Božji milosti sem, kar sem, in njegova milost, ki mi je bila podeljena, ni bila zaman; temveč sem se trudil bolj obilno kakor vsi oni. Vendar ne jaz, temveč Božja milost, ki je bila z menoj. **11** Torej bodisi sem bil jaz ali oni, takó oznanjamo in takó ste verovali. **12** Torej če se oznanja Kristusa, ki je obujen od mrtvih, kako nekateri izmed vas pravite, da ni vstajenja mrtvih? **13** Toda če ni bilo vstajenja mrtvih, potem Kristus ni obujen. **14** Če pa Kristus ni bil obujen, potem je naše oznanjevanje prazno in je tudi vaša vera prazna. **15** Da, spoznani smo [za] krive Božje priče, ker smo pričevali o Bogu, ki je obudil Kristusa; ki ga ni obudil, če je tako, da mrtvi ne vstajajo. **16** Kajti če mrtvi ne vstajajo, potem Kristus ni obujen. **17** Če pa Kristus ni bil obujen, je vaša vera prazna; še vedno ste v svojih grehih. **18** Tedaj so propadli tudi tisti, ki so zaspali v Kristusu. **19** Če imamo samo v tem življenju upanje v Kristusa, smo od vseh ljudi najbolj bedni. **20** Toda sedaj je Kristus obujen od mrtvih in postal prvenec teh, ki so zaspali. **21** Kajti odkar je po človeku prišla smrt, je po človeku prišlo tudi vstajenje mrtvih. **22** Kajti kakor v Adamu vsi umrejo, bodo točno tako v Kristusu vsi oživljeni. **23** Toda vsak po svojem lastnem redu; prvenec Kristus, zatem tisti, ki so Kristusovi, ob njegovem prihodu. **24** Potem pride konec, ko bo kraljestvo izročil Bogu, celó Očetu; ko bo odstranil vsako vladavino in vsako oblast ter moč. **25** Kajti on mora kraljevati, dokler ne položi vseh sovražnikov pod njegova stopala. **26** Zadnji sovražnik, ki bo uničen, je smrt. **27** Kajti vse stvari je položil pod njegova stopala. Toda ko pravi, vse stvari so položene pod njega, je očitno, da je tisti, ki je vse stvari položil pod njega, izvzet. **28** In ko mu bodo vse stvari podjarmljene, potem bo tudi Sin sebe podvrgel njemu, ki je vse stvari položil pod njega, da bo lahko Bog vse v vsem. **29** Sicer kaj bodo storili tisti, ki se krščujejo za mrtve, če mrtvi sploh niso obujeni? Zakaj so bili potem krščeni za mrtve? **30** In čemu mi vsako uro stojimo v nevarnosti? **31** Pri svojem veselju, ki ga imam v Kristusu Jezusu, našem Gospodu, izjavljam: »Vsak dan umiram.« **32** Če sem se v Efezu po človeško boril z zvermi, kaj mi koristi, če mrtvi niso obujeni? Jejmo in pijmo, kajti jutri umremo. **33** Ne bodite zavedeni. Zli pogovori pokvarijo dobre manire. **34** Zbudite se k pravičnosti in ne grešite, kajti nekateri nimajo Božjega spoznanja. To vam govorim v vašo sramoto. **35** Toda nekateri ljudje bodo rekli: »Kako so mrtvi obujeni? In s kakšnim telesom pridejo?« **36** Ti bedak, to kar ti seješ, ne oživi, razen če ne umre. **37** In to, kar ti seješ, ne seješ tega telesa, ki bo, temveč golo zrno, to je lahko pšenica ali neko drugo zrno; **38** toda Bog mu daje telo, kakor mu ugaja in vsakemu semenu svoje lastno telo. **39** Ni vse meso isto meso, ampak je ena vrsta mesa od ljudi, drugo meso od živali, drugo od rib in drugo od ptic. **40** Tam so tudi nebesna telesa in zemeljska telesa; toda slava nebesnih je ena, slava zemeljskih pa je druga. **41** Ena je slava sonca, druga slava lune in druga slava zvezd, kajti ena zvezda se od druge zvezde razlikuje po slavi. **42** Tako je tudi vstajenje mrtvih. Sejano je v trohljivosti, obujeno je v netrohljivosti. **43** Sejano je v nečast, dvignjeno je v slavo. Sejano je v slabosti, dvignjeno je v moči. **44** Sejano je v naravno telo, dvignjeno je duhovno telo. Obstaja naravno telo in obstaja duhovno telo. **45** In tako je pisano: ›Prvi človek Adam je postal živa duša; ‹ zadnji Adam je postal oživljajoč duh. **46** Vendar ni bilo najprej to, kar je duhovno, temveč to, kar je naravno, in potem to, kar je duhovno. **47** Prvi človek je iz tal, zemeljski; drugi človek je Gospod iz nebes. **48** Kakršen je zemeljski, takšni so tudi tisti, ki so zemeljski; in kakršen je nebeški, takšni so tudi tisti, ki so nebeški. **49** In kakor smo nosili zemeljsko podobo, bomo nosili tudi nebeško podobo. **50** Torej povem to, bratje, da meso in kri ne moreta podedovati Božjega kraljestva; niti trohnenje ne podeduje netrohnenja. **51** Glejte, pokažem vam skrivnost: ›Ne bomo vsi zaspali, toda vsi bomo spremenjeni, **52** v trenutku, kot bi trenil z očesom, ob zadnji trobenti, kajti trobenta bo zadonela in mrtvi bodo vstali netrohneči in mi

bomo spremenjeni.‹ 53 Kajti ta trohljivost si mora nadeti
netrohljivost in to umrljivo si mora nadeti nesmrtnost. 54
Torej ko si bo ta trohljivost nadela netrohljivost in si bo to
umrljivo nadelo nesmrtnost, tedaj se bo izpolnila beseda,
ki je zapisana: ›Smrt je požrta v zmagi. 55 Oh smrt, kje je
tvoje želo? Oh grob, kje je tvoja zmaga?‹ (Hadēs g86) 56 Želo
smrti je greh, moč greha pa je postava. 57 Toda zahvaljen
bodi Bog, ki nam daje zmago po našem Gospodu Jezusu
Kristusu. 58 Torej, moji ljubljeni bratje, bodite neomajni,
nepremakljivi, vedno obilni v Gospodovem delu, ker veste,
da vaš trud v Gospodu ni zaman.

16 Torej glede nabirke za svete, kakor sem dal naročilo
cerkvam v Galatiji, točno tako storite. 2 Na prvi dan
tedna naj vsak izmed vas položi poleg sebe v shrambo,
kakor ga je Bog osrečil, da ne bo zbiranj, ko pridem. 3 In ko
pridem, katerekoli boste z vašimi pismi priporočili, te bom
poslal, da prinesejo vašo velikodušnost v Jeruzalem. 4 Če
pa bo primerno, da grem tudi jaz, bodo šli z menoj. 5 Torej,
ko bom šel skozi Makedonijo, bom prišel k vam; kajti pojdem
skozi Makedonijo. 6 In lahko bo, da bom ostal, da in prezimil
z vami, da me boste lahko spremili na moje potovanje,
kamorkoli pojdem. 7 Kajti ne bom vas torej videl mimogrede;
temveč zaupam, da ostanem nekaj časa z vami, če Gospod
dovoli. 8 Toda v Efezu bom ostal do binkošti. 9 Kajti velika in
uspešna vrata so se mi odprla in tam je mnogo nasprotnikov.
10 Torej če pride Timótej, glejte, da bo lahko z vami brez
strahu, kajti opravlja Gospodovo delo, kakor ga opravljam
tudi jaz. 11 Naj ga torej nihče ne prezira, temveč ga spremite
v miru, da bo lahko prišel k meni, ker ga pričakujem z brati.
12 Glede našega brata Apola, sem ga silno prosil, da pride
z brati k vam, toda njegova volja sploh ni bila, da pride
ob tem času; toda prišel bo, ko bo imel primeren čas. 13
Čujte, trdno stojte v veri, obnašajte se kakor možje, bodite
močni. 14 Naj bodo vse vaše stvari narejene z ljubeznijo.
15 Rotim vas, bratje (vi poznate Stefanájevo hišo, da je ta
prvenec Ahaje in da so sebe posvetili službi svetim), 16
da se takšnim podredite in vsakemu, ki pomaga z nami in
se trudi. 17 Vesel sem Stefanájevega, Fortunatovega in
Aháikovega prihoda, kajti preskrbeli so to, kar je manjkalo
na vaši strani. 18 Kajti okrepčali so mojega in vašega duha;
zatorej jim priznajte, da so takšni. 19 Pozdravljajo vas cerkve
iz Azije. V Gospodu vas zelo pozdravljata Ákvila in Priska,
s cerkvijo, ki je v njuni hiši. 20 Pozdravljajo vas vsi bratje.
Drug drugega pozdravite s svetim poljubom. 21 Pozdrav od
mene, Pavla, z mojo lastno roko. 22 Če kateri človek nima
rad Gospoda Jezusa Kristusa, naj bo Anathema Maranatha.
23 Milost našega Gospoda Jezusa Kristusa bodi z vami. 24
Moja ljubezen bodi z vami vsemi v Kristusu Jezusu. Amen.
[Prva poslanica Korinčanom je bila napisana iz Filipov po
Stefanáju in Fortunatu in Aháiku in Timóteju.]

2 Korinčanom

1 Pavel, po Božji volji apostol Jezusa Kristusa, in naš brat
Timótej Božji cerkvi, ki je v Korintu, z vsemi svetimi, ki so
po vsej Ahaji: **2** ›Milost bodi vam in mir od Boga, našega
Očeta in od Gospoda Jezusa Kristusa.‹ **3** Blagoslovljen
bodi Bog, celó Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, Oče
usmiljenj in Bog vse tolažbe, **4** ki nas tolaži v vsaki naši
stiski, da bomo sposobni tolažiti te, ki so v kakršnikoli težavi,
s tolažbo, s katero smo mi sami potolaženi od Boga. **5** Kajti
kakor so Kristusova trpljenja obilna v nas, tako je obilna tudi
naša tolažba po Kristusu. **6** Če pa smo stiskani, je to za
vašo tolažbo in rešitev duš, ki je učinkovita v prestajanju istih
trpljenj, ki jih tudi mi prenašamo; ali če smo potolaženi, je to
zaradi vaše tolažbe in rešitve duš. **7** In naše upanje o vas
je neomajno, vedoč, da kakor ste udeleženci trpljenj, tako
boste postali tudi tolažbe. **8** Kajti nočemo, bratje, da bi bili vi
nevedni o naši težavi, ki je k nam prišla v Aziji, da smo bili
stiskani preko mere, nad močjo, tako zelo, da smo obupali
celó nad življenjem. **9** Toda v sebi smo imeli smrtno obsodbo,
da ne bi zaupali vase, temveč v Boga, ki obuja mrtve; **10**
ki nas je osvobodil iz tako velike smrti in še osvobaja; v
katerega zaupamo, da nas bo še osvobajal. **11** Tudi vi skupaj
pomagate z molitvijo za nas, da bi bila lahko zaradi daru,
podarjenega nam, s pomočjo mnogih oseb, dana zahvala
z naše strani. **12** Kajti naše veselje je to, pričevanje naše
vesti, da smo se v svetu vedli s preprostostjo in pobožno
iskrenostjo, ne z meseno modrostjo, temveč z Božjo milostjo
in bolj obilno posebej do vas. **13** Kajti ne pišemo vam nobenih
drugih stvari, kakor kar berete ali spoznavate; in zaupam,
da boste spoznali celó do konca; **14** kakor ste nas tudi vi
deloma spoznali, da smo mi vaše veselje, celó kakor ste tudi
vi naše na dan Gospoda Jezusa. **15** V tem zaupanju sem bil
voljan prej priti k vam, da bi vi lahko imeli dvojno korist; **16** in
mimo vas iti v Makedonijo in iz Makedonije ponovno priti k
vam in bi bil od vas pospremljen na svoji poti proti Judeji. **17**
Ko sem bil torej takih misli, ali sem uporabil lahkomiselnost?
Ali stvari, ki jih nameravam, nameravam storiti glede na
meso, da bo z menoj »da, « »da« in »ne, « »ne«? **18** Toda
kakor je Bog resničen, naša beseda do vas ni bila »da« in
»ne.« **19** Kajti Božji Sin, Jezus Kristus, ki je bil med vami
oznanjen po nas, celó po meni in Silvánu ter Timóteju, ni bil
»da« in »ne, « temveč je bil v njem »da.« **20** Kajti vse Božje
obljube so v njem »da« in v njem »Amen« v Božjo slavo po
nas. **21** Torej tisti, ki nas z vami utrjuje v Kristusu in nas je
mazilil, je Bog; **22** ki nas je tudi zapečatil in v naša srca dal
poroštvo Duha. **23** Poleg tega kličem Boga za pričo nad
svojo dušo, da doslej še nisem prišel k vam v Korint, da bi
vam prizanesel. **24** Ne, ker bi imeli gospostvo nad vašo vero,
temveč smo pomočniki vaše radosti; kajti stojite po veri.

2 Toda sam pri sebi sem sklenil, da k vam ne bom ponovno
prišel s potrtostjo. **2** Kajti če vas užalostim, kdo je
torej tisti, ki me razveseljuje, razen istega, ki je po meni
užaloščen? **3** In to isto sem napisal vam, da ne bi, ko
pridem, imel bridkost od teh, od katerih bi se moral veseliti;
ker imam zaupanje v vas vse, da je moje veselje veselje
vas vseh. **4** Kajti iz precejšnje stiske in tesnobe srca sem
vam pisal z mnogimi solzami; ne da bi bili vi užaloščeni,
temveč da bi lahko spoznali ljubezen, ki jo imam bolj obilno
do vas. **5** Toda če je kdorkoli povzročil žalost, ni užalostil
mene, temveč deloma, da vas ne bom vse preobremenil. **6**
Takšnemu človeku je primerna ta kazen, katera [mu] je bila
naložena od večine. **7** Tako da mu morate nasprotno vi raje
odpustiti in ga potolažiti, da ne bi bil mogoče tak požrt s
preveliko bridkostjo. **8** Zatorej vas rotim, da boste potrdili
svojo ljubezen do njega. **9** Kajti zato sem vam tudi pisal, da
bi lahko spoznal dokaz o vas, če ste v vseh stvareh poslušni.
10 Komur kaj odpustite, odpuščam tudi jaz. Kajti če sem kaj
odpustil, komur sem zaradi vas to odpustil, sem to odpustil v
Kristusovi osebi; **11** da Satan ne bi pridobil prednosti pred
nami; kajti o njegovih naklepih nismo nevedni. **12** Nadalje,
ko sem prišel v Troádo, da oznanim Kristusov evangelij in so
mi bila odprta vrata v Gospodu, **13** v svojem duhu nisem
imel počitka, ker nisem našel svojega brata Tita. Toda ko
sem se od njih poslovil, sem od tam odšel v Makedonijo. **14**
Torej hvala bodi Bogu, ki nam vedno povzroča, da slavimo
zmago v Kristusu in po nas na vsakem kraju razodeva vonj
njegovega spoznanja. **15** Kajti Bogu smo prijeten Kristusov
vonj med temi, ki so rešeni in med temi, ki se pogubljajo. **16**
Nekomu smo vonj po smrti za smrt, drugemu pa vonj po
življenju za življenje. In kdo je primeren za te stvari? **17** Kajti
nismo kakor mnogi, ki kvarijo Božjo besedo; temveč kot iz
iskrenosti, vendar kot od Boga, v Božjih očeh govorimo v
Kristusu.

3 Ali ponovno začenjamo priporočati sami sebe? Ali
potrebujemo, kot nekateri drugi, za vas priporočilne
poslanice ali priporočilna pisma od vas? **2** Vi ste naša
poslanica, napisana v naših srcih, od vseh ljudi poznana in
brana, **3** ker ste vidno oznanili, da ste Kristusova poslanica,
dana po nas, ne napisana s črnilom, temveč z Duhom živega
Boga; ne na kamnite plošče, temveč na mesene plošče srca.
4 In tako zaupanje imamo po Kristusu usmerjeno k Bogu; **5**
ne da smo sami zadostni, da mislimo karkoli kakor od nas

samih, temveč je naša zadostnost od Boga; **6** ki nas je tudi storil zmožne služabnike nove zaveze; ne po črki, temveč po duhu; kajti črka ubija, toda duh daje življenje. **7** Toda če je bilo veličastno služenje smrti, zapisano in vrezano v kamne, tako da Izraelovi otroci, zaradi slave njegove zunanjosti, niso mogli neomajno gledati Mojzesovega obraza, katerega slava je bila odpravljena, **8** kako ne bo služba duha precej veličastnejša? **9** Kajti če je služba obsodbi slava, [jo] služba pravičnosti veliko bolj prekaša v slavi. **10** Kajti celó to, kar je postalo slavno, v tem oziru ni imelo slave, zaradi slave, ki prekaša. **11** Kajti če je bilo slavno to, kar je bilo odpravljeno, je veliko bolj slavno to, kar ostaja. **12** Ker imamo torej tolikšno upanje, uporabljamo veliko razumljivost govora, **13** in ne kakor Mojzes, ki si je prek svojega obraza nadel zagrinjalo, da Izraelovi otroci niso mogli neomajno gledati konca tega, kar je odpravljeno. **14** Toda njihovi umi so bili zaslepljeni. Kajti do danes ostaja pri branju Stare zaveze isto zagrinjalo neodgrnjeno; katere zagrinjalo je odpravljeno v Kristusu. **15** Toda celó do današnjega dne, kadar se bere Mojzes, je na njihovem srcu zagrinjalo. **16** Pa vendar, ko se bodo obrnili h Gospodu, bo zagrinjalo odvzeto. **17** Torej Gospod je ta Duh, in kjer je Gospodov Duh, tam je svoboda. **18** Toda mi vsi, ki z odgrnjenim obrazom gledamo kakor v steklu Gospodovo slavo, smo iz slave v slavo preobraženi v isto podobo, celó kakor po Gospodovem Duhu.

4 Ker imamo to službo, kakor smo prejeli usmiljenje, ne omahujemo, **2** temveč smo se odrekli skritim stvarem nepoštenosti in ne hodimo v prebrisanosti niti z Božjo besedo ne ravnamo varljivo, temveč se z manifestacijo resnice v Božjih očeh priporočamo vesti vsakega človeka. **3** Toda če je naš evangelij skrit, je skrit tistim, ki so izgubljeni, **4** v katerih je bog tega sveta zaslepil misli tistih, ki ne verujejo, da jim ne bi zasijala svetloba veličastnega Kristusovega evangelija, ki je podoba Boga. **(aiōn g165)** **5** Kajti ne oznanjamo sebe, temveč Kristusa Jezusa, Gospoda; in sebe, vaše služabnike, zaradi Jezusa. **6** Kajti Bog, ki je zapovedal svetlobi, da zasije iz teme, je zasijal v naših srcih, da nudi svetlobo spoznanja Božje slave na obrazu Jezusa Kristusa. **7** Toda ta zaklad imamo v lončenih posodah, da bi bila odličnost moči lahko od Boga in ne od nas. **8** Na vsaki strani smo vznemirjeni, vendar ne v tegobi; zmedeni smo, vendar ne v obupu; **9** preganjani, toda ne zapuščeni; mêtani [ob tla], toda ne uničeni; **10** vedno v telesu naokrog prenašamo umiranje Gospoda Jezusa, da bi se lahko tudi v našem telesu razodelo Jezusovo življenje. **11** Kajti mi, ki živimo, smo zaradi Jezusa nenehno izročani v smrt, da bi se tudi Jezusovo življenje lahko razodelo v našem umrljivem mesu. **12** Tako potem v nas deluje smrt, toda v vas življenje. **13** Ker imamo istega duha vere, glede na to, kakor je pisano: ›Veroval sem in zato sem govoril; ‹ tudi mi verujemo in zato govorimo; **14** vedoč, da tisti, ki je obudil Gospoda Jezusa, bo po Jezusu obudil tudi nas in nas postavil z vami. **15** Kajti vse stvari so zaradi vas, da bi lahko obilna milost zaradi zahvaljevanja mnogih prekipevala v Božjo slavo. **16** Zaradi tega razloga ne omagujemo; kajti kljub temu, da naš zunanji človek umira, je vendarle naš notranji človek iz dneva v dan obnovljen. **17** Kajti naša lahka stiska, ki je samo za trenutek, opravlja za nas veliko večjo, presegajočo in večno težo slave; **(aiōnios g166)** **18** medtem ko ne gledamo na stvari, ki so vidne, temveč na stvari, ki so nevidne. Kajti stvari, ki so vidne, so začasne, toda stvari, ki so nevidne, so večne. **(aiōnios g166)**

5 Kajti vemo, da če bi naša zemeljska hiša tega šotorskega svetišča razpadla, imamo v nebesih večno Božjo stavbo, hišo ne narejeno z rokami. **(aiōnios g166)** **2** Kajti v tem stokamo in iskreno želimo, da bi se povrh odeli z našo hišo, ki je iz nebes; **3** če je tako, da ko bomo oblečeni, ne bi bili najdeni goli. **4** Kajti mi, ki smo v tem šotoru, obteženi stokamo. Ne zato, ker hočemo biti neoblečeni, temveč oblečeni povrh, da bi bila umrljivost lahko požrta z življenjem. **5** Torej kdor nas je naredil za točno isto stvar, je Bog, ki nam je dal tudi poroštvo Duha. **6** Torej smo vedno zaupljivi, ker vemo, da medtem ko smo doma v telesu, smo odsotni od Gospoda **7** (kajti hodimo po veri, ne po pogledu). **8** Zaupljivi smo, pravim in voljni rajši biti odsotni iz telesa in biti prisotni z Gospodom. **9** Zatorej se trudimo, da bomo bodisi prisotni ali odsotni, lahko pri njem sprejeti. **10** Kajti vsi se moramo prikazati pred Kristusovim sodnim stolom, da bo vsakdo lahko prejel stvari, storjene v svojem telesu, glede na to, kar je storil, bodisi je to dobro ali slabo. **11** Ker torej poznamo Gospodov strah, pregovarjamo ljudi; toda Bogu smo postali očitni; in zaupam tudi, [da] smo postali očitni v svojih vesteh. **12** Kajti ne priporočamo se vam ponovno, temveč vam dajemo priložnost, da ste zavoljo nas ponosni, da boste imeli nekaj, da odgovorite tem, ki se ponašajo na zunaj, ne pa v srcu. **13** Kajti če smo brez pameti, je to za Boga, ali če smo zdravega mišljenja, je to zaradi vaše stvari. **14** Kajti sili nas Kristusova ljubezen; ker tako sodimo, da če je eden umrl za vse, potem so bili mrtvi vsi. **15** In da je umrl za vse, da tisti, ki živijo, odslej ne bi živeli več zase, temveč za tistega, ki je zanje umrl in ponovno vstal. **16** Zatorej odslej nobenega človeka ne poznamo po mesu. Da, četudi smo Kristusa poznali po mesu, ga vendarle sedaj ne poznamo več [po mesu]. **17** Torej, če je katerikoli človek v Kristusu, je novo ustvarjeno

bitje. Stare stvari so minile; glejte, vse stvari so postale nove. **18** In vse stvari so od Boga, ki nas je po Jezusu Kristusu spravil s seboj in nam dal službo pobotanja; **19** namreč, da je bil Bog v Kristusu, ko je svet pobotal s seboj, ker jim ni pripisal njihovih prekrškov, nam pa predal besedo sprave. **20** Torej smo potem predstavniki za Kristusa, kakor da vas je po nas rotil Bog. Namesto Kristusa vas prosimo, bodite spravljeni z Bogom. **21** Kajti njega, ki ni poznal greha, je zaradi nas storil, da postane greh, da bi mi lahko postali Božja pravičnost v njem.

6 Mi vas potem kot delavci skupaj z njim tudi rotimo, da Božje milosti niste prejeli zaman. **2** (Kajti pravi: »Uslišal sem te v sprejemljivem času in na dan rešitve duše sem ti pomagal; glej, sedaj je odobren čas; glej, sedaj je dan rešitve duše.«) **3** Ne dajemo nobene spotike v nobeni stvari, da služba ne bo oštela. **4** Toda v vseh stvareh se priporočamo kakor Božji služabniki, v veliki potrpežljivosti, v stiskah, v potrebah, v tegobah, **5** v bičanjih, v ječah, pri uporih, v naporih, v bedenjih, v postih, **6** s čistostjo, s spoznanjem, s potrpežljivostjo, s prijaznostjo, s Svetim Duhom, z nehlinjeno ljubeznijo, **7** z besedo resnice, z Božjo močjo, z bojno opremo pravičnosti na desni roki in na levi, **8** s spoštovanjem in nespoštovanjem, na slabem in dobrem glasu; kakor sleparji, pa vendar iskreni; **9** kakor neznani, pa vendar dobro znani; kakor umirajoči in glej, živimo; kakor kaznovani, pa ne ubiti; **10** kakor žalostni, vendar vedno veseli; kakor ubogi, vendar mnoge bogatimo; kakor ne bi imeli nič, pa vendar posedujemo vse stvari. **11** Oh vi Korinčani, naša usta so vam odprta, naše srce je širokosrčno. **12** Vi niste omejeni v nas, temveč ste omejeni v svojih lastnih notranjostih. **13** Torej za povračilo v enakem (govorim vam kakor svojim otrokom), bodite tudi vi širokosrčni. **14** Ne bodite neenako vpreženi skupaj z neverniki, kajti kakšno družbo ima pravičnost z nepravičnostjo? Ali kakšno udeležbo ima svetloba s temo? **15** In kakšno soglasje ima Kristus z Beliálom? Ali kakšen delež ima, kdor veruje, z neverniki? **16** In kakšno strinjanje ima Božji tempelj z maliki? Kajti vi ste tempelj živega Boga; kakor je rekel Bog: »Prebival bom v njih in hodil v njih in jaz bom njihov Bog in oni bodo moji ljudje. **17** Zatorej pridite ven izmed njih in bodite oddvojeni, « govori Gospod »in nečiste stvari se ne dotikajte; in jaz vas bom sprejel **18** in vam bom Oče in vi boste moji sinovi in hčere, « govori Gospod Vsemogočni.

7 Ker imamo torej te obljube, srčno ljubljeni, se očistimo pred vso umazanijo mesa in duha ter v strahu Božjem dovršujmo svetost. **2** Sprejmite nas; nikomur nismo storili krivice, nobenega človeka nismo pokvarili, nobenega človeka nismo ogoljufali. **3** Tega ne govorim, da vas obsodim, kajti prej sem rekel, da ste v naših srcih, da z vami umremo in živimo. **4** Velika je moja drznost govora do vas, veliko je moje ponašanje glede vas. Napolnjen sem s tolažbo, silno radosten v vsej naši stiski. **5** Kajti ko smo prišli v Makedonijo, naše meso ni imelo počitka, temveč smo bili stiskani na vsaki strani; zunaj so bili boji, znotraj so bili strahovi. **6** Kljub temu nas je Bog, ki tolaži te, ki so potrti, potolažil s Titovim prihodom; **7** pa ne samo z njegovim prihodom, temveč s tolažbo, s katero je bil potolažen med vami, ko nam je pripovedoval vašo iskreno željo, vaše žalovanje, vaše goreče mišljenje do mene; tako, da sem se tem bolj veselil. **8** Kajti čeprav sem vas s pismom užalostil, se ne kesam, čeprav sem se kesal; kajti zaznavam, da vas je ista poslanica užalostila, čeprav je bilo to samo za nekaj časa. **9** Sedaj se veselim, ne da ste bili užaloščeni, temveč da ste [bili] užaloščeni do kesanja. Kajti užaloščeni ste bili na bogaboječ način, da od nas v ničemer ne bi prejeli škode. **10** Kajti bogaboječa žalost opravlja kesanje v rešitev duše, ki se je ne bomo kesali, toda svetna žalost ustvarja smrt. **11** Kajti glejte to točno isto stvar, da ste bili užaloščeni na bogaboječ način, kakšno skrbnost je to storilo v vas, da, kakšno čiščenje vas samih, da, kakšno ogorčenost, da, kakšen strah, da, kakšno silovito hrepenenje, da, kakšno gorečnost, da, kakšno maščevanje! V vseh stvareh ste sebe potrdili, da ste v tej zadevi čisti. **12** Zatorej čeprav sem vam pisal, sem to storil ne zaradi razloga tistega, ki je storil krivico niti zaradi razloga tistega, ki je trpel krivico, temveč, da se vam lahko pokaže naša skrb za vas v Božjih očeh. **13** Torej smo bili potolaženi v vaši tolažbi. Da in silno bolj smo se veselili zaradi Titovega veselja, ker je bil po vas vseh njegov duh okrepčan. **14** Kajti če sem se mu kakorkoli bahal z vami, nisem osramočen; temveč kakor smo vam govorili vse stvari v resnici, se je celó tako naše bahanje, ki sem ga storil pred Titom, izkazalo [za] resnično. **15** In njegova notranja strast je do vas obilnejša, medtem ko se spominja poslušnosti vas vseh, kako ste ga sprejeli s strahom in trepetanjem. **16** Veselim se torej, da imam v vas zaupanje v vseh stvareh.

8 Poleg tega, bratje, vam storimo, da veste o Božji milosti, podeljeni makedonskim cerkvam, **2** da je bila v veliki preizkušnji stiske obilica njihovega veselja in njihova globoka revščina obilna v bogastvih njihove velikodušnosti. **3** Kajti po svoji moči, pričujem, da in preko svojih moči so bili sami voljni **4** in [so] nas z mnogimi prošnjami prosili, da bi mi sprejeli dar in [oni] nase vzeli družbo služenja svetim. **5** In

to so storili, ne kakor smo upali, temveč so najprej sebe izročili Gospodu in po Božji volji nam. 6 Tako, da smo prosili Tita, da kakor je začel, tako naj isto milost v vas tudi konča. 7 Torej kakor ste obilni v vsaki stvari, v veri, izgovarjavi, spoznanju, v vsej marljivosti in v vaši ljubezni do nas, glejte, da ste obilni tudi v tej milosti. 8 Ne govorim po zapovedi, temveč z razlogom gorečnosti drugih in da dokažem iskrenost vaše ljubezni. 9 Kajti poznate milost našega Gospoda Jezusa Kristusa, da čeprav je bil bogat, je vendar zaradi vas postal ubog, da bi po njegovi revščini vi lahko obogateli. 10 In v tem dajem svoj nasvet, kajti to je koristno za vas, ki ste prej začeli, ne samo delati, temveč ste bili prizadevni tudi pred enim letom. 11 Zdaj torej izvršite to delo; da kakor je bila pripravljenost hoteti, tako bo lahko tudi izvršitev iz tega, kar imate. 12 Kajti če je bil najprej voljan um, je sprejet glede na to, kar človek ima, in ne glede na to, česar nima. 13 Kajti ne mislim, da bi bili drugi ljudje olajšani, vi pa obteženi, 14 temveč prek enakosti, da lahko sedaj, ob tem času, vaše obilje postane oskrba za njihovo siromaštvo, da bo njihovo obilje lahko tudi oskrba za vaše siromaštvo, da bo lahko enakost, 15 kakor je pisano: ›Kdor je nabral veliko, ni imel ničesar preveč, in kdor je nabral malo, ni imel pomanjkanja.‹ 16 Toda zahvala bodi Bogu, ki je na Titovo srce položil isto iskreno skrb za vas. 17 Kajti zares je sprejel spodbudo; toda ker je bil bolj prizadeven, je k vam odšel iz svojega lastnega nagiba. 18 In z njim smo poslali brata, katerega hvala v evangeliju je po vseh celotnih cerkvah; 19 in ne samo to, temveč ki je bil tudi od cerkvá izbran, da potuje z nami s to milostjo, ki je po nas preskrbljena v slavo istega Gospoda in izjavi vašega pripravljenega mišljenja; 20 izogibajoč se temu, da nas noben človek ne bi mogel oštevati v tem obilju, ki je preskrbljeno po nas; 21 ko skrbimo za poštene stvari, ne samo v Gospodovih očeh, temveč tudi v očeh ljudi. 22 In z njima smo poslali našega brata, ki se nam je pogosto v mnogih stvareh izkazal marljivega, toda sedaj mnogo bolj marljivega na veliko zaupanje, ki ga imam v vas. 23 Če kdorkoli poizveduje o Titu, je glede vas moj družabnik in sopomočnik, ali če bodo poizvedovali o [dveh] naših bratih, sta odposlanca cerkvá in Kristusova slava. 24 Zatorej pokažite njim in pred cerkvami dokaz svoje ljubezni in našega bahanja vam v prid.

9 Kajti glede služenja svetim, je zame odveč, da vam pišem, 2 kajti poznam pripravljenost vašega mišljenja, zaradi katerega se o vas baham tem iz Makedonije, da je bila Ahaja pripravljena pred enim letom; in vaša gorečnost je spodbudila zelo mnoge. 3 Vendar sem poslal brate, da ne bi bilo naše bahanje o vas, vam v prid, zaman; da boste, kakor sem rekel, vi lahko pripravljeni, 4 da ne bi bili morda, če pridejo z menoj tisti iz Makedonije in vas najdejo nepripravljene, mi (da ne rečem vi) osramočeni v tem istem zaupljivem bahanju. 5 Zatorej sem mislil, da je treba spodbuditi brate, da bi prej šli k vam in vnaprej pripravili vaš dar, o katerem ste prej imeli obvestilo, da bo isti lahko pripravljen kot resnična radodarnost in ne kakor od pohlepnosti. 6 Toda rečem to: »Kdor varčno seje, bo tudi varčno žel; in kdor radodarno seje, bo tudi radodarno žel.« 7 Vsak naj tako da, glede na to, kakor se je nameril v svojem srcu; ne nejevoljno ali iz nuje, kajti Bog ljubi vedrega darovalca. 8 In Bog je zmožen storiti, da bo vsa milost obilna do vas, da boste vedno imeli vso zadostnost v vseh stvareh [in boste] lahko bogati za vsako dobro delo 9 (kakor je pisano: ›Razdelil je povsod, dal je revnim. Njegova pravičnost ostaja na veke.‹ **(aiōn g165)** 10 Torej kdor daje seme sejalcu, daje tako kruh za vašo hrano, kakor množi vaše posejano seme in povečuje sadove vaše pravičnosti) 11 obogateli ste v vsaki stvari za vso radodarnost, ki po nas povzroča zahvaljevanje k Bogu. 12 Kajti služenje tej službi ni samo oskrba potreb svetih, temveč je po mnogih zahvaljevanjih tudi obilna Bogu; 13 čeprav s poskusom tega služenja proslavljajo Boga zaradi vaše izražene podložnosti Kristusovemu evangeliju in zaradi vaše velikodušne razdelitve njim in vsem ljudem; 14 in z njihovo molitvijo za vas, kateri zaradi silne Božje milost v vas hrepenijo po vas. 15 Hvala bodi Bogu za njegov neizrekljivi dar.

10 Torej jaz sam, Pavel, ki sem v navzočnosti med vami pohleven, toda odsoten sem drzen do vas, vas pri Kristusovi krotkosti in blagosti rotim. 2 Toda rotim vas, da ne bi bil drzen, ko sem prisoten s tem zaupanjem, s katerim mislim biti do nekaterih drzen, ki mislijo o nas, kakor da smo živeli glede na meso. 3 Kajti čeprav živimo v mesu, se ne borimo po mesu 4 (kajti orožja našega vojskovanja niso mesena, temveč mogočna po Bogu, da podirajo trdnjave); 5 podiramo zamisli in vsako visoko stvar, ki sebe povzdiguje proti spoznanju Boga ter vsako misel prinašamo v ujetništvo, v poslušnost Kristusu; 6 in v pripravljenosti smo, da maščujemo vso neposlušnost, ko se vaša poslušnost dopolni. 7 Ali gledate na stvari po zunanjem videzu? Če katerikoli človek zaupa sebi, da je Kristusov, naj sam v sebi to ponovno razmisli, da kakor je on Kristusov, točno tako smo mi Kristusovi. 8 Kajti čeprav bi se malce bolj bahal z našo oblastjo, ki nam jo je Gospod dal za izgrajevanje in ne za vaše uničenje, ne bi bil osramočen; 9 da ne bom videti, kakor če vas hočem strašiti s pismi. 10 Kajti [za] njegova pisma, pravijo, [da] so tehtna in vplivna,

toda njegova telesna prisotnost je šibka in njegov govor zaničevanja vreden. **11** Naj takšni mislijo to, da takšni, kakor smo mi z besedo po črkah, ko smo odsotni, bomo takšni tudi v dejanju, ko smo prisotni. **12** Kajti ne drznemo se meriti ali primerjati z nekaterimi, ki priporočajo sami sebe. Toda tisti, ki sebe merijo s seboj in se primerjajo med seboj, niso modri. **13** Toda mi se ne bomo bahali o stvareh zunaj naše mere, temveč glede na mero oblasti, ki nam jo je Bog razdelil, mero, da smo segli celó do vas. **14** Kajti ne iztezamo se preko naše mere, kakor da nismo prispeli do vas, kajti z oznanjevanjem Kristusovega evangelija smo prišli tudi prav do vas. **15** O stvareh se ne bahamo prek naše mere, to je z napori drugih ljudi, temveč imamo upanje, ko se vaša vera okrepi, da bomo obilno povečani po vas glede na naše območje, **16** da oznanimo evangelij v pokrajinah onstran vas in ne da se bahamo na področju drugega človeka o stvareh, ki so bile pripravljene k naši roki. **17** Toda kdor se ponaša, naj se ponaša v Gospodu. **18** Kajti ni potrjen kdor priporoča sebe, temveč kogar priporoča Gospod.

11 Bog daj, da bi lahko z menoj malo zdržali v moji neumnosti, in zares potrpite z menoj. **2** Kajti nad vami sem ljubosumen z bogaboječo ljubosumnostjo, kajti zaročil sem vas z enim soprogom, da vas lahko kakor čiste device predstavim Kristusu. **3** Toda bojim se, da ne bi bila na kakršenkoli način, kakor je kača s svojo premetenostjo preslepila Evo, tudi vaša mišljenja pokvarjena proč od preprostosti, ki je v Kristusu. **4** Kajti če tisti, ki prihaja, oznanja drugega Jezusa, ki ga nismo oznanili ali če sprejmete drugega duha, ki ga niste prejeli ali drug evangelij, ki ga niste sprejeli, bi bili mogoče z njim prizanesljivi. **5** Kajti domnevam, da nisem bil niti malo za zelo vodilnimi apostoli. **6** Toda čeprav sem grob v govoru, pa nisem v spoznanju; toda med vami smo se temeljito razodeli v vseh stvareh. **7** Ali sem zagrešil prestopek s poniževanjem samega sebe, da bi bili vi lahko povišani, ker sem vam brez plačila oznanil Božji evangelij? **8** Odvzel sem drugim cerkvam in od njih jemal plačila, da vam storim uslugo. **9** In ko sem bil prisoten z vami in trpel pomanjkanje, nisem bil v breme nobenemu človeku, kajti to, kar mi je primanjkovalo, so preskrbeli bratje, ki so prišli iz Makedonije. In v vseh stvareh sem se varoval pred tem, da bi vam bil v breme in tako se bom varoval. **10** Kakor je Kristusova resnica v meni, me v področjih Ahaje noben človek ne bo ustavil v tem bahanju. **11** Zakaj? Ker vas ne ljubim? Bog ve. **12** Toda kar delam, to bom delal, da bom lahko odsekal priložnost pred temi, ki želijo priložnost; da bodo, v čemer se ponašajo, lahko najdeni kakor mi. **13** Kajti takšni so lažni apostoli, varljivi delavci, ki se prenarejajo v Kristusove apostole. **14** In nič čudnega; kajti sam Satan se prenareja v angela svetlobe. **15** Torej ni nič posebnega, če so tudi njegovi služabniki prenarejeni kakor služabniki pravičnosti, katerih konec bo glede na njihova dela. **16** Ponovno pravim: ›Naj me noben človek nima za bedaka; če drugače, me vendar sprejmite kakor bedaka, da se bom lahko malce bahal. **17** To, kar govorim, tega ne govorim po Gospodu, temveč kakor bi bilo nespametno v tem zaupanju bahanja. **18** Ker pa se mnogi ponašajo po mesu, se bom tudi jaz ponašal. **19** Kajti z veseljem trpite bedake, ker ste vi sami modri. **20** Kajti trpite, če vas človek privleče v suženjstvo, če vas človek požira, če od vas človek jemlje, če človek sebe povišuje, če vas človek udari po obrazu. **21** Govorim glede graje, kakor bi bili šibki. Čeprav v čemer je kdorkoli drzen (govorim nespametno), sem tudi sam drzen. **22** Ali so Hebrejci? Tudi jaz sem. Ali so Izraelci? Tudi jaz sem. Ali so Abrahamovo seme? Tudi jaz sem. **23** Ali so Kristusovi služabniki? (Govorim kakor bedak.) Jaz sem bolj; obilnejši v naporih, nad mero pri bičanjih, pogosteje v ječah, često v smrtnih nevarnostih. **24** Od Judov sem petkrat prejel štirideset udarcev z bičem, izvzemši enega. **25** Trikrat sem bil pretepen s šibami, enkrat sem bil kamnan, trikrat sem pretrpel brodolom, noč in dan sem bil na globokem morju; **26** pogosto na potovanjih, v nevarnostih od vodá, v nevarnostih od roparjev, v nevarnostih od svojih lastnih rojakov, v nevarnostih od poganov, v nevarnostih v mestu, v nevarnostih v divjini, v nevarnostih na morju, v nevarnostih med lažnivimi brati; **27** v utrujenostih in bolestih, v pogostih bedenjih, v lakoti in žeji, v pogostih postih, v mrazu in nagoti. **28** Poleg teh stvari, ki so zunanje, to, kar dnevno prihaja nadme, [še] skrb za vse cerkve. **29** Kdo je slaboten in jaz nisem slaboten? Kdo je užaljen in jaz ne gorim? **30** Če se moram nujno ponašati, se bom ponašal s stvarmi, ki se tičejo mojih slabotnosti. **31** Bog in Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki je blagoslovljen na vékomaj, ve, da ne lažem. **(aiōn g165)** **32** V Damasku je voditelj pod kraljem Arétom z garnizijo zastražil mesto Damaščanov, željan, da me zgrabi, **33** pa sem bil skozi okno v košu spuščen dol ob zidu in pobegnil njegovim rokam.‹

12 Zame ni primerno, da bi se sedaj poveličeval. Prišel bom k videnjem in razodetjem od Gospoda. **2** Pred okoli štirinajstimi leti sem spoznal človeka v Kristusu (bodisi v telesu, ne morem reči; ali izven telesa, ne morem povedati; Bog ve), nekoga vzetega gor do tretjih nebes. **3** In poznal sem takšnega človeka (bodisi v telesu ali izven telesa, ne morem povedati; Bog ve), **4** kako je bil vzet gor v raj in je

slišal neizgovorljive besede, ki jih človeku ni zakonito izreči. 5 S takšnim se bom ponašal. Vendar se ne bom ponašal sam s seboj, temveč s svojimi slabotnostmi. 6 Kajti kljub temu da bi se želel ponašati, ne bom bedak; kajti povedal bom resnico. Toda sedaj potrpim, da ne bi katerikoli človek mislil o meni več, kakor me vidi, da sem ali kar sliši o meni. 7 In da se ne bi zaradi obilja razodetij, prek mere povišal, mi je bil dan v meso trn, Satanov poslanec, da me udari, da ne bi bil prek mere vzvišen. 8 Za to stvar sem trikrat rotil Gospoda, da bi jo odstranil od mene. 9 In mi je rekel: »Dovolj ti je moja milost, kajti moja moč je izpopolnjena v slabotnosti.« Torej se bom z največjim veseljem raje ponašal s svojimi slabotnostmi, da bo na meni lahko počivala Kristusova moč. 10 Torej bom zaradi Kristusa užival v slabotnostih, v grajah, v potrebah, v preganjanjih, v tegobah; kajti kadar sem slaboten, tedaj sem močan. 11 Postal sem bedak v ponašanju. Prisilili ste me, kajti od vas bi moral biti priporočen. Kajti v ničemer ne zaostajam za vašimi najvodilnejšimi apostoli, čeprav nisem nič. 12 Resnično, znamenja apostola so bila med vami storjena v vsej potrpežljivosti, z znamenji in čudeži ter mogočnimi dejanji. 13 Kajti kaj je to, v čemer ste bili slabši do drugih cerkvá, razen tega, da vam jaz nisem bil v breme? Odpustite mi to krivico. 14 Glejte, tretjič sem pripravljen priti k vam, in vam ne bom v breme, kajti ne iščem vašega, temveč vas. Kajti ne bi smeli biti otroci obvezani varčevati za starše, temveč starši za otroke. 15 In zelo rad se hočem razdati in biti razdan za vas; četudi vas obilneje ljubim, sem manj ljubljen. 16 Toda naj bo tako, nisem vas bremenil; kljub temu sem vas, ker sem prebrisan, ujel z zvijačo. 17 Ali sem vas izkoristil po kom od teh, ki sem jih poslal k vam? 18 Naprosil sem Tita in z njim sem poslal brata. Ali vas je izkoristil Tit? Ali nisva hodila v istem duhu? Ali nisva hodila po istih stopinjah? 19 Ponovno, ali mislite, da se vam opravičujemo? Govorimo pred Bogom v Kristusu. Toda, srčno ljubljeni, vse stvari počenjamo v vaše izgrajevanje. 20 Kajti bojim se, da ko pridem, vas ne bom našel takšnih, kakor vas želim in da me boste vi našli takšnega, kakor si ne želite; da ne bi bilo razpravljanj, zavisti, jeze, prepirov, obrekovanj, šepetanj, napihovanj, uporov. 21 In da me ne bi, ko ponovno pridem, moj Bog med vami ponižal in da bom objokoval mnoge, ki so že grešili in se niso pokesali od nečistosti in prešuštvovanja in pohotnosti, ki so jih zagrešili.

13 To je tretjič, [da] prihajam k vam. Po ustih dveh ali treh prič bo ugotovljena vsaka beseda. 2 Povedal sem vam že nekoč in vam drugič napovedujem, kakor če bi bil prisoten; in sedaj odsoten pišem tem, ki so poprej grešili in vsem drugim, da če ponovno pridem, ne bom prizanašal. 3 Ker iščete dokaz, da Kristus govori v meni, ki posebej do vas ni slaboten, temveč je v vas mogočen. 4 Kajti čeprav je bil križan zaradi slabosti, vendarle živi z Božjo močjo. Kajti tudi mi smo šibki v njem, toda z Božjo močjo bomo živeli z njim za vas. 5 Izprašajte se, ali ste v veri. Preizkusite se. Ali se ne poznate, da je Jezus Kristus v vas, razen če ste zavrženi? 6 Toda zaupam, da boste spoznali, da mi nismo zavrženi. 7 Sedaj molim k Bogu, da ne storite nobenega zla; ne da bi se mi izkazali potrjene, temveč da bi vi storili to, kar je pošteno, čeprav smo mi kakor zavrženi. 8 Kajti ničesar ne moremo storiti proti resnici, temveč za resnico. 9 Kajti veseli smo, ko smo mi slabotni, vi pa močni; in to tudi želimo, celó vašo popolnost. 10 Zatorej pišem te stvari v odsotnosti, da ne bi navzoč uporabil ostrine, glede na oblast, ki mi jo je Gospod dal za izgrajevanje in ne za uničenje. 11 Končno, bratje, zbogom. Bodite popolni, bodite dobro potolaženi, bodite enega mišljenja, živite v miru; in z vami bo Bog ljubezni in miru. 12 Pozdravite drug drugega s svetim poljubom. 13 Pozdravljajo vas vsi sveti. 14 Milost Gospoda Jezusa Kristusa in Božja ljubezen in soudeležba Svetega Duha bodi z vami vsemi. Amen. [Druga poslanica Korinčanom je bila napisana iz Filipov, mesta v Makedoniji, po Titu in Luku.]

Galačanom

1 Pavel, apostol (ne od ljudi niti ne po človeku, temveč po
Jezusu Kristusu in Bogu Očetu, ki ga je obudil od mrtvih)
2 in vsi bratje, ki so z menoj, cerkvam v Galatiji: **3** ›Milost bodi
vam in mir od Boga Očeta in od našega Gospoda Jezusa
Kristusa, **4** ki je samega sebe dal za naše grehe, da nas
lahko osvobodi iz tega sedanjega hudobnega sveta, glede
na voljo Boga in našega Očeta, **(aiōn g165)** **5** ki mu bodi slava
na veke vekov. Amen.‹ **(aiōn g165)** **6** Čudim se, da ste se tako
hitro oddaljili od tistega, ki vas je poklical v Kristusovo milost,
k drugemu evangeliju, **7** ki ni drug, temveč so tam nekateri, ki
vas vznemirjajo in hočejo izkriviti Kristusov evangelij. **8** Toda
čeprav vam mi ali angel iz nebes oznanja kak drug evangelij,
kakor tega, ki smo vam ga oznanili, naj bo ta preklet. **9**
Kakor smo rekli prej, tako ponovno govorim sedaj: »Če vam
katerikoli človek oznani kak drug evangelij, kakor ta, ki ste
ga prejeli, naj bo preklet.« **10** Kajti ali sedaj pregovarjam ljudi
ali Boga? Ali poskušam ugajati ljudem? Kajti če bi še ugajal
ljudem, ne bi bil Kristusov služabnik. **11** Toda potrjujem vam,
bratje, da evangelij, ki je bil oznanjen po meni, ni po človeku.
12 Kajti niti ga nisem prejel od človeka niti se ga nisem
naučil, temveč po razodetju Jezusa Kristusa. **13** Kajti slišali
ste o mojem vedênju, v preteklem času v judovski religiji, da
sem preko mere preganjal Božjo cerkev in jo pustošil, **14** in
v judovski religiji napredoval nad mnoge svoje vrstnike v
svojem lastnem narodu in bil še silno vnet za izročila svojih
očetov. **15** Toda ko je Bogu, ki me je od maternice moje
matere odbral in me poklical po svoji milosti, ugajalo, **16** da v
meni razodene svojega Sina, da bi ga lahko oznanjal med
pogani, se nisem takoj posvetoval z mesom in krvjo, **17** niti
nisem odšel gor v Jeruzalem k tem, ki so bili apostoli pred
menoj, temveč sem odšel v Arabijo in se ponovno vrnil v
Damask. **18** Potem sem po treh letih odšel gor v Jeruzalem,
da vidim Petra in z njim ostal petnajst dni. **19** Toda izmed
apostolov nisem videl nobenega drugega, razen Jakoba,
Gospodovega brata. **20** Torej stvari, ki vam jih pišem, glejte,
pred Bogom, ne lažem. **21** Kasneje sem prišel v področja
Sirije in Kilikije; **22** in po obrazu sem bil nepoznan cerkvam v
Judeji, ki so bile v Kristusu, **23** toda samo slišali so: »Da tisti,
ki nas je v preteklih časih preganjal, sedaj oznanja vero, ki jo
je nekoč uničeval.« **24** In slavili so Boga v meni.

2 Potem sem po štirinajstih letih ponovno z Barnabom
odšel gor v Jeruzalem in s seboj vzel tudi Tita. **2** In gor
sem odšel po razodetju in jim posredoval ta evangelij, ki ga
oznanjam med pogani, toda skrivaj tem, ki so bili ugledni,
da ne bi na kakršenkoli način tekel ali sem tekel zaman. **3**
Toda niti Tit, ki je bil z menoj, ki je bil Grk, ni bil prisiljen, da
se obreže. **4** In to zaradi nepričakovano privedenih lažnih
bratov, ki so prišli na skrivnem, da zalezujejo našo svobodo,
ki jo imamo v Kristusu Jezusu, da bi nas lahko privedli v
suženjstvo; **5** katerim nismo niti za eno uro dali prostora s
podložnostjo, da bi se evangelijska resnica lahko nadaljevala
z vami. **6** Toda izmed teh, ki so se zdeli, da so nekaj (karkoli
so bili, mi ni važno; Bog ne sprejema človeške zunanjosti),
kajti tisti, ki so se zdeli, da so nekaj, mi na posvetovanju
niso ničesar dodali, **7** temveč nasprotno, ko so videli, da je
bil evangelij neobreze zaupan meni, kakor je bil evangelij
obreze Petru **8** (kajti, kdor je učinkovito deloval v Petru k
apostolstvu obrezanih, isti je bil mogočen v meni za pogane).
9 In ko so Jakob, Kefa in Janez, ki se zdijo, da so stebri,
zaznali milost, ki mi je bila dana, so meni in Barnabu podali
desnice družabništva, da bi midva šla k poganom, oni pa
k obrezanim. **10** Le želeli so, da bi se spominjala revnih;
isto kar sem si tudi sam prizadeval storiti. **11** Toda ko je
Peter prišel v Antiohijo, sem se mu v obraz uprl, ker je bil za
oštet. **12** Kajti preden so prišli nekateri od Jakoba, je jedel s
pogani. Toda ko so prišli, se je umaknil in se oddvojil, ker se
je bal teh, ki so bili iz obreze. **13** In prav tako so se z njim
pretvarjali drugi Judje; do te mere, da je bil tudi Barnaba
zapeljan z njihovim pretvarjanjem. **14** Toda ko sem videl,
da niso živeli pošteno, glede na resnico evangelija, sem
pred vsemi temi rekel Petru: »Če ti, ki si Jud, živiš po načinu
poganov, ne pa, kakor počno Judje, zakaj siliš pogane, da
živijo, kakor počno Judje?« **15** Mi, ki smo Judje po naravi, ne
pa poganski grešniki, **16** vemo, da človek ni opravičen po
delih postave, temveč po veri v Jezusa Kristusa, celó mi
smo verovali v Jezusa Kristusa, da bi bili lahko opravičeni po
veri v Kristusa, ne pa po delih postave, kajti po delih postave
ne bo opravičeno nobeno meso. **17** Toda če smo, medtem
ko si prizadevamo biti opravičeni po Kristusu, tudi mi sami
spoznani [za] grešnike, je potemtakem Kristus služabnik
greha? Bog ne daj. **18** Kajti če ponovno gradim stvari, ki
sem jih uničil, samega sebe delam prestopnika. **19** Kajti po
postavi sem mrtev postavi, da bi lahko živel Bogu. **20** Križan
sem s Kristusom, pa vendar živim; vendar ne jaz, temveč
Kristus živi v meni. In življenje, ki ga sedaj živim v mesu,
živim po veri v Božjega Sina, ki me je ljubil in dal zame
samega sebe. **21** Ne onemogočam Božje milosti; kajti če je
pravičnost prišla po postavi, potem je Kristus umrl zaman.

3 O nespametni Galačani, kdo vas je uročil, da ne bi ubogali
resnice, pred čigar očmi je bil očitno postavljen Jezus
Kristus, križan med vami? **2** Samo to hočem izvedeti od

vas: »Ali ste prejeli Duha z deli postave ali s poslušnostjo veri?« 3 Ali ste tako nespametni? Ali ste, začenši z Duhom, sedaj popolni v mesu? 4 Ali ste toliko stvari pretrpeli zaman? Če bi bile vendarle zaman. 5 On torej, ki vam daje Duha in med vami dela čudeže, ali jih dela po delih postave ali po poslušnosti veri? 6 Celó kakor je Abraham veroval Bogu in mu je bilo to šteto za pravičnost. 7 Spoznajte torej, da so Abrahamovi otroci tisti, ki so iz vere. 8 In ker je pismo slutilo, da bo Bog pogane opravičil po veri, je poprej oznanjalo evangelij Abrahamu, rekoč: ›V tebi bodo blagoslovljeni vsi narodi.‹ 9 Tako so torej tisti, ki so iz vere, blagoslovljeni z zvestim Abrahamom. 10 Kajti kolikor jih je iz del postave, so pod prekletstvom, kajti pisano je: ›Preklet je vsak, kdor ne vztraja v vseh stvareh, ki so pisane v knjigi postave, da jih izvrši.‹ 11 Toda očitno je to, da v Božjih očeh noben človek ni opravičen s postavo, kajti: ›Pravični bo živel iz vere.‹ 12 Postava pa ni iz vere, temveč: ›Človek, ki jih izvršuje, bo živel po njih.‹ 13 Kristus nas je odkupil od prekletstva postave, ko je za nas postal prekletstvo, kajti pisano je: ›Preklet je vsak, kdor visi na drevesu.‹ 14 Da bi Abrahamov blagoslov lahko po Jezusu Kristusu prešel na pogane, da bi mi po veri lahko prejeli obljubo Duha. 15 Bratje, govorim po človeških običajih: »Čeprav je to samo človeška zaveza, vendar če je potrjena, je noben človek ne razveljavlja ali dodaja k njej.« 16 Torej obljube so bile izrečene Abrahamu in njegovemu semenu. Ni rekel: ›In semenom, ‹ kakor mnogim; temveč kakor enemu: ›In tvojemu semenu, ‹ ki je Kristus. 17 In pravim to, da zaveze, ki je bila prej potrjena od Boga v Kristusu, postava, ki je bila štiristo trideset let kasneje, ne more razveljaviti, da bi obljubo storila brez učinka. 18 Kajti če je dediščina po postavi, le-ta ni več po obljubi; toda Bog jo je Abrahamu dal po obljubi. 19 Čemu potem služi postava? Dodana je bila zaradi prestopkov, dokler ne bi prišel potomec, ki mu je bila dana obljuba; in ta je bila odrejena po angelih v roko posrednika. 20 Torej posrednik ni posrednik enega, toda Bog je eden. 21 Ali je potem postava zoper Božje obljube? Bog ne daj, kajti če bi bila dana postava, ki bi lahko dala življenje, bi bila pravičnost resnično po postavi. 22 Toda pismo je vse zaprlo pod greh, da bi bila lahko tem, ki verujejo, dana obljuba po veri Jezusa Kristusa. 23 Toda preden je prišla vera, smo bili držani pod postavo, zaprti veri, ki naj bi se razodela kasneje. 24 Zatorej je bila postava naša vzgojiteljica, da nas privede h Kristusu, da bi bili mi lahko opravičeni iz vere. 25 Toda potem, ko je prišla vera, nismo več pod vzgojiteljico. 26 Kajti vi vsi ste Božji otroci po veri v Kristusa Jezusa. 27 Kajti tako veliko, kot vas je bilo krščenih v Kristusa, ste oblekli Kristusa. 28 Ni niti Juda niti Grka, ni niti sužnja niti svobodnega, ni niti moškega niti ženske; kajti vsi vi ste eno v Kristusu Jezusu. 29 Če pa ste Kristusovi, potem ste Abrahamovo seme in dediči glede na obljubo.

4 Pravim torej: » Da se dedič, dokler je še otrok, nič ne razlikuje od služabnika, čeprav je gospodar vsega, 2 temveč je pod varuhi in vzgojitelji do časa, določenega od očeta.« 3 Točno tako smo bili mi, ko smo bili otroci, v suženjstvu pod prvinami sveta. 4 Toda ko je prišla polnost časa, je Bog poslal svojega Sina, rojenega iz ženske, postavljenega pod postavo, 5 da odkupi te, ki so bili pod postavo, da bi mi lahko prejeli posinovljenje. 6 In ker ste sinovi, je Bog v vaša srca poslal Duha svojega Sina, ki kliče: »Aba, Oče.« 7 Zatorej nisi več služabnik, temveč sin; če pa [si] sin, [si] potem po Kristusu Božji dedič. 8 Vendar ste tedaj, ko niste poznali Boga, služili tem, ki po naravi niso bogovi. 9 Toda sedaj, potem ko ste spoznali Boga, ali bolje rečeno ste spoznani od Boga, kako se ponovno obračate k slabotnim in bednim prvinam, ki jim želite biti ponovno v suženjstvu? 10 Obeležujete dneve in mesece in čase in leta. 11 Bojim se za vas, da nisem na vas zaman priložil truda. 12 Bratje, rotim vas, bodite kakor sem jaz; kajti jaz sem kakor ste vi; sploh me niste prizadeli. 13 Vi veste, kako sem vam na začetku oznanjal evangelij iz šibkosti mesa. 14 In moje preizkušnje, ki je bila v mojem mesu, niste niti prezirali niti zavrgli, temveč ste me sprejeli kot Božjega angela, celó kot Kristusa Jezusa. 15 Kje je potem blagoslovljenost, o kateri ste govorili? Kajti pričujem vam, da če bi bilo mogoče, bi si iztaknili lastne oči in mi jih dali. 16 Sem torej postal vaš sovražnik, ker vam govorim resnico? 17 Oni so vam goreče naklonjeni, toda ne pravilno; da, izključili bi vas, da bi jim vi bili goreče naklonjeni. 18 Toda dobro je biti nenehno goreče naklonjen v dobri stvari in ne samo, kadar sem prisoten z vami. 19 Moji majhni otroki, zaradi katerih se mučim v ponovnem rojevanju, dokler ne bo v vas oblikovan Kristus, 20 sedaj želim biti prisoten z vami in spremeniti svoj glas; kajti stojim s pomislekom o vas. 21 Povejte mi vi, ki želite biti pod postavo, ali ne slišite postave? 22 Kajti pisano je, da je imel Abraham dva sinova, enega s sužnjico, drugega pa s svobodno. 23 Toda ta, ki je bil iz sužnje, je bil rojen po mesu; toda tisti iz svobodne, je bil po obljubi. 24 Katere stvari so prispodoba, kajti to sta dve zavezi; ena z gore Sinaj, ki povzroča suženjstvo, ki je Hagára. 25 Kajti ta Hagára je gora Sinaj v Arabiji in ustreza [prestolnici] Jeruzalem, ki je sedaj in je v suženjstvu s svojimi otroki. 26 Toda [prestolnica] Jeruzalem, ki je zgoraj, je svobodna, ki je mati nas vseh. 27 Kajti pisano je: ›Veseli se, ti jalova, ki ne rojevaš; izbruhni

in zavpij, ti, ki nisi v porodnih mukah; kajti zapuščena ima mnogo več otrok kakor tista, ki ima soproga.‹ **28** Torej smo mi, bratje, kot je bil Izak, otroci obljube. **29** Toda kakor je takrat, kdor je bil rojen po mesu, preganjal tistega, ki je bil rojen po Duhu, točno tako je to sedaj. **30** Vendar kaj pravi pismo? ›Spôdi sužnjo in njenega sina, kajti sin sužnje ne bo dedič s sinom svobodne.‹ **31** Zaradi tega, bratje, nismo otroci sužnje, temveč svobodne.

5 Stojte torej trdno v svobodi, s katero nas je Kristus osvobodil in ne bodite ponovno vpleteni z jarmom sužnosti. **2** Glejte, jaz, Pavel, vam povem, da če boste obrezani, vam Kristus ne bo nič koristil. **3** Kajti ponovno pričujem vsakemu človeku, ki je obrezan, da je dolžnik izpolnjevanja celotne postave. **4** Katerikoli izmed vas ste opravičeni po postavi, vam je Kristus postal nekoristen; odpadli ste od milosti. **5** Kajti mi po Duhu čakamo na upanje pravičnosti iz vere. **6** Kajti v Jezusu Kristusu niti obreza ne koristi nič niti neobreza, temveč vera, ki deluje po ljubezni. **7** Dobro ste tekli; kdo vas je oviral, da ne bi ubogali resnice? **8** To prepričevanje ne prihaja od tistega, ki vas kliče. **9** Malo kvasa prekvasi celotno gmoto. **10** Po Gospodu imam zaupanje v vas, da ne boste drugače misleči; toda kdor vas nadleguje, bo nosil svojo obsodbo, kdorkoli bo. **11** In jaz, bratje, če vendarle oznanjam obrezo, zakaj še vedno trpim preganjanje? Potem je pohujšanje križa prenehalo. **12** Kateri pa vas begajo, želim, da bi bili celó odrezani. **13** Kajti bratje, poklicani ste bili v svobodo; samo svobode ne uporabite za priložnost mesu, temveč v ljubezni služite drug drugemu. **14** Kajti vsa postava je izpolnjena v eni besedi, celó v tej: ›Svojega bližnjega boš ljubil kakor samega sebe.‹ **15** Toda če drug drugega grizete in hrustate, pazite, da ne boste požrti eden od drugega. **16** Pravim torej to: »Hodite v Duhu in ne boste uresničili poželenja mesa.« **17** Kajti meso hrepeni zoper Duha, Duh pa zoper meso; in ta dva sta drug drugemu nasprotna, tako da ne morete delati stvari, ki bi jih želeli. **18** Toda če ste vodeni od Duha, niste pod postavo. **19** Torej dela mesa so očitna, ki so ta: zakonolomstvo, prešuštvovanje, nečistost, pohotnost, **20** malikovanje, čaranje, sovraštvo, prerekanje, tekmovanja, bes, prepir, upori, krivoverstva, **21** zavisti, umori, pijanost, veseljačenja in podobno; o katerih vam vnaprej povem, kakor sem vam tudi povedal v preteklem času, da tisti, ki počenjajo takšne stvari, ne bodo podedovali Božjega kraljestva. **22** Toda sad Duha je ljubezen, radost, mir, potrpežljivost, blagost, dobrota, vera, **23** krotkost, zmernost; zoper te ni postave. **24** In tisti, ki so Kristusovi, so meso križali s strastmi in poželenji. **25** Če živimo po Duhu, tudi hodimo v Duhu. **26** Ne bodimo željni prazne slave z izzivanjem drug drugega in zavidanjem drug drugemu.

6 Bratje, če je človek zasačen v krivdi, vi, ki ste duhovni, obnovite takšnega v duhu krotkosti; in se opazujte, da ne bi bili tudi vi skušani. **2** Nosite bremena drug drugemu in tako izpolnite Kristusovo postavo. **3** Kajti če človek misli, da je on sam kaj, ko ni nič, samega sebe zavaja. **4** Toda vsakdo naj preizkusi svoje lastno delo in potem bo imel veselje le v sebi in ne v drugem. **5** Kajti vsak človek bo nosil svoje lastno breme. **6** Kdor je poučevan v besedi, naj vse dobrine deli s tistim, ki poučuje. **7** Ne bodite zavedeni; Bog se ne [pusti] zasmehovati; kajti karkoli človek seje, to bo tudi žel. **8** Kajti kdor seje v svoje meso, bo od mesa požel trohljivost; toda kdor seje v Duha, bo od Duha požel večno življenje. **(aiōnios g166)** **9** In ne bodimo naveličani v izvrševanju dobrega, kajti če ne izgubimo poguma, bomo v pravšnjem obdobju želi. **10** Medtem ko imamo torej priložnost, delajmo dobro vsem ljudem, še posebej tem, ki so iz verne družine. **11** Poglejte kako veliko pismo sem vam napisal s svojo lastno roko. **12** Kolikor jih želi storiti dober prikaz v mesu, vas silijo, da bi bili obrezani; samo da oni ne bi trpeli preganjanja zaradi Kristusovega križa. **13** Kajti niti oni sami, ki so obrezani, se ne držijo postave; temveč vas želijo imeti obrezane, da bi se lahko ponašali z vašim mesom. **14** Toda Bog ne daj, da bi se jaz ponašal, razen s križem našega Gospoda Jezusa Kristusa, po katerem je svet križan meni, jaz pa svetu. **15** Kajti v Kristusu Jezusu niti obreza ne koristi nič niti neobreza, temveč novo ustvarjeno bitje. **16** In kateri živijo glede na to pravilo, mir bodi nad njimi in usmiljenje in nad Božjim Izraelom. **17** Odslej naj me noben človek ne vznemirja, kajti na svojem telesu nosim znamenja Gospoda Jezusa. **18** Bratje, milost našega Gospoda Jezusa Kristusa bodi z vašim duhom. Amen. [Galačanom, napisano iz Rima.]

Efežanom

1 Pavel, po Božji volji apostol Jezusa Kristusa, svetim, ki so v Efezu in zvestim v Kristusu Jezusu: **2** ›Milost bodi vam in mir od Boga, našega Očeta in od Gospoda Jezusa Kristusa.‹ **3** Blagoslovljen bodi Bog in Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki nas je blagoslovil z vsemi duhovnimi blagoslovi v nebeških prostorih v Kristusu. **4** Kakor nas je pred ustanovitvijo sveta izbral v njem, da bi bili pred njim sveti in brez graje, v ljubezni, **5** nas je glede na dobro voljo svojega hotenja zase vnaprej določil za posvojitev otrok po Jezusu Kristusu, **6** v hvalo slave njegove milosti, v kateri nas je naredil sprejete v ljubljenem. **7** V katerem imamo po njegovi krvi odkupitev, odpuščanje grehov glede na bogastva njegove milosti; **8** v čemer je imel do nas obilje v vsej modrosti in razumnosti, **9** ko nam je dal spoznati skrivnost svoje volje, po svojem zadovoljstvu, ki ga je namenil v sebi; **10** da v razdeljevanju polnosti časov lahko zbere skupaj v eno vse stvari v Kristusu, tako te, ki so na nebu, kakor te, ki so na zemlji; celó v njem; **11** v katerem smo dosegli tudi dediščino, vnaprej določeni glede na namen njega, ki vse stvari dela po sklepu svoje lastne volje; **12** da bi bili mi, ki smo prvi zaupali v Kristusa, v hvalo njegove slave. **13** V katerega ste tudi vi zaupali, potem ko ste slišali besedo resnice, evangelij rešitve svojih duš. V katerem ste bili potem, ko ste verovali, tudi zapečateni s tem Svetim Duhom obljube, **14** ki je poroštvo naše dediščine do odkupitve kupljene lastnine, v hvalo njegove slave. **15** Zato se tudi jaz, potem ko sem slišal o vaši veri v Gospoda Jezusa in ljubezni do vseh svetih, **16** ne preneham zahvaljevati za vas in vas omenjati v svojih molitvah; **17** da bi vam Bog našega Gospoda Jezusa Kristusa, Oče slave, lahko dal duha modrosti in razodetja v spoznanju njega. **18** Da bi bile oči vašega razumevanja razsvetljene, da boste lahko vedeli kakšno je upanje njegovega klicanja in kakšna bogastva slave njegove dediščine v svetih **19** in kakšna je silna veličina njegove moči do nas, ki verujemo, glede na delovanje njegove mogočne moči, **20** ki jo je učinkovito prikazal v Kristusu, ko ga je obudil od mrtvih in ga postavil na svojo lastno desnico v nebeških prostorih, **21** daleč nad vsako kneževino in oblast in moč in gospostvo ter [nad] vsako ime, ki je poimenovano ne samo na tem svetu, temveč tudi na tem, ki prihaja. **(aiōn g165)** **22** In vse stvari je položil pod njegova stopala in mu dal, da je nad vsemi stvarmi, glava cerkvi, **23** ki je njegovo telo, polnost njega, ki izpolnjuje vse v vsem.

2 In oživil je vas, ki ste bili mrtvi v prestopkih in grehih, **2** v katerih ste v preteklem času živeli glede na način tega sveta, glede na princa oblasti zraka, duha, ki sedaj deluje v otrocih neposlušnosti; **(aiōn g165)** **3** med katerimi smo tudi mi vsi imeli v preteklih časih svoje vedênje v poželenjih našega mesa in uresničevali smo želje mesa in mišljenja in smo bili po naravi otroci besa, tako kakor drugi. **4** Toda Bog, ki je bogat v usmiljenju, nas je zaradi svoje velike ljubezni, s katero nas je vzljubil, **5** celó ko smo bili mrtvi v grehih, skupaj s Kristusom oživil (po milosti ste rešeni) **6** in nas skupaj dvignil in nas skupaj posadil v nebeške prostore v Kristusu Jezusu, **7** da bi v prihajajočih časih lahko pokazal izjemna bogastva svoje milosti v svoji prijaznosti do nas po Kristusu Jezusu. **(aiōn g165)** **8** Kajti z milostjo ste rešeni po veri; in to ni od vas, to je Božji dar; **9** ne [pa] iz del, da se ne bi katerikoli človek bahal. **10** Kajti mi smo njegova izdelava, ustvarjeni v Kristusu Jezusu za dobra dela, ki jih je Bog poprej odredil, da bi v njih hodili. **11** Zatorej se spomnite, da ste bili v preteklem času pogani v mesu, ki ste imenovani Neobreza po tistih, ki [sebe] imenujejo Obreza v mesu, storjena z rokami; **12** da ste bili v tistem času brez Kristusa, neznanci pred Izraelovo republiko in tujci pred zavezami obljube in niste imeli upanja in ste bili brez Boga na svetu. **13** Toda sedaj ste v Kristusu Jezusu vi, ki ste bili včasih daleč proč, približani po Kristusovi krvi. **14** Kajti on je naš mir, ki je oba napravil eno in je med nami zlomil srednji zid pregrade **15** in v svojem mesu odpravil sovraštvo, celó zakon zapovedi, vsebovan v odredbah; zato da naredi v sebi iz dveh enega novega človeka in tako sklene mir; **16** in da lahko oba v enem telesu po križu spravi k Bogu ter s tem umori sovraštvo. **17** In prišel je ter oznanil mir vam, ki ste bili daleč stran in tem, ki so bili blizu. **18** Kajti po njem imamo oboji po enem Duhu dostop k Očetu. **19** Zdaj torej niste več tujci in tuji ljudje, temveč sodržavljani s svetimi in iz Božje družine **20** in zgrajeni ste na temelju apostolov ter prerokov, sam Jezus Kristus pa je glavni vogalni kamen; **21** v katerem vsa zgradba, primerno zasnovana skupaj, raste v svet tempelj v Gospodu, **22** v katerem ste tudi vi po Duhu skupaj sezidani za Božje prebivališče.

3 Zaradi tega razloga jaz, Pavel, jetnik Jezusa Kristusa za vas pogane, **2** če ste slišali o razdeljevanju Božje milosti, katera mi je dana posebej do vas, **3** kako, da mi je po razodetju dal spoznati skrivnost (kakor sem prej napisal z nekaj besedami, **4** s čimer, ko berete, lahko razumete moj vpogled v Kristusovo skrivnost); **5** ki v drugih časih ni bila razglašena človeškim sinovom, kakor je sedaj po

Duhu razodeta njegovim svetim apostolom in prerokom,
6 da naj bi bili pogani sodediči in iz istega telesa ter po
evangeliju udeleženci njegove obljube v Kristusu, 7 katerega
služabnik sem postal, glede na Božji dar milosti, dane meni,
po dejavnem delovanju njegove moči. 8 Meni, ki sem manj,
kakor najmanjši izmed vseh svetih, je dana ta milost, da naj
bi med pogani oznanjal nedoumljiva Kristusova bogastva
9 in storil, da vsi ljudje vidijo, kakšna je družba skrivnosti,
ki je bila od začetka sveta skrita v Bogu, ki je po Jezusu
Kristusu ustvaril vse stvari; (aiōn g165) 10 z namenom, da se
lahko zdaj kneževinam in oblastem v nebeških prostorih prek
cerkve da spoznati mnogovrstna Božja modrost, 11 glede na
večen namen, ki ga je nameraval v Kristusu Jezusu, našem
Gospodu, (aiōn g165) 12 v katerem imamo pogum in dostop z
zaupanjem po njegovi veri. 13 Zatorej želim, da ob mojih
stiskah za vas, kar je vaša slava, ne opešate. 14 Zaradi tega
razloga upogibam svoja kolena k Očetu našega Gospoda
Jezusa Kristusa, 15 po katerem je imenovana celotna družina
na nebu in zemlji, 16 da vam bo zagotovil, glede na bogastva
svoje slave, da boste v notranjem človeku okrepljeni z močjo
njegovega Duha; 17 da lahko Kristus po veri prebiva v vaših
srcih, da bi ukoreninjeni in utemeljeni v ljubezni, 18 lahko z
vsemi svetimi zmogli doumeti, kolikšna je širina in dolžina in
globina in višina 19 ter da spoznate Kristusovo ljubezen, ki
presega spoznanje, da bi bili lahko izpolnjeni z vso Božjo
polnostjo. 20 Torej njemu, ki je zmožen, glede na moč, ki
deluje v nas, narediti presegajoče obilno povrh vsega, kar
prosimo ali mislimo, 21 njemu bodi slava v cerkvi po Kristusu
Jezusu skozi vsa obdobja, od veka do veka. Amen. (aiōn g165)

4 Jaz torej, Gospodov jetnik, vas rotim, da živite vredno
Božjemu pozivu, s katerim ste poklicani, 2 z vso
ponižnostjo in krotkostjo, s potrpežljivostjo prenašajte drug
drugega v ljubezni 3 in prizadevajte si ohraniti enotnost Duha
z vezjo miru. 4 Obstaja eno telo in en Duh, točno tako kot
ste poklicani v enem upanju vaše poklicanosti; 5 en Gospod,
ena vera, en krst, 6 en Bog in Oče vseh, ki je nad vsemi in
po vseh in v vas vseh. 7 Toda vsakomur izmed nas je dana
milost glede na mero Kristusovega daru. 8 Zatorej pravi: ›Ko
se je povzpel gor na višavo, je odpeljal ujeto ujetništvo in dal
darove ljudem.‹ 9 (Torej, da se je povzpel, kaj je to razen, da
se je tudi najprej spustil v nižje dele zemlje? 10 On, ki se je
spustil, je tudi isti, ki se je povzpel daleč nad vsa nebesa, da
bi lahko izvršil vse stvari.) 11 In dal je nekatere apostole in
nekatere preroke in nekatere evangeliste in nekatere pastirje
in učitelje; 12 za izpopolnjevanje svetih, za delo služenja, za
izgrajevanje Kristusovega telesa; 13 dokler mi vsi ne pridemo
k enotnosti vere in spoznanja Božjega Sina, do popolnega
človeka, do mere postave Kristusove polnosti. 14 Tako odslej
ne bomo več otroci, premetavani sem ter tja in prenašani
okoli z vsakim vetrom nauka, s človeško pretkanostjo in
spretno prekanjenostjo, s čimer oni prežijo, da bi zavedli;
15 temveč, ker govorimo resnico v ljubezni, lahko v vseh
stvareh rastemo vanj, ki je glava, celó Kristus, 16 iz katerega
celotno telo, primerno združeno skupaj in strnjeno s tem,
kar vsak sklep oskrbuje, glede na dejavno delovanje po
meri vsakega dela, omogoča rast telesa v izgrajevanje sebe
v ljubezni. 17 To torej pravim in pričujem v Gospodu, da
odslej ne živite, kakor živijo drugi pogani, v ničevosti svojega
uma, 18 ki imajo zatemnjeno razumevanje, odtujeni so od
Božjega življenja preko nevednosti, ki je v njih, zaradi slepote
njihovega srca; 19 ki so se prek svojega občutka predali v
pohotnost, da s pohlepom počenjajo vso nečistost. 20 Toda
vi se niste tako učili Kristusa, 21 če je tako, da ste ga slišali
in ste bili po njem poučeni, kakor je resnica v Jezusu; 22 da
glede na prejšnje vedênje odložite starega človeka, ki je
pokvarjen glede varljivih poželenj; 23 in bodite obnovljeni v
duhu svojega uma; 24 in da si oblečete novega človeka,
ki je po Bogu ustvarjen v pravičnosti in resnični svetosti.
25 Zatorej zavračajte laganje in vsak [naj] govori resnico s
svojim bližnjim, kajti mi smo udje drug drugega. 26 Bodite
jezni in ne grešite; sonce naj ne zaide nad vašim besom
27 niti ne dajajte prostora hudiču. 28 Kdor je kradel, naj ne
krade več, temveč naj se raje trudi in s svojimi rokami dela
stvar, ki je dobra, da bo imel [kaj] dati tistemu, ki potrebuje.
29 Nobenemu umazanemu govoru ne dopustite iziti iz svojih
ust, temveč to, kar je dobro, v prid izgrajevanju, da lahko
nudi milost poslušalcem. 30 In ne žalostite Božjega Svetega
Duha, s katerim ste zapečateni za dan odkupitve. 31 Naj bo
vsa grenkoba in bes in jeza in razgrajanje ter zlo govorjenje
vzdignjeno od vas z vso zlobnostjo [vred]; 32 in bodite
prijazni drug do drugega, nežnega srca, odpuščajoč drug
drugemu, celó kakor je Bog zaradi Kristusa odpustil vam.

5 Bodite torej Božji posnemovalci, kakor ljubljeni otroci
2 in živite v ljubezni, kakor nas je tudi Kristus ljubil
in dal samega sebe za nas kot daritev in žrtev Bogu v
blagodišeč vonj. 3 Toda prešuštvovanje in vse nečistosti ali
pohlepnosti naj ne bodo niti enkrat omenjene med vami,
kakor se spodobi svetim; 4 niti umazanost, niti nespametno
govorjenje, niti šaljiva vulgarnost, ki niso primerne, temveč
rajši zahvaljevanje. 5 Kajti to veste, da ne vlačugar ne
nečista oseba niti pohlepnež, ki je malikovalec, nima nobene
dediščine v Kristusovem in Božjem kraljestvu. 6 Naj vas
noben človek ne vara s praznimi besedami, kajti zaradi teh

stvari prihaja Božji bes na otroke neposlušnosti. 7 Ne bodite torej udeleženci z njimi. 8 Kajti včasih ste bili tema, toda sedaj ste svetloba v Gospodu. Živite kot otroci svetlobe, 9 (kajti sad Duha je v vsej dobroti in pravičnosti ter resnici) 10 in preizkušajte, kaj je sprejemljivo Gospodu. 11 In ne imejte družbe z brezplodnimi deli teme, temveč jih raje grajajte. 12 Kajti sramota je celó govoriti o teh stvareh, ki so po njih storjene na skrivnem. 13 Toda vse stvari, ki so pograjane, so razodete po svetlobi; kajti karkoli razodeva je svetloba. 14 Zatorej on pravi: ›Prebúdi se ti, ki spiš in vstani od mrtvih in Kristus ti bo dal svetlobo.‹ 15 Glejte torej, da živite preudarno, ne kakor bedaki, temveč kakor modri. 16 Izkoristite čas, kajti dnevi so hudi. 17 Zatorej ne bodite nemodri, temveč razumevajte, kaj je Gospodova volja. 18 In ne bodite opiti z vinom, v čemer je izgred, temveč bodite napolnjeni z Duhom. 19 Nagovarjajte se s psalmi in hvalnicami ter duhovnimi pesmimi, prepevajte in v svojem srcu skladajte napeve Gospodu. 20 Vedno se zahvaljujte Bogu in Očetu v imenu našega Gospoda Jezusa Kristusa za vse stvari. 21 Drug drugemu se podrejajte v strahu Božjem. 22 Žene, podredite se svojim lastnim soprogom kakor Gospodu. 23 Kajti soprog je glava ženi, kakor je tudi Kristus glava cerkvi; in on je rešitelj telesa. 24 Torej kakor je cerkev podrejena Kristusu, tako naj bodo v vsaki stvari žene svojim lastnim soprogom. 25 Soprogi, ljubite svoje žene, prav tako kakor je tudi Kristus ljubil cerkev in dal zanjo samega sebe, 26 da bi jo lahko posvetil in očistil z vodnim izpiranjem po besedi, 27 da bi lahko sebi predstavil krasno cerkev, ki nima madeža ali gube ali katerekoli takšne stvari, temveč da bi bila sveta in brez pomanjkljivosti. 28 Tako so možje dolžni ljubiti svoje žene kakor svoja lastna telesa. Kdor ljubi svojo ženo, ljubi sebe. 29 Kajti še nikoli ni noben človek sovražil svojega lastnega mesa, temveč ga hrani in neguje, kakor Gospod cerkev; 30 kajti mi smo udje njegovega telesa, iz njegovega mesa in iz njegovih kosti. 31 Zaradi tega razloga bo mož zapustil svojega očeta in mater in bo pridružen k svoji ženi in ona dva bosta eno meso. 32 To je velika skrivnost, vendar jaz govorim glede Kristusa in cerkve. 33 Vseeno naj vsak izmed vas še posebej ljubi svojo ženo, celo kakor samega sebe; in žena [naj] gleda, da spoštuje svojega soproga.

6 Otroci, ubogajte svoje starše v Gospodu, kajti to je prav. 2 Spoštuj svojega očeta in mater (kar je prva zapoved z obljubo), 3 da bo lahko dobro s teboj in boš lahko dolgo živel na zemlji. 4 In vi očetje, ne provocirajte svojih otrok do besa, temveč jih vzgajajte v Gospodovem poučevanju in svarilu. 5 Služabniki, bodite poslušni tem, ki so vaši gospodarji glede na meso, s strahom in trepetom, v iskrenosti svojega srca kakor Kristusu; 6 ne z navidezno vdanostjo, kakor bi raje ugajali ljudem, temveč kot Kristusovi služabniki iz srca izpolnjujte Božjo voljo; 7 z dobro voljo izvršujte službo kakor Gospodu in ne ljudem, 8 ker veste, da katerokoli dobro stvar kdorkoli stori, isto bo prejel od Gospoda, bodisi je suženj ali svoboden. 9 In vi, gospodarji, jim storite iste stvari in prizanašajte grožnjam, ker veste, da je tudi vaš Gospodar v nebesih; niti pri njem ni oziranja na osebe. 10 Končno, moji bratje, bodite močni v Gospodu in v sili njegove moči. 11 Nadenite si vso Božjo bojno opremo, da boste zmožni obstati proti hudičevim zvijačam. 12 Kajti ne borimo se proti mesu in krvi, temveč proti kneževinam, proti oblastem, proti vladarjem teme tega sveta, proti duhovni zlobnosti na visokih položajih. **(aiōn g165)** 13 Zato vzemite nase celotno Božjo bojno opremo, da se boste zmožni na hudoben dan zoperstaviti in vse storiti ter obstati. 14 Stojte torej in imejte svoja ledja opasana z resnico in na sebi imejte prsni oklep pravičnosti 15 in svoja stopala, obuta s pripravljenostjo evangelija miru; 16 predvsem vzemite ščit vere, s katerim boste zmožni pogasiti vse ognjene puščice zlobnega. 17 In vzemite čelado rešitve duše in meč Duha, kar je Božja beseda; 18 in vedno molíte z vso molitvijo in ponižno prošnjo v Duhu in k temu bedite z vso vztrajnostjo in ponižno prošnjo za vse svete; 19 in zame, da mi bo lahko dana izgovarjava, da bom lahko pogumno odpiral svoja usta, da se razglasi skrivnost evangelija, 20 za katerega sem predstavnik v vezeh, da bom v tem lahko pogumno govoril, kakor bi moral govoriti. 21 Toda, da boste lahko poznali tudi moje zadeve in kako delam, vam bo Tihik, moj ljubljeni brat in zvesti služabnik v Gospodu, oznanil vse stvari; 22 katerega sem poslal k vam zaradi istega namena, da bi vi lahko spoznali naše zadeve in da bi on lahko potolažil vaša srca. 23 Mir bodi bratom in ljubezen z vero od Boga Očeta in Gospoda Jezusa Kristusa. 24 Milost bodi z vsemi tistimi, ki z iskrenostjo ljubijo našega Gospoda Jezusa Kristusa. Amen. [Napisano iz Rima Efežanom po Tihiku.]

Filipljanom

1 Pavel in Timótej, služabnika Jezusa Kristusa, vsem
svetim v Kristusu Jezusu, ki so v Filípih, z duhovnimi
nadzorniki in pomočniki [Božjih] služabnikov: **2** ›Milost bodi
vam in mir od Boga, našega Očeta in od Gospoda Jezusa
Kristusa.‹ **3** Svojemu Bogu se zahvaljujem vsakič, ko se vas
spominjam, **4** vedno v vsaki svoji molitvi z radostjo prosim
za vas vse, **5** zaradi vaše družbe v evangeliju, od prvega
dne do sedaj; **6** ker sem prepričan o tej sami stvari, da on, ki
je v vas začel dobro delo, ga bo opravil do dneva Jezusa
Kristusa. **7** Prav tako je zame primerno, da tako mislim o vas
vseh, ker vas imam v svojem srcu; glede na to, da ste vi vsi
udeleženci moje milosti, tako v mojih verigah kakor v obrambi
in potrjevanju evangelija. **8** Kajti Bog je moja priča, kako
silno hrepenim po vas vseh v notranjostih Jezusa Kristusa.
9 In molim to, da bo vaša ljubezen lahko še bolj in bolj obilna
v spoznanju in v vsaki razsodbi; **10** da boste lahko presojali
stvari, ki so odlične; da boste lahko iskreni in brez pohujšanja
do Kristusovega dne; **11** izpolnjeni s sadovi pravičnosti, ki so
po Jezusu Kristusu, v slavo in hvalo Božjo. **12** Toda, [da] bi
razumeli, bratje, da so stvari, ki so se mi zgodile, toliko bolj
izpadle v pospeševanje evangelija; **13** tako da so moje vezi v
Kristusu razpoznavne po vsej palači in po vseh drugih krajih;
14 in mnogi izmed bratov v Gospodu so z mojimi vezmi
povečali samozavest, da so mnogo pogumneje, brez strahu,
govorili besedo. **15** Nekateri zares oznanjajo Kristusa celó iz
zavisti in prepira, nekateri pa tudi iz dobre volje; **16** nekdo
oznanja Kristusa iz spora, ne iskreno, ker misli, da mojim
vezem dodaja stisko, **17** toda drug iz ljubezni, vedoč, da sem
določen za obrambo evangelija. **18** Kaj torej? Vseeno, vsak
način, bodisi s pretvezo ali z resnico, Kristus se oznanja; in v
tem se veselim, da in veselil se bom. **19** Kajti vem, da se bo
to, po vaših molitvah in oskrbi Duha Jezusa Kristusa, obrnilo
k rešitvi moje duše, **20** glede na moje iskreno pričakovanje in
moje upanje, da v ničemer ne bom osramočen, temveč,
da bo z vso srčnostjo, kot vedno, tako tudi sedaj, Kristus
poveličan v mojem telesu, bodisi bo to z življenjem ali s
smrtjo. **21** Kajti zame je živeti Kristus in umreti je dobiček. **22**
Toda če živim v mesu, je to sad mojega truda; vendar ne
vem, kaj bi izbral. **23** Kajti v škripcu sem med dvema, ker
hrepenim oditi in biti s Kristusom; kar je veliko bolje, **24** pa
vendar je zaradi vas bolj potrebno ostati v mesu. **25** In ker
imam to zaupanje, vem, da bom zaradi vašega napredovanja
in veselja vere ostal in nadaljeval z vami vsemi; **26** da bo
vaše veselje v Jezusu Kristusu lahko bolj obilno zaradi mene,
z mojim ponovnim prihodom k vam. **27** Samo vaše vedênje
naj bo, kakor se to spodobi Kristusovemu evangeliju, da
bom bodisi prišel in vas videl, bodisi [da] bom odsoten, lahko
slišal o vaših zadevah, da trdno stojite v enem duhu, enega
mišljenja in si skupaj prizadevate za vero evangelija; **28** in
v ničemer prestrašeni od svojih nasprotnikov, kar je njim
očiten simbol pogube, toda vam rešitev duš in to od Boga.
29 Kajti zaradi Kristusa vam je dano, da ne samo verujete
vanj, ampak da zaradi njega tudi trpite; **30** in imate isti boj, ki
ste ga videli v meni in sedaj slišite, da je v meni.

2 Če obstaja torej kakršnakoli tolažba v Kristusu, če
kakršnakoli tolažba ljubezni, če kakršnakoli družba Duha,
če kakršnakoli čustva in usmiljenja, **2** izpolnite moje veselje,
da ste istih misli in imate isto ljubezen, da ste soglasni,
enega mišljenja. **3** Naj se nič ne stori zaradi prepira ali
ošabnosti, temveč naj vsak v skromnosti mišljenja bolj
upošteva drugega kakor sebe. **4** Ne glejte vsakdo na svoje
stvari, temveč vsakdo tudi na stvari drugih. **5** V vas naj bo to
mišljenje, ki je bilo tudi v Kristusu Jezusu, **6** ki je, četudi v
Božji podobi, mislil, da ni rop, da bi bil enak z Bogom; **7**
temveč je samega sebe naredil brez slôvesa in si privzel
obliko služabnika in bil narejen po človeški podobnosti; **8** in
po videzu zaznan kakor moški, je samega sebe ponižal in
postal pokoren do smrti, celó smrti na križu. **9** Zatorej ga
je Bog tudi visoko povišal in mu dal ime, ki je nad vsakim
imenom, **10** da naj bi ob imenu Jezus pokleknilo vsako
koleno, od stvari na nebu in stvari na zemlji ter stvari pod
zemljo; **11** ter da bi vsak jezik priznal, da je Jezus Kristus
Gospod, v slavo Boga Očeta. **12** Zatorej, moji ljubljeni, kakor
ste vedno ubogali, ne kakor samo v moji prisotnosti, temveč
veliko bolj zdaj, v moji odsotnosti, s strahom in trepetom
uresničite svojo lastno rešitev duše. **13** Kajti Bog je, ki
deluje v vas oboje, da hočete in da delate iz njegovega
dobrega zadovoljstva. **14** Vse stvari delajte brez mrmranj in
razpravljanj, **15** da boste lahko brez krivde in neškodljivi Božji
sinovi, brez oštevanja v sredi sprijenega in sprevrženega
naroda, med katerim sijete kakor luči na svetu; **16** držeč se
besede življenja, da se bom na Kristusov dan lahko veselil,
da nisem zaman tekel niti [se nisem] zaman trudil. **17** Da, in
če bi bil darovan na žrtev in službo vaše vere, se radostim in
se z vami vsemi veselim. **18** Zaradi istega razloga se tudi vi
veselite in razveseljujte z menoj. **19** Toda zaupam v Gospoda
Jezusa, da v kratkem pošljem k vam Timóteja, da bom tudi
jaz, ko izvem vaše stanje, lahko dobro potolažen. **20** Kajti
nimam nobenega človeka istih misli, ki bo naravno skrbel za
vaše stanje. **21** Kajti vsi iščejo svoje lastno, ne [pa] stvari, ki
so Jezusa Kristusa. **22** Vendar poznate dokaz o njem, da je
z menoj služil v evangeliju kakor sin z očetom. **23** Njega se

torej nadejam poslati tako kmalu, kot bom videl, kako bo z menoj. **24** Toda zaupam v Gospoda, da bom kmalu prišel tudi sam. **25** Vendar se mi je zdelo potrebno poslati k vam Epafrodita, mojega brata in družabnika v trudu in soborca, toda vašega odposlanca in tega, ki je služil mojim potrebam. **26** Kajti hrepenel je po vas vseh in bil poln potrtosti; zato ker ste slišali, da je bil bolan. **27** Kajti zares je bil bolan, blizu smrti, toda Bog se ga je usmilil; in ne samo njega, ampak tudi mene, da ne bi imel bridkost na bridkost. **28** Poslal sem ga torej bolj hitro, da ko ga boste ponovno videli, se boste lahko razveselili in da bom jaz lahko manj žalosten. **29** Sprejmite ga torej v Gospodu z vsem veseljem; in take imejte v časti; **30** ker je bil zaradi Kristusovega dela blizu smrti, ne oziraje se na svoje življenje, da dopolni pomanjkanje vašega služenja do mene.

3 Končno, moji bratje, veselite se v Gospodu. Da vam pišem iste stvari, meni zares ni nadležno, toda za vas je to varno. **2** Pazite se psov, pazite se zlih delavcev, pazite se razkola. **3** Kajti mi smo obreza, ki obožujemo Boga v duhu in se veselimo v Kristusu Jezusu in nimamo zaupanja v meso. **4** Čeprav bi tudi jaz lahko imel zaupanje v meso. Če katerikoli drug človek misli, da ima [kaj], glede česar bi lahko zaupal v meso, jaz bolj: **5** obrezan osmi dan, iz Izraelove rase, iz Benjaminovega rodu, Hebrejec izmed Hebrejcev, glede postave farizej, **6** glede gorečnosti sem preganjal cerkev, glede pravičnosti, ki je po postavi, brez krivde. **7** Toda te stvari, ki so bile zame dobiček, te sem štel izgubo za Kristusa. **8** Da, nedvomno in vse stvari štejem le za izgubo zaradi odličnosti spoznanja Kristusa Jezusa, svojega Gospoda, za katerega sem pretrpel izgubo vseh stvari in jih štejem le za iztrebek, da lahko pridobim Kristusa, **9** in najden bom v njem, ne ker bi imel svojo lastno pravičnost, ki je iz postave, temveč to, ki je po Kristusovi veri, pravičnost, ki je od Boga, po veri; **10** da bi lahko spoznal njega in moč njegovega vstajenja in udeležbo njegovih trpljenj in postal podoben njegovi smrti; **11** če na kakršenkoli način lahko dospem do vstajenja mrtvih. **12** Ne da bi že dospel ali bi bil že popoln; vendar si prizadevam za tem, če bi lahko željno vzel to, zaradi česar sem tudi jaz željno vzet od Kristusa Jezusa. **13** Bratje, ne štejem se, da sem željno vzet, toda delam to eno stvar in pozabljam te stvari, ki so zadaj in se iztegujem k tem stvarem, ki so spredaj; **14** pritiskam proti cilju zaradi nagrade visoke poklicanosti od Boga v Kristusu Jezusu. **15** Bodimo torej, kolikor nas je popolnih, takega mišljenja; in če ste v katerikoli stvari drugače misleči, vam bo Bog razodel še to. **16** Pa vendar, kateri smo že dospeli, živimo po istem načelu, mislimo isto stvar. **17** Bratje, bodite skupaj moji posnemovalci in zapomnite si tiste, ki živijo tako, kakor imate nas za zgled. **18** (Kajti mnogi živijo, o katerih sem vam pogosto povedal in vam sedaj govorim jokaje, da so sovražniki Kristusovega križa; **19** katerih konec je uničenje, katerih Bog je njihov trebuh in katerih slava je v njihovi sramoti, ki mislijo zemeljske stvari.) **20** Kajti naše državljanstvo je v nebesih, od koder tudi pričakujemo Odrešenika, Gospoda Jezusa Kristusa, **21** ki bo, glede na delovanje, s katerim si je zmožen k sebi podjarmiti celó vse stvari, spremenil naša nizkotna telesa, da bodo oblikovana podobno njegovemu veličastnemu telesu.

4 Zato, moji bratje, srčno ljubljeni in zaželeni, moja radost in krona, tako stojte trdno v Gospodu, moji srčno ljubljeni. **2** Rotim Evodíjo in rotim Sintího, da bosta istega mišljenja v Gospodu. **3** In prosim tudi tebe, resnični soborec, pomagaj tema ženskama, ki sta se z menoj trudili v evangeliju; tudi s Klemnom in z drugimi mojimi sodelavci, katerih imena so v knjigi življenja. **4** Nenehno se veselite v Gospodu. In ponovno pravim: ›Veselite se.‹ **5** Naj bo vaša zmernost znana vsem ljudem. Gospod je blizu. **6** Ne vznemirjate se in ne skrbite glede ničesar, temveč naj bodo v vsaki stvari vaše želje razglašene Bogu z molitvijo in ponižno prošnjo, z zahvaljevanjem. **7** In Božji mir, ki presega vse razumevanje, bo varoval vaša srca in mišljenja po Kristusu Jezusu. **8** Končno, bratje, katerekoli stvari so resnične, katerekoli stvari so iskrene, katerekoli stvari so pravične, katerekoli stvari so čiste, katerekoli stvari so očarljive, katerekoli stvari so na dobrem glasu; če obstaja kakršnakoli moč in če obstaja kakršnakoli hvala, mislite na te stvari. **9** Stvari, ki ste se jih tako naučili, kakor sprejeli in slišali ter videli na meni, te izvršujte; in z vami bo Bog miru. **10** Toda silno sem se razveselil v Gospodu, da je vaša skrbnost do mene sedaj končno ponovno vzcvetela; v čemer ste tudi bili skrbni, toda manjkala vam je priložnost. **11** Ne da govorim glede na pomanjkanje, kajti naučil sem se, v kakršnemkoli stanju sem, biti s tem zadovoljen. **12** Vem oboje, kako je biti ponižen in vem, kako je biti bogat; povsod in v vseh stvareh sem poučen, tako biti sit kakor biti lačen, tako biti bogat kakor prenašati pomanjkanje. **13** Vse stvari lahko storim v Kristusu, ki me krepi. **14** Vendar ste dobro storili, da ste soudeleženi pri moji stiski. **15** Torej vi Filipljani veste tudi, da na začetku evangelija, ko sem odšel iz Makedonije, nobena cerkev ni sodelovala z menoj glede dajanja in sprejemanja, razen vas samih. **16** Kajti celó v Tesaloníko ste večkrat poslali za mojo nujno potrebo. **17** Ne, ker [bi si] želel daru, temveč si želim sad, da bo obilen na vaš račun. **18** Toda imam vse in obilo; sem poln, ker sem od Epafrodita prejel stvari, ki so

bile poslane od vas, dišavo sladkega vonja, sprejemljivo žrtvovanje, všečno Bogu. **19** Toda moj Bog bo preskrbel vse vaše potrebe, glede na svoja bogastva, v slavi, po Jezusu Kristusu. **20** Torej Bogu in našemu Očetu bodi slava na veke vekov. Amen. **(aiōn g165)** **21** Pozdravite vsakega svetega v Kristusu Jezusu. Pozdravljajo vas bratje, ki so z menoj. **22** Pozdravljajo vas vsi sveti, predvsem tisti, ki so iz cesarjeve družine. **23** Milost našega Gospoda Jezusa Kristusa bodi z vami vsemi. Amen. [To je bilo napisano Filipljanom iz Rima po Epafroditu.]

Kološanom

1 Pavel, po Božji volji apostol Jezusa Kristusa in naš brat Timótej, **2** svetim in zvestim bratom v Kristusu, ki ste v Kolósah: ›Milost bodi vam in mir od Boga, našega Očeta in Gospoda Jezusa Kristusa.‹ **3** Zahvaljujemo se Bogu in Očetu našega Gospoda Jezusa Kristusa, ko nenehno molimo za vas, **4** odkar smo slišali o vaši veri v Kristusa Jezusa in o ljubezni, ki jo imate do vseh svetih; **5** zaradi upanja, ki je za vas prihranjeno v nebesih, o katerem ste prej slišali v besedi resnice evangelija, **6** ki je prišel k vam tako, kakor je po vsem svetu; in prinaša sad, kakor tudi v vas, od dneva, ko ste slišali o njem in spoznali Božjo milost v resnici; **7** kakor ste se tudi naučili od Epafrá, našega dragega soslužabnika, ki je za vas zvest Kristusov služabnik, **8** ki nam je tudi pojasnil vašo ljubezen v Duhu. **9** Zaradi tega razloga tudi mi od dneva, ko smo to slišali, ne prenehamo moliti za vas in želimo, da bi bili vi lahko izpolnjeni s spoznanjem njegove volje, v vsej modrosti in duhovnem razumevanju, **10** da bi lahko hodili vredno Gospoda v vsej všečnosti, bili rodovitni v vsakem dobrem delu in rastli v spoznanju Boga; **11** okrepljeni z vso močjo, glede na njegovo veličastno moč, v vsej vztrajnosti in potrpežljivosti, z veseljem; **12** in se zahvaljevali Očetu, ki nas je naredil primerne za udeležence dediščine svetih v svetlobi, **13** ki nas je osvobodil pred oblastjo teme in nas prenesel v kraljestvo svojega ljubljenega Sina; **14** v katerem imamo po njegovi krvi odkupitev, torej odpuščanje grehov; **15** ki je podoba nevidnega Boga, prvorojenec vsakega ustvarjenega bitja, **16** kajti po njem so bile ustvarjene vse stvari, ki so na nebu in ki so na zemlji, vidne in nevidne, bodisi so to prestoli ali gospostva ali kneževine ali oblasti; vse stvari so bile ustvarjene po njem in zanj; **17** in on je pred vsemi stvarmi in po njem vse stvari stojijo skupaj. **18** In on je glava telesa, cerkve; ki ji je začetek, prvorojenec od mrtvih; da bi lahko v vseh stvareh imel prvenstvo. **19** Kajti Očetu je ugajalo, da bi v njem prebivala vsa polnost; **20** in je sklenil mir po krvi njegovega križa, da po njem pobota k sebi vse stvari; po njem, pravim, bodisi, da so stvari na zemlji ali stvari v nebesih. **21** In vas, ki ste bili nekoč odtujeni in v svojem mišljenju po zlobnih delih sovražniki, je vendar sedaj pobotal **22** v telesu njegovega mesa skozi smrt, da vas predstavi svete in neoporečne in brezgrajne v svojem pogledu, **23** če utemeljeni in ustaljeni nadaljujete v veri in se ne boste oddaljili od upanja evangelija, ki ste ga slišali in ki je bil oznanjen vsakemu ustvarjenemu bitju, ki je pod nebom; katerega sem jaz, Pavel, postal služabnik; **24** ki se sedaj veselim v svojih trpljenjih za vas in v svojem mesu dopolnjujem to, kar je zaradi njegovega telesa, ki je cerkev, primanjkovalo Kristusovim stiskam; **25** katerega služabnik sem postal, glede na Božjo razdelitev, ki mi je bila dana za vas, da izpolnim Božjo besedo; **26** celó skrivnost, ki je bila skrita pred veki in pred rodovi, toda sedaj je razodeta njegovim svetim, **(aiōn g165)** **27** katerim je Bog hotel razodeti kakšna so bogastva slave te skrivnosti med pogani; ki je Kristus v vas, upanje slave, **28** katerega oznanjamo in vsakega človeka svarimo in vsakega človeka učimo v vsej modrosti; da lahko vsakega človeka prikažemo popolnega v Kristusu Jezusu; **29** zato se tudi trudim in se borim, glede na njegovo delovanje, ki v meni mogočno deluje.

2 Kajti hočem, da bi vedeli, kako velik boj imam za vas in za te iz Laodikeje in za mnoge, četudi niso videli mojega obraza v mesu, **2** da bodo njihova srca lahko potolažena, stkana skupaj v ljubezni in v vseh bogastvih polnega zagotovila razumevanja, k spoznanju Božje skrivnosti in Očetove in Kristusove; **3** v katerem so skriti vsi zakladi modrosti in spoznanja. **4** In to pravim, da vas ne bi katerikoli človek preslepil s prepričevalnimi besedami. **5** Kajti čeprav sem odsoten v mesu, sem vendar z vami v duhu in se veselim ter zrem vašo urejenost in neomajnost vaše vere v Kristusa. **6** Tako kakor ste torej sprejeli Gospoda Kristusa Jezusa, tako živite v njem. **7** Ukoreninjeni in zgrajeni v njem ter potrjeni v veri, kakor ste bili poučeni in v tem obilni z zahvaljevanjem. **8** Pazite, da vas ne bi katerikoli človek oplenil s filozofijo in prazno prevaro po človeškem izročilu, po temeljnih principih sveta, ne pa po Kristusu. **9** Kajti v njem telesno prebiva vsa polnost Božanstva. **10** In vi ste popolni v njem, ki je glava vseh kneževin in oblasti; **11** v katerem ste tudi obrezani z obrezo, narejeno brez rok, s slačenjem grešnega mesenega telesa, s Kristusovo obrezo; **12** s krstom pokopani z njim, v katerem ste tudi vi z njim vstali, po veri Božjega delovanja, ki ga je obudil od mrtvih. **13** In vas, mrtve v vaših grehih in neobrezanosti vašega mesa, je on oživil skupaj z njim ter vam odpustil vse grehe **14** in izbrisal rokopis odredb, ki so bile zoper nas, ki nam je bil nasproten in ga odstranil s poti ter ga pribil na svoj križ; **15** in ker imamo pokvarjene kneževine in oblasti, je naredil iz njih javni prikaz, slaveč v tem zmago nad njimi. **16** Ne pustite torej nobenemu človeku, da vas sodi v jedi ali v pijači ali pri spoštovanju svetega dne ali mlaja ali šabatnih dni; **17** ki so senca stvari, ki pridejo; toda telo je Kristusovo. **18** Ne pustite nobenemu človeku, da vas preslepi glede vaše nagrade, [tako da je] prostovoljno ponižen in obožuje angele in se vsiljuje v te stvari, ki jih ni videl, prazno napihnjen s svojim mesenim

umom, 19 ne drži pa se Glave, od katere ima vse telo po
sklepih in vezeh nudeno hrano in stkano skupaj raste z rastjo
od Boga. 20 Zatorej, če ste s Kristusom mrtvi temeljnim
principom sveta, zakaj ste podrejeni odredbam, kakor da
živite v svetu 21 (ne dotikaj, ne okušaj, ne prijemaj, 22 ki bodo
z uporabo vsi odmrli) po človeških zapovedih in naukih? 23
Katere stvari imajo resnično navidezen prikaz modrosti v
pobožnem oboževanju in ponižnosti in zapostavljanju telesa;
v zadovoljevanje mesa, ne pa v kakršnokoli vrednost.

3 Če ste bili torej obujeni s Kristusom, iščite te stvari, ki
so zgoraj, kjer Kristus sedi na Božji desnici. 2 Naravnajte
svojo naklonjenost na stvari zgoraj, ne na stvari na zemlji. 3
Kajti umrli ste in vaše življenje je s Kristusom skrito v Bogu.
4 Ko se bo prikazal Kristus, ki je naše življenje, tedaj se boste
tudi vi prikazali z njim v slavi. 5 Mrtvite torej svoje ude, ki so
na zemlji: prešuštvovanje, nečistost, nebrzdano strast, zlo
poželjivost in pohlepnost, kar je malikovanje; 6 kajti zaradi
teh stvari prihaja Božji bes na otroke neposlušnosti; 7 v
katerih ste tudi vi nekaj časa hodili, ko ste živeli v njih. 8 Toda
sedaj tudi vse to odložite: jezo, bes, zlobnost, bogokletje,
umazan govor iz vaših ust. 9 Ne lažite drug drugemu, ker
ste slekli starega človeka z njegovimi dejanji 10 in si nadeli
novega človeka, ki je obnovljen v spoznanju, po podobi
njega, ki ga je ustvaril; 11 kjer ni niti Grka, niti Juda, obreze,
niti neobreze, tujca, Skita, sužnja, niti svobodnega, temveč
je Kristus vse in v vseh. 12 Nadenite si torej, kot Božji
izvoljenci, sveti in ljubljeni, čustva usmiljenja, prijaznost,
ponižnost mišljenja, krotkost, potrpežljivost; 13 prizanašajte
drug drugemu in odpuščajte drug drugemu, če ima katerikoli
človek spor proti komurkoli. Torej kakor je Kristus odpustil
vam, tako tudi vi počnite. 14 In nad vsemi temi stvarmi
si oblecite ljubezen, ki je vez popolnosti. 15 In Božji mir
naj vlada v vaših srcih, h kateremu ste tudi poklicani v
enem telesu; in bodite hvaležni. 16 Naj Kristusova beseda
bogato prebiva v vas v vsej modrosti; drug drugega učite in
opominjajte s psalmi in hvalnicami ter duhovnimi pesmimi in
prepevajte Gospodu z milostjo v svojih srcih. 17 In karkoli
delate v besedi ali dejanju, vse delajte v imenu Gospoda
Jezusa in po njem dajajte zahvalo Bogu in Očetu. 18 Žene,
podredite se svojim lastnim soprogom, kakor se to spodobi
v Gospodu. 19 Soprogi, ljubíte svoje žene in ne bodite
osorni proti njim. 20 Otroci, ubogajte svoje starše v vseh
stvareh, kajti to je zelo prijetno Gospodu. 21 Očetje, ne
provocirajte svojih otrok k jezi, da ne bi izgubili poguma. 22
Služabniki, v vseh stvareh ubogajte svoje gospodarje po
mesu; ne z navidezno vdanostjo, kakor da bi raje ugajali
ljudem; temveč v iskrenosti srca, boječ se Boga. 23 In karkoli
delate, delajte to iz srca, kakor Gospodu in ne ljudem; 24
vedoč, da boste od Gospoda prejeli nagrado dediščine; kajti
vi služite Gospodu Kristusu. 25 Toda kdor dela krivico, bo za
krivico prejel, kar je storil; in ni oziranja na osebe.

4 Gospodarji, dajajte svojim služabnikom to, kar je pravično
in primerno; vedoč, da imate tudi vi Gospodarja v nebesih.
2 Vztrajajte v molitvi in bedite v njej z zahvaljevanjem; 3
poleg tega molíte tudi za nas, da bi nam Bog odprl vrata
izgovarjave, da bomo govorili Kristusovo skrivnost, zaradi
katere sem tudi v vezeh; 4 da jo bom lahko prikazal,
kakor sem dolžan govoriti. 5 Živite v modrosti do teh, ki
so zunaj in izkoristite čas. 6 Naj bo vaš govor vedno z
milostjo, začinjen s soljo, da boste lahko vedeli, kako bi
morali odgovarjati vsakemu človeku. 7 Ves moj položaj vam
bo razglasil Tihik, ki je ljubljeni brat in zvest služabnik ter
soslužabnik v Gospodu; 8 ki sem ga k vam poslal z istim
namenom, da bi lahko spoznal vaš položaj in potolažil vaša
srca; 9 z Onézimom, zvestim in ljubljenim bratom, ki je
eden izmed vas. Dala vam bosta spoznati vse stvari, ki so
storjene tukaj. 10 Pozdravljajo vas Aristarh, moj sojetnik
in Marko, sin Barnabove sestre (glede katerega ste prejeli
zapovedi; če pride k vam, ga sprejmite) 11 in Jezus, ki se
imenuje Just, ki so iz obreze. Samo ti so moji sodelavci
za Božje kraljestvo, ki so mi bili v tolažbo. 12 Pozdravlja
vas Epafrá, ki je eden izmed vas, Kristusov služabnik, ki
se vedno goreče bori za vas v molitvah, da bi lahko stali
popolni in dovršeni, v vsej Božji volji. 13 Kajti prinašam mu
pričevanje, da ima veliko gorečnost za vas in za tiste, ki
so v Laodikeji in za one v Hierápoli. 14 Pozdravljata vas
Luka, ljubljeni zdravnik in Demá. 15 Pozdravite brate, ki so v
Laodikeji in Nimfása ter cerkev, ki je v njegovi hiši. 16 In ko
preberete to poslanico med vami, poskrbite, da se bo brala
tudi v cerkvi Laodikejcev; in da tudi vi preberete poslanico iz
Laodikeje. 17 In Arhipu recite: »Pazi na službo, ki si jo prejel
v Gospodu, da jo izpolnjuješ.« 18 Pozdrav z mojo, Pavlovo
roko. Spominjajte se mojih vezi. Milost bodi z vami. Amen.
[Napisano iz Rima Kološanom, po Tihiku in Onézimu.]

1 Tesaloničanom

1 Pavel in Silván ter Timótej cerkvi Tesaloníčanov, ki je
v Bogu Očetu in v Gospodu Jezusu Kristusu: ›Milost
bodi vam in mir od Boga, našega Očeta in Gospoda
Jezusa Kristusa.‹ **2** Vedno se za vas vse zahvaljujemo
Bogu in vas omenjamo v svojih molitvah, **3** ko se brez
prenehanja spominjamo vašega dela vere in truda ljubezni
ter potrpežljivosti upanja v našega Gospoda Jezusa Kristusa,
pred očmi Boga in našega Očeta; **4** ker poznamo, ljubljeni
bratje, vašo izvolitev od Boga. **5** Kajti naš evangelij ni prišel
k vam samo v besedi, temveč tudi v moči in v Svetem Duhu
in v precejšnjem zagotovilu; kakor veste, kakšne vrste ljudje
smo bili med vami zaradi vas. **6** In vi ste postali naši in
Gospodovi sledilci, ker ste besedo sprejeli v veliki stiski, z
veseljem Svetega Duha, **7** tako da ste bili zgledi vsem, ki
verujejo v Makedoniji in Ahaji. **8** Kajti od vas je odmevala
Gospodova beseda ne samo po Makedoniji in Ahaji, temveč
se je vaša, do Boga usmerjena vera, razširila tudi naokoli,
po vsakem kraju; tako da nam ni treba karkoli govoriti, **9** kajti
oni sami so o nas prikazali kakšne vrste prihod smo imeli k
vam in kako ste se od malikov obrnili k Bogu, da služite
živemu in resničnemu Bogu; **10** in da čakate na njegovega
Sina iz nebes, ki ga je obudil od mrtvih, celó Jezusa, ki nas
je osvobodil pred besom, ki pride.

2 Kajti bratje, vi sami veste, da naš prihod k vam ni bil
zaman, **2** temveč smo celó potem, ko smo poprej v Filípih
trpeli in bili sramotno obravnavani, kakor veste, smo bili v
našem Bogu pogumni, da smo vam v velikem boju izpričali
Božji evangelij. **3** Kajti naše spodbujanje ni bilo iz prevare
niti iz nečistosti niti v zvijači, **4** temveč kakor nam je Bog
dopustil, da nam zaupa evangelij, točno tako govorimo; ne
kakor ugajajoči ljudem, temveč Bogu, ki preizkuša naša
srca. **5** Kajti niti nismo ob kateremkoli času uporabili laskavih
besed, kakor veste niti pretveze pohlepnosti; Bog je priča. **6**
Niti nismo iskali slave od ljudi niti od vas niti ne od drugih, ko
bi lahko bili obremenjujoči kot Kristusovi apostoli. **7** Toda
med vami smo bili nežni, tako kakor dojilja neguje svoje
otroke. **8** Tako smo vas bili vdano željni, da smo vam bili
voljni podeliti ne samo Božji evangelij, ampak tudi naše
duše, ker ste nam bili dragi. **9** Kajti spomnite se, bratje,
našega truda in muke; kajti ponoči in podnevi smo garali,
ker nismo želeli biti obremenitev komurkoli izmed vas, ko
smo vam pridigali Božji evangelij. **10** Vi ste priče in tudi Bog,
kako sveto in pravično in neoporečno smo se vêdli med
vami, ki verujete. **11** Prav tako veste, kako smo tolažili in
opozarjali vsakega izmed vas, tako kakor oče počne svojim
otrokom, **12** da bi vi živeli vredno Boga, ki vas je poklical v
svoje kraljestvo in slavo. **13** Zaradi tega razloga se prav
tako brez prenehanja zahvaljujemo Bogu, kajti ko ste prejeli
Božjo besedo, ki ste jo slišali od nas, je niste sprejeli kakor
človeško besedo, temveč takšno, kot je v resnici, Božjo
besedo, ki učinkovito deluje tudi v vas, ki verujete. **14** Kajti
vi, bratje, ste postali sledilci Božjih cerkvá, ki so v Judeji v
Kristusu Jezusu; kajti tudi vi ste trpeli podobne stvari od
svojih lastnih rojakov, takšne, kot so jih oni od Judov, **15** ki
so ubili tako Gospoda Jezusa kakor svoje lastne preroke in
so preganjali nas; pa ne ugajajo Bogu in so nasprotni vsem
ljudem. **16** Branijo nam govoriti poganom, da bi bili le-ti lahko
rešeni in da bi vsakič dopolnili svoje grehe; kajti bes je prišel
nadnje do skrajnosti. **17** Toda mi, bratje, ki smo bili za kratek
čas vzeti od vaše navzočnosti, [toda] ne v srcu, smo si z
velikim hrepenenjem toliko obilneje prizadevali, da vidimo
vaše obličje. **18** Zato smo želeli priti k vam, celó jaz Pavel,
enkrat in ponovno; toda Satan nas je zadržal. **19** Kajti kaj je
naše upanje ali veselje ali krona radosti? Ali ne celó vi v
prisotnosti našega Gospoda Jezusa Kristusa ob njegovem
prihodu? **20** Kajti vi ste naša slava in veselje.

3 Zato, ko nismo mogli več potrpeti, smo mislili, da je dobro,
da v Atenah ostanemo sami, **2** in smo poslali Timóteja,
našega brata in Božjega služabnika in našega sodelavca
pri Kristusovem evangeliju, da vas utrdi in da vas potolaži
glede vaše vere, **3** da ne bi bil noben človek omajan s temi
stiskami, kajti vi sami veste, da smo določeni za to. **4** Kajti
resnično, ko smo bili z vami, smo vam vnaprej povedali, da
naj bi trpeli stisko; kakor se je zgodilo in vi to veste. **5** Zaradi
tega razloga, ko nisem mogel več potrpeti, sem poslal, da
spoznam vašo vero, da vas ne bi z nekimi načini skušal
skušnjavec in bi bil naš trud zaman. **6** Toda sedaj, ko je od
vas k nam prišel Timótej in nam prinesel dobre novice o vaši
veri ter ljubezni in da nas imate vedno v lepem spominu ter
si silno želite, da nas vidite, kakor si tudi mi [želimo] videti
vas; **7** zato smo bili, bratje, po vaši veri potolaženi glede
vas v vsej naši stiski in tegobi, **8** kajti zdaj živimo, če vi
trdno stojite v Gospodu. **9** Kajti kakšne zahvale lahko spet
za vas vrnemo Bogu, za vse veselje, s katerim se zaradi
vas veselimo pred svojim Bogom? **10** Ponoči in podnevi
silno prosimo, da bi lahko videli vaš obraz in lahko dovršili
to, kar primanjkuje vaši veri. **11** Torej sam Bog in naš Oče
in naš Gospod Jezus Kristus [naj] našo pot usmerjata k
vam. **12** In Gospod [naj] vam stori, da rastete in [ste] obilni v
ljubezni drug do drugega in do vseh ljudi, prav tako kakor mi
počnemo vam, **13** z namenom, da bi lahko vaša srca utrdil

brez graje v svetosti pred Bogom, celó našim Očetom, ob prihodu našega Gospoda Jezusa Kristusa z vsemi njegovimi svetimi.

4 Nadalje vas potem rotimo, bratje in vas spodbujamo po Gospodu Jezusu, da kakor ste od nas prejeli, kako bi morali živeti in ugajati Bogu, tako da bi bili bolj in bolj obilni. **2** Kajti veste, kakšne zapovedi smo vam dali po Gospodu Jezusu. **3** Kajti to je Božja volja, celó vaše posvečenje, da naj bi se vzdržali pred prešuštvovanjem, **4** da bi vsakdo izmed vas vedel, kako čuvati svojo posodo v posvečenju in časti; **5** ne [pa] v poželenju pohotnosti, tako kakor pogani, ki ne poznajo Boga; **6** da noben človek ne gre preko in ne goljufa svojega brata v katerikoli zadevi; zato ker je Gospod maščevalec vsega tega, kakor smo vas tudi mi svarili in pričevali. **7** Kajti Bog nas ni poklical k nečistosti, temveč v svetost. **8** Kdor torej prezira, ne prezira človeka, temveč Boga, ki nam je prav tako dal svojega Svetega Duha. **9** Toda glede bratoljúbja ne potrebujete, da vam pišem, kajti vi sami ste od Boga poučeni, da ljubite drug drugega. **10** In zares to delajte do vseh bratov, ki so po vsej Makedoniji. Toda rotimo vas, bratje, da bolj in bolj rastete **11** in da se učite biti mirni ter opravljati svoje lastno opravilo in da delate s svojimi lastnimi rokami, kakor smo vam zapovedali; **12** da boste lahko živeli iskreno do teh, ki so zunaj in da ne boste ničesar potrebovali. **13** Toda ne želim, da bi bili vi nevedni, bratje, glede teh, ki so zaspali, da ne žalujete, tako kakor drugi, ki nimajo upanja. **14** Kajti če verujemo, da je Jezus umrl in ponovno vstal, bo točno tako tudi tiste, ki spijo v Jezusu, Bog privedel z njim. **15** Kajti to vam rečemo po Gospodovi besedi, da mi, ki smo živi in ostanemo do Gospodovega prihoda, ne bomo vodili teh, ki so zaspali. **16** Kajti sam Gospod se bo spustil iz nebes z vzklikom, z glasom nadangela in z Božjo trobento; in prvi bodo vstali mrtvi v Kristusu. **17** Potem pa bomo mi, ki smo živi in preostanemo, vzeti skupaj z njimi v oblake, da srečamo Gospoda v zraku, in tako bomo vedno z Gospodom. **18** Zato drug drugega tolažite s temi besedami.

5 Toda o časih in obdobjih, bratje, ni potrebno, da vam pišem. **2** Kajti vi sami prav dobro veste, da dan Gospodov prihaja tako, kakor tat ponoči. **3** Kajti ko bodo govorili: »Mir in varnost, « tedaj nenadoma pride nadnje uničenje, kakor porodne muke na žensko z otrokom; in ne bodo ubežali. **4** Toda vi, bratje, niste v temi, da vas tisti dan preseneti kakor tat. **5** Vi vsi ste otroci svetlobe in otroci dneva. Nismo od noči niti od teme. **6** Zatorej ne spimo, kakor počno drugi, temveč čujmo in bodimo trezni. **7** Kajti tisti, ki spijo, spijo ponoči; in tisti, ki se opijajo, so pijani ponoči. **8** Toda mi, ki smo od dneva, bodimo trezni, nadenimo si prsni oklep vere in ljubezni in za čelado upanje rešitve duše. **9** Kajti Bog nas ni določil za bes, temveč da dosežemo rešitev duše po našem Gospodu Jezusu Kristusu, **10** ki je umrl za nas, da bodisi smo budni ali spimo, naj bi živeli skupaj z njim. **11** Zato se skupaj tolažite in izgrajujte drug drugega, kakor tudi počnete. **12** In rotimo vas bratje, da spoznate te, ki se med vami trudijo in so nad vami v Gospodu ter vas opominjajo, **13** in da jih zaradi njihovega dela zelo visoko spoštujte v ljubezni. In bodite v miru med seboj. **14** Torej vas spodbujamo, bratje, posvarite te, ki so nepodrejeni, tolažite malodušne, podpirajte slabotne, bodite potrpežljivi do vseh ljudi. **15** Glejte, da nihče nobenemu človeku ne vrača zla za zlo, temveč vedno sledite temu, kar je dobro, tako med seboj kakor do vseh ljudi. **16** Neprenehoma se veselite. **17** Molíte brez prenehanja. **18** V vsaki stvari se zahvaljujte, kajti to je Božja volja v Kristusu Jezusu glede vas. **19** Ne gasite Duha. **20** Ne prezirajte prerokovanj. **21** Preizkušajte vse stvari; trdno držite to, kar je dobro. **22** Vzdržite se vsega videza zla. **23** In sam Bog miru naj vas popolnoma posveti; in prosim Boga, da bodo vaš celoten duh in duša in telo ohranjeni neomadeževani do prihoda našega Gospoda Jezusa Kristusa. **24** Zvest je on, ki vas kliče, ki bo to tudi storil. **25** Bratje, molíte za nas. **26** Pozdravite vse brate s svetim poljubom. **27** Po Gospodu vam naročam, da bo ta poslanica prebrana vsem svetim bratom. **28** Milost našega Gospoda Jezusa Kristusa bodi z vami. Amen. [Prva poslanica Tesaloníčanom je bila napisana iz Aten.]

2 Tesaloničanom

1 Pavel in Silván ter Timótej, cerkvi Tesaloníčanov v Bogu, našem Očetu in Gospodu Jezusu Kristusu: **2** ›Milost vam in mir od Boga, našega Očeta in Gospoda Jezusa Kristusa.‹ **3** Dolžni smo, da se vedno zahvaljujemo Bogu za vas, bratje, kakor se spodobi, zato ker ta vaša vera silno raste in je ljubezen vsakogar izmed vas vseh do drug drugega obilna, **4** tako, da se mi sami ponašamo z vami po Božjih cerkvah, zaradi vaše potrpežljivosti in vere, v vseh vaših preganjanjih in stiskah, ki jih prenašate; **5** kar je razpoznaven simbol pravične Božje sodbe, da boste lahko šteti vredne Božjega kraljestva, za katerega tudi trpite. **6** Čeprav je pri Bogu pravična stvar, da poplača stisko tem, ki vas stiskajo; **7** vam pa, ki ste stiskani, počitek z nami, ko se bo Gospod Jezus, razodet iz nebes, s svojimi mogočnimi angeli, **8** v plamenečem ognju maščeval na teh, ki ne poznajo Boga in ne ubogajo evangelija našega Gospoda Jezusa Kristusa; **9** ki bodo kaznovani z večnim uničenjem proč od Gospodove prisotnosti in proč od slave njegove moči; **(aiōnios g166)** **10** ko bo prišel, da bo proslavljen v svojih svetih in da bo občudovan v vseh teh, ki verujejo (ker so verovali našemu pričevanju med vami) na tisti dan. **11** Zatorej tudi vedno molimo za vas, da vas bo naš Bog imel za vredne te poklicanosti in izpolnite vso dobro voljo njegove dobrote ter delo vere v môči; **12** da bo v vas lahko proslavljeno ime našega Gospoda Jezusa Kristusa in vi v njem, glede na milost našega Boga in Gospoda Jezusa Kristusa.

2 Torej vas rotimo, bratje, pri prihodu našega Gospoda Jezusa Kristusa in pri našem zbiranju k njemu, **2** da ne boste kmalu pretreseni v mišljenju ali bili vznemirjeni, niti po duhu, niti z besedo, niti s pismom kot od nas, kakor da je blizu Kristusov dan. **3** Nobenemu človeku ne pustite, da vas na kakršenkoli način zavede, kajti ta dan ne bo prišel, razen če ne bo najprej prišlo odpadanje in da se razodene grešen človek, sin pogube, **4** ki nasprotuje in se povišuje nad vse, kar se imenuje Bog ali kar se obožuje, tako da se le-ta kakor Bog usede v Božji tempelj in se razkazuje, da je Bog. **5** Se ne spomnite, da ko sem bil še z vami, sem vam te stvari povedal? **6** Sedaj poznate, kaj ga zadržuje, da bi se lahko razodel ob svojem času. **7** Kajti skrivnost krivičnosti že deluje. Samo tisti, ki sedaj ovira, bo oviral, dokler ne bo umaknjen s poti. **8** In takrat bo razodet ta Zlobni, ki ga bo Gospod pokončal z dihom svojih ust in uničil s sijajem svojega prihoda. **9** Torej njega, katerega prihod je po Satanovem delovanju z vso močjo in znamenji ter lažnimi čudeži **10** in z vso varljivostjo nepravičnosti v teh, ki umirajo, zato ker niso sprejeli ljubezni do resnice, da bi bili lahko rešeni. **11** In zaradi tega razloga jim bo Bog poslal močno zablodo, da bi verjeli laži; **12** da bodo lahko obsojeni vsi, ki niso verjeli resnici, temveč so uživali v nepravičnosti. **13** Toda mi smo dolžni, da se nenehno zahvaljujemo Bogu za vas, od Gospoda ljubljeni bratje, ker vas je Bog od začetka izbral za rešitev duše s posvečenjem Duha in prepričanjem v resnico; **14** kamor vas je poklical po našem evangeliju, k doseganju slave našega Gospoda Jezusa Kristusa. **15** Torej bratje, stojte trdno in držite se izročil, o katerih ste bili poučeni, bodisi z besedo ali našo poslanico. **16** Torej sam naš Gospod Jezus Kristus in Bog, celó naš Oče, ki nas je ljubil in nam je po milosti dal večno tolažbo ter dobro upanje, **(aiōnios g166)** **17** [naj] tolaži vaša srca ter vas utrdi v vsaki dobri besedi in delu.

3 Končno, bratje, molíte za nas, da bi Gospodova beseda imela prosto pot in bi bila proslavljena, tako kakor je pri vas, **2** in da bi bili mi lahko rešeni pred nerazumnimi in zlobneži, kajti vsi ljudje nimajo vere. **3** Toda Gospod je zvest, ki vas bo utrdil in vas varoval pred zlom. **4** Glede vas pa imamo zaupanje v Gospodu, da tako delate, kakor boste delali stvari, ki vam jih zapovedujemo. **5** In Gospod naj vodi vaša srca v Božjo ljubezen in v potrpežljivo čakanje na Kristusa. **6** Torej vam naročamo, bratje, v imenu našega Gospoda Jezusa Kristusa, da se oddaljite od vsakega brata, ki živi neredno in ne po izročilu, ki ga je prejel od nas. **7** Kajti vi sami veste, kako nas morate posnemati, kajti med vami se nismo vedli neredno **8** niti nismo zastonj jedli kruha kateregakoli človeka, temveč smo noč in dan delali z muko in garanjem, da ne bi bili nikomur izmed vas v breme. **9** Ne, ker ne bi imeli avtoritete, temveč da sebe naredimo za zgled vam, da bi nas posnemali. **10** Kajti celó, ko smo bili z vami, smo vam zapovedali to, da če kdorkoli noče delati, naj tudi ne bi jedel. **11** Kajti slišimo, da so med vami nekateri, ki živijo neredno, ki sploh ne delajo, temveč so vtikljivci. **12** Torej tem, ki so takšni, velevamo in jih spodbujamo pri našem Gospodu Jezusu Kristusu, da v spokojnosti delajo in jedo svoj lastni kruh. **13** Toda vi, bratje, ne bodite izmučeni v počenjanju dobrega. **14** In če kdorkoli ni poslušen naši besedi v tej poslanici, tega človeka si zaznamujte in se ne družite z njim, da bo osramočen. **15** Vendar ga ne imejte za sovražnika, ampak ga opominjajte kakor brata. **16** Torej sam Gospod miru [naj] vam vsekakor vedno daje mir. Gospod bodi z vami vsemi. **17** Pozdrav od Pavla z mojo lastno roko, kar je simbol v vsaki poslanici. Tako pišem. **18** Milost našega

Gospoda Jezusa Kristusa bodi z vami vsemi. Amen. [Druga poslanica Tesaloníčanom je bila napisana iz Aten.]

1 Timoteju

1 Pavel, apostol Jezusa Kristusa po zapovedi Boga, našega
Odrešenika in Gospoda Jezusa Kristusa, ki je naše
upanje; **2** Timóteju, mojemu lastnemu sinu v veri: ›Milost,
usmiljenje in mir od Boga, našega Očeta in Jezusa Kristusa,
našega Gospoda.‹ **3** Kakor sem te rotil, ko sem odšel v
Makedonijo, da še ostaneš v Efezu, da bi lahko nekaterim
naročil, da ne učijo nobenega drugega nauka, **4** niti ne
dajo pozornosti bajkam in neskončnim rodovnikom, kar prej
podpira razprave, kakor [pa] bogaboječe izgrajevanje, ki je v
veri. Tako delajte. **5** Torej namen zapovedi je ljubezen iz
čistega srca in iz dobre vesti ter iz nehlinjene vere, **6** od
katere so se nekateri oddaljili in obrnili stran k praznemu
blebetanju; **7** želeč biti učitelji postave; [pa] niti ne razumejo
kaj govorijo niti o čemer zatrjujejo. **8** Toda mi vemo, da je
postava dobra, če jo človek uporablja zakonito; **9** vedoč
to, da postava ni narejena za pravičnega človeka, temveč
za nepostavnega in neposlušnega, za brezbožnega in za
grešnike, za nesvete in oskrunjene, za morilce očetov in
morilce mater, za ubijalce, **10** za vlačugarje, za tiste, ki
sebe omadežujejo z možmi, za ugrabitelje ljudi, za lažnivce,
za krivopriseżnike in če je katerakoli druga stvar, ki je
nasprotna zdravemu nauku; **11** glede na slavni evangelij
blagoslovljenega Boga, ki je bil zaupan mojemu varstvu. **12**
In zahvaljujem se Kristusu Jezusu, našemu Gospodu, ki
me je usposobil in me postavil v službo, kajti imel me je za
zvestega; **13** ki sem bil prej bogokletnik in preganjalec ter
škodljivec. Toda dosegel sem usmiljenje, ker sem to počel
nevedno, v nejeveri. **14** Milost našega Gospoda pa je bila
silno bogata z vero in ljubeznijo, ki je v Kristusu Jezusu.
15 To je zvest izrek in vreden popolnega sprejetja, da je
Kristus Jezus prišel na svet, da reši grešnike; od katerih
sem jaz vodilni. **16** Vendar sem zaradi tega razloga dosegel
usmiljenje, da bi Jezus Kristus lahko vnaprej na meni pokazal
vso potrpežljivost za vzor tem, ki naj bi odslej verovali vanj
za večno življenje. **(aiōnios g166)** **17** Torej Kralju, večnemu,
nesmrtnemu, nevidnemu, edinemu modremu Bogu, bodi čast
in slava na veke vekov. Amen. **(aiōn g165)** **18** To naročilo sem
zaupal tebi, sin Timótej, glede na prerokbe, ki so izšle poprej
o tebi, da boš po njih lahko bojeval dober boj; **19** in obdržiš
vero in dobro vest; ki so jo nekateri zavrgli in glede vere
storili brodolom. **20** Od katerih sta Himénaj in Aleksander; ki
sem ju izročil Satanu, da bi se lahko naučila ne preklinjati.

2 Predvsem torej spodbujam, da naj bodo ponižne prošnje,
molitve, posredovanja in zahvaljevanja narejeni za vse
ljudi; **2** za kralje in za vse, ki so na oblasti; da bomo lahko
preživljali tiho in mirno življenje, v vsej bogaboječnosti in
poštenosti. **3** Kajti to je dobro in sprejemljivo v očeh Boga,
našega Odrešenika, **4** ki hoče, da bi bili vsi ljudje rešeni in
da pridejo do spoznanja resnice. **5** Kajti obstaja en Bog in en
posrednik med Bogom in ljudmi, človek Kristus Jezus; **6** ki je
samega sebe dal v odkupnino za vse, da se bo pričevalo ob
primernem času. **7** Kateremu sem določen za pridigarja in
apostola (govorim resnico v Kristusu in ne lažem), učitelja
poganov v veri in resnici. **8** Hočem torej, da možje povsod
molijo, vzdigujoč svete roke, brez besa in dvoma. **9** In da
na podoben način tudi ženske sebe olepšajo s preprosto
obleko, s sramežljivostjo in preudarnostjo; ne s prepletanjem
las ali zlatom ali biseri ali dragim oblačilom; **10** temveč (kar
je primerno ženskam, ki izražajo bogaboječnost) z dobrimi
deli. **11** Naj se ženska pouči v tišini z vso podložnostjo. **12**
Toda ženski ne dovolim poučevati niti da si prisvoji oblast
nad moškim, ampak, da je v tišini. **13** Kajti najprej je bil
oblikovan Adam, potem Eva. **14** In ni bil zaveden Adam,
temveč ženska, ki je bila zavedena v prestopek. **15** Vendar
pa bo rešena z rojevanjem, če oni nadaljujejo v veri in
ljubezni in svetosti s preudarnostjo.

3 To je zvest izrek: »Če človek hrepeni po službi duhovnega
nadzornika, želi dobro delo.« **2** Duhovni nadzornik
mora biti torej brez krivde, soprog ene žene, oprezen,
trezen, dobrega vedênja, predan gostoljubnosti, zmožen za
poučevanje. **3** Ne vdan vinu, ne razuzdanec, ne pohlepen ali
umazano grabežljiv; temveč potrpežljiv, ne razgrajač, ne
lakomen; **4** tisti, ki dobro vodi svojo lastno družino, ima svoje
otroke v podložnosti z vso resnostjo; **5** (kajti če mož ne
ve, kako vladati svoji lastni hiši, kako bo skrbel za Božjo
cerkev?) **6** Ne novinec, da ne bi, kipeč od ponosa, padel
v hudičevo obsodbo. **7** Poleg tega mora imeti dober glas
od teh, ki so zunaj; da ne pade v grajo ter v hudičevo
zanko. **8** Prav tako morajo biti pomočniki [Božjih] služabnikov
dostojanstveni, ne dvoumnih besed, ne vdani obilnemu
vinu, ne pohlepni po umazani grabežljivosti; **9** ki s čisto
vestjo obdržijo skrivnost vere. **10** In ti naj bodo najprej
preizkušeni; potem pa naj, najdeni brez krivde, služijo kot
pomočniki [Božjega] služabnika. **11** Prav tako morajo biti
njihove žene dostojanstvene, ne obrekovalke, trezne, zveste
v vseh stvareh. **12** Naj bodo pomočniki [Božjih] služabnikov
soprogi ene žene, ki dobro vladajo svojim otrokom in svoji
lastni hiši. **13** Kajti tisti, ki so se pravilno posluževali službe
pomočnika [Božjega] služabnika, so si pridobili dober položaj
in veliko hrabrost v veri, ki je v Kristusu Jezusu. **14** Te stvari
ti pišem, ker upam, da v kratkem pridem k tebi. **15** Toda če

se bom dolgo mudil, da boš lahko vedel, kako bi se moral obnašati v Božji hiši, ki je cerkev živega Boga, steber in temelj resnice. **16** In skrivnost prave bogaboječnosti je brez polemike velika. Bog je bil razodet v mesu, opravičen v Duhu, viden od angelov, oznanjen poganom, svet je vanj veroval, sprejet je bil gor v slavo.

4 Duh torej izrecno govori, da bodo v poznejših časih nekateri odšli od vere in dajali pozornost zapeljivim duhovom in hudičevim naukom; **2** v hinavščini govoreč laži; ki imajo svojo vest ožgano z vročim železom; **3** prepovedovali bodo poročanje in zapovedovali vzdržati se jedi, ki jih je Bog ustvaril, da bi bile sprejete z zahvaljevanjem teh, ki verujejo in poznajo resnico. **4** Kajti vsako Božje bitje je dobro in nič naj ne bo odklonjeno, če je to sprejeto z zahvaljevanjem, **5** kajti posvečeno je z Božjo besedo in molitvijo. **6** Če brate spominjaš na te stvari, boš dober služabnik Jezusa Kristusa, hranjen z besedami vere in zdravega nauka, ki si mu sledil. **7** Toda zavrni bajke oskrunjenih in starih žensk ter se raje uri v bogaboječnosti. **8** Kajti telesno urjenje malo koristi, toda bogaboječnost je koristna za vse stvari, ki ima obljubo življenja, ki je sedaj in tega, ki pride. **9** To je zvest izrek in vreden popolnega sprejetja. **10** Kajti zato se tako trudimo, kakor prenašamo grajo, ker zaupamo v živega Boga, ki je Odrešenik vseh ljudi, zlasti teh, ki verujejo. **11** Te stvari zapoveduj in uči. **12** Ne dopusti, da kdorkoli prezira tvojo mladost; temveč bodi zgled vernikom v besedi, vedênju, v ljubezni, v duhu, v veri, v čistosti. **13** Dokler ne pridem, daj pozornost branju, spodbujanju [in] nauku. **14** Ne zanemarjaj daru, ki je v tebi, ki ti je bil dan po prerokbi, s polaganjem rok zbora starešin. **15** Premišljuj o teh stvareh; v celoti se jim izroči; da bo tvoj napredek lahko viden vsem. **16** Pazi nase in na nauk; nadaljuj v njih, kajti s takšnim ravnanjem boš rešil tako sebe kakor tudi tiste, ki te poslušajo.

5 Ne oštej starešine, temveč ga milo prosi kakor očeta; in mlajše može kakor brate, **2** starejše ženske kakor matere; mlajše kakor sestre, z vso čistostjo. **3** Spoštuj vdove, ki so zares vdove. **4** Toda če ima katerakoli vdova otroke ali nečake, naj se najprej naučijo doma pokazati spoštovanje in povračati svojim staršem; kajti to je dobro in sprejemljivo pred Bogom. **5** Torej tista, ki je zares vdova in zapuščena, zaupa v Boga ter noč in dan nadaljuje v ponižnih prošnjah ter molitvah. **6** Toda tista, ki živi v užitku, je mrtva, medtem ko živi. **7** In zapoveduj te stvari, da bodo lahko brez krivde. **8** Toda če kdorkoli ne skrbi za svoje lastne in [še] posebej za tiste iz svoje lastne hiše, je zanikal vero in je slabši kot nevernik. **9** Ne pustite, da bi bila sprejeta vdova z manj kot šestdesetimi leti, ki je bila žena enega moža, **10** z dobrim pričevanjem o dobrih delih; če je vzgajala otroke, če je prenočevala tujce, če je svetim umivala stopala, če je pomagala trpečim, če je marljivo sledila vsakemu dobremu delu. **11** Toda mlajše vdove zavrni, kajti ko začnejo postajati poltene, zoper Kristusa, se hočejo možiti; **12** imajo obsodbo, ker so zavrgle svojo prvo vero. **13** In poleg tega se naučijo biti brezdelne in se klatijo okoli od hiše do hiše; in ne samo brezdelja, temveč tudi klepetanja in vtikljivosti [v zadeve drugih], govoreč stvari, ki jih ne bi smele. **14** Hočem torej, da se mlajše ženske omožijo, rodijo otroke, vodijo hišo, ne dajo nobene priložnosti nasprotniku, da govori grajajoče. **15** Kajti nekatere so se že obrnile proč za Satanom. **16** Če ima katerikoli moški ali ženska, ki veruje, vdove, naj jih podpira in naj se ne obremenjuje cerkev, da bo ta lahko podpirala tiste, ki so zares vdove. **17** Naj bodo starešine, ki dobro vladajo, šteti za vredne dvojne časti, posebej tisti, ki se trudijo v besedi in nauku. **18** Kajti pismo pravi: ›Ne boš zavezal gobca volu, ki mane žito.‹ In: ‹Delavec je vreden svoje nagrade.‹ **19** Proti starešini ne sprejmi obtožbe, razen pred dvema ali tremi pričami. **20** Te, ki grešijo, oštej pred vsemi, da se bodo tudi drugi lahko bali. **21** Naročam ti pred Bogom in Gospodom Jezusom Kristusom in izvoljenimi angeli, da obeležuješ te stvari, brez dajanja prednosti enemu pred drugim in ničesar ne delaj s pristranskostjo. **22** Na nobenega človeka naglo ne polagaj rok niti ne bodi soudeleženec grehov drugih ljudi. Sebe ohrani čistega. **23** Ne pij več vode, temveč zaradi trebuha in svojih pogostih slabotnosti užij malce vina. **24** Grehi nekaterih ljudi so razkriti vnaprej in gredo prej na sodbo; in [grehi] nekaterih ljudi sledijo kasneje. **25** Podobno so tudi dobra dela nekaterih vnaprej razodeta; in tista, ki so drugačna, ne morejo biti skrita.

6 Toliko služabnikov, kot jih je podjarmljenih, naj imajo svoje lastne gospodarje za vredne vse časti, da se zoper Božje ime in njegov nauk ne bi izrekalo bogokletje. **2** In tisti, ki imajo verne gospodarje, naj jih ne prezirajo zato, ker so bratje; temveč naj jim raje služijo, ker so zvesti in ljubljeni, soudeleženci dobička. Te stvari úči in spodbujaj. **3** Če katerikoli človek uči drugače in ne pritrjuje zdravim besedam, celó besedam našega Gospoda Jezusa Kristusa in nauku, ki je glede na bogaboječnost; **4** je ponosen in ničesar ne ve, marveč boleha glede vprašanj in besednih prepirov, od česar prihajajo zavist, prepir, posmehovanja, hudobna domnevanja, **5** sprevržena razpravljanja ljudi izprijenih misli in oropanih resnice, ki mislijo, da je bogaboječnost [vir] dobička. Od takšnih se umaknite. **6** Toda bogaboječnost je, skupaj z zadovoljstvom, velik dobiček. **7** Kajti ničesar nismo

prinesli na ta svet in nedvomno je, [da] ničesar ne moremo odnesti. **8** In bodimo zadovoljni s tem, da imamo hrano in obleko. **9** Toda tisti, ki hočejo biti bogati, padejo v skušnjavo in zanko ter v mnoga nespametna in škodljiva poželenja, ki ljudi potopijo v uničenje in pogubo. **10** Kajti ljubezen do denarja je korenina vsega zla; za katerim so nekateri zahlepeli, zašli od vere in se prebodli z mnogimi bridkostmi. **11** Toda ti, oh Božji mož, beži od teh stvari in si prizadevaj za pravičnost, bogaboječnost, vero, ljubezen, potrpežljivost in krotkost. **12** Bojuj dober boj vere, oprimi se večnega življenja, kamor si tudi poklican in si pred mnogimi pričami izpovedal dobro izpoved. **(aiōnios g166)** **13** Dajem ti naročilo v očeh Boga, ki oživlja vse stvari in pred Kristusom Jezusom, ki je pred Poncijem Pilatom pričeval dobro priznanje; **14** da ohraniš to zapoved brez madeža, brezgrajno do pojavitve našega Gospoda Jezusa Kristusa, **15** ki jo bo ob svojih časih pokazal, ki je blagoslovljen in edini Vladar, Kralj kraljev in Gospod gospodov; **16** ki ima edini nesmrtnost in prebiva v svetlobi, ki sem mu noben človek ne more približati; katerega noben človek ni videl niti ne more videti; njemu bodi čast in večna oblast. Amen. **(aiōnios g166)** **17** Naročajte tem, ki so na tem svetu bogati, da naj ne bodo vzvišeni niti naj ne zaupajo v negotova bogastva, temveč v živega Boga, ki nam bogato daje v uživanje vse stvari; **(aiōn g165)** **18** da delajo dobro, da bodo bogati v dobrih delih, pripravljeni za razdeljevanje, voljni za posredovanje; **19** in si v shrambi privarčevali dober temelj za čas, ki pride, da se bodo lahko oprijeli večnega življenja. **20** Oh Timótej, varuj to, kar je zaupano tvojemu varstvu, izogibajoč se oskrunjenih in praznih blebetanj ter tako imenovanih lažnih znanstvenih oporekanj, **21** ki so jih nekateri izpovedovali in zašli glede vere. Milost bodi s teboj. Amen. [Prvo Timóteju je bilo napisano iz Laodikeje, ki je glavno mesto Frigije Pacatiane.]

2 Timoteju

1 Pavel, po Božji volji apostol Jezusa Kristusa, glede na obljubo življenja, ki je v Kristusu Jezusu, **2** Timóteju, mojemu srčno ljubljenemu sinu: ›Milost, usmiljenje in mir od Boga Očeta in Kristusa Jezusa, našega Gospoda.‹ **3** Zahvaljujem se Bogu, ki mu služim s čisto vestjo od svojih pradedov, da se te brez prenehanja, noč in dan, spominjam v svojih molitvah **4** in silno si želim, da te vidim, zavedajoč se tvojih solz, da bom lahko izpolnjen z radostjo; **5** ko se spominjam nehlinjene vere, ki je v tebi, ki je najprej prebivala v tvoji stari materi Loídi in tvoji materi Evníki; in prepričan sem, da tudi v tebi. **6** Zatorej te spominjam, da razvnameš Božji dar, ki je v tebi po polaganju mojih rok. **7** Kajti Bog nam ni dal duha strahu, temveč moči, ljubezni in zdravega razuma. **8** Ti se torej ne sramuj pričevanja o našem Gospodu niti o meni, njegovem jetniku, temveč bodi soudeleženec trpljenj evangelija glede na Božjo moč; **9** ki nas je rešil in nas poklical s sveto poklicanostjo, ne glede na naša dela, temveč glede na svoj lastni namen in milost, ki nam je bila dana v Kristusu Jezusu pred začetkom sveta, **(aiōnios g166)** **10** toda sedaj je prikazana s pojavitvijo našega Odrešenika Jezusa Kristusa, ki je odpravil smrt in po evangeliju prinesel življenje in nesmrtnost na svetlobo. **11** Kateremu sem bil jaz določen za pridigarja in apostola in učitelja poganov. **12** Zaradi tega razloga tudi trpim te stvari. Pa vendar nisem osramočen, ker vem, komu sem veroval in prepričan sem, da je on zmožen obdržati to, kar sem mu izročil, za tisti dan. **13** Trdno drži vzorec zdravih besed, ki si jih slišal od mene, v veri in ljubezni, ki je v Kristusu Jezusu. **14** To dobro stvar, ki ti je bila zaupana, varuj s Svetim Duhom, ki prebiva v nas. **15** To veš, da so se vsi, ki so v Aziji, obrnili proč od mene; izmed katerih sta Figel in Hermógen. **16** Gospod naj da usmiljenje Onezíforjevi hiši, kajti pogosto me je poživil in ni bil osramočen zaradi mojih verig. **17** Toda ko je bil v Rimu, me je zelo marljivo iskal in me našel. **18** Gospod naj mu zagotovi, da bo na tisti dan lahko našel usmiljenje od Gospoda. In ti zelo dobro veš, v kako mnogih stvareh mi je služil v Efezu.

2 Ti torej, moj sin, bodi močan v milosti, ki je v Kristusu Jezusu. **2** Stvari pa, ki si jih med mnogimi pričami slišal od mene, iste izroči zvestim ljudem, ki bodo zmožni tudi druge poučiti. **3** Ti torej prenašaj trdoto kot dober vojak Jezusa Kristusa. **4** Noben človek, ki se bojuje, se ne zapleta z zadevami tega življenja, da lahko ugodi njemu, ki ga je izbral, da bi bil vojak. **5** In če si človek prav tako prizadeva za zmago, kljub temu ni okronan, razen če si ne prizadeva zakonito. **6** Poljedelec, ki dela, mora biti prvi udeleženec sadov. **7** Preudari, kar pravim in Gospod naj ti da razumevanje v vseh stvareh. **8** Spominjaj se, da je bil Jezus Kristus, iz Davidovega semena, obujen od mrtvih glede na moj evangelij, **9** za katerega prenašam stisko kakor hudodelec, celó do vezi; toda Gospodova beseda ni zvezana. **10** Zato zaradi izvoljenih prenašam vse stvari, da bi lahko tudi oni dosegli rešitev duš, ki je v Kristusu Jezusu z večno slavo. **(aiōnios g166)** **11** To je zvest izrek: ›Kajti če smo z njim umrli, bomo z njim tudi živeli. **12** Če trpimo, bomo z njim tudi kraljevali. Če ga zatajimo, nas bo tudi on zatajil. **13** Če ne verujemo, vendar on ostaja zvest; sebe ne more zatajiti.‹ **14** Spominjaj jih o teh stvareh in naročaj jim pred Gospodom, da se ne pričkajo glede besed, kar ne koristi, temveč spodkopava poslušalce. **15** Prizadevaj si, da se pokažeš potrjenega Bogu, delavca, ki se mu ni treba sramovati, ki pravilno razdeljuje besedo resnice. **16** Toda izogibaj se oskrunjenih in praznih blebetanj, ker se bodo okrepila k večji brezbožnosti. **17** In njihova beseda bo razjedala kakor rak; izmed katerih sta Himénaj in Filét, **18** ki sta zašla glede resnice, rekoč, da je vstajenje že minilo; in zrušila vero nekaterih. **19** Kljub temu Božji temelj trdno stoji in ima ta pečat: »Gospod pozna te, ki so njegovi.« In: »Naj se vsak, kdor imenuje Kristusovo ime, odreče krivičnosti.« **20** Toda v veliki hiši niso samo posode iz zlata in iz srebra, temveč tudi iz lesa in iz ila; in nekatere v čast, nekatere pa v nečast. **21** Če se človek torej očisti od le-teh, bo postal posoda v čast, posvečena ter primerna za gospodarjevo uporabo in pripravljena za vsako dobro delo. **22** Béži tudi pred mladostnimi poželenji, toda sledi pravičnosti, veri, ljubezni, miru, s tistimi, ki iz čistega srca kličejo h Gospodu. **23** Toda izogibaj se nespametnih in primitivnih razprav, ker veš, da povzročajo prepire. **24** In Gospodov služabnik se ne sme prepirati, temveč [mora] biti blag do vseh ljudi, zmožen za poučevanje, potrpežljiv, **25** da v krotkosti vzgaja te, ki nasprotujejo sebi; če jim bo Bog morda dal kesanje za priznanje resnice; **26** in da bodo lahko prišli k sebi, ven iz zanke hudiča, ki jih je ujel v svojo voljo.

3 Vedi tudi to, da bodo v poslednjih dneh nastopili nevarni časi. **2** Kajti ljudje bodo samoljubni, lakomni, bahači, ponosni, bogokletniki, neposlušni staršem, nehvaležni, nesveti, **3** brez naravne prijaznosti, prelamljali bodo premirje, lažni obtoževalci, neobrzdani, kruti, prezirljivci tistih, ki so dobri, **4** izdajalci, prekanjeni, vzvišeni, raje bi imeli užitke kakor imeli radi Boga; **5** ki imajo podobo pobožnosti, toda

zanikajo njeno moč. Od takšnih se odvrni proč. 6 Kajti od te vrste so tisti, ki se plazijo v hiše in peljejo v ujetništvo neumne ženske, natovorjene z grehi, speljane s številnimi poželenji, 7 ki se vedno učè in nikoli niso zmožni priti do spoznanja resnice. 8 Torej kakor sta se Janes in Jambrés uprla Mojzesu, tako se tudi ti upirajo resnici; ljudje pokvarjenih umov, izprijeni glede vere. 9 Vendar ne bodo nič dlje napredovali, kajti njihova neumnost bo očitna vsem ljudem, kakor je bila tudi njuna. 10 Toda ti si popolnoma spoznal moj nauk, način življenja, namen, vero, potrpežljivost, ljubezen, potrpljenje, 11 preganjanja, stiske, ki so prišle k meni v Antiohiji, v Ikóniju, v Listri; kakšna preganjanja sem prestal, toda iz vseh teh me je osvobodil Gospod. 12 Da, in vsi, ki hočejo bogaboječe živeti v Kristusu Jezusu, bodo trpeli preganjanje. 13 Toda hudobneži in zapeljivci bodo postajali slabši in slabši, varali bodo in bodo varani. 14 Toda ti nadaljuj pri stvareh, ki si se jih naučil in se o njih prepričal, ker veš, od koga si se jih učil; 15 in da si od otroštva poznal sveta pisma, ki so te zmožna storiti modrega za rešitev duše po veri, ki je v Kristusa Jezusa. 16 Vse pismo je dano po navdihu od Boga in je koristno za nauk, za opomin, za grajanje, za poučevanje v pravičnosti, 17 da bi bil Božji mož lahko popoln, temeljito opremljen za vsa dobra dela.

4 Zato te rotim pred Bogom in Gospodom Jezusom Kristusom, ki bo sodil žive in mrtve ob njegovi pojavitvi in njegovem kraljestvu: 2 oznanjuj besedo, bodi takojšen v sezoni, izven sezone, grajaj, oštevaj, spodbujaj z vso potrpežljivostjo in naukom. 3 Kajti prišel bo čas, ko ne bodo hoteli prenašati zdravega nauka, ampak si bodo po svojih lastnih poželenjih, ker imajo željna ušesa, kopičili učitelje 4 in svoja ušesa bodo odvračali od resnice in zapeljani bodo v bajke. 5 Toda ti pazi v vseh stvareh, pretrpi stiske, opravi delo evangelista, naredi popoln dokaz svoje službe. 6 Kajti sedaj sem pripravljen, da bom žrtvovan in čas mojega odhoda je blizu. 7 Bojeval sem dober boj, zaključil svoj tek, vero ohranil. 8 Odslej je zame prihranjena krona pravičnosti, ki mi jo bo na tisti dan dal Gospod, pravičen sodnik; in ne samo meni, temveč tudi vsem tem, ki ljubijo njegovo pojavitev. 9 Uporabi svojo prizadevnost, da v kratkem prideš k meni, 10 kajti Demá me je zapustil, ker je vzljubil ta sedanji svet in je odpotoval v Tesaloníko; Kreskens v Galatijo, Tit v Dalmacijo. (aiōn g165) 11 Samo Luka je z menoj. Vzemi Marka in ga privedi s seboj, kajti koristen mi je za službo. 12 Tihika pa sem poslal v Efez. 13 Ko prideš, prinesi s seboj ogrinjalo, ki sem ga pustil v Troádi, pri Karpu in knjige in še posebej pergamente. 14 Kotlar Aleksander mi je storil mnogo hudega. Gospod ga nagradi glede na njegova dela. 15 Njega se tudi ti pazi, kajti silno se je upiral našim besedam. 16 Ob mojem prvem zagovoru noben človek ni stal z menoj, temveč so me vsi ljudje zapustili. Prosim Boga, da to ne bo prišlo v poštev k njihovi obtožnici. 17 Vendar je z menoj stal Gospod in me krepil, da bi lahko po meni postalo oznanjevanje popolnoma znano in da bi vsi pogani lahko slišali; in rešen sem bil iz levjih ust. 18 In Gospod me bo osvobodil iz vsakega zlega dela in me ohranil za svoje nebeško kraljestvo. Njemu bodi slava na veke vekov. Amen. (aiōn g165) 19 Pozdravi Prisko in Ákvila ter Onezíforjevo družino. 20 Erást je ostal v Korintu, le Trofima sem bolnega pustil v Miletu. 21 Uporabi svojo prizadevnost, da prideš pred zimo. Pozdravljajo te Evbúl in Pudent in Lin in Klavdija ter vsi bratje. 22 Gospod Jezus Kristus bodi s tvojim duhom. Milost bodi z vami. Amen. [Druga poslanica Timóteju, prvemu določenemu duhovnemu nadzorniku cerkve Efežanov, je bila napisana iz Rima, ko je bil Pavel drugič priveden pred Nerona.]

Titu

1 Pavel, Božji služabnik in apostol Jezusa Kristusa, glede na vero Božjih izvoljencev in priznavanje resnice, ki je po bogaboječnosti; **2** v upanju večnega življenja, ki ga je Bog, ki ne more lagati, obljubil, preden je svet nastal; **(aiōnios g166)** **3** toda ob primernih časih je svojo besedo jasno pokazal prek oznanjevanja, ki mi je bila zaupana glede na zapoved Boga, našega Odrešenika; **4** Titu, mojemu lastnemu sinu, po skupni veri: ›Milost, usmiljenje in mir od Boga Očeta in Gospoda Jezusa Kristusa, našega Odrešenika.‹ **5** Na Kreti sem te pustil zaradi tega razloga, da urediš stvari, ki so pomanjkljive, ter v vsakem mestu določiš starešine, kakor sem ti določil; **6** če je kdorkoli brez krivde, soprog ene žene, z zvestimi otroki, [ki] niso obtoženi razgrajanja ali neposlušnosti. **7** Kajti duhovni nadzornik mora biti brez krivde, kakor Božji oskrbnik, ne samovoljen, ne hitro jezen, ne vdan vinu, ne razuzdanec, ne vdan umazani grabežljivosti; **8** temveč ima rad gostoljubnost, ima rad dobre ljudi, trezen, pravičen, svet, zmeren; **9** ki trdno drži zvesto besedo, kakor je bil poučen, da bo lahko zmožen z zdravim naukom ugovarjalce tako spodbujati kakor prepričevati. **10** Kajti mnogo je neposlušnih in praznih blebetačev ter sleparjev, posebno tistih iz obreze, **11** katerih usta se morajo zapreti, ki zaradi umazanega dobička spodkopavajo cele družine, ko učijo stvari, ki jih ne bi smeli. **12** Eden izmed njih, njihov lastni prerok, je rekel: »Krečani so vedno lažnivci, zle živali, počasni trebuhi.« **13** To pričevanje je resnično. Zatorej jih ostro oštej, da bodo lahko zdravi v veri; **14** ne dajajoč pozornosti judovskim bajkam in človeškim zapovedim, ki odvračajo od resnice. **15** Čistim so vse stvari čiste, toda tem, ki so omadeževani in neverni, ni nič čisto, temveč so omadeževane celó njihove misli in vest. **16** Izpovedujejo, da poznajo Boga, toda z deli ga zanikajo, ker so gnusni in neposlušni in neuporabni za vsako dobro delo.

2 Toda ti govori stvari, ki so primerne zdravemu nauku, **2** da bodo starejši možje trezni, dostojanstveni, zmerni, brez graje v veri, v ljubezni, v potrpežljivosti. **3** Prav tako starejše ženske, da bodo v obnašanju, kakor se spodobi svetosti, ne lažne obtoževalke, ne vdane mnogemu vinu, učiteljice dobrih stvari; **4** da bodo lahko učile mlade ženske biti trezno misleče, imeti rade svoje soproge, imeti rade svoje otroke, **5** biti razumne, čiste, varuhinje doma, dobre, poslušne svojim soprogom, da se zoper Božjo besedo ne izreka bogokletja. **6** Prav tako spodbujaj mladeniče, da bodo treznega mišljenja. **7** V vseh stvareh se kaži za vzor dobrih del. V nauku prikaži nepokvarjenost, resnost, iskrenost, **8** zdrav govor, ki ne more biti obsojen; da bo lahko osramočen, kdor je iz nasprotne strani, ker ne bo imel o tebi povedati nobene hudobne stvari. **9** Spodbujaj služabnike, da so poslušni svojim lastnim gospodarjem in da jim res v vseh stvareh ugodijo brez ugovarjanja; **10** brez kraje, temveč prikažejo vso dobro zvestobo; da lahko v vseh stvareh olepšajo nauk Boga, našega Odrešenika. **11** Kajti Božja milost, ki prinaša rešitev duš, se je prikazala vsem ljudem **12** in nas uči, da naj bi v tem sedanjem svetu zanikali brezbožnost in posvetna poželenja, živeli trezno, pravično in bogaboječe **(aiōn g165)** **13** in pričakovali to blagoslovljeno upanje in veličastno pojavitev vélikega Boga in našega Odrešenika, Jezusa Kristusa; **14** ki je samega sebe dal za nas, da bi nas lahko odkupil pred vso krivičnostjo in zase očistil izvoljene ljudi, vnete za dobra dela. **15** Te stvari govori in spodbujaj in oštevaj z vso oblastjo. Ne dopusti, da te kdorkoli prezira.

3 Spomni jih, naj bodo podrejeni kneževinam in oblastem, da se podredijo avtoritetam, da so pripravljeni za vsako dobro delo, **2** da o nobenem človeku ne govorijo hudobno, da niso razgrajači, temveč blagi in izkazujejo vso krotkost do vseh ljudi. **3** Kajti tudi mi sami smo bili včasih nespametni, neposlušni, zavedeni in [smo] služili raznim poželenjem ter užitkom in živeli v zlobnosti ter zavisti, osovraženi in [smo] sovražili drug drugega. **4** Toda potem se je prikazala prijaznost in človekoljubnost Boga, našega Odrešenika, **5** ne z deli pravičnosti, ki smo jih storili, temveč nas je rešil glede na njegovo usmiljenje, s kopeljo prerojenja in obnovitve Svetega Duha; **6** ki ga je po Jezusu Kristusu, našem Odrešeniku, obilno izlil na nas; **7** da naj bi, opravičeni po njegovi milosti, postali dediči glede na upanje večnega življenja. **(aiōnios g166)** **8** To je zvesto govorjenje in te stvari hočem, da nenehno izjavljaš, da bodo tisti, ki verujejo v Boga, lahko pazljivi, da skrbijo za dobra dela. Te stvari so dobre in koristne ljudem. **9** Toda izogibaj se neumnih vprašanj in rodovnikov in sporov ter pričkanj glede postave; kajti te so nekoristne in prazne. **10** Človeka, ki je krivoverec, po prvem in drugem svarilu zavrni; **11** vedoč, da kdor je takšen, je spodkopan in greši in sam od sebe obsojen. **12** Ko bom k tebi poslal Artemája ali Tihika si prizadevaj, da prideš k meni v Nikópolo, kajti sklenil sem, da tam prezimim. **13** Zenája, izvedenca v postavi in Apola marljivo pospremi na njuno pot, da jima ne bo ničesar manjkalo. **14** In naj se tudi naši naučijo, da obdržijo dobra dela za potrebne zadeve, da ne bodo brez sadu. **15** Pozdravljajo te vsi, ki so z menoj. Pozdravi tiste, ki nas imajo radi v veri. Milost

bodi z vami vsemi. Amen. [To je bilo napisano Titu, prvemu posvečenemu duhovnemu nadzorniku cerkve Krečanov, iz Nikópole v Makedoniji.]

Filemonu

1 Pavel, jetnik Jezusa Kristusa in naš brat Timótej, našemu srčno ljubljenemu Filémonu in sodelavcu **2** in naši dragi Apíji in Arhipu, našemu sobojevniku ter cerkvi v tvoji hiši: **3** ›Milost vam in mir od Boga, našega Očeta in Gospoda Jezusa Kristusa.‹ **4** Vedno, kadar te omenjam v svojih molitvah, se zahvaljujem svojemu Bogu, **5** ker slišim o tvoji ljubezni in o tvoji veri, ki jo imaš do Gospoda Jezusa in do vseh svetih; **6** da bi prenos tvoje vere lahko postal učinkovit s priznavanjem vsake dobre stvari, ki je v tebi v Kristusu Jezusu. **7** Kajti v tvoji ljubezni imamo veliko veselje in tolažbo, ker so po tebi, brat, osvežene notranjosti svetih. **8** Zatorej čeprav bi bil v Kristusu lahko zelo drzen, da ti zapovem to, kar je primerno, **9** te vendar zaradi ljubezni raje rotim, tak, kakršen sem, Pavel, starec in sedaj tudi jetnik Jezusa Kristusa. **10** Rotim te za svojega sina Onézima, ki sem ga rodil v svojih vezeh, **11** ki ti je bil v preteklem času nekoristen, toda sedaj koristi tebi in meni. **12** Njega sem ponovno poslal. Ti ga torej sprejmi, to je, mojo lastno notranjost; **13** katerega sem želel obdržati pri sebi, da bi mi namesto tebe lahko služil v vezeh evangelija. **14** Toda brez tvojega mišljenja ne želim storiti ničesar; da tvoja korist ne bi bila, kakor bi bila iz nuje, temveč prostovoljna. **15** Kajti zato je mogoče za nekaj časa odpotoval, da bi ga sprejel za zmeraj; **(aiōnios g166)** **16** sedaj ne kot služabnika, temveč več kot služabnika, ljubljenega brata, predvsem meni, toda koliko bolj tebi, tako v mesu kakor v Gospodu? **17** Če me imaš torej za družabnika, ga sprejmi kakor mene. **18** Če ti je prizadel krivico ali ti karkoli dolguje, pripiši to na moj račun; **19** jaz, Pavel, sem to napisal s svojo lastno roko, sam ti bom to povrnil; čeprav ti ne rečem, kako mi poleg tega dolguješ celó samega sebe. **20** Da, brat, naj imam veselje s teboj v Gospodu. Osveži mojo notranjost v Gospodu. **21** Ker imam zaupanje v tvojo poslušnost, sem ti pisal, vedoč, da boš storil tudi več, kakor pravim. **22** Toda poleg tega mi pripravi tudi stanovanje, kajti zaupam, da vam bom podarjen zaradi vaših molitev. **23** Pozdravljajo te Epafrá, moj sojetnik v Kristusu Jezusu, **24** Marko, Aristarh, Demá, Luka, moji sodelavci. **25** Milost našega Gospoda Jezusa Kristusa bodi z vašim duhom. Amen. [Napisano iz Rima Filemonu, po služabniku Onézimu.]

Hebrejcem

1 Bog, ki je ob različnih časih in na številne načine v preteklem času govoril očetom po prerokih, **2** nam je v teh poslednjih dneh spregovoril po svojem Sinu, ki ga je določil [za] dediča vseh stvari, po katerem je tudi naredil svetove; **(aiōn g165)** **3** ki je sijaj njegove slave in natančna podoba njegove osebe in po besedi svoje moči nosi vse stvari; ko nas je po sebi očistil naših grehov, je sédel na desnico Veličanstva na višavi; **4** narejen je bil toliko boljši kakor angeli, kolikor je s podedovanjem dosegel odličnejše ime kakor oni. **5** Kajti kateremu izmed angelov je on kadarkoli rekel: »Ti si moj Sin, danes sem te rodil?« In ponovno: »Jaz mu bom Oče in on mi bo Sin?« **6** In ponovno, ko privede prvorojenca na svet, pravi: »In obožujejo naj ga vsi Božji angeli.« **7** In o angelih pravi: »Kdor dela svoje angele duhove in svoje služabnike ognjene plamene.« **8** Toda sinu pravi: »Tvoj prestol, oh Bog, je na veke vekov; žezlo pravičnosti je žezlo tvojega kraljestva.« **(aiōn g165)** **9** Ljubil si pravičnost in sovražil krivičnost; zatorej te je Bog, celó tvoj Bog, mazilil z oljem veselja bolj kakor tvoje tovariše. **10** In: »Ti, Gospod, si v začetku položil temelj zemlji in nebesa so delo tvojih rok; **11** ona bosta propadla, toda ti ostajaš; in vsa se bosta postarala kakor obleka; **12** in zložil ju boš kakor suknjo in se bosta spremenila, toda ti si isti in tvoja leta ne bodo prenehala.« **13** Toda kateremu izmed angelov je ob kateremkoli času rekel: »Sédi na mojo desnico, dokler ne naredim tvojih sovražnikov [za] tvojo pručko?« **14** Mar niso vsi ti službujoči duhovi, poslani, da služijo zaradi tistih, ki bodo dediči rešitve duš?

2 Zatorej smo dolžni dati iskrenejšo pozornost besedam, ki smo jih slišali, da jim ne bi kadarkoli pustili izmuzniti se. **2** Kajti če je bila beseda, govorjena po angelih, neomajna in je vsak prestopek ter neposlušnost prejel pravično povračilo nagrade; **3** kako bomo ušli mi, če zanemarimo tako veliko rešitev duš, o kateri je najprej začel govoriti Gospod in nam je bila potrjena po tistih, ki smo ga slišali; **4** [ko] njim Bog prav tako prinaša pričevanje, tako z znamenji kakor s čudeži in z različnimi čudežnimi močmi ter darovi Svetega Duha, glede na svojo lastno voljo? **5** Kajti angelom ni položil v podreditev sveta, ki pride, o katerem govorimo. **6** Temveč je nekdo na nekem kraju pričeval, rekoč: »Kaj je človek, da misliš nanj? Ali človeški sin, da ga obiskuješ? **7** Naredil si ga malo nižjega od angelov; kronaš ga s slavo in častjo in postavljaš ga nad dela svojih rok. **8** Vse stvari si podvrgel pod njegova stopala.« Kajti ker je vse podvrgel pod njega, ni pustil ničesar, kar ni položeno pod njega. Vendar sedaj še ne vidimo vseh stvari položenih pod njega. **9** Toda vidimo Jezusa, ki je bil postavljen malo nižje od angelov, zaradi smrtnega trpljenja, kronanega s slavo in častjo; da bi po Božji milosti okusil smrt za vsakega človeka. **10** Kajti spodobilo se je njemu, za katerega so vse stvari in po katerem so vse stvari v prinašanju mnogih sinov v slavo, da naredi poveljnika njihove rešitve duš popolnega skozi trpljenja. **11** Kajti vsi so iz enega, tako kdor posvečuje kakor tisti, ki so posvečeni. Zaradi tega razloga ni osramočen, da jih kliče brate, **12** rekoč: »Oznanjal bom tvoje ime svojim bratom, na sredi cerkve ti bom prepeval hvalo.« **13** In ponovno: »Svoje trdno upanje bom položil vanj.« In ponovno: »Glej, jaz in otroci, ki mi jih je dal Bog.« **14** Ker ste potem kot otroci soudeleženci mesa in krvi, je tudi sam prav tako vzel del od istega, da bi skozi smrt lahko uničil tistega, ki je imel smrtno oblast, to je hudiča **15** in osvobodil tiste, ki so bili zaradi strahu pred smrtjo vse svoje življenje podrejeni sužnosti. **16** Kajti resnično nase ni prevzel narave angelov, temveč je nase prevzel Abrahamovo seme. **17** Zatorej se je zanj v vseh stvareh spodobilo, da je bil narejen podoben svojim bratom, da bi bil lahko usmiljen in zvest véliki duhovnik v stvareh, ki se nanašajo na Boga, da opravi pobotanje za grehe ljudi. **18** Kajti ker je on sam trpel in bil skušan, je zmožen okrepiti te, ki so skušani.

3 Zatorej sveti bratje, soudeleženci nebeške poklicanosti, preudarite Apostola in Vélikega Duhovnika naše veroizpovedi, Kristusa Jezusa, **2** ki je bil zvest tistemu, ki ga je določil, kakor je bil tudi Mojzes zvest v vsej njegovi hiši. **3** Kajti ta človek je bil štet za vrednega večje slave kakor Mojzes, ker kdor je hišo zgradil, ima večjo čast kakor hiša. **4** Kajti vsaka hiša je zgrajena po nekem človeku, toda kdor je zgradil vse stvari, je Bog. **5** In Mojzes je bil resnično zvest v vsej njegovi hiši kot služabnik, za pričevanje o teh stvareh, o katerih naj bi se pozneje govorilo; **6** toda Kristus [pa] kot sin nad svojo lastno hišo; katerega hiša smo mi, če trdno držimo zaupanje in se trdno veselimo upanja do konca. **7** Zatorej (kakor govori Sveti Duh: »Če boste danes zaslišali njegov glas, **8** ne zakrknite svojih src kakor v izzivanju, na dan preizkušnje v divjini, **9** ko so me vaši očetje skušali, me presojali in štirideset let gledali moja dela.« **10** Zato sem bil užaloščen s tem rodom in rekel: »Vedno se motijo v svojem srcu in niso spoznali mojih poti.« **11** Tako sem prisegel v svojem besu: »Ne bodo vstopili v moj počitek.«) **12** Pazite bratje, da ne bi bilo v katerem izmed vas hudobno srce nevere v umikanju od živega Boga. **13** Temveč vsakodnevno drug drugega spodbujajte, dokler se imenuje: »Danes, « da ne bi kdorkoli izmed vas zakrknil zaradi zapeljivosti greha. **14** Kajti postali smo Kristusovi soudeleženci, če začetek našega

zaupanja neomajno držimo do konca; 15 dokler je rečeno:
»Če boste danes zaslišali njegov glas, ne zakrknite svojih
src kakor v izzivanju.« 16 Kajti nekateri, ko so slišali, so
izzivali; čeprav ne vsi, ki so prišli po Mojzesu iz Egipta. 17
Toda nad kom je bil štirideset let užaloščen? Mar ni bil s
temi, ki so grešili, katerih trupla so popadala v divjini? 18 In
katerim je prisegel, da naj ne bi vstopili v njegov počitek,
če ne tem, ki niso verovali? 19 Tako vidimo, da niso mogli
vstopiti zaradi nevere.

4 Bojmo se torej, da se ne bi komurkoli izmed vas zdelo,
da je zamudil obljubo o vstopu v njegov počitek, ki nam
je bila zapuščena. 2 Kajti evangelij je bil oznanjen nam
kakor tudi njim. Toda oznanjena beseda tem ni koristila, ker
ni bila pridružena veri tistih, ki so jo slišali. 3 Kajti mi, ki
smo verovali, vstopamo v počitek, kakor pravi: »Kakor sem
prisegel v svojem besu, če bodo vstopili v moj počitek; «
čeprav so bila dela končana od ustanovitve sveta. 4 Kajti
na nekem mestu je o sedmem dnevu govoril na ta način:
»In Bog je počival sedmi dan od vseh svojih del.« 5 In
na tem mestu ponovno: »Če bodo vstopili v moj počitek.«
6 Ker torej ostaja to, da morajo nekateri vstopiti vanj in
tisti, ki jim je bilo to najprej oznanjeno, zaradi nevere niso
vstopili; 7 znova omejuje nek dan, rekoč v Davidu: »Danes,
« po tako dolgem času; kakor je rečeno: »Če boste danes
zaslišali njegov glas, ne zakrknite svojih src.« 8 Kajti če
jim je Jezus dal počitek, potem pozneje ne bi govoril o
drugem dnevu. 9 Zaradi tega ostaja [šabatni] počitek za
Božje ljudi. 10 Kajti kdor je vstopil v njegov počitek, je tudi
prenehal s svojimi lastnimi deli, kakor je Bog s svojimi. 11
Trudimo se torej, da vstopimo v ta počitek, da ne bi katerikoli
človek padel po istem zgledu nevere. 12 Kajti Božja beseda
je živa in močna in ostrejša kakor vsak dvorezen meč, ki
prodre celó do ločitve duše in duha, sklepov in mozga ter
je razpoznavalka misli in namenov srca. 13 Niti ni nobene
stvari, ki se ne razpozna v njegovem pogledu, temveč so vse
stvari razgaljene in odprte očem tistega, s katerim imamo
opraviti. 14 Ker imamo veličastnega vélikega duhovnika, ki je
prešel v nebesa, Jezusa, Božjega sina, torej trdno držimo
svojo veroizpoved. 15 Kajti nimamo vélikega duhovnika, ki
ne more biti ganjen z občutenjem naših slabosti; temveč je
bil skušan v vseh ozirih, podobno kakor smo mi, vendar brez
greha. 16 Pristopimo torej pogumno k prestolu milosti, da
bomo lahko dosegli usmiljenje in našli milost za pomoč v
času potrebe.

5 Kajti vsak véliki duhovnik, vzet izmed ljudi, je odrejen
za ljudi v stvareh, ki se nanašajo na Boga, da lahko
daruje tako darove kakor žrtve za grehe, 2 ki ima lahko
sočutje za nevedne in za tiste, ki so izven poti; kajti tudi on
sam je obdan s šibkostjo. 3 In zaradi tega razloga mora
kakor za ljudi, tako tudi zase darovati za grehe. 4 In noben
človek si te časti ne jemlje sam, temveč kdor je poklican
od Boga, kakor je bil Aron. 5 Tako tudi Kristus ni samega
sebe proslavil, da bi postal véliki duhovnik, temveč tisti, ki
mu je rekel: »Ti si moj Sin, danes sem te rodil.« 6 Kakor
pravi tudi na drugem mestu: »Ti si duhovnik na veke po
Melkízedekovem redu.« **(aiōn g165)** 7 Ki je v dneh svojega
mesa, ko je z močnim vpitjem in solzami daroval molitve
in ponižne prošnje k njemu, ki ga je bil zmožen rešiti pred
smrtjo in je bil uslišan, zato ker se je bal; 8 čeprav je bil
Sin, pa se je iz stvari, ki jih je pretrpel, naučil poslušnosti; 9
in ker je postal popoln, je postal avtor večne rešitve duš
vsem tistim, ki ga ubogajo; **(aiōnios g166)** 10 véliki duhovnik,
poklican od Boga, po Melkízedekovem redu. 11 O katerem
imamo povedati mnogo besed in bi [jih] težko izrekel, glede
na to, da ste leni za poslušanje. 12 Kajti v času, ko bi
morali biti učitelji, imate potrebo, da vas nekdo ponovno uči,
katera so začetna načela Božjih izrekov; in postali ste takšni,
ki imajo potrebo po mleku in ne po močni hrani. 13 Kajti
vsak, kdor je deležen mleka, je nevešč v besedi pravičnosti,
ker je dojenček. 14 Toda močna hrana pripada tem, ki so
polnoletni, torej tistim, ki imajo zaradi razloga uporabe svoja
čutila trenirana, da razlikujejo tako dobro kakor zlo.

6 Zatorej pustimo načela Kristusovega nauka, nadaljujmo
k popolnosti; in ne polagajmo ponovno temelja kesanja
od mrtvih del in vere v Boga, 2 nauka o krščevanjih in o
polaganju rok in o vstajenju mrtvih ter o večni sodbi. **(aiōnios
g166)** 3 In to bomo storili, če Bog dovoli. 4 Kajti nemogoče je
za tiste, ki so bili enkrat razsvetljeni in so okusili nebeški
dar in so postali soudeleženci Svetega Duha 5 in so okusili
dobro Božjo besedo in moči sveta, ki pride, **(aiōn g165)** 6
če bodo odpadli, da se jih ponovno obnovi v kesanje, ker
sami sebi na novo križajo Božjega Sina in ga izpostavljajo
javni sramoti. 7 Kajti zemlja, ki posrka dež, ki pogosto pada
nanjo in obrodi zelišča, primerna za tiste, ki so jo obdelovali,
prejema blagoslov od Boga. 8 Toda tista, ki rodi trnje in osat,
je zavrnjena in je blizu prekletstva; katere konec je, da bo
požgana. 9 Toda ljubljeni, mi smo glede vas prepričani o
boljših stvareh in stvareh, ki spremljajo rešitev duš, čeprav
tako govorimo. 10 Kajti Bog ni krivičen, da pozabi vaše delo
in trud ljubezni, ki ste ga pokazali njegovemu imenu, ker
ste služili svetim in še služite. 11 In želimo, da vsak izmed
vas do konca izkazuje isto vnemo k polni gotovosti upanja,

12 da ne boste leni, temveč posnemovalci teh, ki zaradi vere in potrpežljivosti podedujejo obljube. 13 Kajti ko je Bog dal Abrahamu obljubo, je prisegel pri samem sebi, ker ni mogel priseči pri nikomer večjem, 14 rekoč: »Zagotovo, z blagoslavljanjem te bom blagoslovil in z množenjem te bom pomnožil.« 15 In tako je, potem ko je potrpežljivo vztrajal, dosegel obljubo. 16 Kajti ljudje resnično prisegajo pri večjem; in prisega za potrditev jim je konec vsega prepira. 17 V čemer je Bog, voljan dedičem obljube obilneje pokazati nespremenljivost svoje namere, to potrdil s prisego; 18 da imamo z dvema nespremenljivima izjavama, v katerih je bilo za Boga nemogoče lagati, lahko močno tolažbo mi, ki smo pobegnili zaradi zatočišča, da se oprimemo upanja, postavljenega pred nas; 19 katerega upanje imamo kakor sidro duše, tako gotovo kakor neomajno in ki vstopa v to notranjost zagrinjala; 20 kamor je za nas vstopil predhodnik, celó Jezus, postavljen [za] vélikega duhovnika na veke po Melkízedekovem redu. **(aiōn g165)**

7 Kajti ta Melkízedek, kralj v Salemu, duhovnik najvišjega Boga, ki je srečal Abrahama, ko se je ta vračal iz poboja kraljev in ga blagoslovil; 2 ki mu je tudi Abraham dal desetino od vsega; najprej pomeni Kralj pravičnosti in nató tudi Kralj Salema, kar je Kralj miru; 3 brez očeta, brez matere, brez porekla niti nima začetka dni niti konca življenja, toda narejen podoben Božjemu Sinu trajno ostaja duhovnik. 4 Torej preudarite, kako velik je bil ta mož, ki mu je celó očak Abraham dal desetino od plenov. 5 In resnično imajo tisti, ki so iz Lévijevih sinov, ki prejemajo službo duhovništva, zapoved, naj glede na postavo od ljudi pobirajo desetine, to je, od svojih bratov, čeprav so izšli iz Abrahamovih ledij; 6 toda on, katerega poreklo ni šteto od njih, je prejel Abrahamove desetine in blagoslovil tistega, ki je imel obljube. 7 In brez vseh ugovarjanj je manjše blagoslovljeno od boljšega. 8 In tukaj prejemajo desetine ljudje, ki umirajo, toda tam jih prejema on, o katerem je pričevano, da živi. 9 In tako lahko potemtakem rečem: »Tudi Levi, ki prejema desetine, je plačal desetine po Abrahamu.« 10 Kajti bil je še v ledjih svojega očeta, ko ga je srečal Melkízedek. 11 Če je bila torej popolnost po Lévijevem duhovništvu (kajti pod njim so ljudje prejeli postavo), kakšna je bila nadaljnja potreba, da bi nastopil drug duhovnik po Melkízedekovem redu in ne bi bil imenovan po Aronovem redu? 12 Kajti zaradi spremembe duhovništva je storjena tudi potreba po spremembi postave. 13 Kajti on, o katerem se govorijo te stvari, pripada drugemu rodu, od katerega noben človek ni daroval prisotnost pri oltarju. 14 Kajti očitno je, da naš Gospod izvira iz Juda, iz rodu, o katerem glede duhovništva Mojzes ni ničesar rekel. 15 In še mnogo bolj očitno je, kajti po Melkízedekovi podobnosti vstaja drug duhovnik, 16 ki ni postal po postavi mesene zapovedi, temveč po moči neskončnega življenja. 17 Kajti on pričuje: »Ti si duhovnik na veke po Melkízedekovem redu.« **(aiōn g165)** 18 Kajti razveljavitev prejšnje zapovedi je resnična zaradi njene slabosti in nekoristnosti. 19 Kajti postava ni ničesar storila popolno, toda vpeljava boljšega upanja je; po katerem se bližamo k Bogu. 20 In še toliko bolj, ker ni bil narejen za duhovnika brez prisege; 21 (kajti ti duhovniki so postali brez prisege; toda ta s prisego po tistem, ki mu je rekel: »Gospod je prisegel in se ne bo kesal: ›Ti si duhovnik na veke po Melkízedekovem redu‹«). **(aiōn g165)** 22 S tem je bil Jezus postavljen za pôroka boljše zaveze. 23 In onih je bilo resnično mnogo duhovnikov, ker jim zaradi smrti ni bilo dopuščeno, da ostanejo; 24 toda ta človek, ker ostaja večno, ima nespremenljivo duhovništvo. **(aiōn g165)** 25 Zatorej jih je tudi zmožen rešiti do zadnjega, da po njem pridejo k Bogu, glede na to, da vedno živi, da posreduje zanje. 26 Kajti takšen véliki duhovnik nam je bil primeren, ki je svet, neškodljiv, neomadeževan, ločen od grešnikov in je postal višji od nebes; 27 ki mu ni treba vsak dan, kakor tistim vélikim duhovnikom, darovati žrtvovanje, najprej za svoje lastne grehe in potem za grehe ljudi. Kajti to je storil enkrat, ko je daroval samega sebe. 28 Kajti postava dela ljudi [za] vélike duhovnike, ki imajo šibkost; toda beseda prisege, ki je bila, odkar [je] postava, postavlja Sina, ki je posvečen na vékomaj. **(aiōn g165)**

8 Torej od stvari, ki smo jih govorili, je to povzetek: ›Imamo takšnega vélikega duhovnika, ki je postavljen na desnico prestola Veličanstva v nebesih; 2 služabnika svetišča in resničnega šotorskega svetišča, ki ga je postavil Gospod in ne človek.‹ 3 Kajti vsak véliki duhovnik je določen, da daruje darove in žrtve, zato je potrebno, da ima tudi ta človek nekaj, da daruje. 4 Kajti če bi bil na zemlji, ne bi bil duhovnik, glede na to, da so tu duhovniki, ki darujejo daritve glede na postavo; 5 ki služijo zgledu in senci nebeških stvari, kakor je bil Mojzes opomnjen od Boga, ko je bil na tem, da postavi šotorsko svetišče, kajti: »Glej, « pravi, » da narediš vse stvari glede na zgled, ki ti je bil pokazan na gori.« 6 Toda sedaj je dosegel toliko odličnejšo službo, kolikor je tudi posrednik boljše zaveze, ki je bila osnovana na boljših obljubah. 7 Kajti če bi bila tista prva zaveza brezhibna, potem se ne bi iskalo prostora za drugo. 8 Kajti ko je pri njih našel krivdo, jim pravi: »Glejte, pridejo dnevi, govori Gospod, ko bom z Izraelovo hišo in z Judovo hišo sklenil novo zavezo; 9 ne glede na zavezo, ki sem jo sklenil z njihovimi očeti na dan, ko sem jih

prijel za roko, da jih izpeljem iz egiptovske dežele; ker niso ostali v moji zavezi in se nisem ozrl nanje, « govori Gospod. **10** »Kajti to je zaveza, ki jo bom sklenil z Izraelovo hišo po tistih dneh, « govori Gospod, »svoje postave bom položil v njihove misli in jih zapisal v njihova srca, in jaz jim bom Bog in oni mi bodo ljudje; **11** in ne bodo učili vsak svojega bližnjega in vsak svojega brata, rekoč: ›Spoznajte Gospoda, ‹ kajti vsi me bodo poznali, od najmanjšega do največjega. **12** Kajti usmiljen bom do njihovih nepravičnosti in njihovih grehov ter njihovih krivičnosti se ne bom več spominjal.« **13** Ker pravi: »Novo zavezo, « je prvo naredil staro. Torej to, kar propada in postaja staro, je pripravljeno, da izgine proč.

9 Torej prva zaveza je resnično imela tudi odredbe o bogoslužju in posvetnem svetišču. **2** Kajti postavljeno je bilo šotorsko svetišče; prvo, v katerem je bil svečnik in miza ter hlebi navzočnosti; kar je imenovano Svetišče. **3** Za drugim zagrinjalom pa šotorsko svetišče, ki se imenuje Najsvetejše; **4** ki je imelo zlato kadilnico in skrinjo zaveze v celoti prevlečeno z zlatom, v kateri je bila zlata posoda, ki je imela mano in Aronova palica, ki je vzbrstela ter plošči zaveze; **5** in nad njo keruba slave, ki zasenčujeta sedež milosti [skrinje zaveze]; o katerem sedaj ne moremo podrobno govoriti. **6** Torej ko so bile te stvari tako odrejene, so duhovniki, opravljajoč službo Bogu, vedno šli v prvo šotorsko svetišče. **7** Toda v drugo je véliki duhovnik odšel sam, enkrat vsako leto, ne brez krvi, ki jo je daroval zase in za grehe ljudi. **8** Sveti Duh tako naznanja, da pot v najsvetejše še ni bila razodeta, dokler je še stalo prvo šotorsko svetišče. **9** Ta je bil podoba za tedaj pripravljeni čas, v katerem so bili darovani tako darovi kakor žrtve, ki niso mogli storiti popolnega, kar se tiče vesti, tistega, ki je službo opravljal. **10** To je veljalo samo za jedi in pijače in številna umivanja ter mesene odredbe, naložene nanje do časa preureditve. **11** Toda Kristus, ki je prišel [kot] véliki duhovnik prihodnjih dobrih stvari, z večjim in popolnejšim šotorskim svetiščem, ne narejenim z rokami, to se pravi, ne od te zgradbe; **12** niti ne s krvjo koz in telet, temveč je s svojo lastno krvjo enkrat vstopil v sveti prostor in za nas dosegel večno odkupitev. **(aiōnios g166)** **13** Kajti če kri bikov in kozlov ter pepel telice, škropeč nečiste, posvečuje do očiščenja mesa; **14** koliko bolj bo Kristusova kri, ki je po večnem Duhu samega sebe brez madeža daroval Bogu, očistila vašo vest pred mrtvimi deli, da služite živemu Bogu? **(aiōnios g166)** **15** In zaradi tega razloga je on posrednik nove zaveze, da bi s pomočjo smrti, za odkupitev od prestopkov, ki so bili pod prvo zavezo, tisti, ki so poklicani, lahko prejeli obljubo večne dediščine. **(aiōnios g166)** **16** Kajti kjer je oporoka, tam mora biti tudi potreba po smrti oporočnika. **17** Kajti oporoka je veljavna potem, ko so ljudje mrtvi; sicer nima nobene moči, vse dokler oporočnik živi. **18** Nakar niti prva zaveza ni bila posvečena brez krvi. **19** Kajti ko je Mojzes vsem ljudem govoril vsak predpis, glede na postavo, je vzel kri telet in kozlov, z vodo in škrlatno volno ter izop in poškropil tako knjigo kakor vse ljudi, **20** rekoč: »To je kri zaveze, ki vam jo je Bog ukazal.« **21** Poleg tega je s krvjo poškropil tako šotorsko svetišče kakor vse posode za služenje. **22** In skoraj vse stvari se po postavi očiščuje s krvjo; in brez prelivanja krvi ni odpuščanja. **23** Bilo je torej potrebno, da naj bi bili vzori stvari v nebesih očiščeni s temi; toda same nebeške stvari [pa] z boljšimi žrtvami kakor te. **24** Kajti Kristus ni vstopil v svete prostore, narejene z rokami, ki so slike resničnih; temveč v sama nebesa, da se sedaj za nas pokaže v Božji prisotnosti. **25** Niti ne, da bi samega sebe pogosto daroval, kakor véliki duhovnik vsako leto s krvjo drugih vstopa v sveti prostor; **26** kajti potem bi moral od ustanovitve sveta pogosto trpeti. Toda sedaj se je prikazal enkrat ob koncu sveta, da z žrtvovanjem samega sebe odstrani greh. **(aiōn g165)** **27** In kakor je določeno ljudem enkrat umreti, toda po tem sodba; **28** tako je bil Kristus enkrat darovan, da nosi grehe mnogih; in tem, ki ga pričakujejo, se bo drugič prikazal brez greha v rešitev duš.

10 Kajti postava, ki vsebuje senco dobrih stvari, ki pridejo in ne prave podobe stvari, s temi žrtvami, ki jih leto za letom stalno darujejo, še prišlecev nikoli ne more storiti popolnih. **2** Kajti ali takrat ne bi nehali biti darovani? Zato ker ti oboževalci, enkrat očiščeni, naj ne bi imeli nič več zavedanja o grehih. **3** Toda s temi daritvami je vsako leto storjen ponoven opomin zaradi grehov. **4** Kajti ni mogoče, da naj bi kri bikov in kozlov odvzemala grehe. **5** Zato, ko prihaja na svet, pravi: »Žrtvovanja in daritve nočeš, toda telo si mi pripravil; **6** v žgalnih daritvah in daritvah za greh nimaš nobenega veselja. **7** Tedaj sem rekel: ›Glej, prihajam (v zvitku knjige je to zapisano o meni), da izpolnim tvojo voljo, oh Bog.‹« **8** Še več, ko je rekel: »Žrtve in darovanja in žgalnih daritev ter darovanja za greh nočeš niti nimaš veselja v teh, « ki so darovane po postavi; **9** je potem rekel: »Glej, prihajam, da izpolnim tvojo voljo, oh Bog.« Odpravlja prvo, da lahko vzpostavi drugo. **10** Po tej volji smo z daritvijo telesa Jezusa Kristusa posvečeni enkrat za vselej. **11** In vsak duhovnik vsak dan stoji, služi in pogosto daruje iste žrtve, ki nikoli ne morejo odvzeti grehov. **12** Toda ta človek, potem ko je daroval eno žrtev za grehe na veke, je sédel na

Božjo desnico; 13 in od tega časa naprej čaka, dokler ne
bodo njegovi sovražniki narejeni [za] njegovo pručko. 14
Kajti z eno daritvijo je na veke izpopolnil te, ki so posvečeni.
15 O tem nam je priča tudi Sveti Duh; kajti potem ko nam je
prej rekel: 16 »To je zaveza, ki jo bom sklenil z njimi po tistih
dneh, « govori Gospod, »svoje postave bom položil v njihova
srca in v njihove misli jih bom zapisal; 17 in njihovih grehov
ter krivičnosti se ne bom več spominjal.« 18 Torej kjer je
odpuščanje le-teh, ni več daritve za greh. 19 Ker imamo torej,
bratje, hrabrost, da po Jezusovi krvi vstopimo v najsvetejše,
20 po novi in živi poti, ki jo je za nas posvetil skozi zagrinjalo,
to se pravi svoje meso; 21 in ker imamo vélikega duhovnika
nad Božjo hišo; 22 se približajmo z resničnim srcem, v polni
gotovosti vere, ker smo naša srca poškropili pred zlo vestjo
in naša telesa umili s čisto vodo. 23 Trdno, brez omahovanja,
se držimo veroizpovedi naše vere (ker je zvest on, ki je
obljubil) 24 in preudarimo drug drugega, da spodbujamo k
ljubezni in k dobrim delom. 25 Ne zapuščajmo zbiranja nas
samih, kakor je navada nekaterih, temveč drug drugega
spodbujajmo in [to] toliko bolj, kakor vidite, da se približuje
dan. 26 Kajti če namerno grešimo, potem ko smo prejeli
spoznanje o resnici, za grehe ne ostane nobena žrtev
več, 27 temveč neizogibno strašno pričakovanje sodbe in
ognjene vročine, ki bo požrla nasprotnike. 28 Kdor je preziral
Mojzesovo postavo, je na osnovi dveh ali treh prič brez
usmiljenja umrl. 29 Predvidevajte, koliko hujše kazni bo
vreden tisti, ki je pod stopalom pomendral Božjega Sina in je
štel kri zaveze, s katero je bil posvečen, za nesveto stvar in
[to] storil navzlic Duhu milosti? 30 Kajti poznamo tistega, ki
je rekel: »Maščevanje pripada meni, jaz bom poplačal, «
govori Gospod. In ponovno: »Gospod bo sodil svoje ljudi.«
31 To je strašna stvar, pasti v roke živega Boga. 32 Toda
spomnite se prejšnjih dni, v katerih ste, potem ko ste bili
razsvetljeni, pretrpeli velik boj stisk; 33 deloma, medtem ko
ste bili narejeni [za] predmet zaničevanja, tako z grajami
kakor s stiskami, in deloma medtem ko ste postali družabniki
teh, ki so bili tega navajeni. 34 Kajti do mene ste imeli sočutje
v mojih vezeh in ste radostno sprejeli plenjenje svojih dobrin,
vedoč v sebi, da imate v nebesih boljše in trajno imetje. 35
Ne odvrzite torej svoje zaupnosti, ki ima veliko povračilo
nagrade. 36 Kajti potrebo imate po potrpežljivosti, da potem
ko ste storili Božjo voljo, lahko prejmete obljubo. 37 Kajti še
malo časa in on, ki prihaja, bo prišel in ne bo okleval. 38
Torej pravični bo živel iz vere. Toda če se kdorkoli umakne,
moja duša nad njim ne bo imela veselja. 39 Toda mi nismo
od teh, ki se umikajo v pogubo, temveč od teh, ki verujejo v
rešitev duše.

11 Vera je torej zagotovilo stvarem, v katere upamo, dokaz
nevidnih stvari. 2 Kajti po njej so starešine dosegli
dober glas. 3 Po veri razumemo, da so bili svetovi zasnovani
po Božji besedi, tako da stvari, ki so vidne, niso bile narejene
iz stvari, ki se kažejo. (aiōn g165) 4 Po veri je Abel Bogu
daroval odličnejšo žrtev kakor Kajn, s katero je dosegel
pričevanje, da je bil pravičen, ker je Bog pričeval o njegovih
darovih; in po njih, čeprav mrtev, še vedno govori. 5 Po veri
je bil Henoh prestavljen, da ne bi videl smrti; in ni ga bilo
najti, ker ga je Bog prestavil, kajti pred njegovo prestavitvijo
je imel to pričevanje, da je ugajal Bogu. 6 Toda brez vere
mu je nemogoče ugajati, kajti kdor prihaja k Bogu, mora
verovati, da on je in da je nagrajevalec teh, ki ga marljivo
iščejo. 7 Po veri je Noe, ki je bil posvarjen od Boga, o še
nevidenih stvareh, prevzet s strahom, pripravil barko za
rešitev svoje hiše, po kateri je obsodil svet in postal dedič
pravičnosti, ki je po veri. 8 Po veri je Abraham ubogal, ko
je bil poklican, da gre ven, na kraj, ki naj bi ga kasneje
prejel v dediščino; in odšel je ven, ne vedoč kam je šel. 9
Po veri se je mudil v obljubljeni deželi kot v tuji deželi in
prebival v šotorih z Izakom in Jakobom, z njim sodedičema
iste obljube; 10 kajti iskal je mesto, ki ima temelje, katerega
graditelj in izdelovalec je Bog. 11 Preko vere je tudi sama
Sara prejela moč, da spočne seme in rodila otroka, ko je bila
čez starost, ker je tega, ki je obljubil, precenila zvestega. 12
Zatorej jih je izšlo celó iz enega in skoraj mrtvega, tako velika
množica kakor zvezd neba in kakor peska, ki je brezštevilen
ob morski obali. 13 Vsi ti so umrli v veri in niso prejeli obljub,
vendar so jih videli od daleč in bili prepričani o njih in jih
sprejeli ter priznali, da so bili tujci in romarji na zemlji. 14 Kajti
tisti, ki govorijo takšne stvari, odkrito razglašajo, da iščejo
domovino. 15 In resnično, če bi razmišljali o tej domovini, od
koder so izšli, bi mogoče imeli priložnost, da se vrnejo. 16
Toda odslej si želijo boljšo domovino, to je, nebeško. Zato
Bog ni osramočen, da se imenuje njihov Bog, kajti zanje je
pripravil mesto. 17 Po veri je Abraham, ko je bil preizkušan,
daroval Izaka. In on, ki je prejel obljube, je daroval svojega
edinorojenega sina, 18 o katerem je bilo rečeno: ›Da se bo
tvoje seme imenovalo po Izaku, ‹ 19 ker je menil, da ga je
bil Bog zmožen obuditi celó od mrtvih; od koder ga je po
podobi tudi prejel. 20 Po veri je, glede na stvari, ki pridejo,
Izak blagoslovil Jakoba in Ezava. 21 Po veri je Jakob, ko je
umiral, blagoslovil oba Jožefova sinova, in oboževal oprt na
vrh svoje palice. 22 Po veri je Jožef, ko je umiral, naredil
omembo odhoda Izraelovih otrok in dal zapoved glede svojih
kosti. 23 Po veri so Mojzesa, ko je bil rojen, njegovi starši tri
mesece skrivali, ker so videli, da je bil čeden otrok, in se

niso bali kraljeve zapovedi. 24 Po veri je Mojzes, ko je prišel
v leta, odklonil, da bi bil imenovan sin faraonove hčere; 25
raje si je izbral, da z Božjimi ljudmi trpi stisko, kakor da nekaj
časa uživa zadovoljstva greha; 26 Kristusovo grajanje je
cenil za večja bogastva kakor zaklade v Egiptu, kajti imel je
spoštovanje do povračila nagrade. 27 Po veri je zapustil
Egipt in se ni bal kraljevega besa, kajti vztrajal je, kakor [bi]
zrl tistega, ki je neviden. 28 Prek vere je praznoval pasho in
škropljenje s krvjo, da se jih ne bi dotaknil tisti, ki je uničil
prvorojence. 29 Po veri so šli skozi Rdeče morje, kakor po
kopni zemlji, kar so poskušali storiti Egipčani, [pa] so bili
utopljeni. 30 Po veri so padli dol zidovi Jerihe, potem ko so jo
obkrožali sedem dni. 31 Po veri pocestnica Rahába, ko je v
miru sprejela oglednika, ni umrla s temi, ki niso verovali. 32 In
kaj naj še rečem? Kajti zmanjkalo bi mi časa, da vam povem
o Gideónu in o Baráku in o Samsonu in o Jefteju; tudi o
Davidu in Samuelu ter o prerokih, 33 ki so po veri podjarmljali
kraljestva, izvrševali pravičnost, dosegali obljube, mašili
gobce levom, 34 gasili silovitost ognja, pobegnili rezilu meča,
iz slabosti postajali močni, v boju postajali hrabri, vojske
neznancev obračali v beg. 35 Ženske so ponovno prejemale
svoje mrtve, dvignjene v življenje. Drugi pa so bili mučeni, ker
niso sprejeli osvoboditve; da bi lahko dosegli boljše vstajenje;
36 in drugi so imeli preizkušnjo krutih zasmehovanj ter bičanj,
da, poleg tega vezi in ujetništvo. 37 Bili so kamnani, bili so
žagani narazen, bili so skušani, bili so umorjeni z mečem.
Okoli so tavali v ovčjih in kozjih kožah; bili so v pomanjkanju,
užaloščeni, mučeni 38 (katerih svet ni bil vreden). Tavali so
po puščavah in po gorah in po brlogih in zemeljskih votlinah.
39 In vsi ti, ki so prek vere dosegli dober glas, niso prejeli
obljube, 40 kajti Bog je za nas priskrbel neko boljšo stvar, da
oni ne bi postali popolni brez nas.

12 Zato vidite, ker smo tudi mi obdani naokoli s tako
velikim oblakom pričevalcev, odložimo vsako breme
in greh, ki nas tako z lahkoto pesti in s potrpežljivostjo
tecimo tekmo, ki je postavljena pred nas; 2 glejmo k Jezusu,
avtorju in dopolnitelju naše vere; ki je zaradi radosti, ki je
bila postavljena predenj, pretrpel križ in preziral sramoto in
je posedèn na desnico Božjega prestola. 3 Kajti razmislite
vendar o tistem, ki je prestal takšno nasprotovanje grešnikov
proti sebi, da ne bi bili vi utrujeni in oslabeli v svojih umih. 4
Niste se še do krvi uprli v boju zoper greh. 5 In pozabili
ste na spodbujanje, ki vam govori kakor otrokom: »Moj sin,
ne preziraj Gospodovega karanja niti ne izgubljaj poguma,
kadar te ošteva; 6 kajti kogar Gospod ljubi, strogo vzgaja,
in biča vsakega sina, ki ga sprejema.« 7 Če ste prestali
vzgojo, Bog z vami ravna kakor s sinovi; kajti kakšen sin
je ta, ki ga oče ne bi strogo vzgajal? 8 Toda če ste brez
vzgoje, česar so vsi soudeleženi, potem ste nezakonski
otroci, ne pa sinovi. 9 Nadalje smo imeli očete svojega
mesa, ki so nas vzgajali in smo jim dali spoštovanje. Mar
ne bomo veliko raje v podrejenosti Očetu duhov in živeli?
10 Kajti oni so nas resnično strogo vzgajali za nekaj dni,
po svoji lastni volji; toda on za našo korist, da mi lahko
postanemo soudeleženci njegove svetosti. 11 Torej nobeno
opominjanje zaenkrat ni videti, da bi bilo veselo, temveč
bridko. Kljub temu potem obrodi miren sad pravičnosti v
teh, ki so z njim izurjeni. 12 Zatorej dvignite roke, ki visijo
in slabotna kolena; 13 in naredite ravne steze za svoja
stopala, da se ne bi to, kar šepa, obrnilo proč s poti, temveč
naj bo raje ozdravljeno. 14 Prizadevajte si za mir z vsemi
ljudmi in svetost, brez katere noben človek ne bo videl
Gospoda. 15 Marljivo zrite, da ne bi katerikoli človek padel
od Božje milosti; da vas ne bi zbegala nobena korenina
grenkobe, ki poganja in bi bili z njo mnogi omadeževani;
16 da ne bi bilo nobenega prešuštvovalca ali oskrunjene
osebe, kakor Ezav, ki je za en košček hrane prodal pravico
svojega prvorojenstva. 17 Kajti veste, kako je bil potem, ko je
želel podedovati blagoslov, zavrnjen; kajti ni našel nobenega
prostora za kesanje, čeprav ga je skrbno iskal s solzami.
18 Kajti niste prišli h gori, ki se jo lahko dotakne in ki gori
z ognjem in niti k črnosti in ne temi in ne viharju 19 in ne
donenju trobente in ne glasu besed; katerega glas so tisti, ki
so poslušali, rotili, da jim beseda ne bi bila več izgovorjena.
20 (Kajti niso mogli prenesti tega, kar je bilo ukazano: »In če
se žival komaj dotakne gore, naj bo kamnana ali prebodena
s puščico.« 21 In prizor je bil tako strašen, da je Mojzes
rekel: »Silno se bojim in tresem.«) 22 Toda vi ste prišli h gori
Sion in k mestu živega Boga, nebeškemu Jeruzalemu in k
nepreštevni angelski druščini, 23 h glavnemu zboru in cerkvi
prvorojenih, ki so zapisani v nebesih in k Bogu, Sodniku
vseh in k duhovom pravičnih ljudi, ki so dosegli popolnost 24
in k Jezusu, posredniku nove zaveze in h krvi škropljenja,
ki govori boljše stvari kakor ta od Abela. 25 Glejte, da ne
zavrnete tistega, ki govori. Kajti če niso ušli tisti, ki so zavrnili
tistega, ki je govoril na zemlji, koliko bolj ne bomo ušli mi, če
se odvrnemo od tistega, ki govori iz nebes; 26 katerega glas
je takrat stresel zemljo; toda sedaj je obljubil, rekoč: »Še
enkrat stresem, ne samo zemljo, temveč tudi nebo.« 27 In ta
beseda: »Še enkrat, « pomeni odstranitev tistih stvari, ki
so lahko stresene, kakor od stvari, ki so narejene, da te
stvari, ki ne morejo biti stresene, lahko ostanejo. 28 Zaradi
tega mi, ki prejemamo kraljestvo, ki ne more biti omajano,
imejmo milost, s katero lahko sprejemljivo služimo Bogu, s

spoštovanjem in bogaboječim strahom. 29 Kajti naš Bog je požirajoč ogenj.

13 Naj se bratoljúbje nadaljuje. 2 Ne bodite pozabljivi, da pogostite tujce, kajti s tem so nekateri nevedoč pogostili angele. 3 Spominjajte se teh, ki so v vezeh kakor zvezani z njimi; in teh, ki prenašajo nadloge, kakor ste tudi vi sami v telesu. 4 Zakon je častitljiv v vsem in postelja neomadeževana, toda vlačugarje in zakonolomce bo sodil Bog. 5 Naj bo vaše vedênje brez pohlepnosti in bodite zadovoljni s temi stvarmi, kar jih imate; kajti rekel je: »Nikoli te ne bom zapustil niti se te ne bom odrekel.« 6 Tako da lahko pogumno rečemo: »Gospod je moj pomočnik in ne bom se bal, kaj mi bo storil človek.« 7 Spominjajte se teh, ki imajo nad vami vladarstvo, ki so vam govorili Božjo besedo; katerih vero posnemajte in upoštevajte konec njihovega vedênja. 8 Jezus Kristus, isti včeraj in danes in na veke. (aiōn g165) 9 Ne bodite nošeni naokoli z različnimi in tujimi nauki. Kajti dobra stvar je, da je srce utrjeno z milostjo; ne [pa] z jedmi, ki niso koristile tem, ki so bili zavzeti s tem. 10 Imamo oltar, s katerega nimajo pravice jesti tisti, ki služijo šotorskemu svetišču. 11 Kajti telesa teh živali, katerih kri prinese véliki duhovnik v svetišče za greh, so zažgana zunaj šotorišča. 12 Zato je tudi Jezus, da je lahko s svojo lastno krvjo ljudi posvetil, trpel zunaj velikih vrat. 13 Zato pojdimo naprej k njemu zunaj šotorišča in prenašajmo njegovo grajo. 14 Kajti tukaj nimamo trajnega mesta, temveč iščemo tega, ki pride. 15 Po njem torej Bogu nenehno darujmo hvalno žrtev, to je, sad naših ustnic, ki dajejo zahvalo njegovemu imenu. 16 Toda ne pozabite delati dobro in razdeljevati, kajti s takšnimi žrtvami je Bog zelo zadovoljen. 17 Ubogajte te, ki imajo vladarstvo nad vami in se podredite; kajti oni bedijo nad vašimi dušami kakor tisti, ki morajo dati obračun, da bodo to lahko delali z radostjo in ne z žalostjo, kajti to je za vas nekoristno. 18 Molite za nas, kajti zaupamo, [da] imamo dobro vest [in smo] v vseh stvareh voljni iskreno živeti. 19 Toda rotim vas, raje delajte to, da vam bom lahko prej vrnjen. 20 Torej Bog miru, ki je od mrtvih ponovno privedel našega Gospoda Jezusa, ta véliki pastir ovc, naj vas po krvi večne zaveze, (aiōnios g166) 21 naredi popolne v vsakem dobrem delu, da izpolnite njegovo voljo, ki povzroča v vas to, kar je prijetno v njegovem pogledu, po Jezusu Kristusu, ki mu bodi slava na veke vekov. Amen. (aiōn g165) 22 In rotim vas, bratje, dopustite besedo opominjanja, kajti pismo sem vam napisal z nekaj besedami. 23 Védite, da je naš brat Timótej izpuščen na prostost; s katerim, če pride v kratkem, vas bom videl. 24 Pozdravite vse tiste, ki vladajo nad vami in vse svete. Pozdravljajo vas tisti iz Italije. 25 Milost bodi z vami vsemi. Amen. [Napisano Hebrejcem iz Italije po Timóteju.]

Jakob

1 Jakob, služabnik Boga in Gospoda Jezusa Kristusa, dvanajsterim rodovom, ki so razkropljeni naokoli, pozdrav.
2 Moji bratje, kadar zapadate v številne skušnjave, štejte to [za] veliko veselje, **3** ker veste to, da preizkušenost vaše vere ustvarja potrpežljivost. **4** Toda naj ima potrpežljivost svoje popolno delo, da boste lahko popolni in celotni, [da vam] ničesar ne manjka. **5** Če [pa] komu izmed vas manjka modrosti, naj prosi od Boga, ki velikodušno daje vsem ljudem in ne očita; in dana mu bo. **6** Toda prosi naj v veri niti malo omahujoč. Kajti kdor omahuje, je podoben morskemu valu, [ki ga] žene veter in ga premetava. **7** Kajti tak človek naj ne misli, da bo karkoli prejel od Gospoda. **8** Človek dvojnih misli je nestanoviten na vseh svojih poteh. **9** Naj se brat nizkega položaja veseli v tem, da je povišan; **10** toda bogat v tem, da je ponižan, ker bo minil kakor cvet na travi. **11** Kajti takoj, ko sonce vzide z žgočo vročino, to izsuši travo in njen cvet pade in lepota njenega videza propade; tako bo tudi bogataš zbledel na svojih poteh. **12** Blagoslovljen je človek, ki preizkušnjo vzdrži; kajti ko je preizkušen, bo prejel krono življenja, ki jo je Gospod obljubil tistim, ki ga ljubijo. **13** Naj noben človek, ko je skušan, ne reče: »Skušan sem od Boga, « kajti Bog ne more biti skušan z zlom niti sam nikogar ne skuša. **14** Toda vsak je skušan, ko je odtegnjen s svojimi lastnimi poželenji in premamljen. **15** Ko je potem poželenje spočeto, rojeva greh. Greh pa, ko je dovršen, rojeva smrt. **16** Ne motite se, moji ljubljeni bratje. **17** Vsak dober dar in vsako popolno darilo je od zgoraj in prihaja dol od Očeta svetil, s katerim ni nestanovitnosti niti sence obračanja. **18** Po svoji lastni volji nas je zaplodil z besedo resnice, da naj bi bili mi nekako prvenci njegovih ustvarjenih bitij. **19** Zatorej, moji ljubljeni bratje, naj bo vsak človek hiter za poslušanje, počasen za govorjenje, počasen za bes; **20** kajti človekov bes ne uresničuje Božje pravičnosti. **21** Zatorej dajte proč vso umazanost in odvečno porednost ter s krotkostjo sprejmite vcepljeno besedo, ki je zmožna rešiti vaše duše. **22** Toda bodite uresničevalci besede in ne le poslušalci, ki sami sebe varajo. **23** Kajti če je kdorkoli poslušalec besede, ne pa uresničevalec, je podoben človeku, ki svoj naraven obraz ogleduje v zrcalu; **24** kajti gleda sebe in gre svojo pot ter nemudoma pozabi, kakšne vrste človek je bil. **25** Toda kdorkoli gleda v popolno postavo svobode in ostaja v njej, ni pozabljiv poslušalec, temveč izvrševalec dela, bo ta človek blagoslovljen v svojem dejanju. **26** Če je katerikoli človek med vami videti religiozen, pa ne brzda svojega jezika, temveč zavaja svoje lastno srce, je bogoslužje tega človeka prazno. **27** Čisto in neomadeževano bogoslužje pred Bogom in Očetom je to: »Obiskovati osirotele in vdove v njihovi stiski ter se ohraniti neomadeževanega od sveta.«

2 Moji bratje, vere našega Gospoda Jezusa Kristusa, Gospoda slave, ne imejte z oziranjem na osebe. **2** Kajti če pride v vaš zbor mož z zlatim prstanom in čedno obleko, pride pa tudi revež v grdem oblačilu; **3** in se ozirate k tistemu, ki nosi elegantno oblačilo ter mu rečete: »Sédi tukaj na dobro mesto; « revnemu pa rečete: »Stoj tukaj ali sédi tukaj pod mojo pručko.« **4** Mar niste potem v sebi pristranski in ste postali sodniki s hudobnimi mislimi? **5** Poslušajte, moji ljubljeni bratje: »Ali ni Bog izbral revnih tega sveta, bogatih v veri in dedičev kraljestva, ki ga je obljubil tem, ki ga ljubijo?« **6** Toda vi ste prezirali revnega. Ali vas ne zatirajo bogataši in vas vlečejo pred sodne stole? **7** Ali ne preklinjajo oni tega vrednega imena, po katerem ste imenovani? **8** Če izpolnite kraljevo postavo glede pisma: »Svojega bližnjega boš ljubil kakor samega sebe, « delate pravilno. **9** Toda če se ozirate na osebe, storite greh in ste po postavi pograjani kot prestopniki. **10** Kajti kdorkoli se bo držal celotne postave in se vendar prekrši v eni točki, je kriv vseh. **11** Kajti kdor je rekel: »Ne počni zakonolomstva, « je rekel tudi: »Ne ubijaj.« Torej če ne počneš zakonolomstva, vendar če ubijaš, si postal prestopnik postave. **12** Tako govorite in tako delajte kakor tisti, ki bodo sojeni po postavi svobode. **13** Kajti tisti, ki ni pokazal nobenega usmiljenja, bo sodbo prejel brez usmiljenja; in usmiljenje se razveseljuje zoper sodbo. **14** Kaj to koristi, moji bratje, četudi človek reče, [da] ima vero, nima pa del? Mar ga lahko vera reši? **15** Če sta brat ali sestra naga in brez dnevne hrane, **16** in jima kdo izmed vas reče: »Odidita v miru, bodita ogreta in nasičena; « čeprav jima ne daste teh stvari, ki so potrebne telesu; kaj to koristi? **17** Prav tako vera, če ta nima del, je sama zase mrtva. **18** Da, človek lahko reče: »Ti imaš vero, jaz pa imam dela. Pokaži mi svojo vero brez svojih del in pokazal ti bom svojo vero s svojimi deli. **19** Ti veruješ, da obstaja en Bog; pravilno ravnaš. Tudi hudiči verujejo in trepetajo.« **20** Toda ali hočeš spoznati, oh prazni človek, da je vera brez del mrtva? **21** Mar ni bil naš oče Abraham opravičen z deli, ko je na oltarju daroval svojega sina Izaka? **22** Vidiš, kako je vera sodelovala z njegovimi deli in je vera z deli postala popolna? **23** In izpolnjeno je bilo pismo, ki pravi: ›Abraham je veroval Bogu in to mu je bilo pripisano v pravičnost; ‹ in imenovan je bil: ›Prijatelj Boga.‹ **24** Vidite torej kako, da je človek opravičen z deli in ne samo iz vere. **25** Ali ni bila prav tako tudi pocestnica Rahába opravičena z deli, ko je sprejela

poslanca in ju odposlala [po] drugi poti? 26 Kajti kakor je telo brez duha mrtvo, tako je tudi vera brez del mrtva.

3 Moji bratje, ne bodite mnogi učitelji, ker veste, da bomo prejeli večjo obsodbo. 2 Kajti v mnogih stvareh vsi grešimo. Če katerikoli človek ne greši z besedo, je isti popoln mož in tudi zmožen obrzdati celotno telo. 3 Glejte, konjem v usta dajemo žvale, da nas lahko ubogajo in obračamo njihovo celotno telo. 4 Glejte tudi ladje, katere, čeprav so tako velike in jih ženejo kruti vetrovi, se vendar obračajo z zelo majhnim krmilom, kamorkoli krmar hoče. 5 Prav tako je jezik majhen ud, pa se baha [z] velikimi stvarmi. Glejte, kako veliko stvar prižge majhen ogenj! 6 In jezik je ogenj, svet krivičnosti. Tako je jezik med našimi udi, da omadežuje celotno telo in razvnema zakon narave; in ta je vžgan iz pekla. (Geenna g1067) 7 Kajti vsaka vrsta, od živali in od ptic in od kač in od stvari v morju, je ukrotljiva in je bila ukročena od človeštva, 8 toda jezika ne more ukrotiti noben človek; je neukrotljivo zlo, polno smrtonosnega strupa. 9 Z njim blagoslavljamo Boga, celó Očeta; in z njim preklinjamo ljudi, ki so ustvarjeni po Božji podobnosti. 10 Iz istih ust izvirata blagoslavljanje in preklinjanje. Moji bratje, te stvari ne smejo biti takšne. 11 Mar daje studenec na istem mestu sladko in grenko vodo? 12 Ali lahko figovo drevo, moji bratje, rodi olive? Ali trta fige? Tako noben studenec ne more dajati obeh, slane in sladke vode. 13 Kdo je med vami moder človek in opremljen s spoznanjem? Naj s krotkostjo modrosti kaže dobro vedênje svojih del. 14 Toda če imate v svojih srcih grenko zavist in prepir, se ne ponašajte in ne lažite zoper resnico. 15 Ta modrost se ne spušča od zgoraj, temveč je zemeljska, čutna, vražja. 16 Kajti kjer sta zavist in prepir, tam je zmešnjava in vsako hudobno delo. 17 Toda modrost, ki je od zgoraj, je najprej čista, potem mirna, nežna in lahka za ravnanje, polna usmiljenja in dobrih sadov, brez pristranskosti in brez hinavščine. 18 In sad pravičnosti sejejo v miru tisti, ki delajo mir.

4 Od kod prihajajo med vami vojne in boji? Ali ne pridejo od tod, celó iz vaših poželenj, ki se vojskujejo v vaših udih? 2 Vi hlepite, pa nimate. Ubijate in želite imeti, pa ne morete doseči. Bojujete se in vojskujete, vendar nimate, ker ne prosite. 3 Prosite, pa ne prejmete, ker prosite neprimerno, da bi to porabili za svoja poželenja. 4 Vi zakonolomci in zakonolomke ali ne veste, da je prijateljstvo s svetom sovraštvo do Boga? Kdorkoli bo torej prijatelj sveta, postane Božji sovražnik. 5 Ali mislite, da pismo zaman pravi: »Duh, ki prebiva v nas, hrepeni do zavisti?« 6 Toda on daje več milosti. Zatorej pravi: »Bog se ponosnim upira, toda ponižnim daje milost.« 7 Podvrzite se torej Bogu. Uprite se hudiču in bo od vas pobegnil. 8 Približajte se Bogu in se vam bo približal. Očistite si svoje roke, vi grešniki; in očistite svoja srca, vi, [ki ste] dvojnih misli. 9 Bodite užaloščeni in žalujte ter jokajte. Naj bo vaš smeh obrnjen v žalovanje in vaša radost v potrtost. 10 Ponižajte se v Gospodovih očeh in vas bo povišal. 11 Bratje, drug o drugem ne govorite hudobno. Kdor o svojem bratu govori hudobno in svojega brata sodi, govori hudobno o postavi in sodi postavo. Toda če sodiš postavo, nisi uresničevalec postave, temveč sodnik. 12 En zakonodajalec je, ki je zmožen rešiti in uničiti. Kdo si ti, da sodiš drugega? 13 Pojdite torej, vi, ki pravite: »Danes ali jutri bomo šli v to mesto in tam ostali eno leto in kupovali in prodajali ter zaslužili dobiček; « 14 medtem ko ne veste, kaj bo jutri. Kajti kaj je vaše življenje? Je celó meglica, ki se za kratek čas prikaže in potem izgine proč. 15 Kajti takó morate reči: »Če Gospod hoče, bomo živeli in delali to ali ono.« 16 Toda sedaj se razveseljujete v svojih bahanjih. Vsako takšno razveseljevanje je zlo. 17 Torej tistemu, ki zna delati dobro, pa tega ne dela, mu je to [v] greh.

5 Pojdite torej, vi bogataši, jokajte in tulite zaradi svojih bed, ki bodo prišle nad vas. 2 Vaša bogastva so pokvarjena in vaše obleke so požrte od moljev. 3 Vaše zlato in srebro je postalo zarjavelo; in njuna rja bo priča zoper vas in bo razjedla vaše meso, kakor bi bila ogenj. Nakopičili ste skupaj zaklad za poslednje dni. 4 Glejte, plačilo delavcev, ki so požeti vaša polja, ki ste si jih pridržali s sleparstvom, kriči. In kriki teh, ki so požeti, so vstopili v ušesa Gospoda nad vojskami. 5 Na zemlji ste živeli v užitku in bili polteni; svoja srca ste redili kakor za dan zakola. 6 Obsodili in ubili ste pravičnega; in se vam ne upira. 7 Bodite torej potrpežljivi, bratje, do Gospodovega prihoda. Glejte, poljedelec pričakuje dragocen sad zemlje in ima za to veliko potrpežljivost, dokler ne prejme zgodnjega in poznega dežja. 8 Bodite tudi vi potrpežljivi. Utrdite svoja srca, kajti Gospodov prihod se približuje. 9 Ne godrnjajte drug proti drugemu, bratje, da ne bi bili obsojeni. Glejte, sodnik stoji pred vrati. 10 Moji bratje, za zgled prenašanja stiske in potrpežljivosti vzemite preroke, ki so govorili v Gospodovem imenu. 11 Glejte, mi štejemo za srečne te, ki vztrajajo. Slišali ste o Jobovi potrpežljivosti in videli Gospodov konec; da je Gospod zelo sočuten in nežno usmiljen. 12 Toda nad vsemi stvarmi, moji bratje, ne prisegajte, niti pri nebu, niti pri zemlji, niti s kako drugo prisego. Temveč vaš »da« naj bo »da« in vaš »ne« [naj bo] »ne«, da ne zapadete v obsodbo. 13 Ali je kdo med vami v stiski? Naj moli. Ali je kdo vesel? Naj prepeva psalme. 14 Je kdo med vami bolan? Naj pokliče starešine cerkve in

naj nad njim molijo ter ga v Gospodovem imenu mazilijo z oljem. **15** In molitev vere bo rešila bolnika in Gospod ga bo vzdignil; in če je storil grehe, mu bodo odpuščeni. **16** Drug drugemu priznavajte svoje napake in molíte drug za drugega, da boste lahko ozdravljeni. Veliko koristi energična, goreča molitev pravičnega. **17** Elija je bil človek, podvržen podobnim strastem, kakor smo mi in je iskreno molil, da ne bi deževalo. In na zemljo ni deževalo v obdobju treh let in šestih mesecev. **18** In ponovno je molil in nebo je dalo dež in zemlja je obrodila svoj sad. **19** Bratje, če kdo izmed vas zaide od resnice in ga nekdo spreobrne, **20** naj ta ve, da kdor je grešnika spreobrnil od zmote njegove poti, bo rešil dušo pred smrtjo in zakril množico grehov.

1 Peter

1 Peter, apostol Jezusa Kristusa, tujcem, razpršenim
vsepovsod po Pontu, Galatiji, Kapadokiji, Aziji in Bitiniji,
2 izvoljenim glede na vnaprejšnje védenje Boga Očeta, s
posvečenjem Duha, k poslušnosti in škropljenju s krvjo
Jezusa Kristusa: ›Milost vam in mir naj se pomnožita.‹ **3**
Blagoslovljen bodi Bog in Oče našega Gospoda Jezusa
Kristusa, ki nas je glede na svoje obilno usmiljenje, z
vstajenjem Jezusa Kristusa od mrtvih, ponovno rodil v živo
upanje, **4** k dediščini, netrohneči in neomadeževani in ki ne
propada, prihranjeni v nebesih za vas, **5** ki ste varovani z
Božjo močjo po veri v rešitev duš, ki je pripravljena, da se
razodene v poslednjem času. **6** V kateri se silno veselite,
čeprav ste sedaj za nekaj časa, če je potrebno, v potrtosti
po mnogovrstnih preizkušnjah, **7** da bo preizkušenost vaše
vere, ki je veliko bolj dragocena kakor zlato, ki izgineva,
čeprav je to preizkušeno z ognjem, lahko najdena v hvalo,
čast in slavo, ob pojavitvi Jezusa Kristusa. **8** Katerega niste
videli, vi ljubite; v katerega, čeprav ga sedaj ne vidite, vendar
verujete [in] se veselite z nepopisno radostjo in polni slave,
9 ko prejemate konec svoje vere, celó rešitev svojih duš.
10 O tej rešitvi duš so poizvedovali in marljivo preiskovali
preroki, ki so prerokovali o milosti, ki naj bi prišla k vam. **11** In
preiskovali so kaj ali na kakšno vrsto časa je kazal Kristusov
Duh, ki je bil v njih, ko je vnaprej pričeval o Kristusovem
trpljenju in slavi, ki naj bi sledila. **12** Katerim je bilo razodeto,
da ne njim, temveč so besede služile nam, sedaj pa so
sporočene vam, po teh, ki so vam s Svetim Duhom, poslanim
iz nebes, oznanili evangelij; v katere stvari želijo pogledati
angeli. **13** Zatorej opašite ledja svojega uma, bodite trezni
in do konca upajte na milost, ki bo privedena k vam ob
razodetju Jezusa Kristusa; **14** kot poslušni otroci se ne
prilagajajte glede na prejšnja poželenja, v svoji nevednosti,
15 temveč kakor je svet on, ki vas je poklical, tako bodite
sveti vi, v vseh vrstah vedênja, **16** ker je pisano: »Bodite
sveti, kajti jaz sem svet.« **17** In če kličete k Očetu, ki sodi
brez oziranja na osebe, glede na delo vsakega človeka,
preživite čas svojega začasnega bivanja tukaj v strahu, **18**
ker veste, da iz vašega praznega vedênja, prejetega po
izročilu od vaših očetov, niste bili odkupljeni s trohljivimi
stvarmi, kot sta srebro in zlato, **19** temveč z dragoceno
Kristusovo krvjo, kakor od jagnjeta brez pomanjkljivosti in
brez madeža; **20** ki je bil resnično vnaprej določen, pred
ustanovitvijo sveta, toda v teh poslednjih časih je bil razodet
za vas, **21** ki po njem verujete v Boga, ki ga je obudil od
mrtvih in mu izročil slavo; da bo vaša vera in upanje lahko v
Bogu. **22** Ker ste svoje duše, v pokorščini resnici skozi Duha,
očistili v nehlinjeno bratoljúbje, glejte, da goreče, s čistim
srcem, ljubíte drug drugega, **23** ker ste ponovno rojeni, ne iz
trohljivega semena, temveč iz netrohljivega, po Božji besedi,
ki živi in ostaja na veke. **(aiōn g165)** **24** Kajti vse meso je kot
trava in vsa človeška slava kakor cvet trave. Trava ovene in
njen cvet pade proč, **25** toda Gospodova beseda vztraja za
vedno. In to je beseda, ki vam je oznanjena po evangeliju.
(aiōn g165)

2 Zatorej dajte na stran vso zlobnost in vso zvijačo in
hinavščine in nevoščljivosti in vsa hudobna govorjenja,
2 kot novorojeni otročiči si želite pristnega mleka besede,
da boste s tem lahko rastli; **3** če je tako, ste okusili, da je
Gospod milostljiv. **4** H kateremu prihajajte kakor k živemu
kamnu, zares zavrnjenemu od ljudi, toda od Boga izbranemu
in dragocenemu. **5** Tudi vi ste kot živi kamni, vgrajeni [v]
duhovno hišo, sveto duhovništvo, da darujete duhovne
žrtve, po Jezusu Kristusu sprejemljive Bogu. **6** Zatorej je
tudi vsebovano v pismu: »Glej, na Sionu položim glavni
vogalni kamen, izvoljen, dragocen, in kdor veruje vanj, ne bo
zbegan.« **7** Vam torej, ki verujete, je dragocen; toda tem, ki
so neposlušni, je kamen, ki so ga graditelji zavrnili, ta isti
postal glava vogalu **8** in kamen spotike in skala pohujšanja,
celó tem, ki se spotikajo ob besedo, ki so neposlušni; za
kar so bili tudi določeni. **9** Toda vi ste izbran rod, kraljevo
duhovništvo, svet narod, posebni ljudje; da naj bi naznanjali
hvale tistega, ki vas je iz teme poklical v svojo čudovito
svetlobo; **10** ki v preteklem času niste bili ljudstvo, toda
sedaj ste Božje ljudstvo; ki niste dosegli usmiljenja, toda
sedaj ste usmiljenje dosegli. **11** Srčno ljubljeni, rotim vas
kot tujce in romarje; vzdržite se pred mesenimi poželenji,
ki se bojujejo zoper dušo; **12** imejte svoje vedênje iskreno
med pogani, da bodo, medtem ko govorijo proti vam kot
hudodelcem, lahko po vaših dobrih delih, ki jih bodo gledali,
na dan obiskanja proslavili Boga. **13** Zaradi Gospoda se
podredite vsaki človeški odredbi; bodisi je to kralj, kot najvišji,
14 bodisi voditeljem, kot tistim, ki so po njem poslani za
kaznovanje hudodelcev in za hvalo teh, ki delajo dobro. **15**
Kajti taka je Božja volja, da boste s počenjanjem dobrega
lahko utišali nevednost nespametnih ljudi. **16** Kot svobodni,
pa svoje svobode ne uporabljajte za ogrinjalo zlonamernosti,
temveč kakor Božji služabniki. **17** Spoštujte vse ljudi. Ljubite
bratstvo. Bojte se Boga. Spoštujte kralja. **18** Služabniki, z
vsem strahom bodite podrejeni svojim gospodarjem; ne
samo dobrim in blagim, temveč tudi osornim. **19** Kajti vredno
hvale je to, če človek, ki krivično trpi zaradi zavedanja pred
Bogom, prenaša žalost. **20** Kajti kakšna čast je to, če boste,

ko ste oklofutani zaradi svojih napak, to potrpežljivo prestali? Toda ko delate dobro in zaradi tega trpite, če to potrpežljivo prestanete, je to sprejemljivo pri Bogu. **21** Kajti celó k temu ste bili poklicani, ker je tudi Kristus trpel za nas in nam pustil zgled, da naj bi vi sledili njegovim stopinjam; **22** ki ni storil greha niti v njegovih ustih ni bilo najti zvijače; **23** ki ni ponovno zasramoval, ko je bil zasramovan; ko je trpel, ni grozil; temveč je sebe izročil njemu, ki sodi pravično; **24** ki je sam, v svojem lastnem telesu, naše grehe ponesel na les, da naj bi mi, mrtvi grehom, lahko živeli v pravičnosti; s čigar udarci z bičem ste bili ozdravljeni. **25** Kajti bili ste kakor ovce, ki so zašle, toda sedaj ste vrnjeni k Pastirju in duhovnemu Nadzorniku svojih duš.

3 Prav tako bodite, ve žene, podložne svojim lastnim soprogom; da bi bili lahko, če kateri ne ubogajo besede, prav tako pridobljeni brez besede, z vedênjem žena, **2** medtem ko gledajo vaše čisto vedênje, združeno s strahom. **3** Katerih okrasitev naj ne bo ta zunanja okrasitev, s prepletanjem las in z nošenjem zlata ali z oblačenjem oblek, **4** temveč naj bo to skriti človek srca, v tem kar ni trohljivo, celó ornament krotkega in tihega duha, kar ima v očeh Boga veliko ceno. **5** Kajti na ta način so v starih časih tudi svete ženske, ki so zaupale v Boga, sebe okrasile s tem, da so bile podložne svojim lastnim soprogom. **6** Celó kakor je Sara ubogala Abrahama in ga klicala gospodar; katere hčere ste ve, dokler delate dobro in niste prestrašene s kakršnimkoli preplahom. **7** Prav tako vi soprogi, prebivajte z njimi glede na spoznanje in dajajte čast ženi kot šibkejši posodi in kakor ste skupaj sodediči milosti življenja, da vaše molitve ne bodo ovirane. **8** Končno, bodite vsi enega mišljenja s tem, da imate sočutje drug do drugega, imejte se radi kot bratje, bodite sočutni, bodite prijazni, **9** ne vračajte zla za zlo ali posmehovanja za posmehovanje, temveč nasprotno, blagoslavljajte; ker veste, da ste bili k temu poklicani, da naj bi podedovali blagoslov. **10** Kajti kdor hoče ljubiti življenje in videti dobre dni, naj zadržuje svoj jezik od zla in svoje ustnice, da ne bodo govorile nobene zvijače. **11** Naj se ogiblje zla in dela dobro; naj išče mir in mu sledi. **12** Kajti Gospodove oči so nad pravičnimi in njegova ušesa so odprta k njihovim molitvam, toda Gospodov obraz je zoper te, ki počnejo zlo. **13** In kdo je ta, ki vam bo škodil, če boste privrženci tega, kar je dobro? **14** Toda če pa trpite zaradi pravičnosti, ste srečni; in ne bojte se njihovih strahot niti ne bodite zaskrbljeni; **15** temveč v svojih srcih Gospoda Boga posvetite. In bodite vedno pripravljeni, s krotkostjo in strahom, dati odgovor vsakemu človeku, ki vas sprašuje za razlog upanja, ki je v vas; **16** s tem, da imate dobro vest; da bodo, glede na to, da o vas govorijo hudobno, kakor o hudodelcih, lahko osramočeni tisti, ki zmotno obtožujejo vaše dobro vedênje v Kristusu. **17** Kajti bolje je, če je taka Božja volja, da trpite zaradi početja dobrega, kakor zaradi početja zlega. **18** Kajti tudi Kristus je enkrat trpel za grehe, pravični za nepravične, da bi nas lahko privedel k Bogu, je bil v mesu usmrčen, toda oživljen po Duhu, **19** po katerem je tudi šel in oznanjal duhovom v ječi; **20** ki so bili nekdaj neposlušni, ko je Božja potrpežljivost nekoč, v Noetovih dneh, čakala, medtem ko se je pripravljala barka, v kateri je bilo malo, to je osem duš, rešeno po vodi. **21** Podobna podoba kakor celó krst nas tudi sedaj rešuje (in ne odstranjuje umazanije mesa, temveč jamči o dobri vesti pred Bogom), z vstajenjem Jezusa Kristusa, **22** ki je odšel v nebesa in je na Božji desnici; podrejeni so mu bili angeli in oblasti ter moči.

4 Ker je torej Kristus za nas trpel v mesu, se podobno tudi vi oborožite z istim mišljenjem, kajti kdor je trpel v mesu, je prenehal z grehom; **2** da preostanek svojega časa v mesu ne bi več živel za človeška poželenja, temveč za Božjo voljo. **3** Kajti pretekli čas našega življenja nam lahko zadošča, da smo izvrševali voljo poganov, ko smo hodili v pohotnosti, poželenjih, vinskih izgredih, veseljačenjih, gostijah in gnusnih malikovanjih; **4** pri čemer imajo za čudno, da ne tečete z njimi k istemu izgredu upornosti, govoreč zlo o vas; **5** ki bodo dali obračun tistemu, ki je pripravljen, da sodi žive in mrtve. **6** Zaradi tega razloga je bil evangelij oznanjen tudi tem, ki so mrtvi, da bi bili lahko sojeni po človeško, v mesu, toda glede Boga bi živeli v duhu. **7** Toda konec vseh stvari je blizu; bodite torej trezni in čujte v molitvi. **8** Bolj pa kakor karkoli drugega imejte med seboj gorečo ljubezen, kajti ljubezen pokrije množico grehov. **9** Brez godrnjanja uporabljajte gostoljubnost drug do drugega. **10** Kakor je vsak prejel dar, točno tako enako služite drug drugemu kot dobri oskrbniki mnogovrstne Božje milosti. **11** Če katerikoli človek govori, naj govori kakor Božje izreke; če katerikoli človek služi, naj to opravlja kakor iz zmožnosti, ki jo daje Bog; da bo v vseh stvareh Bog lahko proslavljen po Jezusu Kristusu, ki mu bodi hvala in gospostvo na veke vekov. Amen. **(aiōn g165)** **12** Ljubljeni, ne mislite čudno glede ognjene preizkušnje, ki je, da vas preizkusi, kakor da se vam je zgodila neka čudna stvar, **13** temveč se veselite, kolikor ste soudeleženci Kristusovih trpljenj; da ko se bo razodela njegova slava, boste lahko tudi veseli s silno radostjo. **14** Če ste grajani zaradi Kristusovega imena, ste srečni; kajti na vas počiva duh slave in Boga; na njihovi strani je obrekovanje, toda na vaši strani je on proslavljen. **15** Toda nihče izmed vas naj ne trpi kot morilec ali kot tat ali kot hudodelec ali kot

vtikljivec v zadeve drugih ljudi. **16** Vendar če katerikoli človek trpi kot kristjan, naj ne bo osramočen, temveč naj zaradi tega proslavlja Boga. **17** Kajti prihaja čas, da se mora sodba začeti v Božji hiši; in če se ta najprej začne pri nas, kakšen bo konec teh, ki ne ubogajo Božjega evangelija? **18** In če bo pravični komaj rešen, kje se bo pokazal brezbožnež in grešnik? **19** Zatorej naj tisti, ki trpijo glede na Božjo voljo, čuvanje svojih duš izročijo njemu kot zvestemu Stvarniku, s početjem dobrega.

5 Starešine, ki so med vami, spodbujam jaz, ki sem tudi starešina in priča Kristusovih trpljenj in tudi soudeleženec slave, ki se bo razodela; **2** pasite Božji trop, ki je med vami in prevzemite nadzor nad njim, ne s prisilo, temveč voljno; ne zaradi umazane grabežljivosti, temveč s primernim namenom; **3** niti kakor bi bili gospodarji nad Božjo dediščino, temveč zgledi tropu. **4** In ko se bo pojavil glavni Pastir, boste prejeli krono slave, ki ne propada. **5** Podobno se vi mlajši podredite starejšim. Da, vsi izmed vas bodite podrejeni drug drugemu in bodite oblečeni s ponižnostjo; kajti Bog se ponosnim upira, ponižnim pa daje milost. **6** Ponižajte se torej pod mogočno Božjo roko, da vas bo lahko ob primernem času povišal. **7** Vso svojo skrb vrzite nanj, kajti on skrbi za vas. **8** Bodite trezni, bodite oprezni, ker vaš nasprotnik hudič hodi naokrog kakor rjoveč lev in išče, koga bi lahko požrl; **9** kateremu se uprite neomajni v veri, vedoč, da so ista trpljenja dovršena v vaših bratih, ki so po svetu. **10** Toda Bog vse milosti, ki nas je poklical v svojo večno slavo po Kristusu Jezusu, potem ko ste nekaj časa trpeli, vas stori popolne, utrjene, okrepljene, vas ustali. **(aiōnios g166)** **11** Njemu bodi slava in gospostvo na veke vekov. Amen. **(aiōn g165)** **12** Po Silvánu, zvestemu bratu, sem vam, kakor mislim, napisal na kratko in spodbujal ter pričeval, da je to resnična Božja milost, v kateri stojite. **13** Pozdravlja vas cerkev, ki je v Babilonu, izvoljena skupaj z vami, in tudi Marko, moj sin. **14** Pozdravite drug drugega s poljubom ljubezni. Mir bodi z vami vsemi, ki ste v Kristusu Jezusu. Amen.

2 Peter

1 Simon Peter, služabnik in apostol Jezusa Kristusa tem, ki so z nami po Božji pravičnosti in našem Odrešeniku Jezusu Kristusu dosegli podobno dragoceno vero: **2** ›Milost in mir naj se vam pomnožita prek spoznanja Boga in Jezusa, našega Gospoda, **3** glede na to, kot nam je njegova božanska moč dala vse stvari, ki se nanašajo na življenje in bogaboječnost, prek spoznanja tistega, ki nas je poklical v slavo in moč; **4** po katerih so nam dane silno velike in dragocene obljube, da bi bili po teh lahko soudeleženci božanske narave, ko smo pobegnili propadljivosti, ki je na svetu prek poželenja.‹ **5** In poleg tega darujte vso marljivost, dodajte svoji veri krepost, in kreposti spoznanje, **6** in spoznanju zmernost, in zmernosti potrpežljivost, in potrpežljivosti bogaboječnost, **7** in bogaboječnosti bratsko prijaznost, in bratski prijaznosti ljubezen. **8** Kajti če so te stvari v vas in [so] obilne, vas naredijo, da ne boste niti jalovi niti brez sadu v spoznanju našega Gospoda Jezusa Kristusa. **9** Toda komur te stvari primanjkujejo, je slep in kratkoviden in je pozabil, da je bil očiščen od svojih starih grehov. **10** Bratje, zatorej si raje prizadevajte, da storite svojo poklicanost in izvoljenost zanesljivo; kajti če te stvari počnete, nikoli ne boste padli, **11** kajti tako vam bo razkošno odprt vstop v večno kraljestvo našega Gospoda in Odrešenika Jezusa Kristusa. **(aiōnios g166)** **12** Zato ne bom nemaren, da vas ne bi vedno opominjal o teh stvareh, čeprav jih veste in ste utrjeni v pričujoči resnici. **13** Da, mislim, da je primerno, dokler sem v tem šotoru, da vas razvnamem s tem, da vas spomnim, **14** vedoč, da bom moral v kratkem odložiti ta svoj šotor, kakor mi je pokazal naš Gospod Jezus Kristus. **15** Poleg tega si bom prizadeval, da boste po mojem odhodu [s sveta] lahko imeli te stvari vedno v spominu. **16** Kajti ko smo vam dali spoznati moč in prihod našega Gospoda Jezusa Kristusa, nismo sledili pretkano izmišljenim bajkam, ampak smo bili očividci njegovega veličanstva. **17** Kajti od Boga Očeta je prejel čast in slavo, ko je iz odlične slave k njemu prišel takšen glas: »Ta je moj ljubljeni Sin, v katerem sem zelo zadovoljen.« **18** In ta glas, ki je prišel z neba, smo slišali, ko smo bili z njim na sveti gori. **19** Imamo tudi zanesljivejšo preroško besedo; zato pravilno delate, da pazite nanjo kakor na svetilko, ki sije na temnem kraju, dokler ne zasveti zora in v vaših srcih ne vzide zvezda danica; **20** vedoč najprej to, da nobena prerokba iz pisem ni iz kakršnekoli osebne razlage. **21** Kajti prerokba v starih časih ni prišla s človeško voljo, temveč so sveti Božji možje govorili, kakor bi bili spodbujeni s Svetim Duhom.

2 Vendar so bili lažni preroki tudi med ljudmi, točno tako bodo med vami lažni učitelji, ki bodo na skrivnem vnašali preklenska krivoverstva in celó tajili Gospoda, ki jih je odkupil ter si nase nakopali hiter propad. **2** In mnogi bodo sledili njihovim pogubnim potem; zaradi katerih se bo obrekovala pot resnice. **3** In zaradi pohlepnosti bodo s hlinjenimi besedami iz vas naredili trgovsko blago; katerih sodba se sedaj že dolgo ne obotavlja in njihovo prekletstvo ne dremlje. **4** Kajti če Bog ni prizanesel angelom, ki so grešili, temveč jih je vrgel navzdol v pekel in jih izročil verigam teme, da bodo pridržani do sodbe, **(Tartaroō g5020)** **5** in ni prizanesel staremu svetu, temveč rešil Noeta, osmo osebo, oznanjevalca pravičnosti, ko je poslal potop na svet brezbožnih; **6** in spremenil mesti Sódome in Gomóre v pepel, ju je obsodil z uničenjem in ju naredil zgled tem, ki naj bi kasneje brezbožno živeli; **7** in osvobodil pravičnega Lota, prizadetega z umazanim razgovorom zlobnih; **8** (kajti ta pravičen mož je prebival med njimi in z videnjem in slišanjem iz dneva v dan z njihovimi nezakonitimi dejanji mučil svojo pravično dušo.) **9** Gospod ve kako bogaboječega osvoboditi iz preizkušenj in nepravične prihraniti za dan sodbe, da bodo kaznovani. **10** Toda predvsem te, ki hodijo za mesom v nečistosti poželenja in prezirajo vlado. Predrzni so, svojevoljni, ne bojijo se hudobno govoriti o dostojanstvih. **11** Medtem ko angeli, ki so večji v moči in mogočnosti, pred Gospoda ne prinašajo posmehljivih obtožb zoper njih. **12** Toda ti, kot naravne okrutne živali, narejene, da so ujete in uničene, govorijo hudobno o stvareh, ki jih ne razumejo; in v svoji lastni pokvarjenosti bodo popolnoma propadli; **13** in prejeli bodo nagrado nepravičnosti, kakor tisti, ki imajo za užitek razgrajanje podnevi. Madeži so in izvržki, ki se zabavajo s svojimi lastnimi zavajanji, medtem ko se gostijo z vami; **14** ki imajo oči, polne zakonolomstva in ki ne morejo prenehati z grehom; ki zapeljujejo omahljive duše, srce pa so urili s pohlepnimi navadami; prekleti otroci; **15** ki so zapustili pravo pot in zašli ter sledili Beórjevemu sinu Bileámu, ki je vzljubil plačila nepravičnosti; **16** toda za svojo krivičnost je bil oštet; nemi osel, govoreč s človeškim glasom, je preprečil prerokovo norost. **17** Ti so vodnjaki brez vode, oblaki, ki so nošeni z viharjem, ki jim je večno prihranjena zamegljena črnina. **(questioned)** **18** Kajti ko govorijo velike, napihnjene besede ničevosti, privabljajo s poželenji mesa, skozi mnoge razuzdanosti te, ki so zares pobegnili pred temi, ki živijo v zmoti. **19** Medtem ko jim obljubljajo svobodo, [pa] so oni sami služabniki izprijenosti. Kajti od česar je človek premagan, od istega je priveden v sužnost. **20** Kajti če so potem, ko so prek spoznanja Gospoda in Odrešenika Jezusa

Kristusa pobegnili umazanostim sveta, bili ponovno vpleteni vanje in premagani, je zadnji konec z njimi slabši kakor začetek. **21** Kajti zanje bi bilo bolje, da ne bi spoznali poti pravičnosti, kakor pa, potem ko so jo spoznali, da se obrnejo od svete zapovedi, ki jim je bila izročena. **22** Toda to se jim je zgodilo glede na resničen pregovor: ›Pes se ponovno obrne k svojemu lastnemu izbljuvku; in svinja, ki je bila umita, k svojemu valjanju v blatu.‹

3 Ljubljeni, sedaj vam pišem torej to drugo poslanico; v katerih obeh sem vaše čiste ume razvnel z načinom spominjanja, **2** da boste lahko razmišljali o besedah, ki so bile prej izgovorjene po svetih prerokih in o zapovedi od nas, apostolov Gospoda in Odrešenika. **3** Vedite najprej to, da bodo v poslednjih dneh prišli porogljivci, ki bodo hodili za svojimi lastnimi poželenji **4** ter govorili: »Kje je obljuba njegovega prihoda? Kajti odkar so očetje zaspali, se vse stvari nadaljujejo, kakor so bile od začetka stvarstva.« **5** Kajti oni tega nočejo spoznati, da je bilo po Božji besedi nebo od davnine in [da] zemlja sestoji iz vode in v vodi. **6** S čimer je bil svet, ki je bil takrat, preplavljen z vodo, uničen. **7** Toda nebo in zemlja, ki sta sedaj, sta po isti besedi držana v rezervi, prihranjena ognju za dan sodbe in pogube brezbožnih ljudi. **8** Toda ljubljeni, ne bodite nevedni o tej eni stvari, da je en dan z Gospodom kakor tisoč let in tisoč let kakor en dan. **9** Gospod ni počasen glede svoje obljube, kakor nekateri ljudje razumejo počasnost, temveč je do nas potrpežljiv, ne voljan, da bi se kdorkoli pogubil, temveč da bi vsi prišli do kesanja. **10** Toda Gospodov dan bo prišel kakor tat v noči; v kateri bo nebo preminilo z velikim hrupom in prvine se bodo stopile z gorečo vročino; tudi zemlja in dela, ki so na njej, bodo sežgana. **11** Ker se bodo torej vse te stvari raztopile, kakšna vrsta oseb morate biti v vsem svetem vedênju in bogaboječnosti, **12** da pričakujete in hitite k prihajanju Božjega dne, ko se bo nebo goreče stopilo in se bodo prvine stopile z gorečo vročino? **13** Kljub temu pa mi, glede na njegovo obljubo, pričakujemo novo nebo in novo zemljo, kjer prebiva pravičnost. **14** Torej, ljubljeni, glede na to, da pričakujete takšne stvari, si prizadevajte, da vas bo lahko našel v miru, brez madeža in brez krivde. **15** In upoštevajte, da je potrpežljivost našega Gospoda rešitev duš; kakor vam je napisal tudi naš ljubljeni brat Pavel, glede na modrost, ki mu je bila dana; **16** kakor je tudi v vseh njegovih poslanicah, kjer v njih govori o teh stvareh; v katerih so nekatere stvari težke za razumevanje, ki jih tisti, ki so nepoučeni in omahljivi, pačijo, kakor počno tudi drugim pismom, v svoje lastno uničenje. **17** Vi torej, ljubljeni, glede na to, da vidim, da poprej poznate te stvari, se varujte, da ne bi tudi vi, zavedeni z zmoto zlobnih, odpadli od svoje lastne neomajnosti. **18** Temveč rastite v milosti in v spoznanju našega Gospoda in Odrešenika Jezusa Kristusa. Njemu bodi slava tako sedaj in na veke. Amen. **(aiōn g165)**

1 Janez

1 To, kar je bilo od začetka, kar smo slišali, kar smo videli s svojimi lastnimi očmi, kar smo opazovali in so naše roke prijele, Besedo življenja **2** (kajti življenje je bilo jasno pokazano in videli smo ga in pričujemo in vam kažemo to večno življenje, ki je bilo z Očetom in je bilo jasno pokazano nam), **(aiōnios g166)** **3** to, kar smo videli in slišali, to oznanjamo vam, da boste tudi vi lahko imeli z nami družbo; in resnično, naša družba je z Očetom in z njegovim Sinom Jezusom Kristusom. **4** In te stvari vam pišemo, da bo vaše veselje lahko popolno. **5** To je torej sporočilo, ki smo ga slišali od njega in ga oznanjamo vam, da je Bog svetloba in v njem sploh ni nobene teme. **6** Če rečemo, da imamo družbo z njim, pa hodimo v temi, lažemo in ne delamo resnice; **7** toda če hodimo v svetlobi, kakor je on v svetlobi, imamo družbo drug z drugim in kri Jezusa Kristusa, njegovega Sina, nas očiščuje pred vsakim grehom. **8** Če rečemo, da nimamo greha, sami sebe zavajamo in resnice ni v nas. **9** Če priznavamo svoje grehe, je zvest in pravičen, da nam naše grehe odpusti in da nas očisti pred vso nepravičnostjo. **10** Če rečemo, da nismo grešili, ga naredimo lažnivca in njegove besede ni v nas.

2 Moji mali otroci, te stvari vam pišem, da ne grešite. Če pa kateri koli človek greši, imamo pri Očetu zagovornika, Jezusa Kristusa, pravičnega. **2** In on je spravna daritev za naše grehe, pa ne samo za naše, ampak tudi za grehe celotnega sveta. **3** In s tem spoznamo, da ga poznamo, če se ravnamo po njegovih zapovedih. **4** Kdor pravi: »Poznam ga, « pa se ne drži njegovih zapovedi, je lažnivec in v njem ni resnice. **5** Toda kdorkoli se drži njegove besede, je v njem Božja ljubezen resnično izpopolnjena; s tem spoznamo, da smo v njem. **6** Kdor pravi, [da] ostaja v njem, mora tudi sam tako živeti, kakor je živel on. **7** Bratje, ne pišem vam nobene nove zapovedi, temveč staro zapoved, ki ste jo imeli od začetka. Stara zapoved je beseda, ki ste jo slišali od začetka. **8** Ponovno vam pišem novo zapoved, katere beseda je resnična v njem in v vas; zato ker je tema minila in sedaj sije resnična svetloba. **9** Kdor pravi, [da] je v svetlobi, pa sovraži svojega brata, je v temi celó do sedaj. **10** Kdor ljubi svojega brata, ostaja v svetlobi in v njem ni nobene priložnosti za spotiko. **11** Toda kdor sovraži svojega brata, je v temi in hodi po temi in ne ve, kam gre, zato ker mu je ta tema zaslepila njegove oči. **12** Pišem vam, otročički, ker so vam zaradi njegovega imena odpuščeni vaši grehi. **13** Pišem vam, očetje, ker ste spoznali njega, ki je od začetka. Pišem vam, mladeniči, ker ste premagali zlobnega. Pišem vam, majhni otroci, ker ste spoznali Očeta. **14** Pisal sem vam, očetje, ker ste spoznali njega, ki je od začetka. Pisal sem vam, mladeniči, ker ste močni in Božja beseda ostaja v vas in ste premagali zlobnega. **15** Ne ljubite sveta niti stvari, ki so v svetu. Če kateri koli človek ljubi svet, v njem ni Očetove ljubezni. **16** Kajti vse, kar je v svetu, poželenje mesa, poželenje oči in napuh življenja, ni od Očeta, temveč od sveta. **17** In svet mineva in njegovo poželenje; kdor pa izpolnjuje Božjo voljo, ostaja na veke. **(aiōn g165)** **18** Majhni otroci, poslednji čas je in kakor ste slišali, da bo prišel antikrist, je celó sedaj tam mnogo antikristov; po čemer vemo, da je poslednji čas. **19** Izšli so od nas, toda niso bili od nas; kajti če bi bili od nas, bi brez dvoma ostali z nami, toda odšli so ven, da bi bili lahko jasno prikazani, da niso bili vsi od nas. **20** Toda vi imate maziljenje od Svetega in poznate vse stvari. **21** Nisem vam pisal, ker ne poznate resnice, temveč ker jo poznate in da nobena laž ni iz resnice. **22** Kdo je lažnivec razen, kdor zanika, da Jezus je Kristus? Ta je antikrist, ki zanika Očeta in Sina. **23** Kdorkoli zanika Sina, ta isti nima Očeta; [toda] kdor priznava Sina, ima tudi Očeta. **24** Naj torej v vas ostaja to, kar ste slišali od začetka. Če bo to, kar ste slišali od začetka, ostalo v vas, boste tudi vi ostali v Sinu in v Očetu. **25** In to je obljuba, ki nam jo je obljubil, celó večno življenje. **(aiōnios g166)** **26** Te stvari sem vam napisal glede teh, ki vas zapeljujejo. **27** Toda maziljenje, ki ste ga prejeli od njega, ostaja v vas in ne potrebujete, da vas kateri koli človek uči. Toda kakor vas isto maziljenje uči o vseh stvareh in je resnično in ni laž in celo tako kakor vas je poučilo, boste ostali v njem. **28** In sedaj, majhni otroci, ostanite v njem, da ko se bo prikazal, bomo lahko imeli zaupanje in ob njegovem prihodu ne bomo osramočeni pred njim. **29** Če veste, da je pravičen, spoznavate, da je vsak, kdor ravna pravično, rojen iz njega.

3 Glejte, kakšno vrsto ljubezni nam je podelil Oče, da naj bi bili imenovani Božji sinovi; zato nas svet ne spoznava, ker ni spoznal njega. **2** Ljubljeni, sedaj smo Božji sinovi, ni pa se še pokazalo, kaj bomo; toda vemo, da ko se bo prikazal, bomo podobni njemu, kajti videli ga bomo, kakršen je. **3** In vsak človek, ki ima to upanje vanj, se očiščuje, celó kakor je on čist. **4** Kdorkoli zagreši greh, prestopa tudi postavo, kajti greh je prekršitev postave. **5** In vi veste, da je bil jasno pokazan, da odvzame naše grehe; in v njem ni greha. **6** Kdorkoli ostaja v njem, ne greši. Kdorkoli pa greši, ga ni videl niti ga ni spoznal. **7** Majhni otroci, naj vas noben človek ne zavede. Kdor ravna pravično, je pravičen, celó kakor je

pravičen on. 8 Kdor zagreši greh, je od hudiča, kajti hudič
greši od začetka. Zaradi tega namena je bil jasno pokazan
Božji Sin, da bi lahko uničil hudičeva dela. 9 Kdorkoli je rojen
iz Boga, ne stori greha, kajti njegovo seme ostaja v njem; in
ne more grešiti, ker je rojen iz Boga. 10 V tem so prikazani
Božji otroci in hudičevi otroci: kdorkoli ne dela pravičnosti,
ni od Boga niti kdor ne ljubi svojega brata. 11 Kajti to je
sporočilo, ki ste ga slišali od začetka, da naj ljubimo drug
drugega. 12 Ne kakor Kajn, ki je bil od tega zlobnega in je
usmrtil svojega brata. In zakaj ga je usmrtil? Ker so bila
njegova lastna dela hudobna, njegovega brata pa pravična.
13 Ne čudite se, moji bratje, če vas svet sovraži. 14 Mi vemo,
da smo iz smrti prešli v življenje, ker ljubimo brate. Kdor
svojega brata ne ljubi, ostaja v smrti. 15 Kdorkoli sovraži
svojega brata, je morilec; in veste, da noben morilec nima
večnega življenja, ki [bi] ostajalo v njem. (aiōnios g166) 16 S
tem zaznavamo Božjo ljubezen, ker je svoje življenje dal za
nas, in mi moramo svoja življenja dati za brate. 17 Toda
kdorkoli ima dobrine tega sveta in vidi svojega brata v potrebi
in pred njim zapre svoja čustva sočutja, kako v njem prebiva
Božja ljubezen? 18 Moji majhni otroci, ne ljubimo z besedo
niti z jezikom; temveč v dejanju in v resnici. 19 In s tem vemo,
da smo iz resnice in bomo svoja srca potrdili pred njim. 20
Kajti če nas naše srce obsoja, je Bog večji kakor naše srce
in pozna vse stvari. 21 Ljubljeni, če nas naše srce ne obsoja,
potem imamo zaupanje do Boga. 22 In karkoli prosimo, od
njega prejmemo, ker se ravnamo po njegovih zapovedih in
delamo te stvari, ki so všečne v njegovih očeh. 23 In to je
njegova zapoved: »Da naj verujemo v ime njegovega Sina
Jezusa Kristusa in ljubimo drug drugega, « kakor nam je dal
zapoved. 24 In kdor se ravna po njegovih zapovedih, prebiva
v njem in on v njem. In zaradi tega vemo, da on ostaja v
nas, po Duhu, ki nam ga je dal.

4 Ljubljeni, ne verjemite vsakemu duhu, temveč duhove
preizkušajte, ali so od Boga, ker je mnogo lažnih prerokov
odšlo v svet. 2 S tem prepoznate Božjega Duha: »Vsak duh,
ki priznava, da je Jezus Kristus prišel v mesu, je od Boga; 3
in noben duh, ki ne priznava, da je Jezus Kristus prišel v
mesu, ni od Boga; in to je ta duh antikrista, o katerem ste
slišali, da naj bi prišel; in je celó že sedaj na svetu.« 4 Vi ste
od Boga, majhni otroci in ste jih premagali, ker je večji tisti,
ki je v vas, kakor ta, ki je v svetu. 5 Oni so od sveta; zaradi
tega govorijo o svetu in svet jih posluša. 6 Mi [pa] smo od
Boga; kdor pozna Boga, nas posluša, kdor [pa] ni od Boga,
nas ne posluša. S tem spoznamo duha resnice in duha
zmote. 7 Ljubljeni, ljubimo drug drugega, kajti ljubezen je od
Boga, in vsak, kdor ljubi, je rojen iz Boga in pozna Boga. 8
Kdor ne ljubi, ne pozna Boga, kajti Bog je ljubezen. 9 V tem
je bila do nas jasno pokazana Božja ljubezen, zato ker je ta
Bog poslal svojega edinorojenega Sina v svet, da bi mi lahko
živeli po njem. 10 V tem je ljubezen, ne da smo mi ljubili
Boga, temveč, da nas je on ljubil in poslal svojega Sina, da
postane spravna daritev za naše grehe. 11 Ljubljeni, če nas
je Bog tako ljubil, bi morali tudi mi ljubiti drug drugega. 12
Noben človek nikoli ni videl Boga. Če ljubimo drug drugega,
Bog prebiva v nas in je njegova ljubezen izpopolnjena v nas.
13 S tem vemo, da prebivamo v njem in on v nas, ker nam
je dal od svojega Duha. 14 In videli smo in pričujemo, da
je Oče poslal Sina, da bi bil Odrešenik sveta. 15 Kdorkoli
bo priznal, da je Jezus Božji Sin, Bog prebiva v njem in on
v Bogu. 16 In mi smo spoznali in verovali ljubezni, ki jo
ima Bog do nas. Bog je ljubezen in kdor prebiva v ljubezni,
prebiva v Bogu in Bog v njem. 17 V tem se je naša ljubezen
dovršila, da imamo lahko srčnost na dan sodbe; ker kakor je
on, tako smo mi na tem svetu. 18 V ljubezni ni nobenega
strahu, temveč popolna ljubezen izganja strah; ker strah
vsebuje muko. Kdor se boji, ni izpopolnjen v ljubezni. 19 Mi
ga ljubimo, ker je najprej on ljubil nas. 20 Če človek reče:
»Ljubim Boga, « pa sovraži svojega brata, je lažnivec; kajti
kdor ne ljubi svojega brata, ki ga je videl, kako lahko ljubi
Boga, ki ga ni videl? 21 In od njega imamo to zapoved: »Da
kdor ljubi Boga, ljubi tudi svojega brata.«

5 Kdorkoli veruje, da Jezus je Kristus, je rojen iz Boga; in
vsak, kdor ljubi tistega, ki je zaplodil, ljubi tudi tistega, ki
je zaplojen od njega. 2 Da ljubimo Božje otroke, spoznamo s
tem, ko ljubimo Boga in se ravnamo po njegovih zapovedih.
3 Kajti to je Božja ljubezen, da se ravnamo po njegovih
zapovedih; in njegove zapovedi niso mučne. 4 Kajti karkoli
je rojeno iz Boga, premaga svet; in to je zmaga, ki premaga
svet, celó naša vera. 5 Kdo je tisti, ki premaga svet, če ne
tisti, ki veruje, da je Jezus Božji Sin? 6 To je on, ki je prišel z
vodo in krvjo, celó Jezus Kristus; ne samo z vodo, temveč z
vodo in krvjo. In to je Duh, ki prinaša pričevanje, ker Duh je
resnica. 7 Kajti trije so, ki pričujejo na nebu: Oče, Beseda
in Sveti Duh; in ti trije so eno. 8 In trije so, ki pričujejo na
zemlji: Duh in voda in kri; in ti trije se strinjajo v enem. 9
Če smo sprejeli pričevanje od ljudi, je pričevanje od Boga
večje, kajti to je pričevanje Boga, ki je pričeval o svojem
Sinu. 10 Kdor veruje v Božjega Sina, ima pričevanje v sebi.
Kdor pa ne veruje Bogu, ga je storil za lažnivca, ker ne
veruje zapisu, ki ga je Bog dal o svojem Sinu. 11 In to je
zapis, da nam je Bog dal večno življenje in to življenje je v
njegovem Sinu. (aiōnios g166) 12 Kdor ima Sina, ima življenje;

kdor pa nima Božjega Sina, nima življenja. **13** Te besede sem napisal vam, ki verujete v ime Božjega Sina; da boste lahko vedeli, da imate večno življenje in da lahko verujete v ime Božjega Sina. **(aiōnios g166)** **14** In to je zaupanje, ki ga imamo v njem, da če prosimo katerokoli stvar, glede na njegovo voljo, nas on usliši. **15** In če vemo, da nas sliši, karkoli prosimo, vemo, da imamo prošnje, ki smo jih želeli od njega. **16** Če katerikoli človek vidi svojega brata grešiti [z] grehom, ki ni za smrt, bo prosil in on mu bo dal življenje, za tiste, ki ne grešijo za smrt. Obstaja greh za smrt; ne pravim, da naj prosi zanj. **17** Vsa nepravičnost je greh; obstaja pa greh, ki ni za smrt. **18** Vemo, da kdorkoli je rojen iz Boga, ne greši; temveč kdor je rojen iz Boga, sebe varuje in ta zlobni se ga ne dotika. **19** In mi vemo, da smo od Boga, celoten svet pa leži v zlobnosti. **20** In mi vemo, da je Božji Sin prišel ter nam dal razumevanje, da bi lahko spoznali tistega, ki je resničen in mi smo v njem, ki je resničen, celó v njegovem Sinu Jezusu Kristusu. Ta je resničen Bog in večno življenje. **(aiōnios g166)** **21** Majhni otroci, varujte se pred maliki. Amen.

2 Janez

1 Starešina izvoljeni gospe in njenim otrokom, ki jih ljubim v
resnici; pa ne samo jaz, temveč tudi vsi tisti, ki so spoznali
resnico; **2** zaradi resnice, ki prebiva v nas in bo za vedno z
nami. **(aiōn g165)** **3** Milost bodi z vami, usmiljenje in mir od
Boga Očeta in od Gospoda Jezusa Kristusa, Očetovega
Sina, v resnici in ljubezni. **4** Silno sem se razveselil, da
sem našel nekatere izmed tvojih otrok, ki hodijo v resnici,
kakor smo prejeli zapoved od Očeta. **5** In sedaj te rotim,
gospa, ne kakor da sem ti napisal novo zapoved, temveč
to, ki smo jo imeli od začetka, da ljubimo drug drugega.
6 In to je ljubezen, da živimo po njegovih zapovedih. To
je zapoved: »Da kakor ste slišali od začetka, naj bi hodili
v njej.« **7** Kajti mnogo sleparjev je vstopilo na svet, ki ne
priznavajo, da je Jezus Kristus prišel v mesu. Ta je slepar in
antikrist. **8** Glejte nase, da ne izgubimo teh stvari, ki smo jih
izvršili, temveč, da prejmemo popolno plačilo. **9** Kdorkoli
greši in ne ostaja v Kristusovem nauku, nima Boga. Kdor
ostaja v Kristusovem nauku, ima tako Očeta kakor Sina.
10 Če kdo pride k vam in vam ne prinese tega nauka, ga
ne sprejmite v svojo hišo niti mu ne želite: »Bog te obvarji!
Srečno!« **11** Kajti kdor mu želi: »Bog te obvarji! Srečno!« je
soudeleženec njegovih zlih dejanj. **12** Ker vam imam napisati
mnogo stvari, ne želim pisati s papirjem in črnilom, temveč
zaupam, da pridem k vam in spregovorim iz obličja v obličje,
da bo naše veselje lahko popolno. **13** Pozdravljajo te otroci
tvoje izvoljene sestre. Amen.

3 Janez

1 Starešina srčno ljubljenemu Gaju, ki ga ljubim v resnici.
2 Ljubljeni, nad vsemi stvarmi si najbolj želim, da bi ti
lahko uspeval in bil zdrav, celó kakor uspeva tvoja duša. **3**
Kajti silno sem se razveselil, ko so prišli bratje in pričevali o
resnici, ki je v tebi, celó kako živiš v resnici. **4** Nimam večjega
veselja, kakor da slišim, da moji otroci živijo v resnici. **5**
Ljubljeni, zvesto delaš, karkoli delaš bratom in tujcem, **6** ki so
pred cerkvijo nosili pričevanje o tvoji ljubezni. Katerim, če jim
pomagaš na poti na bogaboječ način, boš storil prav, **7** zato
ker so odšli zaradi njegovega imena in ničesar niso jemali od
poganov. **8** Take bi morali torej sprejemati, da bi lahko postali
sopomočniki k resnici. **9** Pisal sem cerkvi, toda Diotréf, ki
ima med njimi rad premoč, nas ne sprejema. **10** Zatorej, če
pridem, se bom spomnil njegovih dejanj, ki jih počne, ko
proti nam žlobudra s hudobnimi besedami, in ni zadovoljen s
tem niti sam ne sprejema bratov in prepoveduje tem, ki bi jih
hoteli in jih izganja iz cerkve. **11** Ljubljeni, ne sledi temu, kar
je hudobno, temveč temu, kar je dobro. Kdor dela dobro, je
od Boga; kdor pa dela hudobno, ni videl Boga. **12** Demetrij
ima dober glas od vseh ljudi in od same resnice; da, in
tudi mi pričujemo; in veš, da je naše pričevanje resnično.
13 Mnogo stvari sem imel napisati, toda nočem ti pisati s
črnilom in peresom, **14** temveč zaupam, da te bom v kratkem
videl in spregovorila bova iz obličja v obličje. Mir ti bodi.
Pozdravljajo te naši prijatelji. Pozdravi prijatelje po imenu.

Juda

1 Juda, služabnik Jezusa Kristusa in Jakobov brat, tem, ki so posvečeni po Bogu Očetu in ohranjeni v Jezusu Kristusu in poklicani: **2** ›Usmiljenje in mir in ljubezen naj se vam pomnožijo.‹ **3** Ljubljeni, ko sem posvetíl vso marljivost, da vam pišem o skupni rešitvi duš, je bilo zame nujno, da vam pišem in vas spodbujam, da se resno borite za vero, ki je bila enkrat [za vselej] izročena svetim. **4** Kajti nesluteč so se prikradli določeni ljudje, ki so bili že od davno odrejeni za to obsodbo, brezbožni ljudje, ki milost našega Boga sprevračajo v opolzkost in zanikajo edinega Gospoda Boga in našega Gospoda Jezusa Kristusa. **5** Hočem vas torej spomniti, čeprav ste nekoč to vedeli, da je Gospod, ki je ljudi rešil iz egiptovske dežele, potem uničil te, ki niso verovali. **6** In angele, ki niso obdržali svojega prvega stanja, temveč so zapustili svoje prebivališče, je ohranil v večnih verigah pod temo, do sodbe vélikega dne. **(aïdios g126)** **7** Celó kakor so Sódoma in Gomóra in na podoben način mesta okoli njiju, ki so same sebe predajala v prešuštvo in hodila za tujim mesom, postavljena kot zgled, trpeč maščevanje večnega ognja. **(aiōnios g166)** **8** Podobno tudi ti umazani sanjači omadežujejo meso, prezirajo gospostvo in hudobno govorijo o dostojanstvih. **9** Vendarle si nadangel Mihael, ko se je pričkal s hudičem in prerekal glede Mojzesovega telesa, ni drznil zoper njega udrihati obtožbe, temveč je rekel: »Gospod te ošteje.« **10** Toda ti govorijo hudobno o teh stvareh, ki jih ne poznajo; toda kar naravno vedo kot brezčutne živali, v teh stvareh sami sebe kvarijo. **11** Gorje jim! Kajti odšli so na Kajnovo pot in lakomno tekli za Bileámovo zmoto po nagrado in propadli v Korahovem uporu. **12** Ti so madeži na vaših dobrodelnih pojedinah, ko se zabavajo z vami in se hranijo brez strahu. Oblaki so brez vode, ki jih vetrovi nosijo okoli; drevesa, katerih sad vene, brez sadu, dvakrat mrtva, izruvana s koreninami; **13** besneči morski valovi, ki se penijo od svoje lastne sramote; blodeče zvezde, ki jim je za vedno prihranjena črna temà. **(aiōn g165)** **14** In tudi Henoh, sedmi od Adama, je prerokoval o njih, rekoč: ›Glej, Gospod prihaja z deset tisoči svojih svetih, **15** da izvrši sodbo nad vsemi in da prepriča vse, ki so med njimi brezbožni, o vseh njihovih brezbožnih dejanjih, ki so jih brezbožno zagrešili in o vseh njihovih trdih govorih, ki so jih brezbožni grešniki govorili zoper njega.‹ **16** To so godrnjači, pritoževalci, ki hodijo za svojimi lastnimi poželenji; in njihova usta govorijo velike napihnjene besede, ker zaradi koristi občudujejo človeško zunanjost. **17** Toda ljubljeni, spominjajte se besed, ki so vam jih prej govorili apostoli našega Gospoda Jezusa Kristusa, **18** kako so vam povedali, da bodo v poslednjem času zasmehovalci, ki naj bi hodili za svojimi lastnimi brezbožnimi poželenji. **19** Ti so tisti, ki se oddvojijo, čutni, ki nimajo Duha. **20** Toda vi, ljubljeni, se izgrajujte v svoji najsvetejši veri, moleč v Svetem Duhu, **21** ohranite se v Božji ljubezni, pričakujte usmiljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa, za večno življenje. **(aiōnios g166)** **22** In do nekaterih imejte sočutje, s tem da delate razliko; **23** druge pa rešite s strahom in jih potegnite iz ognja; in sovražite celó obleko, omadeževano z mesom. **24** Torej njemu, ki vas je zmožen varovati pred padcem in vas s silno radostjo predstaviti brezhibne pred prisotnost svoje slave, **25** edinemu modremu Bogu, našemu Odrešeniku, bodi slava in veličanstvo, gospostvo in oblast, tako sedaj kot na veke. Amen. **(aiōn g165)**

Razodetje

1 Razodetje Jezusa Kristusa, ki mu ga je dal Bog, da bi pokazal svojim služabnikom stvari, ki se morajo v kratkem zgoditi; in poslal je ter to po svojem angelu predstavil svojemu služabniku Janezu, **2** ki je pričeval o Božji besedi in o pričevanju Jezusa Kristusa in o vseh stvareh, ki jih je videl. **3** Blagoslovljen je, kdor bere in tisti, ki slišijo besede te prerokbe in se držijo teh stvari, ki so v njej zapisane; kajti čas je blizu. **4** Janez sedmim cerkvam, ki so v Aziji: »Milost bodi vam in mir od njega, ki je in ki je bil in ki pride in od sedmih Duhov, ki so pred njegovim prestolom **5** in od Jezusa Kristusa, ki je zvesta priča in prvorojenec izmed umrlih in princ kraljev zemlje. Njemu, ki nas je vzljubil in nas je v svoji lastni krvi umil naših grehov **6** in nas naredil kralje in duhovnike Bogu ter svojemu Očetu; njemu bodi slava in gospostvo na veke vekov. Amen. **(aiōn g165)** **7** Glej, prihaja z oblaki in videlo ga bo vsako oko in tudi tisti, ki so ga prebodli in zaradi njega bodo žalovala vsa sorodstva zemlje. Točno tako: ›Amen.‹« **8** »Jaz sem Alfa in Omega, začetek in konec, « govori Gospod, ki je in ki je bil in ki pride, Vsemogočni. **9** Jaz, Janez, ki sem tudi vaš brat in družabnik v stiski in v kraljestvu in potrpežljivosti Jezusa Kristusa, sem bil zaradi Božje besede in zaradi pričevanja o Jezusu Kristusu na otoku, ki se imenuje Patmos. **10** Na Gospodov dan sem bil v Duhu in za seboj sem zaslišal močan glas kakor od trobente, **11** rekoč: »Jaz sem Alfa in Omega, prvi in zadnji.« In: »Kar vidiš, zapiši v knjigo in jo pošlji sedmim cerkvam, ki so v Aziji: v Efez in v Smirno in v Pêrgamon in v Tiatiro in v Sarde in v Filadelfijo in v Laodikejo.« **12** In obrnil sem se, da vidim glas, ki je govoril z menoj. In ko sem se obrnil, sem zagledal sedem zlatih svečnikov **13** in sredi sedmih svečnikov nekoga, podobnega Sinu človekovemu, oblečenega z obleko, ki sega do stopal in okoli prsi opasanega z zlatim pasom. **14** Njegova glava in njegovi lasje so bili beli kakor volna, tako beli kakor sneg in njegove oči so bile kakor plamen ognja **15** in njegova stopala podobna čistemu bronu, kakor če bi bila žgana v talilni peči in njegov glas kakor šum mnogih vodá. **16** In v svoji desnici je imel sedem zvezd in iz njegovih ust je izhajal oster, dvorezen meč in njegovo obličje je bilo, kot [kadar] sonce sije v svoji môči. **17** In ko sem ga zagledal, sem padel k njegovim stopalom kakor mrtev. In svojo desnico je položil name ter mi rekel: »Ne boj se; jaz sem prvi in zadnji. **18** Jaz sem ta, ki živi in je bil mrtev; in glej, živ sem na vékomaj, Amen; in ključe imam od pekla in od smrti. **(aiōn g165, Hadēs g86)** **19** Zapiši stvari, ki si jih videl, in stvari, ki so, in stvari, ki bodo odslej; **20** skrivnost sedmih zvezd, ki jih vidiš v moji desni in sedmih zlatih svečnikov. Sedem zvezd so angeli sedmih cerkvá in sedem svečnikov, ki jih vidiš, je sedem cerkvá.«

2 »Angelu cerkve v Efezu piši: ›Te stvari govori on, ki v svoji desnici drži sedem zvezd, ki hodi v sredi sedmih zlatih svečnikov; **2** poznam tvoja dela in tvoj trud in tvojo potrpežljivost in kako ne moreš prenašati teh, ki so hudobni in preizkusil si tiste, ki pravijo, da so apostoli, pa to niso in si jih našel lažnivce. **3** In prenašal si in imaš potrpežljivost in si se trudil zaradi mojega imena in nisi izgubil poguma. **4** Vendar imam nekaj proti tebi, kajti zapustil si svojo prvo ljubezen. **5** Spomni se torej, od kod si padel in se pokesaj in opravljaj prva dela, sicer bom hitro prišel k tebi in bom odstranil tvoj svečnik z njegovega mesta, razen če se ne pokesaš. **6** Toda to imaš, da sovražiš dejanja nikolajevcev, ki jih tudi sam sovražim.‹ **7** Kdor ima uho, naj sliši, kaj Duh govori cerkvam: ›Tistemu, ki premaga, bom dal jesti od drevesa življenja, ki je na sredini Božjega raja.‹« **8** »In angelu cerkve v Smirni piši: ›Te stvari govori prvi in zadnji, ki je bil mrtev in je živ; **9** poznam tvoja dela in stisko in revščino (toda bogat si) in poznam bogokletje teh, ki pravijo, da so Judje, pa niso, temveč so Satanova sinagoga. **10** Ne boj se nobene od teh stvari, ki jih boš pretrpel. Glej, hudič bo nekatere izmed vas vrgel v ječo, da boste lahko preizkušeni in deset dni boste imeli stisko. Bodi zvest do smrti in dal ti bom krono življenja.‹ **11** Kdor ima uho, naj sliši, kaj Duh govori cerkvam: ›Kdor premaga, ne bo poškodovan od druge smrti.‹« **12** »In angelu cerkve v Pêrgamonu piši: ›Te besede govori on, ki ima oster meč z dvema ostrinama; **13** poznam tvoja dela in kje prebivaš, celó kjer je Satanov prestol. In trdno držiš moje ime in moje vere nisi zanikal celó v tistih dneh, v katerih je bil Antípa, moj zvesti mučenec, ki je bil umorjen med vami, kjer prebiva Satan. **14** Toda zoper tebe imam nekaj stvari, ker imaš tam tiste, ki se drže Bileámovega nauka, ki je učil Baláka metati kamen spotike pred Izraelove otroke, da jedo stvari žrtvovane malikom in da zagrešijo prešuštvo. **15** Tako imaš tudi tiste, ki se držijo nauka nikolajevcev, katerih besedo sovražim. **16** Pokesaj se, sicer bom hitro prišel k tebi in proti njim se bom boril z mečem svojih ust.‹ **17** Kdor ima uho, naj sliši, kaj Duh govori cerkvam: ›Tistemu, ki premaga, bom dal jesti od skrite mane in dal mu bom bel kamen in na kamnu napisano novo ime, ki ga ne pozna noben človek, razen, kdor ga prejme.‹« **18** »In angelu cerkve v Tiatiri piši: ›Te stvari govori Božji Sin, ki ima svoje oči podobne plamenu ognja in so njegova stopala kakor čist bron; **19** poznam tvoja dela in ljubezen in služenje

in vero in tvojo potrpežljivost in tvoja dela; in zadnjih je več kakor prvih. **20** Vendar imam zoper tebe nekaj stvari, ker trpiš to žensko Jezabelo, ki sebe imenuje prerokinjo, da uči in da zapeljuje moje služabnike, da zagrešijo prešuštvo in da jedo stvari, žrtvovane malikom. **21** In dal sem ji čas, da se pokesa od svojega prešuštvovanja, pa se ni pokesala. **22** Glej, vrgel jo bom na posteljo in te, ki z njo grešijo zakonolomstvo, v veliko stisko, razen če se ne pokesajo od svojih dejanj. **23** In njene otroke bom pobil s smrtjo in vse cerkve bodo vedele, da sem jaz tisti, ki preiskujem notranjosti in srca; in vsakemu od vas bom dal glede na vaša dejanja. **24** Toda tebi in ostalim iz Tiatire pravim, kdor nima tega nauka in tem, ki niso spoznali Satanovih globin, kakor govorijo; na vas ne bom nadel nobenega drugega bremena. **25** Temveč da trdno držite to, kar že imate, dokler ne pridem. **26** In kdor zmaga in moja dela ohrani do konca, njemu bom dal oblast nad narodi. **27** In vladal jim bo z železno palico; kakor lončena posoda bodo razbiti do črepinj; celo kot sem jaz prejel od svojega Očeta. **28** In dal mu bom jutranjo zvezdo. **29** Kdor ima uho, naj sliši, kaj Duh govori cerkvam.‹«

3 »In angelu cerkve v Sardah piši: ›Te besede govori on, ki ima sedem Božjih Duhov in sedem zvezd; poznam tvoja dela, da imaš ime, da živiš, pa si mrtev. **2** Bodi oprezen in okrépi stvari, ki ostanejo, ki so pripravljene, da umro, kajti tvojih del nisem našel popolnih pred Bogom. **3** Spomni se torej, kako si prejel in slišal in trdno drži ter se pokesaj. Če torej ne boš stražil, bom prišel nadte kakor tat in ne boš vedel, katero uro bom prišel nadte. **4** Nekaj imen imaš celó v Sardah, ki si niso omadeževali svojih oblek; in ti bodo hodili z menoj v belem, kajti vredni so. **5** Kdor premaga, ta isti bo oblečen v belo oblačilo in njegovega imena ne bom izbrisal iz knjige življenja, temveč bom njegovo ime priznal pred svojim Očetom in pred njegovimi angeli. **6** Kdor ima uho, naj sliši, kaj Duh govori cerkvam.‹« **7** »In angelu cerkve v Filadelfiji piši: ›Te besede govori tisti, ki je svét, tisti, ki je resničen, tisti, ki ima Davidov ključ, tisti, ki odpira in noben človek ne zapira; in zapira, pa noben človek ne odpira. **8** Poznam tvoja dela. Glej, pred teboj sem postavil odprta vrata in noben človek jih ne more zapreti, kajti majhno moč imaš in ohranil si mojo besedo in nisi zanikal mojega imena. **9** Glej, prisilil bom te, iz Satanove shodnice, ki pravijo, da so Judje, pa niso, temveč lažejo; glej, prisilil jih bom, da pridejo in obožujejo pred tvojimi stopali in da spoznajo, da sem te vzljubil. **10** Ker si ohranil besedo moje potrpežljivosti, bom tudi jaz tebe obvaroval pred uro preizkušnje, ki bo prišla nad ves svet, da preizkusi tiste, ki prebivajo na zemlji. **11** Glej, pridem hitro. Trdno drži to, kar imaš, da ti noben človek ne odvzame tvoje krone. **12** Tistega, ki premaga, bom naredil [za] steber v templju svojega Boga in ne bo več šel ven; in nanj bom napisal ime svojega Boga in ime mesta svojega Boga, ki je novi Jeruzalem, ki prihaja dol z neba od mojega Boga in nanj bom napisal svoje novo ime. **13** Kdor ima uho, naj sliši, kaj Duh govori cerkvam.‹« **14** »In angelu cerkve Laodikejcev piši: ›Te besede govori Amen, zvesta in resnična priča, začetek Božjega stvarstva; **15** poznam tvoja dela, da nisi niti mrzel niti vroč. Želim si, da bi bil mrzel ali vroč. **16** Zaradi tega, ker si mlačen in nisi niti mrzel niti vroč, te bom izpljunil iz svojih ust.‹ **17** Ker praviš: ›Bogat sem in okrepil sem se z dobrinami in ne potrebujem ničesar; ‹ pa ne veš, da si pomilovanja vreden in beden in reven in slep ter nag, **18** ti svetujem, da kupiš od mene zlata, prečiščenega v ognju, da boš lahko bogat in belo oblačilo, da boš lahko oblečen in da se ne prikaže sramota tvoje nagote in svoje oči mazili z mazilom za oči, da boš lahko videl. **19** Kolikor jih imam rad, oštevam in karam. Bodi torej goreč in se pokesaj. **20** Glej, stojim pred vrati in trkam. Če katerikoli človek sliši moj glas in odpre vrata, bom vstopil k njemu in bom večerjal z njim in on z menoj. **21** Tistemu, ki premaga, bom zagotovil, da sede z menoj na moj prestol, celo kakor sem tudi sam zmagal in sem s svojim Očetom poseden na njegovem prestolu. **22** Kdor ima uho, naj sliši, kaj Duh govori cerkvam.‹«

4 Potem sem pogledal in glej, vrata na nebu so bila odprta in prvi glas, ki sem ga zaslišal, je bil, kakor bi bil od trobente, govoreče z menoj, ki je rekel: »Pridi sèm gor in pokazal ti bom stvari, ki morajo biti odslej.« **2** In takoj sem bil v duhu in glej, prestol je bil postavljen v nebesih in nekdo je sedel na prestolu. **3** In tisti, ki je sedel, je bil videti podoben kamnu jaspisu in sardiju in naokoli prestola je bila mavrica, na pogled podobna smaragdu. **4** In naokoli prestola je bilo štiriindvajset prestolov in na prestolih sem videl sedeti štiriindvajset starešin, oblečenih v bela oblačila in na svojih glavah so imeli zlate krone. **5** In pred prestolom so izvirali bliski in grmenja ter glasovi; in pred prestolom je bilo sedem gorečih ognjenih svetilk, ki so sedem Božjih Duhov. **6** In pred prestolom je bilo stekleno morje, podobno kristalu; in v sredini prestola in naokoli prestola so bile štiri živali, spredaj in zadaj polne oči. **7** In prva žival je bila podobna levu in druga žival podobna teletu in tretja žival je imela obraz kakor človek, četrta žival pa je bila podobna letečemu orlu. **8** In štiri živali so imele vsaka izmed njih okoli sebe po šest peruti in znotraj so bile polne oči; in niso počivale dan in noč, rekoč: »Svet, svet, svet, Gospod Bog Vsemogočni, ki je bil in je in ki pride.« **9** In ko so te živali dale slavo in čast in zahvalo njemu, ki je sedel na prestolu, ki živi na veke vekov,

(aiōn g165) 10 je štiriindvajset starešin padlo dol pred njim, ki je sedel na prestolu in oboževalo njega, ki živi na veke vekov in svoje krone vrglo pred prestol, rekoč: (aiōn g165) 11 »Vreden si, oh Gospod, da prejmeš slavo in čast ter moč, kajti ustvaril si vse stvari in zaradi tvojega zadovoljstva so in so bile ustvarjene.«

5 In v desnici njega, ki je sedèl na prestolu, sem videl knjigo, popisano znotraj in na zadnji strani, zapečateno s sedmimi pečati. 2 In videl sem krepkega angela razglašati z močnim glasom: »Kdo je vreden, da odpre knjigo in da odtrga njene pečate?« 3 In nihče na nebu niti na zemlji niti pod zemljo, ni bil zmožen, da odpre knjigo niti, da pogleda nanjo. 4 In zelo sem jokal, ker se ni našel nihče vreden, da odpre in da bere knjigo niti, da pogleda nanjo. 5 In eden izmed starešin mi reče: »Ne jokaj; glej, Lev iz Judovega rodu, Davidova Korenina, je prevladal, da odpre knjigo in da razveže njenih sedem pečatov.« 6 In pogledal sem in glej, na sredini prestola in štirih živali in sredi starešin je stalo Jagnje, kot bi bilo zaklano in je imelo sedem rogov in sedem oči, ki so sedem Božjih Duhov, poslanih po vsej zemlji. 7 In prišlo je ter vzelo knjigo iz desnice tistega, ki je sedel na prestolu. 8 In ko je vzelo knjigo, so štiri živali in štiriindvajset starešin padli dol pred Jagnjetom in vsi izmed njih so imeli harfe in zlate stekleničke, polne dišav, ki so molitve svetih. 9 In peli so novo pesem, rekoč: »Vredno si, da vzameš to knjigo in da odpreš njene pečate; kajti bilo si umorjeno in s svojo krvjo si nas odkupilo Bogu izmed vsakega sorodstva in jezika in ljudstva in naroda 10 in si nas naredilo [za] kralje in duhovnike pri našemu Bogu, in mi bomo kraljevali na zemlji.« 11 In zagledal sem in zaslišal glas mnogih angelov naokoli prestola in živali in starešin, in njihovo število je bilo desettisočkrat deset tisoč in tisočev tisoči, 12 ki so z močnim glasom govorili: »Vredno je Jagnje, ki je bilo zaklano, da prejme oblast in bogastva in modrost in moč in čast in slavo in blagoslov.« 13 In vsako ustvarjeno bitje, ki je na nebu in na zemlji in pod zemljo in takšna, kot so v morju in vse, ki so v njem, sem slišal govoriti: »Blagoslov in čast in slava in oblast naj bo njemu, ki sedi na prestolu in Jagnjetu na veke vekov.« (aiōn g165) 14 In štiri živali so rekle: »Amen.« In štiriindvajset starešin je padlo dol in oboževalo tistega, ki živi na veke vekov.

6 In potem sem videl, ko je Jagnje odprlo enega izmed pečatov in slišal sem, kakor bi bil hrup grmenja, eno izmed štirih živali govoriti: »Pridi in poglej.« 2 In videl sem ter zagledal belega konja; in tisti, ki je sedel na njem, je imel lok in dana mu je bila krona in odšel je naprej zmagovat in da zmaga. 3 In ko je odprlo drugi pečat, sem zaslišal drugo žival reči: »Pridi in poglej.« 4 In odšel je drug konj, ki je bil rdeč; in tistemu, ki je sedel na njem, je bila dana oblast z zemlje odvzeti mir in da naj bi drug drugega klali, in dan mu je bil velik meč. 5 In ko je odprlo tretji pečat, sem zaslišal tretjo žival reči: »Pridi in poglej.« In pogledal sem in glej črn konj; in tisti, ki je sedel na njem, je imel v svoji roki tehtnico. 6 In zaslišal sem glas na sredini med štirimi živalmi reči: »Mera pšenice za kovanec in tri mere ječmena za kovanec; in glej, [da] ne škoduješ olju in vinu.« 7 In ko je odprlo četrti pečat, sem zaslišal glas četrte živali reči: »Pridi in poglej.« 8 In pogledal sem in zagledal konja mrtvaško blede barve; in tistemu, ki je sedel na konju, je bilo ime Smrt in Pekel je sledil za njim. In izročena jima je bila oblast nad četrtino zemlje, da ubijata z mečem in z lakoto in s smrtjo in z zemeljskimi živalmi. (Hadēs g86) 9 In ko je odprlo peti pečat, sem videl pod oltarjem duše teh, ki so bili zaklani zaradi Božje besede in zaradi pričevanja, ki so ga imeli 10 in z močnim glasom so vpili, rekoč: »Doklej, oh Gospod, svét in resničen, ne boš sodil in maščeval naše krvi na teh, ki prebivajo na zemlji?« 11 In vsakemu izmed njih so bila dana bela svečana oblačila in rečeno jim je bilo, da naj še za kratek čas počivajo, dokler se ne bi izpolnili tudi njihovi soslužabniki in njihovi bratje, ki naj bi bili ubiti, kakor so bili oni sami. 12 In gledal sem, ko je odprlo šesti pečat in glej, bil je velik potres, in sonce je postalo črno kakor vrečevina iz dlak in luna je postala kakor kri, 13 in zvezde neba so popadale na zemljo, celo kakor figovo drevo odvrže svoje nezrele fige, ko ga stresa mogočen veter. 14 In nebo je odšlo kakor zvitek pergamenta, ko je zvit skupaj, in vsaka gora in otok sta bila premaknjena s svojega mesta. 15 Kralji zemlje, pomembni ljudje, bogataši, vrhovni poveljniki, mogočneži, vsak suženj in vsak prost človek pa so se skrili v brloge in v skale gorovij; 16 in rekli so goram in skalam: »Padite na nas in nas skrijte pred obrazom njega, ki sedi na prestolu in pred Jagnjetovim besom, 17 kajti prišel je véliki dan njegovega besa in kdo bo zmožen obstati?«

7 In po teh stvareh sem zagledal štiri angele stati na štirih vogalih zemlje, ki so držali štiri vetrove zemlje, da veter ne bi pihal ne na zemljo, niti ne na morje, niti ne v nobeno drevo. 2 In videl sem drugega angela dvigovati se od vzhoda, ki je imel pečat živega Boga; in ta je z močnim glasom zaklical štirim angelom, ki jim je bilo dano, da škodujejo zemlji in morju, 3 rekoč: »Ne škodujte zemlji niti morju niti drevesom, dokler ne zapečatimo služabnikov našega Boga na njihovih čelih.« 4 In slišal sem število teh, ki so bili zapečateni. In zapečatenih je bilo sto štiriinštirideset

tisoč izmed vseh rodov Izraelovih otrok. 5 Iz Judovega rodu je bilo zapečatenih dvanajst tisoč. Iz Rubenovega rodu je bilo zapečatenih dvanajst tisoč. Iz Gadovega rodu je bilo zapečatenih dvanajst tisoč. 6 Iz Aserjevega rodu je bilo zapečatenih dvanajst tisoč. Iz Neftálijevega rodu je bilo zapečatenih dvanajst tisoč. Iz Manásejevega rodu je bilo zapečatenih dvanajst tisoč. 7 Iz Simeonovega rodu je bilo zapečatenih dvanajst tisoč. Iz Lévijevega rodu je bilo zapečatenih dvanajst tisoč. Iz Isahárjevega rodu je bilo zapečatenih dvanajst tisoč. 8 Iz Zábulonovega rodu je bilo zapečatenih dvanajst tisoč. Iz Jožefovega rodu je bilo zapečatenih dvanajst tisoč. Iz Benjaminovega rodu je bilo zapečatenih dvanajst tisoč. 9 Potem sem pogledal in glej, velika množica, ki je noben človek ne bi mogel prešteti, izmed vseh narodov in sorodstev in ljudi in jezikov, je stala pred prestolom in pred Jagnjetom, oblečena v bela svečana oblačila in [s] palmami v svojih rokah 10 in vpila z močnim glasom, rekoč: »Rešitev duš našemu Bogu, ki sedi na prestolu in Jagnjetu.« 11 In vsi angeli so stali naokrog prestola in okoli starešin in štirih živali in pred prestolom so padli na svoje obraze in oboževali Boga, 12 rekoč: »Amen: ›Blagoslov, slava, modrost, zahvaljevanje, čast, oblast in moč bodi našemu Bogu na veke vekov. Amen.‹« **(aiōn g165)** 13 In eden izmed starešin je odgovoril ter mi rekel: »Kaj so ti, ki so oblečeni v bela svečana oblačila? In od kod so prišli?« 14 In rekel sem mu: »Gospod, ti veš.« In rekel mi je: »To so tisti, ki so prišli iz velike stiske in so oprali svoja svečana oblačila in jih pobelili v Jagnjetovi krvi. 15 Zato so pred Božjim prestolom in v njegovem templju mu služijo dan in noč. In tisti, ki sedi na prestolu, bo prebival med njimi. 16 Ne bodo več lačni, niti ne več žejni, niti nanje ne bo svetilo sonce, niti nobena vročina. 17 Kajti Jagnje, ki je v sredi prestola, jih bo paslo in jih vodilo k živim studencem vodá in Bog bo obrisal vse solze z njihovih oči.«

8 In ko je odprlo sedmi pečat, je bila na nebu kake pol ure tišina. 2 In videl sem sedem angelov, ki so stali pred Bogom in tem je bilo danih sedem trobent. 3 In prišel je drug angel in stal pred oltarjem, ki je imel zlato kadilnico in dano mu je bilo veliko kadila, da bi ga z molitvami vseh svetih daroval na zlatem oltarju, ki je bil pred prestolom. 4 In dim kadila, ki je prišel z molitvami svetih, se je iz angelove roke dvignil pred Boga. 5 In angel je vzel kadilnico in jo napolnil z ognjem z oltarja in jo vrgel v zemljo; in tam so bili glasovi, grmenja, bliski in potres. 6 In sedem angelov, ki so imeli sedem trobent, se je pripravilo, da zatrobijo. 7 Zatrobil je prvi angel in sledila sta toča in ogenj, pomešana s krvjo in bila sta vržena na zemljo, in zgorela je tretjina dreves in zgorela je vsa zelena trava. 8 In zatrobil je drugi angel in kakor bi bila velika gora, ki je gorela z ognjem, vržena v morje, in tretjina morja je postala kri, 9 in tretjina ustvarjenih bitij, ki so bila v morju in so imela življenje, je poginila, in uničena je bila tretjina ladij. 10 In zatrobil je tretji angel in z neba je padla velika zvezda, goreča, kot bi bila svetilka in ta je padla na tretjino rek in na studence vodá; 11 in zvezda se je imenovala Pelin, in tretjina vodá je postala grenka; in mnogo ljudi je umrlo zaradi vodá, ker so postale grenke. 12 In zatrobil je četrti angel in udarjena je bila tretjina sonca in tretjina lune in tretjina zvezd, tako kot bi njihova tretjina potemnela in dan ni sijal za svojo tretjino in prav tako noč. 13 In gledal sem in slišal angela leteti po sredi neba, rekoč z močnim glasom: »Gorje, gorje, gorje prebivalcem zemlje zaradi preostalih glasov trobente treh angelov, ki bodo še zatrobili!«

9 In zatrobil je peti angel in videl sem zvezdo pasti z neba na zemljo in dan mu je bil ključ od jame brez dna. **(Abyssos g12)** 2 In odprl je jamo brez dna in iz jame se je dvignil dim kakor dim velike talilne peči; in zaradi dima iz jame sta potemnela sonce in zrak. **(Abyssos g12)** 3 In iz dima so prišle na zemljo kobilice in dana jim je bila oblast, kakor imajo škorpijoni oblast na zemlji. 4 In naročeno jim je bilo, da naj ne bi škodili zemeljski travi niti nobeni zeleni stvari niti nobenemu drevesu, temveč samo tistim ljudem, ki na svojih čelih nimajo Božjega pečata. 5 In dano jim je bilo, da naj jih ne bi pobijale, temveč da naj bi bili pet mesecev mučeni, in njihovo mučenje je bilo kakor mučenje škorpijona, ko piči človeka. 6 In v tistih dneh bodo ljudje iskali smrt, pa je ne bodo našli; in želeli bodo umreti, smrt pa bo bežala od njih. 7 In oblika kobilic je bila podobna konjem, pripravljenim za boj; in na njihovih glavah so bile, kot bi bile krone podobne zlatu in njihovi obrazi so bili kakor človeški obrazi. 8 In imele so lase kakor ženski lasje in njihovi zobje so bili kakor levji zobje. 9 In imele so prsne oklepe, kot bi bili prsni oklepi iz železa; in zvok njihovih peruti je bil kakor zvok bojnih voz z mnogimi konji, drvečimi v boj. 10 In imele so repe kot škorpijoni in na njihovih repih so bila žela; in njihova oblast je bila pet mesecev škoditi ljudem. 11 In nad seboj so imele kralja, ki je angel iz jame brez dna, katerega ime je v hebrejskem jeziku Ábadon, toda v grškem jeziku ima svoje ime Apolíon. **(Abyssos g12)** 12 Eno gorje je minilo, in glej, zatem pride še dvoje gorje. 13 In zatrobil je šesti angel in od zlatega oltarja, ki je pred Bogom, sem zaslišal glas iz štirih rogov, 14 rekoč šestemu angelu, ki je imel trobento:

»Odveži štiri angele, ki so zvezani v veliki reki Evfrat.« 15 In štirje angeli, ki so bili pripravljeni na to uro in dan in mesec in leto, so bili odvezani, da pobijejo tretjino ljudi. 16 In število vojske jezdecev je bilo dvesto milijonov; in slišal sem njihovo število. 17 In tako sem v videnju videl konje in te, ki so sedeli na njih, da imajo prsni oklepi [barvo] ognja in hijacinta ter žvepla; in glave konj so bile kakor levje glave, in iz njihovih ust so prihajali ogenj in dim in žveplo. 18 Od teh treh je bila tretjina ljudi ubita z ognjem, z dimom in z žveplom, ki so prihajali iz njihovih ust. 19 Kajti njihova oblast je v njihovih ustih in v njihovih repih, kajti njihovi repi so bili podobni kačam in imeli so glave in z njimi škodujejo. 20 In preostali izmed ljudi, ki niso bili pobiti s temi nadlogami, se še niso pokesali od del svojih rok, da ne bi oboževali hudičev, zlatih malikov, srebrnih in bronastih, kamnitih in lesenih, ki niti ne morejo videti, niti slišati, niti hoditi; 21 niti se niso pokesali od svojih umorov, niti od svojih čarodejstev, niti od svojih prešuštvovanj, niti od svojih tatvin.

10 In videl sem drugega mogočnega angela priti dol z neba, oblečenega z oblakom, in nad njegovo glavo je bila mavrica in njegov obraz je bil, kakor bi bil sonce in njegova stopala kakor ognjeni stebri. 2 In v svoji roki je imel odprto majhno knjigo; in svoje desno stopalo je postavil na morje, svoje levo stopalo pa na zemljo 3 ter zavpil z močnim glasom, kot kadar rjove lev. In ko je zavpil, je sedem gromov izustilo svoje glasove. 4 In ko je sedem gromov izustilo svoje glasove, sem bil na tem, da napišem. Zaslišal pa sem glas iz nebes, ki mi je rekel: »Zapečati te besede, ki jih je spregovorilo sedem gromov in jih ne zapiši.« 5 In angel, ki sem ga videl stati na morju in na zemlji, je svojo roko vzdignil k nebu 6 in prisegel pri njem, ki živi na veke vekov, ki je ustvaril nebo in stvari, ki so na njem in zemljo in stvari, ki so na njej in morje in stvari, ki so v njem, da naj ne bi bilo več časa, **(aiōn g165)** 7 toda v dneh glasu sedmega angela, ko bo ta začel trobiti, naj bi se dokončala Božja skrivnost, kakor jo je razglasil svojim služabnikom prerokom. 8 In glas, ki sem ga slišal z neba, mi je ponovno spregovoril ter rekel: »Pojdi in vzemi majhno knjigo, ki je odprta v roki angela, ki stoji na morju in na zemlji.« 9 In odšel sem k angelu ter mu rekel: »Daj mi majhno knjigo.« In rekel mi je: »Vzemi jo in jo pojej, in tvoj trebuh bo naredila grenek, toda v tvojih ustih bo sladka kakor med.« 10 In iz angelove roke sem vzel majhno knjigo in jo pojedel in v mojih ustih je bila sladka kakor med in takoj, ko sem jo pojedel, je bil moj trebuh grenek. 11 In rekel mi je: »Ponovno moraš prerokovati pred mnogimi ljudmi, narodi, jeziki in kralji.«

11 In dan mi je bil trst, podoben palici in angel je stal, rekoč: »Vstani in izmeri Božji tempelj in oltar in te, ki v njem obožujejo. 2 Toda dvor, ki je zunaj templja, izpusti in ga ne izmeri, kajti dan je poganom in dvainštirideset mesecev bodo pod stopali pohojali sveto mesto. 3 In svojima dvema pričama bom dal oblast in prerokovala bosta tisoč dvesto in šestdeset dni, oblečeni v vrečevino.« 4 To sta dve oljki in dva svečnika, ki stojita pred Bogom zemlje. 5 In če jima bo katerikoli človek škodil, iz njunih ust izide ogenj in požre njune sovražnike. Če pa ju bo katerikoli človek poškodoval, mora biti na ta način ubit. 6 Ta [dva] imata oblast, da zapreta nebo, da v dneh njunega prerokovanja ne dežuje in oblast imata nad vodami, da jih spremenita v kri, zemljo pa udarita z vsemi nadlogami, tako pogosto, kakor hočeta. 7 In ko bosta končala svoje pričevanje, se bo iz jame brez dna povzpel zvernik, ki bo povzročil vojno proti njima in ju premagal ter ju ubil. **(Abyssos g12)** 8 Njuni trupli pa bosta ležali na ulici velikega mesta, ki se mu duhovno reče Sódoma in Egipt, kjer je bil križan tudi naš Gospod. 9 In tisti izmed ljudi in sorodstev in jezikov in narodov bodo tri dni in pol gledali njuni trupli in ne bodo pustili, da bi bili njuni trupli položeni v grobova. 10 In tisti, ki prebivajo na zemlji, se bodo veselili nad njima in se zabavali ter bodo drug drugemu pošiljali darila, ker sta ta dva preroka mučila te, ki prebivajo na zemlji. 11 Po treh dneh in pol pa je vanju vstopil Duh življenja od Boga in vstala sta na svoja stopala in na te, ki so ju videli, je padel velik strah. 12 In zaslišala sta močan glas z neba, ki jima je rekel: »Pridita sèm gor.« In v oblaku sta se vzpela do neba, njuni sovražniki pa so ju gledali. 13 In isto uro je bil tam velik potres in padel je deseti del mesta in v potresu jih je bilo izmed ljudi umorjenih sedem tisoč; preostanek pa je bil zgrožen in dal slavo Bogu nebes. 14 Drugo gorje je minilo in glej, hitro pride tretje gorje. 15 In zatrobil je sedmi angel in na nebu so bili močni glasovi, govoreč: »Kraljestva tega sveta so postala kraljestva našega Gospoda in njegovega Kristusa in vladal bo na veke vekov.« **(aiōn g165)** 16 In štiriindvajset starešin, ki so na svojih sedežih sedeli pred Bogom, je padlo na svoje obraze ter oboževalo Boga, 17 rekoč: »Zahvaljujemo se ti, oh Gospod Bog Vsemogočni, ki si in si bil in boš prišel, ker si si vzel svojo veliko oblast in si zakraljeval. 18 In narodi so bili jezni in prišel je tvoj bes in čas mrtvih in da bi jim bilo sojeno in da bi dal nagrado svojim služabnikom prerokom in svetim ter tem, ki se bojijo tvojega imena, majhnim in velikim, in da bi uničil te, ki uničujejo zemljo.« 19 In na nebu se je odprl Božji tempelj in v njegovem templju je bilo videti skrinjo njegove

zaveze; in bili so bliski in glasovi in grmenja in potres in velika toča.

12 In na nebu se je prikazalo veliko znamenje; ženska, oblečena s soncem in luna pod njenimi stopali in krona dvanajsterih zvezd na njeni glavi. **2** In ona, ki je bila z otrokom, je vpila v porodnih mukah in bolečinah, da bi rodila. **3** In na nebu se je prikazalo drugo znamenje in glej, velik rdeč zmaj, ki je imel sedem glav in deset rogov ter na njegovih glavah sedem kron. **4** In njegov rep je potegnil z neba tretjino zvezd ter jih vrgel na zemljo in zmaj je stal pred žensko, ki je bila pripravljena, da rodi, da bi požrl njenega otroka takoj, ko bi se rodil. **5** In rodila je fantka, ki je bil [namenjen], da vsem narodom vlada z železno palico in njen otrok je bil vzet k Bogu in k njegovemu prestolu. **6** In ženska je pobegnila v divjino, kjer je imela prostor, pripravljen od Boga, da naj bi jo tam hranili tisoč dvesto in šestdeset dni. **7** In bila je vojna v nebesih. Mihael in njegovi angeli so se bojevali proti zmaju in zmaj se je bojeval ter njegovi angeli, **8** pa niso prevladali niti se na nebu zanje ni več našel prostor. **9** In véliki zmaj je bil vržen ven, ta stara kača, imenovana hudič in Satan, ki zavaja ves svet. Izgnan je bil na zemljo in njegovi angeli so bili izgnani z njim. **10** In na nebu sem zaslišal močan glas, rekoč: »Sedaj je prišla rešitev duš in moč in kraljestvo našega Boga in oblast njegovega Kristusa, kajti vržen je dol obtoževalec naših bratov, ki jih je dan in noč obtoževal pred našim Bogom.« **11** In oni so ga premagali s krvjo Jagnjeta in z besedo svojega pričevanja in svojih življenj niso ljubili do smrti. **12** Zato se veselite, ve nebesa in vi, ki prebivate v njih. Gorje prebivalcem zemlje in morja! Kajti hudič je prišel dol k vam, zelo ogorčen, ker ve, da ima le malo časa. **13** In ko je zmaj videl, da je bil vržen na zemljo, je preganjal žensko, ki je rodila moško dete. **14** In ženski sta bili dani dve peruti velikega orla, da bi lahko odletela v divjino, na njen kraj, kjer je bila hranjena čas in čase in polovico časa, proč od obraza kače. **15** In kača je iz svojih ust vrgla za žensko vodo kot poplavo, da bi lahko povzročila, da jo poplava odnese. **16** In zemlja je pomagala ženski in zemlja je odprla svoja usta ter požrla poplavo, ki jo je zmaj vrgel iz svojih ust. **17** In zmaj je bil ogorčen proti ženski in odšel, da povzroči vojno proti preostanku njenega potomstva, ki se drži Božjih zapovedi in ima pričevanje Jezusa Kristusa.

13 In stal sem na morskem pesku in videl zvernika dvigniti se iz morja, ki je imel sedem glav ter deset rogov in na svojih rogovih deset kron in na svojih glavah bogokletno ime. **2** In zvernik, ki sem ga videl, je bil podoben leopardu in njegova stopala so bila kakor medvedja stopala in njegova usta kakor levja usta. In zmaj mu je dal svojo moč in svoj prestol ter veliko oblast. **3** In videl sem eno izmed njegovih glav, kot bi bila ranjena do smrti in njegova smrtna rana je bila ozdravljena in ves svet se je spraševal o zverniku. **4** In oboževali so zmaja, ki je dal oblast zverniku in oboževali so zvernika, rekoč: »Kdo je podoben zverniku? Kdo se je zmožen bojevati z njim?« **5** In dana so mu bila usta, ki so govorila velike stvari ter bogokletja in dana mu je bila oblast, da nadaljuje dvainštirideset mesecev. **6** In svoja usta je odprl v bogokletju proti Bogu, da preklinja njegovo ime in njegovo šotorsko svetišče in te, ki prebivajo v nebesih. **7** In dano mu je bilo, da se vojskuje s svetimi in da jih premaga in dana mu je bila oblast nad vsemi sorodstvi in jeziki in narodi. **8** In oboževali ga bodo vsi, ki prebivajo na zemlji, katerih imena že od ustanovitve sveta niso zapisana v knjigi življenja zaklanega Jagnjeta. **9** Če ima katerikoli človek uho, naj sliši. **10** Kdor vodi v ujetništvo, bo šel v ujetništvo. Kdor ubija z mečem, mora biti ubit z mečem. Tukaj je potrpežljivost in vera svetih. **11** In zagledal sem še enega zvernika prihajati gor iz zemlje in imel je dva rogova, podobna jagnjetovim, govoril pa je kakor zmaj. **12** In izvajal je vso oblast prvega zvernika pred njim in povzroča zemlji in tistim, ki prebivajo na njej, da obožujejo prvega zvernika, katerega smrtna rana se je pozdravila. **13** In dela velike čudeže, tako da naredi pred očmi ljudi, da pride ogenj z neba na zemljo **14** in zavaja te, ki prebivajo na zemlji, s pomočjo teh čudežev, za katere je imel oblast, da jih je delal pred očmi zvernika, rekoč tistim, ki prebivajo na zemlji, da bi morali narediti podobo zvernika, ki je imel rano od meča in je oživel. **15** In imel je moč, da dá življenje podobi zvernika, da naj bi podoba zvernika tako govorila kakor povzročila, da naj bi bili pobiti vsi, ki ne bi oboževali podobe zvernika. **16** In povzroči vsem, tako malim kakor velikim, bogatim in revnim, svobodnim in sužnjem, da sprejmejo znamenje v svojo desnico ali v svoja čela **17** in da noben človek ne bi smel kupovati ali prodajati, razen, kdor je imel znamenje ali ime zvernika ali število njegovega imena. **18** Tukaj je modrost. Naj tisti, ki ima razum, prešteje število zvernika; kajti to je število človeka in njegovo število je šeststo šestinšestdeset.

14 In pogledal sem in glej, Jagnje je stalo na gori Sion in z njim sto štiriinštirideset tisoč [tistih], ki so imeli na svojih čelih napisano ime njihovega Očeta. **2** In zaslišal sem glas z neba, kakor glas mnogih vodá in kakor glas velikega groma in slišal sem glas harfistov igrati s svojimi harfami **3** in peli so, kakor bi bila to nova pesem, pred prestolom in pred štirimi živalmi in starešinami in noben človek se ni mogel naučiti te

pesmi razen sto štiriinštiridesetih tisočev, ki so bili odkupljeni z zemlje. 4 To so tisti, ki niso bili omadeževani z ženskami, kajti deviški so. To so tisti, ki sledijo Jagnjetu, kamorkoli gre. Ti so bili odkupljeni izmed ljudi, so prvi sadovi Bogu in Jagnjetu. 5 In v njihovih ustih ni bilo najti zvijače, kajti pred Božjim prestolom so brez krivde. 6 In videl sem drugega angela leteti po sredi neba, ki je imel večen evangelij, da ga oznani tem, ki prebivajo na zemlji in vsakemu narodu, sorodstvu, jeziku in ljudem, (aiōnios g166) 7 govoreč z močnim glasom: »Bojte se Boga in dajte mu slavo, kajti prišla je ura njegove sodbe; in obožujte njega, ki je naredil nebo in zemljo in morje ter studence vodá.« 8 In sledil je še en angel, govoreč: » [Metropola] Babilon je padla, padla je, ta velika metropola, zato ker je vse narode prisilila piti od vina besa svojega prešuštvovanja.« 9 In tema je sledil še tretji angel, govoreč z močnim glasom: »Če katerikoli človek obožuje zvernika in njegovo podobo ter v svoje čelo ali v svojo roko sprejme njegovo znamenje, 10 bo ta isti pil od vina Božjega besa, ki je brez mešanja izlit v čašo njegovega ogorčenja in v prisotnosti svetih angelov in v Jagnjetovi prisotnosti bo mučen z ognjem in žveplom 11 in dim njihovega mučenja se vzpenja na veke vekov in ne podnevi ne ponoči nima počitka, kdor obožuje zvernika ter njegovo podobo in kdorkoli sprejme znamenje njegovega imena. (aiōn g165) 12 Tukaj je potrpežljivost svetih; tukaj so tisti, ki se držijo Božjih zapovedi in Jezusove vere.« 13 In zaslišal sem glas z neba, ki mi je rekel: »Zapiši: ›Blagoslovljeni so mrtvi, ki odslej umrejo v Gospodu.‹ ›Da, ‹ govori Duh, ›da se lahko odpočijejo od svojih naporov; in njihova dela jim sledijo.‹« 14 In pogledal sem ter zagledal bel oblak in na oblaku sedeti nekoga, podobnega Sinu človekovemu, ki ima na svoji glavi zlato krono in v svoji roki oster srp. 15 In iz templja je prišel drug angel in tistemu, ki je sedel na oblaku, je z močnim glasom zaklical: »Zamahni s svojim srpom in požanji, kajti zate je prišel čas, da žanješ; kajti žetev zemlje je dozorela.« 16 In tisti, ki je sedèl na oblaku, je s svojim srpom zamahnil po zemlji in zemlja je bila požeta. 17 In drug angel je prišel iz templja, ki je v nebesih, ki je tudi imel oster srp. 18 In drug angel je prišel od oltarja, ki je imel oblast nad ognjem in z glasnim krikom je zaklical tistemu, ki je imel oster srp, rekoč: »Zamahni s svojim ostrim srpom in zberi zemeljske trtne grozde, kajti njeno grozdje je popolnoma dozorelo.« 19 In angel je s svojim srpom zamahnil po zemlji in zbral vino zemlje in ga vrgel v veliko vinsko stiskalnico Božjega besa. 20 In vinska stiskalnica je bila pohojana zunaj mesta in iz vinske stiskalnice je prišla kri, celó konjem do uzd, tisoč in šeststo dolžin brazd daleč.

15 In na nebu sem videl drugo znamenje, veliko in čudovito, sedem angelov, ki so imeli sedem zadnjih nadlog, kajti z njimi je dopolnjen Božji bes. 2 In videl sem, kot bi bilo stekleno morje, pomešano z ognjem; in ti, ki so dosegli zmago nad zvernikom in nad njegovo podobo in nad njegovim znamenjem in nad številom njegovega imena, so z Božjimi harfami stali na steklenem morju. 3 In peli so pesem Božjega služabnika Mojzesa in Jagnjetovo pesem, rekoč: »Velika in čudovita so tvoja dela, Gospod Bog Vsemogočni; tvoje poti so pravične in resnične, ti Kralj svetih. 4 Kdo se te ne bi bal, oh Gospod in ne proslavil tvojega imena? Kajti samo ti si svet, kajti vsi narodi bodo prišli in oboževali pred teboj, kajti tvoje sodbe so postale očitne.« 5 In nató sem pogledal in glej, tempelj šotorskega svetišča pričevanja v nebesih je bil odprt. 6 In iz templja je prišlo sedem angelov, ki so imeli sedem nadlog, oblečenih v čisto in belo platno in preko prsi, opasanih z zlatimi pasovi. 7 In ena izmed štirih živali je dala sedmim angelom sedem zlatih stekleničk, polnih besa Boga, ki živi na veke vekov. (aiōn g165) 8 In tempelj je bil napolnjen z dimom od Božje slave in od njegove moči in noben človek ni bil sposoben vstopiti v tempelj, dokler se ne bi izpolnile sedmere nadloge sedmih angelov.

16 In iz templja sem zaslišal močan glas, ki je sedmim angelom rekel: »Pojdite po svojih poteh in na zemljo izlijte stekleničke Božjega besa.« 2 In odšel je prvi in svojo stekleničko izlil na zemljo; in na ljudi, ki so imeli znamenje zvernika in na tiste, ki so oboževali njegovo podobo, je padlo ogabno in boleče vnetje. 3 In drugi angel je svojo stekleničko izlil na morje in postalo je kakor kri mrtvega človeka in vsaka živa duša v morju je umrla. 4 In tretji angel je svojo stekleničko izlil v reke in studence vodá; in postale so kri. 5 In slišal sem reči angela vodá: »Ti si pravičen, oh Gospod, ki si in si bil in boš, ker si tako sodil. 6 Kajti prelili so kri svetih in prerokov in dal si jim piti kri, kajti zaslužili so.« 7 In od oltarja sem nekoga slišal reči: »Točno tako, Gospod Bog Vsemogočni, resnične in pravične so tvoje sodbe.« 8 In četrti angel je svojo stekleničko izlil na sonce in dana mu je bila oblast, da z ognjem žge ljudi. 9 In ljudje so bili žgani z veliko vročino in izrekali bogokletje proti imenu Boga, ki ima oblast nad temi nadlogami, pa se niso pokesali, da bi mu dali slavo. 10 In peti angel je svojo stekleničko izlil na zvernikov prestol in njegovo kraljestvo je bilo polno teme in zaradi bolečine so si grizli svoje jezike 11 in zaradi svojih bolečin in svojih vnetij so izrekali bogokletje proti Bogu nebes in se niso pokesali od svojih dejanj. 12 In šesti angel je svojo stekleničko izlil na veliko reko Evfrat in njena voda se je posušila, da bi se lahko pripravila pot kraljem z

vzhoda. 13 In videl sem iz ust zmaja in iz ust zvernika ter iz
ust lažnega preroka priti tri nečiste duhove, podobne žabam.
14 Kajti to so duhovi hudičev, ki delajo čudeže, ki gredo do
kraljev zemlje celotnega sveta, da jih zberejo na bitko tistega
vélikega dne Boga Vsemogočnega. 15 »Glej, pridem kakor
tat. Blagoslovljen je, kdor straži in obdrži svoje obleke, da
ne bi hodil nag in bi videli njegovo sramoto.« 16 In zbral
jih je skupaj na kraju, v hebrejskem jeziku imenovanem
Harmagedón. 17 In sedmi angel je svojo stekleničko izlil v
zrak in iz nebeškega templja je prišel od prestola močan
glas, rekoč: »Narejeno je.« 18 In tam so bili glasovi in gromi
in bliski in bil je velik potres, kakršnega še ni bilo, odkar so
bili na zemlji ljudje, tako mogočen potres in tako velik. 19 In
veliko mesto je bilo razdeljeno na tri dele in mesta narodov
so se podrla in vélika [metropola] Babilon je prišla v spomin
pred Boga, da ji da čašo vina okrutnosti svojega besa. 20 In
vsak otok je zbežal proč in gorá ni bilo najti. 21 In z neba je
padala na ljudi velika toča, vsak kamen težak okoli talent in
ljudje so zaradi nadloge toče izrekali bogokletje proti Bogu;
kajti nadloga od tega je bila silno velika.

17 In prišel je eden izmed sedmih angelov, ki so imeli
sedem stekleničk in govoril z menoj ter mi rekel:
»Pridi sèm, pokazal ti bom sodbo vélike vlačuge, ki sedi
nad mnogimi vodami, 2 s katero so kralji zemlje zagrešili
prešuštvovanje, prebivalci zemlje pa so bili opiti z vinom
njenega prešuštvovanja.« 3 Tako me je v duhu odvedel proč
v divjino in videl sem žensko sedeti na škrlatno obarvanem
zverniku, polnem imen bogokletstev, ki je imel sedem glav
in deset rogov. 4 In ženska je bila oblečena v vijolično in
škrlatno [rdečo] barvo in odeta z zlatom in dragocenimi kamni
in biseri in v svoji roki je imela zlato čašo polno ogabnosti in
umazanosti svojega prešuštvovanja 5 in na njenem čelu je
bilo napisano ime: SKRIVNOST, VÉLIKA [METROPOLA]
BABILON, MATI POCESTNIC IN OGABNOSTI ZEMLJE. 6
In videl sem žensko, pijano s krvjo svetih in s krvjo Jezusovih
mučencev in ko sem jo zagledal, sem se čudil z veliko
osuplostjo. 7 Angel pa mi je rekel: »Zakaj se čudiš? Povedal
ti bom skrivnost ženske in zvernika, ki jo prenaša, ki ima
sedem glav in deset rogov. 8 Zvernik, ki si ga videl, je bil in
ga ni in vzpel se bo iz jame brez dna in šel v pogubo in tisti,
ki prebivajo na zemlji, katerih imena od ustanovitve sveta
niso bila zapisana v knjigi življenja, se bodo čudili, ko bodo
gledali zvernika, ki je bil in ga ni, pa vendar je. **(Abyssos g12)**
9 In tukaj je um, ki ima modrost. Sedem glav je sedem gorá,
na katerih sedi ženska. 10 In tam je sedem kraljev; pet je
padlih in eden je, drugi pa še ni prišel; ko pa pride, mora
kratek čas nadaljevati. 11 Zvernik pa, ki je bil in ga ni, je
celó osmi in je izmed sedmih in gre v pogubo. 12 In deset
rogov, ki si jih videl, je deset kraljev, ki doslej še niso prejeli
kraljestva, toda kot kralji prejmejo oblast z zvernikom za
eno uro. 13 Ti imajo en um, svojo oblast in moč pa bodo
dali zverniku. 14 Ti se bodo vojskovali z Jagnjetom, Jagnje
pa jih bo premagalo, kajti on je Gospod gospodov in Kralj
kraljev in tisti, ki so z njim, so poklicani in izbrani in zvesti.«
15 In rekel mi je: »Te vode, ki jih vidiš, kjer sedi vlačuga, so
ljudje in množice in narodi in jeziki. 16 In deset rogov, ki si
jih videl na zverniku, ti bodo sovražili vlačugo in naredili jo
bodo opustošeno in nago in jedli bodo njeno meso ter jo
sežgali z ognjem. 17 Kajti Bog je na njihova srca položil, da
izpolnijo njegovo voljo in da se strinjajo in svoje kraljestvo
izročijo zverniku, dokler ne bodo izpolnjene Božje besede.
18 Ženska pa, ki si jo videl, je to veliko mesto, ki kraljuje nad
kralji zemlje.«

18 In po teh stvareh sem videl drugega angela priti
dol z neba, ki je imel veliko oblast in zemlja je bila
razsvetljena z njegovo slavo. 2 In mogočno je vpil z močnim
glasom, rekoč: »Vélika [metropola] Babilon je padla, padla je
in postala prebivališče hudičev in ječa vsakega nečistega
duha in kletka vsake nečiste in osovražene ptice. 3 Kajti vsi
narodi so pili od vina besa njenega prešuštvovanja in kralji
zemlje so z njo zagrešili prešuštvovanje in trgovci zemlje so
obogateli od obilja njenih poslastic.« 4 In zaslišal sem drug
glas z neba, rekoč: »Pridite iz nje, moji ljudje, da ne boste
soudeleženi z njenimi grehi in da ne prejmete od njenih
nadlog. 5 Kajti njeni grehi so segli do neba in Bog se je
spomnil njenih krivičnosti. 6 Nagradite jo, kakor vas je sama
nagradila in podvojite ji dvojno glede na njena dela; v čašo,
ki jo je napolnila, ji napolnite dvojno. 7 Kolikor je samo sebe
slavila in slastno živela, toliko muk in bridkosti ji dajte, kajti v
svojem srcu pravi: ›Sedim kraljica in nisem vdova in ne bom
videla bridkosti.‹ 8 Zatorej bodo njene nadloge prišle v enem
dnevu; smrt in žalovanje in lakota in popolnoma bo požgana
z ognjem, kajti močan je Gospod Bog, ki jo sodi.« 9 In kralji
zemlje, ki so zagrešili prešuštvovanje in z njo slastno živeli,
jo bodo objokovali in žalovali za njo, ko bodo videli dim
njenega gorenja, 10 stoječ daleč stran zaradi strahu pred
njenim mučenjem, rekoč: »Ojoj, ojoj, ta vélika metropola
Babilon, ta mogočna metropola! Kajti v eni uri je prišla tvoja
sodba.« 11 In trgovci zemlje bodo jokali in žalovali nad
njo, kajti noben človek ne kupuje več njihovega trgovskega
blaga, 12 trgovskega blaga iz zlata in srebra in dragocenih
kamnov in iz biserov in tankega lanenega platna in bagra in
svile in škrlata in vsakega dišečega lesa in vseh vrst posod

iz slonovine in vseh vrst posod iz najdragocenejšega lesa in iz brona in železa in marmorja 13 in cimeta in dišav in mazil in kadil in vina in olja in fine moke in pšenice in živali in ovc in konj in bojnih vozov in sužnjev in človeških duš. 14 In sadeži, po katerih je hlepela tvoja duša, so odšli od tebe in vse stvari, ki so bile okusne in lepe, so odšle od tebe in sploh jih ne boš več našel. 15 Trgovci s temi stvarmi, ki so po njej obogateli, bodo zaradi strahu pred njenimi mukami stali daleč stran ter jokali in tarnali 16 in govorili: »Ojoj, ojoj, ta vélika metropola, ki je bila oblečena v tanko laneno platno in bager in škrlat in odeta z zlatom in dragocenimi kamni in biseri! 17 Kajti v eni uri pridejo v nič tako velika bogastva.« In vsak kapitan in vse spremstvo na ladjah in mornarji in kolikor jih trguje po morju, so stali daleč stran 18 in ko so zagledali dim njenega gorenja, so vpili, rekoč: »Katero mesto je podobno tej véliki metropoli!« 19 In na svoje glave so metali prah in vpili, jokali in tarnali, rekoč: »Ojoj, ojoj, ta vélika metropola, v kateri so zaradi njene visoke cene postali bogati vsi, ki so imeli ladje na morju! Kajti v eni uri je postala opustošena. 20 Veselite se nad njo, ve nebesa in vi sveti apostoli ter preroki, kajti Bog vas je maščeval na njej.« 21 In mogočen angel je pobral kamen, podoben velikemu mlinskemu kamnu in ga vrgel v morje, rekoč: »Tako bo ta vélika metropola Babilon z nasiljem zrušena in sploh je ne bo več najti. 22 In v tebi se sploh ne bo več slišal zvok harfistov in glasbenikov in piskačev ter trobentačev in v tebi ne bo več najti nobenega rokodelca, katerekoli umetnosti je že in v tebi se sploh ne bo več slišal zvok mlinskega kamna 23 in v tebi sploh ne bo več svetila svetloba sveče in v tebi se sploh ne bo več slišal glas ženina in neveste, kajti tvoji trgovci so bili veliki možje zemlje, kajti s tvojimi čarodejstvi so bili zavedeni vsi narodi. 24 In v njej je bila najdena kri prerokov in svetih in vseh, ki so bili zaklani na zemlji.«

19 In po teh besedah sem zaslišal močan glas mnogih ljudi v nebesih, rekoč: »Aleluja. Rešitev duš in slava in čast ter oblast Gospodu, našemu Bogu, 2 kajti njegove sodbe so resnične in pravične, kajti obsodil je véliko vlačugo, ki je s svojim prešuštvovanjem pokvarila zemljo in pri njeni roki je maščeval kri svojih služabnikov.« 3 In ponovno so rekli: »Aleluja. In njen dim se je vzdigoval na veke vekov.« **(aiōn g165)** 4 In štiriindvajset starešin in četvero živali je padlo dol ter oboževalo Boga, ki je sedel na prestolu, rekoč: »Amen. Aleluja.« 5 In od prestola je prišel glas, rekoč: »Hvalíte našega Boga, vsi vi njegovi služabniki in vi, ki se ga bojite, oboji, mali in veliki.« 6 In zaslišal sem, kakor bi bil glas velike množice in kakor glas mnogih vodá in kakor glas mogočnih grmenj, rekoč: »Aleluja, kajti kraljuje Gospod Bog vsegamogočni. 7 Bodimo veseli in veselimo se in dajmo mu čast, kajti prišla je Jagnjetova svatba in njegova žena se je pripravila. 8 In zagotovljeno ji je bilo, da bi bila oblečena v tanko laneno platno, čisto in belo, « kajti tanko laneno platno je pravičnost svetih. 9 In rekel mi je: »Piši: ›Blagoslovljeni so tisti, ki so poklicani na Jagnjetovo poročno večerjo.‹« In rekel mi je: »To so resnični Božji izreki.« 10 In padel sem k njegovim stopalom, da ga obožujem. On pa mi je rekel: »Glej, ne stôri tega. Jaz sem tvoj soslužabnik in izmed tvojih bratov, ki imajo Jezusovo pričevanje. Obožuj Boga, kajti pričevanje o Jezusu je duh preroštva.« 11 In videl sem odprto nebo in glej, bel konj in kdor je sedel na njem, je bil imenovan Zvesti in Resnični in on v pravičnosti sodi ter se vojskuje. 12 Njegove oči so bile kakor plamen ognja in na njegovi glavi je bilo mnogo kron in imel je napisano ime, ki ga ni poznal noben človek, razen njega samega. 13 In oblečen je bil v suknjo, pomočeno v kri in njegovo ime se imenuje Božja Beseda. 14 In vojske teh, ki so bile na nebu, so mu sledile na belih konjih, oblečene v tanko, belo in čisto laneno platno. 15 In iz njegovih ust izhaja oster meč, da naj bi z njim udaril narode in vladal jim bo z železno palico in tlači vinsko stiskalnico okrutnosti in besa Vsemogočnega Boga. 16 In na svoji suknji in na svojem stegnu ima napisano ime: KRALJ KRALJEV IN GOSPOD GOSPODOV. 17 In videl sem angela stati na soncu in ta je z močnim glasom zaklical, rekoč vsej perjadi, ki leti po sredi neba: »Pridite in zberite se skupaj k večerji vélikega Boga, 18 da boste lahko jedle meso kraljev in meso častnikov in meso mogočnežev in meso konj in od teh, ki sedijo na njih in meso vseh ljudi, tako svobodnih kakor zasužnjenih, tako malih kakor velikih.« 19 In videl sem zvernika in kralje zemlje ter njihove vojske zbrane skupaj, da se vojskujejo proti njemu, ki je sedel na konju in proti njegovi vojski. 20 In zvernik je bil ujet in z njim lažni prerok, ki je delal čudeže pred njim, s katerimi je zavajal te, ki so sprejeli znamenje zvernika in te, ki so oboževali njegovo podobo. Oba sta bila živa vržena v ognjeno jezero, goreče z žveplom. **(Limnē Pyr g3041 g4442)** 21 Preostanek pa je bil umorjen z mečem tistega, ki je sedel na konju, katerega meč je prihajal iz njegovih ust in vsa perjad je bila nasičena z njihovim mesom.

20 In videl sem angela priti dol z neba, ki je imel v svoji roki ključ od jame brez dna ter veliko verigo. **(Abyssos g12)** 2 In zgrabil je zmaja, to staro kačo, ki je hudič in Satan in ga zvezal za tisoč let 3 in ga vrgel v jamo brez dna in ga zaprl ter zapečatil nad njim, da naj ne bi več zavajal narodov, dokler se ne bi dopolnilo tisoč let, potem pa mora biti malo časa odvezan. **(Abyssos g12)** 4 In videl sem prestole in sedeli

so na njih in dana jim je bila sodba. In videl sem duše teh, ki so bili obglavljeni zaradi pričevanja o Jezusu in zaradi Božje besede in ki niso oboževali zvernika, niti njegove podobe, niti niso sprejeli njegovega znamenja v svoja čela ali v svoje roke; in živeli in kraljevali so s Kristusom tisoč let. **5** Toda preostanek mrtvih ni ponovno oživel, dokler ni bilo zaključenih tisoč let. To je prvo vstajenje. **6** Blagoslovljen in svet je, kdor ima delež v prvem vstajenju; nad takšnimi druga smrt nima oblasti, temveč bodo Božji in Kristusovi duhovniki in z njim bodo kraljevali tisoč let. **7** Ko pa mine tisoč let, bo Satan izpuščen iz svoje ječe **8** in šel bo ven, da zavede narode, ki so na štirih četrtinah zemlje, Goga in Magóga, da jih zbere skupaj na bitko; katerih število je kot morskega peska. **9** In odšli so na zemljino prostranstvo in obkolili tabor svetih ter ljubljeno mesto in prišel je ogenj dol z neba od Boga ter jih požrl. **10** Hudič, ki jih je zavedel, pa je bil vržen v ognjeno in žvepleno jezero, kjer sta zvernik in lažni prerok in mučeni bodo dan in noč, na veke vekov. **(aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442)** **11** In videl sem velik bel prestol in njega, ki je sedel na njem, pred katerega obrazom sta pobegnila zemlja in nebo in ni bilo najti prostora zanju. **12** In videl sem mrtve, male in velike, stati pred Bogom in knjige so bile odprte in še ena knjiga je bila odprta, ki je knjiga življenja in mrtvi so bili sojeni iz teh stvari, ki so bile napisane v knjigah, glede na njihova dela. **13** In morje se je odreklo mrtvim, ki so bili v njem; in smrt in pekel sta izročila mrtve, ki so bili v njiju in bili so sojeni, vsak glede na svoja dela. **(Hadēs g86)** **14** In smrt in pekel sta bila vržena v ognjeno jezero. To je druga smrt. **(Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442)** **15** In kdorkoli ni bil najden zapisan v knjigi življenja, je bil vržen v ognjeno jezero. **(Limnē Pyr g3041 g4442)**

21 In videl sem novo nebo in novo zemljo, kajti prvo nebo in prva zemlja sta prešla in ni bilo več morja. **2** In jaz, Janez, sem videl sveto mesto, novi Jeruzalem, prihajati dol od Boga, iz nebes, pripravljeno, kakor je nevesta okrašena za svojega soproga. **3** In zaslišal sem močan glas z neba, rekoč: »Glej, šotorsko svetišče Boga je z ljudmi in prebival bo z njimi in oni bodo njegovi ljudje in sam Bog bo z njimi in bo njihov Bog. **4** In Bog bo obrisal vse solze z njihovih oči; in ne bo več smrti, niti bridkosti, niti jokanja, niti ne bo več nobene bolečine, kajti prejšnje stvari so minile.« **5** In tisti, ki je sedel na prestolu, je rekel: »Poglej, vse stvari delam nove.« In rekel mi je: »Zapiši, kajti te besede so resnične in zveste.« **6** In rekel mi je: »Končano je. Jaz sem Alfa in Omega, začetek in konec. Temu, ki je žejen, bom zastonj dal iz studenca vode življenja. **7** Kdor premaga, bo podedoval vse stvari; in jaz bom njegov Bog, on pa bo moj sin. **8** Toda strahopetci, neverniki, gnusneži, morilci, vlačugarji, čarodeji, malikovalci in vsi lažnivci bodo imeli svoj delež v jezeru, ki gori z ognjem in žveplom, kar je druga smrt.« **(Limnē Pyr g3041 g4442)** **9** In k meni je prišel eden izmed sedmih angelov, ki so imeli sedem stekleničk, polnih sedmih zadnjih nadlog in govoril z menoj, rekoč: »Pridi sèm, pokazal ti bom nevesto, Jagnjetovo ženo.« **10** In v duhu me je odvedel proč, k veliki in visoki gori in mi pokazal tisto veliko mesto, sveti Jeruzalem, ki se je od Boga spuščal z neba, **11** ki je imel Božjo slavo in njegova svetloba je bila podobna najdragocenejšemu kamnu, celó podobna kamnu jaspisu, čistemu kakor kristal; **12** in imelo je veliko in visoko obzidje in dvanajst velikih vrat in ob velikih vratih dvanajst angelov in na njih so bila napisana imena, ki so imena dvanajsterih rodov Izraelovih otrok: **13** na vzhodu troje velikih vrat, na severu troje velikih vrat, na jugu troje velikih vrat in na zahodu troje velikih vrat. **14** In obzidje mesta je imelo dvanajst temeljev in na njih imena dvanajsterih Jagnjetovih apostolov. **15** In tisti, ki je govoril z menoj, je imel zlat trst, da izmeri mesto in njegova velika vrata in njegovo obzidje. **16** In mesto leži štirioglato in dolžina je tako velika kakor širina; in s trstom je izmeril mesto, dvanajst tisoč dolžin brazd. Njegova dolžina in širina in višina so enake. **17** In izmeril je njegovo obzidje: sto štiriinštirideset komolcev, glede na človeško mero, to je, od angela. **18** In obzidje je bilo zgrajeno iz jaspisa in mesto je bilo čisto zlato, podobno čistemu steklu. **19** In temelji mestnega obzidja so bili okrašeni z vsemi vrstami dragocenih kamnov. Prvi temelj je bil jaspis, drugi safir, tretji kalcedon, četrti smaragd, **20** peti sardoniks, šesti sardij, sedmi hrizolit, osmi beril, deveti topaz, deseti hrizopraz, enajsti hijacint, dvanajsti ametist. **21** In dvanajst velikih vrat je bilo dvanajst biserov; vsaka posamezna velika vrata so bila iz enega bisera in ulica mesta je bila čisto zlato, kakor bi bilo prosojno steklo. **22** In v njem nisem videl templja, kajti njegov tempelj sta Gospod Bog Vsemogočni in Jagnje. **23** In mesto ni potrebovalo sonca niti lune, da bi sijala nanj, kajti razsvetljevala ga je Božja slava in Jagnje je njegova svetloba. **24** In narodi teh, ki so rešeni, bodo hodili v njegovi svetlobi in kralji zemlje vanj prinesejo svojo slavo in čast. **25** In njegova velika vrata se podnevi sploh ne bodo zaprla, kajti tam ne bo noči. **26** In vanj bodo prinesli slavo in čast narodov. **27** In tja nikakor ne bo stopilo karkoli, kar omadežuje niti karkoli počne ogabno ali počne laž, temveč tisti, ki so zapisani v Jagnjetovi knjigi življenja.

22 In pokazal mi je bistro reko vode življenja, čisto kakor kristal, ki je izvirala iz Božjega in Jagnjetovega prestola.

2 In na sredi njegove ulice in na obeh straneh reke je bilo drevo življenja, ki je rodilo dvanajst vrst sadja in je vsak mesec obrodilo svoj sad, listi drevesa pa so bili za ozdravljanje narodov. **3** In nič več ne bo prekletstva, temveč bo v njem Božji in Jagnjetov prestol in njegovi služabniki mu bodo služili **4** in videli bodo njegov obraz in njegovo ime bo na njihovih čelih. **5** In tam ne bo noči in ne potrebujejo nobene sveče niti sončne svetlobe, kajti Gospod Bog jim daje svetlobo in kraljevali bodo na veke vekov. **(aiōn g165)** **6** In rekel mi je: »Ti izreki so zvesti in resnični.« In Gospod, Bog svetih prerokov, je poslal svojega angela, da pokaže svojim služabnikom stvari, ki morajo biti v kratkem storjene. **7** »Glej, pridem hitro; blagoslovljen je, kdor ohranja izreke preroštva iz te knjige.« **8** In jaz, Janez, sem videl te stvari in jih slišal. In ko sem jih slišal in videl, sem padel dol pred stopala angela, ki mi je pokazal te stvari, da bi ga oboževal. **9** Potem mi je rekel: »Poglej, ne delaj tega, kajti jaz sem tvoj soslužabnik in izmed tvojih bratov prerokov in izmed teh, ki ohranjajo izreke te knjige; obožuj Boga.« **10** In rekel mi je: »Ne zapečati izrekov preroštva te knjige, kajti čas je blizu. **11** Kdor je nepravičen, naj bo nepravičen še naprej; in kdor je umazan, naj bo umazan še naprej; in kdor je pravičen, naj bo še naprej pravičen; in kdor je svet, naj bo svet še naprej.« **12** »In glej, pridem hitro in moja nagrada je z menoj, da dam vsakemu človeku glede na to, kakšno bo njegovo delo. **13** Jaz sem Alfa in Omega, začetek in konec, prvi in poslednji.« **14** Blagoslovljeni so tisti, ki izpolnjujejo njegove zapovedi, da bi lahko imeli pravico do drevesa življenja in bi lahko skozi velika vrata vstopili v mesto. **15** Kajti zunaj so psi in čarodeji in vlačugarji in morilci in malikovalci in kdorkoli ima rad [laž] ter počne laž. **16** »Jaz, Jezus, sem poslal svojega angela, da vam te stvari pričuje po cerkvah. Jaz sem korenina in rod Davidov in svetla ter jutranja zvezda.« **17** In Duh in nevesta pravita: »Pridi.« In naj tisti, ki sliši, reče: »Pridi.« In naj tisti, ki je žejen, pride. In kdorkoli hoče, naj zastonj vzame vodo življenja. **18** Kajti jaz pričujem vsakemu človeku, ki sliši besede preroštva te knjige: »Če bo katerikoli človek tem besedam dodal, mu bo Bog dodal nadloge, ki so napisane v tej knjigi; **19** in če bo katerikoli človek odvzel od besed knjige tega preroštva, bo Bog odvzel njegov delež iz knjige življenja in iz svetega mesta in od stvari, ki so napisane v tej knjigi.« **20** Tisti, ki pričuje te stvari, pravi: »Zagotovo pridem hitro.« Amen. Točno tako, pridi, Gospod Jezus. **21** Milost našega Gospoda Jezusa Kristusa naj bo z vami vsemi. Amen.

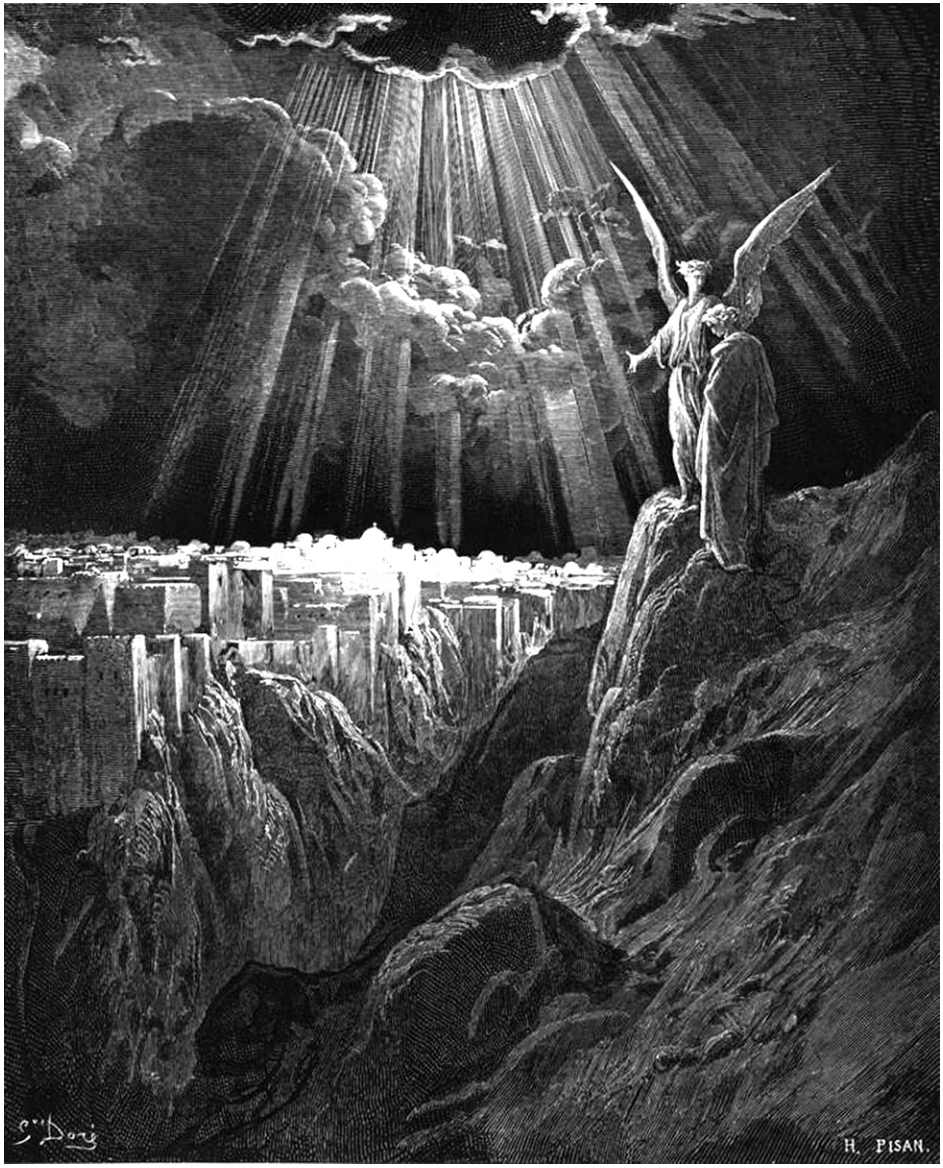

In jaz, Janez, sem videl sveto mesto, novi Jeruzalem, prihajati dol od Boga, iz nebes, pripravljeno, kakor je nevesta okrašena za svojega soproga. In zaslišal sem močan glas z neba, rekoč: »Glej, šotorsko svetišče Boga je z ljudmi in prebival bo z njimi in oni bodo njegovi ljudje in sam Bog bo z njimi in bo njihov Bog.«

Razodetje 21:2-3

Vodnik za Bralce

Slovenščina at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Slovarček

Slovenščina at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Slovarček +

AionianBible.org/Bibles/Slovene---Slovene-Savli-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luka 8:31
Rimljanom 10:7
Razodetje 9:1
Razodetje 9:2
Razodetje 9:11
Razodetje 11:7
Razodetje 17:8
Razodetje 20:1
Razodetje 20:3

aïdios

Rimljanom 1:20
Juda 1:6

aiōn

Matej 12:32
Matej 13:22
Matej 13:39
Matej 13:40
Matej 13:49
Matej 21:19
Matej 24:3
Matej 28:20
Marko 3:29
Marko 4:19
Marko 10:30
Marko 11:14
Luka 1:33
Luka 1:55
Luka 1:70
Luka 16:8
Luka 18:30
Luka 20:34
Luka 20:35
Janez 4:14
Janez 6:51
Janez 6:58
Janez 8:35
Janez 8:51
Janez 8:52
Janez 9:32
Janez 10:28
Janez 11:26
Janez 12:34
Janez 13:8
Janez 14:16
Apostolska dela 3:21
Apostolska dela 15:18
Rimljanom 1:25
Rimljanom 9:5
Rimljanom 11:36
Rimljanom 12:2
Rimljanom 16:27
1 Korinčanom 1:20
1 Korinčanom 2:6
1 Korinčanom 2:7
1 Korinčanom 2:8
1 Korinčanom 3:18
1 Korinčanom 8:13
1 Korinčanom 10:11
2 Korinčanom 4:4
2 Korinčanom 9:9
2 Korinčanom 11:31
Galačanom 1:4
Galačanom 1:5
Efežanom 1:21
Efežanom 2:2
Efežanom 2:7
Efežanom 3:9
Efežanom 3:11
Efežanom 3:21
Efežanom 6:12
Filipljanom 4:20
Kološanom 1:26
1 Timoteju 1:17
1 Timoteju 6:17
2 Timoteju 4:10
2 Timoteju 4:18
Titu 2:12
Hebrejcem 1:2
Hebrejcem 1:8
Hebrejcem 5:6
Hebrejcem 6:5
Hebrejcem 6:20
Hebrejcem 7:17
Hebrejcem 7:21
Hebrejcem 7:24
Hebrejcem 7:28
Hebrejcem 9:26
Hebrejcem 11:3
Hebrejcem 13:8
Hebrejcem 13:21
1 Peter 1:23
1 Peter 1:25
1 Peter 4:11
1 Peter 5:11
2 Peter 3:18
1 Janez 2:17
2 Janez 1:2
Juda 1:13
Juda 1:25
Razodetje 1:6
Razodetje 1:18
Razodetje 4:9
Razodetje 4:10
Razodetje 5:13
Razodetje 7:12
Razodetje 10:6
Razodetje 11:15
Razodetje 14:11
Razodetje 15:7
Razodetje 19:3
Razodetje 20:10
Razodetje 22:5

aiōnios

Matej 18:8
Matej 19:16
Matej 19:29
Matej 25:41
Matej 25:46
Marko 3:29
Marko 10:17
Marko 10:30
Luka 10:25
Luka 16:9
Luka 18:18
Luka 18:30
Janez 3:15
Janez 3:16
Janez 3:36
Janez 4:14
Janez 4:36
Janez 5:24
Janez 5:39
Janez 6:27
Janez 6:40
Janez 6:47
Janez 6:54
Janez 6:68

Janez 10:28
Janez 12:25
Janez 12:50
Janez 17:2
Janez 17:3
Apostolska dela 13:46
Apostolska dela 13:48
Rimljanom 2:7
Rimljanom 5:21
Rimljanom 6:22
Rimljanom 6:23
Rimljanom 16:25
Rimljanom 16:26
2 Korinčanom 4:17
2 Korinčanom 4:18
2 Korinčanom 5:1
Galačanom 6:8
2 Tesaloničanom 1:9
2 Tesaloničanom 2:16
1 Timoteju 1:16
1 Timoteju 6:12
1 Timoteju 6:16
2 Timoteju 1:9
2 Timoteju 2:10
Titu 1:2
Titu 3:7
Filemonu 1:15
Hebrejcem 5:9
Hebrejcem 6:2
Hebrejcem 9:12
Hebrejcem 9:14
Hebrejcem 9:15
Hebrejcem 13:20
1 Peter 5:10
2 Peter 1:11
1 Janez 1:2
1 Janez 2:25
1 Janez 3:15
1 Janez 5:11
1 Janez 5:13
1 Janez 5:20
Juda 1:7
Juda 1:21
Razodetje 14:6

eleēsē

Rimljanom 11:32

Geenna

Matej 5:22
Matej 5:29
Matej 5:30
Matej 10:28
Matej 18:9
Matej 23:15
Matej 23:33
Marko 9:43
Marko 9:45
Marko 9:47
Luka 12:5
Jakob 3:6

Hadēs

Matej 11:23
Matej 16:18
Luka 10:15
Luka 16:23
Apostolska dela 2:27
Apostolska dela 2:31
1 Korinčanom 15:55
Razodetje 1:18
Razodetje 6:8
Razodetje 20:13
Razodetje 20:14

Limnē Pyr

Razodetje 19:20
Razodetje 20:10
Razodetje 20:14
Razodetje 20:15
Razodetje 21:8

Sheol

1 Mojzes 37:35
1 Mojzes 42:38
1 Mojzes 44:29
1 Mojzes 44:31
4 Mojzes 16:30
4 Mojzes 16:33
5 Mojzes 32:22
1 Samuel 2:6
2 Samuel 22:6
1 Kralji 2:6
1 Kralji 2:9
Job 7:9
Job 11:8
Job 14:13
Job 17:13
Job 17:16
Job 21:13
Job 24:19
Job 26:6
Psalmi 6:5
Psalmi 9:17
Psalmi 16:10
Psalmi 18:5
Psalmi 30:3
Psalmi 31:17
Psalmi 49:14
Psalmi 49:15
Psalmi 55:15
Psalmi 86:13
Psalmi 88:3
Psalmi 89:48
Psalmi 116:3
Psalmi 139:8
Psalmi 141:7
Pregovori 1:12
Pregovori 5:5
Pregovori 7:27
Pregovori 9:18
Pregovori 15:11
Pregovori 15:24
Pregovori 23:14
Pregovori 27:20
Pregovori 30:16
Pridigar 9:10
Visoka pesem 8:6
Izaija 5:14
Izaija 7:11
Izaija 14:9
Izaija 14:11
Izaija 14:15
Izaija 28:15
Izaija 28:18
Izaija 38:10
Izaija 38:18
Izaija 57:9
Ezekiel 31:15
Ezekiel 31:16
Ezekiel 31:17
Ezekiel 32:21
Ezekiel 32:27
Ozej 13:14
Amos 9:2
Jona 2:2
Habakuk 2:5

Tartaroō

2 Peter 2:4

Questioned

Jeremija 29:22
2 Peter 2:17

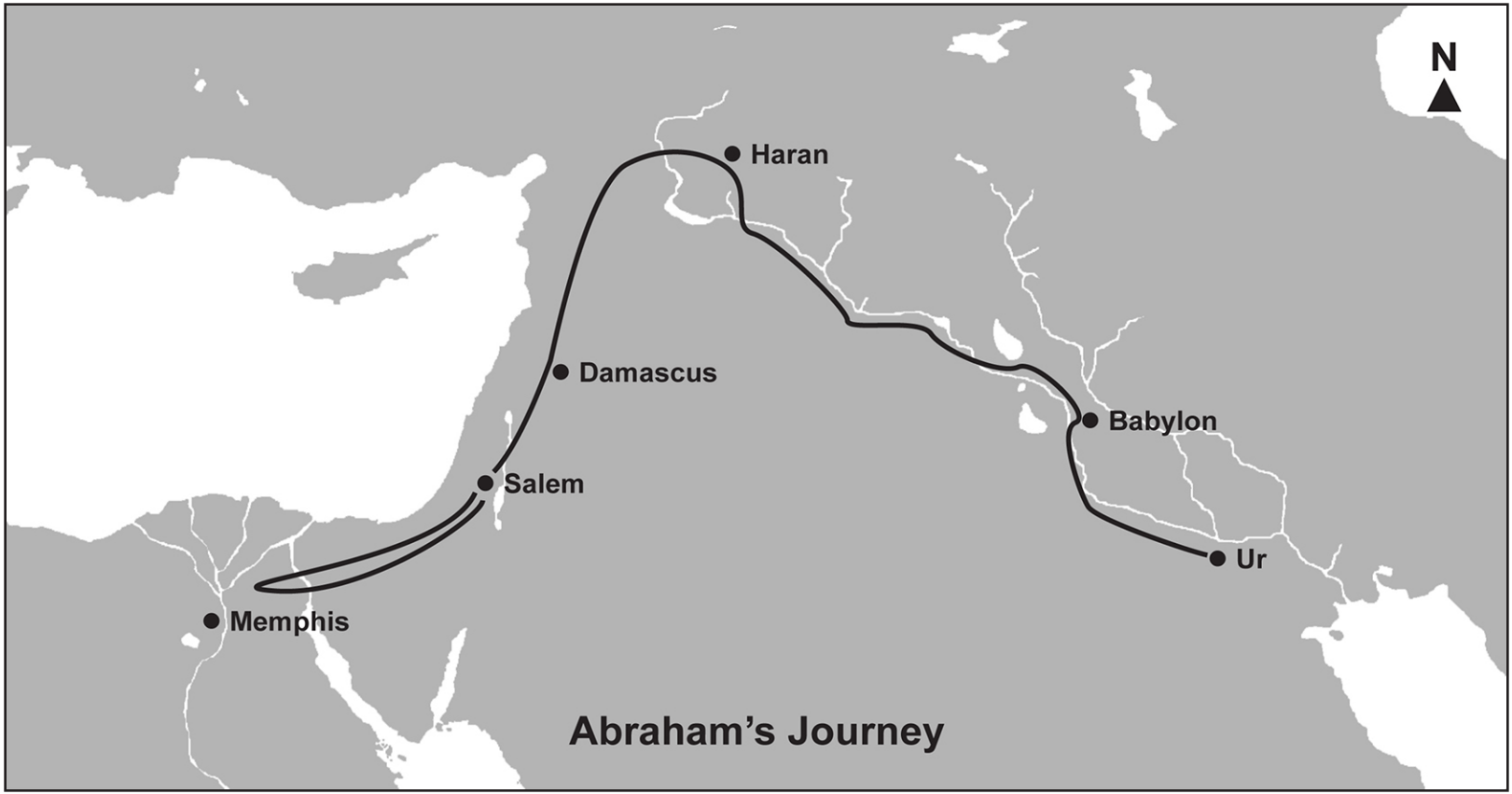

Po veri je Abraham ubogal, ko je bil poklican, da gre ven, na kraj, ki naj bi ga kasneje prejel v dediščino; in odšel je ven, ne vedoč kam je šel. - Hebrejcem 11:8

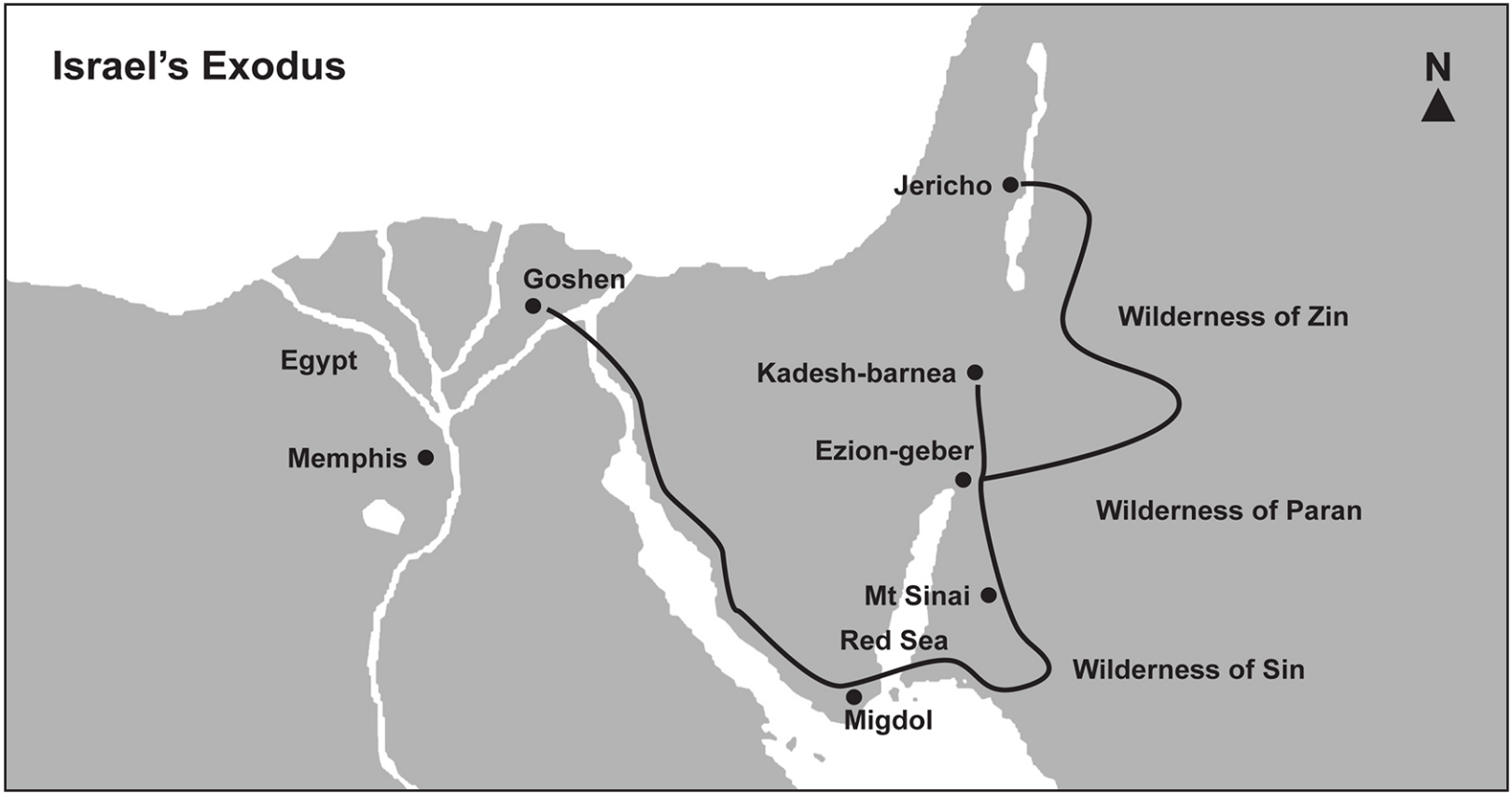

Pripetilo se je, ko je faraon ljudstvu pustil oditi, da jih Bog ni vodil po poti dežele Filistejcev, čeprav je bila ta blizu, kajti Bog je rekel: »Da se ne bi morda ljudstvo pokesalo, ko zagleda vojno in se vrnejo v Egipt.« - 2 Mojzes 13:17

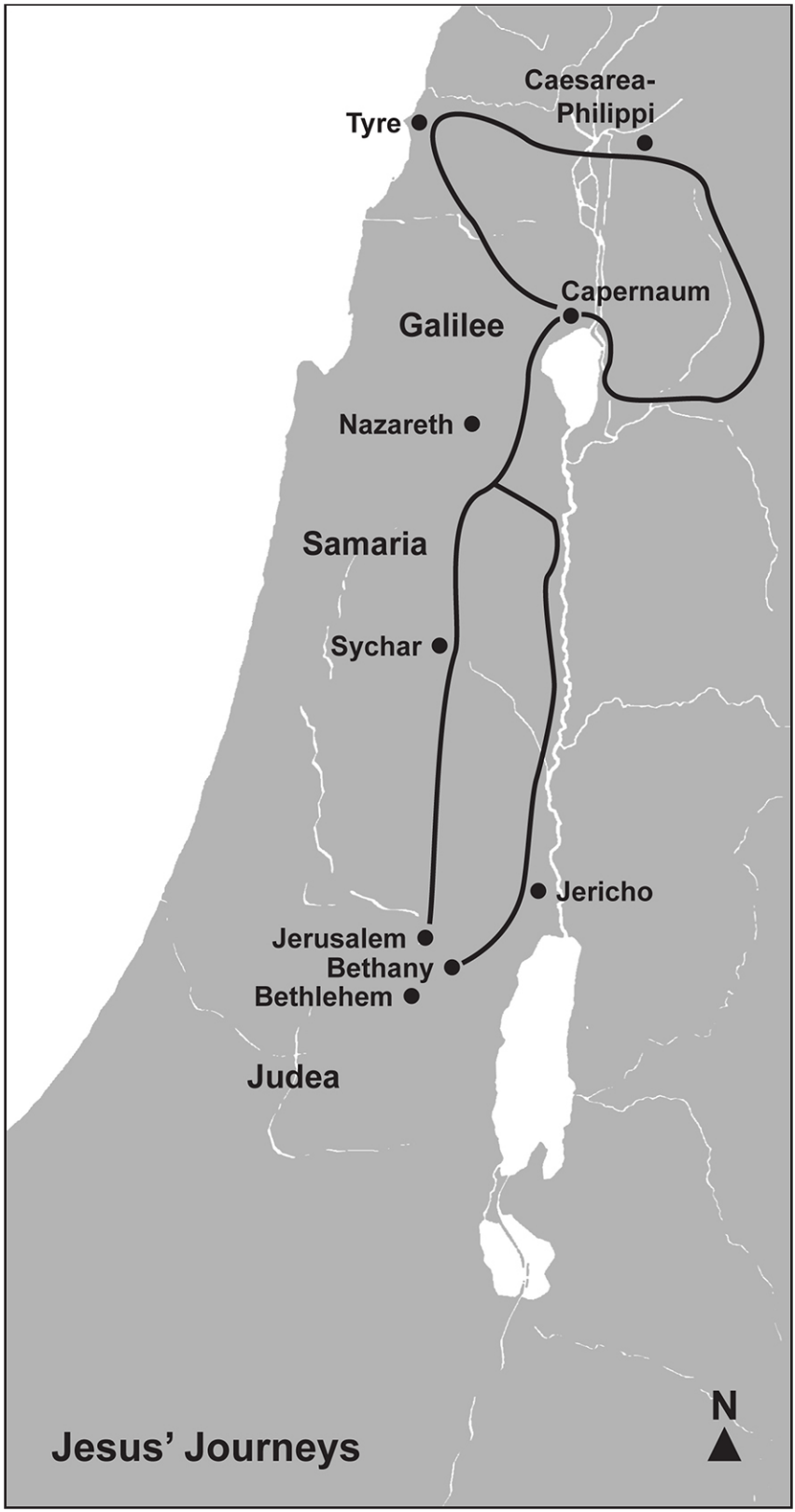

Kajti celo Sin človekov ni prišel, da bi mu služili, temveč, da služi in da svoje življenje daruje v odkupnino za mnoge. - Marko 10:45

Pavel, služabnik Jezusa Kristusa, poklican, da bi bil apostol, odbran za evangelij Boga, - Rimljanom 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3		Mankind is created in God's image, male and female He created us				
How are we sinful?			Romans 5:12-19		Sin entered the world through Adam and then death through sin				
Where are we?			**When are we?**						
			Innocence		Fallen				Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people		Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise				
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
		Imprisoned		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 20:13 Thalaasa	
		First Beast						Revelation 19:20 Lake of Fire	
		False Prophet							
		Satan						Revelation 20:2 Abyss	
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all				

Usoda

Slovenščina at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you," John 15:16*. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Pojdite torej in učite vse narode, krščujoč jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha - Matej 28:19